

መቅደም

ይህን፣ “ወንጀለኛው ዳኛ” ብዬ ሰይሚ ሳንባቢዎች የማቅርብ ውን ልብወለድ ታሪክ፣ በ፲፱፻፳፱ (ይህም በኢትዮጵያ የሰፊት ሙንግ ስት ለውጥ ከመደረጉ በፊት ግለት ነው) በተውኔት (በትያትር) መልክ አዘጋጅቼ፣ “የልም እገታ” ብዬ ከሰዩምሁት ሌላ ልብ ወለድ ጋራ እንዲታተም ፈቃድ ለሚሰጡ ባለስልጣኖች ከመቅረቡ በፊት፣ የጥ ጋውን ግምት ግወቁ ጠቃሚ ስለ መሰለኝ፣ በመጠነኛ ዋጋ ያትግል እዩተባለ ይወራለት ለነበረ አንድ ማተሚያ ቤት አቅርቧው ነበር። ነገር ግን ማተሚያ ቤቱ ሳንድ መጽሀፍ ፩ ብር ፲፯ (አንድ ብር ካሰራ ሰባት ሳንቲም) ሂሳብ ስለ ጠዩቀኝና ሌሎችም ከዚህ ያበልጥ እንጂ ያነሰ እንደማይጠይቁ የሚያውቁ ሰዎች ስለ ነገሩኝ፣ የተጠዩቀው ዋጋ ከባድ መስሎ ታይቶኝ፣ ምናልባት በቅርቡ በኢትዮጵያ የተቋቋመው የወ ረቀት ፋብሪካ ስራውን ሲያስፋፋ፣ የወረቀት ዋጋ ዝቅ ይልና፣ በዚ ያው መጠን ዝቅ ባለ ዋጋ ለማላተም የሚቻልበት ጊዜ ሩቅ አይሆን ይሆናል ብዬ ገምቼ ለማቆየት ወሰንሁ። ከዚያ በሁዋላ፣ በጅ እንደ ተጻፈ መልሼ ሳነበው፣ ፊት ልብ ሳሳደርግ ያለፍሁዋቸው አንዳንድ ጉድለቶች አዩሁበት። ከኒያ ጉድለቶች አያነተኛው መርዘሙ ነበር። እዩመላለስሁ ባነበብሁት ቁጥር፣ ከልክ ያለፈ ረዥም እዩሆን ይታ ዩኝ ጀመር። ለማሳጠር ያደረግሁት ሙከራም አሳቡን ሳያነድል፣ መሰረተ አሳቡን ሳይነካ፣ ወደ ፈለግሁት መጠን፣ ወይም ልክ ሳያደር ስልኝ ቀረ። ስለዚህ መቆየቱ የማይቀር ከሆነ፣ ከማሳጠር ይልቅ እን ዲያውም መሰረተ አሳቡ ሳይነካ፣ እንዳለ ሆኖ ማስፋፋትና ከተው ኔትነት ወዳሁን መልኩ፣ ወደ ልብወለድ ታሪክነት መለመጡ የሚ ሻል መስሎ ታይኝና፣ ሳመነታ ትንሽ ጊዜ ካሳለፍሁ በሁዋላ፣ ይህን የመጨረሻ አሳቤን ተከትዬ መሰራት ጀመርሁ።

ወንጀለኛው ዳኛን መጀመሪያ በተውኔት መልክ ስጀምረውም ሆነ መጨረሻ በልብወለድ ታሪክ መልክ ስጨርሰው፣ አይነተኛ አላማየ የጊዜውን የኢትዮጵያ ስራተ ማህበርና በዚያ ስራተ ማህበር ውስጥ ከዘመናዊው ትምህርት ቤት እዩተማረ የሚወጣውን ትውልድ የሚ ገጥመውን ሻግር ለኔ እንደ መሰለኝ፣ እንደ ታይኝ፣ በቃላት አጉልቶ ስሎ ማሳዩት ነው። ይህን አላማ መገታቼ ወይም ስቼ እንደሆን መቸም ፈራጆች አንባቢዎች ናቸው።

ስለ ኢትዮጵያ ስራተ-ማህበርና በውስጡ ከተከፈቱት ዘመናዊ ያን ትምህርት ቤቶች እየተማሩ ስለ ወጡት ወጣቶች ከመግለጽ በፊት፣ በጠቅላላው ስራተ-ማህበር ምን እንደ ሆነና ከማህበሩ አባሎች ጋር ያለው ግንኙነትስ እንዴት እንደ ሆነ መመርመርና ለመረዳት መጥክር ይጠቅማል ብዬ ስለማምን፣ ጠቅላላ አሳብ ለመስጠት ያክል የሚከተለውን መግለጫ አቀርባለሁ።

አንድ ስራተ-ማህበር ለማህበሩ አባሎች ስጋዊና መንፈሳዊ ኑሮ የሚያስፈልጉት ሁሉ፣ ማለት የፖለቲካ፣ የኢኮኖሚ፣ የማህበራዊ ኑሮ ያስተዳደር፣ የሀይማኖትና እነሱን የመሳሰሉት ስራቶች ካገሩ ጠባይ፣ ታሪክ፣ ስልጣኔ፣ ባህል፣ ልማድ፣ ህግና ወግ ጋር ባንድነት ተሳስረው፣ ተዛምደውና ተዋህደው የተሰሩበት ጠቅላላ፣ ወይም አቢይ ስራት ነው። እንዲህ ያለው ስራተ-ማህበር በውስጡ እየተወለዱ፣ እያደጉ፣ እዩኖሩ ለሚያልፉት ተከታታይ ትውልዶች፣ ወይም አባሎች ከፈጣሪ በሚያገኙት ልዩ ልዩ የባህርይ ስጦታ ላይ፣ ሰውን ከሌላው ፍጥረት ሁሉ ለይ ተው፣ “ሰው” የሚያሰኙትን ያካልና የመንፈስ ጸጋዎች የሚሰጥና እንዴት ህዝብ ከሌሎች የሚለይባቸውን ምልክቶች ሁሉ የሚፈጥር ከመ ሆኑ ሌላ፣ እሱም በፈንታው፣ በውስጡ እየተከታተሉ ፍረው ከሚያ ልፉት ትውልዶች፣ ወይም አባሎች ከሚቀበለው አዳዲስ እውቀት፣ አዳዲስ ፍጥረትና፣ አዳዲስ ሀይል እየተመገበ የሚያደግ፣ የሚጠነክርና የሚጸብር ህያው ነው። ህያው በመሆኑም እንደ ህያዋን ሁሉ ከሱ ቀድሞ ከነበረው ስራተ-ማህበር ከስጋው ስጋ ከነፍሱ ነፍስ ነስቶ (ተቀ ብሎ) የሚወለድና ከሱ በሁዋላ የሚከተለውን ስራተ-ማህበር፣ ከስጋው ስጋ፣ ከነፍሱ ነፍስ ሰጥቶ የሚወለድ ነው።

የሰዎች ስራተ-ማህበር እንደ ሰዎች ህያው ነው ካልንም፣ ስራተ ማህበርን ለማጥናትና ለማስተዋል የሰዎችን ኑሮ እንደ ምሳሌ አድርጎ መጥቀሱ ምናልባት ያገለግል ይሆናል።

አንዳንድ ጊዜ ሰዎች ከስጋ ልጆቻቸው ሌላ፣ ወይም በስጋ ልጆች ረንታ፣ የግርፍ፣ ወይም፣ የህግ (በጋልጥ የጉዲፈቻ) ልጆች ይኖሩ የቸውዋል። ነገር ግን እንዲህ ያሉት የህግ ልጆች፣ ለህግ ወላጆቻቸው የገብረት ወራሾች ይሆናሉ እንጂ፣ ምንም ቢሆን ከስጋ ወላጆች ወደ ስጋ ልጆች የፍጥረትን ህግ ተከትሎ ለሚወርደው የባህርይ ሆነ ያካ ልኖ የሚፈስ ጸጋ ወራሾች ሊሆኑ አይችሉም። እንዲሁም አንድ ሰው የሚገኝ፣ ወደ ስራተ-ማህበር ያገሩ የፖለቲካ፣ የኢኮኖሚ፣ የሥነ-ምግባር

የግህበራዊ ኑሮ ወዘተርፈ . . . ከታሪኩ፣ ከሰልጣኔው፣ ከባህሉ፣ ከልግዱ፣ ከህጉና ከወጉ ጋር ተዛምደውና ተዋህደው ከተሰሩበት፣ ከቀደመው ስራተማህበር ከሰጋው ስጋ፣ ከነፍሱ ነፍስ ነስቶ (ተቀብሎ) ሊወለድ አይችልም ። እንዲያ ሆኖ ሊወለድ ባለመቻሉም፣ ልክ የሰዎች የማር፣ ወይም የሕግ (የጉዲፈቻ) ልጆች ለሕግ ወላጆቻቸው የንብረት እንጂ የባህርይ ሆነ ያካልና የመንፈስ ወራሾች ሊሆኑ እንደማይችሉ፣ እሱም ለቀደመው ስራተማህበር ያካልና የመንፈስ ጸጋዎች ወራሽ ሊሆን አይችልም፣ ባለድ ሆኖ እንደ መጣ፣ ለዘላለም ባለድ ሆኖ ባይቀር ባለድ እንደ ሆነ ብዙ ይቆያል ። ለዛመድ የሚችለው እንዲሁ እንዳለ በጥንታዊው ስራተማህበር ላይ በመጫን ፈንታ፣ ወይም የጥንታዊውን ስራተማህበር፣ ቦታ ጨርሶ ልውረስ በማለት ፈንታ፣ ክስ ጋር የተጋባ እንደሆነ፣ ከራሱ እዩስጦ ከጥንታዊው ስራተማህበር ለመቀበል ፈቃደኛ የሆነ እንደ ሆነ ነው ። ነገር ግን ራሳቸውን ከፍ፣ ሌሎችን ዝቅ አድርገው የሚመለከቱ ግለሰቦች፣ ዝቅ አድርገው የሚመለከቱዋቸውን ወገኖች መግዛት እንጂ ከነሱ ጋር መጋባት እንደማይፈቅዱ፣ ራሳቸውን ከፍ፣ ሌሎችን ዝቅ አድርገው የሚመለከቱ ስራተማህበሮችም፣ ዝቅ አድርገው የሚመለከቱዋቸውን ስራተማህበሮች አጥፍተው፣ ቦታቸውን መውረስ፣ ወይም በነሱ ላይ መጫን እንጂ ከነሱ ጋር መጋባት፣ መዛመድ፣ ወይም መደባለቅ አይፈቅዱም ።

ስለዚህ ባለዱ ስራተማህበር ከተወለደበት አገር ስራተማህበር ይዘት የመጣውን ያካልና የመንፈስ ውርስ፣ በገባበት አዲስ አገር ህዝብ ላይ ይጭንበታል ። ከዚያ በሁዋላ በዚያ ባለድ ስራተማህበር ውስጥ፣ የሱን ያስተሳሰብና ያሰራር ልማድ ተከትሎ የሚመሠረተው ሁሉ፣ ግለት የፖለቲካው፣ የኢኮኖሚው፣ የማህበራዊ ኑሮው፣ ያስተዳደሩ፣ የኑሮ ልማዱና እነሱን የመሳሰለው ልዩ ልዩ ስራት ካገሩ ህዝብ አስተሳሰብ፣ አሰራርና ጠቅላላ ያኖኑዋር ልማድ ፍጹም የተለዩ፣ ፍጹም ባለድ ስለሚሆን፣ ይህን የህዝቡ የቆዩ ያኖኑዋር ልማድ በጽኑ የህይወት፣ የፖለቲካና የማህበራዊ ኑሮ እምነቶች ላይ የተመሠረተ ከሆነ፣ በባለዱና በባላገሩ ስራተማህበር መሀከል ግጭት መፈጠሩ የማይቀር በመሆኑ፣ ሰላም አይኖርም ። ህዝቡ እንዲያ ባሉ ጽኑ እምነቶች ላይ የተመሰረተ ያኖኑዋር ልማድ ከሌለው ግን፣ ባለዱን ስራተማህበር ለማስቀበል የሚኖረው ችግር ምናልባት ያን ያካል አይሆን ይሆናል።

የኢኮኖሚክ ቅኝ አገዛዝ፣ የማህበራዊ ኑሮ ቅኝ አገዛዝ፣ የባህላ ቅኝ አገዛዝ የሚሉት እንዲህ ያለውን፣ ከውጭ መጥቶ ባንድ አገር ህዝብ ላይ የሚጫነውን ባለድ ስራተማህበር ነው ።

የያዝነው ምድት-አመት ከገባ ከጥቂት አመታት በሁዋላ ጀምሮ፣ በኢትዮጵያ የደረሰው ይህን የመሰለ ነው። ምንም እንኩንም ኢትዮጵያ ከ፲፱፻፳፭—፲፱፻፴፫ ላምበት አመት ብቻ በፋሺስት ኢጣሊያ ከመወረር ወይም በቀር፣ በሌሎች ያፍሪቃ አገሮች የደረሰው፣ በቅኝ ገዢዎች ስራ ዝም ጊዜ የመገዛት ክፍ አድል ባይገጥማት፣ ገዥዎችም አገራቸው በልማት ወደ ሁዋላ የቀረች በመሆንም፣ “አውሮጳውያን፣ ወይም ባጠቃላይ ፈረንጅች በደረሱበት የልማት ደረጃ ቶሎ እንድትደርስ፣ እነሱ የሚሰጡትን ትምህርትና ምክር፣ ስራታቸውን ጭምር መቀበል ያስፈልጋል” ብለው በማመን ለፈረንጅች በፈቃዳቸው በራቸውን በሰፊው መክፈት ብቻ ሳይሆን፣ በብዙ መንገድ የፈረንጅችን ስራት ተቀብሎ መከተል የአዋቂነትና የሰልጡንነት ምልክት፣ የኢትዮጵያን የቆዩ ስራት እንደ ያዙ መቆየት ያላዋቂነትና የሁዋላ ቀርነት ምልክት ሆኖ እንዲታይ ያደፋፍሩ ስለነበረ፣ በተለይ በከተማ፣ የፈረንጅች ስራት፣ የኢትዮጵያን የቆዩ ስራት እየገፋ ቦታ ማስለቀቅ ከጀመረ ቆየት ብሎዋል። ነገር ግን ጥንታዊው የኢትዮጵያ ስራት ቦታውን ሰባእዱ ስራት እንዲያስረክብ በሀገር የተፈረደበት ከፋሺስት ኢጣሊያ ወረራ በሁዋላ ነው።

ፋሺስት ኢጣሊያ ኢትዮጵያን ከመውረርዋ በፊት፣ ህገ መንግስት ለመመስረት፣ የመማክርት ሸንጎ ለመክፈት፣ በጥቂት ቦታዎች ዘመናውያን ትምህርት ቤቶች ለማቋቋም፣ በደመወዝ የሚተዳደር የጦር ስራዊት ለማሰልጠንና እነሱን የመሳሰሉ አንዳንድ አዳዲስ ነገሮች ለመፍጠር ተጀምሮ የነበረው ውጥን፣ ከወረራው በሁዋላ ተሻሽሎና ተጠናክሮ፣ በዚያ ላይ ያስተዳደረ፣ የሀገር፣ የፍርድ ስነ-ስራትና እንደነሱ ያሉ፣ የኢትዮጵያን ህዝብ ኦሮ የሚነኩ ስራቶች ተጨምረውበት የቆዩው የኢትዮጵያ የኑሮ ስራት ከስር እንዳለ፣ ይህ የፈረንጅች እንግዳ ስራት ባዋጅ በላይ ተጫነበት። ነገር ግን እንግዳው ስራት፣ ለጠቅላላው ህዝብ ብቻ ሳይሆን ለባለ ስልጣኖችና ለዩስራው ክፍል መሪዎች ጭምር ባለድ ስለ ነበረ፣ በስራ ላይ ማዋሉ ቀላል አልነበረም። ስለዚህ ወጣቶች ከዘመናውያን ትምህርት ቤቶች እዩተማሩ እስኪወጡ ድረስ፣ በጥንታዊው ያስተላላብና ያሰራር ልማድ ሲሰሩ የኖሩት፣ የፍርድ ይሁን ያስተዳደር ባለስልጣኖች፣ በዚያው በኖሩበት ያስተላላብና ያሰራር ልማድ መቀጠሉ ይቆናቸው ስለ ነበረ፣ ባለዱ ስራት በሀገር የታወቀውን ያክል በግብር ይታወቅ ነበር ለማለት አያስደናርም።

ወጣቶች ከውጭ አገርና ከኢትዮጵያ ዘመናውያን ትምህርት ቤቶች እዩተማሩ መውጣት ከጀመሩ በሁዋላ እንኩንም፣ ካዲስ አበባና ካንዳንድ ከተሞች ተርፈው፣ በዩስራው ክፍል ሰፊውን ገጠር ለማላ

ረሰሊበቱ አልቻሉም። በየገበዳው በሆነ በሰልጣን ላይ ከቆዩት ጥንታውያን ያስተዳደርና የፍርድ ባለስልጣኖች ስር መስራት ስለ ነበረባቸውና፣ በሁለቱ ወገኖች መሀከል አለመግባባት ስለ ነበረ፣ የኢትዮጵያ የልማት እርምጃ ተስፋ እንደ ተደረገው ሊፋጠን አልቻለም።

ጥንታውያኑ ባለስልጣኖች፣ የፈረንጅችን ጥበብ ብቻ ሳይሆን የፈረንጅን ያስተዳደርና የኑሮ ስራት ወዳገራቸው ግስገባታቸውና ህዝቡ የራሱን የኑሮ ልማድ እዩተው አዲሱን እንዲክተል ማደፋፈራቸው፣ ውሎ አድሮ ለስልጣናቸው ተጻራሪ የሚሆን ሁኔታ ሲያስከትል እንደ ሚችል ያስተዋሉ አይመስልም። የዚያ ጊዜ እምነታቸው፣ በጠቅላላው የፈረንጅ ትምህርት፣ ማለት ጥበቡም ሆነ የኑሮ ስራቱ፣ ስልጠናቸውንና እንዲሁም ሊነኩ የማይገባቸውን ስራቶች ሳይነካ፣ ወደ ነገ ትቶ፣ ላገራቸው ሀብትን፣ ለነሱ ገናኘነትን የሚሰጥ ብቻ ይሆናል የሚል እምነት የነበራቸው ይመስላል።

ከሌላ ወገን ወደ ፈረንጅ አገር እዩተላኩ ተምረው ከሚመለሱት ሌላ አዲስ በገባው ባለድ ስራተ-ማህበር ውስጥ በዩክተማው ከተከፈቱት ዘመናውያን ትምህርት ቤቶች እዩተማሩ የሚወጡት ወጣቶች፣ ስላገራቸው ተምረው የሚያውቁበት፣ በምንም መልክ ተሰናድቶ የሚቀርብላቸው ነገር አልነበረም። እንዲሁም ስላገራቸው ራሳቸው ደህና ሆነው ተሰናድተው የሚያስተምሩዋቸው መምህራን አልነበሩዋቸውም። በዩገቡበት ትምህርት ቤት የሚማሩት፣ እጅግ አስፈላጊዎች ከሆኑት፣ ከፍተኛ ትምህርቶች ጀምሮ አስከ ህቅተኞች፣ ለምሳሌ እንደ ያለባበስ፣ ያበላል፣ የጭዋታና በጠቅላላው የኑሮ ልማድ እስካሉት ድረስ፣ በባለዱ ትምህርት ቤት እጅ የሚቀርብላቸውን ነበር። ስለዚህ ስላገራቸው እንዲማሩ በምንም መልክ ተሰናድቶ የሚቀርብላቸው ነገር አለመኖሩና፣ ኢትዮጵያውያን አስተማሪዎች ሳይቀሩ ስለ ኢትዮጵያ በማስተማር ፈንታ፣ ስለ ፈረንጅ አገር የሚያስተምሩዋቸው፣ “ኢትዮጵያ ሊማሩት የሚገባ ነገር ምንም ባይኖራት ነው” ብለው ሲያምኑ ይችላሉ። በዚያም እዩረድባቸውም። ስለዚህ ወጣቶች መጀመሪያ ከዘመናዊው ትምህርት ቤት አዲሱን ትምህርትና ጥበቡን ከባለዱ የኑሮ ስራት ጋር ተምረው እንደ ወጡ፣ ከብዙ ሚሊዮን ህዝብ መሀከል፣ ዘመናዊውን ትምህርት የመማር እድል ማግኘታቸውን ለሕዝባቸው ሀዋርያት ለመሆን እንደ ተጠሩ ቆጥረውት፣ በፍጹም ያገርና የወገን ፍቅር፣ የተማሩትን ላልተማረው ወገናቸው ለማካፈል ተሰናድተው

ደታው በየተመደበበት ስጦታ ይሰጣሉ ። እዚያ የግያውቁት ፣ ያለ ለበት ፣ እንዲያውም ያልጠረጠሩት ፣ በጽኑ እምነት ላይ የተመሠረተ ያስ ተሳሰብ ፣ ያሰራርና የኑሮ ፣ ወዘተርፈ... ስራት ይገጥማቸውና ፣ ያሳብም የምንትም መታወክ ይፈጠርላቸዋል ። ይህን እንጂ ከትምህርት ቤት ሲወጡ የነበራቸውን እምነት ተከትለው ፣ ወደ ግባቸው ለመድረስ መጣጣራቸው አይቀርም ። ገር ግን ወደዚያ ግብ ለመድረስ የያንዳን ዳቸው ሙከራ ፣ ወይም ትግል እንደደመንፈሳቸው ብርታትና ደካም ነው ። አንዳንዶቹ ፣ ትንሽ ካንገራገሩ በሁዋላ የጠቅላላውን ህዝብ ስሜት ደጂን አድርጎ የሚቃወማቸውን ህይወት መጋፋት የማያዛልቃቸው መሆ ኑን ሲያዩ ፣ የቆዩውን ስራት ጠልቀው ባያውቁትም ፣ በሱ ከሚያም ኑት ባለስልጣናት ካልተሰማው መኖር እንደማይችሉ በመረዳት ፣ ተስማምተው ለመስራት እርቅ-ሰላም ያደርጋሉ ። ሌሎች ፣ እንዲያውም አዝማሚያውን አይተው ባለስልጣናት አስቀድመው እንዳቀዱት ፣ በዚ መኖሪ ትምህርት የተሳለ እእምሮዎቻቸውን ለነሱ መሳሪያ እንዲሆን በሙሉ ፈቃደኝነት ይሰጡታል ። ለሁንኛ ሌሎች ፣ ከዘመናውያን ጋር ጥንቃውያንን የሚንቀፉ ፣ ከጥንቃውያን ጋር ዘመናውያንን የሚን ቅፉ ፣ በሌት ወይች ሰፈር የሌት ወይችን ፣ ባይጠች ሰፈር አይጠችን ለመምሰል ፣ መልካቸውን እየለዩወጡ የሚያሳዩ አይጠፉም ። በዚህ ታሪክ አይነቶች ተጫዋቾች አድርጌ እንዳቀረብሁዎቻቸው ፣ እንደ ጥላ ሁንና እንደ ሰፊያ ያሉት ቅኖች ፣ መንፈስ ጠንካሮችና አላሚዎች ደግሞ እነሱ ከተግኙት የኑሮ ስራት ሌላ ፣ ያገራቸውን ህዝብ ከተያዘበት የድህነትና የደንቅርና በሽታ የሚያደኝው መድሀኒት እንደሌለ በፍ ዲም ልብ እምነው ፣ ያን እምነት በመከተል ፣ እስከ መጨረሻው ድረስ ወገናቸውን ለመርዳት የሚያደርጉት ጥረት ሁሉ ወዳቅዱት የተቀደሰ ግብ በማድረስ ፈንታ ፣ ካንዱ ችግር ሲወጡ ወደ ባለ ችግር እዩመራ ሲያገባቸው ይታያል ።

እንግዲህ ፣ ለግጠቃለል ያክል ፣ ቀደም ብሎ እንደ ተመለከተው ፣ ታሪካችን መጀመሪያ ለማሳዩት የሚሞክረው ፣ ወይም የመጀመሪያ አላማው ፣ ካንድ ወገን የኢትዮጵያ ባለስልጣናት አገራቸውን ለፋ ጥና ፈረንጆች በደረሱበት የልማት ደረጃ ለማድረስ በመመኘት ያልተሰናዱበት ፣ የማያውቁት ባለድ ስራት አግብተው ፣ በግብር ጥን ታዊውን ያሰራር ልማድ እንከተል ሲሉ ፣ ከሌላ ወገን ፣ ስለ ፈረንጆች ግህበር እንጂ ስላገራቸው ምንም ትምህርት ከማይሰጥላቸው ትም ህርት ቤቶች ተምረው የሚወጡ ወጣቶች ፣ ያኑ ተምረው ያወቁትን

ባለድ ስራት ላልተገኘው ወገናቸው ለማካፈል ሲፈልጉ፣ በሁለቱ ወገኖች መሀከል ያለውን አለመግባባትና ከዚያም የተነሳ የሚፈጠረውን ግጭት ነው።

መቸም፣ ማናቸውም ስራተ-ማህበር መጀመሪያ ሲሰራ በነበረበት እንዳለ የሚቀር፣ የማይለወጥ፣ ወይም የማይሻሻል ሊሆን እንደማይችል የታወቀ ነው። ነገር ግን አዲሱ ስራት ለጥንታውያኑ እንግዳ እንዳይሆን፣ ጥንታዊው ስራት ላዲሱ ትውልድ እንግዳ እንዳይሆን፣ ከውጭ የመጣው እቤት ከቆዩው ስራት ጋር በሚሰማሙበት መንገድ ተዛምደው፣ ተዋህደው፣ ለውጡ ከውስጥ እንዲፈጠር፣ አዲሱ ስራት ከጥንታዊው ስራት ከሰጋው ስጋ፣ ከነፍሱ ነፍስ ነሱቶ (ተቀብሎ) እንዲወለድ ያስፈልጋል።

የወንጀለኛው ዳኛ ሁለተኛ አላግው፣ እንደ መልካም አስተናጋጆች ሁሉ፣ የሚያስተናግዳቸውን (አንባቢዎቹን) የአርባ ዘጠኝ ምእራፍ ረዥም ጉዞዎቻቸው እንዳይቸካቸው፣ ልዩ ልዩ ታሪክና ልዩ ልዩ ወራ እያለዋወጡ፣ እያጫወተ ደስ ለማለገት መሞከር ስለ ሆነ፣ ይህ መከራው የተሳካ ውጤት እንዲኖረው ተስፋ አደርጋለሁ።

በመጨረሻ እዚህ ላይ ማስታወስ የምወደው፣ “ፍቅር እስከ መቃብር” በተባለው መጽሀፌ፣ ያማርኛን ፊደሎች ለመቀነስና ባንድ አይነት የሚጻፉትን፣ “አድራጊንና ተደራጊን” የሚያመለክቱ ቃላት ለመለዩት፣ ተደራጊውን በሚያመለክተው ቃል ላይ የማጥበቂያ ምልክት እንዲደረግበት አቅርቤው የነበረውን አሳብ ነው። ያን አሳብ እዩነቶች የጻፉ በርከት ያሉ ቢሆኑም፣ “የተለመዱትን ፊደሎች ማስቀረትና የተለመደውን ያጻጻፍ ስራት መለወጥ አይገባም” ከማለት በቀር፣ እኔ እስከማስታውሰው ድረስ፣ ሌላ የሚያጠግብ ምክናያት ያቀረቡ ያሉ አይመስለኝም። ስለዚህ፣ በዚህ መጽሀፍም፣ “በፍቅር እስከ መቃብር” ያቀረቡትን አሳብ ተከትሎ፣ ካንድ በላይ ከሆኑት ባላንድ ደምጽ ፊደሎች፣ አንዳንዱን ብቻ ይገባ የቀሩትን ጥያቄዎቻቸው ሁለተኛ እንደ “ጊ ሷ ሯ ጊ ሷ ቷ ሷ” ያሉትንና እነሱን የመሳሰሉትን “ዲቃላ” ፊደሎች ሁሉ፣ እንዲሁም እንደ “ጉቆኩጉ” ያሉትን ጎደሎ ፊደሎች ከነርባታቸው ጥያቄዎቻቸው ከዚህ ሌላ፣ ባንድ አይነት ተጽፈው አድራጊና ተደራጊ፣ ወይም ባለሁለት ትርጉም የሆኑትን ቃላት፣ አድራጊውን ከተደራጊው፣ አንዱን ትርጉም ከሌላው፣ በማጥበቂያ

ጥልክት ለመለየት ለግሪኮች ለጥንታዊው የሚገለጸውን የዜግ ጥልክት (-) ወይም ነጥብ በሚጠብቀው ፊደል ራስጊ እንዲሆን አድርጌያለሁ ።

እንዲሁም ፣ ካንድ ቃል ፊደሎች ውስጥ ፣ «ውሂጥ» ፊደል ሲኖር ፣ ይህ የማጥበቂያ ጥልክት በዚያ ፣ «ውሂጥ» ፊደል ምትክ እዩሆን ፣ ተከታዩን ፊደል የሚያጠብቅ ይሆናል ። ለምሳሌ ፣ «ይዘልላል» «ይዘላል» «ል» «ውሂጥ» «ይበርራል» «ይበራል» «ረ» «ውሂጥ» «ይፈዝዛል» «ይፈዛል» «ዝ» «ውሂጥ» «ይፈስሳል» «ይፈሳል» «ስ» «ውሂጥ»

ምእራፍ ፩

ከወዳጅ ጠላት ያድን !

ሶሬያ ሙላትና ጥላሁን ረይሳ ተጣልተው ከተለያዩ ፣ አምስት ቀን አልፎቸው ነበር ። በስድስተኛው ቀን ፣ ሲመጣ በመስኮት ሰላ ይችው ፣ ልብዎ ወራሪ እንደ ገባው መሸበር ፣ አላብዎ የሚሄድበትን ሳያውቅ ወዲያና ወዲህ መርጥ ሲጀምር ፣ ሆነ ብላ ሳይሆን ፣ እንዲሁ የቤትነት ደሙነፍስዎ ስለ ገፋት ብቻ ፣ ቶሎ ተነስታ ፊትዋን ማባ በስ ፣ ጠጉርዋን ማስተካከልና አልጋዋን በቅጥ በቅጥ ማድረግ ጀመረች። ነገር ግን ፣ አንዱን እንኩዋ ደህና አድርጋ ለግጠናቅቅ ጊዜ ሳታገኝ በሩን መላልሶ ስለ መታ ፣ ሁሉንም ተወኝና ፣ ትንሽ ቆም ብላ ፣ መሸ በርዋን እንዳያውቅባት ፣ ጸጥ ያለች መስላ ለመታየት ፣ የምትለውንና የምታደርገውን ስታሰብ ቆይታ ፣ በርጋታ ሂዳ ስትከፍትለት ፣ የጅና የቃል ሰላምታ ብቻ ሰጥቶዋት ገባ ።

ሶሬያ ልብዎ ያልተሸበረ ፣ መንፈስዋ ያልተቸገረ መስላ ለመታ የት ፣ ጥላሁን ሲገባ ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ ሊተዋወቅ እንደ መጣ እንግዳ ሰላምታውን በትህትና መልሳ ፣ ፊትዋን የውሸት ፈገግታ አልብሳ ፣ ከሚያውቃት ሶሬያ ሌላ ሆና ተቀበለችው ። ብቻ ፣ የትህትና ሰላምታ የውሸት ፈገግታ ፣ ወይም በጠቅላላው ያልሆኑትን መምለል ፣ ለግ ያውቅ እንደሆነ እንጂ ለሚያውቅ አያገለግልም ። የሚያውቅ መቸም ያውቃል ፣ ይልቅንም ሶሬያ ያነለት የነበረችበት ሁኔታ ፣ እንኩዋንስ ደህና አድርጎ ለሚያውቃት ሰጥላሁን ፣ አንድ ቀን አይቶዋት ለግ ያውቅ እንግዳም ቢሆን ፣ ያ ሁሉ የትህትና ሰላምታ ፣ ያ ሁሉ የግድ ፈገግታ ፣ ውሸት መሆኑን ይመሰክራል ። አይናችዋ ካባበጡ መክዶ ኛዎቻቸው መሀል ፣ እንደ ተላጠ ሽንኩርት ሶረን ሆነው ፣ ያፍን ጫዋ ጫፍ ተመቶ እንዳጎረበ ቀልቶ ፣ ፊትዋ ያለመጠን ተጎላቁሎ ስትታይ ፣ ስታለቅስ የሰነበተች መሆንዋ ይታወቃል ።

ጥላሁን እንዲያ ተጎላቁላ ፣ እንዲያ ተለውጣ ሲያያት ፣ ደንግጠላ የመጣለት ጉዳይ ፣ ሲያስበው ፣ ሲያጠናው የሰነበተው ጉዳይ ጠፋውና ፣ ገብቶ በቆመበት እንዳለ ፣ የቤቱን ወርድና ቁመት ለመስፈር እንደ መጣ ሁሉ ፣ አይናቹን ላይና ታች ፣ ቀኝና ግራ እያዘዋወረ ፣ ዝም ብሎ ጣራና ግድግዳውን ይመለከት ጀመር ።

“አትቀመጥም ፣ ይኸው ወንበርኮ አለ” አለች ሶፊያ ፊትዋ የውሸት ፈገግታውን እንደ ለበሰ ፣ ወንበሩን ካልጋው አጠገብ ትንሽ ሳብ አድርጋ እያስቀመጠች ። አይኖችዋ እሱን ለማየት ፣ እሱዋ እንዳያዩ ለመከልከል ይታገሉ ነበር ።

“እግዚአብሔር ይስጥልኝ” አለ ጥላሁን ፣ ትንሽ እንደ መስገድ ብሎ እወንበሩ ላይ ሲቀመጥ ። ከዚያ እሱዋ የሚለውን ለመስማት፣ እሱ የሚለውን የሚጀምርበት ቃል በመፈለግ ፣ ዝም ብለው እመርዶ ቤት እንደ ተቀመጡ አንገታቸውን ደፍተው ዘለግ ያለ ጊዜ ዘቆዩ በሁዋላ ፣

“ሶፊ” አለ ፣ አንገቱን እንደ ደፋ መሬት መሬት እያዩ ። “ሶፊ ዛሬ ሁለት ነገሮች ልለምንሽ ነው የመጣሁ ። አንዱ መስገብ ቻውን ስናገረውም ፣ ሳደርገውም ለስነበትሁት ይቅርታ እንድታደርጋልኝ ነው ። በተለይ በመጨረሻው ቀን - የነገ ሳምንት መሆኑ ነው መሰለኝ - የተናገርሁትን ምን ሰይጣን ባፌ እንዳስቀመጠው ሳላውቅ ካፌ ከወጣ በሁዋላ ጀርዎቼ ሰሙት አንጂ አስቤ የተናገርሁት አደ ለም ። ያነለት የተናገርሁት ስላንች ካለኝ አሳብና ስሜት ጋር እንደ ግይቀራረብ እንኹም ታውቂያለሽ ። ሁለተኛው” አለ ጥላሁን በሻክረ ድምጽ ፣ አንገቱን ከደፋበት አቅንቶ እሱዋን እያየ ። “ሁለተኛው ፣ ትምህርታችንን እንደ ጨረሰን ልንጋባ ወስነን ስለ ነበረው ነው ። ስለሱ አሳብሽን ለወጥሽ? አሳብሽን ለውጠሽ እንደሆነ ግልጥ አድርገሽ . . . እንድትነግሪኝ ነው ።” ሶፊያ አንገትዋን እንደ ደፋች መሬት መሬት እያዩች ዝም አለች ።

“ተናገሪ እንጂ” አለ ጥላሁን ፣ መሬቱን በግርድ እዩቆረቆረች ዝም ስላለች ።

“ምን ልናገር” አለች ፣ እንባ ያጎላቆለው ፊትዋ የውሸት ፈገግታውን እንደ ለበሰና አንገትዋን ደፍታ እንደ ተቀመጠች ።

“በተናገርሁትም ሆነ ባደረግሁት ስላስቀዩምሁሽ ይቅርታ እንድታደርጋልኝና ስለ ጋብቻችን አሳብሽን ለውጠሽ እንደሆነ እንድትነግሪኝ ለመንሁሽኩ ስ”

“ይቅርታ አድርጋልኝ” ያልሸው . . . እንዲያው ነው ። የኔ ይቅር ግለት ምን ሊያደርግልህ? ይቅር አለማለቱስ ምን ሊጎዳህ? ስለዚህ . . . እሱን ተወው ። ሌላው . . .” አለችና አሁንም አንገትዋን ደፍታ ዝም አለች ።

“ሌላው የግንባታ ጉዳይ አንድ!”

“... ሀ ለ አሁ ግለት ያግረው ‘አሁ ያለ ግንባታ’ ለሌ ይባላል ለ አላብህን መለወጥ ስትረዳግ ጊዜ እኔን ‘አላብህን ለውጠሽ እንደሆነ ንገረኝ’ ትለኛለህ ለ አንተ አላብህን ለመለወጥ መረጣጠህን አውቅለሁ ፤ ሰዎቻለሁ ፤ ሰለዚህ ለግን ምክናያህን በኔ ለግድረግ ትረዳጋለህ ፤ ለግን ሌላ ለግግባት መረጣጠህን ግልጽ አድርገህ አትግዢያግግጥ... ወደ መጥላት ባ-ባንተ አልተጀመረህ ፤ የነበረ ነው”

እለች ሶፊያ ፡ ልቅሶዋን ለመጥጥ እያታገለች ፡ “ ብቻ የጠላ ሰው ሌላ የወደደ ሰው ‘በቃሽኝ ፤ ሌላ ወድ .. ወድቻለሁ’ ይላል እንጂ ፡ እንዲህ እንዳንተ በሰው ነፍስ አይ... አይጫወትም ፤ እንዲህ እንዳንተ ‘ነይ’ ብሎ ጠርቶ ወሻ ይመስል ‘ሂጅ ወዲያ’ እያለ እያገርርሮም ለ-ለግን እንዲህ በነፍስ ትጫወቃለህ?” እለችና ትገብሽ እስኪያጥራት ለቅቅ ብላ ታለቅስ ጀመረ ፡

እውነተኛ ስሜት እንደ ተዳሏን አሳት ለመቀጣጠል ትንሽ ይበቃ ዋል ፤ እውነተኛ ስሜት እንደ ተዳሏን አሳት ቆስቆሰው ካቀጣጠሉት፣ እንዳይታይ መሸፈን አይቻልም ፤ ሶፊያ ትምህርት ቤት ሲሆን ለእረፍት ሀረር ሄዳ በቆይታቸው ፡ ጥላሁን ሌላ ሴት መውደዱን ሰዎቻ ነበረ ፡ ሁዋላ ፡ የሱ አመል መለወጥ ፡ ሲያያት መቅበጥበጡ ፡ መበላጩ ፡ በተገናኙ ፍጥር ጥል መጓሩና መሳደቡ ፡ በመወረሻ ፡ እንዲያውም በሰልክ ጠርቶት ብትሂድ መልሶ ፡ “ወግጅ አልፈልግሽኛ” ብሎ ግባረሩ ፡ ይህ ሁሉ የሰማችው ወሪ እውነት መሆኑን የግሂረ ጋግጥ መስሎ ተሰማት ፡ ስለዚህ እያንተዋን ፡ ምኞትዋን ፡ ተሰፋዋን ፡ ደስታዋን ከመሰረተችበት ከጥላሁን በመለዩትዋ ፡ እሱን በግጣትዋ ፡ ፍጹም ባዶነት ተሰጥቶዋት ፡ ከታች የምትረግጠው ፡ ከላይ የምትጨብጠው አጥታ ፡ ግራ ገብትዋት እዩተሰቃይችና እዩተጨ ነቀች ፡ ቤትዋን ዘግታ ስታሰቅስ ነበር የሰነበተች ፡ ነገር ግን ፡ ድንገት ሲመጣ ስታየው ፡ እንዲያ ግራ የገባት መሆንዋን ፡ እንዲያ መሰቅ የትዋን ፡ ለሱ ግላይት የሌትነት ኩራትዋ አልፈቅድላት ሰላለ ፡ እውነተኛ ስሜትዋን ትህትና በበዛበት ግብጌ ሰላምታና በውሸት ረገግታ ለመሸፈን ጥክራ ነበር ፡ ታዲያ ገብቶ ትንሽ እንደ ቆዩ ፡ ለሰነበተች በትጫካኝ ስቃይ ምክንያት የሆነውን ነገር ሲያነላባት ፡ የቆሰለ ልብዋን ሲነካካባት ፡ የፈጠረችው የውሸት ዘዴ ሁሉ እውነተኛ ስሜትዋን ለመሸፈን ፡ ለግዳረን ሊበቃ አልቻለም ፤ ለመናገር በትረዳግ ሳን እያደናቀፋቸው ለዩብቻ ተለያይተው ካፍዋ የጫወጡት ቃላት

ሲያያዙና አሳብዮት ሲገልጹ ከጠልጉሉ ፣ ስሜትዎን ፣ ጭንቀትዎን በቃል ረንታ ዝም ብላ በመሪር ልቅሶ ፣ በንባ ትገልጽ ጀመረች፤ እውነት ነው ፣ የልብን አዘን ፣ ጭንቀትን ቃል ሁሉ ቢሰበሰብ የንባን ያክል ፣ የላግን ያክል ሊገልጽ አይችልም ፤

እንዲያ ስቅቅ ብላ ስታለቅስ ሲያያት ፣ ጥላሁንን ግራ ገባው ። ‘ያን ያክል የሚያበላቅላት ምንድነው ? የሰማው ወሬ አሰት ይሆን ? አየ . . እሱማ እንዴት አሰት ይሆናል ? ከማይጠረጠረው ጉዋደኛው የሰማው ከመሆኑስ ሌላ ፣ የጽሁፍ ማስረጃ በጁ ይህ የለ ? እሱስ እውነት ነው ፤ ሀረር ለእረፍት ሄዳ በቆዩችበት ፣ አባትዋ የሀብታም ጉዋደኛቸውን ፣ ያቶ ሲሳይን ልጅ ፣ ደምሴን እንድታገባ በማባበልም ፣ “ እረግምሻለሁ” ብለው በማስፈራራትም እሺ አሰኝተዋት ነገሩ ያለቀ፤ የደቀቀ መሆኑ የማይጠረጠር ነው ፤ ታዲያ ይህ ሁሉ ለቅሶ ምን ይባላል ? ስትሰጠው የኖረችውን ቃል ፣ ስትሰጠው የኖረችውን ተስፋ ሁሉ አብላ ፣ እምነትዎን አጉድላ የሀብታም ልጅ ረልጋ ከሄደች በሁዋላ ፣ በገንዘብ ከለወጠችው በሁዋላ ፣ ይህ ሁሉ ልቅሶ ምን ይባላል? እንዲያው ግብዝነት ነው ፤ “የሴቶች እንባ ‘ና’ ሲሉት የሚመጣ ፣ ‘ሂድ’ ሲሉት የሚሄድ ፣ ታካሻ ሎሌያቸው ፣ አጫዋች ሎሌያቸው ነው” እንደሚሉት ሆኖ ነው እንጂ ፣ እውነት ይህ ሁሉ እንባ ካዘን ልብ የሚፈስ ቢሆን ኖሮ ፣ ይህን ሁሉ እንባ ያፈሰሰ ልብ ደርቆ በተቃጠለ ነበር ፤

ጥላሁን በሌላ ሰው መለወጡ ፣ ክብሩ መነካቱና ፍቅሩን ጭንቀት ልቡን አሻክሮት ፣ ስሜቱን አምርሮት ፣ እስከ ስታለቅስ አይኖቹን ሳያረግብ በላይዋ ተክሎ በውስጡ የሚመዋገቱትን ተቃራኒ አሳቦች ሲያዳምጥ ቆይቶ ፣ አሳቡን እንደገና አይኖቹ ወደ ተተክሎበት መልሶ ሁኔታዎን ሲያይ አሳዘነችው ። ብቻ ምን ያደርግ? እንደ ደርው ቢሆን ፣ እንዲያ ላለው ልቅሶ ፍቱን መድሀኒት ነበረው ፤ ያነለት ግን እንዲያ ያለውን መድሀኒት ሲያደርግ አይችልም ፤ ቢያደርግም የሚሰምር አልመሰለውም ፤ ድሮ በማይረባ ነገር እንዲሁ “ውሀ ቀጠኔ ፣ ከሰል ጠቆረ” ብላ ስታለቅስ እንደ ትንሽ ህጻን እቅፍ አድርጎ ያነላና እደረቱ ላይ ጥሎ እዩደባበሰ ፣ ራስዋን ፣ ፊትዋን ፣ እንገትዋን ሁሉ እዩሳሳመ ሲያባብላት ወዲያው ትመለስ ነበር ። እዚያ እንደ ተኛች ፣ በደረቱ ሰፋትና ምቹት ፣ እቅፍ ፣ ደግፍ አድርገው በያዝዋት ከንዶቹ ብርታት ስትደነቅ ፣ እፋ በሚዳብላቸው ሀዋላትዋ የሚያስተላልፈው የፍቅር መልክት ልብዋን በደስታ ሲያዘምረው ፣ በተ

መሰጠ : በአንክር ለገባው ገባውም : የልቅሶው ምክናያትም
ወርሰው ይረሱና : “አንተን ብቻ አወዳለሁ ፤ አንተን ብቻ አምና
ለሁ ፤ አንተን ብቻ አመልካለሁ ፤ አሜን ፤” ብላ ተናዛ ፤ ታላቅጋለች ።
ከዚያ እንዳላቀረፈች ፤ እንዳላለቀሰች ፤ ምንም ምን እንዳልሆነ ሁሉ
ልፈያው ፤ ጭቀታው ፤ ደስታው ይቀጥል ነበር ፤ ያንለት ግን እንዲያ
እንዳያደርግ እሱን ከድታ ሌላ ሰው የመውደድዋ አላብ የሾህ አጥር
ሆኖ እንዳይቀርባት ከለከለው ። ዝም ብሎ እንዳይተዋትም ምንም ብት
ከዳው ፤ ምንም ሌላ ብትወድ ከልቡ ሲያወጣት ፤ ሲጠላት አል
ቻለም ። ስለዚህ ፤ ልቅሶዋ እዩጸና ሲሄድ አሙኖቻቶ የሚወርሳት
ስለ መሰለው ፤ ከሚያውቀው ፤ ከለመደው ሌላ ፤ ልቅሶዋን የምትተ
ውበት ፤ ጸጥ የምትልበት ዘዴ ባላቡ እዩፈለን ዝም ብሎ ይመለከታት
ነበር ።

“እውነት ቢሆን ነው ፤” አለች ሰፊያ ባላብዋ ፤ አልቅላ ከደክ
መች በሁዋላ አእምሮዋ ትንሽ ግሰብ ሲጀምር ። አመሉ ከመክፋቱ ፤
ከመለወጡ ሌላ ያን ያክል ስታለቅስ አፊትዋ ቆሞ በግዴለሽነት የሚ
ያያት ፤ የሰማችው ወሬ ርግጥ ቢሆን ነው ፤ ድር ያን ያክል ስታለቅስ
ይቅርና ፤ እሰዋ አጥፍታ ስታኮርፍ እንኩዋ አቅፎ እዩደባበሰ ፤ ፊት
ዋን ሁሉ እየሳመ ያባብላት ፤ ምህረት ይለምናት የነበረው ፤ ያን
ለት ያን ያክል የምታጎርፈው እንባ እንዳለት ደንጋይ የተደፈነ ልቡን
ትንሽ ዘልቆ አልነካው ያለ ፤ እንዲያ መናገር እስኪያቅታት ላግ ሲያ
ንገላታት የተኛ ሰሜቱ ትንሽ አልንቀላቅስ ያለ እንደ ሰማችው ፤ የም
ታምናት ጉዋደኛዋ እንደ ነገረቻት ፤ ሌላ ልጅ ፤ የሽመቤት አስታጥቄ
የምትባለዋን ልጅ ወዶ ፤ እሰዋን ለማጫት ስለ ወሰነ ነው ፤

ከልቅሶዋ በሁዋላ ፤ የጥላሁን ጨርሶ መለወጥ የሰማችውን ወሬ
የሚያረጋግጥ መሆኑን ባላብዋ ስታሰላስል ቆይታ ፤ ምንም ልብዋ
ባይሰማግ ግንኙነታቸው እንዳለቀ አድርጋ ፤ ግንኙነታቸው ያለቀ
አስመሰላ ለመናገር አሰበች ።

ከዚያ ሰአትዋን አይችና ፤ መሀረብዋን ከቦርላዋ አውጥታ ፊት
ዋንም ፤ አይኖችዋንም ፤ ጠራርጋ ካደረቀች በሁዋላ ፤

“ገምስት ሰአት ቀጠሮ ሰላላኝ አሁን ልሄድ ነው ፤ እንግዲህ
አንተም ብትሄድ... ይሻላል ” አለች ፤ እያመነታች ።

“መሄዱንስ... እሺ እሄዳለሁ ፤ ብቻ ለለመንሁሽ ጠልብ አልብ
ጠሽኝምኮ ፤”

“ለምኑ ፤”

“ በላላዘገታህ ይቅርታ እንድታደርገላኝና ስለ ጋብቻችን ቁር ጡን እንድትነገራኝ ለምኘሽ ነበር ።”

“ላለቅ ነገር ሁሉስ ምን ያደርጋል ? አሁን ሁሉም አልቆዋል፤ ስለዚህ . . . ብንተወው ይሻላል ።”

“አዎ ፣ ሁሉም አልቆዋል ! እንዲህ ከቃልሽ ልስግው ብዬ ነው እንጂ ግለሰብን አውቄያለሁ፤ ሰምቻለሁ ። ደግ ነው ይለቅ ፣ ግደለም . . . ይለቅ” አለ ጥላሁን፤ በሻከረ ድምጽ ።

“ሶሬ” አለ ፣ እንደ ገና እንገቱን ወደስዋ ቀና አድርጎ ሁለቱም መሬት መሬት እያዩ ሲያሰቡ ከቆዩ በሁዋላ ። ‘ሶሬ’ መቸም ያን ጅና የኔ ነገር ‘አልቆዋል’ ብለሻል ፣ ደግ ነው ይለቅ ። እኔ አንቺን የምወድበት ልብ ቢኖረኝ አንቺ እኔን እንድትወጁኝ የማደርግበት ምንም ነገር ስለሌለኝ ፣ የኔ መውደድ ብቻ ባልና ሚሽት አድርጎን ሊኖር አይችልምና ግደለም . . . ይለቅ ። ብቻ ሲያልቅ ፣ ስንለያይ ፣ የምን ለያይበትን ምክናያት ሁለታችንም ጥርት አድርጎን አውቀነው እንላ ያይ ። ቅድም ስትናገሪ እንደ ሰማሁሽ ፣ እኔን ለመተው የወሰንሽበት ምክናያት ፣ እኔ ሌላ ሴት ወድጄ አንቺን . . . በመጥላቴ መሆኑን የተ ናገርሽ መሰለኝ ። ይህ የግፍ ድርብ ነው ፣ ሶሬ ! ከኔ የበለጠ የምት ወጄው አጋጥሞሽ እሱን ለማግባት ብትፈልገህ ፣ ጥዋው ለመጥጥ የሚ መር ፣ አዘኑ ለመሸከም የሚያስቸግር ቢሆንም ፣ ምክናያቴ ሊገባኝ ይችላል ፣ ነገር ግን . . . በሀይወቴ እንኩዋንስ ካንቺ የበለጠ ያንቺን ያክል የምወደው ምንም እንደሌለ እያወቅሽ ፣ ለኑሮዩ አለኝ ብዬ እዎ ነቴን ፣ ደስታየን ፣ ተስፋየን ሁሉ የመሰረትሁበት ያንቺ ፍቅር መሆ ኑን እያወቅሽ ፣ ይህን ሁሉ ከኔ ወስደሽ ፣ ይህን ሁሉ ከኔ ቀምተሽ ስሌላ ሰው መስጠትሽ አንሶ ፣ ደግሞ እንደገና ይህን ያደረግሽበት ምክ ናያት እኔ የማልታመን ፣ ከሀዲ ስለሆንሁ ለማስመሰል መሞከርሽ ፣ በውነት የግፍ ድርብ ነው ፣ አላስቀዩምሁሽም አልልም ፣ አስቀይሜ ሻለሁ ። ብቻ እንዳስቀይምሽ ያደረገኝ የፍቅሬ ጽኑነት ነው ። ከደ ምሴ ሲላይ ጋር ልትጋቡ ውል መጨረሻችሁን ከሰማሁበት ቀን ጀምሪ ያለሁት እኔ ፣ እኔ አደለሁም ፣ አንቺን የማጣቱ ፣ አንቺን ከማጣቱ ጋር እምነቴ ፣ ደስታየና ተስፋየ ሁሉ ከንቱ ሆኖ የመቅረቱ አላብ በዚያ ላይ የቅናት ይሁን የጥቃት ፣ ወይም የፍራት ስሜት ተጨምሮ ባንድ ላይ በአእምሮዩ የፈጠረው ውሽንፍር በምናገረውና በማደርገው የማላዝዝ አድርጎኛል ። እንዲያ ባለሁኔታ ባለሁበት ጊዜ ፣ ለምናገረ ውጥ ሆነ ለማደርገው ባለቤት ባልሆንሁበት ጊዜ ነው ባነጋገሪና

ባድራጎቲ ያሳዘንሁሽ ። በለዚህ እንዲህ ባለው አድራጎቲ ፣ ቁጣየን መግታት የማልችል አውሬ ፣ ቀላል ፣ ባለጌ በመሆኔ ንቅሬታ ፣ ዝለሬታ ፣ ናቂኝ ፣ ነገር ግን ከሀዲ ያደለሁትን ከሀዲ አትበይኝ ።”

ጥላሁን ቀስ ብሎ ጀምሮ ፣ በተናገረ መጠን ሞቅ እያለው ስለ ሄደ ፣ ስሜቱ ገፋፍቶት ፣ ለስዋ ያለው ፍቅር ምን ያክል ሀያል መሆኑን መናዘዝ ሲጀምር ፣ እስዋም እሱን ትታ ሌላ ለማግባት የወሰነች ለመምሰል የውሸት ዘዴ ማሰናዳቱን ረሰታ ፣ የመምሰል ጦርነቱን ትታ ፣ ድል የመሆን ፣ የመማረክ ምልክት ታሳይ ጀመር ፤

“ውሸ . . . ውሸትህን ነው ።” አለች ፣ እንደገና እንባዋ ጣምራ ጣምራ ሆኖ እየረገፈና ሳግዋን ስመዋጥ እየታገለች ። “አሁን እን ዳልኸው የም . . . የምትወደኝ ብትሆን ኖሮ ፣ እንዲህ አታ . . . አታደርገኝም ፣ እንዲህ አታ . . . አታንገላታኝም ነ . . . ነበር ፣ እንዲህ በውሸት የምታታልለኝ ፣ የፈለግኸውን እስክታደርግ ነው ። ከ . . . ከ . . . ከየሽመቤት አስታጥቄ ጋር ል . . . ልትጋቡ መጨረሳችሁን ሰ . . . ሰ . . . ሰምቻለሁ ፣ ሰምቻለሁ ፤ ሰምቻለሁ ፤” አለችና ፊትዋን በሁለት እጆቿ ሸፍና ፣ አልጋዋ ላይ ወድቃ ፣ ትንፋሽዋ እስኪቆረጥ ስቅቅ ብላ ታስቅስ ጀመረ።

“ምን ?” አለ ጥላሁን ፣ ሳያስበው ከተቀመጠበት እንደ ከዋስ ነጥሮ ተነስቶ እየተንቀጠቀጠ ።

“ምን አልሸየ” አለ ፣ እንደገና ። ሶፊያ ልቅሶዋ አላናገራት ስላለ አልመለሰችሰትም ። ፊትዋን በሁለት እጆቿ ሸፍና ፣ አልጋ ላይ እንደ ወደቀች ልቅሶዋን ቀጠለች ።

“ እኔ ነኝ የሽመቤት አስታጥቄን ላገባ የጨረሰሁ ፣ እንዲህ ያለውን ውሸት ማንም አልነገረሽ ፤ እንቺ የፈጠርኸው ነው ፤” አለ ፣ እራቱ ወድቃ ስታስቅስ እንደ ትንታግ በንዴት የቀሉ አይኖቹን ዘቅ ዝቆ በስዋ ላይ ተክሎ ።

ሶፊያ ስታስቅስ ብዙ ቆይታ ትንሽ ስትረጋጋ ፣ ከወደቀችበት ተነስታ እንባዋንም ፣ ሌላውንም ካይንዋና ካፍዋ በመሀረብዋ ትጠራርግ ጀመር ። አይኖችዋና ከንፈሮችዋ አብጠው ፣ በጠቅላላው ፊትዋ በንፋሎት የበሰለ ብርንዶ መስሎ ፣ ከጥቂት ጊዜ በፊት ከነበረችው ብርንዶ መስሎ ፣ ከጥቂት ጊዜ በፊት ከነበረችው ሌላ ሆነች ።

“ውሸት መፍጠራ ለምን ብዬ ይሆን ?” አለች ፊትዋን ወደሉ ስትመልስ አይንዋን እያባበሰች ።

“ምን እውቃሁ፣ እኔም ጥገኛ ሌላ ሰግግባት፣ ደምሴ ሲሳይን ሰግግባት ምክናያት እንዲሆንሽ ይሆናላ፣ ሰሱ ነው፣ እንግዲያ እንዲህ ያለ ወራ፣ እንዲህ ያለ... ምን ልበለው? እንዲህ ያለ... ሰይጣን ካልሆነ በቀር፣ ሀሊና ያልተፈጠረበት ካልሆነ በቀር ሊያወራው የግ ይችላል ውሸት የነገረሽ ካሰ አታጋጥሟኝ? በይ አሁን አጋጥሟኝ፣ አጋጥሟኝና እውነት ሆኖ ከተገኘ፣ ከዚያ በሁዋላ... ሰው አትበይኝ፣ ከዚያ በሁዋላ... እኔም ሰው ነኝ ብዬ ከሰው ጋር... አልናርም!”

ሰፊያ ምንም እንኩዋ የጥላሁንን መክዳት፣ አስከዳች የተባለችዋ ልጅ ከግሰረጃ ጋር ከነገረችት፣ በጣም ከምታምናት ጉዋደኛዋ የሰ ግችው ቢሆንና፣ የሱ አመል መለዋወጥ የሰግችውን ወራ እውነት አስ መስሎ የሚያሳይ ቢሆን፣ ያ ወራ ውሸት መሆኑን እፈትዋ ቆሞ እዩ ተንቀጠቀጠ ከብርቱ ሰሜትና ምሬት ጋር ሲነገራት፣ እሱን የበለጠ አመነች ።

የወደዱት መክዳት አለመክዳቱ ከሰሜቱ ይታወቃል፣ የወደዱት መክዳት አለመክዳቱን ብዙ ምስክሮች ምለው ከሚመሰክሩት፣ ሰሜቱ የሚመሰክረው የበለጠ ስለሚያስረዳ፣ ከገባ ጀምሮ ከተናገረውም ሆነ ካደረገው ሁሉ የመንፈሱን ጭንቀትና የሰሜቱን መቀት ተመልክታ፣ ወዳጅዋ፣ ምስጢረኛዋ፣ ቅድስት ይግዛው ከግሰረጃ ጋር የነገረችት ወራ ውሸት መሆኑን ተረዳች፣ አረጋገጠች ። ወዲያው የሰው ወራ ሰምታ ስለ ጠረጠረችው ሀሊናዋ በውስጥዋ ድምጹን ከፍ አድርጎ እዩ ሮሽ እሰዋን ሲወቅስ፣ ልብዋ ወራ ነጋሪዋን ሲረገግ፣ እንገትዋን እንደ ደፋች ስታዳምጥ ቆይታ ቀና አለችና አይኖችዋ እዩተርገበ ገቡ፣ ከንፈሮችዋና ጉንጮችዋ እዩተንቀጠቀጡ ዝም ብላ ትመለከተው ጀመር ። እኔያ የሚርገበገቡ አይኖችዋ፣ እኔያ የሚንቀጠቀጡ ከንፈ ሮችዋና ጉንጮችዋ፣ ልብዋ ይቅር ብሎ ይቅርታ የሚለምን መሆኑን የሚናገሩ ይመስሉ ነበር፣ እንዲያ ባልጋዋ ጫፍ እግሮችዋን ወደ መሬት ዘርግታ እንደ ተቀመጠች አንገትዋን ወደሱ አቃንታ፣ እፍዋን ከፍታ፣ አይኖችዋ እዩተርገበገቡና ከንፈሮችዋ እዩተንቀጠቀጡ ስት መለከተው ከተቀመጠችበት አፍሶ፣ በደረቱ እቅፍ-ጭንቅ አድርጎ ይዞ፣ ባሩ ሁለመናዋን እዩዳሰሰ፣ ያ የሰነበተችበት የሚያስፈራራ ጭንቅ፣ ያ ዉካኝ ጣእር እውነት አለመሆኑን፣ ቅዠት መሆኑን፣ ያለፈ የግይመለስ መሆኑን እንዲነገራት፣ እንዲያረጋግጥላት የምት ለምን ትመስል ነበር፣ ጥላሁን የፈትዋን መለጠጥ፣ የከንፈሮችዋንና የጉንጮችዋን መንቀጠቀጥ ሲያይ፣ ልቡ እንደ መሸበር ብሎ ሊናገር

ያለበው ጠፋውና ዝም ብሎ ቆሞ ይመለከታት ጀመር ። ሶሬያ ስትጠብቅ ብዙ ቆይታ ፣ እሱ ምንም አለመንቀሳቀሱን ስታይ በረዥሙ ተነፈሰችና “ ታዲያ . . . የሰማሁት እውነት ካልሆነ ፣ ውሸት ከሆነ ፣ ለምን እንዲህ . . . ተሰወጥህብኝ? ለምን አመልህ እንዲህ . . . ከፋብኝ? ለምን ሰማየት እንኩጥ እንዲህ . . . ጠላሽኝ?” አለች ፣ ለመሰማት በግያስችገር ደካግ ደምጽ ።

“አልነገርህሽም? ነገርህሽኮ! ከደምሴ ሲሳይ ጋር ውል መጨረሻችሁን ስሰማና . . . እውነት መሆኑን ከወረቀቱ ሳይ፣ ቢቃ . . . ለእኛ ምርጫ ታወከና ፣ ተበሳጫሁና በምናገረውም ፣ በግደርገውም ግዘዝ አቃታችኛ ።”

“ግንወ እንዲህ ያለ . . . ውሸት የነገረህ?”

“የነገረኝ . . . ምን ያደርገልሻል? ውሸት ከሆነ ውሸት ነው በይኛ ።”

“ጠላትን ግወት አይጠቅምም? አንተና እኔ እንደንለያይ ያልሆነውን ሆነ ብሎ ውሸት የግያወራ ፣ ላንተም ስኔም ጠላታችን ነውኮ!” አለች ፣ በደካግ ደምጽ ። “ ደግሞህ . . . ወረቀት ያልሽው የምን ወረቀት ነው?”

“ያውልሽ አንብቢው” አለ ፣ አንድ በረዥሙ የተጻፈ ወረቀት ከኪሱ አውጥቶ ።

ሶሬያ ወረቀቱን ተቀብላ ግንባርዋን ቁጥር ፣ ፈታ እያደገረች ስታ ነብ ፣ በመጨረሻ የምትለውን ለመሰማት ችኩሱ ፣ ልቡ በሀይል እዩ መታ ወዲያ ወዲህ ይንቆራጠጥ ነበር ።

“ነሐሴ 15 ቀን 19

ለምወደህ ጉዋዴ ፣ ወንድ ይራድ አስታጥቂ ፡—

እንደምን አለህልኝ? ያዲስ አበባን መንቻካ ዝናብና ብርድ እንዴት ዘለቅሽው? እዚህ ሰው ሁሉ ‘ የዘንድርውን የመሰለ ጥሩ ክረምት አይተን እናውቅም’ እያለ ይደነቃል ። እኔም በራሴ ስሜት ይሁን ወይም ሰው እንደሚለው በከረምቱ ልዩነት ፣ ሀረርን እንደ ዘንድር ወድጄው አላውቅም ። ከዘነበ በሁዋላ ሁልጊዜ በጠቅላላው ያየሩም ሆነ የሰማዩ ጥራትና የጸሀይ ድምቀት እቤት መቀመጥ ስለግያስችልህ፣ እዩዞርህ የፍጥረትን ውበት እንድታደንቅ ያስገድድህል ። ከከተማው ያለራብ ፣ እኮረብታው ሳይ ወጥተህ ዙርያውን ስትመለከት ፣ መሬት

በልዩ ልዩ የተፈጥሮና በውበራሽ በታች ለምልግ ፣ ተሸልግ ፣ እንደ ጎረቤት ሰው የዘንድርን ልዩ ክረምት እያወደሰችና እያጠገሰች ስትዘምር የምትሰማ ይመስልህና ሳታስበው ፣ ሳታውቀው እንተንም ያካባቢው የደስታ ግለበል ጠርጎ ወስዶህ አብረህ ስትዘምር ፣ አብረህ ስትጫፍር ትገኛለህ ። ይገርማል ፣ 'ደስታም ሆነ ሀዘን እንደ ተሰቦ በሽታ በንክኪ ይተላለፋል' የሚባለው ለካ ለዚህ ነው ።

ክረምቱን ሁሉ ሶፊና እኔ ቁርስና ራት ካልሆነ ፣ ምላ የሚባል ነገር አንድ ቀን አፋችንን ነክቶት አያውቅም ። ከቁርስ በሁዋላ ተያይዞን እንዳንድ ጊዜ ወደ ኮረብታው ፣ ሌላ ጊዜ ወደ ሚዳው እንሄድና እዚያ ንቦች ለማር ወለላቸው የሚፈልጉትን ካበባ ወዳበባ እዩዞሩ ሲቀስሙ ፣ ወፎች ምግባቸውን ከቀጥቆዎጦ ወደ ቀጥቆዎጦ እዩበረሩ ሲለቅሙ ፣ ብራብሮዎች በዩጉዋዳቸው እያረበረቡ ሲጨፍሩ ፣ ከነሱ ጋር እዩዞርን ፣ እዩበረርን ፣ እዩጨፈርን የሚያደርጉትን ሁሉ ስናይ ፣ ስናጠና እንቆይና ሲደክሙን ፣ ክፍት ቦታ ፈልገን ሳር ይሁን አሸዋ ፣ ጉርብጥብጥ ይሁን ደልዳላ ሳንመርጥ ፣ እዚያ ነን ለንን ተጋድመን ንቦች ፣ ወፎችና ብራብሮዎች ሲያደርጉ ባዩነውና ባጠናነው ላይ መነጋገር ፣ መከራከር ለንጀምራለን ። መቸም በክርክር ሶፊ እንደማትቻል ታውቃለህ ። ትረታኛለች ።

መጀመሪያ የሶፊና የኔ ጉዋደኝነት አፋጭ ብቻ ነበር ። ሁዋላ ሁዋላ ወደ ውስጥ እዩገባ ፣ እዩጠለቀ ሄደ ። በመሀከላችን የልብ መቀትና የመንፈስ ምጥቀት የሚሰጥ ውስጣዊ ጉዋደኝነት ተፈጠረ። እዚያው እንዳለን ዝናብ ሲመጣ የኔን ኮት የጋራ ለብሰን ፣ የጋራ ተከናንበን ፣ ተደጋግፈን ፣ ተቃቅፈን ፣ ካንድ ዛፍ ስር ፣ ወይም ካንድ ደንጋይ ጥግ እንደ ተቀመጥን ፣ መጀመሪያ የሰዋ ልብ የፍቅር ዳንኪራ እዩመታ ሲጨፍር የኔው ይሰማና ይከተላል ። ከዚያ እያንዳንዱ ያካላት ከፍላችን ፣ ሁለመናችን ፣ የልባችንን የፍቅር ቅኝት ተከትሎ አብሮ ሲጨፍር ፣ አብሮ አልል እያለ በደስታ ሲዘፍን ፣ በዙርያችን እንደ መዓት የሚወርደውን ዝናብ ሳናይ ፣ ከላያችን የሚነገደውን ነጎደጉ ዋድ ሳንሰማ ፣ ዝናቡ በርቶ ፣ ሰማዩ ጠርቶ መሬቱ ደርቆ እናንገዋለን ። እንዲህ ያለ ግፍም ነገር ገጥሞህ ያውቃል? በዙርያህ ያለውንና የሚሆነውን ሁሉ እንዳታይ አይንህን የሚያውር ፣ እንዳትሰማ ጀርሀን የሚያደነቁር ፣ እንኩዋንሰ በውን በልም ታይቶ የማያውቅ እጹብ ደንቅ አለም ገልጾ የሚያሳይና እዚያ አግብቶ በደስታ የሚያሰክር ፍቅር አይተህ ታውቃለህ? እኔ ዘንድር ብቻ አይሁ ። ሶፊ አላዩችኝ!

ሶፊ ግሩም ናት ፣ ሶፊ ልዩ ናት ፣ ሶፊ ከሄዋን በቅር በሌላ ሴት አት መስልም ፣ ለሄዋን ፍቅር ሲል አዳም አምላኩን ክዶ በራሱና በዘር ምንዝሩ የሞት ፍዳን እንዳመጣ ፣ እኔም ለሶፊ ፍቅር ስል የምወደውን ጉዋደኛየን ፣ ጥላሁንን ከድቼ ፣ የሰው ተፈርዶንና የሚያሳፍር ነውርን በራሴ እንድንሸከም ተገደድሁ ፣ ምን ላድርግ ? ወድጂ እይደለም ፣ ከኔ የበሰጠ ሀይለኛ ፣ ፍቅር የሚሉት ይሉኝታ ቢስ ጌታ አስገድዶኝ ነው ፣ ሁለታችንም ትምህርታችንን የምንጨርስ የዛሬ ዓመት ስለሆነ ፣ ወዲያው እንድንጋባ ተዋውለን ጨረስን ። አባትሞና አባቴ እዚህ ሀረር አብረው አድገው ፣ አብረው የሸመገሉ ጉዋደኞች ስለሆኑ ፣ ሁለታችን ለመጋባት ተስማምተን መጨረሻችንን ስንነግራቸው ፣ የደስታቸውን ብዛት የምገልጽበት ቃል አላገኝም ። እሱቴ ለጊዜው በኮሌጅ አካባቢ ነገሩን ካንተ በቅር ሌላ ሰው እንዳያውቀው ፣ አደራ ፣— የሚወደህ ወንድምህ ፣ ደምሴ ሲላይ ።”

አንብባ ስትጨርስ ወረቀቱን እንደ ጨበጠች እንዲሁ ሳታስበው እንዲሁ ግብንሞን ፣ እሱን ለማየት እንደ ፈለገች ሁሉ አንገትሞ ተቃንቶ አይኖችሞ በሱ ላይ ተተክሎ ። ነገር ግን አታየውም ነበር ። አይኖችሞና ፊትሞ ደም የማይዘዋወርባቸው ፣ ሀይወትና ሙቀት የሌላቸው የቀዝቃዛ ምስል አይኖችና ፊት ይመስሉ ነበር ። እንዲያ አንገትሞ በገዛ እጁ ተቃንቶ ፣ አይኖችሞ በገዛ እጃቸው በሱ ላይ ሲተክሉ ፣ የምትናገር መስሎት ወዲያ ወዲህ መንቆራጠጡን ትቶ ቆመና የምትለውን ለመስማት ፣ ቁርጠን ለማወቅ አይኖቹንም ፣ አፋንም ከፍቶ ቢጠብቅ ፣ ድርቅ ብላ በተቀመጠችበት ምንም ሳትተነፍስ ብዙ ስለ ቆዩች ፣

“ታዲያስ ? አሁንስ ምን ትያለሽ ? አሁንም አሰት ነው ትያለሽን ተናገሪ እንጂ ፤” አለ ጥላሁን ፣ የደምሴን ወረቀት እንደ ያዘች ፍዝዝብላ ሲያያት ፣ ለጊዜው በውስጡ የተጻፈው ለደምሴ ያላትን የፍቅር ትዝታ የቀሰቀሰው መስሎት ቁጣው እንደገና በፊቱ ሲነድ እይታዬ ። እርስዋ ግን እንኩሞንስ ልትመልስ ጨሽቱን የለማችና ቁጣውን ከፊቱ ያየች አትመስልም ነበር ። ድርቅ ብላ እንደ ተቀመጠች ዝም ብላ ቆዩችና ፣ ፊትሞን እንደገና ወደ ጨበጠችው ወረቀት መልሳ ትመለከት ጀመር ። አሁን ግንበብ አደለም - መመልከት ብቻ ነው ። አንዳንድን መስመርና አንዳንድን ፊደል ትኩር አድርጋ ስትመለከት ብዙ ትቆይና ፣ ከዚያ ወደ ሌላ መስመር ፣ ወደ ሌላ ፊደል አልፋ ያን ያክል ወይም ከዚያ የበለጠ ጊዜ አትኩራ ስትመለከት ትቆያለች ። ጥላሁን ያን ያክል ሙሉ ሲጠይቃት ፣ ምንም እንዳልለግች መልስ ካለመስጠ

ትዋም ሌላ ፣ ከፊትኛም ሆኑ ከጠቅላላ ሁኔታዎ ያዩው ለውጥ የጤን ነት ስላልመሰለው ፣ ቅጣው ወደ ስጋት ተለወጠና ፣ አይኖቹን ከስዋ ሳይነቅል ፣ ቀስ ብሎ ወደ ወንበሩ ተመልሶ ተቀምጦ ፣ ዝም ብሎ ይመለከታት ጀመር ።

ሶፊያ የወረቀቱን መስመሮችና ፊደሎች ፣ ጥላሁን እስከዋን አተኩረው ሲመለከቱ ረዥም ጊዜ ከቆዩ በሁዋላ ፣ አሁንም ወረቀቱን በጅዋ እንደ ያዘች ወደሱ ቀና ብላ ፊት - ለፊት ትመለከትው ጀመር ። ያሁኑ አስተያየት ከቅድመ ልዩ ነው ፣ ያሁኑ የቀዝቃዛ ምስል ፣ የበድን አስተያየት አደለም ፣ ያሁኑ አስተያየት ህይወትና ሙቀት ያለው ስሜት የሚገልጽ አስተያየት ነው ፣

“ ጥላዩ ! ” አለች ፣ በደካማ ድምጽ ፣ ውሀ ያዘሉ አይኖችዋን በሱ ላይ እንዳላረፈች ዝም ብላ ከቆዩች በሁዋላ ። ያ አይነት አጠራር ድሮ በሰላሙ ጊዜ ፣ ድሮ መጠራጠራቸውና የልብ መሸካከራቸው ሳይመጣ ትጣራበት የነበረ ፣ ሀረር ደርሳ ከተመለሰች ካፍዋ ሲወጣ ሰምቶት የማያውቅ ስለ ነበረ ፣ ድንገት ሲሰማው ልቡ እንዳክርማ ለሁለት ተር ተር ብሎ የተሰነጠቀ መሰለው ። ከስዋ አፍ መውጣቱን ተጠራጠረና አቤት ለግለት እንኩዋ ስላልደፈረ ፣ አይኖቹንና አፍን ሰፋ አድርጎ ከፍቶ ብቻ ዝም ብሎ ይመለከታት ነበር ።

“ ጥላዩ ! ” አለች ፣ ደገመችና ።

“ ም . . . ምንድነው ? ”

“ እባክህ እመነኝ ፣ እኔ እንዳመንሁህ እብ-እባክህ እመነኝ ! ”

“ ምኑን ልመንሽ ? ”

“ በዚህ ወረቀት የተጻፈው ሁሉ አንድ እውነት የለበትም ፣ ሁሉም ውሸት . . . ውሸት ነው ፣ እባክህ እመነኝ ። ”

“ እንዴት ፣ ደምሴ ያልሆነውን . . . ውሸቱን ጻፈ ግለትሽ ነውና ለምን ብሎ ? ” አለ ፣ እንደገና ተነስቶ እፊትዋ ቆሞ ፣ ማረፊያ አጥተው ወዲያ ወዲህ የሚንከራተቱ አይኖችዋን ዘቅዝቆ እየተመለከተ ።

“ ይህን ወረቀት . . . ደምሴ አልጻፈውም ፣ የደምሴ ጽፈት አደለም ፣ የሌላ ሰው ጽፈት ነው ። ”

“ የማን ? ”

“ የ . . . ” ብላ ልታወጣው እጉሮሮዋ ያደረሰችውን ስም እንደገና መልሳ በምራቅዋ ውጣ ዝም አለች ።

“የማን ? ተናገሮ እንጂ ! ንገራኝ እንጂ !” አለ ጥላሁን ፡ እንደ መቆጣት ብሎ ።

“እንተና እኔ እንዳንጋባ ተንኮል ሲሰራ የሚኖረው ፡ የወዳጅህ ዩ... የወንድይራድ አስታጥቂ ነው ።”

“ምን ?” አለ ጥላሁን ፡ እንደ ብራቅ ጆሮ በሚያደነቁር ጨኸት ራሱን በትልቅ ዱላ እንደ ተመታ የሰራ አካላቱ ደንገዞ የገዛ ጨኸቱ አልተሰማውም ። እንዲያ ደንገዞ ፡ እንዲያ ፈዞ ፡ እንደ ቆመ ብዙ ከቆዩ በሁዋላ ፡ ወደ ወንበሩ ተመልሶ ተቅምጦ ሶፊያ ያለችውን ክፉ ነገር ከደጉ ፡ ከሚያምነው ወዳጁ ፡ ከወንድይራድ ጋር ለማገናኘት ቢሞክር አልገናኝለት አለ ! እንደ ወንድይራድ ያለ ደግ ሰው እንከብንሰ በወ ዳጁ በጠላቱ ላይሰ ቢሆን እንዲህ ያለ ክፉ ፡ እንዲህ ያለ ወራዳ ተን ኮል ይሰራል ? ሰምን ብሎ ? እንዲያውስ ሶፊያና ደምሴ ለመጋባት ፡ መዋዋላቸውን ሲያውቅ ቅናቱና ጥቃቱ የራሱን ፡ የጥላሁንን ያክል አን ገብግቦት ፡ መጽናናት አቅቶት የነበረ እሱ አደለም ? እንዲያውስ አባ ትዋ በማባበልም ሆነ በማስፈራራት አሳብዋን እንዳያሰለውጥዋት ቶሎ ሀጋዊ በሆነ ቃልኪዳን እንዲተሳሰሩ ፡ በሀግ እንዲተሟጩ ሁል ጊዜ የሚወተውት ማን ሆነና ነው ፡ ወንድይራድ ሁለቱ እንዳይጋቡ ተን ኮል ሲሰራ ንዋሪ የሆነ ? ይህ ጭራሽ የማይመስል ነገር ነው !

ጥላሁን አንገቱን ደፍቶ እንደ ተቅመጦ የጉዋደኛው ፡ የወንድይ ራድ ስእል ፡ ደግነቱ ፡ ሩህሩህነቱና ታማኝነቱ በልዩ ቅለም ጎልተው የሚታዩበት ስእል ፡ ሶፊያ እንዲያ ያለ ወራዳ ውሸት በማውራትዋ ፡ ጥላሁን ስምቶ ዝም በማለቱ ሁለቱንም የናቀና የተጸየፈ ፡ ሁለቱንም የታዘበ የሚመስል ስእል ባይነ ህሊናው ሬት ቆሞ ስለታዩው ፈራና ፡ የበደለኛነት ስሜት ተሰማውና ፡ በሸንጎ ውስጥ ተንቀልፍቶ ቆይቶ እንደ ነቃ በድንጋጤ ቀና ብሎ አይኖቹን እያርገበገበ ዝም ብሎ ይመለከታት ጀመር ።

“ታዲያ...” አለ ፡ እንዲያ ዝም ብሎ ሲመለከታት ቆይቶ ። “ታዲያ እንዲህ ያለውን ነገር ነው እመነኝ የምትይኝ ? ላንቺና ለኔ ጋብቻ ከኔና ካንቺ የበለጠ የሚቸኩለው ወንድይራድ ‘ጋብቻችንን ለማሰናከል ተንኮል ይሰራል’ ብለሽ ስትነገራኝ ነው እንዳምንሽ የምትፈልገህ ? ወንድ ይራድ ለኔ ምን መሆኑን ታውቂያለሽኩ ፡ ሶፊ !”

“በጣም የምትወደው ፡ በጣም የምታምነው ጉዋደኛህ መሆኑን አውቃለሁ ። ሲያደርገው የኖረውን እስከ ዛሬ ያልነገርሁህም ፡ የምንጋ ባበት ቀን ደርሶ ስንጋባ ፡ ተስፋ ቆርጦ የሚያደርገውን ይተውና ወዳ

ጅነታችሁ እንደ ጸና ይኖር ይሆናል ብዬ ተስፋ በግድረግ ነበር ።
አሁንም ቢሆን፣ በዚህ ወረቀት የተጻፈው ሁሉ ውሸት መሆኑንና እኔ
ካንተ በቀር አገባለሁ ብዬ ቃል የሰጠሁት ሰው አለመኖሩን፣ እንዲ
ሁም ደምቤ ይህን ይሁን፣ ወይም ይህን የመሰለ ሌላ ወረቀት በለኔ
ሊጽፍ የማይችል መሆኑን ስነግርሀ ካመንከኝ የወንድይራድን ነገር እን
ተወው።”

“አዎ፣ የወንድይራድን ነገር ብንተወው ይሻላል ። ወንድይራ
ድን እንዲህ ያለ ነገር ያደርጋል ብዬ መጠርጠር ይቅርና መስማቱም
ይከብደኛል፤ ስለዚህ እንተወው ። መቸም ለኔ . . ‘አሳቤን አልለወጥ
ሁም’ በዚህ ወረቀት የተጻፈው ሁሉ ውሸት ነው ካልሸኝ ይበቃ
ኛል፤ አምንሻለሁ ። ‘ወረቀቱን ወንድይራድ ነው እንጂ ደምቤ አል
ጻፈውም’ ያልሸው ግን፣ ግምት ስለሆነና ግምትም ስህተት ሊሆን
ሰለሚችል፣ እመነኝ አትበይኝ።”

“ጥላየ፣ ከደምቤና ከወንድይራድ ጋር ካንደኛ ደረጃ እስከ ኮሌጅ
አብረን እየተማርን፣ ሳንሰያይ ስለ መጣን፣ የሁለቱን ጽፈት፣ የራሴን
ጽፈት የማውቀውን ያክል አውቀዋለሁ። ለደግሞ . . .” አለችና አንገት
ዋን ደፍታ እንደ ገና ዝም አለች ።

“ደግሞ ምን?” አለ። ትናገራለች ብሎ ሲጠብቅ ዝም ብላ ስለ
ቀረች ።

“ወንድይራድን አንተ ትወደዋለህ፣ ታምነዋለህ እንጂ፣ እሱ እን
ደማይወድህ፣ እንደሚቀናብህና ሊጎዳህ እንደሚፈልግ አውቃለሁ ።
ይህን ሁሉ እያወቅሁ እስከ ዛሬ ሳልነግርህ የቆየሁበትን ምክናያትም
ቅድም ነግራህአለሁ ። ብቻ ተሳስቻለሁ ። ቀደም ብዬ ብነግርህ ኖሮ
አሁን የደረሰው አይደርስም ነበር ። ወንድይራድ ግን መሆኑን ቀደም
ብለህ ብቃውቅ ኖሮ ተቆርቁዋሪ መሰሎ የነገረህንና ራሱ ጽፎ የሰጠ
ህን አምነህ ይህን ያክል አስከምንለያይበት ጫፍ ድረስ አትገፋኝም
ነበር፤ ስለዚህ፣ ምንም እንኩዋ ‘ወዳጅህን ጥላ’ ማለት የሰይጣን
ምክር ቢሆን፣ ‘ከወዳጅ ጠላት ያድንህ!’ ማለት ምርቃት ስለሆነ
ወንድይራድ የወዳጅ ጠላት መሆኑን አምነህ፣ ለወደፊት ካልተጠነቀ
ቅህ ሁለታችንም የምንጎዳ መሆናችንን ስለ ተረዳሁ ብትወድም፣ ባት
ወድም ተንኮሉን እስከ ማስረጃው ዛሬ መግለጽ አለብኝ ። ብቻ ይህን
ከማድረጌ በፊት እሱንም፣ እኔንም ‘ይቅር ለእግዚአብሔር’ እንድትለን
ቃል ግባልኝ” አለች፣ ለመጀመሪያ ጊዜ አይኖችዋን ፍጥጥ አድርጋ
የጥላሁንን አይኖች ፊት ለፊት እያዩች ።

“እሱስ ክፉ ሰሪ ነው አልሽ፤ አንቺስ የሰራሽው ክፉ ነገር አለ ? ያለዚያ . . . አንቺን፣ ‘ይቅር ለእግዚአብሔር’ የምልበት ምክናያት ምን ድነው ?”

“እሱ ክፉ ስለ ሰራ፣ እኔ ክፉ ስራውን ገልጬ በሱ ላይ የነበረ ህን ከንቱ ተስፋ፣ የነበረህን ከንቱ አለኝታ ስለማላጣህ !”

ሶፍያ ስለ ወንድይራድ የተንኮል ስራ ርግጠኛ ሆና እየደጋገመች በተናገረች መጠን፣ ጥላሁን ጉዋደኛው፣ ‘ሰራው’ የተባለውን ተንኮል ለማወቅ መፈለጉ ቀስ እያለ ይታይበት ጀመር።

“ቅድም ስላንቺና ስለ ደምሴ ውል ማሰር ለኔ የነገረኝና ወረቀቱን የሰጠኝ ወንድይራድ መሆኑን ርግጠኛ ሆነሽ ስትናገሪ ሰማሁሽ፤ ወሬውን የነገረኝና ወረቀቱን የሰጠኝ እሱ መሆኑን ማን ነገረሽ ? እኔ ነገርሁሽ ?”

“አንተ አልነገርሽኝም፤ ሌላ የነገረኝ ሰውም የለም። ግን እኔ እሱ መሆኑን አውቃለሁ። በል እሱ አደለም በል፤ እሱ አደለም ብለህ የክብር ቃልህን ስጥና እኔ ስለሱ የተናገርሁት፣ አሁንም፣ ‘ልና ገር’ ያልሁት ሁሉ ውሸት ይሁን፤ እኔም ከወዳጅህ አጣልቼ ጥፋቴን ነውራን ለመሸፈን የምሞክር፣ ውሸታም ልሁን፤ በል እንግዲህ ሁሉም በዚህ ይለቅ” አለች። ዘና ብላ ከተቀመጠችበት ሲቃ እንደ ቀሰቀላት ሰውነትዋ ሁሉ ነቅቶ። ጥላሁን አልመለሰም፤ አንገቱን ደፍቶ ዝም አለ።

“በል እንግዲህ የለመንሁህን እሺ በለኝ” አለች ስትጠብቅ ቆይታ፣ አንገቱን በደፋበት ዝም ብሎ ስለቀረ።

“ስለ ጋብቻችን አሳብሽን ያልለወጥሽ መሆንሽን ተረዳሁ፤ አመንሁ። የፈለግሁት ይህን ብቻ ነው። ሌላው ምንም አደል። ወንድይራድ ሳምነው ሊከዳኝ ፈልጎ እንደሆነ . . . በፈለገበት ቦታ እቆዩዋለሁ።”

“የለም ጥላየ ! ፈሪ ጠላት፣ ይልቁንም የወዳጅ ጠላት፣ የሚመጣ በትን ጊዜና ቦታ አስታውቆ መጥቶ አያውቅም ! ፈሪና የወዳጅ ጠላት ተሸሽጎ ነው የሚጎዳው ! ስለዚህ ጠላትን አውቆ፣ ተጠንቅቆ መጠበቅ ነው የሚሻለው። በል አሁን ‘ይቅር ለእግዚአብሔር’ በልና ወንድይራድ ለኔም፣ ላንተም ምን እንደሆነ ልንገርህ።”

“እሺ፤ ‘ይቅር ለእግዚአብሔር’ ብያለሁ።”

“ወንድይራድ ስና ከኛት ጋር ስንተዋወቅ፣ ሁለተኛ ደረጃ ሳለ ጀምሮ እንዳገባው ያዘዋገረኝ ነበር” አለች። አንገትዋን ደፍታ ትንሽ ስታስብ ቆይታ ቀና አለችና። “እንዳይቀዩም እያለሳለሁ የጋብቻ ነገር የማሰብበት ጊዜ ገና መሆኑንና ሌላም ልዩ ልዩ ምክናያት እዩፈጠርሁ መሸሽ ብሞክር አለቀኝ ስላለ፣ ለሱ የወንድምነት ካልሆነ ሌላ ስሜት የሌለኝ መሆኔን ስነግረው ተቆጥቶ ካመት በላይ ንግግር ከልከለኝ። ከዚያ በዙ፣ ጊዜ ደህና ኖረን ካንተ ጋር መዋደዳችንንና ትምህርታችንን ስንጨርስ እንደንጋባ መስማማታችንን ሲያውቅ፣ እንደ ገና አገርሽቶበት ጭቅጭቅን ጀመረ። የልቤን በልቤ አድርጌ ስስ ቅለት የፈቀድሁ መስሎት እረፍት ይከለክለኛል። ፊት ስነሳው፣ ‘ወይ አንቺን፣ ወይ ጥላሁንን፣ ወይ ሁለታችሁንም እንድላለሁ!’ እያለ ያስፈራራኛል። አንድ ቀን ‘ካልተውሽኝ በጉዋደኛህ ላይ ተደርበህ የምታስቸግረኝንና የሁለታችንን ነፍስ ለማጥፋት መዘትህን ለፖሊስም፣ ለጥላየም እነግርና ጉድህ ይወጣል’ ስላልሁት ፈርቶ ነው መሰለኝ። ከዚያ ወዲህ ዘዴውን ለወጠ። እሱን እንደማላገባው ቢያውቅም አንተን እንዳላገባ መጣሩን አልተወም፤ ወደፊትም እንደማይተው አውቃለሁ። ስለዚህ ነው በወጥመዱ እንዳትገባለት ማን መሆኑን እንድታውቅ የፈለግሁ።”

አዲሱ ዘዴው፣ እኔን ማስቸገሩንና ማስፈራራቱን ትቶ፣ በማያውቁት በኩል ያኑ የተንኮል ስራውን መስራት ነው። ካዲሱ ዘዴ አንዱ ይህ ወረቀት ነው፣ ሌላው . . . አለችና ራስዋን እዩወዘወዘች መሬት ስታይ ቆይታ። “ጥላየ፣ ‘ይህ አሁን የደረሰው ክፉ ፈተና ደግሞ እንዳይደርስ ማስጠንቀቂያ ይሆናል’ ብዬ ባላሰብና፣ ‘በውስጡ የተጻፈው ስላንተ ያለኝን ስሜት ትንሽ እንኩዋ የማይለውጠው መሆኑን ስነገርህ አትጠረጥረኝም’ ብዬ ባላምን፣ ይህን ወረቀት አላሳይህም ነበር። እንካ አንብበው፣ አባባ የጻፉልኝ ነው” ብላ አንድ ወረቀት ከቦርላዋ አውጥታ ስትሰጠው ተቀብሎ ያነብ ጀመር።

“ይድረስ ከልጄ፣ ከወዳጄ፣ ከሶፊያ፡—

ከቶ እንደምን አለሽ? እኔ አንቺ የምወድሽ ልጄ እንደ እህል ከምትርቢኝና እንደ ውሀ ከምትጠሚኝ በቀር የአምላክ ክብሩ ይስፋ ደህና ነኝ፤ እናትሽም ደህና ናት። ከናፍቆትሽም ሌላ ስላንቺ የምሰማው ወሬ ደህና ስላልሆነ ግራ ገብቶኝ ተቸግሬአለሁ። ያ፣ ያ አስታጥቄ ልጄ፣ ወንድይራድ በቅርቡ እዚህ መጥቶ ‘ማን እንደ ወለደውና ከየት እንደ መጣ የማይታወቅ፣ እንደ ውሻ ቡችላ በልጆች፣ በተማሮች ፍር

ፋሪና የጅ ጥራጊ ያደገ ፣ 'ጥላሁን የሚባል ሰው አገባለሁ' ብለኸ እኔ አባትሽ ቆሚ እዩሂድሁ ፣ አፈር ሳይጫነኝ ፣ አባት እንደሌለሽ ብቻ ሽን መወሰንሽን ነግሮን እናትሽ ጭምር ስናለቅስ ሰነበትን ። ምነው ልጄ ፣ ምን አደረግንሽ ? አቻሽን ስታገቢ አይተን ፣ ደስ ብሎን ወደ መቃብራችን ብንሄድ ምን ቸገረሽ ? ተከብረው የሚያስከብሩ ፣ ብዙ የመከታተል ልጆች ደጅ እየጠኑሽ ፣ አድልሽን ለምን ዘቅዝቀሽ ወደ ታች ትጥይዋለሽ ? እባክሽ ይቅርብሽ ! ከፈቃዴ ከወጣሽ መቸም ሌላ ማድረግ ባልችል ለመካድና ለመርገም ስልጣን አለኝ ። ነገር ግን የወለዱትን መካድና መርገም እጅን በጅ እንደ መቁረጥ ስለሆነ ፣ እባክሽ እጄን በጄ ቆርጬ እዩተሰቃየሁ ወደ መቃብራ እንድሄድ አታድርገኝ ! ነገር ግን መቸም የዛሬ ልጆች የውቀታችሁ መጀመርያ የወላጅ ቻችሁን ፈቃድ መተላለፍ ስለሆነ ፣ የኔን ፈቃድ ጥለሽ ፈቃድሽን ለመፈጸም ከቆረጥሽ ፣ ከእድሜያም ሌላ ይህ ያንቺ አድራጎት የሞቴን ቀን ባስር እጥፍ ማፋጠኑ የማይቀር በመሆኑ ፣ ባይሆን ጋብቻሽን ላጭር ጊዜ ፣ እኔ የማደረጃጀውን አደረጃጀቼ እስከሞት እንድታቆይው አደራ አልሻለሁ ። አባትሽ ቀኛዝማች ሙላት አራጊ ።”

አንብቦ ሲጨርስ ፣ ሳይተኛ አድሮ እንቅልፍ እንደ ከበደው ፣ ራሱን ባንድ እጁ ደገፍ ፣ አይኖቹን ገርቦብ አድርጎ ፣ ዝም ብሎ ቀረፀ ከዚያ እንዲያ አይኖቹን ገርቦብ አድርጎ ትንሽ እንደ ቆዩ ፣ የወንድይ ራድ ስእል እንደ ገና ታዩው ። አሁን እንደ ቅድመ በንጹሀነቱ ፣ በታ ማኝነቱ ፣ በታላቅነቱ አምኖ ፣ ኮርቶ ሶፍያ በውሸት ስላማችው ፣ ጥላሁን ታግሶ በመስማቱ ፣ ሁለቱንም ስለ ታዘባቸውና ስለ ናቃቸው በመጸየፍ ዘቅዝቆ የሚያይ አደለም ! አሁን የሚያየው የወንድይራድ ስእል ሲሰርቅ ተይዞ እንዳይመቱት ስለፈራ ፣ ጅራቱን በሁዋላ ጉያው ሸጉጦ እንደሚቅበዘበዝ ደካማና ሌባ ውሻ ሹክክ ያለ ነው !

“እንዴት ! ይህ . . . ይህን ያደረገ እኔ የማውቀው ወንድይራድ ነው ? ወይስ . . . ሌላ” አለ ጥላሁን ፣ አይኖቹን ከድኖ እንደ ተቀመጠ ድምጹን አሰምቶ ። የሚያሰብ እንጂ የተናገረ አልመሰለውም ነበር !

“የምታምነው ጉዋደኛህ ! ወንድይራድ አስታጥቄ !” አለች ሶፍያ ።

“እ ?” አለ ፣ ከንቅልፍ እንደባነነ አይኖቹን እያርገበገበ ።

“ለምን ? ምን ይጠቀማል ?”

“ይበቀላል !”

“እኔንና አንቺንስ ይሁን ፣ አሁን እንደ ነገርሽኝ ከሆነ ምክናያት አለው ። ሽማግሌው አባትሽ ምን አደረጉት ? ለምን ይህን ያክል አህ

ነውና ተስፋ አጥተው ህይወታቸውን ለማሳጠር እንዲያስቡ ያደርጋቸዋል ?”

“የሳቸው አልታዩውም ፣ እሳቸው አዝነው እስከዚህ የሚደርሱ አልመሰሰውም ። የነገራቸውን ሲነግራቸው ፣ በውድም ሆነ በግድ እንተን እንዳላገባ የሚከለክሉኝ ብቻ መሰለው ። ወዲያውምኮ . . . በቀል የሚከለክሉለው ሰው ፣ እንደ ጋሪ ፈረስ ከያዘው መንገድ በቀር ቀኝና ግራ አያደም።”

“አዎ ፣ እንዲያ ቢሆን ነው” አለና ሁለቱም ትንሽ ዝም ብለው ከቆዩ በሁጥላ ፣

“ሀ !” አለች ሶፍያ ፣ የቅርታ ፈገግታ ፈገግ ብላ ።

“ምን ?” አለ ጥላሁን ።

“አሁን ደግሞ አንድ ነገር ትዝ አለኝ !”

“ምን ? !”

“ያንተና የየሽመቤት ጋብቻም ከወንድይራድ ተንኮል አንዱ ክፍል መሆኑ ፣ የሁሉም ፈጣሪ ወንድይራድ መሆኑ !”

“እንዴት ? እባክሽ !” አለ ጥላሁንም ፣ እንደሰዋ የቅርታ ፈገግታ ፈገግ ብሎ ።

“ለኔ ወሬውን የነገረኝኝ ቅድስቲ ናት ። ለቅድስቲ የነገረኛትና የጸፍሀላትን የፍቅር መግለጫ ያሳዩኛት ግን ፣ የሽመቤት አስታጥቄ ራስዋ ናት ። አየህ ? ወንድይራድ ፣ ካንድ ወገን እህቱን አባብሎም ይሁን አስፈራርቶ ፣ እንዲህ ያለ ጎስቆዋላ ተንኮል ለመሰራት መሳርያ እንድትሆንና ውሸቱን እውነት አስመስላ አሰናድታ ፣ ባማምናት ምስጢረኛየ ፣ በቅድስቲ በኩል ለኔ እንድታስተላልፍ አደረጋት ። ከሌላ ወገን አንተ አይንህን ዉፍንህ ፣ ጆርህን ደፍንህ እንደምታምነው ስለሚያውቅ ፣ ራሱ የጻፈውን ‘ደምቤ ጻፈልኝ’ ብሎ ፣ እንደ ተቆርቁዋሪ ላንተ ሰጠህ ። በዚህ ሁለታችን የምናምናቸው ጉዋደኞቻችን ከማስረጃ ጋር የነገሩንን ይዘን ፣ እስበሳችን ተናኩረን እንድንለያይ አደረገ ፣ እስቲ እንዲህ ያለውን ተንኮል ተመልከተው ፣ የሰይጣናት አለቃ ራሱ ካልሆነ ሌላ ተራ ሰይጣን እንኩዋ ሊሰራው የማይችል ፣ ጥሩ ተንኮል አይለም ?”

“ይገርማል ፣ እውነትም ወንድይራድን ሳላውቀው እኖር ኖር ዋል ፣ ተንኮለኛነቱን ብቻ ሳይሆን ይህን ያክል አዋቂ መሆኑንም አላውቅም ነበር ፣ ‘ይቅር ለእግዚአብሔር’ ብዬ ቃል ባልገባ ፣ አፍንጫ

ውን ወዲያ ከፊት ግጥሞች ይገባኝ ነበር ! ነገር ግን ይቅር ብያለሁ ፣ ግዴለም ይቅር ! ” አለ ። በመገረም ራሱን ቀስ አድርጎ እዩወዘወዘ ። ከዚያ የሶፍያ አባት የጸፋትን ወረቀት እንደ ገና ሲመለከት ቆይሮ ፣ “ይህ ወረቀት ከተጻፈ ብዙ ጊዜውኮ ነው ሶፊ ? ዓመት ሊሆነው ምንም አልቀረውም ። ታዲያ ይህን ያክል ጊዜ ካንቺ ጋር ሲቆይ ለምን . . . አላሳዩሽኝ ? ” አላት ።

“ ምን ብዬ ሳሳይህ ? ዛሬም ግድ ባይሆንብኝ አላሳይህም ነበር ! ”

“ እኔኮ አሁን የተጻፈበትን ቀን እስካይ ፣ ሀረር ደርሰሽ ከተመለስሽ የጸፋልሽ መስሎኝ ነበር ። ወንድይራድ በቅርቡ ሀረር አለሙሄዱን እያወቅሁ ለምን እንዲህ እንደ መሰለኝ አላውቅም ! ”

“ የለም ፣ ከኔ ጋር ብዙ ቆይቶዋል ። እንዲያውም ዘንድሮ ሀረር አልሄድም ብዬ ነበር ፣ የሄድሁ ቀደም ብለው ይህን ወረቀት ስለ ጸፋልኝ ፣ በጣም አሳስቦኝ ነበርና ሄጄ ባረጋጋቸው የሚሻል ስለ መሰለኝ ነው ። ”

“ ታዲያ . . . ሆነልሽ ? ተረጋጉልሽ ? ”

“ መቸም መጀመርያ እንደ ደረሰሁ ወንድይራድ የነገራቸው ሁሉ አንድ እውነት የሌለበት መሆኑንና አዲስ አበባ ትምህርቱን ሰጪ ርስ ወደ ፈረንጅ አገር ሄጄ ቢያንስ ፣ ቢያንስ ሶስት ዓመት ሳልቀጥል ለማግባት አሳብ እንደ ሌለኝ ከነገርሁዋቸው በሁዋላ ፣ አብራያቸው ቆይቼ እስክመጣ በሱ ወረቀት የጸፋትን ስሜት አላዩሁባቸውም ፣ ተረጋግተዋል ግለት አይደለምን ? ”

“ የነገርሻቸው ሁሉ እውነት ነው ? ወይስ . . . ለማረጋገጥ ! ”

“ ለማረጋገጥ አልሁኮ ! ” አለች ፣ ፊትዋ በቅርታ ፈገግታ አጊጦ፣ እንባ አጥቦ ባጠራቸው አይኖችዋ የሱን አይኖች እስከ ስር መሰረቷቸው ጠልቃ እያዩች ።

“ ለማረጋገጥ ! ” አለ ጥላህን ፣ እንደ ትንሽ ሀጻን በቅፋ ይዞ በደስታ የሚዋኙ አይኖችዋን በፈንታው ቁልቁል ጠልቆ እያዩ ።

ጥላሁን

ልዩ ጥጋ ለግድከፍል ልዩ አስተያየት አይገባውም!

የሶፍያ ያስተማሪነት፣ ጥላሁን የህግ ትምህርታቸውን በያዙት አመት ጠርሰው ስራ እንደ ያዙ፣ ለመጋባት ተስማምተው ጠርሰው ያቀን እስከ ኪደርስ ሁለቱም በናፍቆት ይጠብቁ ነበር። ነገር ግን፣ የሶፍያ ወላጆች ይልቅንም አባትዋ ጥላሁንን እንድታገባ የማይፈቅዱ መሆናቸው የታወቀ በመሆኑ፣ ውሳኔአቸውን የልብ ወዳጆቻቸውና ምስጢረኞቻቸው እንኩዋ እንዳያውቁባቸው ሸሽገውት ነበር።

አንድ ቀን ጥዋት፣ ሶፍያ ከመኝታ ከፍል ጉዋደኛዋን፣ ቅድስትን ፍለጋ ወደ ስብሰባ አዳራሽ ስትሄድ፣ በመንገድ አንድ የኮሌጅ ተላላኪ የተደረገ ኤንቬስጥ ሰጣትና ቶሎ ከፍታ ብታይ፣ ያለፈው ፈተና ውጤት ሆኖ አገኘችው። በተፈተነችባቸው ትምህርቶች ሁሉ አልፋለች፣ ያውም በከፍተኛ ደረጃ! ደስታውን አልችለው ብላ፣ በቆመችበት የምትሆነውን አጣች፣ ከዚያ ቅድስትን መፈለጉን ትታ፣ ደስታዋን ለጥላሁን ለግድከፍል ወረቀቱን በቦርሳዋ ከታ ወደሱ ቤት ሮጠች። የጥላሁን ቤት አሁን የትምህርት ሚኒስቴር ከሆነው ትንሽ ዝቅ ብሎ ከኮሌጁ ቅርብ ነው። ስትደርስ ጥላሁን እቤቱ ተቀምጦ ያነብ ነበር።

“የምስራች!” አለች፣ በሩን ከፍታ ስትገባ ፊትዋ ሁሉ እንደ ጎህ ሰማይ ወገግ ብሎ።

“የምስራች! ናፍቃኝ ባይኔ ስትሄድ የነበረችውን ልጅ አገኘሁ!” አለ ጥላሁን፣ የምስራች ያለችበትን ምክናያት ሳይጠይቅ እቅፍ አድርጎ አፍዋን ሰዋ።

“የምስራች! ምን እንደሆነ አትጠይቀኝም? ያውልህ!” አለች፣ የፈተነዋን ውጤት ከቦርሳዋ አውጥታ። ጥላሁን ፈተናውን በከፍተኛ ደረጃ ማለፍዋን ሲያይ፣ ከስዋ የበለጠ ደስ ያለው መሆኑ ከፊቱ እቆታቱ፣ እንደገና አቅፎ ምጥጥ አድርጎ አፍዋን ሳመና፣ “ይህ ፈተናውን በከፍተኛ ደረጃ ስላለፍሽ፣ የቅድመ ናፍቀሽኝ ስለ መጣሽ ነው” አለ፣ በቅፋ እንደ ያዛት አይንዋን ጠልቆ እያዩ።

“ያንተስ ! አልመጣም ?” አለች፡ ከቅፋ ወርዳ ጎን ለጎን እንደ ተቀመጡ ።

“አላገኘሁትም፤ ዛሬ ወይም ነገ ሳላገኘው አልቀርም ።”

“የሚያርመው ማን እንደሆነ አውቀህል ?”

“አንትዋን ነው አሉ !”

“አንትዋን ? አለች፡ የድንጋጤ ምልክት በሬትዋ እዩታዩ ።”

“አዎ ! አንትዋን ! ምን ?!”

“ምንም አይል ! እንዲያው ነው ።” አለች፡ ትንሽ ፍገገ ብላ አይ ኖችዋን ሳታረግብ ፊት ለፊት እግድግዳው ላይ ተከላ ።

“ስለ አንትዋን የምታውቁት ነገር አለ መሰለኝ፤ ምንድነው ?!”

“ስለ አንትዋን የማውቀው ነገር የለም ። ብቻ ወንድይራድ መሰን በቻውን ከአንትዋን አልተለዩም ። ሁለቱ ያለድሮዎቸው ባንድ ሺርሽር ሲሉ፡ ወይም ብቻቸውን ቁጭ ብለው ሲያወሩ ይታያሉ ። ስለዚህ፡ ‘ወንድይራድ ያለድሮው ለምን አንትዋንን ባለሙዋል አደረገው’ ብዬ... እንዲያው ሰግኜ ነው ።”

“ለማየቱ እኔም ባንድ ላይ አያችዋለሁ፤ ነገር ግን ምን የሚያሰጋ ነገር አለ ?”

“ወንድይራድ ለሀብታም አባቱ ወንድ ልጅ አንድ እሱ ብቻ ስለ ሆነ፤ በገንዘብ እንደ ልቡ እንደሚጫወት ታውቃለህ ፤ ስለዚህ... መቸም መነኩሴ ገንዘብ ወዳጅ ነውና የተንኮል መሳርያው እንዳያደር ገው ሰግኜ ነው ።”

“አንትዋን በወንድይራድ ገንዘብ ተገዝቶ ፈተናውን ምን ያደር ገው ብለሽ ሰጋሽ ?”

“እኔ እንጂ ! ብቻ ሰጋሁ ። የሕግ ክፍል ፈተና ውጤት ከተሰጠ ቆይቶዋል አሉ ፤ ያንተ ለምን እስካሁን ቆይ ?”

“የኔ ብቻኮ አደለም ፤ አንተነህ ጥሩ ሰውና ታሪኩ ሰይፈም ትና ንት አግኝቻቸው፡ ‘ገና መልስ አላገኘንም’ አሉኝ ፤ ሌሎችም ገና የሚ ጠብቁ አሉ ።”

“ታሪኩ ሰይፈማ፤ ‘ወድቀህል’ ተብሎ ጠገሩን ይነጭ ነበር !”
“መቸ ?”

“ያወቀው ትንተና በቀጥታ በሁከላ ነው አሉ ፤ ተበላጭ ከሆነ ይህን ካረመው ሰው ሊጣላ ሲሄድ ፣ ጉዳዩን ከበው ሲገለግሉት ያሉ ዛሬ ነው ።”

“እስቲ ተነሽ ወደ ኮሌጅ እንሂድ” አለ ፤ እሱም ትንሽ እንደ መስጋት ብሎ ።

ጥላሁን ካንደኛ ደረጃ ጀምሮ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቱን እስኪ ወርስ በፈተና አንድ ፣ ወይም ሁለት ጊዜ ሁለተኛ ሆኖ አልፎ ይሆናል። በተረፈ አንደኛነቱን ለቆ ከያውቅም ። ወደ ኮሌጅ ካለፈም ፣ ሁለተኛ አመታት አንደኛነቱን ከታላቅ ማእረግ ጋር እያገኘ ነበር ያለፈ ። ይልቅንም ለክፍሉ ትምህርት ከተመደቡት ሌላ ፣ በህግ ፣ በፖለቲካ ፣ በታሪክ ፣ በስነ ጽሁፍና በሌሎች ልዩ ልዩ ጉዳዮች የተጻፉትን መጻሕፍት በሰፊው አንባቢና አጥኝ በመሆኑ ፣ ያስተያየቱ ስፋትና የአእምሮው ብስለት ፣ በኮሌጅ አካባቢ በልዩ ልዩ ችሎታቸውና ስሙታቸው ስሙጥር እንደሆኑት ጥቂት ፣ ምርጥ ተግራሞች ስሙ የተጠራ ነበር ። በያመቱ የፈተና ወራት አልፎ የፈተና ውጤት በሚታወቅበት ጊዜ ፣ ተግሮች በኮሌጅ ግቢ ጥቂትም ፣ ብዙም ሆነው እየተሰበሰቡ እነግን እንዳለፉና ለነግን እንደ ወደቁ የሚጠይቀው ሲጠይቅ ፣ የሚያወራው ሲያወራ የጥላሁን ግለፍ ልክ በያመቱ እንደሚደረገው ፈተና የግይቶርና የተለመደ ሆኖ ፣ ‘አለፈ? ወይስ ወደቀ?’ ተብሎ ስለሉ አይጠየቅም ነበር። ስለዚህ ፣ በሶስተኛው አመት የኮሌጅ ፈተና ‘ወደቀ ሲባል’ ጥላሁንን የሚያውቁ ሁሉ ከመገረግቸውም በላይ ግመን አቃቃቸው ። ጥላሁን የመርዶውን ወረቀት ሲያይ ፣ ከአየር ወርውረው እንደ ጣሉት ደንዝዞ የነበረበትን ሳያውቅ ብዙ ቆየ ። ደንዝዚው ትንሽ እንደ ግለፍ ሲልና ሰውነቱን ግወቅ ሲጀምር ፣ ለመራመድ ቢሞክር ራሱን ስላሳረውና መሬቱን አጥርቶ ግየት ስላልቻለ ፣ እዚያው በነበረበት ኅንበስ አለና ፣ በጁ ደባብሶ ያገኘው ምን መሆኑን ሳያውቅ ቁጭ አለ ። ራሱን በሁለት እጆቹ ደግፎ እንደ ተቀመጠ ፣ ግዙፍን ሲተወውና ህዋላቱ በትክክል መስራት ሲጀምሩ ፣ የከፋው ነገር ሁሉ ሰራዊት እርስ በርሱ ተያይዞ ተከታትሎ መጣበት ። ውርደቱ ፣ አስራምስት አመት የደከመበት ትምህርት ውህ በልቶት መቅረቱ ፣ ከፍተኛ ትምህርት ተምሮ በተማረው ትምህርት ‘ደከመኝ’ ሳይል ወገኑን ለማገልገል የነበረው ምኞት ከንቁ ሆኖ መቅረቱ ፣ ስራ አጥቶ መንገሳታቱ ፣ ከሶፊ ጋር ለመጋባት ያቀደው ከንቁ ምኞት ሆኖ መቅረቱና እነዚህን የመሰለው ሁሉ መውደቁን ተከትሎ ፣ መውደቁን አጅቦ በሚያስፈራ ሰልፍ ተሰልፎ

ሲመጣ ታዩውና የሚረድበት ፣ የሚሸጠበት እንደ ጠፋው ፣ ግብዓት ተነስቶ ፣ ወዳንድ አቅጣጫ አራት አምስት እርምጃዎች ከተራመደ በሁዋላ ቆመ ። ከዚያ እንደገና ተቆምጠበት ወደ ነበረው ቦታ ሄዶ ቆመና ‘ወደ ግን ልሂድ?’ አለ ። ደምዱን ከፍ አድርጎ ። ‘ወደ አንትዋን ወደ ህግ ክፍል አላፈገ ወይስ ወደ ሊቀ መንበሩ? ስምን ለማለት?’ ከኮሌጁ ሹማምት ወደ ግን እንደሚሄድና ሂዶ ምን እንደሚል ቅጡ ጠፍቶት ፣ እንደ ታገተ አውሬ ወዲያ ወዲህ እያለ ብቻውን ሲናገር ፣ የተመለከተው ቢኖር እብድ ባለው ነበር ፣ በመጨረሻ ሁሉንም ትቶ ወደ ቤቱ ሄደ ።

ሌሊቱን እንቅልፍ ባይኑ አልዞረም ። “የወንድይራድ ጥረት የይንና የሶራን ጋብቻ ለማሰናከል ከሆነ ፣ ከዚህ የበለጠ መሰናከል የሰይጣናት አለቃ ራሱም መፍጠር አይችል ፣ መቸም ትምህርቴ እንዲህ በውዝፍ ከቀረና ትምህርቴን ጨርሼ ራስ የሚያስችል ሰራ ካልያዝሁ ሶሬን ግግባት አልችልም ። አላግው ፣ የፈለገው ይህ ከሆነ ፣ ሆነለት ፣ ሶሬ እንዳለችው ባይጠቀምም ተበቀለ ፣ አንትዋንስ? ያንትዋን ጥቅም እንጂ በቀል አይደለም ፣ አንትዋን በጣም ጥቅም ወዳጅ መሆኑ የታወቀ ነው ። የጥቅም ፍቅር የጸናበትም በዚያው መጠን ሀሊናው የደከመ ወይም ጨርሶ የሞተ መሆን አለበት ፣ ‘ይሉኝታና ጥቅም ባንድ አይገኝም’ የተባለው ለዚህ ነው ፣ ስለዚህ ሀሊና የለሹ ፣ ይሉኝታ ቢሱ ፣ አንትዋን ለጥቅም ሸጠኝ ፣” እያለ አልጋው ባይ እንደ ተንጋለለ አይኖቹን በጨለማው አፍጦ ብቻውን ሲመጥገት ፣ አንዳንድ ጊዜ ወንድ ይራድንም አንትዋንንም ገድሎ ቢያመልጥ ፣ ወይም ቢያዝ ሊያርስ የሚችለው መልካምና ክፉ ነገር ሁሉ በዩመልኩ እዩተለዋወጠ ሲታዩው ከዚያ አንትዋንን ከሶ በጉባኤ ካስወቀሰው በሁዋላ እንደ ተለመደው ከታላቅ ማእረግ ጋር ሲያልፍ ፣ ወይም ያንትዋንን ስም በከንቱ ስላጠፋ እሱ ተወቅሶ ከትምህርት ቤት ሲወጣ ፣ ይህ ሁሉ ተሰብስቦ በራሱ ሲታመስ ፣ ሲተራመስ ፣ ሌሊቱ ከተገባደደ በሁዋላ ፣ ሁሉንም ትቶ ለመድገም መጠዩቱ የተሻለ መሆኑን ወሰነ ።

በነጋው ወደ ህግ ክፍል አላፈ ሄዶ ፣ ካንደኛ ደረጃ ጀምሮ ሁለተኛ ደረጃውን እስኪጨርስ ሁለት ጊዜ ብቻ ሁለተኛ ከመሆኑ በቀር አንደኛ እዩሆነ ፣ የገባበትን ክፍል ሁሉ እዩመራ የመጣ ለመሆኑና ኮሌጅ ከገባም ፣ ባለፉት አመታት ፣ ከታላቅ ማእረግ ጋር ለማለፍ ማስረጃውን ካሳዩ በሁዋላ ፣ ባለፈው ፈተና ፣ “ወድቀህል” የተባለውን ፈጽሞ የማያምን ቢሆንም ፣ አስተማሪውን በነውር መከሰስና ማላጣት ለሱም

ሆነ በጠቅላላው ለትምህርት ቤቱ መልካም አለመሆኑን በመገንዘብ ሁሉንም ትቶ ለመድገም እንዲፈቀድለት ብቻ የሚለምን መሆኑን በጣም አስተዛዝኖ ተናገረ ።

“ጥላሁን፡ በሀግ ክፍል በጣም ከምንኮራባቸው ተማሮች አንደኛው የመጀመሪያው አንተ ስለሆንህ መውደቅህን ስለማ ከመጠን ያለፈ ነው ያዘንሁ፤ እመነኝ፤ ብቻ . . . በተለይ ዘንድሮ በዩክፍሉ ከታች ወደላይ የሚያልፉት ተማሮች ብዛት፤ በክፍልም ሆነ በሌላው ድርጅት ከኮሌጁ አቅም በላይ በመሆኑ፤ የወደቀ ተማሪ ምንም ቢሆን እንዳይደገም ጥብቅ ውሳኔ ስላለ፤ አብሬህ ከማዘን በተር ምንም ላደርግልህ አልችልም ። በግድ ሂደን ሊቀመንበሩን እንለምናቸው ትል እንደሆነ አብሬህ ልሂድ” አሉ የሀገር ክፍል አላፊ ። ከዚያ ጥላሁንን አስከትለው ወደ ሊቀመን በሩ ሄደው፤ ጥላሁን ኮሌጁን ከሚያኮሩ ተማሪዎች የመጀመሪያው መሆኑን እዩመሰክሩ፤ ልዩ አስተያየት ተደርጎ ለመድገም ይፈቀድለት እንደሆነ ቢጠይቅዋቸው፡

“ጥላሁን ምን አይነት ተማሪ መሆኑን አውቃለሁ፤ ምስክር አልሻም ። ብቻ ልዩ አስተያየት የሚባለው አንድ ጊዜ አይጀመር እንጂ ከተጀመረ የት እንደሚያልቅ መወሰን አስቸጋሪ ነው ። አንድ ጊዜ በልዩ አስተያየት በር ከከፈትን፤ በዚያ እንግባ የሚሉት መብዛታቸው ስለማይቀርና እንዲያ የሚሉትን ሁሉ መቀበል ስለማንችል፤ ዘንድሮ . . . ልዩ አስተያየት የለም ፤ በጣም አዝናለሁ ።” አሉ ሊቀመንበሩ፤ የጅ ሻንጣቸውን ይዘው ለመውጣት ሲነሱ ። ጥላሁን ሁለቱን ባለስልጣኖች እዚያው እንደ ቆሙ ትቶዋቸው እዩተከዘ ወጣ ። ቁርጠን አውቆ፤ ተስፋውን ቆርጦ ወጣ ።

ከዚያ ቀን ጀምሮ መቀመጥና ማንበብ፤ ማጥናት፤ መጻፍ ስላቃ ተው፤ ቀኑን ሙሉ ሲዞር እዩዋለ ይገባ ጀመር ። እቤቱ ገብቶ ሲቀመጥ፤ ከፋው አሳብ ሁሉ ባንድ ላይ ተሰብስቦ፤ ተደበላልቆ፤ ከፍህረው የበለጠ መልኩን አክፍቶ፤ በራሱ ውስጥ ሲታመስና ሲተራመስ፤ ከቦሊበላው ያሰፈሰፈ መስሎ ይታዩውና ቤቱን ጭምር ፈርቶት፤ ጠልቶት ወጥቶ ወደ ከተማ ይሸሻል ። ራሱን ፈርቶ፤ ከራሱ ሸሸቶ ወደ ከተማ ይሄዳል፤ ሶፊ ልታጽናናው፤ ልታበረታታው ትመጣና ገና ስታዩው ከሰላምታዋ እንባዋ እዩቀደመ፤ እንደገና እስዋን ማጽናናቱ ስለባሰበት፤ ከራሱም ሆነ ከስዋ ሸሸቶ የሚያመልጥበት፤ የሱም ሆነ የስዋ ጭንቀት እንዳይታዩውና እንዳይሰማው ለጊዜው ማታለያ፤ መሸንገያ ፍለጋ ወደ ከተማ ይሄዳል፤

የመውደቁንና ሲያገኝ ያስመዘኑን መርዶ ከሰማ በሁዋላ ፣ በተ
 ከተሉት ጥቂት ቀኖች ፣ አዲስ አበባን ከዳር እስከ ዳር አዳርሶ ፣ አፋዊ
 መልክዋን ብቻ ሳይሆን ውስጠ-ምስጢርዋን ጭምር አዩ ፣ አወቃት።
 ችግሩን የሚያስረሳው የመሰለው ሁሉ አንድ አልቀረውም ። በዩሲኒማ
 ቤቱ ፣ በዩ በና ቤቱ ፣ በዩጠጅ ቤቱ ፣ በዩሱቱ ፣ በያደባባዩ ፣ በዩ
 ቤተክርስቲያኑ ፣ በዩመስጊዴ እየሀረ ፣ ይገባና ፣ በገባበት ሰው ጠፍቶት
 እንደሚፈልግ አይኖቹን እያዘዋወረ ትንሽ ሲመለከከት ቆይቶ ይወጣል።
 ከዚያ አንዱን አስፋልት መንገድ ይዞ ፣ ዳር ዳሩን በልዩ ልዩ ቅጥና
 መልክ የተሰሩትን ጥሩ ጥሩ ቤቶችና የሚኖሩባቸው የውጭ አገር ሰዎች
 መሆናቸውን አይቶ ፣ የመቆጫት ይሁን የመገረም ለይቶ የማያውቀው
 ስሜት ስለሚሰማው ፣ ሳያስበው ራሱን በመገረም እዩወዘወዘ ሲሄድ
 ይቆይና ፣ ያን ትቶ ሰርጥ መንገድ ሲያገኝ ፣ እዚያ ገብቶ አይቶት የግ
 ያውቀውን ጉዳ-ጉድ ሁሉ ያያል ። አንድ ቀን እንደ መሰንበቻው አስ
 ፋልቱን መንገድ ይዞ ሲሄድ ፣ ወደ ጎን የሚያስገባ ኮረኮንች ስርጥ መን
 ገድ አገኘ ። እዚያ ትንሽ ቆም ብሎ ሲያመነታ ከቆዩ በሁዋላ ፣ አስ
 ፋልቱን ተወና ኮረኮንቻውን መንገድ ተከትሎ ገባ ሲል ፣ ቀኝና ግራ
 የተሰሩት አርጌ የገጫት ቤቶች ሁሉም እድሜያቸውን በኖራና በሌላ
 ልዩ ልዩ ቀለም ሸሸገው ፣ የሚበዙት በራቸውን በዝጉርጉር የወሌ መጋ
 ረጃ አስጊጠው ፣ በዚያ የሚያልፍ ወንድ ካንዱ ቢያመልጥ ሌላው እንዳ
 ይሰተው ፣ በተጠንቀቅ ተሰልፈው የሚጠብቁ መሰለው ያገኛቸዋል ፣
 ባንዳንዱ በራፍ ከቀለሙና ከወሌው መጋረጃ የበለጠ ቤቱን አስጊጠው
 አድምቀው የሚያሳዩ ጥሩ ጥሩ ቆነጃጅት ፣ ወሌውን ግራና ቀኝ ገለጥ
 አድርገው ፣ እመሀል ቆመው ይታያሉ ። ካንድ ይሁን ከሁለት ዓመት
 በፊት ፣ ሴትኛ አዳሪዎች ሁሉ ከዋና ዋና መንገዶች እየለቀቁ ወደ
 ውስጥ ገብተው እንዲሰፍሩ ታዘዙ ስለነበረ ፣ ያ የነሱ ሰፈር መሆኑን
 ተረድቶ ፣ እንዲያ ላለው ሰፈር እንግዳ በመሆኑ ፣ ትንሽ እንደ
 ግፈር ይልና አንገቱን ደፍቶ ሲሄድ ፣ ‘ጋሽ!’ ትለዋለች የመጀመ
 ሪያዋ ፣ እንዳልሰማ ዝም ብሎ ያልፋል ። “የኔ ሸጋ!” ትለዋለች ሁለ
 ተኛዋ ። አሁንም ልቡ ፈጥኖ እዩመታ ፣ ዝም ብሎ ያልፋል ። ‘ፍቅሬ’
 ትለዋለች ሶስተኛዋ ። ጥላሁን የራሱን አሳብና የግሮቹን ርምጃ
 ማስተባበር አቅቶት ፣ ባሳቡ ‘ልግባ አልግባ’ እያለ ሲያመነታ እግ
 ሮቹ ርምጃቸውን ስለሚቀጥሉ ፣ ብዙዎቹን ቤቶች አልፎ ወደ መጨረ
 ሻው ለመድረስ ሲያቃርብ ፣ የምትጋብዘው ልጅ ብታምርም ባታምር ፣
 ቀና ብሎ እንኩዋ ሳያያት ዝም ብሎ ይገባል ። እዚያ ቆይቶ ራሱን
 እዩወቀሰ ፣ እዩተናደደ ይወጣና ወደ መጣበት እንዳይመለስ ግብዣቸ

ውን የገፋባቸውን ልጆች ፈረቱ፤ በወር ብሎ እንኩጥ ሳያይ፤ ወደ ፊት መሄድ እንደ ጀመረ፤ በኮረብንቻው መንገድ ጎን ሰርጾ ወደ ውስጥ የሚገባ ረኸም የጭቃ መንገድ ሲያገኝ፤ ቶሎ እዚያ ገብቶ ጉዞውን ይቀጥላል ። በዚያ የጭቃ መንገድ ዳር ዳር የሚታዩት ቤቶችና እዚያ የሚኖሩት ሰዎች ደግሞ ሌሎች ናቸው።

በዚያ ጭቃ መንገድ ቅኝና ግራ፤ በወጣ ገብ መስመር ተቀጣጥሰው እስከ መጨረሻ የሚታዩት ቤቶች፤ ጣራዎቻቸው ካሮጌ ቆርቆሮ ቅርጥራጭና ከሳር ባንድ ሳይ የተደረገ ድሪቶ ለብሰው፤ የሚበዙት ምርጫቸው እዩተቀረፈተ ስለ ወደቀ፤ ግድግዳና ግገራቸው ብቻ ገጠለጋቸው ያለቀና አጥንታቸው ተቀጣጥሎ የቆመ አስከሬኖች መስለው፤ ሁሉም ወደ ጎን እሸገድደው ቆመው ሲታዩ፤ ሳይወድቁ ቢውሉ ሳይወድቁ የሚያደሩ፤ በያደሩ የሚውሉ አይመስሉም፤ የመንገዱና የግራ ቀኝ መፈሰሻዎች ጭቃ፤ ከመሬት አፈርና ከሰማይ ዝናብ ሌላ፤ የጽዳት ቦታ ከሌላቸው ቤቶች ጥዋት ጥዋት እዩወጣ የሚፈሰው ቆሻሻ ተጨምርበት፤ ያዛባ እንጂ የጭቃ መልክ የለውም፤ የሰፈሩ ህጻናት ብዛት ሲታይ፤ ከያንዳንዱ አሮጌ ቤት ስር እንደ ምስጥ የሚፈሉ እንጂ “አኒያን ሁሉ የቤቱ ባለቤቶች የሚወልዱዋቸው ናቸው” ብሎ ግመን ያስቸግራል፤ ሁሉም አይን በሽተኞች፤ ሁሉም ፈታቸው በሙሉ አፍንጫ ብቻ እንደ ሆነ ሁሉ ንፍጥ የሚታይበት፤ ሁሉም እንዳልታጠበ የወተት ዕቃ ዝንብ የሰፈረባቸው፤ ሁሉም ሆዳቸው አካላታቸውን ጭምር እንደሚበላ ከሆድ በቀር ሌላ አካል ጎልቶ የማይታይባቸው፤ ሁሉም እንደ ህጻናት ከመጫወት እንደ ገገምተኛ መብላት ብቻ የሚያምራቸው፤ ሁሉም እውር እድል ከድሆች እንዲወለዱ ስላደረጋቸው ብቻ፤ የህጻናትን መብት ተነፍገው፤ ገና ከመወለዳቸው በበሽታና በችጋር ወህኒ ኖረው እንዲያረጁ የተፈረደባቸው ናቸው። እንዲያ ባለው መንገድ ከቤት እናቶችና ከህጻናቱ በቀር ብዙ ወንዶች አይታዩም ። ህጻናቱ አንዳንድ ቦታ በሳር ሳይ ተኝተው፤ አንዳንድ ቦታ ተቀምጠው፤ አንዳንድ ቦታ እንደ መቃብር ሀውልት ዝም ብለው ቆመው ይታያሉ ። እንዲሁም ባንዳንዱ ቤት በር-አፍ ከሰፈረባቸው ዝንብ ጋር እንደ ዶሮ ጫጫት እናቶቻቸውን እመሀል እያደረጉ ከበው ሲንጫጫ እሚታዩ አሉ ።

“እግ ... ግ፣ ጎ ... ፍር ... ፤” ይላል ባንዱ ቤት በር አፍ እና ታቸውን ከበው ከተቀመጡት ህጻናት አንዱ - በልቅሶ ዜግ ። “ጎ ... ፍር ... ፤” ይላሉ፤ እህቶቹና ወንድሞቹ ዜግውን ተቀብለው ።

“ቆይ አልበሰሰህ... ምን ዓይነት ጥራት ነው! ቅጠሉም፣ ኩብቱም ርጥብ ሆኖ እየጠሰ እላቱ አልነድ ስላለ አልበሰሰህም፣ እባካችሁ ትንሽ ቆይ ትላለች እናትዬ” ።

“ን... ፍሮ!” ይላሉ በሌላው ቤት በር - አፍ እናታችውን ከበው የተቀመጡት ህጻናት፣ እንደ ሌሎች በልቅሶ ዜማ ።

“የሰጠህላቸው ይበቃችሁዋል፣ የተረፈው ያባታችሁ ነው፣ ሁሉንም አራግሬ ለናንተ ሰጥቶ ለሱ ምን ላቆይው? ስጋየን ላቀርብለት ነው?” ትላለች እናትዬዋ፣ ልጆችዋንም፣ እድልዋንም እያማረረች ።

ጥላሁን ካሰራምሰት ዓመት በላይ አዲስ አበባ ሲቀመጥ፣ እንዲያ ያለ መንገድና ባካባቢው እንደሚታዩት ያለ ጉድ አይቶ አያውቅም ። ስለዚህ፣ ምንም እንኩንም እዚያ እየኖረ ላለመደው፣ ባካባቢው የሚታዩት ሁሉ እጅግ የሚያስቅቅና ከሽታው መከፋት የተነሳ ወደ ውጭ ካልሆነ ወደ ውስጥ መተንፈስ ስለማይቻል፣ አልፎ እስኪሄዱ የሚያሰጡት ቢሆን፣ ያን የኑሮ ዝቅጭ፣ ያን የኑሮ አተላ የሚኖሩት ፍጥረቶች ሁኔታ ሁሉንም ያስረሳውና፣ ቆሞ ሲመለከት፣ እናቶቻችውን ከበው በልቅሶ ዜማ ንፍሮ የሚለምኑት ህጻናት ሁሉ የዝንብ ሰራጊታቸው አጅቦቸው እየሮጡ መጥተው አሉን ይከቡና፡ “ጋሽ ቆሎ እገዛ በት ፍራንክ፣ ጋሽ ንፍሮ እገዛበት ፍራንክ፣ ጋሽ ዳቦ እገዛበት ፍራንክ፣ ጋሽ ለናቴ እሰጣት ፍራንክ፣ ፍራንክ፣ ፍራንክ፣ ፍራንክ!” እያሉ ሲንጫጩ በት፣ ከነርሱም፣ ከዝንቡም ቶሎ ለመገላገል፣ ያለውን ሳንቲም ሁሉ አራግፎ አከፋፍሎቸው ሸሽቶ ወደ ቤቱ ይመለሳል ።

ጥላሁን፣ ከተማ ለከተማ መዞር የጀመረው፣ ሰዎችን የገጠመው ከፋ እድል ያስከተለው ብስጭት እንዳይለማውና የሶፊያን ህዘን እንዳያይ፣ ማታለያ፣ መሸሸጊያ ፍለጋ ነበር ። ብቻ ማታለያ ምን ጊዜም ቢሆን ከማታለያነቱ አልፎ መድሀኒት ሊሆን ስለማይችል፣ ሲዞር ውሎ ሲገባ በሽታው፣ ሸሽቶት የሂደው የሚያስፈራራ አሳብ እቤቱ ይቆዩዋል! እንዲያውም ከተማ ለከተማ ሲዞር በዩመንገዱ፣ በያደባባዩ፣ በዩቤተ ክርስቲያኑ፣ በዩመስጊዱ የሚያየው የችግረኛው፣ የበሽተኛው፣ የለማኙ፣ እረ የሰንቱ ብዛትና ሁኔታ! ነገ እሱ ስራ አጥቶ ሲቸገር ለደርሰበት የሚችለውን እያሳሰበ፣ ከዞ የሚያስፈራራውን አሳብ በማስረሳት ፈንታ፣ የባሰውን ያስፈራራው ስለ ጀመረ፣ በመጨረሻ መውጣቱን ትቶ፣ ከከበበው አሳብ ጋር ትግሉን ቀጠለ ።

“ህ ! ግሩምኮ ነው !” አለችው ቀን ! አሊጋው ላይ እንደ ተገጋለለ እጅቹን በራሱ ሁዋላ አወሳሰበ ተንተርሶ ፡ አይኖቹን እጣራው ላይ ተክሎ ፡ በራሱ ውስጥ የሚተራመሰውን ያሳብ መንጋ ዝም ብሎ ሲያይ ቆይቶ ።

“ግሩም ነው ! ስምንት ዓመት አንደኛ ደረጃ ፣ አራት አመት ሁለተኛ ደረጃ ፣ ሶስት አመት ኮሌጅ ፣ አስራምስት ዓመት ፣ ያስራምስት አመት ትምህርት ፣ ያስራምስት አመት ድኩም እንዲሁ ከንቱ ሆኖ ፣ እንዲሁ ውሀ በልቶት መቅረት ፣ ወይ ወንድይራድ ፣ ያን ያክል ስወድህ ፣ ያን ያክል ሳምንህ ፣ ሳላውቅ ብበድልህስ የተቀዩምህ መሆንህን ሳትነግረኝ ፣ በፊትህ እንኩዋ ሳታሳዩኝ እንዴት በመበቀል ታሳውቅኛለህ ? እውነትም ሶፊ እንዳለችው ፈሪ ነህ ! ‘ፈሪ የወዳጅ ጠላት ተሸሽጎ ነው የሚጎዳው’ ያለችው እውነትም ነው ። ፈሪ የወዳጅ ጠላት ስለ ሆንህ ፣ ሳልጠረጠርህ በወዳጅነትህ ተሸሽገህ ገደልሽኝ ! ያውም ክፉ አገዳደል ! ስትገደለኝ ብቻ ሳይሆን ፣ ከገደልሽኝ በሁዋላም ስቃይ ሲሰማኝ የሚኖር አገዳደል !”

ጥላሁን ወንድይራድን ካለበት ባሳቡ አምጥቶ ፣ እፊቱ አቁሞ ፣ ሲዘልፍና ሲወቅስ ፣ በሩ መጀመሪያ በለሰሰታ ፣ ሁዋላ በሀይል ሲመታ ሳይሰማ ቆይቶ ፣ በመጨረሻ ሰማና ከንቅልፉ እንደ ባነነ ደንግጦ ሄዶ ሲከፍት ፣ አሰፋ በረደድ የሚባለውን ጉዋደኛውን ፊት ለፊት ቆሞ አገኘው ። አሰፋ መደንገጡ ከፊቱ ይቃይ ነበር ።

“ደህና ነህ ?” አለ አሰፋ ።

“ምን ምን ሆነህ ? ደህና አደለህም ?” አለ ጥላሁን በፈንታው ፣ የጉዋደኛውን ድንጋጤ ከፊቱ ሲያይ ።

“ደህና አደለህም ወይ ስልህ ደህና አደለህም ወይ ትለኛለህ ?”
“ደንግጠህ ሳይህ ጊዜኮ ምን ደረሰብህ ብዬ ነው ።”

“መኖርህን የጎረቤትህ ልጅ ነገሮኝ ከሩብ ሰአት በላይ በሩ እስኪሰበር ብደበደብ መልስ ሳጣ ጊዜ በጣም ደነገጥሁ ።”

“በጣም አዝናለሁ ፣ አልሰማሁም” አለ ጥላሁን ፣ የጉዋደኛውን እጅ ይዞ ወደሚቀመጥበት ወንበር እየመራ ።

“ተኝተህ ኖርዋል ?” አለ አሰፋ ፣ ሁለቱም ከተቀመጡ በሁዋላ
“የምን እንቅልፍ ? ወንድሚ ! እንኩዋንስ ቀን ሌሊት መተኛት አቅቶኛል !”

“ታዲያ እንዴት ነው ያን ያክል በር ስመታ ያልሰማሽኝ ? መጀመርያ እንደ ደንቡ ለሰስ አድርጌ መታሁ ፤ ከዚያ መልስ ሳጣ ጊዜ ፤ ጠንክር አድርጌ እመታ ጀመር ። ለዚያም መልስ ሰጣሁ ፤ የለህም ብዬ መንገድ ስጀምር ፤ ቆሞ ይመለከተኝ የነበረ የጎረቤትህ ልጅ እቤት ውስጥ መኖርህን አረጋግጦ ስለ ነገረኝ ፤ እንደ ገና ተመልሽ በሩ እስኪ ሰበር በኃይል እደበድብ ጀመር ።”

“የሞትሁ መስሎህ ኖርዋል ?” አለ ጥላሁን ፤ የቅርታ ፈገግታ ፈገግ ብሎ ።

“እረ ጠላትህ ይሙት ወንድሜ ፤ ምን በወጣህ ? ብቻ . . . ወደ ኮሌጅ ብቅ ሳትል ስለ ሰነበትህና ፤ አሁን ደግሞ መኖርህን ልጁ ከነገረኝ በሁዋላ ፤ በሩን በሀይል ብመታ መልስ ሰጣሁ ፤ የተኛህ መስሎኝ ነበር ማለቴ ነው እንጂ . . . ሞትማ ለምን ?”

“ወደ ኮሌጅማ ምን ላደርግ እመጣለሁ ?” አለ ጥላሁን ፤ ፈቱትንሽ እንደ መክረር ሲል እዩታዩ ።

“እሱስ እውነትህ ነው ፤ ለጊዜው መምጣት አያስፈልግም ። ብቻ ለወደፊቱ . . . ሶፊም ፤ ሌሎች ጉዋደኞችህም ስላሉ ሲመችህ ብቅ ብትል ፤ ከኮሌጅ ጋር ግንኙነትህን ባታቂዋርጥ . . . መልካም ነው ብዬ ነው ። በኮሌጅ . . . በዙ ወዳጅ አለህ ፤ ሁሉም ወዳጅህ ነው ፤ እውነቱን ነው የምነግርህ ጥላሁን ፤ ዘንድሮ ባንተ በደረሰው ያላዘነ አንድ የለም !” አለ አሰፋ ፤ በጥላሁን ፊት የቂጣ ምልክት ስላዩ እሱ በተናገረው የተቆጣ መስሎት-ሲናገር እዩተደናገረው ።

“ህ ፤ በኔ በደረሰው ያላዘነ አንድም የለም ፤ አንትዋንና . . . አዎ ፤ ሌላው ግዴለም ፤ አንትዋንም በኔ በደረሰው አዘነ ?” አለ ጥላሁን ፤ የወንድይራድን ስም ካፋ ሲወጣ ሲል እንደገና መልሶ ውጦ ።

“ያንትዋን ስሜት በተለይ እንዴት እንደ ሆነ አላውቅም ፤ ብቻ በጠቅላላው በኮሌጅ ስላንተ ያላዘነ እንደሌለ አውቃለሁ ።”

“አንትዋን አያዝንም ፤ ፈተናየን በትክክል መስራቴን እያወቀ ጥሎኝ ሊያዝን አይችልም !”

“ፈተናህን በትክክል ለመስራትህ ርግጠኛ ከሆንህ በምን ምክና ያት የሚጥልህ ይመስልህል ? በመሀከላችሁ ቂም አለ ? ወይስ . . . ምን ድነው ? አልገባኝም !”

“የቂም አደለም ፤ የጥቅም ጉዳይ ነው ። አዩህ ? አሰፋ !” አለ ጥላሁን ፤ የቀኝ እጅ ጣቶቹን ዘርዘር አድርጎ ላሰፋ እያላዩ ። “የተሰጡኝ ጥያቄዎች እንደነዚህ አብረውኝ እንደሚኖሩት ጣቶች ደህና አድ”

ርጌ የጣውቃቸው ናቸው ! አንተን ልቡ በፍቅር-ንዋይ ሰከሮ አእምሮውን ያልሸፈነው ፈታኝ ቢጠይቅኝ መልላቸውን ተቀምጦ ማሰብና በወረቀት መጻፍ ሳያስፈልገኝ ፣ ቆሜ ፣ ያላንድ ስህተት በቃሌ መስጠት እችላለሁ ! ”

“የምን ጥቅም ነው ፣ አንተን አንተን በመጣል የሚያገኘው ጥቅም ምንድነው ? ”

“እሱን ለጊዜው እንተወው ፣ ጊዜ ይግለጻው ! ”

“እሺ እሱን እንተወው ፣ ጊዜ ይግለጻው ። ፈተናህን በትክክል ለመሰራትህ ይህን ያክል ርግጠኛ ከሆንህ ፣ ለምን እንደ ገና እንዲታይ ልህ ፣ እንዲመረመርልህ አትጠይቅም ? ”

“መጀመርያ ፈተና እንደ ገና እንዲታይ ለማድረግ ገንዘብ ማስያዝ አለ ! የማስይዘው ገንዘብ ከየት አመጣለሁ ? ሁለተኛ ገንዘቡ በታምር ተገኝቶ ፈተናው ይታይ የሚባል ቢሆን ፣ ማነው የሚያየው ? እዚህ ያሉት አስተማሪዎች አደሉም ? ታዲያስ ! እዚህ ያሉት አስተማሪዎች ‘ተማሪው አልተሳሳተም ፣ የተሳሳተው አስተማሪው ነው’ ለማለት እውነትና ድፍረት ያላቸው ናቸው ? ዛሬ አንተን በኔ ያደረገውን በዩ-ጊዜው ካሁን ቀደምም ፣ ወደፊትም በሌሎች ተማሮች ያሳደረጉና የማያደርጉ ናቸው ? ወይስ ዛሬ አንተን ማጋለጥ ራሳቸውን ማጋለጥ መሆኑን የማያውቅ ደንቆሮዎች መሰሉህ ? ይህ እንኩዋ ከንቱ ነው ፣ እንተወው ። ከዚህ የበለጠ ያሳዘነኝ ሌላ ነው ! ”

“ምን ? ” አለ አሰፋ ፣ የልቡን አዘን እንደ መስተዋት የሚያሳይ ፊቱን ወደ ጉዋደኛው መለስ አድርጎ ፣

“እንዳልደግም መከልከሌ ። ”

“እሱ እንኩዋ መቸም . . ደንቡ ነው ። ስለዚህ የሚወቀስ ቢኖር ደንቡ ነው እንጂ ሰው አደለም ። ደንቡም ቢሆን የኮሌጁን ደረጃ ከሌሎች አገሮች ኮሌጆች ተመዛዛኝ እንዲሆን ታስቦ የወጣ ነው ። ”

“አውቃለሁ ፣ ብቻ ያሳዘናል ! ”

“ ምን ? ”

“ሁሉም ። የደንቡም ሆነ የባለስልጣኖች ሁኔታ ሁሉ በውነት የሚያሳዘን ነው ! ”

“እንዴት ? ! ”

“ከየት ጀምራ ልንገርህ ? እስቲ . . ደንቡን ላቆይና ስለ ኮሌጁ ባለስልጣኖች አሰራር ልጠይቅህ ። ይህ ደንብ የሚባለው እያለ ብዙ ባንዳንድ ነገሮች ያላለፉ ተማሮች ልዩ አስተያየት እየተደረገላቸው ደግመው አያውቁም ? ”

“አዎ ፣ የተማሪው ዙርያ-ገብ ችሎታ ብርቱ መሆኑ ከታወቀ ፣ ባንዳንድ ነገር ባያልፍም ልዩ አስተያየት ይደረጋል ።”

“እየውልህ እንግዲህ ፣ እኔ ካንዶኛ ደረጃ ጀምሮ እዚህ እስከደርሰ ፣ አንድ ጊዜ እንኩዋ ባንድ ነገር ውድቁ አላውቅም ፣ በሁለተኛ ደረጃም ሆነ ባለፉት አመታት የኮሌጅን ፈተናዎች ከማለረግ ጋር ሳልፍ የቆዩሁ ነኝ ፣ ከዚህም ሁሉ ሌላ” አለ ጥላሁን ፣ አንገቱን ቀና አድርጎ ከስሜት ጋር ። “ከሁሉም የበለጠ የምኮራበት ፣ ሁለተኛ ደረጃ ከደረሰሁ በሁዋላ መንግስት እስኪረዳኝ ድረስ ፣ ያዳሪ ተማሪዎችን ጫማ ጠርጌ ፣ ልብስ አጽድቼ ፣ በሚልኩኝ ሁሉ እዩተላከሁ የነሱን ፍርፋሪ በልቼ ፣ ውራጃቸውን ለብሼ ፣ ከዘበኛ ጋር አድራ የመጀመርያ ደረጃ ትምህርቱን የጨረሰሁ ነኝ ፣ ለዚህ ሌላ ምስክር አልጠራም ፣ ላገ ልግሎቱ ዋጋ ፍርፋሪያቸውንና ውራጃቸውን ይሰጡኝ ከነበሩት መሀ ከል እንዱ ምስክር አንተ ነህ ፣ ታዲያስ ፣ ልዩ አስተያየት የሚባል ነገር ከኖረ ፣ እንዲህ ባለ ችግር አልፎ ፣ እንዲህ ያለውን ችግር አሸንፎ ፣ እዚህ ለደረሰ ፣ ያ ልዩ አስተያየት ሲደረግለት አይገባም ፣”

“በኮሌጅ ውስጥ ስላንተ ያላዘነና ያልተቆረቆረ የለም ያልሁህኮ ይህን ሁሉ በመመልከት ነው” አለ አሰፋ ፣ አንገቱን ደፍቶ እዩተከዘ ።

“ነገር ግን በኮሌጅ ባለስልጣኖች ዘንድ ፣ እንዲህ ያሉት ተግሮች ዋጋ የላቸውም ፣ በነሱ ዘንድ ፣ ልዩ አስተያየት ሲደረግላቸው የሚገባ ፣ በልዩ ጊዜ ልዩ ዋጋ ሲከፍሉ ይችላሉ ለሚባሉት ነው እንጂ እንደሄላት አይለም ፣ በል እንግዲህ ይህን እንተወው ፣ ግዴለም ፣ አሁንም ይህን እንተውና ደንብ ስላልኸው እንነጋገር ።” አሰፋ አንገቱን እንደ ደፋ እዩተከዘ ዝም አለ ።

“ከሁሉ አስቀድሞ” አለ ጥላሁን ፣ እሱም ዝም ብሎ ትንሽ ሲያሰብ ቆዩና ። “ከሁሉ አስቀድሞ ፣ ደንብ ከባለቤት እንጂ ከምንደኞች ሊወጣ አይገባም ። የሚረፈገውን እንደሚረፈገው አሰርቶ የሚጠቀም በትን ደንብ ማውጣት የባለቤት ፈንታ ነው እንጂ ፣ ለሥራ የሚቀጠሩ ምንደኞች ፈንታ አይለም ፣ የናንተ ደንብ ግን ፣ ምንደኞች ለነሱ እንደሚሰማማ አድርገው አውጥተው ፣ ባለቤቱ ጥቅምና ጉዳቱን ሳያይ ፣ እንዲሁ አይነን ጨፍኖ የተቀበለው ነው ። የዚህ ደንብ አላማም ቅድም አንተ እንዳልኸው የኮሌጁን ክብር መጠበቅ ነው ። መልካም ፣ የደንቡ አላማስ ይህ ይሁን ፣ በጠቅላላው የትምህርቱ አላማስ ወጣቶችን በብዛት እንደዩችሎታቸው ፣ እንደዩ-ዝንባሌያቸው ልዩ ልዩ ትምህርት

እስተም፤ ኢትዮጵያን ባጭር ጊዜ ራስዋን ማስቻል ነው? ወይስ እነዚህንም ጥቂቶችን፣ ብዙ ደክመውና ተደክሞባቸው፣ ይብዛም ይነስፍፈ. በሚሰጡበት ጊዜ አንገታቸውን እዩቀሰፉ ለኮሌጁ ክብር መስዋእት አድርጎ ማቅረብ ነው? እስቲ መልስልኝ፣ በል መልስልኝ ”

እስቲ እባክህ አትበሳጭ፣ አለ አሰፋ፣ ጥላሁን እዩተበሳጩ ስለተናገረ ።

“መቸም በጠቅላላው ” አሰ ቀጠለና ። “በጠቅላላው የትምህርቱ አላማ የኮሌጅን ክብር ለመጠበቅ ሳይሆን፣ የኢትዮጵያን ወጣቶች እንደ ተቻለ በብዛት በልዩ ልዩ ትምህርት ማሰናዳት መሆኑ የታወቀ ነው ። ነገር ግን የኮሌጁ ከፍተኛ ደረጃ ካልተጠበቀ፣ ከዚህ ጨርሰው ለከፍተኛ ልዩ ትምህርት ወደ ውጭ አገር ሲላኩ፣ ያንዳንድ አገር ዩኒቨርሲቲዎች፣ አንድ ወይም ሁለት አመት በገቅተኛ ትምህርት ቤት ሳያሰናዱ በቀጥታ አይቀበሉዋቸውም ። ስለዚህ የደንቡ አላማ ኮሌጁን ለማክበር ብቻ ሳይሆን ጊዜ ሳይባከን ከኛ ኮሌጅ ጨርሰው የሚሄዱ ተማሮች በቀጥታ የሄዱለትን ትምህርት ተምረው እንዲመለሱ ለማድረግ ጭምር ነው ። ”

“የለም አሰፋ” አለ ጥላሁን፣ እንደ ተበሳጩ ራሱን እዩወዘወዘ፤ “የለም አሁን እንዳልኸው አደለም ። ከዚህ ኮሌጅ ጨርሰው ወደ ውጭ የሚላኩትን ተማሮች፣ የሰለጠኑት አገሮች ዩኒቨርሲቲዎች በቀጥታ የማይቀበሉዋቸው የሆኑ እንደሆነ፣ ‘የኮሌጁን ክብር ይነካል’ ተብሎ ነው እንጂ፣ ለተማሮችም ሆነ ሳገራቱ ጥቅምስ፣ ብዙ ዘመን የደክሙትንና የተደክመዋቸውን ወጣቶች ከንቱ አድርጎ ከማስቀረት፣ እንዳልኸው አንድ ወይም ሁለት አመት ለመሰናዶ መጨመር አስፈላጊ ቢሆን እንኩዋ፣ እሱን ጨምሮ ትምህርታቸውን ማስጨረሱ ብዙ ጊዜ እንደሚበልጥ የታወቀ ነው ። ”

“የምትለው እውነት ሊሆን ይችላል ። ደንቡን የሚደግፉ ሰዎች ደግሞ፣ ‘ያንደኛ ደረጃ ትምህርት የተቻለውን ያክል ሰፊ ብሎ ከተሰጠ፣ ያገራቱ የገንዘብና የድርጅት አቅም መጠነኛ ስለሆነ፣ ለሁለተኛ ደረጃና ለኮሌጅ ትምህርት፣ ብርቱዎችን ብቻ እዩመረጡ፣ የተገኘውን መጠነኛ ገንዘብና ድርጅት፣ ጥቂትም ቢሆኑ በነሱ ላይ ማዋሉ ይጠቅማል’ ብለው ያምናሉ ። ይህ መቸም ያስተያየት ጉዳይ ነው ። ”

“ይህ ያስተያየት ጉዳይ አደለም ። ያስተያየት ጉዳይ ነው ተብሎ የሚታለፍ ማንንም የማይጉዳ ሲሆን ነው እንጂ፣ ካንድ አገር ሆነብ፣ ከብዙ ሚሊዮን ህዝብ ኑሮ ጋር የተያያዘ ነገር፣ ያስተያየት

ገደብኛ ነው ተብሎ ሲታለፍ አይገባም ። 'ያንደኛ ደረጃ ትምህርት እንደ ተቻለ ሰፊ ብሎ ከተሰጠ ፣ ከዚያ በላይ ብርቱኞችን ብቻ እየመሬው ግስተግር የበለጠ ይጠቅማል' የሚሉት ኢትዮጵያ ተሎ ራስ የገ እንዳትችል የሚረዳት ፣ ኢትዮጵያን መገዳት የሚረዳት ናቸው።”

“እንጂ ፣ ትንሽ አልጋክንህባቸውም?” አለ አሰፋ ፣ የቅርታ ረገጥታ ረገጥ ብሎ ።

“የለም አሰፋ ፣ ይህም ሲያንስ ነው ፣ አይህ ፣ ያንደኛ ደረጃ ትምህርት አሁን በሚሰጥበት ሁኔታ ፣ የገበሬ ልጅ ግብርና ፣ የነጋዴ ልጅ ንግድ ፣ ሲሎችም እንዲሁ ከዩተወሰዱበት ቤተሰብና ካካባቢያቸው እንደዩባህላቸው እየተግሩ አድገው ራሳቸውን የሚችሉበትን ስራ አስትቶ ፣ አሰረሱቱ በዚያ ረገጥታ ምንም ሳይሰጣቸው አባክኖ ፣ መንፈሳቸውን ገትቶ ፣ አውቶ ይተዋቸዋል ። እነዚህ ልጆች በውጭ ቁጥንቁጥ ፣ ወይም ከውጭ ቁጥንቁጥ በሚብስ ፣ እንኩዋንስ በልጅ ሳዋቂ በግይገባ ፣ ያግርኛ ትርጉም የሚግሩት ልዩ ልዩ ትምህርት ምን ግለት ጭኑን ግስተዋል እንኩዋ የሚጀምሩ በሁለተኛ ደረጃ ከቆዩ በሁዋላ ነበር ። ነገር ግን ሁለተኛ ደረጃ የተፈቀደ ቅድም እንዳልኸው ብርቱ ለተባሉት ጥቂቶች ስለሆነና ብዙው ባክኖ ፣ ሴቱ ለሴትኛ አዳሪነት ፣ ወገዱ ለሌብነትና ለወንበደነት ብቻ ተሰናድቶ የሚለቀቅ ስለሆነ ፣ ይህን አላብ ይጠቅማል የሚሉት ኢትዮጵያን መገዳት የሚረዳት አይሎም ትላለህ?”

“እኮ ፣ እንዳንተ ምክር የሆነ እንደሆነ ፣ ብርቱውም ፣ ደካግ ጭም ፣ ብልሁም ፣ ደንቆሮውም ባንድ ላይ ተሰብስቦ በሁለተኛ ደረጃና በኮሌጅ ይታገሩ ነው የምትለው ፣ አይለም?”

“ተው እንዲህ አትበል አሰፋ ፣ በሽተኛ ካልሆነ ጤናማ ሆኖ የሚጠለድ ሁሉ ደካግም ፣ ደንቆሮም አይለም ። በሽተኛና አእምሮው የጎደለ ሆኖ የሚጠለድ ምናልባት ከብዙ ሺህ አንድ ቢገኝ ነው ። የቀረው ሁሉም ቢያንስ ቢያንስ እንዳንድ የተፈጥሮ ዝንባሌና ችሎታ የሌለው የለም ። ችግሩ እንዲህ ያለውን ፣ በያንዳንዱ ልጅ የሚገኝ የተፈጥሮ ችሎታና ዝንባሌ በመከታተል እየመረመሩ ፣ ሁሉንም እንደዩች ሎታውና እንደዩዝንባሌው ለማሰማራት ስላልታሰበበትና ፣ የትምህርቱ አሰጣጥም ለዚህ ያታቀደ አለመሆኑ ነው ። ይህ ነው ምክናያቱ አሰፋ ፣ የብዙ ልጆች ደካምና ያወላጆቻቸው ተስፋ ከንቱ ሆኖ የሚቀረው ፣ በትምህርቱ ድርጅትና የትምህርቱን አሰጣጥ በሚያሰማሩት ሰዎች ደካግነት ነው እንጂ ፣ በልጆች ደካግነትና ደንቆሮነት አይለም ፣ ብቻ

የሚያላዝነው ፡ በደርጅቱና በትምህርቱ አሰማሪዎች ጉድለት እዩተክ ሰሱ ፡ እዩተወቀሱ ፡ የሚቀጡ ልጆችና ወላጆቻቸው ፡ ከዚያም በመ ጨረሻ አገሪቱ መሆናቸው ነው ፡ ሀ-ሀ-ሀ! ኦሎ ጥላሁን ፡ ንግግሩን አቁም ትንሽ ሲያስብ ፡ አሰፋ የተናገረው ስላስገረመው የአሽሙር ሳቅ ስቆ ። ‘ይገርማል ፡ ለሁሉተኛ ደረጃና ለኮሌጅ ትምህርት ብርቱዎችን ብቻ መምረጥ ያስፈልጋል’ አልሸኝኮ አሰፋ ፡ እውነት የተማሪ ሰው በዝቶ ከምንመርጥበት ጊዜ ያርሰናል ? የሚመርጥኮ የጠገበ ነው እንጂ የተራበ አይለም ፡ እዩተቸገረ ፡ እዩራበው ልምረጥ የሚል የደሀ ዘመናይ ይባላል ፡ አትዮጵያ ትምህርት አልጠገበችም ፡ ገና እንደ ተራበች ናት ፡ ከቀለም አንሰቶ ፡ በቴክኒክ አልፎ እስከ ታችኛው የጅና የሙያ ትምህርት የተማሩ ሰዎች በጣም ፡ በብዛት ፡ ያስፈልጉ ዋታል ፡ ስለዚህ እነዚህ ሁሉ ልዩ ልዩ ትምህርቶች ፡ በየደረጃቸው እስከ መጨረሻ ተደራጅተው የሚሰጡበትን ዘዴ አበጅቶ ፡ የደከሙና የተደከሙባቸው ወጣቶች ፡ እንደዩዝንባሌያቸው ወደ ተዘጋጁላቸው ድርጅቶች እዩተሰማሩ ፡ ተጠቅመው እንዲጠቅሙ ማድረግ ነው እንጂ ፡ ብዙ ከተከሰረባቸው ወጣቶች ጥቂቶችን መርጠን ብዙዎችን እንበትን ማለት ምን እንደሚባል . . . እንጂ ፤ አላውቅም!” አሎ ጥላሁን ፡ ከሰ ሜቱ መጋል የተነሳ ፈቱ ቀልቶ ።

“ይቅርታ አድርግልኝ ፡ ጥላሁን” አሎ አሰፋ ፡ የጥላሁንን መበ ሳጩት ሲያይ ማዘኑ ከፊቱ እዩታዩ ። “ይቅርታ አድርግልኝ ፤ ለም ኑን ስለ ደረሰው . . ችግር የሚበጅ ነገር እንድንፈልግ ለመመካከር መጥቼ ፡ ሳላስበው ወደሚያበሳጭ ክርክር መራሀህ መሰለኝ ።”

“የለም አሰፋ ፤ በዚህ ነገር መነጋገራችን በጣም ነው ደስ ያለኝ። እንዲህ ባለው ጠቅላላ ችግር ሁሉም በዩቦታው ፡ በዩጊዜው ፡ ሊነጋ ገርበት ይገባል ። ችግሩ ካለ ፡ ዛሬ ባይሆን በሌላ ጊዜ ፡ ለሁሉም በዩ ተራ ይደርሳል ፡ እስካሁን ቆይቶ . . . አሁን በኔ እንደ ደረሰ ።”

“እሱስ እውነት ነው ፤ ብቻ እንዲህ ያለው ጠቅላላ ችግር ባን ተና በኔ ደረጃ ያሉ ሰዎች ተከራክረው አብነት የሚያገኙለት አይለም ብዩ ነው እንጂ ። ስለዚህ አሁን እሱን እንተውና ወዳንተ ጉዳይ እንመለስ ። አሁን ምን ለማድረግ ነው ያሰብህ ?”

“በውነቱ እስካሁን ‘ይህን አስቤ ወሰንሁ’ የምለው የለም። ወደፊት ስለማደርገው ለማሰብ ቁጭ ስል የጠራሁትም ፡ ያልጠራሁትም ፡ ልዩ ልዩ አላብ ባንድ ላይ ተሰብስቦ በራሴ ውስጥ እዩተተራመሰ ሲንጫጫ ፡ ያደነቁረኝና ሁሉንም ጣጥዬው ተነስቼ ዙረቴን እሂዳለሁ ። መቸም . .

የሚቻል ከሆነ ፡ ለጊዜው ለራሴ ፡ ከመያዝ በቀር ሌላ ማማረጫ የለ ። ብቻ ችግሩ ፡ እንደ ሰው ፡ 'ወደቀ' ከተባለ ፈላጊ የለውም ፤ የትምህርት ቤት ብቻ ሳይሆን የመስርያ ቤቱም በር ይዘጋበታል ፤ እንዳንድ የሰራተኛ ችግር ያለባቸው የተገኙ እንደሆነ እንኩዋ ፤ እንደ ማናቸውም የወደቀ ነገር ሁሉ በርካሽ ሊወሰዱት ነው የሚረዱት ።”

“ትንሽ መታገስ ያስፈልጋል እንጂ ፡ ልብ የሚመኘው ባይሆን ፤ ለጊዜው ከችግር የሚያደኝ ስራ የሚጠፋ አይመስለኝም ።”

“ዘላቂም ደሀን ጊዜያዊ ፡ በመጠኑ ይስማማል የሚባል ሰራ እስኪገኝ መታገስ የሚችሉት መኖርያ ያላቸው ናቸው ፤ እኔ ከዚህ ወር መጨረሻ በሁዋላ ፡ ከኮሌጅ አገኘው የነበረውን እንኩዋ አላገኝም ፤ ይቁዋረጣል ።”

“ላነጋግርህ የመጣሁ ስለሱ ነበር ።”

“ስለምኑ ?”

“ይስማማኛል የምትለው ስራ እስኪገኝ ስለምትቆይበት ። ምንም እንኩዋ እንተ ያሰብኸውን ባላውቅ የኮሌጁንም ፡ የትምህርት ሚኒስቴርንም ሹሞች አነጋግራቸው ነበር ። ከኮሌጅ ምንም ተስፋ የሚደረግበት መልስ አላገኘሁም ። ከትምህርት ሚኒስቴር ግን ፡ የጠቅላይ ግዛቶች ጽህፈት ቤት ዲረክተር ፡ በዩዳር አገሩ ለተከፈቱት ትምህርት ቤቶች አስተማሪዎች ጠፍተው ብርቱ ችግር ስለ ተፈጠረ ፡ እንኩዋንስ እንዳንተ ሶስት አመት ኮሌጅ ተምረው ፡ አስራ ሁለተኛ ደረጃ ተምረው የወደቁትንም በደስታ የሚቀበሉ መሆናቸውን ነገረኝ ። ደመወዙ ሁለት መቶ ብር ነው ። ስለዚህ . . . በሁለት መቶ ብር ደመወዝ ዳር አገር ድረስ ከምትሄድ ፡ እዚህ አዲስ አበባ የሚሰማማህ ስራ ፈልገን እስከናገኝ ፡ ከኔ ጋር ለመቆየት ፈቃድህ ቢሆን በጣም ደስ ይለኝ ነበር ፤ ጥላሁን እባክህ እሺ በለኝ ።”

“እግዚአብሔር ይስጥልኝ ፡ አሰፋ ።” አለ ጥላሁን ፡ ዝም ብሎ እዩተከዘ ሲያስብ ቆይቶ ። ስለኔ የኔን ያክል እንደምታስብ አውቃለሁ ። ብቻ . . . እንኩዋንስ ስራ እስካገኝ ለሁልጊዜም ካንተ ጋር መቀመጥ ጭራሽ የማይከብደኝ ቢሆንም ፡ ላጭር ጊዜ ካዲስ አበባ ገለል ብዬ መቆየት የምፈልግበት ምክናያት ስላለኝ ፡ ያቀረብህልኝን የወንድም ነት መስተንግዶ ባለመቀበሉ እባክህ አትቀየሙኝ ። ስለ አስተማሪነቱ ስራ ግን . . . ትንሽ አስቤበት ነገ ብነግርህ ይዘገያል ?”

“እሱስ አይዘጋጅም፤ ዘንድኛ ከሀረር የመምህራን ግሰልጠና የጠጡት አስተማሪዎች ሁሉ፤ ‘አዲስ አበባና እጅግ ቢርቅ በዩጠቅላይ ግዛቱ ዋና ከተሞች ካልሆነ ገጠር ሂዳችሁ አስተምሩ ከተባልን ስራውን እንተዋለን’ ስላሉ ‘እንዲያውም ብዙ የገጠር ትምህርት ቤቶች አመቱን ያላስተማሪዎች ሳያሳልፉት አይቀሩም’ እዩተባለ ተፈርቶ ዋል ። ብቻ... ‘ከአዲስ አበባ ገለል ብዬ መቆዩት የምፈልግበት ምክናያት አለኝ’ አልህ እንጂ፤ እንደኔስ ቢሆን አብረን ሆነን እዚህ ደህና ስራ ፈልገን ብትይዝ እወድ ነበር!”

“አሁን እንደ ነገርሁህ ፣ ላጭር ጊዜ ካዲስ አበባ ወጥቼ የምቆይበት ምክናያት ባይኖር ፣ አንተ ቤት መቀመጡን በገዛ ቤቴ እንደ ተቀመጥሁ ነበር የምቆጥረው ፣ እመነኝ አሰፋ!” አለ ጥላሁን ፣ የጉዋ ደኛውን እጅ በሁለት እጆቹ ጭብጥ አድርጎ ይዞ ፣ አይኖቹን ጠልቆ እያዩ ።

ምእራፍ ፫

ከጠረጠሩ፡ ከፉ ያልጠረጠሩትን መልካም መስጫት ያስደነግጣል

ጥላሁን በፈተና የመውደቅንና ፡ መደግም የማይፈቀድለት የመሆኑን መርዶ ከተረዳ በሁዋላ ፡ ራሱን አስችሎ ሶፊን ለማስተዳደር የሚያበቃው ስራ ሲያገኝ የማይችል በመሆኑ ፡ ልታገባው እንደማትፈልግ አምኖ ፡ ይህኑ የማትፈልገው መሆንዋን ካፍዋ የሰማ እለት የህይወቱ ሙጨረሻ የሚሆን መስሎ እየታዩው ፡ እየፈረ ፡ ከሰዋ ጋር እንዳይገናኝ ፡ ሲገናኙም አብረው የሚቆዩበት ጊዜ የተቻለውን ያክል እንዲያጥር ፡ ይጣጣር ነበር ።

ካሰፋ በረደድ ጋር ተሰነባብተው ከተለያዩ በሁዋላ ፡ እንደ ገና ወደ ልልጋው ተመልሶ ፡ እንደ ልማዱ ተንጋሎ ፡ የማያዩ አይኖቹን አፍጠክጣሪው ላይ ሰቅሎ ፡ በትምህርት ሚኒስቴር ውስጥ ይገኛል የተባለውን ያስተማሪነት ስራ ባሳቡ ያወጣ ያወርድ ጀመር ።

“አረ ለመሆኑ” አለ ፡ ዝም ብሎ ሲያስብ ቆይቶ ። “እንዲያው ለመሆኑ ፡ አስተማሪ ሆኜ ዳር አገር ብሄድ የማስተምራቸውን ልጆች ምን ያክል እጠቅማቸዋለሁ ፡ ላስተማሪነት የሚያስፈልገው መሰናዶ የሌለኝ ከመሆኔ ሌላ ፡ የተፈጥሮ ዝንባሌና ስጦታ አለኝ? የለኝምኮ! የተፈጥሮ ዝንባሌየ ፡ ችሎታየ ፡ ስጦታየ ፡ ጥሪየ ህግ ስለሆነ ዳኛ ፡ ወይም ጠበቃ ሆኖ ዳር አገር ብሄድ የምሄድበትን አገር ህዝብ እንደምጠቅም አይጠረጠርም ነበር ፡ አስተማሪ ሆኖ ሙሄዱ ግን ፡ ካዲስ አበባ ለመሸሽ ያክል ካልሆነ በቀር ፡ ሶፊ . . . ትንሽ በትንሽ ችላ ስትለኝ ፡ ፊትዋን ስታዞርብኝ ፡ መጀመርያ በስርቆሽ ፡ ሁዋላ በገሀድ ከሌላ ሰው ጋር ስትሄድ ፡ መጨረሻ ስታገባ ፡ ላለማየት ካልሆነ በቀር ራሴንም ፡ የማስተምራቸውንም እንደማይጠቅም የታወቀ ነው ፡ አለና በትምህርት ቤት ላለ ትምህርቱን ሲጨርስ ፡ ጥሩ ስራ ይዞ ሶፊን አግብቶ ፡ እሱና ሶፊ እየተረዳዱ ፡ ወገኖቻቸውን ከድህነትና ከድንቁርና በሚወጡበት መንገድ እየመሩ ፡ ለመኖር ወስኖ ያስቀመጠው እቅድ እንዳልነበረ ሆኖ ፡ እሱ ቀርቶ ሌላ የሚኖርበት ፍላጋ በጨለማ

እዩዳበስ መጠነቱ ለሰዎች ጥያቄ ነው ! ለካ ሰው ይህን አደር ጋሰሁ ፡ ይህን እሆናለሁ ብሎ የኑሮውን ጎዳና በረዥሙ የሚያቅደው እንዲያው በማያዝዝበት ፡ በሌሎች ስልጣን ገብቶ ነው ! ለካ ሰው በኑሮው ሊያዝዝ ቢችል ፡ ለሚኖርበት ደቂቃ ብቻ እንጂ ፡ ከዚያ አልፎ ትናንትም ፡ ነገም የሱ አደሎም ፡ ትናንት የታሪክ ፡ ነገ የውር እድል ናቸው ! ሲል በር ተደጋግሞ ተመታ ፡ ነገር ኋን ጥላሁን አሳቡን ለራሱ እዩተናገረ አልሰማም ፡ ‘ወይው ጉድ !’ አለ ቀጠለና ፡ ‘የሰው ህይወት ለባለቤቱ ብቻ አደለም ፡ የሰው ህይወት ይልቅንም አቅም የሌለው ሰው ህይወት ፡ ገነኞች እንደሚቆራቆዙበት ጥንግ ፡ ልዩ ልዩ ህይል ያላቸው ተጫዋቾች የሚጫወቱበትና ፡ ከዚያ ከገዳ የበረታው ተጫዋች ወደ ግቡ የሚለጋው ነው ፡ ህይወቴ የኔ ብቻ ፡ እኔ ብቻ የማዝበት ቢሆን ኖሮ ፡ እኔ የምመራውን መንገድ ተከትሎ ፡ እኔ ወዳቅድሁት ግብ እንዳይደርስ ሌሎች ፡ በልጣንና ገንዘብ ከገዳቸውን ያበረታው ህይለኞች ወደ ግባቸው ባልለጉት ነበር ፡ ወንድይራድ የገንዘብ ፡ አንትዋን ያስተግራነት በልጣን ህይላቸውን አስተባብረው ፡ ሕይወቴን ከግቤ ወደ ግባቸው ለጉት ፡ ብቻ ከህይለኞች ሁሉ ህይል ፡ የእድል ህይል ፡ የእግዚአብሔር ህይል ስለሚበልጥ ፡ ምናልባት ህይወቴን ፡ እንደ ለጉት ወደ ግባቸው ሳይደርስ ይህ ህይል ፡ የግዢ ህይል ደግሞ ወደ ሌላ መልሶ ይለጋው ይሆናል ፡ ወዴት ? እንጂ !”

በለሰስታ ይመታ የነበረው በር በህይል እዩተደጋገመ ስለ ተመታ ጥላሁን ደንግጦ ተነሳና ፡ እዩሮጦ ሂዶ ሲከፍት ሶሬያ “ጥላዩ ፡ ደህና አደለህም ?” ብላ መልስ ለመስጠት ጊዜ ሳትሰጠው ፡ እቅፋ ላይ ወደ ቀች ፡ ተቃቅረው ብዙ ከቆዩ በሁዋላ ፡ ሲላቀቁ እንቅልፍ ግጣትና የአሳብ ውሽንፍር ተረዳድተው አንገላተውት ፡ አይኖቾ ቀልተው ፡ ፊቱ ጠውልጎ ፡ ተነሳቱሎ አዩችና ፡ ልብዋን ፈንቅሎ የመጣባትን ልቅሶ እንዳያይባት አንገትዋን ደፍታ በመሀረም አፍንጫዋን የምትጠርግና አይኖችዋን የምታሻሽ ለመምሰል እየተጨነቀች ፡

“ያን ፡ ያን ያክል በር ስመ . . ስመታ ለምን ዝም አልሸኝ ? ተኝ ተህ ኖር . . ኖሮዋል ?” አለች ፡ ምንም እንባዋን መሸፈን ብትችል ሊታገድ የማይችል ሳገ ንግግርዋን እያቅዋረጠው ፡

“አትምጧ የምልኮ ይህን ፈርቸ ነው ፡ ሶሬ !” አለ ጥላሁን ፡ በትካዜ መራቱን እያዩ ፡

“አላለቅሰም ጥላዩ ፡ በታ ዳግመኛ አላለቅሰም !” አለች ፡ እና ንጫዋንም ፡ አይኖችዋንም ፡ በመሀረምዋ እዩጠራረገች ፡ የውሸት ፈገገ

ግታ ፈገገ ብላ ። “በር ስመታ ብዙ ቆየሁኮ ፤ ለምን ዝም አልህ፣ ተኝ ተህ ናርዋል።”

“መተኛትስ አልተኛሁም ፤ ብቻ አሰፋ አንድ ነገር ነገሮኝ ፤ እሱ ስቦ ያመጣው ዛፍ ቅርንጫፍ በራሴ ሲንቻቻ ጀርዮን ደፍኖት ናርዋል መስለኝ ፤ አልሰማሁም” አለ ፤ በቅርታ ፈገገ ብሎ ።

“እየውልህ ፤ እኔን ‘አታልቅሽ ስልሽ አትሰሚም’ ብለህ ትቆ ጣለህ ፤ አንተ ‘እባክህ ራሱህን እንዲህ አትበጥብጥ ፤ እባክህ አትበላጭ’ ስልህ እሼ አትልም ። እየው ጥላየ ፤ በሰው ያልደረሰ አልደረሰ ብህም ፤ ዛሬ ባንተ የደረሰው የደረሰባቸው ስንት ናቸው ፣ ታዲያ እነሱ ሁሉ ከመሬት ጠፉ ፣ አሱኮ ፤ ይኖራሉ ፤ አንተም ላትበላጭ ፤ በርጋታ ካሰብህበት ምናልባት ትንሽ ጊዜ ይወስድ እንደሆነ እንጂ ፤ ወዳሱብኸው ለመድረስ ምንም አያቅትህም ።”

“የለም አልበላጭም ፤ ሶፊ” አለ ፤ ጉንጭዋን ፣ ግንባርዋን ፣ ፊትዋን ሁሉ በማባበል እዩደባበሰ ። ‘ልመትልሽ አልበላጭም ። አሰፋ የንገረኝን ሳሰላሰል በር መመታቱን አልሰማሁም ያልሁሽ .. በብሰጭት አደለም ። “ትምህርት ሚኒስቴር አስተማሪ ይፈልጋልና ላጭር ጊዜ አስተማሪ መሆን ትፈቅድ እንደሆነ የሚቀበሉህ መሆናቸውን አረጋግጠውልኛል ስላለኝ ፤ የማልችለው መስሎ ተሰማኝና እሱን ሳወጣ ፤ ሳወርድ ነበር ግለቴ ነው ።”

“ይህማ ጥሩ የምስራች ነው ጥላየ ፤ የት አገር?” አለች ፊትዋ ሁሉ በደስታ በርቶ ።

“ዳር አገር”

“አዲስ አበባ ቢሆን ... ጥሩ ነበር ፤ ባመቱ መጨረሻ እንደ ገና መፈተንና ትምህርትህን መጨረስ ትችል ነበር ። ብቻ ... ግዴለም ይሁን!” አለች ትንሽ ስታስብ ቆይታ ።

“ዳር አገር ነው” ፤ አለ አይኖቹን ሳያረግብ ፊት-ለፊት እግድግዳው ላይ ተከሎ ። እንዲያ ፍዝዝ ብሎ አይኖቹን እግድግዳው ላይ እንደ ተከለ ፣ ግንባሩ ቁጥር ፣ ፈታ ሲል አሳቡ ርቆ መሄዱ ይታወቅ ነበር ። ‘ዳር አገር ነው’ አለ እንደ ገና ፊቱን ከግድግዳው ወደ ሶፊ ሲመልስ በስጫት ብሎ ። “ዳር አገር ነው እንጂ ከተማማ ፣ መሀሉማ ለተመረጡት ተቆጥቦ ፣ ተጠብቆ ይቆመጣል ፤ ከመሀል የሚባረረው ሁሉ ፣ ችግሩ ፣ በሽታው ፣ ጥቁ ፣ ድንቅርናው እዩሽሽ እዚያ በሚኖረው ሕዝብ ላይ ቁጭ

ቲን በሚወጣበት ፣ ቂሙን በሚበቀልበት ፣ እውቀት ፣ ምቹትና ጤና እንዳይገቡ በሩ የሁዋሊት በተዘጋበት ፣ የሀያኛው መቶ ዘመን ጸሀይ ጮራ ሞን ባልፈነጠቀችበት ዳር አገር ነው ፤ እንዲያ ባለው ዳር አገር ብድር ከፋይ ወገን ያለው አስተማሪ ፣ ሀኪም ፣ ጻፍ ፣ ደህና አስተዳዳሪ እይሄ ድም ፤ እንደኔ ባሉት ቦታ ሊገኝ የሚችል እዚያ ነው ፤ ነገር ግን . . . ” ብሎ ሲቀጥል ሲል ፡

“ታዲያስ ?” አለች ሶሬያ ፣ አቁዋርጣ = “ታዲያ ከፋህ ? የምትፈልገው ይህን አልነበረም ?”

“ምኑን ?”

“አሁን ባልኸው ሁኔታ ያሉትን መርዳቱን = ሙሉ አገልግሎት ህን ፣ ሀይወትህን እንኩዋ ቢሆን ለተጠቁትና ፍትህ ለጎደለባቸው መስዋእት አድርጎ መስጠቱን ፤ አልተሳሳትሁ እንደሆነ ይህን ነበር ይመስለኛል-ሁልጊዜ ካፍህ ሲወጣ የምሰማው ፤ ሁልጊዜ ስትናገር እሰማህ የነበረ = ለመኖር ያክል የሚበቃ ብቻ መተዳደሪያ ካገኘህ ከከፍተኛ ግእረግ ሆነ ፣ ከሁበትና ሁበት ሊሰጠው ከሚችለው ድሎት ሁሉ ፣ በተማርኸው ትምህርት ወገኖችህ የተሻሻለ ኑሮ እንዲኖሩ ፣ ህዝቦች ሁሉ ኑሮ ዋቸውን እንዲያሻኸሉ ፣ መርዳት የሚሰጥህን ደስታ ብዙ እጥፍ ጊዜ እንደምትመርጥ ነበር ፤ ታዲያስ ፤ አሁን አንተ እንዳልኸው ከመሀል የሚባረረው ድንቅርና ፣ ችግር ፣ በሽታና ሞት ቁጭቱን ከሚወጣበት ፣ እውቀት ፣ ጤናና ምቹት እንዳይገቡ በር የሁዋሊት ከተዘጋበት ፣ የዘመኑ ብርሀን ጮራውን ካልፈነጠቀበት ህዝብ የተጠቃ ፣ ፍትህ ያጣና ርዳታ የሚገባው አለ ? እንዲያ ያለው ህዝብ ፣ እንዲያ ካለው ኑሮ እንዲወጣ ከመታገልስ የተሻለ አገልግሎትና መስዋእትነት አለ ? ወይስ ያ ስትመኘው የኖርኸው መስዋእትነት አይኑን አፍጦ ሊገጥምህ ሲመጣ ጊዜ ፈርተህ ልትሸሽ ነው ?”

“የለም ሶፍዬ” አለ ፣ ስሜቱ ከብስጭት ወደ መለዘብ መለስ ብሎ የቅርታ ፈገግታ በፊቱ እዩታዩ = “አላስጨረስኸኝም እንጂ ለመሸሽ አደለም = አይኸ ? በማያውቀውና ባልተሰናዳበት ስራ የሚቀመጥ ሰው ፣ አገልግሎቱ ለራሱ እንጂ ሊገለገሉ ለሚገባቸው ወገኖች አደለም = እንዲያውም ፣ እንዲያ ያለው ሰው ፣ የሚፈለግበትን አገልግሎት መስጠት የማይችል ከመሆኑም በላይ ፣ እውቀትና ተሰናድተው ሊያገለግሉ የሚችሉትና አገልግሎት ፈላጊዎች እንዳይገናኙ ቦታ ይዞ ፣ በመሀከላቸው እጥር ሆኖ የሚከለክል ነው = ስለዚህ ፣ እኔም ሰግቻ ባላቤ ሳወጣ ፣ ሳወርድ የነበረ ፣ ባስተማሪነት እንዳልተሰናዳሁ እያወቅሁ ፣ ለጊዜው ስለ ችግ

ረኛ ብቻ ስራውን ይገር ብሄድ ፣ ለዚያ ስራ የተሰናዱትንና ሲጠቅሙ የሚችሉትን ቦታ መያዘ፣ በተለይ አገልግሎት የሚፈልገውን የዳር አገር ህዝብ አይነዳም ወይ በማለት፣ ነው ። በዳኝነት ይሁን በጥበቅና ፣ “ዳር አገር ስራ ተገኝቶ የሚሄድ ስራተኛ ጠፋ” ቢሉኝ ኖሮ ፣ እንኩጥንስ አሁን ትምህርቴ ተቁጥርጦ ፣ ባይቁጥረጥም በፈቃዴ አቁጥርጫ እስካሁን ባገኘሁት ትንሽ እውቀት ለመርዳት ወደዚያ መሄድ እንደምመርጥ አትጠራጠሪ ።”

“አልጠረጥርህም ፣ እስከ ሃሬም የማውቅ አሁን እንዳልኸው መሆንህን ነው ። ብቻ ቅድም የዳር አገርን ኑሮ ገሀንም አስመስለህ ፣ እዚያ ለስራ የሚሄዱትን የተኮነኑ ፣ የማይሄዱትን ታዳጊ መላእክት ያልዋቸው ፣ የጸደቁ ነፍሳት አድርገህ ስትናገር ፣ ዳር አገር ማሄድን ገሀንም እንደ መሄድ የጠላኸው ስለ መሰለኝ . ከማውቀው አሳብህ የተለዩ ሆነብኝና ትንሽ ጥገረኝ ።”

“አደለም ፣ የዳር አገር ህዝብ ስለሚኖርበትና ፣ ወደዚያ ለስራ የሚሄዱት ሰዎች ስለሚመረጡበት ሁኔታ እዩተበሳጩሁ የተናገርሁት ጠቅላላ ነው ። ስለራሴ አደለም ። አዩኸ ሶፊ ፣ ዳር አገር ለስራ መላክ ያለመ ወደድ ፣ የመጋዝ ፣ የወገን-የለሽነት ፣ የመናኛነት ምልክት ሆኖ ታዩና ፣ እውቀት ፣ ችሎታ ፣ እውነተኛነት ፣ ወገን ያላቸው ፣ ዳር አገር ሲባል ከስራው ቀድሞ ይህ ክፉ ምልክት እዩታያቸው ፣ ወደዚያ መሄዱን ጠሉት። ከሌላ ወገን ደግሞ እውቀት ፣ ችሎታ ፣ በጎ ፈቃድና እውነተኛነት ያላቸው ስራተኞች በዩክፍሉ ባለመሄዳቸው ፣ የዳር አገር ኑሮ ተሻሽሎ ተወዳጅ የሚሆንበት ጊዜ እዩቀረበ በመሄድ ፈንታ እዩራቀ ሄደ ። ታዲያ እይውለሽ እንዲህ ያለ . . . መውጫ የሌለው አዝዋሪት ተፈጠረና ፣ የዳር አገር ህዝብ የዜግነት ተግባሩን ሳያገድል ፣ የዜግነት መብቱ የጎደለበት መሆኑ ሲታይ ያበላጫል ። ይህ ነው . . . ያበላጫኝ ።”

ጥላሁን የዳር አገርን ችግር ሲተርክ ፣ ሶፍያ አይኖችዋን ሳታረግብ በዘዝ አድርጋ ፣ ፊት ለፊት ፣ እግድግዳው ላይ ተከላ ስትታይ ፣ አላብዋ እንሱን እዚያ ትቶ ሩቅ የሄደ ይመስል ነበር ። ተናግሮ ሲጨርስ ፣ እንዲያ አይኖችዋን እግድግዳው ላይ እንደ ተከለች ሁለቱም ዝም ብለው ከቆዩ በሁዋላ ፣

“አዎ ፣ በጣም ያሳዝናል ፣” አለች ፣ ዝምታው እንደ ቀሰቀሳት ሁሉ በተተከሉበት ፈዘው ፣ የቆዩ አይኖችዋን እያርገበገበች ። አዎ ፣ በጣም ያሳዝናል ፣ ብቻ ፣ ይህ አሁን አንተ እንዳልኸው ጠቅላላ ችግር ነው ።

ጠቅላላ ችግርንም የሚያስወግደው ጠቅላላ ፈቃድ፣ ጠቅላላ መሰናዶና ጠቅላላ ትጥቅ ነው። ስለዚህ እስኪ... ጠቅላላውን ችግር ለጠቅላላው ፈቃድ፣ ለጠቅላላው መሰናዶና ትጥቅ ትተን ወደ ራሳችን ችግር እንመለስ” አለች። አይኖችዋን ከግድግዳው ወደሱ መልሳ ። ጥላሁን ልቡ ከስፋ እንደ ተናጋ፣ የሰራ አካላቱ ህንጻ ከመሰረቱ ቀስ ብሎ እንደሚሸሽ፣ ጠቅላላ ዝለት፣ ጠቅላላ ድካም ተሰማውና ራሱን እንደ ማዘር፣ አይኖቹን እንደ መሸፈን ሰሰደረገው እንገቱን ደፍቶ ዝም አለ ። ሶፊያ ትንሽ ቀደም ብላ የትምህርት ሚኒስቴር የሚሰጠውን ያስተማሪነት ስራ ትቀብሎ ወደ ዳር አገር እንዲሄድ ስትገፋፋውና ወደ ሁዋላ እንዳይሸሽ መንገድ መንገዱን ስትዘጋበት፣ ከሰዋ እንዲርቅላትና ከሱ ነጻ እንድትሆን የረለገች መሰሎ ተሰምቶት ነበር። ነገር ግን እንዲህ ያለውን ነገር መስማትም፣ ማወቅም ስለማይፈልግ፣ ስለሚፈራ፣ ምንም እንዳልተሰማው ሁሉ በፍጹም ገምናናነት ስለ ራሱም፣ ስለዳር አገርም ሲነግራት በጥልቅ አሳብ ተውጣ ቆይታ። “ጠቅላላውን ትተን ወደ ራሳችን ችግር እንመለስ” ስትል ያን መስማት የማይፈልገውን፣ የጠላውን፣ ፈርቶት የሚሸሸውን፣ የጋብቻቸውን ነገር ልታነሳ ነው ብሎ፣ ልቡ እንደሚቃጠል ሻማ እዩቀለጠ በውስጡ የሚፈስ መሰለውና ጠቅላላ ዝለት፣ ጠቅላላ ድካም ስለ ተሰማው፣ የተደፋ ራሱን በሁለት እጆቹ ደግፎ ዝም አለ።

“ጥላዩ ደህና አይደለህም?” አለች ሁኔታውን ስታይ ደንግጣ ስለመለሰም ።

“ጥላዩ” አለች በደንጋጤ ከተቀመጠችበት ተነስታ እፊቱ ተንበርከካ ።

“እን ደህና ነኝኩ! አንድ ነገር ትዝ ብሎኝ ነው” አለ ፣ እፊቱ ተንበርከካ ሲያያት እንደ ማስተጋባት ብሎ ።

“ያመመህ መስሎኝ በጣም ደነገጥሁ” አለች ፣ ተነስታ ወደ መቀመጫዋ ሂዳ ስትቀመጥ ።

“ደህና ነኝ ። ‘ወደ ራሳችን ችግር እንመለስ!’ ብለሽ ነው... ንግግርሽን ያቁዋረጥሽ ፣ ስለ ራሳችን ችግር ምን ልትይ ነበር?” አለ የማይቀረውን ለመስማት ፣ ሸሽቶ የማያመልጠውን መርዶ ለመረዳት ያለውን ድፍረት ሁሉ አጠራቅሞ ።

“ወደ ራሳችን ችግር ያልሁ እንኩዋ እንዲያው ነው እንጂ ችግሩ እኔን የሚጨምር አይለም ፣ ያንተ የራስህ ብቻ ነው” አለችና ቀጥላ

ለመናገር ያለበትውን የምትጀምርበት አጥታ እዩፈለገች ላጭር ጊዜ ገም ስላለች፣ ጥላሁን የባለውን ግራ ገብቶት ግንባሩን ኮስተር አድርጎ ምንም ሳይናገር ይመለከታት ጀጫ።

“አይህ ጥላዩ ለያንተ አይነተኛ ችግርህ፣ ብዙ እያወቅህ ራስህን ብቻ አለማወቅህ፣ ትክክለኛ ፍርድ ለሁሉ እዩተመኘህ ለራስህ ብቻ ትክክለኛ ፍርድ የማትሰጥ መሆንህ ነው። ለእንዲህ ያለውን ምን ትለጥ ለህ?” አለች፣ የተቸገረ ስሚትዋን በሚገልጽ አዘንተኛ መልክ የተኮሳተረ ፊትን እያየች።

“እንዴት ገምን ማለትሽ ነው?”

“አዎ፣ ሁልጊዜ ስለ ራስህ የምትሰጠው ፍርድ ትክክለኛ አይደለም። እያወቅህ አላውቅም፣ እዩቻልህ አልችልም ትላለህ። ይህ ራስን አለማወቅ አይባልም? ለምሳሌ ቅድም፣ ‘ዳር አገር አስተማሪ ሆኜ የሄድሁ እንደሆነ ላስተማሪነት ስላልተሰናዳሁ፣ ከንቱ ላልጠቅም፣ የሚጠቅመትን ቦታ ይገዢ እገልግሎት የሚፈልገውን ህዝብ እጎዳለሁ’ አልቸኝ። ይህ እውነት አይለም። እውነተኛው ነገር በማናቸውም ትምህርት ላን ደኛ ደረጃ አስተማሮች ለመሆን ከሚሰናዱት ሰዎች የበለጠ መሰናዶ ያለህ መሆንህ ነው። ምክናያቱም ለኮሌጅ መግቢያ የሚያስፈልገውን ከፍተኛ ትምህርት ሁሉ ያጠናቅቅህና፣ ሶስት አመት ኮሌጅ ሊሰጠው ከሚችለው ትምህርት በላይ ያለህ ከመሆንህ ሌላ፣ የምታውቀውን ለምታስተምራቸው ሁሉ የምታስተላልፍበት፣ የጠበቆች የግል ንብረት የሆነ የማክረዳት ችሎታ አለህ። እኔ ለመሆኑ ላስተማሪነት መሰናዳት ማለት እንዴት ነው? መጀመርያ የሚያስፈልገውን ትምህርቶች ማወቅ፣ ከዚያ የሚያውቁትን ለማያውቁት እንዲቀበሉት አድርጎ ለማስተላለፍ መቻል አይደለም? ታዲያ በዚህ ላስተማሪነት የሚሰናዱት ከንቱ ይኸላሉ ገ አይመስለኝም። ስለዚህ፣ ‘ላስተማሪነት ስላልተሰናዳሁ ያስተማሪነት ስራ ይገዢ ዳር አገር ብሄድ እዚያ ያለውን ህዝብ እጎዳለሁ’ ብለህ የምትሰጋው ስጋት ከንቱ ስጋት ነው። ጥላዩ። ከሚያስፈልገው ትምህርት፣ ከችሎታውም ሌላ የመርዳት ፈቃድና ያገልግሎት ፍላጎት ያለህ ስለሆንህ፣ የምትሄድበትን አገር ህዝብ እንዲያውም ላስተማሪነት ከተሰናዱት የበለጠ ትጠቅመዋለህ እንጂ አትጎዳውምና ሂድ እባክህ ጥላዩ፣ ጥሩ አጋጣሚ ነው፣ ሂድ!”

ጥላሁን እንገቱን ደፍቶ፣ ግንባሩን ቁጥር ፈታ እያደረገ፣ ሶፊያ የምትለውን እዩሰማ፣ የሱ አስተማሪ ሆኖ ዳር አገር መሄድ እውነት እስከ እንደምትለው እዚያ ያለውን ህዝብ የሚጠቅም፣ ወይስ እሱ እንደሚ

ለው የሚጎዳ መሆኑን በማሳያ ሆኖ ለገታ፣ ከሰዎች ርቆ እንዲሄድ፣ እንደ ጊዜ ከሄደ መመለሱ በሚያመራጥርበት አገር እንዲሰደድ ያን ያክል የምትለምንበትን ምክናያት ይመረምር ነበር። በመጨረሻ፣ ያ የተናገረችው ሁሉ፣ ያን ያክል የምታባብለው ሁሉ ያኑ ቀደም ብሎ የጠረጠረውን፣ ወዲያ ሂደቶችን ነጻ ለመሆን መፈለግዎን የሚያረጋግጥ መሰሉ ስለ ተሰማው፣ አንገቱን በደሩበት መሬት መሬት እያዩ ሲተከዝ ቆይቶ፡

“ምክር ነው?.. ወይስ ትእዛዝ!” አለ፣ ፊቱን ወደሰዋ ቀና አድርጎ።

“ምክርም፣ ትእዛዝም አደለም፣ ልመና ነው።”

“እሺ እሂዳለሁ” አለና እንደ ገና አንገቱን ደፍቶ ይተከዝ ጀመር።

“ጥላየ፣ እንድ ሌላ ነገር ልለምንህ!” አለች፣ እስከም እንደሉ እንገትጥን ደፍታ መሬት እያዩች ስትተከዝ ብዙ ቆይታ።

“ምን?”

“ቀድመህ እሺ በለኝና።”

“እሁን ልትነግረኝ ነው፣ ‘በህግ ትምህርትህ ተመርቅህ የሚያስኩበር፣ የሚያኮራ፣ የሚያስቀና ቤትና ኑሮ የግትሰጠኝ ከሆንህ፣ ያንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት እስተግራ ሆነህ በመቶ አምሳ፣ ወይም በሁለት መቶ ብር ደመወዝ፣ የምመኘውን ኑሮ ልታናረኝ አትችልምና፣ እንግዲህ አንተም አቻህን፣ እኔም አቻየን እንድንፈልግ አንድያችንን ተሰነባ ብተን እንለያይ’ ልትለኝ ነው፣ ባትነግረኝ ምን ቸገራት? እኔ ከሄድሁ የፈለገችውን ብታይርግ ማን ይከለክላታል? የለም ትንገረኝ፣ ትንገረኝና አንድያየን ቁርጡን አውቄ፣ ካዲስ አበባ ጋር የሚያያይዘኝን ማሰርያ ሁሉ ቆርጫ መሄዱ ይሻለኛል፣ ካዲስ አበባ ጋር የሚያያይዘኝ ትምህርቱና እስከ ነበሩ፣ ትምህርቱ ቀርቶዋል፣ እስከም ትቅር፣ ከዚያ በሁዋላ አዲስ አበባን ዘወር ብዬ ሳላይ፣ ሳላመነታ በምሄድበት እሂዳለሁ።!” እያለ በውስጡ ሲከራከር ቆይቶ፣ የምትለውን ሳይሸበር፣ በርጋታ ለመስማት ወስኖ፣ ግንባሩ እንደ ተቆዋጠረ፣ ፊቱ እንደ ከበደ ቀና ብሎ ይመለከታት ጀመር።

“በል እንጂ” አለች፣ ስሜቱ በውስጡ ያለማቀዋረጥ ሲለዋወጥ የሚያሳይ ፊቱን እያዩች።

“ምን ልበል?”

“እምቢ ሳትለኝ ቀድመህ ቃል ስጠኝና የምለምንህን ልንገርህ አልሁህቱ፣ ለልሰማሽኝም?”

“ለምትሻለሁ ፤ ልትነግሯኝ የምትፈልገውን ነገሮች ።”
“ቆድመህ እሺ በልና ፡ እምቢ ላትል ቃል ስጠኝና ፤”
“የምትለው ከሆነ . . . እ . . . ሺ ፤”

“እባክህ . . . በምትሄድበት . . . ውሰድኝ ፤” አለች ፡ አይኖችዋ በቅጽ በት እንባ ጥልቀው ።

ከጠረጠሩት ክፉ ፡ ያልጠረጠሩትን መልካም ነገር መስማት ያስደነግጣል ፤ ከጠረጠሩት መርዶ ፡ ያልጠረጠሩትን የምስራች መስማት ልብን አሸብሮ ፡ አላብን አደናግሮ ይሉትን ፡ ያደርጉትን ፡ ይሆኑትን ፡ ይይዙትን ያሳጣል ፤

ጥላሁን ክፉ ለመስማት ተሰናድቶ ሲጠብቅ ፡ በጠበቀው ፈንታ ሌላ የሰማ ስለ መሰለው ፡ የሰማውን ግመን አቅጥቶ ፍዝዝ ብሎ አይን አይንዋን ብቻ እያዩ ዝም አለ ። “እውነትኞን ነው ፤ ወይስ እንዲህ ብላ ነበር እንደላት ይሆን ፤ ‘ማጣራት አለብኝ’” አለ ፡ ዝም ብሎ አይን አይንዋን እያዩ ብዙ ቆይቶ ፡ ደንጋጫው ትንሽ እንደ ማለፍ ካለለት በሁዋላ ። ከዚያ ታፍኖ እንደ ቆዩ በረዥሙ ተነፈሰና ፡ “ምን አልሽ!” አለ ።

“እባክህ ወደምትሄድበት ውሰድኝ ፤ አላስቸግርህም ፤ እንዲያውም እንተን ብቻ ሳይሆን አላግህን ጭምር ስለምወድ ፤ እረዳህለሁ ፤ ደጋፍ እሆንህለሁ ፤”

“ትምህርትሽስ? ይህ አመት ብቻ ነውኮ የቀረሽ ።”

“ቢመቸኝ ፡ ጊዜ ባገኝ እጩርሰዋለሁ ፤ ካልተመቸኝም . . . ይቅር ፤”
“እስቲ አስቢበት ፤ በሁዋላ እንዳትጸጸኝ ፤ ጊዜ እንስጠውና አስቢ በት ፤”

“ምንም ያክል ጊዜ ብቆይ ፡ ያሁኑን አሳቤን ልለውጥ አልችልም ጥላየ ፤ ትምህርትኮ የኑሮ መሳርያ ፡ የህይወት አገልጋይ ነው እንጂ ራሱ ኑሮ ፤ ራሱ ህይወት ስላልሆነ ፡ ማንም ቢሆን ኑሮውንና ህይወቱን ለመሳሪያው ፤ ለትምህርት አይለውጥም ፤ የኔም ኑሮየና ህይወቴ ፤ ይበጅ ይከፋ ፤ ካንተ ኑሮና ካንተ ህይወት ጋር እንደማይለያይ ሆኖ ስለተቆራኘ ፤ ለመለዩት ብፈልግ እንኩዋ አልችልምና እባክህ እሺ በለኝ ። ጥለሽኝ ከሄድህ ፤ እንኩዋንስ ትምህርቴን ልጩርስ . . . እንጂ ፤” አለች ፡ እንገት ዋን ደፍታ እንደ ተቀመጠች እንባዋ መንታ መንታ ሆኖ እየረገፈ ።

ጥላሁን በፈተና መውደቁን ካወቀበት ቀን ጀምሮ ፡ የሰነበተበት ጥርጣራ ፣ ፍራቱ ፣ ጭንቀቱ ሁሉ መሰረት የሌለው ፤ ከንቱ መሆኑን ተረዳ ፤

ህይወት፣ ኑሮው፣ ደበጁ ይክፋ፣ ከሶፊያ ህይወትና ኑሮ ጋር ሲለያይ እንደማይችል ሆኖ የተሳሰረ ስለሆነ፣ ሲወድቅ እንኩዋ ብቻውን እንደማይወድቅ፣ ሶፊያ አብራው እንደምትወድቅ እምነትኛን፣ የውነተኛ ስሜትኛን፣ በቃልዋ ከተናገረችው ይልቅ፣ ባይኖራቸው ከምታፈሰው እንባተረዳ! የምትለውን ሁሉ 'እንዲህ ብላ ነበር' እንዲላት ሳይሆን፣ ስሜትኛ አስገድዶዋት፣ ከልብዋ የምትል መሆንኛን እንባዋ ስለ ነገረው ተረዳ! ልብ አገኛ ሲያለቅስ ምስክሩ እንባ አደለም? ስለዚህ እንደወደቀ ወድቃ፣ በሚሰደድበት ተሰዳ፣ ለችግሩ ሁሉ ተካፋይ ለመሆን የተናገረችው 'ብላ ነበር' ለመባል ሳይሆን እውነትኛን፣ ከልብዋ መሆኑን ልብዋ ራሱ እያለቀሰ በሚያፈሰው እንባ ስሳሰረዳው፣ በልዩ ልዩ ዘዴ ሲፈትናት ያሰበውን ሁሉ ትቶ፣ ልትፈተን የማይገባትን፣ እውነተኛይቱን፣ ታማኝነቱን፣ ሊፈትናት በማሰቡ ተጸጽቶ፣ ከተቀመጠበት ተነስቶ እግሮችዋ ስር ወደቀ።

“ማሪኝ ሶፊ፣ እባክሽ ይቅር በይኝ የይ እመቤት!” አለ፣ እንደ ተንበረከክ እግሮችዋን በሁለት እጆቿ ይዞ፣ ራሱን በጉልበቶችዋ መሀከል ቀብሮ። “እባክሽ ማሪኝ፣ አንቺን የገጠመኝ፣ አንቺን ያመጣልኝ መልካም እድሌ ተጣልቶኝ ሲተወኝ፣ አንቺም ከሱ ጋር፣ አንቺም ካመጣሽ እድሌ ጋር አብረሽ የምትሄጁ፣ የምትተይኝ መስሎኝ ፈርኹ፣ አንቺም እንደ እድሌ ፊትሽን ያዘርሽብኝ እንደሆነ፣ ችላ ያልሽኝ እንደሆነ፣ እሱን ማየት ሞት መስሎኝ፣ እንዲህ ያለውን የቋመና ሞት እንዳላይ የምሸሸግበት፣ የምጠፋበት ስፈልግ ነው የሰነበትሁ፣ እንደ እድል የማትለወጧ መሆንሽን ተረድኹ፣ የፍራትን፣ የጭንቀትንና የጥርጣሬን ፈተና መቁዋቁዋም ያልቻልሁ ደካማ፣ ጎደሎ፣ በመሆኔ ማሪኝ፣ ከመጠን ያለፈ ነው የምወድሽ፣ ሶፊ፣ ከመጠን ያለፈ የሚወድም፣ የሚወዳት እንዳታመልጠው ከመጠን ያለፈ ፈርቶ ቢያጠፋ፣ ጥፋቱ የፍራት እንጂ የከፋት ባለመሆኑ፣ ምህረት ሲለምን መከፈክል ስለማይገባ፣ እባክሽ ምህረት አድርጌልኝ!”

“እባ . . እባ . . እባክህ በቃህ! እባ . . እባክህ ተው!” እያለች ካንድ ወገን ከሚተናነቃት መሪር ልቅሶ፣ ከሌላ ወገን የሱን ራስ በጉልበቶችዋ መሀከል ከተቀበረበት ለማውጣት፣ ስትታገል ቆይታ እንደምንም ብላ ከጉልበቶችዋ ወደ ደረትዋ ከፍ ካደረገችው በሁዋላ፣ ልቦቻቸውን ባንድ ላይ፣ ፊቶቻቸውን የሱን በስዋ፣ የስዋን በሱ ሁዋላ አድርገው፣ ተቃቅፈው ሁለቱም ያለቅሱ ጀመር። ከዚያ፣ የሁለቱም ልቦች ልቅሶው ቀርቶ ደስታ እንዲሆን አዋጅ ለማድረግ እንደ ተመ

ካከሩ ሁሉ ፣ ከበሮዎቻቸውን አስተባብረው መጥታት ሲጀምሩ ፣ ልቅ ሰውን ቀስ እያሉ እዩተዉ ፣ ጸጥ እያሉ ሄደዉ ፣ ልቦቻቸው አስተባብረው የሚመቱትን የከበሮ ስልት ፣ መረግዶን ፣ ዝግጫውን ፣ ወረቡን እያዳመጡ ፣ ለጊዜው ችግራቸውን ሁሉ ረስተዉ አብረዉ ሲዘምሙ አብረዉ ሲወርቡ ከቆዩ በሁዋላ ፣ “እንዴት አድርጌ ነው የምወስድኸ?” አለ ፣ በደስታ የሚዋኙ ርጥብ አይኖችዋን ቁልቁል ጠልቆ እያዩ ።

“ባንድ መኖር የቆረጡ ወንድና ሴት የሚያደርጉትን አድርገን !” አለች ፣ እስከዎ የሱን አይኖች ዝቅብ ጠልቃ እያዩች ።

“ተጋብተን ?”

“ተጋብተን !”

ምእራፍ ፬

ቄስ እግዚአብሔር

ጥላሁንና ሶፊያ እንዲጋቡ ከወሰኑበት ቀን ግግሶት ፡ ሁለቱም አንድ ላይ ባስተማሪነት እንዲቀጠሩ ለትምህርት ሚኒስቴር ግመልከቻ አቅርበው ፡ ጥላሁን ኢሉባቦር ጠቅላይ ግዛት ውስጥ ፡ የኪ በምትባል የወረዳ ከተማ ተመደበ ። ሶፊያ ግን ፡ ሌላ አገር ካልሆነ የየኪ ትምህርት ቤት አንድ አስተማሪ ብቻ የሚያስተምርበት ስለሆነ ፡ “ለጊዜው እዚያ ቦታ የለም ” ተብሎ ተመለሰች ። ከዚያ በሶስተኛው ቀን ፡ ግዛጋጃ ቤት ሂደው ጋብቻቸውን መዝገብ አስገብተው ተመለሱ ።

ሶፊያ ጥላሁንን ግግሳትዋን ወላጆችዋ የሰሙ እንደሆነ ችግር እንዳይፈጥሩ ፡ ጋብቻቸውን ከግዛጋጃ ቤት ውል አግቢና ከሁለቱ የውል አባቶች በቅር ግንም እንዳያውቀው አድርገው ነበር ።

“የገንዘብ ችግር ባይኖር . . . የውል አባቶቻችንን ፡ አሰፋ በረዶ ድንና አለሙ ፈረደን ፡ ቅድስቲንና ስጥሰውን ፡ እንዲሁም አንድ ቄስ ብናገኝ ጫምረን ፡ ዛሬ ስንጫወት ብናመሽ እንዴት ጥሩ ነበር !” አለ ጥላሁን ፡ ከግዛጋጃ ቤት እንደ ተመለሱ ።

“ ለምን ? ”

“ ጋብቻችንን የምናከብርበት ሰርግ ነዋ ! ጋብቻ ያለሰርግ ሆኖ ያውቃል ? ! ”

“ ሲሙኝ ነዋ ! ብቻ ስላልተመኙ መኖር ይቅር አይባልምኮ ! ”

“ ሰርጉስ እስቲ እሺ ይቅር ፤ ባይሆን እንኩዋ . . . ትንሽ ነገር አድርጎ ጋብቻቸውን ፡ ‘ይበጅ ያድርገው’ ብሎ የሚባርክም አያስፈልገን ? ”

“ ቄስ ማለትህ ነው ? ”

“ አዎ ፤ የሚያስፈልገው ይመስለኛል ! ”

“ እንዲያው እንዲሁ ብቻቸውን ጠርተን ተጋብተናልና ጋብቻችንን ባርክልን እንለዋለን ? ወይስ . . . እንዴት ነው ? ” አለች ሶፊያ እዩላቀች ።

“ዛሬ ራታችንን ፣ ወይም ነገ ምላችንን አብረን በልተን ፣ ሁኔታችንን ሁሉ ገልጸን ፣ የተጋባንበትን የምስክር ወረቀት እናሳያቸውና። “ይባርኩን” እንላቸዋለን ። ሰርግ ካልደገሳችሁ አልባርኩም ይላሉ?”

“ጥሩ ነው” አለች ሶፊያ ፣ ዝም ብላ ቆይታ አንድ አሳብ በራስዋ ብቅ ብሎ ስለ ታያት ትንሽ ፍርጥም አለችና ።

“ምን አሳቀሽ?” አለ ጥሳሁን ፣ ፍርጥም ስትል አይቶ ።

“አንድ ነገር አስቤ ነው ፣ ሌላ ጊዜ እነግርሃለሁ ።”

“ለምን አሁን አትነግሪኝም ፣ ስንጋገርበት ከቆይነው ጉዳይ ጋር የተያያዘ ነው?”

“አዎ ፣ ቂስን ነገ ፣ የለም ፣ ከነግወዲያ ለምሳ እንቅጠራቸው።”

“የምታውቂያቸው ቂስ አሉ? ወይስ... እኔ ልፈልግ?”

“ቅድስት ስላሴ ፣ መንፈሳዊ ኮሌጅ የሚያስተምሩ ፣ ያዩትን ሆነ የሰሙትን ለማንም የማያወሩ ፣ በጣም ጥሩ ቂስ አሉ ፣ አንተም ሳታውቃቸው የምትቀር አይመስለኝም ።”

“እንጂ ፣ እዚያ እንኩዋ ብዙ ግንኙነት የለኝም ። ግን ይባላሉ?”

“ቂስ እግዚአብሔር” አለች ሶፊያ ፣ እዩሳቀች ።

“ምን ፣ ቂስ እግዚአብሔር? ቂስ ገብረ እግዚአብሔር? ቂስ ወልደ እግዚአብሔር? ወይስ እንዲያው ቂስ እግዚአብሔር?” አለ ፣ እሱም እዩሳቀ ።

“ምናልባት መጀመሪያ ሰግቸው ወልደ እግዚአብሔር ሳይሆን አይቀርም ፣ አሁን ግን ሰው ለግሳጠር ይሁን ወይም በጣም ደግ ስለ ሆኑ እንዲያው እግዚአብሔር ይላቸዋል” አለች ፣ ጥሳሁንን ግራ ሲገባው አይታ እዩሳቀች ።

በሳልስቲ ጥሳሁን ጉዳዩን ለማስፈጸም ወደ ትምህርት ሚኒስቴር ሲሄድ ፣ ሶፍያ ለጋብቻቸው ቡራኬ የሚያስፈልገውን መሰናዶ ስትቀጥል ዋለች ። በሰባት ሰአት ከሄደበት ሲመለስ ስራዋን ሁሉ ጨርሳ ፣ ተጣጥባ ፣ እንደ ተለመደው አጥሮ የተቆረጠ ጠጉርዋን ጥሩ አድርጋ አበጥራ ፣ ፊትዋን አሰማምራ ፣ ቀጭን ባለጥበብ ቀሚስና ኩታዋን ለብሳ ለሰርግ የሚወጣው ሌላ ሌላ ነገር ሲቀር ፣ በስሜትና በመልክ ጥሩ መሽራ ሆና ቆይቷል ። አልጋውና ጠረጴዛው እስከ ራስዋ በትርፍ ጊዜዋ የጠሰፈቻቸውን ጊጠኛ ያልጋና የጠረጴዛ ልብሶች ለብሰዋል ። በጠረጴዛው ላይ ውሀ የሞላ ጠርመሽ ከሁለት ብርጭቆዎች ጋር ተቀምጧል ። ካልጋው አንጻር አንድ ረዥምና ግዙፍ የሆነ ነገር

ጠረጴዛውን በወርቅ አጥክሎ አይደለደርገው፤ ከላይ እስከ ታች በንጭ ልብስ ተሸፍኖ ቆሞኖል። በቀኝና በግራው ሁለት የንጫት ወንበሮች አሉ።

ጥላሁን መጀመርያ ሲገባ ፣ የሶፊያን እንጂ የቤቱን መለወጥ አላ ስተዋለም ነበር ። እሱም እቅፍ - ጭንቅ አድርጎ ስም ፣ ከግር እስከ ራስዋ ሲመረምራት ፣ ሲያጠናት ቆይቶ ፣ የጆሮ ጉትቻ ፣ ያንገት ድሪና የከንድ አንባር እንኩዋ ሳትጫዎር ፣ እንዲያ ያጌጠችና የተለወጠች በውበትዋ ብቻ መሆኑን ሲያረጋግጥ ገርጥት ፣ ደንቆት ፣ እንደገና ምጥጥ ስምጥጥ አድርጎ ከሳጣት በሁዋላ ፣ ቤቱን ሲያይ እሱም መልኩን ለውጦ ስላገኘው ፣ እሌላ ቤት የገባ መሰለው ።

“ያ ምንድነው?” አለ ፣ ጠቅሞሚ ጣቱን ተሸፍኖ ወደ ቆመው ትልቅ ነገር ቀሰሮ ።

“ቂሱ የላኩት ነው ፣ እስከመጣ እንደ ተሸፈኑ ይቆይኝ ብለ ዋል ።”

“መቼ ነው የሚመጡ?”

“መምጫቸው ደርሶኛል ፣ ትሎ ልብስህን ለውጥ ።”

ጥላሁን ወደ ቁም ሳጥኑ ሁዋላ ዘወር ብሎ እጁንና ፊቱን ታጥቦ ጠጉፋን አበጥሮ ፣ ነጭ ሸሚዙንና ጥሩ ሆኖ የተተኮሰ ካኪ ልብሱን ለብሶ ፣ ብቅ ሲል ከራሱ እስከ እግሩ ፣ ከግሩ እንደ ገና እስከ ራሱ አይ ችና ፣ “ትፍ-ትፍ ፣ ካይን ያድገህ ፣ በጣም አምሮብህል!” አለች ፣ አይኖቹን ባይኖችዋ የጎደን ገረፍ አድርጋ እዩሳቀች ።

እውነትም ጥላሁን ያምራል ። እንደሚበዙት ጋሎች ዘመዶቹ ፣ ቂመቱ ሎጋ ፣ ትከሻው ደርባባ ፣ ከሰጋ ውፍረት ይልቅ ያጥንት ሰፋት ያለው ፣ ፊቱ ዘለግ ቢልም ትንሽ ሰፋ ብሎ አይኖቹ ፣ አፍንጫውና ከንፈሮቹ የፊቱን መጠን ይዘው ትንሽ ጎሳ ጎሳ ያሉ ስለሆኑ ፣ ሁሉም ባንድ ላይ ሲታይ ተስማምቶ ፣ ተካክሎ የተሠራ በመሆኑ ፣ ደስ የሚል ከመሆኑም ሌላ ፣ ያ ተቃራኒ የሌለበት ተስማምቶ ፣ ተካክሎ የተሠራ ጉልህ ፊቱ ፣ እንደ ተንኮልና እንደ ግታለል ያሉ ተቃራኒ ባህሪዎች በውስጡ ያልተፈጠሩ መሆኑን ጭምር ይናገራል ።

“ጥላዩ ፣ እነዚህ ቁም” አለች ሶፍያ ፣ ተሸፍኖ በቆመው ትልቅ ነገር አንጻር ከጠረጴዛውና ካልጋው መሀከል ሄዳ ስትቆም ።

“ለምን?” አለ ጥላሁን ፣ እንዳዘዘችው ከነበረበት ሄዶ በቀኝዋ ከቆመ በሁዋላ ።

“ቂሱ አይመጡም ።”

“እንዴት? ለምን?”

“ አልጠራሁባቸውም ። ”

“ እንዴት ? አጣሻቸው ? ”

“ አልፈለግሁባቸውም ! ” ጥላሁን ግራ ገብቶት ገም ብሎ ይመለከታት ጀመር ።

“ በቀደም ጋብቻችንን እናስባርክ ” ስትል አንድ አሳብ መጥቶ ብኝ ስለላቅሁ : ‘ ስምን ላቅሽ ብትለኝ : “ በሌላ ጊዜ እንግርግላሁ ” ያልሁህን ታስታውሳለህ ? ”

“ አዎ ፤ አስታውሳለሁ ። ”

“ ቂስ እግዚአብሔርን እጠራለሁ ያልሁትንላ ? ”

“ አስታውሳለሁ ። ”

“ ያው ቂስ እግዚአብሔር : ያዩውን ሆነ የሰማውን ለማንም የማይናገር ! ” አለች ሰፍያ : ተሸፍኖ የቆመውን ትልቅ ነገር በጅዋ አመለከታ ።

“ አዩህ ? ” አለች ቅጥሳ ፤ አንድ ጊዜ እስከዛን ፤ አንድ ጊዜ የተሸፈነውን ነገር እያለጥወጠ እዩተመለከተ ዝም ብሎ እንደ ቆመ ። “ እዩህ ? እስከ ዛሬ ባሳብ ሆነ በግብር ያደረግነውን በእግዚአብሔር ፊት ተናዘን ፡ ወደ ፊት በጋብቻ ኑርዎችን ለስበላችንና ለሱ ታማኞች ለመሆን ከልባችን የምንመኝ መሆናችንን ታል ገብተን ፤ ለዚህ ርዳታውንም ፡ ቡራኪውንም እንዲያደርግልን ብንለምነው አያደርግልንም ? ”

“ እውነትሽን ነው ፤ ግሩም የሆነ አሳብ ነው ! ” አል ጥላሁን ባሳብዋ ደስ ብሎት ።

“ በል እንግዲህ ፡ ማለት የምንፈልገውን እናስብና ልግለጠው ” አለችና ሁለቱም በእግዚአብሔር ፊት የሚሉትን ትንሽ ሲያስቡ ከቆዩ በሁዋላ ፡ ሶፊያ ቂስ ብላ ሂዳ የእግዚአብሔር ምስል የተሸፈነበት ነጭ ጨርቅ ዙርያውን የተያያዘባቸውን የወረቀት መርፌዎች ነቃቅላ ስታ በታ ፡ ጨርቁን ጠቅልላ ስታነሳ ፡ ከቀይ ዳማ ክርታስ በመቀስ እዩተቆረጠ በሰው ቅጥ ግሩም ሆኖ ተስተካክሎ የተሠራ ምስል ታዩ ። ምስሉ ገባሬ ሰናይ ሆኖ የሚቀድስ ቂስ የሚለብሰውን ልብሰ ተከህኖ ስለ ለበሰና ፡ ትንሽ ባለወርቅ ቀለም አክሊል በራሱ ስለደፋ ፡ ከፊቱ ከጆቹና ከግር ጫማዎቹ በቀር ፡ ሌላ አካላቱ አይታይም ። ከወርቅ አክሊል እዩተነሳ እንደ ጸሐይ ጮራ ወደ ውጭ የተፈነጠቀውና ፡ ባክ ሊሉ ዙርያ ሰሌዳው የተቀባው ብሩህ ቀለም ባንድ ላይ ሲታይ ፡ የምስሉ ራስ በአውደ ብርሀን የተከበበ ይመስላል ። ፊቱን ሰለሊዋ

ምንና ምን ቀለም አለው። ለእነዚህ የሰጠው አይታወቅም፤ ብቻ ከቀይ ዳግም ትንሽ ጠየቀ ብሎ፤ ያሳትነትን ፍቅር ከመለኮትነት ገርግጋር እየሆዱ የሚገልጹ ነው። የቅርብ ፈገገታው፤ የሁለቱ ወጣቶች ፍቅር ደስ አሰኝተው ችግራቸው ያሳዘነው ይመስላል። ሁለት ልጆቹን ከመጎናጸፊያው አውጥቶ ከላይ ወደ ታች አገዛዞ፤ ቅዱሳንን የሚባርክ መስሎ ሲታይ፤ እግዚአብሔር በገሀድ እዚያ የቆመ እንጂ የእግዚአብሔር ምስል አይመስልም።

ጥላውን ያን የሚያስገርም ምስል፤ ለሱ በውስጡ ተንበርክኮ የሰገደ መስሎ ተሰማውና፤ ሳይታወቅው አይገኙን ከገቡ፤ አንገቱን ደፍቶ፤ ብዙ ከቆዩ በሁዋላ ቀኛ ቢል፤ ሰፊያም በገራ ጎኑ ቆግ፤ እንደሱ አንገትዎን ደፍቶ ሰገዩ፤ የሚለውን ለመሰግት የምትጠብቅ መሆንዎ ተሰማውና፤ “ሰፊያ ሰፊያ መላት” አለ፤ ሁዋላ ሞቅ እያለው እስኪሄድ ድረስ መጀመርያ በገቅተኛ ደምጽ። “ሰፊያ መላት ሳይ ሚሸኑ አድርጌ ሳገባሽ፤ ሀብት ኖሮኝ ከሀብቴና ሀብት ሊሰጠው ከሚችለው ሁሉ ድሎቴ ወይም ደረጃ ኖሮኝ ደረጃ ሊሰጠው ከሚችለው ከብራና ኩራቴ፤ ገናኖ፤ አካፍልሻለሁ ብዬ ተስፋ እንዳልሰጥሽ ይህ ሁሉ የለኝም። ከሀይንነቱ ጀምሮ እሁን እስከ ደረሰሁበት የተገኘ ግዝሁበትን የህይወት ጎዳናየን መለስ ብዬ ሳየው፤ ከቸገር ጋር እቆያለሁ፤ ሌሎችን እንዳልገለጠ ደስ በግሰንት ብቻ ደስ እንዳለቸው አድርጎ ፈጣሪ አስቀድሞ መደቦ ከፈጠራቸው ጋር የተጻፉ ይመስለኛል።

“ገና በሀይንነቱ፤ እናት አባቱ ሞተው፤ ወለጋ በተወለደሁባት መንደር ላንድ ባለገጋ ባላገር ረኝነት ተቀጥሮ አቤቱ ሰኖር፤ ዳረጎት በርክት አድርጎ ከሚያገርሰኝና ከሚጠጣው የዋንጫ ጭላጭ ከሚሰጠኝ ሱሪ እንኩዋ ከሚገዛልኝ የበለጠ፤ ከቤተኝን ሳርና ወሀ አጥገቤ በግግቱ ደስ ብሎት ‘ተባረክ ልጄ’ ሲልኝ ደስ ይልኝ ነበር። ከዚያ ትንሽ ከፍ እንዳልሁ፤ ላንድ ሀብታም ነጋዴ ተቀጥሮ፤ አዲስ አበባ መጥኜ ላጭር ጊዜ አብራው ሰኖር፤ ‘ደመወዝ አልጫመረልኝም፤ ወይም ጉርሻ አልሰጠኝም’ ብዬ ቅር የተሰገሁበት ጊዜ ትገዝ አይለኝም። ቅር የሚለኝ፤ ጤና አጥኜ፤ ወይም በሌላ ምክናያት ሳልኛል ቀርኜ፤ አገልግሎቴ የጎደለ ሲመስለኝ ብቻ ነበር። ከዚያ ትምህርት ቤት ገብቼ፤ የተማርኝን ፍርዳራ እቆበላሁ፤ ውራዳቸውን እቆለበስሁ፤ ከዘበኛች ጋር እያደርሁ፤ አገልግሎቴን ለበጎ አድራጊዎቼ እየሰጠሁ ሰግርም በሎሌነት ተቀጥሮ ሳገለገል ከነበርሁበት ጊዜ የተለዩ ሰሜት አልነበረኝም።

“ይህ ፡ ከህይወት ፡ ላይ ፡ በጎረቤት ፡ የተገኘው ፡ የመጀመርያው ፡ ምንም እንኳን ፡ ካገለገሉትም ፡ ሆነ ፡ አገልግሎት ፡ ከሰጠኝ ደስታ ፡ ባትካፈይ ፡ ሚሽቱ ስትሆን ፡ ታሪኪን የማወቅ መብት ስላለሽ ብቻ ነው ፡ እሁን የነገርሁሽ ።”

“ከንግዲህ ወዲያ ግን ፡ በምጉዋዘው የህይወት ጎዳና ብቻ የን አልሆንም ፡ ልትከተይኝ ፡ አብረን ለንጉዋዘ ነው ፡ ያገለግሉኩ አይ ነትና የትግሉ መጠን ቢለያይም ፡ ከችግር ጋር እዩታገሉ ግገልገሉ መቸም እድል ነውና ይቅጥል ይሆናል ፡ ከዚህ በፊት ራሳችውን መርዳት እዩቻሉ ሌሎች ቢረዱዋቸው ፡ ሌሎች በያገለገሉዋቸው የሚ ወዱትን ፡ የተመቻቸውን ብቻ የን አገልግል ነበር ። እንግዲህ ወዲህ ራሳችውን መርዳት ቢወዱም የማይችሉትንና የማያውቁትን ፡ የተቸገ ፋትን ፡ አብረን ለናገለግል ነው ፡ ከዚህ በፊት አታገለው የነበረችግር በግሬ ሮጫ ፡ በጀ ሰርቼ የማሸንፈው ነበር ። ከንግዲህ ወዲያ አብረን የምንታገለው ችግር ከልዩ ልዩ አቅጣጫ የሚመጣ ፡ ልዩ ልዩ መል ከና ባህሪ የሚኖረው ፡ እጅግ አስመራራ ሊሆን ይችላል ። ብቻ እግዚአብ ሄር ረድቶን አሸናፊዎች ስንሆን ደስታችንም ያንኑ ያክል ይሆናል ፡

“ስለዚህ ሰፊያ መሳት ፡ ዛሬ ሚሽቱ አድርጌ ላገባሽ የምጥልልሽ ጥሎሽና የማቅርብልሽ ገጸ በረከት ፡ ለወደፊቱም የማካፍልሽ ሀብት ፡ ባለማወቅ ራሳችውን መርዳት የማይችሉ ወገኖቻችን አውቀው ራሳቸ ውን እንዲረዱና ኑሮዋቸውን እንዲያሻሽሉ እረፍት ሳያምረን ፡ ምሾት ሳያስረን ፡ የምንታገለው ትግልና በዚያ የምናገኘው ድል የሚሰጠው የህሊና ጥጋብ ፡ የሌብ ደስታና የመንፈስ ኩራት ነው ፡

“ይህን መልክት ከኔ ጋር ሆነሽ ስትፈጽሚ ፡ በሚደርስብሽ ሁሉ አልለይሽም ፤ አልተውሽም ፡ ደስታሽ ደስታየ ፡ አዘንሽ አዘኔ ፡ ህይ ወትሽ ሕይወቴ ፡ ሞትሽ ሞቴ ይሆናል ፡ ከዛሬ ጀምሮ ወደፊት ፡ በሕ ይወትሽ ሁሉ ፡ በጎ ይሁን ከፋ ፡ ከሚቀዳልሽ ጽዋ ተካፋይ ለመሆንና ላንቺ ታግኝነቴ ከህይወቴ በፊት የማይለዩኝ ለሙሆኑ ምስክር ይሆን ዘንድ ፡ ከጽዋሽ እጠጣለሁ ። ለዚህ እግዚአብሔር ይርዳኝ ፡” ብሎ ከጠ ርመሱ ውህ ብርጭቆውን ጥልቶ ሰጥትዋት ፡ ትንሽ ከጠጣች በሁ ዋላ ፡ የተረፈውን ሁሉ አይናቹን ከእግዚአብሔር አይኖች ሳይነቅል ጠጥቶ ብርጭቆውን አስቀመጠ ።

ከዚያ ፡ “ጥላሁን ፈይሳ” አለች ሶፍያ ፡ መጀመርያ እሱን ሁዋላ የእግዚአብሔርን ምስል ፡ በጥልቅ ተመስጦ እያዩች ። “ዛሬ ባሌ እድርጌ ላገባህ ፡ በሁበትህ ድሎት ፡ በደረጃህ ኩራት ፡ አገኛለሁ

ብዬ ተሰፋ። በማድረግ አደለም ። ሀብታሞችና እእሩግ ለሆኑ ወላጆች ያለናቸው እኔና ሀብታቸው ብቻ ስለሆንና ፣ ትምህርታቸውን አጠናቀው የጨረሱ ሀሉ በሚደርሱበት ከፍተኛ ደረጃ ለመድረስ እንደ አጭር ርምጃ ብቻ የቀረኝ ስለሆንሁ ፣ የራሴ ሀብትና ደረጃ የሚሰጠኝ ምሻትና ኩራት እራቴ ቆሞ እዬጠራኝ ፣ የባል ጥገኛ ሆኖ የምሻትና የማዕርግ ፍርሳሪ የምፈልግበት ምክናያት የለም ።

“ ሀብት የሚሰጠውን ምሻትና ደረጃ ፣ የሚሰጠውን ኩራት ወደ ጎን ገፍቶ ፣ እንተን መከተል የፈለግሁባቸው ምክናያቶች ሌሎች ናቸው ። እስከ ዛሬ ድረስ ፣ እንዳታውቅብኝ በጣም ተጠንቅቄ በምስጢር አኑራያቸው ነበር ። ነገር ግን ፣ ከዛሬ ጀምረን ባልና ሚሽት ስንሆን ፣ ላካሌም ይሁን ለሰሜቱ ለብቻ ባለቤትነቱ መቅረቱ ስለሆነ ፣ እነሱንም አሁን እንግርሀለሁ ። አንዱ ሴትነቱ ፣ ሀሉተኛው ኩራቱ ናቸው። መጀመርያ ‘ ሴትነቱ ሀብትንም ፣ ደረጃንም አስትቶ እንተን እንደ ከተል አደረገኝ ’ ያልሁትን ልግለጽልህ ።

“ የእእሩግ ወላጆቹ ሀብት ዛሬ በከፊል ፣ ነገ በሙሉ የኔ መሆኔን አይና ፣ ነገ ትምህርቱን ጨርሼ ስወጣ የተረጋገጠ ደረጃ የሚጠብቀኝ መሆኔን አይና ፣ ልቤ በዚህ ሀሉ ደስ እንዲለውና እንዲመካ ሳሳሰበው ፣ ሀብትም ፣ ደረጃም ፣ ለኑሮየ መተማመኛ ፣ ለህይወቴ ዋስ ለመሆን የማይበቁ ሆነው ይታዩኛል ፣ ሀሉን እንደ የጎደለ ነገር እንዳለ ይሰማኛል ፣ በሀብቱና በደረጃዬ ራሴን ችዬ ፣ ደስ ብሎኝ ፣ ለመኖር የምችል መሆኔን እስኪያሰኝ ለልቤ መላልሶ ለማስረዳት በሞከረ ቁጥር ፣ ልቤ በመረዳትና በመልካም ዕድሉ በመመካት ፈንታ በጣም ይፈራብኛል መንፈሴም ጸጥ በማለት ፈንታ ይታወክብኛል ። ከዚያ የልብ ደስታና የመንፈስ ጸጥታ አግኝቼ ፣ ከፍራትና ከመታወክ ነጻ ሆኖ መኖር የምችልበትን ፍለጋ ስሄድ ፣ ከሀሉም ወንድ ብቻ ሆኖ ይታዩኛል ፣ ነገር ግን ማንኛውም ወንድ አደለም ። ብርቱ ወንድ ፣ ባካልም ፣ በመንፈሴም ትልቅ ወንድ ፣ ጥላሁን ፣ እንተንና የትምህርት በት ጉጥደኞችህን ካወቅሁዋችሁ ብዙ ጊዜ ነው ፣ ከናንተም ሌላ ብዙ ወንዶች አውቃለሁ ። ነገር ግን ከሀሉም ያ ልቤ የፈለገው ወንድ ያ ከሀብትና ከደረጃ ይልቅ ለልቤ ደስታን ፣ ለመንፈሴ ጸጥታን ፣ ለሴትነት ፍራቴ እምነትን ፣ ለሰጠው የቻለ ወንድ እንተ ብቻ ... ነህ !”

“ ሀሉተኛ ፣ ከሀብት ሸሽቼ ወዳንተ እንደጠጋ ያደረገኝ ኩራቴ ነው ያልሁህን እገልጽልሁለሁ ።

“ ገና በልጅነቱ ፣ ያንደኛ ደረጃ ትምህርቱን ሳልወርሰ ፣ ገና የመልክ ንጽፍ ስጋ ለብዕ ደም ሳይቀጣ ጀምሮ ፣ በወላጆቹ ሀብት ጌቶች ለመሆን የፈለጉ ሁሉ ‘እናግባ’ እያሉ የሚልኩት አማላጅ ፣ ዘመ ዶቼን እህል ውሀ የሚቀምሱበት ጊዜ ያሳጣቸው ነበር ። እኔም ‘አዲስ አዲስ አጭኝ መጣ ባለኝ’ ተኮር ፣ የልጅነት ልቤ ስራቴ መጠን ያጣ ነበር ። ነገር ግን ሀ-ዋላ ሀ-ዋላ ፣ ሀ-ሉም ግግባት የሚፈልጉ ሀብቱን አንጂ እኔን አስመሆኑ እዩግባኝ ሲሄድ ፣ እኔ የተፈለግሁበት ፣ በመሀል በት ደላላ ሆኖ የወላጆቹን ሀብትና እነሱን ለማገናኘት መሆኑን እዩተረዳሁ ስሄድ ፣ ሀብቱንና ከሀብታዎች መወለደን ጠላሁ ፣ ራሴንም ናቅሁ ፣ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ፣ ልቤ ሀብት የሚንቅ ፣ ከሀብቱ ለይቶ እኔን ብቻ የሚወድ ወንድ ይፈልግ ጀመር ። ‘አንዲያ ያለ ወንድ ባገኝ ፣ እንክዋንሰ ሚሸቴ አሸከሩ ሆኖ ባገለግለው የበለጠ ስራት በተሰማኝ’ እያልሁ በመኝ ፣ ከሀብት ለሰው ፣ ከመገልገል ለማገልገል፣ ከመደሰት ለማለደሰት ፣ ቅድሚያ የሚሰጥ ፣ የመኖሩን ምክናያት ፣ የሀይወቱን አላማ ለመጥቀም እንጂ ለመጠቀም አድርጎ የማያይ ወንድ አገኘሁ ። ጥላሁን ያ ወንድ አንተ ነህ ፣ በለዚህ ሁሉን ትቼ አንተን የተከተልሁባቸው ምክናያቶች እነዚህ ናቸው ።”

“ ጥላዩ ፣ እንደ ባል አወድሀለሁ ፣ ጥላሁን ፈይሳ እንደ ሰው ምኞት ህንፃ አላማህን አከብራለሁ ። በለዚህ ፣ እንዲህ ላለው ምኞት ህንፃ እንዲህ ላለው አላማህ ስትሰራ በሚደርሱብህ ሁሉ አልለይህም ፣ አልተውህም ፣ ደስታህ ደስታዩ ፣ እዘንህ እዘኔ ፣ ሀይወትህ ሀይወቴ ፣ ሞትህ ሞቴ ይሆናል ፣ ከዛሬ ጀምሮ ወደፊት ፣ በሀይወትህ ሁሉ ፣ ከፋም ይሁን በኅ ፣ ከሚቀዳልህ ጽዋ ተካፍይ ለመሆኔና ፣ ላንተ ታማኝነቱ ከሀይወቴ በፊት የማይለዩኝ ለመሆኔ ምስክር ይሆን ዘንድ ፣ ከጽዋህ እጠጣለሁ ፣ ለዚህ እግዚአብሔር ይርዳኝ ፣” ብላ ከጠርመሱ ውሀ ብርጭቆውን ሞልታ ሰጥታው ፣ ግማሹን ያክል ከጠጣ በሁዋላ ፣ የቀረውን ሁሉ ጠጣችና ብርጭቆውን አስቀምጣ አፍ ላፍ ሲገናኙ ፣ እግዚአብሔር ባረካቸው ።

ጥላሁን

ደክተር ሀገስ በርሄ

ጥላሁንና ሶፊያ ጋብቻቸውን ካሰባረኩ በሁዋላ ፡ የክ. ሄደው የሚሰሩትን የሰራ ገርገር ተመካክረው አስናዱ ።

1ኛ. የየኪ ትምህርት ቤት አንድ አስተማሪ ብቻ እንዲያስተምርበት የተመደበ ስለሆነና ፡ የጥላሁንን ጊዜ በሙሉ የሚይዝበት ስለሆነ ፡ እሱ ለሌላ ሰራ ፡ ያካባቢው ሕዝብ ዘመናዊ ኑሮ እንዲኖር ለመምራት ላሰቡት ሰራ ፡ ጊዜ እንዲያተርፍ ፡ የትምህርት ቤቱን ትምህርት ሁለቱ ተከፋፍለው እንዲያስተምሩ ፤

2ኛ. የትምህርት ቤት ሥራቸውን ሲጨርሱ ፡ እስከ ከፈረንጆች እንደ ተማረችው ፡ ላገሩ ሴቶች የቤት ባልትና ፡ የልጅ አስተዳደግ፣ እሱ ላዋቆች ያማርኛ ንባብና ጽሕፈት ፡ ከሂሳብ አራቱን መደቦችና እንዲሁም በጠቅላላው የኑሮ ማሻሻያ እንዲያስተምሩ ፤

3ኛ. ለመጀመርያ ከጥላሁን ደመወዝ የሚታሰብ ፡ ሲሆን ያራት ፡ ያለዚያም የሶስት ወር ብድር ያገኙ እንደሆነ ፡ መድሀኒት ገዝተው ፡ ከዚያም በሁዋላ ርዳታ የማያገኙበት መንገድ ፈልገው ፡ ለየኪ ህዝብ ጠለቅ ያለ የሀኪም እውቀት የማያሻው የሀኪምና አገልግሎት በነጻ እንዲሰጡ ፤

4ኛ. ያገሩ ህዝብ ያለውን ያክል ሀብቱን ፡ ጉልበቱንና አላቡን አስተባብሮ በህብረት ከሰራ ፡ አንዳንድ አገሮች እንዳደረጉት ባጭር ጊዜ ኑሮውን ማሻሻል እንደሚችል እውቅ ስለሆነ፣እዚያ ያሉት ባለስልጣኖች ያለጥርጥር ፡ ደስ ብሎቸው ስለሚረዱባቸው ፡ የህብረት ድርጅት እንዲያቋቁሙና፣እነሱ የድርጅቱ መሪዎች ሆነው፡በትምህርት ሆነ በማንበብ የሚያውቁትን ያክል አዳዲስ ያሰራርና ያኖኑዋር ዘዴ እንዲያስተምሩ ፤

5ኛ. የኪ ደርሰው አገሩንና ህዝቡን ካጠኑ በሁዋላ ፡ ለህዝቡ ኑሮ መሻሻል የሚረዳና እነሱ መሰራት የሚችሉት ሌላ ሰራ ቢኖር፣ እነዚህ ከተመለከቱት ሰራዎች ጋር ጨምረው እንዲሰሩ ተስማሙ ።

ከዚያ ጥላሁን ማዘዣውን አፋጥኖ ለማስወጣትና፣ ወዲያውም ብድሩ ለመድሀኒት መግዣ ያክል እንዲተርፈው ያራት ፡ በያንስ የሶስት ወር እንዲሆንለት ማመልከቻ ለማግባት ወደ ትምህርት ሚኒስቴር ሄደ ። ትምህርት

ሚኒስቴር ሲደርስ፡ ወደ ፎቅ ለመውጣት ደረጃውን እንዳጋመሰ፡ ወንድይ ራድ አስታጥቂን ድንገት ከፎቅ ሲወርድ አገኘውና፡ ሁለቱም ደነገጡ ።

“ እ. . . ጥላሁን! ” አለ ወንድይራድ፡ ደንግጦ እንደ ቆመ ጥርሱን አግጦ ። ከዚያ ቶሎ አስተጋብቶ፡ ሁለቱን ደረጃዎች ሮጦ ወረደና ዘወርብሎ ፡ ‘ ይቅርታህን ችኩዬ ነው ፤ በሁዋላ አገኝህለሁ ’ ብለው ሲሄድ፡ ጥላሁን ዝም ብሎ ቆሞ የወዳጅ ጠላቱን ካይኑ እስኪጠፋ ይመለከተው ነበር ። ከዚያ በቀጥታ ወደ ሂሳብ ክፍል ቢገባ፡ ወደ ተመደበበት አገር በፍጥነት እንዲሄድ ማዘዣው ተጽፎ ስላገኘው፡ የብድሩን ማመልከቻ አግብቶ፡ ሁሉም በማግሰቱ፡ እጅግ ቢዘገይ በሳልስቱ የሚያልቅ ለት መሆኑን አረጋግጦ ወደ ቤቱ ተመለሰ ።

«ከሶስት ቀን በሁዋላ እዚህ እንዳናይህ ። ተባልሁልኸ እለ ጥላሁን ሲመለስ ። ከወንድይራድ ጋር መገናኘቱን ሲነግራት አልፈለገም።

« ስንቅና መጎጉዋዣ ሳይሰጡህ ? »

« ሁሉም ከነገ፡ ያለዚያም ከነገ ወዲያ አያልፍም » አሉኝ ።

« ለመድሀኒቱ መግዣ የፈለግኘው ብድርም ይፈቀዳል አሉ ? »

« ያሰብኘውን ለሂሳብ ሹሙ ገልጧለት ፡ ‘ማመልከቻ ዳፍና አሳብህን ደግፌ ለዋናው ዲሬክተር አቀርብልህለሁ ’ ስላለኝ ማመልከቻ አግብቼ መጣሁ ። »

« አሁን ባለን ገንዘብ መግዛት የምንችለውን ያክል እንግዛና ፡ ነገ ብድሩን የፈቀዱልን እንደሆኑ እንጨምራለን ፤ ድንገት ሳይፈቅዱ ቢቀሩም ጊዜ እንቆጥባለን » አለች ፡ ትንሽ ስታስብ ቆይታ ።

« እውነትሽ ነው ፤ በስንት እንግዛ ? »

« በሰላሳ ብር እንግዛ ! » አለች ፡ አዲስ አበባ የሚቆዩበትን ጊዜና ለዚያ የሚያስፈልጋቸውን ወጪ ከጠቅላላ ገንዘባቸው በጣቶቹዋ አጥቆች ላይ ባውራ ጣትዋ ደማምራና ቀናንሳ ። የጋራ ሀብታቸው እስከ ያመጣቸው ሰላሳ አምስት ብር ፡ እሱ ከትምህርት ቤት እስከ ወጣበት ቀን ድረስ የሚደርሰውን ተሳስቦ ከመንግስት ተቀብሎ ፡ ለቤት ኪራይ ፡ ለመብራትና ለውሀ ፡ እንዲሁም ሳይከፈሉ የቆዩ እንዳንድ ጥቃቅን እጃዎች ከከፈለ በሁዋላ የተረፈው አስር ብር ተደምሮ ፡ በጠቅላላው አርባ አምስት ብር ነበር ። ስለዚህ ፡ ሶስት ቀን አዲስ አበባ ለሚቆዩበት አበራ አምስት ብር አስቀርተው ሰላሳው ብር ለመድሀኒት መግዣ እንዲውል ስለ ተስማሙ ወዲያውኑ ሲገዛ ሄደ ።

“ ጥላሁን፣ ግንን ታባርራለህ እንዲህ የምትርጥ?” አለ እንደ ደምጽ፣ በቤቱ አጠገብ የሚያልፈውን ኮረኮንቻ መንገድ ይዞ እየተ ጣደፈ የተዳግዊ ኃይለ ሰላሴን ጎዳና ሲገባ ። ጥላሁን ያ ደምጽ ከየት እንደ መጣ ሰላሳውቀ፣ ቆም ብሎ ቀኝና ግራውን እየዞረ ሲያጣብር፣ አጠገቡ ካለው ቢንዚን ግደያ ያክተር ሀጎስ በርሄን ወደሱ እየተመ ለከተ ሲሰቅ አዩው ። ለጊዜው የጠራው ያክተር ሀጎስ መሆኑን ሰላሳ ረጋገጠ ግር ብሎት ቆመ ።

« እስቲ ና፣ ስትቸኩል ሳይህ ጊዜ ወደምትሄድበት በመኪና አደር ስህ እንደሆነ ብዩኮ ነው! » አለ ሀኪሙ ረገገ እንዳለ ወደ ጥላሁን እያመራ ።

« አ... እግዚአብሔር ይሰጥልኝ ያክተር! እዚህ ቅርብ ነው የም ሄድ፣ ፍቅ አይደለም ። ይገርግል! መቸኮሌ አልታወቀኝም ነበር ። እቸኩል ኖርዋል? » አለ ጥላሁን፣ እሱም በረገገው ሰላምታ ለመ ስጠት ወደ ሀኪሙ እያመራ ።

« መቸኮል ብቻ ነው፣ መርጥ ነው እንጂ! ና ግባ ወደምትሄድ በት ላደርሰህ » አለ ሀኪሙ፣ ሰላምታ ከተሰጣጡ በሁዋላ አጠገቡ ወደ ቆመችው መኪናው እያመለከተ ።

« የለም ፍቅ አልሄደኝም፣ እዚህ መድሀኒት ቤት ነው የምሄድ »
« መድሀኒቱ ለግን ነው፣ ላንተ ነው፣ ወይስ ለዘመድ! »
« አስተማሪ ሆኖ ጻር አገር ስለምሄድ ለይም፣ ብቸል ባካባቢያ የሚኖረውን ህዝብ በመጠኑ... ለመርዳትም ነበር » አለ ጥላሁን እያ መነታ ።

« አስተማሪ? ህጉን ትተህ? » አለ ያክተር ሀጎስ በድንጋጤ ።
« ለጊዜው... አቅዋረጥሁ ። »
« ለምን? »
« ወድቄ ። »

« አላምንም! ያልፈለግህበት ምክናያት ይኖርህል እንጂ፣ አንተ ትወድቃለህ ብዬ ቁራሽ አላምንም! »

« ያክተር፣ እመነኝ፣ በዚህ ዓለም ካለመቻሌ በቀር ህግን የምተ ወበት ምንም አይነት ምክናያት፣ በህግ የምለውጠው ምንም አይነት ነገር የለም፣ ባለመቻሌ ብቻ ከግናቸውም ነገር አብልጪ የምወደ ወግ መተው ግድ ሆነብኝ ። »

« ለገባኝ እይታልም እንጂ ጥላሁን ! »

« ቀላልኮ ነው ፣ ዶክተር ፣ ወድቅህል ተባልሁ ፣ ልደገም ብል ተከ ለዘልሁ ፣ ስለዚህ የምወደውን ትጥ መሄድ ተገደደሁ ። »

« ወዩው ጉድ ! በል ናግባ መድሀኒት በርካሽ በምትገዛበት ቦታ ልውሰድህ ! » አለ ዶክተር ሀጎስ ፣ አይኖቹን አመራት ተክሎ ፣ እዩት ከዛ ሲያሰብ ቆይቶ ።

ዶክተር ሀጎስ ጥላሁንን ወደ ግል ማከሚያው ወስዶ ለሁሉም በና አገዛ ካስመጣ በሁዋላ ፣ « የምትሄድበት አገር ማን ይባላል ? » አለ ።

« የኪ ይባላል ፣ ኢሱባቦር ውስጥ ነው ። » አለ ጥላሁን ።

« እ ፣ የኪ ፣ በጣም ጥሩ አገር ነው ፣ አውቀዋለሁ ። »

« ምን ልታደርግ ሂደህ ? »

« ቢጫ ወባ ሊኖርባቸው ይችላል » ተብሎ የሚጠረጠሩትን ቆላ አገሮች እይባርን ስናጠና ፣ በዚያ በኩል የኪ ፣ ሚህን ተፈሪና ማጂ ድረስ ሂጃሱ ። የኪ እንዲያውም አካባቢውን ስናጠና ሰፈራ ችን ነበር ፣ አገሩ መቸም አሁን እንዳልሁህ ጥሩ ነው ፣ ብቻ ምንም ያልተሰራበት ድንግል ነው ፣ ትምህርት ቤት እንኩዋ ያለበት አል መሰለንም ነበር ። »

« አሁንምኮ እንደሌላ የሚቆጠር ነው ፣ አንድ አስተማሪ ብቻ የሚያስተምርበት ትምህርት ቤት አለ ይባላል ? »

« ቢሆንም ቁራሹን ከሌላቸው . . . ይሻላል » አለ ሀኪሙ በዝቅ ተኛ ደምጽ ፣ አይኖቹን ሳያረግብ ፈት - ሰፈት ተክሎ ። ጥላሁን የሀኪ ሙን ፈት ሲያይ አሳቡ ወደ ሌላ የሄደ መስሎ ስለ ተሰማው ፣ ዝም ብሎ ይመለከተው ጀመር ።

« በተለይ የምትፈልገው መድሀኒት ከሌለ ፣ በጠቅላላው ላገሩ የሚ ያስፈልገትን መድሀኒቶች እኔ አውቃቸዋለሁ ፣ ልጻፍለህ ? » አለ ዶክ ቶር ሀጎስ ፣ አይኖቹን ከተከለበት ወደ ጥላሁን መልሶ ።

« ላገሩ ከሚያስፈልጉት ሌላ የምፈልገው የለም ። »

« ጥሩ ! » አለና የማስታወሻ ደብተሩን አቅርቦ ፣ የመድሀኒት አይነት ፣ ብዛት ፣ ብሎ ፣ አርእስት ጽፎ ፣ አስምሮ እያለበ ባርእስቱ ስር ይጽፍ ጀመር ። ሲጽፍ ቆይቶ ፣ ቀና ብሎ ያሰብና እንደ ገና ይጽፋል ። ደግሞ እንደ ገና ቀና ብሎ አይነን ጭፍን አድርጎ ግንባሩን እያሻሸ ሲያሰብ ይቆይና ፣ ደግሞ እንደ ገና ይጽፋል ። እንዲህ ቀና እያለ ሲያ ሰብ ፣ ጎንበስ ብሎ ሲጽፍ ፣ ቆይቶ ፣ ሲጨርስ ፣ የጻፈውን ለጥላሁን አነ በበለት ።

የመድሀኒት አይነት

ብዛት

የወባ ሙከራና ያመጣቸውን ግክሚያ	አምስት ሺህ ፍሬ
የራስ ምታት መድሀኒት (አ. ፒ. ሲ.)	አምስት ሺህ ፍሬ
የቁስል ግጠቢያ (አልኮል)	አምስት የጥላሱቲክ ጠርጫዕ
የቁስል መድሀኒት (አዮዲን)	ሃያ አራት ብልቃጥ
የቁስል መድሀኒት (ፒኒሲን ዱቄት)	አምስት የላሱቲክ ጠርጫዕ
የቁስል መድሀኒት (ፔኒሲን ቅባት)	አስር የጥላሱቲክ ብልቃጥ
የቁስል ግሰሪያ	ሀያ አራት ጥቅል
የቁስል መስጠፊያ ትንሽና ትልቅ	ሁለት ሙቶ
ለተራ አይነግዝ (ጠብታ)	ሰድስት ብልቃጥ
ለተራ አይነግዝ (ቅባት)	ሰድስት ብልቃጥ
ባሚባ ሁለት አይነት	ከያይነቱ ሶስት ብልቃጥ
ለተራ ሆድ ቁርጠት ሶስት አይነት	አምስት አምስት ብልቃጥ
ለቁርጥግት ልዩ ልዩ	በጠቅላላው አስር ብልቃጥ
ለጉንፋን ሁለት አይነት	ከያይነቱ አምስት ብልቃጥ
ለቢትና ባካባቢ ተውላክ ግጽጃ (የሚበጠበጥ)	ሶስት ቆርቆሮ
ቬታሚን ልዩ ልዩ (ፍሬ)	ሶስት ጠርጫዕ

ከዚያ ተነስቶ ፣ የጻፈውን መድሀኒት ከዬቆም-ላጥኑም ፣ ከዬመላቢያ ወጭ ፣ እዩፈለገ አጠራቅጥ በጠረጴዛው ላይ በተራ አሰልፎ ፣ ከጽሁፉ ጋር አስተያይቶ ፣ ልክ መሆኑን ካረጋገጠ በሁዋላ ፣ ባንድ ትልቅ የጥላሱቲክ ከረጠት መክተት ሲጀምር ፣

« ዶክቶር ፣ እኔኮ ያለኝ ሰላሳ ብር ብቻ ነው » አለ ጥላሁን ዝም ብሎ ሀኪሙ የሚያደርገውን ሲመለከት ቆይቶ ።

« ለምን ? »

« ለመድሀኒት መግዣ የያዝኩት ሰላሳ ብር ብቻ ነው ። »

« ለመንገደኛ ከሰላሳ የሚበልጥ ጉዳይ ሊኖር ስለሚችል ፣ ሰላሳውን ብር ከዚያ ላንዳንዱ አድርገው ፣ ይህ በነጻ የምሰጥህ ነው ። »

« በነጻ ? » አለ ጥላሁን ፣ በመገረም አይኖቹን በጥፍ አውጥቶ ።

« በነጻ ! »

« እንዴት ? ለምን ? »

« በነጻ ያገኘሁት ስለሆነ ! መድሀኒት አስመጪዎች ከሚያሰሙ ጠት / መድሀኒት ሁሉ በነጻ ይልኩልናል ። ምክናያቱም እንዲያ ያለ ውን መድሀኒት ካዩን በሁዋላ ፣ በሸተኞቻችን ያን አይነት መድሀኒት

እንዲገዙ እንደናዝዝላቸው ነው ። ስለዚህ ፡ አንድ ሳንቲም ያወጣሁበት ለያለምና ፣ መድሀኒቱ ጭነት ይሆን የይሉኝታ ሸክም እንዳይከብድህ ተስፋ አለኝ » አለ ዶክተር ሀጎስ ትንሽ እንደ መሳቅ ብሎ ።

« ከዚህ ሌላ የምንገርህ » አለ ሀኪሙ ፣ ከመሳበያው ውስጥ ለሙና አድራሻው በሙሉ ያለበት መታወቂያ ወረቀቱን አውጥቶ ለጥላሁን ለመስጠት እጁን ዘርግቶ ። « ይህ በዝቶ የታየህ መድሀኒት ፣ አሁን ስለሚያልቅ ፣ ይህን ይዘህ የኪ እንደ ያረሰህ አድራሻህን ደህና አድርገህ ጸፈህ የላክልኝ እንደሆነ በዩጊዘው ከኔም ፣ ከሌሎች ሀኪሞችም ፣ እንዲሁ በነጻ ከሚያገኘት መድሀኒት የሚተርፋቸው በኖሩ ዉግምሬ ፣ ልልክልህ የምትል መሆኔን ነው ። »

« ዶክተር » አለ ጥላሁን ፣ የዶክተር ሀጎስ ችርታ ልቡን ጠልቆ በሌ ነዘው ፣ ስሜቱን የሚገልጽበት አጥቶ ፣ አንገቱን እንደ ደፋ ዝም ብሎ ከቆዩ በሁዋላ ። « እንኩዋንስ አገኛለሁ ብዬ ተስፋ ሲኖረኝ ከምኞቱም እጅግ የራቀ ችርታ ነው ያደረግሁልኝ ። ስለዚህ ፣ እገቢአብሄር እንደ ዛሬው ፣ እንደኔ ባላሰብኸው ፣ ተስፋ ባላደረግኸው ፣ ከምኞትህ እንኩዋ በራቀ መልካም ነገር ደስ ያሰኝህ ! »

« አሜን ፣ በምትሄድበት ይቅናህ » አለ ዶክተር ሀጎስ ፣ ከተቆ መጠበቅ ተነስቶ የጥላሁንን እጅ በሀለት እጆቹ አጥብቆ ዉብጠ የስንብት ሰላምታ እቆሰጠ ።

« መድሀኒት ልትገዝ ሂደህ ምን ተጭነህ መጣህ ? » አለች ሶፊያ ፣ ከረጢት ሙሉ መድሀኒቱን ተሸክሞ ሲገባ ።

« መድሀኒትኩ ነው ! »

« አንድ ጭነት መድሀኒት በሰላሳ ብር ? »

« ተቀመጭ ላላይሽና በስንት እንደ ገዛሁት ሁዋላ እነገርሻለሁ » አለና ከከረጢቱ እያወጣ በያይነቱ በጠረጴዛው ላይ ያርድሮ ካሳያት በሁዋላ ፣ አሁን በስንት እንደ ገዛሁት ልነገርሽ ? » አለ ።

« እስቲ ! »

« በነጻ ! »

« ደም በነጻ መግዛት እንዴት ነው ? » አለች ሶፊያ እቶላቆች ።

« ዶክተር ሀጎስ በርሄን ታወቁኞላሽ ? »

« ስሙን ነው ፣ መልኩን አይቸው አላውቅም ። »

“ ቅድም ከቤተ እግድ ወጣሁ ፣ እዚህ እቤንዚን ግድያው ተገናኝተኝ ጸንንጋገር ፣ ከትምህርት በጎት ፊውጣቲንና አስተማሪ ሆኜ የኪ ለመ ጀድ በለምለናዳ መድሀኒት ልገዛ የምሄድ መሆኔን ስነግረው ፣ ትምህርቲ በመቅጥረጡ በጣም ሲያዝን ቆይቶ ‘ መድሀኒት በርካሽ ከምትገዛበት ልውሰድህ ’ ብሎ ወሰዱ ፣ እይውልሽ ይህን ሁሉ መድሀኒት በነጻ ሰጥቶ ሰደደኝ ፣ ደግሞስ ይህ ብቻ መሰለሽ ? ‘ የኪ እንደ ደረሰህ አድራሻህን ስትጽፍልኝ የምትረዳገውን መድሀኒት በዩጊዚው አልክልህሁ ’ ብሎ እይው የሱን አድራሻ ሰጠኝ ፣ ” አለ ጥላሁን ፣ የሀኪሙን መታወቂያ ወረቀት ለሰፊያ እያሳዩ ።

“ የብዙ ጊዜ ወዳጅነት አላችሁ ፣ ”

“ እንኩሞንስ የብዙ ጊዜ ወዳጅነት የብዙ ጊዜ መተዋወቅ የለ ንም ። አንድ ቀን ‘ አዲሱ ህግና ኢትዮጵያ ’ በተባለ ርእስ ላይ በኮ ሌጅ ንግግር ያደረገሁ አለት ታስታውሻለሽ ፣ ያን አለት ፣ አንዳንድ ጉዋደኞቹን ፍልጋ መጥቶ እዚያ ስለ ነበረ ፣ ከሰብሰባው አዳራሽ ስን ወጣ ፣ ያላስተዋዋቂ ፊልሳ መጥቶ ፣ ግን መሆኑን ከነገረኝ በሁዋላ ፣ መጀ መርያ በተናገርሁትም ፣ ሁዋላ ካስተማርኝና ከተማሮች ስጠዬቅ በመ ለስሁትም ፣ በጣም ደስ የተሰኘ መሆኑን እዩገለጹ ፣ እጄን በሁለት እጆቼ ጨበጠ አመስግኖኝም ፣ መርቆኝም ሄደ ። ከዚያ ቀን በሁዋላ ፣ ከዛሬ በቀር አይቸው አላውግኛም ። እይውልሽ መተዋወቃችን እዚህ ድረስ ነው ፣ ”

“ የሚያስገርም ነው ፣ ግሩም የሆነ ኢጋጣሚ ነው ፣ ” አለችና ትንሽ ስታስብ ቆይታ ፣ ‘ ልጠንቁል ገወደም ትንቢት ልናገር ? ’ አለች እዩሳቀች ።

“ ስለምን ? ”

“ ወደፊት ስለሚገጥመን ። ”

“ አትጠንቁይ ፣ ትንቢት ተናገሪ ” አለ ፣ እሱም እንደ መላቅ ብሎ ።

“ ያው አደሰም ፣ ትንቢት የአራት ጥንቆላ የሀዲስ ከመሆናቸው በቀር ጥንቆላና ትንቢት አንድ አደሰም ? ”

“ አንድ አደሰም ፣ ‘ ትንቢት የእግዚአብሔር ፣ ጥንቆላ የሰይጣን መልእክቶች ናቸው ’ ይባላል ፣ ”

“ እሺ ትንቢት ልናገር ። ”

“ እስቲ ፣ ”

“እግዚአብሔር በምንገደብኩት አገር፣ ባለዱን ዘመድ፣ እውረውን ለግድ አድርጎ፣ የግድቀትን ሁሉ እንዲወድን፣ እንዲረዳን አድርጎ፣ የምንሰራውን ሁሉ የተቃኛ አድርጎ በጣም ደስ ያስገናል!”

“አሜ. . . ?” አለ እዩሳቀ ።

“መሳቱን ትተህ ይህን ትንቢት ያናገረኝን አትጠይቀኝም? ” አለች፣ እስከም እዩሳቀች ።

“እኚ፣ ምንድነው? ”

“ለገዛቸውን መሰናዶ ለንጀምር የገጠመን ደስ የሚያሰኝ ነድ”

“አንዴት? ”

“እናባባና ሀረር የግውቃቸው ሽግግሎች ሁሉ እንደሚሉት፣ ሰው ሳደን፣ ሰሙግት፣ ለገበያ፣ ወይም ለሌሎች አበይት ጉዳዮች ታዮቆ ከቢቱ ሲወጣ፣ መጀመርያ ደስ የሚያሰኝ ነገር የገጠመው እንደሆነ፣ ‘ጥሩ ገድ ነው’ ይልና በሚሄድበት ጉዳይ ቀንቶት፣ ደስ ብሎት እንደሚመለስ ርግጠኛ ሆኖ ይሂዳል፣ ገና ሲወጣ መጥፎ ነገር የገጠመው እንደሆነ ግን፣ ‘ከፍ ገድ ነው’ ብሎ፣ ይመለሳል እንጂ መንገዱን አይቀጥልም ። እኛም ዛሬ የገዛቸውንን መሰናዶ ለመጀመር ገና ከቢትህ ስትወጣ የገጠመህ ደስ የሚያሰኝ ገድ፣ በገዛቸውን መወረብ የሚቆዩንን ደስ የሚያሰኝ ኑሮ የሚያመለክት ነው ። አይህ፣ ሀኪም ሀገስን ‘ካንድ ቀን በቀር አይቆው አላውቅም እልህ’ ነገር ግን፣ የሰራልህን ሰራ ከልብ ወዳጆች እንኩዋ፣ እኔ ከዘመዶች እንኩዋ የሚሰሩ ቢኖሩ በጣም ጥቂት ይሆናሉ ። ይህ በምንሄድበት አገር የግድ ውቁን ሁሉ የሚወዱን፣ የሚረዱን መሆናቸውን የማያመለክት ነው!”

“አሜ. . . ?” አለ አሁንም፣ ራሱን እስከ ጠረጴዛው ዝቅ አድርጎ ሲሰገድ እዩሳቀ ።

“ይህ ያልሆነ እንደሆነ እውነት . . . ” ብላ የምትጨርስበት ስቅ ረልግ ፣

“ጠንቁቅ ይሰጥህ?” አለ ጥላሁን አቆዋርጦ ።

“አትበለኝ!” አለች፣ እዩሳቀች ።

“ይገርማል!” አለ፣ ከቀልዱና ከሳቄ በሁጥላ ቶንሽ ዝም ብለው እንደ ቆዩ ።—

“የትምህርት ሚኒስቴር ወደ ዳር አገር የሚልከው ለሰባግሪ መረሰጉንና፣ እኔ ከፈለግሁ የሚቀበለኝ መሆኑን አሰፋ ሳይነገረኝ፣ ውበቱ በዛብህ የሚባል ጓጃደኛ የየኪንና ያካባቢውን ሁኔታ ተረት

ተራሾች ባሳባቸው የፈጠሩት ለንድ እድብ ደንቅ የሆነ አለም እንደገና በውነት እዚህ በምንኖርበት ምድር ሊኖር የማይችል አስመስሎ፣ ከጥቂት አመታት በፊት ጽፎልኝ ነበር ። ታዲያ ፡ « አንዳንድ ሰለርሻ የተጻፉ መጻፎች ይገኙ ወደዚያ አገር ብሄድና ፡ የርሻ ስራ ብለረ፣ ባካ ባቢያ የሚኖረው ሀዝብ የኔን ያሰራር ዘዴና ውጤቱን እያዩ ፡ ያሰራር ዘዴውንና በዚያም አድርጎ ኑሮውን ሲያሻሽል ይችላል ይህንን ። » ብዬ ሳሰላሰልና ፡ « ልሂኔ ለቅር እያልሁ ሳመነታ ነበር ። አሁን 'እዚያው አገር መመደብ ምን ዓይነት አጋጣሚ ነው! ' ብዬ ገረመኝ ። »

« ውብቱ በዛብህ ማንው? የሚውቀው አይመስለኝም ። »

« ሁለተኛ ደረጃ ፣ እሱ አስራ ሁለተኛ ፣ እኔ ዘጠነኛ ከኖል ሁነን ልክ እንደ ጅራት ከሁዋላው ተለይቼ የማላውቅ ፣ በጣም የምወደው ጓደኛዬ ነበር ። ከዚያ ኮሌጅ ገብቶ ሁለተኛ አመቱን እንደ ጨረሰ ፣ ' ወድተህል ' ተብሎ ሰለወጣ ፣ እዚህ ስራ አጥቶ በዩመስሪያ ቤቱ በር ሲለገብ ቆይቶ ፣ ተስፋ ወደ መቅረጡና ተስፋ የቆረጡ ሰዎች የሚያደርጉትን ለማድረግ ወያ መድረሱ ላይ ከተቃረበ በሁዋላ ፣ አገር ግዛት ሚኒስቴር ይሁን ፣ ገንዘብ ሚኒስቴር እንጂ ፣ አንዳቸው በጸፊነት ቅጥረውት ጎሪ ሄዶ ይሰራል ። »

« እንዲህ ያለውን ልጅ እንዴት ባሳውቀው ቅረሁ? አንተም ስሙን ስታነሳ ሰዎችህ አላውቅም! »

« እንጂ ፣ ምናልባት ከሀረር ሳትመጡ ከኮሌጅ ለቆ ይሆናል! ብቻ ... ሰው ሁሉ የሚገረምበት ፣ ' የት ይደርስ ይሆን ' የሚባል ፣ በጣም ብልህ ልጅ ነበር! »

« ለመሆኑ ምን ብሎ ጽፎልህ ነው በማታውቀው አገር ፣ እንዲያው እውር ድንብሩን ፣ ልትሂድ አስበህ የነበር? »

« ሰው መሄጃ ሲያጣኑ ነው መውጫ ፍላጋ እውር ድንብሩን የሚጻጸብሰው! » አሰና የቅርታ ፈገግታ ፈገግ ብሎ ፣ ውብቱ የጸፈለትን ለማስታወስ ፣ አይኖቹን ሳያረግብ-ፈት ለፈት ተክሎ ሲያስብ ትንሽ ቆዩ ።

« እ...! አሁን ስንቱን አስታውሼ ለንገርሽ? ብዙ ጊዜ ይጽፍልኛል ። አሁን ' ለመሄድ አሳሰበኝ ' ያልሁሽ ግን ፣ በተለይ የኪ የዝ ውን መራት ለማየት ሄዶ እንደ ተመለሰ የጸፈልኝ ነው ። ከጻጸፉ ማማርም ሌላ በጣም ረዥም ስለሆነ ፣ ቆነጣጥዬ ብነግርሽ እንዳላበላሸው ወረቀቱን ፈልጌ ባገኘው ፣ ብሰጥሽና ብታነቢው ይሻላል ። ብቻ ከዚያ ረዥም ወረቀት ያልረሳሁት ፣ ወደፊትም ልረሳው የግልጽ ፣ እንዲህ የሚለው ነው ። »

« በጠቅላላው ገላጭ ግን ስር ነው፤ የኪና አካባቢው ግን ልዩ ነው፤ የኪና አካባቢው ልዩ እንዲሆን ጥንቱን የፈጣሪ ፈቃድ ስለሆነ፤ ዙሪያውን የማያቅርጥ የተራራ ግንብ ግንብቶ በዚያ አጥሮ ታልፈዋል፤ እነዚያ ውስጥ ፈጣሪ የፍጥረቱን ህግ አሻሽሎ፤ ጊዜን በበጋና በከ ረፍት በመስፈል ፈንታ፤ ሁሉ ጊዜ ከረፍት፤ ሁሉንዚ በጋ እንዲሆን እድርጎዋል። እነዚያ ውስጥ፤ ቀኑ ለይሁዳ፤ ሌላ ለዝናብ እንዲሆን ተመድቦ፤ ሁሉንም በስምምነት አገልግሎታቸውን ያለማቆረጥ እንዲሰጡ አድርጓል። እነዚያ ገላጭ ያለመልግል እንጂ፤ አያጠወልግም፤ እነዚያ ዝናብ አፈር ይከምራል እንጂ አይጠርግም፤ እነዚያ መሬት እንዲሁ አብቅላ ታብ ሳለች እንጂ አትታረስም፤ ውህ ይሞላል እንጂ አይደፈርስም፤ ዛፍ ይረዝ ግል፤ ይጠፍራል እንጂ አይጣጠምም፤ አይጎብጥም፤ እነዚያ ጫካው በኖ ወጥ፤ ከረረማውን፤ ግፍን፤ ሸንኮፍን፤ መዝን፤ ፓፓያውን፤ እንዲሁም ስሙን ቅጥሩ የማይታወቅ ብዙ ፍራፍሬ ራሱ ሰርተ፤ ጠብቆ፤ ለሰውና ሳውሬው ያከቆናል። እነዚያ አገር ስርቆት ስለሌለ፤ ከብት ላገልግሎት ሲፈለግ ብቻ ከጫካው ተፈልጎ ይመጣል እንጂ ጋጥ፤ ወይም በረት አይ ሰራሰትም፤ እነዚያ አገር ያለው ከሌለው ጋር መካፈል ነጥሪ ስራት ስለ ሆነ፤ የሰበትና የገፍንት፤ እንክግግን ግብራቸው ስማቸው አይታወቅም፤ እነዚያ አገር አሰት መናገር ስለሌለ፤ ደንገት በስተት፤ ወይም በደም ፍሳት ተገፍፍ ነፍስ የሚገደል ቢኖር፤ መጀመርያ መስከሮ እጁን የሚሰጥ ገዳዩ ራሱ ነው፤ ህ ካላ በሁጥላ፤ ወደ መጨረሻው እንዲህ ይላል። « ህንገርግን፤ ጭህን ሁሉ አይተህ፤ ይህን ሁሉ ሰምተህ፤ እንዲያ ያለው አገር ያንት በመሆኑ፤ እንዲያ ሳለው አገር ሳለቤት በመሆኑ፤ ደስታና ከራት የተቀመጥህበትን መሬት አስለቅቀው፤ አንስተው፤ የሚያንሳፍፋህ ሲመስልህ፤ ወዲያው እንዲያ ያለችህ ውብ አገር በድንግልና ወደግር ጀት መሄድጥ፤ እንዲያ ያለው ህዝብ የተለምደን ህይወት ደስታ ሳያ ወቅ፤ ልዩ ልዩ በሽታና ችጋር በቀጥታ ወደርጅና የሚያስተላልፋት መሆኑ ሲታሰብህ፤ ደስታህም፤ ከራትህም እንክት፤ ንኩት፤ ብለው ይላቅህና ከራት ትወድቃለህ፤ መሬት ትገባለህ፤ እይውልሽ፤ ከዚያ ረሻጥ ደብዳቤ አልፎ አልፎ ልቤን ስለነኩት፤ ያልረሳሁዋቸው እነ ዚህ ከፍሎች ናቸው፤ ቆይ ፈልጌ አሰጥሽና ታንቢዋለሽ። »

« ታዲያ እውነት... አገሩና ሁኔታው ሁሉ እንዲህ እንደ ጸፈው ይሆን? ወይስ... እንዲያው ራሱ ፈጥሮ የጸፈው ይሆን? ስለች « ውበቱ ከጸፈው የማስታወሰው ክፍል ነው » ብሎ ሲናገር ህም ብላ ስታደምጥ ቆይታ። »

« ትንሽ አጋኖ እንደሆነ እንጂ ፈጥሮ አይደለም ፣ ዶክተር ሀጎ ስም 'የሀገሩ ውበት ግመዛዘኛ የለውም' ብሎ ነገረኝ ። »

እሺ እስኪ... ያገሩ ውበትስ እሱ አጋኖ እንደ ደፈውም ይሁን፣ ታዲያ አንተ ከርሱቱ ርሰት ፣ ከገንዘቡ ገንዘብ ሳይኖርህ ፣ ባዶ እጅ ሆነ ብትሄድ ፣ እንዲሁ ያን ከንቅ የሚበላሽ ውበት አይተህ አድንቅ ህም ፣ አዝነህም ፣ ለመመለስ ነው ፣ ወይስ 'ምን አደርጋለሁ' ብለህ ነው ልትሄድ አስበህ የነበር ? »

« ርሰትግ ውበቱ ፣ 'ገዢዎቻችን' ስላሉኝ ነው ፣ 'ለመሄድ አስቤ ነበር' ያልሁሽ ፣ ያለዚያ ምን ሳይሆን እሄዳለሁ ? »

« ርሰት ገዢዎቻችን አለኝ አላልሽኝም ከሆነ ርሰት ገዢዎቻችን እንዲሁ እውነትም እንዴት ይወድሃል ፣ »

« ለኔ የገዛውን አምስት ጋሻ መሬት ሊያይ ሄዶክ ነው ያገሩን ግግርና የሀገሱን ሁኔታ አይቶ ፣ እንዲያ አድርጎ የጸፈልኝ ፣ »

« በገንዘቡ ነው... አምስት ጋሻ መሬት የገዛልህ ? » አለች ፣ በመገረም አይንጥን ሁሉ አውጥታ ።

- « አዎ ፣ ብቻ በምን ያከል ገዛው መለለሽ ? »
- « በምን ያከል ገዛው ? »
- « አንዱን ባምስት ብር ፣ አምስቱን በህያ አምስት ብር ፣ »
- « ትቀልድብኛለህ መለለኝ ፣ » አለች ሰፊ እየሳቀች ።
- « ቀልድ አይለም ፣ ምሬት ነው ። ብቻ ምክናያት አለው ። »
- « ምን ? »

« እንሆይ ኢሉባቦርን ሊጎበኙ ሄደው ፣ 'የዚያ አገር ሀገብ የመሬት ችግር አለበት' ስላሉዋቸው ፣ እዚያ ያለው ብዙ ሺህ ጋሻ የመንግስት መሬት ፣ ባምስት ባምስት ብር ለሀገብ እንዲሸጥ አዘው ትመለሱ ። ወዲያው እዚያ በጊዜው የተገኙት የመንግስት ባለስልጣኖችና ሰራተኞች ፣ ያን ሁሉ ጋሻ መሬት አንዳንድ ቀይ ሳንቲም ሳያወጡ በዩራላቸው ፣ በዘመዶቻቸውና በወዳጆቻቸው ስም አዛውረው ፣ መዝገብ አግብተው ይጠብቁ ጀመር ። ከዚያ በሁዋላ ምን ልበልሽ ፣ መሬት ሊገዛ ለሚሄድ ሁሉ ፣ መጀመርያ ጋሻውን ባራትና ባምስት መቶ ብር ትንሽ ቆይተው ፣ ጋሻውን በሽህና በሁለት ሺህ ብር እዩቸበቸቡ ፣ ባንድ ጊዜ ፣ እንኩዋንስ ሰው ግንጋገር ግየቱም የሚያሰለቻቸው ጌቶች ሆኑ ፣ እይውልሽ ፣ በዚያ ጊዜ ነው ውበቱ የመንግስት ባለስልጣን ፣ ወይም ሰራተኛ ስለነበረ ፣ 'ወህያ አምስት ብር አምስት ጋሻ መሬት ገዛሁልህ' ያለኝ ፣ »

“ ቆይ እስኪ አልገባኝም ፣ ታዲያ አሁን እንዳልሸው ከተደረገ ድህረው ምን አገኘ ? ”

“ አይ ፣ አንቺ ደዋ ፣ ድህረው ካገኘ ፣ ድህ መሆኑ ይቀርና በድህ ላይ ጌታ መሆን ይቀርዳል ፣ እንከጥንሰ ድህረው ከሀብታሞችም እዚያ ከነበሩት የመንግስት ባለስልጣናችና ሰራተኞች ዘመዶች ፣ ወይም ወዳጆች በቀር ፣ ያገኙ ቢኖሩ ያሰጥርጥር ጥቂት ይሆናሉ ፣ ድህረው ያው እንደ ልማዱ ፣ እኒያን ጥቂት ሰዎች ለማበልጸግ ምክናያት ሆነ ! ”

“ ይገርማል ፣ መቼ ነው የጸፈህ ፣ ”

“ ሁለት አመት ያህል የሚሆን ይመስለኛል ። ”

“ ታዲያ አሁን ያ መሬት ይኖር ይመስልህል ? ”

“ ጌታ ያለወጥ እንደሆን እንጂ መሬቱም የት ይሂዳል ? ”

“ እንዲያ ማሉቴ ነው ፣ ከሁለት አመት ወዲህ አልጸፈህም ? ”

“ የተገዛበት ሁኔታ ደስ ስላላሰኝ ፣ ስለ መሬቱ እንስትበት አላውቅም እንጂ እንጸጸፋለን ። ”

“ አሁን ከምንሄድበት ፍቅ ይሆን ? ”

“ ያው የምንሄድበት አገር ነው እንጂ ፣ አሉ አስገርሞኝኮ ነው ... ይህን ነገር ያንላሁልሽ ! ”

“ ነው እንዴ ፣ እውነትም እንዴት የሚያስገርም አጋጣሚ ነው ፣ እንገዲያ ያሉ ጉጥደኛህ ለሌላ ሰው ባልሰጠው ፣ ወይም ባልሸጠው ! ”

“ አሁንም ምን ያደርግልናል ፣ ለመስራት ካሰብነው የሚተርፍ ጊዜ ኖሮን የርሻ ስራ ለመስራት አንችል ! ”

“ አዎ እውነትህ ነው ፣ ጊዜ አይኖረንም ፣ ” አሉት ፣ አይኖሯቸውን ሳታረግብ ፣ ፊት ለፊት ትኩር አደርጋ ። ከዚያ ቅር ያለው ፊትዋ በፈገገታ አጊጦ አይኖሯቸውን ካተኮረችበት ወደ ባልዋ መለስ አደረገችና “ ግብዝ ፣ ወይም ሰይጣን አትበለኝና አንድ ነገር ልንገርህ ። ”

“ ምን ? ”

“ እዚህ ሆነን እንደምንሰማው የዳር አገር ኑሮ ክፍው ነገር ሁሉ ተሰብስቦ የሰፈረበት ፣ እዩ-ወደቁና እዩ-ተነሱ ፣ እዩ-ተንገላቱ ሲታገሉ የሚኖሩበት ” በመሆኑ ፈንታ ፣ ይህ ሁሉ የሌለበት ፣ እንዲያው ... ደህና ሆኖ ያገኘነው እንደሆነ ፣ እኔ ደስ የሚለኝ አይመስለኝም ፣ የማዘን ይመስለኛል ።

“ እንዴት እባክሽ ? ” ለሌ ጥላውን ፣ ትንሽ እንደ መላት ብሉ ።

“እዩህ ገዢህ ሆነን የምገሰግው ሁሉ፡ ላር አገር ችግር፡ በሽታ ደንቅርናና ሌላ ሌላውም ክፍ ነገር ሁሉ ተሰብስቦ ፡ ያገሩን ህዝብ የሚያሰቃይበት ፡ ከዚህ ለስራ የሚሄዱት ፡ ገንዘብ ቢኖራቸው እንኩዋ ከለመዱት በሙሉ ባይሆን በክሬል የሚተራረብ መብልና መጠጥ ፡ ልብስና መኖሪያ ፡ በታመሙ የህዚያ ርዳታ ስለግያገኙ ፡ መገባ ታቅ ፡ መጎሳቆሉ ፡ መጥጎሩ ፡ እያስፈራራቸው ጥላው የሚሸሹበት ነው ። ታዲያ ፡ እኔ ከዚህ ተሰናድኛ ፡ ታጥቂ የምሄድ ፡ እንዲያ ሌሎችን የሚያሸሸውን ችግር ሊት ስሊት ገጥሜ ድል የማድረግን ጀብድ ለማ ግሃት ነው ። አሁን እዚህ ሆኖ ሳሉብ ፡ እዚያ ያለው ክፍ ነገር ተሰ ልዩ ሲቆዩን ፡ እኛ ከዚህ ሄደን ገጥመን ፡ ተጥግተን ፡ ድል አድርገን፡ የዚያ ከፋ ነገር ፡ ግለት የሻግሩ ፡ የበሽታው ፡ የድንቅርናው እስረኛ ሆኖ የኖረውን ህዝብ ሁሉ ነጻ ስናወጣው ፡ እኛ ባስተግርነው ትም ህርት እንደ ሌላው አገር ህዝብ ሁሉ ኑርውን አሻሽሎ ፡ ጎድግዳ ለነሱ እያለ ፡ የደስታ ነጭ ሲኖር ይቃዩኝና ፡ ወዲያው አሁን እንዳደ ፈገገው ሁሉ ፡ የደስታ መቀት በሙሉ ስውኑቴ ሲሰራጭ ይሰግኛል ። ታዲያስ ፡ እንዲህ ባለ ስሜት ለመርነት ተሰናድተህ ፡ ታጥቀህ ፡ ተሰ ልፈህ ፡ ድል እንደምታደርግ ርገጠኛ ሆነህ ፡ ወደ መፍ ግን ሂደህ ፡ እዚያ ስትደርስ ፡ መርነት የለም ፡ ሁሉም ሰላም ነው ፡ ሁሉም ስሜት ነው ፡ ቢሆን የድል ስድራሊነት ከብር ሲቀርብህ አትሰቀቅም ፡ አት ፍደድም ፡ ይህ ይልህል ፡” አለች ፡ እዩሳቅች ።

“ታዲያ እንዲህ ያለ ስሜት ስለ ተሰማኝ ፡ ግብዝ ፡ ወይም ሰይ ጣን ነሽ ፡ የምልበት ምክናያት ምንድነው ?”

“እኔ የድል አድራሊነት ከላር አገኛኛ ደስ እንዲለኝ ፡ የዚያ አገር ህዝብ ሰኛጋር ፡ በበሽታና በድንቅርና ቅንብር ታስሮ እንዲቆዩን የም ወደ በመምሰሌ ፡”

“ባይጣን ለተቀደሰ ለሜትሽ እንዲህ ያለ ርኩስ ትርጉም የሚ ሰጥ ነው ፡” አለጥ ወደቅፋ ጠጋ አድርጎ ፡ ራስዋን እንደ ተንተራሰ በፊ ቅጥ ላይ ያሉ አካላትን በዩቦታቸው መኖራቸውን ለማረጋገጥ እንደ ፈለገ ሁሉ እዩመላለስ ሲደባብስ ፡ በሩ ተደጋግጥ በሀይል ስለ ተመታ ፡ ከሆረቱ ተነስታ ባይኖሯቸው ተጠያይቅና ፡ እሱ እዩተደጋገጠ የሚመ ታውን በር ሊከፍት ሂዶ ።

ጥንታዊ ጽሑፍ

ግጥም ወልደ ተንሳይ

ግጥም ወልደ ተንሳይ ፡ ትምህርት ሚኒስቴር በጠቅላይ ግዛቶች ትምህርት ቤቶች ጥናት መምህር ወስጥ ሰራተኛ ነው ። በያዘው ስራ ብዙ አመታት በመቆየቱ ፣ በየገንዘቡ ጠቅላይ ግዛት ስላሉት ትምህርት ቤቶችና እዚያ ስለ ተሰማሩት መምህራንም ፣ ሰራተኞችም ፣ መረጃ ሲፈለግ የሚጠቁት እሴት ነው ። ግጥም ስለ ጠቅላይ ግዛቶች ትምህርት ቤቶችም ሆነ እዚያ ስላሉት መምህራንና ሰራተኞች ሲጠቁ ፣ ከሱ የተሻለ አዋቂ አሰራርን ስለሚያውቅ ፣ የማያውቀውንም ቢሆን አላውቅም አይልም ። ከዚህ ሌላ በየጠቅላይ ግዛቱ ከሌሎች ሹማምንትና ሰራተኞች የበለጠ እዩ-ተዘዋወረ የነበረ በመሆኑ ፣ “የያንዳንዱን አገር ህዝብ ጠባይና ልማድ አውቃለሁ” ባይ ስለሆነ ፣ ለያገሩ ሊመደቡና ከዚያ ሊነሱ የሚገባቸውን መምህራንም ፣ ሹማምንትም ፣ “ሊያሾምና ሊያሸር ይችላል” እዩ-ተባለ ስለሚወራ ብዙ ደጅ ይጠነቃል ። ብቻ የሚወራውን ያክል ባይሆንም ፣ በክፍሉ ብዙ ጊዜ የቆዩ በመሆኑ ፣ በዩጊዜው በሚለዋወጡት ሹማምንት ላይ ሀይል እንደ ነበረውና ፣ እንደ ዳንድ ጊዜም ያለስጋት በሰማቸው ይሰራ እንደ ነበረ የታወቀ ነው ።

ግጥም ቁመታ-ረዥሞች ከሚባሉት ትንሽ መለስ ብሎ ፣ በመጠኑ ወረር ያለ ፣ በጥቁር መልክ ምንም እንኳን ከጥርሱ በቀር ፣ “ግሩም” የሚባል ነገር ባይኖረው ፣ ሁሉንም እንዲሁ እንዳለ ሲመለከቱት ደስ የሚል ፣ “የወንድ መልክ አለው” የሚሉት አይነት ነው ። ጥርሱ ግን እንደ ወሸት ጥርስ በመስመር ተካክሎ የተደረገረ ከመሆኑ ሌላ ፣ እህል አስነክቶት እንደማያውቅ ፣ ሁሉጊዜ ንጹህ በመሆኑ ፣ ያዩው ሁሉ ያደንቅሳቃል ። እሱም ይህን አውቆ ፣ ጥርሱን ለማሳዩት በሚያስቀውም በማያስቀውም መሳቅ ሰመደና ፣ በሁዋላ የላቅ አመለኛ ሆኖ ፣ ለመናገር አፉን በክፈተ ቁጥር እየላቀ ስለሚናገር ፣ ደህና አድርገው የማይውቁት ሰዎች ፣ ቁጥም ነገር ሲናገርም የማይረዱ ይመስላቸዋል ። ሰራዊት ጥላሁን አስተማሪዎች ለመሆን ግመልክቻቸውን ለትምህርት ሚኒስቴር ባቀረቡበት ጊዜ ፣ ምንም እንኳን አራቱ ባይቀርቡ ፣ ግጥም ወልደ ተንሳይ

ያው ነበርሁ ፤ ግዘገዜ ግዘገዜን እንደሆነ ብጠይቅ ፡ “ተጽፎ ለጥናው ዲራክተር ፊርማ ቀርቦዋል” ስላሉኝ ባንድ ላይ እንዲያልቅልኝ ሲሆን ያራት ፡ ያለዚያም የሰባት ጠርዶመወዜ በብድር እንዲሰጠኝ ግመልኪኛ አግብቼ መጣሁ ።

“ለብድሩ ስላቀረብኸው ግመልኪኛ የለግሁት ነገር የለም ። ነገር ግን አሁን የመጣሁ ለሌላ ጉዳይ ነው ፤ ኸ - ኸ !” አለ ግም ፡ የሶፊያን ሁኔታ ሲያይ ሳቅን ባጭር ቆርጦ ።

“ሶፊና እኔ እዚያ ስንሂድ ፡ ለትምህርት ቤቱ ብቻ ሳይሆን ባካ ባቢው ለሚኖረው ህዝብ ጭምር ለማድረግ ያቀድነውን ብታውቅ በጣም ይሰብሱህ እንደምትረዳን ርግጠኛ ነኝ ፤ ጊዜ አለህ እንደሆነ ፍቅርልኝና ባጭሩ ልንገርህ”

“እቅዳችሁ ጥሩ እንደሚሆን አልጠረጥርም ፤ ብቻ የመጣሁበት ጉዳይ ሌላ ስለሆነና ስለምትከብሩ ፡ ሌላ ጊዜ ብትነግረኝ . . . ኸ - ኸ - ኸ ኸ - ኸ !”

“አሁን ለጉዳዩ አፈጻጸምኩ . . .” ብሎ ጥላሁን ንግግሩን ሳይጨርስ ፡

“እንዴ ፤ አናግረው እንጂ ፡ ጥላዩ ፤ ‘ሌላ ነገር ልነግርህ ነው የመጣሁ’ ይልሀልኩ ፤” አለኝ ሶፊያ ፡ ጥላሁንን አድርገዋል ።

“መስሪያ ቤት ሰው ስለ ቀጠርሁ ባልቸኩል ኖሮ ፤ እቅዳችሁን መለማት ባጣም በወደድሁ ፤ ስለ ትምህርት እንኩዋን ያቶ ጥላሁንን ፤ የግንንም አሳብ ግወቅ ለኛ ለትምህርት ሚኒስቴር ሰራተኞች ስለሚጠቀሙን መለማት ይገባኛል ። ብቻ አሁን ስለቸኩልሁ . . . ዋናው ዲራክተር ለከውኝ ነውና የመጣሁ ፤ መልክቴን አድርጎ እንድሄድ ይቅርታ አድርጉልኝ ፤ ኸ - ኸ - ኸ - ኸ - !”

“ዋናው ዲራክተር እኔ ዘንድ ሳኩህ ፤” አለ ጥላሁን ፤ እንደ መደንገጥ ብሎ ።

“አዎ ፤ እንግዳ ባይኖርባቸው እንዲያውም ራሳቸው ቢመጡ ይወዱ ነበር ፤ ኸ - ኸ - ኸ - ኸ - !”

“እንዴት ፤ ምንድነው ነገሩ ፤” አለ ጥላሁን እንዲያ ያለ የግደታ መን ነገር ሲለማ ።

“በደረሰው ያልታሰበ ነገር በጣም አዝነው ፤ እሳቸው እንግዳ ስላለባቸው በላቸው ስም ይቅርታ እንድለምንህ ነው . . . እኔን የላኩኝ ፤ ኸ - ኸ - ኸ - ኸ - ኸ !”

“ብድሩ የግዴታቸው ሆነ ወይስ... ሌላ ነገር ነው!”

“ስለ ብድር አደለም፤ እንተ በተመደብህበት ያስተግራኝት ቦታ ቀድሞ ሌላ ሰው ተመድቦበት ኖሮኛል። ነገር ግን መዝገብ ቤቶች ረስተው፤ እንተ ግመልክቻ ስታቀርብ፣ ‘ቦታው ከፍት ነው’ ብለው ላንተ እንዲሰጥ ዋናውን ዲሬክተር በስህተት አስፈረሙባቸው። አሁን ቀድሞ የተመደበው ሰው ሊሄድ መገኘቱን ስለጠየቀ፣ ነገሩ ቢመረመር እውነትም ቀድሞ የተመደበበት ሆኖ ተገኘ። ስለዚህ፣ መቸስ... እንደምታውቀው አስተዳደር የያዘውን ቦታ ያለምክናያት ለሌላ አሳልፎ መስጠት ያስችግራል፤ ለዚህ ነው ዋናው ዲሬክተር በጣም ያዘኑ፤ ሽ - ሽ ሽ - 1”

ጥላሁንና ሶፊያ በድንጋጤ ዝም ብለው ሲተያዩ ከቆዩ በሁዋላ፣ ጥላሁን ልቡን አረጋግቶ፣ “ዋናው ዲሬክተር በዚህ ሊያዝኑ አያስፈልግም፤ ሌላ ቦታ የሚገኝልኝ ከሆነ የዚህ ተረብኝ ብዬ አልቆረቆርም።”

“ሌላ ያልተያዘ ቦታ ለጊዜው የለም እንጂ ቢኖርም ደህና ነበር፤ ለዚህ ነው ዋናው ዲሬክተር ያዘኑ፤ ምናልባት ወደፊት ሊገኝ ይችላል ይሆናል፤ ነገር ግን መቸ እንደሚገኝ ርግጠኛ መሆን አይቻልም፤ ሽ ሽ - ሽ”

እስከ ትናንት ፣ አረ እስከ ዛሬ ጥቅት ድረስ፣ “ዳር አገር የሚሄድ ድልን አጣን” እያላችሁ ትችገሩ አልነበረም? ወይስ የኔ ዳር አገር ለመሄድ መፍቀድ ድንገት ዳሩን መሀል አድርጎ አሰወድዶት ይሆን?”

“አሁን ዳር አገር ይሁን መሀል፣ ከፍት ቦታ በጭራሽ አይገኝም! ሽ - ሽ - ሽ - ሽ - ሽ፤”

“ከመቸ ወዲህ? በምን ምክናያት?”

“የሰላም ጉዋዶች በብዛት የሚመጡ መሆናቸውና፣ ከስተግ ይልቅ ወደ ዳር አገር ሄደው ለማስተግር መምረጣቸው ስለታወቀ፣ ‘ዳር አገር አንሄድም’ የሚሉ ኢትዮጵያውያን፣ ስራ የማያገኙ መሆናቸውን ተረድተው፣ ሁሉም በየተመደቡበት ለመሄድ ይቀዳደሙ ጀመር፤ ሽ - ሽ - ሽ”

“የሰላም ጉዋዶች ዳር አገር ሄደው የፈለጉትን ተምረው ይመጡ እንደሆነ እንጂ ምን ሊያስተምሩ?”

“አሁን ወደ ፖለቲካ ሄድህ፤ ሽ - ሽ - ሽ - ሽ - ሽ - ሽ - 1 እኛ የትምህርት ሰዎች ነን እንጂ የፖለቲካ ሰዎች አይደለንምና፤ ፖለቲካውን ለፖለቲካ ሰዎች በንተውላቸው ይሻላል፤ ሽ - ሽ - ሽ - ሽ፤”

“እሱስ እውነትህ ነው። ፖለቲካውን ለባለፖለቲካዎች እንተወው፤ ብቻ ከትምህርቱም ወገን ብንመለከተው፤ የሰላም ጉዋዶች ኢትዮጵያውያን ባልተሰናዱበት እንጂ በኢትዮጵያውያን ፈንታ ሊተኩ ባልተገባም።”

“አሁንም ልክ እንደሱ ነው። የሰላም ጉዋዶች ኢትዮጵያውያን ባልተሰናዱበት፤ ቢያንስ ቢያንስ ለመለስተኛ ሁለተኛ ደረጃ ነው የሚመጡ። ሽ - ሽ - ሽ - ሽ - ሽ - ሽ - ሽ - ”

“እንዲህ ከሆነ፤ እኔ እንኩዋ መስመራ ሌላ ቢሆን ሶፊ አለች፤ ባንዱ የሰላም ጉዋድ ፈንታ ቅጠርዋት። ባገርዋ ቁዋንቁዋ፤ ላገርዋ ልጆች ካንድ የሰላም ጉዋድ የተሻለ እንደምትጠቅም አንተም አትጠረጥር።”

“አልጠረጥርም፤ ላንተም ለስዋም፤ ወደፊት ቦታ ይፈለግላችሁ ዋል። ሽ - ሽ - ሽ - ሽ።”

“አቶ ይቅርታህን፤ ስም መያዝ አይሆንልኝም፤ አቶ” አለች ሶፊያ፡ ቁጣዋን መዋጥ ብትጥከር አቅቶዋት፤ አይኖችዋ ደም ሰብሰው።

“ማሞ፤ ማሞ ወልደ ተንሳይ” አለ ማሞ፡ የሶፊያን ቁጣ ከፊቱ ሲያይ እንደ መሸበር ብሎ።

“አዎ፤ አቶ ማሞ፤ ለመሆኑ፤ ም... ምንድነህ? ሰው ነህ? ወይስ ... በሰው አምላክ የተፈጠርህ አውሬ!”

“እንዴት? ምን ማለትሽ ነው?”

“ክፉ አውሬ፤ ወዳኝ አውሬ ነህ፤ ሰውም እንደሆንህ ... የሰው ስሜት ያልተፈጠረብህ፤ ደስታህን ከሰው ጭንቀት የምታገኝ ጭራቅ ነህ!” አለች፡ ሰውነትዋ ሁሉ በንዴት እየተንቀጠቀጠ።

“ምን አልሁ? ምን ክፉ ተናገርሁ? አቶ ጥላሁን፤ ሰው የተላከውን ስለተናገረ፤ ‘አውሬ ወይም ... ጭራቅ’ ይባላል?” አለ ማሞ፡ ሶፊያን ማየት ፈርቶ፤ ወደ ጥላሁን ፊቱን መልሶ።

“እባክሽ .. ዝም በይ፡ ሶፊ!” አለ ጥላሁንም ቁጣዋን ሰላይ እየፈረ።

“ዝም በል አገተ ደም .. የምትህ .. ልሳነዝም በል!” አለች ፣ ተነስታ መሬቱን በሀይል እዩረገጠች ። “ከዚህ ወዲያ ምን ሊያደርገህ ኖርዋል ፣ የተመደብህበትን ስራ ፣ እንደ መስዋገንንት ርስቱን ለሚጠብቅለት ዘመዱ ይሁን ገምኑ ፣ እንዲሆኑለት ስለ ጠዩቀው ፣ እንተምንም ግድረግ እንደማትችል አውቆ አንስት ስጠ ፣ ይህ አይበቃም ፣ ሳቱምን ይባላል ፣ ሰው ከሆነ ፣ ሀሊና ካለው ፣ ሲሆን እንዲህ ያለ ግፍ ባልሰራ ፣ ጥቅም አሸንፎት ቢሰራስ ፣ ደግሞ እንደገና ግፍ በሰራበት ሰው ላይ ፣ እቤቱ ድረስ መጥቶ መሳቅ የግፍ ድርብ እደለም ፣ ሂድ ውጣ ከዚህ!” ብላ ፣ ተቀምጣበት የነበረውን ወንበር ስትይዝ ፣ ጥላሁን እሰዋን ለመያዝ ፣ ግም ለመሸሽ ፣ ሁለቱም ደንግጠው ተነሱ ። ነገር ግን ጥላሁን ድርሶ ከመያዙ ፣ ግም ርጦ ከማምለጡ በፊት ፣ የወረወረችው ወንበር በትኩሻው ላይ ንክትክት አለ ።

ግም ከዚያ ርጦ እንደ ወጣ ፣ ጸንጥላውንና ባርጌጣውን ካስቀመጠ በኋላ ነጥቆ ፣ እዩፎጠ እመንገድ ገባ ። ሶፊያን ግን ንዴትዋ ሲያልፍ ፣ ለታገደው የማትችል ልቅሶ ስለ መጣባት ፣ አልጋው ላይ በግንባርዋ ተደፍታ ፣ ምርጫ ጭ ግልቅስ ስትጀምር ፣ ጥላሁን ከወደቀችበት እን ስቶ ፣ በደረቀ አስደግፎ ፣ ያባብላት ጀመር ። እንዲያ በደረቀ አቅፎ ራስ ጭን ፣ ጆርጅን ፣ ግንባርዋን ፣ ጥንጭጥን እየሳመ ሲያባብላት ፣ ትንሽ በቅ ግሽ ጸጥ እያለች ፣ ሰለም እያገኘች ሂሳ ፣ ሰውነትዋ በሰውነቱ ላይ ዘና ትኩሳትዋ በረድ ፣ ትንፋሽዋ ዘሰጥ ስላለ ፣ ልቅሶዋም እንደ ንዴትዋ ግለታን አዩና ፣ በደረቀ እንባሰቶችን አሳሰና ከሱዋ ወደ ሌላ ልኮ ፣ ትንሽ ዝም ብሎ ስቆዩ በሁዋላ ፣ “ተይው ግዴለም ፣ የኔ እመቤት ፣ ርሸው ፣” አለ አይነትን አጣራው ላይ እንደ ሰቅሶ የቅርቅ ፈገገታ ፈገግ ብሎ ።

“ሀ ... ፣ ይቅር ግዴለም ፣ ድርጅ እልም እንጂ እውነት አልነበር ላጭር ጊዜ እንደ ከርሱቆሴ ሀዋርያት የታመሙትን ፈውሰን ፣ የተቸገሩ ትን ረድተን ፣ የማያውቁትን እያስተግርን ነሩዋቸውን አሻሽለን ፣ ይህን ሁሉ እያዩን ፣ በዚህ ሁሉ ከያፋ ስንመሰገን እዩሰግን ደስ ብሎን ፣ በጥሩ እልም ውስጥ ኖርን ፣ በውናችን ባይሆን በልግችን ሰርተን ላጭር ጊዜ ደስ አለን ፣ እያ ፣ መቸም ጥናው ነገር ደስ መሰኘቱ ነው ፣ እልም ይሁን እውን ፣ ደስ ካሰኘ ሁሉም አንድ ነው ፣ ብቻ ደስ እንዳለን ትንሽ እንደንቆይ ፣ እልግችን ባያጥር እንዴት ጥሩ ነበር ፣” አለና ፣ በቅፋ የያ ህገን ሀጸን ፣ ‘እገሩ’ እንደግል እዩፎጠ እዩናቹን ከጣራው ላይ

ወደ በጥልቅ ሲያስብ ቆይቶ፣ “እሁን መሄድ ብቻ ነው፤ ሌላ ነገር የለም፤ ግድራህን እንሂድ፤ መሄድ የግድግዳው ተኩትን አዲስ ነገር ያሳያል፤ አዲስ ነገር ግንኙኛም አዲስ አካባቢ ይፈጥራል፤ በሌሊት እንሂድ!”

“ጥላየ፤ ወደኛ የምንሄድ?” አለች ሰጭ፤ በጥቅሩ ላይ እንደሌሎች ቀና ጠላ፤ አይኖሩን ጠልቃ አያዩት።

“ወደ ውስጥ በዛብህ እንሂድ፤ መሬታችንን አለ እንደሆነ፤ የግብርና ስራ እንሰራለን፤ የምንመኘውን ያከል ላይሆን በመጠኑ ልንረገጥ እንችላለን ይሆናል፤ መሬቱ ላይ ጥርጥር ... እስከ ምን ግድረግ እንደሚቻል ሂደት ግንኙኛ አይከብሩም!”

ምእራፍ ፯

አድራሰ ፩ባ !

ሰፊያና ጥላሁን ፣ ጎሬ የሚያቆያቸው ክፉ ይሁን በጎ ሳያውቁ ፣
እዘያ እድላቸው የሚያቆያቸውን ለመግጠም ቆርጠው ፣ የቤት እቃቸውን
ሁሉ ፣ አልጋቸውን ፣ ፍራሻቸውን ፣ ቁም ሳጥናቸውን ፣ ጠረጴዛና ወን
በሮቻቸውን ፣ ሌላውንም ጥቃቅን ነገር ፣ ለቤቱ ባለቤት ሸጠው ፣ የጥ
ቂት ቀኖች የቤት ክራይ ፣ የመብራትና የውሀ ከክፈሉ በሁጥላ ፣ በተረ
ፋቸው ገንዘብ ፣ በጭነት ካሚዮን ተሳፍረው ለመገጥዝ ተነሱ ።

“ጎሬ ድረስ ስንት ያስከፍሉናል ጋሽ ?” አለ ጥላሁን ፣ አዲስ
ከተማ ሄዶ ፣ ለትምህርት ቤት ማደሻ የሚሆን ስሚንቶ ጭኖ ወደ ጎሬ
ለመሄድ የሚሰናዳውን ፣ አቶ ዮሴፍ ብርሃኔ የሚባለውን ባለካሚዮን ።

“ ስንት ናችሁ ?” አለ ባለካሚዮን ።

“ ሁለት ። እኔና ባለቤቴ ብቻ ነን ።”

“ ለሁለታችሁ አርባ ብር ትከፍላላችሁ ።”

“ ምንድን ጋሽ ፣ በጭነት መኪና መሄድ መጀመሪያዬ አይደለምከ !
ዋጋውን አውቀዋለሁ ።”

“ በትናንት ዋጋ ዛሬ የሚገኝ ነገር የለም ፣ ወንድሜ ፣ የማናቸውም
ነገር ዋጋ ሲያደግ ነው የሚያደር ። የመጨረሻ ዋጋ ሰላሳ ብር ነው ።
ከዚህ ያነሰ ካገኛችሁ እሌላጋ ፈልጉ ።”

“ ከነጁ ጋር ለሁለታችን ቦታ ይገኛል ?”

“ ላንዳችሁ ብቻ ይገኛል ።”

“ ምን ከነጁ ሌላ ሁለት ሰዎች የሚያስቀምጥ ቦታ እፊት የለም
ማለት ነው ?”

“ እጋቢናው ውስጥ ካዩታንቲው ሌላ አንድ ሰው ብቻ ማስቀመጥ
ነው የሚፈቀድ ።”

“ ጋቢናውና አዩታንቲው . . . ምንድን ናቸው ?”

“ በጭነት መኪና ብዙ ጊዜ ከሄድህ እንዴት ጋቢናና አዩታንቲ
ሳታውቅ ቀረህ ?” አለ አቶ ዮሴፍ ፣ እንደ መሳቅ ብሎ ።

“ልብ ባልላቸው ይሆናል እንጂ . . ሳልሰማቸው የቀረሁ እንኩዋ አይመስሉኝም ።”

“ጋቢና የፊቱ መቀመጫ፣ አዩታንቲ፣ የነጁ ረዳት ናቸው ።” አለ አቶ የሴፍ፣ አሁንም እንደ መሳቅ ብሎ ።

“በዋጋ እንኩዋ ጎድተውናል፤ ነገር ግን መቸስ ምን ይደረግ፤ ምን ጊዜ ትነሳላችሁ?”

“ሌሊት በዘጠኝ ሰአት ። እዚህ ካላደራችሁ አትደርሱብንም ።”

“የት እናድራለን?”

“እዚህ ኢትዮጵያ በጥንቱ ሲሆን ። እኛም ጭነታችንን ዘበኛ እንዲጠብቅልን እዚህ ነው የምናድር ።”

“እሺ መጥተን እናድራለን ።”

“እንግዲህ በቁርጥ መንገዶች ከሆናችሁ፣ ለከፍላችሁ አሁን ገንዘብ ከፍለህ ቁልፍህን ብትረከብ ይሻላል፤ ወደ ግብር ከፍል ፈላጊው ብዙ ስለሆነ ይያዝብህል ። ወዲያውም . . ከመኪናው ከራይ ቢያንስ . . ግግሮችን ግስያዝ ደንብ መሆኑን ታውቃለህ?”

“እሺ ግዴለም እከፍላለሁ ።” አለና ጥላሁን ለመኪናው አስራ ሦስት ብር፣ ለሆቴሉ ስድስት ብር ከፍሎ፣ ቁልፉንና የደረሰኙን ተቅብሎ፣ ወደ ቤቱ ተመለሰ ።

“እይውልሽ ዛሬ ሌሊት፣ በዘጠኝ ሰአት ልንነሳ ለካሚዮን ከራይ ግግሽ ዋጋ፣ አስራምስት ብር፣ ለሆቴል፣ ሳልጋ ብቻ፣ ስድስት ብር ከፍቶ ይህን የደረሰኝና ቁልፍ ተቅብሎ መጣሁ ።” አለ ጥላሁን፣ እቤቱ እንደ ደረሰ ቁልፉንና የደረሰኙን ለሶሬያ እያሳዩ ።

“ውይ ጥላየ! የሌሎችን የደረሰኝኩ ነው ያመጣህ!” አለች ሶሬያ፣ ደረሰኙን ስታይ እዩላቀች ።

“እንዴት?” አለ ጥላሁንም፣ ትንሽ እንደ መሳቅ ብሎ ።

“እየውልህ፤ ሰዩም ገብረጸድቅና ጸዮን ሞገስ የሚል የደረሰኝ ነው ።”

“ጸዮን ሞገስና፣ ሰዩም ገብረ ጸድቅ እንቺና እኔ ነንኩ!”

“እንዲህ ተባልን? ለምን ሰማችንን ለወጥኸው?”

“ምናልባት . . ተከታታይ ቢኖርብን፣ ወደ ኢሉባቦር መሄዳችን እንዳይታወቅብን ።”

“ጥንቃቄው አይከፋም፤ ነፍስ እያወቅህ መሄድህን የሚያሳይ ነው ። ብቻ ግን ይከታተልን ብለህ ሰጋህ!”

“ምናልባት ያንቺ ዘመዶች የተከታተሉን እንደሆነ ብዬ ነዋ፤ የድማ በእግዚአብሔር ፕርነት . . ቀድመውኝ በላሂዳ፣ እከተላቸው እንደሆነ እንጂ፣ ‘ይከተሉኛል’ ብዬ አልሰጋም!” ከሌ ፈገገ ብሎ።

“ይድ፣ ዘምባል!” አላች ሰፍያ፣ የሞቱ ዘመዶቹን፣ ‘እከተል እንደሆነ’ ብላ በጥሬ ሰጦታ አድርጋው።

“ለመሆኑ ነን ጥዋት የምንሄድ ከሆነ፣ ሆኑል ማደር ለምን አስፈላጊና ክራይ ከራህ የሆነ?” አላች፣ ወዲያው ቀጥላ።

“ባለካሚያን ‘እዚህ አድራሻው ካልቀሰቀሰናችሁ አትደርሱብንም’ አሉኝ።”

“እውነት ነው፣ ጊዜው ሲደርስ እነሱ ቢቀሰቅሱን ይሻላል። እዚህ ስጋቱም አያስተኝን።”

“ብቻ . . ደስ ያላለኝ ነገር፣ እራት ከነጁና ከረዳቱ ሌላ ካንድ ሰው በቀር ማስቀመጥ አይፈቀድም ስላሉኝ፣ አንቺ እውስጥ ከነሱ ጋር፣ እኔ በብርድ ልብሴ ተጠቅልዬ እላይ ከጭነቱ ጋር ተቀምጠን መገዋዛችን ነው።”

“እኔስ እንዳንተ በብርድ ልብሴ ተሸፍኖኜ ገዱህ አዩር እንደ ልቤ እያገኘሁ፣ የፍጥረትን ውበት እያደነቅሁ፣ እንዳልጥዋዝ እዚያ ውስጥ፣ ከማላውቃቸው ሰዎች ጋር ተጨናንቄ የምሄድበት ምክናያት ከቆያን ይሆን?”

“ቀን ነፋሱ፣ ጥዋትና ማታ ውርጫ፣ ላልለመደው ሰው አደገኝ ሊሆን ይችላል” ባላሉኝ፣ እንዲህ ያለውን ነገር ሁሉ እስከተለምድው . . ባንድ ጊዜ ከመጋፈጡ መጠንቀቅ ይሻላል በማለት ብቻ ነው።”

“ይህን ነገር ደግመህ ታነሳና በማያውቁን ሰዎች ፊት ስንጨቃ ጨቅ አመላችንን እንዳናስቆጥር አጥህን ዝጋ። የኔ ቦታ ካንተ ጋር እጭነቱ ላይ ነው።”

“እሱኔ አልክሽን ወደጎን አቆይና፣ የምንግርሽን በጥምና በሚ። ጭነቱ ስሚንቶ መሆኑን ነግራሻለሁ። እንግዲህ፣ ‘ክታች ስሚንቶ አንጥፈ፣ ከላይ የጥቅምት ሌሊት ውርጭ እዩወረደብኝ ልገጥዝ’ ነውክ የምትይው፣ ታዲያ ይህ . . . በሽታን በቀጥታ መጋበዝ አይባልም?”

“ለመሆኑ አንተ ከስሚንቶ ቅዝቃዜና ከጥቅምት ሌሊት ውርጭ ጋር የሰላም ውል ፈርመህል፣ ወይስ የምትከላከልበት መድሀኒት አለህ? ወይስ የስሚንቶ ቅዝቃዜና ውርጭ እኔን በተለይ የሚፈልጉኝ ያባታቸው ገዳይ ነኝ፣ ጥላዩ፣ ከሁን ጀምረህ አንድ ነገር እንድታውቅልኝ”

እረጋጋሁ ፣ ልብ አርጋሁ ፣ እንዲህ አንጻንድ የሚያሰጋ ነገር በደ
ረሰ ቅጥር እኔን ወደ ሁሉም እየሸሸግህ ፣ እኔን እየተውህ ፣ አንተ ብቻ
ህን እየቀደምህ ለመግጠም ታስብ እንደሆነ ፣ ይህ በጭራሽ የግልቀብ
ለው ነው ።” አሰኙ ተቆጥታ ።

“እንዲህ ያለ ጥፋት ደግሜ ሳለጠፋ አምላላሁ ፣ ብቻ ያሁኑን
ይቅር በይኝ ፣ የኔ እልክኛ!” አሰ ጥላሁን ፣ ተቆጥታ እንደ ቆመኛ እኛፍ
አድርጎ ይዞ እየሳቀ ። እስከም ቀጣዋን ትታ ትሰቅ ጀመር ።

ባልና ሚስቱ ተያይዘው ባንድ ላይ ሲሰሩ ፣ በር ተደጋግሞ መመ
ታቱን አልሰሙም ነበር ። ሳቁ ትንሽ ቀንሶ ሲል ፣ በር መመታቱን ጥላ
ሁን ቀድሞ ስለሰማ ፣ ጣቱን በከንፈሮቹ ላይ አድርጎ “እስ .. ፤” አለና
ሂዶ ቢከፍት የቤቱን ጌታ ፣ አቶ በትሩ ዳመናን ከባለቤታቸው ጋር ፊት
ለፊት ቆመው አንኛቸው ። ያቶ በትሩ ባለቤት ፣ ወይዘሮ ሽፍኔ በቀኝ
እጃቸው አንድ ጀበና የፈላ ቡና ፣ በግራ እጃቸው ብዙ ፍንጃሎች ባንድ
ላይ ሰከተው ይዘዋል ። አንድ ልጅ ድፎ ዳቦ ፣ ቀሚስ በለበሰ ሞላብ
በራሱ ተሸክሞ ፣ ጠጅ የሞላ ማንቆርቆርያ በጁ አንጠልጥሎ ፣ ተከትሎ
ሞቸዋል ።

“እንዴት ዋሉ አባባ ፣ እንዴት ዋሉ አማማ” አሰ ጥላሁን ፣ ወይ
ዘሮ ሽፍኔና የተከተላቸው ልጅ የተሸከሙት ያልተሰመደ ፣ እንግዳ ነገር
በመሆኑ ግር ያለው መሆኑ ከፈቱ እየታዩ ።

“እንዴት ዋልህ!” አሉ አቶ በትሩ ፣ ድንገተኛ የቁጣ ስሜት ሲሰ
ማቸው ፊታቸው ትንሽ ጨምደድ ብሎ ። ነገር ግን ቁጣቸውን ጥላሁን
ልብ አድርጎ ከመመልከቱ በፊት ፣ ስሜታቸው ተለወጠና ወዲያው የተ
ጨመደደ ፊታቸው ፈገግ አለ ።

አቶ በትሩ በድሜም ይሁን በማእረግና በሀብት ከላቸው ያንሳሉ
የሚሉዋቸው ሁሉ ፣ ሲሆን እጅ ነስተው ፣ እጅ መንሳት በቀር ባፋቸው
ብቻ እንኩዋ ፣ “ጤና ይስጥልኝ” በማለት ፈንታ ፣ “እንዴት ዋሉ ፣ እን
ዴት አደሩ!” ሲሉዋቸው ፣ ልክ እንደ ሰደቡዋቸው ቆጥረውት ፣ ሰጊ
ዜው ግልፍ ይላቸውና የቁጣ መልክ ይታይባቸዋል ። ነገር ግን እንዲያ
ያለውን እድሜ የማይከበርበት ጊዜ ፣ እንዲያ ያለውን የብልጻና ወረር
ሸኝ ያ የፈረንጅ ትምህርት የሚሉት ነገር ባገሩ ሁሉ ላይ ያመጣው
እንጂ ፣ በተለይ በላቸው ብቻ የደረሰ አለመሆኑ ትዝ ሲላቸው ፣ ወዲያው
በቁጣ የተኮማተረ ለባቸው ለዘብ ብሎ ግልፍታቸው ያልፋል ። መጀ
መርያ ራሳቸው ያደጉበትን የጭዋ ልጅ አስተዳደግና ትህትና ለልጆቻቸው

ቸው ለማሰተግር አጥብቀው ጥረው ነበር። ከልጆቻቸው አንዱ መጥቶ፣
 “እንዴት አደሩ!” ሲላቸው፣ ወይም አንዱ ወጥታ፣ “ለጠጉር
 ማሰሪያ፣ ወይም ለስኒማ መሄጃ ፍራንክ ያስፈልገኛል!” ስትላቸው፣
 “ወይው ጥድ፣ እባክችሁ ስለ እግዚአብሔር እናንተ ልጆች፣ ሽማግሌ
 ሰው፣ ‘ጢና ይሰጥልኝ’ ይባላል እንጂ እንደ ጉዋደኛ፣ ‘እንዴት አደርህ?’
 አይባልም፤ ልጆች ካባታቸው ገንዘብ ሲፈልጉም፣ ‘እባክዎ’ ማለት ነው
 እንጂ አንድ ገንዘብ ከስቀማሜ ሱሌ፣ ‘ገንዘብ ያስፈልገኛል፣ አምጣ’
 ማለት አይገባም፤ ብልግና ነው። እናንተ ብቻ ሳይሆን አላገገያችሁን
 ጭምር የሚያሰድብ ነው” ያሉዋቸው እንደሆነ፣ ልጆች በበኩላቸው
 ባባታቸው አሮጌ አስተሳሰብ ተቆጥተው፣ ‘ባይፈልጉ ይተውት፣ ብቻ
 አይጨቅጭቁን!’ ብለዋቸው ሲሄዱ፣ ገርግዋቸው፣ ግራ ገብቶቸው
 ይቀራሉ።

“እንዲያው ለመሆኑ” ይላሉ አቶ በትሩ፣ አንዳንድ ጊዜ እሳቸው
 የፈረንጅ ትምህርት ያመጣውን የብልግናና የጌጥ ወረርሽኝ እዩነቀቀ፣
 ልጆቻቸው ያባታቸውን እንደ ጣኦት፣ ‘ስገዳልኝና ለምኑኝ’ ማለት
 እዩነቀቀ ሲጨቅጩቁ፣ “እንዲያው ለመሆኑ፣ እኒያ ፈረንጆች ሽማ
 ግሌ ማዋረድን፣ ለምኖ ማጌጥንና . . . ሌላ ሌላውን ብልግና ሁሉ ከሚ
 ያስተምሩዎቻችሁ ይልቅ፣ ትንሽ ከብልህታቸው ቀንሰው ቢያስተምሩዎ
 ቻሉ አይሻልም ናሮዋል? እነሱ ጠበንጃውን፣ መድፍን፣ መቶቢሉን፣
 አሮብላውን፣ አረ ስንቱን፣ ሲሰሩ፣ ለናንተ የሚያስተምሩዎችሁ ብልግ
 ናና ጌጥ ብቻ! እስቲ . . . ከመርፌና ካዝራር ቁልፍ ያነሰ አለ? ታዲ
 ያስ! ‘ትምህርታቸውን ጨርሰው ተመረቁ’ ከምትሉዋቸው ያበሻ
 ልጆች መርፌ፣ ወይም አዝራር ቁልፍ ሰርቶ ያሳዩ አንድ አንኩዋ አለ?
 የለም! እንደደ እንደ ሞጽ ከሆነ፣ ‘ፈረንጆች ተንኮለኞች ናቸው’ ሲሉ
 ስምቻህሁና፣ ‘እኛን የጠቀሙ መስሰው፣ ብልህት ብልህቱን እዩሽሽጉ
 እንዲህ ያሰውን . . . የብልግናና የጌጥ በሽታ ብቻ አምጥተው ባገራ
 ችን የሚያስተምሩ፣ ያበሻን ሰው አስንፈውና አድክመው፣ አበላሽተው፣
 ሲገዙት ለመኖር እንዲመቻቸው ነው፤ ይህን አትጠርጥሩ!”

እንዲህ ያለው ምክር፣ እንዲህ ያለው ትምህርት፣ ላቶ በትሩ ልጆች
 ያባታቸውን አላዋቁነት ከማረጋገጠና እንዲህ ካሉት አላዋቁ ሰው በመ
 ወለዳቸው የማያሳፍራቸው ከመሆኑ አልፎ፣ ሌላ ምንም ዋጋ የሌለው
 በመሆኑ፣ እስበሳቸው ተጠቃቅሰው ራሳቸውን እዩወዘወዙ ትተዋቸው
 ሲሄዱ፣ እሳቸውም የልጆቻቸውን ሁኔታ አይተው ራሳቸውን እዩወዘ
 ወዙ ይቀራሉ። በመጨረሻ እግቢ፣ ወይም ባንዳንድ ደግሰ በታ ከጉዋ

ጸግታቸው ሲገናኙ ለሁሉም ሰዎችቸው የሚያውቁት እሳቸው በልጃቸው ላይ ከሚያዩት ጋር አንድ ሆኖ ስላገኙትና፣ በሽታው ባገር ሁሉ የወረደ ወረርሽኝ መሆኑን ስለ ተረዱ፣ እንዲህ ከሆነ የሳቸው ልጅ ብቻ ከመኖሪያው ልዩ ለሆኑ እንደማይሆኑ ተገንዝበው፣ ደል ሆነው፣ የልጃቸው ታዛዥ፣ የልጃቸው ልቃድ ለጸግ ሆኑ ። ይህን እንጂ እንደ፡ “እንዴት አይሩ፣ ያስፈልገኛል!” ያሉትን ትህትና የገደላቸው ቃላት ከበታችቸው በሰሙ ቁጥር፣ ጆሮዎቻቸው መልመድ አቅጥጥተው፣ ሁልጊዜ ጊዜያዊ የግልፍታ ምልክት በራታቸው መታየት አልተቻለውም ። ያነሱት ጥላሁን፡ “እንዴት ጥሉ?” ሲላቸው ደንገት በራታቸው ታይቶ ወዲያው የጠፋው የግልፍታ ምልክትም፣ ለጆሮዎቻቸው ሁልጊዜ እንግዳ የሆነ፣ ትህትና የገደለው ቃል ደንገት የቀሰቀሰው ነበር ።

ጥላሁን ወይዘሮ ሽፍኔ የያዙትን ጀበናና የፍንጃል ስክ ጥሉ ተቀብሎ፣ ባልና ሚስቱን ይዞ ገባና፣ ከሶሬያ ጋር ሲያስተጋውቃቸው፡ “ሶሬያ ሙሳት እኔ ናት፣ እውቀልኝ አባባ፣ በዚህ አገር ያላችሁኝ አይነተኞች ከመዶቼ እናንተ መሆናችሁን ሁልጊዜ ስለምናገራት፣ እሉኞ ሁሉታችሁንም ደህና አድርጋ ታውቃችሁታለች” አለ ።

“እትህ፣ የናት ያባትህ ልጅ? እሉ እቶ በትሩ፣ እንደ መገረም ባለው ።

“ያንቲ ልጅ ።”

“እ... ለያው ነው፣ ያንቲ ልጅ እት ናት ። እንዲህ እንደ ዛሬው አንተዋወቅ እንጂ፣ ወዲህ ከትመጣ ብዙ ጊዜ አይቻሉሁኮ!” እሉ አቶ በትሩ፣ አንዱን ወንበር ጎተት አድርገው ሲቀመጡ ። ባሰቡታቸው ውም በሁለተኛው ወንበር ላይ ተቀመጡ ። ሶሬያና ጥላሁን ሌላ ወንበር በቤቱ ስላልነበረ፣ ባልጋቸው ጠርዝ ላይ ጎን ለጎን ተቀመጡ ።

“ከዚህ መሄድህን እንጂ ወዴት እንደምትሄድኮ አልነገርኸንም” አሉ አቶ በትሩ፣ ሁሉም በየበታቸው እንደ ተቀመጡ ።

“ጅግ... ነው” አለ ጥላሁን፣ ውሸት መናገር አስፈላጊ ስለመሆን አለመሆኑ ከህሊናው ጋር እየተከራከረ ።

“በስራ ነው?”

“እዎ!” አለ ጥላሁን፣ ቀና ብሎ ግዮት ለላፈረ አንገቱን ደፍቶ፣ ከዚያ አቶ በትሩንና ወይዘሮ ሽፍኔን ተከትሎ የመጣው ልጅ፣ የመቤቱን ያይን ጥቅኝ ተመልክቶ የሞሰቡን እሬያ ከነ ቀሚሉ ከላይ ለነሳና፣ ሞሰቡን አቶ በትሩ ራት፣ ጀበናውንና ፍንጃሎችን እውይዘሮ ሽፍኔ

ፊት አስቀምጦ ወደ ግድግዳው ሂዶ ሲቆም፣ አቶ በትሩ፣ “በሰው አባ” ብለው ዳቦውን መቆረስ፣ ወይዘሮ ሽፍኔ ቡናውን መቆዳት ጀመሩ።

“አድሩሱስ?” አሉ አቶ በትሩ፣ ዳቦውን በሰዎች ቁጥር ቆርሰው ሲጨርሱ።

“እሳት እለ?” አሉ ወይዘሮ ሽፍኔ፣ ወደ ጥላሁን ቀና ብለው።

“እሳት እወንድ ቤት ምን ሊያደርግ ይገባል እግግ? ወዲያውስ .. ዳቦው በሰሎ፣ ቡናው ፈልቆ ከቀረበ በሁጥላ እሳት ምን ያደርጋል?”

“ላድሩሱ ነው፣ ሂድ ከጎረቤት ፍጥና እሳት አምጣ” አሉ አቶ በትሩ፣ ግድግዳ ተጠግቶ የቆመውን ልጅ ። ልጁ እዩሮጠ ሂዶ ከጎረቤት ፍም እሳት በገል እስኪያመጣ ድረስ የተቆረሰው ዳቦም፣ የተቀዳው ቡናም ሳይታደሉ ቆዩ። ከዚያ ወይዘሮ ሽፍኔ በትንሽ የጨርቅ እራፊ ቅዋጥረው የያዙትን እጣን ፈተው፣ በግራ መሀል እጃቸው ላይ ካራገ ፍት በሁጥላ፣ በቀኝ ጠቅላላ ጣታቸው ተጠንቅቀው፣ ለውርወራ እንዲመኙ ሰብሰቡ፣ ከብብ እድርገው፣ አመዱን ከፍመው፣ ከገሉም ላይ፣ “እፍ፣ እፍ” ብለው አስወግደው፣ ገልጠጥ ባለው ፍም ላይ አነጣረጥው፣ እጣትን ሲጥሉት፣ ጥጥ የመሰለ ነጭ ጢስ እንደ አመለጣሉ ሽብልል ብሎ፣ እዩተጎተተ ወጥቶ፣ ጣራውን እንደነካ፣ ወዲያው የጣራውን ቅጥ ይዞ በሰፊው ተዘረጋ።

አቶ በትሩ ከገሉ ትንጥቆ፣ እንደ ተወረወረ ቀስት ቅጥታ መስመሩን ተከትሎ፣ ሽቅብ ያረገው ነጭ ጢስ ጣራውን እስኪመታ አፋቸውንም፣ አይኖቻቸውንም፣ በሰፊው ከፍተው ገም ብለው ሲመለከቱ ቆይተው፣ “አከ - ከ - ከ - ከ - ከ - አድሩስ ጀባ!” ሲሉ ሁሉም ባንድ ላይ ሳቁ።

“ዳመና ይመት፣ ግሩም የሆነ እድል አለህ! እንዲህ ያልተበታተነ፣ ያልባከኑ፣ ከተነሳበት ቅጥ ብሎ ሂዶ በደረሰበት ቦታ ሲያርፍ በጸጥታ በሰላም፣ የሚስፋፋ አድሩስ ሳይበተንና ሳይባከን ቅጥ ብሎ ወደ ላይ ወጥቶ፣ በሰላም የሚስፋፋ እድል ያለህ መሆንህን የሚያሳይ ነው! እንዲህ ያለ ግሩም እድል ያላቸው፣ እግዚር የመረጣቸው ጥቂት ናቸው! አድሩስ ጀባ!” አሉ አቶ በትሩ፣ ያን “ግሩም እድል” እሳቸው ፈጥረው ለጥላሁን የሰጡት ይመስል፣ ፈታቸው ከራት በተቀላቀለበት ደስታ እዩብራ እጁን በሁለት እጆቻቸው ጥብቅ አድርገው ይዘው።

“ለመሆኑ...” አድሩስ ጀባ፣ “ምን ማለት ነው?” አለ ጥላሁን፣ ሳቅ እያቅዋረጠው።

“አድሩስ እጣን ነው። ‘አድሩስ ጀባ’ የጨለውን እጣን ይበጅ ያርገው፣ ያላምረው፣ ማለት ነው።”

“አሁን እንግዲህ . . . የጤሰው እጣን በጀ ግለት ነው?”

“እንደ ቀስት ቀጥ ብሎ በዶ ጣራ ሲወጋ አላዩኸውም? እንዲህ ያለም የለ!”

“እሺ፤ የጣኑ ጢስ ግሩም እድል፣ የቀና እድል አመለከተስ እን በል! ታዲያ ያ ጢሱ አመለከተው ያሉት ግሩም እድል እዚህ ካለነው፣ ከምስታችን መሀከል ለኔ የሚሆንበት ምክናያት ምንድነው?”

“አድሩሱን ያጨስነው ላንተ ነዋ! በምትሄድበት መልካም እድል ይገጥምህ እንደሆነ ለማወቅክ ነው አድሩሱን ያጨስነው! አልገባህም?” ሲሉ አቶ በትሩ፣ ሰፊያና ጥላሁን እንደገና ይስቁ ጀመር።

“እስከ ዛሬ እንዲህ ያለ ጨዋታ ሲጫወቱ አይቸዎ አላውቅምኩ አባባ!” አሰ ጥላሁን፣ ዳቦውንም፣ ቡናውንም ታድሰው ሲበሉና ሲጠጡ።

“እስከ ዛሬማ . . . የምትገርበትን ሁኔታ አብረን እዩኖርን ስለም ናውቀው እድል መጠዩቅ አያስፈልግም ነበር። አሁን በምትሄድበትኩ አገር ምን አይነት እድል እንደሚገጥምህ መጠዩቅ አስፈላጊ የሆነኩ አገር ስለምትለውጥ ነው።” ሲሉ አቶ በትሩ፣ በቁም ነገር።

“እኔኮ የተደረገውም፣ እርስዎ ያሉትም ሁሉ ስምዎታ መስሎኝ ነው! እውነትም ነው?”

“አድሩስ አጭሰን እድልህን ለመጠዩቅና በቡና ለመሰነባበት ነው የነበረኝን ብርቱ ቀጠሮ አስተሳልፌ የመጣሁ፤ ለጨዋታ አደለም!”

“እና . . . በዚህ ሁሉ ያምናሉ ግለት ነው?” አለ ጥላሁን፣ ሳይ ታወቀው አቶ በትሩን የተጸዩላቸው መሆኑ ከፊቱ መኮስተርና ከከን ፈሮቹ መሸራመም እየታዩ።

“የጭሱን አካሄድ ተጠንቅቀው ከጠበቁትና ደህና ትርጉም አዋቂ ከተገኘ የጣን ጭስ ምንም ቢሆን አያብልም፤ ዛሬ ያዩኸውንና እኔ ያል ሁህን ሳትረሳ በልብህ ጽፈህ ያዝና፣ እውነት ባይሆን ሁዋላ ታያለህ!”

ቡናው ከተጠጣ በሁዋላ ጠጅ ሳራቱም ትቀድቶ ጨዋታው ቀጠለ። ሰፊያና ጥላሁን ጠጅ መጠጥት ባይለምዱም አቶ በትሩንና ባለቤታች ውን ለመምሰል፣ አስቀድተው የግዳቸውን እዩቀመሱ በፊታቸው ቢያ ስቀምጠትም እስከ መጨረሻው ደግሞ ወዳላቸው አልወሰዱትም።

“መቸም . . . ደህና ተርጉሞሚ ከተገኘ የጣን ጭስም፣ የቡና አሻ ራም፣ ‘ያብላሉ’ አይባሉም። ነገር ግን የዛሬ ልጆች አታምኑም እንጂ ከሁሉኑ ደግሞ የራውን እድል አስቀድሞ ለማወቅ የማያወላውል እልም ነው።” ሲሉ አቶ በትሩ፣ እንዲያው ብርጭቆ ጠጅ ጨርሰው ሁለተኛውን እንደ ያዙ።

“እልም ብዙ ሰዎች ፈረንጅ ጭምር ያምናሉ ፤ ብቻ እኔ እልም ባይም . . . ተከታትቶው አላውቅም ። እልም ለማመንም ሆነ ላለማመን ትርጉሙን ማወቅና መከታተል የሚያስፈልግ ይመስለኛል ” አለ ጥላ ሁን ።

“እውነትህ ነው ፤ እልም እንደ ተርጉሞኒው ነው ፤ ማለት ደህና ተርጉሞኒ ያስፈልገዋል ማለት ነው ። ደህና ተርጉሞኒ ካገኘህ ይልቁንም እንጋት ላይ የሚታይ እልም ፣ እመሬት ጠብ አይልም ፤ አሁን . . . ” አሉ አቶ በትሩ ፣ ከባለቤታቸው ባይን ጥቅሻ ፈቃድ እንደሚጠይቁ ሁሉ ፣ ሲናገሩ የነበረውን ያዝ አድርገው ፣ ወይዘሮ ሽፍኔን የጎድን እያዩ ። “አሁን . . . ይቺ ስላንተ ፣ ባለፈው እሁድ ለሰኞ አጥቢያ ያለመቸው ራእይ ነው እንጂ እልም አይባልም ፤ ግሩም ነው! እንጋት ላይ ከተኛ ሁበት ቀስቅሳ ስትነግረኝ ወዲያው ትርጉሙን ነገርሁዋት ፤ እስኪ ወሹቴ እንደሆነ ይኸው ትታዘበኝ ፤ እሰዋ እልም በማለም ባህታይ እንኩዋ አይተካከላችም ፤ መተርጎም ግን ምንም አታውቅ!” ሲሉ አቶ በትሩ ባለቤታቸውን እያዩ ፣ “አየጉድ አያ!” አሉና ወይዘሮ ሽፍኔ ጠጃቸውን አንሰተው “ፉት” አሉ ፣ የባላቸውን ፉክራ ያልተቀበሉ መሆናቸውን በሚያሳይ ረት ።

“ይቺ ያለመቸውን እንዴት እንደ ተረጎምሁት ልንገርህና ፣ እውነት ሆኖ ያላገኘኸው እንደሆነ ሁዋላ አባይ ትሰኛለህ ፤ እልሙ እንዲህ ነው ። በግራ ጎንህ እንደ ደረሰኝ ልጃገረድ ያገነደረ ጡት አውጥተህ ፤ ሰው እንዳያውቅብህ እያፈርህ ፣ የምትሸሸግበት ልብስ አልበቃህ ብሎ ትገኛለህ ነበር ። በምስጢር ያበቀልኸው ጡት ፣ ቢያሳፍርህም ከመጠን ያለፈ ስለምትወደው ፣ ወደ ላይ እዩጎተትህ ትጠባጥላህ ፤ ትስመዋለህ ፤ ያለዘያም እጅህን ከሱ አትለይም ። ይህን ምስጢር ያወቅ ምቀኛ ፣ ቀንቶ ጡትህን ሊቆርጥብህ ስለት ጩቤውን በልብሱ ውስጥ ሸሽጎ ሲመጣ ብህ ታይና ፣ መከላከያ ባጠገብህ ስታጣ ትሸሸላህ ፤ ቢሮጥም አይደርስ ብህም ። ከዚያ እንደ ሮጥህ አንድ ረዥም ተራራ ላይ ወጥተህ ቆመህ ፤ እጅህ እንደ ልማዱ ጡትህን ሊዳብስ በሄድ ጡትህ በቦታው የለም!” ሲሉ አቶ በትሩ ፣ ጥላሁን እንደ መደንገጥ ብሎ አይኖቹን በሰፊው ከፍቶ ያያቸው ጀላር ። “አይዞህ አትፍራ ፤ እልሙ ገና አላለቀም!” አሉና አቶ በትሩ የልሙን ታሪክ ቀጠሉ ። “ጡቱ ወደምታምር ወይዘሮ ተሰውጦ ፣ ያች ማይዘሮ ባጠገብህ ቆማ ታያለህ ። ያንጊዜ እተራራው ላይም ከተራራው በታች ዙርያገባውም አይን ቢወጉ የማያሳይ ጩላማ ነበር። እዚያ ቆማችሁ ትንሽ ከቆያችሁ በሁዋላ ፣ ሁለታችሁም ባንድ ላይ

አፋችሁን ስትከፍሩ ግብዓት ውስጥ ጸሐይ ይወጣና ያ አገርና አካባቢ
ዚህ በሙሉ ብርሃን ይሆናል፤ ፍጹም ቀን ይሆናል፤ እልሙ ይህ ነው።
አሁን ይህን እልም እኔ እንዴት እንደ ተረጎምሁት ልንገርህ" አሉ አቶ
በትሩ፣ ጥላሁንና ሶሬያ ወንድምና እት መሆናቸውን እንደ ጠረጠሩ
ሁሉ መጀመርያ ጥላሁንን፣ ከዚያ ሶሬያን፣ ከዚያ እንደገና ጥላሁንን
እያለዋወጡ ትኩረት አደርገው አይተው።

«በግራ ጎን የ ጊወጣና የሚጠበቅ፣ የሚሰሙት፣ ሁልጊዜ የሚ
ያብሱት ጡት ሚስት ናት። ሄዋን ካዳም ጎን የወጣት ሰለህነት፣ በሉ
ላይ የተመሰረተ ትርጉም ነው። ጡት ግውጣትህ ነው። ሆኖ ተሰም
ቶህ አያረርህ ለሙሽሽግ መጣጣርህም የምታገባትን ሴት በምስጢር
የምታገባ መሆንህን የ ጊያመለክት ነው። ስለት ጨቢ በልብሉ ውስጥ
ሸሽጎ ጡትህን ሊቆርጥ የመጣብህ ሰው ምናልባት . . ለግግባት ያለ
ብሀትን ልጅ የሚመኝ፣ የፍቅር ተወዳዳሪህ፣ በምስጢር ለግግባት መረ
ሎገህን አውቆ ሊቀድምህ፣ ወይም አሳብህ ፍጹሚ እንዳያገኝ ሲያሰና
ከል ረልጎ ይሆናል። ይህ ተወዳዳሪህ፣ ይህ ምቀኛህ፣ ብርቱ ሳይሆን
አይቀርም። ብርቱ መሆኑን የሚያመለክት የምትታወቅበት መሳሪያ
ረልገህ ስታጣ መሸሽህ ነው፤ ሸሽተህ ግን ታመልጠዋለህ። ከዚያ
ትልቅ ተራራ መውጣትህ፣ ሸሽተህ በምትሄድበት አገር ትልቅ ሹመት
ትሾግለህ ማለት ነው። ተራራ መውጣት ከፍተኛ ሹመት፣ ከፍተኛ
ማእርግ ማግኘት ነው። እተራራው ላይ እንደ ቆምህ ጡትህ ወደምታ
ምር ወይዘሮ መለወጡና፣ ያች ወይዘሮ ባጠገብህ ቆማ መታየትዋ ሸሽ
ተህ ወደምትሄድበት ቦታ ስትደርስ፣ በምስጢር እንደታገባ የተገደደ
ህበት አሰጊ ምክናያት የሚያሰጋ መሆኑ ቅርብ፣ ሚስትህ መሆንዋ በገ
ሀድ ይታወቃል ማለት ነው። እተራራው ላይ ቅኝና ግራ ቆማችሁ ካፋ
ችሁ የሚወጣው ጸሀይ በዙርያው ጨለማ የተሟሟነውን አገር ብርሃን
ማድረጉ ለምትሾሙበት አገር ቀን ታወጡሰታላችሁ። የምትገዙትን
ህዝብ ደስ ታሰኙታላችሁ ማለት ነው። እየሙይህ ልጄ፣ እኔ አባትህ
እንዲህ አድርጌ ነው እልም የምተረጉም፣ ደግሞ እልም ደህና ተርጉ
ሞረ ካገኘ፣ ምንም ቢሆን አያበልም፤ ይደርሳልና ተጠንቅቀህ ጠብ
ቅው፤ እልም አትናቅ ልጄ» አሉና አቶ በትሩ፣ አራተኛውን ብርጭቆ
ጨልጠው ሲያስቀምጡ፣ የመሄድ ምልክት መሆኑን ተረድተው ባለ
ቤታቸው ወይዘሮ ሸፍኒም፣ ሶስተኛውን ጨርሰው ብርጭቆቻቸውን
አስቀሙጡና የባለቤታቸውን አይን ይውለኩ፤ ጀመሩ።

«እንግዲህ . . »አሉ አቶ በትሩ፣ የባለቤታቸውን ለመነሳት መሰ
ናዳት ሲያዩ እሳቸውም ለመነሳት እዩቃጡ። «እንግዲህ . . . እግዚአ
ብሄር በምትሄድበት ሁሉ ቀኙን ይምራህ፤ ልጄ ። ለኛ ትቀርብናለህ

እንጂ ላንተግ . . 'የሰው አገሩ ምግባሩ' እንደሚባለው መልካም ምግባር ስላለህ የሂደህበት ሁሉ አገርህ ገለጻ ሁሉ ዘመድህ ነው ፤ 'ይህ ወንድምሽ' አሉ አቶ በትሩ ወደ ሶፊያ እያዩ ። 'ይህ ወንድምሽ' ሰው አይባልም ፤ መላክ ነው ፤ እዚህ ሰፈር ሲኖር ፤ የሁሉ ረዳት ፤ የሁሉ እገልጋይ ሆኖ ነው የኖረ ። በተለይ የይንግ ተይው ፤ ለኔ የሱ መሂድ ብርቱ ጉዳት ነው። ይች ቢት ከተሰራች ፤ ተከራይቶ እየገባ የወጣውን ሰው ቁጥሩን አላውቀውም ፤ እጅግ ብዙ ነው ። ነገር ግን እንደ ወንድምሽ ያለ ሰው ገብቶባት አያውቅም ። 'የደግ ሰው ቅርስ ደግ ሰው ይስባል' ይባላልና 'ምናልባት የሱ ቅርስ እንደሱ ያለ ደግ ሰው ስቦ ያመጣልኝ ይሆን ?' ብዬ . . ነው እንጂ እቃውን ሰባራ ሰንጣራ ሳጥን ሳይቀር ገዝቼ እቤት ውስጥ እንዲቀር ያደረግሁ ወድጄው አደለም ፤ እግዚአብሔር አይለይህ ልጄ ፤ ና ሳመኝ ፤ » አሉ አቶ በትሩ ሲነሱ ። ጥላሁን አቅፎ ቀኝና ግራ ጉንጮቻቸውን ሲሰም ፤ ዝቅ ብሎ ጉልበታውን ባለመሳሙ የግልፍታ ስሜታቸው አሰረሱቸዋቸው መልሰው አልሳሙትም ።

አቶ በትሩና ባለቤታቸው ከወጡ በሁዋላ ፤ ሶፊያና ጥላሁን በልሙም ፤ በትርጉሙም በጣም ተገረሙ ።

«ይህ . . እልም ብለው ከነትርጉሙ የነገሩን እውነት ነው? ወይስ . . ስለጋብቻችን የሰሙት ነገር ኖሮ ፤ ያን የሰሙትን በልም ያወቁት አስመስለው መናገራቸው ይሆን ፤ » አለች ሶፊያ ፤ በመገረም መልክ ።

« ስለጋብቻችን እንኩዋ እስቲ ማዘጋጃ ቤት ውሱን ካገቡትም ሆነ እንዲሁ አብረን ሲያዩን በግምት ከሚያወሩት ግንኙነት ካላቸው ፤ ከነሱ ሊሰሙ ይችላሉ እንበል ፤ 'ጋብቻህን ለማሰናከል የሚጥር ፤ ብርቱ ምቀኛ አለህ 'ያለቅንስ ማን ነገራቸው እንላለን? » አለ ጥላሁን ።

«እንግዲህ ይህ የነገሩን እውነት እልም ነው ማለት ነዋ ፤ »

«እንጃ! እኔ . . . ነውም ፤ አደለምም ለማለት እችላለሁ ፤ » አለና ጥላሁን ዝም ብሎ ሲያስብ ቆይቶ «አንድ ነገር ሳልነግርሽ ፤ » አለ ። «ምን ? »

«ጥርጣራ ፤ ወይም . . . ግምት ነው እንጂ በርገጥ የሆነ ነገር ነው ብዬ የማምንበት እንኩዋ አደለም ፤ »

«ምንድነውኮ ? »

«የትምህርት ሚኒስቴር ስራዩን ያስከለከለኝ ወንድይራድ ይመስለኛል ። »

«እንደት ! » አባት የሆነ ጸንዶ መደንገጥ ብላ ።

«መደረሻ ወደ ትምህርት ሚኒስቴር የሄድሁ እለት ፎቅን ሰወጣ እሱ እሳይ ቆይቶ እየተንደረደረ ሲወርድ በደረጃው መሀከል ድንገት ተገናኘን ። ያንጊዜ ሁኔታውን ብታይ ትገረግ ነበር ! ተመልሶ ወደላይ ሊሮጥ ከቃጣ በሁዋላ እንደገና ልብ ገዝቶ ቆመ ። ከዚያ ምንም ሳይና ገር ! የድንጋጤ ፈገገታ ብቻ ፈገገ ብሎ ! ቀስ እያለ ሶስት አራትን ደረጃዎች እንደ ወረደ ዘወር አለና ! 'ቸኩዬ ነው ያላነጋገርሁህ ! በሁዋላ እንተያያለን ?' ብሎኝ ሄደ ። ከዚያ በሁዋላ ግጥ ወልደ ተንሳይ መጥቶ ያው . . . የሰግኸውን . . . ነገረን ። »

«አዎ ! ትክክለኛ ግምት ነው ! » አለች ሶፍያ ። ዘለግ ያለ ጊዜ ለን ገትዋን ደፍታ ስትተከዝ ከቆዩች በሁዋላ ፣ እንደገና ቀና ብላ የባልዋን አይናች ቅርታ ባለጌጣቸው አይናቹዋ ጠልቃ እያዩች ።

«ያንጊዜ ያልነገርሁኸ የምናደርገውን አወቀን ስላልወሰን ፣ በተወግሪ ግራ የሚያገባና የሚያበላጭ ነገር መንገር . . . ያው በብስጭት ላይ ብስጭት ከመከመር በቀር አይጠቅምም ብዬ ነበር ። አሁን የምናደርገውን ወስነናል ! መንገዳችን ተጠርጎዋል ። እንግዲህ የወንድይራድ ተንኮል ለጉዞዎችን የሚያገለግል ተራ ወሪ ነው እንጂ ፣ የሚያበላጩን ወይም የሚያሳዝነን ሊሆን አይገባም ፣ የኔ እመቤት ! » አለ ጥላሁን ፣ እቅፍ አድርጎ ይዞ ግንባሩዋን ከሳመ በሁዋላ ።

ጥንቅቅ

አዲስ ከተማ

አንዳንድ ተመልካቾች፡ “አዲስ ከተማ የኢትዮጵያ ናሙና ናት የሚሉት ስህተት አደለም ። አዲስ ከተማ ትንሽ ኢትዮጵያ ናት ፤ አዲስ ከተማ በልዩ ልዩ የኢትዮጵያ ክፍሎች የተፈጠረው ፤ የተሰራውና የተፈራው ሁሉ ፣ ግለት ፣ ሰጪ ፣ ሀብቱ ፣ ባህሉ ፣ ስራቱ ፣ ቋንቋው ፣ እምነቱ ፣ ይህ ሁሉ ባንድ ላይ የሚታይባት ትንሽ ኢትዮጵያ ናት ፤ አዲስ ከተማ የጥንታዊት ኢትዮጵያ ታሪካዊ ቅርሶች ፣ ከዘመናዊት ኢትዮጵያ ልዩ ልዩ ሸቀጦች ፣ ቤተ ክርስቲያን ከቤተ መስጊዳት ጭሱ ከሸኩ ፣ እስላሙ ከክርስቲያኑ ፣ ይሁዲው ካረመኔው ጋር ፣ ባንድ ላይ የሚታይባት ትንሽ ኢትዮጵያ ናት ፤ አዲስ ከተማ መንደራዊ ከነባናው ፣ ጅሜው ከነቡናው ፣ ዶርዘው ከነሸግው ፣ ከፈው ከነበርጫው ፣ አዳሉ ከነጨቤው ፣ አሩሲው ከነቅቤው ፣ ወለጌው ከነብረቱ ፣ ጉራጌው ከነንሰቱ ፣ ጉጃሜው ከነግሩ ፣ ትግሬው ከነከራፋ ፣ ሌላውም ሁሉ እንዲሁ ለትርጓሜት እንደ ተደራጀ በጥቂት በጥቂት እየተቆነጠረ ተመጥኖ ፣ የሚታይባት ትንሽ ኢትዮጵያ ናት!”

አዲስ ከተማ በኢትዮጵያ ከሚሰራውና ከሚፈራውም ሌላ ፣ ቤላ እየሰበረ ፣ ቀረጥ ሳይከፈልበት ከሚገባው የውጭ አገር ዕቃ ላብዛኛው መደብር ስለሆነች ፣ ያዲስ አበባ ወይዛዝርና መኩዋንንት ፣ ሽማግሌና ባልቴት ፣ ወጣቶችና ህጻናት የውጭ አገር እቃ በርካሽ ለመግዛት እዚያ መሄድ አለባቸው ፤ አዲስ ከተማ የጥንታዊት ኢትዮጵያ ታሪካዊ ቅርስ ስያ ፣ የዘመናዊት ኢትዮጵያ ሀዝብዋና የሰራ ፍሬዋ ፣ ባንድ ላይ የሚታይባት ስለሆነች ፣ ኢትዮጵያን ለመገባደግ ከልዩ ልዩ አገር በብዛት የሚመጡ አገር ኅብኝዎች እዚያ መሄድ አለባቸው ፤ አዲስ ከተማ ገጠሬው በየክፍሉ ያፈራውን ጭናም ሆነ ተሸክሞ እያመጣ ለከተማው ችርቻሪ የሚሸጥባት ስለሆነች ፣ ከያቅጣጫው የሚመጣው ገጠሬ ሁሉ እዚያ መሄድ አለበት ፤ አዲስ ከተማ ከሌላው ተሸክሞ ፣ ደላላው ደልሎ ፣ አታላዩ አታሎ ፣ ለማኑ ለምና ፣ ሌላው ሰርቆ ፣ የአለት ራቱን የሚያገኝባት ስለሆነች ፣ ሁሉም እዚያ መሄድ አለበት!

አዲስ ከተማ ይህ ሁሉ ተሰብስቦ ፣ በዚያ ላይ በጉ ፣ የተጫነውና ሌላው አህያ ፣ ጋራው ፣ መኪናው ተጨምሮ ፣ ሁሉም ባንድ ላይ

እዩታመሰ : እዩተገራመሰ : ሁሉም ባንድ ላይ እዩተጋፋ : እዩተ
 ላፋ : ወደፊት : ወደ ሁዋላ : ወደ ቀኝ : ወደ ግራ ዙሪያውን ሲጎ
 ሮፍ : ሁሉም ባለበት እንዳለ እዩፈላ : እዩተብላላ : ገንፍሎ ዙርያ
 ውን የሚፈስ መሰሎ ሲታይ : ያ ትርጓይት እንኩጥንስ ለማያውቀው
 እንግዳ : እዘውትሮ እዘያ ለሚሂድም ሁልጊዜ አዲስ : ሁልጊዜ እን
 ግዳ ነገር ነው ! በተለይ ወደ አሰራ አንድ ሰአት ግድም : ገዥው
 ሳይገዛ : ሻጩ ሳይሸጥ : ጎብኝው ሳይጎበኝ የሚቀረው ጊዜ አጭር
 በመሆኑ : ኩሊው ተሸክሞ : ደላላው ደልሎ : አታላዩ አታሎ : ለማኙ
 ለምኖ : ሌባው ሰርቆ የለት ራቱን ሳያገኝ ምሽት በመቅረቡ : ሁሉም
 የችኮላ ምልክት በዩፊት እዩታዩ : መታመሱና መተራመሱ : መጋ
 ፋቱና መላፋቱ እጥፍ ይሆናል ! ሁሉም የለት ደካሙ ፍሬ : የለት
 እድሉ : የሚወሰነው በተረፈው አጭር ጊዜ መሆኑ እዩተሰማው :
 የልቡ ፍጥነት እጥፍ : የግሩ እርምጃ ግማሽ ይሆናል !

“ ምን ጉድ ነው ይህ ? ዛሬ እዚህ ምን አለ ? ” አለች ሶሬያ
 ወደ ኢትዮጵያ ቡና ቤት ሲሄዱ የተከራዩት ታክሲ ግሬያው ከባድ
 በሆነበት ቦታ ሲደርስ : መንቀሳቀስ አቅጥት አንድ ቆመ ።

“ በተለይ በዚህ ሰአት : ባሕራ አንድ ሰአት መርካቶ ሁልጊዜም
 እንዲህ ነው : እሜቴ ” አለ ታክሲ ነጂው ።

“ መርካቶ ሁልጊዜም እንዲህ ነው ? አይ እንዴት አምልጠኛል ?
 እንዲህ መሆኑን ባውቅ ሁልጊዜ እምመጣውን ! ” አለች ። እውነትም
 ሶሬያ አዲስ አበባ ከሶስት አመት በላይ ስትቀመጥ : አዲስ ከተማን
 አንድ ቀን እይታው አታውቅም ።

የነጥላሁን ታክሲ መንገድ ተዘግቶበት በቆመበት እንዳለ : ካለ
 ባበላቸውና ከጠቅላላ ሁኔታቸው ገጠሬዎች የሚመስሉ ሰዎች አራት
 ሆነው : በታክሲው አጠገብ እዩተጋፋ ሲያልፉ : አንድ የከተማ ሰው
 ከጎን ጥልቅ አለና : ካራቱ መጨረሻ የሚሂደውን እናጥሎ ባዶ እግሩን
 በጫማ ሲረገጠው : “ አይ . . . ! ” ብሎ ጮኸ ገጠሬው ።

“ ለምን ትረገጠኛለህ ? ” አለ የከተማው ሰው : የገጠሬውን ቀኝና
 ግራ ትከሻዎች በሁለት እጆቹ ይዞ በሀይል እዩነቀነቀ ።

“ ጩኸቴን ቀሙኝ ያለው ነገር መጣ ! አንተ ረገጠኸኝ . . . ደግሞ
 መልሰህ እኔን ‘ ረገጥኸኝ ’ ተለኛለህ ? በል አሁን ልቀቀኝ : ልቀቀኝ
 ብዩህላሁ ! ” አለ ገጠሬው : ሽመቴን ለማንዘር ወደ ሁዋላ ቀሰር ።

“እዚህኮ ዱሳ የለም ፤ የሆነ አገር ነው ጌታ ፤” አለ እዚያው ከሚጋሩት አንዱ ፤ የገጠሬውን እጅ ከነሺመሉ ከሁዋላው በኩል በሁለት እጅ ይዞ ።

“ምን አጣላችሁ ፤ ተጫ ተገላገሉ” አለ ሌላው ፤ እንዲሁ ከሚ ተራመደው መንገደኛ ወጥቶ በገጠሬውና በጠባብ ጫሬው መሀከል ገብቶ ። ወዲያው በገላጋዮች ስም ከቀኝ ከገራ ፤ ከፊት ከሁዋላ የተ ጠራቀውት ሰባት ሆነው ፤ ሁሉም ፤ “ተገላገሉ” እያሉ እዩሙሁ ፤ ገጠሬውን እመሀል አድርገው እንደ ኩዋስ እዩተቀባበሉ ሲደበድቡት፤ አሉ መጀመርያ የረገጠውን ሰው አንገት በገራ እጅ ሰንጎ ይዞ ፤ በቀኝ ደዋ እስኪነስረው አፍንጫ አፍንጫውን ይጠቀጥቀው ጀመር ። ወዲ ያው ፤ “ተገላገሉ” እያሉ ከሚሮሙት አንዱ ከገጠሬው ኪስ እንደ በጨርቅ የተጠቀሰሰ ነገር አውጥቶ አገዛ ኪሱ ውስጥ ሲክት ሶፊያ አይችና ፤

“እየው ፤ እየው ገንዘቡን ሲወስድበት ፤ ወሰደበትኮ ፤” ከግለ ትዋ ፤ ጥላሁን ከታክሲው በር ወጥቶ ፤ ገንዘቡን የወሰደውን ሰው አንድ ጊዜ በጡጫ አፍንጫውን ነጠረቀና ሊወድቅ ሲንገዳገድ ፤ “በል ቶሎ ገንዘቡን መልሰላት” አለ ፤ ሁለተኛ ሰመድገም ጡጫውን እንደ ደገኝ ።

ጥላሁን ፤ “ገንዘቡን መልሰላት” ሲል ገጠሬው ሰምቶ ኪሱን ቢሳ ብስ ገንዘቡን ሰላጣው ፤ “ ገንዘቤን ፤ አምስት መቶ ብሬን ፤” ብሎ ሮሽ ፤ ይዘት የነበረውን ሰው ለቀቀና ፤ ጥላሁን የመታውን ሰው እንደ ያዘ ፤ ሁለት ለስምንት የቡጢ ጦርነት ገጥመው ይጠቃጠቁ ጀመር ። ጥላሁን በቅጥበት ሁለቱን ዘረጋቸው ፤ ደቂቃ ሳይሞላ ሁለ ቱን ሌሎች ከወደቁት ጉዋደኞቻቸው ጋር ጨመራቸው ፤ ሶፊያ የገጠ ሬውን ዱላ ከወደቀበት አንስታ አንዱን ወቃቸው ፤ የገጠሬው ጉዋ ደኞች ሲደርሱ ፤ የወደቁት ከወደቁበት እዩተውተረተሩ ተነስተው ጦርነቱ ስድስት ለስምንት ሆኖ ነበር ። ብቻ ወዲያው ፖሊሶች ከሩቅ ፊሽካ እዩነፉ ሲመጡ ፤ ሕዝብ ከነሱ ጋር ባንድ ላይ ግልብጥ ብሎ መጥቶ የጠቡን ቦታ ገብቶ ሰላደረገው ፤ ጦርነቱ ቆመ ። በጦርነቱ ጊዜ በጦሩ ሜዳ ከጦረኞች በቀር ግንም አልነበረም ። ባካባቢው ሱቆች በዩብረንዳው የነበረው ህዝብ ሳይቀር ሸሽቶ ነበር ። የነጥላሁን ታክሲ ነጂ እንኩዋ በቦታው አልነበረም ። ስምንቱ ሌሶች ለካስ በሌብነት ስራቸው ባካባቢው ስመጥሮች ኖረው ፤ ሊሸሹ ሲሞክሩ ፖሊሶች አባ ረው ባኮርግጅ እየደበደቡ ባንድ ላይ ሲያገኙቸው ፤ ጥላሁንና ሶፊያ በገርገሩ መሀከል ግንዋ ልብ ሳሆደርጋቸው ፤ ጆላከው አታክሲ

ቸው ውስጥ ገብተው ፣ ወደ ኢትዮጵያ ቡና ቤት ሄዱ ። ስምንቱን ሌቦችና አራቱን ገጠሬዎች ፖሊሶች ወደ ጣቢያ ወሰዱዋቸው ።

“ወደሱ ሄደው ኖርጥል ጋሼ ?” አለ ጥላሁን ፣ እሱና ሶፊያ አታ ክሰው ውስጥ ገብተው እንደ ተቀመጡ ፣ ነጂው ከነበረበት እዩሮጠ መጥቶ ሲገባ ።

“ እጅህ ስለት ምሳር እንዳጥፍድህበት የመታውን ሁሉ እዩን ደስ ሲያጋድም ፣ ከተሸሸገህበት ሱት መስኮት ሆኜ ታምር እመለከት ነበር ፣ እረዳያ ፣ ያንተ እናት ብቻ ወንድ ወሰድህ ይበሉ ፣ ያንተ ሚስት ብቻ ወንድ አገባሁ ትበል ፣” አለ ነጂው ፣ በጥልቅ አንድን ቆት አንገቱን እዩወዘወዘ ።

“እሱ እንኩዋ እንዲያው ሲቀልጹ ነው ፣ ብቻ . . . ለምን ተሸሸገ ፣ እንዲህ ባለ አምባገጥሮ ጊዜ ገጥሞ ሲሆን ይረዳል ፣ ያለዚያም ይገላገላል እንጂ ይሸሸጋል ?”

“ እሱ ድሮ ቀረ ፣ ዛሬ ሰው ሲደባደብ ፣ እንኩዋንስ የሚገላገል ፣ የቆሰለ የሚረዳ ፣ ነፍሱ በወድቅ ሬሳ የሚያነሳ አይገኝም ፣ ሁሉም መሸሸ ነው ፣ ያ ፣ መንገዱን ግጥም አድርጎ ፣ ይዞ አላንቀሳቅሰን ብሎ የነበረው ለገዙበ ሁሉ እናንተ መደባደብ መጀመራችሁን እንዳዬ ወዲያው የውሀ ሽታ ሲሆን . . . አላዩህልኝም”

“እውነትም ጠላቶቻችን መብዛታቸውን ሳይ ለጊዜው የሚያሸንፉን መስሎች ፣ ሰጣቺ . . . አይኔ የሚገላገል ሰው ዙሪያውን ቢፈልግ አንድ እንኩዋ አጣሁ ። ያን ሁሉ ሰው ምን ዋጠው ?” አለች ሶፊያ ።

“ፖሊሶች አምባገጥሮ በተነሳበት ፣ ወይም አደጋ በደረሰበት አጠገብ ያገኙትን ሁሉ ግማሹን ፣ ‘ ተባባሪ ነህ ’ ግማሹን ‘ ለምስክር ነት ትፈለጋለህ ’ ፣ እያሉ ነድተው ወስደው እጣቢያ እያጎሩ ፣ እዚያ ድብደባው ፣ ከተላላኪ ጀምሮ እዚያ ላለው ሁሉ መገላገያ መክፈሉና ከሁሉም ደግሞ መጨረሻ በሌለው ቀጠሮ ስራ መፍታቱ ሰውን ሁሉ ስላስመረረው ፣ አምባገጥሮና አደጋ ሲያይ ፖሊሶችን እዩፈራ ከመገላገልም ፣ ከመርዳትም መሸሸ ይወዳል” አለ ታክሲ ነጂው ።

ሶፊያና ጥላሁን ከታክሲ ነጂው ጋር እያወሩ ኢትዮጵያ ቡና ቤት ሲደርሱ ፣ አስራ ሁለት ሰአት ግድም ስለነበረ ፣ የቡና ቤቱን አደባባይና በረንዳውን ሰው ሞልቶት ነበር ።

ባለካሚዮናቸው ፣ አቶ ዮሴፍ ብርሃኔና አዩታንቲው ገብረ ሚካኤል ተክኤ እካሚዮናቸው ላይ ወጥተው ፣ ጭነት እያስተካከሉ ሸራ ሲያለብሱ ቆይተው ፣ ገብረ ሚካኤል ገና እካሚዮኑ ላይ እንዳለ ፣ አቶ ዮሴፍ መውረዱ ነበር ።

“ምነው ! አደጋ ደርሶ ጥርጥሮ ?” አለ አቶ ዮሴፍ ፣ የጥላሁንን ያበጠና የተላላጠ ፊት ሲያይ እንደ መደንገጥ ብሎ ።

“እ ! ትንሽ ነው ፣ ምንም አደል ። እዚህ ታች አምባገብ ተነሱ ፣ እኛንም ሳናስበው ስቦ አግብቶን ፣ እዚያ ፊቱን ትንሽ ሙዋጫ ፍኝ ። እሱም ባለቤቱ ጽዮን ናት ” አለ ጥላሁን ፣ ንግግሩን ከደረሰው አደጋ ወደ ሌላ ለመምራት ስለ ፈለገ ሶፊያን በጁ እያመለከተ ።

አቶ ዮሴፍ ፣ ለሶፊያ በራገግታ የጅ ሰላምታ ከሰጠ በሁዋላ ፣ ባንድ እጁ ወገቡን ደገፍ አድርጎ ፣ ሸራ የተከናነበ ካሚዮኑን ትንሽ ሲመለከት ቆይቶ ፣ “እየውልህ እኔም . . . ‘የጥቅምት ቀንና የቆንጆ ሳቅ አያታልህ’ የሚሉት ያባቶች ማስጠንቀቂያ ትዝ ሲለኝ ጊዜ ፣ ጭንቁን ሸራ አልብሼ መውረዴ ነው ” አለ ፣ ትንሽ እንደ መሳቅ ብሎ ጥላሁንን እያዩ ።

“ ተረቱ ምን ማለት ነው? ” አለ ጥላሁን ፣ እሱም እንደ መሳቅ ብሎ ።

“የጥቅምት ቀን ፣ ልክ እንደ በጋ ሰማዩ ወለል ብሎ ጠርቶ ጸሀዩ ሲሞቅ ፣ ‘በጋ ነው’ ብለህ ተታለህ ጭንቅህን ሳታለብሰ የተውሽው እንደሆነ ፣ ሌሊት ዝናብ ባይጥል ከዝናብ የማያንስ አንዛብ ወርዶ ወረትህን ሁሉ ውሀ አስበልቶብህ ያድራል ፤ ትከሰራለህ ማለት ነው !” አለ አቶ ዮሴፍ ፣ የሶፊያን እዚያ መኖር ስላስታምሰ ምላሌውን ሳይጨርስ እመሀል መንገድ አቁሞ ።

“ የቆንጆ ሳቅ ያሉትስ ? ” አለ ጥላሁን ፣ አቶ ዮሴፍ የማይቀጥል መሆኑን ሲያይ ።

“ እሱም . . . ያው ነው ” አለ አቶ ዮሴፍ ፣ ሳያስብ በጅመረው ምላሌ ትንሽ የማፈር ምልክት በፊቱ እየታዩ ።

“ ይጨርሱልን እንጂ ! እኛ ተማሮች ነን ፤ እንዲህ ያሉትን ምላሌዎች ማወቅ እንፈልጋለን ። ”

“ በጣም ስንተዋወቅ እጨርሰዋለሁ ። ”

ከዚያ አቶ ዮሴፍ ፣ ሻይ እንዲጠጡ ሶፊያንና ጥላሁንን ጋብዞቻቸው ፣ እበረንዳው ላይ ያልተያዘ ጠረጴዛ አግኝተው ከመቀመጣቸው ፣ ጥላሁን በፊቱ የደረቀው ደም ስለ ጨመደውና ባይኑ የመላው ትቢያ እየቆረቆረ ስላስቸገረው ፣ አቶ ዮሴፍን ይቅርታ ለምኖ ፊቱን ለመታጠብ ወደ ውስጥ ገባ ።

ከዚያ ሲመለስ በውኃው ሁሉ ታውክ፣ ወባ እንደ ያዘው ሰው እየተንቀጠቀጠ መጣ ።

“ጥላያ፣ ምን ሆንህ?” አለች ሶፊያ፣ ሁኔታውን ገና በሩቅ ስታይ በጣም ደንግጣ ። ከመደንገጥዋ የተነሳ፣ ስሙ መለወጡን እንኩዋረሰታ፣ በውኃተኛ ስሙ ጠራችው ። አቶ ዮሴፍም ደንግጦ ስለነበረ ምን እንደ ተናገረች በቅጡ ያዳመጣት አይመስልም ።

“ጨርሶ ሊገባኝ የማይችል፣ ሊሆን የማይችል ነገር ነው፣ ለፊት ታገቢ ፎጣ ሰላጣሁ፣ በመሀረሚ ልጠርግ እጀን እኪሴ ብክት ያውልሽ፣ ይህን አገኘሁ!” ብሎ አንድ ባደፈ የጨርቅ እራፊ ተጠቅልሎ የተቁዋጠረ ነገር ከኪሱ አውጥቶ እፊትዋ በጠረጴዛው ላይ ወርውሮ ሲጥል፣ ያ እፊትዋ የወደቀ ነገር መብረቅ እንደሆነ ሁሉ ደንግጣ፣ ላትናገር ብዙ ቆይች ።

“ሌባው ከገጠሬው ኪስ አውጥቶ በገዛ ኪሱ ሲከተው ያዩነው!” አለች ሶፊያ፣ አፍዋን ይዛ ገም ብላ ከቆይች በሁዋላ፣ ምስጢር እንደምትናገር ቀስ ብላ በሹክሹክታ ።

“አዎ፣ አምስት መቶ ብር ። ብቻ እንዴት እኔ ኪስ ተገኘ? እንዴት ሆኖ መጣ?” አለ ጥላሁን፣ አይኑን ሁሉ ካፎቱ ጎልጉሎ አውጥቶ፣ አንድ ጊዜ ሶፊያን፣ አንድ ጊዜ አቶ ዮሴፍን እያለዋወጠ እያዩ ።

“ፖሊሶች ሲመጡ ከሌሶች ጋር ተያይዛችሁ ናሮዋል?” አለ አቶ ዮሴፍ፣ ሶፊያ ታሪኩን ባጭር ከተረከችለት በሁዋላ ።

“አዎ፣ ፖሊሶች ፊሽካ ሲነፉ ለመሸሽ ቢሆኑኛል ስለ ያዘናቸው እንታገል ነበር” አለ ጥላሁን ።

“የመርካቶ ሌሶች አጥማጆች ናቸው ። ፖሊስ ሲደርስባቸውና እንደማያመልጡ ሲያውቁ፣ የሰረቁት ነገር ከነሱ ጋር እንዳይገኝ የሚያደርጉት ዘዴ ብዙ ነው ። የሰረቁትን ገንዘብ ቢጠቅሙ ወደሰረቁ በት ኪስ መልሰው፣ ባይመቻቸው አጠገባቸው ባገኙት፣ በማንም ሰው ኪስ ከተው፣ ተይዘው ሲበረበሩ የሚበዛውን ጊዜ ባደዋቸውን ነው የሚገኙት ። እጃቸው ልክ እንደ ዛር እጅ፣ ከሰው ኪስ ገንዘብ ሲያወጣም ሆነ መልሶ ሲከት የሚያየውም፣ የሚሰግውም የለ፣ ዛሬም የሆነው ይህ ነው ። ከፖሊሶች እንደማያመልጡ ሲያውቁ፣ እንደ ተያዘው ከኪሳቸው አውጥተው ባንተ ኪስ ከተውታል ። ብቻ እገዢ መክርህ ተሎ ባትሸሽ በሌብነት ተይዘህ የምትታሰር አንተ ነበርህ!” አለ አቶ ዮሴፍ እየሳቀ ።

“አሁን ምን ዓይነት ጥላሁን ፣ የሚያደርገው ግራ ገብ ቶት ።

“አሁንግ... እግዚር እንደ ፈረደብህ ያምስት መቶ ብር ጌታ ከመሆን በቀር መቸስ ምን ታደርጋለህ?”

“ይተዉ አይቀልዱ ፣ ያ ድህ ገንዘቡን ግግግት አለበት ፣ ይልቅ ይችሉ እንደሆነ እባክዎ ይርዱኝ” አለ ጥላሁን ፣ ባቶ የሴፍ ቀልድ መቀየሩን በግልጽ እያሳዩ ።

“እንዴት አድርጎ ልርዳህ ፣ የሰውዬውን ስም ታውቀዋለህ ፣ ስሙስ ቢታወቅ ፣ መኖሪያው ካልታወቀ የት ብለን እንፈልገዋለን?” አለ አቶ የሴፍ ፣ የጥላሁንን መቀየምና መወኔቅ ሲያይ ቀልዱንም ፣ ሳቅንም ትቶ ግዘኑ ከፊት እዩታዩ ።

“ወደ ፖሊስ ጣቢያ ነው የሄዱ ፣ እባክዎ እኔ ጣቢያውን አላውቀውምና ፣ ረዳትዎ እዚያ እንዲወስደኝ ይንገሩልኝ ።”

“መውሰዱንስ እኔ እወስድህለሁ ፣ እዚህ ቅርብ ነው ፣ ብቻ አሁን አስራ ሁለት ሰአት ስላለፈ ፣ ባላገሮች ካልታሰሩ በቀር እዚያ እይገኝም ፣ ‘ገንዘቡን ለፖሊሶች አስረክበን እንምጣ’ ትል እንደሆነ ተነስ ልውሰድህ ። ነገር ግን አንድ ነገር እወቅ ፣ ለፖሊስ ያስረክብኸው ገንዘብ ‘ለባላገሩ ይደርሳል’ ብለህ አታስብ!”

“መቸም ፖሊሶች የሰው ሀይወትና ንብረት በታግኝነት ሊጠብቁ የማሉ ባላደራዎች ስለሆኑ ፣ ቢሰጡ ይሰጡት ፣ እምነታቸውን አጉድለው አደራቸውን ቢበሉ ፣ ከኔ ራስ ይውረድና እነሱን ሁዋላ እግዚር ይጠይቃቸው!”

“ለመሆኑ ፣ እስቲ እኔ እንደማውቃቸው አደራ በላዎች ያልሆኑ ፣ አንተ እንደምትመኘው ምለው የተቀበሉትን አደራ አክባሪዎች የሆኑ ፖሊሶች ፣ እግዚር ዛሬ ሌሊት ፈጥሮ ይደርና አሁን የምንሰጣቸውን ገንዘብ ነገ ጥዋት ለባለገንዘቡ የሚመልሱ ይሁኑ እንበል ። የሰውዬውን ስም ካላወቅህ ፣ የማን ገንዘብ ነው ብለህ ታስረክባቸዋለህ ፣ እነሱ ግን ብለው ፈልገው ይሰጡታል?”

“ይህ እያስቸግርም ፣ ጋሽ ። ገንዘቡ የተሰረቀበትን ቦታና ጊዜ ከተሰረቀበት ዝርዝር ሁኔታ ጋር ስንነግራቸው ፣ የኛን ቃል ዛሬ ገጠሬዎችና ሌሎች ሲመረመሩ ከሰጡት ቃል ጋር አስተያይተው ፣ ገንዘቡ የማን መሆኑን ግረጋገጥ እንደማያስቸግራቸው የታወቀ ነውና ፣ ‘ይነሱ እንሂድ እባክዎ!’ ሲል ጥላሁን ተነስቶ ቆመ።”

“እይ ! እይ ! እዚያ ጥላይ !” አለች ሶፊያ ፣ ወዳጥሩ በር ጠቅሞላ ጣቱን ቀስራ ።

አራት አደፍ አደፍ ያለ ልብስ የለበሱ ሰዎች ፣ ዘመድ ቀብረው እንደሚመለሱ አዘንተኞች አንገታቸውን ደፍተው ፣ በዝምታ ቀስ እያሉ መጥተው እበረንዳው ስር ፣ አደባባይ ላይ ፣ ባንድ እጅ በብለው ቆመው ቆይተው ፣ ለናቸ የሴፍ በማይሰማ ድምጽ እስበሳቸው ትንሽ ተነጋገሩና ፣ ግራ ቀኝ ላይ ፣ በነጥላሁን ፊት እያለፉ አንድ ጠረጴዛ ከበው ተቀመጡ ።

“እነሱ አደሱም ? እነሱ ናቸውብ!” አለች ሶፊያ ።

“እነማን ?” አለ አቶ የሴፍ ።

“የዚህ ገንዘብ ጌቶች ፣ ገጠሬዎች!”

ጥላሁን ሳይታወቀው ከቆመበት ቁጭ ፣ ብድግ ፣ ደግሞ እንደገና ቁጭ አለና ባፋ ምንም ሳይናገር ዝም ብሎ አንድ ጊዜ ሶፊያን ፣ አንድ ጊዜ አቶ የሴፍን እያለዋወጠ ትንሽ ሲያይ ቆይቶ ፣ ገንዘቡን በኪሱ ይዞ ገጠሬዎች ወደ ተቀመጡበት ሄደ ።

“ቆይ እስቲ ፣ ሄደህ እንዴት ትላቸዋለህ ?” አለች ሶፊያ ። ጥላሁን ደስታውን እንጂ የሰዎችን ጥያቄ ስላልሰማ ዝም ብሎዋት ሄደ ።

“ጤና ይስጥልኝ ፣ እንዴት ሆናችሁ ?” አለ ፣ ገጠሬዎች በተቀመጡበት ሲደርስ ። ሶስቱ ቀና ብለው ትንሽ ተመለከቱትና ፣ ከዚያ በፊት የማየታቸው ትዝታ ቢሰማቸውም የት እንዳይት ጠፍቶቸው እስበሳቸው የጥያቄ አይን ከተለዋወጡ በሁዋላ ፣ “ምን እንሆናለን ? ለመሆኑ የት ናርዋል የምንተዋወቀው ?” አለ አንዱ ። አራተኛው ከርናቸውን በጠረጴዛው ተክለው ፣ የተደፋ ራሳቸውን በመዳፋቸው አስደግፈው እንደ ተቀመጡ ቀና እንኩዋ አላሉም ነበር ። “በጊዜ ከሌለች ጋር” ብሎ ጥላሁን የሚተዋወቁበትን ለመናገር ከመጀመሩ ፣ ራሳቸውን ደፍተው የተቀመጡት ገጠሬ ቀና ብለው አዩና ፣ “እረ የደረናው ጊዮርጊስ !” አሉ አቁዋርጠው ። ከዚያ ተነስተው ፣ አንድ እጅን በሁለት እጃቸው ይዘው እዩላሙ ፣ “እሱ ነውብ ! ያ የነገርሁዋችሁ እሱ ነውብ ! ገንዘቤን ባይሆን ነፍሴን ያዳን እሱ ነውብ ! እንደ ከርሱ ስቶስ ያለዳው በሰው እዳ መከራ የተቀበለ እሱ ነው ፣ እዩት ፊቱን !” ሲሉ ገንዘባቸውን የተቀመጡት ሰው ፣ ሶስቱ ጉዋደኞቻቸው ተነስተው ፣ ጥላሁንን ከበው ፣ “ያዩሁበት ጠፍቶኝ ነው እንጂ አንድ በታ ያዩሁት መሆኑን ትዝ ብሎኝ ነበር !” አሉ አንዱ ። “እኔም! . . . ያው

ሆኖብኛ ነው !” አሉ ሀብተነው ። “ እኔስ መጀመርያ ገር አለኝ እንጂ ሁሉን ያዩሁበት ጦታም ትዝ ብሎኝ ነበር !” አሉ ሀብተነው ።

አራቱ ገጠራዎች ጥላሁንን እመሀክላቸው አድርገው ሲንጫዉ፣ እዚያ ያለው ሁሉ ከየጠረጴዛው ፊትን ወደነሱ መልሶ ሲያፈጥ አይቶ፣ “እስቲ እንቅመጥና ቀስ ብለን እንነጋገር” አለ ጥላሁን ።

“እስቲ እባካችሁ እዩት ! ያልወለዱት ፣ ያልተዛመዱት ልጅ እንዲያው . . . ለእግዚር ብሎ ይህን ያክል መከራ ይቀበላል?” አሉ ገንዘባቸውን የተሰረቁት ሰው ፣ ከተቅመጡ በሁሉ የጥላሁንን ያበጠና የተላላጠ ፊት በጃቸው ለጉዋደኞቻቸው እያመለከቱ ።

“እ ! ለኔ አያሰቡ ምንም አይደለ ! ይልቅ የገንዘቡ ነገር እንዴት ሆነ ?” አለ ጥላሁን ፣ ባለገንዘቡን አግኝቶ እዳውን እስኪያስወርድ የቸኮለውን ያክል ፣ ካገኛቸው በሁሉ ስለ ገንዘባቸው መጥፋት ስሜታቸውንና የሚሉትን ለማወቅ ፈልጎ ።

“ገንዘቤማ ፣ በሮቼ ስላለቅ ያንድ በሬ ሞጋ አተርፋለሁ መስሎች የማላውቅበትን ፣ አድርገው የማላውቀውን ፣ ልነግድ ባራጣ ተበድሬ ፣ ማር ገዝቼ አምጥቼ ፣ የሸጥሁበት ገንዘብማ እንዲሁ እንዳለ ቀልጦ ቅረ ፣ ቦሊሶች ፣ “ ሌቦችን መረመርን” አሉን ፣ እኛንም የላሰነው የቀመሰነው አንድ ሳይቀር ሲያናገዙን አምሸተው . . . “ለጊዜው ምንም ናንጭ አልተገኘም ፣ እስቲ ደግ ነገ ተመለሱ” ብለው ሰደዱን ። የነገን ቅርጥ አውቄ እንግዲህ መሰደድ ነው ፣ አገሪ አልገባም ፣ መሰደድ ነው ፣ ያ . . . አራጣ አበዳሪው ፣ ቸኮል ቢሰውር ፣ አገሪ አያሰቅምጠኝም ፣ ከፊ አውራ ነው !” አሉ ገጠራው ፣ አይኖቻቸውን ሳያረገቡ ፊት-ለፊት ተከለው ፣ ያቶ ቸኮል ቢሰውርን ገንዘብ ሳይዙ እንግዳቸው ቢገቡ የሚገጥማቸውን ችግር እያዩ ።

ጥላሁን የገጠራውን ስሜት በቃል ከተናገሩት የበለጠ ባይኖሩት ወና በጠቅላላ ሁኔታቸው ያዩው ስለነገረው ፣ በጣም አዝና ፣ ልሱ ተነክቶ ፣ ዳግመኛ ሊጠይቃቸው አልቻለም ። ግራ እጁን በሁለት እጅቸው ይዘው እንደ ተቅመጡ ፣ ምንም ሳይናገር ፣ በቀኙ ገንዘቡን ባደረገ የወርቅ እራፊ ተጠቅልሎ እንደ ተቆዋጠረ ፣ ከኪሱ አውጥቶ እራታቸው በጠረጴዛው ላይ ቁጭ ሲያደርገው ፣ እጁን እንደ ወበጡ እዚያው ደርቀው ቀሩ ። ጉዋደኞቻቸውም ያ ባደረገ ወርቅ ተጠቅሎ እራታቸው የተቀመጠ ነገር ያናዝ ፣ ያደንዝዝ እንዳለው ሁሉ አናዘዋቸው ፣ አይኖቻቸውን በሱ ላይ ተከለው ዝም አሉ ።

“እስቲ ፍቱና ጠቅላይ ጥላሁን ፡ በዝቅተኛ ድምጽ ፡
ከዚያ አራቱ ጉዋደኞች እስበሳቸው ሲተያዩ ትንሽ ቆይተው ፡ እን
ደኛው ቀስ ብለው ፡ ቁጥጠሮውን ፈተው ፡ ሁለት ጊዜ መላልሰው
ቆጠሩና ፡ ‘ልክ ነው ፡ እምስት መቶ ፣’ አሉ ፡ በዝቅተኛ ድምጽ ፡ ራሳ
ቸውን ቀና አድርገው ጉዋደኞቻቸውን አያዩ ።

“ከሰደት አዳገኸኝ ፣ ማተቤን ከመቁረጥ አዳገኸኝ ፣ ላገሬ ፣
ለቤቱ ፣ ለሚስቱና ለልጆቹ አበቃኸኝ ፣” አሉ ባለገንዘቡ ፡ በተሰበረ
ድምጽ ። ጥላሁን የሰውዬውን እንባ ያዘሉ አይኖች ሲያዩ ፡ እንጅቱ
በውስጡ ሲላወስ ተሰማውና ወዲያው የሱም አይኖች እንባ ሞሉ ።

“አዲስ አበባን ረግሚ ልሂድ ነበር ፣ እንደናንተ ያላችሁ ሰዎች
ካላችሁበት አልረግመውም ፣” አሉ ከባለገንዘቡ ጉዋደኞች አንዱ ።

“እዋ ፣ አጋንንቱና መላእክቱ በተስኪያን አብረው መኖራቸውን
አታውቅም ፣” አሉ ሌላው እንደ መሳቅ ብለው ።

“በሉ እንግዲህ አግዚር በደሀና አገራችሁ ያግባችሁ” ብሎ ጥላ
ሁና ሲነሳ ፡ ባላገርቹ እንዲጋበዝላቸው በጣም አጥብቀው ለመነት ።
ነገር ግን እንግዳ የሚጠብቀው መሆኑን ስላስረዳቸው እያዘኑ ተሰናበ
ቱት ።

“ገንዘብ ለማግኘት አጥብቀው የሚጨነቁ ብዙ ሰዎች ፡ ራሴን
ጭምር አውቃለሁ ። ያገኙትን ገንዘብ ለመስጠት ይህን ያክል የሚ
ጨነቁ ግን ፡ ዛሬ ከኛንተ በቀር አይቼ አላውቅም ፣” አለ አቶ የሴፍ ፡
ጥላሁን ሲመለስ ።

“እኛም ገንዘብ ብናገኝ እንወዳለንኮ ፣ ብቻ የሌሎችን ስርቀን
አደለም ፣” አለ ጥላሁን ፡ እንደ መሳቅ ብሎ ።

“የሆነ ሆኖ ፡ ያን ያክል የተጨነቃችሁበት ነገር ስለሆነላችሁ
እንኩዋን ደስ አላችሁ” አለ አቶ የሴፍ ። “ይህ በኛ ቤት ከሌሎች
ከሚመረጥባቸው ምክንያቶች አንዱ ይህ ነው ።” አለ ቀጠለና ።

“ምኑ ፣” አለ ጥላሁን ።

“ከማናቸውም የኢትዮጵያ ክፍል አዲስ አበባ መጥቶ የሚሰነ
ብት ሰው ፡ ትልቅ መኩዋንንት ፡ ወይም ዘመድ ያለው ካልሆነ መሳ
ፈሪያው መርካቶ ነው ። መርካቶ የሰፈረም ለምሳ ባይሆን ለራት ፡
ለራት ባይሆን ለምሳ ፡ ኢትዮጵያ ቡና ቤት የማይመጣ የለም ። ኢት
ዮጵያ ቡና ቤት መርካቶ የሰፈረ ገጠሬ መፈለጊያ ፣ የገጠሬ ማጥመጃ
ነው ። እዚህ ባትሰናር እነዚህን ገጠሬዎች አታገኛቸውም ነበር ።”

“ገጠሬው አዲስ ከተማ የሚሰጥበትና ፣ አዲስ ከተማ የሰፈረ ገጠሬ እትዮጵያ ቡና ቤት ሳይደርስ የማይቀርበት ምክናያት አለ?”

“ጣሊያኖች አገራችንን በያዙ ጊዜ ፣ አራዳን ፣ ካዛንችስን ፣ ፖፖ ላሬንና ወዲያኛውን ክፍል ሁሉ ፣ ሰፈረንጅ መኖሪያ ፣ መርካቶንና ወዲህኛውን ክፍል ፣ ያበሻ መኖሪያ እንዲሆን በሁለት ክፍለውት ነበር። በዚህ ምክናያት ጥሩ ጥሩ ውድ ሆቴሎች ፣ ሱቆችና መኖሪያ ቤቶች እዚያ ሲሰሩ ፣ ላበሻ ኑሮ የሚሆኑ ሸቀጦች የሚሸጡባቸው ሱቆችና ፣ ላበሻ አቅም የሚሆኑ ርካሽ ሆቴሎች እዚህ ተሰሩ ። በዚያ ላበያ ፣ ጣሊያኖች ከሄዱ በሁጥላም ፣ ሰፈረንጅ የተሰሩት ጥሩ ጥሩ ውድ ሆቴሎች ፣ ሱቆችና መኖሪያ ቤቶች ሰፈረንጆችና እንደ ፈረንጅ ለሚበሉ ፣ እንደ ፈረንጅ ለሚሰሉ ፣ እንደ ፈረንጅ ለሚኖሩ አበሾች ሲሆኑ ፣ መርካቶና ባካባቢው የተሰሩት ፣ ላበሻ ኑሮ የሚሆኑ ሸቀጦች የሚሸጡባቸው ሱቆችና ፣ ላበሻ አቅም የሚሆኑ ርካሽ ሆቴሎች ደግሞ ፣ እንዳበሻ ለሚበሉ ፣ እንዳበሻ ለሚሰሉና እንዳበሻ ለሚኖሩ አበሾች እንደሆኑ ቀሩ ። ግለት ወዲያኛው ፣ ውዱ ክፍል አዲስ አበባ ፣ የፈረንጅ አበሻ ክፍል ፣ ወዲህኛው ፣ ርካሽ ክፍል አዲስ አበባ ፣ ያበሻ አበሻ ክፍል ናቸው ። ስለዚህ ፣ ገጠሬዎች ፈረንጅ አበሾች ስላልሆኑ ፣ አዲስ አበባ ሊሰነብቱ ሲመጡ ወደ ውዱ ፣ ወደ ፈረንጅ አበሻ ክፍል አይሄዱም ፣ ወደርካሹ ፣ ወደበሻው አበሻ ክፍል ነው የሚመጡ ። መርካቶ የሚሰጥ ገጠሬ ሁሉ ፣ እትዮጵያ ቡና ቤት የሚሰበሰቡበት ምክናያት ደግሞ ፣ ስለ ምግብ ነው ። እዚህ አንድ ሰው ጥሩ ምግብ እስኪጠግብ በልቶ አንድ ብር ፣ አንድ ጠርመሰ ጥሩ የግር ጠጅ ጠጥቶ አምሳ ሳንቲም ፣ በግር ጠጅ ፈንታ አንድ ትልቅ ብርጭቆ ሺና ወይም የወይን ጠጅ ቢጠጣ ፣ ህያ አምስት ሳንቲም ፣ ላዝማሪ ህያ አምስት ሳንቲም ይከፍላል ። ግለት አንድ ሰው እስኪጠግብ በልቶና ጠጥቶ ፣ ደስ እስኪለው ተሟላቶ ፣ የሚከፍለው አንድ ብር ከሰባ አምስት ፣ ወይም አንድ ብር ካምሳ ሳንቲም ብቻ ነው ። በብዛት ሆነ ባይነትና በጽዳት ፣ ከዚህ ተመሳሳይ የሆነ ምግብ በዚህ ዋጋ ከሌሎች ክፍተኛ ቡና ቤቶች አይገኝም ። እትዮጵያ ቡና ቤት መኝታ ብቻ ሙድ ነው ። ስለዚህ ከገጠር ከሚመጡ ነጋዴዎች ፣ ከዩጠቅላይ ግዛቱ ለሹመት ከሚመጡ ደጅጠኞች ፣ ከያገሩ በይግባኝ ከሚመጡ ተመዋጋቾችና እንዲሁም ፣ ባዲስ አበባና በጠቅላይ ግዛቶች መሀከል ከባድ መኪና ከሚነዱ ሾፌሮች ፣ በጣም የሚበዙት መኝታቸውን ዝቅተኛ ደረጃ ባላቸው ሆቴሎች በያደርጉ እንኩዋ ፣ ምግባቸውን የሚመገቡ እዚህ ነው ።

“አዝማሪ ሃያ አምስት ባንቲም ይክፈላል ያሉት ደግ ምንድነው?”
አለ ጥላሁን ፡ ትንሽ እንደ መላት ብሎ ።

“በዩጠረጴዛው አዩዞሩ እንግዶችን የሚያጠውኑ ባልና ሚስት
አዝማሪዎች ስላሉ ፡ ለነሱ ሁሉም በነፍስ ወከፍ ሃያ አምስት ባን
ቲም መክፈል ግዴታ ነው ። ከዚያ በላይ መክፈል ግን ከልክል ነው።”

“እንዴት ጥሩ ነው !” አለች ሰፊያ ።

“ለዚህኑ ነው ከያገሩ የሚመጣው ሁሉ እዚህ የሚሰበሰበው ፤
አዝማሪዎች የንግዶችን ስም ባያውቁም ፡ ብዎች ከዩጠቅላይ ግዛቱ
መምጣታቸውን ስለሚያውቁ ፡ እንዲሁ በድምሩ የጠቅላይ ግዛቶችን
ስም እያነሱ ሲያወድሱ ፡ ከንግዶች መሀከል እንደ ኢትዮጵያ ስራት ፤
ግጥም መስጠት የሚፈልጉም እዩገጠው አዝማሪዎች ሲሰጡ ጭጥ
ታው ደስ ያሰኛል ። ስለዚህ ፡ ኢትዮጵያ ቡና ቤት ምግብ ብቻ ላይ
ሆን ጭጥታ ጭጥር በመጠነኛ የጋ የሚገኝበት በመሆኑ ፡ በተለይ
የገጠራዎች መሰብሰብያ ነው ።” አለ አቶ የሴፍ ።

እውነትም ኢትዮጵያ ቡና ቤት ፡ ስሙ ቡና ቤት ይባል እንጂ
አዲስ ከተማ ከሚገኙት አይነተኛ ሆራሎች ሁሉ ብልሚ ያለው ነው ።
የመጀመርያ ስሙ መርከብ ቡና ቤት ነበር ፤ በሁዋላ ፡ ከኢትዮጵያ
ጠቅላይ ግዛቶች በልዩ ልዩ ምክናያቶች አዲስ አበባ የሚሰበሰቡት
ሰዎች የሚያዘወትሩት መሆኑ ሲታወቅ ፡ ኢትዮጵያ ቡና ቤት ተባለ ።

ከውጪ ሲያዩት ጭራሽ አያኖርም ። ጣሊያኖች ኢትዮጵያን በያ
ዙበት ጊዜ ፡ በዚያ አካባቢ ለሀል ማጠራቀሚያዎችና ማደያዎች እን
ዲሆኑ ከሰሩዎቻቸው ህንጻዎች አንዱ ነው ። በሁዋላ ፡ አቶ ብናምነው
መልካም የሚባሉ ነጋዴ ገዝተው ፡ ውስጥ ለውስጥ የሚከፋፈ
ለውን ክፍፍለው ፡ የሚቀጣጠለውን ቅጣጥለው ሆራል አደረጉት ።
አቶ የሴፍና እነ ጥላሁን ፡ ሴሲቴን መጓዝ ስላለባቸው ፡ በጊዜ ራት በል
ተው ለመተኛት ፡ ወደ ምግብ ቤት ሲገቡ ፡ ገና ብዙ ሰው አል
ተቀመጠም ፤ አዝማሪዎች ፡ ዘለቀ ኅላና ትሁኔ ብቻ ጥግ ይዘው
ተቀምጠው ፡ ጠጅ እዩጠጡ ገብያ እስኪደራ ይጠብቃሉ ። በዚያ ከሶ
ስት መቶ የማያንስ ሰው ባንድ ጊዜ ሲያስቀምጥ በሚችል ሰፊ አዳ
ራሽ ፡ አረንጉዋዴ የገበታ ልብስ የለበሱ የምግብ ጠረጴዛዎች መስ
መር መስመራቸውን ይዘው ተደርድረው ፡ በላያቸው ሽልምልም የወ
ረቀት ፎጣ የተሰኩባቸው ብርጭቆዎች በክብ በክብ እዩሆኑ ተቀም
ጠው ፡ መጀመርያ ጊዜ ከውጭ የሚገባ ሰው ሁሉንም ባንድነት ሲያይ፤
ብዙ ባለልዩ ልዩ ቀለም ያበባ መደቦች ወዳሉበት ያትክልት ቦታ የገባ

እንጂ ፡ ወደ ምግብ ቤት የገባ አይመስለውም ፤ ሶፊያ ገና ስትገባ ካዳ ራሹ ትልቅነትም ሌላ ፤ የጠረጴዛዎችንና የብርጭቆዎችን ያቀጣጠጥ ስራት ፡ ከገበታ ልብሶችና ከወረቀት ፎጣዎች የቀለም መስማማት ጋር አይታ ፡ ያስተናባሪዎችን ምርጫ ታደንቅ ጀመር ፡ ። ከራታቸው ጋር አቶ ዮሴፍ ጠጅ ፡ ሶፊያና ጥላሁን ብርዝ አዘው ሲበሉና ሲጠጡ ትንሽ እንደ ቆዩ ፡ ሰዉ እዩተከታተለ ገብቶ አዳራሹን ሞላው ። ወዲያው ዘለቀና ትሁኔ አደግድገው ቆመው ዘለቀ ቅኝቱን ለማስተካከልም ፤ ለሚዎችን ለማስጠንቀቅም መሰንቆውን በወፍራም ፤ በመሀከለኛ ፤ በቀጭን እያለዋወጠ ሲገዘገዝ ቆዩና ትሁኔ በመሰንቆው ታጅባ ፤ በጊዜው ባላፍላ የነበረውን ፡ “ሰመመኔ” የተባለውን ዘፈን መዝፈን ስትጀምር ባዳራሹ ጸጥታ ሰፈነ ።

“ትሁኔ ያፍዎ ቅድ ጠባብ ቢሆንም ከንፈሮቹዋ ወፈር ፤ አፍንጫዋ እጥር ብለው ከበብ ያለ ፈት ፤ ጥቃቅን አይኖችና ጥሩ ዘማ ጠጉር ያላት ፤ ሰዎች ፡ “የደም ቡይት” የሚሉዋት ፤ በጣም ደስ የምትል ፤ ትንሽ ውብ ፍጥረት ናት ። ከዚያች ትንሽ ፍጥረት የሚወጣው ድምጽ ግን ማነንም ልብ ብርቱ ፤ ማነንም ልብ ደንዳና ማርኮ ለማሰርና ፤ አገዙ ለማስጨፈር ልዩ ህይል የተሰጠው ነው ። ስትዘፍን ከድምጽዋ ስብር ጋር ተሰማምቶ ከፍ ዝቅ ፤ ሳብ ገፋ እያለ የሚወርበው ሰውነትዋ ተመልካቹን ሁሉ ሳያውቅ ፤ አለውዱ ፤ ከሰዋ ጋር ይወዘውዘዋል ፤ እንደሰዋ ያስወርበዋል ።

“ሰመመኔ ፤ ሰመመኔ”

“እባክህ ስለግዜር ፤ እንቅልፍ አትከልክለኝ ፤ ወግድልኝ ካይኔ” ስትል ፤ እውነት ሰመመን ፤ እንደ ያዛት አንገትዋን ዘንበል አድርጋ ፤ አይኖችዋን እያስለመለመችና ፤ እንቅልፍ የከለከላትን ሸጋ ካይንዋ ፈት እንደምታባርር እጅዋን እያራገበች ፤ ያዳራሹ ሰው ሁሉ እጁን እንደሰዋ እያራገበ ያወካ ጀመር ። ውካታው ጸጥ ሲል ፡

- “ሰመመኔ ፤ ሰመመኔ ፤
- “እባክህ ጡር ፍራ ፤ ወግድልኝ ካይኔ ፤
- “ሰመመኔ ፤ ሰመመኔ ፤
- “አንተ አርፈህ ተኝተህ እንቅልፍ አጣሁ እኔ ።
- “ሰመመኔ ፤ ሰመመኔ ፤

“እባክህ ስለግዜር ፤ በሀልሚ አትምጣብኝ ፤ ላላገኝህ በውኔ” አለች ፤ ሆድ ቁርጠት እንዳመማት እምሽክ ፤ ድቅቅ እያለች ።

ከዚያ በላይ የሆኑ አስተሳሰቦች ለግድግ ሲለወጡ ትሁኔታ
“ሰመመኔን” ትታ ከዩብራይ ግዛት የመጡትን ሰዎች በድምር ለማ
ሰደሰት ፣ በያገራቸው ግድግ ጀመረች ።

- “ወሎ የበቀለ እንደዚህ ግግሩ ፣
- “ከተ ከውሀው ይሆን ? ወይንስ ካፈሩ ፣
- “በጥብጫ ልቀባው የወሎን አፈረ ፣
- “እንደ ወሎዎቹ ምናልባት ባምር ።
- “ታናሽና ታላቅ ፣ ሻኛና ፍሪንባ ፣ ጥልቀላት ከቤቱ
- “ምነው ያ ጎንደሪ ልብ ሰርቆ መብላቱ ?
- “ ጎንደሪ ኩሩ ነው ፣ ጎንደሪ ጭቀ ነው ፣ ለምን ትላላችሁ ?
- “የሰው ልብ ሰርቆ ሲበላ እያያችሁ ?
- “ፍቅር ካገር ጣፋ ፣ ፍቅር ተወደደ ፣ አወጣ ግሊየን ፣
- “የፍቅር አመለኛ ፣ የኔ ቢጤ ድሀ ፣ ምን ይውጠው ይሆን ?
- “ስልቻየን ይገር ፣ ልሂድ ወደ ጎዳም ፣ ፍቅር ልሸምት ፣
- “እዚያ ነው አገሩ የሚበቅልበት ፣
- “እዚያ ነው አውድግው የሚመርትበት ።
- “በግሪ ቆሚ እዩሄድሁ ሳለሁ በሕይወቴ ፣
- “አስማተኛ ሸየ ፣ አውጥቶ ወሰደው ልቤን ከደረቴ ።
- “ተው እባክህ ማረኝ ፣ አንት የትግራ ጀግና ፣ የሚያደንቅህ ሁሉ ፣
- “ምን ያደርግልህል ፣ እኔን ደካማዋን ሴት ግርኮ መግደሉ ?
- “ሰዎች ስለእግዚአብሔር ፣ ያን የሀረር ቆቱ ፣ ግልጽኝ እባካችሁ ፣ ፣
- “ ልቤን ግርኮ ወስዶ ፣ ግብኔን የምሂድ ፣ በድን ሆንሁላችሁ ።
- “እሱን ካላገኘሁ ሌላ እንድወድበት ፣
- “ፈትቶ ይላክልኝ ልቤን ካሰረበት ።
- “አንት የወለጋ ልጅ ፣ ጨካኝ አረመኔ ፣
- “ገደለሽኝ እትቅርም ፣ በወንጀል ተከሰሰህ ሳትሞት እንደኔ ፣
- “አንተ እንደ ገደለሽኝ ፣ ለሞት መገባዘዜ ፣ አይቅርም ምን ቢሆን ፣
- “እዚህ ባላገኝህ ፣ በወዲያኛው አለም አገኝህ እንደሆን ።”

“የዚህ ቤት ጭቀታቱ ሌሊቱን ያገባድደዋል ፣ በጊዜ ለመነሳት
እንቅልፍ እንዳይጫጫንን ፣ ብትፈቅዱልኝ ራት እኔ ልክፈልፍ ወደዬ
ምኝታችን ብንሂድ ይሻላል ” አለ አቶ የሴፍ ። ነገር ግን ፣ ጥላሁን
“አይቃጣም” ስላለ ፣ አቶ የሴፍ የባልና ሚስትን ድርሻ ተቀብሎ ፣
የራሱን ጨምሮ ፣ አንዱን በሩቅ ቆሞ ይመለከት የነበረ አሳላፊ ጠቅሶ
ሲከፍል ፣ አሳላፊው አፍሮ ሳይኑ ማረፊያ እስኪያጣ ድረስ አትኩሮ
ሲመለከተው ቆይቶ ፣

“ይህን ሰው አውቀዋለሁ” አለ አሳላፊው ከሄደ በሁዋላ ።

“አሳላፊውን ?” አለ ጥላሁን ።

“አዎ አሳላፊውን ፤ ብቻ አይነተኛ ሥራው ሌላ ነው” አለ አቶ ዮሴፍ ሳቅ ብሎ ።

“ምን ?”

“ሁዋላ እነግርሀለሁ”

“እስቲ ግጥም ልስጥሽ ተቀበይኝ ፤ የኔ ልጅ” አሉ እንደ ካለባ በላቸውም ሆነ ካነጋገራቸው ከገጠር የመጡ የግራምስሎ ሽማግሌ ፤ ትሁኔ እንግዶቹን በያገራቸው ስታወድስ አቁዋርጠው ።

“ነገር በሆዴ ውስጥ ታፍኖ ሲነድ” አሉ ገጠሬው ፤ ዘለቀ መለንቆ ምቱን ፤ ትሁኔ ግጥምዋን አቁዋርጠው ሲጠብቁ ።

“ነገር በሆዴ ውስጥ ታፍኖ ሲነድ ፤

“አንጀቱ ተቃጥሎ ሊሆን ነው አመድ ፤

“እስቲ ልተንፍሰው ምናልባት ቢበርድ ።

“ግፍ ስለ ሰራብኝ ሀይለኛ ጠላት ፤

“ፍት ፤ ርት ፍለጋ ብሄድ ፍርድ ቤት ፤

“የፍርድ ግልብጦሽ አናቱን ጅራት ፤

“በኔ ተፈረደ ያመት እስራት ።

“ጨርሽ ሰወጣ ያመት እስራቱን ፤

“ተወርሶ አገኘሁት በሙሉ ንብረቱን ፤

“ፈርሶ ፤ ውድም ብሎ አገኘሁት ቤቱን ፤

“እንዲህ ያል የግፍ ግፍ ተሰርቶ እማያውቅ ፤

“ለምን ተሰራብኝ ብዬ ብጠይቅ ፤

“ግፍ ሰራብኝ ብሎ ትልቅ ሰው መክሰስ ፤

“ክብረነክ” ነው አሉኝ ፤ ከማሳሰርና ከማስወረስ አልፎ ለሞት የሚ

ያደርስ ።

“የግዜር እንደራሴ እዚህ በመሬት ፤

“መንግስት ነው ብዬ በፍጹም እምነት ፤

“ ወደሱ ብመጣ አቤት ለማለት

“እሱም ያጥቂ ረዳት ሆኖ አገኘሁት ።

“የመከራ ውዝፍ አለብኝ መሰለኝ ፤

“ያን ሊያስከፍለኝ ነው ወዲህ ‘ሂድ ሂድ’ ያለኝ ” ብለው ሊቀ

ጥሉ ሲሉ ገጠሬው ገጣሚ ፤

“ሰው ይፈልግዎታል” አላቸው ፤ አቶ ዮሴፍ ገንዘብ ሲከፍል አትኩሮ የተመለከተው አሳላፊ ጎንበስ ብሎ ።

“ግንኙ ገ እኔን ገ” አሉ ገጠሬው ፣ ጠጋ ብሎ ከግንጋግራቸው አላላሬ መሸሽ እንደ ፈለጉ ፣ እንደ ተቀመጡ ወደሁዋላ ገለል ብለው

“እዎ እርሰዎን”

“ግን የሚባል ሰው ገ”

“ስሙን አልነገረኝም”

“ግንን እፈልጋለሁ አለ ገ”

“እርሰዎን አልሁኮ ገ”

“ግን ብሎ ግለቴኮ ነው”

አላላሬው ፣ ገጠሬው ለጠዩቱት መልስ በመስጠት ፈንታ ፣ ከኪሱ አንድ ነገር ሸሸግ አድርጎ እያላዩ ፣ ወደ ጀርዋቸው ጠጋ ብሎ ለሩቅ ሰው በግይሰግ ድምጽ ትንሽ ካነጋገራቸው በሁዋላ ፣ የድንጋጤ መልክ እዩታዩባቸው ተከትለውት ወጡ ።

“እውነትም ገጠሬው ፣ የመከራ ወገኛ ቀርቶቸው ናርዋል ፣ ያውና ሊያስከፍል ወሰዳቸው ፣ ሰውዬው ፖሊስ ነው” አለ አቶ ዮሴፍ ፣ ራሱን እዩወዘወዘ ።

“አላላሬው ገ” አለ ጥላሁን ፣ በመገረም ።

“እነሱ ሰውን ለግጥመድ ምን የግይሆኑት አለ ፣ ሁሉን ይህ ናሉ።”

“ገጠሬው ምን አደረጉ ገ” አለች ሶፊያ ።

“ግጥማቸው ሁሉ ባለስልጣናችንና መንግስትን የግራግርሮ ነውከ፣ ልብ አላረግሽውም ገ” አለ አቶ ዮሴፍ ።

ምእራፍ ፱

ወልመራና በርፈታ

ሶፊያና ጥላሁን አፍላ እንቅልፍ ላይ እንዳሉ ፣ የበሩ መዝጊያ በሀይል ስለ ተመታ ፡

“ማነው ?” አለ ጥላሁን ፡ ከንቅልፉ በርግጥ ተነስቶ ።

“የጎራ መኪና አዩታንቲ ፣ ተነስተናል ፣ ተነሱ ፣” አለና ገብረ ጊዮርጊስ ፣ እውስጥ ያሉት መሰማት አለመሰማታቸውን ለማረጋገጥ ያክል እንኩዋ ሳይጠብቅ ፣ እዩሮጠ እንደ መጣ እዩሮጠ ተመለሰ ።

“ሰንት ሰአት ነው ?” አለ ጥላሁን ፣ አዩታንቲው ያልሄደ መሰሉት ። ከዚያ መልስ ሰላጣ ፣ ሰአቱን ለማየት የራሱን መብራቱን አበራ።

“አሁን ሰንት ሰአት ሆኖ ነው የቀሰቀሱን ?” አለች ሶፊያ ፣ እንቅልፍ እያድቀሰቀሳት ።

“ሰምንት ተኩል” አለ ጥላሁን ።

“በዘጠኝ ሰአት ነው የምገንባ አላላችሁም ነበር ?”

“ዘጠኝ ሰአት መንገድ የምንይዝበት ይሆናል ፤”

ጥላሁንና ሶፊያ ቶሎ ተነስተው ፣ የብርድ ልብላቸውን ተከናወነው ፣ ትናንሽ ሻንጣዎቻቸውን እያንጠለጠሉ ፣ ካሚዮኑ ባለበት ሰደርሱ ፣ አቶ የሴፍ ቀደም ብሎ እካሚዮኑ ውስጥ ገብቶ መሪውን ይዞ ተቀምጦ ነበር ።

“የጭነት መኪናን የጎማ ጤና ለመጠበቅ በቀዝቃዛ መሄድ አስፈላጊ በመሆኑ ፣ እንቅልፍ ላትጠግቡ ስለ ቀሰቀሰናችሁ ይቅርታ አድርጉልን ፤ ቢሆንም እንከላችሁዋለን ። ከታች ለሰሚንቶው ቅዝቃዜ መከላከያ ፍራሽ አንጥፈንላችሁዋልና ፣ በብርድ ልብላችሁ ላይ ሸራውን ደርባችሁ ፣ የቀራችሁን እንቅልፍ መጨረስ ትችላላችሁ” አለ ፣ አቶ የሴፍ ባልና ሚስቱ ሰላምታ ሲሰጡት ።

“እግዚር ይስጥልን” አለ ጥላሁን ።

“አብሮ ይስጠን ። በጀርባ መሰላል አላላችሁ ፣ በሱ ወጥታችሁ ምንጣፋችሁን የምታገኙት ወደ ግንባር ነው ፣ የመድሀኒት ሳጥናችሁም እዚያ ነው ።”

“ከግንባር . . . ስሜር መሆኑን አይቻልም ?” አለች ሶፊያ ፣ ምናልባት አደጋ ቢደርስ እዳር ከመሆን መሆኑን የሚሻል ስለ መሰላት።

“ሽራ ደርባችሁ የምትፈልጉትን ያክል አዩር ለማግኘት የምትችሉ በግንባር ፣ ወይም በሁዋላ ፣ እዳር ላይ የሆናችሁ እንደሆነ ብቻ ነው ። ሽራ ደርባችሁ እመሀል የሆናችሁ እንደሆነ አዩር አታገኙም ፣ ትታፈናላችሁ ። የሁዋላው ዳር ደግሞ . . . በተለይ በመጥፎ መንገድ ላይ ያነጥራል ፣ አትችሉትም ። ስለዚህ . . . ከሁሉም የሚሻለው ግንባር ነው።” አለ አቶ ዮሴፍ ።

ሶፊያና ጥላሁን ፣ በካሚየኑ ሁዋላ ተጣብቆ በቆመው መሰላል ወጥተው ፣ በግንባር በተነጠረላቸው ፍራሽ ላይ ያን የሰሚንቶ ክዳን ወፍራም ሽራ ደርበው ሲተኙ ፣ አቶ ዮሴፍ ባደረገበት ክፍል የረሳው ነገር ኖሮ ፣ ከካሚየኑ ወጥቶ ወደ ሆቴል ተመልሶ ገባ ።

ጨለማው ገና እንደ ከበደ ነበር ። ይልቅንም ሌሊቱ ደመናማ ስለ ነበረ ፣ ጨለማውን ይብስ አክብዶት ነበር ። ያ ጥቂር ደመና ደርቦ ምድርን ከጸንፍ እስከ ጸንፍ የተሟነው ጥቂር ጨለማ ፣ ያዲስ አበባን ህዝብ በሙሉ አንቆ ፣ እስኪንቆ ፣ እንደ ያዘው ሁሉ ፣ ያን ትናንት ባስራ አንድ ሰአት ፣ ንግስቱን እንደሚፈልግ የንብ ሰራዊት አዩተደራረብ ይታመስ ይታራመስ ፣ የነበረውን ያዲስ ከተማ ህዝብ በሙሉ እፍን ድፍን አደርጎ አንደ ያዘው ሁሉ ለግምታው ፣ ጭልታው ያስፈራ ነበር ፣ ጭሉ አዲስ አበባ የሚተነፍሱ ፣ የሚንቀሳቀሱ ፣ ህያዋን ነፍሳት የማይናፋሳት ፣ የሙታን አለም ፣ እንደሆነች ሁሉ ፣ ዝምታው ፣ ጭልታው ፣ ልብ ያባባ ነበር ፣ የሰማይ ከዋክብት እንኩዋ ፣ ሁሉም ተሸሽገው ፣ አንዳንዶቹ ብቻ የተሸሸጉበትን የደመና መጋረጃ በትንሹ ገለጥ አደርገው እያሙለቁ ዘቅዝቀው ሲያዩ ፣ ያን በሲኦል ግርግ ወርዶ ያዲስ አበባን ህዝብ ተጭኖና አፍኖ ዝም ያሰኘ ጉግግ ጨለማ የፈሩ ይመስሉ ነበር ።

“የውጪ ጨለማ ከቤት ጨለማ የተለዩ ነው? እዚህ ያስፈራል!” አለች ሶፊያ ፣ ያ አዲስ አበባን የሙታን አለም ያስመሰለ ጨለማ እንደ ፍርሀት ያለ ነገር በልብዋ ፈጥሮ ።

“ጨለማው ያው ነው ፣ ብቻ እውጪ አድረሽ ስለማታውቁ ፣ እኛ ግዳ ነገር ሆናብን ነው ፣ አይዘን!” አለ ጥላሁን ።

“ደግሞ ሁሉም ዝም ማለቱስ? ዶር እንኩዋ ለምን አይሙህ?”
“ዶር የሚሙሀበት ጊዜ ምናልባት አልፎ እንደሆነ!”

አቶ ዮሴፍ ተመልሶ ፡ እካግዮን ውስጥ ገብቶ ሞተሩን ሲያስነሳ ፡ ካግዮን በሌሊት ከንቅልፍ በመቀስቀስ እንደ ተቆጣ ሁሉ ፡ በሀይል “እርርር!” አለና ፡ እዚያው በቆመበት እንደ ሲያገረመርም ፡ ሲያ ኩተመትም ብዙ ቆይ ። ከዚያ አቶ ዮሴፍ ቀስ እያለ ፡ እያባባሉ መንገድ ሰመራው ፡ እንዲሁ በዝቅተኛ ድምጽ እያገረመረመ ፡ እያን ጎራጎረ ፡ ሲሄድ ቆይቶ ፡ የወሊጋንና የኢሉባቦርን አውራ ጎዳና እንደ ያዘ ፍጥነት እየጨመረ ፡ እየጨመረ በሄደ መጠን ፡ ያካባቢው ዝምታ የሱን ድምጽ ብዙ አጥፍ ጊዜ ስላጎላሰት ፡ የውሎ መንገድ እስኪሰማ እያገራራ ይነጉድ ጀመር ፡ ከዚያ ልክ እንደ ሞተር መጋዝ ፡ “እርር ርም ፡ እርርርርም ፡ እርርርርም!” አያለ ፡ ያን በራቱ የተዘረጋ ከባድ ጠለማ እየሰነጠቀ ፡ ካዲስ አበባ ወጥቶ ፡ የገፈርላን ኩሬ ዞሮ ፡ መና ገሻ መንደር ደረሰ ። ከዚያ ቅጥለው ያሉት በርፈታና ወልመራ ናቸው ።

በኢትዮጵያ ክርስቲያኖች ልማድ ፡ በቤተክርስቲያን አጠገብ ሲታ ለፍ ትንሽ ቆም ብሎ ሳያማትቡና ሳይሳሉሙ ማሰፍ አይገባም! ቤተ ክርስቲያን ክርስቲያኖች እየተሰበሰቡ ፡ ክርስቶስ የሰውን ዘር ከሲኦል ግዛት ነጻ ለማውጣት ራሱን መስዋእት አድርጎ መስጠቱን ፡ ለሰው ዘር ቢዛነት በመልእክተ መስቀል ስጋው እንዲቆረሰና ደሙ እንዲፈስ መፍቀዱን ፡ በአክብሮ በአንክሮ የሚያስታውሱባት ፡ የተቀደሰች ፡ የተ ባረከች ቦታ ናት ።

ወልመራና በርፈታም ፡ እንዲሁ የተቀደሱ ቦታዎች ናቸው ። ወል መራና በርፈታም ፡ የኢጣሊያ ፋሽስቶች ኢትዮጵያን ወርረው ሕዝብ ያን-በባርነት ቀንበር ሊጠምዱ በመጡበት ጊዜ ፡ ላገራቸው ነጻነት ራሳ ቸውን መስዋእት አድርገው የሰጡ ሰማእቶችና ፡ በብርቱ ጠላታቸው ላይ ድልን የተቀዳጁ ጀግኖች የሚታወሱባቸው የተቀደሱ ቦታዎች ናቸው። ስለዚህ ፡ በበርፈታና በወልመራ ሲታለፍ ፡ አንድ አፍታ ቆም ብሎ ፡ እነ ዚህ እተቀደሱ ቦታዎች ላይ ፡ ለኢትዮጵያ ነጻነት መስዋእት የሆኑትን ሰማእቶችና ታምር የሰሩትን ጀግኖች ትንሽ አስታውሱ ፡ በአክብሮና በአንክሮ ተሳልሞ ግለፍ ይገባል!

በ፲፱፻፳፰ አ.ም. የፋሽስት ጦር የኢትዮጵያን ሠራዊት በሰሜንና በደቡብ ድል አድርጎ ፡ በሚያዝያ ወር መጨረሻ ግድም አዲስ አበባ ሲገባ ፡ ከጦር ሚዳ ከተመለሱትና አዲስ አበባ ከቆዩት መሀከል ፡ መን ፈሳቸው ድል መመታትን ያልተቀበለ ፡ ልባቸው መሸነፍን የተጸዩረ ፡ ኢትዮጵያውያን ትግላቸውን ለመቀጠል በዳር ፡ በገደል ተሰማሩ ፡ ለነ

ዚያ አርበኞች፣ ለኒያ ልበኩሩ ጀግኖች፣ ድል መሆን የያዙትን የሆኑትን ነፍስ ከሰጋቸው እዩተለዩች ስትሄድ ብቻ ነበር፤ በኒያ ልበኩሩ፣ በኒያ መንፈስ ጽኑ ጀግኖች ዘንድ፣ ነፍስና ስጋቸው አብረው እያሉ የጠላትን ድል አድራጊነት ተቆብሎ ለጠላት መታጠቅ፣ ለጠላት ባሪያ መሆን፣ ፍጹም የማይታሰብ ነበር፤

በወልመራ፣ በመናገሻ አካባቢና በጫጫ ተሰግርተው የጠላትን እንቅስቃሴ የሚጠባበቁ አርበኞች፣ ወሉጋንና ኢሉባቦርን የሚይዘው የፋሽስት ሰራዊት በዩቶኑ ካዲስ አበባ እዩተነሳ፣ ሆለታና አዲስ አለም እያረፈ፣ ወደ ምእራብ ሲገቡ ሲገቡ እዩተመለከቱ፣ የሚያጠቁበት ዘዴ ይፈልጉ፣ ያጠኑ ነበር።

ሆለታና አዲስ አለም፣ ባዲስ አበባና በምእራብ መሀከል ለሚገኙ ዘው የፋሽስት ሰራዊት፣ ሲመርኩት ጊዜ መሳፈሪያና መረግመጃ ጣቢያዎች ከመሆናቸውም ሌላ፣ ባካባቢያቸው ብዙ እህልና ኩብት ሰላላ፣ ለዘለቃው የምግብ ግብዓቶችና ግክፋፈያዎች ጭምር እንዲሆኑ የጠላት ድርጅት ተጀምሮ ነበር። ታዲያ ይህን በሚታና በመታለያ ክፍል ያሉት አርበኞች ስለሰሙ፣ በነዚህ በሁለቱ ጣቢያዎች ያለውን የጠላት ጦር ለመምታትና፣ የተጀመረውን ድርጅት በውጥኑ ለማበላሸት ስለ ፈለጉ፣ እዚያ አካባቢ የነበሩትን፣ አንድ ብዙ ተከታይ የነበራቸው ፊታውራሪ አርበኛ፣ እንዲመሩዋቸው ሄደው ጠዩቁዋቸው።

“መቸም ሆለታንና አዲስ አለምን ባንድ ጊዜ መምታት እንችል፤ አቅማችን አይፈቅድም። ለመምታት ከቆረጥን፣ በልዩ ልዩ ጊዜ፣ አንድ ባንድ፣ መምታት አለብን። መጀመሪያ ሆለታን መምታት ነው። የሆለታን ጦር ሳይጠነቀቅ፣ አደጋ ጥለን ለማሸነፍ እንችል ይሆናል። የማንችለው ካዲስ አበባ ለርዳታ የሚመጣውን ጦር ነው” አሉ ፊታውራሪ፣ አሳቡ በማርካቸውም፣ አደገኛ መሆኑን በሚገልጽ ፊት።

“ጌታየ የሆለታን ጦር ለመምታት ከተሰማሙ፣ ካዲስ አበባ ለርዳታ የሚመጣውን ጦር እኔ አግደዋለሁ።” አለ የመታለያ ክፍል አርበኞች ወጣት መሪ። ወጣቱ መሪ እጅግ ግፋ ቢል ሰላሳ አሙት ቢሆነው ነው።

“እንዴት አድርገህ?” አሉ ፊታውራሪ፣ የወጣቱን ቃል ግመን ያቃቃቸው መሆኑ ከፊታቸው እየታዩ።

“የሆለታን ወንዝ ድልድይ ካፈረሰነው፣ ታንክና ብረት ለበሰ... ወታደር መኪና ሊሻገር አይችልም። ከዚያ በሁዋላ... የፈረንጅ እግረኛ ጦር ምንም ቢሆን አያሸንፈንም!” አለ የሚታና የመታለያ አርበኞች ወጣት መሪ።

“ሰንት ሰው ለሰው ለሰው ይታወቅ፤ የወጣቱን በራሱ መተግ መን ልባቸው እያደነቀ፤

“ዛሬ መቶ ባለጥሩ መሳሪያ አለኝ፤ ነገ ሁለትም፤ ሰበትም መቶ አላጣ”

“ታዲያ እውነት ነገ ጥዋት ድልድዩን አፍርሰህ፤ ሌሊቱን መከላ ከያ፤ እርድ አበጅተህ አድረህ... ጥዋት እዚያ ሰበት መቶ ወታደር ግሰለፍ ትችላለህ?”

“እይጠራጠሩ ጌታዮ! እንዲያው በጠቅላላው፤ ካዲስ አበባ ለሚመጣው ርዳታ ምንም አይስጉ፤ እሱን ለኔ ይተዉት!”

“ደግ እንግዲህ፤ ነገ ልክ እሰባት ሰአት ላይ፤ በምሳ ጊዜ፤ እኔ ሆስታን እመታለሁ፤ ብቻ ወሬው ቀድሞ ስራችን እንዳይበላሹብን አደራ!”

የመታለያ አርበኞች መሪ፤ “ካዲስ አበባ ለርዳታ የሚመጣውን ጦር ለማገድ እስከ ሰበት መቶ ሰው አለኝ” ያለ፤ ፊታውራሪ ጀርባ ቸው ነጻ መሆኑን ሲያውቁ ያለስጋት፤ አሳባቸው ሳይከፋፈል፤ የሆለታን የጠላት ጦር እንዲመቱ ብሎ ነው እንጂ፤ በውነቱ ካምሳ ሰው የበለጠ አልነበረውም፤ ከዚያውም ቢሆን፤ የሚበዛው ጥሩ ትጥቅ የሌለውና፤ በጦር ያልተፈተነ ነበር። ብቻ መቸም የወጣት ጀግኖች አይነተኛ ባህሪ፤ “እናሸንፋለን እንጂ እንሸነፋለን” አለ፤ ለተናጥ አደጋን ግዩት አለመቻል ስለሆነ የወጣቱ መሪ ድልድዩ ፎሮብ ብረት ለበስ መኪና እጦርነቱ ውስጥ የማይገባ ከሆነ፤ የፈረንጅ እግረኛ ጦር ምንም ያክል ቢበዛ፤ “ያሸንፈን ይሆናል” ብሎ የሰናፍጭ ቅንጣት ታክል እንኩዋ ስጋት አልነበረውም!

ፊታውራሪና የሚታው መሪ በተነጋገሩበት ቅን ግግሥት፤ ወጣቱ መሪ አምሳ ያክል ሰው ይዞ ሂዶ፤ ወደ ሆለታ የሚሄደውን መንገደኛ ሁሉ አግዶ፤ የሆለታን ወንዝ የብረት ድልድይ ለግፍረስ ቢታገል፤ ብጥቅ የማይል ሆነ። ያ ድልድይ ያለ ድማሚት እንደማይፈረስ ቆርጦ ታወቀ። ምን ይሻላል! ወጣቱ መሪ ተዉነቀ! ድልድዩ ካልፈረስ ከሁለት ክፉ ነገሮች አንዱን መምረጥ ግድ ቢሆን ነው። ፊታውራሪ ሆለታን ለመምታት ከበታቸው ሳይነሱ ቶሎ ሂዶ ማቆም፤ ወይም ጦርነቱን እስኪጀምሩ መቆይትና፤ በሁዋላ ከሳቸው ጋር ተደባልቆ፤ ካዲስ አበባ ረዳት ቢመጣም፤ ሙከብብ ቢሆንም፤ የሚመጣውን ሁሉ አብሮ መቀበል! እግዚአብሔር ቢል ካዲስ አበባ ረዳት ሳይደርስ ስራቸውን ዉር ሰው ወደ ጫካቸው ይመለሱ ይሆናል። ከፊተኛው ያለ ጥርጥር የሁዋላ ኛው ማግረጫ ይሻላል! ወጣቱ መሪ ባሳቡ ይህን ወስኖ ሳለ፤ እንደ

ሌላ አሳብ ደንገት ብልጭ አለበት፤ በርፈታ፤ ወልመራ ውስጥ፤ በር ፈታ ምንም አይነት ጦር፤ በምንም ያክል ብዛት ቢመጣ፤ ለግንድ የም ታስችል፤ ጥሩ ማንቂያ በር ናት። “እዚያ መሄድ ነው።” አለ ወጣቱ ባሳቡ፤ ልቡን ያዋቅው የደስታ ጸዳል በፊት ወገግ ብሎ እየታዩ። ወዲ ያው የድልድይ ማፍረሱን ወረ እንዳይናገር ታግዶ የቆየው መንገደኛ እንዲለቀቅ ካደረገ በሁዋላ፤ እቅዱን ለሰዎቹ ነግሮ፤ ጊዜ ሳያልፍ በር ፈታ ለመድረስ ፋጭ ሆነ። ካምሳው፤ አስራ ሰባቱ ፋዎጮች ብቻ፤ ከመሪያቸው ጋር ሲሮጡ ቻሉ።

ፊታውራሪ በበኩላቸው፤ ሆሊታ ያለው የጠላት ጦር ስለሚመታ በት ዘዴ ከወጣቱ መሪ ጋር ተስማምተው ከተለያዩ በሁዋላ፤ በውስጣ ቸው የክፍል አለቆች የሆኑትን ጠርተው እንዲሰናዱ ነግረዋቸው ነበር። በነጋው ጥዋት፤ የሰፈሩበት ጫካ በታምር፤ በንጫት ፈንታ ሰው አብ ቅሎ አሳድጎ፤ እንዳደረ ሁሉ እዚያ የሚታዩው ሰው ብቻ ሆነ፤ ያ፤ ሰው ሁሉ እያንዳንዱ ወደ ግጥሚያው ለመሄድ የሚነሳበት ጊዜ ረዝ ሞበት፤ ሄዶ ለመግጠም ቸኩሎ ሲንቆራጠጥ፤ በልጉዋም እንደ ተገታ ጮሌ ፈረስ በያለበት ሲቅበጠበጥ፤ የተመልካችን ወኔ ይቀሰቅስ ነበር፤ ያ ሰው ሁሉ እያንዳንዱም፤ በዬጉዋዶም፤ እዩሳቅና እዩፈነደቀ፤ ትጥ ቁን ሲያሰማምር፤ ደስታና ጭዋታ ወዳለበት፤ ያመትባል ቦታ የሚሄድ እንጂ ሞት ወዳለበት ለመሄድ የሚሰናዳ አይመስልም ነበር፤ ፊታው ራሪ ራሳቸው፤ ሆሊታን መትተው፤ እዚያ ያለውን የጣሊያን ወታደር ፈጅተው፤ መሳሪያውን ማርከው፤ ወደጫካቸው የመመለሳቸው ወሪ በሰፊው ሲነዛ፤ በጣሊያኖች መሀከል የሚፈጥረው ፍራትና በኢትዮጵ ያውያን መሀከል የሚፈጥረው ኩራት እየታያቸው፤ የመነሻው ጊዜ እስኪደርስ ቸኩለው፤ ሰአታቸውን በዩደቂቃው እያዩ፤ ከወዲያ ወዲህ ይንቆራጠጡ ነበር፤ በንዲህ ያለ አሆሁዋን ፊታውራሪና አርበኛ ሰራ ዊታቸው ወደ ግጥሚያው ለመነሳት በቁዋፍ እንዳሉ፤ የድልድዩን መፍ ረስና፤ የመታለያው ወጣት መሪ ጦር ተሰናድቶ ቦታ መያዙን አይቶ ለመምጣት የተላከው ፈረሰኛ ተመልሶ ደረሰ። ፈረሱ አረፋ ደፍቆ፤ በላብ ተጠምቆ፤ ከሳይ ከሳይ ይቃትት ነበር፤

“ታዲያስ እንዴት ነው?” አሉ ፊታውራሪ፤ ቆም ብለው፤ መላክ ተኛው ከፈረስ ወርዶ ወደሳቸው እዩሮጠ ሲመጣ።

“ጊታዩ ምንም የለ” አለ መላክተኛው።

“እንዴት ምንም የለ፤ ድልድዩ አልፈረሰም?” አሉ ፊታውራሪ ደንግጠው።

“አልፈረሰም።”

“ያ ልጅ... ለግብርና ለገቢ ለሥራ ለሥራ ለሥራ?”

“የለም ።”

“እዚያ በግብርና ሰው የለም?”

“ከመንገደኛ በቀር ሌላ የሚታይ ሰው የለም ።”

እዚያ የነበረው እያንዳንዱ አርበኛ ፣ መላክተኛው ያመጣውን ወሬ ሲሰማ ፣ በጁ የወበጠውን ድል መንጭቀው እንደ ወሰዱበት ተቆጥቶ፣ “ሄደን እንግጠምና የሆነው ይሁን!” እያለ ሲንጫጫ ብዙ ከቆዩ በሁ የላ ፣ ፊታውራሪ እንደ ምንም እንዲረጋጋና ጸጥ እንዲል አደረጉት ።

“ግሩም ነው ፣ ልጅ ያባካው ለራት አይበቃም” የሚሉት ደረ ሰቡ!” አሉ ፊታውራሪ ፣ ባጠገባቸው ለነበሩ ሽግግሌ አርበኛ ።

“አዎ ፣ ከልጅ ጋር ይጫወቱዋል እንጂ አይሰቃዩም ፣ ከልጅ ጋር የመከራ ልጅ ይሆናል ፣ ጌታዩ!” አሉ ሽግግሌው አርበኛ ።

“የሱን ቃል በሙሉ አምነን ፣ መላክተኛ ልክን ላናረጋግጥ ፣ አደጋ ብንጥልኩ ጉድ ልንሆን ነበር ፣ ምናልባት እንጂ ፣ እግዚር ይቀበላች እንጂ ፣ ያን ልጅ ጠረጠርሁትኩ!” አሉ ፊታውራሪ ፣ የሚታና የመታለያ መሪ ፣ ያን ያክል በማያወላውል አሆሁዋን ድልድዩን የሚያፈርስና ሶስት መቶ ሰው ይዞ ፣ ካዲስ አበባ የሚመጣውን ረዳት ጦር የሚያግድ መሆኑን ካረጋገጠላቸው በሁዋላ ፣ እቦታው ላይ እንኩዋ ባለመገኘቱ ጠርጥረውት።

የሚታና የመታለያ መሪ በበኩሉ ፣ ካስራ ሰባት ተከታዮቹ ጋር ላባቸውን እዩጠረጉ ፣ ከሆለታ ድልድይ ርጠው በርፈታ ሲደርሱ ሰባት ሰአት ግድም ነበር ። ሰባት ሰአት ሆለታ ያለው የጣሊያን ሰራ ዊት እዩተዝናና ምሳ ሲበላ ፣ ፊታውራሪ ትናንቱ እንደ ተሰማሙት አደጋ የሚጥሉበት ሰአት ነው ። ያ ሰአት አደጋውን ሆለታ በራዲዮ ላዲስ አበባ የሚያስታውቅበት ስለሆነ ፣ ካዲስ አበባ ለርዳታ የሚላከው ጦር እዚያ እስኪደርስ ፣ ገና ትንሽ ጊዜ ያስፈልገዋል ። ካዲስ አበባ ለርዳታ የሚ ላከው ጦር ቀድሞዎቸው በርፈታን ያለፈ እንደሆነ ፣ ሌላ የሚታገድበት ቦታ ስለሌለ ፣ የፊታውራሪ አርበኛ ጦር ተከብቦ የሚያልቅ መሆኑ እን ደሚያስፈራራ ከፊ ቅዠት ፣ ፊት ፊታቸውን አብሩዋቸው ሲሮጥ ይታያ ቸው ነበር ። ስለዚህ ፣ ወጣቱ መሪና ተከታዮቹ ትንፋሽ እስኪያጥራቸው ወደ ውጭ በተነፈሱ ቁጥር ፣ የቀራቸው ትንሽ ትንፋሽ የሚያልቅ እዩ መሰላቸው አስር አስር ጊዜ ከጉሮሮዎቸው እዩመለሱ በምራቃቸው እዩዋጡ ሲሮጡ ፣ እግዚር ይመስገን ፣ የጠላት ጦር ቀድሞዎቸው በርፈ ታን ሳያልፍ ደረሱ ፣ ከንግዲህ ወዲያ ፣ ሆለታን የሚመታው ያርበኞች

ጦር በምንም ሁኔታ አይከበብም ! ከንግዲህ ወዲያ ፣ እነሱ ሳያልቁ በር ፈታን የሚያልፍ የጠላት ጦር የለም ! እነሱን ጨርሶ በርፈታን ለግ ለፍ የሚችል የጠላት ጦር ሊመጣ አይችልም እንጂ ቢመጣ እንኩዋ ! እንዲያ ያለው ጦር ፣ እነሱን ለመጨረስ የሚያስፈልገው ጊዜና ድካም እጅግ ብዙ ስለሚሆን ፣ ከዚያ በሁዋላ ሆለታ እስኪደርስ ፣ ያርበኞች ጦር ስራውን ጨርሶ ወደ ጫካው ይመለሳል !

ወጣቱ መሪ ይህን ባሳቡ እያሰላሰለ እሱም ፣ ጉዋደኞቹም ትንፋ ሻቸውን አጠራቅመው እንደ ልብ መተንፈስ ከቻሉና ፣ ትንሽ ካረፉ በሁዋላ ፣ ከሆለታ ድልድይ አብረዋቸው ፋጫ ከጀመሩት አምላ አርበ ኞች የሚበዙት ስላልደረሱ ስጋት አደረበትና ፡

“ጎበዝ ፣ ወንድሞቻችን የሚደርሱልን አልመሰለኝም ፣ ጉድ እን ዳንሆን ቶሎ ቦታ ብንይዝ ይሻላል ” አለ ።

“አስራ ስምንት ብቻ ነንኮ የኔ ጌታ ፣ አስራ ስምንት ሆነን ግይ ጩው የኢትዮጵያን ሰራዊት በሙሉ ድል ያደረገውን ጦር እንገጠም ? ” አለ አንዱ ።

“አስራ ስምንት ባገሩ ጫካ ውስጥ ብዙ ነውቱ ፣ ጠላት የግያው ቀውን መሸሻ ፣ መሸሸጊያ ፣ መውጫ ፣ መውረጃ ስለምናውቅ ፣ ይህ ሽሽ ጎሽ እዩተጫወትን ያደገንበት ጫካችን አጋልጦ ለጠላት ስለግይሰጠን ፣ ይህ ሁሉ የኛ ረዳት ስለሆነ ፣ ከዚህ ሁሉ ጋር አስራ ስምንት ብዙ ነው ! ” አለ ወጣቱ መሪ ከሰሚት ጋር ።

“ልክ ነው ! ” አለ ጠያቂው ፣ ጥያቄው ልክ አለመሆኑን ቶሎ ተረ ድቶ ። “ልክ ነው ! ” አሉ ሌሎችም እዩተቀባበሉ ። ወዲያው ቦታ ቦታ ችውን ያዙ ።

ካዲስ አበባ ወደ ሆለታ ፣ ከዚያም ወደ ምእራብ የሚሄደው አውራ ኅዳና ፣ ከመናገሻ መንደር ወጥቶ የምእራብን አቅጣጫ እንደያዘ ትንሽ ከቀጠለ በሁዋላ ፣ ወዳንድ ጫካ የለበሰ ኮረብታ ሲደርስ ፣ ወደ ሰሜን ይታጠፋል ። ከዚያ በኮረብታውና ከኮረብታው በታች እንዲሁ ጫካ በለበሰ ገደላማ መሬት መሀከል ፣ የሰሜንን አቅጣጫ እንደ ያዘ ወዳንድ ትንሽ ሸጥ መሳይ እስኪደርስ በጠባቡ ያልፍና ፣ ሸጥዋን ተሻግሮ ፣ እን ደገና ወደ ምእራብ ይመለሳል ። ይህ ኅዳናው ከምእራብ ወደ ሰሜን ከሚታጠፍበት ጀምሮ ሸጥዋን እስኪሻገር የሚያልፍበት ቦታ ፣ ይህ ግራ ቀኙ ጫካ በለበሰ ኮረብታና ገደላ ገደል የታጠረ ጠባብ መተላለፊያ ፣ ይህ ነው አስራ ስምንቱ አርበኞች ከብዙና ከብርቱ የጠላት ሰራዊት ጋር በሚያደርጉት ትግል እንደሚረዳቸው ፣ አብሮዋቸው ተሰልፎ ከሀ

ይለኛ ጠላታቸው ጋር እንደሚገናኙባቸው ፣ በመሳሪያው ጥራትና በሰራ
ዊቱ ብዛት በሚመካ ጠላታቸው ላይ ድል እንደሚያቀዳጁባቸው ፣ እምነ
ታቸውን የጣሉበት ቦታ ፣ ይህ ነው የበርረታ በር ፣

ወጣቱ መሪ ፣ ካሰራ ሰባቱ አርበኞች ስድስቱን ፣ ከሸጥዋ ላይ ፣ ከጎ
ዳናው ከፍ ብሎ ፣ ግለት ከበሩ መውጫ ጀምሮ እስከ ኮራብታው አናት
እስከ በሩ መግቢያ ፣ በግግሽ ከብ መስመር ዘርዘር ብለው ፣ ጫካ እዩ
ለበሱ ፣ እንዲቀመጡ አደረጋቸው ። አራቱን እዚያው በበሩ አካባቢ በነ
በሩ ዛፎች ወጥተው ፣ እንዳይታዩ ቅጠል እዩለበሱ እንዲቀመጡ አደረ
ጋቸው ። ስድስቱን በሁለት እኩል ክፍሎ ፣ ከበሩ መውጫ ፣ በሆለታ
ግንባር ፣ ከጎዳናው ቀኝና ግራ ሸሽጎ አስቀመጣቸው ። አንዱን ፣ የጠላት
ጦር ሲመጣ ከሩቅ የሚታይበት ፣ ከፍተኛ ቦታ ፈልጎ ፣ እዚያ ተሸሽጎ
እንዲጠብቅና ሮጦ ተመልሶ እንዲያስጠነቅቃቸው ፣ ቃፊር አድርጎ ወደ
ፊት ላከው ። ከዚያ ሁሉም በዩተመደቡበት ቦታ ፣ ሳይታዩ ፣ ጠላትን
ግጥቃት የሚችሉ መሆናቸውን ዞሮ አይቶ ፣ ካረጋገጠ በሁዋላ ፣ ጦርነቱ
ሲጀመር እሱ የሚሰጠውን ትእዛዝና ፣ እያንዳንዱ አርበኛ ሊያደርገው
የሚገባውን እስጠንቶ ሲጠባበቅ ፣ ተኩስ ተሰማ ። የመጀመርያው ብዙ
ሰዎች አከታትለው በተራ የተኮሱት ፣ የጠበንጃ ተኩስ ይመስል ነበር።
ከዚያ የመትረዩስና የከባድ መሳርያ ተኩስ ተከተለ ።

“ወይ ወንድሜን ፣ ጌታነህን ገደሉት ፣” አለ የጌታነህ የቅርብ ጉዋ
ደኛ ከተሸሸገበት በሮ ወጥቶ ።

“በያላችሁበት ርጉ ፣ ደመኞቻችንን የምንበቀል እዚህ ነው ፣” አለ
መሪው ።

ጌታነህ ቃፊሩ ነው።

ቃፊሩ እንደ ታዘዘው ፣ ሳይታይ የጠላትን ጦር ከሩቅ ለማየት የሚ
ችልበት ምቹ ቦታ ሲፈልግ ፣ ከፍተኛ ቦታ ሲያገኝ ግልጥ እዩሆነበት ፣
ጫካ ለበሰ ቦታ ሲያገኝ ዝቅተኛ እዩሆነበት ፣ ከጉዋደኞቹ እዩራቅ
እዩራቅ ሄዶ ፣ በመጨረሻ አንድ ገታ በብዛት በበቅለበት ሚዳ መሀል ፣
ባጫጭር ቁጥቁዋጦ የተከበበ ጉብታ አገኘ ። እዚያ ከመቀመጡ ድንገት
ካንድ ምእራፍ በማይበልጥ ርቀት ፣ እንደ ግመል ጉዋዝ ጅራት ካንገት ፣
አንገት ከጅራት ተቀጣጥሎ ፣ ካዲስ አበባ አቅጣጫ አውራውን ጎዳና
ይዞ እዩተጎተተ የሚመጣ ነገር አዩ ። ያ ፣ ከግንባር ሲያዩት የግመል
ጉዋዝ የሚመስል ነገር ፣ የጣሊያን ወታደር የተጫነ የካሚዮን ጉዋዝ
ነው። ከሩቅ የግመል ሻኛ መስሎ የሚታዩው ፣ በያንዳንዱ ግልጥ ካሚ
ዮን ውስጥ ባንድ ላይ እጅብ ብሎ የቆመው ወታደር ነበር ። ወታደሩ

የተገኘው አንድ ጠመንጃ ብቻ በመሆኑ፣ ጣሊያኖች ግራ ገብቶቻቸው፣ በተራ ሰበን ጠመንጃ፣ እንዲያ ባሉ ናጥንት፣ ተኩሶ እስራ ሁለት ሰው የገደሉ አንድ ሰው መሆኑን ማመን አቃቃቸው። ስለዚህ፣ እስከ ተራ ራው ጥግ ሂደው ፈልገው የሰው ምልክት ሰጠ፣ ተመልሰው ያን ታምር፣ ያን ትንግርት የሰራ አንድ ጀግን በመሆኑ ተገርመው፣ የሰውን ቅን ናርፋራ ሰብሰበው ከቀበሩ በሁዋላ፣ የክብር ሰጪ ስጥተው፣ የደ ረሰውን አይጋና ራሳ የሚያነሳ እንዲላክላቸው አስፈላጊ መሆኑን በራ ዲዩ ላዲስ አበባ ካሰቃወቁ፣ በሁዋላ፣ ራሳ ጠባቂ አንድ ሹም ካሰር ወታ ደር ጋር ትተው ገብቶቻቸውን ቀጠሉ።

የጉዋዙ ግንባር - ቀደም ካሚዮን ነጂ በርፊታ በር ኮረብታ ሰደ ርስ፣ ጎዳናው ከምእራብ ወደ ሰሜን የሚታጠፍ መሆኑን ባሰር ሚትር ያክል ርቀት ስላዩ፣ በተሽከርካሪ ደንብ ጥሩንባ ነፋ። ማምጣቱን ለሚ ጠባበቁት ጥራ ማስጠንቀቂያ ነው። የወጣቱ መሪ ሰዎች በዩተመደቡ በት ቦታ እንዳሉ፣ ጣታቸውን በዩጠበንጃቸው ምላጭ ላይ አስቀም ጠው፣ ልባቸው በዩደረታቸው ውስጥ የሚመታው የሲቃ ዳንኪራ ጣታ ቸውን ሲያንቀጠቅጠው እንዳይተኩሱ እዩሰጉ፣ መሪያቸው ሳይተኩስ እንዳይተኩሱ ታዝበው ስለነበረ የሱን ርቶት ይጠባበቁ ነበር። ወዲያው ግንባር - ቀደም ካሚዮን ብት አሉ። ከዚያ ሁለተኛው፣ ከዚያ ሶስተ ኛው፣ ከዚያ እራተኛው፣ የጀግኖች መሪ ምን ሆነ፣ ለምን አይተኩስ! የመጀመሪያው ካሚዮን ሸጥጥን ሲሻገር፣ በሩን ሊወጣ፣ ምንም ያክል አልቀረው፣ ደግሞ ያምስተኛው ካሚዮን አናንጫ ታዩ፣ ከምስተም በሁ ዋላ እንደነሱ የሚያስጎመዥ የወታደር ጭንቅ እስኪከብላቸው የተጫኑ ነፍ ብዙ አሉ።

ለምስተኛው ካሚዮን በሩን ገብቶ፣ ግንባር - ቀደም በሩን ሊወጣ ለምስት ሚትር ያክል ሲቀረው፣ የጀግኖች መሪ፣ “በስመ አብ” ብሎ ተኩሱን ባረከ። ርቶቱን አላዩ፣ ወዲያው፣ በግንባር የተሰሰፉት ከፊት ዳናውን በግማሽ ክብ መስመር ከበው የተሰሰፉት ከጎን፣ እህፍ ላይ ያሉት ከላይ ከሰማይ፣ እንደል ውስጥ ያሉት ከሰር፣ ሁለም ባንድ ላይ ተኩሰው ብዙ ጣሊያኖች ሲጥሉ፣ ጣሊያኖች ተኩሱ የመጣበት ልዩ ልዩ አቅጣጫ አደናገሮቻቸው፣ ጠላታቸው ከሰማይ ደምጣ ከምድር ግራ ገብቶቻቸው፣ ባላቸው መሳሪያ ሁሉ በበርፊታ ጫካ መደዳውን መላት አወረዱበት። ጣሊያኖች ጠላቶቻቸው እዚያ በቅርብ፣ እንዳንዶ ችም ካሰር ሚትር ባነሰ ርቀት መሸሸጋቸውን ላያውቁ፣ አላማቸው ከሰ ባና ከሰማንያ ሚትር ውጪ ነበር። ጠላቶቻቸው በቅርብ መሆናቸውን እስኪያውቁ ትንሽ ጊዜ፣ ምናልባት ያምስት ደቂቃ ጊዜ ወሰደባቸው።

በዚያ ጊዜ ያለቀው ጣሊያን እጅግ ብዙ ነው። አንዳንድ አርበኞች የተ
 ሸሸጉበት ቦታ እንደ ታወቀ፣ ብዙ የጅ ስምብ ወደዚያ ተወርውሮ በዙ
 ሪያቸው ስለ ወደቀ፣ ሁለቱ በቀላሉ ቆሰሉ። ከዚያ የጣሊያኖች ምል
 ክት ሰጧል ባለቀይ እርሳስ፣ አመልካች ጥይት ተኩሶ፣ እርሳሱ ቀይ ጅራ
 ቱን እዩጎተተ ሂዶ በግንባር ያሉት አርበኞች፣ መሪያቸው ጭምር
 በተሸሸጉበት አጠገብ ሲያርፍ፣ እዚያ ያለው የጣሊያን መሳሪያ ሁሉ
 ያን አካባቢ ደብዛውን ለማጥፋት አፈመብን ወደዚያ ማዞሩን አይቶ፣
 “የካሚያኑን የበንዚን ጋን 1” አለ የጀግኖች መሪ፣ ወደ ካሚያኑ የበ
 ገዚን ጋን አነጣጥሮ ሲተኩስ በሀይል ለመሆን መደያው የመጀመሪያው
 ካሚያኑ የነዳጅ ጋን ስለ ተመታ፣ እንደ ሀምብ ፈነዳ፣ ከዚያ ሁለተኛው፣
 ከዚያ ሶስተኛው፣ እሳቱ ጠሴን እስኪያሸንፈው፣ ያን ጠባብ መተላለ
 ፍያ ጠሴ ድፍን አድርጎ ስላረገው፣ ጣሊያኖች እንኩዋንስ ጠላቶቻቸ
 ውን ሊያዩ፣ እስከሰሰቸው መተያየት ስላቃቃቸው፣ ብዙዎች ወደ ኮራብታ
 ውና ወደ ጫካው ሮጠው ለመውጣት ሲሞክሩ፣ አርበኞች እዩተቀበሉ
 ፈጅባቸው።

በዚያ ጊዜ፣ ጣሊያኖች ጫካው ሁሉ ብዙ ሽያ የጠላት ጦር መሽጎ
 የሚዋጋበት መስሎባቸው፣ ዩጠባብ መተላለፊያ ውሳኔ እንደ ታጎሩ
 ጠሴ አፍኖባቸው፣ መተያየት አቅቶባቸው፣ ይተራሙሉ በነበሩበት
 ጊዜ፣ ያን ጊዜ ነው የቃፈሩ፣ የጌታነዝ የቅርብ ወዳጅ፣ በላቸው፣ የጠበ
 ንጃው ቃቃ ስለ ነክሰበት ወዲያ አምዘግዝጎ ጥሎ፣ ጎራዴውን መዞ፣
 ጣሊያኖችም፣ አለቃውም ሳያዩት እጠላቶቹ መሀከል የገባ፣ በላቸውን
 ሲያይ፣ ጉርሙም ጎራዴውን መዞ ጥብተለው። ሁለቱ ጀግኖች እጠላት
 መሀከል ጉብተው የብዙ ጠላት ራስ ከቆረጡ በሁዋላ፣ በጠላት መሀ
 ከል ድብልቅልቅ ፈጥረው እስከሰሱ በሳንጃ እንዲዋጋ ካደረጉ በሁዋላ፣
 አልተመለሱም፣ እዚያው ቀሩ፣ እሳቱ ወዳራተኛው ካሚያኑ ተላለፈ።
 አራተኛው ካሚያኑ ጥይትን ስምብ የተሜነ ስለነበረ፣ ፈንጂው ከተያ
 ያዘ በሁዋላ፣ ፈንድቶ እስኪያልቅ ድረስ፣ መሪት እንዳለች ተገልብጣ
 ማህለቅት በሌለው አዘቅት ሮምትወርድ ይመስል ነበር፣ ሀልፈተ ዓለም
 የሆነ ይመስል ነበር።

“ ቀን ሲከፋ ያሳደጉት ውሻ ይነክሳል ” እንደሚሉት፣ ያን እሳት
 በጣሊያኖች ቀን ከፍቶባቸው፣ የገዛ መሳሪያቸው ከጠላቶቻቸው ጋር፣
 ከኢትዮጵያ አርበኞች ጋር አድጦ ፈጃቸው፣ እበሩ ውስጥ፣ እወጥመዱ
 ውስጥ ባልገቡት ካሚያኖች ውስጥ የነበሩት እንኩዋ፣ ተኩሱን ሲሰሙ፣
 ከሁዋላ እዩሮጡ ሂደው እወጥመዱ ውስጥ እዩገቡ ሁለም አለቁ።

“እንደ ዛሬ ሳምንት ላይ ሳምንትም በዚህ ሰአት ነበር የመጡ” አለ የሚታው መሪ ሰአቱን አይቶ ።

“ብቻ የዛሬ ሳምንት፣ ጠላት እዚህ እንደሚጠብቃቸው ስላላወቁ እንደ ዛሬ አልተጠነቀቁ ይሆናል፤ ዛሬ ብርቱ ጥንቃቄ ሳያደርጉ አይቀሩም” አለ የሚጫ አርበኞች መሪ ።

“ዛሬ ጠላት እዚህ እንደሚጠብቃቸው ያውቃሉ ?”

“ባያውቁ ይከቡን የሮፕል ገዳሲ አበባና ከሆሊታ ጦር ወዲህ መላካቸው መከበባቸውኑ ነው !”

“ከበው ምን ያደርጉናል ! እዚህ ጫካ ቢገቡ ተመልሰው እንደግ ይወጡ የታወቀ ነው፤ ባዲስ አበባና በሆሊታ ግንባር ከበው ቢቀመጡ ወደላይ ወደ ተራራው፣ ወደታች ወደ ሸጡ፣ ጫካ ለጫካ መገናኛው በኛ እጅ ነው፤ ስለዚህ ቢከቡን፣ ባይከቡን ልዩነት ያለው አይመስለኝም !” አለ የሚታው መሪ ።

“አሆ... ! እዚህ ጫካ ውስጥ እንዳለን መከበባችንን መጥፎ ነው፣ የኔ ወንድም ። ከዚህ እንዳንወጣ ከበው እዩጠብቋ፣ በከባድ መሳሪያ በአይሮፕላንና በመርዝ ጫካውን ቢደበድቡ እዚህ እናልቃለን ። ምናልባት ያለፈውን የሮፕል ዛሬ በዚህ አካባቢ አይሮፕላኖች መብዛታቸውም ስዚህ ይሆናል ። ምናልባት... ሁለት እቅዶች ይኖሩዎታል ። እንዲሁም አሁን በቆጠርሁዎቸው መሳሪያዎች እዚህ እንዳለን መደብደብ ሁለተኛው... ጀግንነታቸውን ግላዬት ፈልገው እንደ ሆነ፣ ከዚህ ስበው አውጥተው፣ እሚዳው ሳይ በብረት ለበስ መውጋት፣ ታዲያ ሁለቱም ለኛ አይመቹም !”

“እኛ ሰበን፣ አታለን እጫካው ውስጥ ብናገባቸውስ ?” አለ የሚታው መሪ፣ ትንሽ ሲያስብ ቆይቶ ።

“እሱን ግድረግ ከቻልን ግሩም ነው ! እነሱን እጫካው ውስጥ ግግባት ከቻልን፣ ያይሮፕላን፣ የከባድ መሳሪያ፣ ወይም የመርዝ ስጋት አይኖርብንም ። ያንጊዜ እነሱና እኛ ብቻ እንሆናለን !” አለ የሚጫው ጀግና፣ ያለታንክና ያለአይሮፕላን፣ ጣሊያን . . . ለኢትዮጵያ፣ ብቻ ለብቻ ሲገጥሙ የሚሆኑት ሁኔታ ስለታዩው፣ ሲታ ከተቀመጠበት ሊያነሳው ሲቃጣ እዩታዩ ።

አርበኞች ጠላቶቻቸውን ወደጫካው ውስጥ የሚሰቡበትን ዘዴ ተመካክረው፣ ወሰነው፣ ቦታ ቦታቸውን ለመያዝ ሲጣደፉ፣ ከሆሊታ ወገን የጣሊያኖች ጦር ግንባር የመድፍ ተኩስ የሚመስል ነገር ተሰጥቶ ወዲያው፣ እንደ በጣም የሚያምር፣ ጥላላ፣ ሀምራዊ አለቡ፣ ረዥም

ሆኖረዊ ጅራቱን ለሆኑት ሰንጠቆ ላይን እስኪርቅ ሽቅብ ከወጣ በሁዋላ ገብሮ ላይ የግልብጥብጦሽ ትርጉሞች እንደሚያሳይ ፣ በቅጽበት አፍንጫውን ከሳይ ወደታች ፣ ጅራቱን ከታች ወደላይ ፣ ገለባበጠና ፣ እንዲሁ ያን ረጅም ጅራቱን እየጎተተ ወርዶ በርፈታ ላይ አረፈ ። አርበኞች ያሉበትን ፣ ጠላት ያለበትን አመልካች መሆኑ ነው ። ወዲያው ካዲስ አበባ ከመጣው ፣ የጣሊያን ጦር ግንባር ፣ “ደም ፣ ሽም ፣ ሽም-ሽም ፣ ደም ፣” አለ የበርፈታን በር ያለመ የመድፍ እርሳስ ፣ ሁለት ጊዜ ተተኩሶ ፣ መጀመሪያ እርሳሱ በመድፍ ሀይል ከቀለሁ ሲወጣ ፣ ሁለተኛ አላማውን ሲመታ ነው ። “ደም ፣ ሽም-ሽም-ሽም ፣ ደም ፣” አለ ሌላው ፣ ከሆለታ ግንባር ። ከዚያ ላምስት ወይም ለስድስት ደቂቃዎች ያክል የመድፍና የልዩ ልዩ ከባድ መሳሪያዎች ነጎድጎዎድ በርፈታ በር ላይ ወረደ ፣ በርፈታና ባካባቢው ያለው ሁሉ ፣ ርጥብ ቅጠል ሳይቀር ፣ በፈንጂው ብዛት ተጋግሎ ነደደ ፣ ደግነቱ ክረምት ከላ ሆነ ታጠሎው ከዚያ ሊሰፋፋ አልቻለም ። ከዚያ ያዲስ አበባና የሆለታ ጦር ግንባር አዛዦች እግረኛውን ሁሉ ከሁለት ወገን ወደ በርፈታ በር እንዲገባ ትእዛዝ ሰጡ ። ነገር ግን እዚያ ምንም አልተገኘም ፣ ከዚያ በቀጣ ከመንገዱ በላይ ፣ ጫካው እስከ ተራራው እንዲበረበር አዘዙ ። የዛሬን አያርገውና የጫካው መዘጋና አጥምጣም እስከሱ ተቆላልፎ ፣ ባንድ ላይ ተማግሮ ፣ የተሰራ የሚመስል ፣ ካንድ አቅጣጫ ወደ ሌላ እንደ ልብ መዘገወር የማይቻልበት ፣ አልፎ አልፎ በሚገኙት ያውሬ ዎችና የረኞች መሽሎከለኪያ ትናንሽ መንገዶች እንኳ አጎንብሶ ፣ ያውም በተራ ካልሆነ ፣ ቀና ብሎ ጎን ለጎን መሄድ የማይሞክርበት በጣም አስቸጋሪ ጫካ ነው ። ያ ጫካ ላልለመደውና ላላወቀው ፣ እንደ ሚታና መታለያ አርበኞች ፣ ድብብቆሽ እዩተጫወቱ ላላደጉበት ፣ እንኩዋንስ የተሸሸገን ፣ ያለበትን ጦርቶ የነገረን ፈልጎ ግግኘት የማይቻልበት ፣ አስቸጋሪ ጫካ ነው ፣ በዚያ አስቸጋሪ ጫካ ፣ በዚያ እጅ እግር አሳብሮ ለጠላት በሚሰጥ ወጥመድ ውስጥ ፣ ከስምንት መቶ እስከ ሺህ የሚሆን የጣሊያን እግረኛ ጦር አርበኞችን እንዲፈልግ ታዝዞ ገባ ፣ ይህ ነበር አርበኞች የተመኙት ፣ ይህ ሆነላቸው ፣ እዚያ የነበረው የጣሊያን እግረኛ ጦር ካዛዦቹና ከባለከባድ መሳሪያዎች በቀር አንድ ሳይቀር ፣ እስከ መጨረሻው ወታደር ገብቶ ካበቃ በሁዋላ ፣ እንዳይመለስ በር ለመዝጋት የተመደቡት አርበኞች መመለሻውን ዘግተው ተኩስ ከፈቱ ። ጊዜ ባለፈ መጠን ፣ ተኩሱ የጣሊያን ጦር አዛዦች ትእዛዝ ከሚሰጡበት በታ እዩራቀ ፣ ወደጫካው ውስጥና ወደተራራው ስር እዩጠለቀ ሲሄድ ፣ እዚያ ውስጥ የጦርነቱ ሁኔታ እንዴት እንደሆነ መረጃ የሚያመጣ

ቸው ጠፍቶ ምን ግድረት እንደሚገባቸው መወሰን አቃቃቸው ። ከሰ ምንት መቶ እስከ አንድ ሺህ የጣሊያን ጦር የገባበትን ጫካ ባይሮፕ ላይና በከባድ መሳርያ መምታት ፣ ወይም በጫካው ላይ መርዝ መጣል የማይቻል መሆኑን ሲያዩ ፣ ያንጊዜ ብቻ ፣ ሁሉን የጣሊያን ጦር አዛዦች መጀመሪያ በቁጣ ተገፍተው የሰጡት ትእዛዝ ትክክል መሆን አለመሆኑን መመርመርና ብርቱ ጥፋት ግጥቃቸውን ፣ ምህረት የማያገባቸው ባለዳዎች መሆናቸውን ተረድተው ፣ በራሳቸው ፈርደው ፣ እዳቸውን ለመክፈል ወሰኑ ። ሁሉን አዛዦች ያዛዥ ጎራዴያቸውን እዩመዘዙ በዩቻቸው ፣ የጅ በምባቸውን በዩኪሳቸው ይዘው ፣ እጫካው ውስጥ ገብተው ፣ ትንሽ አጎንብለው እዩተሽሎክሊኪ እንደ ሂዱ ፣ ካርቦኖች ጋር በቅርብ ስለ ተገናኙ ፣ ጠላት ሊመቱበት የሀረጉትን ጎራዴ ጫካው ከዩቻቸው ሲቀጥቸው ፣ የጅ በምባቸውን ከዩኪሳቸው እያወጡ እንዱሁሉት ፣ ሁለተኛው ሶስት አርባኖች ከገደሉ በሁጥላ ፣ እነሱም በብዙ ጥይት ተደብደበው እዘያው ወደቁ ። ጥሩ አዛዦች ባይሆኑ ጥሩ ፈገግኖች መሆናቸውን አስመሰክሩ ፣ እንደ አዛዦች ግን ያንጊዜ የወልመራን የጣሊያን ጦር የመራት ሁሉን መኮንኖች ፣ ተራ ወታደር የማይሳሳተው ስህተት መሳሳታቸው ፣ የጦርነትን ስልት ህሁ ለማያውቅ መሀይም እንኩዩ ግልጽ ነው ።

የጣሊያን አዛዦች ፣ አርባኖች በርፈታ በር አንጥፈው እንዳለፈው ሳምንት አደጋ ለመጣል የሚጠብቁ ለመሆናቸው ባገኙት ውሸት መረጃ መሰረት ፣ ሰዘያ ባለፈው ሳምንት ያለቁትን ጣሊያኖች ያም ለመመለስና ፣ ወደፊት ያን የመሰለ ድፍረት ለሚጥክሩ ፣ ሊትዮጵያውያን ሁሉ ምሳሌ የሚሆን ቅጣት ለማሳወቅ ፣ ከመጠን ያለፈ ችሎታው ነበር ። ስለዚህ ፣ በርፈታን ከደበደቡ በሁጥላ ፣ ጠላታቸው ያመለጣቸው መሆኑን ሲያዩ ፣ ቁጣቸው የመበቀል ችሎታቸውን ያክል ጽኑ ሆኖ ፣ የወልመራን ጫካ አስቀድመው በከባድ መሳሪያና ባይሮፕላን ሳይደበድቡ ፣ አግረኛው ጦር ሁሉ ገብቶ እንዲበረብር አዘዙ ። ለዚያ ጣሊያኖች ስሰው ፣ በመሳሪያም ሆነ በክብር ፣ እጅግ ውድ ጥጋ ከፈሉ ፣

ያነሱት ፣ የወልመራን ጫካ እንዲበረብሩ የታዘዙት የጣሊያን እግረኛ ወታደሮች ፣ መውጫ መውረጃውን ፣ መሸሻ መሸሸጊያውን ፣ በግያውቁት ጫካ ገብተው ፣ እያንዳንዳቸው ሲተኮሰባቸው ከመሰማትና የነሱ ተራ ደርሶ እስኪወድቁ ፣ ምን እንደሚጠብቃቸው አያውቁም ነበር ። ከፈታቸው ፣ ወይም ከሁጥላቸው ፣ ጉዋደኞቻቸው ሲወድቁ ከግየት በቀር ፣ ከየት እንደ ተተኮሰባቸው ፣ ወይም ግን እንደ ተኮሰባቸው ግንባት አይችሉም ነበር ። የጀግንነት ወኔ ፣ የመሪዎቻቸውን ትእዛዝ አሰ

ጥሶ፡ ቅጠል ለብሰው ከሚገኙበት ዛፍ እዩወረወረ እያወረደ በላያቸው ከሚጥላቸውና፡ ከተፈጥሮ ምሽጋቸው ውስጥ ነጥቆ እያወጣ ፊት-ለፊት ከሚያጋጥማቸው አብድ ጀግኖች በቀር፡ የጠላታቸውን የጦር ግንባር ሊያዩ በማይችሉበት ጫካ ገብተው፡ ከሰባት ሰአት ግድም ጀምሮ እስከ መሽ ድረስ፡ ወደ ቁራ እንደሚነዳ የፍሪዳ መንጋ፡ ተከበው እየተደ በደቡ ሲነዱና ሲታረፉ ዋሉ ።

ካስራ ሁለት ሰአት በሁዋላ፡ የጊዜው መምሸትና የጫካው ጥላ ባንድነት እጫካው ውስጥ ጨለማውን አክብደውት፡ ላይን መከልከል ሲጀምር፡ እርቦኞች በተመደበው ቦታ እንዲገናኙ ጥሩንባ ተነፍቶ፡ እዚያ ከተሰበሰቡ በሁዋላ፡ በዩክፍላቸው ሲቆጠሩ፡ ሀያው ጥሪውን አልመለሱም ። ሀያው እርቦኞች ወልመራ ጫካ ውስጥ ለሁልጊዜ የቀሩ ናቸው፡ በዚህ አንጻር፡ ከስምንት መቶ እስከ ሺህ ከተገመተው የጠላት ጦር፡ ተርፎ አዲስ አበባ የተመለሰው፡ ሁለት ካሚዮን ጭነት ብቻ ስለሆነ፡ በቁጥር ስድሳ ያክል ወታደሮች ናቸው ግለት ነው፡ ከነሱም ብዙች ቁስለኞች ነበሩ፡

ስለዚህ፡ ይህ የወልመራ ጫካና ያች የበርፈታ በር፡ እኒያ ላገራቸው ነጻነት ራሳቸውን መስዋእት አድርገው የሰጡ ሰማእቶችና፡ እኒያ በብርቱ ጠላት ላይ ድልን የተቀዳጁ ጀግኖች የሚታወሱባቸው፡ የተቀደሱ ቦታዎች፡ የቅዱሳን መቅደሶች በመሆናቸው ሊላለሙዋቸው የሚገባቸው ናቸው፡

ጣሊያኖች እኒህን የበርፈታንና የወልመራን ጦርነቶች ባንድነት፡ “ፒኮሎ ማይጫው” ትንሹ ማይጫው፡ ወይም “ዳግሚያ ማይጫው” ብለው ሰዩሙት ።

ፖለቲካ ፤

ከቅዱስ ቦታ ሰይጣን አይጠፋም !

ያቶ የሴፍ ካሚሎን መናገሻ መንደር ሰደርሶ ፣ ምንም እንኳን ሌሊቱ እዩቫሽ ፣ ንጋቱ እዩቶስተስ በመረዳት ፣ ጩራው ቀሰል ቢል ፣ ከመሬት ገና ጨርሶ አልተገኘም ። የመናገሻ መንደር ሃዋሪያ ገና ከንቅሬቱ አልነቃም ሃዘር ። ስለዚህ ካሚሎን በመንደሩ መሀከል ቀስ ብሎ ጳልፎ ወደ በርፈታ አመራ ። በርፈታ ስር መዘዘዘ ፣ መን ገዳ. ከፖለቲካ ወደ ስሜን በሚታጠፍበት ስመድረስ አስር ሜትር ያክል ሲቀረው ፣ አቶ የሴፍ መብራቱን ከረዥም ወደ አጭር ፣ ካጭር ወደ ረዥም ፣ ደግሞ እንደገና ወደ አጭር ሰዋውጦ ፣ ሁለት ጊዜ ጥፋንባ ከነፋ በሁጥላ ፣ በሩን ሲገባ የካሚሎን ፍጥነትም ፣ ደምጽም ቀንሶ ፣ የሰሜንን አቅጣጫ ይዞ ፣ ቀስ እያለ ይነጻ ጀመር ። ከዚያ መንገዱ እን ደገና ወደ ፖለቲካ በሚታጠፍበት ደርሶ መብራቱን ካጭር ወደ ረዥም ሲለውጥ ፣ እሸጥዎ መሻገሪያ ሳይ መንገዱ በትልልቅ ደንጋዮች ተቁዋ ርጦ ፣ ታጥሮ አዩ ። ከቅዱስ ቦታ ሰይጣን አይጠፋም ! “ አጋንንቱና መላእክቱ በተሰኪያን አብረው መናፈቸውን አታውቅም ? ” እንዳለው የኢትዮጵያ ቡና ቤት ገጠሬ ፣ ከበርፈታ ፣ ከዚች ቅድስት ቦታ ፣ ከዚች የነጻነት ሰማእታት መቅደስ ፣ አጋንንት አይጠፋም ! የበርፈታ በር በም እራብ ከወልመራ መንደሮች ፣ በምስራቅ ከመናገሻ መንደር ፣ ራቅ ያለች ስለሆነችና ፣ እዚያ አደጋ የደረሰበት ቢጮህ የሚሰማው ስለሌለ ፣ ነጠላ ሰው ፣ ወይም ያልተጠነቀቀ ባለመኪና ሲያገኙ ፣ ወንበዴዎች አደጋ እዩጣሉ የሚቀሙባት ፣ አንዳንድ ጊዜም ተንኮለኞች ልጆች በጎ ዳናው መሀከል ደንጋይ እያስቀመጡ ፈጥነው በሚነዱ ባለመኪናዎች የሰው ፣ ወይም የመኪና ጉዳት የሚያደርሱባት ቦታ ሆናለች ። በርፈታ የኢትዮጵያን ነጻነት ለመግፈፍና ፣ ታሪክዋን ለማጉደፍ የመጡ የፋሽ ስት ወንጀለኞች የተቀጡባት በርፈታ ፣ የነጻነት ሰማእታት ያረፉባት በርፈታ ፣ አጥሮ ፣ አስከብሮ ፣ የሚጠብቃት አጥታ ፣ የወንበዴዎችና የተንኮለኞች ወንጀል መፈጸሚያ ሆናለች !

አቶ የሴፍ ፣ ሞተሩን ሳያጠፋ መኪናውን አቆመና ፣ ቀስ ብሎ ፣ ተጣጣሪ መቅረቡን በመቀመጫው ስር ከሸሸገበት አውጥቶ ፣ “ ከፋ

እረኞች መንገዳችንን አጥረውታል፤ ገረንኪያል እባክህ ውረድና ደንጋ ዩን አንሳ” አለ፤ ደምዱን ከፍ አድርጎ ። ገረንኪያል አቶ ዮሴፍ፣ ገብረ ሚካኤልን አሳጥሮ የሚጠራበት ነው ። ገረንኪያል ቶሎ ወጥቶ ጎዳናው ከታጠረባቸው ደንጋዮች አንዱን ሲያነሳ ጎንበስ እንዳለ ፤

“እረኞች አደሉም ፤ ጭዋ ሰዎች ናቸው ያጠፉት ፤ እንዳትቃና ፤ እንተከሱብህለን፤” አለ አንድ ደምድ ፤ ከጎዳናው ራስጌ ካለው ጫካ ውስጥ ።

“ባለሀበት ቆይ ፤ እንዳትንቀሳቀስ ፤ እንዳትላወስ ፤” አሉ ሌሎችም ፤ በልዩ ልዩ ደምድ ፤ የመጀመሪያው ደምድ ከመጣበት ጫካ እዩተቀባበሉ ። ብዙ መሆናቸውን ማስታወቃቸው ነው ፤

“ምን ትፈልጋላችሁ ፣ የተሸሸጋችሁበትን ጫካ ተመልክቼዋለሁ፤ የያዘሁት መትረዩስ መሄድ ከጀመረ መልአክቱን ሳይፈጽም እንደማይ መለስ ታውቃላችሁ ፤ ከሀዘህ ብትተወንና መንገዳችንን በሰላም ብን ሄድ ይሻላል ፤” አለ አቶ ዮሴፍ ፤ የመትረዩሱን ካርታ ሲያቀባብል ልክ የተኩስ ያክል አንካክቶ ።

“እንዳይሳሳቱ ጌታ ፤ እኛም በምብ ይዘናል ። ጣችዎ የመትረዩ ሱን ምላጭ ከመንካቱ በፊት ፤ ከነካሚዮንዎ ወደ ሰማይ ይገናሉ ።”

“ግዴለም ፤ ካልተሰማማን እሱን ሁዋላ እናያለን ፤ አሁን ምናል ባት የምንሰማማበት መንገድ ይገኝ እንደሆነ ፤ የምትፈልጉትን ንገ ፍኝ ።”

“ከርስዎ አንድ ሳንቲም አንፈልግም ፤ የጫካዎቸውን ሰዎች እጅ ብቻ ከሰውን መንገድዎን በሰላም ሊቀጥሉ ይችላሉ ።”

“ምን ሰዎች ፣”

“ጥላሁን ፈይሳ የሚባል ወንድና ሶፊያ ሙላት የምትባል ሴት ። ጥላሁን የሰው ልጅ አስኩብልሎ የሚሸሽ ወንጀለኛ ነው ፤”

“ጥላሁን ፈይሳና ሶፊያ ሙላት የሚባሉ ሰዎች አልጫንሁም ።”

“እርስዎ አቶ ዮሴፍ ብርሃኔ አደሉም ፣”

“ነኝ ።”

“የካሚዮንዎ ቁጥርስ 850 አደለም ፣”

“ልክ ነው ።”

“ታዲያ . . ጥላሁንና ሶፊያ ከሚባሉ ሰዎች ትናንት ተሰማዎታችሁ ፤ ኢትዮጵያ ሆቴል አብራችሁ አድራችሁ ፤ ዛሬ አልጫንዎቸውም ፣

“ጥላሁንና ሶፍያ የሚሰሉ ሰዎች እንኩዋንስ ልግን ሰማቸውን አልሰማሁም ፣ ካለመኖችሁኝ ሰው ላኩና አላዩ ።” ከዚያ ፣ እሜካው ውስጥ ያሉት ሰዎች እስበሳቸው ሲመካከሩ ትንሽ ቆይተው ፣ አንድ ከላይ እስከ ትንድቦቹ ፣ ከታች እስከ አይኖቹ ስር ፣ በሁለት መሀረቦች ተሸካኛ አይኖቹ ብቻ የሚታዩ ፣ ሽጉጡን እንደሚተኩስ በፊቱ አስቀድሞ የደገነ ሰው ብቅ አለ ።

“የላከነው ሰው አንድ ነገር ቢሆን ቅድም ያልነው መሆኑ ነው።” አለ አንዱ ከሜካው ውስጥ ።

“ግዴላም አትሰጉ” አለ አቶ የሴፍ ።

መላክተኛው ሽጉጡን አስቀድሞ ፣ ገረንኪያል ከፍቶ በወጣበት በኩል እንገቡን እካሚዮኑ ውስጥ አስገብቶ አይቶ ፣ ካቶ የሴፍ በቀር ሌላ ሰው አለመኖሩን ሲያረጋግጥ ፣ “እዚህስ ግንም የለ ፣ ወደ ላይ ... መውጫ አለ ?” አለ ።

“በጀርባ መሰላል አለ ፣ ውጣና እይ ” አለ አቶ የሴፍ ።

ያንጊዜ ፣ ጥላሁን ሸራውን እንደ ለበሰ ፣ ቀስ ብሎ ፊቱን ከወደ ግንባር ወደ ሁዋላ አዙፎ ሲተኛ ፣ ሰራያም እንደሉ ሆራ ተኛችና ፣ “ለምን ዞርህ ?” አለች በሹክሹክታ ።

“እንዲህ ይሻላል ፣ እንዳትንቀሳቀሷል።” አለ እሱም በሹክሹክታ ።

ወዲያው ጥላሁንን ሶፊያን የሚፈልገው ሰው ፣ ሽጉጡን አስቀድሞ ደግኖ በመሰላሉ ወጣና ፣ እካሚዮኑ ላይ ቆሞ ዙሪያውን ትንሽ ከተመለከተ በሁዋላ ፣ ጭንቄ የተካከለ ፣ ገርብጥብጥ ነገር የሌለበት ሆኖ ስለ ታዩው ፣ የሚፈልጋቸው ሰዎች እዚያ እንደሌሉ አመኑ ። በመመለስና ሸራውን እየገለገለ በመፈለግ መሀከል ሲያመነታ ቆይቶ ፣ “አይክንቄ ድካም ነው ፣ እዚህ ምንም የለ ፣” አለ ድምጹን አሰምቶ ፣ ለውረድ ዘወር ካለ በሁዋላ ፣ ምንም እንኩዋ እዚያ ካሚዮን ላይ ሸራ ለብሶ የተሟነው ነገር ፣ እንዲያ ሲያዩት የተካከለና ምንም ትርፍ ነገር የሌለበት ቢመስል ፣ ከዚያን ያክል ድካም በሁዋላ ሸራውን ገልጦ አይቶ ላያረጋግጥ መሂዱ ሁዋላ የሚያስጸጽት መሆኑ ስለ ተሰማው ፣ ሸራውን እየገለገለ ለማየት ወሰኖ እንደገና ተመለሰ ።

ሁለት ረገገርም ሸራዎች በካሚዮኑ ጳጳራት ተሰፍተው እመሀከሉ ላይ ይተላለፋሉ ፣ ግለት ፣ አንዱ በሌላው ላይ ይደረባል ። ፈላጊው ሽጉጡን በቀኝ ይዞ ፣ በግራ እጁ አንዱን ከፍል ሸራ ከሁዋላ ጀምሮ ወደ ግንባር እየጠቀለለ እየገፋ ፣ ሳዋጅ እጅ በጥሩ ስራት የተደረደረውን

የሰሚንቶ ከረጢት አንድ ባንድ እያዩ እግንባር ደረሰ ። ከሰሚንቶ ከረ
 ጢት በቀር ሰው የለም ፤ “አሁ” . . ፤ እንዲያው ከንቱ ድካም ነው ፤”
 አለ ። እንደገና አንንብሶ ያን ረገፍም ሽራ ባንድ እጁ እየገፋ ። አንድ
 ንጹህ ከረጢት ሰው አዩመሰሰው ሲመረምር ወገቡ ለሁለት የተከ
 ረሰ መስሎ ስለ ተሰግጦ ፣ በጣም ደክመው ። እንዴት ክፍለ ሽራ
 ከሁሉም አሰከ ግንባር ሲጠቀልል ሰውነቱ ገሎ ፣ ሽጉጡ ሁለት ጊዜ
 ከጁ ወደቀ ፤ አሰመባረቁም በሰሚንቶ ከረጢት ላይ ስለ ወደቀ ነው። ከዚያ
 የተጠቀሰውን ሽራ መልሶ ከግንባር ወደ ሁሉም እንደ ነበረ ዘርገቶ
 ሰሚንቶውን አላባሶ ሲያባቦ ፣ ሁሉተኛውን ሽራ ንገዲሁ ከሁሉም
 ወደ ግንባር የመጠቀሱ አላባ አስቀድሞ ሰለደከመው ፣ ትንሽ አረ
 ረፍ ሰራውን ቀጠለ ። መኞም ከሁሉም ደገት ለመሆን ምልክታዎች
 የሚረገጡት ስሞች አዲስ አበባ ተርተው ፣ መደም በሌላ መኪና ተሳ
 ፍረው እንዲሆን እንጂ ፣ አዚያ እንደሌሎች ሲሆን ይቻላል ። ለቻ ሁሉም
 ከመገደቱ የጀመረውን ዳር አውጥቶ መሄድ አለበት ። ስለዚህ ፣ አሁ
 ንም እንደ ፊት ሽራውን በግራ እንደ አዩጠቀሰ ወደፊት እየገባ ፣ የሰ
 ሚንቶውን የከረጢት ደርደር አንድ ባንድ እያዩ ሂዶ ፣ እግንባር ሲደ
 ርስ ትንሽ ሲቀረው ፣ እሸራው ውስጥ የሚንቀሳቀስ ነገር ያይመስ
 ለው መደንገጠ ቀና ሲል ፣ አሁንም ሽጉጡ ከጁ ወደቀ ፣ ነገር ግን ሊያ
 ነሳው ተሎ ጎንበስ ብሎ እጁን ሲሰድ ፣ ሌላ አጅ ቀድሞ አንስቶ
 ሽቅብ በሱ ላይ ደግኖት አዩ ። የጥላሁን አጅ ነው ፤ “ ትተንፍስና
 የገዛ ጥይትህን እንዳስ እግትህላሁ ፤” አለ ጥላሁን በሹከሹከታ ። “በል
 መሸረኛህን ጣልና ተቀመጥ ” አለ ቀጠለና ፣ አሁንም በሹከሹከታ ።

“እሺ” አለ ሰውዬው ፣ እሱም እንደ ጥላሁን በሹከሹከታ ፣ መሸ
 ረኛውን ለትቶ ጥሎ እየተንቀጠቀጠ አጥላሁን ፊት ሲቀመጥ ።

“አንድ ቃል ሳትጨምር ፣ ወይም ሳትቀንስ ፣ የምንገርህን ጉዋ
 ደኞችህና መኪና ነጂው እንዲሰሙ አድርገህ ትደግግለህ ፤”

“ እሺ ”
 “ምንም የለ ፤ ደንጋዩ ከመንገድ ይነሳ ” ሲል ጥላሁን በሹከሹ
 ከታ ፣

“ምንም የለ ፤ ደንጋዩ ከመንገድ ይነሳ ” አለ እስረኛው ፣ በከ
 ፍተኛ ድምጽ ።

“አሁን ደንጋዩን አንስተህ ለትመለስ ትችላለህ ፣ ወንድም”
 አለ እጫካው ውስጥ ካሉት አንዱ ፣ እንዳጎንበስ ትእዛዝ የሚጠባበቅ

ውን ፡ ገረንኪየልን ። ገረንኪየል “እሁ . . . ፤” ብሎ በረገሙ ተን ፍሶ ፡ የሚነሱትን ድንጋዮች እያነሳ ፡ ለማንሳት የማይቻሉትን እያን ከባለለ ፡ መንገዱን ነጻ አድርጎ ወደ ካሚዮኑ ተመለሰ ።

“ጎበዝ ፡ ውጤት እሚዳው ላይ ቆይኛ፤ ሽንት ሽንቻ እደርስባችሁ ዋለሁ” አሰ ጥላሁን ፡ ለስረኛው ቀስ ብሎ ።

“ጎበዝ ውጤት እሚዳው ላይ ቆይኛ ፤ ሽንት ሽንቻ እደርስባችሁ ዋለሁ” አሰ እስረኛው ፡ ለጉዋደኞቹ ።

“ብቻ መቀመጥ ትሻ እንደሆነ ፡ ከጅብ ጉድጉዋድ አጠገብ እን ዳትቀመጥ አደራህ ፤ ካደን የሚመለስ ፡ የንጋት ጅብ እዚያ ያገኘህ እንደሆነ . . . ‘እግዚር ሰጠኝ’ ብሎ ወደ ጉድጉዋዳ ይዞህ ይገባል ፤ ልብ አድርግ” አሰ ፡ ከጉዋደኞቹ አንዱ እዩሳቀ ። ሌሎችም ባንድነት ሳቆና ወደ ሜዳው ለመሄድ ተነሱ ።

“አሁን ወርዳለሁ ይሄዱ ጌታ” ሲል ጥላሁን በሹክሹክታ ፤

“አሁን ወርዳለሁ ይሄዱ ጌታ” አሰ እስረኛው ፡ እንደ ታዘዘው ድም ጹን ከፍ አድርጎ ። ወዲያው አቶ ዮሴፍ መኪናውን አስነሳ ።

“በሰላም ሂዱ ፤” አሉ እነጥላሁንን ፈላጊዎች ፡ ወደ ሜዳው ሲሄዱ እዩተቀባበሉ ።

“በሰላም ቆይ ፤” አሉ አቶ ዮሴፍና ገረንኪየል መልሰው ።

ከዚያ ፡ አቶ ዮሴፍ በርፈታ ቆሞ የጠፋበትን ጊዜ ለማስተካከል ፍጥነት ጨምሮ እዩነዳ ፡ ጥላሁንና እስረኛው ፊት ለፊት ተቀምጠው እንደ ተፋጠጡ ፡ አዲስ አለምን አልፈው ቁልቁሉቱን ትንሽ ከወረዱ በሁዋላ ፡ አንድ ሽለቆ መሳይ አጠገብ ሲደርሱ ፡ “ጋሼ እባክዎ አንድ ጊዜ ያቁሙልኝ ፤ ሽንት መሸናት እፈልጋለሁ” አሰ ጥላሁን ። አቶ ዮሴፍ አልሰማ ብሎ ከብዙ ጮኸት በሁዋላ ሰማና አቆመ ።

ጥላሁን ቀድሞ ተነስቶ እስረኛውን እዩነዳ ፡ ከካሚዮኑ ወርደው እሸለቆው ውስጥ ሲገቡ ፡ አቶ ዮሴፍና ረዳቱ አላዩም ነበር ። በሁዋላ ብቻ ሶፊያ ወርዳ ከበርፈታ እስረኛ ይዘው መምጣታቸውንና ፡ ስዩም እስረኛውን ይዞ ወደ ሽለቆው መሄዱን ስትነግራቸው ሁለቱም ተገ ረሙ ።

“ለመሆኑ እንዴት ዝም ብሎ ታሰረ? እንዴትስ ዝም ብሎ እዚህ ድረስ መጣ?” አሰ አቶ ዮሴፍ ።

“ሽራ ሲጠቀልል ሽጉጡ ወደቀበትና ፡ ስዩም ቀድሞ እንስቶ ፤ “የተናገርህ እንደሁ እዚሁ እገልጻለሁ” ስላለው ፈርቶ ዝም አለ ። ከዚያ በሁዋላ ፡ ሽጉጡን በሆዱ ላይ እስርኩዝ ተናገር ያለውን ሁሉ

እንዲናገር አደረገው ። ደንጋዩ ከመንገድ እንዲነሳ ፣ ሰዎቹ ወደ ሚገው እንዲሄዱ ፣ እርሱም መኪናውን እንዲነዳ እየራራኝ የተናገረው ሁሉ ሰዩም ቀስ ብሎ የነገረው ነው ። ከዚያ ሰዩም ሸጉጡን በሆዱ ላይ እንዳስመረኮዘበት ሳይነቃነቅ እዚህ ደረሰን ።”

አቶ ዮሴፍና ገረንኪያል ፣ ሶሬያ ታሪኩን ለቅተርከላቸው ፣ መናገር እስኪያቅታቸውና ሆዳቸውን እስኪያማቸው ከላይም ባሁኖላ እስከ ከነገረቻቸው የለውዮውን ሁኔታ በዩራላቸው ስለው እያዩና እያሰቡ ስቀው አናባራ አሉ ።

“ በል እንከ ተቀመጥና ጸፍ!” አለ ጥላሁን ምርኮኛውን ፣ እሽ ለቆው ውስጥ እንደገቡ አንድ ሉክ ወረቀትና ብርእ በግራ እጁ ከኪሱ አውጥቶ ። ምርኮኛው ወረቀቱንና ብር኱ን ተቅብሎ እንደ ቆመ ገምብሎ ግራኪውን ይመለከት ጀመር ።

“ ተቀመጥና ጸፍ አልሁህኮ!” አለ ጥላሁን ግንባሩን ኮሰቲር ፣ በቁጣ በቀሉ አይኖቹ ምርኮኛውን እያዩ ።

“ ምን ልጸፍ!” አለ ምርኮኛው ፣ አንድ ጠፍጣፋ ደንጋይ ላይ ተቀምጦ ግራኪውን ሽቅብ እየተመለከተ ።

“ አሁን ለገድልህ ነው ፣ ስለዚህ ከመጥቅህ በፊት የምትተው መልእክት አለህ እንደሆነ ጸፍና ለምትጽፍለት ሰው እንዲደርስልህ አደርጋለሁ ።”

“ ለምን ትገድለኛለህ?”

“ ሰው የማጥፋት ሱስ ያደረብህ ፣ ክፉ ስለሆንህ ፣ ብዙ ንጹህ ሰው ከማጥፋትህ በፊት መጥፋት አለብህ!”

“ እንዴት?”

“ ያልበደለውን ሰው ማጥፋት የሚፈልግ ምን ይባላል? ሰው የማጥፋት ሱስ ያደረበት አደለም?”

እስረኛው አንገቱን ደፍቶ መረቅ መሬት እያዩ ገም አለ ።

“ አዎ ፣ ካላጠፋሁህ ብዙ ንጹህ ሰው ታጠፋለህ ፤ ስለዚህ መጥፋት አለብህ ። እኔን እንኩዋ የምሄድበትን ስለማታውቅ ምንም ከታደርገኝ ፣ ብቻ...” ብሎ ጥላሁን ሊናገር ያሰበውን ሳይናገር ፣

“ ማን አያውቅም አለህ?” አለ እስረኛው አቱዋርጦ ።

“ ምን?”

“ የምትሄድበትን ።”

“ካወቅህም ደህና ፤ የምረድበትን ግወቅህ እንደገድልህ የሚያስ ገድደኝ ፤ ተጨማሪ ምስጋናት ይሆናል ፤ በል የምትጽፈውን ጸፍ ፤” አለ ጥላሁን ፤ እይኖቹ በቁጣ እንደ ቀሉ ።

ምርኮኛው እይኖቹን ከማራኪው አንስቶ ሳያረግብ ፈት ለፈት እንደ ተክለ ፈት ቁጥር ፤ ፈታ ፤ ጥቅር ፤ ፈካ እያለ በዩቅጽበቱ ሲለ ዋወጥ ፤ በውስጡ በዩቅጽበቱ ልዩ ልዩ ስሚት የሚለዋወጥበት መሆ ኑን ይገልጽ ነበር ፤ እንዲህ የውስጥ ስሜቱን ተኩቅሎ ፈት እዩተለዋ ወጠ ፤ እይኖቹን ሳያረግብ ፤ ፈት ለፈት ተክሎ ቆይቶ መጸፍ ጀመረ ። ሲጸፍ ፤ ሲጸፍ ቆይቶ ፤ ቀና ይልና ፤ ፈት ለፈት አትኩር ሲመለከት ቆይቶ ፤ አንዳንድ ጊዜ በፈገግታ ፤ አንዳንድ ጊዜ በቅርታ ፤ ወደ መጻፍ ይመለሳል ። እንዲህ ቀና ፤ ደፋ እያለ ደብዳቤውን ጽፎ ፤ ደምጹን ሳያሰማ አንብቦ ሲያቢቃ ፤ ፈርሞ “ያው ፤” አለ ለማራኪው ።

“አንብበው ፤” አለ ጥላሁን ።

“እጅግ የምወድህና የምትናፍቀኝ አባዬ ፤

ይህ ደብዳቤ የሚያመጣልህ መልእክት እንደሚያሰቃይህና ፤ ብርቱ ጣእር እንደሚሆንብህ ስለማውቅ ሳልጽፍልህ አሰቤ ነበር ። ነገር ግን እኔ የሆነውን ፤ እውነቱን ፤ ሳልገልጽልህ ቅርጽ ሌሎች የሆነውን ክፉ ነገር አባብሰው ፤ በዚያ ላይ ያልሆነውን ጨግምረው የ፡ገሩህ እንደሆነ፤ ጨካኙ ስቃይ ይብስ ሳይጨክንብህ አይቅርም ብዬ እኔ ልጽፍልህ ወሰንሁ።

“አባዬ ፤ አንድ በዘመናዊው የሰነ ፍጥረት ፍልሰፍና የማያምን ካናዳዊ መነኩሴ አስተማሪያችን ፤ በክፍል ካስተማረን ትንሽ ጠቅሼ ያደረግሁትን ለምን እንዳደረግሁት ስገልጽልህ ፤ ይቅርታ እንደምታደርግልኝና እንደምትጽናና ተስፋ አለኝ ።

“የአለም ታሪክ ፤ ፍጥረት ሁሉ በያይነቱ ፤ መጀመርያ ከተነሳ በት መጨረሻ እስከሚደርስበት የትውልድ ድልድይ እዩሰራ የሚተላ ለፍበት ፤ የትውልድ ድልድይ ነው ። እያንዳንዱ የሕዝብ ፤ የንስሳት፤ ያራዊት ፤ ያእዋፍ ፤ የአጽዋት ፤ ወዘተ... ትውልድ ፤ በያይነቱ ድል ድይ እዩሆነ ፤ የወለደውን ለሚወልደው ሲያስተላልፍ ፤ ያም በተራው የወለደውን ለሚወልደው እያስተላለፈ ፤ እንዲህ ወላጅ በልጁ እዩታደሰ ፤ ህያው እዩሆነ ፤ ጉዞው ይቅጥላል ። ስለዚህ ፤ በጉዞ መጨረሻ በአሰው ላይ በያይነቱ የሚኖረው ፍጥረት ፤ ግንዳንዱ አስተላላፊ ትውልድ ፤ በድልድዩ የማስተላለፍ ችሎታ ማጣት ተቋርጦ ከሚ

ቀረው በቀር ፣ ይበዛ ይነበ ፣ ይላካል ይቆርቁገ እንጂ ፣ ያው በጉ
 ዘው መጀመሪያ የነበረው ፣ ጉዞውን የጀመረው ነው ። የቤተሰብ ታሪክም
 ከዚህ ጠቅላላ የፍጥረት ታሪክ የተለዩ አይደለም ። ልጅ ድል
 ድይ ሆኖ አባቱን ለልጁ ግስተላለፍ አለበት ። ይህን ማድረግ የማይ
 ችል ልጅ የፍጥረትን ሕግ የሚያቃውስ ፣ ህገ ወጥ ከመሆኑ በላይ
 በቅውልድ እዩታደስ አስከሱ የደረሰውን ያባቶች ህይወታዊ መስመር
 በማቆጥረጡ ርጉም ፣ ያባቶቹ ገዳይ ነው ። እንዲህ ያለ ልጅ ከጥቁ
 ልደቱ ያሳገናል ፤

“ለባዬ ፣ አንተ ፣ አንተንና አባቶችህን ለኛ ለልጆችህ ግሩም አድ
 ርገህ ያስተላለፍህ መሆንህ አይጠረጠርም ። እኔንና እቴጌን የሽመቤ
 ትን ፣ እፊትህ ቁጭ አድርገህ ፣ ስለ እናት አባትህና ስለ አያቶችህ ፣
 ስለ ሌሎችም ፣ በጎልማሳነትህ ጊዜ የነበሩ ሽማግሌችና ባልቴቶች
 ስታወራን ፣ እነሱን ባንት እናያቸው ነበር ። ስራቸውና ያሰራራቸው
 ዘዴ ፣ እምነታቸውና ስሜታቸው ፣ ባንተ አልፎ ይታዩን ፣ ይሰሙን
 ነበር ። በጊዜው የሆነ ነገር በሚያወሩበት ፣ ወይም ያለፈ ታሪክ በሚ
 ተርኩበት ጊዜ ፣ ደስ የሚያሰገውን በፈገግታ ፣ የሚያሳዝነውን በቅ
 ርታ ፣ ጅብዱን በጥቅታ ፣ ሲያወሩና ሲተርኩ ፣ በትዝታ ህያዋን ሆነው
 ይታዩህና ፣ ስሜታቸው ይሰማህና ፣ አንተም እንደነሱ የታሪኩን ሁኔታ
 ተከትለህ ፈገግ እያልህ ፣ ቅር አያለህ ፣ ሲቃ እያጥቀህ ፣ ታወራን
 ስለነበረ ፣ ያንተ ብቻ ሳይሆን ባንተ ውስጥ ካንተ በፊት የነበሩት አባ
 ቶች ህይወት ፣ ደስታቸው ፣ አዘናቸው ፣ እዩታዩንና እዩተሰማን
 እኛም ካንተና ከነሱ ጋር እንደ ሁኔታው ደስ ይለን ፣ ይከፋን ፣ ጥቅ
 ይለን ፣ ይከረስሰን ነበር ። ስለዚህ አንተ አባቶችህን ህያዋን አድርገህ
 ካንተ ጋር አዋህደህ ፣ ባንተ አድሰህ ለኛ ለልጆችህ ሰጥተሽናል ፣ ለኛ
 ለልጆችህ አስተላልፈህልናል ። የሽመቤትም እንዳንተ ናት ። የሽመ
 ቤት እንዳንተ የታሪክ አደራዋን ለልጆችህ ግስተላለፍ የምትችል ናትህ
 የሽመቤት በርግጥ ያንተ ልጅ ናት ። እኔ ግን ወዮልኝ ፣ እኔ አዲስ
 አበባ ከመጣሁ በግላውቀው ምክናያት ፍጹም ሌላ ሆንሁ ። እኔ እን
 ኩዋንስ ካንተ ካባቴ ያገኘሁትን ለልጆቼ ለግስተላለፍ ፣ ህይወቴን
 ሊኖሩት የሚገባ ለማድረግ የግልጽ ፣ ብላሽ ሆንሁ ። ልብህ ለልቤ
 የሰጠው ፍቅር ፣ ደግነት ፣ ችርነት ፣ ይቅር ባይነት ፣ በኔ ልብ ውስጥ
 በግላውቀው ኃይልና ፣ በግላውቀው የምስጢር አጅ ወደ መጥላት ፣
 ወደ ክፋት ፣ ወደ ተንኮል ፣ ወደ በቀል ተለወጠ ። ስለዚህ ልቤ የሚ
 ወዱኝን ይጠላል ፣ መልካም በሚያደርጉልኝ ይቀናል ፣ ያልበደሉኝን
 መበቀል ይሻል ። ስለዚህ ወላጅ የለኝም ፣ ተስፋ የለኝም ። ደስታ

የለኝም ። ስለዚህ ፣ የምኖርበት አካባቢ ፣ በዙሪያዬ ያለው ሁሉ ፣ መውጫ ቀዳዳ የሌለው ፣ ጨለማ ፣ ወህኒ ስለሆነብኝ ከዚያ ለመውጣት በፊት ያገኘሁትን ሁሉ ማጥፋት የምረዳኝ ወንጀለኛ ሆንሁ ። አባዬ ስንዴ ዘራህ ፣ እንክርዳድ ሆንሁ ። ወይን ተክልህ ፣ አጭካላ ሆንሁ ። ሰው ወለደህ ፣ ሰይጣን ሆንሁ ። ለምን እንዲህ ሆንሁ ፣ እንጂ ፣ ምን ይሻለኛል ፣ አስመኖር ፣ አባዬ ብኖር ዕድሜዬን ጠላት ወንጀል ስሰራ ፣ በሰራሁት ወንጀል ስፈራ ፣ የቀን እረፍት ፣ የሌሊት እንቅልፍ ፣ አጥቼ ስባክን ፣ ስባንን ከመኖር በቀር ፣ የመንፈስ ጸጥታና የልብ ደስታ የግዴ ኖረኝ ከመሆኔም ሌላ ፣ ያንተን ፣ የደገን አባቴን ስም በከፋ ሳስጠራ የምኖር ፣ እኩይ ስለሆንሁ ፣ መኖር የማይገባኝ ፣ ምት የሚገባኝ መሆ ኔን ራሴ ሊርጂ ሀይወቴን በገዛ እጄ አሳልፈያለሁ ። እውነቱ ይህ ነው ። ሌላ ቢነገሩህ እንዳታምንኛ ሰው እንዳትጠረጥር አደራ ፣ አባዬ በመ ወለዴ እንጂ በሞጃ አትህን ፣ ደህና ሁን ። ልጄህ ወንድይራድ አስታ ጥቄ ።”

“እንድልህህ አልሁ እንጂ ፣ ‘ራስህን ግደል’ አሳልሁምኮ ፣ ‘ለምን ራሴን ግደህ’ ብለህ ጻፍህ” አለ ጥላሁን ፣ ምርኮኛው የጻፈ ወገ ግታለያ አንብቦ ሲጮርስ ።

“ራሴን ግዳዩ እኔ ስለሆንሁ ።”
 “እንዴት ፣”

“ሰትሸሽ ‘አባሸሽም’ ብዬ ስስተልህ ብትገድለኝ ፣ ራሴን ግዳዩ እኔ እንጂ አንተ አደለህም ።”

“እግዚር ይስጥልኝ ፣ ጥፋ ፍርድ ነው ፣ በእግዚአብሔር ፊት መጠ የቄ ባይቀር ፣ በሰው ፊት ከመጠየቅ አዳንሽኝ” አለ ጥላሁን ባሸመር ።

“እስቲ አንድ ነገር ልጠይቅህ ፣ እንደ ነዛዜ ቆጥረሽው መናገር ትፈቅድ እንደሆን ፣ ካልፈለገህ መቸም እንቢታ የሙዋኝ መብት መሆ ኔን ታውቃለህ” አለ ጥላሁን ።

“ምን ፣”

“ለምን ያን ሁሉ ሰው ይዘህ ተስተልሽን ፣ በጅህ በገወድት ምን ታደርገን ኖርዋል ፣”

“እንጂ ፣ ምናልባት...” አለና መሬት መሬት እያዩ ዝም አለ ምርኮኛው ።

“ምናልባት ... መግደል ፣”

“ሶሬን አልገድላትም ነበር ። የምትወደውን አጥታ ስታዝን ግዥት የፈለገሽው ሆኖላት ደስ እንዳይላት ነበር የፈለገሁ ።”

“ከሶፊ ጋር የነበረኝ ግንኙነት ገና ከተራ ጉዋደኝነት ወደ ፍቅር መለወጥ ሲጀምር ፣ ፍቅራችን ሳይጸና ስለሰዋ ይሰጣኝ የነበረውን ስሜትና የተለዋወጥኛቸውን የፍቅር መክፈቻ ቃላት ሳይቀሩ ፣ የነገርሁ ላንተ ብቻ መሆኑን ታውቃለህ ፣ ታዲያ ያንጊዜ ፣ ‘ጥሩ ልጅ ናት ፣ ተሎ አግባብ’ እያልህ በማደፋፈር ፈንታ ይህን ያክል ከወደድህት ለምን አልነገርኸኝ ?”

“ በመጀመሪያ የሁለታችሁ ፍቅር እንደ ብዙው የወጣቶች ፍቅር በተወለደ ማግኘት ፣ በ.በ.ዛ በላይሰቱ የሚሞት እንጂ አድጎ እዚህ የሚደርስ ስላልመሰሰኝ ‘መቼም አይሆን’ ብዬ ነው . . . ካንገት በላይ ‘ተሎ አግባብ’ አልህ የነበር ” በሁዋላ ብጸጸጎኛ አፈርህ ። ”

“ ታዲያ የሁለታችሁን ፍቅር አልነገርኸኝ ፣ ሌላም የማውቅበት መንገድ እንዳልነበረ ታውቃለህ ፣ ምን በደስኝ ብለህ ነው ልትገድለኝ የፈለግህ ? ”

“ እስኞ ለመበቀል ነው እንጂ ፣ አንተስ ምንም አልበደልኸኝም ”

“ ለመሆኑ እስኞ . . . ‘አንገህለሁ’ ብላ ቃል ስጥታህ ኖሮኛል ? ”

“ የለም ”

“ ‘እወድህለሁ’ ብላህ ? ”

“ የለም ”

“ ታዲያ የምትበቅላት ስለምኑ ነው ? ”

ወንድይራድ አይኖቹን ሳያረግብ ፊት ለፊት ተክሎ ዝም ብሎ ሲመለከት ቆይቶ ፣ “የምኖር ብሆን መጥላትህ አንሶ ደግሞ እንዳትገባኝ ፣ አልነገርህም ነበር ፣ ነገር ግን መጥቼ ስለሆነ ፣ ብነግርህ ግዴላኝም ” አሰ አይኖቹን ከተከለበት መልሶ ጥላሁንን ሽቅብ አያዩ ።

“ ሶፊን ለመበቀል እዚህ ድረስ የደረስሁ ፣ አንተን የምወድህን ጉዋደኛየን ለመግደል እስከ መፈለግ የደረስሁ ፣ ስለ ወደድሁዋት አይለም ”

“ ታዲያስ ? ” አለ ጥላሁን ፣ በመገረም ምርኮኛውን ዘቅዝቆ አያዩ ።

“ ሀረር ሁለተኛ ደረጃ አብረን ስንማር ፣ እባቱ የፈለግሁትን ያክል ገንዘብ እዩሰጠኝ ለሴቶች ልጆች ስጦታ አማርጫ መግዘት የምችል እኔ ብቻ ስለነበርሁ ፣ ሁሉም በኔ ላይ ይረባረቡብኝ እንደነበረ ነገራህ አለሁ ። ብዙ ልጃገረዶች በኔ ምክናያት እስበላቸው እዩተጣሉ ሲደባ ደቡና ፣ ባንዳንዶችም ያክል ጉዳት ሲደርስባቸው የነበረኝ ደስታ ይህን ያክል ነው ብሎ ለመገመት . . . ያስቸግር ነበር ። ሶፊ ብቻ ከቁም ነገር

አትጽፈኝም ፤ ትከሻ ጥበቃና ለት ። በዚህ ተናድጄ የሚከተሉኝን ሁሉ በጣም የምወዳቸውን ጭምር ትኛ አሰጥን ፤ የምትሸሸኝን እከተል ጀመር ወደጃት አደለም ፤ የለም ፤ ያ ሁሉ ልጃገረድ ሲያመልክኝ ፤ አሰጥ ብቻ ስለናቀቸኝ ነዶኝ ፤ እንደ ምንም አድርጌ ፤ አይከፍሉ ከፍዬ ፤ ድል ካደረግሁዋት ፤ ከማረክሁዋት ፤ ካንበረክክሁዋት በሁዋላ ፤ እዚያው እንደ ተንበረክከኝ ትቻት ፤ ንቂያት ፤ ደቅድቂያት ሰሄድ ፤ አሰጥ እንደገና እያማጠነኝ ፤ እዩተለማመጠኝ ፤ አያለቀሰኝ ሁዋላ ሁዋላዎን ስትርጥ ለማየት የንበረኝ ምኞት ጽኑ ስለነበረ ነው ፤” አለ ወንድይራድ ፤ ጥር ሱን ነክሶ ሲናገር ፤ ያንጊዜም በሶራ ላይ ሲቀረጽ የማይሻል ፤ ጥልቅ ቁጭ እንዳለው በራሱ አይታዩ ። “ነገር ግን . . .” አለ መሬት መሬት እያዩ ትንኮሽ ሲያስጠብ ቆይቶ ቀና አለፍ ። “ነገር ግን ፤ እኔ እሰጥን ለማ ሸነፍ የማይርገው ጥረት . . . ማሳበሉ ፤ መለማመጡ ፤ ውድ ገጹ በረከት ማቅረቡ . . . በበዛ መጠን ፤ የሰጥ ጥልቅነትና ግዴታሽነት እንዲያውም እኔን ወደ ማንጠጥ ፤ ወደ መናቅ ፤ ወደ ማዋረድ እዩተሰጠህ ይዩ ፤ በመጨረሻ መጥላት ብቻ ሳይሆን ፈቅጥ ለማየት እንኩዋ እንደ ቆሻሻ ነገር ትክክራዊ ጀመር ። ያንጊዜ ጽብድ ሆንሁ ፤ በሁዋላ አሰጥን በቀ ጥቃ ሳይሆንልኝ ፤ በናድንም ዘሆን ሲማጥቃት የሰጥ የሆነውን ሁሉ ፤ አሰጥ የምትወደውን ሁሉ ለማጥፋት ቆርጫ ተነሳሁ ፤ ሀ ፤ ከቀ ነገር ማድረግ አለመጀመር ነው እንጂ ፤ ከተጀመረ ፤ ከቀ መልካምን ስለማይ ወለድ ፤ ከቀ ከቀን እየወለደ ይራባል ፤ አልክ ከቀ ነው ፤ ከሶራ ጋር አልክ ተጋብኜ ፤ በልክ ወንጀል መሰራት ጀመርሁና እንዲ የሰራሁት ወንጀል ወደ ሌላ አዩገፋ ሲያራምድኝ እዚህ አደረሰኝ ። አንተን ለመግ ደል ወደ መሬሰግ አደረሰኝ ፤ ጥላየ ፤ ብታምንም ፤ ባታምንም እንደ ነገር እነግርሀለሁ ። አንተን በጣም ነው የምወድህ ፤ ነገር ግን ሶሬን ስመበቀል ያለኝ ፍላጎት ካንተ ፍቅር እንኩዋ በላይ ስለሆነ ፤ ሶሬን በሙሉ መበቀያ አንተን በመግደል ብቻ መሆኑን ስላመንሁ ሀሊናየ በውስጤ ሲጮህ ፤ እሱን አፍኜ ልገልህ መጥኜ ነበር ። እሁን . . . አንተ ልትገድለኝ ነው ፤ ሶሬ . . . ድል . . . ድል ልታደርገኝ ነው ፤” አለ እዩተክዘ ።

“ለመሆኑ . . . ከከንቱነት ፤ ከግብዝነት ተነስተህ ፤ እንዲህ ያለ ከቀ ወንጀል በመሰራትህ መጸጸትህ ቀርቶ ፤ እሁንም ከሞት እፋፍ ቆመህ የሚያስቆጥህ የሶራ ድል ማድረግ ነው ፤” አለ ጥላሁን የጥንት ወላጁን በመገረም አይን እያዩ ።

“ስጥትም ከመሞቱ ይልቅ የሶራ ድል ማድረግ እዩቆዉኝ ነው የምኞት ፤”

ጥላሁን ዝኖ ብሉ ሲክሰብ ነቲ፡ “ተነሰ!” ለለ፡ ሽጉጡን በወ
ንድ ይራድ ሳይ እንደ ደገነ ትንሽ ረገጠር ብሎ = ወንድይራድ እንደ
ታዘዘው ተነሰቶ ሲቆኖ፡

“የኮትህንና የሱሪህን ኪሶች ሁሉ እዩገለበጥህ እሳዩኝ” ለለ ጥላ
ሁን =

“ለኛን? በኪሳ ኖን አለ?”

“አትጠይቀኝ! ዝኖ ብለህ ያዘዘሁህን አድርግ!”

ወንድይራድ የኮቱንና የሱሪውን ኪሶች እዩገለበጠ ለጥላሁን ሲኖ
ሳይ፡ በሁሉኖ ከገንዘብና ከወረቀት በቀር ሌላ ነገር አልነበረኖ = ከዚኖ
ጥላሁን ሽጉጡ የገረሰውን ጥይት ሁሉ አራገፎ በገዛ ኪሳ ከትቶ
“ሽጉጥህኖ፡ ደብዳቤህኖ እኒኖውለህ! በሽተኝ አልገድልኖ! አንተ
በሽተኝ ነህ! እግዚር ይግርህ! ወይ እሱ ይግደልህ!” ለለ ባዶውን
ሽጉጥና ወንድይራድ ላባቱ የደረሰውን ደብዳቤ ትንሽ ራቅ አድርጎ አሰ
ቀኖጦ = ወንድይራድ ገራ ገብቶት፡ አንድ ጊዜ ጥላሁንን፡ አንድ
ጊዜ ሽጉጡንና ደብዳቤውን እያሰየወጠ እያዩ ዝኖ ብሎ ቆጦ =

“ያዘና ሂድ!” ለለ ጥላሁን በቱጣ = ወንድይራድ ባዶ ሽጉጡ
ንና ደብዳቤውን ይዞ ካይኑ ሲጠፋ፡ ጥላሁን ወደ ካሚናን ተመለሰ =

ምእራፍ ፲፩

በኻርድንድ ውበቱ

በነቀምት ጎራ መንገዱ ጥርጊያ፣ ያረር መንገድ ስለሆነ፣ ክረምት ክረምት ባዲስ አበባና በጎራ መሀከል ከአይርጥላን በቀር የመንገድ መገናኛ ይቁጥረጣል ። ስለዚህ፣ ያ ክረምት ከገባ፣ ካዲስ አበባ ጎራ መጀመሪያ መንገድ ጠራጊዎች ሆነው ከገቡት ካሚዎች መሀከል፣ እንደ ያቶ ዮሴፍ መኪና በመሆኑ፣ እንደ ብርቅ ታይቶ፣ ከትምህርት ቤቱ ቅጽር ግቢ ገብቶ ሲቆም ተማሪውም፣ አላሬ አግዳሚው ሀዝብም ከበበው ።

“ጋሼ እዚህ ትንሽ ትቆይ እንደሆነ፣ ወዳደባባዩ ወጥቼ የውበቱን ቤት የሚያመለክተኝ ባገኝ ጠይቄ እስክመለስ፣ ጽዮን እቃችንን ይዞ እዚህ ከናንተ ጋር ብትቆዩኝ... ትጅገራላችሁ።” አለ ጥላሁን አቶ ዮሴፍ አስቸጋሪ ይለኛል ብሎ እዩሰጋ ።

“እኛስ መቸም... የትምህርት ቤቱ ዘበኞች መጥተው፣ ጭነቱን አሳይተን እስክናስረክብ መቆይታችን ስለማይቀር፣ ምንም እንኳን ችግር ። ይልቅ አንተ ከመደከምህ በፊት የምትፈልገውን ሰው የሚያወቁ ተማሪዎች፣ ወይም ሌሎች እዚህ እንዳሉ፣ ብንጠይቅ ይሻል እንደሆነ እንጂ!” አለ አቶ ዮሴፍ ።

“የማንን ቤት ነው የምትፈልግ? እኔ ላሳይህ ጋሼ!” አለ፣ እንግዲህና ያመጣቸውን ካሚዮን ከብበው እንደ ብርቅ ከሚመለከቱት ትናንሽ ህጻናት መሀከል አንዱ ።

“እኔ ላሳይህ ጋሼ” አለ ሌላው፣ እሱም እንደ ጉዋደኛው ከመረዳት ወጥቶ ታላላቆችን እንኩዋ ለመርዳት መድረሱን ለማሳዩት ባለው የህጻናት ጉጉት ተገፍቶ ።

“እነሱ አያውቁትም፣ እኔ ላሳይህ ጋሼ!” አለ ሶስተኛው ።

“የት ታውቀዋለህ፣ አንተ ቀጣፊ ውላጅ?” አለ የመጀመሪያው ።

“ኸረ ቀጣፊ ውላጅ አንተ፣ ደግሞ ቀጣፊ ውላጅ ይላል፣ አንተስ የት ታውቀዋለህ?” አለ ሶስተኛው ። ከዚያ፣ ገለባ እፊቱ ያገኘ ገለባውን፣ ገለባ ያጣ አፈሩን እያፈሰ፣ ገና ስሙን ያልሰሙትን ሰው ቤት

እኔ አላይ፣ እኔ አላይ፣ እኔ አላይ፣ ሲሉ፡ “ ቆይ ግዴለም አትጣሱ፣ መጀመሪያ የምረጠውን ሰው ልንገራችሁና ሁላችሁም ታሳዩኛላችሁ። ውበቱ በዛብህ የሚባል ሰው ታውቃላችሁ? ” አለ ጥላሁን፣ በገላጋይ ወግ እመሀከላቸው ገብቶ ሁሉንም እያባበለና እየሳቀ።

“ አ፣ ያቶ ውበቱ ቤት፣ የበዥሮንድ ቤት፣ ያውልህ፣ ይሄውልህ ጋሼ ! ” አሉ ሀዳናቱ፣ ሁሉም ጥሉን ረስተው ከትምህርት ቤቱ አጥር አጠገብ ባሞር ጥሬ ካብ ታጥሮ፣ ግቢው በፍሬና ባበባ አትክልት ወዳ ጌጠ ጥሩ ቤት እጃቸውን እንደ ጭራሮ አንጨብረው እየተንጫጩ ወዲያው፣ አንድ ሰው አዲስ ባንድሮቨር እየነዳ እዚያ ግቢ ውስጥ ሲገባ ልጆች አይተው፡ “ እኒያው ልጡልህ ጋሼ፣ አሳቸው ናቸውት ጋሼ አቶ ውበቱ ናቸው ” አሉ አሁንም እየተንጫጩ።

“ እግዚር ይስጥልኝ ልጆች፣ ሁላችሁም ጥሩ ልጆች ናችሁ፣ ሁላችሁ ናችሁ ያላያችሁኝ ! ” አለና ጥላሁን፣ ዋጋቸውን የሁሉንም ጉንጭ አንድ ባንድ ደባብሶ፣ ደስ አሰኝቶ፣ ወደ ውበቱ ቤት ሄደ። ካጭር ጊዜ በሁዋላ፣ ጥላሁን ከውበቱና ከሁለት አሸከሮቹ ጋር ተመልሶ መጥቶ ባለቤቱንና እናቶ የሴፍን ከውበቱ ጋር አስተዋወቀ።

“ አሳቸው የዚህ ካሚዮን ጌታ፣ አቶ የሴፍ ብርጌ ናቸው፣ እሱ ወንድሜ ረዳታቸው አቶ ገብረ ሚካኤል ነው፣ እስከ የኔ ባለቤት ጽዮን ሞገስ ናት ” አለና ወደ ውበቱ ዘወር ብሎ፣ “ እሱ ደግሞ አቶ ውበቱ በዛብህ፣ የኢሉባቦር በዥሮንድ መሥሪያ ቤት ሹም ነው ” አለ፣ ልጆች ሲሉ የሰማውን ደግሞ።

“ ምክትል ሹም ” አለ ውበቱ፣ ጥላሁንን አርሞ።

“ ያውነው፣ አንድ ደረጃ ፈሪ ! ” አለ አቶ የሴፍ፣ እንደ ሙላቅ ብሎ። ከዚያ፣ ውበቱ ሶሬያን ሲያነጋግር፣ ጥላሁን ሂሳቡን ለመገገጥ ካቶ የሴፍ ጋር ከካሚዮኑ ትንሽ ራቅ ብለው እንደ ቆሙ።

“ ጋሼ፣ ኦሮ ባያስገድድና ተግባር ባይኖር፣ እንዲህ ከስዎ ጋር ሲገባህ መኖር እንዴት ጥሩ ነበር ! ባለቤቱንና እኔን በጣም ደስ ብሎን ነው የመጣን። እግዚአብሔር ይስጥልን፣ ይሄው ቀሪው ሂሳብ ” አለ፣ አሰራ አምስት ብር ከኪሱ አውጥቶ።

“ እኔ ደግሞ እንዳንተና እንደ ባለቤትህ ያሉ የጉዞ ጉዋደኞች ገንዘብ እየከፈልሁ የማገኝ ብሆን ደስታውን ባልኛልሁት፣ ይሄው የሰጠኸኝ ቀብድ ! ” አለ አቶ የሴፍ፣ እሱም አሰራ አምስት ብር ከኪሱ አውጥቶ።

“ምን ግለትዎ ነው ጋሼ?” አለ ጥላሁን፣ ግራ እንደ መግባት ብሎት።

“በጭነት ላይ የምናሳፍራቸውን ሰዎች ገንዘብ ግስከፈላችን የማይከድ ቢሆንም፣ እንደናንተ ላሉ ሰዎች . . . ገና ታሪፍ አልወጣም!” አለ አቶ የሴፍ፣ ትንሽ እንደ መሳቅ ብሎ።

“እባክዎ ጋሼ፣ ባይሆን እንኩዋ ቀብዱን ልመልስ አይበሉ!” “ብርሃኔ ይሙት ከናንተ አንድ ሳንቲም አልወስድም! በጭራሽ የማይደረግ ነውና ይልቅ በከንቱ እዚህ ስንጨቃጨቅ ሰው አናስጠብቅ!” ብሎ አቶ የሴፍ እንደ ቀብድ ተቀብሎት የነበረውን አበራ አምስት ብር በጥላሁን ኪስ ከቆለት ወደ ካሚያኑ ተመለሰ።

ውበቱ፣ ጥላሁንንና ሰፊያን ይዞ እቤቱ ሲደርስ፣ ምሽቱ አቸም የለሽ፣ ያንድ ዓመት እድሜ ወንድ ልጅዋን ይዛ አታክልቱ ውስጥ እዩተዘዋወረች ትጠብቅ ነበረ። እንደ ደረሱ፣ ከነልጅዋ ከንግዶቹ ጋር ተዋውቃ ሻይ ተሰናድቶ ስለነበረ ይዛቸው ወደ እንግዳ ቤት ገባች።

ጥላሁን የጉዋደኛው ግቢ ሰፋትና እዚያ ያዩው ያበባም፣ የፍሬም አትክልት ግማር ሲያስገርመው፣ እቤት መጀመሪያ የንግዳ ቤቱን፣ ሁዋላ የመብል ቤቱን እቃ ሲያይ፣ ውበቱን እንደ ጉዋደኛ ግየት ምናልባት ሽቅብ መንጠራራት ሆኖ እንዳይቆጠርበት፣ ከመስጋቱ ሌላ፣ “ወገንነቱንም ህዝብ ወደሚጨቁኑ ሹማምንትና መኩዋንንት ሳያዞር አይቀርም” ብሎ ጠርጥሮ፣ እንደ ልቡ ከመጫወትና፣ ትንሽ ከመዝናናት ተቆጥቦ አመሽ።

በንግዳ ቤቱ ከዳር እስከ ዳር ግጥም ብሎ የተነጠፈው ወፍራምና ጌጠኛ የፋርስ ምንጣፍ እንኩዋንስ በግር መርገጥ በጅ መንካቱ ያላሳልፎ ያን ሰፊ አዳራሽ በሁለት ከፍለው፣ በሚያማምሩ ሸንኮሮች በተሰኩ ባለ ቆዳ ድጉስ ጠረጴዛዎች ዙሪያ ተደርድረው የሚታዩ ፣ ከባድና ውድ ወንበሮች፣ ነሬ ይቅርና አጻሰ አብዳም በብዙ ኢትዮጵያውያን ቤት አይታዩም። ባይነታቸውና በቀላላቸው ካካባቢው ጋር የሚሰማው ፣ ጥልፍ መጋረጃዎች፣ የኮፍሉን ረገጥኞች መስኮቶች ግሩም አድርገው አስጊጠዋቸዋል። ከጥቁር ሽክላ ያሰው አምሳል ተሰርተው፣ ባራቱ ግእዘን ቆመው፣ የሚታዩት ያበባ እቃዎች፣ አበባ ጌሳቢዳቸው በራሳቸው እዩተሸገሙ ራቁታቸውን የቆሙ ጥቁጥቁር ልጆች ይመሳሰላሉ። ስዚህ ሁሉ ጌጥ ባንድ ላይ ግጥሚ ግርማ ለመስጠት የጸንሆይና የቲጌቱ፣ ያልገ ወራሹና የዐረሩ መስፍን ትላልቅ የቺ ስእሎች፣ ባራቱ ግድግዳዎች ከፍ ብለው እዩ ተነጻጻሩ ተቆምጠዋል።

ከንግዳ ቤት ወደ መብል ቤት ሲታለፍ፣ የክብር አውደማ የሚያክል ሰፊ፣ ከብ ጠረጴዛ፣ ግሩም ሆኖ በተጠለፈ የጠረጴዛ ልብስ አገጠ በሚያማምሩ ከፋይ ወንበሮች ዙሪያውን ተከብቦ፣ ልዩ የሆኑ የመብል ልና የመጠጥ እቃዎች እስኪከብደው ተሸክሞ ይታያል። የተኛ ራብ የሚቀሰቅሱ፣ ልዩ ልዩ ብስል ፍሬዎች በዩባታ ተንዣርገውና በዩቅር ጫቱ ሞልተው፣ ተትረፍርፈው፣ የተሳሉባቸው ሰሌዳዎች በግርግዳው ዙርያ ተንጠልጥለው ሲታዩ፣ መብል ቤቱን የፍሬ አትክልት ቦታ አስመሰለውታል! ይህን ሁሉ፣ መብል ቤቱ ያጌጠበትን እቃና ያቀማ መጠን ስነሰራት ለማሳዩት፣ የኤሌክትሪክ መብራት እንደማይበቃ ሁሉ፣ በባለቅርጽ የዝሆን ጥርስ ቀንዲሎች የተሰኩ ሻማዎች አለፍ አለፍ እያሉ፣ በብዙ ቦታ በርተው ይታያሉ። “በኤሌክትሪክ ላይ ሻማ! እስቲ እንዲህ ያለው ከቅንጦት በቀር ሌላ ምን ስም አለው?” አለ ጥላሁን ባሳቡ።

ከዚያ፣ የውበቱን የጌትነት ኑሮ፣ በትምህርት ቤት ሳለ ስለ ሁለትና ስለ ሁለታቸው ይናገረው ከነበረው ጋር እያስተያዩ፣ በአርምጥ ይገረም ጀመር። ሁለትን ሆነ ሁለታቸውን አጥብቆ ይንቅና ይጠላ የነበረው ውበቱ፣ “ሁለትና ጣኦት የፈጠሩዎቸውን ሰዎች መልሰው ለመግዛትና በክፍ መንገድ ለመምራት ሀይል ያላቸው፣ የክፍ ስራ አማልክት ናቸው” እያለ ይሰብክ የነበረው ውበቱ፣ ተለውጦ፣ ሁለትን የሚያፈቅርና ሁለታቸውን የሚያከብር ከሆነ፣ በሱ ላይ ያልተለወጠና የማይለወጥ ለመሆኑ፣ የሱን ወዳጅነት አክብሮ የሚጠብቅ ለመሆኑ ምን መተማመኛ አለው? ምንም!

ጥላሁን የውበቱን ከመጠን ያለፈ የድሎትና የቅንጦት ኑሮ ከተመለከተ በሁዋላ፣ ስለሱ ያለውን ስሜት፣ ማለት እንደ ድሮው መሆን አለመሆኑን እስኪያረጋግጥ ድረስ፣ አገር ለመጎብኘት እንጂ በትምርቱ ወድቆ፣ ስራ አጥቶ፣ የሱን ርዳታ ፍለጋ መምጣቱን ላለመግለጽ ባሳቡ ወሰነ። ስለዚህ ያን እለት ማታ፣ ውበቱ ሲለፈልፍ ጥላሁን ያኮረፈ ላለመምሰል ያክል፣ ያውም ላይሆንለት፣ አልፎ አልፎ አንዳንድ ቃል በጭቀታው መሀል ከመጣልና ለተጠቆሙ ከመመለስ በቀር፣ በጠቅላላው ከመናገር ተቆጥቦ ለመሸ። ከሱ ይልቅ ሶፊያ ውበቱንም ሆነ ባለቤቱን ከዚያ በፊት እንደምታውቃቸው ሁሉ፣ እንግድነት ላይሰማት ደሀና ስትጫወት አመሸች።

“እኔኮ ኅሬ ሲባል እንኩዋንስ እንዲህ ያለ የቤት እቃ፣ ደረቅ የንጫት ወንበር የሚገኝበት አይመስለኝም ነበር። እንዲህ ያለ እቃ

እዚህ ይሰራል፤ ወይስ .. ከየት ተገኘ?" አለች፡ የገንዘብ ቤቱንም የመብል ቤቱንም እቃ እያደነቀች።

“የፈረንጅ አገር እቃ ነው” አለ ወብቱ፡ ትንሽ እንደ መንጠራራት ብሎ።

“አንተ አስመጣሽህ?”

“የለም” ፤ እንደ ያገልግሎቱን ጊዜ ፈጽሞ ወደገሩ የሚመለሱ፤ የጀርመን ቆንስሉ ስጉብኝት መጥቶ፤ በከተማችን ደህና ሆኔል ባለመኖሩ አገር ለድዕ እንዳይሄድ እዚህ አስተናግዳለሁ፡ የሚዘዋወርበት መኪና በመስጠትም፤ ባንዳንድ ሌላ ነገርም ስንረዳው ለጉብኝት ነበርና፤ እሱ ያሻጠልኝ ነው። አንድ ቀን ስለዩት እቃ ስንደገገር ወዳገራ መመለሱ ስለሆነ፤ ሙሉ የባህሪ እቃዬን በርካሽ ዋጋ እሸጥልሁ” ሲለኝ ጊዜ፤ አኔም፡ “መሃዱ ከሆነ እውነትም በርካሽ ሳይሸጥልኝ አይቀርም” ፤ ያለዚያም እሱ የመስተንግዶዩ ባለዳ ባለመሆን፤ ጊኔ ለገንዘብ የሚልሳሳ ለመምሰል ያክል ያወራኘው ወሬ ብቻ ሆኖ ይቀር ይሆናል” ብዬ፡ እቃውን አስጭኖ እዚህ ድረስ ሲልክልኝ ዋጋውን እስኪ ማስጫኛው ልከፍል ተሰማማሁ። በሁዋላ ለካስ ውሉን የማይስት፤ ቁም ነገራም ኖሮ፤ ከዚህ እንደ ተመለሰ በአይሮፕላን አስጭኖ ሲልክልኝ ጊዜ ርካሽ ያለው .. አታንሺው፤ ራስ ያዞራል። በአይሮፕላን የተጫነበት ዋጋ ብቻ አንድ ጥሩ የሆነ፤ ሙሉ የቤት እቃ ሊያስገዛ ይችል ነበር። ብቻ መቸስ ምን ላድርግ፤ አንድ ጊዜ ቃል የገባሁበት ነገር ሆነና አፍሬ ከፈለሁ።

“መቸም .. እቃው ምንም ያክል ዋጋ ቢከፈልበት የሚያስጸጽት አደሰም፤ በጣም ግሩም ነው!” አለች ሶሬያ፡ ለቅንጦት ብዙ ዋጋ መክፈል ከሚጠሉት ወገን ብትሆንም አስተናጋጆችዋን ላለማስከፋት ያክል።

“ያን ያክል ያስከፍለኛል ብዬ ያሳሰብኩት በመሆኑ ለጊዜው ደነገጥሁ እንጂ ... መጸጸትስ ... አልተጸጸትሁም፤ እንዲያውም ሁዋላስ ደስ አለኝ። መቸስ ... ሰው በዚህ አለም የሚኖረው አንድ ጊዜ ብቻ እንጂ፤ ሁለተኛ ተመልሶ አይኖር፤ ስለዚህ ሀብት ያለው ሀብቱ ሊሰጠው የሚችለውን የደስታ ኑሮ መኖርና ማለፍ ይገባል ባይ ነኝ። መቸም ... ሀብት አስፈላጊነቱ መልካም ነገር ለማድረግ መሆኑን የሚከድ የለ፤ ታዲያ .. ከደስታ የበለጠ መልካም ነገር አለ?” አለው ወብቱ፤ ጥላሁን ዝምታ ስላበዛ እሱን ለማናገር ጭምር ባሽመር የጎድን እያዬ። ጥላሁን ሰምቶ እዳልሰማ ዝም አለ።

“ጥላሁንና እኔ ትምህርት ቤት ሳለን” አለ ቀጠለና ፤ “ጥላሁንና እኔ ትምህርት ቤት ሳለን ፤ ሀብት ምን መሆኑን ገና በቅጡ ሳናውቅ ፤ ስለ ሀብት እናሰብና እንናገር የነበረውን ዛሬ መለስ ብዬ ሳስብ ይገርመኛል ።”

“ሀብት በባህሪው ንጹህ ሆኖ የተወለደውን ሰው የሚያበላሽ ፤ አንድ ጊዜ ካበላሽ ቢያጥቡት የማይለቅ ፤ ክፉ እድፍ ነው” እንል ነበር። ታዲያ አሁን ሳየው ፤ እውነተኛው ነገር የዚህ ግልብጥ ነው ፤ “እውነተኛው ነገር ፤ ሰውን ከንቀት ፤ ከውርደት ፤ ከችጋርና እነሱን ከሚ መስለው ሁሉ እድፍ አጥርቶ ፤ ሰውን ሲፈጠር በተመደበለት የክብር ቦታ አቀም ፤ በውነተኛ የሰውነት መልኩ የሚያሳዩው ሀብት ብቻ ነው!” ጥላሁን አሁንም ሰምቶ እንዳልሰማ ዝም አለ ።

“ጥላሁን ምን ትላለህ?” አለ ውበቱ ፤ ጉዋደኛውን በጎደን ጎት ጉቶ ለማናገር የሞከረው መከራ ሳይሳካሉት ስለቀረ ።

“እን ምን ልበል?”

“ስለ ሀብት ያለህ አስተያየት . . . ትምህርት ቤት ሳለህ እንደ ነበረው ነው? ወይስ . . . ተሰውጦታል?”

“እኔኑ ገና አሁን ነው ከትምህርት ቤት የወጣሁ ፤ ስለዚህ . . . እንኩዋንስ ፤ እምነቱን እደምታየኝ ልብሲንም አልሰወጥሁ!” ሲል ጥላሁን ትንሽ እንደ መሳቅ ብሎ ሁሉም ሳቆ ።

“ግደሉም ፤ እዚህ አገር ከቆዩህ ሁሉንም ትሰውጣለህ ፤ ልብሲህ ንም አሳብህንም ትሰውጣለህ ፤ እዚህ አገር መጥቶ ሁሉመናውን የማይ ሰውጥ የለም!” አለ ውበቱ ።

“ማን ያውቃል ፤ እሰውጥ ይሆናል!” አለ ጥላሁን ፤ እክርክር ውስጥ ሳለመግባት ።

“ያሰጥርጥር! አሁን ወስጂ መሪትህን ሳሳይህ ፍደም እንደምት ለወጥ ርግጠኛ ነኝ!”

“የመን መሪት ነው?” አለ ጥላሁን ፤ ያን መሪት ፍለጋ እንዳል መጣ ሁሉ ።

“ምንው ‘መሪት ገዢዎህ’ ብዬ ብዙ ጊዜ ጽፌለህ ፤ ርሳ ኸው?”

“እ! እሱን ነው ፤ እሱንስ አልረሳሁትም ፤ ብቻ . . . ‘መጥተህ እየው’ ብለኸኝ ሳልመጣ ስለቀረሁ ፤ ለሌላ ሰው ስጥተኸው ይሆናል ብዬ ነበር እንጂ!”

“ካልፈለግኸው አንተ ራስህ ትሰጠዋለህ እንጂ ፤ እኔ ላንተ ብዬ የገዛሁትን ለሌላ ሰው እንደማልሰጠው ታውቃለህ ፤ ጥላሁን!”

“አውቃለሁ” በህግ ጥላሁ የጥገዳዎቻቸው ሀብታም ከሆኑ፤ “ላይ ንተኝ አይቀርም” ብሎ በመጠርጠር ብቻ፤ የቅድሞኝ፤ ተቀይሞ በግ ምሽቱ እፍረት ተሰማውና ትንሽ አንገቱን እንደ መድፋት አደረገ።

እርግጥ ፣ በፖለቲካ አስተያየት በኩል ውበቱ የድሮው ውበቱ፤ ከጥላሁን ጋር ተማሪ ሳለ የነበረ ውበቱ አደለም። ሌላ ውበቱ ሆኖኖል። በትምህርት ቤት መቅደሙን አያወቅ ወደቀሀል ተብሎ፤ ስራ ሲፈልግ ከብዙ ደጅ ጥናትና መንገሳታት በሁዋላ፤ ከመቸገሩ የተነሳ የተፈጠረ በትን ሌሊት ከረገመና የመኖር ተስፋውን ወደ መቅረጥ ከቀረበ በሁዋላ፤ ስራ አግኝቶ ጎራ ሄደ። እዚያ፤ እንዲጋጣሚ ደርሶ የማያውቅ በረ ከት ከላይ ወርዶ፤ አንዳንድ ጋሻ የመንግስት መሬት ባምስት ብር እን ዲሸጥ ስለ ታዘዘ፤ እጅግ ብዙ ጋሻ የሱና መሬት ገዝቶ፤ ከዚያ በከተ ጣው ዙሪያ እዩተቆጣጠረ ግሰራት የሚችለውን ያክል አስቀርቶ የተ ረፈውን በውድ ጥጋ ሽጦ፤ ድንገት ባለብዙ ሀብት ሆኖኖል፤ ከዚያም ... ሀብት ካለ ምን የላም፤ እድሜ ለሀብቱ፤ የብዙ ዘመን አገልግሎ ትና የስራ ልምድ ካላቸው ቀድሞ የኢሉባዐር ምክትል በሽፍንድ ዘኖ ተሾሞኖል፤ የኢሉባዐር ሰው ሁሉ እጅ የሚነሳው፤ ጤና ይስጥልኝ እንጂ እንዴት የልሀ እንዴት አደርህ የማይባል፤ ገና ከሰላሳ አመት የማይበልጥ ጉልማሳ ሳለ፤ እርስዎ እንጂ አንተ የማይባል፤ ደግሞ ገና ከዚያ በላይ ላለው ደረጃ ሁሉ የታመኑ ተስፋ ያለው፤ ባገሩ አለ የተ ባለ ሰው ሆኖኖል፤ በግል ኑሮውም የሚወዳትና የምትወደው ምሽት አግብቶ፤ ልጅ ወልዶ፤ ለቤቱ በስራው አይነት ልክ፤ ብዙ ሴትና ወንድ ሎሎዎች ቅጥር፤ በጥላ ጎራ የማንም፤ ያገረ ገዢ እንኩዋ በሌለው አይ ነት ቤት ደልቶትና ደስ ብሎት የሚኖር፤ በዚያውም መጠን ስለ አለሙ ያለው እምነት ይሁን አስተያየት፤ ጥላሁን በትምህርት ቤት ሳለ ከሚ ያውቀው፤ ደሀው ውበቱ ከነበረው እምነትና አስተያየት ሌላ ሆኖኖል፤ ነገር ግን ይህ ሁሉ፤ ይህ የውበቱን የፖለቲካ ይሁን የኢኮኖሚክና የግ ጎበራዊ እምነትና አስተያየት የለወጠው ነገር ሁሉ፤ ለጥላሁን የነበረ ውን ፍቅር የሰናፍጭ ቅንጣት ያክል አልነካወም፤ ለጥላሁን ያው የትምህርት ቤቱ ውበቱ ነው።

“እስቲ እባክህ እንዲያው... ጭምት ቢጠይቅህ፤ ‘ምን ሆንሁ’ ብለህ ነው፤ እሰው ቤት እንግዳ ሆነህ መጥተህ ያን ያክል ስታስቸግር ያመሸህ” አለች ሶሬያ፤ ከራት በሁዋላ ውበቱ የመኝታ ቤታቸውን አሳይተዋቸው እንደ ተመለሰ። ሶሬያ ለስዋ ግልጽ ባልሆነ ምክናያት፤ ባልዋ እንደ ሀጸን አኩርፎ ውበቱን ሲያስቸግር ስላመሸና፤ አቻምየለ ሽም ታዝባው ከንፈርዋን ስታበላልጥበት ያዩች ስለ መሰላት አፍራ፤

ራት አልቆ ወደ ሚስቱ ለመመለስ ምክንያትን አስከትሎታል።
የክፍል ገንዘብ ደቂቅ አመት መሰሉ ታዩቶት ነበር።

“የጥቅም ላይ ላይ ለመውጣት ለገዢ ያልተቀጥሞ ለመምሰል
ጥክሬ ነበርክ። ብቻ አልቻልሁም፤ ይቅርታ አድርገልኝ ሰፊ ።”

“ለመሆኑ ምን የሚያስቀይም ነገር አይደለም፤ ወይም ሰማህ ይህንኑ
ጥንቅቅ ጥያቄውን፤ የወሰደውን ልጁን ቢሆን... አቶ ወብቱ ዛሬ አን
ትን ሲቀበል ደስ ካለው የበለጠ ደስ ብሎት የሚቀበል ሰው አለን።”

“አውነትህን ገው፤ ለገንዘብ ለመስተጋግዶ በኩል ይህ ነገር
የቻለው ነገር የሰው ሕይወት በዚህ ምክንያት ነው ደስ ያለኝ ለመም
ሰል ተጠቅሞ የነበርኩ ብቻ ለገዢ ሕይወት ስንገባ ዓይኖቻችን፤ ጥራት
ያልጠበቅሁት ነገር ልኬ ተጠቅሞ ለመጥፋት አቅጥኛለሁ።”

“እኮ ምንድነው ያዩኸው ፣”

“እኛ ፣ ወብቱን ሳውቀውና ስወደው ዛሬ እንዳገኘነው ሆኖ አልነ
በረም፤ አንቺ አታውቂውም እንጂ ሌላ ነበር። እኔ የማውቀውና የምወ
ደው ወብቱ፤ ኢትዮጵያውያን ሁሉ ደስ ብሎቸው የሚኖሩበት ሠራ
ትኛ ማህበር ተፈጥሮ፤ እሱም እዚያ ውስጥ እንደ ኢትዮጵያውያን ሁሉ፤
ከኢትዮጵያውያን ሁሉ ጋር፤ ደስ ብሎት መኖር እንጂ፤ በድህ ሕዝብ
መሀከል ብቻውን ሀብታም ሆኖ መኖር፤ ሌላው ርቃኑን ይከድንበት
ሲያጣ መሬት በሀገር ምንጣፍ እያስገጠመ መኖር የሚፈልግ አልነበረም።
በድህ ሀዘብ መሀከል ጌቶች ሆነው መኖር የሚፈልጉትን ሁሉ ‘በራቁት
ድንጋዮች መሀከል በወርቅና በአልማዝ አገጠው እንደ ተቀመጡ ጣኦ
ቶች የሚቆጠሩ ናቸው’ እያለ የሚዘልፍ ነበር፤ እኔ የማውቀውና የምወ
ደው ወብቱ ጉልበቱን፤ እውቀቱንና ሰርቶ የሚያገኘውን ሀብቱን፤ ኢት
ዮጵያውያን ሁሉ ደስ ብሎቸው ለሚኖሩበት ስራተ ማህበር መስጠት
አድርጎ ለመስጠት የማለ እንጂ፤ ዛሬ እንደ ነገረን ‘ሀብት የደስታ ነሮ
ለመኖርና ለማለፍ ነው’ ብሎ የሚያምን አልነበረም፤ ባጭሩ እኔ የማው
ቀውና በራሴ ውስጥ የነበረ፤ እዚህም ለመጣ ‘አገኛለሁ’ ብዬ ተስፋ ያደ
ረገሁት ወብቱ፤ ከማናቸውም ነገር የኢትዮጵያን ሀዘብ የኑሮ መሻሻል
የሚያስቀድም፤ ሀብት መሳሪያነቱ ለጠቅላላው ሀዘብ የኑሮ መሻሻል ካል
ሆነ ለብቻ ሲይዙት፤ ወሎ አድሮ አገልጋይ መሆኑን እየቀረ ተገልጋይ
ከፋ የሚያሰራ፤ ከፋ ጌታ መሆኑን የሚያምንና የሚጠላ ነበር፤ ነገር
ግን በዚያ ፈንታ ሌላ ወብቱ፤ ጭራሽ የማላውቀው ወብቱ አገኘሁ፤
ታዲያ... ፈልገው በመጣሁት ፈንታ ሌላ ወብቱ ሳገኝ፤ እኔ የማ

ውቀው ውበቱ ይጠላው የነበረውን ሁሉ የሚወድ ፣ እኔ የግራ
 ቀው ውበቱ ይቃወመው የነበረውን ሉሉ የሚደግፍ ፣ ሰው የሚ
 ኖረው ለጌጥና ለቁንጥ መሆኑን የሚያምን ውበቱ ሳገኝ አልደንግጥ
 ገራ አይግባኝ? እውነቱን ልንገርሽ ደነገጥሁ ፣ ፈራሁ! እንዲያውም ይህን
 ያክል ከተለወጠ ፣ በትምህርቴ ወድቄ ፣ ስራ አጥቼና ተቸግሬ ፣ የሱን
 ርዳታ ፍለጋ መምጣቴን የነገርሁት እንደሆነ ፣ “ወግድ አላውቅህም”
 ብሎ እንዳያዋርደኝ ፣ አገር ለመጎብኘት የመጣን መስለን ከሁለትና
 ከሶስት ቀን በሁዋላ የምንመለስበትን ዘዴ ሳስላስል ነበር! ሁዋላ ግን
 ስለኔ ያለው ስሜት ምንም ያክል እንዳልተለወጠ ከሁኔታው ሁሉ ስለተ
 ረዳሁ . . . ምንም እንኩዋ መሰወጡ በጠቅላላው ቢያላዝነኝ ፣ ያላዘገጁ
 ለመምሰል ጠንክሬ ነበር ብቻ አቃተኝ . . . አላውቅበት አልሁ!”

“ለመሆኑ ይህን ያልሸውን ሁሉ መሆኑን ፣ እንዲህ እንዳልሸው
 መሆኑን ፣ ምን ጊዜ እገኘህና ተረዳሽው? ገና ዛሬክ ነው የመጣን ጥላቤ!
 ለዚያውም ገና ከመግባትህ የቤቱን እቃ ስታይ ፣ እንደ ተቀጣ ሀጻን
 ከንፈርህን አሻጥፎ መደህ ተቀመጥህ! ለመናገር እንኩዋ ቢፈልግ . . .
 በገዛ ቤቱ መንገድ እያጠርህ ከለክላሸው!”

“ምን እንዳይናገር መንገድ አጥርበታለሁ? መቸም . . . ምን መሆ
 ኑን ለመግለጽ የሚበቃ ያክል ተናግረዋልክ ፣ ‘ሰውን ሲፈጠር በተ
 መደበለት የክብር ቦታ አቁሞ የሚያሳይ ሀብት መሆኑን ፣ ሰው በአ
 ለም የሚኖረው አንድ ጊዜ ብቻ ስለሆነ ፣ ደስታ የተባለ ነገር ሁሉ
 እንዳያመልጥ ፣ በገባበት ገብቶ እያላደዱ መደስት አስፈላጊ መሆኑን ፣
 የሰው መኖር አይተነኛ አላማው ደስታ ስለሆነ ፣ ሀብት ሊሰጠው የሚ
 ችለውን የደስታ ኑሮ መኖርና ማለፍ የሚገባ ነው’ ብሎ የሚያምን
 መሆኑን ፣ ይህን ሁሉ ነግሮናል ፣ ታዲያ ይህን ሰምቶ ምን መሆኑን
 ለመረዳት አንድ ግታ ያንሳል ነው የምትይ? ለዚህ ረዥም ጊዜ ያስፈ
 ላጋል?”

“የለም ጥላየ ፣ እንዲያው መከራከር ፈልገህ እንደሆነ ነው እንጂ ፣
 ሀብትን እያጋነነ የተናገረውን ሁሉ ፣ አንተ አኩርፈህ ዝም ስላልህ ፣
 እንተን ለማናገር በቀልድ መልክ የተናገረው መሆኑ ግልጽ ነበር ፣
 ይህን አንተም ታውቃለህ ። እንደ እውነቱ ከሆነ አንተ የተቀዩምህ
 በቤቱ እቃ ነው ። ስለ ቤቱ እቃም ቢሆን ፣ ማንም ገንዘብ ለጌጥና ፣
 ለቁንጥ ማባከን የማይወድ ሰው ፣ ለምሳሌ እኔ ፣ ወይም . . . አንተ
 በሱ ቦታ ብንሆን ፣ እቃ መግዛት ከፈለግን ፣ እቃ መግዛቱን ጨርሰን
 ካልተውነው በቀር ፣ እሱ ካሰበው የተሻለ የቁጠባ ዘዴ ፈልገን የምና
 ገኝ አይመስለንም ። ልብ አድርግ ፣ መጨረሻው ርሱ እንዳሰበው አለ
 መሆኑ ፣ እቃው እዚህ ሲደርስ ከገመተው በላይ ዋጋ እንዲከፍል
 መጠየቁ ፣ እሱ . . . ሌላ ነገር ነው ።”

“ ታዲያ የቁጠባው ዘዴ የት ላይ ነው? ”

“ ከሁሉ አስቀድሞ ፣ ውራጅ እቃ ለመግዛት መፈለግ ለቁጠባ መሆኑ የታወቀ ነው ። በዚያ ላይ እንዲያ ያለው ውራጅ እቃ ፣ ‘ አገ ልግሎቱን ጨርሶ ወዳገሩ የሚመለስ የውጭ አገር ሰው ሲሆን ፣ ሙልሶ ጭኖ ስለማይወስደው አገር ውስጥ ከሚኖር ሰው በጣም በረከሰ ጭን ላይሸጠው አይቀርም ’ ብሎ ቢገምት ፣ ‘ ግምቱ ከውነት የራቀ ነው ’ ልትል አትችልም ። ይልቅም አቶ ወብቱ እንደ ነገረን የቃ ውን ባለቤት ፣ ቆንስሉን ፣ እዚህ ሲያስተናግደውና ሲረዳው የሰነበተ ስለሆነ ፣ ‘ ቢያንስ ቢያንስ ልዩ አስተያየት ሳያደርግልኝ አይቀርም ’ ብሎ ቢገምት አሁንም ግምቱ ከመንገድ የወጣ ነው ሲባል አይችልም ። ስለዚህ ፣ በደ አስተያየት በቆንስሉ ይሉኝታ ቢሰነት እቅዱ ይቃወስበት እንጂ ፣ አቶ ወብቱ ጥሩ የቁጠባ እቅድ አቅዶ ኖሮዋል እሳ ለሁ ። ”

“ ጥሩ ነው ፣ ይሁን ፣ ለሆን ይችላል ፣ ሙቸም . . . ነገር ከየት ወገን ቆመሽ እንደ ተመለከትሽው ነው ። ብቻ . . . ያም ሆነ ይህ ፣ ቅድም እንዳልሁሽ ገና ስገባ ያዩሁት ስለ ወብቱ በራሴ ውስጥ ይገጠው ከኖርሁት ፣ ስለሱ ከማስበው ጋር ባለመስማማቱ ተጋጭቶ ፣ በውስጡ መጥፎ ስሚት ፈጠረና ፣ ያን ስሚት ማስወገድ ፣ መሸፈን እንከዋ አቅቶኝ ነው እንጂ ፣ ወድጄ ስላልሆነ . . . በራሴ ፈርጃለሁ ፣ ይልቅም መቀየሜን ምሽቱ እንዳታወቅብኝ ፣ በግታውቀኝ በምሽቱ ፈት ቀልዬ እንዳልታይ ፣ ስሚቴን ለመሸፈን ብጥከር ሳልችል ስለቀረሁና ማክረፌን ያወቅሽብኝ ስለመሰለኝ በጣም ነው የቆጩኝ ። ”

“ ታወቃለች እንጂ አንዴት አታውቅም ፣ እንዲያውም ታገባህ ይሁን ፣ ወይስ . . . ኔኔ እንጂ ፣ አንተን እያዩሽ ከንፈርዋን ስታበላልጥ አይቻልህ ። በዚያ ላይ . . . አሉ ግዘቱ መልካም አደለም ። ”

“ አሉ እንከዋ እያዘንም ፣ ”

“ እንዴት እያዘንም? በጎ አድራጊ በጎ አድራጎቱን ጭን ሲያሳውቁ በት እያዘንም? አንተ ሳትጠይቀው ራሱ አስሶ አምስት ጋሻ መሬት በገንዘብ ገዘቶ ፣ ሳታስታውቀው ፣ ሳታስጠነቅቀው ደንገት ሁለት ራሲህን ስትመጣዘኝ ደስ ብሎት ትቀብሩ ፣ ደስ ሲያለኝህ ያን ያክል ሲጥህር እያዩሽው ፣ ጭንመሰገን ፈንታ እንደገና ስታኮርፈው ግዘን ይባዛበት? ”

“ እንዲህ አመለኪሰ መሆኔን ስለሚያውቅ ፣ ይህን አመለኪሰነቴ ትቀብሎ ፣ ከኖመለኪሰነቴ ስለሆነ የሚወደኝ ፣ ይቆይማል ብለሽ አትበጊ ። አያሁሽ በዚህ ሲጋት አይግባኝ! ” አሉ ጥላሁን ፣ ሁለት እጅ ጭን በትከሻዎቻቸው ራሳትን በራሳቸው ላይ አስደግፎ ሚሰቱን እያባሰሉ *

ጥላሁን ሁኔታ

የሳይ ጠባብ ገቢዎች

“ ገና አልተነሳችሁም ? ቁርስ ደርሶዎልኩት ጥላሁን አቻላችኋል ” አለ ወብቱ ፡ በግንኙነት ጥዋት ወደ እንግዶች መኝታ ቤት ሄዶ በር እዩ መታ ።

“ ትንሱትናል ግባ ” አለ ጥላሁን ፡ ከምሽቱ ጋር ከመስኮቱ አጠገብ ቆመው የጥዋቱን ድምቀትና ያካባቢውን ውበት እዩተመለከቱ ከሚያደንቁበት ። መቸም ካልዘነበ ፡ የጎራ ጥዋት እጅግ ደስ የሚያሰኝ ፡ ልዩ ነው ። ወብቱ በሩን ከፍቶ ሲገባ ፡ እዚያ በመስኮት ቆመው እንደሚያደንቁት ደማቅ ጥዋት ፡ ራቱ ሁሉ በደስታ ወገግ ብሎ አዩኝና ፡ ሶፊያ በጣም ደስ አላት ። “ እውነትም አልተቀዩላችሁም ፤ እንዴት ጥሩ ሰው ነው ፤ እንዴት ትልቅ ሰው ነው ፤ ” አለች በልቡዋ ።

ከቁርስ በሁዋላ ፡ ወብቱና ጥላሁን ሁለቱን ሴቶች እቤት ትተው ፡ መጀመሪያ ባንክ ፡ ከዚያ ወደ ጠቅላይ ግዛቱ ጽህፈት ቤት ሄደው ፡ ወብቱ ጥላሁንን ጠቅላይ እንደራሴው ባይኖርም ከዲረክተሩና ከሌሎች ሹማ ምንት ጋር አገናኝቶ ፡ አስተዋውቆት እንደወጡ ፡ እዚያው አገቢው አጠገብ ፡ ወደ እንዴት ዛፍ ስር ሄደው ተቀመጡ ። ከጎራ ተራራ ደግሞ በተለይ የጠቅላይ ግዛቱ ጽህፈት ቤትና የንደራሴው መኖሪያ ያሉ በት ሰጣም ከፍተኛ ስለሆነ ፡ ከዚያ የኢሉባቦርን ዙሪያ ዘቅዝቆ ማየት እጅግ ደስ ይላል ። ይልቁንም ከዚያ ቦታ ወደ ሰሜን ፡ ከዚያ ወደ ምእራብ ፡ ከዚያም ወደ ደቡብ ሲመለከቱ ፡ አይን ሄዶ ፡ ሄዶ ፡ የሚያቆመው ያጣና በመጨረሻ እጩሰማ ውስጥ ገብቶ ይጠልቃል ። አሳብም አይን በሄደበት ተከትሎ ሄዶ ፡ እዚያው ይቀራል ፤

ጥላሁን አይኑን ሳያረግብ ወደ ሰሜን አቅጣጫ አተኩሮ ፡ አፋን ከፍቶ ፡ እንደ ቃል ሳይናገር ዝም ብሎ እንደ ተቀመጠ ብዙ ስለቆዩ ፤ እዚያ በሚያየው የተመሰጠ መሆኑን ተረዳና ፤

“ እንዲህ ያለ አገር አይተህ ታወቃለህ ? ” አለ ወብቱ ። ጥላሁን አልሰማም ።

“ምን ሆንህ?” አለ ውበቱ፡ ድምጹን ከፈተኛው ከፍ አድርጎ።

“እንምን አልሸኝ?” አለ ጥላሁን፡ ከንቅልፉ እንደ ተቀሰቀሰ አይኖቹን እያሻሸ።

“እንዲህ ያለ አገር አይተህ ታውቃለህ ወይ ብዬ ብጠይቅህ አልሰማሽኝም መሰለኝ፤ ዝም አልሸኝ።”

“አልሰማህም፤ ግሩም የሆነ ቦታ ነው። ለመሆኑ ጎሬን ከተማ እንዲሆን ማነው የመረጠው?”

“ራስ ተሰማ ሳይሆኑ አይቀሩም፤ ብቻ . . . አጣርቶ አላውቅም። ዩንዳንድ እዚህ አገር የተሰሩ ስራዎች ሰማቸው ጎልቶ የሚሰማ ግን የራስ ናደው ነው።”

“ላይን ደስ የሚያሰኝ ከመሆኑም ሌላ፤ ለጤናም ተስማሚ ሳይሆን አይቀርም።”

“አዩሩ ለጤና በጣም ተስማሚ ነው፤ ስለዚህ ጎሬ የጠቅላይ ግዛቱ ዋና ከተማ ከመሆኑ ይልቅ፤ የጥሩ አዩር ርዳታ ለሚያስፈልጋቸው በሽተኞች ማስታወሚያዎችና ማገገሚያዎች ተሰርተውበት ጤናቸው የታወከባቸው ሰዎች በህክምና እዩተረዱ የሚያርፉበት ቢሆን ጥሩ ነበር። ለዋና ከተማነት ግን . . . በቂ ውሃ ካለመኖሩም ሌላ፤ መሬቱ የሚበዛው ገደላማ ስለሆነ፤ መንገዶችንና ሌሎችንም፤ ለከተማ ሀዝብ አገልግሎት አስፈላጊ የሆኑ ነገሮች አሙዋልቶ ለመስራት በጣም አስቸጋሪ፤ ምናልባትም የማይቻል ይሆናል” አለና ውበቱ፤ ሁለቱም ዝም ብለው ትንሽ እንደቆዩ፤

“እስቲ እንካ ይህን ወረቀት አንብበው” አለ አንድ ወረቀት ከኪሱ አውጥቶ።

“ላንተ የተጻፈክ ነው!” አለ ጥላሁን፤ ወረቀቱን ከታጠፈበት ዘርግቶ፤ ገና አድራሻውን ከማየቱ።

“ፈቅጃለሁ፤ አንብበው” አለ ውበቱ፤ ትንሽ ፍርጥም ብሎ።

“ሀምሌ ፲፯ ቀን . . .

የኪ፤

ወንድሜ፤ ወዳጄ፤ አቶ ውበቱ በዛብህ፤

ላንተና ለቤተሰብህ ጤንነት ያለኝን በጎ ምኞት እዩገለጽሁ፤ የአክብሮትና የናፍቆት ሰላምታዬን አቀርባለሁ።

አንተና ወይዘሮ አቻሜ፤ “እንመጣለን” ብላችሁ ስንጠብቃችሁ መቅረታችሁን ሳታስታውቁን እንዲሁ ዝም ብላችሁ ስለ ቀራችሁ

እኔ እንኩዋ መቸሰ ጭቆና ስለሆነው፡ “አሰቃው የበደለው ጭቆና
በያዕቆብ፡ ቅጣት ያተርፍ” የሚሉት ተረት እንዳይደርሱብኝ፡ በበ
ደለም እንዳልተበደለሁ ዝም አሳሰሁ፡ የውቤ ግን ጭቆና ባለመሆ
ንዋ፡ የግኩረፍ ነጻነት ስላላት፡ አኩርሳችሁዋለች።

አሁን ይህን ደብዳቤ ለመጻፍ አይነተኛ ምክናያት ወደ ሆነው
ነገር ለመለስና፡ አባክህ እኔን ባላደራ ሳይረግግኝ መራት፡ በሰራው
ወራት የሚያሰራፍ ሰብሉን ጠብቆ የሚያሰበሰብ፡ የጥቅም ተካፋይ
የሆነ ሁነኛ ሹም አድርግበት። በኛው በዩጊዜው በሰራፍ ሰብሉ እዩ
ተጠበቅ ቢሰበሰብ፡ ሰራውና ሳሰራው የሚያሰፈልገውን ወጪ ችሎ፡
ባለጉብረቱን ራስ የሚያስኘል፡ ጥሩ መሬት ነው። እኔን ሰራፍ አልላ
ቀኝ ስላለና፡ እቤት ያሉትን አሸከሮች ጠብቀልኝ ስላቸው ከሌሎች
ጋር እዩተኝረኩ፡ በወዲያኛው አመት ሰብሉ እንዲሁ ባክና ቀረ።
በዚህ ባለፈው አመት ግን፡ ምንም እንኩዋ ፍሪ ደህና አድርጎ እንዲ
ያረራ የመከነው ከላይ እዩተኝረጠ ባይከላለትና፡ ባይታረም፡ እንዲሁ
ጫ ከበላው የተረፈውን አክላቅም፡ ስርዐ የሚወስድ አድርጌበት ነበር።
ለኛ የደረሰው ሰብት እጅ እዚሁ ለነጋዴ ተሸጠ፡ አምስት ሺህ ሁለት
መቶ አምሳ ብር ስለ ሆነ፡ ይህን ገንዘብ በአቶ ደስታ አላላ እጅ
ልክልሀለሁና፡ መቶበልሀን ይህን ወረቀት በሚሰጥህ፡ በአቶ ሰይጴ
ጫካኤል የግን በኩል ዳፍልኝ። ነገር ግን በደገብ እያሰራ ሰብሉን
በጥንቃቄ ጠብቆ የሚሰበሰብ ሁነኛ ሹም የግታደርግበት ከሆንህ፡
ቢሸጥ ይሻላል። ዛሬ እንደሱ ያለ፡ ከከተማው የሚዋሰን መሬት
ቢያንስ ቢያንስ፡ እያንዳንዱ ጋሻ ከአራት ሺህ ብር ባንሳ ስለማይደ
ረር፡ እኔን ከሚያስወቅሰኝ እንደሸጠው ከባለጉብረቱ ውክልና እስ
ጠጥተህ እንደተልክልኝ አደራ አልሀለሁ። ወሳኔህን ተሎ ዳፍልኝ።

አክባሪ ወላጅህ፡
አሳዬ መብራቲ”

ጥላሁን ደምጹን ላያሰማ ደብዳቤውን እንብቆ ሲጨርስ፡ እን
ዲሁ ዝም እንዳለ ቀኛ ብሎ ጉዋደኛውን ደመለክት ጀመር።

“ስላንተ መሬት የተጻፈ ነው፤ ገንዘቡ ይኸው። አዲስ አበባ ለመ
ምጣት አስቤ ስለነበረ፡ ‘ይገልህ እመጣለሁ’ ብዬ ነበር ያቆዩሁት”
እሰ ወብቱ፡ ያንሉት ጥዋት ከባንክ ያወጣውን አምስት ሺህ ሁለት
መቶ አምሳ ብር በአንቪለጥ እንዳለ ከኪሱ አውጥቶ። ጥላሁን እስ
ከዚያ ቀን ድረስ እንኩዋንስ ያምስት ሺህ ብር ጌታ ሊሆን፡ አምስት
ሺህ ብር ሂሳብ ሲግር በመጽሐፍ፡ ወይም በወረቀት ላይ ካልሆነ፡

በጁ ቆጥር ስለግደውት ገጽ-ገጽ ገንዘብ ተሸከፎ የተዘረጋ እጅ እያዩ ዝም አለ ።

“እንካ እንጂ ፤ ያንተ ገንዘብክ ነው!” አለ ወብቱ ።

“የኔ? እንዴት . . . ?” አለና ጥላሁን ፡ አይኖቹ በጉዋደኛው ብር ተሸከፎ የተዘረጋ እጅ ላይ እንደ ተተክሉ ፡ አሳቡ ድንገት ያምኑት ሺህ ሁለት መቶ አምሳ ብር ጌታ ግዚባትን ምክናያት ፍለጋ ሃደ ። “ለመሆኑ ይህ ነገር እውነት ይሆን ፡ ወይስ ውሸት ነውብቱ የድር እም ነቱን ሰውጦ ጌትነት የማያመልክ በመሆኑ እንደ ተቀዩመው አይቶ ሲፈቃተኑው የፈጠረው ተንኮል ይሆን? እውነትስ ቢሆን ሰርፍ ያላ ገኘውን ፡ ያልደከመበትን ገንዘብ መቀበል ይገባጥል? ያልሠራበትን ፡ ያልደከመበትን ገንዘብ የሚቀበል ከሆነስ ፡ በሰው ደካም ፡ በሰው ላብ ፡ በሰው ትክክ በመኖሪያው ከሚነቅፋቸው ሰነፎች ፡ ተሰሪዎች ፡ ልዩ ነቱ የት ነው? ” እነዚህና እነዚህን የመሳሰሉት ጥያቄዎች መልስ እን ዲሰጣቸው በራሱ ውስጥ እዩተንሚሪው ሲያስቸግሩት፡

“ምን ሆነህ!” አለ ወብቱ ።

“እነ ምንም አልሆነህ ፤ እንዲያው . . . ገርሞኝ ነው!” አለ ጥላሁን ፡ ትንሽ ፍርጥም ብሎ ፡ በራሱ ውስጥ ይተራመስ የነበረውን ልዩ ልዩ አሳብ ሲመለከቱ ፡ ፈጠራው የነበሩ አይኖቹን እያሻሸና እያርገበገበ ።

“ምን የሚያስገርም ነገር አገኘህ!”

“መሬቱስ እስቲ ይሁን ፡ በኛው ደግሞ መቶ ሃጂ የተከለሁት ነው . . . አሁን አፍርቶ ፡ ተሸጦ ፡ ይህን ያክል ገንዘብ ያሰገኘ?”

“ስትተክለውና ደህና አድርገህ ስትሰራውማ አሰጣጡ እንዲህ አደለም ፡ ሌላ ነው ። ይህ ፡ ‘ወፍ ዘራሽ’ ወይም ባጠቃላይ ስም ፡ ‘የጫካ ቡና’ ከሚሉት የተገኘ ነው ። ወፎች ከቡናው እሸት ስጋውን በልተው ፡ ወለላውን መጥጠው ፡ ፍሬው በዩወደቀበት እዩበቀለ ፡ በጊዜ ብዛት ከሚራባው ሌላ ፡ ከዚያ ላይለቀም እዩፈሰሰ የሚቀረው ፡ በብዛት ይበቅልና ባንድ ላይ የጫካ ቡና ይሆናል ። ካላዩ ደብዳቤ እንዳዩኸው ከዚያ የጫካ ቡና ፡ አስለቃሚው ላስለቀመበት ሞጋ ፍቡን አንስቶ ፡ ሶስቱ ፍብ የተሸጠበት ይህ ነው ፤ እንካ እባክህ!”

ጥላሁን ምንም እንኩዋ ጉዋደኛው ስለጫካ ቡና የነበረው ባላቡ ለተነሱበት ጥያቄዎች ሁሉ በቂ መልስ ለመሆኑ ርግጠኛ ባይሆን ፡ ገንዘቡን ተቀብሎ ቆጠረና ፡

“አዎ ፤ አምስት ሺህ ሁለት መቶ አምሳ!” አለ ፡ ወብቱን ቀኛ ብሎ እያዩ ።

“ከሱ ሰላሳ ብር ለሰው ግዛወሪያ አንድ ብር፣ ድምር ስድስት ብር፣ ባም ስት ሲበዛ ሰላሳ ብር ይሆናል!” አለ ወብቱ፣ ሰላሳውን ብር ለመቆ በል እጁን ዘርግቶ።

“ይህ መሬት የሰጠኸኝ እንጂ የገዛሁት አደለም፣ ወብቱ! ስለ ዚህ ሰላሳውን ብር ብትወስድም ባትወስድ፣ “ወብቱ የሰጠኝ መሬት እንጂ ምንጊዜም ቢሆን የገዛሁት መሬት ነው” አልልምና፣ ይህን አው ቀህ ውሰድ” አለ ጥላሁን ህ ወብቱ የመሬቱን ዋጋ እንዲመልስለት የጠቆቀው እሱን፣ ጥላሁንን ባለዳነት እንዳይለማው ብሎ እንጂ፣ እውነት ገንዘቡን ፈልጎ አለመሆኑን ስለተረዳ፣ ለሰሜቱ ያን ያክል በመጠንቀቅ ልቡ ተነክቶ።

“እሺ እንደ ፈቀድህ ፤ ይቅር” አለ ወብቱ፣ እጁን ከዘረጋበት ሲሰበሰብ። “መቸም እዚህ ከደረሰህ መሬትህን ሳታይ አትሂድ፣ በተ ለይ አሁን፣ ቡና የሚለቀምበት ጊዜ ስለሆነ በጣም ደስ ይላል” አለ ቀጠለና፣ ትንሽ ዝም ብለው ከቆዩ በሁዋላ።

“እንዲያውም . . . እዚያ ልንቀመጥኮ ነው የመጣን፣ ወብቱ!” አለ ጥላሁን፣ ጉዋደኛውን በቅርታ አይን እዩተመለከተ።

“የኪ?”

“አዎ ፤ የኪ።”

“እዚያ በስራ ተመድበህል?”

“ተመድቤ ነበር . . . በሁዋላ ‘እኔ የተመድብሁበት ስራ ለሌላ ፣ ቀድሞ ጠይቆ ለነበረ ሰው ተሰጠ ስለተባለ’ እዚያ አንተ የገዛህልኝ መሬት ትዝ አለኝና፣ ‘እሱን እያለማን፣ ወዲያውም የዚያ ክፍል ህዝብ ኑሮውን እንዲያሻሽል በምክርም፣ ሰርቶ በማሳዩትም፣ እዩረዳን ጥቂት አመታት ብንቀመጥ፣ እኛም . . . ስለ ገጠሩ ኑሮ ልንማር ስለ ምንችል እንጠቀማለን’ ብለን ሶፊና እኔ በዚህ ተስማማን።”

“በጣም ጥሩ አሳብ ነው ፤ ለጊዜው . . . ምቹት ባለመኖሩ ትች ገሩ ይሆናል ፤ ነገር ግን የማይለመድ ነገር የለምና ትለምዱታላችሁ። ወዲያውም እዚያ ከቆያችሁ ለኑሮ በጣም አስፈላጊ የሆኑትን ገነሮች፣ እዚያው ማለናዳት ትችሉ ይሆናል ፤ ‘ችግር ሲበረታ ለመፍጠር ያስገ ድዳል’ እንደሚሉት ነው።” አለ ወብቱ፣ ፍርጥም ብሎ።

“ልክ ነው ፤ ወዲያውስ . . . ተችግሮ ያስተማረን ህዝብ ተችግሮ መርዳት አይገባም? እኛ . . . ባለዳዎች ነንኮ! ህዝቡ በድሀ አቅሙ፣ ከእ

ለት ጉርሱና ካሙት ልጆች ስንት ስንት? እያስተግረ ለማለፍ ያዋለ ውን ሀብቱን ባገልግሎት መክፈል አለብን” አለ ጥላሁን፤ ውበቱን ራት ስፈት እያዩ።

“ የኢትዮጵያ ልጆች እዩትማሩ ግደግ መብታቸው አይሉም? እኛ ነው ግለት ነው?” አለ ውበቱ፤ ያሽመር ፈገግታ ፈገግ ብሎ።

“ እንዴታ! መብታቸው ነው እንጂ!”

“ እኛስ የኢትዮጵያ ልጆች አይደሉንም?”

“ ነን ”

“ ታዲያ በመብታችን ስለ ተጠቅምን ለምን ባለጻዎች እንሆናለን!”

“ ሰውን ባለሙብት የሚያደርገውኮ የፈጸመው ተግባር ነው፤ ተግ ባሩን ሳይፈጽም በመብቱ የተጠቀመ ሁሉ ባለጻ ነው። ”

“ እሱ እውነት ነው፤ ብቻ እኛኮ... (እሱቲ ራሴንም በመንግ ስት ስራ ውስጥ እንደሌለሁ፤ እንደ ሀዝብ ልቁጠርና) እኛ ሀዝብ ነን እንጂ መንግስት አይደለንም። ሀዝብ ደግሞ፤ እንተ እንዳልኸው ከሆነ በሀብቱም፤ በጉልበቱም፤ ሲፈጽም የሚገባውን ተግባሩን ከመፈጸም አሳንደለም፤ በሀዝቡ ሀብትና ጉልበት ሲፈጽም የሚገባውን ያልፈጸመ መንግስት ነው ግለት ነው። ታዲያ እንዲህ ከሆነ፤ መንግስት ተግባሩን ባለሙፈጸሙ ባለጻዎች የምንሆን እኛ ነን?” አለ ውበቱ አሁንም ጉዋደኛውን ካሸመር ፈገግታ ጋር የጎድን እያዩ።

“ እንግዲህ... ባንተ አስተያየት፤ እያንዳንዳችን ለሀዝብ ለገፈ ጽመው የሚገባን ተግባር የለም ግለት ነዋ!”

“ እንደ ሀዝብ፤ በማህበር አባልነታችን፤ እንዳባል አዎ፤ ከዚያ አልፎ የሚደረገው ግን ለራስ ዝናን ለማትረፍ እንደሆን እንጂ በተግባር ተራ ገብቶ የሚቆጠር አይደለም። ”

“ ለመሆኑ መቸ ነው እንዲህ የሆንህ?” አለ ጥላሁን፤ የቅርታ ፈገግታ ፈገግ ብሎ።

“ ተለያይተን የቆዩንበት ጊዜኮ አጭር አይደለም!”

“ አዲስ ፍጥረት ሆነህልኮ ውበቱ! እንደገና አንድ ብሎ ተፈጥሮ አሁን አንተ በደረሰህበት ለመድረስ በጣም ያጥራል! ብቻ እሱ ግዴላም ይሁን፤ አሁን እያንዳንዳችን ለሀዝብ የምንፈጽመው ተግባር የለብንም ወዳልኸው እንመለስ” ሲል ጥላሁን፤

“ እስቲ ለመናገር ያሰብሁትን ልናገርና ትቀጥላለህ” አለ ውበቱ አቋዋርጦ።

“ የዉረስሀ መስሎኝ ነውኮ፤ በል ዉርስ። ”

“ በትምህርት ቤት ሳለን ” አለ ውበቱ ፡ የሚናገረው ከሰማይ እለ ኪወርድለት እንደሚጠብቅ ተንብ ዝም ብሎ ወደ ሰማይ ሲመለከት ቆይቶ፡ “ በትምህርት ቤት ሳለን ፡ ‘ የኢትዮጵያ ተስፋ የተግረው ትውልድ ነው’ ሲባል እንሰማ ስለነበረ ይሁን ፡ ወይም . . . ምን በራሳችን እንዳገባው አላውቅም . . እንዲያው እንዲሁ ዘመናዊውን ትምህርት ተምረው ከወጡት ሌላ ‘ስልጣን ልያዝ’ የሚል አይነ-ደረቅ ይኖራል ብለን ባለማመን ፡ ትምህርታችንን ጨርሰን ስንወጣ ፡ መቸም ቢሆን ላገራችን የባለቤትነቱ መብትና አላፊነት ከኛ ስለማያልፍ ፡ ኢትዮጵያን በቅጽ በትምህርት ገነት የሚያደርግ የኢኮኖሚክና የማህበራዊ ኦር እቅድ እዩ ሰራን ፡ በዚያ ላይ ፡ በዩፕራይትን መከራከርና በዩ ስብሰባው እዩተን ላን መናገር ስራ ብለን የያዝነው እንደነበረ ትዝ ይለኛል ። ነገር ግን ይህ አይነቱ አስተሳሰብ ከትምህርት ቤት አለምና ፡ ከዚያ ከልሙ አለም የማይወጣ ፡ እዚያው የሚኖር አስተሳሰብ ነው ። በዚህ በውኑ አለም ፡ ዘውናዊ ትምህርት መማር ፡ ወይም ማወቅ የስልጣን ባለቤት እያደርግም። መጽሀፉ ‘ሰሮጦ አደለም ፤ ለቀደሙም አደለም ፤ ለተመረጡ እንጂ ፤’ እንደሚለው ፡ እዚህም ይትባህሉ ‘ለተማሩ አደለም ፤ ሳወቁም አደለም ለተወለዱ እንጂ ፤’ ስለሆነ ፡ ተምረው ያወቁ ፡ በትውልድ የስልጣን ባለቤቶች ለሆኑት አገልጋዮች ብቻ ናቸው ፤ ይህ ነው እውነቱ የኔ ወንድም። ይህ ነው ልክ እንደ ዝቁዋላ ተራራ ቢገፉት ንቅንቅ የማይለው ሀቅ ፤ ታዲያ እንግዲህ ይህን መሰረት አድርገን ስንነሳ ፡ የመብቱ ሆነ የተግግሩ ባለቤቶች እኒያው ትውልድ የስልጣን ባለቤቶች ያደረጋቸው እንጂ አንተ ፡ ወይም እኔ ስላልሆን ‘ለሀዝብ የምረጽመው ተግባር አለብኝ ፤ የምከፍለው እዳ አለብኝ’ እያልህ ባላገቡህ ገብተህ ሀሊናህን እረፍት ባትነሳው ይሻላ . . ል ነው የምል ፤” አለ ውበቱ ፡ አሁንም ያሽመር ፈገግታው ከፊቱ ሳይጠፋ ፡ ቀላድ ይሁን ፡ ቂም ነገር ቅጡ በማይታወቅ ያነጋገር ስልት ።

“ መቸም በዚህ . . . አሁን እውነት እንዲመስልልህ ከጥቅስ ጋጋታ ጋር ባንገደጎድኸው ንግግርህ ፡ እንኩዋንስ ሌላ ሰው አንተ ራሰህ እንደ ግታምንበት እርግጠኛ ነኝ ” አለ ጥላሁን ፡ እሱም ጉዋደኛውን ካሽ ሙር ፈገግታ ጋር የጎድን እያዩ ።

“ ለምን እባክህ ? ” አለ ውበቱ እዩሳቀ ።
 “ እውነት አደለማ ፤ እንዲያው . . . በትንፋሽ የሚናድ ፡ መሪት የሌለው ነው ፤ ” አለ ጥላሁን ፡ ውበቱ አቅዋሙን ፡ ‘ እንደ ዝቁዋላ ተራራ ቢገፉት ንቅንቅ አይልም’ ባለው ማፍረሻ ።

“ እኮ ምን ነው እውነት የያዘውና በትንፋሽ የሚናደው ? ”

“ ሁሉም ፤ ለምሳሌ ፤ ትውልድም ይሁን ሀይል ፣ የሰልጣን ባለቤት አደረጋቸው ፣ የምትላቸው ክፍሎች ፣ ሀይል በጃቸው እስካለ ድረስ የሰልጣን ባለቤቶች እንደሆኑ ሊቆዩ ይችላሉ ፤ ሙብትና ተግባር ግን ዞሮ ዞሮ ምን ጊዜም ቢሆን የሀዝብ ነው ። ”

“ እንዴት ? ”

“ እሺ ፤ መጀመርያ ከተግባር እንነሳ ። በተግባር በኩል ከሀዝቡ እያንዳንዱ አባል በሁብቱ ፣ በውቀቱና በጉልበቱ ፣ እንደዩችሎታው ያባልነት መዋሮውን ማድረግ ተግባሩ ነው ። ከዚያ ወደ ሙብት ስናልፍ እያንዳንዱ አባል ባደረገው መዋሮ ከውጭ ወስኑ በጠላት እንዳይደረር ፣ ከውስጥ ጸጥታው እንዲከበር ሆኖ ፣ በዚያ ላይ የትምህርት፣ የጤና ፣ የመገናኛና ሌላ ሌላውንም ፣ ለመልካም ኑሮ የሚያስፈልገውን አገልግሎት ሁሉ አግኝቶ መኖር የጠቅላላው ሀዝብም ፣ የያንዳንዱ አባልም ሙብት ነው ። ስለዚህ ፣ ሙብትና ተግባር ዞሮ ዞሮ የሀዝብ ነው ፣ ማለት ነው ። ባለስልጣኖች ፣ የሙብትና የተግባር ባለቤት በሆነው ሕዝብ ስም ያስተዳዳሪነትና ያስተናባሪነት ዋጋቸውን እየተቀበሉ ፣ አስተዳዳሪዎችና አስተናባሪዎች ብቻ ናቸው እንጂ ፣ የሙብትና የተግባር ባለቤቶች አድሉም ። ባለሙብቱም ሆነ ባለተግባሩ ሕዝብ ነው ። ”

“ አልሰማሽኝም መሰለኝ እንጂ ፣ ‘ ይህ ከትምህርት ቤት አለም የማይወጣ ፣ እዚያው የሚኖር አስተሳሰብ ነው’ ብዬህ ነበርኩ ፤ ብቻ እስቲ ይሁን ጨርስ ፤ ‘እያንዳንዳችን ለሀዝብ የምንፈጽመው ተግባር አሉብን’ ያልሸውን ለማስረዳት ስትጀምር ነበር ያቁጥረጥሁህ ” አለውበታ ።

“ አዎ ፤ አንዳንድ ጥያቄዎች ልጠይቅህ ነበር ። ‘ተግባሩን ሳይፈጽም በሙብቱ የተጠቀመ ሁሉ ባለዳነው’ ስለህ ፣ ‘አዎን’ ያልሸኝ መሰለኝ ፤ ተሳስቻለሁ ? ”

“ አልተሳሳትህም ብያለሁ ። ”

“ ከሙብቱ አልፎ በሌሎች ሙብት የተጠቀመስ ባይነቱ ማክፈል ባይችል ባገልግሎት የሚከፍለው እዳ የለበትም ? ”

“ እም . . እስቲ ግዴለም ፣ ‘አለበት’ እንበል ” አለ ውበቱ ጉዋዶኛው ሲሄድበት ያሰበው የታዩው ስለመሰለው ትንሽ እንደ መላቅ ብሎ።

“ መ . . . መልካም ! እንግዲህ ፡ ‘የኢትዮጵያ ህዝብ ሀያ አምስት ግሊዮች ያክል ነው’ በለሚባል ፡ ባልተጣራ ግምት የዚያ ከሶስት አንድ እጅ በትምህርት እድሜ ያለ ትውልድ ነው ብንል . . . ከሰ ምንት ግሊዮች በላይ ይሆናል ግልት ነው ። ታዲያ መቸም . . . ያገሪቱ የገንዘብ ፡ ያስተማሪና በጠቅላላው የድርጅት አቅም ይህን ያክል ተማሪ ባንድ የትምህርት ጊዜ ማስተማር ስለማይችል ፡ ተራ ተሰጥቶ ፡ ትምህርቱ በቅደም ተከተል እንዲሰጥ ማድረግ ግዴታ ስለሚሆን ፡ በቅድሚያ በከተማ የሚኖሩ ልጆች ፡ እኔና አንተ ጭምር ፡ የትምህርት እድል አገኘን ። ልብ አድርግ ፤ የገጠሩ ህዝብ ከሌላው ጭምር ጋር ለትምህርት የሚያስፈልገውን መዋጮ ጭምር እየከፈለ ፡ በሱ መዋጮና በገጠሩ ልጅ ኪሳራ ፡ የተማርነው እኛ የከተማ ልጆች ነን ። በሌላ አንጋገር ፡ እኛ የከተማ ልጆች ፡ በርኩት ብለን ከተማ በመገኘታችን ብቻ ፡ ከመብታችን አልፈን በገጠር ልጆች ጡብት ጭምር ተጠቃሚዎች ሆን ማለት ነው ። ስለዚህም ለገጠሩ ህዝብ ባይነት ባይሆን ባገልግሎት የምንከፍለው እዳ አለብን ። የለብንም ትላለህ ? ” አለ ጥላሁን ፡ አይኖቹን በውበቱ ላይ ፍጥጥ አድርጎ ።

“ እንግዲህ . . . ባለዳ መሆን ካማረህ ፡ እዳህን እዚያው ብቻህን ገፍገፍ እንጂ እኔን አትጨምረኝ ፤ እኔ ምንም እዳ የለብኝ ! ” አለውበቱ ፡ እየሳቀ ሲነሳ ። ከዚያ ሁለቱም እየተሳሳቁ ወደ ቤት ተመለሱ።

ፆጻፊ ፲፫

ጎራና አካባቢው

ሶፍያና ጥላሁን ጎራ በሰነብቱበት ጊዜ ፡ እጅግ ደስ ብሎቸው ሰነበቱ ። ጎራ የሙሽርነት በአላቸውን ለማክበር የሄዱበት ፣ የመደለቻ ቦታ እንጂ ፣ ከስደት ጉዞቸው የመጀመሪያው ፆጻፊ መሆኑ ሳይሰማቸው ሰነበቱ ። ጎራ በገቡ በአራተኛው እሳት ፣ ውበቱና አቻምየለሽ ለክብራቸው ታላቅ ግብዣ አድርገው ፣ ከከተማው ታላላቅ ሰዎች ጋር ስላስተዋወቁቸው ፣ በጎራ ሀዝብ መሀከል የአንግድነት ስሜታቸው ብዙ ጊዜ አብሮቸው አልቆዩም ። አንዳንድ የውበቱና የባለቤቱ የቅርብ ወዳጆች የሆኑ ሰዎች በዩተራ ራት አዩደገሱ ጋበዙባቸው ። ዶክቶር ስቲቸርት የሚባሉት ፣ የጎራ ህክምና ቤት አሚሪካዊ ሀኪምና ባለቤታቸው እንኩዋ ውበቱንና አቻምየለሽን ጭምር ራት ጋበዙባቸው ። ዶክቶር ስቲቸርትና ባለቤታቸው ከጥላሁንና ከሶፍያ ጋር ባጭር ጊዜ ወዳጆች ሆነው ፣ ህኪሙ ተራ በሽታዎችን ለማከም ጽፈው የሰጡባቸው መመሪያ ለጥላሁንና ለሶፍያ ለሁዋላ ስራቸው በጣም ረዳቸው ።

እርግጥ ፣ ጎራ የገቡ እሳት ማታውን ፣ ጥላሁን የውበቱን ከልክ ያለፈ የቅንጣትና ያዲስ ዘበናይ ኑድ ሲያይ ፣ ስለሱ የነበረው አላብና በዚያ ላይ የመሠረተው ተስፋ ሁሉ ተናግቶበት ፣ እንዲያውም ገና ለገና “ጌታ ከሆነ ሳይንቀኝ አይቀርም” ብሎ የመጣበትን ጉዳይ እንኩዋ ሳይገልጽ ወደ አዲስ አበባ ለመመለስ እስከ ማሰብ ድርሶ ነበር ። ብቻ ይህ ጥርጣሬ መሰረት የሌለው መሆኑን እንዲያውም በመናቅ ፈንታ ተለማማጩና አባባዩ እሱ ውበቱ መሆኑን ፣ ስራውን ፈትቶና ከመንገዱ ወጥቶ እሱንና ሶፊያን ደስ ለማሰናት የሚጥር ፣ የሚጨነቅ! መሆኑን አሳቡን ለወጣ ፣ እዚያ ምቀኛ እንጂ ብዙ የልብ ወዳጅ በማይገኝበት ቦታ ፣ ጥላሁንንና ሶፊያን በማግኘታቸው እሱና ሚስቱ ፣ አቻምየለሽ በጣም የተደሰቱ መሆናቸውንና ምክናያት እዩፈጠፋ አብረዋቸው የሚቆዩበትን ጊዜ ለማስረዘም የሚፈልጉ መሆናቸውን ከሁኔታው ስለ ተረዱ ፣ ጥላሁንም ሆነ ሶፊያ በቤታቸው እንጂ በወዳጆች ቤት የተቀመጡ ሳይመስላቸው ፣ ከመሰቀቅና ከይሉኝታ ስሜት ፍጹም ነጻ ሆነው ሰነበቱ ።

ጥላሁንና ሶሬያ የጎሬን ህዝብ ብቻ ሳይሆን ፣ አገሩንም ፣ አዩሩንም በጣም ነው የወደዱት ። እውነትም ጎሬ የሚወደድ አገር ነው ። ጎሬ እንደ ስሙና እንደ ወሬው አደለም ። ጎሬ አጥፍተው ከባድ ቅጣት የተፈረዱባቸው እስረኞች ፣ ይልቁንም ባለ ስልጣናትን የሚያሰጉ ግዛቶች ታስረው ከሚቀመጡባቸው ቦታዎች መሀከል ፣ እጅግ ስመጥር ስለሆነ ፣ ስሙንና ወሬውን ብቻ እንጂ መልኩን ለማያውቅ የሚሰጠው ስሜት ፣ አዩርና ጸሀይ እንደማይደርሱበት ፣ ከገደል ስር ፣ ወይም ከመሬት ታች ተቆፍሮ እንደ ተሰራ ወህኒ ነው ። ሂደ ሲያዩት ግን እንዲህ አደለም ፣ ሌላ ነው ። ሂደ ሲያዩት ፣ ያዩሩ ጥራትና ያካባቢው ውበት ማመዛዘኛ የሌለው ፣ እዴብ ድንቅ ነው ፣ ጎሬ በሽት አገመራ መሀከል እንደ ተሰራ ማማ ካካባቢው ሁሉ በላይ ከፍ ብሎ ተሰርቶ ከዚያ ላይ ዙርያውን የተዘረጋውን የኢሉባቦር ለምለም መሬት አይን ለያይ እስከሚችልበት ድረስ ዘቅዝቆ ሲመለከቱ ፣ አዘን ሁሉ ፣ ብሰጭት ሁሉ ፣ ተሰፋ መቁረጥ ሁሉ ይረሳና ፣ የጦኖር ፣ የመስራት ፣ የደስታ ተሰፋ ይታደሳል ።

ጎሬ እንደ ስሙና እንደ ወሬው አደለም ፣ ጥላሁንና ሶሬያም ጎሬን እንደ ስሙት ፣ ለነሱም እንደ መለላቸው ሆኖ ስላላገኙት ፣ ከስሙትና ከመለላቸው ፍጹም የተለዩ ሆኖ ስላላገኙት ፣ በወጡ ቁጥር ደግሞ ሌላ አዲስ ጎሬ ፣ እንግዳ ጎሬ ፣ የሚያገኙ እዩመለላቸው ፣ አቤት መቀመጥ አይወዱም ፣ ሲዞሩ ቢውሉ ይወዱ ነበር ። መቸም ካልዘነበ ጥዋት ተነሰ ተው ሂደው የጎሬን አናት ፣ የጎሬን ቁንጭላላት ሳይሳለሙ ቁርስ ይቆምላሉ ማለት ዘበት ነው ፣ ጥዋት ጥዋት ከቁርስ በሬት ፣ ሮጠው ወጥተው ከጎሬ ቁንጭላላት ፣ ኢሉባቦርን ከጽንፍ እስከ ጽንፍ በጥልቅ አንከሮ ዘቅዝቀው እዩተመለከቱ ሲደነቁ ይቆዩና ፣ ያን በጋ ከከረምት የሰማይ ዝናማትና የምድር ቀላያት ተባብረው እያጠጡት ፣ እንደ ገነት አትክልት ዘወትር ለምለም የሚኖር እዴብ ድንቅ አገር ፣ ከጎሬ ቁንጭላላት ዘቅዝቀው እዩተመለከቱ ሲገረሙ ይቆዩና ፣ ያን የዙሪያ ገባው እጽዋትና ጽጌያት የሚነዙትን ገነታዊ መዳዘ ይዞ ሽቅብ ፣ ወደ ጎሬ ቁንጭላላት የሚያርግ አዩር እዩጠጡ ፣ በደሴታ ሲሰክሩ ይቆዩና ወደ ቤት ሲመለሱ ፣ በቁርስ ስም ተሰናድቶ የሚቆያቸው ከባድ ምሳ አይመክታቸውም ። በልተው አይጠግቡም ። ቁርስ ከበሉ በሁዋላ ፣ አቸምየለሽ ደግሰዋን በያይነቱ አሰናድታ ትይዝና ፣ ውበቱ በላንድ ሮቨር እየዞረ በጎሬ አካባቢ ሲታዩ የሚገባቸውን ቦታዎች ሲያሳያቸው ውሉ ፣ ምሳቸውን እዚያው በሂደብት ቦታ በልተው ፣ ሲሜወቱ ውለው ፣ አመሻሽ ላይ ደስ ብሎቸው ይመለሳሉ ።

መቸሰ በጎሬ አካባቢ ካዩዋቸው ቦታዎች ሁሉ፣ እንደ ሶር ፋዋፋ
ዋቴ በሶሬያ አእምሮ ውስጥ ተቀርጾ የቀረ የለም ። እስከ ብዙ ጊዜ
ድረስ በህልም ይታያት ነበር ። የሶር ፋዋፋዎቴ፣ ፍጥረት በገዛ እጅዋ
እዩተለዋወጠች እጅግ አስደናቂ የሆነ ትርጓሜት ስትጫወት የምታይበት
ቦታ ነው ።

የሶር ውሀ ከፋዋፋዎቴው በላይና በታች፣ እንደ ሌሎች የኢሉባቦር
ወንዞች ውሀ ሁሉ በከረምት የማይደረርስ፣ ምን ጊዜም ቀለሙን ሳይ
ለውጥ፣ ሀብረሰማይ እንደ መሰለ የሚኖር ነው ። ነገር ግን ያ ቀለሙ
ሀብረ ሰማይ የመሰለ ውሀ፣ እንደሉ አፋፍ እንደ ደረሰ፣ አስማተኛ ምትግት
እንዳዞረበት ሁሉ፣ ድንገት መልኩን ከውሀነት ወደ ወተትነት ይለ
ውጥና፣ ልብ በሚያባባ ግርማ እዩተናደ እዩወረደ፣ እታች እንደሉ ስር
በሰፊው ተዘርግቶ ከሚጠብቀው አለት ጋር ሲማታ፣ ወደ ጉምነት
ተለውጦ፣ እንደገና ወደ መጣበት፣ ወደ አፋፋ ይመለሳል ። ከዚያም
አልፎ አዩፋን ሁሉ ይሞላዋል ። እዚያ፣ ያ፣ ወደ ጉምነት የተለወጠ
ውሀ ከጸሀይ ጮራ ጋር ይገናኛል፣ አካባቢውን በሙሉ፣ ጫካውን፣
ወንዙን፣ ሰማይን፣ ጮራቱን ሁሉ፣ በቀስተ ደመና ቀለም ሸልቆ፣ አስ
ጊጦ ያሳያል፣ በውነት ግሩም ነው ።

ሶሬያ ያን አስደናቂ ትርጓሜት አይታ ስለማትጠገበው፣ ውበቱ
አንዳንድ ቦታዎች ለማላዩት ይሁን፣ ወይም እንዲሁ ለሽርሽር ይዞ
ዋቸው በወጣ ቁጥር፣ ሲመለሱ ካልመሸ፣ ወይም ዝናብ ሆኖ መገ
ገዱ የማያሰረድ ካልሆነ፣ በሶር ፋዋፋዎቴ በኩል አልፈው፣ እዚያ
ትንሽ አርፈው ትርጓሜቱን ሳይመለከቱ ወደቤት አይገቡም ። ፋዋፋዎቴ
ውና እሱ ባካባቢው የሚፈጥረው ምትህታዊ ትርጓሜት፣ ከዚያ ከሚ
ያደነቁር ጨኸቱ ጋር ባንድ ላይ፣ አንድ አይነት የመንፈስ ጸጥታ፣
አንድ አይነት ውስጣዊ ሰላም ስለሚሰጣት፣ ወደዚያ ለመሄድ ገና ጉዞ
ሲጀምሩ የሚሰማት ደስታ፣ ይህን ያክል ነው አይባልም ነበር ።

ሌላው፣ ጥላሁንና ሶሬያ ጎሬ፣ ከውበቱና ካቻምየለሽ ጋር በሰ
ነበቱበት ጊዜ ካዩዋቸው ነገሮች ትዝታው ለብዙ ጊዜ አብሮዋቸው
የኖረና፣ ባንሱት ቁጥር ያስቃቸው የነበረ፣ ባሮ መልካን ያዩ ሂደው
የደረሰባቸው ነው ። ባሮ መልካ በጎሬና በሞቻ መሀከል፣ የባሮ ወንዝ
ድልድይ ሲፈርስ፣ ሰውም ሆነ ከብት በጋ በግር፣ ከረምት በቢድፋ
የሚሻገርበት ሰፊ መልካ ነው ።

ሞቻ፣ ከሌሎች የኢሉባቦር አውራጃዎች ሁሉ፣ በግርና በኮረ
ሪግ የሚበልጥ፣ በቡና የሚገለጽ፣ እጅግ ጫካ ስለሆነ፣ ምንም እን

ከዎ ዘመናዊ መንገድና የመገገግ ዘዴ ባይኖር ፣ በጎሬና በጥቻ መሀከል በጋ ከከረምት የማያቋርጥ ሲራራ ንግድ አለ ።

ከረምት ፣ ነጋዴ ልዩ ልዩ አይነት ልብስ ፣ ድርና ማግ ፣ መጠጥ በያይነቱ ፣ ጊጣጊጥና ሌላም በባላገር የሚፈለግና የሚወደድ ሸቀጣ ሸቀጥ ሁሉ ጭኖ ሂዶ ፣ በገንዘብ እዩተመን ፣ ለባላገሩ ህዝብ ሲያበድር ይከርምና ፣ ከጥቅምት ጀምሮ በጋውን በሙሉ ፣ ያን ከረምት ያበደረውን ከናራጣው በማር ፣ በኮረሪማና በቡና እዩተከፈለ ወደ ጎሬ ሲጭን ይባላል ።

ጥቻ ፣ ከቅርቅህ እስከ ቀረይ ፣ እስከ ሽመል የሚያበቅሉ የደጋ ፣ ወይና ደጋና የቆላ ክፍሎች ያሉት ፣ በውስጡ ሲገጥዙ አቀበትና ቁልቁ ለት ፣ ጉራንጉርና ሸንተረር እዩተተካኩ ፣ ጉልበትን እንደ ልብ አጥፎና ዘርግቶ ለመራመድ ደልዳላ መሬት የሚናፈቅበት ፣ ጫካው ጥቅ ጥቅ ብሎ ሰማይ የማይታይበት ፣ ሲዘንብ በዝናቡ ፣ ዝናብ ሲያባራ በጫካው ጠፈጠፍ ምክናያት ፣ መሬቱ እንደ ጨቀዬ የሚኖርበት አገር ነው ፣ ስለዚህ ፣ በተለይ በከረምት ፣ ነጋዴው ሸቀጡን ጭኖ አገር ላገር እዩብረ ለባላገሩ ሲያበድርና በሁጥላም በሸቀጣ ሸቀጥ ያበደረውን በማር በኮረሪማና በቡና ሲቀበል የሚደርስበት ችግር ይህን ያክል ነው የማይባል ፣ በጣም ብዙ ነው ። ብቻ ትርፋስ ፣ ትርፋ ደግሞ ፣ ችግሩን የሚያስንቅ ፣ ችግሩን ጨርሶ የሚያስረሳ ነው ፣ ትርፋ ትርፍ አይባልም ፣ ቅሚያ ነው ፣ የጥቻ ህዝብ በጋ ከከረምት ለፍቶ ፣ የሰውነቱን ላብ ካገሩ አፈር ጋር አደባልቆ ያፈራውን ፣ ነጋዴ በንግድ ስም ይቀማል ፣ ይዘርፈዋል ።

ባላገሩ የሁለት ብር ቁምጣ ሱሪ ፣ ወይም ድርና ማግ ፣ ወይም አብጃዲድ ፣ ወይም የነዚህ ተመጣጣኝ ሌላ ሸቀጥ ባምስት ብር ይታሰብና ፣ ከረምት በብድር ወስዶ ፣ በጋ አንድ ፈረሱላ ቡና ፣ ወይም ሁለት ፈረሱላ ማር ፣ ወይም ኮረሪማ ይሰጣል ። እንግዲህ አንድ ፈረሱላ ቡና እንደ ጊዜው ገበያ ፣ ከሀያ አምስት እስከ አርባ ብር ፣ ኮረሪማና ማር ፈረሱላው ሀያ አምስት ብር ግድም ስለሚሸጥ ፣ የሁለቱን ብር ሸቀጥ እንደ አምስት ብር ሸቀጥ የተበደረው ባላገር ፣ በጥቂት ወራት ውስጥ እስከ አርባ ብር ድረስ በቡና ፣ እስከ አምሳ ብር ድረስ በማርና በኮረሪማ ይከፍላል ማለት ነው ፣ ከዚህ ሌላ ፣ በኪሎና በፈረሱላ መሀከል ለውጡ ምን እንደሆነ ባላገር ስለማያውቀው ፣ ነጋዴ ከባላገር ኩዊን ታል ፣ ወይም መቶ ኪሎ ቡና ፣ ማር ፣ ወይም ኮረሪማ ይቀበልና ፣ እንዴት ከዊንታል ባምስት ፈረሱላ አስቦ ያምስት ፈረሱላ ሞጋ ይከፍ

ለዋል ። አምስት ፈረሱላ ሰማንያ አምስት ኪሎ ስለሆነ ፣ እንግዲህ ነጋዴው ፣ ከባላገሩ ፣ መቶ ኪሎ የንግድ እቃ ወስዶ ፣ ዋጋ የከፈለው ለሰማንያ አምስቱ ኪሎ ብቻ ነው ማለት ነው ፣ ታዲያ ይህ ምን ይባላል ? ቅሚያ አይባልም ? ዘረፋ አይባልም ? ዘረፋ ነው ፣ ስለዚህ እንዲህ ያለ በህግ የታወቀ ዘረፋ ሞቻ ስላለ ፣ ወያዚያ የሚገባው ነጋዴ ከረምት ባርን በቢድሩ ሲሻገር የሚታዩው ትርጉሞች የሚያስገርም ነው ።

“ ባር እንደ ሶር የሚያምር ፋጥፋጥቱ ይኖረው ይሆን ” ፣ አለ ጥላሁን ፣ እንደ ተለመደው ውበቱና ባለቤቱ ስንታቸውን ስንተው በላንድ ሮቨር እንግዶቻቸውን ይዘው ፣ ወያ ባር መልካ ሲሄዱ ።

“ ስለ ባር ፋጥፋጥቱ እንኩጥ . . የሰማሁት የለም ። ባር እንደም ታውቀው ፣ ከታላላቅ ወንዞቻችን አንዱ ነው ፣ እካባቢው ያምራል ፣ ከዚህ ሱላ ባለቤድሩዎችን እናያለን ። አቻሚና እኔም ወራያቸውን ብቻ እዩሰማን እስከ ዛሬ አላዩናቸውም ነበር ፣ ዛሬ በናንተ ምክናያት ልና ያቸው ነው ” አለ ውበቱ ።

“ ባለቤድሩዎች ምንድናቸው ? ”

“ የኢሉባቦር መርከበኞች ። ”

“ ትቅልዳለህ መሰለኝ ። ”

“ ቅልድ አደለም ፣ እውነቱን ነው ። እዚያ የባርን ዳር ተከትለው የሚኖሩ ባላገሮች ፣ በጎሬና በሞቻ መሀከል የሚመላለሰውን ነጋዴ ተራ መንገደኛ ፣ አጋሰሱንና የንግድ እቃውን ሁሉ ከቅርቀሀና . . ደን ገል ነው ፣ ምን ከሚሉት ሳር መሳይ ነገር ፣ እንዲሁም ከዋንዛ እንዲት እዩረለፈሉ በሚሰሩት ጀልባ የሚያሻግሩ እነሱ ናቸው ። ታዲያ እንዲህ ያሉትን ማየት አይገባም ? መርከበኞች መባልስ . . ያንላቸው እንደሆነ እንጂ ይበዛባቸዋል ? ” አለ ውበቱ የቀልድ ሳቅ እንደ መሳቅ ብሎ ።

“ እውነትም ሊታዩ የሚገባቸው ናቸው ፣ ብቻ . . . በሳር መሳይ ነገር ሰውን ፣ ከብቱንና ይህን ያልሸውን ነገር ሁሉ ለማሻገር እንዴት ይችላሉ ? ”

“ እሱንኮ ነው ለማየት የምንሄድ ! ”

“ ግዴሊህም ፣ ዛሬ ከንቅልፍህ ያስነሳህ ለቀልድ ቃኝቶህ ! ”

አለ ጥላሁን ፣ ጉዋደኛውን የጎደን እያዩ ።

“ ማነው እሱ ? ”

“ምን አውቃለሁ፡፡ ወታቢህ ይሆናል!” አለ ጥላሁን፡፡ ትንሽ እንደ መሳቅ ብሎ። “ለመሆኑ ባሮን ያክል ወንዝ . . ድልድይ የለውም ማለት ነው?” አለ ቀጠለና።

“በባሮ ላይ የሰሚንቶ፡፡ ወይም የብረት ድልድይ ለመስራት፡፡ እንዳልኸው ወንዙ በጣም ትልቅ ስለሆነ . . የኢሉባቦር የገንዘብ እቅም አይቸለውም፤ የንጩት ድልድይ ቢሰራም . . ያው ባላገር በትእዛዝ፡፡ የግብር ይውጣ የሚሰራው አይነት ስለሆነ፡፡ ቢድሩ የሚሰጠውን አገልግሎት ሲሰጥ የማይችል ከመሆኑም ሌላ፡፡ ሳምንት አይቆይም፤ ወዲያው ተሸሽገው ያፈርሱታል።”

“ያፈርሱታል? እንግን?” አለ ጥላሁን፡፡ በመገረም መልክ።

“ባለ ቢድሩዎች።”

“አሁ! የነሱን ስራ እንዳይገድልባቸው?”

“ልክ ነው፤ ቢድሩ መኖሪያቸው ስለሆነ፡፡ መኖሪያቸውን የሚደረገር ነገር እንዲኖር በጭራሽ አይፈልጉም።”

“ባለ ቢድሩዎች እንደሚያፈርሱት የታወቀ ከሆነ ሹሞችህ ሳያውቁ እንዴት ቀሩ?”

“ያውቃለሁ እንጂ! ከህዝብ መሀከል እዩኖሩ ህዝቡ ሁሉ የሚያውቀውን እንዴት ሳያውቁ ይቀራሉ?”

“ታዲያ ካወቁ እንዴት ዝም ይሉዎቸዋል?”

“ዝም አይሉዎቸውም፤ ቶሎ ቶሎ እንዲያፈርሱ ያደፋፍሩዎቸዋል እንጂ!” ሲል ወብቱ እዩሳቅ፡፡ ሁሉም ይስቁ ጀመር።

“ምን ማለትህ ነው?” አለ ጥላሁን፡፡ ሲስቅ ቆይቶ።

“ባለቢድሩዎች ካላፈረሱ ሹሞች አያሰሩም፤ ካላሰሩ ደግሞ ባላገሩን፡፡ “አርፍደህ መጥተህል፤ ጭራሹን ቀርተህል” እያሉ አስረው ፈትተው፡፡ አስምጠው፡፡ አስጨንቀው ብር የሚያስወልዱበት ምክና ያት ያንሳቸዋል። ስለዚህ . . የራሳቸውን ጥቅም ለመጠበቅም ሆነ ከሹም ቁጣ ለመዳን፡፡ ባለቢድሩዎች ቢያንስ ቢያንስ ባመት ሁለት ሶስት ጊዜ ድልድዩን ያፈረሱ እንደሆነ፡፡ ባላገር ባመት ቢያንስ ሁለት ጊዜ እንዲሰራ ይታዘዛል፤ ሹምም ሁለት ጊዜ ገንዘብ የሚሰበስብበት ምክና ያት ያገኛል ማለት ነው! አሁን ብልህቱ ገባህ?”

“ጭራሽ ሊገባኝ አይችልም!”

“ቆ . . ይግደለም፤ እያደር ይገባህል!” ሲል ወብቱ ያሽመር ፈገገታ ፈገግ ብሎ፡፡ ላንድሮቮራቸው የባሮን ወንዝ ቁልቁል ማየት በሚቻልበት ከፍተኛ ቦታ ብቅ አለ። ከዚያ ቦታ፡፡ ባሮ ብቻ ሳይሆን

ጥቻ በሙሉ ይታያል ። ከዚያ ጥቻ በጥቅም ከባድ ጭካውን ለብሶ ፣ ለጥ እንዳለ በወርዳና በቁመ ከዳር እስከዳር ሲያዩት የማይንቀሳቀስ ፣ ጸጥ ያለ ባህር እንጂ መሬት አይመስልም ።

ባድ ከወደ ደቡብ ይመጣና በጎሬና ፣ በጥቻ አውራጃዎች መሀ ከል እጥፍ ፣ ዘርጋ እያሉ ፣ አባብ-ወረድ መንገዱን ተከትሎ ወደ ጋን ቤላ ቆላ ዘቅዝቆ ይወርዳል ። ምንም እንኳን ጊዜው ወደ ጥቅምቱ መወረሻ ላይ ቢሆን ባድ ገና እንደ ተሾመ ነው ። እስከ አፋ ጢም ብሎ ሞልቶ ፣ ካፋ እዩተረፈ የሚተፋው ውሃ ፣ በጎሬ በኩል ያለውን ሚዳ በስፋት ፣ በያንሰ ሁለት ኪሎ ሚትር ያክል ባህር አድርጎታል ።

“ይህ እይቸው የማላውቅ ባህር ምንድነው ?” አለ ወበቱ ፣ መኪናውን አቋጥ።

“ከረምት ከረምት ባድ ሲሞላ በዚያ በኩል ሰብሮ የሚመጣ ውሃ ነው” አለ ከወበቱ አሽከሮች አንዱ አብዲላ ፣ ውሀው የሚሰብርበትን በጁ እያሳዩ ።

“ለምን አይቸው አላውቅ ? ያለዛሬ አይቸው አላውቅም ።”

“በጋ በጋ ፣ ከ... ወደ ታህሳሱ መወረሻ ጀምሮ ይደርቃል ።” ከዚያ ፣ ከባድ አፍ እዩተረፈ የሚረዳው ውሀ ወደ ፈጠረው ባህር ዳር ሄደው ቆሙ ።

ኮረራማ ፣ ማርና ቡና ለማምጣት አጋሰሱን እዩነዳ ወደ ጥቻ የሚገባቸውና ከዚያ ጭኖ የሚመለሰው ነጋዴ ፣ ለደጅ ጥናት ይሁን ለሙግት ፣ ወይም ለሌላ ጉዳይ ወደ ጎሬ የሚሄደውና እዚያ ቆይቶ የሚመለሰው ባለክብት ፣ ወይም እግረኛ አያቅዋርጥም ፣ ይጎርፋል ።

መንገደኛው ፣ እነወበቱ ከወረዳበት ትንሽ ራቅ ብሎ ፣ የኮርቻ በቅሎ ያለው ግላስና ምቹውን እያነሳ በትከሻው ይዞ በበቅሎው ይቀመጥና ፣ ባላጋሰሱ የዳውላ መቀነቻውን አጠባብቆ ባጋሰሱ ይሆንና ፣ እግረኛው ነጠላውን ሰብሰብ አድርጎ በራሱ ይጠመጥምና ፣ ሁሉም እንደ መጣ እባህሩ ውስጥ ገብቶ ገዘውን ይቀጥላል ። ባህሩ የተኛበት መሬት አሸዋማ በመሆኑ ፣ የሰው እግርም ሆነ የክብት ኮቴ እንደማይገባ የታወቀ ስለሆነ ፣ ውሀው ውስጥ ሲገባ የስጋት ምልክት የሚታይበት መንገደኛ የለም ። ታዲያ ፣ በበቅሎ የተቀመጠው እንዲያ እስከ ወገቡ ጠልቆ ፣ ከወገቡ በላይ ያለ አካሉ ብቻ እዩታዩ ፣ እግረኛውም እንዲሁ ከወገቡ በላይ ብቻ እዩታዩ ፣ ሁሉም ባንድ ላይ በባህሩ ውስጥ ሲሄድ ፣ እንደ እነወበቱ ትንሽ ራቅ ብሎ ለሚመለከት ፣ በበቅሎ የተቀመጠው

“የመጣነውምክ እዚያ ለመሄድ ነበር ፤ መሄጃው ጠላ እንጂ!”
አለ ውበቱ ።

“እንዴት ልትወስድን ኖሮዋል ያመጣሽን?”

“በጋ ይህ የምታየው ባህር ሁሉ አሸዋና ሳር ፤ ለጥ ያለ ሚዳ ነበር ። ስለዚህ ፡ ክረምት መጥቼ ስለማላውቅ ፤ በጋ እንዳይሁት መለ ለኝ እንጂ . . . እንዲህ ይሆናል ብዬ ጭራሽ አላሰብሁም ።”

“አሁን እኔ የማቅርበው አሳብ ፤ ልጆች ከመኪናው ጋር እዚህ እንዲቆዩ ፤ እኛ አራታችን ከነጋዴዎች በቅሎች ተክራይተን ወያባሮ ወንዝ እንድንሄድ ነው” አለ ጥላሁን ።

“በቅሎክ ውሀ ውስጥ ከመነከር አያድንም ፤ በበቅሎ የሚሄዱትን አታይም እስከ ወገባቸው ተነክረው ?” አለ ውበቱ ።

“ታዲያ ብንነከር ምናለን ሌሎች ተነክረው የለን ወዲያውም . . . ጸሀዩ ብርቱ ስለሆነ ፤ ስንወጣ ባንድ ጊዜ ነው የሚያደርቀን ።”

“ከበቅሎስ . . . ባቱ መክራየት ይሻላል” አለች አቻምየለሽ ።

“ባቱ ወደ ቆላው ፤ ወደ ሰራቴ ካልሆነ እዚህ ማን ያገኛል?” አለ ባልዋ ።

“እዚያ ዛፍ ስር ያሉትኮ ባቱዎች ናቸው ፤ አልጋቸውን አታ ይም ?”

“ባቱ ምንድነው ? አለ ጥላሁን ።

“ተሸካሚ ፤ ሰውን ባልጋ አድርገው የሚሸከሙ ናቸው” አለች አቻሚ ።

“እንደ ሬሳ ? አለች ሶፊያ ፤ እዬሳቀች ።”

“እዚህ አገር አልጋ ተነጥሮላቸው ፤ በራሱጌና በግርጌ መካዳ ተደርጎላቸው ፤ እዚያ ተቀምጠው ፤ ወይም ተኝተው ፤ ሰው ተሸከሞዋቸው የሚሄዱ ታላላቅ ሰዎች ናቸው ፤ ልጄ!” አለች አቻሚ ፤ እስጥም እዬ ሳቀች ።

“ባቱ እንደነሰራቴ ባለ ቆላ እንጂ በደጋ የሚሰራ አይመስለኝም ነበር ። እዚያ የመኪና መንገድ ስላልተሰራና ፤ በቅሎም የወረደ እንደ ሆነ ንድፍት ቅጽበት ስለማያቆዩው ፤ ፈረንጆችና ታላላቅ ኢትዮጵያ ውያን የሚገብዙ አሁን አቻሚ እንዳለቸው አልጋ ተነጥሮ ፤ መካዳ ተደርጎላቸው በሰው ትክሻ ነው ። ልማዱን የጀመሩት በጎሬና በጋም ቤላ ፤ እንዲሁም በደንቢያሎና በጋምቤላ መሀክል የሚመላለሱ ፈረንጆች ናቸው ይባላል” አለ ውበቱ ። ወዲያው ፤ አንድ መኩዋንገት

ከበቅሎጥቸው ወርያው ስላሳገሩ ትንሽ ቆዩና ሄደው እተነጠፈው አልጋ ላይ ሲጋደሙ ፡ ሁሉት ሰዎች ተሸክመዋቸው ውህው ውስጥ ገቡ ። እውነትም ውህው ከተሸካሚዎቹ ወገብ ስላለፈ ፡ አልጋው ላይ ለተኙት መከታገንን በጣም ፍቅ ነበር ።

በቅሎ መሄድ በማይችልበት የቆላ ክፍል ፡ ሰው የበቅሎን ሥራ መስራት የጀመረበትን ሁኔታ ውበቱ ሲተርክ ፡ ጥላሁን መስማቱ እን ከቀ ዘግንኖት ሳለ ፡ እዚያው ፡ እራቱ ፡ አንድ መከታገንን ሁለቱን ሰዎች ባንድ ላይ ጠምደው ፡ እስከ ወገባቸው እባህር ውስጥ አጥል ቀው ፡ እሳቸው ጫማቸውን እንኩዋ አንድ ጠብታ ውህ ሳይነካው መሻገራቸውን ሲያይ ፡ የሚያደርገውን አጥቶ ፡ ጠባዩ ከፍቶ ፡ መነጫ ነጭ ፡ እዚያ አብረውት ያሉትን ሁሉ በመከታገንቱ አይን አይቶ ማበ ሻቀጥ ጀመረ ። ጥላሁን እዩተበላጩና እዩተነጫነጩ የተናገረ አብዛ ኛውን ውበቱን ስለነበረ ፡ ሶፊያ ፡ “ምናልባት ውበቱ ይቀዩምና ይጣሉ ይሆን?” ብላ ሰግታ ነበር ። ውበቱ ግን የገዋደኛው ጠባይ ድንገት የተለ ወጠበትን ምክናያትም ፡ ገዋደኛውንም ደህና አድርጎ ያውቅ ስለነበር ፡ አልተቀዩመም ። እንዲያውም ሳቅ ይዘት ፡ ሲስቅ ጥላሁን ያዩው እንደ ሆነ የባሰውን እንዳይቆጣ ብሎ ፡ ፊቱን እያዞረ ነበር የሚስቅ ። በሁ ዋላ እንዲያውም ጥላሁንን ደስ ለማሰኘትና መነጫነጩን ለማስተው ፡ ወደ ነጋዴዎች እዩሮጠ ሄዶ አራት ዳውላ የተጫኑ አጋሰሶች ባራት ብር ተከራይቶ መጣና ፡

“የኮርቻ በቅሎዎች ስላጣሁ አጋሰሶች ተከራይቶ መጣሁ” አለ ።

“አጋሰስ ፡ የኮርቻ በቅሎ ፡ ሁሉም ያው በቅሎ ነው እባክህ !” አለ ጥላሁን ፡ አጋሰሶችን ሲያይ እውነትም ስሜቱ ትንሽ እንደ መለ ወጥ ብሎ ።

“በቅሎማ አጋሰስ ይሁን የኮርቻ ሁሉም . . . ያው በቅሎ መሆኑ እውቅ ነው ፡ ብርቱ ልዩነት ያለው እቃው ላይ ነው ። የኮርቻ በቅሎ ሲሆን ፡ ከፊቱ ዛብ ከቀዳማ ጋር ተጣምሮ በጅ ስለሚጨበጥ ፡ ከታች ርካብ በቀኝና በግራ እግሮች ስለሚረገጥ ፡ የተቀማጭ ሚዛን በበቅ ሎው ጀርባ ላይ ይጠበቃል ። በጅ የሚጨበጥና በግር የሚረገጥ ነገር ከሌለ ግን ፡ በበቅሎ የተቀመጠው ሰው ቀኝና ግራ መዋለሉ አይቀ ሮም ፡ ልማድ የሌለው ሰው ከሆነማ ትንሽ እንኩዋ እበቅሎው ጀርባ ላይ አይቆይም ፡ ወዲያው ይወድቃል” አለ ውበቱ ።

እዚያ ያሉት ሁሉ ካንታላንብ በቀር በቅሎ፣ ወይም ፈረስ የመቀመጥ ልማድ ያላቸው ናቸው። ሶፊያ ካገርዋ ወደ አዲስ አበባ ከሄደች በሁዋላ፣ እሁድ እሁድና በሌሎች የበአላት ቀኖች ተምራ ጥሩ ፈረሰኛ ናት። እንኩዋን በኮርቻ በሌጣ ፈረስ ስትጋልብ የስጋት ምልክት አይታይባትም። አቻምየለሽ ግን፣ የበቅሎ ጀርባ ባይንዋ ከማየት በቀር ተቀምጣበት አታውቅም። ስለዚህ፣ ውበቱ ኮርቻ ያልተጫነ በቅሎ የሚጥል መሆኑን ሲናገር፣ ፍራት ገብቶ ሆድዋን ያሸብረው ጀመር። ነገር ግን ፍራትዋ እንዳይታወቅባት፣ ይልቅንም ከሶፊያ ያነሰች መስላ እንዳትታይ፣ ጥርስዋን ነክሳ ዝም አለች። ከዚያ በሁዋላ፣ የሚወራውንና የሚሆነውን ሁሉ በመስማትና በማየት ፈንታ የምታየውም፣ የምትሰማውም ያወዳደቁዋን ሁኔታ ብቻ ነበር።

ቀኑ በጣም ጥሩ ስለነበርና፣ እስኪመለሱ ዝናብ እንደማይዘንብ ስላመኑ፣ የዝናብ ልብስም፣ ጃንጥላም ሳይዙ፣ ኮታቸውን እንኩዋ እያወለቁ እመኪናው ውስጥ ትተው፣ በሸሚዝና በሱሪ ብቻ እንዳሉ እስከ ጉልበት የሚደርስ የላስቲክ ጫማ አድርገው፣ በያጋሰሳቸው ላይ እዩተቀመጡ ውህው ውስጥ ገቡ። አቻምየለሽ መፍራትዋን አፍ አውጥታ አትናገር እንጂ፣ ፊትዋ ሁሉ ተለውጦ በግልጥ ያሳይ ነበር። ብቻ ልብ አድርጎ የተመለከታት ሰው አልነበረም። ባልዋም በቅሎ ተቀምጣ የማታውቅ መሆንዋን ገና ያንለት ማወቁ ነው።

ነጋዴው በሽባብ ሸብቦ እዩላበ፣ መጀመሪያ ውህው ውስጥ ያስገባት ያቻምየለሽን አጋሰስ ነው። ጌሎች፣ እስዋን ሲያዩ አተርትረው እዩተከታተሉ ገቡ። ከዚያ ነጋዴው በቅሎዋን እዩላበ ቀስ ብሎ (ፊት ለፊት) ሲሄድ፣ አቻሚም ትንሽ በትንሽ ልብዋ እዩሞላ፣ እዩተዝ ናናች ሄዳ፣ ጀርዎችዋ ሰዎች የሚያወሩትን መስማት ጀመሩ። ከዚያ ድንገት ቆመና፣ በቅሎዋ የተሸበበችበትን ጠፍር ፈትቶ ባንገትዋ ጠምጥሞ፣ ትቶዋት በገጥደኞቹ ለመድረስ የውሀ ውስጥ ርምጃ በሚፈቅደው መጠን ፈጠን ፈጠን እያሰ ሲሄድ፣ አጋሰስዋም በሱ ለመድረስ መፍጠን ጀመረች። አቻሚ ነጋዴውን ትቶዋት እንዳይሄድ መለመን እዩረለገች፣ ፍራትዋን እፍረትዋ አሸንፎ ዝም አለኛት።

“በጅ የሚጨበጥና በግር የሚረገጥ ነገር ስለሌለ፣ ቀኝና ግራ መዋለል፣ ከዚያ መውደቅ ነው።!” አሰ ውበቱ ቅድም የተናገረው ድምጽ እንደገና በጀርዋ። ከዚያ ጥርስዋን እንደ ነክሰች አይኖችዋን ጨፍና፣ እጅዋን ወደ ፊት ሰዳ ብትዳብስ፣ እውነትም የሚጨበጥ ነገር

የለ ! እግሮችንም የሚረገጡት ሃገር ቢፈልጉ አላገኙ ! ወዲያው እጅ የሚጨብጠውና እግር የሚረገጠው ካጣ በሁዋላ ፣ ቀጥሎ የሚመጣው ቀኝና ግራ መዋለል መሆኑ ትዝ ስላላት ፣ ተመዘዝና ብትቀመጥም ወደ ቀኝ ያጋደለች መስሎ ተሰማትና ፣ ሚዛንዋን ለማስተካከል ሰው ነትዋን በኃይል ገፍታ ወደ ግራ አጋደለች ። ከዚያ ወደ ግራ የተገፋ ችው ከመጠን ያለፈ መሆኑ ስለታወቃት ፣ እንደገና ወደ ቀኝ በሀይል ተገፋች ። ያንገቢ የዳውላው መቀነቻ ላልቶ ኖሮ ፣ ዳውላው ይዘዋት ከግብጥ ጀርባ ወደ ጎንዋ ሲዞር ፣ “ውበቱ” ብላ ጮህ ፣ ውሀው ውስጥ ጥቡልት አለች ። ወዲያው ሁሉም ደንግጠው ከያጋሰሳቸው እዩዘለሉ ውሀው ውስጥ ገብተው ቶሎ አወጡዋት ። ከዚያ ውበቱ አዝሎዋት ፣ ሶፊያና ጥላሁን አጅበዋት ፣ እስከ ባሮ ወንዝ መሻገሪያ ድረስ በግራቸው ሄዱና እዚያ አወረዱዋት ።

“እንግዲህ ራሳቸውን ዘትዝቃችሁ በሆዳቸው አስተኙና ነቅንቁ ዋቸው ፣ ጌቶች” አለ ያጋሰሶች ጌታ ። እውነትም ነጋዴው እንዳ ለው ዘትዝቀው ሲነቀንቁዋት ከመጠን ያለፈ ውሀ ወጣ ። ከወደቀ ችበት ለመነሳት ስትታገል ፣ ባዬር ፈንታ ውሀ እዩላበች ሰውነትዋን ሁሉ ሞልቶት የነበረው ውሀ ባፍዋም ፣ ባፍንጫዋም ወጥቶ አልቆ እንደ ልብዋ መተንፈስ ስትጀምር ፣ ሁኔታዋ ሁሉ ትዝ አላትና ላቅ መጣባት ፣ እስከዋን ሲያዩ ፣ ሁሉም ይስቁ ጀመር ። ሶፊያማ መቸም ስታ አላባራ አለች ።

“ደመና ሳይዞር ልብሳችንን በጥሩ ውሀ እዩለቀለቅን ጠምዝዘን ብንለብስኮ በላያችን ቶሎ ይደርቅ ነበር !” አለ ውበቱ ፣ ሳቁን ለማ ቁጥረጥ ጭምር ።

“እውነትህ ነው ፣ ተነስ እንሂድ” አለና ጥላሁን ከውበቱ ጋር ባንድ ወገን ሲሄዱ ፣ አቻሜና ሶፊያም በሌላ ወገን ሄደው ገላቸው ንም ፣ ልብሳቸውንም በጥሩ ውሀ ለቅልቀው እዩለበሱ መጥተው ፣ አንድ ገብታ ላይ ተቀምጠው ባለቤድሩዎች ሰውን ፣ ከብቱንና ጭነ ቱን ለዩብቻ ሲያሻግሩ ይመለከቱ ጀመር ።

ወንዙ እመሻገሪያው ላይ በስፋት ሁለት መቶ ሚትር ያክል በቁመት ከሰባ እስከ ሰማንያ ሚትር ያክል ፣ ደንጋይ የሌለበት ስለ ሆነ ፣ በተለይ ወደ መሀከሉ ላይ በጣም ፈጣን ፣ ፈረሰኛ ከመሆኑ በቀር ፣ ደንበሌ የለውም ። ከመሻገሪያው በላይና በታች ግን ፣ ደን ጋያማ በመሆኑ ደንበሌው እዚህም ፣ እዚያም ፣ በዩቦታው ሲያናጥር ልጉዋም የያዙበት አጥባቂ አምባላይ መስሎ ፣ እዩዘለሉ ወደ ላይ ሲወ

ጣና እንደገና ሲመለስ የሚመለሰው ሆኖ ልቡ በደስታና በሲቃ ይዋላል ። ያ ከደንጋይ ጋር እየተማታ ወደላይ ጉኖ የሚመለሰው ውሀ ፣ ያ ደንበሌ ፣ ቀጥተኛ መንገዱን ትቶ ወደ ጎን እየተጎተ እየሄደ ፣ ክብ መስመር አበጅቶ ፣ እዚያ እንደ ትግሬ ዘፋኝ ዘረያውን እንደ ሽመረወረ የሚጨፍርበት ቦታ አልፎ አልፎ ይታያል ። አዘገግቶ ነው ተጠልፎ እዚያ የገባ ወየሱት ፣ መውጫ የለውም ፣

ባለቤድዎች እንደቤድሩዋቸው ትንሽና ትልቅነት ፣ ከሶስት እስከ አራት ሰዎች ድረስ ያሳፍሩና ፣ የሚቻለውን ያክል ወደ ላይ ከፍ ብለው በመልካው እናት ገብተው እየቀዘፉ ፣ እየታዘፉ ፣ ውሀው በጣም በሚጋልብበት ሲደርሱ ፣ ከመንገዳቸው ወጥተው በቅጽበት ከሰላሳ እስከ አርባ ሚትር ወደ ታች ከተወረወሩ በሁጥላ ፣ በሚያስገርም ፍጥነትና ዘዴ ፣ በሰላኝ እየቀዘፉ አሳብረው ፣ ከሚፈጥነው ረጋ ብሎ ወደሚሄደው ውሀ ይገባሉ ። ከዚያም ትንሽ በትንሽ እያሉ ፣ እንደገና ወደ መስመራቸው እየገቡ ይሻገራሉ ። ቢድሩዎች ከሰላሳ እስከ አርባ ሚትር ወደ ታች በሚወረወሩበት ጊዜ ፣ ከፍጥነታቸው የተነሳ ፣ በውሀው ላይ በከንፍ የሚበሩ ነገሮች ይመስላሉ ፣ ያ ፈረሰኛ ውሀ ቢድሩዎችን የሚያደርጋቸውን ድርጊት ለመጀመርያ ጊዜ እዳር ሆኖ የሚመለከት ፣ ከተሳፈሩት ሰዎች ተርፎ የሚወጣ የሚኖር አይመስለውም ። ነገር ግን ፣ “ባይ ከባለቤድሩ ሰው ቀምቶ በላ” ሲባል ተሰምቶ አያውቅም ።

ከዚያ ባለቤድሩዎች ሰው ማሻገሩን ትተው ፣ ከብት ማሻገር ጀመሩ ። ከብቶችን በቢድሩ የሚያስገቡዋቸው እስከ ፈረሰኛው ውሀ ለማድረስ ያክል ብቻ ነው ። እዚያ ሲደርሱ እየዘለሉ ውሀው ውስጥ ገብተው በዋና ስለሆነ የሚሻገሩ ፣ ሰዎች ከሚሳፈሩባቸው ቢድሩዎች ጋር እንዳይጋጩ ፣ ሰውና ከብት ባንድ ጊዜ ማሻገር ክልክል ነው ። ስለዚህ ሰዎች ሲሻገሩባቸው የቆዩት ቢድሩዎች ቦታ ለቅቀው ፣ ከብቶች የሚሻገሩባቸው በተራ እንደ ተሰለፉ ፣ “ መላሾ” የሚሉትን ያሞሌ ጨው ሰባሪ ፣ ወይም አንኳር የያዙ ሰዎች ወደ አጋሰሶች ቀረብ እያሉ ፣ ትንሽ ያልሱዋቸውና መላሾውን እያሳዩዋቸው እቢድሩው ውስጥ ሲገቡ ፣ እሱን ፍለጋ ተከትለው ይገባሉ ። ከዚያ ጨው የቀመሱት ጨውን ተከትለው ፣ ያልቀመሱት የቀመሱትን ተከትለው ይገባሉ ። በዚህ አኳሁዋን ፣ ስድስት አጋሰሶች በሶስት ቢድሩዎች ከገቡ በሁጥላ ፣ ተመልሰው እንዳይወጡ ቶል ቶሎ የሚቀዘፉት እየቀዘፉ ቢድሩዎችን የሚገፉት እየገፉ ፣ ወደ ፈረሰኛው ውሀ ሲደርሱ ፣

“ውይ...! በጥቅም ላይ ያውጥን ወሰዳት! ሁሉንም ወሰዳ
ቸው!” አለች ሶፊያ፡ ከብቶች ሁሉ ከተሳፈሩባቸው ቢድሩዎች ተከ
ታትለው እዩዘለሉ ልጁ ወስጥ ሲገቡ ስታይ እጆቹን አያርገበገ
በች፡ ከተቀመጠችበት እንደ ከዋስ ነገራ ተነስታ ። ጥላውንም፡
ወብቱና አቻሚም ደንግጠው ተነስተው፡ አፋቸውን በሰፊው እዩከ
ፈቱ ይመለከቱ ጀመር ።

“አይዘዋችሁ አትስጉ፤ ምንም አይሆኑ ። ከብት የቁም ዋና ስለ
ሚዋኝ፤ እንደ ሰው ተኝቶ ስለማይዋኝ፤ ፈረሰኛ ውሀ ንቅንቅ አያ
ደርገውም!” አለ እንደ የሶፊያንና የጉዋደኞቹን ድንጋጤ እዚያ
አጠገብ ቆም ይመለከት የነበረ ነጋዴ፡ ትንሽ እንደ መሳቅ ብሎ ።
አውነትም ቢድሩዎችን ከመንገዳቸው እያሰወጣ ዘቅዝቆ ይወረውራ
ቸው የነበረው ፈረሰኛ ውሀ፡ ከብቶችን ምንም ያክል ገፍቶ መንገድ
አላስለቀቃቸውም ። መንገድ መሪያቸው የቀደደላቸውን መስመር ሳይ
ለቁ፡ ሁሉም አፍንጫቸውን ውሃ እንዳይነካው አንገታቸውን ቀና
አድርገው እስከስታ እንደሚወርዱ እያረገረጉ፡ ወንዙን ቆርጠው
ሲሄዱ እጅግ ደስ ያሰኙ ነበር ።

“ጤና ይስጥልኝ በኻርንድ፤ እንደምን አሉ ። አሁንኮ ነው እር
ስዎ መሆንዎን ሰዎች የነገሩኝ ። ወይ ግሩም! ይመጣሉ እዩተባለ
ስንት ቀን ስንጠብቅ ኖረን፤ ዛሬ ባላሰብንበት መጡ?” አለ አንድ
ሰው፡ እዚያ ተሰብስቦ ከሚንጫጫው ብዙ ህዝብ መሀከል ተለይቶ
ከሁለት ተከታዮቹ ጋር መጥቶ፡ የውበቱን እጅ ካስቀመጠበት ሳያስ
በው ድንገት በሁለት እጆቹ ጨብጦ እስኪያመው በሀይል እያራገፈ።
ሰውዬው በቁመቱ በጣም ረኝጥሞች ከሚባሉት መሀከል የሚቆጠር
ባይሆንም፡ ከመሀከሉኞች በላይ የሆነ፡ ወፍራም ስጋ ባይኖረውም
አጥንተ-ሰፊ፡ አይኖቹ፡ አፍንጫው፡ ከናፍሩ፡ ጥርሶቹና ሌላው
ቁጥር መልኩ ለዩብቻ “መጥፎ ነው” የሚባል ነገር ባይኖረውም፡
ሁሉም ባንድ ላይ ሲታይ ደስ የማይል፡ “ደም ግባት የጎደለው”
የሚሉት አይነት ነው ። ባለባበሱም፡ በድፍ መልኩ ወደ ቆዳነት
የተለወጠ፡ ካኪ ባርኔጣ ከማድረጉና እስከ ጉልበት የሚደርስ የጎማ
ጫማ በግሩ ከማጥለቁ በቀር፡ እዚያ ከተሰበሰበው ነጋዴና ባላገር
ምንም ያክል ልዩነት አይታይበትም ።

“ጤና ይስጥል...ኝ” አለ ወብቱ ጥርሱን ነክሶ፡ ሰውዬው
እጁን አጥብቆ ጨብጦ ስላሳመመው ለመላቀቅና፡ ከተቀመጠበት
ሰመነላት እዩተጣጣረ ።

“የለም አይነሱ ፤ እዚያው ይሁኑ ፤ በግዜር አይነሱ” አለ ሰውዬው ላንድ እጁ የውበቱን እጅ እንደ ያዘ ፤ በሌላው ትከሻውን ይዞ በሀይል ወደ ታች እየተሜኑ ።

“አወቁኝ ግ” አለ ቀጠለና ። “መልኬን አያውቁም ይሆናል፤ አምን ስላልተገናኘን መልኬን አያውቁም ፤ ስሜን ግን እንደሚያውቁ ርግጠኛ ነኝ ። ልጅ ድባቤ ብሩ ግለት እኔ ነኝ ፤ እንግዲህ ይወቁኝ!”

“ልጅ ድባቤ ብሩ ፤ ልጅ ብሩ!” አለ ውበቱ ፤ ያን ስም ከዚያ ቀን በፊት መስማቱ ትዝ አልለው ስላለ ግር ብሎት ። “ይቅርታ ያድርጉልኝ ፤ ረስቸ ይሆናል” አለ ቀጠለና ፤ አይነን ሳያረግብ በልጅ ድባቤ ብሩ ላይ እንደ ተከለ ፤ ሊሰበር እስኪደርስ ተጨብጦ ቆይቶ በግድ የተለቀቀ ቀኝ እጁን በግራው እያሻሸ ።

“ባለ-ስራ አይደሉ ፤ ባለ ስራ ሰው ቢረሳ አይፈረድበትም ። እና... ባለ ስራ ስለሆኑ ረስተው ነው እንጂ ፤ የኔን ስም ሳይሰሙማ እንዴት ይቀራሉ? ልጅ ድባቤ ብሩ ሲባል...ሀ...ሀ ፤ ልጅ ድባቤ ብሩ ሲባል... በሙሉ ኢሉባቦር የማያውቅ ይገኛል? እሱን ግዴ ስም ፤ ወደ ፊት ይሰሙታል ፤ አሁን ይነሱ እንሂድ” አለ ድባቤ ።

“ወዴት ግ” አለ ውበቱ ግር እንዳለው ።

“ወደቧት ። መቸስ እዚህ ደርሰው ቤቱን ሳያዩና ፤ እዚያ ትንሽ አርፈው ቡና ሳይጠጡ አይሄዱ ፤ ይበሉ ይነሱ ፤ ይነሱ እንሂድ ጌታየ” አለ ፤ ልመና ይሁን ትእዛዝ ቅጡ በማይታወቅ ያነጋገር ስልት ።

“እግዚአብሔር ይስጥልን ፤ ቤት ማግኘትና ቡና መጠጣቱ ለሌላ ቀን ይሁንልን ፤ አሁን ልጆቻችንን ፤ ልብሳችንን እንኩዋ ፤ እዚያ ከውሀው ማዶ ትተን ስለ መጣን መሄድ አለብን” አለ ውበቱ ፤ ልጆቻችንና ልብሳቸውን ትተው የመጡበትን በጁ እያመለከተ ።

“አውቁያለሁ ፤ መቸ አጣሁት ፤ ልጆችንም ፤ ሁሉንም በዚያው ስናልፍ እንወስዳቸዋለን ። ቤቱምኮ በዚያው በኩል ነው ፤ ያ አቀብቱ ላይ የሚታዩው ነው”

“እግዚአብሔር ይስጥልን ፤ ሌላ ጊዜ እንመለሳለን ፤ ዛሬ እቤታችን እንግዶች ስለ ቀጠርን ቶሎ መመለስ አለብን ።

“እማይደረገውን ፤ እስኪ በዚህ አልፎ እኔ ቤት ገብቶ ሳያርፍና ቡና ሳይጠጣ የሄደ በኻርንድ ፤ ዲኒክቲር ፤ ጠቅላይ ጸሐፊ ፤ ጠቅላይ ሳይ... እንደራሴ እንኩዋ ማነው ፤ ግንንም ሊጠይቁ ይችላሉ ። በሌ

ሰም የቀረበው ፣ ከባቂላና ከዳጉሳ ዱቂት ባንድ ላይ ተደባለቆ የተጠፈጠፈ ፣ ያይን ምልክት የማይታይበት ፣ አወፋሪና መክረሩ ለክብት የሚሰጥ ደረቅ ጥረሽ እንጂ ፣ እንጀራ የማይመስል ነው ። በላዩ ትኩስ አብሲት የመሰለ ፣ አልፎ አልፎ ትላልቅ የባቂላ ክክ የተገጠ ባጠበበት ነገር ፈሰበታል ። ወጥ መሆኑ ነው ፣ ከዚያ ሁሉም እንደ ተማክሩ ባንድ ላይ ላሽከሮች ፣ ላብዲላና ለጃለታ ወደ ቀረበላቸው ቢመለከቱ ፣ የባቂላና የሰንዴ ድብልቅ ንፍሮ ቀርቦላቸው ስላዩ ፣ ሁሉም እሱን መመኘታቸውን የሚገልጽ አስተያየት ተለዋወጡ ።

“በሌላ ቀን እክላችሁዋለሁ ጎበዝ ፣ ዛሬ . . . ያልተጠነቀቅሁበት ቀን ሆኖ ነው ።” አለ ደባቤ ፣ ላሽከሮች ንፍሮ ስለ ቀረበላቸው ጌቶቻቸው የተቀደሙ መስሎት ።

“እረ በጣም ጥሩ ነው ፣ ተስማምቶናል ።” አሉ አብዲላና ጃለታ እዩተቀባበሉ ።

“የጠጣሁት መድኃኒት ከላሻረኝም ፣ አሁን ብበላ ምንም አይለኝ ጥላዩ ፣” አለች ሶፊያ ፣ ውሸትዋን ፣ ብይ እንዳትባል ።

“ከበላሽማ አያኸርሽም ፣ ባትብይ ይሻላል ።” አለ ጥላሁን ፣ አውቆባት ። ሶፊያ ነፃ ጭጣች ። አቻሚ ግን ሶፊያ የሰጠችውን ምክናያት እንዳትደግም ውሸት መሆኑ የሚታወቅ ስለሆነ ፣ ሌላ ምክናያት ፈልጋ ስላጣች ተጨነቀች ። ለመብላትም ብታስብ ሆድዋ ሁሉ ታወከባትና አፍኖ ውሀ ሲሞላ ፣ አይኖችዋ ሲቀሱ ባልዋ ተመልክቶ

“እንደ ገና ተሰማሽ ? አስቲ . . . ወደ ነፋሱ ውጪ ።” አለ ።

“ኡም ፣” አለች አቻሚ ፣ “አዎን” ለማለት አፍጥን እንደ ገጠመች ግንባርዋን ወደ ላይ ገፍታ ።

“በምትሁት ! ምን ሆኑ ?” አለ ደባቤ ፣ ለመቅመስ ቆርሶ ፣ በወጥ የነከረውን ቁጣ በጁ እንደ ያዘ ።

“ትድም ውሀ ውስጥ ወድቃ ሲያስታውካት ቆይቶ . . . ትገሽ ተሸለግታ ነበር ። አሁን እቤት ስለገባች ነፋስ ሲያንላት ጊዜ . . . ሲመለስባት ነው መሰለኝ ። ወደ ነፋሱ ሂጂ ፣ ሁለታችሁም ሂዶና ሁዋላ በግ ስንጠጣ ትመጣላችሁ ።” ሲል ውበቱ ፣ አቻሚና ሶፊያ ደስ ብለውዋቸው እዩጦጦ ወጡ ። ውበቱና ጥላሁን ግን ፣ ያን እንኩዋንስ መብላቱ ማየቱ የሚያስጸይፍ ነገር ፣ በይሉኝታ መብላት ጀመሩ እያንዳንዱን ጉርሻ በያፋቸው ሲያንከራትቱ ቆይተው ፣ በሚውጡበት

ጊዜ የተዘጋ ጉሮሮዎቸው አልከፈት እያለ በግድ እየታገሉ ፣ በግድ እየገፉ ፣ ሲውጡ እያያቸው ፣ ድባቤ ጥሩ ድግስ እንዳለና ሁሉ ፣ ቋጣውን በደየው ይነክርና ፣ አንድ ጊዜ በውበቱ ፣ አንድ ጊዜ በጥላሁን እጅ እያደረገ ፣

“እሾ ፣ እሾ ፣ ይብሉ አባክዎ የኔ ጌታ ፣ እኔን ደስ እንዲለኝ” ይላል ።

“እኔ አፈር ስበላ ፣ እንክት ፣ ምሽክ ስል ብሉልኝ እባካችሁ!” ይላል አሁንም በጃቸው የያዙትን ሳይበሉት በላይ በላይ እየጨመረ ።

“እስቲ . . . በጃችን የያዘነውን እንብላው ይተዉን እባክዎ!” አለ ወብቱ ፣ በሁለት እጁ የተሸከመው እንዳለ ድግሞ ይጠበት ሲመጣ ጊዜ ።

“ይችን ብቻ ፣ ሁለተኛ አልመጣም” አለ ድባቤ ።

“ይችን ነው ፣ በቃ እንግዲህ ፣ እርም ነው ፣ ያባቴን ስጋ ሁለተኛ አልመጣም ፣ በውጭ የተገኘ ነገር ባይጥምም እቤት ያደርሳል ብዬ ነውኮ!” አለ አሁንም በደየ የተነከረ ቋጣውን ይዞ ወደ ጥላሁን እያመራ ። ጥላሁን መከላከሉን ትቶ ይስቅ ጀመር ።

ድባቤ ፣ “ሁለተኛ አልመጣም” እያለ መላልሶ ከማለ በሁጥላ ፣ መሀላውን ጥሶ ማስቸገሩን ፣ መሀላ የማያቆመው መሆኑን ፣ ሲያዩ ወብቱና ጥላሁን በጃቸው የያዙትን በመብላት ራንታ እመሶቡ ላይ እያስቀመጡ ፣ የሚሰጣቸውን መቀበል ሲጀምሩ ጊዜ ተዋቸው ።

“እንዲያው . . . ሰው ባገሩ እንደሌለ እቤት ሳትገቡ ከውጪ እንዳትመለሱ ብዬ ነው እንጂ . . . ‘ለናንተ ፣ ለጌቶች የሚሆን ነገር አለኝ’ ብዬኮ አደለም!” አለ ድባቤ ፣ በተናገረው አምኖ ሳይሆን ፣ ከንግዶች ምስጋና ለመቀበል ሲል ።

“እረ በጣም ጥሩ ነው ፣ ያውም እንግዳ ይመጣብኛል ብለው ሳይጠነቀቁ በድንገት ፣ እንዲህ ያለም የለ!” አለ ወብቱ ።

“ያንድ ቀን ማስጠንቀቂያ ቀደም ብሎ ተሰጥቶኝ ቢሆን ኖሮማ... መቼ እንዲህ ነበር!”

“አሁንም ቢሆን ምንም የሳደለ ነገር የ... ለ ፣ ምንም አያስቡ” አለ ወብቱ ፣ እነ አብዲሳ የሚበሉትን ንፍሮ አይኑ ሰርቆ ሲያይ አላቡ ወደ ንፍሮው ሄደ ። “እስቲ እንዲህ ያለ ጥሩ ንፍሮ እያለ እሱን ቢሰጠን ሳይቸግረው . . . ጥቁር ቋጣ በነጭ አብሲት አቅርቦ ፣ ‘ካልረገገ’

ችሁ፣ እያለ የሚያሰቡት ሰው አለ ግ” አለና ውበቱ ባላቡ ፣ ከትብሎ ሲለቅ ጊዜ ፣ ለጊዜው ሁሉም ደንገጡና ፣ በሁዋላ ፣ ምንም የላቀቀትን ባያውቁ አብረውት ላቁ ።

“እናንተን ፣ የዛሬን ጌቶች ከድሮዎቹ ጋር ሳስተያይ በጣም ይገርመኛል ።” አለ ደባቤ መሶብ ተነስቶ ፣ ሴቶችም ተመልሰው ፣ ቡና ሲጠጡ ።

“እንዴት?” አለ ውበቱ ።

“የድሮ ጌቶች ከከተማቸው ወጥተው ወደ ባላገር መሄድ ሲያስቡ ፣ በያንስ አንድ ሳምንት አስቀድመው የሚተላለፉበትን መንገድ ሳይቀር ስለሚያስታውቁ ፣ በደረሱበት ሁሉ ሰንጋና ጠጅ ሳይቀር እዩ ተደገሰላቸው ፣ ግብር ሲያበሉ ፣ መተያያ ሲቀበሉ ውሰው ፣ አድረው አንዳንድ ጊዜም ሰንብተው ነበር የሚመለሱ ። የዛሬ ጌቶች ግን ፣ እንዲህ እንደ ዛሬው ድንገት ብቅ ትሉና ፣ ‘መተያያ አምጡ’ ማለቱ ቀርቶ ቡና አፍልቶ ‘እባካችሁ ጠጡልኝ’ የሚል የተገኘ እንደሆነ እንኩዋ .. ለዚያ ገንዘባችሁን ከፍላችሁ ትሂዳላችሁ ፣ እኔ.. በጣም ነው የምገረም ። እዚህ እኔ ቤት ስንት በዥሮንዶች ፣ ስንት ዲኒኩቲ ተሮች ፣ ጠቅላይ ጸሐፊዎች .. ጠቅላይ እንደራሴዎች እንኩዋ ገብተዋል ፣ ታዲያ ሁሉም ቡና ጠጥተው ሲሂዱ ፣ እንዲያው በያንስ በያንስ አምሳ ብር ሳይሰጥ የሄደ የለም ። የጠቅላይ እንደራሴዎች ነገር መቸስ ሌላ ነው ፣ አቅማቸውም የዚያኑ ያክል ነው ፣ እንደራሴዎች ‘የበሬ መግዣ ይሁንህ ፣ የበቅሎ መግዣ ይሁንህ’ ይሉና የተከተሉ ዋቸው ሰዎች ሳያዩ መቶ ፣ መቶ አምሳ ፣ እስከ ሁለት መቶ ብር እከሴ ውስጥ ሽጉጥ ያደረጉልኝ አሉ ። መስጠቱ ብቻክ አደለም ፣ ያለጣጡ መንገድ እንኩዋ ልዩ ነው ፣ የድሮ ጌቶች ሲሰጡ እንኩዋ ባሽከር እጅ ነው እንጂ በጃቸው አይሰጡም ነበር ። ‘ይህን ያክል ስጠው!’ ይላሉ ። የዛሬዎቹ ግን ስትሰጡ በጃችሁ ፣ ያውም ለብቻ ፣ አሽከር ሳያያችሁ ነው ፣ አረ ልዩነታችሁ የት ተቀራርቦ ፣ እግዚር መንግስቱን ያጥናው እንጂ የዛሬን ጌቶች... የመሰለ የለም ።”

“ይህ ሁሉ የምስጋና ጋጋታ ገንዘብ ስጡኝ ለማለት ነውኩ ፣ ገላቶዎችሁዋል ።” አለ ውበቱ በንግሊዝኛ ፣ ትንሽ እንደ መላቅ ብሎ ።

“እቤቴ ካልገባችሁ ብሎ ያን ያክል ማስጨነቁስ እንዲያው መሰለህ? ለዚህ ነውኩ ፣ መስጠት አልብህ” አለች ሚስቱም ፣ እንዲህ በንግሊዝኛ ።

ሲወጡ ፣ ወብቱ ድባቤን ለብቻው ወስዶ ፣ ስለ መስተንግዶው በጣም ካመሰገነው በሁዋላ እሱ እንዳለው ፣ “ሰዎች ሳያዩ ስድሳ ብር እኪሱ ውስጥ ሽጉጥ” አደረገለት ።

“አይ...ምን አሳሰብዎት ?” አለና ድባቤ ፣ ምንም እፍረት ሳይሰማው ወብቱ እኪሱ ውስጥ የሸገጠለትን ገንዘብ ቶሎ አውጥቶ እፊቱ ይቆጥር ጀመር ።

“የበቅሎዎችንና የባቱዎችን ኪራይሳ... እኔ ከዚህ ልክፈል መሰለኝ !” አለ ፣ ገንዘቡን ቆጥሮ እኪሱ ካገባ በሁዋላ ።

“የለም እሱንማ እኛ እንከፍላለን ፣ ስንት ነው ?” አለ ወብቱ ።

“ለባቱዎች ባልጋ ሶስት ብር ፣ ለሁለት አልጋ ስድስት ብር ፣ ለበቅሎዎች ባንድ በቅሎ ሁለት ፣ ለሶስቱ ስድስት ፣ በድምሩ አስራ ሁለት ብር ነው ።”

ወብቱ ጥዋቱን እሱ ላንድ በቅሎ የከፈለው ኪራይ አንድ ብር ስለ ነበረ ፣ አሁን ድባቤ የጠዩቀው ኪራይ ትክክለኛ አለመሆኑን ቢያውቅም ፣ አፍሮ ፣ ያላንዳች ጥያቄ የተጠዩቀውን ከፍሎ ፣ እንደገና አመሰግኖ ፣ እዚያው እንዲሰናበቱ ቢለምነው ፣ ድባቤ ፣ “አይ ቃጣም” ብሎ እስከ መኪናው ድረስ አብደጥቸው ሄደ ። ከዚያ የጫኑትን ልዩ ልዩ ድግስ እንዳይበሉ ክፍ እድል ድባቤን አገዘባቸው ፣ የጾም ውሎ ዋጋ ወብቱ ሰባ ሁለት ብር ከፍሎ ፣ ድግሳቸውን እንደ ጫኑ እየተገረመም ፣ እየሳቁም ፣ ተመልሰው እየታቸው ገቡ ።

ምእራፍ ፲፬

የኪ

አቻምየለሽና ውበቱ፡ ጥላሁንንና ሶፊያን ጎራ አብረዋቸው እንዲቆዩ ለማድረግ ይፈጥሩት የነበረው መላ ሁሉ ማለቅ አይቀርምና፤ አልቆ ሁሉቱ መንገደኞች ጉዞዋቸውን ወደ መጨረሻ መድረሻው የሚቀጥሉ በት ጊዜ ሲደርስ መለያየቱ፡ በተለይ ለሴቶቹ ሞት መስሎ ታያቸው።

ሶፊያና አቻምየለሽ አብረው የሰነበቱበት ጊዜ አጭር ቢሆንም፤ በዚያ አጭር ጊዜ በጣም ተለማምደው፤ ከመዋደዳቸው የተነሳ በዩስ ማቸው፤ መጠራራቱን እንኩዋ ትተው፡ “ውጪ ፉኖ” ነበር የሚባባሉ፤ አቻሚ ሶፊን-ሬተ ክብ ስለሆነች፡ “ውጪ” ትላታለች። ሶፊ በበኩልዋ፤ አቻሚን አፍንጫዋ ትንሽ አጠር ያለ ስለሆነ፡ “ፉኖ” ትላታለች። ስለዚህ ውጪና ፉኖ የተለያዩ እለት ተያይዘው ሲላቀሱ፤ ተዋድዶ መለየት የተወው ሀዘን በዩልቡ የተኛበት ጎረቤት ሁሉ፤ እነሱን ሲያይ ተቆ ስቅሶበት፤ ከነሱ ጋር አብሮ ያለቅስ ጀመር።

ውበቱ፡ ለጥላሁንና ለሶፊያ መሬታቸውን ለማስረከብና፤ ወዲያ ውም ከየኪ ሹማምንት ጋር አስተዋውቆዋቸው፤ እንዲረዱዋቸው አደራ ለማለት አብሮዋቸው መሄድ ስለ ነበረበት፤ ከጎራ እህዳር አጋማሽ ላይ ተነስተው፤ በበቅሎ ቀስ እያሉ ተጉዘው የኪ እስኪደርሱ፤ አምስት ቀን ፈጅባቸው። ከመስከረም እስከ ኅዳር፤ አንዳንድ ጊዜም እስከ ታህሳስ መጨረሻ ያለው ጊዜ፤ በየኪና ባካባቢው ካመቱ ሁሉ እጅግ የሚያምር፤ ደስ የሚያሰኝ ወራት ነው። ያ ወራት መሬት ከማናቸውም ጊዜ የበለጠ ባበባና በፍሬ አገጣጣጥ፤ አምራ፡ የምትታይበት ነው። በመንገድ ሲሄዱ በቀኝና በግራ፤ በግልጽ ቦታ ያለው የቡና ዛፍ ሁሉ ፍሬው ቀልቶ፤ ከእግር እስከ ራሱ ጃኖ የተከናነበ መስሎ፤ በከፊል ትላልቅ ዛፍ ያጠለ በው እንዲሁ በከፊል ቀይ፤ በከፊል ዳማ፤ በከፊል አረንጉዋይ ሆኖ፤ ነገር ግን ሁሉም ፍሬው ስለ ከበደው ራሱን ወደ መሬት አዘንብሎ፤ ባንድ ነት ሲታይ፤ ለጌጥ በልዩ ልዩ ቀለም አዝጎርጎሮ እጅ ለማስነሳት ያለ ለፉት ይመስላል። ያ ወራት፤ በየኪና ባካባቢው ሁሉ፤ ከበቆሎውና ከዶ ንቃው እውጭ በሽቱ ከሚበላው የተረፈው እቤት ገብቶ “የድሀ ድሀ”

ከሚባሉት በቀር ፡ አብዛኛው ሕዝብ ጠግቦ የሚያድርበት ወራት ነው።
 ያ ወራት ፡ ቡና ሊለቅም ከሩቅ የሚሰበሰበው ሙያተኛ የለቀመበትን
 ባለርሱት ይሁን ጢሰኛ ባላገር ቡና የሸጠበትን ይዞ ፡ የልብስ መልበስ
 ልግድ ከሌላቸው በቀር ፡ ልብስ እያማረጠ ሲገዛ ፡ ስጋ እያማረጠ ሲበላ፡
 ጠጅና አረቅ እያማረጠ ሲጠጣ የሚታይበት ወራት ነው። ያ ወራት ፡
 በተለይ የዚያ አገር ተወላጆች የሆኑት የቤት አባቶች ፡ ከምሽቶቻቸውና
 ከልጆቻቸው ጋር ፡ ትናንሾች ልጆች እንኩዋ ሳይቀሩ ፡ ቡና የሸጡበት
 ገዝብ እስኪያልቅ በልተው ፡ ጠጥተው ፡ ሰክረው ፡ ትናንትንም ነገንም
 ረሰተው ፡ ዛሬን ብቻ ደስ ብሎቸው ለመኖር ወስነው ፡ ቢታቸውን
 ከፍት እዩተው በዩዛፉ ስርና በዩመንገዱ ዳር እዩወደቁ የሚያድሩበት
 ነው። ያ ወራት ፡ መብልና መጠጥ በሚሸጥበት ሁሉ ሌትና ቀን እዩ
 ተበላ ፡ እዩተጠጣ እንደ ሰርግ ቤት ሲዘፈን ፡ ርሀብና ችግር እንደገና
 ወደ የኪ ተመልሰው ሳይመጡ ፡ አንድያቸውን ተራጥመው የሄዱ የሚ
 መሰሉበት ነው። በጠቅላላው የኪን በዚያ ወራት ለመጀመሪያ ጊዜ
 እዩቶ የሚሄድ ደርሶ ሂያጅ ፡ በውበት ይሁን በሕዝብ ድሎት እሱን
 የመሰለ አገር በሙሉ ኢትዮጵያ እንደሌለ ይምላል።

እንዳጋጣሚ ውበቱ ሶሬያንና ጥላሁንን ይዞ የኪ ሲደርስ ፡ የየኪ
 ምክትል ወረዳ ገዢ ወደ ሌላ አገር መሄወሩ ስለነበረ ፡ ቤቱን ከነቃው
 ለነጥላሁን ፡ የራሳቸውን ቤት ሰርተው እስኪወጡ ፡ አከራይቶቻቸው
 ሄደ። ስለዚህ ፡ ለነጥላሁን የራሳቸውንና የሌሎችንም ፡ ሊታዩ የሚገባ
 ችወን የቡና መሬቶች የገንዘብ ሚኒስቴር ሹም ፡ አሳዩ መብራቱ እያ
 ዞረ ያሳያቸውና ፡ ሳዳርና ቀንም ለማረፍ ወደ ተከራዩት ቤት ይሄዳሉ።
 ምግብ ግን ለመጀመሪያዎቹ ጥቂት ቀናት አሳዩ ቤት ነበር። በሁዋላ አን
 ዲት አሸከር ካሳዩ ቤት መጥታ እዩረዳቻት ሶሬ ራስዋን ቻለች።
 ይሁን እንጂ በምሳም ቢሆን በራት ጊዜ ካሳዩ ቤት ደግሰ ሳይመጣ
 ቅርቶ አያውቅም።

“ ታዲያ . . አገራችንን ወደዳችሁልን ? ” አለ አሳዩ ፡ አንድ ቀን
 እንደ ተለመደው ሲዞሩ ቆይተው ተመልሰው እሱና ውበቱ ጠጅ፡ሶሬና
 ጥላሁን ብርዝ ይዘው እንደ ተቀመጡ ። ሶስት ሰዎች ግድግዳውን እዩ
 ተደገፉ ቆመው ነበር።

“ ግሩም ነው፤ በውነት ግሩም ነው። እግዚአብሔር በመሬት የሚኖር
 ቢሆን ኖሮ ምናልባት . . ጎራንም ፡ ይህን አገርም ፡ ስንዝር መሬት ለማ
 ንም ሳያከፍል የግል ንብረቱ ያደርገው ነበር፤ ” አለች ሶሬያ ፡ ምንም
 እንኩዋ አድንቆቱ ከልብዋ ቢሆን በቀልድ መልክ።

“እንዲያውም ካልሽሰ : እግዚር አንድ ጊዜ እዚህ ይኖር እንደ ነበረ የዚህ አገር ሰዎች ያወራሉ፤ አንዳንድ ምልክቶችም ዛሬውኑ ይታያሉ፤ ብቻ ያ ጊዜ መቸ አንድ ነበረ የሚናገር የለም” አለ አሳዬም እንዲሁ በቀልድ መልክ ።

“ጭዋታ ካልቀረ እንዲህ ነው መጫወት፤ እግዚር እዚህ ይኖር እንደ ነበረ የሚያመለክተው ምኑ ነው እባክህን ከመለኮትነት ባህሪው ትንሽ ተቀርፍ፤ እዚህ የቀረ አለን ወይስ... ብቻ ጎጃሞች ዘመዶችህ የሰሙ እንደሆነ ከነገሩህ ቆይህን እንዳይገፍት ተጠንቀቅ” አለ ውበቱ እዩሳቀ ።

“ለምን ምን አደረግህ ብለው?”

“አንድ ጎጃሚ እንደ ነገረኝ : ጎጃሞች : ‘እግዚር ጎጃምን ከሁሉም አሳምሮ ሰርቶ : እዚያው ከሚፈጠሩት ምርጥ ዘሮች በቀር ማንም እን ዳይደርስባት ዙሪያዎን በግዮን አጥሮ ያስቀመጣት : እሱ ሲመጣ ማረ ፈያ እንድትሆነው ነው’ እያሉ ይረክራሉ፤ ይህን በነሱ ፊት ያፍሮ ‘አሌ’ የሚል የተገኘ እንደሆነ... እንኩዋንሰ እንዳንተ ነው፤ ጣቸው የወጣ : ማንም ቢሆን አይምሩትም አሉ” አለ ውበቱ አሁንም በቀልድ መልክ ።

“እንጂ ፤ ከጎጃም በሀጻንነቱ ስለ ወጣጋ እንደሆነ እንጂ : እንዲህ ያለውን ጭዋታ ያለዛሬ ሰምቸው አላውቅም ። ይልቅስ ጎጃሞች ሌላ ነገር ይላሉ” አለ አሳዬ : ትንሽ እንደ መሳቅ ብሎ ። “ይልቅ. ጎጃሞች በእሪት ዘፍጥረት : ‘የኢትዮጵያ መሬት በሙሉ በግዮን የተከበበ ነው’ የሚለውን እዩጠቀሱ : ‘ኢትዮጵያ ማለት ጎጃም ናት ፤ ሌላው ሁሉ የዷ ዘርፍና ቅርንጫፍ ነው’ ሲሉ ሰምቻለሁ” ሲል ፡

“እንዲያ እንጂ ፤ የባሰውን አመጣው !” አለ ውበቱ ከዚያ ሁሉም ባንድ ላይ ይስቁ ጀመር ።

“ብቻ አሁን እሱን እንተውና” አለ አሳዬ : እሱም ሲስቅ ቆይቶ ። “አሁን እሱን እንተውና : እግዚር እዚህ ይኖር እንደ ነበረ ምልክቱ ምንድርነው” ላልሸው : እዚህ ባጠገባችን አንድ : እንዲሁ ጠቅላላ ቅጡን ሲመለከቱት : ምርጥ ጠራቢ ተጠንቅቆ እንደ ጠረበው ዋዳት ገበታ ከታች ከመቀመጫው ትንሽ ሱበሱበ : ከላይ ከበብ ብሎ : ጠርቆ ሰፋ ያለ የሚመስል ፤ ሰፋቱ ገሰጋሽ እግረኛ : ባንድ ቀን ዞሮ የማይደርሰው : ዙሪያውን በሌላ ቦታ የማይታዩ : ተራ ያልሆኑ የልምላሜና ያበባ እጸዋት ያስጊጡት : በተጨማሪ : ወደጎን ተስፋፍተው ያካባቢውን

ተራሮች ለመግፋት የሚገቡትን ለይ ረዘመው ሰማይ ለመንካት የሚገጠራሉ ለገደ ኦሞ፣ ጎንጂና ተንጂ የሚባሉ የአጸዋት ነገሰታት ግርማ ሞገስ የሰጡት፣ እጁብ ድንቅ የሆነ መዋኛ አለ = ከምስራቅ ይህን ከምእራብ፣ ከሰሜን ይህን ከደቡብ፣ የሚመጣበትን አቅጣጫ አሁን . . . እዚህ ተቀምጦ ማረጋገጥ የማለታቸው፣ በጣም ትልቅ ሽገረት፣ ህብረ ሰማይ የሚመስል፣ እጅግ የሚያምር፣ መጠነም ሆነ ቀለሙ በጋ ከክረምት የማይሰወጥ፣ ውሀ እያጥመለመሰ እያመጣ ያን መዋኛ ይሞላል = በሽገረቱ ላይ፣ መሰረቱ የተጣለበት፣ ተሸካሚ አምዶቹ የታነጹበትና፣ በመሀል አሸጋጋሪ ቅስታ፣ የተሰካበት፣ ምን እንደሆነና ያሰራሉ ዘዴ እንዴት እንደሆነ፣ እንኩዋንስ ለኛ ለመሀይማኑ፣ እንዲያ ላለው መያ ጠበብት ነን ለሚሉትም ምስጢሩ እስከ ዛሬ ገና ያልተገለጸ፣ የግሩም ግሩም የሆነ ድልድይ አለ = ይህን ድልድይ አገሬው “የግዜር ድልድይ” ይለዋል = ይህ ድልድይ፣ ይህ የተቀደሰ የግዜር ድልድይ፣ ዛሬ በላዩ ጥቅጥቅ ያለ ደን በቅሎበት ሰው አያስተላልፍም = ምናልባት የሱ መሸጋገሪያ የነበረውን፣ ወደፊትም ሲመጣ የሚሸጋገርበትን ድልድይ፣ ሰው እንዳያጎድፈው እግዚር ራሱ ሆነ ብሎ በደን ማጠሩ ይሆናል፤ ታዲያስ ምልክት ከሆነ የምትፈልገው ይህ ከምልክት የተሻለ አደለምን ለምሳሌ እንዲያ ያለውን መዋኛ፣ ከክበበው ገጣጊጥ ጋር በዚያ ጊዜ ልብ አድርጉ፤ ገና ድሮ፣ የሰው እውቀት እዩተራቀቀ ሂደት ዛሬ በደረሰበት ሳይደርስ፣ ሰማይን ያለ ዋልታና ምስሶ ዘርግቶ ያቆመው፣ ምድርን ያለ ካሰማ የቀሰረው፣ እግዚር በረቂቅ ምስጢሩ፣ ለራሱ ሲል የሰራው ካልሆነ ማን ሊሰራው ይችላል? እንዲያ ያለውንስ ከምንና እንዴት እንደ ተሰራ ምስጢሩ የማይታወቅ ድልድይ፣ ያዋቂዎች አዋቂ፣ ራሱ ወደ መዋኛው በታ ሊሄድበት የሰራው ካልሆነ፣ የእንዴት ያለ አዋቂ እጅ ሰራው ሲባል ይችላል? ለኒህ ጥያቄዎች ሌላ መልስ አታገኝም = ቀላሉ መልስ፣ እውነት የሚመስለው መልስ፣ “ፊት አባቶቻችን፣ አሁን እኛ፣ ካራቱ ማእዘን ተሰብስበን መጥተን ክፋት እስክናስተምራቸውና፣ በዚህ ምክናያት ተቀይሞ እስኪተዋቸው ድረስ፣ የዚህ አገር ተወሳጆች፣ እግዚር ለጉዋደኝነት ሰውን ፈጥሮ በገነት ሲያስቀምጠው፣ ‘ይህንልኛል ብሎ እንዳስበውና ተስፋ እንዳደረገው ደጎችና ንጹሆች ስለነበሩ፣ የእኛን ረዘውን እዚህ እየመጣ ከነሱ ጋር ያሳልፍ ነበርና ለዚያ ራሱ ያሰናዳው ነው’ ማለቱ ነው” ብሎ አሳዩ ልብወለዱን አውርዶ ሲጨርስ፣ ሁሉም አፋቸውን ከጉተው ሲሰሙ ቆይተው ባንድነት ሳቁ።

“እንዲህ ያለህ ደግሞ ተጫዋች መሆንህን አላውቅም ነበርኩ፤ የት ሸሽገሽው ናርዋል?” አለ ወብቱ፤ ከሌሎች ጋር ሲሰቅ ቆይቶ።

“አ-አ፤ ቁጥብ ነው፤ ጭዋታ እዩቆጠቡ ካልተጫወቱት አይወደድምኩ፤ ራሱንም፤ ተጫዋቹንም ያረክሳል” አለና አሳዩ እዩሳቀ፤ “ብቻ ...” አለ ቀጥሎ። “ብቻ አሁን ያልሁዋችሁኩ ብዙው እውነት ነው።”

“ምን ነው እውነት?” አለ ወብቱ።

“ከዚህ ብዙ ሳይርቅ አንድ ዙሪያ ገባው በጣም የሚያምር፤ ሰፊ ባህር መኖሩ፤ ይህን ባህር ቀለሙም ሆነ መጠኑ በጋ ከክረምት የማይለወጥ፤ ትልቅ ሽረት የሚመጣበው መሆኑ፤ በሽረቱ ላይ ከታች አሰራሩን ሲያዩት እጅግ የሚያስደንቅና ላይ ደን የለበሰ፤ ያገሩ ሰዎች፤ ‘የግዚር ድልድይ’ የሚሉት መሸጋገርያ መኖሩ ሁሉ እውነት ነው።”

“እውነትህ ነው?” አለ ወብቱ።

“መብራቱ ይሙት፤ ብትፈልግ ነገ ላሳይህ።”

“ነገሚ . . . ወዳገሬ ጉዞ ሳልጀምር እቀራለሁ? እዚህ ተስማማኝና . . . ቀረሁኩ! እስቲ . . . ከጠጁ ጨምረኝ እባክህ” አለ ወብቱ፤ በብርጭቆው የነበረውን ጨልጦ። ከዚያ ግድግዳ ተደግፈው የቆሙት ሶስት ሰዎች፤ ለወብቱ ጠጅ ለመሙላት እዚያ ከተደረደሩት የጠጅ ጠርሙሶች አንዱን ይዘው ሲነጣጠቁ፤ በመሀከል ወድቆ ስለ ተሰበረና ጠጁም ስለ ፈሰሰ፤ ሶስቱም ደንግጠው ለመሮጥ ሲቃጡ ወብቱም፤ ሶፊ ያና ጥላሁንም ሁኔታቸውን እዩተመለከቱ ይገረሙ ጀመር። አሳዩ ብቻ ምንም የመገረም ምልክት ሳያሳይ፤ ተነስቶ ጠጅ ከሞሉት ጠርሙሶች አንዱን አምጥቶ በወብቱም፤ በራሱም፤ ብርጭቆዎች አደረገና የተረፈውን እራታቸው ባለው ጠረጴዛ ላይ አስቀምጦት ቁጭ ሲል፤ ወብቱ መታገስ አቃተውና፡

“አሽከር ሲበዛ ትርፉ ይህ ነው! ለመሆኑ . . . ትናንት መጥተህ ይህን ሁሉ አሽከር ምን ጊዜ ሰበሰብሽው?” አለ፤ ጥላሁንን አተኩር እያዩ።

“እኔ? እረ አንድም የለኝ ወንድሜ! ትናንት አንተ የላከህልን ሴት ብቻ ናት በቤታችን ያለች” አለ ጥላሁን፤ ወደ አሳዩ ዘወር ብሎ።

“እንግዲያ እነዚህ ሰዎች ምንድር ናቸው?” አለ ወብቱ፤ ሶስቱን ሰዎች ባገጨ አመልክቶ።

“እስረኞች ናችሁ?” አለ አሳዩ፤ ከቅርታ ፈገገታ ጋር ሶስቱን ሰዎች እያዩ።

“ከ?” አለ አባይ። “የሆነ ቤት ታውቅታላችሁ?”

“አይ”

“ሂድና እዚያ ቆይታችሁ የሚሰጡዎትሁን ይዛችሁ ኑ።”

“ለመሆኑ የምን አስረኛችናቸው?” አለች ሶፊያ፣ ሰዎቹ ትእዛዝ ቻውን ተቀብለው ከወጡ በሁዋላ። እኒያ ሶስት ሰዎች አስረኛች መሆናቸውን እንደ ሰሙ ውበቱም፣ ሶፊያና ጥላሁንም እዚያ በምን ምክና ያት እንደ ተገኙ ለማወቅ አስከፊው ችኩለው ነበር።

“ሲቸግራቸው ተበድረው ይበሉና፣ መክፈል ሲያቅታቸው ይታሰራሉ፣ እዚህ አገር ከሰረኛው በጣም የሚበዛው ተበድሮ እዩብላ መክፈል የሚያቅተው ነው። ወንጀል ሠርቶ የሚታሰር... ቢገኝም አልፎ አልፎ ነው” አለ አሳዩ።

“በሀገኩ ማንም ሰው ብድር ባለመክፈሉ አይታሰርም። ብድሩን ያልከፈለበት ምክናያት ባለመቻሉ መሆኑ ከተረጋገጠ ነጻ ነው” አለ ጥላሁን።

“አ... ይህ የኛ አገር ህግ ሌላ ነው! አሁን ያልኸው ያዲስ አበባ ህግ ይሆናል። ብቻ ያዲስ አበባ ህግ እዚህ አይደርስም፣ ይርቀዋል! እንኩዋንስ ያዲስ አበባው የጎሬውም እዚህ አይደርስ። ከሰንት አንድ ቢደርስ እንኩዋ በጣም ደክሞ፣ መልኩ ተለውጦ ነው የሚደርሰው” አለ አሳዩ፣ ባሻጠር።

“እ... ቪ... ታዲያ ለምን ዛሬ እኛ ዘንድ መጡ?” አለች ሶፊያ።

“እስር ቤት የሚበሉት የላቸውም፣ የወህኒ ቤት ዘበኞችን ተለማ ምጠው ሲለቁዎቸው፣ እንዲህ በዩሰጢ ቤት ሄደው ያገኙ እንደሆነ በልተው፣ ያለንጂ፣ ያለጠባቂ፣ እስር ቤታቸው ተመልሰው ይገባሉ። ስለዚህ... ሌላው ስለ ሰለቻቸውና፣ “እናንተ እንግዶች በመሆናችሁ ራሳችሁን በመልካም ለማስተዋወቅ ጠቀም አድርጋችሁ ሳታጎርሱ አትቀሩም” ብለው ይሆናል። ዛሬ ወደናንተ የመጡ። ይርባቸዋል። እንዳያችሁዎቸው ትእዛዝ በሰሙ ቁጥር አንዱ ከሌላው ቀድሞ ትእዛዙን ለመፈጸም የሚሻግ፣ ለሁሉም የሚበቃ ያልተገኘ እንደሆነ፣ የሚገኘውን ያክል ለብቻው ለመውሰድ ነው።”

“እስር ቤት የሚበላ ከሌለ ከዩቤታቸው አይሄድላቸውም? ያለዚያስ... እንዲህ ወጥተው መሠራቸው ካልቀረ፣ በዩቤታቸው እዩብሉ እንዲመለሱ ቢደረግ ምን አለ?”

“እቤታቸውም ምንም የሌላችሁት ናቸው እንጂ የሚያገኙትን
ይሄድላቸዋል ።”

“እንዴት? ሌላው ቢቀር ለራሱ ማስታገሻ ያክል እንኩዋ፣ በቤታ
ቸው ምንም የሌላቸው ሰዎች አሉ ግለት ነው?”

“ካገሩ ተወላጅ የሚበዛው ፣ ምናልባት ከመቶ ዘጠና አምስቱ እን
በል ፣ ባገሩ ምቹነትም ይሁን በሌላ ምክናያት ፣ ለንፍና ስለሚያጠቃቸው
ምንጊዜም ከሶስት ፣ ቢበዛ ካራት ወር በቀር ፣ ከችጋር ወጥቶ አያውቅም።
ነገር ግን ከጥቂት አመታት ወዲህ ፣ ‘ችጋሩ በጣም እዩከፋ ሂደ’ ይባ
ላል ።”

“በመሻሻል ፈንታ እዩከፋ ሂደ? እንዴት እባክህ?” አለ ጥላሁን
ከሶፊያ አፍ ነጥቆ ።

“ያገሩ ህዝብ ስራ ቢያውቅም አይወድም ፣ ሰነፍ ነው ። ባመት እንደ
ጊዜ ብቻ ጫካውን ያቃጥልና ሳያርስ ፣ ሳይቆፍር ፣ እንዲሁ በሆርጻ እዩ
ወጋ በቀሎ ተክሎ ፣ ወይም ዶንቃ የሚባል ዘንጋጻ መላይ በትኖ ፣ ሲደ
ርስለት አብዛኛውን በሸቱ ፣ የተረፈውን ሰብስቦ አግብቶ ከሶስትና ካራት
ወር በማይበልጥ ጊዜ በልቶ ይጨርሰዋል ። ከዚያ ቀጥሎ የጅማ ነጋዴ
ብሩን ፣ የከፋ ነጋዴ በያይነቱ እህሉን ፣ እዩጫን መጥቶ እዚህ ሲሰፍር
ለት ፣ የጫካ ቡና ሲያርስ ከዚያ ለቅም ፈረሱላውን ባምስት ፣ ወይም
በስድስት ብር ሂሳብ በቡና የሚከፍለው ከጅማ ነጋዴ ብር ባራጣ እዩ
ተበደረ ፣ ከከፋ ነጋዴ እህል በውድ እዩሸመተ ፣ የነፍሱ ማቆያ ያክል
እዩቅመሰ ፣ እንደምንም ነፍሱን የተከታዩ አመት በቀሎና ዶንቃ እስከ
ሚደርሱበት ወራት ያደርስ ነበር ፣ ሳያደርስ የሚቀረውም ያን ያክል
ነው! ብቻ ቢሆንም ካሁኑ ይሻል ነበር ይባላል ። አሁን ብር እዩጫን
ይመጣ ከነበረው የጅማ ነጋዴ ፣ በዩቤቴ ደርል እዩሆኑ ከተቀመጡት
ጥቂት ነጋዴዎች በቀር ፣ በከተማው ዙሪያ ጫካውን የደንኩዋን
ከተማ ያደርገው የነበረው ሁሉ ቀረ ። ከሱ ጋር ፣ የጫካ ቡናን መያዣ
አድርጎ ከጅማ ነጋዴ ብር ባራጣ እዩተበደረ ከከፋ ነጋዴ እህል ሸምቶ
ለነፍሱ ማቆያ ያክል መቅመሱም . . ቀረ! ” አለ አላዩ ፣ ያሽመር ፈገ
ግታ በፊቱ እዩታዩ ።

“እንዴት? አልገባኝም!” አለች ሶፊያ ።

“እኔንም!” አለ ጥላሁንም ።

“ቆይ ጉሮሮየን ሳርጥብና እቅጥላለሁ ፣ እናንተ እዩተተካካችሁ
ብቻየን ስታስሰፈልፉኝ ጉሮሮየ ደረቀ ” ብሎ ቀለደና አላዩ ወጁን
ጫልጦ ፣ ብርጭቆውን እንደገና ሞልቶ አስቀምጦ ፣ ቀጠለ ።

“ድሮ ግንም ሰው ፣ የጌ ፣ የግሌ ነው’ የሚለው በቤቱ አካባቢ ያለውንና ፣ ከዚያም ራቅ ሲል በገንዘቡ ገዝቶ ፣ በጉልበቱ ሰርቶ ያለማውን ነበር እንጂ ፣ እንዲሁ ወፍ ዘራሹና አውቆ በቀሉ የሚካቡና ፣ ሁሉ ፣ ግንም ፣ ‘የግሌ ነው’ የማይለው ፣ ያገሩ ሕዝብ በህብረት የሚጠቀምበት ስለነበረ ፣ ሁሉም በዩብኩሉ ለብድሩ መያገፍ የሚያደርገውና ፣ ብድሩን ለመክፈል እንደሚችል እምነቱን የሚጥልበት ነበር ። አሁን ሁላችንም እንደምናውቀው ያን ጫካ ፣ ያን እግዚአብሔር ለዚህ አገር ህዝብ እዚህ የፈጠረለትን ጫካ ፣ ያገሩ ህዝብ እዚሁ እንዳለ ፣ ‘ድርሻህ ይህ ነው’ ሳይባል ፣ የሌላ ክፍል ሰዎች ከመንግስት በስጦታም ሆነ በግዢ ስም ተከፋፈሉት ። እዚህ ያለው ህዝብ አገር አማን መስሎት ፣ ካያት ከቅድማያቱ ፣ ከዚያም በፊት ሲደረግ እንደ ነበረው ተበድሮ የበላውን ለመክፈል ባለስልቻ ስልቻውን ፣ ባለኬሻ ኬሻውን ፣ እዩጠቀለሰ ይዞ ቡና ሊለቅም ወደዩጫካው ሲገባ ጊዜ ፣ አዲስ መጫው ባለርስት ፣ የወንጀለኛ መቅጫ አንቀጽ ምንትሴ ፣ ገሉስ አንቀጽ ምንትሴውን እዩጠቃቀሰ ፣ እስር ቤት እያስገባ ያጥረው ጀመር ፣ ያን አይቶ ፣ ወይም ሰምቶ ፣ ስለፈራ ወደ ጫካ ቡና መሄዱን ትቶ እቤቱ የተቀመጠም ፣ ብድሩን መክፈል ስላልቻለ ፣ በባለዳነት እስር ቤት እዩገባ ይታጎር ጀመር ፣ በየትም ቢሄድ መንገዱ ሁሉ የሚያመራው ወደ እስር ቤት ብቻ ሆነ ፣ ታዲያ መጨረሻውስ ፣ መጨረሻውማ መቸስ . . . የሚከፍለው የሌለው አበዳሪ ስለማይኖረው ፣ አበዳሪ የሌለው የሚበላው ስለማይኖረው ፣ የሚበላው የሌለው ይሉኝታ ስለማይኖረው ፣ ይሉኝታ የሌለው የማያደርገው ነገር ስለማይኖረው . . . እዩትላችሁ ፣ ኛግሩ ከማናቸውም ጊዜ እዩከፋ ሄደ’ የሚባልበት ምክናያት ይህ ነው ፣ እኔያ ያያችሁዋቸው ሰዎች ሊያደርጉት የማይገባቸውን ሲያደርጉ ያያችሁዋቸውም በዚህ ምክናያት ነው ፣ ሀ - ሀ - ሀ - ሀ - ሀ ፣ ” ብሎ አሳዩ ያሸመር ሳቅ ሲስቅ ፣ ውበቱም አብሮት ይስቅ ጀመር ። ጥላሁንና ሶፊያ ግን እንከዋንስ ሊስቁ አሳዩ እንዲያ ያለ የሚያሳዝን ታሪክ ተርኮ ስለሳቅና ውበቱም አብሮት ስለሳቅ ፣ ገርሞዋቸው አንገታቸውን ፣ ደፍተው ዝም አሉ ።

“ ምን አንገታችሁን ደፋችሁ ? ሳላውቅ የሚያሳዝናችሁ ነገር ተናገርሁ ? እኔኮ ይህን ያክል የምለፈልፈው እንድትስቁና እንድትጫወቱ ነው እንጂ እንድታዝኑ አደለም ! ” አለ አሳዩ ፣ ያሸመር ፈገገታው አሁንም በፊቱ ላይ እንዳለ ።

“ የሚያሳዝን እንጂ ምን የሚያስቅ ነገር ተናገርህና እንሳቅ ? እናንተም አውቃችሁ ነው እንጂ ፣ አሁን በተናገርኸው የሚያሳዝን ሁኔታ ሳታዝኑ ቀርታችሁ አደለም የምትሰቁ ” አለ ጥላሁን ።

“ እኔ እንኩዋ የሳቅሁ ” አለ ውበቱ ፣ ሶፊያና ጥላሁን አላዩ በተረከው በጣም ሲያዘኑ አይቶ ። “ እኔ እንኩዋ የሳቅሁ በነገሩ ላይ ሆን ፣ አላዩ ሲያወራ ያወራበት የነበረውን ሁኔታ እያዩሁ ነው ። በጠቅላላው ነገሩ የሚያሳዝን ነው ስላልኸው ግን ፣ ይህ በአለም ካለው ያልተሙዋላ ነገር ፣ በአለም ካለው ብዙ ጉድለት አንዱ አይነት ነው ። ይህን የመሰለና ምናልባትም የሚብስ ወደፊት ሊገጥምህ ስለሚችል እንዲያ እንዲያ ያለውን ጉድለት ባዩህ ቁጥር አገነህና አንገትህን ደፍተህ አትገፋውምና ፣ ሆኖህን አስፍተህ ፣ አብረህ ለመኖር ካሁኑ መሰናዳት አለብህ ። አንተ ካንድ ሴላ አለም ፣ የሊቃውንት አሳብ አቀበትና ቁልቁለቱን ፣ ጉድባና እንቅፋቱን ፣ እሾሁንና አሜካላውን ፣ ወዲያ አሰወግዶ ፣ ሁሉንም ደልድሎ ፣ አስተካክሎ ከፈጠረው ፣ “ትምህርት ቤት ” የተባለ ጥሩ የልም አለም ገና ትናንት ወጥተህ ወደዚህ ወደውነተኛው አለም የመጣህ እንግዳ ነህና ፣ እኔ የጥቂት አመታት እድሜ ቀድሜህ መጥኛ ስለ ቆዩሁበት ልምከርህ ።

“ በትምህርት ቤት ስለዚህ አለምና ስለኑሮው የምንግረው ስዕሉን ፣ ወይም ምስሉን ነው እንጂ ፣ ራሱን አለሙንና ኑሮውን እንዳይመስልህ ፣ እንደምታውቀው ፣ ማናቸውም ነገር የሚሳለው ጥሩ ሆኖ ተካክሎ በተሰራ ወረቀት ፣ ወይም ሰሌዳ ላይ ስለሆነ ፣ ደህና ስለሊከሳለው ፣ ስዕሉ በጣም የሚያምር ፣ በጣም ደስ የሚያለኝ ይሆናል ። ወደ ተሳለው ነገር ፣ ወደ ስእሉ ባለቤት ስትሄድ ግን በውስጡ ስንት ጉድ ታገኛለህ ፣ አለሙና ኑሮውም በትምህርት ቤት ስለው እንደሚያሳዩን የተደላደለና የተካከለ አደለም ። ብዙ አቀበትና ቁልቁለት ፣ ብዙ ጉድባና እንቅፋት ፣ ብዙ ሾህና አሜካላ የሞላበት ፣ ብዙ የሚያሳዝንና የሚያሰቅቅ ነገር ያለበት ነው ፣ ብቻ ወደደንም ጠላን ሁላችንም እንዲህ ባለው አለም ውስጥ መኖር ስላለብን ፣ እንዴት መኖር እንደምንችል መማር አለብን ፣ የተፈጥሮ ደካማነታችንን አሸንፈን ፣ በውስጡ አብረነው ከምንኖር ክፉና የሚያሳዝን ነገር ሁሉ ጋር ራሳችንን አስተዋውቀን ፣ እንዲህ ባለው አለም ማናቸውም ከተነገር መኖሩ የማይቀር መሆኑን ተረድተን ሳንገረም ፣ ሳናዝን ኖረን ለማለፍ መማር አለብን ፣ እንዲህ ያለው አለም አቀበት ቁልቁለትን

ወጥተው ወርደው ፣ ከክፉው ታግለው ፣ ቢወድቁ እንከጥ ተንፈራግ
 ጠው ፣ ተጥገጥግመው ተነስተው ፣ በግራቸው መቆምና ራሳቸውን
 መቻል የሚያውቁ ብቻ የሚኖሩበት ነው ፣ ከክፉ ታግለው ቢወድቁ
 ተንፈራግጠው መነሳት የማይችሉና በወደቁበት የሚቀሩ ፣ ድሮውንም
 ያለቦታቸው የበቀሉ አረሞች ቢሆኑ ነውና ፣ እነሱን መኖር ለሚያው
 ቁት መሬት እንዲያቀልዙ ፣ እዚያው ከመተው በቀር ሌላ መንገድ
 የለም ፣ እንዲህ ያሉትን ከወደቁበት ለመነሳት የማይጣጣሩ አነሳሊሁ
 ብሎ የሚሄድ ሁሉ ፣ ‘አውቆ የወደቀ ሊያነሱት የሄዱትን ጎትቶ ይጥ
 ላል’ እንደሚሉት ወደቆ ለክፉ እድላቸው ተካፋይ ይሆናል እንጂ፤
 አንስቶ ለመልካም እድሉ ተካፋዮች ሊያደርጋቸው አይችልም ፣ ስለ
 ዚህ እኔ ወንድምህ የምመስርህ ፣ ያዩኸውን የሚያሳዝንና የሚያሰቅቅ
 ክፉ ነገር እንዳላዩህ ፣ የሰማኸውን እንዳልሰማህ ሆነህ ከሚሟወ
 ቁት ጋር እዩተሟወትህ ፣ ከሚሰቁት ጋር እዩላትህ እንዳትወድቅና
 ራስህን ችለህ እንድትቆም ጠንክረህ መታገል ነው ። የወደቁት ያሉበ
 ትን የሚያሳዝን ሁኔታ ባዩህና በሰማህ ቁጥር ፣ “ልዘንና አንገቴን
 ልድፋ” ካልህ . . . እንዲያ ባለ ሁኔታ የሚገኙት ሰዎችና በምን
 ኖርበት አለም ያሉት አላዛኝ ነገሮች ቁጥር ስፍር የሌላቸው ስለሆኑ ፣
 ላንድ አፍታ እንከጥ አንገትህን ሳታቃናና ጥርስህን ሳትገልጥ ወደ
 መቃብርህ መሄድህ ነው ፣ አይነተኛው ነገር መጀመሪያ ራስን ማው
 ጣት ፣ ራስን መቻል ፣ የድህነትም ሆነ የሌላ እስረኛ ከመሆን ነፃ
 መውጣት ነው ፣ ከዚያ በሁጥላ ፣ ራሳቸውን መርዳት እዩፈለጉ
 ያልቻሉትንም መርዳት ትችላላህ ፣ አ . . . ይ . “ከመቆም መውደ
 ቅን መርጠው የወደቁትን-እያንቀላበስሁ ከነሱ ጋር ሳለቅስ እኖራለሁ’
 ካልህ . . እንደነሱ ወድቅህ እንዳትቀር ወየልህ ፣ የመሬት ሀብት ተቀ
 ባይ አጥቶ እዩተመለስ መሬት በሚገባበት አገር እግዚአብሔር አም
 ቶህል ፣ ጠንክረህ ሀብት ብታበጅ ፣ ሀብት ካለ ምን አይኖርም ?
 የፈለግኸውን ልታደርግ ትችላላህ ፣ ያውልህ ፣ ፋርዳን ኩኖ ፣ ሚዳን
 ኩኖ ፣” ሲል ወብቱ ሁሉም ሳቱ ።

“ ይገርማ . . ል ! ” አለ ጥላሁን ፣ ከሌሎች ጋር ሲለቅ
 ቆይቶ ። “ ይገርማል ወብቱ ፣ ታውቃለህ ? አሁን . . በዚህ እውነ
 ቱን አሰት ፣ አሰቱን እውነት አስመስሎ ለማስረዳት በታደለ የሀ
 ሳዊ መሲህ አንደበትህ ለኔ ምክር አስመስለህ ፣ እዚህ ያለነውን ሁሉ
 ደቀመዛሙርትህ ለማድረግ ስትሰብከን ፣ ሁለት ነፍሶች ስለ ነበሩት
 አንድ ሰው ተጽፎ ያነበብሁት ትዝ አለኝ ። የዚያ ሰው ሁለት ነፍ
 ሶች አንድዋ ስትሰራ ሌላዋ እዩተኛች ፣ ስትሰራ የቆዩችዋ ስተተኛ ፣

ተኝታ የቆዩችዋ እዩነታች ፡ ሁለቱም ሰጥቂት ሰጥቂት አመታት በተራ
 በውስጡ ይሰራሉ እንጂ ባንድ ላይ አይሰሩም ። ታዲያ ፡ ያ ሰው
 አንድዋ ነፍሱ በውስጡ ስትሰራ በነበረችበት ጊዜ የሆነውንና የተደረገ
 ገውን ሁሉ ፡ ርስዋ ተኝታ ሌላዋ ስትተካ እያስታውሰውም ፤ ጨርሶ
 ይረላዋል ” ሲል ሁሉም ሳቂ ። “ አሰጨርሱኝ እባካችሁ ፤ ገና አል
 ጨረሰሁም ፤ ልጩርስ ” አለና ቀጠሏ ። “ ታዲያ ፡ ያ ሰው ካን
 ዶዋ ነፍሱ ጋር ሳለ አንዲት ሴት ወዶ አገባና ፡ ሶስት አመት ያክል
 ከምሽቱ ጋር ደስ ብለውት እንደ ተቀመጠ ፡ አንድ ጥዋት ከንቅልፍ
 ሲነቃ ፡ ምሽቱን ሲያገባ የነበረችዋ ነፍሱ ተኝታ ሁለተኛዋ ነፍሱ
 በተራዋ ተተክታ ስለተነሳ ያን ጊዜ አካባቢው ሁሉ እንግዳ ሆኖ ታዩ
 ውና ፡ አይኖቹን እዩጠራረገ ወደ መስኮቱ ብቅ ሲል ጊዜ ፡ ምሽቱ
 የሚታጠበውንም ፡ የሚተኮሰውንም ፡ ልብሳቸውን አግበሰብሳ ተሸክማ
 ቶሎ አጥባና ተኩሳ ወደ ሌላ ስራዋ ለመመለስ ፡ በሁዋላ በር ወጥታ
 ወደ ማጠቢያው ቦታ ስትጣደፍ አዩ ። ከዚያ ፡ ባጠገቡ ያገኘውን
 መጥረጊያ ነጥቅ እዩርጠ ወጣና ፡ ‘ቆሚ አንቺ ሌባ ፤ ቆሚ ብዩሻለሁ’
 ሲል ሰምታ ፡ እንደ ሁልጊዜው መዳራት ፈልጎ የተከተላት መስሎ
 ዋት ቆማ እዩላቀች ስትጠብቀው ፡ እንደ ደረሰ በያዘው ዱላ ወቅቶ ፡
 ወቅቶ ፡ ዱላው ሲሰበርበት እንዳታመልጠው ወገብዋን ጥምጥም አድ
 ርጎ ይዞ የፖሊስ ያለህ እያለ ይጮህ ጀመር ። ወዲያው ጎረቤቶችም፣
 ፖሊሶችም ደርሰው እንደምንም ብለው ካላቀቁዋቸው በሁዋላ ፡ ‘ምነው
 ጭዋው ሰው እንደ ባለጌ ምሽትህን እንዲህ ደም-አበላ እስከትሆን
 ደበደብህት ?’ ብለው ቢጠይቁት ፡ ‘አሁን እንደምታይዋት ልብሴን
 ዘርፋ በጉዋሮ በር ስትሮጥ ተከትዬ እስከይዛት ድረስ አንድ ቀን እን
 ኩዋ ፊትዋን አይቸው የማላውቅ ሌባ ናት ፤ በሕግ አምላክ ያዙልኝ፤
 እንዳታመልጥ’ አለ ። ፖሊሶች የዚያን ሰው ሁኔታ ሲያዩ ፡ የራሱን
 ጤናማነት ተጠራጥረው ፡ የባሰ አደጋ እንዳያደርስ ለማስመርመር
 ወደ ልዩ የአእምሮ ሀኪሞች ሲወስዱት ጊዜ ፡ ‘ሁለት የማይተዋወቁ
 ነፍሶች በዩተራ በውስጡ የሚፈራረቁበት ከመሆኑ በቀር ሌላ የራስ
 በሽታ የሌለበት’ መሆኑን ሀኪሞች አረጋገጡ ። ውቤቱ ፡ ይቅርታ
 አድርግልኝና ፡ አንተም ያን ሰው የመረመሩ ሀኪሞች እዚህ ተገኝ
 ተው ቢመረምሩህ ፡ በጥቂቱ ሁለት የማይተዋወቁ ነፍሶች እንደሚ
 ገኙብህ እኔ እርግጠኛ ነኝ ። ”

“ ታዲያ . . . ” አለ ውበቱ ፡ ከሌሎች ጋር ሲሰቅ ብዙ ከቆየ
 በሁዋላ ። “ ታዲያ አንተ እንዳልሽው በጥቂቱ ሁለት ነፍሶች ካሉኝ
 ቢያንስ ቢያንስ የሁለት ሰው እድሜ ልኖር ነው ማለት ነውኮ፤ ያውም

እድሜዎ ረዝም እንዳይቸከኝ በዩሰሰት ፣ በያራት አመቱ ነፍሶቼን እያለዋወጥሁ ፣ ይህንን ቢሹትስ ይገኛል ? ”

“ እሱን አላውቅም ፣ ብቻ ፣ ሁለት የማይተዋወቁ ነፍሶች እንዳሉህ ርግጠኛ ነኝ ያልሁበትን ምክናያት ላሰረዳ ” አለ ጥላሁን ።

“ እሺ እስቲ እንሰማ ” አለ ውበቱ ።

“ አንድ በጣም የምወደውና የማክብረው ጉዋደኛ ነበረኝ ” አለ ጥላሁን ፣ አንገቱን ደፍቶ ግንባሩን እያሻሸ ትንሽ ሲያስብ ቆይቶ ። “ያ ጉዋደኛየ” አለ ፣ ቀጥሎ ፣ ያ ጉዋደኛየ በትምህርት በጣም ብርቱ ነበር ። በገባበት ክፍል ሁሉ አንድ ጊዜ እንኩዋ ተቀድሞ አያውቅም ፣ ሁልጊዜም አንደኛ የሚሆን እሱ ነው ። በዚያ ላይ ፣ ከዚህም ሁሉ ይልቅ ፣ ለትክክለኛ ፍርድና ለሰው ሁሉ የነጻነት መብት የነበረውን የተቃጠለ ስሜትተወዳዳሪ በሌለው የአሳብ ጥራትና ያንደበት ትባት በዩሰሰባው ቆሞ በሚገልጽበት ጊዜ ፣ የማይደነቅ አልነበረም ፣ የኔ የሁልጊዜ ምኞቴና ጸሎቴ እንደሱ መሆን ነበር ። ”

“ እኮ ታዲያ ይህን የምትለውን ጉዋደኛህን ከኔ ባለሁለት ነፍስ መሆን ጋር ምን አገናኘው ? አሁንኮ ልታስረዳን የነበረ እኔ የሁለት ነፍሶች ባለቤት መሆኔን ነው ፣ ረሳኸው ? ” አለ ውበቱ ፣ ስሙ አይጠራ እንጂ ውዳሌው ለሱ መሆኑን ስላወቀ ትንሽም እንደ ማፈር ብሎ ።

“ አልረሳሁትም ” አለ ጥላሁን ። “ አልረሳሁትም ፣ እዚያ ለመድረስ ነው ፣ ታገለኝ ብቻ ። አሁን እንዳልሁት ፣ የሁልጊዜ ምኞቴና ጸሎቴ እንደሱ መሆን ስለነበረ ፣ በዩረዜው በተማሮች ስብሰባ ሲናገር ፣ ከንግግሩ ‘ሊረሱ የማይገባቸው ፣ ነዋሪዎች ናቸው’ ብዬ የገመትሁዋቸውን ሀይለ ቃሎች እየመረጥሁ ላሳቤም ሆነ ለሰራዩ መሪ እንዲሆኑኝ ፣ እንደ ጸሎት መጽሐፍ ከጎኔ አልሰያቸውም ። እባካችሁ ላንድ ደቂቃ ብቻ ታገሱኝና ሁለት ሶስቱን ላንብባቸው ” አለና የግስ ታዎሻ ደብተሩን ከደረት ኪሱ አውጥቶ ያነብ ጀመር ።

“ 1ኛ ፡- ድህነትና ከመጠን ያለፈ ሀብታምነት ፣ የማገበራዊ ኑሮ ደዌዎች ስለሆኑ ፣ ግህበሩ ጤናማ እንዲሆን ፣ ሁለቱም ማጥፋት አለባቸው ። ድህነትን የሚወልደው ከመጠን ያለፈ ሀብታምነት ስለሆነ ፣ ድህነትን ለማጥፋት እንዲያ ያለውን ሀብታምነት ማጥፋት ያስፈልጋል ። ”

2ኛ ፡- ሰው ራሱን ለመቻል የሚፈልገው ሀብት የተባረከ ስለሆነ ፣ ልንደግፈው ይገባል ። ከዚያ አልፎ የሚፈልገው ሀብት ግን ሌሎች ራሳቸውን እንዳይችሉ መከላከያ ስለሆነ ፣ በሙሉ ኃይላችን ልንቃወመው ይገባል ።

የኛ-የጤፍ ከምረ ጠብቶ ዘላቂ ፡ የጤፍ አጫጅ እንጂ ጤፍ እንደግደኛ ፡ ሀብት ተሰብስቦ ባንድ ፡ ወይም በጥቂት ቦታ በተከመረበት ዙሪያ ፡ ደህነት እንጂ ሀብት አይኖርም ። መብት ተሰብስቦ ባንድ ፡ ወይም በጥቂት ቦታ በተከመረበት ዙሪያ ፡ ግዴታ እንጂ መብት አይኖርም ። ነጻነት ተሰብስቦ ባንድ ፡ ወይም በጥቂት ቦታ በተከመረበት ዙሪያ ፡ ባርነት እንጂ ነጻነት አይኖርም ። እንዲህ ባለ ያልተካከለ ፡ ጎርበጥባጣ መሰረት ላይ የቆመ ግህበርም ጸንቶ ሊኖር አይችልም ። ስለዚህ ፡ ግህበር ጸንቶ እንዲኖር ፡ ሰላም እንዲሆን ፡ ከዙሪያው እዩተወሰደ በጥቂት ቦታ ተሰብስቦ የተከመረው ሀብት ፡ ስልጣን ፡ መብት ፡ ነጻነት ፡ ወደደቦታው እንዲመለስ መጣጣር ፡ ተምሮ ግወቅ በተለይ በኛ ላይ የጣለው የተቀደሰ ተግባር ነው ። እነዚህን የመሰሉ ህይወት ቃሎች እዚህ ውስጥ ብዙ አሉ ።” አለ ጥላ ሁን ፡ የግስታዎሻ ደብተሩን አጥፎ ፊት ለፊት ይዞ እየነቀነቀ ።

“ነገር ግን ላስረዳ ላልሁት ጉዳይ ፡ አሁን ያነበብሁላችሁ ይበቃል ። ያ ጉዋደኛየ ፡ ያ አሁን ያነበብሁላችሁንና እነሱን የመላሰሉትን ህይወት ቃሎች በዩሰብሰባው ሲናገር የደህኝና የደካሞች በደል ከነሱ የበለጠ የሚሰጣው ይመስል የነበረ ወዳጅ ፡ ከጥቂት አመታት በሁዋላ ፡ ያን ሁሉ ረሰቶ ፡ ያን ሁሉ ይናገርበት በነበረው እፉ ፡ ይህ አለም ታግሎ መጣል የሚችል ህይወት ብቻ እንጂ ፡ ደካማ እንዲኖርበት የተፈጠረ አደለም ፤ ህይወት እንጂ ፡ መብት ዋጋ የለውም ፤ ደህ እዩታረመ ፡ ከስሩ እዩተነቀለ ፡ ለሀብታም መሬት ግዳበርያ የሚሆን አረም ነው” እያለ በሙሉ እምነት ፡ ከሞቀ ስሜት ጋር ይሰብክ ጀመር ፤ ታዲያስ! ታዲያ . . . እንዲህ ያለው ሁለት ተቃራኒ አሳቦችንና እምነቶችን ምንም ሳያመነታ ፡ ምንም ሳይጠራጠር ፡ በሙሉ ህይወት ፡ የሚሰብክ ሰው ምን ይባላል ? ሁለት የማይተዋወቁ ነፍሶች ያሉት አደለም ? አረ ለመሆኑ ውበቱ ፡ አሁን ከግስታዎሻየ ያነበብሁዎቸው ህይወት ቃሎችስ . . . ያንተ መሆናቸውን ታስታውሳለህ ?”

“አዎን እስታውሳለሁ” አለ ውበቱ ፡ ሲሰቅ ቆይቶ ። “እስታውሳለሁ ። ተማሪ ሳለሁ ፡ እንደ ተማሪ አሰብ በነበርሁ ጊዜ የተናገርሁዎቸው ናቸው ። ብቻ አንተ አሁን እንዳመጣኸው ውህ ያልነካው ፡ አዲስ ነገር ሁለት የማይተዋወቁ ነፍሶች ኖረውኝ ሳይሆን ፡ ያችው አንድዋ ነፍሴ ካካሌ ጋር ስላደገችና ስለ በሰለች ፡ የዛሬ እስተ ያየቴና እምነቱ በልጅነቱ ፡ ተማሪ ሳለሁ ከነበረኝ የተለዩ ስለሆነ ነው ።”

“ውበቱ የሚኖረው ከሌሎች ይመስላችሁ፤ ስለ ተበላጭና... ተስፋ ስለ ቆረጠ... አሽመር ነው፤” አለች ሶሬያ፤ የባልዋን ዘዴ ቢሰነት ለመጠን ያክል ።

“እንዴት? ምን ማለትሽ ነው?” አለ ውበቱ ።

“አሁን የተናገርኸው ሁሉ ከልብህ እንዳልሆነ አውቃለሁ?”

“እኮ ከልቤ አለመሆኑን እንዴት ታውቂያለሽ?”

“አንተን አይመስልማ! በምነም በምነ ካንተ ባህሪ ጋር የሚሰማ አደለም ።”

“ምንድር ነው የኔ ባህሪ?”

“አሁን ጥላየ፤ አንተ የተናገርህኛው ናቸው፤ ብሎ የጠቀሰልን ጥፋ ጥፋ ሀይለ-ቃሎችኮ ከጽኑ እምነት ብቻ፤ ባህሪው ድፍርስ ካልሆነ ጥፋ ምንጭ ብቻ የሚፈልቁ ናቸው፤ ከድፍርስ ምንጭ ጥፋ አይፈልቅም አለች ሶሬያ፤”

“አ... ባህሪ!” አለ ውበቱ፤ “ባህሪ፤ ለመሆኑ ጊዜና አካባቢ የማይለውጠው፤ ከሰው ጋር አብሮ ተወልዶ፤ አብሮ አድጎ፤ አብሮ አርጅቶ፤ አብሮ የሚሞት፤ ባካል ከጠላቶች ከሚወርሰውና በመንፈስ ከፈጣሪ ከሚሰጠው ጸጋ ሌላ፤ ባህሪ የሚባል ነገር አለ? የለምኮ፤ ሶሬ! ሰው ከድሚውና ከሚኖርበት አካባቢ ጋር የሚለዋወጥ፤ ቀን ቀንን እያባረረ፤ ያለማቋቋም ሲሮጥ፤ እሱም አብሮ እዩሮጠ ላካሉ ብርታትን፤ ለአእምሮው እውቀትን የሚሰጡትን ነገሮች ከቀኝ ከግራ፤ ከፊት ከሁዋላ እዩቃረመ፤ ራሱን በነሱ እያነጸ፤ ከሀጻንነት ወደ ጉልምስና፤ ከጉልምስና ወደ ሽምግልና፤ ከሽምግልና ወደ እርጅና በተላለፈ መጠን፤ መልኩን ብቻ ሳይሆን እምነቱንም ሆነ ስሜቱን ጭምር የሚለውጥና፤ ህይወታዊ ህይል ከፈጣሪ ታደሎ የተፈጠረ ፍጡር ነው እንጂ፤ ይህ ባልሽ እንደሚለው በሀጻንነት አካሉና በሀጻንነት አእምሮው እንዳለ፤ ገና እንደ ህጻን በሚናገርበትና፤ እንደ ህጻን በሚሰራበት እንዳለ፤ እዚያው ቆሞ፤ እዚያው ደርቆ የሚቀር በደን አደለም፤ ነገር ግን ባልሽ፤ “ሁለት የማይተዋ ወቄ ነፍሶች በዩፊናቸው የሚነዱህ መኪና ነህ” የሚለኝ በልጅነቴ ከነበረኝ ዛሬ ያለኝ እምነት የተለዩ ስለሆነ ነው ። ገና ህጻን ሳለሁ፤ ለኔ ኑሮ የሚያስቡም፤ የሚቸገሩም፤ ሌሎች በነበሩ ጊዜ፤ ያላንዳች አሳፊነት አስበውና እናገረው፤ እሰራውም ከነበረው፤ ዛሬ ህጻንነትን አልፌ፤ ጉልማሶችን ከሽማግሎች ወደሚለዩው ድንበር ደርሽ፤ ከበሰልሁ በሁዋላ፤ ዛሬ ለራሴ ብቻ ሳይሆን ለቤተሰቤና ለደሆች ዘመዶቼ

ኑሮ ጭምር አላፈነት ከተቀበለው በሁካ ፣ ይህ አላፈነት ምን መሆኑን እንደማያውቁ ህጻናት ባለማሰቢና ባለመናገራ ፣ “ ሁለት የማይተዋወቁ ነፍሶች የሚለዋወጡብህ ነህ” ይለኛል ፤ እንግዲህ ለዚህ ምን ልበል ፣ ለዚህ ሌላ የምለው የለኝም ፤ ለዚህ የምለው ፣ “እናንተ ከልም አለም ገና ትናንት ወጥታችሁ የመጣችሁ ሁለት ህጻናት ፣ በዚህ በኛ የውን አለም አንድ አመት ፣ እንደኛ ብዙ አመታት እንኩዋ አልልም ፤ አንድ አመት ብቻ ቆይታችሁ እንደ ገና ስንገናኝ በዛሬው አስተያየታችሁ እንደ ጸናችሁ ያገኘሁዋችሁ እንደሆነ ያን ጊዜ . . . ” ብሎ ነገሩን የሚያስርበት ቃል ሲፈልግ

“ያንጊዜ ሁለት የማይተዋወቁ ነፍሶች የሚለዋወጡብህ መሆን ህን ታምናለህ ፤” አለ ጥላሁን ፣ አቁዋርጦ ።

“ ያን ጊዜ . . በለውጥ ላይ የተመሰረተው ፣ ቀጥሚ የፍጥረት ህግ በናንተ ላይ አለመስራቱ ፣ አንድ ጉድለት ቢኖርባችሁ መሆኑን ተረድኹ ፣ እያዘንሁ በጎደሎዎች ተራ እጽፋችሁዋለሁ ፤”

“ የሰይጣን ደቀመዝሙር ፤” አለ ጥላሁን ፣ ከሌሎች ጋር ሲለቅ ቆይቶ ።

“ ማን ? ” አለ ወብቱ ።

“ ማን ባዩ ”

“ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፤ ምን አልሁህ ? ” አለ ወብቱ ፣ እያማተበ ።

“ መተዘዘንና መረዳዳት አያስፈልግም ፤ ደካማን መታገልና ጥሎ ካፈር እየደባለቁ የመሬት ማዳበሪያ ማድረግ ነው” እያለ የሚያስተምር ምን ይባላል ? ”

“ እንደሱ አላልሁም ፤ ”

“ አሁን ያልሸው ሁሉ ቃል በቃል ባይሆን መንፈሱ ይህ ነው” ሲል ጥላሁን ፣ በረኛው አገደው የሚባለው ያላዩ አሸከርና ካላዩ ቤት ድግስ ያመጡት እስረኞች ተከታትለው ገቡ ። ወዲያው በረኛው አገደው ወዳላዩ ጆሮ ጠጋ ብሎ የሚናገረውን በሹክሹክታ ተናግሮ ቀና ሲል ፣

“ እንዴት ! አንተ የት ሄድህ ? ጠንክረህ ጠብቅ አላልሁህም ነበር ? ” አለ አላዩ በጣም ተቆጥቶ ።

“ እሜቱ ለስራ አስጠርተውኝ ወደ ቤት ሄጀ ነበር ” አለ በረኛው አገደው ።

“ ታዲያ አመለሙ ? ”

“ ማምለጥስ አንድም ያመለጠ የለ ፤ ሁሉንም አምጥቻቸዋለሁ። ”

“ የለቀሙትን እንደ ያዙ ? ”

“ የለቀሙትን እንደያዙ። ”

“ የት ናቸው ? ስንት ናቸው ? ”

“ ሰላሳ ናቸው ፤ የለቀሙትን ቡና ይዘው እውጭ ናቸው። ”

“ ምንድር ነው ነገሩ ? ለኛም አካፍሉን እንጂ ! ” አለ ውበቱ።

“ ሌቦችን ያጽግሁንን ቡና ሲለቅሙ አግኝቼ ያዘሁ ነው የሚል። ”

“ ሌቦች ? እዚህ አገር ሌባ የለም ይባል የል ? መግረፍ ነው ፤ የታ ባታቸው ! ሌላው ቢቀር . . ለሌሎች መቀጣጫ እንዲሆኑ መግረፍ ነው ! ” አለ ውበቱ ከተቀመጠበት ተነስቶ።

“ ቅድም እንደ ነገርሁዋችሁ ፣ ድር ባላገሩ በመንግሥት መሪት የጋራ ሲጠቀም ሰለኖረ ፣ አሁንም መሪቱን የገዛው ሰው እጅ እስኪያ ደርገው ፣ በሱ መጠቀምን እንደ ሌብነት አይቆጥሩትም ” አለና አላዬ ሁሉንም ይዘዋቸው ፣ “ ቡና ሰርቀው ለቀሙ ” የተባሉት ሰዎች ወዳ ሉበት ወጣ። የተለቀመው ሰላሳ ኬሻ እሸት ቡናም እዚያ ተከምሮዋል።

“ እናንተ የሰው ሀብት የምትዘርፉበት ምክናያት ምንድር ነው ? ” አለ አላዬ በቁጣ ፣ እዚያ ተሰብስበው ሰቆሙት ባላገሮች።

“ የማነን ሀብት ዘረፍን ጌታየ ? ” አለ ከባላገሮቹ አማርኛ የሚ ያውቀው።

“ ይህ የለቀማችሁት ቡና የናንተ ነው ? ”

“ እኛማ . . የኛ ነው ብለን ነበር ! ”

“ ምንው ስንት ገዢ እንንገራችሁ ? በመንግስት እጅ ያለ ፣ ገና ያልተሸጠና ሰው ሀብቱንም ፣ ጉልበቱንም ፣ ያላሰለፈበት መሪት ያገሩ ሀገብ የጋራ ቢጠቀምበት ግዴታም ፣ ይፈቀዳል። መንግሥት ለሰው የሸጠውና የገዛው ሰው ሀብቱንም ፣ ጉልበቱንም ያላሰለፈበት መሪት ግን ፣ የዚያ ሰው የግል ንብረት ስለሆነ ፣ የሰው የግል ንብረት ስትደ ፍሩ ብትገኙ ትቀጣላችሁ አላልናችሁም ? ”

“ ብላችሁናል ፤ ብቻ . . . እኛስ ምን እንሁን ? ”

“ መሪት ከሌላችሁ ግዙ፤ የመንግሥት መሪት ሞልቶላችሁዋል። ”

“ደሆኝ ነን በምን ግንባር እንገዛለን ? ወዲያውስ . . የገዛ መሬታችንን እንዴት እንገዛለን ?”

“የመንግስት ነበር ፤ መንግስት ለላቸው ሸጦታ . . . ል ነው የምላችሁ” አለ አላዬ ፤ “ለላቸው” ሲል ጥላሁንን በጁ እያመለከተ ። “ከናንተ መሀከል” አለ ቀጠለና ፤ “ከናንተ መሀከል ብዙዎች ካሁን ቀደም እንዲሁ ስትለቅሙ ተገኝታችሁ ማስጠንቀቂያ ሰጥተን ለቀናችሁ ነበር ፤ ነገር ግን በመጸጸት ፈንታ ፤ ያኑ ጥፋት ስትደግሙ ስለተገኛችሁ . . . ” ብሎ አላዬ ያሰበውን ተናግሮ ሳይጨርስ ፤

“ልትለው ያሰብኸው ገብቶኛል” አለ ጥላሁን አቁዋርጦ ። “የለቀሙበትን ዋጋ ለያንዳንዱ ኬሻ የሚገባውን ክፈላቸውና ቡናህን ሰጥተውህ ይሂዱ” ማለትህ አይደል ? ገና ስታሰበው ነው ከግንባርህ ያነበብሁት ፤ ጥሩ ፍርድ ነው እስማማበታለሁ” አለና ለያንዳንዱ ኬሻ አንዳንድ ብር ሂሳብ ፤ ለሰላሳው ሰላሳ ብር ሰጥቶ ፤ በነጋው ቢለቅሙ እንዲሁ በኬሻ አንድ ብር የሚከፍል መሆኑን ገልጾ አሰናበታቸው ።

“ታዲያ ልለው ያሰብሁትኮ ሳይገባህ ነው ገብቶኛል ያልህ” አለ አላዬ ፤ ሰዎቹ ከሄዱ በሁዋላ ።

“ምን ልትል ፍርዋል ?”

“ያንዳንድ ወር እስራት ፈርጀባችሁዋለሁ ልል ነበር ።”

“መጥፎ ፍርድ ፍርዋል ፤ እንኩዋን አልገባኝ ።”

ጥላሁና ሺ

የግራዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ድግስ

ውበቱ ፣ ከነጥላሁን ጋር የኪ ሰንብቶ ወደ ጎሬ ከተመለሰበት ቀን በፊት በነበረው ማታ ፣ የወረዳው ገዥ ፣ ግራዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ፣ ለሱና ለንግዶች ፣ ለነጥላሁን ክብር ፣ የራት ግብዣ አድርገው ነበር ።

“ ከነገ ወዲያ ወደ ጎሬ የምመለስ መሆኔን ለወረዳው ገዥ ነግ ሬያቸው ፣ ለናንተ መተዋወቂያና ለኔ መሰነባበቻ ራት ያግሰው ፣ ነገ ማታ እንድንጋበዝላቸው አደራ ብለዋል ” አለ ውበቱ ፣ አንድ ቀን ቀደም ብሎ ፣ ጥላሁንና እሱ በግ በሚሰጥበት ቆመው እያሰለቀሙ ሲጫወቱ ።

“ እግዚር ይስጥልኝ ” አለ ጥላሁን ፣ ፍርጥም እንደ ማሉትም ፣ ትንሽ እንደ መስገድም ብሎ ።

“ ግራዝማችን እንዲሁ በሩቁ ካልሆነ ፣ ደሀና አድርጌ አላውቃ ቸውም ፤ እንደ ሰው አፍ ግን ፣ ከደሀና ሰዎች ጋር የሚደረገው አደ ሉም ። ክፉ ፣ ቀናተኛና ጨካኝ ናቸው ይሉዋቸዋል ። ብቻ . . . ‘ ወሬ ሰማሁ ’ ብሎ ከሰው መጣላት ሲያቀልል እንደሚችል ፣ ወሬ ሰምቶ አለመጠንቀቅም ሲያስጠቃ ይችላልና ፣ መጠንቀቁ ምንም ቢሆን አይከፋም ” አለ ውበቱ ።

“ መጠንቀቅ መቸም . . . ለማንኛውም ቢሆን ጥሩ ነው ፤ ነገር ግን ክፉ ቢሆኑ ለራሳቸው ይባላቸው እንጂ እኛን ምን ያደርጉናል ፤ በምን እንገናኛለን ማለቱ ነው ” አለ ጥላሁን ፣ “ ምን ያደርጉናል ” ያለውን ቶሎ አርም ።

“ እሱን እንኩዋ ተወው ! በሚገዙት ኦገር እዩኖራችሁ በምን አትገናኙም ? ” አለና ውበቱ ፣ ትንሽ ገም ብሎ ፊት ለፊት ሲመለከት ቆይቶ ፣ “ አንተና ሶሬ ፣ ያን . . . ያን ጥሩ አሳባችሁን ፣ ያን የተቀደሰ ምኞታችሁን በስራ ተርጉማችሁ ውጤቱን ሳታሳዩን ፣ ካለመጠንቀቅ የተነሳ ተሰናክሎ በቀር . . . ሁላችንም እናገናለን ” አለ ፣ ማሾፍ ካደነ ውሀው ወለል ብሎ እዩታዩ ።

“ያን የተቀደሰ ምኞታችንን ለሌሎችሁ ! እን የዛሬን ለያርገውና የዚያ የተቀደሰ ምኞት ባለቤቱት አንተ አልነበርህ ?”

“ልጅ ላለሁ ! ገና የሚቻልና የማይቻል ፣ የሚሆንና የማይሆን መለዩት ሳላውቅ !”

“ለመሆኑ ሰው ከልጅነት ወዳዎቂነት ሲሸጋገር ፣ አስተያየቱ እዩ ጠበብ ይሄልል ግለት ነው ?” አለ ጥላሁን ፣ ባሽሙር ውበቱን የጎደን እያዩ ።

“መቸም ... ‘ካዩሁትና ከሰማሁት አንድ አይቅረኝ’ ብሎ እደርስ ፣ እደርስ ፣ ላይ ላይን መጋለብ የልጅ ፣ ያዩትን ጠልቆ እስኪያውቁ አለመባከን ያዋቂ ባሕሪያዎች መሆናቸው . . . የሚያከራክር አይመስለኝም !” አለ ውበቱም ፣ የጉዋደኛውን ያሽሙር አስተያየት ባሽሙር አስተያየት መልሶ ።

“ደግ እሱቲ ይሁን !” አለ ጥላሁን ፣ ከርክሩን ባጭር መቁረጥ ስለልለን ።

በግግሱ ግታ ፣ ውበቱ ፣ ጥላሁን ከነባለቤቱና ለላዩ ከነባለቤቱ ከሌሎች ቀድመው እግራዝማች ዳኛቸው ቤት ደረሱ ።

ግራዝማች ዳኛቸው ዘለግ ፣ ወፈር ብለው ፣ ጠጉራቸው ከርደደ፣ ለፍንጫቸው ሰፋ ፣ ከንፈራቸው ወፈር ያለ ፣ ጠየም ብሎ ጎላ ያለ መልክ ያላቸው ፣ ዕድሜያቸው በግምት ሰድሳ ግድም የሚደርስ ሰው ናቸው ። ለባታቸው ፣ ባላምባራስ ፍሪሳ ከየትም ተጠራቅሞ ፣ “የጎን ደሬ ጦር” እዩትባለ ይጠራ በነበረው የመንግስት ሰራዊት ውስጥ ፣ ለንድ አለቅነት ከገባር ጋር ተሰጥቶቸው ፣ “አልጋ” በሚባል የኢሉባቦር ክፍል ይኖሩ ስለነበረ ፣ ግራዝማች ዳኛቸው እዚያ ተወልደው ለድገው እስራ ዘጠኝ ፣ ወይም ሆኖ ዓመት ያክል ሲሆናቸው ፣ ባምባጉዎር ነፍስ አጥፍተው ጫካ ገቡ ። ከዚያ ፋሽስት ኢጣሊያ ኢትዮጵያን ስትይዝ ፣ እዚያው በሽፍትነታቸው ብዙ አመታት አንዳሉ ቀጥለው በዋቻ ጫካ እዩተዘዋወሩ ፣ የጠላትን ግንባር በጦርነት ካልሆነ ፣ በሌላ በግናቸውም ምክናያት ሳያዩ ፣ አምስቱን ዓመት አሳለፉ ። ከዚያም በሁዋላ ፣ “የግሚራና ያካባቢው ህዝብ በመንግስት ላይ ሸፈተ” ተብሎ ሲዘመትበት ፣ በመንግስት ወገን ሆነው ፣ ቁጥር ስፍር የሌለው ህዝብ የፈጁና ብዙ መንደር አመድ ያደረጉ መሆናቸው ስለ ታወቀላቸው ፣ “ስመ ጥሩ ጀግና” ተብለው ፣ ላገልግሎታቸው ዋጋ ሽልግትና መጀመሪያ የምክትል ፣ ቀጥሎ የሙሉ ወረዳ ገዥነት እዚያው ጥቅ ውስጥ ባንዳንድ ክፍሎች ላይ ተሰጥቶቸው ፣ ላጫጭር ጊዜ ተዘዋወ

ረው ገዝተዋል ። ወደ የኪ ከተሃወፍ በሁዋላ ግን ፣ አስራ አምስት አመት ሙሉ ስላልተንቀሳቀሱ ፣ የኪ የርሱት እንጂ የግዛት አገራቸው መሆኑን ወደ መርሳቱ ደርሰዋል ። ምሽታቸው ፣ ወይዘሮ እጸገነት አሸብር ግን ፣ ግፋ ቢል ከሰላሳ አመት የማያልፉ ፣ ውብ ወጣት ወይዘሮ ናቸው ።

ግራዝማች ከሚወዱት ባላቸው ቀምተው ፣ ያለፈቃዳቸው በግድ አግብተዋቸው ፣ ምሽት ሆነው አብረዋቸው የሚኖሩ ስለሆኑ ፣ ሁል ጊዜ ያዘንተኛ መልክ ይታይባቸዋል ።

የግራዝማች ዳኛቸው ቤት መቸም ለየኪ ፣ “እጅግ ጥሩ” የሚባል ነው ። ባጡ ቆርቆሮ የተከደ፣ ግድግዳው ከውጭ ተለስኖ ኖራ የተቀባና ፣ ከውስጥ በባላበባ ወረቀት ያጌጠ ፣ ወለሉ እስከ ግድግዳው ጥግ ስጋጃ ምንጣፍ ግጥም ብሎ የተነጠፈ ነው ። ከዋናው በር እንጾር ግድግዳውን ተጠግቶ ፣ እንደ ከፍ ያለ ድልዳል ካለሳለሱ የተነሳ ግራዝማች ፣ “ሀር” የሚሉት አበባ ምንጣፍ ተነጥፎ ፣ በራስጌና በግርጌ ባለጥልፍ መሸፈኛ መከዳዎች ተደርገውበት ይታያል ። ድልዳሉ ግራዝማች እንግዶች ካልጋበዙ በግብር ጊዜም ይሁን ፣ በሌላ ያዘቦት ቀን እቤት ከቆዩ የሚቀመጡበት ነው ። እንግዶች ሲጋበዙ ግን ፣ ከድልዳሉ ፊትለፊት ፣ ትንሽ ፈንጠር ብሎ በሚታዩው ረሻጥም ጠረጴዛ ነው እንግዶቻቸውን የሚጋበዙ ። ስለዚህ ፣ ያ ከዳር እስከ ዳር ስጋጃ ምንጣፍ ግጥም ብሎ የተነጠፈ ሰፊ አዳራሽ ፣ ግራዝማች ባዘቦት ቀን ከሚቀመጡበት ድልዳልና ከመብል ጠረጴዛው እስከ ወንበሮቹ በቀር ሌላ እቃ አይታይበትም ። በእቃ ፈንታ በግድግዳው ዙሪያ ተደርድሮ የሚታዩው አሽከር ብቻ ነው ።

ግራዝማችና ባለቤታቸው እዩተመካከሩ እንግዶች የሚቀመጡበትን ተራ ላጋፋረው ሲያሳዩ ፣ እንግዶች መምጣታቸውን እንደ አሽከር ገብቶ ስለነገረ ፣ አጋፋረው ወጥቶ አስገባቸውና ፣ ውበቱ ሁሉንም በዩስማቸው ከግራዝማችና ከወይዘሮ እጸገነት ጋር ማስተዋወቅ ጀመረ።

“መቸም አቶ አሳዩ የብዙ ጊዜ ጭፍራዎ ስለሆነ ማስተዋወቅ ባላሻም ፣ ከባለቤቱ ፣ ከወይዘሮ የውብዳርም እንደምትተዋወቁ እርግጠኛ ነኝ ። ብቻ አሳዩ በዩቀኑ የሚያውቁት ሰው ነው ። እኔም አውቀዋለሁ ሲመስለኝ ፣ ለካስ ትንሹን ክፍሉን ኖሮዋል የማውቀው ብዙ ውን ገና አሁን ነው ያወቅሁት ። ያለጥርጥር እርስዎም ገና ያላወቁት ከፍል ይኖረዋልና ደሀና አድርገው ይወቁት” ሲል ውበቱ እዩሳቀ ፣ ግራዝማችና ወይዘሮ እጸገነትም እዩሳቀ ላሳዩና ለባለቤቱ የጅ ሰላምታ ሰጡ ።

“አቶ ጥላሁን” አለ ውበቱ ቅጥሎ። “አቶ ጥላሁንና ባለቤቱ ወይዘሮ ሶፊያ፣ በቀደም እንደ ነገርሁዎ፣ እዚህ የግል ስራችውን እዩ ሰሩ በትርፍ ጊዜያቸው አገራውን በትምህርትና በጤና አጠባበቅ፣ በሌላም ለመርዳት ምኞት አድርገዋቸው የመጡ ናቸው። ስማቸውን የነገርሁዎ አይመስሉኝም እንጂ፣ የመጡበትን ምክናያትማ በቀደም ነግ ሬዎታለሁ። እሱ አቶ ጥላሁን ፈይሳ፣ እስከ ባለቤቱ ወይዘሮ ሶፊያ ሙላት ይባላሉ” ብሎ ሲጨርስ፣ ግራዝማችና ባለቤታቸው መርዶ እንደ ነገርዋቸው ድንግጥ ሲሉ፣ ድንጋጤው በፈታቸው ታዩ። ለንግ ዶች የጅ ሰላምታ መስጠቱን እንኩዋ ረስተው ትንሽ ጊዜ ካለፈ በሁ ዌሉ ነው ግራዝማች እንደገና ልብ ገዝተው ሰላም ያልጥቸው። ከግራ ዝማች በሁዋላ፣ ወይዘሮ እጸገነትም አይኖቻቸውን ከመሬት ሳያነሱ፣ እጃቸውን ብቻ ልከው ሰላም አሉ። ወዲያው የወረዳው ዳኛና የወረ ዳው ፖሊስ ሹም ከነባለቤቶቻቸው ገቡና ለባለቤቶች ሰላምታ ሰጥ ተው፣ ከንግዶች ጋር አሳዩ ካስተዋወቃቸው በሁዋላ፣ ግራዝማችና ባለቤታቸው የጠረጴዛውን አናት ይዘው ለራት ሲቀመጡ። ከወይዘሮ እጸገነት ቀጥላ ሶፊያ፣ ከዚያ ያሳዩ ባለቤት የውብዳር፣ ከዚያ የዳኛው ባለቤት፣ መጨረሻ የፖሊሱ ሹም ባለቤት ተቀመጡ። በወንዶች ወገን ከግራዝማች ግራ ውበቱ፣ ከሱ ቅጥሎ ስለንግድነቱ ጥላሁን፣ ከዚያ የበጎሮንድ ወኪል አሳዩ፣ ከዚያ ዳኛው፣ መጨረሻ የፖሊሱ ሹም ተቀመጡ። መቸም የመሰናዶው አይነትም ሆነ ብዛት፣ ያላላፊ ዎች ቅልጥፍና ጭምር የሚደነቅ ነበር። ሶፊያና ጥላሁን ከጠጅ ይልቅ ብርዝ መምረጣቸው ግራዝማችን አስገርጦቸው “ጮማ በልቶ ጠጅ የማይጠጣ ሰው ‘ግማሽ እንጂ ሙሉ ህይወት ኖርሁ’ አይበል!” ስላሉ ሁሉም ሲስቁ ቆዩና፡

“ታዲያ እንግዶች . . . አገራችንን ወደውልን ይሆን?” አሉ ግራዝማች።

“በጣም እንጂ! በጣም ነው የወደዱት። መጀመርያ ካዲስ አበባ እንደ መጡ ጎሬን ሲያዩ፣ እሱን የመሰለ አገር እግዚር በፈጠ ረው ምድር ሁሉ አይገኝም” ብለው ነበር። በሁዋላ እዚህ መጥተው የኪን ሲያዩ ጊዜ ጎሬንም አስናቃቸው። ወይዘሮ ሶፊያግ፣ “እግዚር በመሬት የሚኖር ቢሆን ኖር፣ ከየኪ በቀር ሌላ መኖርያ አይመርጥ ነበር” አለችን ሲል ውበቱ፣ ሁሉም ባንድ ላይ ሳቁ።

“እኔ መቸም . . .” አሉ ግራዝማች ከሌሎች ጋር ሲስቁ ቆይ ቸው። “እኔ መቸም . . . ከዚህ ከሞቻ ክፍል ወጥቼ ከጎሬ በቀር ሌላ አገር አይቺ አላውቅም። ስለዚህም፣ የሚያውቁትን ከሚያው

ቁት ጋር ነው እንጂ ፣ ከግያውቁት ግመዛዘን አይገባምና ፣ በግው
ቀው መጠን ጎሬን የሚመስል አገር የሚገኝ አይመስለኝ ፤ ”

“እንዴት ?” አለ ውበቱ ።

“እ... ስንቱን ብዬ ልንገርህ ? እንዲያው ለምሳሌ ፣ አንድ ከፍ
ተኛ ቦታ ላይ ቆመህ ከተማውን በወርዱም ፣ በቁሙም ፣ በትዝቀህ
የተመለከትህ እንደሆነ ፣ ሳር ቤት የምታየው ከስንት አንድ ነው ፤
ከዳር እስከ ዳር ሁሉም በቆርቆሮ ብቻ ግጥም ብሎ ተሸፍኖ ሲታይህ
ያ ሁሉ ባንድ ላይ ፣ ባህር እንጂ መሬት አይመስልም ! ከዚያ ወርደህ
ሱቅ የገባህ እንደሆነ ፣ ገንዘብ ካለህ ፣ ራስ ያጃዝማኛች የሚለብ
ሱትን ገዝተህ ልትወጣ ትችላለህ ! ከዚያ መብል ቢያምርህ ፣ እንደ
ቤትህ የምግብ ገዢ ደረሰ ፣ አልደረሰ ግለት ሳይኖርብህ ፣ በፈለግ
ኸው ሰዓት ፣ ወደ መረጥኸው መብል ቤት ገብተህ የመረጥኸውን በል
ተህ ትወጣለህ ! መጠጥና ጭዋታ ብትፈልግ ፣ መሰሎችህ በሚገቡበት
የጭዋታ ቤት ገብተህ ደስ ተሰኝተህ ትሂዳለህ ! አዩህ ? ጎሬ ባንድ
ነገር ብትበሳጭ ፣ ወይም ቅር የሚያሰኝ ነገር ቢገጥምህ ፣ ወዳንድ የጭ
ዋታ ቦታ ገባ ብለህ ብስጭትህንና ቅርታህን እዚያ ትተኸው
ትወጣለህ ፤ ብስጭትና ቅርታ ተከትለውህ እቤትህ አይገቡም ! የኪ
እዚህ ጫካ ውስጥ ከዝንጀሮ ፣ ከመጣና ከጉሬዛ በቀር ምን ታያለህ ?
ቤቱ እንደምታየው ሰው ቆሞ ሲገባበት የማይችል ፣ ከጥቂት ጭራሮ
ዎች ተወነጋግሮ የተሰራ ፣ ካገሩ ሰው የሚበዛው ህፍረቱን ብቻ በቅ
ጠል ከድኖ ራቁቱን የሚሄድ ነው ! ከቤትህ ስትወጣ የት ገብተህ ?
ከማንስ ጋር ትጫወታለህ ? በውነቱ ልንገርህ ፣ እኛ ለምደነው አይ
ከብደንም እንጂ ፣ የኪ እንደ ጎሬ ባለ አገር የኖረ ሰው የሚኖርበት አገር
አደለም ! ብቻ ደግነቱ የገንዘብ ችግር ስለሌለብን ፣ እግዚር ይመስ
ገን ሌላ ሌላው ቢቀር የምንፈልገውን መብልና መጠጥ በዩቤታችን
ስለማናጣ አንመረርም ። ”

“ይህም አንድ ነገር ነው ፣ ይልቁንም እኛን ፣ የበሻሮንዱን መስ
ሪያ ቤት ሠራተኞች የሚያጽናና ነው ፤ ” አለ ውበቱ ፣ ለቀልድ ያክል።

“ምኑ ? እንዴት ?”

“ በገንዘብ አለመቸገራችሁ ። እስከ ዛሬ ከዩሰው አፍ የሚሰማው
የበሻሮንድ መስሪያ ቤት ደመወዝ በጊዜ ስለማይከፍል የሙንግስት
ሰራተኛ የሆነ ሁሉ በብርቱ ችግር የሚኖር ማሆኑ ነው ። ዛሬ ብቻ
ከርስዎ አፍ ስንሙሰገን ማሰማቱ ነው ፤ ስለዚህ በብዙ ወቅት መፀ
ከል እንዲህ አንዳንድ የሚያመሰግን ሲገኝ ያጽናልኩ ! ”

“ ወዳግትም እርሱም የገንደርዘ . . . ሂደው አያውቁም ? እሱን ቢያዩ ደግሞ ይወዱት ይሆናል ! ” አለ ጥላሁን ።

“ ገንደር ? ገንደርን ላባቱ ማን ሰጣቸው ? ”

“ የገንደራ አለቃ ነበሩ ያሉ መስሎኝ ! ”

“ አ . . . ! የገንደራ አለቃ ፣ ወይም የገንደራ ጦር ፣ ማለት ከገንደር የመጣ ማለት አይለምኮ ! በጥንቱ ስራት ፣ ከየትም ተጠረቃ ቅም በዩቫለቃው ውስጥ ገባር እንደዩማኒረገት እዩተሰጠው ተሰርቶ የሚኖርና ፣ ለዘመቻ ሲረለግ በታዘዘበት የሚዘምት ፣ ‘ የገንደራ ጦር ’ የሚባል ሰራዊት ነበር ። እንዲያ ባለው ጦር ላይ ትንሽም ይሁን ትልቅ እልቅና ያለው ፣ የገንደራ አለቃ ” ይባል ነበር ። በዚህ አይነት ነው አባቱ የገንደራ አለቃ ነበሩ ያልሁ እንጂ . . . ጥንት አገራቸውስ ሸዋ ውስጥ ፣ መናገሻ ነው ” አሉ ግራዝማች ።

“ እግዚር ይስጥልኝ ፣ እስከ ዛሬ የማላውቀው ትምህርት ነው ያገኘሁ ” አለ ጥላሁን ፣ በውነት ደስ ብሎት ።

ሌሎች ሲጫወቱ ሶፊያ ፣ ወይዘሮ እጸገነት አላላፊዎችን የሚመሩ በትን ዘዴና ያላላፊዎችን መሰልጠን ዝም ብላ እዩተመለከተች ፣ በልብዋ ታደንቅ ነበር ። ወይዘሮ እጸገነት አንዳንድ ጊዜ ብቻ ሶፊን ለማነጋገር ወደስዋ ዘወር ከማለታቸው በቀር ፣ አይኖቻቸውን ተጋባገሮቹ ከሚበሉትና ከሚጠጡት አይለዩም ። እንጂ ፣ ወጥ ፣ ጠጅ ፣ ወይም ሌላ እዚያ ከተረበው መጨመር የሚያስፈልግበትን ቦታ ከተመለከቱ በሁጥላ አፋቸው ሳይናገር ፣ ቀና ብለው የንጅራ ፣ የወጥ ፣ የጠጅ ፣ ወይም የሌላውን አላላፊ አይን ባይናቸው ፈልገው ይይዙና ፣ ስበው ወስደው የገደለውን ነገር ሲያሳዩት ፣ ወዲያው የሚያስፈልገውን ነገር በሚፈልግበት ቦታ ይወስድና ይጨምራል ። የሚያስገርመው እንዳላላፊዎች ብዛት ድምጻቸው አይሰማም ። እንጂ እንዲጨመር በመ/ቤቱ አይን የታዘዘው እንጂራውን ፣ ባለበርበሬ ወጥ በርበሬ ወጡን ፣ ባላልጫ አልጫውን ፣ ባለ ስጋ ስጋውን ፣ ባለጠጅ ጠጁን ፣ እንዲሁም ሌላውን እዩያዘ ፣ ሁሉም ድምጹን አጥፍቶ ሲተላለፍ ፣ እያንዳንዱ የሚሂድበት መንገድ ለዩብቻ እንደ ተሰራሰት ሁሉ ፣ እንኩዋንስ መተራ መስና መገፋፋት መንካካት የለም !

“ ግራዝማች ፣ ቅደም የኪን ከጎራ እያመዘዘኑ ሲናገሩ ፣ የኪንን ዘብ የሚገኝበት አገር ቢሆንም ፣ ህዝቡ የሚኖርበት ሁኔታ መጥፎ ጭሆኑን ግሩም አድርገው አስረዱን ። መቸም እንደ አገር ወደፊት

የሚቀድም ፣ ወይም ወደሁካ የሚቀር ፣ እንደ መሪው አመራር ነው።
ታዲያ እርስዎ የሚመሩት አገር ህዝብ ወደፊት እንዲራመድና ኑሮውን
እንዲያሻሽል ያሰቡት ነገር አለ ? ” አለ ውበቱ ፣ ጠጁን ተጎንጭቶ
ብርጭቆውን እራቱ አስተመጠና ።

“ ልክ ፣ ልናገር ስል ነው . . ካፌ ነጥቀህ የጠጡትህን ! ሞት ካል
ቀደመኝ ፣ እግዚአብሔር እድሜ ከሰጠኝ ፣ እጅግ ቢበዛ ባምስት አመት
ውስጥ የኪን ዳግማያ ጎሬ ባላደርጋት . . ‘ ምን ብለህ ነበር ’ ትለ
ኛለህ ፣ እስከ ዛሬም ድረስ የተሟወተብኝ ያ . . አባ ጎዳ ነው ። ጎሬ
ልዩ ልዩ እቃም ፣ ልብስም ፣ ከሚሸጡ ህንጾችና አረቦች ፣ ስጋ ከሚ
ሸጡ አበሾችና ከጠጅ ኮማሪዎች ሁሉ ጋር ተጎጋግረ ፣ ሁሉም ‘ሱቅ
መስራት አንችልም እንጂ አንተ ከሰራህልን ከራይህን እዩከፈልን
እዚያ መጥተን እንከፍታለን’ ብለውኝ ፣ ለሱቅ መስሪያ ገንዘብ ከሰ
በሰብሁ በሁካ ፣ አባ ጎዳ ፣ ‘ የወረዳው ግዛት ከተማ በቅርብ ቀን
ከየኪ ወደ ቱፒ ይዛወራልና እዚህ በከንቱ አትድከም ’ ስላለኝ ፣
እኔም ፣ ‘ ከዛሬ ነገ ወደ ቱፒ እንዛወራለን’ እያልሁ ብዙ አመት በዝን
አሳሰፍሁ ። አሁን ከተማው ሳይዛወር ራሱ ፣ አባ ጎዳ . . ተዛወረ ! ”
አሉ ግራዝማች እዩላቱ ።

“ ወዴት ? ” አለ ውበቱ ።

“ መንግስት ሰማያት ይሁን ገሀነመ እሳት የት አቅለታለሁ ! ”
አሉ ግራዝማች ፣ አሁንም እዩላቱ ።

“ ሞት ? ”

“ ሞት ። ”

“ ለመሆኑ አባ ጎዳ ምን ኖሮዋል ? ”

“ አባ ጎዳ ? ወራውንም ሰምተህ አታቅ ? የተናገረው እመሬት
ጠብ የማይል ፣ ትልቅ ቃልቻ ነበር ፣ ሙሉ ኢሉባቦር ነው ? ጅማ
ነው ? ከፋ ነው ? እሱ ደጅ የማይደርስ ማን ኖሮዋል ፣ አምና እክረ
ምቱ ላይ ፣ በሀምሌ ወር ሲሞት ፣ ከዚህ ሁሉ አገር የተሰበሰበው አዘ
ንተኛ ዳስ አልበቃው ስላለ ፣ በዩዛፋ ስር ሰፍሮ እዩተባላ ፣ እዩተጠጣ ፣
ሲለቀስ ስምንት ቀን ሙሉ እንኩዋንስ ዝናብ ደመና በለማይ ሳይታይ
ሰንብቶ ፣ አዘኑ እንዳለቀ ህዝቡ ወደያገሩ ከገባ በሁካ ፣ ታግዶ የቆ
ዩውን ያክል መአቱን ሲያወርደው ጊዜ ጉድ ተባለ ! ”

“ ታዲያ . . እርስዎ እንዳሉት አባ . . . ማነው ስሙን የተናገረው
እመሬት ጠብ የማይል ከሆነ መቸስ . . እሱ ቢሞት የተናገረው እዩ

ጥቅ ! ስለዚህ ከተማው ወደ ግድግዳው የማይቀር ከሆነ ፣ ባንድ ሌቱ እዚያ መድከም አይሻልም ?” አለ ውበቱ ባሸሙር ።

“አሁንስ ‘እግዚአብሔር እንዳወቀ ያድርግ’ ብዬ በየኩ ከተማ ዙሪያ ያለውን አስር ነው ? አስራ አምስት ጋሻ መሬት እስከሌላ ወደ ከተማው አግብቼ ፣ በትንሽ በትንሹ እያሸነሸንሁ ገንዘብ ሳለው ሁሉ መምራት ጀምራለሁ ። የመመሪያው ዋጋ እንዳስገመትሁት ፣ ቢያንስ ቢያንስ ካራትና ካምስት መቶ ሺህ ብር አያንስም ። ታዲያ በዚህ የመንግስቱን መስሪያ ቤቶች ፣ የከተማውን ዋና ዋና መንገዶችና ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ ቅድም እንዳልሁዋቸው ሳሉት ነጋዶች መሳብያ የሚሆኑ ሱቆች መስራት ከተቻለ ፣ ሌላውን የተመራው ሰው በገንዘቡ ይሰራ ዋል” አሉ ግራዝማች ።

“አስርና አስራምስት ጋሻ መሬት ብዙ ነውኮ ግራዝማች ፤ ይህ ሁሉ መሬት ባንድ የወረዳ ግዛት ከተማ መስሪያ እንዲሆን መንግስት ይፈቅዳል ?” አለ ጥላሁን ።

“መንግስት እንኩዋንስ አስርና አስራምስት ህያ ሰላሳ ጋሻ ቢሆን ምን ቸገረው ? መሬቱ የመንግስት አይደል !

“ታዲያ የማን ነው ?”

“እዚህ የሚኖሩ ያንዳንድ ሰዎች ነው ።”

“አ፤ የሰዎች የግል ርስት ነው ! ታዲያ ግምታቸውን ከፍሎ ለማስነሳት ገንዘቡ አይበዛም ?”

“የምን ግምት ነው የሚከፈለው ? መሬቱን ለራሴ አላደረግሁት ምክ ፤ ለከተማ ነው የተከለለው ! የትም ቢሆን ከተማ የሚያሰራ አገረ ገዥ ሁሉ ፣ ወደ ከተማ ለሚከለል መሬት ግምት ከፍሎ አያውቅም፤ ጠይቁያለሁ ።”

“መቸም . . . ሚንግስት ይሁን ከተማ ፣ ወይም ሌላ ፣ የሰው ርስት ሲወስድ ለባለርስቱ የሚገባውን ግምት ሳይከፍል የሚወስድ አይመስለኝም ። ህገ መንግስቱም . . . አንቀጽ አርባ አራት የሚለው ይህ ነው ።” አለ ጥላሁን ።

“ማነው እሱ ?” አሉ ግራዝማች ።

“የቱ ?”

“ይህ አሁን ‘አንቀጽ መንግስቱ ነው ? ማን’ ያልሸው ።”

ዳኛውና የፖሊሴ አለቃ፣ ጥላሁን ገር ብሎት ሲኾን እዩና፣ ከገራዝማች ደላቅ ለሉ አዝነው።

“ገራዝማች ህገ መንግስቱ ግለታቸው ነው። ህገ መንግስቱ ግለታቸው ነው” አሉ፤ ባንድ ላይ እንደ ተግዘሩ ሁሉ።

“አዎ ህገ መንግስቱ ግለታቱ ነው። ህገ መንግስቱ ከተግ አት ስሩ ይላል?” አሉ ገራዝማች፣ የፍረት ፍልክት ሳይታደባቸው ፍጹም ጸጥ ባለ ልት።

“እ... ህገ መንግስቱ መቸም... እንደሚያውቁት፣ የህጉ ሁሉ መሰረት ነው። ታዲያ እሱ፣ ‘የማንም ሰው ርሰት ለህዝብ አገልግሎት የሚያስፈልገ ሆኖ የተገኘ እንደሆነ፣ ሽማግሌነት የገመቱትና ባለርስቱ የተሰማማዘት፣ ሳይሰማማ በቀር ፍርድ ቤት የወሰነው ግምት፣ አስቀድሞ ሳይከፈለው ርሰቱ ሊወሰድ አይችልም’ ይላል” አለ ጥላሁን፣ ባገረ ገዡ ፍጹም መሀይምነት በጣም ተገርጥ።

“እዩህ ፣ እኛ መቸም... ከጠቅላይ ግዛቱ በሚላክልን ግዝገታ ነው የምንሰራ፣ ያለግዝገባ የምንሰራው አንድ ነገር የለም፣ ይኸው እነሱ ሁሉ ይታዘቡ። ነገር ግን ይህ አሁን ያልኸው፣ ህገ መንግስቱ የሚ ባለው እስከ ዛሬ... እኛ ዘንድ አልመጣም ፣ በመጣም... ከጠቅላይ ግዛቱ የታዘዘውን መቸም ሊኸር አይችል። ስለዚህ... ባልታዘዘው ልንሰራ አንችልም።”

ገራዝማች ስለ ህገ መንግስት ሰጥተው የማያውቁ መሆናቸውን ካነጋገራቸው ሁሉም ስለ ተረዱ፣ ጭኖታውን በዚያው መስመር መቆ ጠል አሳቸውን የሚያሳፍር መስሎ ተሰምቶቸው፣ አቅጣጫውን ለመ ለወጥ በዩበኩላቸው ሲያስቡ ላጭር ጊዜ ዝም ብለው ቆዩና።

“እኔ እንኩዋ” አለ ውበቱ። “እኔ ቅድም... ‘ለሚያስተዳድሩ ሩት ህዝብ የነሮ መሻሻል ምን አስበዋል’ ስል እዚህ ስላለው የከተግ ህዝብ ብቻ ሳይሆን በጠቅላላው ስለየኪ ወረዳ ህዝብ ግለታ ነበር።”

“የየኪ ወረዳ ህዝብ... ያው እንደ ሌላው አገር ህዝብ ሁሉ ጸጥ ታው እንዲጠበቅለት መንግስት ፖሊስ አድርጎለታል፣ ፍርድ እንዳይ ጎድልበት በተለይ ዳኛ ሾሞለታል፣ ግብር እዩጫን ጎራ ድረስ እንዳይን ገላታ ግብር ተቀባይ በኸሮንድ እዚህ አድርጎለታል፣ በዚህ ላይ የሚ ጎድል ነገር ቢኖር አቤቱታ እዩሰግ የተዛባውን ሁሉ የሚያስተካክል የበላይ አገረ ገዥ ሾሞለታል። ከዚህ በላይ ለህዝብ ምን ይደረጋል፣ መቸስ... አርሰን አናበላው፣ ለርሳን እናበላህ ያልነው እንደሆነ

“አዩ ግራዝማች የደም የገደረድ ዳኛ፣ ሀይወቱን፣ ንብረቱንና መብቱን የሚጠብቁ አገረ ገዥና ፖሊስ ተደርጎልታል፣ ሲሉኝ፡ ‘እነዚህን ሁሉ ባላገር ለሱ አገልግሎት እንደ ተቀመጡ ያምናል ወይ?’ ብዬ ብጠይቅዎ፣ ‘ምስጋና-ቢስ ቢሆን ነው የማያምነው’ ያሉኝ መሰለኝ። እስኪ እኔም እንደርሱም ባላገርን እንደ ምስጋና-ቢስ ልቁጠርና፣ ‘ኔኛ እዚህ ያለን ባለስልጣናች ሁሉ ለሱ ጥቅም የተቀመጥን ነን’ ልበል፣ ብቻ የጭዋታችን መነሻ የባላገር ኑሮ መሻሻል መሆኑን እንዳንረሳ፣ እንግዲህ ለምሳሌ፣ አንድ ባላገር እኛ ከዩተወለድንበት የርስት አገራችን መጥተን በልዩ ልዩ ስም ከወሰድንበት ርስቱ የተረፈች ከርማን መሬት ብትኖረውና፣ እስካንም አንድ ሀይለኛ በግፍ የቀጣው እንደሆነ፣ ለዳኛ አቤት ካለ፣ ዳኛው መርምሮ በግፍ የተቀማ መሆኑን ሲያረጋግጥ ያስመልስለታል። ይህ እውነት ከሆነ መቸም ትልቅ ነገር ነው፣ እንዲሁም ቅድም እርስዎ እንዳሉት አንድ በቁም የማታስገባ፣ ከጥቂት ጭራሮዎች የተወነጋገረች ነጀውን ጠላት ሲያቃጥልበት የተነሳ መሆኑን ያወቀ ባላገር፣ አስቀድሞ ለፖሊስ ያስታወቀ እንደሆነ፣ ነጀው ትጠበቅለታለች። ይህም ያለጥርጥር ትልቅ ነገር ነው፣ ደግሞ አንድ ከተወለደ ጀምሮ ምሽት ምን እንደሆነ የማያውቅ፣ እድሜ ልኩን በችግር ሲጠራዋት የሚኖር ባላገር፣ ይህም ከኑሮ ተቆጥሮ ጠላቱ ሲገድለው የዛተበት እንደሆነ፣ ላገረገዡ አቤት ካለ፣ የዛተው እንዲቀጣ፣ የተዛቀበት እንዲጠበቅ ገዡ ያገዝዳ፣ ባላገሩ ያኑ የችግር ሀይወቱን ይቀጥላል። ይህም ትልቅ ነገር ነው፣ ብቻ ይህ ሁሉኑ ግራዝማች፣ ይህ ዳኛው፣ ፖሊሱ፣ አገረ ገዡ፣ አደረጉት የተባለው ሁሉ እውነት መሆኑ ያጠራጥራል እንጂ፣ እውነት እንኩዋ ቢሆን፣ ላቤቱታ የመጡት ባላገሮች ያኑ የችግር ኑሮዎቻቸውን እንዲቀጥሉ፣ በዚያው በችግራቸው ውስጥ እንዳሉ፣ የሚጠብቅ ነው እንጂ፣ ኑሮዎቻቸውን አንድ ቅንጣት እንኩዋ የሚያሻሻል አደሰም፣” አሰ ወብቱ፣ መብሉን ትቶ ግራዝማችን ፊት ለፊት እያዩ።

“እንግዲህ . . . ‘የኑሮ መሻሻል’ የምትሰውን አንተ ትነግረን እንደሆነ እንጂ እኔ ፍሪሳ ይ. . . መት ከዚህ በላይ . . . አላቅም፣ ሀ-ሀ-ሀ-ሀ-ሀ” አሉ ግራዝማች፣ እንደ ልማዳቸው አብረዋቸው ያሉት ራሳቸውን እስኪያማቸው ከባኛ በላይ እዩላቁ። ወብቱም ስቆ ገም አሰ።

“በጠቅላላው የህዝብ መሻሻል ማለትኮ ግራዝማች፣ እንደሚያውቁት ህዝቡ ጤናማ እንዲሆንና ካሁኑ ረዘም ያለ እድሜ እንዲኖረው የታስመው እንደሆነ፣ የርሻ፣ የንግድና የሌላ ስራውን በዘመናዊ ዘዴ ሰርቶ

ከሁኑ የበለጠ ውጤት እንዲያገኝ የተማረ እንደሆነ፣ የሰራውን ውጤት በደህና ጥጋ ወደሚሸጥበት ወስዶ፣ ሸጦ፣ ባገኘው ገንዘብ ደህና እንዲበላ፣ ደህና እንዲለብስ፣ በደህና ቤት እንዲኖር መገናኛ ያገኘ እንደሆነ ነው።” አለ ጥላሁን። በግራዝማችና በውበቱ መሀከል የነበረው ንግግር በቆመበት ሁኔታ የአሳብ መሸካከር የተፈጠረ ስለ መሰለው፣ ንግግሩን ለማስረዘምና የቅርታውን ስሜት ለማስረሳት ያክል።

“እኮ ታዲያ . . . መቸም መገናኛ ማለት መንገድ ነው፤ መንገድ መቸም ለሁሉም አስፈላጊ ነው። ሀዘቡን መንገድ እንዳይሰራና . . . አዲስ ዘዴ እንዳይማር ማን ከለከለው?” አሉ ግራዝማች።

“አዳዲስ ዘዴ ለመማርክ መሪና አስተማሪ ያስፈልጋል፤ ያለመሪ፣ ያለስተማሪና ያለ ረዳት፣ ባላገር ብቻውን ምን ሲያደርግ ይችላል? ምን አቅም አለው?” አለ ጥላሁን።

“የባላገርን አቅም እናንተ አታውቁም፤ እኔ ልንገራችሁ፤ ባባቶቻችን ጊዜ፣ የባላገር ገባር ጫካ መንጥሮ፣ አርሶ፣ ዘርቶ፣ አርጥ፣ አጭዶ ወቅቶ፣ በጌቶቹ ጎተራ አግብቶ፣ ቤታቸውን ሰርቶ፣ አጥራቸውን አጥሮ፣ በተረፈው ጊዜ ለራሱ ካዘመረው ግብር ከፍሎ፣ በዚያ ላይ የሚመራ በትን የሰውም ደህን የኩብት ተሰሪ ቀልቦ፣ ደህን ሁሉ አድርጎ ደስ ብሎት፣ ሳያገራመርም ይኖር ነበር፤ አሁን ደህ ሁሉ የለበትም፤ ከዚህ ሁሉ ነጻ ሆኖዋል፤ ታውቃላችሁ? በዚያ ጊዜ፣ የመኩዋንንት ሎሌ ልብ ሱን እያጸዳ፣ ትጥቁን እያሳመረ፣ መሳሪያውን እዩወለወለ፣ ጦርነት ሲሆን በሚታዘዝበት መዝመት፣ ሰላም ሲሆን ጌታውን ማጀብ ነው እንጂ ሥራ፣ ‘እንዲች’ አርጎ በጥፍሩ አይነካም!” አሉ ግራዝማች የግራ አውራጃ ጠቅላይ ጣቶቻቸውን ጥፍሮች አንድ ላይ አፋጭተው።

“ገረዶች እንኩዋ” አሉ ቀጠሉና። “ገረዶች እንኩዋ፣ እቤት ውስጥ እንጀራ ከመጋገር፣ ወጥ ከመስራትና ጠጅ ከመጣል በቀር የውጪን ሥራ ሁሉ ገባር ነበር የሚሰራው፤ ታዲያ ደህን ሁሉ ያደርግ የነበረው፤ “ለራሱ ጥቅም መንገድ ለመስራት አቅም የለውም ትሉኛላችሁ፤ ሀ፤ ባላገር ካልለገመ፣ ልልገም ካለም . . . ልክ የሚያገባ፣ ብርቱ ከያዘው አቅ ሙም ሆነ ሀብቱ ተገቆ አያልቅም፤ ከራስ ጠጉሩ እስከ እግር ጥፍሩ አቅምና ሀብት ብቻ ነው!” ሲሉ ሳቅ ሆነ። ወዲያው ራት አለቀና ሰህንም፣ ትርፍራፈው እንጀራም፣ ከዩሬቱ ተነስቶ ሰንና ብርት የያዘ አሽከር ከግራዝማች ጀምሮ ሁሉንም እዩዞረ ካስታጠበ በሁዋላ፣ መጠጥ መጠጣቱ በገፍ ቀጥሎ አዝማሪው፣ አድማሱ ረዳ አደግድጎ፣ መሰንቆውን በግራ እቅፋ አቅፎ፣ መግረፊያውን በቀኝ እጁ ይዞ ገባና ለጥ

ብሎ እጅ ነስቶ ፡ ቅዱሱን ለግሰተካበልና አድግሮችን ለግስጠንተቅ፡
በቀጭን ፡ በወፍራምና በመሀበለኛ ድምጽ እጅገገገገ ጢዝ ፡ ጭዝ ፡ ጥዝ
ግድረግ ጀመረ ።

ግራዝግች ጀግንነታቸውንና ለጋስነታቸውን ብዙ ሰው ባለበት
ካዝግሪ ፡ ከዘፋኝና ካቅራሪ አፍ መሰግትና ግሰግት አጥብቀው ስለግ
ወዱ ፡ ያንሰትም አዝግሪው አድግሱና አቅራሪው ጥልሳት ተረሪ ፡
ግብር ያላሽ ሆኖ እስኪጠሩ አዳራሽ ራታቸውን በልተው ፡ መጠጥ በ-
ጠት እዩጠው እንዲቆዩ ታዘዙላቸው ነበርና ፡ አድግሱ ከዚያ ጭግቱ
ነው ።

“እስይ ና ወዳጄ እስይ ናግ ያነው” እለ አድግሱ ፡ አዝግሪ
ዎች ሁልጊዜ ከውዳሴ በረት የሚያስቀድሙትን ጭቅያ እዩረገገው ።

“እስይ ና ወዳጄ ፡ እስይ ናግ ያነው ፡
ደስ ደበለን ዛሪ ፡ የደስታ ያሺት ነው ።
የሽዎው ባላባት ፡ የወሎው ባላባት ፡ ዳኛቸው ፍሪሳ ፡
ጌታው የጌቶች ዘር ፡ ጌትነት የናቅ ፡ ኩራትን የረሳ ፡
ጌትነቱን ትቶ ፡ ለድሆች ሊያሳልፍ ፡ ያው ታጥቆ ተነሳ ።
ብትሰጠው ፡ ብትሰጠው ፡ ሁልጊዜ ብትሰጠው ፡ የግያልትብሀ ፡
አዞልሀ ይሆናል ፡ ከብሩ ተራራ ፡ ብር እዩተዛቅ ፡ እንዲቀርብልሀ ፡
ፈጥርልሀ ይሆናል ፡ የተሰወረ ያንጭ ፡ ጠጅ ያለግቁየረጥ ፡ የግ
ያፈለልሀ ፤

ፈጥርልሀ ይሆናል ፡ ሰንጋ እያደለበ ፡ የሚያቀርብልሀ ፤
ዳኛቸው ፍሪሳ ፡ መቸም ለግርያም ልጅ ፡ ባለጭዋሉ ነህ ።
አብልቶ አጠጥቶ ፡ የራበው ሲጠግብ ፡ መስጠት የሚርበው ፡
ከዳኛቸው በቀር ፡ በየትም አላይን ፡ ስግ ያስከር ነው ።
አባ ግፋው ዳኝ ፡ ጎራዴው ጎልድፎ ፡ ወዲያው አድፎበት ፡
ሳለው ፡ ወለወለው ፡ በፋሽስት አንገት ።
ዳኛቸው ጎራዴህ ፡ ባለብር ወለባ ፡ ስገባው ከፋይ ፤
ጌትዩ ጎራዴህ ፡ ባለወርቅ ሽሆሮ ፡ የሰራው ርቀት ፡ የሌለው መሳይ ፤
እንደዚህ አጊጦ ፤

በወርቅ ተንቆጥቁጦ ፤
እንደ መልኩ ማግር ፡ ጠባዩ ባማረ ፤
ከመወደድ አልፎ ፡ ከቶም እንደ ጣእት ፡ ይመለከ ነበረ ።
ዳሩ ምን ይሆናል ፤ ጠባዩ ከፋ ነው ፤ በመልኩ የሚያጥኝ ፤ በመልኩ
አታላይ ፤

አባ ግፋው ዳኛ ፣ ገረገሮቹ ፣ ይነቃቸው ፣ ፋሽስቶችን እንኩዋ
ጠላቶችህን ፤

ድል ስትመታቸው ፣ በሰሩት ምንሽር ፣ በሰሩት አልቤን ።

ያው መጣልህ ፋሽስት መድፋን ፣ መትረዩሱን ፣ በምቡን ፣ ሁሉን
አግተልተሎ ፤

አባ ግፋው ዳኛ ፣ ውጣ እንደ ልማድህ ፣ ተቀበለው ቶሎ ፤

መቸም ጥፎዎቸዋል ፣ እግዚአብሔር ከጥንት ፤

መሳርያውን ላንተ ፣ እነሱን ላራዊት ።

መጥቶ ነበር ፋሽስት ፣ በመሳርያው ኮርቶ ፤

አባ ግፋው ዳኛ ፣ ልቡ ፣ ጀግንነት ፣ ወኔው ፣ ሁሉም እንተ ዘንዳ ፣
መሆኑን ረስቶ ።”

ጉልላት ሲያቅራራ ፣ ግራዝግግቶ ወኔያቸው ተቀሰቅሶ ፣ እንደ ተቀ
መጡ ከወዲህ ወዲያ ፣ ከወዲያ ወዲህ ፣ ሲንቆረጠጡ ቆይተው ፣ በመጨ
ረኛ አላስችላቸው አለና “አየ ግሩም ፣ በል እንተ ፤” አሉ አቁጥር
ጠው ።

“አየ ግሩም ፣ አየ ግሩም ፤” አለ ጉልላት እየደጋገመ ፣ ግራዝግግቶ
መድፈያውን እስኪሰጡት ።

“አየ ግሩም ፣ የወንድ መመዘኛው ፣ ጠፋና ሚዛኑ ።” አሉ ግራ
ዝግግቶ ።

“አየ ግሩም ፣ የወንድ መመዘኛው ፣ ጠፋና ሚዛኑ ፤

ሴቶች የነበሩት ፣ አሁን ወንዶች ሆኑ ።

ተናደዱ ፣ እረ ተናደዱ ፣ ወንዶች ተቃጠሉ ፤

በወንድ ስም ፣ ወንድ ያደለው ሁሉ ፣ እንተ በመባሉ ።

ደግ አደለም ፣ ደህና አደለም ፣ ያ ቀን መረላቱ ፤

የወንድ ምርት ፣ ከወንድ ግርድ ፣ የተለዩበቱ ።

እረ ተው እንያዘው ፣ እንዲሆን ፣ እንዲሆን ፤

ጉድ ይመጣል ፣ ጉድ ይፈላል ፣ ድንገት ይመጣና ፣ ያ የተረሳ
ቀን” ሲል ጉልላት ፣ “ቡርርርር . . . አካኪ ዘራፍ ፤” አለ ጣሰው ።
ወለባ የሚባለው ፣ የግራዝግግቶ አሽከር አቁጥርጠ ፣ እሱም እንደ
ጌታው የተቀሰቀሰ ወኔውን መግታት አቅቶት ።

ጣሰው ጠመንጃውን ዘቅዝቆ ይዞ ፣ ወደፊትና ወደሁዋላ እያወ
ናጨፈ ፣ ራሱን እንደ ባላውሌ እያንዘረዘረ ፣ “ቡርርር . . . አካኪ ዘራፍ ፤
ቡርርር . . . አካኪ ዘራፍ ፤” እያለ ገባና እንደ ጉልበቱን እንበርከኩ”

ሌላ እግሩን ሽብረክ ለደርደራ ለጭፍ ፣ ፍክራውን ሲያንደቅደቅው ፣
ሁሉም ፣ ግራዝማች ጭምር ፣ አፋቸውን ከፍተው ይመለከቱት ጀመር።

“ቡርርር . . . እካኪ ዘራፍ ፣
“እካኪ ዘራፍ ፣ ጃውሳው ጣሰው ፣
እምቢተኛው ጣሰው ፣
እምቢ ፣ እምቢ ለራብ ፣ እምቢ ለጥማት ፣
እምቢ ፣ እምቢ ለመም ፣ እምቢ ለሞት ፣
እምቢ ፣ እምቢ ለሰማይ ፣ እምቢ ለመሬት ፣
እምቢ ፣ እምቢ ለሁሉ ፣
የግፋው ባሪያ ፣ የነበልባሉ ፣
የግፋው ባሪያ ጣሰው ወለባ ፣

አስር ለብቻው ፣ ግርጌ እሚገባ ፣ “እሱቴ እንደሁ መስክር”
ሲል ወደ ግራዝማች አይኑን አፍጦ ፣ “እውነት ነው ፣ ምስክርህ ነኝ
ጣሰው ፣” አሉ ግራዝማች ። ከዚያ ጣሰው ቀጠለ ።

“ጣሰው ፣ ጣሰው ፣ ጣሰው ፣
ለግዜር አይዳኝ ፣ እንኩዋንስ ለሰው ፣
ጣሰው ፣ ጣሰው ጣሳቸው ፣
ለጠላቶቹ ፣ ቅገገት ሆናቸው ፣
ጣሰው የግፋው ውሻ ፣
ከግፋው በቀር ፣ ከጌታው በቀር ፣ የለው መድረሻ ፣
አሳዶ ገዳይ ዋሻ ለዋሻ ፣”

አለፍ ጣሰው ከተንበረከከበት ተነሱቶ ቆሞ ፣ ከውስጥ ግለቱ የተ
ነሳ ባቡ ከግንባሩ ዘቅዝቆ እዩተንጠቀጠቀ ፣ እንዲያ ካለ ፍክራ በሁ
ዋላ እንደ ተለመደው ፣ ለጌታው ያለውን ታማኝነት በለዘብታ ይገልጽ
ጀመር ።

“እኔ አሽከርህ” አለ ጣሰው ። “እኔ አሽከርህ ፣ እኔ ያንተ አሽ
ከር ፣

ያን ከፉ ቀን እግዜር መልቱ አያምጣው እንጂ ፣ ካመጣው ያው
አብረን ነን ፣ በመከራ አብረን ፣ በደስታ አብረን ፣ በሀይወት አብ
ረን ፣ በሞት አብረን ፣
ሁልጊዜ አብረን ፣

እንኩዋን ወደ ሞት ፣ አያደርገውም እንጂ ፣ ወደ ገሀነም የምት
ሄድ ብትሆን ፣ እኔ . . . ባሪያህ እንደሚላለይህ ታውቃለህ ፣” ሲል
እዚያ ያሉት ሁሉ ይላቁ ጀመር ።

ምእራፍ ፲፮

ቀዳ ጣጣ

ውበቱ ፡ ለጥላሁን የገዛሉትን አምስት ጋሻ መሬት ፡ ባሳዩ መብ
ራቱ መሪነት አስረክቦት ፡ ጥላሁንና ባለቤቱን ፡ ሶፊያን ከየኪ ሹማ
ምት ጋር አስተዋውቆና በተለይ የወረዳው ገዥ ፡ ግራዝማች ዳገ
እንዲረዱዋቸው አደራ ብሎ ወደ ጎራ ከተመለሰ በሁዋላ ፡ አሳዩም
አለቃውን ሸኝቶ ወደ ስራው ስለ ተመለሰ ፡ አዲስ ጎጆ ወጦች ፡ ሶፊ
ያና ጥላሁን ፡ እንዳዲስ ጎጆ ወጦች ሁሉ ፡ የትዳርን ትግል ፡ የኔ
ሮን ጦርነት ፡ ብቻ ለብቻ ተጋጠሙት ።

ቡና ለቀማ ከታህሳስ መጨረሻ በፊት ስለማያልቅ ፡ እስከዚያ
ድረስ የጥላሁን አይነተኛ ስራው ቡና ማስለቀም ነበር ። ጥዋት ባንድ
ሰአት ተነስቶ ፡ ቡና ወደሚለቀምበት ይሄድና ፡ እስከ ሁለት ሰአት
ለለቀማ የሚመጡትን ሰዎች እንዳመጣጣቸው ተራ ጽፎ ፡ ለዩሀያ
አምስቱ አንዳንድ አስለቃሚ መደቦ ፡ ካሰማራቸው በሁዋላ ፡ ሁለት
ሰአት ላይ ቁርስ ሊያደርግ ወደ ቤቱ ይመለሳል ። ሶፊም የውሀው
መቅጃ ሩቅ በመሆኑ ውሀ የሚቀዳላት ደንበኞች ከማበጀትዋ በቀር ፡
ሌላውን የቤት ስራ ሁሉ ፡ የትምህርት ፡ የህክምና ፡ እንዲሁም ልዩ
ልዩ የህዝብ ርዳታ ስራ እስክትጀምር ድረስ እስዋ ፡ ራስዋ ነበረች
የምትሰራ ።

ጥላሁን ወዲያው የኪ እንደ ደረሰ ፡ ቡናውን ሲሰርቁ ተይዘው
የመጡትን ሰላሳ ሰዎች ሹማምቱ ፡ “ይገረፉ ፤ ይታሰሩ” ሲሉ ፡ እሱ
ቡናውን አስቀርቶ ፡ ለሰዎቹ የለቀሙበትን ዋጋ ከፍሎ ማሰናበቱና ፡
ከዚያም ቀጥሎ እዳ መክፈል አቅቶዋቸው ወህኒ ቤት የታሰሩትን ሰዎች
ሁሉ እዳቸውን አስቀድሞ እሱ ከፍሎ ፡ በቡና ለቀማ ስራ እንዲከፍ
ሉት ማስፈታቱ ፡ እሱንና ሶፊን ከየኪና ካካባቢው ህዝብ ጋር ደሀና
አድርገው ስላስተዋወቁዋቸው ፡ በንግዶች ሊደርስ የሚችለው ችግር
ሁሉ በነሱ አልደረሰባቸውም ።

አንድ ቀን ጥዋት ፡ ጥላሁን እንደ ተለመደው ቡና ለቃሚዎችን
ካስለቃሚዎቻቸው ጋር በስራቸው አሰማርቶ ሲመለስ ፡ ሶፊያ ቁርሳ
ቸውን እቤት የተጋገረ ዳቦ ፡ አይብና ማር ፡ የተጠበሰ እንቁላል ፡

ከሱናና ከወተት ጋር ትሎ አሰናድታ፣ ሁሉንም በጠረጴዛው ላይ አሰ ልፋ፣ እርሱን ከባልዋ ፊት ሰፊት ተቀመጠችና እዩብሉ፣ እዩጠጡ፣ ይጫወቱ ደመር።

“ዛሬስ እንዴት ነው? ብዙ ለቃግ አገኘህ ዮ” አላች ሶፊያ።

“ግሩዋ ነው እንጂ፣ ከትናንቱ እንኩዋ የዛሬው ይበዛል። ትናንት ጦቶ አሰራ ሁለት ሰው ነበር፣ ዛሬ ጦቶ ሰላሳ ሰው ጦጣ” አለ ጥላሁን።

“እውነትን ግሩዋ ነው፣ እንዲህ ከሆነ ለቅግህን ትሎ ላትጩ ርስ አትቀር።”

“እውነትሽ ነው፣ ቀደም ብዬ ያሳዩን ምክር ብሰጣ ናር፣ እስካሁን አገባድድ ነበር። አሳዩ፣ ‘የዚህ አገር ሰው እንኩዋን አገድ ብር ከሆያ አዎስት ላገረኛ’፣ በቀን ሁለት ብር ብትከፍለው፣ እሱን ትቶ ግፍርና ቦርዶ ወዳለበት ነውና የግራራው፣ ገንዘቡን ትተህ ወይም... ቀነስ አድርገህ፣ ግፍርና ቦርዶ በርከት አድርገህ እያሰናዳህ ብታቀርብ ይሻላል’ ብሎኝ ነበር። ነገር ግን ሰው... ለሶስትና ላራት ቀን የግራራ ታገብ ሲገዛበት የግራራውን፣ ብር ከሆያ አዎስት ላገረኛ ትቶ፣ አገድ ጊዜ ብቻ ሆዴን ‘ለመጠላት ግፍርና ቦርዶ ፍላጋ ይሄዳል’ ብዬ ካሳቤ አላገባሁትን ነበር!”

“የራሰው ሰው... ‘ነገ ነጭ በመረቅና ጦጣ እሰጥላሁ’ ከግራራት አሁን ‘ቆሎ እንካ’ ቢሉት የግራራርጥ መሆኑን አታውቅኛል ግለት ነው?”

“አይኮ ገንዘባቸውን ‘ነገ እሰጣቸውኛል’ ብዬ አላውቅኛል፣ ሲሰፋውለው ግታ ከፍዬ ነው የግሰናብታቸው።”

“አንተስ አዎን፣ ገንዘባቸውን በለቱ ትሰጣቸውኛል፣ ነገር ግን እነሱ በሰጠህቸው ገንዘብ የግራራሉትን የግራራቸው በገበያ ቀን ብቻ ስለሆነ፣ ገና ሶስት አራት ቀን ገበያ መጠበቅ ይኖርባቸዋል እኮ!”

“አሁ... ለእውነትሽ ነው፣ ይህ አልታዩኝን ነበር፣ ለካ ለብዙ ቀን ከግራራ ገንዘብ ላገድ ጊዜ ብቻ የግራራ ግፍር የግራራመርጣቸው አለግወቅ አይለፍ፣ ራብ ነው!” አለ ጥላሁን፣ መብላቱን ትቶ በቅርታ መልክ ግራራውን ሽቅብ ሲመለከት ትንሽ ቆይቶ።

“አ... ለበቃህ እንግዲህ፣ አሁን ቁርስህን ብላ። ግለፈ ራባቸው መቆርቆርህ ይቅርና ከንግዲህ ርዳቸው!”

“እኔ የምረዳቸው ሰንት መሰሉሽ? ባገሩ ሀዘብ መጠን ሲታይ ከቆጥር የግይገቡ፣ ጥቂት ናቸውኮ!”

“ከንግዲህ ወዲያ አገተ ብቅኝ ሠራተኛ የምትከፍለውን ከፋይ እንተ ብቻ አትሆንምኮ ፤ ጥላየ ፡ ከንግዲህ ወዲያ ፣ አሰሪ ሁሉ ለቀን ሰራተኛ አንድ ብር ከሀያ አምስት ሳንቲም ከምሳ ጋር ፡ ከንፍርና ከቦርዴ ጋር ሊከፍል ፡ ያለዚያ ሰራተኛ ሳያገኝ ነው ፤ ስለዚህ እንዲህ ያለ ዋጋ . . . በመቅደድህ ፡ ዛሬ አንተ ዘንድ የሚሰሩትን ጥቂት ብቻ ለይምሰልህ የረዳህ ፤ እዚህ አካባቢ ያሉትን ሰራተኞች ሁሉ ነው ።”

“አሳዩም እንዲህ አለኝ ” አሏ ጥላሁን ፡ የቅርታ ፈገገታ ፈገገ ብሎ ።

“እንዴት ? ”

“ከንግዲህ ወዲያ ፡ በንፍርና በቦርዴ ብቻ ፡ የለቀግ ሆነ ያረ ምና የምንጣር ሰራ የሚሰራልን ሰራተኛ ሳያገኝ ነው ፤ ወይ እንዳንተ ፣ ገንዘብ ጭምር መክፈል ፣ ያለዚያ ቡናችን ጫካ ለብሶ እንዲታር መተዋወቅ ከሁለት አንዱን መምረጥ ሊኖርብን ነው” አሏ ።

“ለመሆኑ አሁን አንተ የምትከፍለውን አሰሪው ሁሉ ቢከፍል አያዋጣውም ? ያስጎዳኛል ማለት ነው ? ”

“በጭራሽ ስያስጎዳም ። አየሽ ? አሁን እኛ የምንከፍለው አንድ ቁንጣ ፡ ማለት አርባ ኪሎ ያክል ለቅም ሲመጣ ፡ ብር ከሀያ አምስት ሳንቲም ከንፍርና ከቦርዴ ጋር ነው ። እንግዲህ ገንዘቡና ምግቡ ባንድ ላይ ካንድ ብር ካምሳ እስከ አንድ ብር ከሰድሳ ሲገመት . . . አርባ ኪሎ ቡና ለቅም ለሚያመጣ ሰራተኛ በጣም ፣ በጣም ያንሰው እንደሆን እንጂ መች ይበዛል ? ”

“ያማ . . . ወጪውኮ ማስለቀምያ ብቻ አደለም ! ”

“አደለም ። ምንጣር ፣ አረም ፣ ግብር ፣ ሌላ ሌላም አሏ ። ይሁን እንጂ ፣ ለዚህ ሁሉ የማስለቀምያውን ወጪ አራት ጊዜ ብታበኝው ከሰድስት ብር አይበልጥም ! ታዲያ አርባው ኪሎ ቡና ሲቀሸር የጀ ንፈሉን ሲሶ ያክል ስለሚሆን ፣ ቅሽሩ አስራ ሶስት ኪሎ ያክል ይሆናል ማለት ነው ። እንግዲህ ፣ እሱን በጣም በርካሽ ፣ ማለት ኪሎውን በብር ሸጠሽ ወጪውን ሁሉ ከቀነስሽ በሁዋላ ፣ ለባት ብር ይተርፍሻል ማለትኮ ነው ! ”

“እግዚአ . . . ! ምን ጉድ ነው እባክህ ? ታዲያ አላዩ የተቆረቆረው . . . ‘ለምን እንዲሁ በብላሽ . . . እንዲሁ በከንቱ አላሰራሁ’ ብሎ ነው ።’ አለኝ ሶሬያ ፣ ትንሽ እንደ መቆጣት ብላ ።

“የለም ፤” አለ ጥላሁን ፡ ምሽት ስትቆጣ አይቶ ፈገገ እንደ ግለት ብሎ ። “የለም ፤ ወደ ፊት አሰሪዎች ሁሉ ፤ እንደኔ በምግብ ላይ ገንዘብ ዉምረው ካልከፈሉ ፤ ሰራተኛ የግያገኙ መሆናቸውን በጠቅላላ አነጋገር መግለጹ ነው እንጂ ፤ በራሱ በኩልስ በጣም ነው ደስ ያለው ፤ አሳዩ በጣም ጥሩ ሰውነት ነው ፤ ሶፊ ፤ ምናልባት . . . አሳቡን በሰራ ለመግለጽ ፤ ባሰራር ተርጉሞ ለማሳዩት ፤ ድፍረት ያን ሰው እንደሆነ እንጂ ፤ ጥሩ አሳብ ያለው ሰው ነው ። ታውቂያለሽ ? እዚህ አገር በትንሽ ዋጋ ፤ ጋሻው ባምስት ባምስት ብር የተሸጠው የመንግስት መሪት ሁሉ በጁ ሲኖኝ ፤ እሱ ካንድ ጋሻ በላይ የለውም ፤ ያውም ፡ “አንድ ጋሻ መሪት የገዛሁ ከጅግ የርሻ ትምህርት ቤት ተመርቋል የወጣሁ ስለሆንሁ ፤ ለሱና ተክል ዘመናዊ ያሰራር ዘዴ ላገሬው አስተምርበታለሁ ብዬ ነው እንጂ አልገዛም ነበር” አለኝ ።

“እ . . . እኔኮ ከንግዲህ በንፍርና በቦርዴ ብቻ ግሰራት ቀረ ብን አለ’ ስትል ጊዜ ፤ ይህ አስተያየት የራሱ መሰሎኝ ፤ ከመጣን ጀምሮ ሲናገርም ፤ ሲሰራም ከተመለከትሁት ጋር የግይዘግግ ስለሆነ ገርሞኝ ነው ፤”

“የለም ፤ እገዚአብሔር ካዘለቀለት ያልጎደፈ ፤ ጥሩ አስተያየት ያለው ሰው ነው ፤ በትጡ ለግያውቀው ሰው ፤ ራሱን ከተመቸው ለግንም የግያሱብ ፤ ግዴለሽ ፤ ሊመስል ይችላል ፤ ነገር ግን አደለም ። ይልቅ አሁን እንዳልሁሽ ትንሽ ፍራት ያለው ይመስለኛል ። በተረፈ . . . በቆያ ነገር ሲያነጋግርሽ ገግገሩ ጠርዝ የወጋ ፤ ያስተዋይ ሰው ገግገር ነው ። በቀደም ውበቱን ሸኝተን ስንመለስ ፤ ስለ ውበቱ ሀብት አንስተን ፤ ሀብት ሲበዛ ከሚያገለግልበት ፤ “አገልግሎኝ የሚልበት’ ጊዜ ይበልጣል ፤ በሀብታቸው ተገልገለው ፤ ደስ ብሎዋቸው የሚኖሩ ፤ በቀላሉ ሊቆጣጠሩት የሚችሉ ፤ መጠነኛ ሀብት ያላቸው ናቸው ። አሁን ውበቱ የሀብቱ አገልጋይ ወደ መሆኑ ደርሶዋል” ሲል ገረመኝ ።

“እኔም . . . ምንም እንኩዋ ካሳዩ ጋር የተዋወቅንበት ጊዜ አጭር ቢሆን ፤ በዚህ አጭር ጊዜ የሰጠኝ ሰሜት ፤ ልክ አሁን አንተ እንዳልሽው ነው ። ነገር ግን ስለ ውበቱ . . . እንጂ ፤ አንተም ፤ አሳዩም ‘ተለውጦዋል’ እያላችሁ የምታዝኑበት . . . ልክ አይመስለኝም!”

“ምን እናድርግ ? የሚናገረውንና የሚያደርገውን አይተሻል ፤ ጭቅስ ሰው በሚናገረውና በሚሰራው ካልሆነ በምን ይገመታል ?”

“እውነትህ ነው ፤ ውበቱ ሲናገር ፡ ‘ድሀና ደካማ ሊኖሩበት ባልተፈቀደላቸው አለም ድንገት ፡ ከየትም ወርደው የተገኙ ተባዮች ፡ ወይም ወረርሽኞች ስለሆኑ ፡ ከመርዳት ይልቅ ማጥፋት የሚያጸድቅ’ አስመስሎ ሲናገር ፡ ለሀብታሞችና ለብርቱዎች ምሎ የቆመ ጠበቃ ይመስላል ። ነገር ግን እንዲህ ያለው አነጋገር ፡ ያ ፡ አዲስ አበባ የነገርሽኝ ሁሉ ችግር ስለ ደረሰበት የብስጭት ነው? ወይስ የምነት! አሽመር ነው! ወይስ ምር! ‘እውነቱ ይህ ነው’ ለማለት በጣም ያስ ችግራልኮ ጥላዩ! ካንተ የተለዩ አሳብ ይዞ ስለ ተከራክረህ የተለወጠ መስሎህ ያን . . . በሱ ሳይ የነበረህን ታላቅ ተስፋና እምነት እት ለውጥ ፤ እስቲ ትንሽ ቆይ እባክህ! ምናልባት . . . በክርክር መልክ ወደ ፊት ሲገጥመን የሚችለውን ልዩ ልዩ ችግር ማመልከቱ ይሆናል!”

“እንዳፍሽ ባደረገው እንዴት ጥሩ ነበር! ግን አደለም ፤ ውበቱ ተለውጦዋል” አሰ ጥላሁን ፡ ምሽቱ ስለ ውበቱ ስትናገር አፋን ከፍቶ አይን አይንዋን ሲመለከት ቆይና ። ከዚያ ከጠረጴዛው ባሻገር ባንጻርዋ ከተቀመጠበት ተነስቶ በጎንዋ ተቀመጠና ፡ “ወንበሩ ይቆረ ቅርሻል ፤ እዚህ ተቀመጭ” አሰ ጭኑን እዬጠፋ ። ሶሬያ እንደ ታዘዘ ችው እጭኑ ሳይ ተቀምጣ ፡ ያልታዘዘቸውን ፡ በሁለት እጆችዋ ጠጉሩን ወደሁዋላ ማለዘብ ስትጀምር ፡ አይኖቹ ቀና ብለው ካይኖችዋተገናኙ ፤ ከዚያ ከንፈሮቹ ከከንፈሮችዋ ፤

ትንፋሽ እስኪያጥራቸው ተሳሰመው ፡ ጉንጮችዋን ፊት ለፊት በሁለት እጆቹ እንደ ያዘ ፡ አይኖቹን ከተከደኑበት ሲገልጽ እሱን በሰዋ አይን ውስጥ አዩና “መስታዎቴ! ጉድለቴን ፡ እድፍ ጉድፈን ሁሉ የምታሳይኝ የኔ ጥሩ መስታዎት!” አሰ በደካማ ድምጽ ። ከዚያ ደግሞ እንደገና አፍ ላፍ ተያይዘው ፡ አይኖቻቸውን ከድነው በፍቅር ባህር ጠለቁ ። እንዲያ እንዳሉ ፡ እንዲያ አፍ ላፍ ተያይዘው ፡ አይኖ ችቸውን ከድነው በፍቅር ባህር እንደ ጠለቁ ፡ ባላምባራስ ጉደታ ራሳ እደጅ ቋመው እየመላለሱ ቢጣሩ የሚሰማቸው አጡ ።

“ እኔ እንዴት አደራችሁ? ቤቶች ፤ ሰው የለም?” አሉ ባላ ምባራ ፡ በመጨረሻ ፡ “ሰው የለም” ብለው ለመሄድ እያመነቱ ። ያንጊዜ ብቻ ባልና ሚስት ሰሙና ፡ ሶፍያ ከባልዋ ጭን ተነስታ ፡ ቅርስ ያደረጉበትን እቃ ሰብስባ ፡ ወደ ሁለተኛው ክፍል ስትገባ ፡ ጥላሁን እንግዳውን ለማየት ወጣና ፡

“ ጤና ይሰጥልኝ አባቴ ፤ እኔን ነው የሚፈልጉ?” አለ ።

“ አቶ ጥላሁን ግለት አንተ ነህ ? ” አሉ ባላምባራስ ጉደታ ህ

“ አዎን ፣ እኔ ነኝ ምን ”

“ እንዴት አደርህ ልጄ ? አንተ ቤት መጥቼ ፣ አንተን እንጂ ግንን እፈልግ መሰለህ ? እኔ ባላምባራስ ጉደታ ራጎ እባላለሁ ምን ”

“ ታዲያ . . . ወደ ቤት አይገቡም ? የማይቸኩሉ እንደሆነ ይግቡ እባክዎ ምን ”

“ አንተ ወደ ስራ የግትቸኩል ከሆንህ እኔስ አልቸኩልም ፣ ለመተዋወቅና ወዲያውም አንዳንድ የምንገርህ ጉዳዮች ስላሉኝ . . ልንገርህ ነው የመጣህ ምን ”

“ እንግዲያስ እባክዎ ይግቡ አባቴ ” ብሎ ጥላሁን ፣ መንገድ ለመምራት ቀድሞ ሲገባ ፣ ባላምባራስ ጉደታ ተከትለውት ገቡና ባላ ያቸው ወንበር ላይ ተቀመጡ ፣ እሱም አንድ ወንበር ጎተት አደርጎ ፣ ባንደራቸው ተቀመጠ ምን

ያገሩ ሰው ፣ “ ቅዳ ጣማ ” የሚላቸው ባላምባራስ ጉደታ ራጎ ፣ ዘለግ ብለው ፣ አካላቸውን ስጋ ያልከበደው ፣ ከድሚ ይሁን ከልማድ ፣ ከትከሻ ችው ትንሽ ሰግደድ ያሉ ፣ ጠጉራቸው ከመብዛቱና ከመንጣቱ የተነሳ ነድፈው በራሳቸው ላይ የከመሩት ጥጥ የሚመስል ፣ ጢማቸው የደስደስ ያለው ፣ የሽግግሌ ራታቸውን እንዳይሸሸግ ፣ መስመር ጠብቀው በጥን ቃቄ የከፈሩት ፣ የንጭ ሀር ከፈፍ የሚመስል ፣ ሰባ አመት ያክል የሚሆናቸው ፣ ውብ ሽግግሌ ናቸው ። የሚናገሩት ደስ የሚያሰኝ ፣ ወይም የሚያሳዝን እንደ መሆኑ ራታቸውን ፈካ ፣ ኮስተር ፣ እያደረጉ ሲናገሩ ፣ በንግግራቸው ፣ ባይኖሯቸውና በክንፈሮቻቸው የሚታዩው እንቅስቃሴና ጠቅላላ ንቃታቸው ፣ በተፈጥሮዎቻቸው ብልህ መሆናቸውን ያመለክታሉ። ጉዋደኝነታቸው ከጣዎት ጋር ስለሆነና ፣ የጣዎችን ቁዋንቁዋም ፣ ባህ ልም ፣ ደህና አድርገው ስለሚያውቁ ፣ ያገሩ ሰው ፣ “ ቅዳ ጣማ ” የሚባል ስም አውቶላቸዋል ። ያንሰት ነጭ ተፈሪ ቅድ ሱሪና እጀጠባብ ፣ በዚያ ላይ ካኪ ኮት ለብሰው ፣ ባላረንጉዋዴ ጥለት ነጭ ኩታ ደርበው ፣ በጣም አምሮባቸው ነበር ምን

“ እኛ ቁርስ አድርገን ስንነሳ ነው የመጡ ፣ በና ይምጣልዎ አባቴ ” አለ ጥላሁን ፣ እንግዳውን ምን

“ እሺ ልጄ ፣ የጥዋት በና አይገቡም ! ” አሉ ባላምባራስ ፣ ፈገግ ብለው ምን

“ ከወተት ጋር ወይስ . . . ብኛውን ? ”

“ ጋላ ወተት ይወዳል ፤ እኔም ጋላ ስሌህንህ ወተት እወዳለሁና ከወተት ጋር ይሁንልኝ ፤ ልጄ ! ” አሉ ባላምባራስ ፤ አሁንም በፈገገታ ።

ከዚያ ጥላሁን ሶፊያ ወዳለችበት ሂዶ ቡና ከወተት ጋር ፣ ዳቦ ጭምር እንድታመጣላቸው ነግሮዋት ተመለሰና አብሮዋቸው ተቀመጠ ።

“ ስሜን ቅድም ነገርሁህ መለሰኝ ፤ ባላምባራስ ጉደታ ራጎ እባላ ለሁ ። የኪና በዙሪያው የሚታዩውን ጋራ-መለስ አገር ሲያሳዩ እጃቸውን ዘርገተው በራሳቸው ዙሪያ እያዘሩ ፤ “አባቴ ቀኛዝማች ራጎ ” አሉ ቀጠሉና ። “ አባቴ ፣ ቀኛዝማች ራጎ እንዲያውም . . . በራስ ተሰማ ጊዜ ፣ ግዛቱ ጭምር ተሰጥቶቸው አቅልጠው ገዝተውታል ፤ ታዲያ እሳቸው ሲሞቱ ሁሉም ቀረ ፤ ሁሉም ከሳቸው ጋር ሞተ ፤ ብቻ ግዴታም አያላ ዝንም ፤ ” አሉ ባላምባራስ ፤ ያባታቸው ጌትነትና የሳቸው ድህነት ባንድ ላይ የቀሰቀሱትን አዘን በውሸት ፈገገታ ለመሸፈን እየተጣጣሩ።

“ ትልቅ ሰው ነበሩ ልጄ ! ” አሉ ፤ ፈገገ እንዳሉ ቀና ብለው ጥላሁንን እያዩ ። “ ሰው ሁሉ እንደ ታቦት አክብሮ ፣ ፈርቶ ፣ የሚወዳቸው ፣ ትልቅ ሰው ነበሩ ፤ በመቶ ሃያ አመታቸው ሞቱ ። ”

“ ኡ . . . ፤ መ ቶ ሃያ አመት ጥሩ እድሜ ነው ፤ መቸ ሞቱን ? ”

“ አ . . . ፤ የሞቱበት ጊዜስ ሩቅ ነው ፤ ቢጠሩት አይሰማም ! ”

“ ታዲያ አሁን . . ግዛቱ ቢቀርብምም የዚህ ሁሉ መሬት ባላባት ከሆኑ ፣ በሲሶ ያገኙት ብዙ ጋሻ መሬት አለዎ ማለት ነዋ ፤ ”

“ ብዙ ጋሻ መሬት ? አይ ልጄ ፤ እንዲት ጋሻ እዚህ እክተማው ዳር ተርፋኝ ነበር ፤ እስከም ሄደች ፤ ብቻ . . ትሂድ ምናባትዋ ፤ አላ ዝንም ፤ ”

“ ማን ወሰዳት ? ” አለ ጥላሁን ፤ በባላምባራስ ሁኔታ እንደ መገረም ብሎ ።

“ አይ ልጄ ፤ ዛሬ እሱን ልነገርህ አልመጣሁም ፤ የሱ ታሪክ በጣም ረገፍም ፤ አውሎ የሚያሳድር ስለሆነ በሌላ ጊዜ እነግርሃለሁ ” ሲሉ ፤ ሶፊያ ፣ ባልዋ እንደ ነገራት ዳቦና ቡና ከወተት ጋር ይዛ መጣች ። ሶፊያ የለበሰችው ልብስ ፣ እንደ ባልዋ ረዥም ካኪ ሱሪና እጅጋው ቁምጣ የሆነ ሸሚዝ ነው ። ጠጉርዋን አሳጥራ ቆይታ ፣ ባላምባራስ በሴቶች ላይ የሚያውቁት ያንገት ማተብ ፣ ወይም

ድረ ፡ የጀር ጉት። የዘንድ አንገር ፡ ወይም ሌላ ገጣጊጥ አይታይ ባትም = ያመጣችውን ቁርስ በጠረጴዛው ላይ አስቀምጣ ፡ ቡናውን አነስ ፡ ወተቱን በዛ አድርጋ ስትቀዳሳችው ፡ ዝም ብለው ከግር እስከ ራሷ ሲመለከትዋት ቆዩ = ከዚያ ስኩዋር በመንካ አውጥታ ቡናና ወተት በሞላው ስኒ ላይ እንደ ያዘች ፡

“ ስንት ላድርግ ጌታ ፣ ” አለች ።

“ ሁለት መንካ አድርግልኝ ልጄ ፣ ሁለት መንካ ይበቃኛል ”

ሲሉ ሶሬ ሳቅዋን እንደምንም ገትታ ፡ ሁለት መንካ ስኩዋር አድርጋ ላችው ዘወር ብላ ሂደችና እባልዋ አጠገብ ተቀመጠች ።

“ ዳቦው እንዳይበላሽ መልሰው ልጄ ፣ ጥዋት . . ትንሽ ቁርስ እቤት አድርጌያለሁ ፣ ቡና ግን ቢደጋገም ምንም አይደል ” አሉ ባላምባራስ = ሶሬያ አፍዋን ገጥማ ፣ ሳቅዋን ለማገድ እዩታገለች ፡ ዳቦ የያዘውን ሰህን ከባላምባራስ ፊት አንስታ እፊትዋ ስታስቀምጥ ፣ ጥላሁን በላቅ መወጠርዋን አይቶ ፡ ደጋግመው ‘ አንተ’ ሲሉዋት ልብ አድርጎ አልሰማም ነበርና ፣ አፍሮ በቁጣ አይን ገላመጣት = ባላምባ ራስ ግን ዳቦው ከፊታቸው እንደ ተነሳ ፣ ሶሬ ካንድ ወገን ላቅ እዩቱ ረኮራት ፣ ከሌላ ወገን እንዳትስቅ ባልዋ አይኑን አፍጦ እዩተቆጣት፣ የነበረችበትን ስቃይ ቀና ብለው ሳይመለከቱ ፡ ቡና በወተታቸውን ጠጥተው ሲጨርሱ ፣ አፋቸውን በጃቸው ጀርባ እዩጠራረጉ ያመሰግኑ ጀመርዎ

“ እግዚአብሔር ይሰጥልኝ ልጄ ፣ አዋይ አድባሩ ይቀበልህ ፣ ይቅበላችሁ = እንግዲህ አንተም ወደ ስራ ሳትቸኩል አትቀርምና ፣ የመጣሁበትን ጉዳይ ልንገርህና ልሂድ ” አሉ ባላምባራስ ።

“እሺ አባቴ ይንገሩኝ ” አለ ጥላሁን = ነገር ግን ባላምባራስ አንድ ጊዜ ሶሬያን ፣ አንድ ጊዜ ጥላሁንን እያለዋወጡ እያዩ ዝም አሉ ።

“ ምንው አባቴ ፣ የሰጉት ነገር አለ ? ” አለ ጥላሁን ።

“ የምሰጋበት ነገር እንኩዋ . . . የለም = ነገር ግን ቢሆንም . . . ብቻህን ሳንጋግርህ ነውና የመጣህ ፣ እሱ ልጄ ወደ ሌላ ቢቆይን በወደድሁ ! ”

“ የቱ ልጅ አባቴ ? ” አለ ጥላሁን ፣ ዘወር ብሎ ተመልክቶ እዚያ ግድም ምንም ልጅ ስላልነበረ ፣ ግራ እንደ መግባት ብሎት ።

“ እሱ ልጄ ! አንድ ጊዜ ወደ ሌላው ክፍል ሄዶ ቢቆይ አይቅዩም ፣ ይቀየማል ? ” አሉ የደስደስ ባለው ፈገግታቸው አገጫቸውን ወደ ሶሬያ አሹለው = ያንጊዜ ሶሬያ አግዳው የቆዩችው ሳቅ አሸነፋ

ትና ትንፈራፈር ጀመር፤ ጥላሁንዎ ርስዋን ተከትሎ ይለቅ ጀመር።
ባላምባራስ፤ ግራ ገብተዋቸው፤ ዝም ብለው ባልና ግሽቴን እዩተው
ለከቱ፤ ምን ያክል የግያስቅ ምን ነውር እንደ ለፋ ራሳቸውን ሲጠ
ይቁ።

“ ሶፊያ ወንድ አደለችኛት፤ የኔ ባለቤት ናት፤ ” አለ ጥላ
ሁን፤ ከግሽቴ ጋር ሲስቅ ቆይቶ ። ከዚያ ባላምባራስ ትንሽ እንደ
ግራር አሉና እሳቸውን ይስቁ ጀመር ።

“ ወይ ቅዱስ ጊዮርጊስ፤ እንደ ዛሬ ጉድ ሁኔ አላውቅም፤
እንደ ዛሬ ጉድ ተከርቼ አላውቅም፤ ራሳ ይሙት፤ ምን እንዲህ እደ
ረገሸኝ ልጄ ? ” አሉ ወዲያው ቀጥለው ።

“ ምን አደረግሁ ? ” አለች ሶፊያ ።

“ አሳሳትሽኝ ልጄ፤ በጣም አሳሳትሽኝ ። እንደ ወንድ ሱሪና
ከግራር ለብሰሽ፤ ግተብና ድሪ ባንገትሽ፤ ጉትኛ በጀርባ ሳታደርጊ፤
ጠጉርሽን ቁንደላ ሳትሰሪ፤ ወይም ጉተና ሳታደርጊ ሳይሽ ጊዜ፤ ወንድ
መሰልሽኝና፤ ‘አንተ’ አልሁሽ፤ ከዚህ የበለጠ መሳሳት አለ ? ”

“ ምንም አደል፤ አልቀደምም ። ”

“ የዛሬ ልጆች፤ የዛሬ እመቤቶች የተግራችሁ ሆናችሁ ነው
እንጂ፤ የድሮዎች ቢሆኑማ ይቀደግሉ ። ወንዱን ‘አንቺ’ ግለት
ብርቱ ስድብ እንደ ጮሁት፤ ሴትዋን ‘አንተ’ ግለትም እንደ ስድብ
የሚቆጠር ነው። የድሮ ሴቶች ሲሆኑ እንኩዋ “ ይህን ባደርግ፤
ወይም ባላደርግ፤ እውነት መቀነት በወገቤ አሳዘርሁም ! ” ይላሉ፤
“ እውነት ሴት አደለሁም ! ” ግለት ነው ። የዛሬዎቹ ግን .. ይል
ቁንም ከላይ የምትመጡት፤ ባህላችሁ .. ልዩ ነው ። “ በይ እንግዲህ
ልጄን፤ ግለፊያዋን ወይዘሮ፤ ‘አንተ’ ያልሁ ሳላውቅ ነውና ግራኝ ። ”

“ አረ ! አረ እባክዎ ምንም አደል ” አለች ሶፊያ እዩላቀች ።

“ እንኩዋንስ ልንቀደም በጣም ነው ደስ ያለን አባቴ ። ሁለታች
ንም ይህን ያክል ስቀን አናውቅኛት ! ” አለ ጥላሁንዎ ምሽቴን ተከ
ትሉ ።

“ እሺ እንግዲህ ወደ መጣሁበት ጉዳይ ልመለስና፤ ብትፈቅድ
ልኝ .. ተነስቼ ልንገርህ ” አሉ ባላምባራስ፤ ለመነሳት እዩሞከሩ ።

“ አረ በእግዚአብሔር አባቴ፤ ምን ግለትም ነው ? ልጆችዎኮ
ነን ! ‘ ስናገር ተነስታችሁ ስሙኝ ’ ግለትም እንደሆን እንጂ፤ እን
ዲህ ያለው በጭራሽ አይታሰብም ! ” አለ ጥላሁን፤ ሁለት እጆቹን
ወደ ባላምባራስ ዘርገቶ እያግጠነ ።

“አደለም ልጄ ለእንደሱ ግለጽ አደለም ፤ ልቤ ሰላክበረሃ ነው። መከበር በደማ፣ ወይም በሹመት ብቻ አደለም ፤ በሰራ ትልቅነት ጭምር ነው ። ቁሶች ከክንድ ሙሉ በማይበልጥ ግምጃ ጠቅልለው የሚያዙት ታቦት የሚከበረው በሚሰራው የተቀደሰ ስራ ፤ በሚሰራው ታምር ነው እንጂ . . . በትልቅነቱ አደለም ፤ አንተም በሰራኸው የተቀደሰ ስራ ፤ በሰራኸው ታምር፤ ልቤ ሰላክበረሃ ነው እንጂ በደሚህማ . . የትናንት ልጅ መሆንህን ይኸው አይ የሰ ፤”

“ምን ታምር ስራህ አባቴ?” አለ ጥላሁን ተገርጦ ።

“እናንተ ስትመጡ እኔ እዚህ አልነበርሁም ፤ ጌሜ እሚባል አገር ቤት ሰላላኝ ፤ እዚያ አምስት ወር ያክል ቆይቼ ገና ከትናንት ወዲያ ግታ ነው የመጣሁ ። ታዲያ . . እዚህ እንደ ደረሰሁ ፤ ሊጠይቀኝ የመጣው ሁሉ ፤ በመንገድ ያገኘኝም ሁሉ የሚያወራ ያንተን የሚያስገርግ ስራ ፤ የሁለታችሁን ደግነት ነው ። በመጣህ ግግስት ይሁን ሳልሰት . . ሰላላ ይሁኑ አርባ ባላገሮች በፍህን ሲለቅሙ ተይዘው ፤ እሹሞች ፊት ቅር በው ፤ ይታሰሩ ፤ ይገረፉ እያሉ የተሰበሰበው ሁሉ ሲተች . . እንደገና አንተ፣ ባለሁብቴ ፤ በመቆጣት ፈንታ በማዘን ፤ ለለቅሙት በፍ ጥጋ ከፍ ለህ፣ አሰለቅቀህ ፤ ሰደድህቸው አሉኝ ፤ ሁለተኛ ፤ በዳ ታሰረው ወህኒውን የሞሉትን ሰዎች ፤ እዳቸውን ከፍለህ አሰፈትተህ ፤ አሁን ምላቸውንና ለመኖርያ የሚበቃቸውን እዩሰጠህ ፤ ደስ ብሎቸው ይሰራሉ አሉ። እዚህ ሌላ አንተና ይህች እንደኔ የሚሰድባትን የምታባብል ባለቤትህ ፤ ‘የታ መመ ወዴት አለ?’ እያላችሁ ፤ በዩቤቴ እዩብራችሁ ፤ ያላንድ ሳንቲም በሽተኞችን ስትፈውሱና ችግረኞችን ስትረዱ ተውላላችሁ አሉ! ልጄ! እንዲህ ያለ ግሩም ስራ ፤ እንዲህ ያለ ታምር የሚሰራ ፤ እስከ ዛሬ ፤ እን ከ-ዋንስ እዚህ ባይኖሩን ልናይ በሌላም አገር ፤ ‘አለ’ ሲሉ በጀርዎችን ሰምተን አናውቅ! ይህን ሁሉ ስሰማ እጅግ ተገርሜ ፤ ባገሩ ሰው ስም መጥቶ ያመሰገን ሰው እንዳለ ብጠይቅ ፤ ‘የለም’ ስላሉኝ ፤ በዚህ አላዋቂ ህዝብ ስም ፤ ‘እግዚአብሔር ይስጥህ ፤ እግዚአብሔር ለሁለታችሁም ይሰጣ ችሁ’ ለማለትና ወዲያውም ለመተዋወቅ ነው የመጣሁ ። እግዚአብሔር ለመልካም ስራችሁ እጥፍ ድርቡን ይክፈላችሁ ።” አሉ ባላምባራስ የእግ ዚአብሔርን ስም ሲጠሩ ፤ እሱ ወዳለበት ወደላይ እያዩ ።

“ሰለ . . ሰለ ተናገሩት ሁሉ እግዚአብሔር . . . ይስጥልን አባቴ ። ብቻ . . . ብቻ አሁን ያሉትን ሁሉ . . አሁን ካሉት ሁሉ የሚበዛውን ያደረግነው ለራሳችን ጥቅም ስንል ነውኩ!” አለ ጥላሁን ፤ ባላምባራስ በተናገሩት ልቡ ተነክቶ የሚናገረው እዩተደናገረው።

“አይ፣ ልጄ... በእናንተ ይህን ሁሉ ሰጠው በመስራት ምን ጥቅም ታገኛላችሁ? ቢሆንህ... ጥቅሙ ሳይገኝ ሌላውን መጥቀም የሚወድ ዛሬ ይገኝ መስለህ? አይገኝምክ! ሁሉም እኔ ብቻ ልጠቅም” ባይ ነው፤ ከዚህ ሌላ ምንም ካንተ፣ ከተማርኸው፣ እኔ ደንቆሮው ባላውቅ፣ አገራችንን ስለማውቀው፣ በትራቅድልኝ... አንድ ትንሽ ምክር ልሰጥህ። “አንድ አሰተዋይ፣ የክፍ ልብ መቸ ነው ጥልቅ አዘን የሚሰጣው፣ በሌላት መልካም ስራና መልካም ስሪ ያዩ አለት!” አለ “ይባላል። ይህ ከፍ ሰው፣ ይህ አገረገዥዎችን፣ መልካም ስራና መልካም ስሪ ደመኞቹ ናቸው። አንድ ሰው በመልካም ስራው ሲመሰገን የሰማ እንደሆነ፣ ያን ሰው ካላ ጠፋ እንቅልፍ አይወሰደውም፤ ከሰዚህ... በመልካም ስራህ ጉዳት እንዳይደርሱበህ፣ እኛም አይተን እንዳናጣ እሴቱ... እዩተጠነቅቅህ!”

“ግራዝማች ዳገን ወዳጅነትን ናቸው፣ አባቲ!”

“ነው፤ ግሰፊያ፣ ግሰፊያ፣ ወዳጅነታችሁን ያዘልቅልን፣ ለእናንተ ብቻ ሳይሆን፣ አግቢአብሄር ለኛ ጭምር ሲል ወዳጅነታችሁን ያዘልቅ ልን። ቢሆንም፣ መጠንቅቄ ለማናቸውም ቢሆን አይከፋም ልጄ። መቸም እሰክ ዛሬ እንደምናውቀው፣ ወዳጅነቱ ደህና አድርጎ አስኪያውቅና፣ ወጥመዱን እንደማይለቅ አድርጎ፣ አጥብቆ፣ አስኪሰራ ነው፤ ከዚያ አልፎ አያውቅም!” አሉ ባላምባራስ ፍርጥም ብለው።

“ራስዎ የሚያውቁት ግሰፊያ ፍርጥ ነው እንዲህ የሚሉ? ወይስ በግምት፣ ወይም እንዲሁ አሉባልታ በመስማት ነው?” አለ ጥላሁን።

“ምነው ልጄ? ራሴ የማውቀውን ይገኝ ነው እንጂ... እንደኔ ያለ ሽግግሌ ግምቱን፣ ‘ይሆናል’ የሰማውን ‘ይባላል’ በማለት ፈንታ ‘ነው’ ብሎ ይናገራል? ካልቸኮለህ፣ ምንም እንኩጥ የሱ ጉድ ተነግሮ ባያልቅ፣ አንዳንዶች አሁን ልንገርህ”

“ግዴለም ሌላ ቅን ይነገሩናል” አለ ጥላሁን።

“አስለቃሚዎች ካሉ ምን አስቸኮለህ? ይንገሩን ጌታ” አለች ሶፊያ።

“እሺ ደግረዋል?” አለ ጥላሁንም፣ ምንም እንኩጥ ግራዝማች ዳገ ሲታሙ መስማቱ ቢቀፈው፣ በሰው ፊት ሶፊን ባለመቃወም።

“እሺ ልጄ” አሉ ባላምባራስ ጉደታ፣ አንገታቸውን ደፍተው ትንሽ ቆይተው ቀና አሉና። “አንድ ደግ ሰው” አሉ ቀጥለው። “አንድ በበጎ ስራው ሰው ሁሉ የሚወደው የሚያመልከው፣ እነዚህ አጠገባችን፣ ቴፒ በምትባል ከተማ የሚኖር፣ ሀብታም ሰው ነበር። የዛሬ አስር አመት

ግድም ፣ መሬት ረክሶ ስለነበረ በመንግስትም ፣ ካንዳንድ ሰዎችም ፣ ብዙ ጋሻ መሬት መግዛቱን አገረ ገዢዎችን ተመልክቶ ፣ “አውርሰኝ” አለው። ታዲያ ሰውየው እንደልቡ ተናጋሪ መሳይ ነበርና ፣ በሰው ፊት ፣ “እርስዎን መቸ ወልጄዎ ነው የማወርስዎ?” ሲል ጊዜ ፣ “ደፈርክኝ” ብሎ፣ እቤቱ አስሮ እዩደበደበ ፣ ባሸከሮቹ ፊት የውርስ ወረቀት አስፈርጦ ለቀቀው ። ሰውየው እንደ ተለቀቀ ፣ ጎሬ እዩተመላሰሰ ፣ የክስ መጥሪያ አያመጣ እረፍት ስለነሳው ፣ አስገድሎ ሬሳውን አወንዝ ውስጥ ጥሎት እዚያ ተገኘ ። ሁዋላ ፣ ምን ሆነ መስላችሁ? መርግሪዎች መጥተው አገረ -ገዢው ቤት ተቀምጠው ፣ ድግሳቸውን ሲበሉ ሰነብቱና ፣ ሰውየው ከመገደሉ አንድ አመት ቀድሞ የሞተ ሰው ፣ “ገደለው” ብለው ባሰት እንዲመሰክሩ በገንዘብ የተገዙ ምስክሮች የሰጡትን ቃል ተቀብለው ተመለሱ ። ከዚያ በሁዋላ ዝም ዝም ተባለ ፣ ዛሬ ነፍሰ ገዳይም የገደለውን ሰው ርሰት ወርሶ ተቀምጦዋል ።

ሁለተኛ የዛሬ እምስት ይሁን ስድስት አመት አንድ የዳኛን ስም ብቻ ሳይሆን ስራውን ጭምር የሚያውቅ ፣ ጥሩ ዳኛ መጥቶ አገረ ገዢው ያለፍርድ ያሰራቸውን በፍርድ ፊትቶ እዩለቀቀ ፣ ያለፍርድ ርሰቱን ለተቀማው እንዲለቀቅለት እዩፈረደ ፣ የሰውን ሁሉ ልብ ማረከው ፣ ሰው ሁሉ “ለካ በሀይለኛም ሀይለኛ ፣ በዳኛም ዳኛ አለበት!” እያለ ከገዢው ወደሱ ተገለበጠ ። አንድ ቀን ፣ ሰው በተሰበሰበበት አስጠርቶ “ህዝብ አሳድመህል” ብሎ ባሰት ወንጀሉ ፣ ሞት ቀረሽ አስደብድቦ ጣለው ። ከዚያ ሲድን ፣ አመት ሙሉ በጎሬና በዚህ መሀከል መጥሪያ የሚሉት ነገር አለ ፣ እሱን እዩያዘ ቢመላለስ ፣ ገንዘቡንና ጉልበቱን ከመጨረስ በቅር ሌላ ጥቅም የማያገኝ መሆኑን ሲረዳ ፣ ተስፋ ቆርጦ ፣ ከስራም ወጥቶ ቀረ ። ከሱ በሁዋላ ለመጡት ዳኞች ሁሉ ፣ የሱ ፣ ማለት ያገረ-ገዢው ግብረ በሎች ሆነው ፣ የሱን ግንባር እያዩ የሚፈርዱ ናቸው ። ሶስተኛ ልንገራችሁ? ወይስ ይበቃል ፣ ከፈለጋችሁ ከዚያ በሁዋላ ደግሞ ያደረገውን ልንገራችሁ።”

“ይቀጥሉ አባቴ” አለ ጥላሁን ፣ ከቅርታ ፈገግታ ጋር።

“አንድ ጥላሁን ፈይሳ የሚባል ጥሩ አስተማሪ ነበር” ሲሉ ባለ ምባራስ ፣ ሶፊና ጥላሁን በመገረም አይን ተያዩና ፣

“ማን?” አለ ጥላሁን ፣

“ጥላሁን ፈይሳ ። በስም ትገናኛላችሁ ባባት ስም እንጂ እንጂ።”

“ባባት ስምም ስለ ተገናኘን ገርሞኝኮ ነው ፣ ያባቴ ስም እንደሱ አባት ፈይሳ ነው።”

“እርህ የቅድስ ጊዮርጊስ ያለህ! በስም ከናባታቸው የሚገናኙ ገና እናገተን ማወቁ ነው፤ ይሁን ግዴለም” አሉና ታሪካቸውን ቀጠሉ ። “ታዲያ ይህ ሰው፣ ይህ ጥላሁን ፈይሳ፣ ቀድመውት ከመጡት አስተማሮች ሁሉ በሰው ዘንድ እጅግ የተወደደና የተመሰገነ ሆነ። ደመወዙን ሲቀበል፣ ምን ያክል ለቤቱ እንደሚያስቀር እሱና እግዚር ያውቃሉ እንጂ፣ ችግረኛው ሁሉ ‘ሰጠን’ እንደሚለው ከሆነ... አንድ ብር እንኩዋ የሚተርፈው አይመስልም፤ አንድ ተን አገረ-ገዢው አሸከሮቹን ልኮ ጥላሁንን አስደብድቦ ሚስቱን አስነጥቆ ሸሸጋት ። ለጁ፣ ጥላሁን ግለቱ ነው፤ መቸስ ጀግና ነው፤ ከደብዳቤዎቹ ሶስቱን በሸገጥ አቁሰሎ፣ እሱም ቆሰሎ ወደቀ ። ትንሽ ሲሻለው፣ በፍርድ እንደማይሆንለት ስላወቀ በጁ ሲካሰ ጫካ ገባ። አሁን ሁለቱ እዩተደባቡ ተቀምጠዋል ። ጥላሁን ቀን ጫካ ይዋል እንጂ፣ መቸም ሰው የወደደው መልካም ነውና፣ ሴት አዳሩ እዚህ ከተማ፣ ከኛ ጋር ነው፤ አንዳንድ ጊዜም፣ “ያገረ ገዢን ግቢ ሲዞር አይነው” የሚሉ አሉ ። ይህ አረመኔ፣ ይህ ይሁኝ አይል ጥላሁን ጫካ ከገባ በኋላ፣ ትንሽ ቆይቶ፣ የዱሮ ምሽቱን ቱፒ ርስቱ ላይ ወደ አሠራው ቤቱ ሰድዶ የጥላሁንን ሚሽት በገሀድ አግብቶ ተቀመጠ ። “እዩትላችሁ እንዲህ ያለ ጉደኛ ነው፤”

“እና አሁን አገረ ገዢው ቤት ያሉት... ሴት የአስተማሪው ሚሽት ናቸው ግለት ነው?” አለ ጥላሁን፣ የቁጣ ምልክት በፊቱ እዩታዩ ።

“አዎ፣ ከምትወደው ባልዎ በመለየትዎ ሶስት ወር ታሞማ፣ ‘ሞተች’ ከተባለች በሁዋላ፣ ስትተርፍ በግድ ታዝዛ ምሽት የሆነች ሴት ናት ለጄ ።”

ሶፊያና ጥላሁን አገረ-ገዢ ራት የጋቢዙኖቸው እለት ውብቱ የጥላሁን ፈይሳን ስም ሲጠራ ግራዝማች ዳገና ባለቤታቸው ለጊዜው የደነገጡት ትዝ አላቸውና እስበሳቸው ተያይተው ሁለቱም አንገታቸውን ደፍተው ዝም አሉ ።

“መቸስ... እንዲሁ በዩጥቃቅኑ ምክናያት እዩተደባቤ የሞተው፣ አካለ ስንኩል ሆኖ የቀረው፣ ርስቱና ሌላ ሀብቱ የተዘረፈው ጥቆ ጥርም አይደረስ! አሁን ደግሞ ለሰው ርስት መቀሚያ አዲስ ዘዴ ፈጥሮዋል ። በከተማው አካባቢ ያለውን መሬት ሁሉ፣ ‘ለከተማ የተከለለ ነው’ እያለ አስራ አምስት ጋሻ መሬት ወስዶ፣ እምስቱን ጋሻ በስንዝር በስንዝር እዩሸነሽ ለጎራ፣ ለጅግና ላዲስ እበግ ሰው ሸጦ በላው ።

የቀረውን በጄ ይዞ በኛውን ይህን ገሰ = የኔም አንድ ጋሻ ብትተርፈኝ፤
'ለከተማ በተከለለው ውስጥ ናት' ብሎ ወሰዳት = ይህ አገር ጅብ
የሌለበት፣ የተባረከ አገር ነበር ልጄ! ነገር ግን እግዚአብሔር በልቶ
የማይጠግብ፣ ከፋ ጅብ እሱን አወረደብን!"

“ታዲያ ይህን ሁሉ የበላዮች አያውቁም ማለት ነው?” አለ ጥላሁን።

“ምን ለውቃለሁ ልጄ፤ መቼም አገራችን ከአዲስ አበባ አጅግ
ፋቅ ነው፤ ነገር የሚመጡት ጠቅላዮችም ካንድና ቢዛዛ ከሁለት አመት
በላይ ሳይቆዩ ስለሚመሰሉ፣ እንኩፕንስ አዚህ ዳር የማይረገውን፣ እዚ
ያው እመስሪያ ቤታችው ውስጥ የሚሆነውንም በቅጡ ሳያውቅት ነው
አሉ ተመልሰው የሚሄዱ፤ ስለዚህ፣ ለዚህ የሚቆዩት የበታችኛ ስለሆኑ፣
ከድህ የሚዘርፈውን ለነሱ እያካፈለ፣ ይሄው አስራዎስት አመት ውሱ፣
ይኛን አገር ግዛ በላት፤ አስራ ዎስት አመት በርስታቸው ካልሆነ
በግዛታቸው የሚቀመጡ ሺዎች ዛሬ ከሱ በቀር በሌላ አገር አይገኙም፤
ልጄ” አሉ ባላምባራስ፣ ራሳቸውን እዩነቅነቁ።

“እኛ መቼም ስላገር አገዛዝ ይልቁንም ስለ ባላገር አስተዳደር
ምንም እናውቅ፣ አባቴ = በጎውንም ሆነ ከፋውን እንዲህ እንደርሰዎ
ካላችሁ አዋቂዎች ለመግር ነው ተስፋችን። እስኪ አንድ ነገር ላልረ
ላው፣ ቅድም ስለ ራስዎ ቢናገሩ፣ አንድ ጋሻ መሬት ብትቀረኝ እለዩ
ንም ወስዱብኛ” ያሉ መለሰኝ፣ ባልላላት = ታዲያ አሁን. . . ምንም መሬት
የለዎም ማለት ነው?” አለ ጥላሁን።

“አሁን እዚህ ምንም የለኝም = ድሮውንም ቢሆን እዚህ የነበረኝ
በባላባትነቴ፣ በሲሶ የደረሰኝ አንጂ የገዛሁት፣ ወይም የወረሰሁት ርስቅ
አልነበረም = በሲሶ የደረሰኝን፣ ይህ ከፋ ሰው፣ ይህ አገረ-ገዢያችን
በዩምክናያቱ ከኔ እዩ-ወሰደ የትልልቆችን ሰዎች ወዳጅነት የገዛበትም
አለ፤ ራሱ ይዞ የሚበላውም አለ። ነገር ግን ጌጫ፣ አንድ ጋሻ ግለሬያ
መሬት አለኝ = እሱ በሲሶ የደረሰኝ አደለም፣ የገዛሁት፣ ጣጣ ርስቴ ነው፤
ብታየው ያለ ያሰኝህል፣ ልጄ = ቅል. . ጥ ያለ፣ በኛ ብቻ ነው፤ እሱም
በጄ የተከለሁት፤” አሉ ባላምባራስ፣ የተከለሁበትን እጃቸውን ዘርግተው
እያላዩ።

“እስኪ አንድ ያልገባኝ ነገር አለ፣ አባቴ = ባላባቶች በሲሶ ባገኙ
ትና በገዙት፣ ወይም በወረሱት መሬት መሀከል ልዩነቱ ምንድን ነው፤
ሁሉሰ ያው. . ርስታቸው አደለም?” ይህን የጠዩቅሁበት ምክናያት
“ . . ጌጫ ያለው መሬት የገዛሁት፣ ጣጣ ርስቴ እንጂ ሲሶ አደለም
ሲሶ ስለሰማሁ፣ በሁለቱ መሀከል ያለውን ልዩነት ለግወቅ ነው”
አለ ጥላሁን።

“ሀ... ለ ርስታቸው ነው እንጂ ለሁሉም፣ በሲሶ ያገኙትም ርስታቸው ነው!” አሉ ባላምባራስ፣ ራሳቸውን እየወዘወዙ፣ ያሸመር ሳቅ እንደ መሳቅ ብለው ። “አዎ፣ በሲሶ ያገኙትም፣ ያንም እንኩኖ ርስታቸው ባይሆን፣ ርስታቸው ሆኖ... ይሄው እንደኔ በገዛዎች ህንድ ጥገላ ያለጠት፣ በጥቂት መቶ የሚቆጠሩ ባለባቶች፣ ወይም ቆርቆሮች፣ ያገናን ሁሉ ሲሶ መሬት፣ ከነሰጠ እየሸጠ ይበሉታል፣ ቢሸጠት አላልቅ ያላቸውም ብዛት የሚያደርጉትን አሳጥቶ፣ ራሳቸውን እያበጣበጠ፣ ወደ ንብዱ አድርሰዋቸዋል።”

“የባሰውን አጫለሙል።” አሉት ሶሪያ፣ የባላምባራስ ንግግር የግይዳታ እንቆቅልሽ ስለሆነባት እየሳቱት ።

“እንዴት አጫለምሁት ልጄ?” አሉ ባላምባራስ እየሳቱ ።

“ባላባቶች በሲሶ ያነሱት መሬት እንደ ገዙት ርስት አደለሁ ወይ?” ብሎ ባለቤቱ ቢጠይቅም፣ ‘ርስታቸውም ባይሆን ርስታቸው ሆነ’ ሲሉ ጊዜ፣ ርስት መሆንና አሰመሆን ባንድ ሳይ እንዴት እንደሚሆን አልታዩኝ ስላለ ነው የባሰውን አጫለሙት ያልሁ።”

“ካደረጉት ያን የግይሆን አለ ልጄ? እይውልሽ፣ የሲሶ መሬት የሚባለው ርስት ሳይሆን ሆነኩ!” አሉ ባላምባራስ፣ አሁንም እየሳቱ ። ጥላሁንና ሶሪያም ተያዩና አብረዋቸው ይሰቁ ጀመር ።

“እኮ እንዴት?” አሉት ሶሪያ ስትስት ቆይታ ።

“አዎ... ይ፣ የዚህን ታሪክ ንገረኝ ካልሽግ እዚህ በተቀመጥንበት ውለን ግደራችን ነው፣ አሁን ስራ ባላስፈታችሁ ይሻላል፣ እኔም ከመጣሁ ያላዩሁዋቸው አንዳንድ አእሩግ ዘመዶች ስላሉኝ እስኪ... እነ ሱን ልጠይቅ ። አሁን ካልጠዩቅሁዋቸው ያጠርፉና፣ ከእንግዳ ጠብቆቸው እያቀምሱኝም!” አሉ ባላምባራስ፣ በቀልድ እንደ መሳቅ ብለው ።

“የለም አባቴ፣ አሁን ስራ የሚያስፈቅን መስሎም ጭራሽ አይሰጉ፣ ለቡና ለቀጣው እንደሆነ አሰለቃሚዎች ስላደረግን እኛን አያላስብም። ስለዚህ... ባለቤቴም፣ እኔም፣ ከርስዎ ጋር መጫወቱ በጣም ነው ደስ ያለን ። ነገር ግን ‘ዛሬ ካልጠዩቁን’ ብለው የሚቀዩሙ ሰዎች ካሉና፣ ‘ያ... እንግዳ ጠብቃቸው’ የሚባለው እኛ የግናውቀው ነገር፣ የሚቀመሰው ዛሬ ብቻ ከሆነ፣ ይቆዩ ብለን አናስቸግርምም!” አለ ጥላሁንም ፍርጥም ብሎ ።

“እንግዳ ጠብቃቸው” አደለም ልጄ! “እንግዳ ጠብቅ” ነው ፤
“እንግዳ ጠብቅ አታውቅም?” አሉ ባላምባራስ ፤ እንደ ማሳቅ ብለው ፤
ጥላሁንና ሶፊያም አብረዋቸው ሲሰቁ ቆዩና ፤

“አናውቅም ፤ እስቲ ይንገሩን ፤ ምንድነው?” አለ ጥላሁን ።

“በጭዋ ልጅ ጭዋ ልጅ ነኝ የሚል ሁሉ ፤ ጠጅ እቤት
አስጥሎ ካልሆነ ፤ አስገዝቶ ግጠጣት ነውር ነው ። ጠጅ ለግዘውተር
አቅም ያነሰው እንደሆነ እንኩዋ ፤ ከራሱ ቆጥቦ ፤ ለሚያከብረው እንግዳ
መጠባበቂያ ማስቀመጥ አለበት ። እንዲያ ያለው ፤ ድንገት ለሚደርስ
ከባድ እንግዳ ተቆጥቦ የሚቀመጥ ጠጅ ፤ ከዚያ ትንሽ ዝቅ ባሉት ጭዋ
ዎች ዘንድም ጠላ ነው ፤ ‘እንግዳ ጠብቅ’ የሚባለው” ሲሉ ባላምባራስ ፤
ጥላሁንና ሶፊያ እስበላቸው ተጠቃቅሰው ፤

“እኛ ቤትኮ ‘እንግዳ ጠብቅ’ አለ ፤ ጌታ ፤ ላምጣልዎ?” አለች ሶፊያ ።
“አይ... ልጄ! ስሙን እንኩዋ ሳታውቁት?”

“ስሙን አንወቀው እንጂ እውነትዎ ነው” አለ ። እኛ ውህ ፤ ወይም
ብርዝ ካልሆነ ጠጅ መጠጣት ገና ስላልለመድን ፤ አንድ ወዳጃችን
‘የቤት ጠጅ ነው’ ብሎ ያመጣልንን ፤ ‘እንግዳ ይሆናል’ ብለን አስቀም
ጠነዋል ፤ እባክዎ ይምጣልዎና እዩጠጡ እንዲወት” አለ ጥላሁን ።

“እሺ ልጄ ፤ የጭዋ ልጅ ጠጅ አይገሩም!” ሲሉ ባላምባራስ በራሳ
ቸው ቀልድ እዩሳቁ ፤ ሶፊያ ቶሎ ተነስታ ፤ ትልቅ ማንቆርቆሪያ ሙሉ
ጠጅ ከብርጭቆ ጋር አመጣችና ፤ ለባላምባራስ ቀድታ ሰጥታቸው ፤ ማን
ቆርቆሪያውን ከጠረጴዛው ስር አስቀምጣው ተቀመጠች ።

“ምጣ ፤ ምጣ ምጣኦ... ፤ ግለፊያ ጠጅ ነው ፤ ከዋጡት በሁዋላ ባፍ
የሚቆይ ፤ በውነት ጠጅ ማለት እንዲህ ነው ፤” አሉ ባላምባራስ ፤ ደጋግ
መው ፤ ‘ሩት’ እያሉ አጣጣሙና ። “ባላምባራስ ጉደታ ፤ የጠጅ ጣም አዋ
ቂና ፤ ጠጅ ሲጠጡ ውለው ቢያድሩ ፤ ስካር የሚባል ነገር የማያውቁ
ናቸው” እዩተባለ በሰፊው የሚወራላቸው ናቸው ። ጠጅ ወዳጅ መሆ
ናቸው ማን ምስክር የማያሻው ፤ እውቅ ነው ፤ እሳቸውም ጠጅ ወዳጅና
ስካርን ፈጽመው የማያውቁ በመሆናቸው ይፈክሩበታል ።

“ይበሉ እንግዲህ የሲሶ መሬት ፤ ‘ርስት ሳይሆን ርስት ሆነ’ ያሉት
ምን ማለት እንደሆነ ይንገሩን ፤ ለኛ ትልቅ ትምህርት ነው ፤ አባቴ”
አለ ጥላሁን ።

ባላምባራስ ለጥላሁን ምንም መልስ ሳይሰጡ፣ ዝም ብለው ጠጃ ቸውን ጨረሱና ብርጭቆውን ሲያስቀምጡ፣ ሶፊያ እንደገና ሞላችላቸው። ከዚያ የሞላውን ብርጭቆ አጉድለው አስቀምጠው።

“እንግዲህ ንገረን ካላችሁ፣ ታሪኩ ረዥም ነውና፣ ትግስታችሁን ሁሉ አጠራቅማችሁ ስሙኝ” አሉ። ውብ ፈታቸው በፈገግታ በርቶ።

“ቅድም እንዳልሁዋችሁ” አሉ። ቀጠሉና፣ “ቅድም እንዳልሁዋችሁ፣ አባሉ በጣም ትልቅ ሰው ነበሩ። መጣፍና ማንበብ አይወቁ እንጂ፣ ከጥንት ጀምሮ በቃል ሲነገር የወረደውን ያፍ ታሪክ ሲተርኩ፣ ማንበብና መጣፍ የሚያውቁት አይተካከሉዋቸውም። እሳቸው እንዳ ስተማሩን፣ ሲሶ መሬት የሚባለው፣ ቀላድን ተከትሎ የመጣ ነው፣ ቀላድም ጋላን ተከትሎ የመጣ ነው። ‘ጋላ ከመምጣቱ በፊት ቀላድ የሚባል ነገር አልነበረም’ ይባላል ልጆቼ”

“ጋላ ከየት ነው የመጣ ? አላች ሶፊያ።

“ቆይኮ አትቸኩይ ! አትቸኩይ። ልነግርሽ ነው፣ ልጂ !” አሉና ባላምባራስ፣ በመናገር ፈንታ ጠጃቸውን አንስተው ጠጥተው ብር ጭቆውን በጠረጴዛው ላይ አስቀመጡ። ከዚያ ሶፊያ ቶሎ ብላ ማንቆ ርቆሪያውን ከጠረጴዛው ስር አውጥታ ከሞላችላቸው በሁዋላ ወደነበረ በት ልትመልሰው ስትቃጣ፣ እንደገና፣ “ፉት” ብለው፣ “ምጣ-ምጣ-ምጣክ . . . ! እሱ ማንቆርቆሪያ እጠረጴዛው ላይ ቢቆይ ይሻላል ልጂ ! እኔ እዩጠጣሁ በጨረሰሁ ቁጥር ደፋ ቀና ከምትይ ! ወዲያውም እን ዳይረሳ !” ሲሉ ቀልዳቸውን ፈገግ ብለው፣ ጥላሁንና ሶፊያ ይስቁ ጀመር። ከዚያ ባላምባራስ ታሪካቸውን ቀጠሉ።

“ጋላ፣ ወዲያ፣ ወዲያ፣ ካገር ዳርቻ፣ የባህሩን፣ የውቅያኖሱን፣ ጠረፍ ይዞ ይኖር ነበር። ከዚያ አንድ ‘ሶማል’ የሚባል ጦረኛ ህዝብ ከላይ፣ ከምስራቅ ወገን ሲጫነው ጊዜ፣ እዩሽሽ በሀረርጌ፣ በባሌ በቦረና፣ በኬንያ፣ ዳር ዳሩን ሰፍሮ፣ ሲመቸው ወደ ውስጥ ይገባና ዘርፎ እዩተመለሰ፣ እዚያው ቆዩ። በዚያ ጊዜ እነዚህ አገሮች ማለት እነሀረርጌ፣ እነባሌ፣ እነቦረና፣ እነከፋ፣ እነጅማ፣ እነገሞ ጎፋና ሌሎችም በዚህ አካባቢ ያሉት ሁሉ፣ ለኢትዮጵያ ንጉስ በያመቱ ግብር የሚከፍሉ ንጉሶች ነበሩዋቸው። ‘ሶማልም እንዲሁ ለኢትዮጵያ ንጉስ ይገብር ነበር’ ይባላል። በሁዋላ፣ ሶማል መጀመሪያ ከነበረ በት፣ ከፀሐይ መውጫ፣ አንድ ‘ግራኝ’ የሚባል ሀይለኛ ጀገና በኢ

ትዮድያ ንጉስ ላይ ተነስቶ ድል አደረገና፤ አገሩን እልፍ አድርጎ አጠፋው። 'ግራኝን የሚመስል ሰው በመሪነት ተፈጥሮ አያውቅም' ይባላል።

ስለ ግራኝ የሚነገረው ለግመን አስቸጋሪ ቢሆንም፣ ሀይለኛነቱ ተወዳዳሪ የሌለው፣ ከሁሉ የላቀ፣ መሆኑን የሚያሳይ ነው። "ቁመቱ አስራ ሁለት ከንድ ከሰንዝር፣ ከጋት፣ ከሁለት ጣት፣ የትከሻው ሰፋት ስድስት ከንድ፣ ከሰንዝር፣ ከጋት፣ ጦሩ ሆኖ አራት ከንድ፣ የፈረሱ ቁመት ከኩቴው እስከ ጀርባው አስር ከንድ፣ የፈረሱ ሽንጥ ከጭራ መብቀያው እስከ ጀርባው አስር ከንድ ከሰንዝር ነበር" ይባላል። በሚያልፍበት መንገድ ገደል ያገኘ እንደሆነ፣ በጁ ገፍቶ ይንደዋል፤ ትልቅ ዛፍ ያገኘ እንደሆነ፣ ባንድ እጁ ነቅሎ ይወረውረዋል። በግራኝ ፊት እንኩዋንስ ሰው ተራራው ሁሉ ይሸሻል፤ ደኑ ሁሉ መሪነት ገብቶ፣ ትብያ ለብሶ ይሸሸጋል፤ አንዳንዶች ቁዋጥኝ ከገደሉ ባንድ እጁ ፈንቅሎ ሲወረውረው፣ ያንድ ቀን መንገድ ሂዶ የተተከለው፣ ግንኙ ሊነቅለው ስለማይችል፣ እስከ ዛሬ በየቦታው እንደ ተተከለ ይታያል።

ስለዚህ የኢትዮጵያ ግዛት እጅግ ሰፍቶ፣ ያንድነት ግሰሪያው ላልቶ፣ የገዥዎች ምኞት በዝቶ ሳለ፣ እንዲያ ያለ ሀይለኛና ጨካኝ ጠላት ተነስቶ ሙሉ ኢትዮጵያን ብዙ አመት በዘበዛት። ኢትዮጵያ በዚያ ሀይለኛ ጀግና ከንድ ተደብድባ፣ ደቃ፣ ወድቃ በሕይወትና በሞት መካከል ስትጣጣር፣ እግዚር ትረፎ ብሎዋት የግራኝ ሀይል አለቀና ድል ሆኖ ሞተ።

ነገር ግን ምንም ከሞት ብትተርፍ፣ እስከታገግምና ከወደቀች በት ተነስታ ወሰንዋን ለግሰከበር እስክትበቃ፣ እጅግ ረዥም ጊዜ ወሰደባት።

ባላምባራስ ጠጃቸውን ጨልጠው ብርጭቆውን ሲያስቀምጡ፣ ወዲያው ሶሬያ ትሞላላቸዋለች። ከዚያ ለግጉደል ያክል ፍት ይሉና ይቀጥላሉ።

"ምጣ ፣ ምጣ ፣ ምጣእ . . . ፤ በዚያ ጊዜ ነው ልጆቼ ፣ በኢትዮጵያ ወሰን ከጸሐይ መውጫ እስከ ጸሐይ መግቢያ ሰፍሮ ምኞ ጊዜ ይጠብቅ የነበረው የጋላ ሰራዊት፣ እንደ ብርቱ ግእበል ሰብሮ ገብቶ ኢትዮጵያን በየአቅጣጫው ያጥለቀለቃት፤ ኢትዮጵያ ደከማ፣ ወድቃ፣ በወሰን ቆሞ ታገደ፣ ወገድ የሚል ወንድ በጠፋበት ጊዜ ፣ ጋላ

በምሥራቅ እስከ ትግግ፣ እስከ ወሎ፣ በደቡብ እስከ ሐረርጌ፣ ከዚያ እስከ ሸዋ፣ በዚህ እስከ ነጃም፣ እስከ ቤጊምድር ተሰራበት። ጋላ በዘላንነት የኖረ ህዝብ ስለነበረ፣ በዩክናሎ በጀግንነቱና ባመራር እውቀቱ የሚመረጥ፣ የሰራዊት መሪ እንጂ፣ የሁሉ ጠቅላይ ንጉስ አልነበረውም። እንዲያ ያለው መሪ፣ በጦርነት ጊዜ አዝማች ከመሆኑ ሌላ፣ በሰፈረበት አገር፣ መሪቱ በጋራ ቤት ለጎሳው መንጋ መሰማሪያና፣ ላዝመራ ማዝመሪያ እንዲሆን፣ ሲመድብና ሲያስተዳድር ለሚመራው ሕዝብ ባላደራ ነው። በሁዋላ ጦርነት ቅርቶ ሰላም ሆኖ፣ በወራሪነት የገባው ጋላ በዩሰፈረበት ነዋሪ ሲሆን፣ በዩጊዜው የጦር አዝማች መምረጡም ቀረና፣ ፊት የተመረጡት፣ መሪነትንም ሆነ አስተዳዳሪነትን እንደያዙ መቅረት ብቻ ሳይሆን፣ ከነሱ በሁዋላ ዘራቸው እንዲወርስ አደረጉ። ይሁን እንጂ፣ የኢትዮጵያ ንጉስ እንደገና ሀይል አግኝቶ፣ ጋላ የሰፈረበትን አገር ሁሉ ድል እያደረገ እስኪይዝ ድረስ፣ የጋላ መሪዎች የሚመሩትን ሕዝብ ርስት፣ በባላደራነት አስተዳዳሪዎች እንጂ፣ ‘ባሰርሱቶች ነን’ ብለው አያውቁም ነበር።”

ባላምባራስ ጉደታ ጠጃቸውን እዩጠጡ፣ ስለ ጋላ ታሪክ አባታቸው ብዙ ጊዜ እዩመሳሰሉ ሲናገሩ በመሰማት፣ በቃል ያጠነትን መድገም ከጀመሩ በሁዋላ፣ የሚጠጡት መጠጥና የሚተርኩት ታሪክ ባንድነት፣ ለሰውነታቸው ዋቅታና ደስታ የሰጡት መሆኑን ከፊታቸው መብራትና ካንደበታቸው መርታት ይታይ ነበር። ታዲያ እንዲያ ርቱእ በሆነ እንደበት የሚተርኩትን ታሪክ የገዛ ጆሮዎቻቸው እዩሰሙ ልባቸው ተመስጦ፣ አንዳንድ ጊዜ ባዶውን፣ አንዳንድ ጊዜ ከነጠጁ ብርጭቆዎቻቸውን በጠረጴዛው ላይ ያስቀመጡ እዩመሰላቸው “ጨምሪ ልኝ” ማለት እንደሚፈልጉ ሁሉ፣ ብርጭቆ የያዘ እጃቸውን መላል ሰው ወደ ሶፊያ ሲዘረጉ ሲያዩዋቸው ጊዜ፣ እስዋና ጥላሁን መጀመሪያ እንደ ኖግም ብለው ሳታቸውን መግታት ቢችሉም፣ ሁዋላ አላስችላቸው ብሎ ሳቅ። ባላምባራስም ያደረጉትን ተገንዝበው አብረዋቸው ይሰቅ ጀመር።

“መጥሮ ልማድ አለኝ፣ ከመጠጥ ይልቅ ወሬ ያስክረኛል። ወሬ ስጀምር አይኖቸም፣ ጆሮዎቻቸው፣ ልቤ ጭምር፣ እፈ የሚናገረውን ተከትለው ስለሚነጉዱ፣ የማደርገውን ... ሌላ ሰውነቱ የሚሰራውን አላውቅም!” አሉ ባላምባራስ እዩሳቅ። “ወዲያውም ... እናንተ ‘አንጠጣም’ ስላላችሁ ነው መሰለኝ፣ በዚህ ጠጅኮ ... ጨካኝ ገሀብት። እንግዲህ ቢበቃኝ ይሻላል!” አሉ ቀጥለው፣ ብርጭቆ ጠጃቸውን አንስተው እያዩ።

“እውነታችን ነው፣ እኛ ገና ስላለመድነው ጠጅ አንጠጣም፣ እባክዎ እዩጠጡ እንግዲህ፣ አባቴ” አለ ጥላሁን።

“እኔ ልጄ፣ እኔ ። ታይያ... የኢትዮጵያ ንጉሳችን ጋላ የተሰራ ራብትን አገር ሁሉ ወግተው፣ እንደገና እንደያዙ ግን አደረጉ ይመስላችሁዋል? ጋላ የተሰራብትን አገር እንደገና እንደያዙ፣ የድር ወታደር እንደ ዛሬ በደመወዝ ስለግይተዳደር፣ ያን የተያዘ አገር ሁሉ እንዲጠብቅ እዚያው በያለበት ለሚቀመጠው ሰራጭት መተዳደሪያ፣ መሬት በቀላድ ተሰፍሮ፣ ሲሰው ላገሩ ህዝብ እዩተተዉ፣ ሁለት እጁን መንግስት እንዲወስድ ተደረገ ። እንግዲህ ጉዳይ እዚህ ላይ ነው ። ልብ አድርጋችሁ ተመልከቱ፣ መንግስት አገር ለሚጠብቅለት ሰራጭት በደመወዝ ፈንታ መትኪያ፣ መንቀያ፣ እንዲሆንና እንዲሁም በመር ድል ያደረገውን አገር ህዝብ፣ ክርስቲያን ግድረግ በጊዜው የክርስቲያን ንጉስ አይነተኛ ተግባር ሆኖ ይታይ ስለ ነበረ፣ ለቤተ ክርስቲያን መትኪያና ለሚያስተምሩ ካህናት መተዳደሪያ፣ ሁለት እጁን ሲወስድ፣ ‘ላገሩ ህዝብ ተተዉ’ የተባለውን አንድ እጅ፣ ወይም ሲሶ፣ ከዚያ በፊት የህዝብ ተጠሪዎች ሆነው ርስቱን በባላደራነት ያስተዳድሩ የነበሩት መሪዎች ወይም ቅርፎች፣ ወይም ባላባቶች፣ የግል ርስታቸው አድርገው ያዙት፣ ወሰዱት፣ እዩትላችሁ፣ ልጆቼ፣ ‘ሲሶ መሬት የባላባቶች ርስት ሳይሆን ርስት ሆነ’ ያልሁዋችሁ ለዚህ ነው፣ ባላደራዎች፣ ጠባቂዎች፣ እንዲጠብቁለት ‘አደራ’ ያላቸውን ባለሀብቱን፣ በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠር ህዝብ፣ ርስትም፣ አባትም፣ እንደሌለው አድርገው፣ እነሱ ብቻ ካባት እንደ ተወለዱ ሁሉ፣ ‘ባላባቶች’ ተብለው፣ ርስቱንም፣ ባላባትነቱንም ባለት ስለ ወሰዱበት ነው፣ ‘ሲሶ መሬት ባላባት ለሚባሉት ጥቂት ሰዎች፣ ርስት ሳይሆን ርስት ሆነ’ ያልሁ።”

“ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? ይህ በፍ... ጹም ሊሆን አይችልም!” አሉ ጥላሁን፣ ባላምባራስ ታሪካቸውን ሲተርኩ አይኖቹ በቁጣ ደም ለብሰው፣ መታገስ ስላቃተው፣ እንደ ተቀመጠ ሲቁነ፣ ጠነጥ ቆይኖ ።

“ሆኖ ኖረኮ ልጄ፣ ሆኖ ኖረ፣ ምጣ-ምጣ...!” አሉ ባላምባራስ፣ ጠጃቸውን አንስተው አንድ ጊዜ ከተጎነጩ በሁዋላ፣ “ከዋጡት በሁዋላ ባፍ የሚቆይ” ያሉትን ጠጅ እያጣጣሙ ብርጭቆውን በጠረጴዛው ላይ ሲያስቀምጡ ።

“ባላባት የተባሉት ጥቂት ሰዎች የህዝቡን ርስት እዩጠበቁ እንዲያስተዳድሩ ህዝቡ ራሱ ባደራ የሰጣቸው መሆኑን መንግስት እያወቀ፣ ከህዝቡ ርስት ሁለት እጁን መውሰዱ አልበቃ ብሎ፣ ደግሞ የተረፈውን አንድ እጅ ካይነተኛው ባለርስት፣ ከህዝቡ ወስዶ ለጠባቂዎቹ ርስት አድርጎ ይሰጣል ግለት የግዴታውን ነው፣ አላት!”

አለ ጥላሁን ፣ መንግስት እንዲያ ያለ ፍርድ-ገምድል ፍርድ ይረርዳል ብሎ ግመን አቅጥቶ ። ጥላሁን እዩተበላጪ ሲናገር ፣ ባላምባራስ ጠጃ ቸውን ጩልጠው ብርጭቆዎቻቸውን አስቀመጡና ፡

“አትበላጭ ልጄ ፣ እዚህ አገር ደስ የሚያለኝ ነገር የለም እንጂ የሚያበላጭ እይገድምና እስኪ አትበላጭ ፣ ልብህን አስፍተህ ያዘው ።” አሉ ባላምባራስ ረገግ ብለው ። ፊሪያ ጠጅ ልትተዳላቸው ግንቆር ቆሪያውን ይዛ ብትነሳ የብርጭቆውን አፍ በጃቸው ከድነው ። “በቃኝ” አሉ ። ታዲያ በመጠኑም ቢሆን የንግድነት ስሜት ስለ ተሰማቸው ነው እንጂ ፣ ባለቤቶቹን የለመዱዎቻቸው ቢሆኑ ኖሮ ገና ብዙ ይጨምሩ ነበር ።

“ምን ነበር ያልሸኝ ፣” አሉ ባላምባራስ ፣ ‘ጠጅ ይጨምሩ... ለልጩም ለሰጪም ፣ ከፊሪያ ጋር ተከራክረው እንደምንም ካሸነፉዎት በሁዋላ ። ‘እ... አም ፣ መንግስት ኔያውቀ የህዝቡን ርስት ወስዶ እንዴት ለጠባቂዎች ርስት አድርጎ ይሰጣል?’ ነው መሰለኝ ያልህ ። መንግስት... መቸም መንግስት መጀመሪያ በጦርነት ድል አድርጎ ሲገባ ፣ እዚያ የነበረውን የመራቱንም ይሁን የሌላውን ስራት ላያውቅ ይችላል ፣ እንዲሁም ህዝቡ ስለሚተዳደርበትና አንዳንድ በደል እንዳይደርስበት አገሩን ወግተው ከያዙት የመንግስት የጦር አለቆች ጋር የሚከራከሩም ፣ የሚመክክሩም እኒያው ባላባቶች የተባሉት ስለ ነበሩ ፣ ለህዝቡ የቆሙ እንጂ በህዝቡ ላይ ተንኮል የማይሰሩ መሰሉት ፣ ለህዝብ የተመደበውን ሲሶ መሬት እነሱ እንዲረከቡ ሲጠይቁ ተረክበው ፣ ‘ላያከፋፍሉ አይቅሩም’ በማለት ሰጥቶቻቸው ይሆናል ፣ ብቻ ይህ የኔ ግምት ነው ። እውነት ሲሆን ፣ ወይም ላይሆን ይችላል ። አይነተኛው ነገር ግን ፣ መንግስት አውቆ ይሆን ፣ ወይም ላያውቅ ፣ በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠረው ፣ ጠቅላላው ህዝብ ባገሩ እያለ እንደሌለ ተቆጥሮ ፣ መሬቱ ተወስዶ ፣ ሁለት እጁ ለዘማች ወታደር ፣ ለዘብ ጠባቂና ለባለማደሪያ መትከያ ፣ መንቅያ ፣ ለቤተ ክርስቲያን መትከያና ማገልገያ ፣ ለቤተ መንግስት ልዩ ልዩ አገልግሎት ስለ ተሰጠና ሲሰው ከመሀከሉ ለጥቂት እምነት አገዳዮች ተሰጥቶ እዩሸጡ ፣ እዩለወጡ ስለሚበሉት ፣ እሱ ባለመሬቱ ፣ ጠቅላላ ህዝብ በርከት ብሎ በሰፈረበት ለመሬቱ ዋጋ ማሳደገያ ሆኖ ፣ መሬቱን ‘ለም’ እያሰኘ ከመሬቱ ጋር አብሮ እዩተሸጠ ፣ እዩተለወጠ ፣ ሲበላ የሚኖር መሆኑ ነው ። ይህ ነው አይነተኛው ነገር ልጆቼ ፣ የመንግስት ግወቅ ፣ ወይም አለማወቅ አደለም ፣ ደግሞ... መንግስት ላያውቅ ነው አይባልም ፣ እያውቀ ባይሆን ኖሮ ፣ ካወቀ በሁዋላ እንዲሻሻል ያደርግ ነበር ።” አሉ ባላምባራስ ሲሄዱ ሲነሱ ።

ፖሊራክ ፲፮

በእግዚር ዳኝነት ተስፋ የቆረጠ
“ዳኝነት በጃችን” ሲሉ ጦፍ ለሁሉ !

ጥላሁን ፣ ተቅጥርበት የነበረውን ያስተግሪነት ስራ እንደግያገኝ ጦርድውን ግጥ ወልደ ተንሳይ ካረዳው በሁዋላ ፣ ውበቱ ፣ “የኪ በሚ ባል አገር መሬት ገዝቸልሀለሁ” ብሎ ከጥቂት አመታት በፊት የጸ ፈለት ትዝ ሲለውና ፣ ወደዚያ ሂደው የግብርና ስራ እየሰሩ እንዲኖሩ ለሶፊያ ሲነግራት ፣ ሌላ “አለኝ” የሚለው ፣ ተስፋ የሚያደርገው ነገር ስላልነበረው ነው እንጂ ፣ እሱም ሆነ ሶፊያ ፣ ስሙን ካልሆነ መልኩን የግያውቁትን የርሻ ስራ ሰርተው ፣ ራሳቸውንና ያገሩን ሀዝብ ለመር ዳት የነበረው እምነት ይህን ያክል ጽኑ ሆኖ አልነበረም ። ነገር ግን ፣ የኪ እንደ ደረሱ ቡናቸውን አሰለቅመው ያገኙት ገንዘብ ፣ ሁለቱም በከፍተኛ ደመወዝ የመንግስት ስራ ቢይዙ ኖሮ ፣ ሊያገኙ ከሚችሉት ቆዩ ጊዜ የሚበልጥ ሆነ ።

ካምስቱ ጋሻ መሬት ሁለቱን በገንዘብ ፣ ሶስቱን በሊሶ ፣ አሰለቅ መው በጠቅላላው ዘጠኝ ሙቶ ኬሻ ጀንፈል በፍ ሰላገኙ ፣ ይህን ሲያ ስቅሽሩት ሶስት ሙቶ ኬሻ ፣ ወይም ሶስት ሙቶ ኩዊንታል ያክልሆነ። እንደ ነጋዴዎች አስተሳሰብ ፣ ኩዊንታሉ በሙቶ ፈንታ በሰግንያ አዎ ስት ኪሉ እዩታሰበ ወደ ፈረሱላ ሲሰወጥ ፣ አንድ ሺህ አዎስት ሙቶ ፈረሱላ መሆኑ ነው ። ታዲያ በዚያ አመት የቡና ዋጋ ውድ ሆኖ ጅግ ፈረሱላው ሰላሳ ብር ይሸጥ ስለነበረ ፣ ጥላሁንና ሶፊያ አንድ ሺህ አዎ ስት ሙቶ ፈረሱላ ቡናቸውን ወደ ጅግ ቢልኩት ኖሮ ፣ አርባ አዎስት ሺህ ብር በተሸጠ ነበር ። ወይም እዚያው ትንሽ አቆይቶው ቢከራከሩ ፈረሱላውን በሀያ ብር እንኩዋ ሸጠው ፣ ሰላሳ ሺህ ብር ሊያገኙ ይችሉ ነበር ። ነገር ግን የየኪ ነጋዴዎች ሰላጭበረበሩዋቸውና ፣ ወዲያውም ለሳ ባቸው ከንግዱ ይልቅ ያተኮረው ተሎ የሀዝብ አገልግሎት ሰራቸውን ወደ ግጠንከሩ ስለነበረ ፣ እዚያው የኪ በርካሽ ፣ ፈረሱላውን ባስረዋ ስት ብር ሂሳብ ሸጠው ፣ ሃያ ሁለት ሺህ አዎስት ሙቶ ብር አገኙ ። ይህን ያክል ገንዘብ ለግግኘት ፣ እንኩዋንስ ተስፋ ሊያደርጉ ደናረው ተመኝተውት የግያውቁ ነው ።

መቸም መሄድ መልካም ነው። ሰው ያለበት ዙሪያው ዉለግ ሆኖ የሚያየውን፣ የሚጨብጠውን ሲያጣ፣ የሚያደርገው ቅጡ ጠፍቶት ገራ ሲገባው፣ እንደ ምንም ብሎ ከዚያ መውጣትና መሄድ መልካም ነው። ጫካ ገብተው መንገዳቸው የጠፋባቸው፣ አቅጣጫቸውን ያጡ ገዛኞች እዚያው ዙሪያውን ሲሰሩ ውለው በያደሩ፣ በከንቱ ከመድከም በቀር መንገዳቸውን፣ ወይም የሚሄዱበትን አቅጣጫ ሊያገኙ አይችሉም። እዚያ እየሰሩ ገዚያቸውን፣ የአእምሮና የአካል ሀይላቸውን ከንቱ ከግባክን ይልቅ፣ እሱን ትተው ባጠገባቸው ተራራ መሳይ ቢኖር ወደተራራው፣ ተራራ ባይኖር ካጥምጣምውና ከመዘጋው በላይ ከፍ ያለ ሆኖ፣ ዙሪያውን ሊያላይ ወደሚችል፣ ረገፍም ዛፍ ወጥተው፣ ከዚያ ዙሪያ ገባውን የተመለከቱ እንደሆነ፣ ከገቡበት ጫካ መውጫ መንገዳቸው ይታያቸዋል፤ መንገዳቸውን ያገኛሉ፤ ጥላሁን ያስተማሪነት ስራው ለሌላ ሰው መስጠቱን የሰማ እሊት መሬት ስትዞርበት፣ የነበረበት ቦታ መርገጫ፣ መጨበጫ፣ መቅመጫ የሌለበት፣ ባዶ መስሎ ሲታየው፣ “ከዚህ መሄድ ነው፣ መሄድ የማያውቁትን አዲስ ነገር ያሳያል። አዲስ ነገር ማየትም አዲስ አላብ ይፈጥራል፤ መሄድ ነው መድሀኒቱ፤” ያየው እንዴት ልክ ነው፤ እንዴት እውነት ነው፤ ሶሬያና እሱ አዲስ አበባ ዙሪያው ዉለግ ሆኖ፣ የሚያደርጉትን ማየት አቅቶቸው፣ ተጨንቀው ሳለ፣ ከዚያ ወጥተው ወደ የኪ ስለሄዱ ከራሳቸው አልፎ፣ ተርፎ፣ የተቸገሩትን እንደ ልብ ለመርዳት የሚያስችል ሀብት አገኙ። ያገኙት ገንዘብ እንኩዋንስ ከትምህርት ቤት በወጡ ማግሱት ባዶቸውን ለተሰደዱ ተማሪዎች፣ ከሀብት ጋር ለኖሩም ትንሽ አደል ገብተው ነው።

“ ነጋዴው ቆጥሮ ሲያስረክበኝ . . . ምን ልበልሽ ፣ የኔ ጦሆኑን ግመን አቃተኝ፤ ከዚያ ውበቱ ያለው ትዝ አለኝ” አለ ጥላሁን፣ ቡና የሸጠበትን ብር ተሸክሞ ገብቶ ለምሽቱ ካሳያት በሁዋላ።

“ ውበቱ ምን አለ ?” አሰኝ ሶሬያ።

“ የኪን የመሰለ አገር አለመኖሩን ለማስረዳት ሲናገር፣ ‘መሬት የምትሰጠው ሀብት ተቀባይ አጥቶ እዩተመለሰ ወደ መሬት የሚገባበት፣ ሳይዘሩና ሳይተክሉ እዩሰበሰቡ ብቻ የሚበሉበት አገር ነው!’ ያለውን አታስታውሽም ?”

“ እ ... ለአዎ። ”

“ ታዲያ ... እንዲህ ባለ አገር የሚኖር ሰው እንዴት ድሀ መሆን ይችላል ?”

“እዚህ ለገር የሚኖረው ሁሉ ኮ... እንዳንት አምስት ጋሻ የቡና መሬት ያለው አደለም!” አለች ሶፊያ፣ ከቅርብ ፈገገታ ጋር ቀና ብላ ባልሞት እያደች።

“አምስት ጋሻ የቡና መሬት የሌለውም ህብታም መሆን ይቅር በት እንጂ፣ ድሀ መሆን አይገባውም!”

“እንዲያ እንጂ! ደሞ ድሀ የመሆን መብቱንም ቀጣውና አንድያ ውን መድረሻ ይጣጣምናባቱ!” ብላ ሶፊያ ያሸመር ላቅ ስትሰቅ፣ ባልሞት አብሮሞት ሲሰቅ ቆይቶ፡

“እንዴት አትይኝም ይልቅ?” አለ።

“እሺ እሱቲ፣ እንዴት?”

“እንዴት ግለት መልካም! አይሸ። ሶስት ጋሻ መሬታችንን በሲላ ሳበለቅም እንደ ተመለከትሁት፣ ባለሲላ ሁሉ፣ ቢያንስ ቢያንስ፣ ጥቂት ቀን ሰርተው ከሚሄዱት በቀር፣ ካንድ ጎተራ ጀንገል ቡና ያነሰ ያገኘ የለም፤ ይህ እንግዲህ ለመጠነኛ ቤተሰብ ለአመት ቅለብና ልብስ ደሀና አድርጎ የሚበቃ ነው። ካንድ ጎተራ በባይ ያገኘም ብዙ ናሻው። እንግዲህ ልብ አድርጊ መሬት ሳይገዙ፣ ጫካ መንጥረው ቡና ሳይተክሉ፣ ላያርሙ፣ ላይኮተኩኩ፣ ግብር ሳይከፍሉ፣ በለቀጣ ወሬት ብቻ ኪሻን ጠቅሎ መጥቶ ይህን ያክል... በሚገኝበት አገር ድሀ ሊኖር ይገባል ትያለሽ? እሱቲ ፍረጂ!”

“ሀ፣ ባልተገባ! ነገር ግን... ያገሩ ሰው ይሂው እንደምታየው ድሀ ነው። በቡና ለቀጣ ወሬት ብቻ ኪሻውን ጠቅሎ መጥቶ ላመት ቅለቡና ልብሱ የሚበቃውን ያገኛል” የምትለውም፣ ከከምባታ፣ ከወ ለጋ፣ ከጎጃም፣ ከወሎና ከሌሎች፣ ከዚህ ሩቅ ከሆኑ ከፍሎች የሚመጣ ነው እንጂ... ያገሩ ሰው አደለም።”

“እኮ ለምን? አገሬውስ ቢሆን ከሰራ ያን ያክል ያገኛ የለን ለምን አይሰራ? ሰራ ጠፍቶ ነው፣ ወይስ... ምንድር ነው?”

“ሀ! አገሬውግ፣ ያገሩ ሰውግ... እንጂ! ምናልባት መሬቱን እንዳንተና እንደኔ፣ ስራውን እንደ ባለሲላዎች ከያገራችን መጥተን፣ እሱ እንደሌለ ሁሉ እኛ ርስቱን ስንከፋፈለው፣ በመሬቱና በስራው እሱ እንደሌለ እኛ ከያገራችን መጥተን እሰበላችን ስንገባበገበት ሲያይ፣ ገር ሞት፣ ግራ ገብተት፣ ሰውንም እግዚርንም ታገቡ ይሆናል፣ ገም ብሎ”

የሚመለከት” አለች ሶፊያ፣ ንግግርዋ አገናበች የቆዩችውን ነገር ስለ ቀሰቀሰው ያዘን ስሜትዋ በፊትዋ እጋታዬ ።

“ ሰውንም፣ እግዚርንም ታዝቦ ? ” አለ ጥላሁን፣ የምሽቱ ንግግር አስገርሞት ።

“ ታዲያስ ! የዚህ አገር ህዝብ ሰው ብቻ ሳይሆን፣ መንግስት ብቻ ሳይሆን፣ እግዚር ጭምር ትክክለኛ ፍርድ እንደማይፈርድ ተረድቶ፣ በእግዚር ፍርድ ጭምር ተስፋ ቆርጦ፣ ሰውንም፣ እግዚርንም፣ ታዝቦ ተቀምጦዋል ! ሰውም፣ እግዚርም ትክክለኛ ፍርድ እንደማይሰጡ ያመነ፣ በሰውም፣ በእግዚርም ፍርድ ተስፋ የቆረጠ፣ ለማን ይግባኝ እንደሚል ታውቃለህ ? ”

“ አላውቅም ! ለማን ይግባኝ ይላል ? ከእግዚር በላይ ማን አለ ? ”

“ ህ ! ለራሱ ! አንዳንድ ጊዜ ሰው ራሱ ከእግዚር በላይ ይሆናል ! እግዚርንኮ ከሁሉ በላይ የሚያደርገው፣ ስለ ፍርዱ ትክክለኛነት በለ ሾች ዘንድ ያለው እምነት ነው ። እግዚር ትክክል የማይፈርድ መሆኑን ሰዎች ካመኑ፣ ሰዎች በእግዚር ዳኝነት ተስፋ ከቆረጡ፣ ያን ጊዜ... ‘ ዳኝ ነት በጃችን ’ ይላሉ ! ያን ጊዜ እነሱ፣ ራሳቸው ከእግዚር በላይ ሆነው እንደ ታያቸው ይፈርዳሉ ! ያን ጊዜ... ወዮ ለሁሉ ! ” አለች ሶፊያ፣ ፊትዋን ቅርታ እንዳጠሰለው ።

“ ዛሬ ምን ሆነሻል የኔ እመቤት ? ” አለ ጥላሁን፣ የምሽቱን እንግዳ ስሜት ከፊትዋና ከሁኔታዋ ሁሉ ሲያይ፣ ልቡን ጭንቅ ጭንቅ ስላለው፣ ከተቀመጠበት ተነስቶ አጠገብዋ ተቀምጦ ጉንጭዋን እየደባ በሰ ።

“ ምን ሆንሁ ? ምንም አልሆንሁ ” አለች ሶፊያ ።

“ በፊትሽ ከሚታዩው ... ምን ልበለው ? ከባድ ቅርታ ሌላ ፣ አንጋ ገርሽምኮ... ሌላ ሆነብኝ ! የሚያሳዝን ነገር አገኘሽ ? ”

“ ያዘን ፊት ይታይብኛል ? ” አለች ሶፊያ፣ ለመሳቅ እየሞከረች ።

“ በጣም እንጂ ! ”

“ አዎ ! ” አለች፣ አይኖችዋን በዘዝ አድርጋ ፊት-ለፊት ተክላ ። “ አዎ ! እዚያ በምናክምበት ቦታ የተሰበሰቡት ሰዎች፣ ዘንድሮ አገሩን የወረረው አንበጣ ስላደረሰው ጉዳት እያዘኑ ሲነጋገሩ ሰምቼ፣ “ ከዘንድሮ በቀር ይህን አገር አንበጣ ወርሮት ያውቃል ወይ ? ” ብዬ ብጠይቃቸው፣ “ አልፎ አልፎ ይመጣል ፣ ብቻ ድሮ አምላክ እንደ ዛሬው ”

ከሰው ፍቅ ስላልነበር ሰው ተቆጣጥሮ ሲለምነው ፡ ምንም ጥዳት ሳያደርስ ፡ ወዲያው ሀይለኛ ዝናብ ይልከና ያጠፋው ነበር ። አሁን ግን ከአምላክ ጋር ስለ ተጣላግ እኛም እሱን ልመና አንሄዱ ፤ ብንለምን ወም አይሰማን” ሲሉኝ ጊዜ ገረመኝና ፡ “ ከግዜ ጋር ምን አጣላችሁ ።” ብዬ ብወይታችው የመለሱልኝን ልንገርህ ፤

“ መንግስት ከበቀልንበት መሬታችን ፡ ዛሬራችን ፡ እኛን ነቅሎ ሌሎችን ፡ ላፈሩና ላዩሩ ላለድ የሆኑትን ፡ ከሩቅ አምጥቶ ሲተክል ፡ ‘ መቸም ከመንግስት በላይ ያለ ጻኝ አምላክ ነው’ ብለን ፡ ሀዘቡ ሁሉ ፡ አርገውና ሀደት ሳይቀር ተሰብስቦ ፡ እሳት እዩነደደና ኮርግ እዩ ታረደ ፡ ሌት ተቀን ‘ አቤት’ ቢባል ፡ ‘ እግዚአ’ ቢባል ፡ ‘ አሻፈረኝ አልሰማም’ አለ ። ከመንግስት ጋር ተሰማምቶ ፡ ከመንግስት ጋር አድጦ ፡ በደላችንን ‘ እምቢ እሳይም’ አለ ፤ ከዚያ በሁጥላ እኛም አዝነን ፡ ቂም ይዘን ተውነው ፤ ስለዚህ መጀመሪያ ቂም ይዘን ብንለምነው እንደግደሰማን ስለምናውቅ ፡ ሁለተኛ እንዲህ እንደሱ ያላንዳች ምክና ያት ፡ እንዲያው በግፍ ተነስቶ የሚበድል ጠላት ፡ ‘ ምን ያደርገኛል’ የሚል ፡ የሚንቅ ጠላት ስለሆነ ፡ ‘ እንዲህ ያለውን ጠላት ቢቻል መቀል ፡ ያለዚያም እስኪቻል እንዲሁ ተጣልቶ መኖር ነው እንጂ እሱን ልመና መሄድ ... ውርደት ነው ብለን ስለምናምን እንደ ተጣላግ ቀረን” ስለኝ ። እየውልህ ፡ ዛሬ ይህን ሰምቼ መጣሁ ፡ እነዚህ ... ራቅታችውን ሲሄዱ ሆዳቸው ከጥላና ፡ እንዲሁም ደሙነፍሳቸው የሚያዘዛቸውን ሌላ የተፈጠረ ግዳጅ ከፈጸሙ ፡ ከዚያ አልፎ የሚያሰብ አእምሮ ፡ ከዚያ በላይ የማሰብ ችሎታ ያላቸው የማይመስሉ ሰዎች ፡ የሰውን ብቻ ሳይሆን ያምላክን ፍርድ ጭምር ነቅረው ፡ ሰዎችን ፡ መንግስትን ብቻ ሳይሆን እግዚርን ጭምር ለመበቀል ፡ ጊዜ የሚጠብቁ መሆናቸውን ለምቼ መጣሁ ። እስቲ እባክህ ፡ እነዚህ ... ‘ ከጥንታዊው ሆነ ከዘመናዊው ስልጣኔ ፈታችውን አዙረው የተቀመጡ ፡ ምንም የግያውቂ ናቸው’ የሚሉዋቸው ሰዎች አለምና ፡ የሰውም ሆነ የግዜ ስራትና ህግጋት ሁሉ ፡ ሀይለና ስልጣን ያላቸው የሚበቀሉበት እንጂ አቅም የሌላቸው ፡ ደካሞች ፍትርት የሚያገኙበት አለመሆኑን ተረድተው ፡ በደላቸውን ለመበቀል አቅም እስኪያገኙ ብቻ የሚጠብቁ ይመስሉህ ኖርዋል ፤” አለኝ ሱፊቅርታ ያስዋበው ፈትዋን ወደ ባልዋ መልሳ ።

“ አዎ ፤ አሁንም ... እኔ እንጂ ፤ ምናልባት ኮርግ ለርድ ወና እሳት አንድደው ሲጸልዩ ፤ መሬታችውን ለባለድ የሰጠባቸው ባለስልጣን ያኔውኑ ጥቶ ባለግደሩ ፤ ጥቶ ሳያደር በተከታዩ ቀን

ወይ በላላሰቱ ፡ ወይም በላምነት ፡ ላይዋት በመቅረቱ ፡ በበለጭላት
ውቃሊ ፡ ወይም እምላክ ፡ ግክረፋቸው እንደሆነ እንጂ ፡ አንቺ እን
ያምትይው ... አይመስለኝም ” አለ ጥላሁን ፡ የምሽቱን መንፈስ
መታወክ ስለ ተመለከተ ፡ ለማረጋገጥ ንግግሩን ትንሽ በቀልድ አጠይቀው ።

“ ጥላዩ አትቀልድ ” አላች ሶፊ ፡ በረጋጋት ፈንታ እንደ
መቀየም ብላ ።

“ የለም ለመታወቅ ለመቀለድ አደለም ” አለ ጥላሁን ውሽ
ቱን ፡ በትቅዩም ስላያት እንደ መደናገጥ ብሎ ። “ እውነቱን ነው ።
አንቺ እንዳልሸው ፣ የሰው ፡ ግለት ... የሙንግሥትም ሆነ የግዜር
ፍርድ ፡ እነሱ ትእዛዛቸውን የሚተላለፉትን የሚበቀሉበት ፡ የነሱ ፡
የብርቱዎች መበቀያ እንጂ ፡ የተበደለ ደካማ ፍትረት የሚያገኝበት
በላይደለ ፡ የተበደለ ፍርድ ለማግኘት ፡ ወይም (እንደነሱ አባባል ፍርድ
ግለት መበቀል ስለሆነ) ለመቀለል ፡ ህይል ግግግት ያስፈልጋል
በሚል ፍልስፍና አምነውና ተመርተው ፡ መንግስትንና እግዚርን ለመ
በቀል የሚያስችላቸው ህይል እስኪያገኙ ይጠብቃሉ ግለት አንጃ ።
እንደ ፍልስፍና ለነሱ የሚረቅቅ ይመስለኛል ፤ ፍልስፍናውን ትተን
እስታጂ ጥቅምና ጉዳቱንም ስናመዛዝን ፡ ጉዳቱ በጣም ያመዝናል ።
ምንም ያክል ጊዜ ቢጠብቅ ፡ መንግስትንና እግዚርን ለመበቀል የሚ
ያስችል ህይል ሊያገኙ ስለማይችሉ ፡ በከንቱ እንዳይነጹ ፡ እንዲህ
ያለውን ከንቱ አሳብ መክሮና አስተምሮ ግስተው ያስፈልጋል ”
አለና ፡ ቀስ ብሎ እጅዋን እጭንዋ ላይ ካስቀመጠችበት አንሱ፣ ፡
በጣቶቸው የገዛ ከንፈሮቹን ሲያስዳብስ ፡ የቅርታ ፈገግታቸው ተመልሶ
ፊትዋን ሲያስውበው አዩና ፡ ይቅር ግለትዋን ስለ ተረዳ ፡ ምስጋና
ውን ለመግለጽ እንደ ፈለገ ሁሉ ፡ ከንፈሮቹን የሚዳብሱትን ጣቶች
ዋን ሳመ ።

“ እንጂ ፤ ምናልባት አንተ እንደምትለው ይሆናል ፤ ነገር ግን
እኔን በጣም ነው የከበደኝ ። ታውቃለህ ፤ ይህን ከሰማሁ በሁዋላ ምን
ልበልህ ፤ መሰራት አልቻልሁም ። ለህክምና የተሰበሰቡትን ሰዎች
እዘያው እንዳሉ ትቻቸው መጣሁ ። እንዲያውም ትንሽ ስቆይ እዩተሽ
ለኝ ሄደ እንጂ ፡ መጀመሪያ ህይወት አገር ትተን ቶሎ ወደ መጣንበት
እንደንመለስ ልለምንህ እስካገኝህ ቸኩዬ ነበርኮ ፤ ”

“ እንዴት ፤ ለምን ፤ ? ”

“ ባለመሬቶቹ ተነቅለው ፡ በነሱ ቦታ ‘ከሩቅ መጥተው ተተክሉ’
ከተባሉት ባሕዶች መሀከል ስለሆን ። ”

“ ታዲያ እኛ ብንሄድ የተነቀሱት ተመልሰው ይተከላሉ ፣ በኛ ፈንታ ሌላ ባለድኮ ነው የሚተክል ፣ እነሱን በመርዳት ፈንታ በነሱ መሰሪያነት ራሱን ለመርዳት የሚጥር ነው በኛ ፈንታ የሚተካ ። ”

“ እሱስ እውነትህ ነው ፣ ያው የባለድ ለውጥ ነው ። ብቻ ... እንዲህ ላለው ከፋ ነገር ተካፋይ ሆኖ አለመገኘቱ ፣ የሀሊናን ወቀላ ትንሽ ቀለል ያደርገው እንደሆነ ነው እንጂ ። ”

“ የጀመርነው ሰራስ ፣ መጀመሪያ ወዲህ ስንመጣ ለሀዘብ እን ሰጣለን ብለን ፣ ካሰብነው ፣ ከተመኘነው እንኩዋ አገልግሎት ሁሉ በላይ ለመስጠት በምንችልበት ሁኔታ ነውኮ ያለ ነው ፣ ይህን ጥለን እንድ ንሄድ ኖርዋል ያሰብሽው ። ”

“ ይህ ታሰቦኝማ ነው እንደ ገና የበረድሁ ። ”

“ ሀ ፣ አንድ ነገር አሰብሁ ” አለ ጥላሁን ፣ ሁሉትም አንገ ታቸውን ደፍተው ትንሽ ዝም ብለው ሲያሰቡ ከቆዩ በሁዋላ ቀና ብሎ ።

“ ኖን ፣ ”

“ አላዩ እንደ ነገረኝ ፣ በኛ ደህና ሆኖ በዘመናዊ መንገድ ከተ ሰራ ፣ እኛ ዘንድሮ ካምስት ጋሻ መሬት ያገኘነው ካንድ ጋሻ ብቻ ሊገኝ ይችላል ። ታዲያ ፣ እውነት እንዲህ ከሆነ ፣ እኛ ለራሳችን አንድ ጋሻ ብቻ አስቀርተን ፣ አራቱን በሩብ ፣ በሩብ ጋሻ እያሸነ ሸን ላሰራ ስድስት ሰዎች ርስት አድርገን ብንሰጥና ፣ እንደኛ በዘመ ናዊ ዘዴ እንዲሰሩት ብናስተምራቸው ፣ ወይም እዩረዳናቸው እንዲ ያለሙት ብናደርግ ... ለከፋ ነገር ተካፋዮች ሆነን ሀሊናችን እንዳ ይወቅሰን ከመሸሽ የበለጠ የምንጠቅማቸው ይመስለኛል ፣ አይመስል ሽም ፣ ምናልባትም ... ። ” አለ ጥላሁን ፣ ድንገት በራሱ ያለው አላብ ያኔውኑ እንደ ተፈጸመ ሁሉ ፣ ፊት በደስታ ፈገግ ብሎ ። “ ምናልባትም ይህ የኛ አድራጎት አርአያ ሆኖ ፣ ‘ይህን ያክል ጋሻ መሬት አለን ’ ለማለት ያክል ፣ እንዲያው ለዝና ፣ ብዙ ጋሻ መሬት የሰበሰቡ ሰዎች ፣ ሰርተው ከማይጠቀሙበት መሬት ትንሽ ትንሽ እዩ ቆነጠሩ እንኩዋ ቢሰጡ ፣ በኛ ምክናያት ብዙ ሰው ባለመሬት መሆን ቻለ ማለትኮ ነው ። ”

“ ይህ ጥሩ አላብ ነው ጥላዩ ፣ በጣም ጥሩ አላብ ነው ። የኛን ሳናውል ፣ ሳናሳድር ፣ አሁን እንሰጣቸው ። ሌሎች የሚፈቅዱ ከሆነ ... በፈቅዱ ጊዜ ይሰጣሉ ” አለች ሰፊ ፣ በጥላሁን አላብ እጅግ ደስ ብሎዋት ።

“ ላናውል ላናሳድር ፡ አሁን ግለት ምን ግለት ነው ? ” አለ ጥላሁን ።

“ ዛሬ ግለት ነው ። ብቻ ግዴለም ፣ ነገም ፣ ከነግወዲያም ይሁን ፣ ከዚያ ግለፍ ግን የለበትም ! ” አለች ሶፊ ፣ እንደ መሳቅ ብላ ።

“ ካሳዩም ፣ ከሌሎችም እንነጋገርበት እንጂ ። ”

“ ከማንም መነጋገር አያስፈልግም ፣ ጥላየ ! ለሰው ካማከር ሆማ ... የምታማክራቸው ሰዎች ፣ የሌለ ችግር ፈጥረው እንዳትሰጥ ያደርጉሁል ! ”

“ የኛን ፣ የራሳችንን መሬት መስጠትም ሆነ አለመስጠት ፣ ያንቸና የኔ ፈንታ ስለሆነ ፣ ይኸው ለመስጠት ወስነናል ፣ ውሳኔያችን የጸና ነው ። ካሳዩና እሱ ከሚያመለክተን ሰዎች ጋር የምንመካከረው ስላሰጣጡ ዝርዝር ነው ። ለምሳሌ የዚህ አገር ጋሻ መሬት በድሮው ቀላድ አጣጣል የተጣለ ስለሆነ ፣ ባዲሱ የቀላድ መለኪያ ሲሰፈር ፣ ‘እንዴ ጋሻ ብዙ ይሆናል’ ይባላል ። ስለዚህ ፣ እኛ የምናስቀረውን አንድ ጋሻም ሆነ ለሌሎች የምናከፋፍለውን አራት ጋሻ ፣ በቀያሾች ማስለካት ስለሚያስፈልግ ፣ ቀያሾችን አሳዬ ካሉበት ካላ ስመጣልን እኛ ... የት እንዳሉ እንኩዋ አናውቅም ። እንዲሁም ... ቅድም እንዳልሁት ሰርተው የማይጠቀሙበትን መሬት ለሌላቸው በስጦታ ፣ ያለዚያም በመጠነኛ ዋጋ ለመሸጥ የሚፈቅዱ ቢኖሩ ... መቸም አሁን እግዚር ይመስገን ገንዘብ ስላገኘን ፣ አምስት ስድስት ጋሻ ገዝተን ጨምረን እንድናከፋፍል ነው ካሳዩና ካንዳንድ ደሀና ፣ ሰዎች ጋር እንነጋገር ያልሁ ።”

“ እሺ ይሁን ፣ ጥሩ አሳብ ነው ። ይገርማል ! አሁን ያልኸው ሁሉኮ ስታስበው የሰነበትህ እንጂ ፣ ድንገት የመጣልህ ፣ አዲስ አሳቤ አይመስልም !”

“ እግዚር ይስጥልኝ ! ” አለ ጥላሁን በቀልድ ።

ጥላሁና ለጌ

የመሬት ድልድል

ሶሬያና ጥላሁን ፡ ከመሬታቸው አንድ ጋሻ ብቻ ለራሳቸው አስቀርተው ሲላውን ለየከ. ጣጣዎች ፡ ሸኮዎችና መሰንገሾች ለማክፋፈል ስለ ወሰኑ ፡ የያንዳንዱን ድርሻ እይቸነሸኑ የሚደለድሉ ቀያሾች ከጎራ እንዲያስመጣላቸው አላዩ ሙብራቁን ሲጠይቁት ፡ አላባቸውን ለማስሰወጥ አጥብቆ ተከራክሮ ነበር ፤ አልሆነለትም ።

“ የመሬት ነገር ብዙ መዘዝ አለው ፡ ወንድሜ ። መቸም የድሮው ቀላድ ባዲሱ ሲለካ ብዙ እንደሚሆን የታወቀ ነው ። ታዲያ አሁን እናንተ አምሳት ጋሻ መሬታችሁን ስታስለኩ ካምሰቱ ጋሻ የሚተርፈውን ፡ ‘ ባለውስታዎች ነን ይሰጡን ’ የሚሉትም ፡ ‘ ይፈቅድልንና እንግዛ’ የሚሉትም ይበጣሉ ። አገረ ገዥውም ቢሆኑ ፡ እንዲህ ያለ ነገር ሲያገኙ ደስታቸው ነው ። ‘ ትርፍ በቀጥታ ለኔ ይገባል ’ ባይሉ ፡ በመንግስት ስም ወስደው በሁጥሳ ወደ ራሳቸው የሚያገዛውሩበት ዘዴ ምንም ቢሆን አያጡም ። ሌላ ሌላውም ... አሁን ያልታዩን ብዙ ጭቅጭቅ አይጠፋ ። እንዳጋጣሚ ይህ ሁሉ ፡ አሁን የሚታዩንም ፡ የማይታዩንም ችግር ሁሉ ሳይደርስ ቀርቶ ፡ እንዳሰባችሁት መሬትን ለነዚህ ሰዎች በሰላም ለማክፋፈል ብትችሉ እንኩዋ ፡ በምትሰጡዎቸው መሬት አይጠቀሙበትም ፤ ሸጠው ይጠጡበታል ። ስለዚህ ፤ እንደኔ እንደኔ ፡ የመሬት ማክፋፈሉን ነገር ረስታችሁ ፡ እንደ ጀመራችሁት በትምህርቱና በሀክምናው መርዳታችሁን ብትቀጥሉ የሚሻል ይመስለኛል ” አለ አላዩ ፡ ጥላሁን እቤቱ ሂዶ ሶሬያና እሱ የወሰኑትን ሲነግረውና ፡ ቀያሾችን እንዲያስመጣላቸው ሲለምነው ።

“ ባዋጁኮ ... ባንድ ፡ በተወሰነ መጠን ፡ ለምሳሌ እንዲህ እንደኛ ባምሰት ጋሻ ስም ተይዞ የቆዩ መሬት ፡ ባዲሱ የቀላድ መለኪያ ሲለካ ቢተርፍ ፡ ባለመሬቱ በትርፍ ፡ ‘ ነብር’ ይባላል እንጂ ፡ መሬቱ አይወሰድበትም ። ከገበረበት ያው ርስቱ ስለሆነ ሊሸጠውም ፡ በስጦታ ሊሰጠውም ይችላል ። ደግሞ ... ‘ የዚህ አገር ሰዎች በምትሰጡዎቸው መሬት አይጠቀሙበትም ፤ ሸጠው ይጠጡበታል ’ ባልሸው ፡ በምን

በጣቸው መሬት እንዲሁም በጣቸው ጥቅም ላይ ሊውል ይችላል ። ይህ ትምህርት ፣ በመሬቱ ስጦታ የማይለይ ፣ የመሬቱ ስጦታ ክፍል ነው ። አለ ጥላሁን ፣ አሳዬን ፈት ፣ ለፊት ትኩረት እድርን እያዩ ።

“አዎ... ለእሱ እንኩዋ እንጂ ፣ የዚህን አገር ሻንቅሎች ሀብት እንዲያበጁና ፣ ባበጁት ሀብት እንዲጠቀሙ ጥበብ ማግኘት ይዘን ያክል ቀላል መሆኑ የሚያጠራጥር ነው ።”

“እሱን ለኛ ተወው ፣ ግዴላም ፣”

“ምን ትገረኝ ፣ ሁዋላ እንዳትጸጸቱ እንጂ ፣ ሁዋላ ብቻ... አላስ ጠነቀቅሽንም እንዳትሉኝ ፣ ውርድ ስራሴ ነው ፣ እኔስ ወጥቶልኛል ።”

“ለመሆኑ እንዴት ነው አንተ እኒህን ሰዎች እንዲህ ዝቅ አድርገህ የገመትህቸው ፣ እንኩዋንስ ሰው ካስተማሩት መግር የማይችል እንስሳ አለ ፣” አለ ጥላሁን ፣ በመገረም ።

“ይቅርታህን ፣ ተሳሰተህል ፣ እኔ የዚህን አገር ሰዎች ዝቅ አድርጌ አልገምታቸውም ። የሚያስተምራቸው ካገኙ ፣ ትምህርት የሚገባቸው ፣ በጣም ብልሆች መሆናቸውን አውቃለሁ ። ‘እነሱን አስተምሮ ማሳመኑ ቀላል አደለም’ ያለሁህ ፣ በተለይ ስሴ ሀብት ማበጀት ነው ። ሀብት ማበጀቱም ቢሆን ትስፋዎቸው ሳይሆን ፣ ‘መልካም ነው’ ብለው ስለማያምኑ ብቻ ማሳመኑ ቀላል አይሆንም ማለት ነው ። ለምሳሌ መሬት ሳይሆን የቀሩ መሬት ጠፍቶ መሰለህ ፣ አደለም ። በመንግስት እጅ የነበረው መሬት ሁሉ ጋሻው እስከ አምስት ብር ወርዶ እንዲሸጥ ተደርጎ የነበረ ፣ እንደነሱ ላሉት ሁሉ ተብሎ ፣ እነሱ ሳይከብዳቸው እንዲገዙ ተብሎ ነበር ። ነገር ግን እነሱ አልፈሉም ። ለምክናያት ያክል ምን አሉ መሰለህ ፣ ‘ለመሬታችን ባለቤቱ ማን ሆኖ ነው ለኛ የሚሸጥልን ፣ እኛስ ባለቤትነታችንን ትተን ንብረታችንን መልሰን በዋጋ የምንገዛበትም ምክናያት ምንድነው አሉ ።’” ስለዚህ... እንዲህ ያለ ምክናያት እዩፈጠሩ ፣ ‘አንገዛም’ ስላሉ ነው ፣ ለእሱ የተባለውን መሬት ለእሱ በተተመነው ዋጋ ፣ የመንግስት ሰራተኛና ስሌላ ክፍል የመጣ ሰው ሁሉ... የገዛው ። አንድ ቅን ያንተን በና ሰርቀው ሲለቅሙ ተይዘው መጥተው ስንጠይቃቸው ከመሀከላቸው አንዱ ያለውን አታስታውስም ፣ ‘ለምን ሰው ገንዘቡን ያወጣበትንና ጉልበቱን ያደከመበትን ፣ ንብረቱን ትደፍራላችሁ ፣ የሚሸጥ ፣ የመንግስት መሬት ምልቅ ገዘታችሁ እዩሰራችሁ አትጠቀሙ’

“... ለእኛ ለሌሎች... የዘመናዊነትን ለምን ብለን እንገ
ዳለን ? ነውክ ያለኝ ለ ጎንደር አይደለም ?”

“ አዎን አስታውሳለሁ ፡ የምንገነባበት ገንዘብ የለንም ፡ ወዲያ
ወጭ የገዛ መሪዎችን የምንገነባበት ምክንያት የለም ፡ አሉ መሰለኝ ፡”
አለ ጥላሁን ፡ ሁኔታ ሲለርቅ የተያዘው ሰው ከተናገረው አሳዩ ያገደለ
ውን ጥልቶ ።

“ እዎ ፡ ገንዘብ የሌላቸው ፡ ድህች መሆናቸውንም ተናግረዋል ፡ ለ
ብቻ ይህ ሁሉ ምክንያት ነው ፡ እውነት አደሰም ። ገንዘብ ቢኖራቸውም
... አረቄና ጠጅ ገዝተው ይጠጡበታል እንጂ መሪዎች አይገዙበትም ፡ ለመ
ነኝ ፡ እንኩዋንስ መሪዎች ሲገዙ ፡ መሪዎች ቢያገኙ ሸጠው ፡ የሚያገኙት
እስኪያልቅ የቅርብና የሩቅ ዘመድ ወዳጆቻቸውን ሁሉ እዩጋብዙ ይረዳሉ
ዘብታል ፡ እንተና ሶፊ የምትሰጡባቸው መሪዎች ከዚህ የተሻለ እድል
ይገኙም ብለህ አታስብ” አለ አሳዩ ፡ ያሽመር ፈገግታ ፈገግ ብሎ ጥላ
ሁንን የጎድን እያዩ ። “ የሚያስገርም ነው ፡ ! ” አለ ለቀልዱ መልስ ሲያጣ
እንደገና ወደ ቀጭን ነገሩ መለስ ብሎ ። “ የሚያስገርም ነው ፡ ! የዚህ አገር
ጣጣዎች ፡ ሸኮችና መሰንጎዎች ፡ ለነገ አታስቡ ነገ ለራሱ ያስገልጻል ፡
የተባለውን የወንጌል ትምህርት እንደሚያምኑና በሱ እንደሚመሩ
ሁሉ ፡ ለለት እንጂ እንኩዋን ፡ ላመት ለማግስት አያስቡም ። ያገኙትን
ሁሉ ፡ ገንዘብ ይሁን እህል ፡ ወይም ሌላ ሀብት ፡ እለቱን ካላጠፉት
እንቅልፍ አይወስዳቸውም ። “ ከዚህ አንድ ጣጣ ፡ ብዙ ቦቆሎ አመረተ ፡
የተባለ እንደሆነ ፡ ያን ተረዳደቶ ቶሎ ለመጨረስ ፡ ዘመድ ወዳጁ እስከ
ጋምቤላ ድረስ ተጠራርቶ ይሰበሰብና ይመጣል ። እስኪ ተመልከት ፡
የነዚህ የቆጠራው ለህ ሻንቆሎች ባላባቶች ሁሉ ፡ በዚህ አካባቢ እንዳ
ሉት የሌሎች ነገዶች ባላባቶች ፡ ጥንት ቀላድ ሲጣል በሲሶ ያነሱት
ቀላድ ነበራቸው ። ዛሬ ግን ኩርማን ጋሻ መሪዎች ያለው የሻንቅላ ባላ
ባት እዚህ አንድ እንኩዋን አታገኝም ። ሁሉም መሪዎች ሸጠ በልቶ ፡
ወይም ካቲካላ አጠጥቶ ለሚያስከረው አውርሶ ጨርሶ ፡ ከድህች ወገኖቹ
ጋር የችግር እስረኛ ፡ የችግር ተካፋይ ሆኖ ታየዋለህ ፡ ! ”

“ ታዲያ ይህ ምን ያስገርማል ? እነዚህ . . . የለት ራት የሌላቸው
ሰዎች ፡ እንተ እንደምትለው ገንዘብ ሲያገኙ ፡ መሪዎች ከሙግዛት ይልቅ
ለለት ራታቸው ቢያውሉትና ከዚያ የሚተርፍ ቢኖር ችግራቸውን የሚያስ

ረሳ ጠጅና አረቄ በገዢዎች ገንዘብ ለሰጡት ራት የማይሰጥ፤ ባዶ መሬት ሲያገኙ፣ ካህናት፣ ወይም ከሰጡት አመት በሁጥላ ጥቅም ይሰጠናል፣ ብለው ከማስቀመጥ ሸጠው ለሰጡት ችግራቸው በያውሉት ያስገርማል? አያስገርምም፤ አሳዩ፤ እኔና አንተም ብንሆን፤ የሰጡት ራት ከሌለ፤ ባዶ መሬት ታቅራን በራብ አንጥቅም፤ እንሸጠዋለን፤ መቸም... እነዚህ ሰዎች አሉት፤ ጥቅም የሚሰጥ፤ የሰማ መሬት አግኝተው ሸጠው ሲጠጡ በት ያዩ ሰው የለም። ስለዚህ እሱቴ ባዶ መሬት ገዢ መስጠት ብቻ ሳይሆን... የምንሰጣቸውን መሬት አልምተን፤ አሉትን ጥቅም በሚሰጥበት ደረጃ አድርገን እንሰጣቸውና... እንደቻለው ። እንዲያ ያለውን፤ ሁል ጊዜ፤ በዩሉቴ ጥቅም የሚሰጠውን መሬት፤ ሳንድ ጊዜ የሰጡት ጥቅም እንደማይሸጡት እኔ እዋሳሁ፤ ግዴላም! ” አለ ጥላሁን፤ በቀልድ መልክ ላቅ ብሎ ።

መቸስ “የሰማ መሬት አግኝተው ሸጠው ሲጠጡበት አይቻለሁ። ” ብዬ አልምልም። መሬት የተሸጠበት ገንዘብ ተጠጥቶበት ካለቅ በኋላ ነው እኔ የመጣሁ ። ነገር ግን፤ የነሱ መሬት ብቻ ተለይቶ ሁሉም ጠፍ ሊሆን ስለማይችል፤ ለነሱም እንደ ሌሎቹ ለም መሬት ሳይደርሳቸው እንዳልቀረ መገመት አያስቸግርም። ስለዚህ፤ ላንተ እንደ መሰለህ መሬት የነበራቸው የዚህ አገር ሻንቅላ ባለባቶች መሬታቸውን ሸጠው እድህ ነት ላይ የወደቁ የሰጡት ችግር አስገድዶቻቸው መሆኑ ያጠራጥራል።

“ታዲያ ምንድር ነው?” አለ ጥላሁን፤ አይኖቹን በጉዋደኛው ላይ አናጠ ።

“ ምክናያቱ ይህ ነው ልልህ አልችልም፤ በውነት... ምክናያቱን አላውቅም ። ብቻ ለሁሉም ጉልህሆኖ የሚታዩው፤ የዚህ አገር ሻንቅሎች ለሰጡት የሚበሉትንና የሚጠጡትን ለማግኘት ያክል እንጂ፤ ለሌላ ነገር እጅግ የማይቸገሩ መሆናቸው፤ እንኩዋንስ ሀብትና ነዋሪ ንብረት ለማበጀት፤ ለገዢውም ቢሆን ጊጥና ምቹት ባለው ነገር ለመገልገል አለመፈለጋቸው ነው። ያው... እንደምታያቸው እርቃናቸውን በቅጠል ከድኑው ከመሄድ በቀር ልብስ አይለብሱ፤ ጫማ አያደርጉ፤ እቤታቸው ስትገባ ከደንጋይና ከጉልጥምት፤ እንዲሁም ከጭራር ከተሰራ ሌጣ አልጋ በቀር የሚቀመጡበትም ሆነ የሚተኙበት ሌላ ነገር የላቸው፤ እጅግ ዝቅተኛ፤ የዝቅተኛም ዝቅተኛ ኑሮ ነው የሚኖሩ ። እንግዲህ ጥያቄው... ‘ከቶ ይህ አይነት ዝቅተኛ ያኖኑዋር ልማድ ይሆን ሀብት ለማግኘት ሊኖራቸው የሚገባውን መጣጣር ወስኖ፤ ፍላጎታቸውን ገድሎ ደሆኝ ሆነው እንዲኖሩ ያያረጋቸው? ወይስ ደህንነታቸው ይሆን እንዲህ ያሰውን ዝቅተኛ ያኖኑዋር ልማድ አስለምዶ ባህል ያደረገው?’ ይህን ጥያቄ ምና

ልባት የግህበራዊ ኑሮ ሊቃውንት ሲመልሱልህ ይችሉ እንደሆነ እንጂ፣ እኔ አልችልም” አለ አሳዩ፣ በቀልድ መልክ ትንሽ ፍርጥም ብሎ ።

“ግደለም የዘሀን መልስ ፍለጋ ወደ ግህበራዊ ኑሮ ሊቃውንት ባልሄድ፣ እኔው ፈልጊ እደርስበታለሁ፣ ለላጣውም” አለ ጥላሁንም እንዳሳዩ ፍርጥም ብሎ ።

“እስኪ አባከህ ፈልገህ ስታገኘው ሰኔም እንድታካፍለኝ!”

“በደስታ፣ እንዲያውም አሁኑን ልንገርህ ስመልሱ. . ፍቅ አደለም ሳይሆን ነው። ወዲያውም አጭር ነው።”

“እንዴት? ምን?”

“ድህነትና አለማወቅ!” “አዩህ፣ እነዚህን ሰዎች አሁን በሚኖሩበት ሁኔታ እንዲኖሩ ያደረጉዋቸው፣ የጋምቤላንና የዘሀን አገር ሰዎች እርቃ ናቸውን፣ ወይም ቅጠል አገልጽመው እንዲሄዱ ያደረጉዋቸው፣ ድህነትና አለማወቅ ናቸው እንጂ፣ አንተ እንደምትሰው ጌጥና ምችት ባለመፈለጋቸው አደለም። ጌጥ አጥብቀው የሚፈልጉና የሚወዱ ለመሆናቸው ሌላ የሚያገለግሉበት ነገር ቢያጡ፣ ያኑ. . ያላቸውን፣ አካላቸውን በልዩ ልዩ ሀብርና ንቅሳት አገነዳሪዎቻቸው፣ ሸላላመው ሲሄዱ መታየታቸው ዋና ምስክር ነው! ስለዚህ መሬት አልምተን ሰጥተን፣ ሀብት እንዲያገኙ፣ አስተምረን እውቀት እንዲያገኙ ስናደርጋቸው፣ ያኖኑዋር ስራታቸውን፣ ከዚያ ባህላቸውን እንደሚለውጡ እመነኝ!”

“ጥሩ ነው፣ እንግዲህ. . እግዚር እልማችሁን እውን ያርግላችሁ!” አለ አሳዩ፣ የዚያ አገር ተወላጆች ጥላሁንና ሶሬያ ሊያከፋፍሉዋቸው የወሰኑትን መሬት፣ ዘላቂነት ላለው ጥቅም እንደማያውሉት ክልቡ ስለሚያምን፣ አላባቸውን ለማስለወጥ ያደረገው መከራ እንዳልተላካለት ሲያይ ተስፋ ቆርጦ ።

አሳዩ ነሬ ተጸጽፎ አምስት ቀላድ ጣዮች ለማግኘት ብዙ ጊዜ አልወሰደበትም። ነገር ግን ቀላድ ጣዮች የመጡ የነጥላሁንን መሬት ቀይሰው፣ እዚያ መሬት ለሌላቸው ሰዎች ለማከፋፈል ብቻ መሆኑ እያደር እስኪረጋገጥ ድረስ፣ መጀመሪያ እንደ ደረሱ፣ “የየኪንና ያካባቢውን ጋሻ መሬት በሙሉ ባዲሱ የቀላድ መለኪያ ሊለኩ ነው” ተብሎ ስለ ተወራ፣ በየኪ ባለብዙ መሬቶች መካከል ከመጠን ያለፈ ሽብር ተነስቶ ነበር።

“ቀላድ ጣዮች በመታገዳቸው የዚህን አገር ባላባቶችና ባለርስቶች ይህን ያክል ያስጨነቃቸው ያንድር ነው ፣ ትናንት ባንድነት ተሰብስበው ፣ አዚያ . . . እኛናክምበት ቦታ ድረስ መጥተው ፣ ‘ አቶ አላዬ መሬታችሁን ባዲሱ መለኪያ አስለኩ ብለው ያላስገደዱን እንደ ሆነ ፣ ከያንዳንዳችን አንዳንድ ጋሻ መሬት አዋጥተን እንሰጣለንና በዚህ ውለታ አሰጣጥን ፣ አማልዱን ፣ ብለው ሰፊንና እኔን ወጥረው ስለያዙን ፣ ቀላድ ጣዮች የመጡ የኛን መሬት ቀይሰው ባንዳንድ ችግሮች ለማከፋፈል ብቻ መሆኑንና ፣ ያስመጣናቸውም እኛ እንጂ አንተ አለመሆንህን እዩ ግልን ብንነግራቸው አላመኑንም ፣ የምናታልላቸው መሰላቸው ” አሉ ጥላሁን ፣ ባላምባራስ ጉደታ ጭምር አላዬ ጽሕፈት ቤት ተቀምጠው ስለ መሬቱ ቅዬሳ ጉዳይ ሲነጋገሩ ።

“የሚጠሉትና የፈሩት ነገር ሁሉ ፣ በምንም ምክናያት ስሙ ሲጠራ ልብ ግሸበሩን ፣ ማስፈራቱን አታወቅም? ይህም እንደዚያ ነው ፣ አዲሱ የቀላድ መጣያ ፣ አዲሱ የጋሻ መስፈሪያና ዘመናውያን መሬት ቀያሾች በዚህ አካባቢ ከመጠን ያለፈ ነው የሚጠሉ ። ስለዚህ . . . ዘመናውያን ቀላድ ጣዮች ፣ እንኩዋንስ እነሱ ፣ ባካል እዚህ መጥተው ፣ ስማቸውን ፣ ወራያቸውን ብቻ የሰማ ባለርስት ሁሉ ይሸበራል ፣” አሉ አላዬ ።

“አሮጌው ቀላድ ፣ ማለት በጥንቱ መስፈሪያ የተወሰነ ጋሻ ከሣሬው እንደሚበልጥ እኔም ሰምቻለሁ ፣ እናንተም ነግራችሁኛል ። ብቻ በጥንቱና ባዲሱ ቀላድ መሀከል ያለው ልዩነት ይህን ያክል አያሌ ሆኖ ባለርስቱን ሁሉ እንዲህ የሚያሸብር አይመስለኝም ነበር ፣ ልዩነቱ ይህን ያክል ብዙ ነው?”

“ለም” ከሚባለው ብዙ ህዝብ ከሰፈረበት መሬትና ለጌቶች ጉሮሮ የሚሆን ፣ ጥሩ ነጭ ጤፍ በማብቀሉ ስመጥር ከሆነ መረሬ መሬት በቅር ሌላው መሬት ሁሉ ፣ አሮጌው ጋሻ ካዲሱ በትንሹ አራትና አምስት ጊዜ የሚበልጥ ፣ ቢሄዱት የማያልቅ ነው ፣ ብዙ ህዝብ የሰፈረበት ፣ “ለም የሚባለውና ፣ ነጭ አብቃይ የሆነው መረሬ መሬት ግን ጋሻው ከሣሬ ጋሻ ፣ ማለት ካራት መቶ ሺህ ማእዘን ሜትር አይበልጥም ፣ እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ ማ ከዚያም ያንሳል ፣”

“መሬቱም ሀብታምና ድሀ እንደ መሆኑ መጠን መለኪያው ይለያያል ማለት ነው ፣ እሺ ቀጥል ፣” አሉ ጥላሁን አቁዋርጦ ፣ ያሽመር ፍርጥ ምታ ፍርጥም ብሎ ።

“ ሌላው ” አሉ አላዬ ፣ ጥላሁን አቁዋርጦ በተናገረው ያሽመር ንግግር ከባላምባራስ ጉደታ ጋር ሲለቅ ቆይቶ ። “ብዙ ሰው ከሰፈረ

በትና ነጭ ጤና አብቃይ በመሆኑ በሙጥር ከሆነው መሬት በቀር ሌላው መሬት ሁሉ ፣ ግለት ቆላው ደጋው ፣ ሚዳው ፣ ጨፈው ፣ ደኑ ፣ አቅ በት ቁልቁለቱ ሁሉ ፣ እያንዳንዱ ጋሻ ፣ አንድ መቶ ሰላሳ ሶስት (የባይ ፍት) ክንድ ርዝመት ባለው ገመድ ፣ ወርዱ ዘጠኝ ፣ ርዝመቱ አስራ አምስት ነው ። ይህ ወደ ሜትር ሲለወጥ አንድ መቶ ሰላሳ ሶስቱ (የባይ ፍት) ክንድ ፣ ስድሳ ስድስት ሜትር ተኩል ስለሚሆን ፣ የጋሻውን ጠቅላላ መጠን ለማግኘት ፣ እንደ ሂሳቡ ስራት ፣ ወርዱን በርዝመቱ አባዝተህ የምታገኘው ወደ... ስድስት መቶ ሺህ ግንዘን ሜትር (ካሪ ሜትር) አቅራቢያ ይሆናል ። አንዳንድ ጊዜም የቀላዱ ርዝመት ፣ ባስራ አምስት ገመድ ፈንታ ህያ ገመድ ስለሚሆን ፣ የጋሻው ጠቅላላ መጠን ፣ ወደ ስፍንት መቶ ሺህ ግንዘን ሜትር ይደርሳል ። ታዲያ እንግዲህ ይህ ከመጥፋት ጋሻ ፣ ግለት ካራት መቶ ሺህ ግንዘን ሜትር ጋር ሲመሳሰል ፣ እጥፍ ያክል ይሆናል ግለት ነው ። የጥንቱ ቀላድ ካዲሱ የሚበልጥበት አይነተኛ ምክንያት ግን ይህ አደለም ፣ ሌላ ነው ። ጥናው ምክንያት ፣ የጥንት ቀላድ ጣዮች ብዙውን ጊዜ ፣ እንዲሁ በነሲብ እንጂ መሬቱን ዞረው አይተው በገመዱ ፣ ወይም በቀላዱ እዩሰፈሩ ስላልወሰኑት ነው ።”

“ቀላድ በነሲብ እንዴት ይጣላል እባክህ?” አለ ጥላሁን ።

“እሱንስ እኔ ልንገርህ ፣ ደርሸበታለሁ ፣ አንዳንድ ጊዜ እንዲያውም ቩማምቱ ፣ በነሲብ ቀላድ መጣላቸውንም ትተው ፣ ባለጥቅሞች የነገሩ ጥቸውን ብቻ ይዘው የሚሄዱበት ጊዜ አለ” አሉ ባለምባራስ ጉደታ ራጎ።

“ይህ ደግሞ ይባላል እንዴት እባክህ” አለ ጥላሁን እየላቀ።

“ትርፌ ሳበው የሚባሉ ማለፊያ ጌታ ፣ ዘንካታ ጌታ ነበሩ” አሉ ባለምባራስ ትርፌ ሳበውን በሞቱ በስንት ዘመናቸው ፣ ደህና በሙቃብራቸው ውስጥ ሁሉንም ትተው ወደ አፈር ከተለወጡበት ፣ እንደ ገና ባካል ጎተትው አምጥተው ፣ እዚያ ግብር አግብተው ፣ አዝማሪ እዩዘፈነ ፣ አቅ ራራ እያቅራራ ፣ ፈካሪ እዩፈከረ ፣ ትርፌ ሳበው እዩሳቂ ፣ እዩተሜወቱ ፣ እየተዘናከቱ ፣ በታላቅ ልግስና ሙግ ሲያስቆርጡና ጠጅ ሲያጠጡ ፣ አይኖቻቸውን ሳያረገቡ በዘዝ አድርገው እያዩ። “አዎ ፣ ትርፌ ሳበው ዘንካታ ጌታ ነበሩ!” አሉ ባለምባራስ ደገሙና ።

“ማናቸው ትርፌ ሳበው?” አለ ጥላሁን ።

“ይህን የኛን ክፍል ቀላድ ከጣሉት ዋና ዋና ቩሞች አንዱ ፣ እኔ እግውቃቸው ትርፌ ሳበው ይባሉ ነበር ። ያባታቸው ስም እንኩዋ

ሳበው አደለም ፣ አንተን ስሜን ገና ፊት ፣ ፊት ቀላድ በነሲብ
 መጣል ፣ ወይም እቤት ተቀምጠው ከባለጥቅም ጋር ተለግምተው
 መወለን ሳይጀምሩ ፣ ገና ፊት የሀብታቸው ብዛት ስጋትን ሳያስረሳቸው ፣
 ገና ፊት ከጭፍሮቻቸው ጋር አቀበት እዩው፣ ቁልቁለት እዩውረዱ ፣
 ጫካ እዩጣሱ ፣ መሬት ሲቀይሱ ፣ 'ገመዱን ሳበው' የሚሉት ልግድ
 ሆኖባቸው ፣ ዘየ አድርገውት 'ሳበው' ስለሚሉ 'ትርፌ ሳበው' ተብለው
 ቀሩ ይባላል ። ታዲያ እየውለህ ፣ እኒህ ትርፌ ሳበው ቀላድ ለመጣል ወደ
 ዚህ ወይም ወደዚያ አገር ፣ 'ሊሄዱ ነው' ተብሎ ገና ወሬው ሲወሬ ፣
 ያ ወሬ ወደሚሄዱበት አገር ከሳቸው ብዙ ቀን ቀድሞ ደርሶ ፣ እዚያ
 ከቤት ቤት ተመርጦ ይነጠፍና ፣ ይጠጅና ፣ ይታረድና ፣ ሌላ ሌላውም እን
 ደሳቸው ላለ ትልቅ እንግዳ የሚገባው ግስተናገሻ ሁሉ ተመርጦ ይደ
 ገሰና ፣ እዚያ ገብተው እንደ ተሞሸሩ ፣ እንኩዋንስ ጫካ አስጥሰው
 ቀላድ ሲያስጥሱ ከገቡበት ሳይወጡ ፣ በዩቀኑ ሰንጋ እዩታረደ ሮማ
 ሲቆረጥ ፣ ጠጅና አረቄ እንደ ውሃ ሲፈስ ፣ ሲዘፈን ፣ ሲቅራራ ፣ ሲፈከር
 ይሰነበታል ። እሳቸው እዚያ እንዳሉ አሽከሮቻቸው ከባለመሬቶች ጋር
 እዩተሰግጡ እነሱ ፣ ግሶት ባለመሬቶች ያሳዩዋቸውን የቀላድ ወሰን
 እዩዞሩ ሲመቱ ሰንብተው ሲወርሱ ፣ ባለመሬቶች በያንዳንዱ ጋሻ የተ
 ወሰነ ገንዘብ አምጥተው ፣ ካሽከሮቻቸው ጀምሮ አስክ እሳቸው እንደ
 የግእረጋቸው የሚሰጡዋቸውን ይዘው ይሄዳሉ ። ይህ እንግዲህ ቅድም
 እንዳልሁህ ፣ 'በነሲብ እንኩዋ ቀላድ ሳይጥሉ ባለጥቅም ጋር ባሳዩዋ
 ቸው ወሰን ሳይ ምልክት አድርገው' ወይም ፣ 'ምት' መትተው
 እነሱ የነገሩዋቸውን ይዘው ይሄዳሉ ያልሁት ነው ። የነሲብ ደም ሌላ
 ነው ። ከሁሉ አስቀድሞ ያገራችን ጫካ እንደምታየው ጥቅጥቅ ያለ ስህ
 ሆነ ፣ እሱን ጥሶ እውስጡ ለመግባትና መሬት ለመቀየስ ፣ እንኩዋንስ
 እንደ ትርፌ ሳበው ሳለ ለሰላሳ ጌታ ለሸካራ ጎበዝም እጅግ አስቸጋሪ
 ነው ። የሚበዛውን ጊዜ ግን ባለመሬት (ባላባቱ ፣ ቆሮው ፣ ወይም ግን
 ኛውም መሬቱ የሚለካለት ፣ ወይም የሚለካበት ሰው) ውስጡን ገብ
 ተው እንዳያዩበት አልፈውት ሊሄዱ ፣ ሊራመዱት የማይችሉ ፣ 'ያይ
 ዩብኝ መግለጃ' ይዩ እፈታቸው ቆሞ ሲሸገሩ ፣ ባንድ እካባቢውን ደህና
 አድርጎ በሚያሳይ በታላይ ይቆሙና ፣ ካራቱ ግእዘን የሚነጸጸሩ ፣ ጎላ ፣
 ጎላ ያሉ ዛፎች ሲያዩ ፣ እነሱን ከሩቅ በዘንጋቸው እያመለከቱ ፣ 'እየ
 ውለህ በዚህ በኩል ፣ ያ . . . ጎ እዚያ ላይ ፣ በዚያ በኩል ያ . . . ጎ እዚያ
 ሆኑ ሂድና ምታ' ብለው ሰው እዩላኩ መስቀልኛ ያስመቱዋቸዋል ።
 ከዚያ እንግዲህ እኒያ ካራቱ ግእዘን የሚነጸጸሩት አራት ዛፎች የጋሻው
 'ዋቶች' ወይም 'መስቀሎች' ተብለው ተሰይመው ፣ ጋሻ ተጣለ

ይባላል! ያውልህ ፣ በገቢዝ ጋሳ ጭጭ ይሉህል እንዲህ ነው።” አሉ ባላምባራስ ፣ ውብ ፊታቸው በፈገገታ በርቶ ።

“እውነትም በዚህ አሆሁኞን የተጣለ ቀላድ ልክ ባይሆን አያስ ገርምም!” አለ ጥላሁን ፣ የባላምባራስን ታሪክ አፋን ከፍቶ ሲለግ ቆይቶ ።

“የሚያስገርመው ሌላ ነገር ነው።” አለ አሳዬ ።

“ምን ነው?” አለ ጥላሁን ።

“የሚያስገርመው በዚህ አሆሁኞን ፣ እንኩዋንስ ትክክለኛ መጠ ኔን ፣ አቅራቢያውን ለመገመት በማያስችል አሆሁኞን ፣ በጋሻ ስም የተ ያዘውን መሬት ፣ በትክክል እንደ ተሰፈረ ሁሉ ፣ መንግስት በባህር መገ ገቡ እግብቶ ፣ በሱ መሰረት ሲሰውን ለባላባት ፣ ሁለት እጁን ለልዩ ልዩ መትክያ መንቀያ ፣ ለማደሪያ ፣ ለጋነንብ ፣ ለወረገት ፣ ለሰሞንና እነሱን ለመላሰሉ ሰራተኞች ከመደብ በሁዋላ ፣ የተረፈውን ለባለሙዋልና ለባለ ውለታ ርስት አድርጎ መስጠቱ ነው ። ይህ ነው የሚያስገርመው ፣ እንደ ውነቱ ከሆነ ሌላውን ከፍል አላውቅም እንጂ ፣ ይህ ከፍል ወርሶ ቀላድ ያልተጣለበት ከፍል ነው ማለቱ ይቻላል!”

“ታዲያ ቀላድ እንዳልተጣለ ያክል የሚቆጠር መሆኑን ባለስልጣ ኛች ጭምር የምታውቁ ከሆኑ ፣ ለምን እንዲጣል አታደርጉ?”

“እንጂ ፣ ምናልባት በዚህ ከፍል ፣ ‘የትርፌ ሳበው ምት’ የጠቀ መው እንጂ የነዳው በለሌለ ነው መሰለኝ. ይለወጥ የሚል ሰው ቢገኝ ‘ህይወጥናታችሁን ለውጡ’ እንደሚል ፣ ከደ እንደሚያስከድ ነው የሚ ቆጠር! በዚህ ከፍል ፣ ‘የትርፌ ሳበው ምት’ ወይም ‘መስቀል’ ሲባል ልክ እንደ አሰርቱ ቃላት ሌሎች ክርስቶስ ቢመጣ ሊሸረው እንደማይ ችል ሆኖ ነው የሚታይ ፣ ‘ከትርፌ ሳበው ምት’ ትንሽ እንኩዋ ገንፍ ከግለት ፣ ‘ከትርፌ ሳበው መስቀል’ አንድዋ ከምትለወጥ ፣ ሰማይና መሬት ቢያልፍ ይቀላል!” አለ አሳዬ ፣ የወንጌል ጥቅሱን ሲጠቅስ ያሽ መር ፍርጥምታ በፊቱ እይታዩ ።

“አንተ እንደምትለው የትርፌ ሳበው ምት የሚጠቅመው እንጂ የሚነዳው ከሌለማ እውነትስ ለምን ይለወጣል? የሚለወጥበት ምክና ያት የለም! ብቻ ጥያቄው ፣ የሚነዳው የለም ወይ? ነው።” አለ ጥላ ሁን ።

“መጉዳትማ ማነን ይነዳል?”

“መሬት የሌለውን ።”

“እንዴት አድርጎ?”

“አንድ ሰው ባንድ ጋሻ ሰው አራትና አምስት ጋሻ መሬት የሚይዝ ከሆነ፣ ባላሰር ጋሻ የሚይዘው አርባና አምሳ ጋሻ ሊሆን ስለሚችል፣ ይህ መሬትን በጥቂት ሰዎች እጅ እንዲከፍሩ አድርጎ፣ መሬት ለሚፈለጉት ሁሉ የግዳረሱን እድል አይወስነውም፤ አያላንሰውም?”

“አ... ፤ ከዚያ ወገን ስትመለከትው እውነትህ ነው፤ እኔ መሬት ከያዙት ብቻ እንጂ ካልያዙት ወገን አልተመለከትሁትም ነበር። በትርፌ ላለው ምት መሬት የያዙት፣ ግለቶ መንግስት፣ ቤተክርስቲያን፣ ባላባት፣ ባለርስት፣ ባለግደረያ፣ ባለሰዎንና ሌሎችም በልዩ ልዩ ስምና መልክ መሬት የያዙት ሁሉ፣ በጥቂት ሰዎች ብዙ ስለያዙ ከነሱ መሀከል አንዱ ወገን ተጠቅሞ ሌላው አልተጎዳም ግለቴ ነበር።”

“ጭራሽ የሌለውን ካሳብህ ውስጥ አንኩፍ አላገባሽውም ግለቶ ነው?” አለ ጥላሁን፣ ትንሽ እንደ መሳቅ ብሎ።

“ጭራሽ የሌለውን ማን ካሳቡ አገቡት ያውቃል፤ ጭራሽ የሌለውክ ካሳብ እይገባም!” ሲል አሳዩ ሁሉም ተያይዘው ይስቁ ጀመር።

“መሰንበቻውን ብቻና ስሆን ‘አንድ ነገር እጠይቃችሁዋለሁ’ ብዬ እስብና፣ ስንገናኝ እንዲህ እንዲህ ያለው ጭቃና ሳቅ አበረሰቱት ሳልጠይቃችሁ እይዳለሁ። እነዚህን ሰዎች፣ እነዚህን ቀላድ ጣዮች ስታስመጡ ላገረገጥ ነግራችሁ... አስፈቅዳችሁዋል?” አሉ ባላምባ ራስ ጉደታ፣ ከሳቅ በሁዋላ ላጭር ጊዜ ሁሉም ዝም ብለው ቆይተው።

“የለም፤ ጭራሽ አላሰብኸውም” አለ አሳዩ፣ ከጥላሁን ጋር ያይን ጥያቄ ከተለዋወጡ በሁዋላ፣ ጥፋቱን ተረክቦ ይቅርታ እንደሚለምን አንገቱን ደፍቶ መሬት መሬት አያዩ።

“እየ ጉ... ደገ ደገም አልሆኑ። እስቲ እቶ ጥላሁንና ወይዘሮ ሰፊ ያስ የዚህን... ክፉ ሰው፣ የዚህን ሰይጣን እመል ስለግያውቁ ባይሰጡ አይፈረድባቸውም፤ አንተ ግን እንኩዋንስ እንዲህ ያለ ትልቅ ነገር እዚህ አገር ሲደረግ፣ ጎሪና ጅግ ለገበያ የሚሄዱትን ‘ሳታስታውቅኝ ከሄዳችሁ ልሰራችሁ’ የሚል ሰው... እያወቅሽው እንዴት ለሱ ሳት ነገሩ እንዲህ ያለ ሰራ ጀመራችሁ? እነዚህን ደግ ሰዎች እጥርሱ ለግ ግባት ምክናያት እንዲያገኝ ነው?”

“እውነትም ነው፤ ጥፋቱ የኔ ነው። አሁንም እስቲ... ውሸቱ ንም፣ ምኑንም ፈጣጥራ ላባብላቸው እንደሚመለሱ ተስፋ አለኝ” አለ አሳዩ፣ ግራዝግኝ ጸገ ተቆጥተው ሳለ እንደ ሀደን እያወዳደሱ፤

እያዋጋገሱ ሲያገቡ የገደቡትን ልሳን ልሳን ወይም የግጥም ልሳንና የኮረብታዎቻቸውን ያክል የሚሰጡት ትዝ ሰላላው እንደ ጠላት ብሎ ገባ

እውነትም አሳይ፡ ከነገሪ ያስመጣቸው መሬት ቀያሾች የነጥላሁንን መሬት በመቀየስ ላይ መሆናቸውን ግራዝማች ዳኘ መጀመሪያ ሲሰሙ፣ አላቸውን ሳይጠይቅና ሳያስፈቅድ በማስመጣቱ ከብራቸው ተነክቶ፣ ሰውነታቸው በቅጣ እንደ እቶን ግሎ፡ አሳይን እስኪያገኙና፣ ግን “አለሁህ” ቢለው እንዲያ ያለ የድፍረት ስራ እንደ ስራ እስኪጠይቁት ቸኩለው ነበር ። ነገር ግን፡ “የረጋ ወተት ቅቤ ይወጣዋል” እንደሚሉት፣ እዩቆዩ ነገሩን ባሰላሰሉት መጠን፣ አርጌው ቀላድ ባዲሱ ሲለካ የሚተርፈው ብዙ መሬት መቸም የመንግስት መሆኑ ስለግይቀርና፣ ከዚያ፣ መንግስት ከሚያገኘው... በርከት ያለው ከፍል ለርሳቸው መድረሱ የማይጠረጠር ስለሆነ፣ ይህ እግዚአብሔር በቸርነቱ በስውር የላከላቸው በረከት መሆኑ ደንገት ብልጭ ሲልላቸው፣ የከብራቸውን መነካት የጥቅማቸው መብሃት አሸንፎ፣ ልባቸውን በደስታ ሲያጥቅው እዚያ ሰው ሲኖር ወገጋት በፈታቸው ይታዩ የው ነበር ። ወይም የቅጣ ትኩሳት ባፋቸው ውስጥ አምርሮት የነበረ ምራቃቸው ተለውጦ መጣም በሰጅመረ፣ አፋቸውን እዩመላሰሱ እዩ መጠጡ ሲውጡ፣ አሳይና ጥላሁን መምጣታቸውን የመስሪያ ቤቱ ተላላክ ነገራቸው ።

“መጡ ገ አስገባቸው ፤ እ... አሰቲ ቆይ ፤ ስራ ይጥላሁ ፤ ትንሽ ቆይኝ በላቸው” እሱ ግራዝማች፣ ያላዩንና የጥላሁንን መምጣት ሲሰማ፣ ያጌውኑ መሬቱን ይዘውላቸው እንደ መጡ ሁሉ ደስታ ከተቀመጠ በት ሽቅብ ካሰፈነጠራቸው በሁዋላ ። ከመገናኘታቸው በፊት እቅዳቸው ሳይታወቅባቸው፣ ሳይጋለጡ፣ ለንት ትርፍ ቀላድ እንደ ተገኘ የሚያውቅ በትን ዘዴ መወለን የሚያስፈልገ መሆኑ ትዝ አላቸው ።

“እያንዳንዱ አርጌ ቀላድ ባዲሱ ለንት እንደሆነ በቀጥታ ልጠ ይቃቸው ፤ ወይስ እነሱ እስኪያነሱት ይህ ልበል?” እሱ ተላላኪው ከወጣ በሁዋላ ብቻቸውን ።

“እነሱ ያላነሱት እንደሆነስ? የመጡ ለሌላ ጉዳይ እንደሆነስ? የመጡ ለሌላ ጉዳይ እንደሆነና የመሬቱን ነገር ያላነሱ እንደሆነ፣ የመጡ በትን ከተናገሩ በሁዋላ፣ መጀመሪያ በቀጥታ በመጠየቅ ፈንታ፣ እነሱ እንዲናገሩ መንገድ መከፈት ነው ፤ ካልሆነ... በቀጥታ መጠየቅ ነግ!”

እንዲገግግ፣ ሁሉም የሳቸውን ችሎታና ደግነት ባንድ ቃል እንዲመሰክር ፣ ከታች ከተሳሳከው ጀምሮ በተራ ገራሪው ፣ በመዝገብ ቤቱና በሹግምንብ አልፎ ፣ እስከ ላይኛው ባለስልጣን ድረስ በሳጥን ያለ ግንዛቤቸውን ጨርሰው ፣ መሬታቸውን እያሸጡ አስመጥተው ፣ በዚያ ላይ ባራጣ እዩተበያሩ ጨምረው ፣ ለሁሉም እንደይግለጹት ካህናት ፈሉ በሁዋላ ፣ ከዚህ ሁሉ በሁዋላ ፣ በስንት ጭንቅ ፣ በሰንት ጣር ወደ የዚያ ይመለሳሉ ፣ ከዚያ ጎረቤቶቻቸውን ሁሉ መልሰው ፣ በዚያ ላይ እዲስ ዘብት ጨምረው ፣ ደግሞ በዚያ ላይ ሌላ እዲስ ሁብት ጨምረው እንዲሁም በሁብት ላይ ሁብት እየወሰዱ ሲሄዱ እንደገና ወደ ጎረቤታቸው ጎረቤቶቻቸውን ጭንቅ ፣ የጎረቤት ጣር ይረሱታል ፣ ያወና ያን ሁሉ ፣ ያን ጎረቤት ሲሄዱ የሚገጥሟቸውን ጭንቅ ሁሉ ፣ ያን ጣር ሁሉ ፣ ነበር ያንሉት ፣ አላዩና ጥላሁን ስላዲሱ መሬት ቅጥላ ሊነገሩዋቸው የሂደት ፅሁት ፣ ያውራጃው ገዢ መላክተኛ ከዚያ አዎር የጽሑፍ መልክት ጋር ይዘባቸው የመጣ ፣ ግራዝግጥ ካውራጃው ገዢ የተጻፈላቸውን መልክት ካነበቡ በሁዋላ ቀና እንዳሉ ፣ አይኖቻቸውን ሳያረግቡ ፈት ሰፊት ተክለው ፣ ጎረቤታቸውን ሲመቀበል በየረደቱ ተሰልፎ የሚጠብቃቸውን ክፍ ነገር ሁሉ ሲመለከቱ ፣ አላዩና ጥላሁን ከዚያ መቅመጣቸውን ረስተውት ነበር ፣

“እንግዲህ . . . ጌታዮን ስራ እንዳናስፈታ እንሂድ” አለ አላዩ የግራዝግጥ ሁኔታ እሱና ጥላሁን ሲገቡ ከነበረው መሰወጡን ሲያያይ የመጣላቸው መልክት ደስ የማያሰኝ ለመሆኑ ከሞላ ጎደል ርግጠኛ ሆኖ ።

“እነሱ . . . ያገራ መፍታት አይገባም ፣ እረ ግደለም ፣ ግደለም ። ያን . . . ደዘና ግርዖል የመጣችሁ ?” አሉ ግራዝግጥ ፣ ያልተያያዘ አሳባቸውን በሚገልጽ ያልተያያዘ አነጋገር ።

“አቶ ጥላሁን መሬቱን ባዲሱ ቀላድ አስለክቶ ለግስቀዩስ አስቦ . . . ቀያሾች ከየካቲት በሁዋላ የግይገኙ መሆናቸውን ስለሰግ ፣ ጌታዩ እንዲያስመጡለት ሊለምን ሰበት . . . ጊዜ ያክል ቢመላለስ ፣ ጌታዩ በስራ ላይም ፣ ከንግዳ ጋርም እዩሆኑ ስላልተሙቸ ፣ እንዳያመልጡት ፣ እኔ ጠይቄ አስመጥቼለት ነበርና ፣ ቀያሾች ከመምጣታቸው በፊት ጌታዩ ፣ አቶ ጥላሁን የሚፈልገውን ተረድተው መፍቀድ ብቻ ሳይሆን በጌታዩ ትእዛዝ እንዲመጡለት ፈልጎ የነበረ መሆኑን ጌታዩ እንዲያውቁት ለጌታዩ ለመግለጽ ነው ዛሬ የመጣን” አለ አላዩ ። ግራዝግጥ ፣ ጌታዩ ሲሉዋቸው ስለሚወዱ ፣ “ጌታዮን” እሆኑ

ራረቦ እስኪከብዳቸው አሸክኖ ። ብቻ ከተናገረው ውስጥ አንድ እው
ጭት አልነበረም ።

“ ጥሩ ነው እንጂ ፤ ጥሩ አድርጋችሁዋል ” አሉ ግራዝማች ፣ እን
ዲሁ አፋቸው እንዳጠጣ ። ያ ጊዜ ፣ ግራዝማች ስለ መሬት የሚያስቡ
በት አደለም ። ስለ መሬት ያስቡ ፣ ይጨነቁ የነበሩበት ጊዜ ከጥ
ቂት ደቂቃዎች በፊት አልፎታል ። ያ ጊዜ ፣ እንኩዋንስ አዲስ
መሬት ለፈለጉ ፣ መሸሸገያ በታ የሚገኝ ቢሆን ፣ አቅም ከሌላቸው
ሁሉ ስልጣናቸውን ጋሻ አድርገው የዘረፉትን መሬት ሁሉ ፣ ካል
ወለዱዋቸው አባቶች በስልጣን እያስፈራሩ የወረሱትን መሬት ሁሉ ፣
እዩጠቀለሉ የሚሸሸጉበት ጊዜ ነው ፤

“ ያውራጃውን ገዥ መልእክት ካነበቡ በሁዋላኮ ፈዘዙ ፣ ምን
ይሆን ? ” አለ ጥላሁን ፣ ግራዝማችን ተሰናብተው ከወጡ በኋላ ።

“ እዎ ተሰወጡ ፤ አዘኑ ፤ ምናልባት . . . ተጠርተው ይሆናል ።
ሌላ ይህን ያክል የሚያሳዝናቸው ነገር የለም ” አለ አላዩ ።

“ ቢጠሩ ምን ያሳዝናቸዋል ? ”

“ አይወዱም ። ወደበላይ ከሚሄዱ ፣ አይከፍሉ ከፍለው እዚህ
ቢቀሩ ይመርጣሉ ፤ ለይምሰል ብቻ የየኪን ኑሮ እያጥላሉ ፣ የጎሬን ፣
የጌጫን እንኩዋ ኑሮ እያጥገሉ ይናገራሉ ። ታዲያ ሲያብሉ ነው ። ”

ጥላራ III

የቃልቶች ነገሥታት

“ ወይዘሁ አገር ከመምጣታችን በፊት ፡ ባለቤቱና እኔ በብዙ አገር እዩተዘዋወርን አክመናል ። ነገር ግን የህክምና ስራ በውነት እንደዚህ ደስ የሚያሰኝበት አገር አላዩንም ” አሉ ዶክተር ስቲቆርት ፡ እሳቸውና ባለቤታቸው ፡ ጎራ ለጥላሁንና ለሰራይ ፡ በሽታዎች የሚታወቁባቸውን ምልክቶችና የመታከሚያቸውን መመሪያ ሲያስጠኑ ነና እዩጸፉ ሲሰጡዋቸው ።

“ እንዴት ? ” አሉ ጥላሁን ።

“ ያንዳንድ ጊዜ ደስታችንን ግ ተውት ። እኔንም ፡ ባለቤቴንም ፡ በጣም ነው የሚገርመን ፤ በሌላ አገር ቢሆን ኖሮ ገንዘብ ከመቅበር በቀር ምንም ያልቀራቸው ፡ የጥቱ መስለው ፡ ባልጋ ተሸክመው የሚያመጡዋቸው በሽታኞች ፡ ትንሽ የክሊኒክ ርዳታ ለናደርግላቸው ነፍስ ዘርቶባቸው ፡ እንደገና ህያዋን ሆነው ይነሳሉ ፤ አይ ያንጊዜ ያለን ደስታ ፤ የዚያን ጊዜ ደስታችን ፡ መታን ያስነሳን እንጂ በሽታኞች አከመን ያዳን ያክል አደለም ፤ ”

“ እኮ እንዴት ? እንዴት ነው በሌላ አገር ቢሆን ኖሮ ከዋት ሊተርፉ በማይችሉበት ደረጃ የደረሱ ፤ የዚህ አገር በሽታኞች በትንሽ የ...ክሊኒክ ርዳታ ድነው የሚሄዱ ? ”

“ ምናልባት . . አዩሩም ይረዳ ይሆናል ፤ ያለጥርጥር ይረዳል ። እይነተኛው ምክናያት ግን ፡ የሰዎቹ ሰውነት ታጋይነት ነው ” አሉ ሀኪሙ ።

“ ሰው . . ከበሽታና ከዋት ታግሎ መዳን ይችላል ግለት ነው ? ”

“ እንዴታ ! ” አሉ ዶክተር ስቲቆርት ። “ ሰውነት በሽታን እንዲከላከልና እንዲታገል ሆኖ የተሰራ ነው ። ስለዚህ በሽታው በጣም ብርቱ ሆኖ ካቅመ በላይ ካልሆነ ፡ ብዙ ጊዜ ያለምንም ተወግሪ የውጭ ርዳታ ብቻውን ታግሎ ያሸንፈዋል ። ስለዚህ ዛሬ በህክምና አለም ያሉ ታላላቅ አዋቂዎች ፡ ‘ ለበሽታኞች የሚሰጠው መድሀኒ

ትና ጠቅላላ ህክምና የሰውነትን የመታገል ህይወት አበርቶ ፣ ሰውነት ራሱ ታገሎ ብርቱኞችን በሽታዎች ጭምር እንዲያሸንፍ የሚያደርግ እንጂ ፣ በጣም አስፈላጊ ካልሆነ በቀር ፣ በሽታን በቀጥታ የሚያጠፋ ሊሆን አይገባም ፣ ይህም ፣ ምክናያቱ በሽታን በቀጥታ የሚያጠፋ መድሀኒት ፣ ወይም ህክምና ፣ ሰውነትን እንዳይታገል በግድረግ ፣ አስንፎና ትግሉን አስረሰቀ ፣ ለትናንሽ በሽታዎች የሚሸነፍ ፣ ያለመድሀኒት መኖር የግይቸል ፣ የመድሀኒት ባሪያ እንዲሆን ስለሚያደርገው ነው ። እንግዲህ በህክምና ረገድ የዚህ አገር ህዝብ ሰውነት ባዲስ አበባና በሌሎች ፣ ህክምና እንደ ሌላ በሚገኝባቸው አገሮች ከሚኖረው ህዝብ ሰውነት የሚለይበት አይነተኛ ምክናያት ይህ ነው። መቸም . . . እንደምታውቁት ፣ ከመታገል መበርታት ፣ ከመበርታት ግሸነፍ የሚገኙ ስለሆኑ ፣ የዚህ አገር ህዝብ ሰውነትም ፣ ያለ ህክምና ርዳታ ፣ ብቻውን ስታገል በመኖሩ በርቶ ፣ የሚበዛውን ጊዜ በሽታውን ያለመድሀኒት ያሸንፋል ። ከዚያ አልፎ ፣ እጅግ ጽኑ በሽታ ታመው ከሞት አፋፍ የደረሱት እንኩዋ ፣ መጠነኛ የህክምና ርዳታ ከገኙ በሚያስገርም ፍጥነት ወደ ህይወት ይመለሳሉ ።”

ይህን ፣ ዶክተር ስቲዋርት ስለ ኢሉባቦር በሽተኞች በሽታን የመታገል ችሎታ እያደነቁ የተናገሩትን ፣ ሶፊያና ጥላሁን ፣ የህክምና ስራቸውን በየኪ እንደ ጀመሩ ፣ በዚያ አገር በሽተኞች ላይ የተመለከቱት ስላረጋገጠላቸው በጣም ይገረጡ ነበር ፣ ቅስል የታመሙት ፣ የቆሰለው ክፍል አካላቸው ስጋው አልቆ ፣ አጥንቱ ፣ ወይም ጁማቱ ፈጥሮ እዩታዩ ይመጡና ፣ በፐርግግናንት ይሁን ባልኮል ታጥዘው ፣ የሚቀባ የፔኒሰሊን ቅባት ፣ ወይም የሚነሰነስ ዱቄት ከሁለት ፣ ቢበዛ ከሶስት ጊዜ በላይ ፣ ሳይደረግላቸው ፍጹም ድኑው ይሄዳሉ ። ራሳቸውን ታምመው የሰነበቱት ፣ አይናቸውን መግለጥ አቅሩዋቸው ፣ ተደግፈው ይመጡና ፣ እንደ አስፐሪን ሲውጡ ወዲያው ድኑው ፣ ምንም እንዳልነበረባቸው እዩባቁና እዩተጫወቱ ይመለሳሉ ። ወባ ታመው እንደ ወገዝ ዳር ቁጠማ እዩተንቅጠቅጡ ይመጡና ፣ እንደ ኪኒን ውጠው ትንሽ እንዳረፉ ፣ ወባው ድራቹ ጠፍቶ ፣ ደስ ብሎዋቸው ወደ ቤታቸው ይመለሳሉ ። ያባልዘር በሽታ በጽኑ የታመሙት ፣ ከተወሰነው መድሀኒት ገና ግግሹ እንኩዋ ሳይደረግላቸው ይደናሉ ።”

እንግዲህ ጥላሁንና ሶፊያ ፣ ይህን ሁሉ ሲመለከቱ ፣ ባዲስ አበባና በሌሎች ፣ ህክምና በሚዘወተርባቸው ቦታዎች ለሚኖረው ህዝብ የህክምናን ትምህርት ከልምምድ ጋር አጣምረው በያዙ ህኪሞች የሚደረገው መድሀኒት ፣ ለየኪና ላካባቢው ህዝብ ፣ እንደነሱ የህክምና

ትምርት ፣ ልምድ ፣ በሌላቸው ሰዎች ሲደረግ ፣ ብዙ እጥፍ
 ጊዜ ሲሰጥ ሲሆን ፣ ለዚህ አይነት ምክንያቶች ፣ ደክተር ስቲቫርት
 እንዳሉት ፣ ያዩ ርዳታና የህዝቡ ሰውነት በመድሀኒት አለመስጠት
 ነፍ ፣ ትግሉን አለመርሳት ፣ መሆናቸውን አምና ከመቀበል በቀር ፣
 መቸከ . . . “ መድሀኒቱ ካዲስ አበባ ወደ የኪ ስለሄደ ሀይል ወያኔ
 ነው ፣ ወይም እንደነሱ የህክምና ትምህርት በሌላቸው ሰዎች ስለተ
 ደረገ ነው ” አይባል ፣ ብቻ ያያ ሆኖ ፣ አንዳንድ ጊዜ ፣ እነዚህ
 ምክንያቶች ሊያጠገቡባቸው የግዴታ-በት አጋጣሚ ይገጥማቸውና፣
 ልባቸው ፣ አእምሮቸው ተቀብሎ ያመነባቸውን ምክንያቶች ትተ ፣
 ሌላ ምክንያት ጭን ይሂባል ፣ ይህ አጋጣሚ ፣ ይህ ካእምሮ ያስተ
 ላሰብ ሆነ ሁሉ ወጭ የሆነ አጋጣሚ ፣ አንዳንድ ፣ “ በግዚአብሔር
 ታምሮ ካልሆነ ፣ ለተርጉ ይችላሉ ” የግዴታ-በትን በሽተኞች ፣ በባለ
 ቅርጾች ተከፊ አለመቅረጥ ምክንያት ፣ ወይም እነሱን ለመረታተን
 የሚረዱት ከፍሎች ፣ ሲያመጡባቸው የሚደርሰው ነው ፣ እንዲህ
 ያሉት ፣ ደክተር ስቲቫርት እንዳሉት “ ገንዘብ አለመቀበር በቀርምንም
 ያልቀረቸው ፣ የጥሪ መስጠት ካልጋ ተሸከመው የሚያመጡባቸው
 ነው ” በሽተኞች ፣ አንዳንድ ጊዜ ደረታቸውን ባልኮሉ በማሻሻት
 ብቻ ፣ ወይም ለጭን ባላቸው አግብቶ ወደ ውስጥ በመተንፈስ ብቻ ፣
 ወይም እንደ ግሎብን ያሉ ብርታት የሚሰጥ ህክምና ብቻ ፣ ሲደረግላቸው
 ለቀልጽ ፣ ለጭንታ ፣ ጥተው አንድ ቆይ ሁሉ ፣ አይናቸውን
 ገጥሞ ያደርገና ልግን ይላሉ ፣ ያን ጊዜ ፣ እንዲህ እንዲህ ያሰውን ሲያዩ
 አእምሮቸው ያስተላለፍባቸው ሆነ ተከትሎ የሚያቀርበውን ምክንያት
 ሁሉ ትተው ፣ ልክ ፣ አግዚአብሔር በነሱ አድርጎ ታምሮ እንደ ሰራ
 ያምን፣ ፣ አግዚአብሔር መሳሪያዎቹ እንዲሆኑ የመረጣቸው መሆኑ
 ይሰማቸውና ፣ ደስታቸው ወሰኑን ሁሉ ፣ ዳር ደንበናን ሁሉ ልልጭ
 ሲሰሩ ወሰኑ ፣ ሲሰሩ ቢያደሩ ድካም አይሰማቸውም ፣ እንቅጭና አይ
 መጣባቸውም ህ መቸከ ቅርስና ራት ካልሆነ ፣ ምሳ በልተው አያ
 ውሳ ፣

ሰላምና ጥላውን ፣ በህክምና ስራቸው ካገሩ ህዝብ ጋር የተዋወቁ
 ወዲያው የኪ እንደ ደረሱ ፣ በቡና ሰቀጣው ወራት ነው ፣ በና
 ለቀጣ ከሚመጡት ሰዎች ድንገት የሚታመሙትን ፣ ወይም የወባና
 ሌላ መንሸ የሚነሳባቸውን ፣ አዚያው እስራው ላይ እንዳሉ ፣ ጥላውን
 አከፍ አሸሎባቸው ስራቸውን ሲቀጥሉ ሲሆን ፣ እንዲሁም ያገኙትን
 ታመው እቤት የተኙ ዘመዶች ያሉባቸው ፣ ጥላውንን ፣ ወይም ሰራ

ይህ እንዲያከሙላቸው ጠይቀው ፤ እያሰሙ ባጭር ጊዜ ሲያደግጉ
 ሲያዩ ፣ ያዩ ያዩትን እያጋነኑ ላላዩት ሲያወሩ ፣ ያን ወራ የሰሙ ፣
 በሰሙት ላይ ያልሰሙትን ጨምረው ሲያወሩ ፣ ደግ እኒያ በሰሙት
 ላይ ያልሰሙትን ጨምረው ሲያወሩ ፣ እንዲሁ ወራ ወራን ሲወልድ፣
 እዩተባዛ ፣ ዝናቸው ተጋንኖ በያቅጣጫው ስለ ተነዛ ፣ የየኪና ያካባ
 ቢው ህዝብ ብቻ ሳይሆን ፣ ከሩቅ አገር ስንቅን ጥና የሰዙ ቀን
 ጫገድ እዩተጉዋዘ ፣ ለህክምና ወደነሱ የሚመጣው ህዝብ እያደር
 እዩበዛ ሂደ ፣ ስለዚህ የቦታ ችግር በመፈጠሩ ፣ እስኪሰሩ ድረስ ለጊ
 ሄው የየኪ ትምህርት ቤት ባዘን ስለነበረ ፣ የወረዳውን ገዢ ፣ ገራህ
 ጫኛ ዳኛቸው ፍሪሳን አስፈቅደው ፣ የህክምና ኢቅድም ሆነ መጽ
 ሀጊታቸውን እዚያ አሰገብተው ፣ እያስጠበሩ ያከሙ ደመር ፣ ትም
 ህርት ቤቱ ግራዝጫኛ ዳኛቸው ፣ ሆኖና አስተገራ የነበረውን ፣ የሳ
 ሁን ፈይሳን አሰደብደበው ፣ ምሽቱን ሲቆሙት ፣ እሳቸውን አገድላ
 ለሁ” ብሎ ጫካ በገባ ጊዜ ፣ እንደ ተከጋ ሳይስፈቅ ሁለት አመት
 ሲያላው ምንም ያክል አልቆረው ፣ ገላውን ራሱ ፣ ወንድይራድ እስ
 ከያስቆርብት ድረስ ተቀጥሮ ሲመጣ የነበረ ፣ በዚህ ምሽቱን ስለተ
 ቆጣ በሸፈተው የሳሁን ምትክ ፣ እዚሁ ትምህርት ቤት ነበር ።

መኛም ፣ ወራ ከተነሳበት እዩራቀ በሄደ መጠን ፣ ሲጋነን፣ ሲጋ
 ነን ፣ እንዳገድ ጊዜ ሲነሳ ከነበረውም ተለውጦ ሌላ ነው የሚሆን ።
 እንደዚሁ ፣ የሶፊያና የጥላሁን ወራ ፣ ሁዋላ ሁዋላ እያደር እዩሰከነ
 ስራቸውን በውነተኛ መልኩ የሚገልጽ መሆን እስኪጀምር ፣ በመጀ
 መሪያ ፣ ገና ባፍላ ፍላቁ ሳለ ፣ ከሰዎች ተራም አውጥቶ ባግልከት
 ቦታ አስቆም ለላይተኞቻቸው ነበር ። ታካሚዎች ብቻ ሳይሆኑ “እወ
 ጳልን” ባዮች ጭምር ፣ ከሩቅ እዩሙ በትምህርት ቤቱ ዙሪያ እንደ
 ጠበልተኞች ጊዜያዊ ጎጂዎቻቸውን ሰርተው ተቀምጠው ፣ ደጅ ሲጠኑ
 የሚሰነብቱ ብዙ ነበሩ ። ምክናያቱ ፣ በዚያ አካባቢ ግናቸውንም
 በሽታ ሲያመጡ የሚችሉ መናፍስት ብቻ መሆናቸውና ፣ በሽታን
 ግዳንም የሚችሉ መናፍስትን ሁሉ የሚገዙና የሚያዝዙ ብቻ መሆ
 ናቸው ፣ መናፍስትን ከገዙና ካዘዙም ፣ የመናፍስትን ምስጢር ሁሉ
 የሚያውቁ መሆናቸው በጽኑ ስለሚታመን ነው ።

“ምን እነሱ . . . እንኩዋንስ ያከሙት የነኩት ሁሉ ነው እኛ
 የሚድነው ፤” ይላል አንዱ ።

“የምን ጫካት ፣ አንተ ብቻ በሽተኛህን ወስደህ . . . አፈታ
 ቸው ግጋደም ብቻ ነው ፣ እዚያ አይናቸው ሲያርፍበት ፣ ወይ ጥላ
 ቸው ሲወድቅበት ፣ ተነስቶ ቁጭ ነው እሱ እንጂ ፤” ይላል ሌላው

“ እኔ እዲያው . . . የነሱስ ነገር ተወርቶ አያልቅም ፤ ሙት ሲያስነሱ ምንም አልቀራቸው ነውቱ የሚባለው ! ” ይላል ደግሞ ሌላው ።

“ አንተ ደግሞ ሙት ሲያስነሱ ምንም አልቀራቸው ትላለህ? ሙት ያስነሳሉ አሉ እንጂ ፤ ራሳው ትኩስ ከሆነ ፣ ሄደው ብቻ ባፋና ባፍንጫው ‘እፍ ፣ እፍ’ ሲሉበት . . . ባንድ ጊዜ ነው አሉ ብድግ ብሎ ቆጭ እሚል ! ” ይላል አሁንም ሌላው ።

“ ደግሞ እሚናገሩት ሁሉ አንድ እንኩዋ እመሬት ጠብ አይልም አሉኮ ! ‘ ይህን ብታረግ ጌታ ትሆናለህ ፣ ያን ብታረግ ድሀ ትሆናለህ ፣ ይህን ብታረግ ትሞታለህ ፣ ያን ብታረግ ትኖራለህ ’ የሚሉት ሁሉ ልክ እንዳሉት ይሆናል አሉ ! ”

“ ደግሞ . . . ያገር ምድሩን ቃልቻ ሁሉ ግስደግደጋቸውን ሰምተህል ? ”

“ አልሰማሁም ። ቃልቻው ሁሉ ለነሱ ታጠቀ አሉ ? ”

“ እንዴታ ! ቃልቻ የተባለ ሁሉ ፣ እነሱን ከብቦ የሚታከመው ሲታከም ፣ የሚለማመነው ሲለማመን ነው አሉ እሚውለው ! ”

“ እንግዲያግ . . . የቃልቻች ሁሉ ንጉሶች መሆናቸው ነዋ ! ”

“ ቢሆኑ ነው እንጂ . . . ባይሆኑ ትልልቆች ቃልቻች ሁሉ እጭ ሄዱ ይሰገዱላቸው ናርዋል ? ወንድየው የቃልቻች ንጉስ ፣ ሲትየዋ የቃልቻች ንግስት ቢሆኑ ነው ? ”

“ ግሩም ነው ፤ ታዲያኮ ገና አንዳንድ ፍሬ ልጆች ናቸው አሉ!”

“ እዝጌር ሰውን የሚመርጠው በጣንነቱ ነው ይባላል ? ለዚህ ነው ። ”

ሙቸም እንዲህ እንዲህ ያለው ፣ መጠኑን ሁሉ አልፎ ፣ እዩተ ጋነን የሚወራ ወራ ፣ ጥላሁንንና ሶፊያን የየኪና ያካባቢው ሀዝብምን ያክል ከፍ አድርጎ ፣ እንኩዋንስ ከተራ ሰዎች በዚያ ክፍል እጅግ ከሚፈሩትና ከሚከበሩት ፣ ከቃልቻች አልቆ መመልከት እንደ ጀመረ የሚያሳይ ከመሆኑ በቀር ፣ ከውነቱ ጋር ይዛመዳል የሚባል አይደል ! ይሁን እንጂ ፣ በሽታ ሳይቆይባቸውና ሳይጎዱ ፣ በጊዜ መጥተው የሚታከሙት ሁሉ ፣ በቀላሉ መዳናቸውና በሽታ ቆይቶባቸው ከተጎዱ በሁዋላ ከሚመጡትም መሀከል ፣ ብዙዎች የሚድኑ መሆናቸው እሙን ነበር ።

ሶፊያንና ጥላሁንን ፣ የኪ በሀከምና ስራቸው ካገሩ ሀዝብ ሰው ነት በሽታን የመታገል ችሎታ ሌላ ያስገርግቸው የነበረ ፣ ለሀከምና

ወደነሱ ከሚሰበሰበው በሽተኛ በጣም የሚበዛው ፣ ምናልባት በጣም
 ዘመናዊ አምስት እስከ ዘመናዊ ሰባቱ ታምሞ የሚመጣው እንደ ወጣ ፣
 አባላዎቹ ፣ የቆላ ቁሳቁሳ ፣ አሚባ ፣ አይነማዝ ፣ ተራ ራስ ምታት ፣
 ተራ የሆድ ቁርጠት ፣ ተላላፊ በሽታና እነዚህን የመሳሰሉ ፣ ምርምር
 ፊት-ም ሆነ ህክምናቸው እጅግ አስቸጋሪ ያልሆነ እንጂ አዲስ
 አበባ ሰማቸውን ሲሰሙ የሚፈሩዋቸው ፣ የጠለቀ ምርመራና የተራ
 ቀቀ ህክምና የሚያስፈልጋቸው በሽታዎች ፣ በጣም አልፎ አልፎ
 ካልሆነ ፣ አጋጥመዎቸው የማያውቁ መሆናቸው ነው ። እንዲህ አልፎ
 አልፎ ምርመራቸው ፣ ወይም ህክምናቸው አስቸጋሪ የሆነ በሽታ የታ
 መሙ በሽተኞች ሲያጋጥሙዎቸው ፣ በሽተኞቹ ሲፈቅዱ ፣ እነዚህ
 ሁን ገንዘብ እየከፈሉ ወደጎራ ይልኩዋቸው ነበር ።

ጥላሁን ፤

አሳብ አሳብን ይወልዳል

ጥላሁንና ሰፊያ ፣ አምስት ቀን ጣዖች ከነሬ አስመጥተው ለየክ. ጣማዎች ፣ ሸኮዎችና መሰንገሪያዎች ፣ እያሸነሸኑ ለማክፋፈል የመደቡት መሬት ፣ “ በትርፌ ሳበው ምት ” አሰራ ዘጠኝ ጋሻ ሆነ ። ይህም አሰራ ዘጠኙ ጋሻ ፣ ውበት በዛብህ ለጥላሁን ገበታ የሰጠው አምስት ጋሻ ፣ ሁዋላ ጥላሁንና ሰፊያ በርካሽ ፣ እያንጻጻጹን ጋሻ ባምስት መቶ በር ፣ ገዝተው የዉመራት ስድስት ጋሻ ፣ ሰባት ባለብዙ ርስት ባላባቶችና ቃላቶች ፣ እያንጻጻጹ በነጻ የሰጡት አንዳንድ ጋሻ ተደምጭ ፣ ሰባት ጋሻ ፣ አሳዩ መብራቱ ፣ ምንም እንኳን በጥላሁንና በሰፊያ አሳብ ባይሰማግ ፣ እንዲያው እነሱን ደስ እንዲላቸው ብቻ ፣ ያኑ የነበረውን አንድ ጋሻ መሬት ስለሰጠ ፣ ከዚህ ሁሉ የተጠረቃቅመኝው ።

ታዲያ ይህ ፣ “ በትርፌ ሳበው ምት ” አሰራ ዘጠኝ ጋሻ መሬት ባራት መቶ ሺህ ማእዘን ሜትር እዩታሰበ ወደ ዘመናዊ ቀንድ ሲለ ወጥ ፣ አንድ መቶ አሰራ ሁለት ጋሻ ስለሆነ ፣ ከዚህ አንድ ጋሻ ጥላሁንና ሰፊያ ፣ አንድ ጋሻ አሳዩ ፣ ለየራሳቸው አንስተው ፣ የተረፈው አንድ መቶ አሰር ጋሻ ፣ አንደኛ በሩብ በሩብ ጋሻ እዩተሽኝ ሸኝ ፣ ባራት መቶ አርባ ቤተሰብ በርስትነት ተደልደሉ ፣ ለያንጻጻጹ የቤተሰብ አባት ፣ ክፍርድ ቤት የባለርስትነት ማስረጃ ፣ ወይም የምስክር ወረቀት ጋር ተሰጠ ።

“ በዚህ ነገር እንደማታምንበት ፣ እንዲያውም እንደምትቃወመው ነግረሽናል ። ታዲያ . . ለማታምንበት ፣ ለምትቃወመው ነገር ያችኑ ፣ ያለችህን አንዲት ጋሻ መሬት የምትሰጥበት ምክናያት ምንድነው ? ” አለ ጥላሁን ፣ “ አሳዩ አንድ ጋሻ መሬቱን መሬት ስለላቸው ሰዎች ከሚደለደለው መሬት ጋር ተዉምሮ ይቅዩሱ ” ሲል ።

“ እናባ ጋር ፣ እናባ ዲሻና ፣ ሌሎችም በኩርማን ጋሻ ሲተና ነቁ የሚኖሩት ሁሉ ወደውት ነው አንዳንድ ጋሻ መሬታቸውን የሰጡ ? ” አለ አሳዩም በቀልድ ።

“እነሱግ . . . ምኑው ነግሪህ ! እነሱግ መሪታቸው ሁሉ ባላቶ ቀላድ የተለካ እንደ ሆነ ጉድ የሚፈላ ሰላሆኑ ፣ እንዳይለካባቸው እን ተን እንደናግሏቸው ጉቦ መስጠታቸው ነው ።”

“እኔ ደግሞ . . . ድርድር ሰው ሲገዛ እይቼ ፣ ወዲያውም የጋው ርካሽ ሰላሆኑ የገዛሁት እንጂ ፣ መሪት አልምቶ ለመጠቀም ፍላጎቱም ፣ ጊዜውም ፍርኝ የገዛሁት አልነበረም ። አሁንም ሰው ሲያደርገው ያዩሁት እንዳይቀርብኝ ፣ ‘ከማን አንቤ’ እንደሚሉት . . . ሰዎች ሲሰጡ መስጠት አለብኝ ።” አለ አሳዩ ፣ “እናንተን ደስ ለማሰናት ነው ።” ባለማለት ያክል የማይሰማሙ ቃሎች ከዚህም ፣ ከዚያም ባንድ ላይ አጠረቃቅጥ ።

“የለም አሳዩ ፣ ከዛሬ ቀደም ‘ዘመናዊ የቡና አተካክልና አያ ያዝ ለዚህ አገር ሕዝብ አሳይበታለሁ ብዬ የገዛሁት ነው’ ብለሽ ኛል ። ታዲያ እንዲያ ያለው የተቀደሰ አሳብ ሊቀር የማይገባው ፣ ለተ ቀባዩ ሕዝብም ካንድ ጋሻ መሪት የበለጠ የሚጠቅመው ሰላሆኑ ፣ መሪቱ በጅህ ቆይቶ ፊት ላቀድኸው በውል ይሻላል ።”

“አ . . . እሱ ፣ እሱ ከገዛሁት በሁዋላ ‘ለምን ገዛሁት?’ ብዬ ራሴን ሰጠይቀው ፣ ለምክናያት ያክል የፈጠረው መልስ ነው ። ብቻ . . . አሁንም ቢሆን ፣ ጊዜውና ትጋቱ ከተገኘ ፣ ለሀዝብ ማስተማሪያ ያክል . . . ‘የትርፌ ሳበው’ ቀላድ ባዲሱ ቀላድ ሲመነዘር ፣ ያለጥር ጥር ብዙ ስለሚሆን ከዚያ አንድ ጋሻ እውስጥ ፣ ግዴለም” አለ አሳዩ ። እውነትም “በትርፌ ሳበው ምት” አንዱ ያሳዩ ቀላድ ባዲሱ አስር ቀላድ ሆኖ ዘጠኙ ለመዋጮው ሲሄድ አሳዩ አንድ አስቀረ ።

አራት መቶ አርባው የሸኮ ፣ የመሰንጎና የጣማ ቤተሰብ አባቶች ፣ ሩብ ሩብ ጋሻ መሪት በዩሰማቸው ፍርድ ቤት መዝገብ እያስገቡ የባ ለርስትነት መቃወሚያቸውን ሲወስዱ ፣ ጥላሁን ምናልባት ከሸኮዎ ችም ሆነ ከመሰንጎዎች ፣ ወይም ከጣማዎች መሀከል ፣ ይህን በርስት ነት የወሰዱትን መሪት መሸጥ የሚፈልጉ ቢኖሩ ፣ እዚያው ለወገ ኖቻቸው ካልሆነ ከወገኖቻቸው ውጭ ለማንም እንዳይሸጡ ፣ ሁሉም ውለታ እንዲፈርሙ በጣም ፈልጎ ነበር ። ምክናያቱም እንደ ድርድር ርስታቸውን ሸጠው ጨርሰው ፣ እነሱ ርስት - የለገችና ላገራቸው ባለዶች እንዳይሆኑ ነው ።

“ርስት ሰጥቶ ‘ለምትፈቅዱት አትሸጡ ፣ አትለውጡ?’ ይህማ . . . ‘ሱሪ አውሶ አትቀመጡበት’ ነው ። ልጄ ፣ ይህን ጭራሽ እንዳይሰሙህ ።”

ከረምት ከረምት ለረገድ ለገደብ በንግሥትና ባረገ ስራ-ስር .. ካውሬ ጋር ሲጣሉ የሚከርሙ ?”

“ በጣም ጥሩ ኢሳብ ነው ፣ አባባ ” አለ ጥላሁን ፣ የባላምባራስ ጉድታ አሳብ ደስ ስላሰኘው ፣ እጃቸውን በሁለት እጆቹ ጥብቅ አድርጎ ይዞ ። “ በጣም ጥሩ አሳብ ነው ። እንዲያውም ፣ ለያንዳንዱ የቤተሰብ አባት ከተሰጠው መሬት ፋብን ብቻ ለቡና መትከያ መድቦ ትቶ ፣ ሶስቱን ፋብ ፣ ቶሎ ደርሶ ለሚበላ ነገር ማድረግ ነው ። ደግሞስ .. ስሩ እዩተቆረረ የሚበላው የዱር አረግና እንጨት ፣ ምግብነቱ ያን ያክል አስረላገ ሆኖ ካውሬ ጋር የሚያጣላ ከሆነ ፣ አምጥቶ በየገጥሮው በተከሉት ምናል ፣ የሚከፋ ይመስልዎታል ፣ ”

“ምን ይከፋል! ይበጃል እንጂ ፣ ህ! ‘አሳብን አሳብ ይወልደዋል’ የሚሉት እዩተላችሁ እንዲህ ነው ፣ ” አሉ ባላምባራስ ፣ የላቸውን አሳብ አስከትሎ ጥላሁን ያመጣውን አሳብ ሲሰሙ ።

ባላምባራስ እውነታቸው ነው ፣ አሳብ አሳብን ይወልዳል! አሳብ ዘረብዙ ፣ እንደ ዱር አረግ ቅርንጫፍ ብዙ ነው ፣ ልዩነቱ ፣ ያሳብ ቅርንጫፍ እንደ ዱር አረግ ቅርንጫፍ መጨረሻ ያለው አለመሆኑ ብቻ ነው ፣ የዱር አረግ ፣ እያንዳንዱን ቅርንጫፍ ይዞ ሲሰቡት ፣ ቀድሞ ያልታዩው ሁሉ ከዩተሸሸገበት ተሳስቦ ፣ እዩተከታተለ እንደሚመጣ አሳብም እንደዚያው ነው ፣ አንዱን ይዞ ሲሰቡት ፣ ሌላው ተከትሎ ይመጣል ። ሶፊያና ጥላሁን አንድ ነገር ሲያስቡ ፣ ወይም ሲሰሩ ፣ ያገለገሉት ፣ ወይም የሰሩት ሌላ ሲሰሩት የሚገባቸውን ነገር ሲያሳክባቸው ፣ ያ በበኩሉ ሌላ መስራት ያለበትን ነገር ስቦ አምጥቶ ሲያሳያቸው ፣ ያ እንደገና ፣ ከተሰራው የበሰጠ የሚመስል ነገር ጎትቶ አምጥቶ እንዲሰራ ሲያባብላቸው ፣ ደግሞ ያ ሌላ ፣ እሱ ካልተሰራ የተሰራውን ሁሉ እንዳልተሰራ የሚያስቆጥር ነገር አምጥቶ ሲያሳያቸው ፣ እንዲሁ እያንዳንዱ የሰሩትና ሊሰሩት ያለበት ነገር ሁሉ ፣ አዳዲስ ነገር እያሰከተለ እዩመጣ እንዲሰሩ ሲያባብላቸውና ሲያስገድዳቸው ፣ “በነሱ አቅም ተሰራ” ተብሎ ሊታመን የማይችል ብዙ ግሩም ግሩም የሆነ ስራ ሰሩ ።

በየኪና ባካባቢው እንደ ቃልቸች ነገስታት ካስቆጠራቸው የህክምና ስራቸውና ፣ ባጭር ጊዜ ውስጥ ብዙ ማይሞች ያማርኛ ንባብና ጽሕፈት ፣ እንዲሁም በሂሳብ አራቱን መደቦች ፣ አካባቢን በጽዳት መጠበቅና የጤና ጠንቆች ግጥሞች ከግስተግራቸው ሌላ ፣ ከተጠቃ

“በጣም የሚያስፈልገው ስንጂ! ይህን ያክል ውህ ከዚያ ገደብ
አውጥቶ ፣ ይህን አቀባቢና ቁልቁልት አሻግሮ ፣ እዚህ ለማድረስ የዘ
መኑን መሀንዲሶችና ተቁጥራሞች ‘ሱ’ በሉዋቸው... እንጂ ፣ ያለ
ጥርጥር ብዙ ሚሊዮን ይጠይቁ ነበር!” አለና ጥላሁን ፣ ትንሽ ዝም ብሎ
ከገንዳው እየተጠመለመለ የሚወርደውን ረዥምና ሀይለኛ ፍጥፍጥቴ
ሲመለከት ቆይቶ “ብቻ ያልገባኝ አንድ ነገር ነው” አለ ።

“ምን ገ” አለች ሶፊያ ።

“መቸም... ይህን በዚህ አይነት ዘዴ ውህ ካንድ ቦታ ወደ ሌላ
ማሸጋገር ፣ እኒህ ሰው አሁን አልፈጠሩትም ፣ የቆየና የተለመደ ብለ
ሀት መሆን አለበት ። ታዲያ እንዲህ ያለ ብልህነት እየታወቀ ፣ ለምን
ሰው በውሀ ጥም ያልቃል? ለምን በዚህ ዘዴ በዩመንደሩ ውህ አይ
ገባ? ” ሶፊያ ለጥላሁን ጥያቄ መልስ የሌላት መሆንን ለመግለጽ ፣
ከንፈርዋን ገጥማ ፣ አገጭዋን ወደ ታች ሳብ ፣ ትክክልዎችን ወደ ላይ
ገፋ አደረገች ።

ያቶ ሀሩይ ዳምጤን ወፍሬም ጎብኝተው የተመለሱ አለት ፣ ሌሊ
ቁን ፣ ጥላሁን ባይኑ እንቅልፍ ሳይዞር አደረ ። ልክ አቶ ሀሩይ ዳምጤ
እንዳደረጉት ከዩወንዙ ውሀውን በጥንዛ ገንዳ እየመለሰ ፣ ተራራውን
እያዞረና ሸለቆውን እያሻገረ እያመጣ ፣ በየኪና ባካባቢው ባለው መን
ደር ሁሉ አግብቶ ለቅቆት ፣ ከዩፍጥፍጥቴው ሲንፋጥፋጥ ፣ ከዩቦዩ ሲን
ቡጥቡጥ ይታዩዋል ፣ ከዚያ እንዲያ ከዩፍጥፍጥቴው እየተንፋጥፋጥና
ከዩቦዩ እየተንቡጥቡጥ ከመጠጥና ለጽዳት የሚተርፈው ውሀ ፣ እንዲሁ
እንዳይባከን ፣ በዩመንደሩ ሰፋፊ ማጠራቀሚያ እያስቆፈረ ፣ ከውጭ በድ
ርፍ የተደገፈ ያፈር ግድብ አስገድቦ ፣ ታላላቅ ኩራ እንዲፈጠር ያደር
ግና ፣ የዩመንደሩ ሰው ሁሉ ከዚያ ኩራ ውሀ እየመራ እየወሰደ ፣ ባላ
ምባራስ ጉደታ ራጎ እንዳላሰቡት ፣ በዩገጥርው ያዘመረውን ልዩ ልዩ
አዝመራም ፣ የተከለውን ልዩ ልዩ አትክልትም ፣ እያጠጣ ፣ የኪና አካ
ባቢው አመት ሙሉ እሸት ሲበላበትና ምርት ሲታፈስበት የማኖር
አገር ሆኖ ይታዩዋል ፣ የኪንና አካባቢውን ዝናብና ውሀ ተጋዝወው
በጋ ከከረምት ቡቃያ ፣ አበባ ፣ እሸትና ምርት የማይለዩት ፣ አምሳለ ገነት
ሲያደርጉት ይታዩዋል ፣ ራብ ከረምት ከረምት እንደ ክፉ ጠላት የኪን
እየወረረ ፣ ቁጥር ስፍር የሌላቸው እጅግ ብዙ ነፍሳት መዝረፍ ቀርቶ ፣
የኪ የተራቡት ከየትም መጥተው የሚጠግቡበት ፣ ትግሬው ፣ አማራው ፣
ግሚራው ፣ ጋላው ፣ ሻንቅላው ፣ ጉዲላው ፣ ሁሉም ፣ ባንድነት እንደ ግሀ

በር ፈጥሮ፣ በደስታ የሚገኘውን ጉዳይ ደንቅ ግሩም፣ እገር ሆኖ ይታያል። የኪ በሱና በሶፊያ ጥረት ባጭር ጊዜ እደግይታዎት ሆኖ ስለ ተለወጠ፣ ፍጹም ሌላ ስለሆነ፣ ያን ታምር፣ ያን ደንቅ፣ ለመጎብኘት ከቅርብና ከፍቅ የሚመጡት ሁሉ ይታዩታል። ሁሉም እሱንና ሶፊያን ሲያመሰግኑ፣ ሲመርቁ ይሰግዱና፣ እንደተኛ ላያሰ በው፣ ደስታ ካንድ ጎኑ ወደ ሌላው ያገላበጠዋል። የየኪ ህዝብ እሱና ሶፊያ የሚሉትን ያለማስተህቀር እዩ-ተቀበለ፣ እሱና ሶፊያ በሚመ ፍት መንገድ ቀኝ፣ ወይ ግራ ላይል እዩ-ተከተሉ ስለሚሄድ፣ ባጭር ጊዜ ከደግፎ ከጽማጭ ነጻ ሆኖ፣ የኑሮ ደረጃው በጣም ከፍ ያለ፣ ግራዝ ግኝ ዳኛቸው እንዳሉት “ከጭራሮ ተወነጋግሮ በተሰራና፣ አጎንብሶ በሚገቡበት” ላይሆን፣ እድሜም፣ ውበትና ምሻትም ባለው ዘመ ናጭ በት የሚገኘው፣ የሌላው ክፍል ህዝብ ሁሉ የሚመኘው፣ የሚቀና በት ሲሆን ይታዩዋል። ከዚያ በተለይ የየኪ ሻንቅሎች ይታዩታል። የየኪ ሻንቅሎች እሱና ሶፊያ ዘሰጡዋቸው መሬትና ባስተማሩዋቸው ትምህርት ሁሉም ጌቶች ሆነው፣ በቅጠል ፈንታ ጥሩ ጥሩ ልብስ ለብሰው፣ ሁልጊዜ ደስ ብሎዋቸው ሲፈነገዙ እንደሚያደርጉት፣ እሜዳ ላይ እሳት ግር አድርገው አንድደው፣ ባለክራር ክራራን፣ ባለአታም አታምውን ደዞ፣ መሳሪያ የሌለው እያዉበዉበ፣ ሁሉም እሳቱን እዩ ዩፍ ሲጨፍፍ ታዩትና፣ በጣም ደስ ብሎት፣ ላያሰበው፣ ደምጹን ከፍ አድርጎ “እንዴያ ነው!” ብሎ ላቆ ።

“አንተ ልጅ ዛሬ ምን ሆነህል? አበድህ እንዴ፣ ብቻህን የምትሰቅ፣ ስምን እትተኛም?” አለች ሶፊያ፣ አንድ ጊዜ ወደ ቀኝ፣ አንድ ጊዜ ወደ ግራ፣ እየተገላበጠና እዩ-ተወራጫ እስከ ሞምር እንቅልፍ መክ ልክሉ አንሶ፣ እንዴያውም ብቻውን መላቅ ስለ ጀመረ።

“የኪን እዩፈጠርሁ ነው፣ ስምን አይነት የኪ እንደ ፈጠርሁ ብታይ እሱን ስታደንቁ እንቺንም እንቅልፍ ባላማረሽ!”

“እባክህ ተወኝ ልተኛበት፣ ለኔ ያው... እግዚር የፈጠረው የኪ ደበቃኛል!”

በበነጋው ጥላሁን አሳቡ በስራ ስለሚውልበት መንገድ ለመመካ ኮር አሳዩንና ባላምባራስ ጉዳታን ፍለጋ ሄደ ።

አሳዩ መኛም ለጥላሁንና ለሶፊያ የተቀደሰ አሳብ፣ በሱ አባባል፣ “የተቀደሰ ህልም” መሰናክል ባለመሆን ያክል የሚፈልጉትንና የሚ ጠይቁትን ይፈጸምላቸዋል እንጂ፣ የነሱ፣ የሁለት ልጆች ጥረት ምንም

ያክል ቢሆን፤ ጠላት በጭብጥ ጠቅሞት፤ “ያንድ እገር ህዝብ ያስተላ ሰብና ያሰራር ልምድ ሊያስለውጥና፤ አዲስ የኑሮ ስራት ሊመሰርት ይችላል” ብሎ ስለማያምን፤ ወዲያውም የሱን አሳብ እነሱ እንደማይቀበሉት ብዙ ጊዜ ሞክሮ ስለ ተረዳ፤ እንዲህ እንዲህ ላለ፤ “የህዝብ ኑሮ ማሻሻያ” ለሚሉት እቅዳቸው ምክር ሲጠይቁት፤ እንደ መጀመሪያው ጊዜ ተጨንቆ፤ ተጠብቦ፤ አሳብ መስጠቱን ችላ ግለት ጀምሮ ዋል ።

“የምሰጥህን ምክር ላትቀበል ለምን ምክር ትጠይቀኛለህ? ‘የህዝብ ኑሮ ማሻሻል’ ስለምትለው ነገር አሳባችን ከመሰረቱ የተለያዩ ስለሆነ፤ የምሰጥህ አሳብ ካሳብህ ጋር ሲገጥም አይችልምና፤ ምክር አትጠይቀኝ፤ ብቻ የምትፈልገውን ነገር እዘዘኝና እፈጽማለሁ” አለ አሳዩ፤ ጥላሁን እቅዱን ሲነግረው።

“ሀሮ ሀሮ የምፈልገውን መፈጸምህ ካልቀረ፤ ምክርህን ጭምር ብትሰጠኝ ምናል?” አለ ጥላሁን እዩሳቀ ።

“ላትቀበለኝ ምን አደከመኝ?”

“እንተ ሰጠኝ፤ መቀበል አለመቀበሉ የኔ ፈንታ ይሁን ።”

“አንተና ምሽትህ አንሰማህ አላችሁ እንጂ እደማኮ . . ‘ስለ ጤና አጠባበቅ ለህዝብ የምትሰጡት ርዳታና ምክር፤ እንዲሁም በትምህርት በኩል የምታደርጉት ርዳታ ትንሽ አደለም ይበቃል፤ ከነዚህ ሌላ ስለ ቡናና ስለ ጩታ ልዩ አትክልት አሰራር ለራሳችሁ የምትሰሩት፤ አራያ ሆኖ ለሚፈልጉ ሁሉ መሪ ሊሆን ይችላል ። ከዚህ አልፏችሁ እናድርግ የምትሉት ግን፤ ከሰው ጋር የሚያጣላችሁ ከመሆኑም በላይ . . አስፈላጊ አደለም፤ ተገቢ አደለም’ ነው የምለው ።”

“እንዴት! በውሀ ጥም የሚሰቃይ ህዝብ ውሀ እንዲያገኝ ማድረግ አስፈላጊ አደለም? ተገቢ አደለም?”

“መምከሩና ማስተማሩ አስፈላጊም፤ ተገቢም ነው ። ጥቅሙን ከተረዳው በሁዋላ፤ ከፈለገ ስራውን ተጠቃሚው ህዝብ ይሰራው ። እናንተ ከመምከርና ከማስተማር፤ ቢበዛ ከመርዳት አልፏችሁ መሄዱ ይቅርባችሁ ነው የምለው ።”

“ላይሰራው ቢቀርስ?”

“ጥቅሙን ከተረዳውና ከቻለ ይሰራዋል ። የሚጠቅመው መሆኑን እያወቀና መሰራቱን እዩቻለ የማይሰራው ነገር ካለ፤ ሊሰራው የማይ

ፈልግበት ምክናያት ቢኖር መሆኑ ነው። ግለት .. ያን ነገር ከመስራቱ ይልቅ ባለመስራቱ የበለጠ የሚጠቅም ቢሆን ይሆናል፤ እንዲያያለውን ነገር አንተ ሰርተህ ብታቀርብለትም፤ ‘ያለስራህ ገባህ’ ተብሎ ለህ ራሴን እችግር ውስጥ ከመጣል በቀር፤ በሰራሽው ስራም ሀዘቡ አይጠቅምበትም።”

“ሀዘብ የሚጠቅመውን ነገር እያወቀኛ መስራቱን እየቻለ የማይሰራበት ምክናያት ይኖረዋል” ያልሸው እንዲት ያለ ምክናያት ነው።”

ምክናያቱ ይህ ነው ብዬ ልነግርህ አልችልም፤ ብቻ የዚህ አገር ሀዘብ፤ እረ እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ማንኛውም፤ አንተና እኔ በምን ነቅፈው የኑሮ ስራት፤ ወይም ሁኔታ የሚኖር ሀዘብ፤ እንዲያ ባለ ሁኔታ የሚኖር ... በደህነት፤ ባለማወቅ፤ ወይም ለመስራት ባለመቻሉ ብቻ አይሆንም።”

“ታዲያቱ ምንድነው?”

“ለምሳሌ፤ አንድ አይነተኛ ምክናያት ልማድ ነው። ረገርም ጊዜ የቆየ ያስተሳሰብና ያሰራር ልማድ፤ የኑሮ ስራት፤ ወይም ባህል ይሆንና ላንተ እንደሚመስልህ በቀላሉ የሚለወጥ እይሆንም። አንተ እንደ ቀን፤ ለዚህ አገር ሻንቅሎች መራት አልምተን ሰጥተን ሀብት እንዲያገኙ፤ አስተምረን እውቀት እንዲያገኙ፤ ስናደርግ ያኖኑ ሞር ስራታቸውን፤ ከዚያ ባህላቸውን፤ እንደሚለውጡ አትጠራጠር” ያልሸው ትዝ ይለኛል። ነገር ግን ይህ እውነት አደለም። “ሀብት፤ እውቀትና ችሎታ አለኝ” ብሎ በባህል ያልተፈቀደውን የሚያደርግ፤ ባህል የሚያዘውን የማያደርግ የለም። ለምሳሌ .. ጾም በሚጾምበትና በአል በሚከበርበት የክርስቲያኖች ማህበር ውስጥ የሚኖር “ክርስቲያን ነኝ” የሚል ሰው፤ ምንም ያክል ሀብት፤ እውቀትና ችሎታ ቢኖረው፤ አርብኖ ረቡእ ሰንጋ እያረደ ሲበላ፤ እሁድ እውድ በሬ እያሰጠመደ ሲያሳርስ ቢታይ፤ ከሚኖርበት ማህበር ውጭ ሆኖ፤ የግዜርን ሰላምታ እንኩዋ የሚሰጠው እንደሚያጣ የታወቀ ነው። ህ ! ከመንገድ ወጣህ ትለኛለህ እንጂ ... በኔ፤ በራሴ ውስጥ ስለሆነው የሰሜትና የምነት ለውጥ ትንሽ ብናገር እወድ ነበር!” አለ አላዬ፤ ትንሽ ፈገግ እንዳለ ዝም ብሎ ማዶውን አሻግሮ ሲመለከት ከቆዩ በሁዋላ ወደ ጥላሁን መለሰ አለና ። ጥላሁን፤ “ከመንገድ ወጣህ” የማይል መሆኑን፤ ራሱን በመነቅነቅ ሲገልጽ፤ አላዬ “በራሴ ደረሰ” ስላለው የሰሜትና የምነት ለውጥ መተረክ ጀመረ።

“ድሮ ተግሪ ሳለሁ...” አለ እንዳይታዩ የሚል ያሸመው ፍርድ ምታ በፊት እየታዩ። “ድሮ ተግሪ ሳለሁ፣ ያገራችን ህዝብ የሚኖርበት መጥፎ ሁኔታ ሁሉ ያሳዘነኝና ያስቆጩኝ፣ እኔና እንደኔ በዩትም ህርት ቤት የሚማሩት ተግሪዎች ቶሎ ትምህርታችንን ጨርሰን ወጥተን እንዲያ ካለው መጥፎ ኑሮ መንጭቀን እስከናወጣው እቸኩል ነበር። ይገርማል፤ ከኛ በትምህርት ቤት ካሰነው በቀር ለአገሩም ሆነ ለህዝቡ ሌላ ባለቤት ያለው፣ ሌላ አሳቢና ተቆርቋዋሪ ያለው አይመስለኝም ነበር፤ በዚያን ጊዜ፣ የአገራችን ህዝብ፣ ፈረንጆች የሚያደርጉትን የግያደርግ፣ የግያደርጉትን የሚያደርግና፣ በጠቅላላው የፈረንጆችን የኑሮ ስራት የማይከተል፣ በድህነቱና ባለማወቅ ከድህነቱም ይልቅ ባለማወቅ ምክናያት መሆኑን አምኜ፣ በኔና በጉዋደኞቹ ስብከት፣ የፈረንጆች ስራት የሚቀዳበትን አቅዋራጭ መንገድ አማርጥ ነበር። እንደ ተዝካሮ ማውጣት፣ ዝክር መዝክርና፣ በዩምክናያቱ ድግስ እዩደገሱም ሆነ ግብር እያገቡ ከመጠን ያለፈ ሀብት በከንቁ ማባከን፣ ካለመማርና ካለማወቅ በቀር ሌላ ምንም ምክናያት ስለሌለ፣ እኛ የተማርነው ህዝቡን ሰብስበን፣ ይህን ከፍ ባህል እንዲተው ከመክርነው፣ ያላንዳች ማመንታት ምክራችንን እንደሚቀበል የተረጋገጠ በመሆኑ፣ አዲስ ሀብት እስኪ ፈጠር መጠበቅ እንኩዋ ሳያስፈልግ፣ በሰብከታችን በምናስቆጥበው ሀብቱ፣ ባጭር ጊዜ ኑሮውን ማሻሻል እንደሚችል ፍጹም የሆነ እም ነት ነበረኝ። ጾም መጾም፣ ዝክር መዝክር፣ በአል ማክበር፣ ተዝካሮ ማውጣት፣ ወይም ጭጽዋት መመጽወት፣ ድግስ እዩደገሱ ማብላት፣ ማጠጣትና እነሱን የመሳሰሉት፣ ከኑሮ ስራቱ ጋር ተወሳሰበው የተሰሩት ልዩ ልዩ ባህሎች ሁሉ፣ ለያንዳንዱ አባል እንዲሁ ዘልማድ ከመሆናቸው አልፈው፣ ለመንፈሳዊም ሆነ ለስጋዊ ኑሮውና፣ በተለይም ለማህበራዊ አቅዋሙ፣ ባለከፍተኛ ዋጋ ትርጉም ያላቸው መሆናቸውን ላላውቅ እንዲህ ያሉትን እክሳሪና አስናፊ ልማዶች በቀላሉ ማስተው የሚቻል ይመስለኝ ነበር። እነዚህን ልዩ ባህሎችና ወገኖች ተጠንቅቆ መጠበቅና ማክበር፣ ያዋቂነት፣ የደግነት፣ የውነተኛነት፣ የመንፈሳዊነት፣ የለጋስ ነትና፣ እኒህን ለመሳሰሉት ከፍተኛ ባህሪዎችና ጾጋዎች ምልክት፣ ወይም መለኪያ ሆኖ ተቆጥሮ፣ በማህበሩ ውስጥ ከፍተኛ ቦታ፣ ወይም ክብር የሚያስገኝ ስለሆነ፣ ያ ሁሉ ደካም፣ ያ ሁሉ ኪሳራ አለመማርና አለማወቅ ሳይሆን፣ አይነተኛ አላማው፣ በማህበሩ ውስጥ፣ “ደግ፣ እውነተኛ፣ መንፈሳዊና፣ ልገሳ፣ ውዘተ” ተብሎ ያን ከፍተኛ ቦታ፣ ያን ከፍተኛ ክብር ለማግኘት የሚከሰር ኪሳራ መሆኑን፣ አሁን ነው የተረዳሁ። አሁን ያ ባለመማሩና ባለማወቁ አህንሉት የነበረው ህዝብ፤

እሱ ደግሞ በበኩሉ ፡ ምንም እንኳን የሚገባት ባለስልጣን በ
ሆኔ መፍራቱና ግንኙነቱ ባይቀር ፡ “ክርስቲያን ነኝ” እያልሁ እንደ ክር
ቲያን ህዝብ ሁሉ ባለመደግ ፡ ባለመዝከሪና በአል ባለግንኙነት ፡ ምን
ዴን ስኛ እንደ ጠፋሁ ቆጥርኝ ፡ የሚያዝንልኝ መሆኑ ይሰጥኝ ጀመር
ህ፤ እንዲያውም ይግረምህና ፡ ከነሱ ውስጥ እንደ ርኩስ ቆጥረውኝ እቤቴ
ገብተው እህል ለመብላት የሚጸዩኩ አሉ ፤

ስለዚህ . . አሁን ከድሮው የበለጠ ከህዝቡ ጋር ስለ ተቀራረብ
ሁና ፡ የባህሉንም ፡ የወጉንም ትርጉም ከድሮው የተሻለ መረዳት ስለ
ጀመርሁ ፡ የባህል ለውጥ መምጣቱ ባይቀርም ፡ ትውልድ ግላለፍና በስ
ልጣን ተደግፎ መምጣት የሚያስፈልገው እንጂ ፡ ድሮ በትምህርት
ቤት ባለሁ ይመስለኝ እንደ ነበረው ፡ ባጭር ጊዜና በተግራ ስብከት ፡
እንዲሁ እንደ ልብስ አርጌዎችን ወዲያ ግውሰኛና ፡ አዲሶችን ግጥ
ለቅ የግይቻል መሆኑን አመንሁ ፡ አንዳንዶቹ ፡ እንዲለወጡ ለግድረግ
ከትምህርት ቤት እስከወጣ እቸኩልላቸው የነበሩ ባህሎች እንዲያ
ውም . . “እኔ ለመሆኑ ሊለወጡ ይገባል ወይ?” የሚለውን ጥያቄ ባዎንታ
መመለስ ያስችግረኝ ጀመር ፤

ባህል ሁሉ እንዲያው እንዲሁ ፡ ያለምክናያትና ፡ አገልግሎት ላይ
ስጥ አይኖርም ፤ የሚኖርበት ምክናያትና የሚሰጠው አገልግሎት አለው
ወይም ድሮ ይመስለን እንደ ነበረው ፡ ምክናያቶቹ ድህነትና አለግ
ወቅ አደሉም ፡ ድህነትና አለግወቅ ባህል አይሆኑም ፤ ስለዚህ ፡ የቆዩን
ባህል ለመለወጥ ከመነሳት በፊት ፡ ባህሉ የተነሳበትን ምክናያትና የሚ
ሰጠውን አገልግሎት ደህና አድርጎ ግጥናትና ፡ ቢቻል ያ ባህል የሚ
ሰጠውን አገልግሎት በተሻለ ሁኔታ የሚሰጥ ምትክ ግለናዳት ያስፈ
ልጋል ፡ “ለምሳሌ” እለ አሳዩ ትንሽ ፈገግ እንዳለ አይኖቹን ፊት ለፊት
ተክሉ ፡ “ለምሳሌ ፡ ጋምቤላ ወርደህ ፡ እዚያ የሚኖሩትን ሻንቅሎችና
እዚህ አገር የሚኖሩትን ጣማዎች ራቄታቸውን ሊሄዱ ስታይ ፡ መጀ
መሪያ ባሳብህ የሚመጡ ድህነታቸውና አለግወቃቸው ናቸው ፡ ቆየት
ብለህ ከሰዎችም ፡ ከባህላቸውም ስትተዋወቅ ግን ሌላ ምክናያት ፡ ሌላ
ትርጉም መማር ትጀምራለህ ፡ ጋምቤላ ፍጹም ርቃናቸውን ጥለው
የሚሄዱ ወንዶች ናቸው ፤ ሌሎች ከወገባቸው በታችና ከጉልበታቸው
በላይ ያለ ክፍለ-አካላቸውን ይከድናሉ ፡ ወንዶች ግን . . እኔና አንተ
እንዳይታይብን ተጠንቅቀን ፡ ደብቀን ፡ የምንጠብቀውን ክፍለ-አካል
እነሱ ሰው እንዲያይላቸው ፡ የሰው አይን እንዲሰብ ፡ እሱን ራሱንም ፡
አካባቢውንም ፡ በልዩ ልዩ ቀለም ያስጌጡታል ፡ ያ ክፍለ-አካል ፤

እጋምቤላ ወንዶች፣ ውበታቸውና የወንድነታቸው መመዘኛ፣ መለኪያ፣ የቆንጆ መግረቢያቸው ስለሆነ፣ አጊጦ ተሸልጦ፣ መታየት እንጂ፣ መሸሸግ የለበትም! ታዲያ .. ጋምቤላ ወርደህ “ይህን ባህል ለውጡ” አያልህ ብትሰብክ፣ ስብከትህን የሚቀበልህ ግግንትህ ያጠራጥራል፤ እንዲያውም የዚያ አገር ሰዎች ሳይጣሉህ አይቀሩ!

እንግዲህ... እነዚህ ለምሳሌ ያክል ያመለከትሁቸው ስራቶች፣ ከልዩ ልዩ ባህልና ወግ ጋር ተወሳሰቦ የተሰራ፣ የህዝብ የኑሮ ስራት ውጫን ሲያዩት ከንቱ ቢመስልም፣ ጠጋ ብሎ ሲያጠኑት፣ ሁሉ ከንቱ አደለም ። ከውስጡ ለአባሎቹ ጥልቅ ትርጉምና ጠቃሚ አገልግሎት ያላቸው መኖራቸውና፣ እንዲህ ያሉት ጥልቅ ትርጉምና ጠቃሚ አገልግሎት ያላቸው ስራቶችም፣ በቀላሉ የማይለወጡ መሆናቸውን ለማሳየት ብቻ ነው... ከመንገድ ወጥቼ ይህን ያክል የባጡን የቆጡን የቀባጠጪው ። ብቻ እስኪ... እንዳሰባችሁት፣ የዚህን አገር ህዝብ የኑሮ ስራት ትለውጡ እንደሁ፣ ወይም እሱ እናንተን ይለውጥ እንደሁ፣ ለሁሉም ትንሽ እንቆይና እንይ፣ እስኪ እግዚር ለዚያ ያብቃን!”

“እንዲያ፣ እግዚር ባንድ አቅይቶ፣ የግናችን አላብ ትክክለኛ እንደሆነ ለማየት ያብቃን!” አለ ጥላሁን ።

ፖስቲሎ ስገ

የፋሪ ዲኅ ግዎት

የኪ. ባጭር ጊዜ ውስጥ መልኩዋ ፍጹም ተሰወጠ ። የኪ ልክ ጥላሁን ከምሽቱ ጋር ያቶ ህሩይ ዳምጤን ወፍጮ የጎበኙ አሰት ሌሊቱን እንቅልፍ አጥቶ ባሳቡ እዩሳሌ ፣ እዩመሰሰ ፣ ሲያያት እንዳደረ ያለች የኪ ሆነች ፤ ከሩቅ በዋንዛ ገንዳዎች ተራራ እዩዞረና ሸለቆ እዩተሸጋገረ የመጣው ውሀ ፣ ለመጠጥና ለጽዳት ከተመደበው ሌላ ፣ በከተማው ውስጥም ፣ በከተማው ዙሪያ ባሉት መንደሮችም ፣ አልፎ አልፎ እዩተቆረረ ፣ ባፈርና በሳር ድርፍ ተደድቆ እዩተገደበ ፣ በተፈጠረው ኩራ የተጠራቀመው ጥሩ ውሀ ፣ እዚህም ፣ እዚያም ፣ ፈንጠር ፈንጠር አድርጎ ለጌጥ እንዳስቀመጡት ፈርጥ ሲፍለቀለቅ ሲያዩት ማማሩ ፣ እንዲያ በዩክፍሉ ከተፈጠረው ኩራ እዩተከፈሰ በያቅጣጫው በሚመራው የመስኖ ውሀ ፣ በዩበቃው የሰማው ሰብል ፣ በቡቃያ ፣ ባበ ባና በፍሬ ፣ የኪን አዝጎርጥሮና አሰጊጦ ሲቃይ ደስ ማሰኘቱ ፣ ግራ ዝግግች ዳን ሲመለሱ ፣ እሳቸውም ያልተመለሱ እንደሆነ ፣ በሳቸው ፋንቃ ተሹመው የሚመጡት ባለስልጣን ሲሰማሙ ፣ በየኪ ከተማ ለሚሰሩት ቤቶች ሁሉ ምሳሌ እንዲሆኑ ለጊዜው ለጣኞች ፣ ለሸኮዎችና ለመሰንጎዎች ብቻ ፣ ከከተማው ዳር ሶፊያና ጥላሁን መሬት ለሰጡ ዋቸው ክፍሎች ፣ በዘመናዊ እቅድ የተሰሩት ቤቶች መዝጊያና መስኮታቸው ፣ መቃን ምድራካቸው ፣ ከየኪ ዋንዛ እዚያው እዩተጠረበ እዩተፈለፈለና እዩተሰካካ ተገጥሞ ፣ ባጣቸው ክፍክፍ ተከድኖ ፣ ሁሉም ሰለፍ እንደሚያሳዩ ተራ ገብተው ሲቃዩ ማማራቸው ፣ ደስ ማሰኘታቸው ፤

መቸም በጎ ፈቃድ ካለ ፣ እንኩዋንስ ብዙ ህዝብ እዩተረዳዳ ጥቂቱም ብዙ መስራት እንደሚችል የታወቀ ነው ፤ የጥላሁንና የሶፊያ አሳባቸውንና ጉልበታቸውን ፣ ጊዜያቸውን ፣ ሀብታቸውን ፣ እረ በጠቅላላው ሁለመናቸውን ፣ ለወገን አገልግሎት መስጠት ፣ ያብዛኛውን የየኪን ህዝብ ልብ ለመያዝ ፣ በጎ ፈቃዱን ግርክው የነሱ ለግድረግ ስላበቃቸው ፣ ባጭር ጊዜ ውስጥ ፣ በየኪ የተሰራው ፣ “ታፖር

ነው ። ቢባል ይህን ያክል ግጋንን አይሆንም ! ከወንዞች ወደ ገንዳ
 ዎች ውሀ ለመመለስ የተሰሩት ብዙ ግድቦች ፣ የዛፎች ባላዎች እዩ-
 ተካክሉ ፣ ገደሎች ተቆርቁረው እዩ-ተደለደሉ ፣ ዛፍና ገደል በራሳቸው
 ሜዳ ባለኮረቻ ግንዲላዎች ተጣምረው እዩ-ተተክሉ ፣ በነዚያ ላይ ከያ
 ቅጣጫው የተዘረጉት ብዙ የውሀ ገንዳ መስመሮች ፣ በከተማውና
 ባካባቢው ባሉት መንደሮች የተሰሩት ፣ የመጠጥ ውሀ የሚወርድባ
 ችው ሻንዳዎችን ፣ በዩስራቸው እንስራ እስኪሞላ ቀጂዎች እንዳይሸ
 ከሙ የሚቀመጥባቸው ተክል ግጥሞች ፣ የውሀ ማጠራቀሚያ ኩራዎ
 ችና ከዚያ ወደዩልማቱ ማከፋፈያ ቦዮች ፣ ልዩ ልዩ አትክልቶችና ፣
 ከቡቃያ እስከ ፍሬ በየደረጃቸው የሚታዩት የህል አዝመራዎች ፣
 ቤቶች ፣ የቡናና የህል ወፍጮዎች ፣ እኒህ ሁሉና ፣ እዚህ ውስጥ ያል
 ተመለከቱት ብዙ ሌሎች ነገሮች በዚያ አጭር ጊዜ ተወርተው ፣ ትጠ
 ናቀው መታየታቸው ፣ ከጤና አጠባበቅ ፣ ከትምህርቱ ፣ ከጽዳቱ ሌላ ፣
 ይህ ሁሉ መቁጠሩ የሚያስችግረው ልዩ ልዩ ስራ በሀዘቡ መተባበ
 ርና በጎ ፈቃድ ብቻ ፣ በዚያ አጭር ጊዜ መሰራቱ ሲታይ “የሀዘብ
 በጎ ፈቃድና ሙሉ ሀብረት ባሉበት ፣ የታምራት ሁሉ ታምር እንደ
 ሚሰራ አስቀድሞ ግመን ይገባል !” የሚባለው እሙን መሆኑን
 ያስረዳል !

የሀብረት ስራ ፣ ወይም ደቦ ባለበት ቀን ፣ ለምሳሌ ፣ ቤት በሚ
 ሰራበት ፣ ቦይ በሚቆፈርበት ፣ የውሀ ገንዳ መስመሮችን ለመዘርጋት
 ገደል እዩ-ተቆፈረ ሲደለደል ፣ የዛፎች ባላ እዩ-ተጠረበ ፣ ወይም የደ
 ከመውን ለማበረታታት ተደራቢ እዩ-ተደረበ ሲተክል ፣ ግንዲላው በኮ
 ርቻ ጣምራ ጣምራ እዩ-ሆነ ሲተክል ፣ ወይም ሌላ ይህን የመሰለ የሀ
 ብረት ስራ ሲሰራ በሚውልበት ቀን ሁሉ ፣ ሶፊያና ጥላሁን የቦ
 ቆሎ ንፍሮዎቻቸውን ቀቅለው ፣ ቦርዴና አረቄ ገዝተው ፣ ሲሰራ የዋ
 ሰው ሁሉ ያን እዩ-በላ ፣ እዩ-ጠጣ ፣ እንደ ዘፈነ ፣ እንደ ላቀ ፣ እንደ
 ቡዋረቀ ፣ እንደ ተጫወተ ፣ እንደ ተደሰተ ሌሊቱ ይገባደዳል ! መብሉ
 አልቆ በመጠጡና በጭዋታው ጊዜ የሻንቅሎች ሴቶችና ሀጻናቱም
 ይጨመራሉ ። ከራ ሲመረቅ የሚደረገው ደግሰ ደግሞ ከዚህ ፣ የሌቱ
 ስራ ሲፈጸም ከሚደረገው ደግሰ ለየት ያለ ነው ። በከተማው ውስጥ
 ይሁን በዙሪያው ባሉት መንደሮች እያንዳንዱ የውሀ ማጠራቀሚያ
 ተቆፍሮ ፣ ዙሪያውን ባፈር ተገድቦ ፣ ከውጭ በላር ድርፍ ተደርቆ ፣
 አልቆ ፣ ከሩቅ በገንዳ የሚመጣው ውሀ በሚሞላበት እለት ፣ ሶፊያና
 ጥላሁን ሰንጋ አርደው ፣ በቦርዴ ፈንታ ጠጅ ገዝተው ፣ በዚያ ላይ

አረቂ ዉምረው ፡ ያ እየተበላ ፡ እዩተጠጣ ዘረኑ ፡ ጭቃው ፡ ደስ
ታው ፡ ውካታው ፡ ፈንጠገያው እጥፍ ድርብ ይሆናል ፤

መቸም ሻንቅሎች ፡ በተለይ ጣጣዎች ፡ ዘረን እጥብቀው ስለ
ሚወዱ ፡ አንድ ጊዜ ዘረን ከጀመሩ ፡ አፍ አውጥቶ ፡ “ወግዶልን”
ካላሉዋቸው ፡ እነሱ ፡ “በቃን” ብለው ፡ ወይም ደክሞቻቸው ይሄላሉ
ተብሎ ከቶ የሚታሰብ አደሰም ፤ ለጣጣ ጎበዛዝትና ቆነጃጅት ፡ ያን
የመሰለ አጋጣሚ ፡ ጣእመ ዜማው ሌብ በሚመስጥ የከራር ምትና ፡
ያን ተከትሎ በሚወርብ ያካላት ውገዛዜ ፡ የሰበሰበ የወጣትነት ስሜ
ታቸውን እዩተገላለጹ ፡ የሰበሰበ የፍቅር ስሜታቸውን እዩተገላለጹ ፡
አብረው ለመቆየት እድል የሚሰጣቸው ስለሆነ ፡ እንዲያ ያለውን
የተባረኩ አጋጣሚ የተቻለውን ያክል ዕድሜውን ለማስረዘም ቢጣ
ጣፍ ፡ እዚያ እድሜ ያልደረሰ ፡ ወይም በዚያ እድሜ ያላለፈ ካል
ሆነ ማን ይፈርድባቸዋል ፤

“ መቸም . . ‘በኢትዮጵያ የሚኖሩትን ልዩ ልዩ ጎሳዎች ሁሉና
ባህሳቸውን አውቃለሁ ፡ ጣላት ባልችልም ፡ ጥቂት አይቻለሁ ።
ነገር ግን በዚያ ባዩሁትና ፡ ያላዩሁትንም ፡ ‘እይተናል’ ከሚሉ ሰዎች
በሰማሁት መጠን ፡ እንደ ጣጣዎች ዘረንና ጭቃ የሚወድ ያለ አይ
መስለኝም ” አለ ጥላሁን ፡ ትናንት ግታውን አቤታቸው ሰላመሸው
ጭቃ አንስተው ፡ እሱና ሶፊያ ከባላምባራስ ጉደታና ካሳዩ ጋር
ሲያወጉ ።

“ አዎ ፤ ጭቃ በጣም ይወዳሉ ። ደግሞ . . . ቶሎ ይዳከማ
ሉና ሰነፎች ናቸው እንጂ ፡ ስራ አጣፍጦ መሰራትም እንደነሱ የሚ
ያውቅ የለም ፤ ታናናሾቹ እንኩዋ ስራቸው ይጥማል ፤ ” አሉ ባላም
ባራስ ።

“ ማወቅ ብቻ ሳይሆን . . የስራ ፍቅርም አላቸው ልበል ? በዩስ
ራው ቦታ እንደ ተመለከትሁት ፡ ካግሮች ይሁን ከጋሎች ፡ ወይም
ከሌሎች የሚበዙት ፡ ሁልጊዜ አይመጡም ። ሲመጡም ፡ ሲቀሩም
ነው ። እነሱ ግን አንድ ቀን እንኩዋ ሲቀሩ አይቼ አላውቅም ፤ ሁል
ጊዜ ይመጣሉ ” አለች ሶፊያ ።

“ ታዲያ ድግስሽና . . ከዚያም በሁዋላ ዘረኑ ፡ ጭቃውና ጋጋ
ታው ነው እንጂ ፡ የስራ ፍቅር መሰለሽ ከናንተ ስራ እንዳይለዩ ያቆ
ራኛቸው ? ” አለ አሳዩ ፡ ትንሽ እንደ መላቅ ብሎ ፡ አፋ ለሶፊያ
ሲናገር አይናቹ ጥላሁንን እያዩ ።

“ይገርግል ፤ አንተ መቸም . . . የነዚህን ሰዎች ዋጋቢነት እለቀድመህ ወስነህ አስቀምጠህ ፤ ግናቸውም ስለነሱ የሚባለው ሁሉ ፤ እውነትና አሰት መሆኑ የሚመዘነው ፤ ከዚያ አንተ ወስነህ ካስቀመጥኸው ጋር እንጂ ፤ ከነሱ . . . የውነተኛ ሁኔታ ጋር መሆን የለበትም ግለት ነው ፤” አለ ጥላሁን ፤ ያሽመር ፈገግታ ፈገግ ብሎ አሳዩን የጎድን እያዩ ።

“ የለም ጥላሁን ፤ ይቅርታ አድርገልኝና ተላሰተሃል ፤ እኔ ጣዋችንም ሆነ ሌሎችን ፤ እዚህ አካባቢ የሚኖሩትን ወገኖች ዋጋቢዎች አሳደርጋቸውም ፤ እንዲያውም እውነተኛ ልንገርህ ፤ እነሱን የማከብርበት ብዙ ምክናያት አለኝ ፤ ይልቅስ አዙረህ ባታየው ነው እንጂ . . . ዋጋቢዎች ያደረገህቸው አንተ ነህ ፤ እንዴት ? በለኝ ” ሲል አሳዩ ፤

“ እሺ አስቷ ፤ እንዴት ? ” አለ ጥላሁን ፤ እንደ መላቅ ብሎ።

“ ለዬህ ፤ ጣዋችን ጣዋች ፤ ሸኮዎችን ሸኮዎች ፤ መሰንጎዎችን መሰንጎዎች ፤ ግሚሮችን ግሚሮች የሚያሰኙዎቸው ፤ ስማቸውና መልካቸው ብቻ ሳይሆኑ ፤ ሌሎችም በተፈጥሮ ከዘር ፤ በልግድ ወይም በትምህርት ከባህል የሚያገኙዎቸው የነሱ ፤ የያንዳንዳቸው የግል የሆኑ ፤ የሚወዱዎቸው ፤ በጣም የሚያከብሩዎቸው ፤ ስስጋዊና ለመንፈሳዊ ኑሮዎቸው ይጠቅሙናል ብለው የሚያምኑባቸው ፤ ብዙ ስጋዊና መንፈሳዊ ቅርሶች ፤ ብዙ ስጋዊና መንፈሳዊ ሀብቶች አሉዎቸው ፤ እነዚህን በተፈጥሮና በባህል የነሱ የሆኑትንና ፤ እነሱን እያንዳንዳቸው እነሱ እንዲሆኑ ያደረጉዎቸውን ፤ የስጋና የመንፈስ ቅርሶች ፤ የስጋና የመንፈስ ሀብቶች ፤ መተውና ሌሎች መሆን አይወዱም ፤ አይችሉምም ፤ አንተ እነዚህ ወገኖች ሁሉ እያንዳንዳቸው ከተፈጥሮም ፤ ከባህልም የወረሱዎቸው ፤ እጅግ የሚወዱዎቸው ፤ የሚያከብሩዎቸውና የሚከሩባቸው ስጋዊና መንፈሳዊ ቅርሶች ፤ ወይም ሀብቶች ፤ እንደ ሌሎቻቸው ፤ ፍጹም ባዶዎች እንደሆኑ ሁሉ የሌሎችን ፤ የባለዓንን የባህል ቅርስ ፤ ወይም ሀብት ልታወርሳቸው ፤ እረ የምንግደው ፤ ልትመጽውታቸው እንጂ ፤ ትፈልጋለህ ፤ ታዲያስ ፤ ግንዛዜ ዋጋ ቢስ ያደረጋቸው ? እኔ ወይስ አንተ ? እንደ እውነቱ ከሆነ ፤ አንተ ነህ እንጂ እኔ አይሉሁም . . . ዋጋቢስ ያደረገህዎቸው ፤ አንተ ነህ እንጂ እኔ አይሉሁም ያዋረድህዎቸው ፤ እኔ የኑሮ ስራታቸውንና ባህላቸውን ባልስማማበትም አከብርላቸዋለሁ ። ለምሳሌ ጣዋችን እንወሰድ ። ጣዋች ፤ እሁን ባላምባራስ እንዳሉት ፤ መስ

ራት እያወቁ፡ ነዋሪ ቤትና እቃ በመስራት ረገታ፡ ላጭር ጊዜ መቆያ የጭራሮ ኅጂ እዩሰሩ፡ እዚያ ተቀምጠው፡ ከእለት አልፎ ላመት የሚሆን ሀብት ሳያበጁ፡ ሁሉም በዩለቱ፡ ለዩብቻ ይሁን የጋራ ሰርተው የሚያገኙትን አብረው በልተው፡ ጠጥተው፡ ተጫወተው፡ ተደስተው፡ እያንዳንዱ ጊዜው ሲደርስ ምንም ወደፊት ሳይተው ግለፍ የሚገባ መሆኑን ያምናሉ ። በንዲህ ያለው ስራት የሚያምኑበትን ምክናያት ሲጠየቁ፡ ‘ረገፎም ጊዜ መቆየት አለመቆየትን ግወቅ የማይችለው ሰው፡ ለረገፎም ጊዜ የሚሆን ሀብት ግካበቱ፡ ለሰሰታቸው ተጨማሪ ምስክር ከመሆን በቀር ሌላ የሚያስረዳው ነገር የለም’ ይሉሀል ። እንግዲህ . . . እንዲህ ባለው አስተያየት አለመስማማት ይቻላል እንጂ ‘ክፍ፡ ወይም በጎ ነው’ ብሎ ፍርድ ለመስጠት የሚገባም፡ የሚቻልም አይመስሉኝም፡ እየውልህ እንግዲህ ወንድሜ፡ ጣሞችም ሆኑ ሌሎች በዚህ አካባቢ የሚኖሩ ወገኖች ከምታሰሩዋቸው ነዋሪ ቤትና ዘላቂ ጥቅም ያለው የልማት ስራ የበለጠ፡ ድግሳችሁንና እሴትን ተክትሎ የሚመጣውን ጭዋታና ደስታ ይወዳሉ’ ያልሁህ፡ ‘የንዋሪ ቤትን፤ ዘላቂ ጥቅም ያለው የልማት ስራን እያወቁም’ ግለቴ ሳይሆን፡ አውቀው፡ ነቅፈው፡ የጣሉት ስለሆነ፡ ‘አውቀው፡ ነቅፈው፡ የጣሉትን ነገር አንስቶ በግድ ግሽ ከም . . . አይቻልም’ ግለቴ ነው።”

“ እንግዲህ . . . ባይንህ የምታየውንም አታምንም ግለት ነው፤ አለ ጥላሁን፡ ጉዋደኛው ሲናገር በመገረም መልክም ዝም ብሎ ሲመለከተው ቆይና ።

“ ምንድነው ባይኔ ያዩሁት ? ”

“ ነዋሪ ቤት መስራት አይፈልጉም’ ያልኸው፡ አሁን የሰሩት ቤት ነዋሪ አደለም ? ወይስ . . . እንዲያ ያለውን ነዋሪ ቤት አንተ ባይንህ አላዩኸውም ? ”

“ እ . . . ፤ እሴን ለናንተ ሲሉ፡ እናንተን ደስ ለማሰገት ሰሩት እንጂ፡ ለራሳቸው ብለው የሰሩት አይምስልህ ! እነሱን ቅድም እንደ ነገርሁህ፡ ከቤቱ የበለጠ ደስ ያሰኛቸውን ደግሜ ልንገርህ ? ከቤቱ እነሱን የበለጠ ደስ ያሰኛቸው፡ ቤቱ ሲሰራ ያገኙት ድግስና ዘፈኑ፡ ግርግሩ፡ ጭዋታው ነው ! ለቤቱ እንደሆነ . . . ጥንት ከነበራቸው የጭራሮ ኅጂ የበለጠ ዋጋ እንደማይሰጡት አረጋግጥልሃለሁ ! ” አለ አላዩ እዩ ሳቅ ።

“አቶ አሳዩ የሚለው እውነት ነው ልጄ ፤ አሰት እንዳይመስልህ እውነት ነው።” አሉ ባላምባራስ ጉደታም ። ጥላሁን አሳዩና ባላምባራስ ጉደታ እሱን ለማናደድ የተስማሙበት መስሎ ተለማውና ፡ ክርክርን መቀጠል አልፏል። ። ብቻ ምንም እንኳን ያልተናደደ ለመምሰል ቢሞክር ፡ ስሜቱን መሸሸግ ስላልቻለ ፡ ክፍቱ እንዳይታይበት ፊቱን ከነሱ ወደ ምሽቱ ሲያዞር ፡ ሶሬያ አውቃበት ስትስቅ ጊዜ እሱም ሲለግግ ፡ ተያይዘው ይስሩ ጀመር ። እንደ እውነተኛች ሁሉ ጥላሁን ስሜቱን መሸሸግ አይችልም ።

ሳቃቸውን ሳይጨርሱ ፡ ያሳዩ አሸከር ፡ በረኛው አግደው መጥቶ የፋሪ ዲንን ሞት ተናገረ።

“ውይይት ምን ገደላቸው? ትናንት ማታ ደህናቸውን እዚህ ሲሜውቱ አምሸተው አልነበር?” አሰች ሶሬያ በጣም ደንግጣ ። ጥላሁንም በጣም ደነገጠ ። ፋሪ ዲን ለሶሬያና ለጥላሁን ከጣሞች ወዳጆቻቸው መሀከል አንዱ ነበሩ ። በንጩት ሥራ እውቅታቸው ፡ በዚያ አካባቢ እንኳን የሚያከላቸው አጠገባቸው የሚደርስ አልነበረም ። ፋሪ እዩጠረቱ ፡ እዩፈለፈሉና እዩቀረዱ ፡ ለዩ-በቻም ፡ አንዱን ከሌላው እያሰካኩም ፡ ከንጩት የማይሰሩት ነገር ስለሌለ ፡ ለምሳሌ ሰው ፡ ፈረስ ፡ ውሻ ፡ ድመት ፡ አሞራ ፡ እንዲሁም ማናቸውንም ፡ የፈለጉትን ፡ ወይም ይስሩ የተባሉትን ሁሉ አሳክለው ፡ አስመስለው ፡ መስራት ስለሚችሉ ፡ ባገሩ ሰው ዘንድ “እንጨቱን ወደሚፈልጉት ሁሉ የሚለውጡ ፡ እንጨት የሚታዘዘቸው ፡ አስማተኛ” ይባሉ ነበር። ወደ ከተማውና ከከተማው ዙሪያ ወዳሉት መንደሮች ፡ እነጥላሁን ከሩቅ ውሀ ያስመጡባቸውን የዋንዛ ገንዳዎች አዲስ የተሰሩትን የዘመናዊ ቤቶች መቃን ምድራኮችና መዝጊያ መስኮቶች ፡ የሰሩም ፡ በጃቸው ያልሰሩትን እዩመሩም ፡ እዩተቆጣጠሩም ፡ ያሰሩ እሳቸው ስለነበሩ ፡ ለሶሬና ለጥላሁን ከወዳጅነታቸውም ሌላ ፡ ብርቅ ረዳታቸው ስለነበሩ ፡ ምታቸውን ሲሰጡ በጣም ነው ያዘኑ።

“ለመሆኑ የሞቱበት ምክናያት ምን እንደ ሆነ ስምተሀል?” አለ ጥላሁን ፡ እሱም ፡ ሶሬያም ፡ አንገታቸውን ደፍተው ከቆዩበት ወደ በረኛው ቀና ብሎ።

“ዲዲቴ ፡ በገዛ ጠራቸው ወግቶ ገደላቸው።”

“እንዴት ገለጻላለሁ?”

“ትናንት እዚህ አምሸተው ሲሄዱ ፡ ሁሉም ሞት ብሎቸው ፡ ፋሪ ዲን እንዲያውም... ከፋኛ ስክረው ስለነበረ ፡ በመንገድ አንድ

አንድ ሲባባሉ፡ ፋሪ፡ ዲዲቴን ሊወጉ ጦራቸውን ወርውረው ሳቱት፤ ከዚያ፡ ዲዲቴ ይዘት የነበረውን ዱላ ወዲያ ወርውሮ ጣለና፡ ፋሪ ወር ወረው የሳቱበትን ጦር አንስቶ እንዲህ ፣ እንዲህ ፣ እንዲህ ፣ ሶስት ጊዜ ሰበቀና ጅር . . . አርጎ ቢሰደው ፣ ሂዶ በሆዳቸው ጥ . . . ልቅ አለ ፤ ሆዳቸውን አልፎ ፣ ጀርባቸውንም አልፎ . . . በጀርባቸው ወጣ ።” አለ በረኛው ፣ ጦር ወርቀሪ ጦሩን ሲያደራ እንደሚያደርገው ቀኝ እጁንና ከወገሱ በላይ ያለ አካሉን እየሰበቀ። “አቤ . . ት ፣ ያን ማየት እንዴት ያሰቅቃል ለእንዴት ይዘገንናል! ብታዩትኩ . . አንጀታቸው ከመ ሬት እዩታፈሰ እንደገና በሆዳቸው ተከትቶ ነው . . የተቀበሩ!” አለ በረ ኛው ቀጠለና ፣ ትናንት የሆነውን ሲተርክ ፣ ታሪኩን ተከትሎ ያ ፣ አሰ ቃቂ ሁኔታ እንደገና ተመልሶ ሲመጣ እንደ ታዩው ሁሉ ፣ ፊቱን አቅማ ትሮና አይኖቹን በሁለት እጆቹ ሸፍኖ ።

“ለመሆኑ አንተ እዚያ ዋረህል!” አለ አሳዬ አሸከፍን።

“አ . . ይ ፣ በቅህ ነው የነገረኝ ፣ በቀለ ፣ “ከመጀመሪያ እስከ መጨ ረሻ እዚያ ነበርሁ” ብሎ . . ሁሉንም ፣ አንድ ሳያስቀር . . አሱ ነው የነገረኝ” አለ በረኛው ፣ ማፈሩ ከፊቱ እዩታዩ።

ምንም እንኩዋ የፋሪ ዲጎ ሞትና ያማመዋታቸው ሁኔታ እዚያ የነበሩትን ሁሉ ቢያሳዝናቸው ፣ በረኛው ያላዩውን ልክ እዚያ ቆሞ እንዳይ ሰው ወሬውን ሲያወራ እደራረጉን በጁም ፣ በሌላ አካሉም እያሳዩ ያወ ሬው ለጊዜው ሳቅ ስላመጣባቸው ፣ “በል እንግዲህ እውጭ ቆዩን ፣ በሩ” አለ አሳዬ ። በረኛውም ሳያስበው የወሬ ሞቅታ ገፍቶት ከገባ በት ወጥመድ በመላቀቅ ደስ ብለውት ፣ ቶሎ ሲወጣላቸው ፣ ሁሉም ተያ ይዘው ሳቁ።

“አንተ መዋሸቱን አውቅህ ነው ‘እዚያ ነበርህ ወይ’ ብለህ የጠዩቅሽው? ወይስ . . እንዲያው ባጋጣሚ ነው?” አለች ሶፊያ ፣ አሳዬን።

“ብዙ ጊዜ አብረን ስለኖርን እንተዋወቃለን። በሩ ጥሩ ልጅ ነው ፣ ብቻ . . የሱ በሽታ ፣ ወሬ የጀመረ እንደሆነ በራሱ አለማዘዙ ነው። ወሬ ሲጀምር ቶሎ ካላቆዋረጥሽው ፣ ወሬ እዩነዳው ባላሰበው ፣ እንዲ ያውም ባልፈለገው መንገድ ሂዶ ያገኘዋል!”

“ይገርማል! እኔኮ በሩ የሚዋሸ አይመስለኝም ነበር!” አለች ሶፊያ።

“አሁንም ቢሆን ለመዋሸት ፈልጎ አይዋሸም። ብቻ አንድ የሆነ ነገር መተረክ ሲጀምር ፣ ያ የሆነው ነገር ብቻውን አላጠግበው ይልና

ጎደሉ ሆኖ ይታዩውና፣ የገደበውን፣ “እውዋላ እውዋላ ሲል፣ አሳምር አሳምር” ሲል፣ ሳያስበው ከመንገዱ ወጥቶ ይገዋዛል፤ እደውልሽ ለዚህ ነው እንጂ፣ ለመጥሽት ብሎ አደለም = በሩ.. ተራ ዋሽ አደለም!” አለ አሳዩ፣ ፍርጥም ብሎ።

“ተቀብረው ይሆን!” አለች ሶፊያ፣ ሁሉም ዝም ብለው ትንሽ እንደ ቆዩ።

“የሞተ ትናንት ከሆነ ዛሬ ጥዋት ይቀብራታል” አሉ ባላምባራስ።
“እንጂቱ ተመራት አዩታረሰ በሆዱ ተከትቶ ተቀብረ ሲል አልሰ ጣሽም በሩ?” አለ አሳዩም፣ በቀልድ መልክ።

“ታዲያ.. መድረስኮ አለብን?” አለች፣ ወደ ባልዋ ዘመር ብላ።

“ሁላችንም እንደርሳለን፣ እንደርሳለን” አሉ አሳዩና ባላምባራስ እየተቀባበሉ።

ያንሉት ጣታ አሳዩ ከነባለቤቱ፣ ጥላሁን ከነባለቤቱ፣ ሁሉቱም ከዩ ቤታቸው የዝን ራትና አንዳንድ ገንቦ ጠጅ፣ ባላምባራስ ጉደታ አንድ ጠርጦስ አረፎ አስይዘው፣ ወደ ሀዘኑ ቤት ሄዱ። እዚያ ሰደርሱ ያገ ፕት ጣጣ፣ ብዛቱ በከተማው ብቻ ሳይሆን በከተማው ባሉት መንደሮች ከሚኖረውም አንድ እንኩዋ አቤቱ ሳይቀር፣ ሁሉም ከልሂቅ እስከ ደቂቅ እዚያ የተሰበሰበ ይመስል ነበር፤ ያ ሁሉ የጣጣ አዘንተኛ፣ ያ ሁሉ ልቅ ሶኛ፣ የፋሪ ዲት ዘመናዊ ቤት በነበረበት ዙሪያ ባለው ባዶ ሚዳ ግጥም ብሎ፣ ሁሉም ከወገቡ በላይ ራቁቱን ባንድ ላይ ሰፍሮ ሲታይ፣ የንብ ሰራዊት እንጂ ለሀዘን የተቀመጠ ህዝብ አይመስልም ነበር፤

ጥቂት አግሮች፣ ጋሎች፣ ክፎች፣ ጥሚሮችና ሌሎችም፣ ልብስ የመ ልበስ ልማድ ያላቸው ወገኖች ከጣዎች ሳይደበላቁ፣ ትንሽ ገለል ብለው ተቀምጠው ያስተዛዘኑ ስለነበረ፣ ባላምባራስ ጉደታ፣ አሳዩ ከነባለቤቱና ጥላሁን ከነባለቤቱ፣ ያመጡትን የዝን ለተቀባዮች አሰረከበው ከጣዎች ትንሽ ገለል ብለው ተቀምጠው ከሚያስተዛዘኑት ወገኖች ጋር ተወወዱ።

ምንም እንኩዋ ሶፊያና ጥላሁን የኪ ከገቡ ሁለተኛ አመታቸውን በያገባድዱና፣ በዚያ ጊዜ ውስጥ ብዙ ህጻናትም፣ ወጣቶችም፣ ሲሞቱ በሆዩ፣ አንድ ትልቅ የጣጣ የቤተሰብ አባት ሲሞት የሚደረገውን የል ቅሶና የሀዘን ስነ-ስራ-ትለመጀመሪያ ጊዜ፣ ያንሉት ጣዮታቸው ነው። ይህም የልቅሶና የሀዘን ስነ-ስራ-ት፣ በውነት ከሰውዬው ዋት ያላነሰ ነው ያላሠናቸው።

ወደፊት በየኪ ከተገኘም ፣ በዙሪያው ባሉት መንደሮችም ፣ ለሚሰጡት ቤተሰብ ምሳሌ እንዲሆኑ ጥላውገና ሰፊያ በቀዳጅ ሙሉረት ፣ በቅርብ ለፋሪ ዲት ተሰርቶላቸው የነበረው ዘመናዊ ቤት ፈርሶ ፣ ምሰሶው በነበረበት ይቃ መቃብር ተቆጥሮ ፣ ተሪ ዲት እዚያ ተቀብረዋል ። ከመቃብሩ ዙሪያ ፣ በሁለት ሜትር ያክል ስፋት ፣ ቁልቅጥል ተቀክሎ ፣ ቁልቅጥሉን ወደ ውስጥ እያደረገ ፣ አሁንም በዙሪያ መስመር ፣ ወደ ላይ ርዝመቱ ከሰው ቅመት የማይበልጥ የፍልጥ አጥር እንደ ግድግዳ ግጥም ብሎ ተገደገዱ ፣ ተማግሮ ይታያል ። የቤት ፍሬሽ ፣ ግለት የግድግዳው መሪ ፣ ወፊታውና ግጥፍ ፣ የካሎ ጠርብ ፣ ሳጋውና ግጥፍ ፣ የበሩ መቃን ምድራሽ ፣ መዝጊያና መስኮቅ ፣ ሌላውም ሁሉ ፣ አዘንተኛውን እስተገባኝ ከሰፈረበት ትንሽ ራት ብሎ ተከምሮ ይታያል ። በጠገቡ ጊዜያዊ ዳስ በሰፈው ተሰርቶ ፣ እዚያ ውስጥ ሲቆዩ ብዙ ምድቻዎች አበጁተው ፣ የፋሪ ዲትን የቤት መቃንና ምድራሽ ፣ መዝጊያና መስኮት ፣ መሪና ወፊታ ፣ ጠርብና ሳጋ ፣ ሌላውንም ሁሉ ፈርሶ ከተስመረበት እዩ-ወሰዱ አያንደዱ ፣ በዚያ የፋሪ ዲት በግና ፍጭል በዩተራ እዩታረደ ሲቀርብላቸው ፣ ወይም የፋሪ ዲት እንሰት ፣ ዶገታ ፣ በቆሎ ፣ ኮድሬ ፣ ኩሪህሬ ፣ ወይም ሌላ እህልና ስራሰር ይያሰቡ እዩተበረብረ ሲቀርብላቸው ፣ የሚጠበሰውን እየጠበሱ የሚቀቀሰውን እዩቀቀሱ ፣ የሚገነፋውን እያገነፉ ይ እዩተበላ ፣ የፋሪ ዲት ጦር ፣ መጥረቢያቸው ፣ ገጀረቸው ፣ ግጭታቸውና ሌላ መሳሪያቸው ሁሉ ፣ ከያለበት እዩተፈሰገ እዩተሸጠ ፣ በገንዘቡ በርደና አረፎ እዩተገዛ እዩተጠጣ ይለቀሳል ። ልቅሰውና መብል መጠጡ ይረራረቃሉ እንጂ አያቅጥርጠም ። አዘንተኛው ሁሉ ፣ ኋጅ አዋቂው ፣ ሳጭር ጊዜ ገም ብሎ ሲበላ ፣ ሲጠጣ ይቆይና ፣ ከሽማግሎች እንደ ተነስተው ፋሪ ዲት ህያው ሳሎ ያደረጉትን በጎ ስራ ፣ የሰሩትን ጅብዱ ፣ ወይም የተናገሩትን ያስተዋይ እንጋገር ተናገረው ሲቀመጡ ፣ አንዲት ሴት በቀንቃኝነት ልቅሰውን ትጀምሮና ፣ አዘንተኛው ሁሉ ተቀብሎ እስበሱ ፣ በንባውህ እዩተራጩ ሲያሰቅስ ቆይቶ ወደ መብል መጠጡ ይመለሳል ። ደግሞ እንደገና ከሽማግሎች አንዱ ተነስተው የፋሪ ዲትን ደግነት ቸርነት ፣ ብልህነት ፣ ጀግንነትና ሌላውንም ፣ የባህሪይና የደጋ ችሎታቸውን ተናገረው ሲቀመጡ ደግሞ እንደገና ልቅሰው ፣ ከዚያ መብል መጠጡ ፣ ከዚያ ሙዋቹን ግወ ደስ ግጥጥ ፣ ከዚያ እንደገና ልቅሰው ፣ እንዲሁ እዩተሰዋወጠ ይቀጥላል ።

“እኒህ ሁሉ የፋሪ ኖረዋል ? ” አሉ ባላምባራስ ጉደታ ፣ ከዚያ ተሰብስበው ታስረው ለመታረድ ተራቸውን ወደሚጠብቁት የበገና የፍ የል እናቶችና ሙክዶች ፣ ወጠጧቸውና ቄሶች ፣ ግልገሎች ፣ በጃቸው እያመለከቱ ።

“እኔህ ብቻ መሰሉዎት? ትናንት ግታ ከሞቱ ጀምሮ እስከ ዛሬ የታረዱት ብዙ ናቸው። ፋሪ አርደው መብላት አያውቁም እንጂ ከብት እያረቡ ግየት ይወዱ ነበር። ከብት በመውደድ... እንጂ! ከጣሞች ሁሉ የተለዩ ነበሩ! አሁን እዚያ ግዶ መንደር ከሚኖር አንድ ከፋ ጋርም አንዲት ላም ለኩል ነበረችቸው አሉ። ታዲያ ፣ ያች ላም ትምጣና ‘ትታ ረድ’ ሲባል ጊዜ ፣ ባለኩሉ መጀመሪያ ተገምታ የዋጋዋን እኩሉታ ሳልቀበል አላሳርድም ብሎ ፣ ‘ማን አባቱ’ ስላለ ብርቱ ጭቅጭቅ ተፈጥሮ ነበር ፣ በምን እንደ ቆመ እንጃ!” አለ አለ ባጠገባቸው ተቀምጠው ከሚያስተዛዝኑት አንዱ ፣ ጀለታ ራባ። “ደግሞ ” አለ ጀለታ ፣ በዝቅተኛ ድምጽ ወደ ባላምበራስ ጆሮ ጠጋ ብሎ ። “ደግሞ ምሽታቸው ሁለት እናት ፍየሎች ሸሽጋለች ተብላ ትታማለች!”

“እንዲያ ነው? አይ አበጀች ፣ ደግ አደረገች ፣ ” አሉ ባላምበራስ እንደሉ በዝቅተኛ ድምጽ ትንሽ ፈገግ ብለው ።

“ የፋሪ ምሽት የገዛ ፍየሎቻቸውን የሚሸሽጉበት ምክናያት ምን ድነው? ርሳቸው ሳይፈቅዱ እንዲታረዱ የሚያስገድዳቸው ባለስልጣን አለ?” አለ ጥላሁን ፣ ከባላምበራስና ከጀለታ አጠገብ ተቀምጦ ሲነጋገሩ የሰማውና ሲደረግ ያዩው ሁሉ እንግዳ ስለ ሆነበት ፣ እንዲገልጹለት መንገድ ለመክፈት ያክል ።

“ ፋሪ ከሞተበት እሱት ማለትም... ከትናንት ጀምሮ ምሽቱም ሆነች ልጆቹ በንብረቱ ግዝዝ አይችሉም ። ያላቸው መብት የፋሪ ሀብት ከያለበት እዩተፈለገ እዩመጣ እስኪያልቅ ድረስ ፣ እንዲህ እንደምታ የው ሲበሳ ሲጠጣ ፣ ከሌሎች ሁሉ ጋር እዩበሉና አየጠጡ ማልቀስ ብቻ ነው! ” አሉ ባላምበራስ ።

“ እንዴት? የመጥቼ ሀብት ለወራሾቹ አይተላለፍም ማለት ነው? ” አለ ጥላሁን ፣ እጅግ ገርሞት ፣

“ ይህን እስከ ዛሬ አታውቅም? በጣሞች ስራት ፣ ሰው ሲሞት ሀብቱ ሁሉ ፣ ንብረቱ ሁሉ ካፈራው ፣ ከባለ ሀብቱ ጋር ፣ ከባለን ብረቱ ጋር አብሮ መጥፋት እንዳለበት ፣ ሀብት ያፈራውን ሰው እንጂ! ሌላ ማገልገል እንደሌለበት አታውቅም? ”

“ ማን ነግሮኝ ልወቅ? ”

“ በጠቅላላው ስለ ሻንቅሎች ስራት ካቶ አሳዩም ፣ ከኔም ጋር በዩጊዜው መነጋገራችንን ፣ እንዲያውም ካቶ አሳዩ ጋርግ ብዙ መከራከራችሁን ስለማስታወስ ፣ ስለዚህም እንስተን የተነጋገርን ይመስለኝ ነበር ። ”

“በጭራሽ ለሌላ ሌላውን ነው እንጂ እንዲህ ያለውን... ጉድስ እርስዎም ፣ አላዩም ነግራችሁኝ አታውቁም ፣ ”

“እውነትም በድለነህል ፣ ግረን ፣ ” አሉ ባላምባራስ ፣ እንደ ጫቀልጭ ፍጥርም ብለው ። “ብቻ .. ” አሉ ቀጠሉና ፣ ስሜታቸው ከጭጥታ ወደ ቁም-ነገር ሲለወጥ ከፊታቸው እዩታዩ ። “ብቻ ይህ አሁን እዚህ ሲደረግ የምታዩው ሁሉ ፣ እንዲህ ባይን ሲያዩት ይሻል እንደሆን እንጂ ፣ በወሬ ባንድ ላይ አጠራቅም ፣ ‘ላውራህ’ ቢሉት ምንም ሊያስረዳ ስለማይችል ፣ እንኩዋን ሳንነግርህ ባይንህ አይኸው ፣ ”

“እና እንግዲህ ፣ የፋሪ ምሽትና ልጆቻቸው እንዲህ አሳግባብ ከሚ ባክነውና ከሚበላሸው ሀብታቸው ምንም የማይተርፋቸው ፣ ከነገ ጀምረው የሰት ምግብ እንኩዋ የማይኖራቸው ፣ ፍጹም ድሆች ይሆናሉ ግለት ነዋ ፣ ” አለ ጥላሁን ፊቱ በሀዘን እጅግ ከብዶ ።

“ ልክ ነህ ፣ እነሱ በስራታቸው ያላት ሀብት አይወርሱ ፣ የነሱን ሀብት ለልጅ አያወርሱ ፣ በሀይወት ሳሉ ያፈሩትን ሀብት ከዘመድ ወዳጆቻቸው ጋር በልተው ፣ ጠጥተው ፣ ለሱቱ ደስ ብሎቸው የሚ ኖሩበት ፣ ብዙያ የተረፈው ሲሞቱ ፣ እንዲህ እንደምታየው ዘመድ ወዳጆቻቸው አልቅሶ ራሳቸውን የሚሸነግበት ነው ፣ እንኩዋንስ ሌላ የቤተሰብ አባቶች ሲሞቱ ቤታቸው ፈርሶ የድግስ ማሰናጃ ፣ ግንዶ ስለሚሆንና ፣ ራሳቸው ምሰሶው በነበረበት የሚቀበር ስለሆነ ፣ የሙ ጥቆች ሚሽቶችና ልጆች ዘመድ ፣ ወይም ጎረቤት ካላሰጠጋቸው ቤታ ቸውን ሰርተው አዲስ ኑሮዎቻቸውን እስኪጀምሩ ፣ የሰት መጠጊያ የላ ቸውም። ”

“ይህ ጉድ ነው ፣ ግሩም ነው ፣ ” ሲል ጥላሁን ፊቱ በሀዘን እንደ ከበደ ራሱን እዩ-ወዘወዘ ፣ አንድ የጣጣ ሽግግሌ ተነስተው ፣ ከሳቸው በፊት ሌሎች ሽግግሌዎች እንዳደረጉት ፣ የፋሪ ዲጎን ፣ ችርነታቸውን ፣ አዋቂነታቸውንና ጀግንነታቸውን እያጋነኑ ፣ ከስሜት ጋር ተናግረው ሲቀ መጡ ፣ ጥላሁን ተነሳና ባላምባራስ ጉደታ ወደ ጣጣኛ እዩተረጎሙለት ለፋሪ ዲጎ መሰናበቻ ንግግር አደረገ ።

“ፋሪ ዲጎ ” አለ ጥላሁን በሻከረ ድምጽ ፣ ገና ስለፋሪ ዲጎ ሞት የሚናገር መሆኑን ሲያስብ ልቅሶ መጥቶበት ። “ፋሪ ዲጎ ፣ እዚህ ከኛ ጋር የሚቆዩበትን ጊዜ ፈጽመው ለሁልጊዜ ሲለዩን ፣ ለሁልጊዜ ስንሰናበታቸው ፣ እኛም ከናንተ ጋር ላዋቂነታቸው ፣ ለደግነታቸው ፣

ለታላቅነታቸው ፣ ምስክርነታችንን እየሰጠን ፣ በጎ ለሠሩ ሁሉ ዋጋ ከፋይ ጌታ ምስክርነታችንን ተቀብሎ ፣ እንደሰጠው ላሉ ደጎች ፣ እንደ ሰጠው ላሉ ታላቆች ፣ ያሰናዳላቸውን የክብር ቦታ እንዲያወርስልን እን ማጸናለን ።

ፋሪ ዲጎ ፣ የባለቤቱና የኔ የቅርብ ወዳጅ ስለነበሩ ፣ ምንም እን ከቀ የናገሩትን ያክል ፣ ‘እናውቃቸዋለን’ ብለን ባንመካ ፣ እዚህ በመ ሀከላችሁ በቆይታ በት እጭር ጊዜ ውስጥ ፣ በዚህ ... ሁለት አመት ባልሞላ ጊዜ ውስጥ ፣ ስለሰጠው ያወቅነው ፣ ደግ ለመሆናቸው ፣ አዋቂ ለመሆናቸው ፣ ታላቅ ለመሆናቸው ፣ ምስክርነታችንን ለመስ ጠት ያክል ከሚበቃ በላይ ነው ። ፋሪ ዲጎ ፣ ሁልጊዜም በጎ ከሚሰ ፍት ራት ቀድመው ፣ በጎ ከሚሰራላቸው ሁዋላ ቀርተው የሚገኙ ሁልጊዜም አድርጉልኝ ከማለት ይልቅ ላድርግላችሁ ማለት የሚቀ ፍቸው ፣ ሁልጊዜም ከሰው ሳይሆን ከፈጣሪ በተማሩት የሰራ እውቀት ራሳቸውን ከመጥቀም ይልቅ ሌሎችን መጥቀም የሚመርጡ ፣ ታላቅ ሰው ነበሩ ፤

ከምናውቀው ብዙ ፣ ጥቂቱን ለማስታወስ ያክል ፣ ሁላችሁ እንደምታውቁት ፣ ውህ ጥምን ፣ ጉስቆልናንና በጠቅላላው ችግርን ፣ ከዚህ ለማስወገድ ባደረግነው ዘመቻ ፣ ከሩቅ ወንዞች ውህ እየተመ ሰሰ መጥቶ ፣ ዛሬ በከተማችንና በዙሪያው ባሉት መንደሮች ሁሉ የሚታዩት ፣ ለመስናና ለጽዳት የሚያገለግሉ ሰው-ሰራሽ ከሬዎችና የመጠጥ ውህ መቅጃዎች ሲሰሩ ፣ ዋና ሰራተኛውም አሰሪውም እሳ ቸው ነበሩ ። እንሆ እዚህ በፊታችን በተራ ቆመው የምናያቸው ውበት ፣ ምችትና አድሜ ያላቸው ቤቶች ሲሰሩ ፣ ለሰው-ሰራሽ ከሬዎች የሚያስፈልገውን ሁሉ ገንዳ ፣ ለመጠጥ ውህው የሚያስፈ ልገውን ሁሉ ማቶትና ሻንዳ ፣ ለቤቶች የሚያስፈልገውን ሁሉ መቃን ፣ ምድራክና መዝጊያ መስኮት ፣ ይህን ሁሉ ፣ ከንጩት የሚቀ ረጸውን እየቀረጹ ፣ የሚሰካካውንና የሚጠረበውን ጠርበው ፣ የሚፈ ለፈጅውን ፈልግለው ፣ እያሳኩ የሰሩና እየመሩም ፣ እየተቆጣጠሩም ያሰሩ ፋሪ ዲጎ ነበሩ ። ፋሪ ዲጎ ለዚህ ለሰሩትና እየመሩም ፣ እየተቆ ጣጠሩም ሳሰሩት ስራ ሁሉ ፣ ለዚህ አስደናቂ ስራ ሁሉ ፣ ስሪ ሳይሆን አሰሪ የገመተውን እጅግ ዝቅተኛ ዋጋ እንከቀ ቢቀበሉ ኖር ፣ ያለ ጥርጥር የጌቶች ጌታ በሆኑ ነበር ፤ ነገር ግን በሰጠው መሪነትና ተቆ ጣጣሪነት ለሰሩት ረዳቶቻቸው ዋጋ እንዲከፈላቸው ሲጠይቁ ፣ ለራሳ ቸው እንከቀንሰ ፣ ‘ዋጋ ከፈሉኝ’ ብለው ለጠይቁ ፣ መጀመሪያ በቅጡ

ላኛውቃቸው ፡ እኛ የድካማቸውን ዋጋ እንክፈልግ ስላል፣ ፡ እንደ ሰደብናቸው ቆጥረውት ሲቀደሙ ስላዩን ፡ ፈርተናቸው ፡ ከዚያ በሁዋላ የዋጋ መክፈልን ነገር ዳግመኛ ለማንሳት አልደፈርንም ፡ ስለዚህ ፡ ፋሪ ዲጎ ይህን ሁሉ ስራ ሲሰሩና ሲያሰሩ ፡ አንደኛ ፡ ከኛ ጋር እህል ውሀ ከመካፈል በቀር ፡ በዋጋ መልክ አንድ ቀይ ሳንቲም አልወሰዱም ፡ ምክናያቱስ ፣ ድሀ አደሉም ፣ ገንዘብ ንቀው ነው ፣ ሀብታም ሆነው ነው ፣ እርግጥ ፡ ፋሪ ዲጎ የገንዘብ ድሀ ነበሩ ። ብቻ የገንዘብ ድሀ የሆኑ ፡ ንቀውት ነው እንጂ አጥተውት አደለም ፡ ፋሪ ዲጎ ፡ የገንዘብ ድሀ ቢሆኑ ፡ መንፈስ ጌታ ፡ ልብ ኩሩ ነበሩ ፡ ፋሪ ዲጎ ፡ ሰርተው ዋጋ ከማግኘት ይልቅ ፡ እሳቸው በሰሩት ስራ ሌሎች ተጠቅመው ደስ ሲላቸው ግዮቱ ፡ ያለዚያም እንዲያው ስራ ቸው አምሮ ፡ ሰምሮ ግዮቱ ፡ ደስ የሚያሰኛቸው ፡ ታላቅ አዋቂ ፡ ደግ ሰው ነበሩ ፡

እንዲህ ያሉት ታላቆች ፡ እንዲህ ያሉት አዋቂዎች ፡ እንዲህ ያሉት ደገች ፡ አልፎ አልፎ ከሰንት አንድ የሚገኙ ፡ ብርቆች ናቸው እንጂ ፡ በዩቤቱ በብዛት ሲወለድ ውሉ ፡ ሲወለድ እንደሚያድረው ፡ ማንም ተራ ሰው ፡ ስላልሆኑና ፡ ሲሞቱ በቦታቸው የሚቀኝ እስኪገኝ ብዙ ጊዜ የሚያልፍ በመሆኑ ፡ ሞታቸው እንደ ተራ ሞት ሊቆጠር የማይገባው ፡ እጅግ የሚያጎድል ነው ፡

ታዲያ እንዲህ ሳሉት ታላቅ ሰው ፡ እንዲህ ሳሉት ደግ ሰው ፡ ምን ልናደርግላቸው ይገባል ፣ እንዲያውም እንዲሁ ፡ እንደ ማንም ተራ ሰው ፡ እንደ አልባሌ ፡ አልቅሰን ሬሳቸውን በመቅበር ፡ የገዛ ሀብታቸውን እዩበላንና እዩጠጣን አልቅሰን መሸኘት ብቻ ነው ፣ የለም ፡ ከዚህ የተሻለ ፡ ከዚህ የበለጠ ፡ ነፍሳቸውን ደስ የሚያሰኛት ነገር ልናደርግ ይገባናል ። የፋሪ ዲጎን ነፍስ ፡ እሳቸው በስጋ ሳሉ የሰሩት ቤት ፈርሶ ፡ ነድዶ ፡ ምሽታቸውና ልጆቻቸው መጠጊያ ሲያጡ ግዮት አደለም ደስ የሚያሰኛት ፡ የፋሪ ዲጎን ነፍስ ፡ እሳቸው በስጋ ሳሉ ያፈሩት ሀብት ተሙዋጦ ተበልቶ ፡ ተጠጥቶ ፡ ምሽታቸውና ልጆቻቸው የለት እራት አጥተው የሰው እጅ ሲያዩ ግዮት አደለም ደስ የሚያሰኛት ፡ የፋሪ ዲጎን ነፍስ ደስ የሚያሰኛት ፡ ቤታቸውን አፍርሶ በማንደድና ሀብታቸውን አባከኖ ሚሽታቸውንና ልጆቻቸውን እለቱን እዉካኝ ድህነት ላይ በመጣል ፈንታ ፡ ቤቱም ሆነ ሀብቱ አስተዳዳሪያቸውንና ጠባቂያቸውን ሞት ለቀግ

ቸው ሀዘንተኞች ፣ ለፋሪ ዲን ሚስትና ለልጆቻቸው መኖሪያ እንዲሆን ተቆጥቦ ፣ ተጠብቆ ፣ እኛ የሙዋቹ ወዳጆችና ወገኖች ፣ እሁን ከዩቤታችን የምንችለውን ያክል ማስተዛዘኛና ማጽናኛ ይዘን መጥተን ፣ ሀዘንተኞችን ስናስተዛዝንና ስናጽናና ፣ ሁዋላም እንዳይቸገሩ ካጠገባቸው ፣ ሳንለይ ፣ ርዳታ በሚሸብቅ ሁሉ ስንረዳቸው ስንታይ ነው ፣ ይህ ነው የፋሪ ዲንን ነፍስ ደስ የሚያሰኛት ፣ ይህንም ነው ማድረግ የሚገባን ፣” አለና ጥላሁን ከሰሚት ጋር “ፋሪ ዲን” አለ በከፍተኛ ድምጽ ፣ ፊቱን ወደ ፋሪ መቃብር መልሶ ፣ “አጥቂው ታላቁ ፣ ደጉ ፋሪ ዲን ፣ ሞትዎ በስጋ ቢለያዩንም በመንፈስ ያቀራርበናል ፣ እርስዎ በስጋ ቢኖሩ ያሳሰብዎ የነበረው ሁሉ ፣ እርስዎ ስለሌሉ በርስዎ ፈንታ እኛን የሚያሳሰብ ይሆናል ፣ እርስዎ በስጋ ቢኖሩ ኖሮ ፣ ስለ ሚሽጉዎና ስለ ልጆችዎ ማሰብና መቸገር የርስዎ ፈንታ ፣ የርስዎ ሀላፊነት የነበረውን ፣ ከንግዲህ ወዲያ ስለነሱ ማሰብና መቸገር የኛ ፈንታ ፣ የኛ ሀላፊነት እንዲሆን ተቀብለናል ፣ ከሁን ጀምሮ ሚሽጉዎና ልጆችዎ እርስዎን በማጣታቸው ፣ ምንም እንኩዋ ለምሽትዎ የባልነት ፣ ለልጆችዎ ያባትነት ስሚትዎና ፍቅርዎ ፣ ከርስዎ በቅርፍ ማንም ሊሰጣቸው የማይችል በመሆኑ በጎድልባቸው ፣ እኛም እርስዎ በሄዱበት መንገድ እስክንከተልዎ ፣ የሚበሉትና የሚጠጡት ወይም የሚኖሩበት ቤት ጎድሎባቸው ፣ ነፍስዎን እረፍት እንደማይነሱ ሱዋት ፣ ቃልኪዳን እንገባልዎታለን ፣” ብሎ ሲጨርስ ፣

“ይህን ወደ መሀከሉ ፣ ስለ ቤት መኖሪስና ስለ ሀብት መገኘት የተናገርኸውን ... ባልተረገጠው ይሻላል ፣ ልጄ” አሉ ባላምባራስ ጉደታ መተርጎማቸውን አቅጥርጠው ፣ ጥላሁን ከሰሚት ጋር ሲናገር ዝም ብለው ሲያደምጡ ቆይተው ።

“ለምን ፣ እንዲያውም እንዲሰሙልኝ ከፈለግሁት ሁሉ አይነ ተኛውኮ እሱ ነው” አለ ጥላሁን ።

“አይወዱልህማ ፣ እምነታችሁን ስለሚነካ ፣ የሚወዱት ነገር አደለም ፣

“ግዴለም ይንገሩዋቸው” አለ ጥላሁን ፣ ትንሽ በሰጫት ብሎ “ካልህ ... ይሁና ፣” ብለው ባላምባራስ ፣ ጥላሁን ስለ ፋሪ ዲን ቤት ፈርሶ መንደድና ፣ ስለ ሀብታቸው መባከን ፣ እዩነቀፈ የተናገረውን በጣማኛ ተርጉመው ንግግራቸውን ሲጨርሱ ፣ ሁለት የጣጣ

ቃልሾች ምንም ሳይናገሩ ተነስተው ሄዱ ። ከዚያ ተከታዮቻቸው አንድ ባንድ ተከታትለው ሄዱ ። ሴሎች ፣ እዚያው ባሉበት እንዳሉ ፣ ሲያ ገመገሙ ቆዩና ከመሀከላቸው አንድ ያገር ባህል አዋቂነታቸውን ጣሞች ሁሉ አምነው የተቀበሉላቸውና ፣ በዩስብሰባው የመናገር ልማድ ያላቸው ሽማግሌ ጣማ ተነስተው ፣ እዚያ የተቀመጠውን ሁሉ ዙሪያውን ሳይናቸው ገዝመው ፣ መናገር መፈሰጋቸውን ለሙግ ለጽ “እህ-ህ ፤” ብለው ገሮሮዋቸውን ሲያጠፉ ፣ ገምገምታው ዝም ፣ መተረግመሱ ጸጥ አለ ። ከዚያ ባላምባራስ ገደታን እንዲያስተረጉሙ ላቸው ለምነው ፣ በጣማኛ ንግግራቸውን ጀሩ ።

“ጥላሁን” አሉ ሽማግሌው ። “ጥላሁን ፣ አንተና ሰፊያ ከመ ጣችሁ ብዙ ነገር አደረጋችሁልን ፣ ብዙም አስተማራችሁን ። ለንታ መም ያለምንም ዋጋ ታክሙናላችሁ ፣ ለንቸገር በገንዘብም ሆነ በሌላ ትረዱናላችሁ ። እንዳይርበን እህልና አታክልት በገዢዎቻችን ፣ እን ዳይጠማን ውሀ በደጃችን ፣ እንዲኖረን አደረጋችሁልን ። እኔና የኔ የድሜ ጉዋደኞች በሽምግልናችን ምክናያት ሳይሆንልን ቀረ እንጂ ለሴሎችማ ፣ ሰውንዲም ፣ ለሴቱም ሁሉ ፣ ማንበብና መጻፍ ፣ ስሌት ጭምር አስተማራችሁ ። ሌላ ሌላም ብዙ የሌለንን እንዲኖረን ፣ የማ ናውቀውን ነገር እንድናውቅ አደረጋችሁ ። ይህ ሁሉ ጥሩ ነው ። ወደ ፊትም የሌለንን እንዲኖረን ፣ የማናውቀውን እንድንማር ፣ አንድታ ደርጉ እንፈልጋለን ። ነገር ግን ያለንን እንድታስተዉን ፣ የምናውቅ ውን እንደማናውቀው አድርጋችሁ እንድታስተምሩን አንፈልግም ። በኛ እምነት ፣ ሰው ባታክልት ይመሰላል ። አታክልት ዛፉ ፣ ወይም ዋናው ግንዱ ከወደቀ እሱ ያፈራው ፣ የተሸከመው ፍሬ ሁሉ አብ ሮት ይወድቃል ፣ ተለይቶ አይቀርም ፣ አይኖርም ። ሰውም እንዲሁ ነው ። ሰውም ዋናው ሲወድቅ ፣ ዋናው ሲሞት እሱ ያፈራው ሁሉ፣ ከሱ ተለይቶ ፣ ለብቻው ፣ ህያው ሆኖ መኖር የማይችለው ሁሉ ፣ አብሮት መጥፋት እንዳለበት ፣ አምላካችን ከጥንት ያዘዘው መሆኑን በዩጊዜው ተከታትለው የተነሱት ቃልሾቻችን ስላስተማሩን ፣ አምነ ንበት የምንኖር በራታችን ነው ። መቸስ ያምላካችንን ትእዛዝ ፣ በውድ ይሁን በግድ ፣ ማክበር አለብን ። ያምላክ ትእዛዝ ሲፈልጉ የሚያ ከብሩት ፣ ሳይፈልጉ የሚሸሩት አደለም ፣ ያምላክ ትእዛዝ ከተጣሰ በሰውና በከብት ቸነፈር ይወርዳል ፣ ያምላክ ትእዛዝ ከተጣሰ መሬት የተከሉባትን አታጸድቅም ፣ የዘሩባትን አታበቅልም ። መሬት ትእዛዝ ተላልፋ የተከሉባትን ብታጸድቅና የዘሩባትን ብታበቅል እንኩዋ ፣

በቡቃያው በረድ መጥቶ ያጠፋዋል ፤ ከበረድ በዛፍ ስር ፣ ወይም በሌላ መሸሸጊያ ተሸሸጎ የሚያመልጥ ቢኖር ደግሞ ፣ አምላክ ተምቶ ይልከበታል ። ደግሞ ከዚያ የሚያመልጠውን ትል ፣ ወይም አንበጣ መጥቶ ይበላዋል ፤

እየውልህ እንግዲህ ፣ ሰማይ አፋን ዘግቶ ዝናብ በጊዜው እንዳ ይወርድና መሬት የዘሩባትን እንዳታበቅል ማድረግ ፣ ሰማይ አፋን ከፍቶ ዝናብ ያለጊዜው እንዲወርድና በመሬት የተዘራውን አጥቦ ፣ ጠርጎ ፣ እንዲወስድ ማድረግ ፣ ከዚያ የሚያመልጠውን በረዶ ፣ ተምቶ ትልና አንበጣ ተከታትሎ መጥተው ማጥፋታቸው ፣ ሌላውም የለ ውና የኩብት ፣ የሀልና ያትክልት ጸር የሆነው መቅሰፍት ሁሉ ፣ አም ላካችን ትእዛዙን የሚተላለፉትን ሊቀጣበት ያሰናዳው መላሪያ ነው ። ስለዚህ ፣ ያምላካችንን ትእዛዝ እንድንተላለፍ ከመምከራችሁ በፊት እስቲ ከቅጣቱ የምናመልጥበትን መንገድ አሳዩን ፤ እስቲ ከዚህ ትዛ ዙን የሚተላለፉትን ሊቀጣበት ካሰናዳው መላሪያ ሁሉ የምንከላከል በትን መላሪያ ቀድማችሁ በጃችን አስጨብጡን ፤

ጥላሁን ፣ አንተና ሶፊያ ደጎች ስለሆናችሁ ፣ በጣም እንወዳችሁ ዋለን ። አምላካችንን ደግሞ ሀይለኛ ስለሆነ በጣም እንፈራዋለን ። ስለዚህ ፣ ምንም እንኩንም አንተና ምሽትህ ለኛ ደጎች ስለሆናችሁ ብንወዳችሁ ፣ ከሀይለኛው ፣ ካምላካችን ቅጣት እንደማታድኑን ስለ ምናውቅ ፣ ትእዛዙን መተላለፍ አንችልምና ፣ እሱ ሰርቶ የሰጠንን ስራት ተዉ ፣ ለውጡ ፣ ብላችሁ ባትናገሩ ይሻላል ፤ አሁን ሁለቱ ታላላቅ ቃልቾች ተነስተው የሄዱ በተናገርኸው አዝነው ነው ። እን ደምታውቁት ፣ ቃልቾች የስራታችን ፣ የወጋችን ጠባቂዎችና መሪዎ ችችን ስለሆኑ ፣ እነሱ ሲያዝኑ ህዝቡ በሙሉ ያዝናልና ፣ እንዲህ ያለ የሚያሳዝን ነገር ማድረግ መልካም አደለም ” ብለው ሲጮ ርሱ እዚያ የተሰበሰበው ጣማ ሁሉ ፣ ፈገግታው ሲታይና ህምህም ታው ሲሰማ “ቃልዎ ቃላችን ነው ፤” ማለቱን ፣ ባሉት ሁሉ መስማማቱን ፣ የሚገልጽ ይመስል ነበር ። መቸም አላዩን ከተፈጠረ እንደዚያ እለት ደስ ብሎት አያውቅም ፤

ምእራፍ ፳፪

ቀኝ ገዛማች ዳኛቸው ፍሪሳ

ግራዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ፡ አዲሱን ጠቅላይ እንደራሴ ለመቀጠል ካለቃቸው ፡ ከሞቻቸው አውራጃ ገዢ ታዘው ወደ ጎራ ከሄዱ በጎ እለት ጀምሮ ፡ እዚያ ካንድ አመት በላይ ሲቆዩ ፡ ከመልካም በቀር ፡ ከክፍው ጎዢ ሁሉ ያልተወረባቸው አልነበረም ፤

ወዲያው ከመሄዳቸው ፡ ከጎራ ሰው እንኩዋ ሳይመጣ “እድሜህ ይፍታህ እስራት ተፈረደባቸው” የሚል ወሬ ከየት እንደ መጣ ሳይታወቅ ፡ እዚያው ተገኝቶ ፡ የከተማው ህዝብ ሳምንት ሙሉ እሱን ብቻ እያንጉዋለለ ሲያነፍስ ሰነበተ ። ከዚያ “ ወንጀላቸው የሞት ፍርድ ሊያስከትል የሚችል ፡ በጣም ከባድ ስለሆነ ፡ እንዲያ ያለውን ከባድ ወንጀል ያዲስ አበባው ፍርድ ቤት እንጂ የጎሬው አይቶ ሲፈርድ አይችልም ተብሎ ፡ የፈጥኝ ታሰረው ወደ አዲስ አበባ ሄዱ ” የሚል ወሬ መጣ ። ከዚያ “አዲስ አበባ ሄደው ተሰቀሉ !” ተባለ ። ትንሽ ቆይቶ ፡ “ እንደ በሬ በጅራፍ ሲገርፉዎቸው ፡ “ እኔን ያዩህ ተቀጣ” እያሉ ያዲስ አበባን አውራ ጎዳናዎችና አደባባዮች ሁሉ ከዞሩ በሁዋላ ፡ እግር ከወርች ታሰሩ እንጂ መሰቀልስ አልተሰቀሉም !” የሚል ወሬ መጣ ። ደግሞ ከዚያ በሁዋላ ትንሽ ቆይቶ ፡ “ ሹመታቸውን ተሽረው ከንግዲህ ወዲያ እንኩዋንስ የመንግስት ሰራ የግልም ቢሆን እንዳይሰሩ በጥብቅ ተከለከሉ እንጂ እስራቱም ሆነ ስቅላቱ እውነት አደለም ” ተባለ ። የሚያስገርመው ፡ ከጎራ ሰው መምጣት ከጀመረ በኋላ እንኩዋ ፡ አይተዋቸው የተመለሱ ሰዎች ደህንነታቸውን ሲያወሩ ፡ የየኪ ሕዝብ ከሰማው ወሬ ይልቅ በግራዝማች ዳኛ ላይ ከፋ እንዲደርስባቸው ፡ መከት እንዲወርድባቸው የሚመኘውን ጽኑ ምኞት ማመን ስለ ወደደ ፡ እስከ አንድ አመት ድረስ ያኑ የሚመኘውን ከፋ ማውራቱን ፡ መከት ማውራቱን ቀጠለ ! ካንድ አመት በሁዋላ ብቻ ፡ የግራዝማች ሰዎች እዩመጡ ስንቅም ፡ ሌላ ሌላም እዩ ያዙ ፡ ግራዝማች በበኩላቸው እንዲወራላቸው የሚፈልጉትን እዩ ሰጡ መሄድ ሲጀምሩ ፡ ጠሬውም መልኩን መለወጥ ጀመረ ።

እንደ ቀን እን ጥላሁን ቤት ባላምባራስ ጉደታና አሳዩ ወደ ጠጅ ጥላሁንና ሶሬያ ብርዝ ፣ እዩጠጡ የግራዝማች ዳፕን ነገር አንስተው ሲጫወቱ ፣

“ግራዝማችስ ... ያ ፣ ሲወራባቸው የኖረው ሁሉ ወሽትሆኖ ፣ “ማዋ ዳምጤ” የሚባለውን ሎሌያቸውን የውክልና ስልጣን ሰጥተው ልከውት ፣ መሰንበቻውን ከመሬታቸው አስር ጋሻ ሸጠ ብዙ ገንዘብ ይዘላቸው ሄደ” አለ አሳዩ ።

“እንግዲያ እንዲህ ከሆነማ ፣ መሻራቸው እውነት መሆኑ ነዋ፤” አለ ጥላሁን ።

“መሬት አሸጠው ገንዘብ ግስወሰዳቸው እንኩዋ . . . ከዚህ ለመሻራቸው ምስክር ሊሆን አይችልም” አለ አሳዩ ።

“ታዲያ . . . ርስትን መሸጥ ምን ያመለክታል ?”

“አ . . . መሬት የሚሸጡበት ብዙ ምክናያት ሲኖር ይችላል ፣ ለምሳሌ ?”

“ለምሳሌማ ... አንደኛ ከዚህ ከሄዱ ብዙ ጊዜያቸው ስለሆነ የወሰዱትን ስንቅ ጨርሰው ይሆናልና ፣ ምናልባት እዚያ የሚቆዩ እንደሆነ ተጨማሪ ገንዘብ ያስፈልጋቸዋል ። ሁለተኛ እዚያ የሚቆዩበት ጊዜ እንዳይረዝምና ፣ በዚያው መጠን ኪሳራውም ፣ ሌላ ሌላ ችግራቸውም እንዳይበዛ ፣ ሁሉንም ለማሳጠር ፣ ሁሉንም ባጭር ለመቀረጥ ... ገንዘብን የመሰለ ስለት መቀስ የለም ፣ ልጩም ?” አለ አሳዩ ፣ ትንሽ እንደ መላቅ ብሎ ።

“ግዴለም ይበቃል ፣ ልትሄድበት የፈለግኸውን መንገድ አይቸዋለሁ ። ያው ... እንደ ሁልጊዜው የግራዝማችን ስምና መልክ ለግጥፋት ነው ፣” አለ ጥላሁን ።

“የግራዝማችን ስምና መልክ ለማጥፋት እኔንም ሆነ ሌላ አያስፈልግምኮ ፣ አስቀድሞ በገዛጁ የጠፋ ነው ፣” ሲል አሳዩ እዩላቅ ሁሉም ተያይዘው ሳቁ ።

“መሬት መሸጡ እንኩዋ ... አቶ አሳዩ እንዳለው ፣ ለመሻራ ምልክት ላይሆን ይችል ይሆናል ። ከዛሬ ቀደምም ሶስት ይሁን ፣ አራት ጊዜ ሄዶ እዚያ ሲቆይ ፣ መሬቱን ሁሉ የሸጠበት ገንዘብ አልበቃው ብሎ ከነጋዴም ፣ ከሌላም እዩተበደረ እንኩዋንስ ለሹም ... እዚያ አደባባይ ላበቀለው ሳር - ቅጠል ሁሉ ጉቦ ሰጥቶ ፣ በጉቦ ብዛት

“ክሬ እንዲያው ... መከራከሪ ልልጅ ነው እንጂ ነጋሪም አይ
ሻው ፤ እሱ ደህና አድርጎ ያውቃቸዋል !” አለ አሳዩ ።

“በውነት ደህና አድርጌ አላውቃቸውም ። ለምሳሌ ... እኔ
ስለላቸው ያለኝ ግምትና ፣ ሌላው ሰው ሁሉ ስለላቸው የሚናገረው ፣
ፈጽሞ የተለያዩ ነው ። እስከ ዛሬ ድረስ የግራዝማችን ደግነት ካንድ
ሰው እፍ ለምቹ አላውቅም ፤ ከገሌ በቀር ሳይባል ፣ ሁሉም ተስማ
ምቶ ፣ ክፍ መሆናቸውን ነው የሚናገር ። ስለዚህ እንግዲህ ... እኔ
ደህና አድርጌ አላውቃቸውም ማለት ነው ፤” አለ ጥላሁን ።

“ለመሆኑ አንተ ስለሱ ያለህ ግምት እንዴት ነው? ደግ ሰው
አርገህ ታየዋለህ ማለት ነው ፤” አሉ ባላምባራሱ ፣ በሀይወታቸው
ሙሉ ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ ፣ “ግራዝማች ዳኛ ደግ ናቸው” የሚል
ሰው ሊገኝ ነው ብለው ገርጥዋቸው ።

“ደግ ናቸው” ብዬ ባልምልኛ ሰው የሚለውን ያክል ፣ “ክፍ
ናቸው” ለማለትም አልደፍር ።

“ሰው ሁሉ ክፍ ነው የሚለው ክፍ ስራውን እያዩ ነው እንጂ
እንዲያው አይምሰልህ ። ሁላችንም የምንጠላው ክፍ ስራውን እያዩን
ነው ። አንተስ ... በደግነት የገመትኸው ምን መልካም ሲሰራ አይ
ትህ ነው ?”

“እ ... ቪ ! እናንተ መቸም ‘ክፍ ሲሰሩ አይተናል’ ብላችሁ
ነው የጠላችሁዎቸው ። እኔ ግን ክፍ መስራታቸውን ከናንተ ሰማሁ
እንጂ አሳዩሁም ፤ ስለዚህ እንደናንተ ክፍ የሚሰሩ መሆናቸውን እስ
ካይ ፣ በሰማሁት ብቻ ልጠላቸው አይገባኝም” ነው የምል ። ይህ
ስለ ክፍ ስራቸው ነው ። አሁን ደግሞ ፣ ምንም እንኳን ደግ ሰው
ለመሆናቸው “በቂ ምስክሮች ናቸው” ተብለው ሲጠሩ ባይችሉ ፣
በኔ አስተያየት “በጎ ስራዎች ሲሰሩ አይቻሉህ” የምላቸውን ልናገር ።
አንደኛ ፣ እኛ እዚህ አገር እንደ ደረሰን የምናርፍበት ቤት በተቸገር
ንበት ጊዜ ፣ ቤት ሰርተን አስከንወጣ ፣ ምንም እንኳን ክራይ ብንክ
ፍልበት ፣ በምክትል ወረዳ ገዢው ቤት እንድንቆይ መፍቀዳቸው ፣
ሁለተኛ ፣ ሀዘቡ መታከሚያ አጥቶ እንዳይቸገር ፣ ቤት እስኪሰራ ፣
ትምህርት ቤቱ መታከሚያ ሆኖ እንዲቆይ መፍቀዳቸው ፣ ሶስተኛ
ስለ መሬት አሸንገኖ ማከፋፈሉ ጉዳይ “ይቆጡ ይሆናል” ብለን
ሁላችንም ያን ያክል ስንሰጋ ፣ እንዲያውም አላቡን አመስግነውና
እኛንም አደፋፍረው መስደዳቸው ፣ እኒህና እኒህን የመሰላሉ ፣ እን

ዳንድ ሲያደርጉ ያዩኛቸው ነገሮች አባባ ፣ አሁን እርሱም እንዳሉት።
“ከከፋ ድርጅ ማን የተሰራ ፣ በጎ ነገር እንኩዋንስ በውስጡ ሲኖር
ባጠገቱ ያልሆነ ፣ ፍጹም ከፋ ሰው የሚያደርጋቸው አደሉም ። ስለ
ዚህ ነው ፣ እኔ ሲያደርጉት ያዩሁት ፣ ሰው ሁሉ ባንድ ቃል ከሚናገ
ረው ጋር አልሰማኝ ስላለ ነው...’ ገና ደህና አድርጌ አላውቃቸ
ውም’ ማለቱን የመረጥሁ ።”

“ ባይኔ አይቸ እስካረጋግጥ ሰው ያለውን ሰምቼ ብቻ ሰው አል
ጠላም” ማለትህ በጣም ጥሩ ነው ፣ እግዚአብሔር ይባርክህ ልጄ ፣
ነገር ግን እሱ ሰው አደሉም ፣ አሁን ትደርሰበታለህ ፣ ብቻ የሱን
ነገር ከመጨረሻችን በፊት ፣ እስከ ለናንተ በጎ ስራ እንደ ስራ አድር
ገህ ለተናገርኸው የኔን አሳብ ደግ ልሰጥ ። አሁን “ መልካም ነገር
አደረገ” ብለህ የቆጠርኸው ሁሉ ፣ ከበጎ ነገር ተራ ገብቶ የሚቆጠር
አይመስለኝም እንጂ ፣ እንደ በጎ ስራ የሚቆጠር ከሆነ ፣ “ በጎ ልሰራ”
ብሎ ያደረገው ከሆነ ፣ አንተና ባለቤትህ ከላይ ፣ ከሸዋ ስለ መጣችሁ፣
የምን ግንድ ቅርንጫፎች እንደ ሆናችሁ ባለ ማወቅ ፣ ምናልባት ...
የሾህም ግንድ ቅርንጫፎች እንደ ሆናችሁ እናንተን እሜናለሁ ሲል
ሾህ እንዳይወጋው ፈርቶ ነው እንጂ ፣ በጎ ለማድረግ ወድዶ አይም
ስልህ” ሲሉ ባላምባራስ ራሳቸው በሰጡት ምሳሌ ሪገግ ብለው
የተሩት እስበሳቸው ተያዩና ላቄ ። “አልጨረሰሁም ፣ ልጩስ”
አሉ ቀጠሉና ። “አስጨርሱኝ ። ሁሉተኛ ፣ በሱ አስተሳሰብ ፣ አቶ
ውብቱ ጎራ በስልጣን ላይ እስካለ ድረስ ፣ እናንተን መርዳቱ ቢቀር ፣
አለመጫኔ እንኩዋ ፣ ለሱ ፣ ላቶ ውብቱ ከፍተኛ አራግ እንደ ማቤ
ደር ነው ፣ ስለዚህ ፣ ምን ጊዜም በጎ ማድረግ የባህሪው ስላልሆነ ፣
ለናንተም ቢሆን በጎ አያደርግም እንጂ ፣ የሚያደርግ እንኩዋ ቢሆን፣
በናንተ ለመጠቀም ካልሆነ ፣ እናንተን ለመጠቀም የሚያደርገው ነገር
አለ መስሎጥችሁ እንዳትሆኑ ፣ በዚህ ላይ የምጨምረው ቢኖር ...
ከዛሬ ቀደም የነገርሁዎችሁን ማስታወስ ብቻ ነው ። የግራዝማች ዳንን
ከፋት የሚያክል ነገር ያለ እንደሆን ፣ ምቀኛነቱ ብቻ ነው ፣ ከሱ
በቀር በማናቸውም ምክናያት ፣ የሌላ ሰው ስም ሲመሰገን የለማ እን
ደሆነ ፣ ያን ሰው በቃ ... በጥርሱ ቢነክሰው ፣ ስጋውን በጥርሱ
ቆርራጦ ቢበላው የልቡ አይደርስም ፣ የዚያ ሰው ሞቱ ብቻ የበቀል
ጥሙን አያረካውም ፣ አሁን ... ይህን ሁሉ መናገር የፈለግሁ” አሉ
ባላምባራስ ፣ ለንግግራቸው ማሰሪያ ለመፈለግ ትንሽ ቆም አሉና ።
“ ይህን ሁሉ መናገር የፈለግሁ ፣ ሲሆን ሲሆን ለሽማግሌ ምክራ ዋጋ
ሰጥታችሁልኝ እንድትጠነቀቁ ፣ ያልሆነም ... ‘ ደህና አድርጌ እላ

ወቀውም ስትል በሆኑበት ጊዜ ደህና አድርገህ ስታውቀው
አሁን እንዳልሁት ሆኖ ያላገኘሽው እንደሆነ እንድትታዘቡኝ ነው።

“ሁልጊዜም ለሚሰጡን ምክር ከፍተኛ ዋጋ የምንሰጥ መሆናች
ነን ይመኑ አባባ ! አለ ጥላሁን ።

የግራዝማች ዳገ አሸከር ፣ ማሞ ዳምጪ ፣ አስር ጋሻ መሬታቸውን
ሸጦ ፣ ብዙ ገንዘብ ይዘላቸው መሄዱን አላዩ እን ጥላሁን ቤት
ከተናገረ በሁዋላ ፣ ያው ማሞ ፣ ባጭር ባጭር ጊዜ ውስጥ እዩተ
መላሰሰ ፣ እንደገና ህያ ምርጥ ጋሻ መሬት ሸጦ ፣ በጣም ብዙ ገንዘብ
ለይታው ወሰደላቸው ።

“እኔስ ... የዚህ አገር ሰው ፣ የዚህ አገር ነጋዴ ልብ የለ
ውም ልበል ?” አሉ ባላምባራስ ጉደታ ፣ እዚያው ፣ እን ጥላሁን
ቤት አላዩ ጭምር ሲጫወቱ ፣ የግራዝማችን ልም መሬት ለመግዛት
ሁለት ህብቃት ነጋዴዎች ተጠልተው ሲጋደሉ ሽጉጥ ስለ ተማዘዙ ፣
ሁለቱም ያሊስ ጣቢያ መታሰራቸውን አላዩ ስለ ተናገረ ።

“እንዴት?” አለ ጥላሁን ።

“መቸም ያ ተንኮለኛ ፣ ያ ሰይጣን ግራዝማች ዳገ ፣ የለማ መሬ
ቱን እዩሽጠ ጉዩ የሚሰጥ ፣ ወደዚህ አገር ለመመለስ ተስፋ ፣ ያውም
የታመነ ተስፋ ፣ ቢያገኝ ነው እንጂ ... ወደ ሌላ አገር ፣ በከፍተኛ
ማእረግ እንኩጥ የሚሄድ ከሆነ ፣ ወደዚህ የማይመለስ ከሆነ ፣ ለ
የመሳሰለ መሬት ምንም ቢሆን አይሸጥም ። ታዲያ እንግዲህ የሚ
መለስ የሆነ እንደሆነ ፣ እነዚህ መሬቱን የገዙት ሰዎች ሁሉ ፣ እንኩ
ኖንስ ከሱ የገዙትን ፣ በፊት የነበራቸውን ጭምር ተወርሰው ፣ ባይገ
ደሉ አገር ጥለው ይሰደዳሉ ፣ ይህ ነበር ሬት የሆነው ። ይህንም ሁሉ
ያውቃሉ ፣ “የማልመለስ መስሎቸው ነወይ ፣ ሞቼ የምቀር መስሎ
ቸው ነወይ ፣ የኔን ርስት ደፍራችሁ የገዛችሁ ፣” እያለ ነው አጅራ
ሁሉንም ወርሶ ያሰደዳቸው ፣ አሁንም ለኒህ ሰዎች ወዩላቸው ፣ በኒያ
በፊተኞች የደረሰው እንደሚደርስባቸው የማይጠረጠር ነው ፣”

“ለኔ ደግሞ የሚታየኝ ሌላ ነው” አለ ጥላሁን ።

“ምን ?”

“መቸም አሁን ደምቆ የሚወራው ፣ የግራዝማች ወደ ሌላ አገር
መዛወር ነው ። ታዲያ ... መሬታቸውን ቶሎ ቶሎ መሸጣቸውን
ከሚወራው ወራ ጋር አያይዘን ሰናየው ፣ የሚያመለክተው ነገር ቢኖር

የወረውን እውነተኛነት ለገር መዛወራቸውን ነው ። ግን
 ናያቱም እሳቸው ወደሌላ አገር ከተዛወሩ ፣ እዚህ ከሚቀር ርስት ፣
 ተሸጦ በጃቸው ይዘውት የሚሄዱት ገንዘብ የበለጠ ስለሚጠቅማቸው
 ነው ። ይልቁንም ... እንደምትሉት ስልጣናቸውን መከታ አድርገው ፡
 አላግባብ የያዙት ርስት ካለ ፣ እግራቸውን ከዚህ የነቀሉ አለት ፣
 የዚህ አገር ባለስልጣንነታቸው የቀረ አለት ፣ ባለርስተነታቸው ጭምር
 ይቆራሉ ! ስለዚህ ፣ የዚህ መደሀኒቱ እንዲያ ያለውን ነውረኛ ገብ
 ረት ፣ ቶል ቶሎ ሸጦ ገንዘቡን በኪስ አድርጎ መሸሽ ነው ! ሁለተኛ
 ካሁን በፊት ግራዝማች ዳኘ መሬታቸውን በገዙ ሰዎች ላይ አሁን
 እርሶም እንዳሉት ያለ ግፍ ፣ የግፍ ፣ ግፍ ፣ ከፈጸሙና አሁንም አሁን
 የግራዝማችን መሬት የገዙት ሰዎች ካወቁ ፣ ያለጥርጥር ግራዝማች
 ወደዚህ የማይመለሱ መሆናቸውን ስላረጋገጡ ይሆናል ደፍረው መግ
 ዛታቸው ! ማለት ፣ እነዚህ ሰዎች ፣ የግራዝማችን መሬት ደፍረው
 መግዛታቸው ትሉ ፣ ለግራዝማች አለመመለስ አንድ ምልክት ሲሆን
 ይችላል ። ይህ ነው ለኔ የሚታዩኝ ፣ አንተስ ምን ይመስልህል ?”
 አለ ጥላሁን ወደ አሳዬ ዘወር ብሎ ።

“ ሁለታችሁም ግምት ፣ ወይም ትንቢት ነው የተናገራችሁ ።
 እስቲ እኔ ደግሞ ... ግምቱን ፣ ወይም ትንቢቱን ፣ ልተውና የሰማ
 ሁችን ሳልጨምር ፣ ሳልቀንስ ፣ እንዲሁ እንደ ሰማሁት ልናገር ።
 አዲሱ እንደራሴ ጎራ እንደ ገዙ ፣ አደባባይን የሞላው የግራዝማች
 ከላሽ ፣ ባደባባይ ሲነገር የሚሰማው ግራዝማች የሰሩት ግፍና የሰሩት
 ወንጀል ስለነበረ ፣ መታሰራቸው ፣ ዛሬ መሸቶ ነገ እንደሚነጋ እር
 ግጥ ሆኖ የሚታሰሩበትን ቀን ብቻ ነበር ሰው ሁሉ በናፍቆት የሚጠ
 ባበቀው ። በሁዋላ ፣ ነገሩ ሁሉ እንዲያው በታምር ባህሪውንም ፣
 መልኩንም ለዋወጠና ፣ ግራዝማችም እዚህ አገር በሰሩት ግፍ ፈንታ
 ከዚያ በፊት ፣ ድር በጠላት ጊዜ ፣ ባርበኝነት የሰሩት የጀግንነት
 ስራ ፣ እዚህ በሰሩት ወንጀል ፈንታ ፣ ከዚያ በፊት ፣ ድር በግሚራ
 ጦርነት የጨረሱት ህዝብና ያቃጠሉት አገር ይወራ ጀመር ! ከዚያ
 ባጭር ጊዜ ውስጥ ፣ ከንደራሴው ጋር ፍቅራቸው የጋለ ፣ ጤሌ የሚ
 ያቃጠል ሆኖ በቀን ቢያንስ ቢያንስ ሶስት ጊዜ እዩተጠሩ ፣ ቆይታ
 እያደረጉ ፣ አሹዋሚ ፣ አሻሪ ሆኑ ! አሁን ፣ ለራሳቸው የሞቻን አው
 ሬጃ ገዢነት ሳያገኙ አይቀሩም ፣ የሞቻው አውራጃ ገዢ በቅርቡ ወደ
 ጋምቤላ የተዛወሩ ፣ ለግራዝማች ዳኘ ቦታ እንዲለቅቁ ለማድረግ
 ነው ፣ እዩተባለ በጎራ ይወራላችሁዋል !” አለ አሳዬ ከጎራ የመጣ
 ሰው የነገረውን እንዳለ ደግሞ ።

“ ግንደራሴው ባለሙያዎች ሆኖ አሹኖሚ አሻሪ ከሆነግ ፣ ለራሱ እንኩዋንስ ከሞቻ አውራጃ ገዢነት ፣ ከኢሉባቦር ጠቅላይ እንደራሴ ነት የየኪን ወረዳ ገዢነት ስለሚመርጥ ፣ ወደዚህ ላይ መለስ ቢቀር ምን አለ በሉኝ ! ” አሉ ባላምባራስ ።

“ እንዴት ገ ለምን ገ ? ” አሉ አሳይና ጥላሁን ፣ ባንድ ላይ ።

“ ሀ ! እንዴት ! እንደሱ ላለ ስስታም ፣ እንደሱ ላለ ሆዳም ... የኪ ያለ ታዛቢ ጉንጭ እስኪፈጥጥ ጎርቦ ፣ ጉርጭ እስኪታነቅ የሚሞጥበት ፣ ሰሞራ ቦታ ነዋ ። ” ለ.ሉ ባላምባራስ ፣ ስስታሙ ግራዝማች ዳኘ ጉንጫቸው እስኪፈጥጥ ሲጎርቡና ጉርጭቸው እስኪታነቅ ሲሆኑ ምን እንደሚመስሉ ለማሳየት ውብ ፈታቸውን አከፍተው ፣ ሁሉም ባንድነት ይሰቅ ጀመር ። “ ሀ ! ለምን ይሉኛል ! ከጥቅም ይልቅ ከብርና ስም የሚመርጡ ፣ ልብ-ኩሩዎች ናቸው እንጂ ... እንደ ግራዝማች ዳኘ ያሉት ሆዳዎች ፣ ስስታዎች ናቸው ? ” አሉ ባላምባራስ ቀጠሉና ፣ እንደ መቆጣት ብለው ።

ባላምባራስ ጉደታ አልተሰላቀም ፣ እውነታቸው ነው ። ጥቅማቸውን ከሁሉ የሚያስተዳድሩ ሰዎች ፣ ፍቅረ ንዋይ የሚጸናባቸው ሰዎች እንዲያ ያሉጥቅም ከሚገደልባቸው ፣ እንኩዋንስ ሹመት ፣ እንኩዋንስ የክብር ስም ፣ እንቲ መባላቸው ቀርቶ አንቺ ቢባሉ ግዴላቸውም !

የግራዝማች ዳኘ ወሪ ከሄዱ ጀምሮ ፣ ቅን እያለፈ ሌላ ቀን በተተካ ቁጥር ፣ አብሮ እየተለዋወጠ የየኪን ሰው ግራ አጋብተት ፣ አስጨንቆት ሳለ ፣ በመጨረሻ እውነተኛውን ወሪ ውበቱ በዛብህ ይዞ መጥቶ ሲሰማ ሁሉም ጸጥ አለ ። ሁሉም አረፈ ፣ የሚወዱትን ፣ የሚመኙትን ለማግኘት ፣ ትንሽ እንኩዋ የተሰፋ ብርሃን ማየቱ የሚያስጨንቀውን ፣ እረፍት የሚነሳውን ያክል ፣ የሚወዱት እንደግዳነኝ እርግጠኛውን ማወቅ ፣ ተሰፋ መቅረጡ ያሳርፋል ፣ ግራዝማች ዳኘ ሞተው ይሁን ታስረው ፣ ወይም ተሸረው ፣ ወይም ሌላ ፣ ማናቸውም አይደርስ ደርሶባቸው ፣ ወደ የኪ እንዳይመለሱ ፣ እዚያው በሄደበት እንዲቀሩ ፣ የየኪ ሕዝብ በጣም የሚወደው ፣ አጥብቆ የሚመኘው ነገር ነበር ። ከሄዱ ጀምሮ ፣ “ ተሻሩ ፣ ታሰሩ ፣ ተገረፉ ፣ ተሰቀሉ ፣ ተገደሉ ” እየተባለ ሲወራ ፣ ሁሉም በየ-በኩሉ በሰማው ላይ ትንሽ የሚመኘውን እየጨማመረ ፣ የሰማው ትንሽ ተጨማሪበት አላጠግባቸው ሲል እየፈጠረ ሲያወራ ፣ ሲጨንቅ ፣ ሲታመስ ፣ ሲተረመስ ፣ ካንድ አመት በላይ ኖረ ። በመጨረሻ ውበቱ እውነተኛውን ፣ ግራዝማች ዳኘ የቀኛዝማችነት ግዢን ተሰጥቶቸው ፣ ወደ የኪ ለመመ

ለሰ በመለገጥ ላይ መሆኑን ፣ ቀደምት ወይንም ሲያወራ ፣ የየኪ ሕዝብ ፣ ያ ካመት በላይ ሲሰጥው የኖረው የሚያስገጥሙ ወራ ሁሉ ፣ ያ ካመት በላይ ሲያየው የኖረው ጥሩ ህልፍ ሁሉ ፣ ያ ካመት በላይ ሲያየው የኖረው የተስፋ ብርሀን ሁሉ ፣ አሰት ፣ አታላይ ፣ አሳሳች መሆኑን ተረድቶ ተስፋውን ሁሉ ቆርጦ ፣ ግራዝማች ዳኘ ከፈጣሪ የታዘዙበት ፣ የማይለቁ ፣ ከፋ ቁራኛ መሆኑን ተቀብሎ ደጥ አሰ = አረፈ ፤

ውበቱ በዛብህ የኢሉባዐር ያክትል በኸሮንድ ሆኖ ከመስራቱም ሌላ ፣ እዚያው ኢሉባዐር ከሁለት ዓመት በላይ በተጠባባቂ የኖ በገዢዎቹን ሲሰራ ባሳዩው የሰራፍ ከበላይም ሆነ ከበታች ሰራቶ ጥቅ ጋር የመግባባት ችሎታ ፣ ዋና በገዢዎቹ እንዲሆን በቶሊዜው ነሬ እዩሄዶ ሰራውን የተመለከቱ ተቆጣጣሪዎችም ፣ የበገዢዎቹ ችን ያመት ጠቅላላ ሪፖርት የሚያመዘገቡ ፣ ለዲስ አበባ ያሉት የገ ዝብ ሚኒስቴር ሹማምትም ተስማምተው አሳብ ስላቀረቡ ፣ እዚ ያው ባለበት የኢሉባዐር በገዢዎቹ እንዲሆን ተወስኖ ነበር ። ነገር ግን በሀብቱ ፣ በተለይ በጎረ ከተማ ዙሪያ ባሉት ለም የቡና መሬቶች ላይ አይኖቸውን የጣሉ የጠቅላይ እንደራሴው መስሪያ ቤት የበላይ ሹማምት ፣ ምናልባት እሱ ከዚያ የተነሳ እንደሆነ አይደለም ፣ እንደ ወርቅ ማዕድን ባለቤታቸውን በሀብት የሚያዘገቡ መሬቶች ፣ በግዢ ፣ ወይም በሌላ መንገድ ለማግኘት ፣ “ዕድል ይኖር ይሆናል” በማለት ፣ ለሱም ፣ ለመንግስቱ ስራም ያሰቡ መስለው ፣ ተንኮላቸውን ሸር በው ፣ በገቢውም በደረጃውም ፣ ከፍተኛ ወደ ሆነው አገር ፣ ወደ ከፋ ጠቅላይ ግዛት ጅም እንዲዛወር አስደረጉ ።

ውበቱ ፣ ወዳጆች መስለው በሱ ከሳራ መጠቀም የረለጉትን ሰዎች ተንኮል ቶሎ ስለ ተረዳው ፣ የሮኻ ትምህርት ያለው ሰው ከጅም በደመወዝ ቀጥሮ ወሰዶ ፣ በደመወዙ ላይ ከተጣራ ትርፍ ከመቶ አስር አበል ሲሰጠው ተዋውሎ ፣ በዘመናዊ ያሰራር ዘዴ እዩሰራና እያሰራ እንዲጠብቅለት መሬቶቹን ሁሉ ሰፍሮና ቆጥሮ አስረክቦት ፣ ምሽቱ ለጅም ቤታቸውን አለናድታ ለመቆይት ጉዋዛቸውን አስጭና ፣ ልጆ ችን ይዛ ፣ ከጎረ በቀጥታ ወደ ጅም ስትሄድ ፣ እሱ ባመት የሚፈቅ ድለትን ያንድ ወር እረፍት ለማረፍና ፣ ወዲያውም ከነ ጥላሁንና ከነ ኢሳይ ለመሰነባበት ወደ የኪ ሂደ = ጥላሁንና ሶፊያ የውበቱን መም ጣት ካሰራ አምስት ቀን በረት ጽፎታቸው ፣ ሰምተው ስለነበረ ፣ ሶፊያ ለጅምን ለማየት በብርቱ ናፍቆት ስትጠባበቅ ፣ ጉዋዛ አስጭና በቀ

ጥቃ ወደ ጅግ መሄድዎን ውበቱ ሲነግራት ፡ እኩርታ ፡ ሁለት ቀን
ሙሉ ንግግር ከልክላው ነበር ። በሁዋላ በሱ ማባበል ብዛትም ፡ በጥ
ላሁንና ባሳዬ አማላጅነትም ታረቀችው ።

“ እንተሰ ይሁን በጀ ፤ መቸም ወንዶች ልባችሁ . . ካለት ደን
ጋይ የተሰራ ፤ ምንም የማይሰማችሁ ስለ ሆናችሁ ሰው የሚያስብ ፤
የሚናጭቅ አይመስላችሁምና ፤ አንተ ወደዚህ ስትመጣ እስከ በቀ
ጥቃ እንድትሄድ አገዘሀት ይሆናል ፤ እኔን የገረመኝ ያቺ ፤ ‘ ፋኖየ’
አንተ ያልሀትን ሰምታ ፤ ልብዎ ችሎላት ፤ ሳታየኝ መሄድዎ ነው ፤
እኔ ብሆን ባላረግሁት ፤ ” አለች ሶፊያ ፤ ከውበቱ ጋር የታረቁ እለት።

“ በራሴ ፡ በምሽቴ ፡ በልጆቼና እንዲያው . . በምወደው ሁሉ
ምዬ በነግርሽ አላምነኝ ካልሽ እንዴት አድርጌ ብነግርሽ ነው የም
ታምኒኝ ፤ ‘ ምንም ቢሆን ውሮየን ሳላይ ከዚህ አገር አልሄድም’ በላ
ለች ተጣልተን ፤ ገላጋዩን ሁሉ አሸንፋ ነበር አልሁሽኮ ፤ በመጨ
ረሻ እኔ እይቻችሁ ሄጄ ስተካላት ፤ ፈንታዋን መጥታ የረለገችውን
ያክል ብትቆይ ላልቃወም ውለታ ስለገባሁ ነው . . በዚህ ተሰግም
ትን የሄደች ። መቸም ያን ያዩሽውን ግትልትል እቃና ጉጥዘን ሁሉ
ጭና ፤ በዚያ ላይ ትልቁ እንኩዋ ግዴለም ፤ ጫቅላ ልጅ ይዞ ፤ የወር
መንገድ በዚህ ዞሮ ጅግ መሄድ አይቻል ፤ ስለዚህ ወይ አሁን እንደ
ተሰማማነው በዩተራ መምጣት ፤ ያለዚያ . . . ሁለታችንም በቀጥታ
ወደዚያው መሄድ ፤ ሁለታችንም አለመምጣት ነው ፤ ” ሲል ውበቱ
የመጨረሻ ክፍል ንግግሩን በቀልድ አጠይቀ ፤

“ እሱማ . . ይሻል ነበር ፤ ጭራሽ ባትመጣ ፤ በዚያው እንደ
ሰዋ ብትሄድ ጥሩ ነበር ፤ ” አለች ሶፊያ እንደሱ በቀልድ መልክ ።

ብቻ ውበቱ መጀመሪያ እንዳቀደው የረፍት ጊዜውን ፤ እንዲን
ወር በሙሉ ፤ ከነ ጥላሁን ጋር ፤ የኪ ማላለፍ አልፈለገም ። እሱ
የኪ በገባ በስምንተኛው ቀን ፤ ቀኛዝማች ዳኘ ወደ የኪ ለመመለስ
ከጎራ ተነስተው ፤ እግረ መንገዳቸውን እትውልድ አገራቸው ፤ አልጋ
ደርሰው ለማለፍ ፤ ወደዚያ መሄዳቸውን ሲሰማ ፤ የኪ በሚገቡበት
ጊዜ እዚያ ቆይቶ እንዳይገናኛቸው ቀድሞ መውጣት ፈለገ ። ምክና
ያቱ ፤ ቀኛዝማች ዳኘ ገና ግራዝማች ሳሉ ፤ ወደ የኪ የሚመለሱ መሆ
ናቸውም ገና ሳይታወቅ ፤ በጎራ ፤ ‘ ባይሾሙ ሊያሾሙ ይችላሉ’
ተብለው ደጅ ከሚጠነዋቸው ሹማምት እንዲ ውበቱ ስለነበረ ፤ ጥዋት
ቢቀሩ ማታ ፤ ብዙ ጊዜ ግን ጥዋትና ማታ ፤ እቤቱ ሳይደርሱ
የሚያልፍ ቀን አልነበረም ፤ እሱም አከብሮ ተቀብሎ ፤ ደህና አድርጎ

አስተናግዶ ይሸገገገገል ለ ነገር ግን ከአሉባቦር ወደ ከፋ ጠቅላይ ግዛት መዛወሩ ተረጋግጦ ሲታወቅ ፣ ቤቱን እርግፍ አድርገው ተወትዩ እንዲያውም አይሆንም እንጂ ፣ አይባባይ እንኩዋ ድንገት ሲያጋጥ ግቸው ፣ ሰላምታ እንዳይሰጡት ያላዩ ለመምሰል ረታቸውን እያዞሩ ሲሄዱ ብዙ ጊዜ ያያቸው መሰለው ። ስለዚህ ፣ እንዲህ ያለ ስሜት ፣ የሚያሻክር ሁኔታ በመሆኑ ገባቸው ተፈጥሮ ሳለ ፣ እዚያ መገናኘቱ ሁለቱንም ፣ “ባልተገናኘን” ፣ የሚያሰኝ ነገር ሊያሰክትል ስለሚችል ፣ “ከዚህ ሁሉ ቀድሞ መሄድ ይሻላል” ብሎ በዚህ ቆረጠ ።

“እኔኮ ‘አንድ ወር አቆያለሁ’ ስትል ሰምጽ ፣ እውነት መስሎኝ ፣ ልጠይቅህ ያሰብሁትን ብዙ ነገር ... ‘መቸም ጊዜ አለን’ ብዬ አልጠይቅሁህም” አለ አሳዩ ፣ አንድ ቀን ምሳ አሱ ቤት በልተው ሲጓዙ ፣ ውበቱ አሳቡን መለወጡን የውሸት ምክናያት ፈጥሮ ሲነግራቸው ። ጥላሁን ከነምሽቱ ፣ ያላዩ ምሽት ፣ የውብዳርና ባለ ምባራስ ጉዳታቸው እዚያ ነበሩ ።

“ልትጠይቁኝ የፈለግኸው ምን ናርዋል ፣ አሁን አትጠይቁኝም ፣”

“ነገ - ከነገ ወዲያ እሄዳለሁ” ካለህ ስንቱን ጠይቃህ ለስንቅ መልስ ለትሰጠኝ ትችላለህ ፣ ነገ ፣ ከነገወዲያ የምትሄድ ከሆንህ ፣ ለወሬው ያለን ጊዜ ሳሬ ፣ ዚባዛ ነገ ጭጥር መሆኑክ ነው ። ታዲያ ይህ ጊዜ እንኩዋንስ ለመልሱ ጭጥር ለጥያቄው ብቻስ ይበቃል?” አለ አሳዩ ፣ ውበቱ እዚያ አብርጥቸው የቆዩበት ጊዜ ምን ያክል አጭር መሆኑን አጋኖ ለማሳዩት ያክል ።

“አ... ይ ፣ ለጥያቄህ ሁለት ቀን የማይበቃ ከሆንህ ፣ ለመልሱ ወርም መብቃቱን እንጂ ፣ ወርም አይበቃ ይሆናል ፣” አለ ውበቱም በመቀለድ ።

“እስቲ የናንተን ሁለት ቀን የማይበቃው ጥያቄና ወር የማይበቃው መልስ በቀጠሮ አቆዩና ፣ እኔ አንድ አጭር ጥያቄ እንደጠይቅ ነቀድልኝ ፣ በገርግንድ ውበቱ” አሉ ባላምባራስ ጉዳታ ፣ የሞላ የጠጅ ብርጭቆዎቸውን ፋት ብለው አጉድለው እራታቸው ተከሉና ።

“ምን ፣” አለ በሽርግንድ ውበቱ ።

“ይህ ዲያብሎስ ፣ ይህ ጸኛቸው ፍሪላ ፣ በዚህ አገር ህዝብ ላይ የሰራው አይሰሩ ስራ ፣ የሰራው ወንጀል ስላልታወቀ ነው ፣ ወይስ ስለ ታወቀ ‘አበጀ’ ተብሎ ነው ፣ በማእረግ ላይ ማእረግ ተጨምሮለት ፣ ያኑ የለመደውን ስራ እንዲቀጥል ወዲህ ተመልሶ የመጣ ፣”

“እኔም ‘ብዙ ነገር ልጠይቃለሁ እሰቢ ነበር’ ካልሁት እንደ ያህ አሁን ባላምባራስ ያነሱት ፡ የግራዝማች ፣ ይቅርታ የቀኝዝማች ዳን ነገር ነው ። ከዚህ ከመሄዳቸው ጀምሮ ተሻፍረው ፣ ታሰሩ ፣ ተገረፉ ፣ ተሰቀሉ ፣ ምን ስንቱን . . . እየተባሰ መላት ሲወራግቸው ናሮ ፣ በመጠራረሻ ያ ሁሉ ቀርቶ ፣ እንዲያውም የግእረግ ስም ተጨምሮላቸው ፣ ወደዚህ መመለሳቸው የሚያስገርም ነው ፤ ይህ ሲሆን ይቅ ሳል ብሎ ያለበ . . . ከባላምባራስ በቀር የለም ፤” አለ አሳዩ ፣ ወደ ባላምባራስ ጉዳታ ባገጠው አመልክቶ ውበቱ መልስ ከመስጠቱ በፊት፣ ብርቱቆውን እንስቶ ከጠጁ ሁለት ጊዜ ተጎንጭቶ መልሶ አስቀመጠና ።

“ኩም . . . ፤ የ . . . ቀኝዝማች ዳን ነገር መቸም ያሳስገረመው የለም ፤” አለ ፣ እይነን እራቱ ከተቀመጡት ሰዎች ራስ አሻገሮ አግድግዳው ድምድም ላይ ተከሉ ። “ልክ ነው ፤ የላቸው ነገር በውነት የሚያስገርም ነው ፤ የከሰሳቸው ሰውና የተከሰሱበት ወንጀል እጅግ ብዙ ስለ ነበረ . . . ‘ጥፋታቸው ስላልታወቀ ነው ፣ በግልጽ ላይ ግእረግ ተጨምሮላቸው ወደ ጥንት የግዛት አገራቸው እንዲመለሱ የተደረገ’ ለማለት አይቻልም ። ብቻ ባንድ ታምራዊ ምስጢር ያ ሁሉ ከላሽ ፣ ያ ሁሉ አቤት ባይ ፣ አቤት ያለበት ቁጥር ስፍር የሌለው ወንጀል የሚያሾምና የሚያሸልም ጀብዱ እንደሆነ ሁሉ ፣ ያ ሁሉ አቤቱታ ፣ ያ ሁሉ እግዚአታ የግራዝማች ዳን ወንጀል ፣ ‘በደላቸውን ይቅር በሉልን’ ለማለት እንደ ተደረገ ሁሉ ፣ ወንጀላቸው ተፍቶላቸው ፣ ከበደላቸው ታዋቢው ፣ ጠርተው ፣ ደንገት ባለመኖሩ ሆነው ሲገኙ ፣ ያ ሁሉ አቤት ባይ ወደት እንደ ደረሰ . . . እንኛ ፣ ዳብዛው ጠፋ ፤” አለ ውበቱ ረገገ ብሎ ፣ መጀመሪያ ባላምባራስን ፣ ከዚያ የቅሩትን ሁሉ ፣ እንደ ጊዜ ባይት ገረፍ አደረገና።

“ታዲያኮ እንዲህ ያለውን ታምራዊ ምስጢር ፣ እንዲህ ያለውን . . . የሚያስቀጣውን ወንጀል ወደሚያሾምና የሚያሸልም ጀብዱ ፣ ‘የቅጡ ልንን’ አቤቱታ ፣ ወደ ‘ሹመልን’ እግዚአታ የሚለውጥ ታምራዊ ምስጢር ብናውቀው ባልጠላን ፤” አለ አሳዩ ፣ እንደ መሳቅ ብሎ ።

“መቸም . . . እዲሁን እንደራሴ ፣ መልካቸውን እንኩዋ ባታውቁ ሰማቸውን ላትሰሙ እንዳልቀራችሁ ተሰፋ አደርጋለሁ ፤” ሲል ውበቱ ሁሉም ፣ “አለሰማንም” ለማለት ራሳቸውን ነቅነቁ ።

“ሚኒስትርኮ የነበሩ ሰው ናቸው ፣ እንዴት ሰማቸውን ላትሰሙ ቀራችሁ ፣ ገእኔ ገና አዲስ አበባ ጎምሀርት ቤት ባለሁ ጀምሮ ሰማቸውን

ይህና አድርጎ አውቃለሁ። ጥሩ ሰዎች ናቸው ተብለው ከሚመሰገኑት ሚኒስትሮች መሀከል አንዱ ነበሩ። ” አለና እዚያ ካሉት መሀከል የሚ ናገር እንዳለ አንድ ባንድ ባይኑ ቢጠይቅ፡ ሁሉም የሱን አፍ እዩተው ለኩኔ ዝም ሰላሉ፡ ስለ እንደራሴው የሰማውንና የሚያውቀውንም፡ በሰ ጣውና በሚያውቀው መሰረት፡ “የማያጠራጥር እውነት ነው” ብሎ ያመነበትንም መናገር ጀመረ።

“እንደራሴው” አለ ውበቱ፡ ከምን እንደሚጀምር ጠፍቶት ትንሽ ጣራ ጣራውን ሲመለከት ቆይቶ። “እንደራሴው ጣሊያኖች ኢትዮጵያን በወረሩበት ጊዜ በትምህርት ላይ የነበረውን ትውልድ ሲጨርሱ፡ መል ካም እድል ረድቶዋቸዋል፤ አምልጠው ወደ ውጭ አገር ከተሰደዱት መሀከል የነበሩ፡ ከዚያ ሲመለሱ እንደ ስደተኞች ሁሉ፡ ባገር ፍቅር የመጀመሪያውን ግእረግ እንዲይዙ የታዘዘላቸው ከመሆናቸውም ሌላ፡ ትጉ፡ ቅንና ንጹህ ሰራተኛ መሆናቸው ደምቆ ይወራላቸው ስለ ነበረ፡ ሁልጊዜም በከፍተኛ ደረጃ፡ በልዩ ልዩ መሰሪያ ቤት እዩተዘዋወሩ ሲሰሩ ቆይተው፡ ከዚያ መጀመሪያ የሰራ ሚኒስትር፡ ቀጥለው የፍርድ ሚኒስትር የነበሩ ናቸው። ባዲስ አበባ የቡዋልት ከበብ ዙሪያ እንደሚ ወራው ከሆነ፡ በልቶ ግብላት የሚያውቅ ሁሉ፡ እንኩዋንሰ በሚኒስት ሮነት፡ ከዚያም በታች ቢሆን፡ ሁለት ሶስት አመት በሰራ ሚኒስቴር ውስጥ ስልጣን ይዞ ሲሰራ የቆዩ ሰው፡ ከዚያ በሁዋላ ምናልባት . . ሽባ እንዳይሆን፡ ወይም በግሩ መሄድ እንዳይጠፋው ካልሰጋ፡ አድሜ ወን ሙሉ ካልጋ ሳይወርድ እዚያው ከጌትነቱ ጋር እንደ ተቃቀረ ተኝቶ መናር ነው።” አለና ውበቱ ከፈገግታ ጋር፡ “ይህ መቼም የቡዋልት ከበብ ሰዎች ወሬ ለማጠፈጥ ብዙ ቅመማ ቅመም መጨመር ስለሚወዱ፡ ከዚያ አንዳንድ መሆኑ ክደጠረጠርም። ነገር ግን፡ ወሬ ለማጠፈጥ የተጨመ ረው ቅመማ ቅመም ቢቀንሰም፡ የሰራ ሚኒስቴር ትንሽ ቆርሶ የማይጎ ረስበት ቤት ስለሆነ፡ ለሚያውቅ ሰው፡ ጠግቦ በልቶ አብልቶ የሚያጠ ግቡበት ነው።” ሲል ሁሉም ተያይዘው ይስቁ ጀመር።

“እውነቱንክ ነው” አለ ውበቱ። “ቀልድ እንዳይመስላችሁ፤ እውነቱን ነው። ብዙ መቶ ኪሎ ሜትር አውራ ጎዳናዎችን፡ ያይርጥላን ሚዳዎችን፡ ትላልቅ ግድቦችን፡ ድልድዮችንና፡ ልዩ ልዩ ህንጻዎችን ለመስራት የሚሜረቱ የፈረንጅ ኩባንያዎችና ሌሎች ተቆዋራጮች በቅድሚያ ለሰራ ሚኒስቴር ሹማምት ይዘው የሚቀርቡት ገጸ በረከት በሚሊዮን፡ “እጅግ አነሰ” ሲባል፡ በመቶ ሺህ ቤት፡ የሚቆጠር እንደ ምንም ቢሆን ከዚያ ሊያንስ የማይችል ነው። ስለዚህ ነው። “የሰራ ሚኒ

ሰቅር ትንሽ ቆርሶ የግዴታነረሰበት ቤት ነው የሚባለው። ታዲያ እንገዳህ፣ እንዲህ ባለው ቦታ፣ እንደ አዲሱ እንደራሴያችን ቅንና ንጹህ መሆናቸው ደግሞ የሚጠራላቸው ሰዎች ግድረት ጥሩ ዘዴ መሆኑ በሌላ ስራ መሰብሰብ፣ ነበር። መጀመሪያ የሰራ ሚኒስትር ሆነው የተሾሙ ። ብቻ።”

“ቆይ አስቲ፣ እንደ ያልገባኝ ነገር አለ ። ገጸ በረከት ያልሸው መቸስ ጉቦ አደለም?” አለ ጥላሁን፣ አቁጥሮጦ።

“ልክ ነው፣ ጉቦ ያለም ስሙ፣ ገጸ በረከት የክርስትና ስሙ ከመሆናቸው በቀር ነገሩ ያው። እንደ ነው።”

“እኔ ይሁን” አለ ጥላሁን አቁሳቀ። “ግዴታ ይሁን ። ብቻ እንደራሴው ቅንና ንጹህ መሆናቸው የታወቀላቸው ከሆኑ፣ ጉቦ በልተው ግብላት ያውቃሉ” ተብለው፣ “ትንሽ ቆርሶ የግዴታነረሰበት ቤት” ባለሽው፣ “በሰራ ሚኒስትር ተሾሙ” ያልሸው “እንዴት ነው፣ ለልገባችን ተግታብኝ!”

“የሚፈለገውም እሱ ነው፣ የሚፈለገው ነገሩ እንዳይገባ፣ እንዲያታታ ነው” አለና ውበቱ አቁሳቀ፣ “እኔም ሰዎች የግዛ ሰዎች አደለም” አለ ቀጠለና ። “ይህን የሚያስተናብሩ ሰዎች ተራ ሰዎች እንዳይመለሱህ፣ ያደረገ ከግንጸት ንጹህን ግሳደና እንደሚቀልል ሁሉ፣ የጉቦ ስሙ ያለውን ሰው እንዲያ ያለ አሙሉን ከግብተው፣ የሌለውን ግብተኛ እጅግ ቀላል መሆኑን ደህና አድርገው የሚያውቁ መጥራት ናቸው። ስለዚህ። ፈት ባያውቁም በቀላሉ እንደሚገኙ ሙሉ እምነት ነበራቸው!”

“እረ ለመሆኑ እነዚህን። ‘የሚያስተናብሩ’ የምትላቸው ሰዎች፣ ጉቦ በልቶ በግብላት የሰለጠነ ሰው አጥተው ነው በሙያው ለምን የሌለው ሰው ገና፣ ‘አንድ’ ብለው ግሰልጠን የሚፈልጉ?”

ውበቱ ለተጠቅሞት መልስ በመስጠት ፈንታ፣ ጠጅ የጥላ ብርቶ ቆውን እንስቶ እስኪጋመስ ጠጥቶ አስቀመጠና፣ ባንጸሩ ወዳለው የገደ ግዳ ደምደም ዝም ብሎ በረገገታ ሲመለከት ቆይቶ “አደለም፣ እጥተው አደለም” አለ፣ ፈንታ እንዳለ አይናቹን ዜድምድሙ ለውርዶ እጥላሁን ላይ አሳርፎ። “አጥተው ሳይሆን፣ ንጹህ ስም ያለው ሰው ጉቦ መብላትና ግብላት ግብተኛ የሚመርጡ በሁለት አበይት ምክናያቶች ነው ። እንደኛ፣ ንጹህ ስም እንደ ንጹህ መጋረጃ ጥሩ መሸሸጊያ ነው። እሱን በፈት ጋርዶ፣ በሱ ሁጥላ ተሸሽን የፈለጉትን እንደሚፈልጉ እርርን ቢበሉ አያላይም!”

“ልክኮ ነው፤ በጥርገድ እውነቱን ነው። አላላፊዎች ከተጠነቀቁ ምግብ በነኩበት እጃቸው መጋረጃውን ካልነካኩ፤ ከመጋረጃው ውስጥ ያሉት ምን እንደሚበሉ፤ ወይም እንዴት አድርገው... ረትፍተው ይሁን አገንፍተው እንደሚበሉ ግንኙ ሊያውቅ አይችልም፤” ሲሉ ባላምባራስ ጉደታ አቅጥርጠው፤ እነዚያ ያሉት ሁሉ ይሰቅጡ ጀመር።

“እየውልህ” አለ ወብቱ፤ ባላምባራስ አቅጥርጠው በተናገሩት ከሌሎች ጋር ሲሰቅ ቆይቶ። “እየውልህ፤ ገደህ ሰዎች አሁን ባላምባራስ እንዳሉት፤ እንደ ገደህ መጋረጃ እንዳይነካካ ብቻ አላላፊዎች ከተጠነቀቁ፤ በሱ ሁዋላ ተሸሽገው የሚበሉትም፤ የሚያበሉትም ሰዎች ምን እንደሚበሉና እንዴት እንደሚበሉ ሳይታወቅባቸው ብዙ ጊዜ ሊቆዩ ይችላሉ፤ ይህ ነው ገደህ ስም ያለው ፈልጎ ጉቦ መብላትና ግብላት ግብተማር የሚመረጥበት አንዱ ምክናያት፤ ሁለተኛው...” አለና አሁንም ብርጭቆውን አንስቶ ከጠጁ ሁለት ጊዜ ተገንጭቶ ካስቀመጠ በሁዋላ፤ እንደገና ዝም ብሎ በፈገገታ የገደገዳውን ደምደም እያሻ ገረ ሲመለከት ቆይቶ። “ሁለተኛው ምክናያት፤ ‘ነውረኛ ለሆነ ሁሉ፤ ገደህ ጎረቤትን ነውረኛ ከግድረግ የተሻለ የነውር መሸፈኛ አይንኝም’ የሚሉት ነው፤” አለ ፈገግ እንዳለ ጥላሁንን እያዩ። ጥላሁን በጥያቄ አይን ወብቱን እየተመለከተ ዝም አለ።

“በነውረኛች መሀከል” አለ ወብቱ ተጥሎ፤ ሁለተኛ ምክናያት ያለውን ለማብራራት። “በነውረኛች፤ ለምሳሌ... እንበል፤ በጉቦኞች መሀከል፤ አንድ ገደህ የተገኘ እንደሆነ፤ ወቅሶ እንዳያስወቅስ፤ አዎቶ እንዳያሳግ፤ እንደ ምንም አድርገው እሱንም ለነውራቸው ተከፋይ እንዲሆን ግድረግ አለባቸው፤ እንዲያውም...” አለ፤ አይኖቹን ከጥላሁን ላይ አንስቶ ሳያረግብ ፊት-ላፊት ተክሎ ትንሽ ሲያስብ ቆይቶ። “እንዲያውም ይህ ከሞላ ጎደል የሰው ሁሉ ጠባይ ነው ማለት ይቻላል። ግንኙ ሲሆን፤ እንኩዋንስ ነውረኛ ደህና ሰውም ሲሆን፤ ለመልካም ሥራ፤ ለታላቅ ስራ ነው እንጂ ለብቻው ባለቤት መሆን የሚፈልግ፤ ለክፋና ለወራዳ ሥራ ብቻውን ባለቤት መሆን የሚፈልግ የለም፤ ብቻ... ይህ ሁሉ እንኩዋን ጥላየ “ገደህ ሰው መሆናቸው የታወቀላቸው ከሆነ፤ እንዴት ጉቦ በልተው ያበላሉ ተብለው ለስራ ሚኒስትርነት ተመረጡ፤” ብሎ ስለ ጠቆቀኝ ነው እንጂ፤ ልነግራችሁ የፈለግሁት ሌላ ነው። አሁን ልነግራችሁ የፈለግሁ፤ እንደራሴው ከማደፍና ከመገደፍ እጃቸውንም፤ ህሊናቸውንም፤ አንጽተው መስራትንና፤ ከሰው ለህግ መታዘዝን የመረጡ ሰው በመሆናቸው፤ ይህ እንደ ብርቱ ጥፋት ጭጥር ከሚኒስትርነት ደረጃ ወርደው በእንደ ራሴነት ወዲህ እንዲመጡ ስላደረጋቸው፤ አሁን... በዘመድ ምክር ብዛት ባለፈ ጥፋታቸው ተጸጽተው

ይህን፡ ወይም ረርተው፡ የተሰማደ ያሰራር መንገዳቸውን ረጸመው
የለወጡ መሆናቸውንና፡ ግራዝማች ዳንቻ ለተከሰሱበት ወንጀል የሚ
ገባ ቅጣታቸውን በማግኘት ፈንታ፡ የቀኛዝማችነት ግዝረት ተወያይ
ላቸው ወዲህ እንዲመለሱ የተደረገበት ምክናያት ከዚህ ጋር የተያያዘ
መሆኑን ነው።”

“ይቅርታህን፡ በል ቀጥል ። ብቻ . . . ቢሆንም መጠቆኑ ለላከፋ
ሁኖ፤ ባልጠይቅ ኖር እኛ የግናውቀውን፡ እንተ የምታውቀውን የገብ
ምስጢር አታስተጋረንም ነበር!” ሲል ገላሁን ሁሉም ሳቂ ።

“በል ገደለም፤ እሱ ሌላ ምክራፍ ስለሆነ፤ ይህን የጀመርነውን
ወርሰን ሌላ ጊዜ እንነጋገርበታለን” አለና ውብቱ፤ ገላሁን በተናገ
ረው አሸመር እንደ መሳቅ ብሎ፡ “ግራዝማች ዳን ቀኛዝማች ተብለው
ወደ የኪ የተመለሱበት ምክናያት፡ እንደራሴው ክሚኒስትርነት ደረጃ
ወርደው በንደራሴነት ወደ ኢሉባበር ክመምጣታቸው ጋር የተያያዘ
ነው” ያለውን መግለጽ ጀመረ።

“እንደራሴያችን” አለ አይነት እንደ ለግዴ አማዶ የገደገዳ
ድምድም ላይ ተከሎ ። “እንደራሴያችን ቅደም ባልሁኖቸው ምክናያ
ቶች፡ ለከፍተኛው ግህበር አባል ሆነው እሎጠቀሙ ወዲያው እንጻ
ቅማቸው እንዲጠቀሙ ታስቦና፡ ባሳቡ ደስ እንደሚላቸው ታምኖ፤ ለጥ
ፎት የተመረጡ ሰዎች ተቆጥቦ ለሚጠበቅ ቦታ፡ ለሰራ ሚኒስትር ሚኒ
ስትር አድርገው ቢሸሙዋቸው፡ ይህን እንደ መከበርና እንደ መረቀር
በማየትና፡ ደስ በመሰኘት ፈንታ፤ ምን እንዲያደርጉ ታስቦ እዚያ እንደ
ተሸሙ በተዘዋዋሪ መንገድ ስለ ተገለጸላቸው በጣም አዘኑ። በተዘዋዋሪ
መንገድ የተገለጸላቸው “ምናልባት አልገባቸው ይሆናል ተብሎ፤ ምስ
ጢር አዋቂዎች የሆኑ ሰዎች በግልጽ ቢነግሩዋቸው፤ በፍዴም መስማት
አልረሰጉም” ይባላል ። ጠቅላይ የበላይን ወራዳ ምስጢር እንዳያውቅ
መሸሸ ነው አንጂ፤ አውቆ እንደ ተፈለገው “ተካፋይ አልሆንም” ግለት
በራስ ላይ አደጋን መጋበዝ መሆኑ የታወቀ ነው፤ ስለዚህ፤ በኒህ ሰውና
በበላዮቻቸው መሀከል የተፈጠረውን ሁኔታ ያወቁ ስመድ ወዳጆቻቸው
ሁሉ አጥብቀው ሰግተውላቸው ነበር” ይባላል ። ብቻ የሚያስገርመው፤ እግ
ዜር ስለ ጠበቃቸው ይሁን ወይም “እንዲህ ያሉት ጠንካራ ሰው ተመ
ክረውና ተጸጽተው እንዲመለሱ የተደረገ እንደሆነ፤ የዚያን ያክል
ጠቃሚ አገልጋይ ሊሆኑ ስለሚችሉ ለዚህ እድል ይሰጣቸው” ተብሎ
እሳቸውም፤ ስመድ ወዳጆቻቸውም የሰጉት ቅርቶ የፍርድ ሚኒስትር
ሆነው ተሸሙ ።

“አዲስ አበባ እንደሚወራው ፡ እኒህ ሰው ቅንና ንጹህ አገልግሎት ቸውን ለህዝብ መስጠት ካልቻሉ ሳያደፉና ሳይጉድፉ ከመንግስት ስራ ወጥተው የግል ስራቸውን እየሰሩ ለመኖር ይፈልጉ ስለነበረ ፣ የፍርድ ሚኒስትር ሆነውም ፡ ‘ህግን በትእዛዝ አልሸርም’ ስላሉ ፡ ‘የስልጣናቸውን ወሰን እያለፉ የበላይ የሚጋፉ ፡ ‘ግን ለሰብኝ ባይ’ የሚባል ስም ወጣላቸው። ከዚያ መቸም ‘እውነተኛና ንጹህ ስለሆኑ ተጋዘ’ አይባልምና ፣ ስምና መልክ የሚያከፋፍ ነገር ይፈለግላቸው ጀመር ። ሌሊት ሲጠጡና ሲጨፍሩ እያደሩ ቀን ስሲሚተኙ ሲፈለጉ በስራቸው አይገኙም፤ ከልክ ያለፈ እዩጠጡ በብዙ ሰው መሀል ሲነገር የማይገባውን የመንግስት ምስጢር ያወጣሉ፤ በቢሮዎቸው ውስጥ ከሰው ምሽት ጋር ነውር ስራ ሲሰሩ ታዩ” እዩተባሉ ፣ ይህና ይህን የመሳሰሉ ስም የሚያከፍ ከፋ ልዩ ልዩ የውሸት ወራ እዩተፈጠረ ሲወራ እንዲቆይ ተደረገና ፣ መልካቸውም ፣ ስማቸውም ከነበሩዎቸው ንጹህና ትንሽ አደፍ ያሉ ሲመስሉ ፣ ከሚኒስትርነታቸው ተሸረው ፣ የኢሉባቦር እንደራሴ ሆነው ወዲህ መጡ እንደሳቸው ላሉ ፣ በውቅታቸው ፣ በስራ ችሎታቸውና ፣ በሀገር አገልግሎታቸው ሁሉን የሚቀድሙ እንጂ የሚቀድማቸው የሌላ ለሚመስላቸው ፣ ለመንግስቱ ሙሉ ባለቤትነት ለሚሰጣቸው ሰዎች ፣ ከመንግስት አባልነታቸው ወርደው የክፍለ ሀገር እንደራሴ መሆን ራሱ የግዛተኛነት ምልክት ነው፤ በተለይ የኢሉባቦር እንደራሴ መሆን ደግሞ ግዛቱ አደገኛ ደረጃ የደረሰ መሆኑን የሚያመለክት ነው፤

“እንደ አዲስ አበባ አስተሳሰብ ፣ ከጠቅላይ ግዛቶች ሁሉ ኢሉባቦርና ገሞንፋ የንስህ ቦታዎች ናቸው። መቸም እንደምታውቁት ፣ በጠቅላላው ፣ የንስህ ቦታ ግለት ፣ ጥፋተኞች ጥፋታቸውን ተረክበውና ተጸጽተው ምህረት የለመኑ ፣ የተማጸኑ እንደሆነ ፣ ይቅርታ ተደርጎላቸው እንዲመለሱ ፣ ጥፋታቸውን ያልተረክቡና ያልተጸጸቱ እንደሆነ ፣ ወደ መጨረሻ የቅጣት ቦታቸው እንዲሄዱ ፣ የምርጫ እድል ተሰጥቶቸው የሚቆዩበት ነው ። ወደ ኢሉባቦርና ወደ ገሞንፋ ባገረ ገዥ ስም የሚላኩት የመኩዋንንት ግዛተኞች ሁኔታም እንደዚያው ነው ። ጥፋታቸውን ተረክበው ፣ ተጸጽተው ፣ ምህረት ለሚለምኑ ግዛተኞች ፣ ኢሉባቦርና ገሞንፋ መማለጃና መማጸኛ የማይገደባቸው ፣ መማለጃና መማጸኛ እንደሌላ የሚገኝባቸው አገሮች ስለሆኑ ፣ በንዲያ ያለው መማለጃና መማጸኛ አማካይነት ቶሎ ምህረት አግኝተው ይመለሳሉ ፣ ጥፋታቸውን ለማድረክ ለማይጸጸቱ ግን ከሹመቱ ፣ ከጌትነቱ ፣ ከባለሙዋልነቱ ፣ ከከብሩና ከማእረጉ ሁሉ ፣ ለሁልጊዜ ተለይተው ደህነቱ ፣ መንገላታቱ ፣ ውርደቱ ፣ እንዲያው ባጠቃላይ ከፋው ነገር ሁሉ ፣ ተሰብስቦ ወደተከ

ግዳታት ወጥተው የሚወረወሩባቸው በሮች ናቸው። ስለዚህ፣ አሁን እንደ
 ደራሲያችን እዚህ እንሰህ ቦታ ከገቡ፣ ከሁለት ማማረጫዎች አንዱን
 መያዝ እንዳለባቸው የተረዱ ያመስላል። ማለት በጥፋታቸው ተጸጽ
 ተው ምህረት መለመን፣ ወይም በጥፋታቸው አስመጸጸትና ለሁልጊዜ
 ከሀብት፣ ከሹመት፣ ከምችት፣ ተለይቶ በግዞትና በድህነት መኖር። ብቻ
 ያም ሆነ ይህ፣ ተጸጽቶ ምህረት ለሚለምን መማላጃና መግጸኝ የሚሆን
 ምህረት ከመለመን የሁልጊዜ ግዛትን ለሚመርጥ ስንቅ የሚሆን
 ገንዘብ ያስፈልጋል። ስለዚህ ነው እንግዲህ . . .” አለና ውበቱ ብር
 ቁቆውን እንስተ ጨልጦ ካስቀመጠ በሁጥላ፡ “ለዚህ ነው እንደ ቀኛ
 ዝማች ጻኘ ያሉ፡ በጊዛቱ የሚያልቅ ገንዘብ ያላቸው ሰዎች ከያሉበት
 ዘመብራት እዩተረለጉ፣ ከተበከሉበት እድፍ ጉድፍ በተቀደሰበት ጠዘል
 ታጥበው እዩነጡ ቀርበው፣ ባጭር ጊዜ ባለሙዋል ሆነው፣ አሁን እንሱ
 ካልመጡ የተረበው መሰብ ሳይከፈት የሚነሳው፣ ያገርማችሁዋል፣ እን
 ደራሲያችን እዚህ አገር የሚቆዩበትን ጊዜ አልተማመኑትም መሰለኝ፤
 ከመምጣታቸው ጎራ ገበያ ውሎ የሚመሰሰው ገጠራ ሁሉ እስኪያው
 ቅባቸው ድረስ፣ ሁሉንም ትተው፣ ገንዘብ ማሳደድን ብቻ ስራዩ ብለው
 ያህ።” አለ። “ደግሞ . . . በሚያደርጉት በማፈር ፈንታ፣ እንዲያውም
 ‘ሰውን ያማረመው’ ብለው ነው መሰለኝ ይቀልዳሉ።” አለ ውበቱ፤
 ቀልጣቸው ትዝ ስላለው አስቀድሞ ትንክ እንደ መሳቅ ብሎ። “ከወን
 ጀለኞች በቀር ንጹህ ሰዎች አጠገባቸው እንዲደርሱ አይፈልጉም እዩ
 ተባለ ይታማሉ።” ብሎ አንድ ተቆርቆዎሪ ነኝ ባይ በነግራቸው፣ “እን
 ዲህ እያሉ ለሚያመኝ ፈረሳውያን፣ እኔ የክርስቶስ ደቀመዝሙር ነኝ፤
 አባቶቻችሁ ፈረሳውያን ክርስቶስን ከሀጠያተኞች ጋር ይበላል፣ ይጠ
 ጣል ብለው በወቀሱት ጊዜ ‘ሀጠአተኞችን፣ ሀጥአንን እንጂ፣ ጸድቃ
 ንን ፍለጋ አልመጣሁም ያላቸውን አስታውሱ ብሎዋችሁዋል ብለህ
 ንገርልኝ’ አሉት ይባላል።”

“በሰሙ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፣ አበሰኩ ገበርኩ፣ እኔ
 እዚህ ታች ብቻ መሰለኝ፤ ለካ. . . እንዲህ እንዲህ ያለው እዚያ ላይም
 አለ?” አሉ ባላምባራስ፣ መስቀልኝ አማትበው፣ አዲስ አበባና ጎራ የሚ
 ሰራውን ጉድ ውበቱ ተርኮ እስኪጨርስ፣ አንገታቸውን ደፍተው ትንክ
 ሲያስቡ ቆዩና።

- “ምኑ?” አለ ውበቱ።
- “ይህ . . . ጉቦውና መልክስከሱ ሁሉ!”
- “ከላይ ካልመነጨ ከየት ጠጥቶ አታች ይረሰ መሰለም?”

ጥራጥር ስጦት

የወደዱትን ሲያጠጉ የጠሉትን ይለግመጡ

ግራዝማች ዳኘ ኅሬ ከሂዱ ጀምሮ ፡ መክት ሲያወራባቸው ፡
 ሲሰድባቸው ፡ ሲረገግባቸው ፡ የነበረው የየኪ ሕዝብ ሁሉ ፡ የቀኛዝ
 ግብኝት ማእረግ ተጨምሮላቸው ፡ ወደዚያው ወደ ጥንቱ ግባታቸው ፡
 ወደ የኪ ለመመለስ ፡ በመንገድ ላይ መሆናቸውን ሲሰማ ፡ በዩቤቱ ያለ
 ገንዘቡን መጥጥጦ ፡ በዚያ ላይ ከብቅንና መራቱን ሸጦ የሚያቀር
 በው ገደበረከት ፡ የሚያቀርበው የደሰደሰ ፡ ያወራባቸውን ሙክት ፡
 የሰደባቸውን ስድብ ፡ የረገግባቸውን ርግማን ፡ ሲሸፍን የማይችል እዩ
 መሰለው ሲጨነቅ ፡ እኒያ ክፍ ሰው በመመለሳቸው ፡ በዩልቡ የተሰ
 ግውን መሪር ህዘን ፡ በውሸት ደስታ ለመሸፈን የሚያደርገው ጥረት
 የሚታወቅበት እዩመሰለው ሲፈራ ፡ በኒያ ክፍ ሰው መመለስ ፡ የያ
 ንዳንዱ ልብ የሚያለቅሰውን መሪር ለቅፍ ፡ ለመሸፈን ፡ ጥርሱ የሚ
 ሰቆው የውሸት ላቅ የሚታወቅበት እዩመሰለው ሲቸገር ፡ ዘራፊው ፡
 ገፋፊው ፡ ግራዝማች ዳኘ እንዲሰቀሉ ፡ ያ ፡ ባይሆን እንዲታሰሩ ፡
 ቢያንስ ቢያንስ ግን እንዲሻሩ ፈጣሪውን ሲለምን ፡ ሲማጠን ፡ የነበ
 ረው የየኪ ህዝብ በሙሉ ፡ ሁሉም ቅርቶ ፡ በዚያ ሁሉ ፈንታ ፡ በግ
 እረግ ላይ ማእረግ ተጨምሮላቸው ፡ አቅልጠው ፡ ቀጥቅጠው እንዲ
 ዝቡት ፡ ልጠው ፡ ግጠው እንዲበሉት ተፈቅዶላቸው መመለሳቸውን
 ሲሰማ ፡ በሰማይና በምድር መንግስቶች ላይ ተስፋ ያልቆረጠና ጥልቅ
 ህዘን ያልተሰማው ለመምሰል ከመጠን ያለፈ ሸብረብ ሲል ፡ ይህ
 ሁሉ ሲሆን ፡ በጎን ሆኖ የሚመለከት ታዛቢ ፡ ግራ ባይገባው ጥናል
 ባት ይገርመው ይሆናል ፡ ነገር ግን ፡ የሚወዱትን አጥተው ከሚጠ
 ሉት ጋር እንዲኖሩ የሚገደዱ ሁሉ ፡ እንዲህ የውነተኛ ስሜታቸ
 ውን ለማፈንና ለመሸፈን ፡ የውሸት ስሜት ፈጥረው ተመልካቾቻ
 ቸውን ለማሳመን ሲታገሉ የሚኖሩ መሆናቸው ፡ መቸም የታወቀ
 ነው ፡

“ይገርማል ፡ ለካ የተጠላ ሰውም . . . ተለይቶ ፡ ገለል ብሎ
 ከቆዩ ይወደዳል ፡ እንዲያውም ይናፈቃል ግለት ነው ፡” አለ ጥላ
 ሁን ፡ ውበቱ ወደ ጅም ከሚነሳበት ቀን በፊት በነበረው ግታ

አላዩ ከነባሊቤትና ባላምባራስ ጉደታ ፣ እሱ ቤት የመሰነባበቻ ራት በልተው መጠጥ እዩጠጡ ሲጫወቱ ። “ እኔ ከዚህ ሳምንት በፊት ግራዝማች ዳኘ . . . ይቅርታ ቀኛማች ዳኘ ” ሲል ጥላሁን ቀጥሎ “ እይዞህ መት - አመት አለህ ፤ ” አለ ውበቱ አቅዋርጦ ።

“ የምን መት - አመት ”

“ አዲሱን የማእርግ ስም የሰው አፍ እስኪለጥደው ፣ ያንድ አመት ጊዜ መሳሳት ይፈቀዳል ። በዚያ ባንድ አመት ውስጥ ፣ ባለ ግእርጉ ፣ ‘ ባርጌው ለጫ ጠራችሁኝ ’ ብሎ ሊከሰና ሊካስ አይችልም ። ”

“ እሺ እግዚር ይሰጥልኝ ” አለና ጥላሁን እንደ መሳቅ ብሎ ፣ “ ታዲያ ቅድም እንዳልሁት ፣ ከዚህ ሳምንት በፊት ” አለ የጀመረውን ለመቀጠል ። “ ከዚህ ሳምንት በፊት የ . . . ቀኛዝማች ዳኘን ስም በደህና ሲያነሳ ሰምቸው የማውቅ ሰው አልነበረም ። ይህን ሳምንት ግን ፣ በዩጌድሁበት ጀርዬ የሚሰማው ፣ የቀኛዝማች ዳኘ ስም ሲወደስና ሲሞገስ ብቻ ነው ። ታዲያ ይህ ሁሉ . . . ገለል ብለው ፣ እንድ አመት ያክል ተለይተው ስለቆዩ አደሰም ? ”

“ እይምሰልህ ልጄ ፣ እንደሱ አደሰም ” አሉ ባላምባራስ ጉደታ ። “ ታዲያ ምንድነው ? ”

“ የወደዱትን ሲያጡ ፣ የጠሱትን ይለግመጡ ” እንደሚሉት ተረት የዚህ አገር ሰውም የፈለገውን ፣ የወደደውን ሰላጣ ፣ የሚጠላውን መለግጦጡ ነው ። ”

“ ማንን ኖርጥል የሚወደው ? ”

“ የሚወደውማ . . . የዚህን ክፉ ሰው መሰቀል ፣ ያለዚያም ተገርፎ ፣ ተዋርዶ መታሰር ነበር ። ፣ ያ ፣ ሳይሆንለት ሲቀር ጊዜ ፣ እየውልህ የሚጠላውን ወደ መለግመጡ ተመለስ ። የዚህ አገር ህዝብ ይህን ያክል ዘመን ይህ ግፈኛ ፣ ይህ አመጸኛ ፣ ይህ ወንጀለኛ ፣ ያደረሰበት መከራና ስቃይ ፣ ዘረፋው ፣ ገፈፋው ፣ ውርደቱ ፣ ግርፋቱ እስራቱ ፣ ስደቱ ፣ ሞቱ እረ ስንቱ ፣ እንዲያው ሰይጣን የፈጠረው ክፉ ነገር ሁሉ እንዲበቃው ፣ ክፉ አድራጊውም ለሰራው የገፍና ያመጽ ስራ ፣ ለሰራው ወንጀል ፣ ተገቢ ቅጣቴን እንዲያገኝ ፣ ደም ጹን ከፍ አድርጎ ለመራቱም ፣ ለሰማዩም ንጉሶች አቤት አለ ። ለመነሳ ተማጸነ ። የሰማይና የመሬት መንግስቶች ግን የተለመኑትን ትተው

... ያልተለመዱትን ፣ የግልብጦሽ ፣ ስልጣኑን ወያረው ፣ ያመጽ መስሪያ ሀይሉን አጠንክረው ፣ ሲሰራው የኖረውን አመጽ ደግሞ እጥፍ ድርብ አድርጎ እንዲሰራ ፣ ሲሰራው የኖረውን ወንጀል ደግሞ እጥፍ ድርብ አድርጎ እንዲሰራ ፣ መልሰው ወዲህ ስለ ሰደዱት ፣ ፈርቶ የጠላውን .. ይለግመጥ ጀመር ፤” አሉ በንዴት ጠቅሮና ተኮማትሮ የነበረ ፊታቸው ፊታ እያለ ሲሄድና ፣ በመጨረሻ በፈገገታ ሲበራ እዩ ታዩ ።

“ ስምን ሳቱ? ” አሰ ውብቱ ፣ ፈገገ ያሉበትን ምክናያት ባያውቅም ፣ ፈገገታቸው ስለ ተጋባበት ፣ አሉም እንደሳቸው ፈገግ ብሎ ።

“ አይ ምንም አደል ፣ ስለ እግዚር የግልብጦሽ ፍርድ ስናገር ፣ አንድ አሰላም ወዳጄ ያጫወቱኝ ጭዋታ ትዝ ብሎኝ ነው ። ”

“ ምንድነው ? እስቲ ይንገሩን ፣ ይንገሩን ! ” አሉ እዚያ ያሉት ሁሉ እዩተቀባበሉ ።

“ የለም ፤ እንደሳቸው አላላምረውምና ፣ ከሚበላሸው .. ባልናገረው ይሻላል ! ”

“ ግደለም ይንገሩን ፣ እባክዎ ይንገሩን ! ” አሉ ሁሉም እንደ ገና እዩተቀባበሉ ።

“ እሺ ፣ ብቻ ጭዋታው አምሮ ባይታያችሁ ከኔ ጭዋታ ማላ መር አለማወቅ እንጂ ከራሱ ፣ ከጭዋታው አለማማር እንዳይመለላችሁ ። ” አሉና ወዳጃቸው ያጫወቱዋቸውን መናገር ጀመሩ ።

“ አንድ ሸኸ ፣ በጸማቸው ወራት ሩቅ መንገድ ለመሄድ የሚገደዱበት ጉዳይ ገጠማቸውና ፣ ጥዋት ተነስተው እህል ሳይቀምሱ ሲሄዱ ውለው ፣ አመሻሽ ሳይ ወዳንድ ትልቅ ተራራ ደረሱ ። ተራራው ረገድም ከመሆኑም ሌላ ፣ በጣም ቀጥ ያለ ስለነበረ ፣ ባለበቅሎ መንገደኛ አግኝተው ካልረዳቸው ፣ በግራቸው ለወጡት የማይችሉ ስለ መሰላቸው ፣ እስሩ ተቀምጠው በቅሎ ፣ ያለዚያም አህያ ያለው መንገደኛ እንዲላክላቸው አላህን ሲለምኑ ፣ አንድ ሰው ደካማ አህያውን ከባድ ጭነት ጭና ሲመጣ ከሩቅ አይተው ፣ አላህ ልመናቸውን ስለሰማ መሬት ስመው አመሰገኑ ። ከዚያ ባላህያው በጭነቱ ላይ ደርቦ ተራራውን እንዲያወጣቸው አስተዛዝነው የሚለምኑበት ቃል ሲያማርጡ ፣ ያ መንገደኛ በበኩሉ ፣ ደካማ አህያው ያን ከባድ ጭነት እንደ ተጫነ ተራራውን መውጣት ስለማይችል ፣ የሚያደርገው ጠፍቶት ፣ ተቸ

ግር ሳለ ፣ ድንገት ሸሹን እዚያ ተቀምጠው ሲያገኛቸው ፣ አላህ መቸገሩን አይቶ እንደ ላከለት አምኖ መሬት ሳመና ፣ ቶሎ ጭነቱን ካህያው አውርዶ ፣ 'ኑ ተሸከሙ!' አላቸው ። ሸሹ ደነገጡና ፡

“እኔ እንኩዋንስ ጭነት ልሸከም ፣ የገዛ አካላቴን መሸከም አቅዶኝ ፣ ተሸከሞ የሚያወጣኝ ባገኝ ለመለመን ነው እዚህ የተቀመጥሁ!” አሉት ።

“እባክሁ በሀይወቴ ክፉ ሰርቼ የማላውቀውን ዛሬ ክፉ እንድሰራ አታስገድዱኝ ፣ አቦ!” አላቸው ዱላውን እያሳዩ ። ሸሁም አዝግሚያውን ሲያዩ እንደማይምራቸው ስለተረዱ ፣ ቶሎ ጭነቱን አንስተው ተሸከመው ፣ ካህያው ፊት ቀድመው እዩነዳቸው ተራራውን አውጥተው ሰጡት ። እሱም ያን ጭነት ከሸሹ ወዳህያው አዛውሮ ጫነና ፣ “አላህ ይህን ጉልበትሁን ይባርክልሁ ፣ በጣም ብርቅ ጉልበት ነው ያለሁ ፣ ስንፍና አታልምዱት ፣ አቦ!” ብሎቸው ሄደ ።

ሸሹ ያላህ ረቂቅና ፣ ግንም ሊደርስበት የማይችል ጥልቅ ምስጢር ከምን ጊዜም የበለጠ ረቂቅና ጥልቅ ሆኖባቸው ተቀምጠው ሲገረጹ ፣ እዚያ ባጠገባቸው በነበረ መንደር አንዲት ሴት ምጥ ጸንቶ ባት ስለ ደከመች ፣ የሚጸልዩላት ሸሹ ፍለጋ ዘመድ ሁሉ በያቅጣጫው ሲሮሩዋጥ ፣ አንዱ እኒያን መንገደኛ ሸሹ አገኘና ፣ ከተቀመጡበት ለምኖ አስነስቶ ወደ በሽተኛዋ ይዘዋቸው ሮጠ ። ምጥ የተያዘችዋ ሴት የመንደሩ ሴት ከብበዋት ፣ “ያዙኝ ልቀቂኝ” እያለች ፣ ላብዋ በዩማእዘኑ እዩተንቆረቆረ ፣ ስትጨነቅ ማየቱ እንኩዋ እንደሰዋ ያለ ጨንቅ ነበር ፣ ሸሹ እዚያ እንደ ደረሱ ፣ ቶሎ እጃቸውን ታጥበው ፣ በርጥብ እጃቸው ፊታቸውን ካባበሱ በሁዋላ ፣ ተንበርክከው መሬት እዩሳሙ እንደ ተለመደው መላልሰው ፣ “አላሁ አከባር” አሉና መጀመሪያ አፋቸው እዩፈራ ፣ ከዚያ በድፍረት ፣ “አላህ ፣ ይችን ሴት እንደ አከርግ ለሁለት ሰንጥቃት ፣ ተርትራት ፣ እንደ ተነፋ ፊኛ አረንገዳት ፣ ልጁም እዚያው በሆድዋ እንዳለ ይፍረጥና ባፍዋ ፣ ወይም ባፍንጫዋ ውህ ሁኖ ይውጣ!” እያሉ ካንድ ሸክ አፍ ወጥቶ የማያውቅ የርግማን መአት አወረዱባት ። የተሰበሰበው ሰው ሁሉ ግራ ገብቶት ፣ “ምነው አባታችን በጸሎትም እንዲያስምሩልን ለምነን አምጥተንዎ ይረግሙዋታል?” ቢላቸው ፣ “አይዘዋችሁ አትፍሩ ልጆቼ ዛሬ ዘመን ፣ አላህ የለመኑትን ሳይሆን ፣ ግልብጦቹን ነውና የሚያደርገው ፣ አሁን ደህና ትሆናለች!” አሉ ይባላል ። “ታዲያ ...”

አሉ ባላምባራስ ፡ ወዳጁ የገደባቸውን ጭቃ ተርከው ሲገደዱ ሲሆኑ ለሌሎች ጋር ሲሰቁ ቆይተው ። “ ታዲያ ፡ በዚህ አገር ሀዝብ አሁን የደረሰው ፡ ከዚህ በላይ ሸኩ ከሚነገረው ጭቃ ጋር ተመሳሳይ ሆኖ ስለታዩኝ ነው ፡ ምንም እንኩን ልቤ አጥብቆ ሲያዝን ፡ ‘ ጥርስ ባለድ ነውና ’ የሳቅህ ። ”

“ ተመለስሁ ፡ ” አለ ጥላሁን ። “ እርሴም ያሉት ነው እውነት የሚመስለው አባባ ፤ እርሴም እንዳሉት ፈርቶ መለግመጡ ነው ። ምክናያቱም ፡ የቀኛዝማኝ ዳኛ ስም መወደስና መሞገስ የጀመረው አሁን ፡ ወዲህ መመለሳቸው እርግጥ መሆኑ ከታወቀ በሁዋላ ነው ፡ ፤ እስከዚያ ድረስ የሳቸው ስም የሚነሳው በሌላ ነበር ። ” ጥላሁን እንደ እውነተኛ ፡ እንደ ቅኝት ሁሉ ፡ በክርክር ጊዜ ፡ ከሱ አሳብ የሌሎች እንደሚያሸንፍ ካዩ ፡ መሸነፍ ጭራሽ የማይከብደው ሰው ስለሆነ ፡ የባላምባራስ አሳብ ከሱው የሚሻል መሆኑን ትንሽ እንኩን ሳያመነታ ተሉ አምና ተቀበለ ።

“ ጥሩ ትርጉም ነው ፤ እንዲህ ያለም የሰ ፤ ” አለ ወብቱም ፡ በባላምባራስ ትርጉም ትክክለኛነት ከጥላሁን ጋር መስማማቱን የሚገልጽ ምልክት እያሳዩ ። ከዚያ ጠጁን ፉት ብሎ ብርጭቆውን እፈቅድ አስቀመጠና ፡ “ ተሉ በመሄዴ ከምቆጭባቸው ምክናያቶች አንዱ የ . . . ባላምባራስን ጭቃ ሳልጠግብ መሄዴ ነው ” አለ ።

“ ተሉ መሄድህ የጎዳኝስ እኔን ነው ። በቀደም የነገርኸኝ ፤ ይህን . . ረዝም እድሜዬን ሰኖር ስምቸው የማላውቅና ፡ ‘ ይህ ናል ’ ብዬ የግልገምተው ነውቱ ፤ ”

“ ምኑ ? ”

“ እዚያ ላይ ያሉት ፡ የግዜር ባለደራዎች ፡ በሰው ሁሉ ሀብትና ንብረት ብቻ ሳይሆን በሀይወቱ ሳይቀር ሊያዝዙ ፡ ሊናዝዙ እግዜር የመረጣቸው ሰዎች ፡ እንደኛ እዚህ ታች እንዳለን ምስኪናች ገንዘብ ለማግኘት ያን ያክል የተንኮል ገመድ ፡ እንዲያውል አሳጥተው ሲተበትቡና ሲቆረኙ ይኖራሉ ብዬ ጭራሽ ባላቤ አግብቸው አላውቅም ነበር ፤ ሌላ ሰው ‘ አዩሁ ፡ ለማሁ ’ ብሎ ቢነገረኝ እንኩን ፡ ማመኑ ያስቸገረኝ ነበር ። ነገር ግን ‘ ገንዘብ መፈለግና እንዲያ እንዲያ ያለው ወራዳ መልክስከስ ሁሉ ፡ እታች ያሉት ሹሞች ብቻ የሚያደርጉት ነው’ ስልህ ፡ ‘ ከላይ ያልመነጨ ከየት መጥቶ እታች ደረሰ መሰለህ ? ’ ብለህ ለጠየቅኸኝ ፡ እንተ ያልኸውን አምኛ

ከመቀበል በቀር መልስ አላገኘሁም ፤ እየውልህ ፤ ባንድ ቃል ብዙ አስተግርኸኝ ፤ ትንሽ ብትቆይ ደኞ ፤ ከዚህ የበለጠ ታስተምረኝ ነበር ፤” አሉና ባላምባራስ ገግሽ ብርጭቆ ጠጃቸውን ወልጠው ፤ ባዶውን ብርጭቆ እጠረጴሃው ላይ አስቀምጠው ፤ ሰፊያን ትኩር ብለው ሲመለከቱ ፤ ምን ግለታቸው እንደሆነ ሁሉንም ስለ ገባቸው ባንድ ላይ ላቁ ፤ ወዲያው ሰፊያ ብርጭቆዎቻቸውን ጥላቸዋቸው ።

“እሱ መቸም ልክ ነው ። እንዲህ እንዲህ ያለው መጥፎ ልግድ ሁሉ ፤ እታች ካሉት ሰራተኞችና ባለስልጣናት ዘንድ ሲጠፉ የሚችለው ፤ ከላይ ምንጩ ሲደርጅ ብቻ መሆኑ አይጠረጠርም ፤ አለውበት ።

“ የሰራተኛና የታች ባለስልጣን መጥፎ ልግድስ በላይኛው ታርፍ ይወገዳል ፤ ነገር ግን እንዲያ ያለው መጥፎ ልግድ ከላይ ከመጣ በግን ይታረግል ? ”

“እውነት ነው ፤ ያስቸግራል ፤ ጊዜያዊ ይወስድ ይሆናል” አለውበት ፤ ጠጁን ተጎንጭቶ ብርጭቆውን ሲያስተምጥ ።

“ አስከ መቸ ? ”

“ አ . . . ህዝቡ ተምሮ ፤ አውቆ ፤ ላስተዳደሩና ለዳኝነት ባለቤት መሆን ፤ ገዢው ራሱ መሆን እስኪችል ” አለውበት ፤ ሕዝቡ ተምሮ ፤ አውቆ ፤ ራሱን መግዛት እስኪችል የሚጎዳዘበት ረዢያ ጎዳና ከግድግዳው ወዲያ ፤ መጨረሻው አልታዩው እንዳለ ሁሉ ፤ አይኖሩት ጭንቅር ፤ ግንባሩን ከሰትሮ አድርጎ ፤ ራት ለራት እዩ ተመለከተ ።

“ እረ ምን ትችል እግዚአብሔር ፤ ደኞ እንዲህ ያለም አለ ? ” አሉ በላምባራስ ፤ የጥላ ብርጭቆዎቻቸውን አጋምሰው እፈታቸው ካስቆመው በሁዋላ ፤ ውበቱን በጥያቄ አይን እያዩ ።

“ ምን ? እንዴት ያለ ? ”

“ ህዝቡ ገዢ መሆን ፤ ተገዢው ግን ሲሆን ነው . . . ህዝቡ ገዢ የሚሆን ? ” ሲሉ ባላምባራስ በመገረም መልክ ፤ አንድ ጊዜ ውበቱን ፤ ከዚያ ሌሎችን አለዋውጠው ተመልክተው ፤ ሁሉም ተያይዘው ይስቁ ጀመር ።

“ እውነቱንኮ ነው ! ” አሉ ባላምባራስ ቀጠሉና ። “ እውነቱን ነው ። መቸም በተገዢ ላይ ነው ገዢ የሚኖር ፤ ተገዢ ገዢ ከሆነ ፤ ገዢ

ግን እንደሚገባ አልታዩኝ ብሎ ነው ! ደግሞስ . . . ” እሱ ባለ ምባራስ ፣ ህዝቡ ሁሉ ገዢ ሲሆን ፣ አልጋው አልበቃው ብሎ እስ በሱ ሲጋፋና ሲተራመስ ስለ ታያቸው ፣ እንደመሳቅ አሉና ። “ ደግ ሞስ ፣ እንዲያው ሌላ ተገዢ ተገኝቶ ‘ህዝቡ ገዢ ይሁን’ ቢባል ፣ አልጋው ይበቃዋል ? ”

“ እንደሱ ግለትኮ እደለም አባባ ” አለች ሶፊያ ስትስቅ ቆይታ ፣ ውበቱ ሲመልስ ሲል ካፉ ነጠቀችና ። “ህዝብ ላስተዳደሩና ለዳኝነቱ ባለቤት ይሆናል ፣ ህዝብ ለራሱ ገዢ ይሆናል ” ሲባል ሁሉም ተሰብስቦ ስዩ ባንድ ላይ በገዢው አልጋ ፣ በገዢው ዙፋን ላይ ይሰፍራል ግለት እደለም ። ”

“ ታዲያ እንዴት ነው ? ”

“ አስተዳደሩንና ዳኝነቱን ፣ በጠቅላላው ጉዳዩን ሁሉ ፣ እንደ ሚስግማው አድርጎ ፣ በሚፈልገው መንገድ የሚመራለትን ከመፀ ከሱ መርጦ የመንግስቱን ስልጣን እንዲይዝ ያደርጋል ግለት ነው ! ”

“ አ . . . አሁን አስተዋልሁት ፣ ታዲያ እግዚር ከመረጠው ፣ ሰው የመረጠው ይሻላል ግለት ነው ? ”

“ እግዚር የመረጠውን ነውቅ ሰው የሚመርጠው አባባ ! ”

“ እሱ አውነትሽ ነው ። ብቻ . . . ከህዝብ መሀከል የሚመረ ጥም ፣ የመንግስት ስልጣን ይዞ አልጋው ላይ ሲወጣ ፣ ህዝብ መሆኑ ይቀራል ! በትረ መንግስቱን ጨብጦ ፣ በመንግስቱ አልጋ ላይ ፣ በዙፋኑ ላይ ቁጭ ሲል . . . ያን ጊዜ ፣ እንደ ንጉስ እንጂ እንደ ህዝብ ግለቡ ይቀራል ! ” ሲሉ ባለምባራስ ፣ ከህዝቡ የሚመረጠው ሰው በትረ መንግስቱን እንዴት ጨብጦና ፣ በመንግስቱ አልጋ እን ዴት ቁጭ ብሎ ፣ እንዴት እንደ ንጉስ እንደሚያስብ በምልክት እያ ሳዩ ፣ እዚያ የተቀመጡት ሁሉ ፣ አንዳንዶቹም እንባ እስኪወርዳቸው ሳቂ ።

“ ለህዝብ አገልግሎት መመረጡን ረስቶ ፣ የራሱን ድሎት ግስ ቀደም የሚፈልግ ከሆነ . . . የተመረጠለት ጊዜ ሲያልቅ እንደገና የሚመርጠው አያገኝም ፣ በሱ ፈንታ ሌላ ይመረጣል ” አለ ውበቱ።

“ እ . . . ! መቸም የመንግስትን ስልጣን ፣ ከንጉስ የተወለዱት ብቻ እዩያዙ ይሰ ሲሰጥበት እንዳይኖሩ ፣ እንዳንድ ከደህ የተወለ ዱም የመመረጥ እድል ሲያጋጥማቸው ፣ በዩተራ ይቅመሱ ” ለግ ለት ከሆነ መልካም ነው ። ያለዚያ ፣ “ እነዚህ . . . ህዝብ ከመሀሉ የሚ መርጣቸው ሰዎች ፣ በንጉስ አልጋ ቢቀመጡም ፣ ህዝብ ለተወሰነ ጊዜ

በሌ መረጣቸው እንደ ጉዞ ግብዓቸውን ትተው እንደ ህዝብ ያስባሉ ፤ ወይም እነዚህ ህዝብ በዩጊዚው የሚመርጣቸው ሰዎች የመንግስትን ስልጣን ይዘው ስለዝቡ ብቻ ፣ ጠቅላላው ህዝብ ገዢ ሆኑ ማለት ነው። የምትሉኝ ፣ ጭራሽ አይታዩኝም ፤ “ህዝብስ” አሉና ባላምባራስ ጭቅታ አስረስቶቸው የቆዩ ብርጭቆዎቻቸውን አንስተው ጨልጠው ካስቀመጡ በሁዋላ ፣ “ይህ የኔ ቢጤው ድህ ህዝብስ ፣ ምን ጊዜም ከመገዛት ወጥቶ ፣ ገዢ ሆኖ አያውቅምና ፣ ያልሆነውን ‘ነህ’ እያሉ እንደ ህጻን ግባበሉም ፣ ግታለሉም ፣ ቀርቶበት እግዚርን የሚፈራና ፍትህ የግያነድል ገዢ ቢያገኝ እድለኛ በሆነ ፤” ብለው ባዶ ብር ጭቆዎቻቸውን አንስተው ወደ ሶራያ ሲዘረጉ ፣ እስከም እንዲሁ ጭቅታ አስረስቶቻት ሳትሞላላቸው ስለ ቆዩኝ እንደ መደንገጥ ብላ ፣ ቸሉ ሞላችላቸው ።

“እየውልህ ጥላዩ ፣ ይህን እንደኔና እንደንተ በጥራዝ ነጠቅነት ያልባክኛና ያልተበተነ ፣ ከተፈጥሮ የታደለውን የውቀት ችሎታ ፣ ካካባ ቢው ሁኔታ ጋር አገምዶ መፍረድ የሚችል አእምሮ ትመልከትልኛለህ ?” አለ ወብቱ በንግሊዝኛ ፣ የባላምባራስን አስተሳሰብ እያደነቀህ

“የባላምባራስን ማለትህ ነው ?” አለ ጥላሁንም ፣ እንዲሁ በንግሊዝኛ ።

“አዎ”

“እንኩዋን አንተ አወቅሀልኝ እንጂ ፣ ከኔ ጋርግ አብረንኮ ነው የምንኖር ፤”

“ታዲያ እንዲህ እንዲህ ካሉት ሰዎች ለመማር ፈቃደኛ መሆን ነው እንጂ ፣ እንዲያው አብሮ መኖር ብቻኮ አይበታም ፤ መጀመሪያ ወዲህ ስትመጣ .. እንደ ሁላችን ፣ እዚህ ፣ እባላገር ፣ የሚያስተምሩት እንጂ ፣ የሚያስተምር ይኖራል ብለህ ጭራሽ ባላብህ ውስጥ ስላልነበረ ፣ ከመጣህ በሁዋላም ... መሰንበቻዩን እዩዞርሁ እንደ ተመለከትሁት እጅግ ብዙ አስተምረሀል ፣ አንተ ግን ፣ ይቅርታ አድርግልኝና ፣ ምንም አልተግርህ ፣ እዚህ ስትመጣ የነበርኸው ጥላዩ ብቻ እንኩዋ አደለህም ፤ እንዲያውም ከዚያ በፊት ፣ ድሮ ድሮ ትምህርት ቤት ሳውቅህ የነበርኸው ጥላዩ ነህ ፤” ሲል ወብቱ ፣ አሁንም በንግሊዝኛ ፣ ከባላምባራስ በቀር ሁሉም በላቅ አወኩ ።

“አሁንስ እንጅ ፣ ሆዴ ፈራ ፣ እዚህ ያለጎላዩ ተገኝቼ ፣ በማለት ወቀው ቁዋንቁዋ የምትነጋገሩብኝ ከቶ ልትሸጡኝ ይሆን ?” ሲሉ ባላምባራስ ፈገገ ብለው ፣ ሁሉም እንደገና ሳቁ ።

“አሁን እንዳሉት ያለ ነገር የሚኖር ከሆነ ፣ ባይሆን ለኛ ነን እንጂ እዚህ ያለጎሳችን ስለ ተገኘን ልንሰጋ የሚገባን ፣ እርሰዎን ለገርዎ ፣ ከጎሳዎ መሀከል ሆነው ሲሰጡ ይገባዎታል ? ” አለ ውበቱ ።

“አዩ... ባይሆን እኒህ ልጆቼ ይበሉ እንጂ ” አሉ ባላምባራስ ውብ ፈታኛው በፈገገታ እንዳገጠ ፣ ወደ ሶፊያና ወደ ጥላሁን እያመለከቱ ። “ ባይሆን እኒህ ልጆቼ ይበሉ እንጂ ፣ እናንተን ባለስልጣናች ናችሁ ። ስልጣን የተለዩ ጎሳ የለውም ፣ የሚገኝበት ጎሳ ሁሉ ጎሳው ነው ። ”

“ ባላምባራስን በጣም ነው የወደድሁዋቸው ፣ አስተዋይ ሰው ናቸው ” አለ ውበቱ ፣ ባላምባራስ ጉደታንና አላዩን ከነባለቤቱ እደጅ ድረስ ሸኝተው ተመልሰው ሲቀመጡ ።

“አዎ ፣ የሚወደዱ ሰው ናቸው ” አለ ጥላሁን ። “ ብዙ የሚወደድ ባህሪ ያላቸው ሰው ናቸው ። ለምሳሌ . . . ገፍ አጥብቀው ይጠላሉ ፣ የተበደሉ ነው ካሉዋቸው ለማንም ፣ ለማያውቁት እንኩዋሳይጠዩቁ ዋሰ ፣ ‘ ወይም ጠበቃ ፣ ልሁን ’ ብለው ይቀርባሉ ፣ ከታላቅ ባላባት ተወልደው ግህበርተኝነታቸው ከታችኞች ፣ ከተራ ሰዎች ጋር ስለሆነ ፣ አግሮች ፣ ጋሎች ፣ ጅረ እንዲያው ከሻንቅሎች በቀር በጠቅላላው የዚህ አገር ህዝብ ፣ ‘ ቆዩ ጣማ ’ ይላቸዋል እንጂ በሰጥቸው አይጠራቸውም ፣ ምክናያቱ ጉዋደኝነታቸው ከጣማቸው ጋር ስለሆነና ፣ ባህላቸውንም ፣ ቅዋንቅዋቸውንም ልክ የነሱ አዋቂዎች የሚያውቁትን ያክል ስለሚያውቁ ነው ። ደግሞ . . . ወዳጅነት አጥባቂ ግንም የለም ፣ ሲወዱ ከልባቸው ነው ፣ ለኛ ወዲያው እንደ መጣን ባንዳንድ ምክናያት ተዋውቅን ወዳጆች ሆን ። እየውልህ ከዚያ ጊዜ ጀምረው ፣ ተለይተውን አያውቁም ፣ እንዲያውም ለኛ ጉዳይ ፣ ከኛ የበለጠ የሚያስቡ እሳቸው ናቸው ። ”

“ ሲጠሉም ያን ያክል ነው ፣ ጥላቸውን እግዜር አያድርስ ብቻ! ” አለች ሶፊያ ፣ ጭዋታውን ከባልዋ አፍ ቀበል አድርጋ ። “ እሳቸው የጠሉት ሰው ምን ደግ ቢሰራ ፣ ምን በፈታቸው የጻድቅ ስራ ሲሰራ ቢያዩት ፣ ደግ ስራው ወደ ክፉ ተለውጦ ነው የሚታያቸው ። ”

“ ልክ ነው ። ” አለ ጥላሁን ፣ እሱም በፈንታው ጭዋታውን ከምሽቱ አፍ ነጥቆ ። “ ልክ ነው ፣ አሁን ቀኛዝማች ዳኘ እፈታቸው ለበጎ ነገር እንገታቸውን ሲሰዩፉ ቢያዩ ፣ ያን ያዩትን ከጣመን ይልቅ፣ የራሳቸውን ጤንነት መጠርጠር ይተናቸዋል ፣ ‘ እኔ ጤና ባልሆን ነው

እንጂ ደግ ስራ ሲሰራ ያዬሁ የመሰለኝ ፤ እሱ ምንም ቢሆን ደግ አይሰራም ፤ ይላሉ ። ቀኛዝማች ዳኘ ለከፋ ስራ ተመድበው የተፈጠሩ ስለሆኑ ፤ ምንም በጎ ሊሰሩ አይችሉም ፣ ብለው የሚያምኑ ናቸው ። ቀኛዝማች ዳኘ ከሰሩ ዋቸው ስራዎች መሀከል ለኛ በጎ ስራዎች ሆኑው የታዩንን ስንጠቅሰላቸው ፤ ለያንዳንዱ መጥፎ ትርጉም አያጠላትም ። ህ ፤ አንድ ቀን” አለ ጥላሁን ፤ አንድ ቀን ባላምባራስ ያሉት ትዝ አለውና ። “ አንድ ቀን ስለኛ ስራ ስንነጋገር ፣ ያ ክፍ ሰው አለመኖሩ በጃቸው እንጂ ፤ እሱ ቢኖር ፤ እስከ ዛሬ የሰራችሁትን ካስር አንድ ሳትሰሩ ፤ ምናልባት የሚፈራውን ፈርቶ ሳያሰራችሁ ፤ ከዚህ ያባርራችሁ ነበር ፤ አሉን ።”

“ በዚህ እኔም ከላቸው ጋር እስማማለሁ ። እንኩላንስ በከፋነት ሰማቸውን ያስጠሩት ፤ ቀኛዝማች ዳኘ ፤ በላቸው ቦታ የተቀመጠ ሌላ ሰውም ቢሆን ፤ ይህን ... የሰራችሁትን ሁሉ ስትሰሩ ዝም ብሎ አይመለከታችሁም ነበር ፤”

“ እንዴት ፤ ለምን ፤

“ እንዴት ፤ ለምን ፤ የጥቅሙን ፤ የደህንነትን መሰረት ነካችሁ በታ ፤”

“ እንዴት አድርገን እባክህ ፤” አለ ጥላሁን ፤ በመገረም ጉዋዶ ኛውን እዩተመለከቱ ።

“ አ ... ፤ እሱ ዛሬ ተጉዘን ወደጣንጫርሰው ፤ ረዥም መገንደ ይወስደናል ፤ በንተወው ይሻላል ፤ በቻ እንዲያው ባጭሩ ፤ ባላምባራስ ጊደታ እንዳሉት ፤ ቀኛዝማች ዳኘ ከዚህ ቢኖሩ ኖሮ ፤ ይህን ሁሉ አስደናቂ ስራ ልትሰሩ እንደማትችሉ እኔም እርግጠኛ ነኝ ፤ ከዚህ አላቸው ካሉት ሌላ እኔ ልጫምር የምፈልገው ፤ እናንተ ሁሉን ልጆች ከገንዘብ ገንዘብ ፤ ከውቀት ለዚህ ስራ የተለየ እውቀት ፤ ከስልጣኑ ስልጣን ሳይኖራችሁ ፤ አገልግሎት ለመስጠት ካላችሁ በጎ ፈቃድና ቆራጭነት በቀር ፤ ሌላ ምንም ሳትይዙ ፤ ባዶ እጃችሁን መጥታችሁ ቆራጭነት ባላቸው ባለስልጣኖች ፤ የገንዘብና የቴክኒክ እውቀት ተሞኖልቶ አለመገኘት መሰናክል ሲሆን እንደማይችሉ የላሌ የሚሆን መሆንን ከምሳሌነት አልፎ ግን ፤ ‘ ነዋሪነት ፤ ዘላቂነት ይኖረዋል ብላችሁ ’ ተስፋ እንዳይታደርጉ ነው ፤ እንዲህ በምትወዱት ስራ ላይ ለይንዲህ ያለ ክፍ ትንቢት በመናገሪ አዝናለሁ ፤ እውነት እንዳይሆን ምንም መመኛለሁ ። ብቻ መለያየታችን ስለሆነ ፤ እውነተኛ ስሜቱን መግ

ለጽ አሰራሪ መስሎ በሰ ጋላግ ነው። እንዲህ ያለው ማስጠንቀቂያ ፣
እውነት ቢሆን ፣ ትንቢት ቢደርስ ፣ በድንገት እጅ እንዳይያዝ ያስጠነቅ
ቃል ። ሳይደርስ ቢቀር ፣ እድገው ካለፈ በሁዋላ ያስቃል ፣ ያጫውታል ።”

“ እኔኮ በትንቢትም ፣ በጥንቆላም አሳምንም ።” አለ ጥላሁን ፣
እንደ መላቅ ብሎ ።

“ አትመነው ብቻ እባክህ ካሳብህ ፈጽመህ አታጥፋ ።”

በማግሰቱ ባላምባራስ ጉደታ ፣ አሳዩና ጥላሁን ፣ ውበቱን እስከ
ቱፒ ሸኝተውት ሲመለሱ ፣ “ እንግዲህ እኔም ... ነገ ወደ ጌጫ እሄዳ
ለሁ” አሉ ባላምባራስ ።

“ አሁን ሂደው ምን ያደርጋሉ ?” አለ ጥላሁን ።

“ እዚያ እንዳንድ የማደርገው ነገር ስላለኝ እሱን አደራርጌ
ካንድ ... አስር ፣ ቢበዛ ካስራ አምስት ቀን በሁዋላ እመለሳለሁ”
አሉና አንገታቸውን ደፍተው ትንሽ ሲደሰቡ ቆይተው ፣ “ አይነተኛው
ምክናያት ግን ሌላ ነው ። አይነተኛው ምክናያት ያ ክፋ ሰው ፣ ያ
ላኛቸው ፍሪላ በድል አድራጊነት ሲገባ ፣ ደስታውንና ፈንጠዝያውን
እንዳሳይ ነው ።” አሉ ፣ ቀና ሲሉ ለቀኝዝማች ዳኚ ያላቸው ጥልቅ
ጥላቻ በፊታቸው ካልቶ እየቃዩ ።

“ ደስ መሰኘትና መፈንጠዝ ከፈለጉ ፣ እስኪሰለጹቸው ደስ ቢሰ
ኙና ቢፈነገዙ እርስዎ ምን ችግረዎና እገር ስቅቀው ይሂዳሉ ?”

“ እዚያ ለብቻው ፣ ወይም ካሸከሮቹ ጋርማ ደስ ቢለውና ቢፈነ
ገዝ ምን ችግረኝ ነበራ ?” የፈለጋችሁት ሳይሆንላችሁ ስለቀረ ፣
ድል ስላደረግሁዎችሁ ፣ ኑ ከኔ ጋር ደስ ይበላችሁ ፣ ከኔ ጋር ፈንገዙ ፣
ብሎ ያለውዳችን ፣ በግድ ደስ እንዲለን ያገዘዘናል እንጂ ፣ ህ ።” አሉ
ባላምባራስ ፣ አይኖቻቸውን ሳያራግቡ ፊት ለፊት ተከለው ራሳቸውን
በቀስታ እየወዘወዙ ።

“ እኛ መቸም እግዚአብሔር መሀሪ ስለሆነ ፣ በሰራው ግፍና ወን
ጀል መጠን ባይቀጣው እንኩጥ ፣ ባይሆን እስከ ዛሬ የሰራብን ግፍ
እንዲበቃው አድርጎ ፣ እሱን ከራሳችን ላይ እንዲያነሳልን እንባችንን
እያፈሰሰን ለማያዊ አምላካችንን ለመነ ፣ ተማጸነ ፣ እሱም በበኩሉ ፣
የግፍ ሰራውን በኛ ላይ እንዲቀጥል ፣ ከኛ የዘረፈውን ገንዘብ እያፈሰሰ
ምድራጂ አምላኩን ፣ እንደራሴውን ለመነ ፣ ታዲያ እየትላችሁ ።”
አሉ አይናቸውን ፊት ለፊት ከተከሉበት ወደ ጥላሁንና ወደ አሳዩ መል

ሰው ። “ እዩትላችኋል ። ለመኖሪያ ስጦታ ለሆነው ሰው ። የሱ እምነት ላይ ጉብዓት ። ለመኖሪያ ። ተቀብሎ ። በኛ ላይ ድል እንዲያገኝ አደረገው ። በገዛ ሀብቱና በገዛ ጉልበቱ ታገሎ ድል ቢያደርግ ኖሮ ። መቸም ከመላክ ጋር ትክክል የመታገል እድል ኖሮት ። ታገሎ የተሸነፈ ። የመላክን አሸናፊነትና ። የሱን ተሸናፊነት እምና ተቀብሎ የታዘዘውን ቢፈጽም ። ታዘዘ ሸብ - ራብ ቢል ። ታዘዘ ቢያወጣጥብ ። ታዘዘ ቢዘፍን ግዴላም ። በተሸናፊዎች ሁሉ የሚደርስ ። በደካማነታቸው ምክናያት የሚከፍሉት ዋጋ ነው ። ነገር ግን ። የኛን ሀብት ሰርቆ ሰጥቶ ። እኛ በሌላንበት አደባባይ ። ድምጾችን እንኩዋ ላይሰግ ። ስለ ተከላሽም ። ስለ ከላሽም የሱ ድምጽ ብቻ ተሰምቶ ። ስለሱም ስለኛም እሱ ተመዋጋች ። እሱ ምስክር ሆኖ ። ያገኘውን ወራሳ ድል ። ልቤ አይቀበለውም ። እቃው መዋለሁ ። ጠጣት ብሆን ኖሮ ። ይህን ተቃዋሚን ሸፍቼ ። ያን . . . ወንጀለኛ በመገደል እገልጽ ነበር ። ነገር ግን እድሜዎ ከሰባ አመት በላይ የሆነ ሽግግሌ በመሆኔ ። መሸፈት ስለግል ችል ። ባይሆን እንኩዋ ታዘዘው ከሚያወጣጡትና ከሚዘፍኑት ጋር እንዳልገኝ ። ራቅ ብዬ እቆያለሁ ። ሲከፋ በግዘን ፈንታ ። ታዘዘ መደሰትና መዘፈን የውርደት ውርደት ስለሆነ ። እንዲያ ካለው ውርደት ። እንደ ነበዝ ሸፍቶ የሚያኖርደውን ። የሚንቅ የሚደቀደቀውን መገደል ካልተቻለ ። እንደ ደካማ ሽግግሌ መሸሸና መሸሸግ ነው ።

ፍቅር ጸፎ

የቀኝ ዝግጅት ዳግ ተሚስ ምረቃ

የኪ ከተፈጠረች ጀምሮ ፡ ቀኝ ዝግጅት ዳግ ካንድ አመት በላይ ጎረ ቆይተው ፡ የቀኝ ዝግጅትን ማረጋገጥ ተሰጥቶአቸዋል ። እንደ ተመሰሰው ጊዜ እምሮላት አታውቅም ፤ እንደዚህ ጊዜ አብባ ተውባ ፤ እንደዚህ ጊዜ አጊጣ ተንቆጥቆጣ ፤ እንደዚህ ጊዜ ትጥ መጠኑን ያጣ ፈንጠዝያ ፈንጥዛ አታውቅም ፤

ቀኝ ዝግጅት የሚገቡበትን ቀን ፡ መላከተኞች እንድ ሳምንት ቀድመው የኪ ደርሰው አስታውቀው ስለነበረ ፡ ሀዘቡ ታዘዙ ፡ መንገዱን ሁሉ ሲጠርገኑ ሲደለድሉ ፡ ከተገደውን ሲያጸደግ ሌላ ሌላውንም ፡ ላቀባበሉ የታቀደውን መሰናዶ ፡ ቀኑ ክልበቃ ብሎት ከሌሊቱ እዩጫመረ ሲያሰናዳ ሰነበት ።

የኢሉባዎር ጠቅላይ እንደራሴ ፡ ካዲሰ አበባ ጎረ ሲገቡ የተደረገ ላቸውን ያቀባበል ስነ ስራትና ፡ የጎረ ከተግ ያጌጠችውን ጊጥ ፡ ከቀኝ ዝግጅት ጋር አብረው የነበሩና የተመሰከቱ አሸከሮቻቸው ፡ እዚያ ባዩት አይነት እንዲሰናዳ እንዲያደርጉ ጌታቸው አዝዘዋቸው ስለ ነበረ ፡ ስነ ስራቱ ከሞላ ጎደል ፡ ያን የተከተለ ነበር ።

እከተግው ለመድረስ እንድ ኪሎ ሜትር ያክል ሲቀረው ጀምሮ ፡ ከዚያ ከተግውን አቅዋርጦ እስከ ቀኝ ዝግጅት ግቢ ፡ ከዚያ እስከ ወረዳው ግዛት ጽህፈት ቤት ፡ ከዚያ እስከ ወረዳው ፍርድ ቤት ፡ ከዚያ እስከ ወረዳው የቦሻጮንድ ጽህፈት ቤት ፡ ከዚያ እስከ ወረዳው ፖሊስ መስሪያ ቤት ፡ ከዚያ እስከ ገበያው ፡ ከዚያ እስከ ቤተ ክርስቲያን ፡ ከዚያ እስከ ባህረ-ጥምቀቱ ፡ ከዚያ ባንዳንድ ህዝብ ቡብዛት የሚያዘዘ ወትራቸው ቦታዎች በመቶ ፡ በመቶ ሜትር ርቀት ቅስት ተሰርቶ ፡ ያ ሁሉ ቅስት ፡ የየኪ ነጋዴዎች በፈቃዳቸው እንዲያዋጡ ታዝዘው ባበረከቱት አቡጀዲድ ተለብጦ ፡ በያንዳንዱ ቅስት ፊት ፡ እመሀከሉ ላይ ፡ የኢትዮጵያ ሰንደቅ አላግ በሁለት በሁለት ሰንደቆች እዩተመላቀለ ሲው ለበለብ ፡ እሱም ደስ ብሎት ፡ ሸብ-ረብ እንደሚለው ሀዘብ ፡ አብሮ ሸብ-

ረብ የግራ ይሁል ነበር ! ከዚያ በሶስት ግዜን የተቆረጠ፣ ባለ ልዩ
 ልዩ ቀለም ወረቀት እዩተሰባጠረ በሲባን ተሰክቶ፣ በቅሶቶቹ መሀከል
 በሰላላ፣ በሰላላ ጌትር ርቀት መንገዱን እያቆየረጠ ተሰትሎ ሲውለበ
 ለብ፣ እስበሱ እዩተግታ የሚያሰግው ድምጽ፣ እሱም እንዲሁ ከህ
 ዝብ ጋር ደስታውን ለመግለጽ፣ የህዝቡን ዘልን ለግድመቅ፣ የግያ
 ጨበጭብ ይመስል ነበር ። እቀኛዝግች ገቢ ውስጥ፣ የግእረግ ለግቶ
 ውን ለግስመረቅ ግብር የግያገቡበት፣ አንድ ሺህ ካሪ ጌትር ያክል
 ስፋት ያለው አዳራሽ ተሰርቶ የገድግዳው ምርግ ሲቀረው ተግግሮ፣
 ባጡ ተከድኖ፣ ወለሱ ተደልድሎ፣ በዚያ ላይ ለምለም ቅጠግ ተገዝ
 ጉዞዋል ። ባዳራቹ ቁም፣ ካንድ ወገን ገድግዳውን ተጠግቶ በተተከለ፣
 ከፊቱ ገልጥ በሆነ ጌጠኛ አገበር ውስጥ፣ ከፍ ያለ ድልዳል ተሰርቶ፣
 ከስር ወፍራም ስጋጃ፣ ከላይ ቀዩ የደመቀ አበባ ምንጣፍ ተነጥሮ፣
 ቀኝና ግራ እንዲሁ መሸፈኛቸው በደግቃ ቀይ የተጠለፈ መከዳዎች፣
 ተደርገውበት፣ ሁሉም ባንድ ላይ የሚነድ መስሎ ይታያል፣ ቀኝዝ
 ግች የሚቀመጡበት ነው !

ከድልድሉ ስር ጀምሮ፣ ካጎበሩ ፈትሰፊት፣ ያዳራቹ ሩብ ያክል
 ተከፍሎ፣ የወረዳው ልዩ ልዩ የመንግስት መስሪያ ቤቶች ሹግምንት፣
 ከዚያ ቃልሾች፣ ከዚያ ቆርቆሮች፣ ባለባቶችና ሌሎች ያገሩ ታላላቅ
 ሰዎች እንደዩግእረጋቸው ከተራው ህዝብ ተለይተው የሚቀመጡበት
 በቅጠግው ላይ ስጋጃ ምንጣፍ ተደርዩ ተነጥሮበታል ። ከጣራው
 ትንሽ ዝቅ ብለው፣ ከገድግዳው አራት ግዜዎች እዩተነሱ አዳራሹ
 መሀከል ላይ የሚተላለፉት፣ እዩተሰባጠሩ በሲባን የተሰኩ ባለልዩ ልዩ
 ቀለም ሶስት ግዜዎን ወረቀቶች፣ በጠቅላላው ላዳራቹ ድምቀትና ጠቀት
 ሰጥተውታል ።

መቸም የመብሉንና የመጠጡን መሰናዶ ነገር አለግንላት ነው !
 ብዛቱ “ ቅጥር ስፍር የሌለው ” የሚሉት አይነት ነው ! ቃልሾ፣
 ቆር፣ ባላባት የተባለው ሁሉ፣ ከንጀራው፣ ከወጡ፣ ከጠጁ፣ ከረቂ
 ውና ከጠላው ሌላ፣ ሰንጋ ያላገባ አይገኝም ! ከዚያ ዝቅ ያለው፣ እን
 ዲሁ ከበሰለው እህልና ከመጠጡ ሌላ፣ መክት ያላገባ አይገኝም !
 ከዚያ በታች እንደ ህዝቡ የኑር ደረጃ፣ ከላይ ወደ ታች እዩወራ
 ሲሄድ፣ ከመቶ እንጀራ፣ አንድ እንስራ ጠጅና አንድ ምንጥት ስጋ ወጥ
 ጀምሮ፣ ከሰግንያ እንጀራ፣ አንድ እንስራ ጠጅና አንድ ምንጥት ስጋ
 ወጥ አልፎ፣ ከዚያ በስድላ እንጀራ፣ አንድ ገንቦ ጠጅና አንድ ድስት
 ስጋ ወጥ አልፎ፣ ከዚያ ባርባ እንጀራ፣ አንድ እንስራ ጠላና አንድ

ምንቸት እህል ወጥ አልፎ ፡ ከዚያ በህያ እንጀራና አንድ ገንቦ ጠላና
እንደ ደስት እህል ወጥ አልፎ ፡ ከዚያ ባሕር እንጀራና አንድ ደስት እህል
ወጥ አልፎ ፡ ከዚያ ጎጆ ሰርቶ ጢስ ያጠሰ ሁሉ ፡ እስከ አምስት እን
ጆራ አዋጥቶ እንዲሰጥ በሹም ስለ ታዘዘ ፡ የሌለውም ተበድሮ ፡
ተቀድሞ ፡ ሙዋራውን ሲያገባ የከፋው ባለመምሰል ፡ ጸስ ያለው
ለምምሰል ሲጣጣር ይታይ ነበር ፤

ሌላው ያቀባበል መሰናጸፍ ፡ የኢሉባቦር እንደራሴ እንኩጥ ጎራ
ሲገቡ ያልተደረገ ፡ ያጀቡ ስነ- ስራት ነው ። ከየኪ ወረዳ ህዝብ ባለ
ጠበቅ የሆነ ሁሉ ፡ ቀኝዝማች የኪ ከተማ ከመግባታቸው በፊት በሚ
ያደሩበት ድረስ ሄዶ ተቀብሎ ፡ ከዚያ አጅቶ ከተማ እንዲያገባቸው
ታዘዘ ስለነበረ ፡ ከትውልድ አገራቸው ፡ ካልጋ ተነስተው የርፋድ የር
ፋድ መንገድ እዩሄዱ ፡ በዩሰፈሩበት ፡ እንደ ጥንተ- ልማዱ ፡ አልፎ
ለሚሄድ መኩዋገንን የሚገባውን መስተንግዶ እዩተቀበሉ ፡ አራት
ቀን ተገዘው የገዛት አገራቸውን ፡ የየኪን ወሰን ሲገቡ ፡ እዚያ
ጥጥት ቀድሞ የሂደው ድንኩጥን ተተክሎ ፡ ሊቀበላቸው ታዘዘ የሄ
ደው ስራጥት ተሰልፎ ፡ ሁሉም በተጠንቀቅ ሲጠባበቅ ቆያቸውና ሲደ
ርሱ ሰፈር ሆነ ። መቸስ የሰራጭቱ ባዛት ፡ “ካንድ የጥንት ባለነጋሪት
ደጃዝማች ሰራጭት ይበልጥ እንደሆነ እንጂ እያንሰም” ቢባል ማጋነን
አይሆንም ፤

ቀኝዝማች በሰራሩበት ዙሪያ ፡ እስከ ርፋድ መንገድ የሚኖረው
ህዝብ ፡ ያቀረበላቸው መስተንግዶ በብዛቱም ሆነ ባይነቱ ፡ እጅግ
የሚያስደንቅ ነበር ፤ ቀኝዝማችን ራሳቸውን ሳይቀር ደስ ከማለገቱ
አልፎ ፡ በጣም ነበር ያስገረማቸው ፤ ሰፈር ከገቡበት ጊዜ ጀምሮ ከሌ
ሊቱ የሚበልጠውን ክፍል ግብር እንደ ገባ ፡ ሳይነሳ እንጀራና ወጥ ፡
ሰንጋም እዩታረደ በላይ በላይ እዩተጨመረ እዩተበላ ፡ ጠጅ እንደ
ወሀ እዩተጠለቀ ፡ አረቄም በገፍ እዩተጠጣ እንዲሁ ሲዘፈን ፡ ሲቅ
ራራ ፡ ሲፈክር አደሮ ፡ በነጋው ቀኝዝማች ከነሰራጭታቸው ከመታረድ
የተረፉትን ሰንጋዎች ፡ ሽሀሮችና መኩቶች አስነድተው ሲሄዱ ፡ ተርፎ
የቀረው እንጀራና ወጥ ፡ ስጋ ፡ ጠጅና ጠላ ፡ አረቄ ፡ ለደጋሹ ህዝብ
ሴት ወንድ ፡ ልጅ አዋቂ ፡ ሳይባል ፡ በሙሉ ለምሳም ፡ ለራትም ፡
ከሚበቃ በላይ ስለ ነበረ ፡ ለቀኝዝማች ዳኘ ግብር ማግቢያ በሰራላቸው
ጊዜያዊ ሰፊ ዳስ ፡ ሁሉም ባንድ ላይ ተሰብስቦ ፡ የገዛ ህብቱን ትራፊ
እዩበላና እዩጠጣ ፡ እድሜ ለቀኝዝማች ዳኘ ዘፈኑን ፡ ጭዋታውን
ውካታውን ቀጠለ ።

ሌላው ያቀባበል ጠብቶ ስም ለቀኛዝማች ስም ማስመረቅ፣ ያለው ከራሱ ፣ የሌላው ተበድሮም ይሁን ተቀድሞ ፣ የደገሰውና ማገድ ሲደለድል ፣ ከተማ ሲያጸዳ ፣ ቤት ሲሰራ የሰነበተው ሀዝብ ፣ ባለብረት የሆነ ሁሉ ጌታውን አጅቦ ሲያመጣ ሲሄድ ፣ እቤት የቀረው ፣ ጀሌው ፣ አዩዘፈን እንዲቀበል የታቀደው ነው ።

ቀኛዝማች ከተማ ከሚገቡበት ቀን በፊት ፣ ግታውን ፣ የሰሚን ጆሮ ለመሳብ ትልቅ እዩተነፋ ፣ በየኪ ከተማና በዙሪያ ገባው ለሚኖረው ሀዝብ ፣ በነጋው ቀኛዝማች ጸን የሚገቡ መሆናቸውና ፣ ሀዝቡ በሙሉ ወጥቶ እንዲቀበላቸው በጥብቅ የታዘዘ መሆኑ ሲለፈፍ አመሸ ።

“ ሰማ ሰማ ፣ የየኪ ከተማና የዙሪያው ሀዝብ ሁሉ ሰማ ፣ ስም ተህም ላልሰማ አሰማ ተብለህል ፣ ሰማ ሰማ ፣ የየኪ ከተማና የዙሪያው ሀዝብ ሁሉ ሰማ ፣ የተከበሩና የተወደዱ ጌታችን ፣ ቀኛዝማች ጸኛቸው ፍሪሳ ፣ የየኪ ወረዳ ገዥ ፣ ለንድ አመት ከሰሰት ወር ተለይተውን ስንነፋፈቅ ከኖርን በሁዋላ ፣ በአምላክ ችርነት ፣ በመንግስት መልካም ፈቃድ ፣ ተሹመው ፣ ተሸልመው ነገ ይገባሉና ፣ የላቸው ደስታ የሁላችን ደስታ ስለሆነ ፣ በየኪ ከተማና በዙሪያ ገባው ነዋሪ የሆንህ ሁሉ ፣ በዩነገድህ እንደዩልማድህ ፣ ደስታህን የምትገልጽበትን መላሪያህን እዩያዝህ ፣ ነገ ጥዋት ጀንበር ስትወጣ ፣ ቅዳምን ገብያ ተገኝተህ የሚመደብለህን ቦታ እንይትይዝ ተብለህል ፣ ታዋ በግዜር ጸኛ ፣ ባልጋ ቅራኛ ከተያዘ በቀር ፣ ሴት ወንድ ፣ ልጅ አዋቂ ሁሉ ፣ ‘ እቤት ወሎ ዋል ’ ወይም ‘ በግናቸውም ምክናያት ወደ ታዘዘበት ቦታ ላይሄድ ቅርቶዋል ’ ተብሎ ተከሰሶ ፣ በጠላቱ ምስክርነት እንኩዋ ቢረታ ፣ አይቀጡ ቅጣት የሚቀጣ መሆኑን እንድታውቅው ተብለህል ” የሚል ነበር ሲለፈፍ ያመሸው ።

በነጋው ጥዋት የየኪ ከተማና የዙሪያው ሀዝብ ሴት ወንድ ፣ ልጅ አዋቂው ፣ እንደታዘዘው ጀንበር ስትወጣ ጀምሮ ፣ እስከ ሁለት ሰዓት ቅዳምን ገብያንና በዙሪያው ያለውን ሚዳ ሁሉ ሞላው ። ከዚያ ከዩነገዱ ግለት ከጣጣ ፣ ከሸኮ ፣ ከመሰንጎ ፣ ከከፍ ፣ ከጋላ ፣ ከግራ ተወጣጥቶ ፣ በሶስት በሶስት ተመድቦ ፣ እንደኛው ምድብ ቀኛዝማች ከነሰራዊታቸው በሚመጡበት መንገድ ፣ እከተግው መግቢያ ላይ ፣ ሁለተኛው ምድብ በዚያው መንገድ ከከተግው መግቢያ ሶስት ኪሎ ሜትር ርቆ ፣ ሶስተኛው ምድብ አሁንም ያኑ መንገድ ይዞ ከሁለተኛው ምድብ እንዲሁ ከሞላ ጎደል ሶስት ኪሎ ሜትር ያክል ርቆ ፣ ሁሉም በተጠንቀቅ ሲጠባበቅ ፣ ቀኛዝማች ለሰራዊታቸው መንገድ አልበቃው ብሎ

እንደ ውሀ ሙሳት ግራ ቅኝን አልፎ ተርፎ እያጥለቀለቀ ፣ ጥሩንበኞች እንቢልተኞችና መለከተኞች እንደ ልማዱ ዝግትኖ ፣ የጉዞ ንፋቸውን እዩተቀባበሉ እያሟወቱዋቸው ሲመጡ ከሩቅ ታዩ ።

ቀኛዝማች ዳፕን በዘፈን ሲቀበል የሄደው ሀዘብ በዩንገዱ ፣ እንደ የልማዱ ወደ ቀኛዝማች እዩዘፈን ወደአጃቢ ሰራጊታቸው ፣ ቀኛዝማችና አጃቢ ሰራጊታቸው እዩዘፈን ሲቀበል ወደሚመጣው ሀዘብ ሲጉዋዙ ትንሽ ቆይተው ፣ እንደ ተቀራረቡ ፣ ቀኛዝማች ከተቀባዩ ሀዘብ ጋር ለመገናኘት ከበቅሉ ሲወርዱ ፣ ጠበንጃ የያዘ ሁሉ ቢያንስ ቢያንስ አንዳንድ ጥይት ሳይተኩስ ቢቀር አይቅጡ ቅጣት እንደሚቅጣ አስቀድሞ ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶ ስለ ነበረ ተኩስ ተጀመረ ። ያ ፣ ተኩስ እንዲያ የሚያስፈራ ፣ እንዲያ አለምን ያለፈች የሚያስመስል እንደሚሆን አስቀድሞ ቢታወቅ ኖሮ ፣ እንዲተኩስ ትእዛዝ ይሰጥ እንዳልነበረ እውቅ ነው ፣ ብቻ እንዲያ ይሆናል ተብሎ አልተገመተም ። ተኩስ ተጀምሮ እስኪያበቃ ድረስ ይነጉድ የነበረው የጥይት ነጎድጉዋድና ያ ፣ ነጎድጉዋድ በዚያ አካባቢ የፈጠረው ያዩር መናወጥከመሬቱ መንቅጥ ቀጥ ጋር ባንድላይ ፣ ሰማይና ምድር የቆሙበት መሰረት ፈርሶ ፣ ሁለቱም እዩተናዶ መጨረሻ በሲለው ፣ ዘላለማዊ አዘቅት የሚወርዱ ይመስል ነበር ፣ እዚያ ለነበረ ሁሉ አለም አለማለፍም ፣ ሰማይና ምድር መሰረታቸው ፈርሶ አለመናዳቸው የተረጋገጠለት ተኩሱ ከቆመ በሁዋላ ነው ፣ ተኩሱ ካቆመ በሁዋላ ፣ ሁሉም ዙሪያ ገባውን ዘወርወር ብሎ አይቶ እንዳለ መሆኑን ፣ ከራሱ በላይ ሰማይ ፣ ከግሩ በታች መሬቱ እንደነበረ ሲያረጋግጥ ፣ እዩተያዩ ይላሳቅ ጀመር ፣

ተኩሱ ሲያቆምና እዩር መናወጡም ፣ መሬት መንቅጥቅጡም ሲቀር ፣ ቀኛዝማች ታጣፊ የሸራ ወንበር ተዘርግቶላቸው ተቀምጠው ፣ የኪ ከሚኖሩት ሰድስት ታላላቅ ነገዶች ተውጣጥተው የመጡት ዘፋኞች ለዩብቻ ፣ እንደዩባህላቸው ሲዘፍኑ ፣ ጥሩንበኞች ፣ እንቢልተኞችና መለከተኞች በዩመሳሪያቸው እዩተቀባበሉ ሲሟወቱና ፣ አሽከሮቻቸው ሹመቱን በሀይል ተዋግተው ፣ ማርከው እንዳመጡት ሁሉ ሲያቅራሩና ሲፈክሩ እያዩ ፣ ልባቸው በደስታ ሲዋኝ ቆይተው ፣ ከዚያ ተነሱና ጉዞዋቸውን ቀጠሉ ።

ቀኛዝማች ፣ በሁለተኛውና በመጀመሪያው ምድቦች ተመድቦ መድረሳቸውን ሲጠባበቅ ከነበረው ዘፋኝ ጋር የተገናኘበት ሁኔታ ፣ ከሞላ ጎደል ያው ፣ ከሶስተኛው ምድብ ጋር እንደ ተገናኘበት ነው ። ተኩሱን ቀኛዝማች ስለ ከለከሉ እሱ ብቻ ሲቀር ፣ ዘፈኑ የሶስተኛው

ጥድብ ዘፋኝ ከሁለተኛው ፣ ሁለቱ ባንድ ላይ ከመጀመሪያው ጋር በመደራረባቸው መጠን ፣ እንዲያውም የላቀ ፣ ሙሉነታቸው ፣ ቀረርተና ጭራው ፣ ገዢው ወደ ከተማ እየቀረበና ተመልካች እየብዛ በመሄዱ መጠን ፣ እንዲያውም የጥቀ ፣ እንዲያውም የደመቅ ነበር ።

መጥም ዘፈን ፣ ቀረርተ ፣ ፍክራና እነሱን የመሳሰሉት የሰማንት መግለጫዎችና መቀስቀሻዎች ፣ የዩራሳቸው ስራትና ህግጋት ስላላቸው በውድም ሆነ በግድ ፣ እንደ ጊዜ ከተጀመሩ ፣ እዚያ በተጀመሩበት ቦታ የሚገኙትን ሰዎች ሁሉ እንደዩስራታቸውና እንደዩህግጋታቸው የሚያዘዙና የሚገዙ መሆናቸው የታወቀ ነው ። ምንም ያክል ያዘነ ሰው ቢሆን ፣ የሚወዳት እናቱ የጥተችበት እንኩዋ ፣ ዘፈን ደምቆ በሚዘፈን በት ቦታ ከተገኘ ፣ ሳይወድ ፣ ሳያስበው ፣ ልቡ የዘፈኑን ቅኝት ፣ የዘፈኑን ዜግ ተከትሎ መሄዱ አይቀርም ። እንደ ወጣት ፣ እጅግ የሚወዳቸው እናቱ የጥምቀት አለት ጥተውበት ፣ ዘመድ ወዳጁ ከብዕ እያስተዛዘነው ፣ እሱ ባዘንተኛ ወግ የናቱን አስከሬን እየዞረ “ እናቱ ፣ እናቱ ” እያለ ድምጹን ከፍ አድርጎ በልቅሶ ዜግ ሲያሰቅስ ፣ ያገሩ ጎበዝ ታቦቱን ካደረገበት ፣ ከባህረ-ጥምቀቱ እጅግ ወደ ቤተ ክርስቲያን ለማግባት ሲያልፍ እንደ ሀገራ-ልግዱ ፣

“ እየጥ ፣ እሆ ፣ አየው ባረያህን ፣
እየጥ ፣ እሆ ፣ አየው ለርህን ፣
ሆ እያለ ፣ እሆ ፣ ሲያጅብ ታቦትህን ”

እያለ እየዘፈነ መጥቶ ፣ አጠገቡ እንደ ደረሰ ፣ ቆም ብሎ ዳንኪራ ሲመታ ተመለከተና ፣ ልቡን ዘፈኑ ስለ ማረከው አቶ “ እናቱ እናቱ ” ግለጽን ሳይተው ፣ ዜግውን ከልቅሶ ወደ ዘፈን ለውጦ ፣ በዘፈን ዜግ “ እናቱ እናቱ ፣ እሆ ፣ አረ እናቱ ፣ ” እያለ አሱም ዳንኪራ ይመታ ጀመር ፣ ይህ ተረት አደለም ፣ በርገጥ የሆነ ነገር ነው ።

ስለዚህ ቀኛዝግች ዳፕ ፣ ሹም ያዘዘውም ፣ ዘፈን ፣ ቀረርተና ፍክራ ያዘዙትም ሁሉ ፣ ባንድነት እየዘፈነ ፣ እያቅራራና እየፈከረ ሲቀበላቸው ፣ ብርቱ ጠላቱን ድል አድርጎ እንደ ተመለሰ አዝግች ፣ ነፍ ጠኛ ሁሉ ተኩሱን የሰማይ ቁጣ አስመስሎ እያንጎደጎደ ሲቀበላቸው ፣ ከተግው ከምንጊዜም የበለጠ አምር ፣ መንገዱ በቅስትና በልዩ ልዩ ባለአበባ ወረቀት ተሸገገርጉር ፣ አረ ስንቱን እንዲያው ሁሉም አጊጠና ተንቆጥቆጠ በደስታ ሲቀበላቸው ፣ ይህ ሁሉ ምንም አይነትና ምንም ያክል የጋ የማይበቃው አቀባበል ሲደረግላቸው እያዩ ፣ ይህ ሁሉ የሚ

ያቅ ጥሩ ለተባበሉ ይህ ሁሉ የጊደቱ እድብ ደንቅ ለተባበሉ ፣
እውን መሆኑን ፣ እልጥ አለመሆኑን ግረጋገጥ አቅጥጥተው ፣ ግራ እንደ
ገባቸው ከረታቸው ፣ ከሁኔታቸው ሁሉ በገሀድ ይታይ ነበር ፤

አንዳንድ የቀኛዝማች ባለሙያዎች ለመሆን ተስፋ የነበራቸው ፣
የቀኛዝማችን ባለሙያልነት በገጥሞ ለመግዛት ተስፋ ያደረጉ ሰዎች
እየገጠሙ ለህዝብ ሰጥተው ህዝቡ በደብዳቤዎቻቸው ተርጉሞ ፣ የራሱ
አድርጎ ፣ ይዘገባቸው ከነበሩት መሀከል የጊደቱትን የመሳሰሉ ይገኙ
ባቸው ነበር ።

“ ዳኘው መጣልን ፤

እንኩዋን ደስ አለን ።

ገፋው መጣልን ፤

እንኩዋን ደስ አለን ።

እልል በል መራቱ ፣ ዝረን ከኛ ጋራ ፤

እልል በል አዩሩ ፣ ጨፍር ከኛ ጋራ ፤

እልል በል ሰግዩ ፣ ዝለል ከኛ ጋራ ፤

እልል በል ፍጥረቱ ፣ ረንገዝ ከኛ ጋራ ፤

ጌታችን መጥቶልን ፣ ደስታ ሲያዘልለን ፣ ሲያስመታን ዳንኪራ ።”

ቀኛዝማች ዳኘ እንዲያ ሰው ብቻ ሳይሆን ከሰው ጋር ሰግዩ ፣
መራቱ ፣ አዩሩ ፣ ፍጥረቱ ሁሉ ፣ እልል እያለ እየዘፈነ ፣ እየወፈረ ፣
እየፈነጠዘ አጅቦዎቻቸው በቅስት ፣ በሰንደቅ አላማና በባላበባ ወረቀት
ያገጠሉትን የከተማ መንገዶች ሁሉ ፣ አንዱን ከጫፍ እስከ ጫፍ ሲወ
ርሱ ፣ ወደ ሌላው እየተላለፉ ዘረው በመወረሻ እግቢያቸው ሲደርሱ
አጥሩ በር ሳይ ቢተሰባቸው በሙሉ ወጥቶ ሴቱ በልልታ ፣ ወንዱ
በሆታ እየዘለለ ፣ እየወፈረ ስለ ተተበላቸው ፣ እዚያ ከበቅሎ ወርደው
ፈታቸው ሁሉ በደስታ እየሳቁ ትንሽ ሲመለከቱ ቆዩና ፣ ወደ ግብር
ማግቢያው አዳራሽ ገቡ ።

መቸም ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ማብላትና ማጠጣት የሚያውቁ
በመሆናቸው ስመጥር ነበሩ ። የመኩዋንንቱን ልግስናና ንፋገነት እያ
መዘዙ በሚተቹት ተቺዎች የተለመደ ቁዋንቁዋ ፣ ቀኛዝማች ዳኘ
“ግብረ - ሰፊ ፣ ቤታቸው ሁልጊዜ እንደ ተሰናዳ የሚኖር ፣ ግታ የደረሰ
ሙሉ ሰራዊት በለት ራታቸው ጋብዘው የሚሸኙ” ከሚባሉት መሀከል
የሚቆጠሩ ነበሩ ። ይህ እንኩዋ እንዲያው ደግሎን ራሳቸው ፣ በኪሳራ

ቸው የደገሱት ቢሆንም ናር ፣ በግብላትና በግጠጣት በኩል እጅግ የሚመሰገኑ እንጂ የሚታሙ እንዳልነበሩ ለማመልከት ያክል ነው እንጂ ፣ ይህን የቀኛዝማችነት ስማቸውንና ቀሚላቸውን ለማስመረቅ የተደገሰውን ድግስና ፣ የተሰናዳውን መሰናዶ እሳቸው ግቢ የሚበላና የሚጠጣ ፣ እሳቸው የሚያበሉትና የሚያጠጡት ቢሆንም ፣ ደጋሹ እሳቸው አልነበሩም = ደጋሹ አገር ነበር ፣ የኪ ነበር ፣

በግብላትና በግጠጣት ፣ ወይም በማናቸውም ስጦታ ፣ መልካም ስምንና ስፍተኛ ዝናን መግዛት የሚፈልጉ ሁሉ ፣ ግጋውን የሚከፍ ለው ሌላ ከሆነ ፣ ወሰን የሌለው ጥጋ ተከፍሎ ወሰን የሌለው ምስጋናና ከፍተኛ ዝና ስለሚፈልጉ ፣ ቀኛዝማች ዳፕ ቀሚላቸውን ሲያስመርቁ የየኪ ህዝብ ያለናዳላቸው ግብዣ ፣ ወሰን የሌለው ምስጋናና ዝና እንዲያገኙበት ፣ ወሰን የሌለው ነበር ፣ ቀኛዝማች የኪ ከገቡበት ቀን ጀምሮ ፣ አስር ቀን ፣ ከሮብና ካርብ በቀር ፣ ሁል ጊዜ ፣ ካራት እስከ አምስት ሰንጋና መሲና እዩታረዶ የየኪና ያካባቢው ህዝብ ፣ የደገሱን ወሬ እዩሰማ ከሩቅ የመጣ ሳይቀር ፣ በላ ፣ ጠጣ ፣ ከሮብና ካርብ በቀር ፣ አስር ቀን የሰንጋ አንገት እንደ ጉዋሮ ጎመን እዩተቀነጠሰ ስጋ ያማረው ሁሉ እጅ እጅ እስኪለው ፣ እስኪቸከው በላ ፣ አስር ቀን ጠጅ እንደ ውሀ ባንኮላ እዩተጠሰቀ ተጠጣ ፣ አስር ቀን የየኪና ያካባቢው ህዝብ የደገሰውን እዩበላ ፣ እዩጠጣ ዘፈነ ፣ አቅራቢ ፣ ፈከረ ፣ ፈነጠዘና “እድሜ ለቀኛዝማች ዳፕ ፣” አለ ።

እየታረደ ሲበላ ከሰነበተው ተርፎ ፣ ቀኛዝማች ወደ ጎራ ከላይ ፣ ከንደራሴው ጀምሮ እስከ ታችኞች ሹማምንት ፣ ለባለውለታዎቻቸው እንደዩማእረጋቸው የላኩላቸው ሰንጋዎች ፣ ሙክቶች ፣ የላምና የበገ መሲናዎች ብዙ ነበሩ ።

“ ተጨንቀን ነበረ ፣ ካገር ብናጣህ ፣
እንኩዋን ቅዱስ ገብርኤል ፣ በደህና አመጣህ ።
አመት ሙሉ አልቅሰን ፣ ያገኘነውን ፣
ዘንካታውን ጌታ ፣ አዛ ግፋውን ፣
ጠብቅልን አምላክ ፣ እንዳይን ብሌን ።
ሁሉን የሚያሳዩን ፣ አይናችን ነውና ፣
ዳኛቸው ፍሪላን ፣ አምላክ ጠብቅልን ፣ አድርገልን ደህና ”
ሲሉ እግብሩ ላይ ከቀኝ ወገን ቆመው ያጫውቱ የነበሩ እዝማሪዎች እዩተቀባበሉ ፣

“ ሙቶ ከተነላ ፣ እንደ ግሪያም ልጅ ፣
እዝጎ መሐረን ፣ አንበለው እንጂ ”

ጭቆ ከተነሳ ፣ እንደ እግዚህ ልጅ ፤
 እዝን ሰጊድ ሰላም ፣ እንበለው እንጂ ።
 ከጠጁ ጨምሩ ፣ አልበቃንም ገና ፤
 ካረቁው ጨምሩ ፣ አልበቃንም ገና ፤
 ከሰንጋው ጨምሩ ፣ አልበቃንም ገና ፤
 ከሁሉም ጨምሩ ፣ አልበቃንም ገና ፤
 ካላው ከበደሉ ፣ አንሶ እያውቅምና ።
 ክርስቶስ ቢመጣ ፣ ሊሆን አብነት ፤
 በደል ሳይኖርበት ፣ ሳይሰራ ሀጢያት ፤
 አይሁድ ጲሳጦስን ፣ እንደ ለመኑት ፤
 ስቀሎ ፣ ስቀሎ ፣ ብለው ባንድነት ፤
 እንተም እንደ የሱስ ፣ ተብለህ ነበረ ፣ ስቀሎ ፣ ስቀሎ ፤
 አልሆን ሲል ቀረ እንጂ ፣ የጎራው ጲሳጦስ ፣ አልቀበል ብሎ ”

አሉ ፣ ከግራ ወገን ቆመው ያጫውቱ የነበሩ አዝማሪዎችም እንዲሁ እዩተቀባበሉ ።

“ እነዚህ አዝማሪዎች ምን ማለታቸው ነው እባክህ ? ” አሉ ከታላላቁ ሽማግሌች አንዱ ፣ ባጠገባቸው የተቀመጡትን ጉዋደኛቸውን በክርናቸው ጎሰም እድርገው ። ሽማግሌው መቸም አዝማሪ ዘይቤ ሲኖ ነውና ፣ እኒያ የግራ አዝማሪዎችም የተሸሸገ ነገር በዘይቤ ለመግለጽ የሚቆፍሩ ስለ መሰላቸው ፣ እንደ መፍራት ማለታቸው ከፊታቸው ይታወቅ ነበር ።

“ የነሱ አይደለም ፤ በሉ የተባሉትን ፣ ያጠኑትን ነው የሚደግጡ ፤ ” አሉ ጉዋደኛቸው ።

“ ማነው በሉ የሚላቸው ? የሚያስጠናቸው ! ”
 “ ባለቤቱ ! ”

ገጽ ፩

የደብዳቤ ዘመን ጋዜጣ ተላላኪ

ቀኝዝግታችን ዳግ ከጎረ እንደ ተመለሱ፣ አስር ቀን ያክል ካዳራሻ ገጽ ላይ ወጡ፣ ግብር ሲያበሉ፣ ከዚያ “እንኩዋን ደስ ያለዎ” ለማለት ልዩ ልዩ ስጦታ፣ የደብዳቤ እዩያዝ ከቅርብና ከሩቅ ሲመጣ የሰነድ ተወን እጅግ ብዙ ህዝብ ሲተከሉ፣ በሌላ ያለ ጊዜ ካጥራችው ላይ ወጡ ሰነድ በኩል = በኩላችው ውስጥና በሆሪያው ጥላሁንና ሶፊያ የሰሩትን ስራ ምንም እንኩዋን ጎረ ሳሉም፣ ከመጡም፣ ቢሰሙና ደህና አድርገው ቢያ ወቁ፣ ባይኖሩትም ገና አላዩትም = ሶፊያ ሆነች ጥላሁን ሲጠይቅም ገጽ ሲሄዱ፣ እንደ ድርግታቸው በደህና ፊት እየተተከሉ በወዳጅነት ሲያነጋገሩናቸው ሰነድ = መቸም ጥላሁን እላቸው በሌሉበት የተሰራ ውን ሁሉ ሲያዩ፣ በጣም ደስ እንደሚላቸው ጽኑ እምነት ስለ ነበረው፣ የቀረቡ ግብመረቂያ በእላ ተረጽዎ፣ የደብዳቤ እዩያዝ የሚመጣው ሰው አቁሞ ፣ ምሽቱና እሱ የሰሩትን ሁሉ አዙር እስኪያላያቸው ችኩሉ ነበር ።

የቀረቡ ግብመረቂያው በእላ ሲያልፍ፣ በእሱ የተከበረበት ጊዜ ወደ ሁዋላ እዩራቅ በሄደ መጠን፣ የደብዳቤ እዩያዝ ወደ ቀኝዝግታች ደመጣ የነበረው ህዝብ እየተቀነሰ ሄደ፣ ወደ ግብር ሲቀርብ፣ ቀኝ ዝግታችን መደበኛ ሰራችውን ጀምረው ፣ ቢያንስ በቀን ካንድ እስከ ሁለት ሰዓት ያክል እየሀረጉ ቢታችው እየደረሱ ደመለሱ ጀመር ። ብቻ በዚያ ጊዜ፣ ጥላሁን ሰራውን ለማላዩትና ስለ የወደፊቱ እቅዱ ለመመከር እየመላለሰ ቀጠሮ ቢጠይቅ፣ ቀኝዝግታችን የማይበቃ ያክ ናያት እየረጠሩ አለመጠናቀታቸውን ሰላሳዩት፣ “ምናልባት የተቀዩው በት ነገር ይኖር ይሆናል” ብሎ መጠራጠር ጀመረ ።

“ደንገትኮ ተለወጡ! በዚያ ፊት... ደህና አልነበሩም? እሁን ግን ‘ስለ ሰራችን ለግንጋገር እባክዎ ላጭር ጊዜ ይቀበሉኝ’ ብዬ ብዙ ጊዜ ብልክባቸው እንቢ አሉኝ ። እንዲያውም... እሁንግ ከሌሎች ጋር እንኩዋን ደንገት ያገኙት እንደሆነ፣ አይኖሩትም እኔን ላለማየት ሲሸሸ ይታያል!” አለ ጥላሁን፣ ከምሽቱ ጋር የቀኝዝግታችን ነገር እንስተው ሲጫወቱ ።

“ግታ ግታ፡ ሰው ከገባ በሁጥላ፡ ጥቂት ሰዎች አስከትለው እዩ ዞኑ የተሰራውን ሁሉ ሲያዩ ነው አሉ የሚያመኹ፤ እንዲያውም ትና ንትማ፡ እጣጥቶ ቤትም ገብተው ነበር አሉ!” አለች ሶፊያ።

“እውነትሽን ነው? ግን ነገረሽ?”

“ፎሪ”

“ይገርግል፤ ባላምባራስ ጉደታና አላዩ የሚሉት እውነት ነው ግለት ነው?” አለ ጥላሁን፤ እንገህን ደፍቶ ሲያስብ ቆይቶ ቀና አለና።

“ምኑ?”

“ደህና ስራና ደህና ሰሪ የግይወዱ መሆናቸው!”

“እንጃ! ለመሆኑ ምኑ ነው ይህን ያስገህ?”

“ሰራችነን ይዩልን?” እያሉ እዩወቀዉትሁጥቸው... በግልጽ ለማየት ተለምነው “እንቢ” ያሉትን “ዉለግ ለብሰው፤ በዉለግ ተሸሽገው እዩሄዱ ሲያዩ ግምሽትን ምን ትይዋለሽ? ... ይህ ደህና ሰው የሚያደርገው ነው?”

“የሚያስጠረጥር ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ደህና ስራና ደህና ሰሪ የግይወዱ ለመሆናቸው፤ በቂ ግስረጃ ሊሆን የሚችል አይደለምና እስኪ አንቸኩል፤ ትንሽ እንያቸው” አለች ሶፊያ።

ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ጥላሁን አሱና ሶፊያ በሌላ ሰራትም፤ ወደፊት ለመስራት በላቆዱትም፤ ቀኛዝማች እንዲያነጋግሩት መጠይቁን ተወ። የተለወጡበት ጊዜያዊ ኩርፊያ እንደሆነ እስኪያልፍ፤ ዘላቂ ጥል እንደሆነ፤ አንደኛውን ተገልጾ እስኪታወቅ፤ ሌላ ሰራቸውን ለጊዜው አቁመው የሀክምናና የግስተማር ሰራቸውን እዩሰሩ እንዲቆዩ፤ ባልና ሚስቱ ተስማሙ። ብቻ ይብሱን ግራ ያጋባቸው፤ አንዳንድ ጊዜ ለዩብቻ፤ ወይም ባንድ ላይ ሲያገኙባቸው፤ በብሩህ ገጽ ሰላምታ ሰጥተው ያነጋግሩባቸውና “ኩርፊያው ሊያልፍላቸው ነው” ብለው ደስ ሲላቸው፤ በሌላ ጊዜ ሲገናኙ፤ የተቋቋመ ግንባርና ያዋደዋደ ከንፈር እያላዩ፤ ለግነጋገር እጅግ ሲከብዳቸው መታየታቸው ነው። አንድ ግታ አላዩ ከመስሪያ ቤቱ በቀጥታ ወደነጥላሁን ቤት መጣና ሲጫወቱ፤

“ካዲስ አበባ እቅኛዝማች ዘንድ አንድ ጋዜጠኛ መጥቶ፤ ‘ስለዚህ አገር ያመት ገቢና ወዉ ግወቅ አፈላጋለሁ’ ሲላቸው ጊዜ፤ በፖሊስ አላጅበው ወደኔ ልከውት፤ የፈለገውን መረጃ ከሰጠሁት በሁ

ዋላ፡ ቀኛዝማች እዚህ አገር የሰሩትን ታምር አንስቶ እየተገረመ ነገ ረኘና፡ በሱ የተነሳ... ስንሰቅ ቆይተን፡ ስንለያይ ወዲህ መጣህ።” አለ።

“ቀኛዝማች ምን ታምር ሰሩ?” አለ ጥላሁን ።

“ሶፊና አንተ የሰራችሁትም፡ ያሰራችሁት ሁሉ፡ ‘በታምር እሳቸው የሰሩትና ያሰሩት ሆነ’ ጥሩ ታምር አደለም?”

“እ... ለታዲያ ይህ ምን ያስቃል?”

“እውነቱን ስነግረው ጊዜ ገርዋት ሲሰቅ፡ እኔንም አሳቅኝ ።”

“ለምን ብለህ አይ... ለደግሞ አሳረግህ?”

“ምስክርነትኮ ነው ጥላየ! አሰት ለመስክር?”

“ማን ጠራህ?”

“ጠይቆኝ ነው፤ ሳይጠይቅኝስ አልተናገርህም።”

ጋዜጠኛው ከየኪ በተመለሰ ባሰራምስተኛ ቀኑ ይሁን፡ ወይም እዚያ እካባቢ፡ የየኪ ልማት በዝርዝር ታትሞ የወጣበትን አዲስ ዘመን ጋዜጣ፡ አቶ አብዱል ሰሊም፡ ከጎሪ ይዞ መጥቶ ለቀኛዝማች ሰጣቸው። እዚያ፡ ውስጥ፡ አንድ ቦታ ላይ እንኩዋ፡ አንድ ቃል ለምልክት ያክል ኦግኩዋ፡ የሳቸው ስም አልተነሳም። ተጀምሮ እስኪያልቅ የሚወደሰው፡ የሚያገለግው፡ የጥላሁንና የሶፊያ ስም ብቻ ነው።

በልግዱ፡ ስለ የኪ ወረዳ ግዛት ልዩ ልዩ ጉዳዮች ለመመካከር፡ በሳምንት አንድ ቀን፡ ግክለኛ ከሶስት እስከ ሰባት ሰአት፡ በወረዳው ገዥ ሰብሳቢነት፡ የገንዘብ ሚኒስቴር ሹም፡ የወረዳው ፍርድ ቤት ሰብሳቢ ዳኛና፡ የወረዳው ፖሊስ አገዥ ያሉበት ሰብሰባ፡ በወረዳው ግዛት መከሪያ ቤት ይደረጋል። የወረዳው ገዥ በሌሎበት ሰብሳቢው የገንዘብ ሚኒስቴር ሹም ነው። ቀኛዝማች ከጎሪ ከተመለሱ ግን፡ ሰብሰባው አንድ ወትሮው ቀኑን ጠብቆ ተደርጎ አያውቅም፤ ሲደረግም፡ ሲቀርም ነው ።

አንድ ሀሙስ፡ በነጋው፡ ላርብ ጥዋት፡ ሰብሰባ የሚደረግ መሆኑ ላባሎቹ ሁሉ ተነግሮ አድሮ ነበርና፡ ሁሉም ሰብሰት ሰአት እቀኛዝማች ጽህፈት ቤት ሲደርሱ፡ ቀኛዝማች ቀድመዋቸው መግባታቸውን ሰሙ።

የየኪ ወረዳ ግዛት መከሪያ ቤት፡ በውጭም ሆነ በውስጥ ያልተመረጠ፡ የሳር ክዳን ነው። ውስጡ ሰሌን እየተቀጣጠለ ከሪያውን በሚሰጥ ሰላተሙታ፡ ግድግዳው አይታይም። ከበር ሲገባ፡ ሬት-ለሬት ግድግዳው በተሸፈነበት ሰሌን ላይ፡ የኢትዮጵያ ለንደት አላማ ከፍ

ብሎ ፡ አግድፎ በሚሰጥላቸው ጥራት ፡ በዚያ ላይ የመንግስቱ መሪ ደቶ ግራፍ ይታያል ። እስከ የወረዳው ገዥ ፡ ቅኝዝማች ዳኙ ፡ ከመሪው ይሁን ከግሮቹ አስመታካክል የተነሳ ፡ ወዳንድ ወገን ገደድ ብሎ ፡ ሲወደቅ ትገዝ የቀረው በሚመስል ፡ ጎርባጥጣጣ ጠረጴዛ ሁጥላ ፡ የሚመጣ ጠላቅን ለመቻዝ እንደሚያደግ ነብር ወደ ሁጥላ ሽምቅቅ ብለው ፡ አይናቸው በቀጣ ደፍርሶ ፡ በወንበር ተቀምጠው ይታያሉ ። ከውጭ ሲገባ ወደ ቀኝ ፡ እግድግዳው ጥግ ፡ የወረዳው ጸሀፊ የጸሀፊት መሳሪያውን እንዲሁ በጎርባጥጣጣ ጠረጴዛ ላይ አስቀምጦ ፡ አባሎች ገብተው ስራ እስኪጀምሩ ቆሞ ይጠብቃል ። ከቅኝዝማች ራት ፡ ለፊት ፡ በጠረጴዛቸው ቀኝና ገራ ፡ መጥረቢያ ያልዞረባቸው አራት አራት ድብልብል እንዲሁ ቶች በዩኔቆቻቸው እንደ እግር የተሸነጠባቸው ፡ ሁለት የጥንዛ ሳንቃዎች ስለ ነበሩ ፡ ለሱብሰባ የተጠሩት ገብተው እጅ እዩነሱ ፡ ከቀኝ ወገን የበሽጮንዬ ወኪል አላዩ ፡ ከግራ ወገን የወረዳው ሰብሳቢ ዳኛና የፖሊሱ ሹም ተቀመጡ ።

ቅኝዝማች እንደ ወገብ በሸተኛ ገደድ ብሎ በቆመ ጠረጴዛቸው ላይ ፡ ቅጥ አጥቶ የተልከሰከሰውን የተደረበትና ያልተደረበት ወረቀት የባሰውን ቅጥ ለማሳጣት እንደ ፈለጉ ሁሉ እያነሱ ፡ እዩጣሉ ፡

“አሁን” አሉ በብርቱ ቅጣ ። “አሁን ያለቅኑ ልዩ ገብኤ የጠራሁ ፡ እዚህ አገር አስራ ስምንት አመት በገዥነት ስቅመጥ ደርሶ የማያውቅ ፡ እንግዳና በጣም የሚያስገርም ነገር ስለ ገጠመኝ ነው ።” በበቅሎ ተቀምጦ ዛቡን ፡ በግዛት ተቀምጦ ስልጣኑን ፡ ለሌላ የሚያስጨብጥ ወደ ፈለገው ሂዶ አያውቅም! የሚሉት ፡ እስከ ዛሬ ፡ በኔ ደርሶ አያውቅም ነበር ፡ አስካሁን ፡ እኔ ዳኛቸው በምገዛው አገር ፡ ስልጣኔን ይዞ ‘ልምራህ’ ያለኝ ሰው ገጥሞኝ አያውቅም ነበር ፡ እስካሁን ድረስ በምገዛው አገር እንኩዋንስ ስልጣኔን ይዞ ‘ልምራህ’ የሚል ፡ ‘የስልጣን ተካፋይ ልሁን’ የሚል መጥጋብኝ አያውቅም ነበር ፡ በጠላት ጊዜ እንኩዋን የጥቻን ጫካ በመሉ ስንዛ ፡ የስልጣን ተካፋይ አልነበረኝም ፡ እኔን ካላጠፋ ፡ ነፍስና ስጋየ አብረው እያሉ ፡ ስልጣኔን ከኔ መውሰድ ፡ ወይም መካፈል ፡ የማይቻል መሆኑን ያውቅ የነበረው ጠላት ፡ እኔን ለማጥፋት በዩጊዜው እያደራጀ ከላከው ፡ ቁጥር ስፍር የሌለው ሰራዊት ፡ ወረ ነጋሪ አልተመለሰም ። ሁሉም እዚህ ስጋውን የጥቻ አራዊት ተቆራምተውት ፡ በረረሱ የጥቻ መረት ቀልዞበት ነው የቀረው!” አሉ ቀኝዝማች ፡ ንግግራቸው ባርባኝነት ይሰሩት የነበረውን ጀበድ ጠርቶ አምጥቶ ሲያሳያቸው ፡ ወኔ ትኩሻቸውን ወደ ላይ ገፍቶ ሲከምረው እዩታዩ!

“አሁን ሀ-ሀ-ሀ-!” አሉ ያሸመር ሳት ስቅው። “አሁን ... ያረጅህ ሳይመስለኝ ለካ እርጅቼ ፍሬ፣ የደከምሁ ሳይመስለኝ ለካ ደክሚኛል፣ ሳገሬ ፍትርና ለመንግስቱ ክብር ከሀይለኛ ጠላት ጋር እጋደል በነበር ሁበት ጊዜ ገና ያልተጸነሱ፣ የምን መጸነስ! አረ አባት እናተቻቻቸው ገና ያልተጠቀሱ፣ ገና ትናንት የተወለዱ ህጻናት፣ ትምርት ሲያስቸግራቸው ከተማሪ ቤት እዩኮበለሉ እዚህ እዩመጡ... ሆሆ! የኔን ስልጣን እን ቀጣ ይሉ ጀመር! ግሩም ነው፣ በጣም ግሩም ነው!” ሲሉ፣ እጉባኤው የተቀመጡት ሁሉ እስበሳቸው ቋጥኖቹ አይን ከተያዩ በሁጥላ፣ አይና ቸውን እንደ ገና ወደ ቀኛዝማች መልሰው፣ እሳቸውን እዩተመለኩኑ፣ እስከዚያ የተናገሩትን ቀጥለው የሚናገሩት ይገልጻው ይሆናል በግልት ይጠባበቁ ጀመር።

“ደግሞ ከዚህ ይልቅ የሚያስገርመው” አሉ ቀኛዝማች ቀጥለው። “ከዚህ ይልቅ የሚያስገርመው፣ እንዲህ ያሉት ... ስልጣን ምን መሆ ኑን ሳያውቁ በስልጣን መጫወት የሚፈልጉ ህጻናት ከሰሩት የበለጠ የሚያስገርመው፣ እንደ ጭፍሮቹ ሳይሆን እንደ ወዳጆቹ፣ እንደ ... ወን ድምቹ የማያችሁ የሰራ ረዳቶቹ፣ በኔ፣ በማልለወጠው፣ በኔ በተፈተን ሁት ወዳጆችሁና አለቃችሁ ላይ፣ የሚያደርጉትን ከማያውቁ ህጻናት ጋር ሆናችሁ ማደማችሁ ነው፣ ይህ ነው ከሁሉም ያስገረመኝ!” ሲሉ፣ ቁጣ ባደረገሰው አይን እዚያ የተቀመጡትን ሁሉ አንድ ባንድ ቆጥ ረው፣ ለጊዜው ሁሉም እንደ መደንገጥም፣ እንደ መገረምም ብለው እስበሳቸው እዩተያዩ ዝም ብለው ቆዩና።

“ለመሆኑ ... ማናችን ከማን ጋር ነው በርስዎ ላይ ያደመ” አለ የገንዘብ ሚኒስቴሩ ሹም፣ አሳዩ።

“ሁላችሁም ናችሁዋ! ሁላችሁ ናችሁ፣ ለሰው ዘር ጠር እንደ ሆንሁ ሁሉ፣ ሁላችሁ ስላደማችሁበኝ ነው እንጂ፣ አንዳችሁማ ብትሆኑ ... አንድ ሰው ከሌላ መቀያየም፣ አንድ ሰው ከሌላ መጣላት የነበረ ስለሆነ፣ ምን ያስገርማል! ከመሀከላችሁ ያደማው መስራች አንተ ነህ!” አሉ ቀኛዝማች፣ ደፍርስ አይናቸውን ባሳዩ ላይ አፍ ጠው።

“አረ ያንት ያለህ፣ እኔ ነኝ በስዎ ላይ የማድም? እንኩዋንስ እኔ ሳድምብዎ፣ ያደመብዎ መኖሩንም አላውቅ! ለመሆኑ ከማን ጋር አደመብዎ አሉዎ?” አለ አሳዩ በመገረም።

“ሀ፣ ከማን ጋር አደምሁ ይለኛል! ከማን ጋር እንዳደምህ መቻ አጣሽው፣ ከዚያ ለታላይ፣ ከዚያ ‘ታልቻ ነኝ’ እያለ ሀዝቡን ከሚ ያስት እሳይ መሲህ፣ ከዚያ ‘ከኔ በቀር ለሹም አትታዘዙ’ እያለ ሀዝ

ሰጠን መንግስት በሾሙ ለገረገዥ ላይ ካሸፈተ ጥላሁን የተባለ አታ ላይ ጋር እንዳይምህ መቸ አጣኸው። ከሱ ጋር በምስጢር ተግክራ ችሁ። አንተ ራስህ ከጎሪ መሪት ቀያሾች አስመጥተህ። ከመንግስት የወሰዳችሁትን መሪት ለጣዎች፣ ለሸኩችና ለመሰንጎች ሁሉ፣ እያሽ ናሽናችሁ ለላከፋፈላችሁትም? የዚህ አላግ ከቶ ምን ይሆን? የህ ዝብ ወገን በመምሰል፣ ይህን አላዋቂ ሀዝብ አታሉና አስተባብሮ በባለስልጣን ላይ፣ በኛ ላይ ለግስነላት አደለም?”

“እንዴ! ከዝነው መሪት የቻልነውን ሰርተን፣ ልንሰራ የግ ንችለውን ገንዘብ ላለው ብንሸጥ፣ ለሌለው ብንሰጥ... ይህ እንዴት ሆኖ፣ በየት በኩልስ አልፎ ነው በርስዎ ላይ አድግ የሚ ሆነው? ደግሞም ኮ... ያን ጊዜ ልብዎ ምናልባት... ወደመንገዱ ተሳቅሎ በቅጡ አላደመጡን እንደሆነ ነው እንጂ፣ የቀያ ሾችን መምጣት ነግረንዎ እርስዎም ተስግምተው ነበርኩ!” አለ አላዩ። የዚያን ጊዜ ሁኔታቸውን ሲያስታውስ ትንሽ ፈገግ እንደ ግለት ብሎ ።

“በል በቃህ ዝም በል፣ እኔ መላቂያህ አደለሁም!” አሉ ቀኛዝማች፣ ያላዩ አሸጦር ስለ ገባቸው ከቁጣም በላይ ግለው ።

“አንተስ” አሉ ከዚያ ወደ ዳኛው ዞረው ። “አንተስ ዳኛ ተብዬው፣ ከመንግስት የወሰዱትን መሪት... ለመሰንጎ፣ ለሸኩና ለጣግ ሲያከፋፍሉ፣ ተቅብለህ መዝገብ እያገባህ በመንግስት መሪት ላይ የባለርስትነት የምስክር ወረቀት ለጣግ፣ ለመሰንጎና ለሸኩ ያደ ልሸው፣ አድግህን ከነሱ ጋር አድርገህ አደለም?”

“ር-ር-ርስታችን ነው አሉኝ፣ አሉኝ” እንጂ የ-የ- የመንግስት መሪት መሆኑን መቸ አወቅሁ? የመንግስት መሪት መሆኑን አሁን ገና መስማቴ ነው፣ እምላሰሁ ጌታዬ! ቢሆንም ቢ.. ቢሆንም ጥፋ ተኛ ነኝ፣ ይማሩኝ ጌታዩ! በጌታዩ ላይ ግን አላደምሁም! በጌታዬ ላይ “አድግዎል” ብሎ አንድ ሰው በመስከረ፣ ጀርባዩን እንደ በሬ ይግረፋኝ!” አሉ ዳኛው፣ በሁለት እጃቸው መሪት ይዘው እዩተ ንቀጠቀጡ ።

“በል ተቀመጥ፣ አሁን ተቀመጥ ብዬሀለሁ!” አሉ ቀኛዝማች ዳኛውን ምን ያክል እንደ ናቁዋቸው ለማላዩት፣ የታች ከንፈራቸውን አሸራመው ።

“አንተስ!” አሉ፣ ዳኛውን ተቆጥተው ካስቀመጡ በሁዋላ ወደ ፖሊሱ ዘወር ብለው ። “አንተስ፣ የፖሊስ ሹም ተብለህ ያገር ጸጥታም ሆነ የሰው ህይወትና ንብረት ለመጠበቅ የተቀመጥ

ሽው ፡ በመንግስት ባለ ስልጣን ላይ ሲራ ሲቋቋሙና የመንግስቱን ህብት ሁለት ሰዎች ህዝብ አሳድመው ሲያስበዙባቸው ዝም ብለህ የምትመለከተው ፡ የተሰናዳ የመረጃ ድርጅት ሳይኖርህ ቀርቶ ነው። ከነሱ ጋር ያለህ ያደግ መሀል እንዳይፈረሱብህ አደለም ? አንተ ካድ መኞች ጋር ባትሆን ፡ ያገሩ ጸጥታ በመበላሸት ላይ መሆኑንና የመን ግስት ህብት መበዘበዙን ፡ አንተ እያለህ በሌሎች በኩል መስማት ይገባኝ ኖሮዋል ?”

“ ባደግው የሌለህ ከመሆኔም ሌላ ፡ አድግ መደረጉንም ሆነ የመንግስት መሬት ለህዝብ መታደሱን በፍጹም አላውቅም ፡ የፖሊ ስነትን መብት ከተግባሩ ጋር ስቀበል ለመንግስቱ ታማኝ ፡ ለህዝቡ አገልጋይ ፡ እንደሆን የግልሁት ግላ ይደረስብኝ ! ” አሉ የፖሊሱ ሹም ፡ ተነስተው እግሮቻቸውን ደጋግመው እያጋጩ ፡ ቀጥ ብለው እንደ ቆሙ የወታደር ሰላምታ ሰጡና ።

“ እባክህ ዝም በልና ተቀመጥ ! ይህ ... እንደ አቡነ ዘበሰግ ያት ሰርክ የምትደግመው ግላ ፡ እኔን ልታሳስትበት አትችልም ።

“ ግላ ሲደጋገም ‘ ዘየ ይሆናል ’ እንደሚሉት ፡ ግላ ዘየህ መሆኑን አውቃለሁ ! ” ሲሉ ቀኛዝማች ፡ የፖሊሱ ሹም እንደ ማፈር ብለው ተቀመጡ ። ወዲያው ተላላኪው ገብቶ ፡ ጥላሁን ፈይሳ መምጣቱን ደምጹን ከፍ አድርጎ ተናገረ ።

ጥላሁን ፡ “ ቀኛዝማች ይጠሩህል ” ብሎ ተላላኪው ሲነገረው ፡ ኩርፊደቸው አልፎባቸው ስለ ስራው ሲያነጋግሩት ያስጠሩት መስሎት በጣም ደስ ብሎት ፡ የሚለምናቸው ነገር በዝቶ ፡ ሁሉም ቅደሚያ እንዲሰጠው ባንድ ላይ በራሱ ውስጥ እየተንጋጋ ስለ መጣበት ፡ ግን ቸውን አስቀድሞ ግናቸውን እንደሚያስከትል መምረጡ ቸግሮት ፡ ገና ሳይወስን እቀኛዝማች ጽህፈት ቤት ደረሰ ። ያን አለት ጉባኤ መኖሩን እንኩዋ አላውቅም ነበር ።

“ ጥራው ” አሉ ቀኛዝማች በቁጣ ። ጥላሁን ገብቶ ፡ እንደ ልግዱ ፡ እግሮቹን ገጥሞ በትህትና እጅ ከነሳ በሁዋላ ፡ ፈገግ እንዳለ ቀኝ እጁን አስቀድሞ ፡ ስላምታ ለመስጠት ወደ ቀኛዝማች ሲሄድ ።

“ እነዚያው ሁን ፡ ለሰላምታ አልጠራኑህም ! ” አሉ ፡ ፊታቸው በቁጣ እንደ ተኮማተረ ፡ እጃቸውን አንስቶ እንዳይወስድባቸው የፈሩ ይመስል - በጠረጴዛው ላይ ካስቀመጡበት ቶሎ ሰብስበው ። ጥላሁን ጭራሽ ያላሰበው ነገር ደንገት ስለ መጣበት ፡ እንደ መደንገጥ አለና ተመልሶ አሳዩ አጠገብ ሄዶ ከመቀመጡ ፡

“ለምክር አልተጠራህም፤ ለጥያቄ ነው፤ ስለዚህ . . . ተነስና ለምጠይቅህ ጠልብልኝ” አሉ ቀኛዝማች፤ ከቁጣቸው ብዛት የተነሳ ብልጣናቸውን እንኩዋ ግንኙ ተስናዋቸው።

“ምን አደረግህ ጌታየ ?” አለ ጥላሁን በርጋታ።

“አዎ፤ ‘ጌታየ !’ ተንኮልህን ለመሸረን እኔ ረት ስትቀርብ እንዲህ እምሽከ፤ ድቅቅ ብለህ ‘ጌታየ፤ ጌታየ !’ እያልህ፤ እስከ ዛሬ ያታለልኸኝ ይበቃህል፤ ሀዝቡን ብቻ አደለም፤ እኔን እንኩዋ ተቃልፎ የማላወቀውን፤ ከጠላት የማታለል ወጥመድ አምልጬ እዚህ የደረሰሁትን፤ እኔን እንኩዋ፤ እስከ ዛሬ አታለልኸኝ፤ ብቻ አጥ ግጅ፤ የማታለል ወጥመዱን አጥምዶ የሚያዝ፤ እስኪታወቅበት ድረስ ነው እንጂ ከታወቀበት በሁዋላ አይዝም፤ ባንተም አሁን ታወቁብህል፤ አንተ . . . አታላይ !”

“እንዴ ! እረ አታላይ አደለሁም፤ እንኩዋንስ እኔ አታላይ ልሆን፤ አታላዮችን እጠላለሁ፤ ለምን ይሰድቡኛል ጌታየ ? የሚሳ ደቡብ፤ ተራ ሰዎች ናቸው እንጂ፤ እንደሰዎ ባለ ቦታ የተቀመጡ አደለሁም !” አለ ጥላሁን፤ የቀኛዝማችን ስድብ ሲሰግ፤ ድንጋጤው አልፎ፤ እንደ ግንሰራራት እያለ ሂደና።

“እኮ ! አታላይ አለመሆንህን አሁን ልታስረዳን አደለሁም ?”

“አታላይ ነው” ብሎ የከሰሰኝ እንዳለ ከሳሼ፤ ያለዚያም እር ሰዎ፤ ‘አታላይ ነህ’ ያሉበትን ምክናያት ይግለጹልኝ እንጂ !”

“እዚህ አገር በመጣህ ግግስት፤ አጥፍተው የታሰሩትን እስረኞች ገንዘብ ከፍለህ ከመንግስት እስር ቤት ለውጥተህ፤ የግል ስራ ህን ካሰራህቸው በሁዋላ ለቀቅሀቸው፤ ይህ መኛም በጉልበታቸው መጠቀምህ ላይቀር፤ ወዲያው ለተበደሉና ለተጠቁ ሁሉ ወገን መስለህ ለመታየትና፤ ይህን አላዋቂ ሀዝብ አታሉ በኛ ላይ ለማስነሳት መሆኑ የታወቀ ነው፤ ‘ይህን አላደረግሁም’ ትላለህ ? ወይስ እንዲህ ያለው ‘ማታለል አደለሁ’ ልትል ነው ?”

“በወንጀል ስራ ተፈርዶበት የታሰረ እስረኛ፤ ገንዘብ ከፍቶ አሰፈትቼ አላውቅም። ተበድረው እዳቸውን መክፈል ስላቃታቸው የታሰሩትን እስረኞች፤ ሰርተው እንዲከፍሉ ከባለስልጣናች ጋር ተሰ ግምተን አሰፈትቻቸው፤ ገንዘብ እየከፈለሁ ግሰራቴ እሙን ነው። ያንጊዜ ይህን በማድረጌ እርስዎም አመሰግነውኝ ነበር ! አሁን፤ ከሰሰት አመት በሁዋላ ምን ወንጀል አደረገው ?” ቀኛዝማች፤ ጥላሁን

የጠድቃቸውን እንዳልሰሙ ወደ ጸሀፊያቸው ዘወር ብለው ፡ “ ግመ ነን ጸፍ ” አሉና አሁንም ጥያቄያቸውን ቀጠሉ ።

“ አንተና ሚስትህ ቃልቸች ነን እያላችሁ ፡ ሀዘቡን እያታለላችሁ ፡ ሌሊት ሌሊት እቤታችሁ ስታዘፍኑ ማደራችሁስ ፡ እውነት አደለም ? ”

“ ምነው ቀኛዝግታች ! እንኩዋንስ እኛ ፡ ‘ቃልቸች ነን’ ልንል ቃልቸችን እንደምንነቅፍና ፡ በቃልቸች ግመን ከንቁ መሆኑን ለሰው ሁሉ እንደምናስተምር እርስዎም ያውቃሉ ! ብቻ ከዚህ አገር ህዝብ የሚበዛው ፡ ‘ ከቃልቻ በቀር የታመመ ለማዳን የሚችል አለ ’ ብሎ ስለማያምንና ፡ እኛ በሀኪም መድሀኒት ብዙ ሰው ስናድን ስለሚ ያይ ፡ ቃልቸች ናቸው እያለ እስበሱ መነጋገሩ እውነት ነው ። ነገር ግን ሀዘቡ ፡ ‘ ቃልቸች ናቸው ’ እያለ ቢያወራ እኛ ተቀበልነው ማለት አደለም ! ”

“ ቃልቸች ነን ብላችሁዋል ” ብዬ ብጠይቅው ፡ ሀዘቡ ይለናል ፤ እውነት ነው ? ማለቱን ፡ ግመኑን ጸፍ ሲሉ ቀኛዝግታች ፡ ወደ ጸሀ ፊው መለስ ብለው ፡ አላዩ ምንም እንኩዋ ላቁን ለማገድ ቢሞክር አልችል ብሎ ላቀ ፤ ሌሎች አባሎች ግን ፡ መሳቅ ቢያምራቸውም ቀኛዝግታችን ስለፈሩ ፡ አንገታቸውን ደፍተው መሬት መሬት እያዩ ዝም አሉ ። ቀኛዝግታች ከንፈሮቻቸውና ጉንጮቻቸው እዩተንቀጠቀጡ ፡ አላዩን አይኖቻቸውን ከፍና ዝቅ አድርገው ፡ ባይን ግልጽ ሰደቡና ወደ ጥላሁን ተመልሰው ፡

“ የመንግስቱ መስሪያ ቤትና ያገረገዡ ቤትም ፤ አጥርም ፤ ሲፈርስ ሀዘቡ እንዲሰራ ቢታዘዝ ፡ ‘ ግብር የሚገብር ሀዘብ የጉልበት ስራ መስራት የለበትም ’ እያልህ ፡ እዩሰበክህ አሳድመህ መክልክል ህና የራስህን ቤት ማሰራትህስ እውነት አደለም ? ትክዳለህ ? ” አሉ ።

“ እንኩዋንስ ሀዘብ ሰብሰቤ ላሳድም ፡ አሁን እርስዎ ‘ አልህ ’ ያሉትን ለርስዎ ፡ ለራስዎ ካልሆነ ፡ ላንድ ሌላ ሰው ፡ ‘ ሲናገር ሰምቻለሁ ’ የሚል ቢገኝ ልቀጣ ! ለርስዎ ብቻ ፡ ‘ ግብር የሚገብር ባላገር በትእዛዝ የጉልበት ስራ ማሰራት በሀግ የተከለከለ ስለሆነ ለከላሽ ፡ ለወቃሽ እንዳይመቹ ቢቀርብዎ ይሻላል ’ እያልሁ ለብቻዎ ብዙ ጊዜ መንገሬ እሙን ነው ! ስለራሴ ቤት ማሰራት የሆነ እንደ ሆነ ያንድ ሰው ጉልበት ፡ አንድ ቀን እንኩዋ ፡ ‘ ያለዋጋ አልፎብህል ’ ብሎ ሰይጣን አይመለከርብኝም ! ”

“ሀ! ያው አደለም? ምን ልዩነት አለው? በል ደፍ! ልብ ለርግ ፣ እንዴት አድርገህ እንደ ደፍኸው ሁዋላ ታሳዩኛለህ!” አሉ ቀኛዝማች ፣ ጠቅላይ ጣታቸውን ወደ ዳህረው ሳይና ታች አያውለበለቡ ።

“እሺ ጌታዮ ፣ እሺ” አለ ዳህረውም ብድግ ብሎ እየደጋገመ እጅ ነሳና ።

“ከመንግስት ፣ ‘አምስት ጋሻ ነው’ ብለህ ህያ ጋሻ ሠራት ከወ ለድሀ በሁዋላ ፣ አንድ ጋሻ ለራሱህ አስቀርተህ ፣ አስራ ዘጠኙን ጋሻ የመንግስት መሪት ለሸቱ ፣ ለመሰንገና ለጣጣ ግክፋፈልህስ ፣ አሰት ነው፣ በመንግስት ሁብት አንት ልትወደድና፣ ህዝብ አሳድመህ እኛን ለታሰጠላ ፣ ይህን ግድረግህ እውነት አደለም!” አሉ ቀኛዝማች ፣ ዳህረውን ካስፈራሩ በሁዋላ እንደ ገና ወደ ጥላሁን ተመልሰው ። ጥላሁን መልስ አጥቶ ሳይ ሆን ፣ ስለ ገረመው ብቻ አንገቱን ደፍቶ መሪት መሪት እያዩ ትንሽ ዝም ብሎ ስለቆዩ ፣ ቀኛዝማች የሚመልሰው ያጣ መስሎቸው ፣ ደስ አላቸውና ።

“መልስልኝ እንጂ ፣” አሉ ከባጥ በላይ ጮኸው ።

“በዚህ አገር ጋሻ መሪት የሚባለው ሁሉ ፣ እንዲሁ በነሲብ እንጂ በትክክለኛ መለኪያ የተለካ አለመሆኑን ፣ ከዩ ይልቅ እርሶም ያውቅታል ። ለኔም ወዳጄ ገዝቶ የሰጠኝ አምስት ጋሻ መሪት ፣ በሁዋላ በቀያሽ ሲለካ ስለ ተረፈ ፣ እኔ ሰርቼ ልጠቀምበት የምችለውን ለራሴ አስቀርቼ ፣ ሰርቼ የማልጠቀምበትን ፣ ‘ለቤት ማሰሪያና ለጉዋር ነመን መዝሪያ እንኩዋ ቢሆናቸው’ ብዬ ፣ ለጥንት ባለርስቶች ትንሽ ግክፋፈሌ እውነት ነው ።”

“ለጥንት ባለርስቶች? የጥንት ባለርስት ግንዛቤ መንግስት አደ ለም? ከመንግስት አደለም ‘ገዛሁ’ የምትለው?”

“የዚህ አገር የጥንት ባለርስቶች ጣጣዎች ፣ ሸኮዎች ፣ መሰንገዎችና ግሚራዎች ናቸው።” አለ ጥላሁን ፣ ከባለምባራስ ጉደታ ራጎ የተማረውን እሱም በፈንታው ለቀኛዝማች ለማስተማር ።

“እረ የገብረል ያለህ ፣ ደሞ፣ ደሞ ጣጣችና... እኒህ አሁን ያልካቸው ሁሉ ካንዳንድ ባለባቶች በቀር ፣ ከመቸ ወዲህ ነው ባለርስቶች የሆኑ ሆ ፣ ሆ ፣ አይለማ ጉድኮ የለም ፣ እባካችሁ ፣ ካባቶቻችንም ሆነ ከሌሎች ፣ ያገሩን ስሪት ከሚያውቁ ሽማግሌች ፣ ስለዚህ አገር ስሪት ስንሰጥ ኖረናል ፣ ብቻ ከዛሬ በቀር የጌህን . . . አሁን ያላቸውን ሰዎች ባለርስትነት

ሰዎችን እናውቅም፤ ከሱ ቅኝዝማች ጥላሁንን ትኩረት ለመገረጽ ለጉባኤ የተቀመጡትን እያለዋወጡ እያዩ።

“ያቅርቃ ያደርጉልኝኛ ቅኝዝማች፤ የርስዎም ሆኑ የሌሎች አባቶችን አያት ቅድመ አያቶች ሁሉ፤ ከሌሎች ክፍሎች እዚህ ሲመጡ መሬትን ባይ አላገኙትም፤ ግሚራዎች፣ ጣጣዎች፣ ሸኮዎችና መሰንገዎች ነበሩበት፤ በዚያ ጊዜ መሬት፣ ባገሩ ሆኑ ሁሉ የጋራ ሆኖት ነበር፤ እነዚህ አሁን እርስዎ፣ ‘ባላባቶች’ የሚሉዎትው እያንታችውን አጉድለው አደራቸውን በልተው፣ እንዲጠብቁና እንዲያስተዳድሩ፣ ባደራ ለተቀበሉት መሬት ባለቤቶች መስለው፣ ሁጥላ ከሌላ ከፍል ከመጡት ጋር ተከፋፍለው፣ የውኃተኛውን ባለርስት፣ ጠቅላላውን ህዝብ፣ በገዛ አገሩ ግረሬያ የሌለው ስደተኛ እስኪያደርጉት ድረስ፣ ይህ አሁን ግረሬያ ያጣ ሕዝብ ባለርስት በነበረ ጊዜ ለጋራ ሆኖት፣ ለመሬቱ አስተዳዳሪዎች አድርጎ የመረጣቸው፣ አገልጋዮች ነበሩ ብቻ፣ ‘ያባት ሎሌ ጌታው ሲዋት የጌታው ልጅ ጌታ መሆን ያምረዋል’ እንደሚሉት፣ የጥንት ሎሌዎች የጌታቸውን ልጆች ርስት ነቅለው፣ ካዲስ መጫዎች ጋር ተከፋፈሉት፤ ይህ ነው እውነት፤ ቅኝዝማች፣ ታዲያ መሬት ተጠፍጥፋ ስትሰራ፣ ገና በርጥብዎ የተተካለው ህዝብ ተነቅሎ፣ መቆጣሪያ፣ መቆመጫ አጥቶ ሲገንጥላል፣ ትኩረት መጥቼ ከወሰድሁበት ብዙ መሬት፣ ልሰራው የግልቸለውን ትንሽ ቅርጽ ለግረሬያ ያክል ብመልስስት፣ ይህ ወንጀል ሆኖ ለያስከስሰኝ ነው፤ ይህ ‘ወንጀል’ ተብሎ የሚያስከስስ ከሆነ፣ ይህን ወንጀል ሰርቻለሁ!” አለ ጥላሁን፤ በለቆብታ የጀመረውን ወደ መጨረሻው ሳያስበው ትንሽ እንደ መሰላውት ብሎ።

“ሰዎቻችሁ ልኛል፤ ‘ወንጀል ሰርቻለሁ’ ቢል ሰዎቻችሁ የለ፤ በል፤ ‘ወንጀል ሰርቻለሁ’ ማለት? ዳፍ ‘አዎስት ጋኛ’ ነው ብሎ ሀያ ጋኛ መሬት ከመንግስት አታሉ ወስዶ፣ ለህዝብ ግክፍፈሉን ማወኑንም ዳኛ!” አለ ቅኝዝማች፤ ጥላሁን፣ “ወንጀል ሰርቻለሁ” ማለትን የገባጌው አባላችኛ፣ እህሬውኛ፣ ልብ እንዲያደርጉ አጥብቀው እያስጠነቅቁ። “እረ ለመሆኑ” አለ ከዚያ ተጠሎና። “እረ ለመሆኑ ማንህ አንተ? ማን ሆነህ ነው? ከማን በተሰጠህ ስልጣን ነው የመንግስት መሬት ወስደህ ለህዝብ አከፋፋይ የሆነህ? ‘መሬቱ የህዝብ እንጂ የመንግስት አደላዎ’ ብለህ በኔ በመንግስቱ ሹም ሬት ለመኖርህ የደረህ፤ ማን አለሁልህ በልህ ነው፤ በዚህ ድግሪትህ ብቻ አሁን... አግር ከወርች እቅፈድድህ ነበር፤ ብቻ እኔ አንተን አደለሁም፤ የሀሬን ገድ የለም አልፍህለሁ!”

“እጅ ገሳጠ እቶ ጥላውን እጅ አትነሳም ገ እልህምን ያያርገልህል።” እሉ ዳኛው ከተቀመጡበት ተነሱተው ። እሳቸው መቸም የቀኘዝ ጣቸን ሀይለኛነት ስለሚያውቁና ፣ ለጥላውን ስላዘኑ ፣ ከቶ እንዳያደርስ በት ሰግተው ነው ። ጥላውን ግን እንኩዋንስ የመከራትን ሊሰግ ፣ እንዲያውም በንቀት አያን አያቶቸው ፣ የታች ከንፈሩን ሲያስረዝግባቸው ስለ ተመለከቱ “ገደለኝ” እንደ ግለት ትከሻዎቻቸውን ወያላይ ገፍተው ዝም አሉ ።

“የመጨረሻ ቃሉን እንገርሀለሁ ፣ ልብ አድርገህ ስግግር” እሉ ቀኘዝ ጣች ፣ ግንባራቸውን ከሰትሮ አድርገው ጥላውንን አዩተመለከቱ ። “ልብ አድርገህ አዳኛ፣ ገንዘብ ሃረ ያጠፋኸውን ሁሉ ፣ ህዝቡን ብቻ ሳይሆን የመንግስቱን ባለስልጣናት ጭምር ግታለልህን፣ ህዝብ እያሳደገህ ጸጥታ ግወክህን ፣ ስልጣን መጋፋትህንና፣ የመንግስት መሪት ለህዝብ ግክፋፈልህን ፣ ይህን ሁሉ ፣ በጉባኤ ፊት አምኑህ ተጽፎታል ።

ከሃረ ቀደም ፣ እቤቱ እዩጠራሁ ብዙ ገዢ ምክርም ፣ ግስጠንቅቂያ ያም ሰጥቸህ አልሰግ ስላልህ፣ ሃረ በጉባኤ ፊት የመጨረሻ ግስጠንቅቂያ እስጥላሁ ። ከንግዲህ ውርድ ከራሴ ነው ፣ እስካሁን ያ ፣ ወዳጂ ፣ ያ ፣ ግነው ስሙ? አቶ . . . ውበቱ! አዎ ውበቱ በዛብህ ፣ እሱ ‘አደራ’ ስላለኝ ፣ ምንም እንኩዋ ተንኮለኛነትህን ከመጣህበት ቀን ጀምሮ ባወቅ ፣ አደራ ያወጣሁ መስሎኝ ፣ አንተም ፣ ግሸትህም ፣ እንደ ቢተሰቢ ሁሉ እኔ ብናርም ፣ ባልናርም ፣ እቤቱ እንደ እንደ ልባችሁ እንድትገቡ ፣ እንድትወጡ ፈቅጂ ፣ በኔ ሳይ የምትሰራውን ሁሉ እያወቅሁ ችግር የርሁ ። እኔ በባላደራነቴ አንተን ስመርዳት ፣ አንተ በውስታ ቢሰነትህ እኔን ለመጉዳት ፣ እዩሰራን ሰስት አመት ኖርን፣ እኔ አገረገገሁ እዚህ ተቀምጧል ፣ እንደሌለሁ ቆጥረኸኝ ፣ ‘ያገረገኸ ስራ ልሰራ’ ትል ጀመር ፣ ስኔ ከዚህ የበለጠ ውርድት የለም ፣ እንኩዋንስ በህይወቴ እያለሁ ፣ ስምት ራሳዩ የሚጸዩረው ውርድት ነው ፣ ኸረ ለመሆኑ ፣ ይህ ፣ ‘እንዲያው እንዲሁ ልውስድብህ’ የምትለኝ ስልጣን ፣ ወደቆ የተገኘ መሰለህ ፣ አምስት አመት ሙሉ ጠበንጃየን አቅፈህ ዝናራን ከወገቤ ሳለይ ፣ አምስት አመት ሙሉ ከንቅልፍ ተለይቻል ፣ የቀንና የሌህን ልዩነት ረስቺ፣ ከብርቅ ጠላት ጋር እዩታገልሁ የሀይሉን ግእበል ለማገድ ስለቻለሁ ፣ በዚህ ሁሉ ምክናያት . . . ያገኘህት ነው ፣ በጣም ትልቅ ነው ። ሁሁሁ ቀላል ነገር አይምሰልህ አቶ እንትና ፣ ስለዚህ ” አሉ ቀኘዝጣች ደንገት ካሸሙር ፈገገ ወደ ቁጣ ሰለወጡ በፊታቸው እዩታዩ ። “ ስለዚህ ለወደፊቱ ፣ በስልጣኔ እንዳትደርስ ፣ ያገሩን ህዝብ ነፍ

ለግዥሻል የሚሰራ ስራ ቢኖር፣ አሳቢው እኔ ነኝ ፤ አንተ አደለህም ። አንተና አቶ አሳዬ ከመንግስት ከወሰዳችሁት መሬት ስርታችሁ ልትጠቀሙበት ፣ ለራሳችሁ ያስቀራችሁትን የሚነካባችሁ የለም ። ትርፍ ነው ብላችሁ ለሌሎች ያስተላለፋችሁት ግን ፣ ወደ ቀድሞ ባለንብረቱ ወደ መንግስት ይመለሳል ። በዚህ አሳብ ሁላችሁ ትስግራ የለም” አሉ አባሎቹን አንድ ባንድ እያዩ ።

“እንስጣለን ፤ ጌታየ የተናገሩት ትክክል ነው ። መንግስት የሸጠላችው በቁጥር የተወሰነ ጋሻ ከሆነ ፣ ከዚያ የተረፈው ወደ ባለንብረቱ ፣ ወደመንግስት መመለስ እንጂ ፣ ወደሌላ መተላለፍ የለበትም” አሉ ዳኛው ብድግ ብለው ።

“እንስጣለን” አሉ የፖሊሴ ፎቆች እንዲሁ ብድግ ብለው ። አሳዬ ብቻ ዝም አለ ።

“አንተስ እትስጣለን?” አሉ ቀኛዝግች ፣ አሳዬን የጎድን እያዩ ።

“ገና አልወሰንሁም ፤ ስለዚህ ድምጽ አልሰጥም” አለ አሳዬ ።

“ይሄዋ! አላደምሁም ስትል ፣ ግደምህን ምስክር ፍላጋ ሳንሄድ ፣ አንተ ራስህ መሰከርህ!”

“የለም ቀኛዝግች ፣ እኔ አላደምሁም ። እንኩዋንስ እኔ ፣ ሌላዎ ያደመብዎ ሰው ያለ አይመስለኝም ። ብቻ የሚያሳዝነው ፣ እርስዎ ከርስዎ የተለዩ አሳብ ያለው ሁሉ ፣ የሚጠላዎና የሚያድምብዎ እዩ መሰለዎ ሳያስፈልግ ራስዎን ያስተግራሉ ። ስለ ድምጽ መስጠቱ የሆነ እንደሆነ ፣ ዛሬ የማያስቆጣው ነገር ሁሉ ሲያስቆጣዎ ስለ ተመለከትሁ ፣ እንዲህ ባለው ሁኔታ ፣ አሁን የውነተኛ አሳቤን የገለጽሁ እንደሆነ ያስቀደምዎ ይሆናልና ፣ ይህ ዛሬ የግየው የቁጣ ትኩሳት እስኪበርድ ፣ ‘ባላድ ረው ይሻል ይሆናል’ ብዬ ነው እንጂ ፣ ለሰዎ እንደ መሰለዎ ሌላ ምክናያት ኖሮኝ አደለም ። ስለዚህ . . . የኔን አሳብ አሁን ግወቁ ደስ የሚያሰኝዎ ከሆነ፣ እገልጽልዎታለሁ ። በወሰኑት ውሳኔ አልሰጣለንም ። ምክናያቱም ይህ መሬት ከመንግስት በገንዘባችን ፣ የገዛነው ርስታችን ነው ። ሁለተኛ ስለ ትርፍ መሬት በወጣው አዋጅ ፣ አንድ ሰው ‘ይዘታየ ይህን ያክል ነው’ ብሎ በቅን ልቡና አምና ሲኖር ፣ ይዘታው ባዲሱ ቀላድ ሲለካ ተርፎ ቢገኝ ፣ ትርፉን በተለይ አስመዝገቦ እንዲገባርበት እንጂ እንዳይወሰድበት አዋጁ ጠብቆለታል ። ስለዚህ እኔ ከመንግስት የገዛሁት አንድ ጋሻ መሬትም ሆነ የአቶ ጥላሁን አምስት ጋሻ ፣ ሁዋላ ባዲሱ ቀላድ ሲለካ ከተገኘው ትርፍ መሬት ጋር ፣ አዋጁ

እንደሚያዘው ፡ የገበርንበት ርስታችን ነው ። ርስት ማለትም የሚሸጥ ፣ የሚለወጥ ፣ ወይም እንደ ባለርስቱ ፈቃድ በስጦታ ለሌላ የሚተላለፍ ነው ። በዚህ ምክናያት ነው ፡ ‘ርስታችሁን ለሰው የምትሰጡ ከሆናችሁ ማንገስት ይወስድላችሁዋል’ ብለው በወሰኑት ውሳኔ አልሰማግበትም ያልሁ” አለ አሳዩ ።

ብዙ ጊዜ ፡ በጉባኤም ሆነ በሌላ ቦታ ፡ አሳዩ ሲናገር ፡ ስለ አገር ግዛት ሚኒስቴር ፡ ስለ ገንዘብ ሚኒስቴር ስለ ሌላውም እንዲሁ የወጣ ወገን ህግ ፡ አዋጅና ትእዛዝ ከነ አንቀጹና ንኡስ አንቀጹ ፡ እንዳንድ ጊዜም የሌለውን እዩ-ጠቀስ እዩ-ተናገረ ፡ አላዋቂነታቸውን ስለሚያሰማላቸው ፡ ቀኛዝማች ከሌሎቹ ሁሉ መፍራት ብቻ ሳይሆን ይጠሉታል ።

“በል እንግዲህ የምታደርገውን እናያለን፤ ሀ ፣ ብቻየን የወሰንሁት አደል፤ በጉባኤ የተወሰነው ነው፤” አሉ ቀኛዝማች ።

“ቀኛዝማች” አለ ጥሳሁን ፡ የልዩን ጭንቀት እንደ ጥሩ መስተ ዋት ወለል አድርጎ በሚያሳይ የተጨነቀ ፊት ። “አሁን እዩ-ጠቀሻ ስመልስ ፡ እኔ የመለሰሁት ቀርቶ እርስዎ እንዲጸፍ የፈለጉት መጻፉን ላላስተውል ቀርቼ እንዳይመስልዎ ዝም ብዩ’ ያስጸፍሁት ፡ የፈለጉትን ቢያስጸፉ ለኔ ምንም ልዩነት ስለሌለው ነው፤”

“አንተ የመለሰሽው ቀርቶ እኔ እንዲጸፍ የፈለግሁትና ያስጸፍሁት ምንድነው? የምትናገረውን እያስተዋልህ ተናገር ፤ ሁዋላ እንዳትጸጸት! እኔን አባይ ማለትህ ነው፤” አሉ ቀኛዝማች በብርቱ ቂጣ ።

“ሀዝብ አታልያለሁ ፡ ሀዝብ አሳድሜያለሁ ፡ ቃልቻ ነኝ ፡ ስልጣን ተጋፍቻለሁ ፡ የመንግስት መሬት አታልዩ ወስጂ ለሀዝብ አካፍያለሁ አላለሁም ። የተጻፈው ግን ይህ ነው፤ ብቻ በዚህ አልተቸገርሁም ። ይህ የተቆጠረው ጥፋትና ሌላ ሌላም ፡ የኔን ስምና መልክ የሚያከፋ ጥፋት ታስቦ ተጨምርበት ፡ ሁሉንም አምነህ ፈርም ቢሉኝ ፡ አምኘ መፈረሜ ደስ የሚያሰኝም ከሆነና ፡ ቂጣዎን አብርዶ ነገሩን ሁሉ በውነተኛ መልኩ እንዲያዩ የሚያደርግም ከሆነ እፈርማለሁ ፤ ምንም ቅር አይለኝም ፤ እኔ የተቸገርሁበት ሌላ ነው ። እኔ የተቸገርሁበትና በቂጣ ተገፍተው የወሰኑትን ውሳኔ እንዲያሻሽሉ የምለምንም ፡ ባለቤቴና እኔ ሶስት አመት የደ ከምንበትና ሀዝቡን በተስፋ ያደከምንበት ስራ ከንቱ ሆኖ ፡ ፍሬ የሌለው ድካም ብቻ ሆኖ እንዳይቀር ነው፤

“ምናልባት ልጆች እንደ መሆናችን ከመቸኮላችንም ሌላ ፡ ያገር ግዛትን ያስተዳደር ስነ-ስራት ባለማወቃችን ፡ ይልቁንም እርስዎ ተለይተውን ብዙ በመቆየትም ፡ ፈቃድ እዩ-ጠቀሻን ልናደርገው ይገባን የነበረውን ላን

ጠይቅ በባለስልጣናት አግካይነት ልናደርገው የሚገባንን እኛ በቅጥታ፣ ግድጋጎችን ጥፋት ሆኖ ሊቆጠር ይሆናል፤ እሺ ጥፋት ነው፤ ነገር ግን በትንሽ መድሀኒት ለ...ን ሲችል በበሽታ የሚሰቀዩውን፣ ሰርቶ ሊበላና ሊላብስ ሲችል ተርቦና ተራቁቶ የሚኖረውን፣ በትንሽ ትምህርትና ምክር መጠነኛ የሰው ኑሮ መኖር ሲችል ሰው ሊኖርበት በግይገባ ሁኔታ የሚኖረውን ህዝብ ስናይ፣ 'ቶሎ አገልግሎቶችን፣ ርዳታችንንና ምክራችንን ብንሰጥ፣ የበሽታውን፣ የራቡን፣ የርቅናውንና የጉስ ቁልናውን እድሜ በዚያው መጠን እናሳጥረዋለን' ብለን፣ ችኩለን ነው እንጂ፣ ስልጣን ለመጋፋት፣ ወይም ለኛ ተወደን ባለስልጣናትን ለማሰጠ ላት ባላባችን ተጸንሶ እንደማያውቅ ይመኑኝ፣ ቀኛዝማች ። እኔ እንኩዋን ስለ የሰው ስልጣን ፍሊጋ ልጃድ፣ ስልጣን እመራት ወደቆ ባገኘው ላላነሳውም፤ ስለዚህ እባክዎ፣ ይህ የጀመርነው ስራ ሳይለመድ ቢቋቋም እንዳይጠፋ፣ ሲሆን ለሶስት፣ ያለዚያም ለሁለት አመት እንደንቀጥል ይፍቀዱልንና፣ እስከዚያ ሕዝቡ ስለሚለምደው፣ ስለሚጠመው፣ ወደ ሁዋላ እንደማይመለስ፣ ስራችን እንደማይጠፋ አምነን፣ ደስ እያለን፣ የግንፈለግ ከሆነ አን... ሄዳለን" አለ ልቅሶ መጥቶበት ባሻከረ ድምጽ ።

“ደግሞስ ቀኛዝማች” አለ ቅጠለና ። “ደግሞስ እርግጥ፣ ስነ-ስራ ትና ትክክለኛ መንገድ ተከትሎ ወደ ታቀደ፣ መልካም ግብ መድረስ መቻላቸው ከሁሉ እንደሚመረጥ የታወቀ ነው፤ ነገር ግን ስነ-ስራ ትና ትክክለኛ መንገድ ካልተከተሉ አልንቀሳቀስም” ብሎ በቆመበት ከመቅረት ወይም በመንገድ ከማደር፣ መድረስ ከተቻለ፣ በማናቸውም መንገድ ሄዶ እታቀደው መልካም ግብ መድረስ አይሻልም፣ ይሻላል! በውነት ይሻላል፣ ቀኛዝማች ። እንደኔ እንደኔ፣ መልካም ግብን፣ መልካም አላማን፣ ለስነ-ስራት መለወጥ፣ ወርቁን ለመያዣው ጥልፍ ከረጢት እንደ መለወጥ ያለ፣ የሚያከሰር ለውጥ ነው፤ አዎ፤ የግዛቱን ያስተዳደር ስነ-ስራት አለመከተላችን እንደ ጉድለት ተቆጥሮብን ይሆናል ። ነገር ግን መድረሻ ግብ፣ የሌለው ረዥም ስነ-ስራት ተከትሎ ሲሄዱ መኖር፣ ከድካም በቀር ትርፍ የሌለው፣ እንዲያው ደክም መና መሆኑንና፣ ያለስነ-ስራት፣ ባቋቋራጭ የደረሰንበት መልካም ግብ፣ የመንግስቱን ገንዘብም ሆነ የናንተን የባለስልጣናትን ጊዜ፣ ጉልበትና አላብ፣ ከመቆጠብ በቀር ሌላ ጉድለት የሌለው መሆኑን ተረድተው ይቅርታ ቢያደርጉልንምናል! በውነት ቀኛዝማች፣ በባለቤቱና በኔ መሳሪያነት ባጭር ጊዜ፣ በሶስት አመት ብቻ በህዝቡ ህብረት በግዛትም ውስጥ የተሰራው ስራ፣ በስነ-ስራት በኩል የጎደለ ቢኖር እንኩዋ፣ እንዲያ ላለው ጉድለት ይቅርታ ሊያስደርግ እንደሚችል፣ ቅን ህሊና ሁሉ የሚፈርደው ነው ።

“በደመንደሩ ተቆጥሮ ስራውን በሳር ድርፍ እዩተደደቅ የተሰራ ራው ነጥሪ የውሀ ግጠራቅሚያ ግድብ ፣ ከብዙ ወንዞች ብዙ ተራ ሮች እዩዞሩና ብዙ ሸለቆዎች እዩተሻገሩ ፣ ያለማቋቋሚያ ውሀ ወደ ግጠራቅሚያዎቹ የሚያገርፉት ፣ ካገሩ ጫካ እንጨት ባገሩ ሰው ብልህትና ጉልበት የተሰሩት ብዙ የገንዳ ቡዋንቡዋዎች ፣ በደመንደሩ በሀብረት የተሰሩት እድሜና ምሥት ያላቸው ቤቶች ፣ ራብን ለመከላከል ሀዘቡ በደቦ እዩሰራ ለያንዳንዱ ቤተሰብ ፣ በጋ ከክረምት የሚበላ አትክልት እንዲኖረው ተሰጥቶ የተለመደው ትምርት ፣ ባለቤቱና እኔ ከምንሰጠው መጠነኛ የህክምና ርዳታ ጋር በምንሰጠው ምክር ሀዘቡ ተባብሮ በሽታን መከላከል ስለ ለመደ ፣ ዛሬ ከየኪ በሽታና ያለጊዜ ሞት መጥፋት ፣ ይህን ይህን የመሰለው ሁሉ ፣ እንዲያው በጠቅላላው ሀዘቡ በሶስት አመት ውስጥ በሀብረት ራሱን መርዳት ተምሮ ፣ እስከ ዛሬ ሶስት አመት ከነበረበት ተራምዶ ዘሎ ፣ አሁን በደረሰበት በጣም የተሻሻለ ደረጃ መገኘት ፣ ይህ ሁሉኮ ትንሽ አደለም ፣ ቅኝ ዝግግር ፣ ይህ መንግስትን አንድ ቀይ ሳንቲም ሳያስወጣ የተሰራው ስራ ሁሉኮ በሌላ አገር ብዙ የመንግስት ገንዘብና የብዙ አዋቂዎች ጉልበትም ፣ አላብም ጠፍቶበት ፣ እንዲህ ባለ አጭር ጊዜ ሲሄድ ጸም የሚችል አደለም ፣ ከዚህ ሌላ ደግሞ ፣ ከዚህ ሁሉ በላይ ይህ የሀብረት ስራ ፣ ይህ የሀዘብን ብልህትና ጉልበት ባንድ ላይ አስተባብሮ መሰራት የራብ ፣ የበሽታና የጠቅላላ ድህነት ፍቱን መድሀኒት መሆኑን ለዚህም መንገድ መሪው ፣ አስተማሪው ፣ የኪ መሆኑ ደስ ሊያሰኝዎ እንጂ ሲያሳዝንዎ አይገባምኮ ፣ እንዲህ ባለው ፣ በኛ መሳሪያነት ለተሰራ መልካም ስራ ፣ ፈቃድም ሆኖ ባለቤት ቢሆኑ ፣ የሚያኮራ እንጂ የሚያዋርድ አደለምኮ ፣ ለዚህ ስራ ባለቤት ሆነው ፣ ከጎሪና ካዲስ አበባ ከፍተኛ ባለስልጣኖችን ጋብዘው ቢያስጎበኙ የሚያስመሰግንዎና ከፍ ላለ ሹመት የሚያሳጭዎ ነውኮ ፣ ስለዚህ . . . እባክዎ ቀኛዝግግኛ ፣ የኛን ጥቃቅን ጉድለት ትተው ለርስዎና ለሚያስተዳድሩት ሀዘብ የሚጠቅም ስራችንን ይመልከቱ ፣ እባክዎ እኛን እንደ ጥፋተኞች ቆጥረው ቢቀዩሙን እንኩዋ ፣ ለሀዘቡ የሚጠቅም ፣ መልካም ስራችንን በኛ አይን ተመልክተው አይበድሉ ፣ እባክዎ በኛ ጥፋት ሀዘቡን አይቅጡ ።”

“በል እንግዲህ በቃህ ዝም በል ፣ እዚህ የተሰበሰብነው ለስራ ነው እንጂ ያንተን ግታለያ ፣ ያንተን ግባባያ ስብከት ለመስማት አደለም ፣ ሀዘቡ እንዳንተ ያለውን አታላይ ተከትሎ ከሚጠቀም ካንተ በመለየቱ የሚደርስበት ጉዳት አይኖርም እንጂ ፣ ካለ እንዲያ ያለው

ጉዳት ይሻለዋል፤ እንዳንት ያለ አሳሳች፣ እንዳንት ያለ አታላይ የሚመራበት መንገድ ለጊዜው የሚጠቅምና ቀና መሰሉ ቢታይ መጨረሻ የሚጎዳ፣ ወደ ጥፋት የሚመራ ነው። አታላይ፣ አሳሳች የሚባለውም ለዚህ ነው፤ በታህ እንግዲህ፤ እስካሁን ስራ ያስፈታኸን ይበቃሁል፤ ትሰሙታላችሁ? አሉ ቀኛዝማች ወደ ጉባኤው አባሎች ዘወርብለው። “ስልጣንህን ለኔ መልቀቅህ የሚያኮራህ እንጂ የሚያጥርድ አደለም፤ ስልጣንህን ነጥቂ የሰራሁትን መንግስት ቢያውቅ የበለጠ ሹመት ይሰጥሃል” ሲለኝ ልብ አድርጋችሁልኛል፤ ህ-ህ-ህ-ህ-፤ ወይው ጉድ፤ በሰው ፈት ምን እንደሚያስከብርና ምን እንደሚያጥርድ፣ በጌታ ፈት ምን እንደሚያስነቅናና እንደሚያኸር፣ ምን እንደሚያስመለግንና እንደሚያሸም የማለውቅ፣ ትንሽ ህጻን አደረገኸኩ፤ ሰማ “ልንገርህ” አሉ እንደ ገና ወደ ጥላሁን ዘወርብለው። “ሰማ፤ ነፍስና ስጋው አብረው እያሉ ሚሽቱንና ስልጣኑን ሌላ ሲወስድበት ዝም ብሎ የሚያይ፣ ወኔ ያልተፈጠረበት ጅል” ተብሎ የሰው መላቂያ ይሆናል እንጂ፤ ልታላምነኝ እንደ ሞከርኸው አይከበርም፤ መንግስት የሰጠውን ስልጣን ሌላ ሰው ነጥቆ ሲሰራበት ዝም ብሎ የሚመለከት፣ ‘አይችልም’ ተብሎ ይሻራል እንጂ፤ አንተ ልታላምነኝ እንደ ፈለግኸው ለከፍተኛ ሹመት አይታጭም፤ ስለዚህ... ቅድም እንዳልሁት ሳላውቅህ ያታሰልኸኝ፤ የደለልኸኝ ይበቃል፤ አሁን አውቄህለሁ፤ ወሳኔያችን አይለወጥም፤ እንዳትሳሳት ውሳኔውን እደግምልሃለሁ፤ ልብ አድርግና ሰማ፤

1ኛ- ከንግዲህ ወዲያ ህዝብ እዩሰበሰብህ ግላደም፣ መሰበክ፣ መምከር፣ ግስተማር የሚባል ነገር ሁሉ በጥብቅ ተከልክለህል። ህዝብ ለመሰበክ፣ ለመምከር፣ ለግስተማር፣ ለግክም እንኩጥ ተሹመህ ስላልመጣህ፣ በዚህ ሁሉ የሚያገባህ ነገር የለም፤

2ኛ- ከመንግስት ወስደህ ለህዝብ ያካፈልኸውን መሪት እንደ ወሰደህ ለመንግስት እንድትመልስ ተወስኖብህል፤

3ኛ- እነዚህን ሁለት ውሳኔዎች አክብረህ፣ በተጨማሪ ቅድም እንዳልሁት በህዝብ ጉዳይና በሹም ስልጣን ሳትገባ፣ የግል ጉዳይህን ብቻ እዩተከታተልህ አርፈህ ከተቀመጥህ፣ ከመንግስት ወስደህ ለራስህ መጠቀሚያ ያስቀረኸውን፣ አንድ ጋሻ መሪት እንደ ያዘህ እንድትቆይ ተፈቅዶልህል፤

4ኛ- እነዚህን ውሳኔዎች ተላልፈህ፣ በህዝብ ጉዳይና በሹም ስልጣን ገብተህ፣ ወይም ያካፈልኸውን የመንግስት መሪት ባንድ ወር

ወሰጥ ሳትመልስ ጥርጉፅ የተገኘህ እንደሆነ ፣ የወንጀልኛ ቅጣት እንድትቀጣ ተወስኖብህል።” አሉና ወደ ጸሀፊው ዘወር ብለው ፣ በቅጣ የቀላ አይኖቸውን አፍጠው ፣ “ ልብ አድርግ ፣ ተጠንቅቀህ እንድት ጸፍ ፣ በሁዋላ አሳር ያገኝህል። ታላቁኛለህ ።” አሉ ። ወዲያው ወደ አባሎቹ ተመልሰው የሰብሰባው ፍጻሜ መሆኑን አስታወቁ ።

ጥላሁን ፣ አይነትን ሳያረግብ አጣራው ሳይ ሰቅሎ ፣ ትንሽ ሲያስብ ቆይቶ ፣ “ ግሩም ነው። ” አለ ፣ መጀመሪያ በለዘብታ ። ከዚያ ንግ ግሩን እየቀጠለ ሲሄድ ተስፋ የቆረጡ ሰዎች ስሜታቸውን በሚገልጹበት ምሬትና ግለት ስሜቱን እየገለጸ ። “ ግሩም ነው። ፋኛዝማች ፣ ባለቤቱንና እኔን ፣ ራስዎን ሳይቀር ፣ ከሁላችንም የበለጠ ህዝቡን ግሩም አድርገው ነዱ ። ግንን እንደ ጠቀሙ ግን በውነት አላውቅም ፣ መቸም ራስን ለመጥቀም ሌላን መጉዳት ፣ የሚመሰገን ባይሆንም የነ በረ ስለሆነ አያስገርምም ፣ ሳይጠቀሙ መጉዳት ግን ፣ እንዲያው ለመ ጉዳት ብሎ መጉዳት ፣ ከከፋት በቀር ሌላ ሰዎ የሚገኝለት አይመ ስለኝም ፣ ተጠርቆ እዚህ ከገባሁ ጀምሮ እስካሁን እንደ ሰማሁ ፣ ከሁሉም እጅግ አስቆጥቶ በወሰኑት ውላኔ ከኛም ይልቅ ህዝቡ ምን ያክል እንደ ተጎዳ እንዳያዩ ፣ ራስዎ የሚጠቀሙበትን እንኩዋ እን ዳያዩ ፣ አይንዎን የሸፈነው የሰልጣንዎ ነገር ነው ፣ እኔ ሰልጣንዎን ለመውሰድ የምሰራ መስዩ ታይቸዎ ነው ፣ ለመሆኑ እኔ እንዴት አድርጌ ነው ሰልጣንዎን የምዎስድብዎ ፣ እኔ ተግሪው ከስዎ ከጀግ ናው ቅምቼ ፣ የለም ፣ በዚህ እስዎም ራስዎን አይጠረጥሩ ፣ እንግ ዲያ ... ሰርቂ ?”

“ አዎ ፣ ሰርቅህ ፣ ሰርቅህ ፣ ” አሉ ቅኛዝማች አቋጥርጠው ። አባሎቹ ሁሉ የቅኛዝማችን ሁኔታ ሲያዩ ሳቁ ።

“ የለም ፣ ባያውቁ ነው። ” አለ ጥላሁን ፣ አሁን በለዘብታ አደ ለም ፣ በሞቅታ ፣ “ ባያውቁ ነው። ሰልጣን ትልቅኮ ነው። ሰልጣን እንደኔ ያለ ሰው ሰርቆ ፣ በኪሱ ደብቆ ሊወስደው የሚችል አደለም ፣ ሰልጣን ለመልካም ስራና ለህዝብ አገልግሎት የሚሰጥ ትልቅ መሳሪያ ነው። ብቻ ካልሰሩበት ፣ ወይም ለክፋ ስራ ካዋሉት ሌባ በሰርቆት ላይሆን ፣ የሰጠ በገሀድ መልሶ እንደሚወስደው የታወቀ ነው። ሰል ጣን ላሉበት ጊዜ መሳሪያ ነው እንጂ ፣ ላለፈ ስራ መታሰቢያ ሆኖ የሚሰጥ አደለም ። ሰልጣን ላሉበት ጊዜ ለህዝብ አገልግሎት መሳሪያ ነው እንጂ ፣ ላለፈ ስራ ዋጋ ሆኖ ያንድ ወረዳ አገርና ህዝብ የግል ንብ ረት እንዲያደርጉበት የሚሰጥ አደለም ፣ ለርስዎም በዚህ ወረዳ ላይ

የተሰጠዎ ስልጣን ህዝቡን እንዲያገለግሉበት እንጂ ፣ ለርስዎ እንደ መሰለዎ ሳምስት አመት አርበኛነትዎና የግሚራን ህዝብ ፣ ‘ሸፈተ’ ብለው በጅምላ ለመፍጀትዎ ዋጋ አለመሆኑ የታወቀ ነው ፤ ነገር ግን የሚያሳዝነው ቀኛዝማች ፣ እርስዎ ስልጣን የሚወዱትን ያክል ፣ ስልጣን አብሮዎ ቢውል አብሮዎ የማያድር እዩ-መሰለዎ የሚባንኑትን ያክል ፣ ባህሪው ምን እንደሆነና ለምን እንደሚያገለግል አለማወቅዎ ነው ፤ የስልጣን ባህሪ ምን እንደ ሆነና ለምን እንደሚያገለግል ጭራሽ አያውቁም ፤”

“ ሲሰድቡኝ ትሰማላችሁ? ሰደብኝኮ ፤ ዝም በል በቃህ አንተ ፤ ሁዋላ አሳር ያገኝህል ፤” አሉ ቀኛዝማች በብርቱ ቁጣ ፣ ለመነሳት እዩቃጡ ።

“ ዝም ይበሉ እርስዎ ፤” አለ ጥላሁን ፣ እሱም እንዲሁ በቁጣ ግሎ እዩተንቀጠቀጠ ። “ እኔ አልሰደብሁዎም ፤ ብቻ ዝም ይበሉና ያናግሩኝ ፤ መጨረሻው ነው ፤ እንግዲህ አንገናኝም ፤ መጨረሻው ነው ፤ አዎ ፤ የስልጣንን ባህሪና አገልግሎት አያውቁም ፤ የስልጣንን ባህሪና አገልግሎት እንደማያውቁ ፣ ባለቤቴና እኔ ግን እንደሆንና ለምን እዚህ እንደ መጣንም አያውቁ ፤ እኔ ልገገርዎ ቀኛዝማች ። ቡና እዩለቀምን ሸጠን ብር ለመሰብሰብ አልመጣንም ፤ ወዲህ ስን መጣ ፣ የለት ራት ብቻ ካላጣን ፣ አይነተኛ አላማችን አድርገነው የመ ጣን ፣ የወገኖቻችንን አገልግሎት ነው ። ወዲህ ስንመጣ ፣ ይህን ያገኘነውን ያክል ትንሽ ትምርት ወገኖቻችን ሳይተርፋቸው ፣ እዩተኛገሩ ለዚያው ለችግርና ለድህነት ኑሮዎቸው እንኩዋ ከሚያስፈልጋቸው እዩ ቆነሱ ፤ በሰጡት ገንዘብ ያገኘነው ስለሆነ ፣ ባለዳነታችን ተሰምቶን እንዲህ ተኾግረው የረዱን ፣ ሳይተርፋቸው መስዋእት የሆኑልን ግጥኖቻችን ፣ ኑሮዎቸውን እንዲያሻሽሉ ባገኘነው መጠነኛ ትምህርት ጠንረዳ ብድሩን የከፈለ ፣ እዳው ፣ አሰወርዶ ነጻ የሆነ ሰው ፣ የሚያገኘውን ደስታ እናገኛለን ብለን ነበር እንጂ ፣ የቡና ብር ፣ ወይም የሰዎን ስልጣን ፍላጎት አልመጣንም ነበር ፤ እውነትም ስራችንን እንደ ጀመርን ያላንዳች እንቅፋት ፣ ያላንዳች ችግር ፣ የገለገለነው የተፋጠነ ግስጋሴ ግባችንን ፣ የምኞታችንን ፍጻሜ ፣ በጣም አቅርቦ አላዩንና ፣ ወደዚያ ግብ ባጭር ጊዜ የመድረሱ ተስፋ የሰጠን ደስታ ፣ ስራችን ሲፈጸም እናገኛለን ብለን ካሰብነው ደስታ ያላነሰ ሆነ ፣ ሶስት አመት ሙሉ ፣ ልባችን ሲቃ እንዳጋለው ፈረስ ለመግታት በሚያስኛግር ደስታ እዩጋለበ ፣ ወደ ምኞታችን ፍጻሜ ፣ ወደ ግባችን ፣ ለመ

ደረሰና ደግሞ የበለጠ ደስታ ለማግኘት ይናገሩ ነበር ፤ አሁን ፣ እየ
 ገደብኩ ፣ አግባብን ለመድረስ ስንዝር የቀረገ ሲመስለን ፣ እምቼ
 ታችን ፍጹሜ ደርሰን አይነተኛውን ደስታ ለማግኘት ስንሰናዳ ፣ ሁሉም
 ቀልድ መሆኑን ፣ ሁሉም እልም እንጂ አውነት አለመሆኑን ፣ ሶስት
 አመት ሰርተን የወገኖቻችንን ኑሮ አሻሻልን ብለን ደስ የተሰኘን
 በት ሰራ ሁሉ ውሸት ፣ ነገ በቦታው የግይገኝ ምትህት መሆኑን
 አረዱን ፣ እንዴት ያለ ክፉ መርዶ ነው ፣ እስካሁን ስራችንን ስንሰራ
 የነበረንንም ፣ ስራችንን ስንፈጽም እናገኛለን ብለን በናፍቆት የምን
 ቸኩልበትንም ደስታ ፣ ባንድ ላይ ወሰዱብን ፣ ቀሙን ፣ ቀኛዝማች ፣
 ከንግዲህ ወዲያ ምን ቀረገ ፣ ህዝብ እንዳንመክር ፣ እንዳናስተምር
 እንዳንረዳ ከለከሉን ፣ በገንዘባችን ገዝተን ለቤት መስሪያና ለጎመን
 መዝሪያ እንዲሆናቸው ፣ ማረፊያ ለሌላቸው ቆርሰን የሰጠነውን
 መሬት ከቀሙን ፣ ከንግዲህ ወዲያ ምን አለን ፣ ምን ልናደርግ እንቀ
 መጣለን ፣ ከንግዲህ ወዲያስ የምንፈልገው ነገር የለም ፣ ለራሳችን አስ
 ቀርተነው የነበረውን መሬትም ጭምረው ይወስዱት ፣ ቀኛዝማች
 መቼም ስራስዎ በቀር ሌላ ደስ ሲለውና ሲጠቀም ግዮት እንደማይ
 ወዱ ፣ አይንዎን እንደሚያመው ፣ አሁን ደህና አድርጌ ተረድቻለሁ ፣
 ስለዚህ . . . የጀመርነው መልካም ስራ በገዛ እጁ አስኪረርስ መጠ
 በቁ ስለማያስችልዎ ፣ መቀፈሪያና መደሻዎን አስጭነው ወጥተው የተ
 ሰራውን ሁሉ . . . የውህ ግድቡን ፣ ገንዳውን ፣ ቤቱን ፣ ሌላውንም
 አይዘፋ ማፍረስዎ ፣ መሰባበርዎ ፣ በዩኅዋሮው የተተከለውን አታክ
 ልት አይነቃቀሉ መጣልዎ አይቀር ፣ ስለዚህ እንዲህ ላለው ስራዎ ፣
 እንዲህ ለመጉዳት ታጥቀው ለሚደክሙት ደካምዎ ቀኛዝማች ፣ እግ
 ዘሉብሂር ዋጋዎን አጥፍ ድርብ አድርጎ ይክፈልዎ ፣ ደግሞ እርግጠኛ
 ነኝ ይከፍልዎታል ፣ ” ብሎ በፍጥነት የበሩን መዝጊያ ስፍት ሲወጣ
 አላዬ ተከትሎት ወጣ ።

ምእራፍ ፳፮

የቀኛዝግታች ላይ የንግድ ቤት

ቀኛዝግታች ላይ በጽሀፊት ቤታቸው ልዩ ጉባኤ ባደረጉ ግንባታ ፡ ጥጥቱን ሁለት ነፍጠኞቻቸውን ወደ ጥላሁን ቤት ልከው እንዲጠሩት አደረጉና ፡ ነፍጠኞቹ እንደ ታዘዙት ጠርተው ወሰዱው “የንግድ ቤት” በሚሉት ሰፊ አዳራሽ አስገብተው ፡ በሩን የሁጥሊት ዘገተውበት ሄዱ።

ቀኛዝግታች ፡ “የንግድ ቤት” ባለው የሰዎች አዳራሽ ፡ በተለይ “አደገኞች ናቸው” የሚሉዋቸውን ሰዎች አሰረው የሚመረምሩበት ፡ ብዙዎቹንም ያስገደሉበት ነው ። አዳራሹ ልዩ ጥንቃቄ የሚያስፈልገው እንደ መሆኑ መጠን ፡ በዚያ የሚታሰሩትን ሰዎች የሚጠብቁት ዘበኞች ፡ ለቀኛዝግታች ታግኞች ናቸው ከሚባሉት መሀከል ከመሆናቸውም በላይ የሰረኞችን እግር ብረት ፡ ጥጥንጥር ቁልፍ የሚይዙ ባለቤታቸው ወይ ዘሮ አጸገነት ናቸው ። ወይዘሮ አጸገነት የግር ብረቱን ቁልፍ በጥንቃቄ እንዲጠብቁ ባላቸው ስላዘዙባቸው ፡ ሰጥናቸውን ይሁን አገልግላቸውን ባለግመን ከመሀረባቸውና ከመስተወታቸው ጋር በትንሽ የጅ ቦርሳ ቸው አድርገው ኮጃቸው አይለዩትም ፤

ያ ፡ ሰፊ አዳራሽ ፡ አንድ በምስራቅ ፡ አንድ በምእራብ ፡ ሁለት በሮች ብቻ አሉት እንጂ ፡ መስኮት የለውም ። ከድምድሙና ወደታች ቀጥሎ ካለው ግንር መሀከል ያለው ግድግዳ ስላልተመረጠ ፡ በዚያ በኩል እዚያ ቤት ውስጥ ያለው ሰው አዩር እንደ ልብ ሊያገኝ ይችላል ፤ ብርሀን ግን ፡ ይልቅንም መጀመሪያ እንደ ገባ አያያም ። እዩቆዩ ብቻ ባልተመረጠው የግድግዳ ክፍል ዙሪያ ፡ በዩቆዩ ግንባታ የሚገባው ብርሀን ሳንድ ላይ ተደምር ፡ እዚያ ቤት ውስጥ ምን እንዳለ ሰግሳዩት ይበቃል ። ስለ ዚህ ጥላሁን ገብቶ ከበሩ አጠገብ እንደ ቆመ ትንሽ ከቆዩ በሁጥላ ፡ ወለሉ በሙሉ ያልተተመተመ አፈር መሆኑን ፡ እዚያ አፈር ወለል ላይ ከጋግራምቼ ውስጥ ፡ እቤቱ መሀከል ሶስት ፡ ወያኖ አራት የሚሆኑ ሰሌዎች ተቀጣጥለው መነጠፋቸውንና ፡ በሰሌዎቹ ላይ ሁለት ፡ ፈንጠር ፈንጠር ብለው የተቀመጡ ባርጨግዎች መኖራቸውን አዩ ። ሌላ ምንም የለ ፤ ብቻውን ነው ፤ ከዚያ ባንዱ ባርጨግ ላይ ለመቀመጥ መን

ገድ ሲጀምር፣ ደንበኝ ያላቸውን በራሱ ውስጥ ተከታትሎ፣ እስከሁለት ሰዓት ድረስ ለሌሎች ማሳደግ፣ ወደ ባርድጣው የጀመረውን መንገድ አስተት፣ የቤቱን ወለል በቁጥ አቅጥሮ እገድገዳው ጥግ አድርሶት እገኘ ። ከዚያ መቀመጥ አስቦ የነበረውን ጭራሽ ረሳና፣ እጆቹን በጀርባው ሁዋላ አስተላለፎ፣ እንዳንድ ጊዜ ቀና እያለ ወደ ጣራው፣ እንዳንድ ጊዜ ዝቅ እያለ ወደ ወለሉ፣ እንዳንድ ጊዜ ፈት-ሰፊት ወደ ገድገዳው፣ እንደሚያይ አይናቸን እያተኮረ፣ ነገር ግን ጣራውን፣ ወሰሉንና ገድገዳውን ሳይሆን በራሱ ውስጥ ተከታትሎ የሚነዳውን ያላቸውን መንገድ እያሉ፣ ወዲያና ወዲህ መመለሰሰና፣ ያን የሚያየውን ሁሉ ድምጹን እያሉ ለግ ለራሱ መንገድ ጀመረ።

“ግሩም ነው!” አለ ትንሽ ቆም ብሎ ያን ሰፊ ቤት በወርዶም፣ በቁጥ መቀመጥ ተመለከተና ። “ግሩም ነው! ይህን ያክል ቤት ለምን ይሆን ያለሩት? ለሰው ግሰሪያ ነው? መቸም እኔን ግመኑ አሰቸገሮኝ ነበር እንጂ፣ የተጣሉዋቸውን ሰዎች እያሰሩ እንደሚደበድቡ፣ እንዲያውም እንደሚገድሉ ሰምቻለሁ። እኔን ግመኑ አሰቸገሮኝ ነበር እንጂ፣ ለከፋ ታቸው ተወዳዳሪ እንደሌለው ባላምባራሽ ጉደታም፣ አሳይም ነግረውኛል ። ታዲያ አሁን . . . እኔንም አስረው ሲደበድቡኝ ይሆን እዚህ አስገብተው የዘገብኝ? ብቻ ምን ስላደረገሁዋቸው? ስምን ስላልሁዋቸው አስረው ይደበድቡኛል? አዎ፣ እኔስ ምንም አላደረገሁዋቸው ። ነገር ግን . . . ሰፊና እኔ ባዶ እጃችንን መጥፋት፣ ባጭር ጊዜ፣ በሶስት አመት የሰራው፣ እሳቸው ከትልቅ ስልጣንና ከብዙ ገንዘብ ጋር ይህን ያክል ረሽም ጊዜ ሲኖሩ፣ ሲሰሩ እድገት ያልሰሩትን ገልጾ እያሳዩ ከሳሻቸውና አስወቃሻቸው መሆኑ የታወቀ ነው! አዎ፣ ይህ ልክ ነው! ስራችን ሲሰሩ ሲገባቸው ባለመስራታቸው በደለኛ፣ ነውረኛ፣ መሆናቸውን ገልጾ እያሳዩ፣ ከሰ የሚያስረድደባቸው መሆኑ እርግጥ ነው! ስለዚህ ላይ ላይን ደህና መስሎ፣ ተገብገብ ለመታየት፣ ነውር እዩገለጸ እያሳዩ የሚከሰንና የሚያሳውቅን ስራ ከነሰራተኞቹ ወዲያ ግጥፋት ያስፈልጋል ። አዎ! ይህ ነው ነገሩ፣ እኛን ከነሰራተኞች ግጥፋት የፈለጉበት ይህ ነው ብልህነት!” አለና ትንሽ ወደ ጣራው አንጋጦ ሲያስብ ቆይቶ፣ ለሚቱ በውስጡ ተስፋ ከመቀረጥ ተስፋ ወደ መገሪት ሲለወጥ በፊቱ እያታዩ፣ “ምናልባት . . .” አለ ። “ምናልባት ትናንት በወሰነት ተጸጽተው እንደሆንን? እኛ ለሰራው ስራ ሁሉ ባለቤት ሆነው የበላይ ባለ ስልጣናችን በያስገቡኑ ከመልካም ስምና ከምስጋናም በላይ ለከፍተኛ ሹመት የሚያሳዩት መሆኑን ስላመለከትሁዋቸው፣ ምንም እንኳን ለጊዜው አላቡን ያልተቀበሉ፣ እንዲያውም የነቀፉ ቢመስሉ፣ ሁዋላ

በጥፋት ሲያሰላሰሉት፣ ሲያመገገኑት እውነትም ጥቅማቸው መሆኑን ተረድተው አሳባቸውን ለውጠው ይሆን? መገኘትም የተቆጣጠሩ ልብ ለማባበልና ይቅር እንዲል ለማድረግ፣ እንኩዋንስ ከሽማግሌ ከታዩትም የበለጠ አግላጅ ጥቅም መሆኑ የታወቀ ነው። ጥቅም ባለበት በኩል ይቅርታ ለማድረግ ትንሽ ምክናያት ይበቃል። ስለዚህ ትንሽ ምክናያት ፈጥረው። “ይቅርታ አድርጊልህሁ” ሊሉኝ ይሆን? ይህም ሊሆን የሚችል ነው። ጥንቃቄ ጥቅም ወዳጅ ቢሆንኩ መልካም ስምና ጥቅም ሲሊያዩ ነው እንጂ፣ መልካም ስምን ትቶ ጥቅምን የማይከተል፣ መልካም ስምና ጥቅም ባንድ ላይ ካንሃ የሚጠላ የለም። ስለዚህ ለኛ ስራ ባለበት መስሎ መታየቱ፣ መልካም ስምና ምስጋና ብቻ ሳይሆን ከፍተኛ ሹመት ጭምር ለማግኘት ተስፋ ሲላሳደረግባቸው አንድ ትንሽ ምክናያት መላይ ፈጥረው። “ስራችሁን እንደ ትቀጥሉ ፈቅጂላችሁ ያሁኑ።” ሊሉኝ፣ አለና ትንሽ አንገቱን ደፍቶ ቆጥ ሲያሰብ ከቆዩ በሁጥላ። “እያ... እባክህ ጌታየ፣ ከቆዩን ሰውረህ ደገን አሳያቸው!” ሲል ጥላሁን እጆቼን ከጀርባው ሁጥላ እንዳስተሳሰረ ከወዲህ ወዲያ፣ ከወዲያ ወዲህ እየተመላ ሰሰ፣ አንድ ራስ በሩን ትንሽ ከፈት አድርጎ፣ በከሬል ብቅ ብሎ ሲያይ ከቆዩ በሁጥላ፣ ያ በር በሙሉ ሲከፈት ቀኛዝማች ዳን፣ ጣሰው ወለባና ጥጥ ዳምጬ የሚባሉ ታማኝ ስራዎቻቸውን አስከትለው ገብተው ቆመ። ጥላሁንም ወዲያና ወዲህ ግላቱን ትቶ ቆጥ ይመለከታቸው ጀመር። ላጭር ጊዜ ከሁለቱም ወገን እንኩዋንስ ቃል ትንሳኝ አይሰማም ነበር፤ በመጨረሻ፡

“አስር አስር ጊዜ እጅ እነሳሁ፣ የቃልኞች ንጉስ!” አሉ ቀኛዝማች፣ ገምታውን አቁጥርጠውና ያሽመር ፈገግታ ፈገግ ብለው ። ጥላሁን የቀኛዝማችን ስድስ ሰሰማ፣ ለጥል ተስናድተው አንድ መጠ ቀረዳና አንገቱን ደፍቶ መሬት መሬት እያዩ ገም አሰ።

“አሰላምታዎ አትመልሱም?” አሉ ቀኛዝማች፣ አሁንም ያሽመር ፈገግታቸው በፈታቸው እይታዩ፣ ፊት ከቆሙበት ትንሽ ቀረብ ብለው።

“የቃልኞች ንጉስ እዚህ እንዳለ አሉ ይመልስ እንጂ እኔ ምን እመልሳለሁ? የቃልኞች ንጉስ አደሰሁ!” አለ ጥላሁን፣ አንገቱን ከደፋ በቶ አቅጥቶ ቀኛዝማችን ፈትሎፈት እያዩ ። ከቆሙበት ሁለት እርምጃ ቀረብ ሲሉ ሰላዩ አሰጥ ያኑ ያክል አንድ ግፈግፈግ አሰ።

“የቃልኞች ንጉስ ነህ እንጂ! የቃልኞች ንጉስ ባትሆን ከማይታዩ ከተሰሩ መገለጾች ጋር ትናገር ኖርዋል?”

“እኛን የተሰሩ መገለጾች ጋር ትናገሩ?”

“ከኒያው . . . ሀዘቡን ከምታታልልላቸው ፣ ከዱር ከገደልና ከባህር ጭፍሮችህ ፣ ከዛፍችና ከጋጭናች ጋር ይሆናሉ ፣ እዩጭህ ስትናገር በሩቅ ስንሰማህ መጥቶን ፣ በንገባ ካንተ በቀር ሌላ ሰው የለም ፣ ታዲያ ያን ያክል እዩጭህ ትናገር የነበረ ከማን ጋር ነው? ከማይታዩ ፣ ከተሰጠው መንፈሶችህ ጋር አደለም? እንዲያውም እውነቱን ለናዘዘልህ ፣ እንዲያ እዩጭህ ስትናገር ፣ የዱር የገደልና የባህር ጭፍሮችህን ጠርቶህ ፣ እኔን ለመግጠም የመርነት ትእዛዝ የምትሰጥ መሰሉኝ ፣ በቻየን መምጣት ፈርቼ ነው ፣ ሀ - ሀ - ሀ - ሀ ፣ ከጭፍሮችህ ጋር በቻየን አልችልህም ብዬ ነው ፣ ይሄው እንደምታየው . . . ጣሰውንና ግጥን አስከትዬ የመጣሁ ፣”

“ቀኛዝማች ፣ ይህ ሁሉ ፈዘና አሸመር ፣ ጨካኞች የሚገደሉትን ፣ አስቀድመው ግብረሰድ ሲሰቃይ ግየት የጨካኝ ልባቸውን ደስታ እጥፍ ድርብ ስለሚያደርግላቸው ፣ እርስዎም እኔን ለማቁሰልና ፣ ስለቃይ እያዩ ደስ ለመሰናኘት ነው እንጂ ፣ እሁን በሚናገሩት ሁሉ እንደማያምኑበት አውቃለሁ ። እንኩዋንስ እኔ ቃልቻ ልሆን ቃልቻ እንደምጠላ ፣ ቃልቻ የሚወዱትን እንደምነቅፍ ያውቃሉ ፣ ስለዚህ በፈዘና ባሸመር ግብረሰድ ይብቃዎና ፣ ምን ለማድረግ እንደ መጡ ስለማውቅ ፣ የመጡለትን ያደርጉ ፣ እጡበቃለሁ ፣” አለ ጥላሁን ፣ ቀኛዝማች አሸከሮቻቸውን አስከትለው የመጡ ሲደበደቡት መሆኑን ስላመኑ ፣ ለመርነት መታጠቁን በሚያሳይ ሰልፍ እጆቹን ጨብጠው ፣ ተደላድሎ ቆመና ።

“እኩ-ኩ-ኩ-ኩ ፣ የዱር ፣ የገደል ፣ ሰውር ጭፍሮችህ በጀርባህ ተሰልፈው ፣ ‘አስንልህ’ አሉህ መሰሰኝ ፣ ልትገጥሙን ቡጢህን አሾልህ ፣ በል ግደለም ፣ የቡጢውን ጉዳይ ሁዋላ እናያለን ፣ አፈ ለመሆኑ ፣ አንተስ መቸም ከቃልቻም የቃልቻች ንጉስ በመሆንህ ፣ ምን ለማድረግ እንደ መጣንም ፣ ሌላውንም ሁሉ ታውቃለህ ፣ እኔስ እንዴት አድርጌ ነው ቃልቻ የምትጠላ መሆንህን የግውቅ? እኔም እንዳንተ ቃልቻ ነኝ ግለት ነው?”

“ስለ ቃልቻች ብዙ ጊዜ ተነጋግረናል ፣ እርስዎ እናባ ጎዳን ፣ እናባ ጋሮን ፣ እናባ ሳምቦንና ሌሎችን ቃልቻች ‘የሚናገሩት በመሬት ጠብ አይልም ፣ እግዚር በምድር ናቸው ፣’ እያሉ ፣ እያደነቁ ሲነገሩኝ ፣ እኔ ቃልቻች ቀጣፊዎች ፣ አታላዮች መሆናቸውንና ፣ እርስዎም በቃልቻ ግመንዎን ካልተጠየቁ የውነተኛ ክርስቲያን ለመባል የማይችሉ መሆንዎን እያሰረዳሁ ብዙ ጊዜ ተነጋግረናል ፣ ስለዚህ ነው ፣ ብዙ ጊዜ ስለ ተነጋግርንሽት ነው ፣ እንኩዋንስ ቃልቻ ልሆን ቃልቻ የምጠላና የም

ንቅ መሆኔን ያውቃሉ ያልሁዎ | ደግሞ ሌላ ነገር ልንገርዎ” አለ ጥላሁን ጥል ካልቀረ ብሎ ። “ሌላ ነገር ልንገርዎ | ቃልቻ አለመሆኔን ደህና አድርገው ቢያውቁ ነው እንጂ እንዲህ... የግራምነት ጥቃቶች፣ ቃልቻ ብሆን ይፈሩኝ ነበር | በቃልቻ ህይወት አጥብቀው ስለግራምነት፣ ቃልቻ ከመጠን ያለፈ ስለሚፈሩ፣ ቃልቻ ብሆን ይፈሩኝ ነበር |” አለ አጃቹን ውብጦ በሰልፍ እንደ ቆመ ።

“ደግሞ ዛሬም ትሰድቦኝ? አንተ! የትናንቱ አንሶህ ዛሬም ትሰድቦኝ?” አሉ ቀኛዝማች፣ ስማታቸው በቅጽበት ከቀዝቃዛ አሸመርና ፈዝ፣ እንደ እቶን እሳት ወደ ጋላ ቁጣ ሲለወጥ በፊታቸው እዩታዩና እዩተንዘረዘሩ ወደፊት ተራመዱና ።

“እዚያው ይሁኑ ቀኛዝማች፣ እንዳይዋረዱ እዚያው ይሁኑ |” እውነቱን ነገርሁዎ እንጂ አልሰደብሁዎምና እዚያው ይሁኑ | አለ ጥላሁን፣ ቀኛ ቡጢውን ሰውርወራ እንደ ተወጠረ ቀስት ወደሁዋላ፣ ግራውን እንደ ጋሻ በፊቱ ደግኖ ። ወዲያው ጣሰው ወለባ የጥላሁንን ስድብ ሲሰማና፣ የጌታውን ቁጣ ሲያይ፣ ስድቡ ከላቸው የበሰጠ እሱን አምሞት፣ ከሁላቸው ተንደርድሮ ጎመዱን በጥላሁን ላይ ሲያነገር ሲቃጣ፣

“ተው ቆይ ጣሰው |” አሉ ቀኛዝማች፣ ከንዳቸውን በጣሰውና በጥላሁን መሀከል ዘርገተው ። “ተው ቆይ ጣሰው፣ ይህ አቅሙን አያውቅ! ይህ እፍኝ አይሞላ! በሰው ለማስፈረድ ነው እንጂ፣ እውነት በቡጢ አንዳች ነገር አደርጋለሁ ብሎ አደለም፣ ቆይ ግዴለም ሂድ ግም እግር ብረት አምጣ” አሉ ወደ ግም ዘወር ብለው ። ግም ሮጦ እግር ብረት ሲያመጣ፣ “ዝም ብሎ ከታሰረ እንዳትመቱት፣ አደራ አለብን ። አልታሰርም ብሎ ካስቸገረ ግን መቸሰ ... ምን ደደረግ በራሱ መፍረዱ ነው!” ብለው እንደ ወጡ፣ ጥላሁን ወዳንዱ ባርጫግ ሂዶ ተቀመጠና ።

“እኒያውላችሁ የተፈረደባቸው እግሮቼ! ጥሌ ያለ ጥፋት ከፈረዱብኝ ጌታችሁ ጋር ነው እንጂ፣ ከናንተ ጋር ጥል የለኝም ወንድሞቼ!” አለ ፣ ፈገግ ብሎ ።

“የምትናገረውን እዩቆጠብህ ካልተናገርህ ዛሬ በግርህ የተፈረደው ነገ ባንገትህ እንዳይፈረድ ያዎጋዋል!” አለ ጣሰው ወለባ፣ እሱም እንዲሁ ፈገግ ብሎ ።

“እንዴት?”

“እንደ ዛሬው የግድብ ስህገህ ለእንደ እቡይ ወይረን አንገት ሆነ ከባድ ዛግላ እንጭንልሃለና፤”

“ከባድ ዛግላ ስንድነው ከባድ ዛግላ ፤”

“ዛግላ አታውቅም ፤ ዛግላ እንዲህ እንዳንተ ያሉ እቡይ ወይረ ናች አንጠመድም ብለው ሲያስቸግሩ ፤ እንደ ቀንበር ተቀድዶ ባንገታ ቸው የሚሉን ከባድ ግንድ ነው ። ታዲያ እሱን ባንገታቸው ተሸክመው ጥቂት ተን ከለፉ በሁዋላ ልክ ይገባሉ ፤ አንገታ ካረፍህ... ያውነው ፤”

“እንተኮ... አይመስልብህም እንጂ ዉካኝ ነህ ፤ አታደርገውም አይባልም ፤” አለ ጥላሁን እዩሳቅ ። “ቅድም ቀኛዝግኝ ባይከለክ ለህ ፤ እንዲያ እንደ ታጣህ በሱ በጎመድህ ከንዴን ጎምደህ የምትጥለው መስሎኝ ነበር ፤ ለመሆኑ እስቲ አንድ ነገር ልጠይቅህ አያጣሰው ፤ እንዲያ ሀይልህን ሁሉ ሰብሰባህ ጎመድህን ወደ ዉበጠ ከንዶችህ ገፍተህ ፤ ያን ያክል ሽቅብ የተንጠራራህ ፤ መአት የምታወርድ መስለህ በመታየት እኔን ለማስፈራራትና ቀኛዝግኝን ደስ ለማሰንት ነው ፤ ወይስ እውነት...”

“የምን መስሎ መታየት ፤” አለ ጣሰው ፤ ጥላሁንን አቅዋርጦ ። “ደም መስሎ መታየት ፤ ያን... ጦርም ፤ ጋሻም ፤ ልሁን እያለ የሚያሰቸግር ፤ ቅልብልብ እጅህን አንድ ጊዜ ጎምጆልህ አንተንም ፤ እኛንም ላሳርፍ ነበር እንጂ ፤ ደም የምን መስሎ መታየት ነው ፤”

“ሁ-ሁ-ሁ-ሁ ፤ እንዴት? እባክህ ፤” አለ ጥላሁን ክልቡ ስቆ ።

“አንድ ጊዜ ይህን... ከንድህን ከሰነከልሁልህ ፤ እንዲህ እዩደገንህ ‘አካኪ ዘራፍ’ የምትልበት ስታጣክርፈህ መቀመጥህ አይቀርም ነበር ። እኛም በዩጊዜው ከልባችን ጋር እዩተካሰስን ሙሙዋገቱ ይቀርልን ነበር ፤”

“እልገባኝም ፤ ምን ግለትህ ነው ፤”

“እዩህ ፤ ምንም እንኩዋ አንደኛ ያለን ፤ በሰው እንጀራ የምንኖር ሰዎች ፤ የጌቶቻችንን ፈቃድ መፈጸም ቢኖርብን ፤ ዞሮ ዞሮ ሰዎች ነንና የጌታ ፈቃድ ለመፈጸም የምንሰራውን ሁሉ ደስ ብሎን የምንሰራው አይምሰልህ ፤ እንዳንዱ እንደንፈጽም የምንታዘዘው የጌታ ፈቃድ ክፍተት መሆኑን ፤ ግፍ መሆኑን ልባችን አውቆ “ተዉ” እያለ ፤ እያማጠነ ፤ በምንፈጽምበት ጊዜ ፤ ምንም እንኩዋ ሀላፊነቱ ያዘገገቻችን መሆኑ የሁዋላ ሁዋላ ግጽናናቱ ባይቀር ፤ ለጊዜው ስቃዩ ፤ ፈቃድ ከተፈጸመበት ሰው

ያላነሰ ልሳኝንን ያመዋልኩ ስላደረግኩ... ይህ እይነት ስቃይ በዩጊዜው ከሚደርስ አንድ ጊዜ ፣ መውጣቱ አይሻልም ?” ጥላሁን አልመለሰም ፣ ግጥም በግረውቅ የሚያስራቸውን እግሮቹን ዘቅገቆ እዩተመለከተ ዝም አለ ።

“አንተ” አለ ጣሰው ፣ ጥላሁን የሚታሰሩ እግሮቹን በቅርታ እዩተመለከተ ዝም ስላለ ። “አንተ ምንም ብትግር የኛን ፣ ያልተግርኖችን ያክል እንኩዋ ላፍህ መዝጊያ ግበጀት ገና አታውቅም ፣ እዩህ ፣ ጠቆም ሆድ የሚያስበው ብዙ ነው ፣ ባፍ የሚወጣው ግን ሆድ ከሚያስበው ተቀንሶ ነው ፣ እኛ ያልተግርኖች እንኩዋ የምናስበውን ሁሉ አንናገርም ፣ ስለዚህ በሆድህ የምታስበው ሁሉ እንዲሁ እዩርጠ እዩወጣ አንተንም ፣ እኛንም በዩጊዜው ከሚያስቸግር ላፍህ መዝጊያ አብጅለት!”

“እሺ አደ ጣሰው ፣ እንግዲህ አንተ እንዳልሽኝ ላፈ መዝጊያ አበጅለታለሁ” አለ ጥላሁን ፣ የቅርታ ፈገግታ ፈገግ እንዳለ ቀና ብሎ ።

“ማለፊያ ፣ እንዲህ የሰው ምክር የምትሰማ ከሆንህ ፣ ምንም የሚያስቸግር ነገር አይኖርም ፣ አሁን ትፈታለህ ። ጌቶች እልክ ሲያላዩዋቸው ነው እንጂ ‘እርስዎ እንዳሉ’ ካሉዋቸው ፣ እሳቸውን የመሰለ ፣ ደግ የለም አለና ጣሰው ፣ እሱና . . . ለሰረኛውን “እግዚር ያስፈታህ” ብለው ከወጡ በሁዋላ ፣ ትንሽ ቆይቶ ወይዘሮ እጸገነት የላኩዋት ለሽከር መጣች።

“መታሰርህን ሰዎች በጣም አዘንሁ ፣ እግዚአብሔር ያስፈታህ ብለዋል እጫቴ” አለች ለሽከርዋ ።

“እጫን እግዚአብሔር ይስጥልኝ ፣ እባክዎ ከመታሰራ በቀር ምንም እንዳልደረሰብኝ ፣ ፍጹም ደህና እንደ ሆንሁ ፣ ለሶፊ ይላኩልኝ ብለሽ ንገራልኝ” ብሎ ጥላሁን ፣ ለሽከርዋ መልክቱን ይዛ ስትወጣ ፣ እሱ የታሰረበትን እግር ብረት ሲመለከት ፣ ከሰራቱ ጋር የተያያዘ ልዩ ልዩ አሳብ መጣበትና ፣ ያን ልዩ ልዩ አሳብ እንደ ልግዱ ለራሱ መንገር ጀመረ ።

“አሁን እውነት ትናንት እንዳሉት . . . ሕዝብ በላቸው ላይ እንዳላሳደድኖና በልጣናቸውን እንዳልቀማቸው ፣ ፈርተው ነው ያሰሩኝ ፣ አዩ . . . ፣ አደለም ፣ ይህ እንዲያው ምክናያት ነው ፣” አለ ጥላሁን ፣ ከባርጩማው ወርዶ ፣ እሰሌኑ ላይ ተቀምጦ ሽቅብ ጣራ ጣራውን እያዩ። “ያሰሩኝ ቀንተው ነው ፣ ጠቆም እደሚያቸውን ሙሉ ክፉ ሲሰሩ የሚኖሩ ሰዎች ፣ መልካም መስራት ስለማይችሉ ፣ መልካም ስራ ስር ተው ፣ ሀዝብ በሚወዳቸው ሰዎችና ፣ በመልካም ስራቸው መቅናታቸው

የታወቀ ነው። ስለዚህ ለሁሉም ግን አቅጣጫ በጀመርኛው መልኩ
 ከም ስራ ሰው ስለ ወደደን ትንተናው ነው። እኔ ግ... ደ!" አለ። እይነን
 እጣራው ሳይ እንደ ተክለ ትንሽ ዝም ብሎ ሲያስብ ቆየና። "ተራ
 ሰው ተንቶ ሲያጠቃ ቢነሳ፣ አቅም ያሰው በራሱ ህይወት አቅም የሌለው
 በላኛ ህይወት ይታወቃል። ነገር ግን ህዝብ ሊጠብቅበት ዓይራ የተቀ
 በለውን የላኝነት ስልጣንና፣ ያ ስልጣን የገዛቸውን "እድር" ባዮች መላ
 ሪያ አድርጎ፣ ሳይታይ፣ እንደ እግዚር ከሩቅ የሚመታን ቅናተኛ ባለ
 ስልጣን እንዴት መታወቅ ይቻላል፣ አይቻልም። ምህረት ለግን ይቅ
 ርታ ማግኘት ይቻላል፣ አይ...። ለእንደ የቀማ መልሶ፣ የበደለ ክብር
 የቀማውንና፣ የበደለውን ሰው ልብ ማለብና ይቅርታ ማግኘት ይቻል
 ይሆናል። ነገር ግን ያስቀና ሰው ምን ሰጥቶ የቀናተኛ ጠላቱን የቆሰለ ልብ
 ጣጣንና ይቅርታ ማግኘት ይቻላል፣ የለም። ያስቀና ሰው ራሱን እንጂ
 ሌላ ካሳ እንዲከፈል አይፈልግም። ያስቀና ሰው ራሱን መስጠት እድ
 ርጎ ካለቀረበ፣ ምንም ያክል፣ ምንም አይነት፣ ሌላ ካሳ በከፍል የቀና
 ተኛ ጠላቱን በቀል የተጠፋ ልብ ሲያረክ ስለሚችል 'የቅርታ እንኛ
 ለሆነብሎ ተሰፋ ማድረግ ከንቱ ምኞት ነው። ስለዚህ ከተቻለ፣ መውጫ
 መንገድ ከተገኘ፣ መድሀኒቱ እንዲያ ካለ ቅናተኛ ጠላት ባለስልጣን
 መሸሽ ብቻ ነው። መሸሽ?" አለ አሁንም ትንሽ ዝም ብሎ ቆየና። "እኔ
 ... ተደግ የጀመሩትን መልካም ስራና የተቀደሰ ተግባር ትቶ፣ ከራስና
 ከሰብዓልና፣ ከሰሽታና ከድንብርና፣ ነጻ ለመውጣት ስንዝር የቀረው
 ባለውለታ ወገን፣ መልሶ እንዲያ ላሉ ወካኝ ጠላቶች ሰጥቶ ...
 ራሱን ለማዳን መሸሽ፣ ይህም ፈሪነት ነው። ይህ ለተጠራበት ከጥቶ
 ተግባር ብቁ ሆኖ አለመገኘት ነው። መልካም ስራን ሊያጠፋ ከተሰ
 ሰፊ ጠላት ፈት መሸሽ? ይህም ወገንን አታሎና ህሊናን ገድሎ፣ እን
 ዲያ ያለ አጥፊ ጠላት ድል እንዲነሳ መንገድ መሪና ተባባሪ መሆን
 ነው። እይ የለም፣ መድሀኒቱ መሸሽ አይለም። መድሀኒቱ አጥፊን ማጥ
 ፋት ነው። ካጥፊ መሸሽ፣ አጥፊ እንዲያጠፋ መጥቀድ፣ አጥፊን ሳያጠፋ
 ቀድሞ ማጥፋት መልካም ስራ እንዳይጠፋ ማገድ ስሊሆን፣ ከተቻለ፣
 መንገድ ከተገኘ፣ አጥፊን አጥፎ ማምሰጥ፣ የማምለጥ እድል ካልተገኘ
 ለብሮ መጥፋት ነው። አዎ፣ ይህ ነው መድሀኒቱ!" አለና አሁንም ዝም ብሎ
 ቆየና "ሀ ሰራሲ?" አለ "ራሴ እንዴት ትሆናለች? መገም ገደየው
 ካመለጠሁ ምንም እቅድን፣ ገደቡ የተገደለሁ እንደሆነ ብቻ... ያለ
 ቃዩጥት ይሆናል። ነገር ግን... ይህ ክፍ ሰው ከጠፋ ማን ያስቃያታል?
 ያገሩ ሰው እንደሆነ ሁሉም ይወዳታል። አይ...። መስቃየት ጥሰ አይቀ
 ሮም፣ ጠላት ባያስቃያት የኔ ጥት ያስቃያታል!"

ጥላሁን ሶፊን ሲያስብ፡ ፍቅራቸው በሙሉ ጥልቅ፣ በሙሉ ምጥቅ፣ በሙሉ ስፋት፣ በሙሉ ግርግሬው ስለታዩው፣ ለትልቅነቱ ልቡ፣ መንፈሱ በውስጡ ባከብርት፣ በአንክሮ የተንበረከከ፣ የሰንደ፣ መስራት ሰማውና አይኖቹን ከደኖ፣ አንገቱን ደፍቶ ዝም ብሎ ቆይቶ፡ “አዎ” አለ ። “አዎ፣ ሶፊ በጣም ትወደኛለች፤ በጣም እንደምትወደኝ ለልቤ ብቻ ሳይሆን ለያንዳንዱ ህዋሴ ሁሉ ይሰማዋል፤ ስለዚህ ሞቱ ያሰቃያታል ። የግወዳታ ሰው ጥት፣ ከወካዥ ጠላት የበለጠ እንደሚያሰቃይ የታወቀ ነው፤ ታዲያ ምን ይሻለኛል? መገም የተቀደሰ ተግባርን ጥራ ህሊናን ገድሎ፣ ከጠላት ፈት መሸሽ ወራዳ ፈረነት ነው፤ የምትገኙ ምሽት የምትለቃይ መሆንዋን እያወቁ ፍቅርዋን ይዞ መጥትም ወካዥነት ነው፤ ታዲያ ምን ሳርገን? ከብር እንደጥት፣ ፍቅር እንደኖር፣ እንዲህ ቀኝና ግራ ወጥረው ሲሰቡኝ፣ ግንኙውን መከተል እንደሚገባኝ ግን ይንገረኝ?” ጥላሁን ስጠዩቀው ጥያቄ ከሰማይ መልስ ይመጣል ህል እንደ ተባለ ሁሉ፣ አንገቱን ወደ ሳይ ቀና አድርጎ አይኖቹን ሳያረገብ ሲመለከት ቆይቶ፡ “ለመሆኑ” አለ ። “ለመሆኑ ከብር በሌለበት ፍቅር አለ? ለከብራ የግላሰብ፣ ወራዳ ፈሪና አሳፋሪ ከሆንሁ ሶፊስ ትገደኛለች? እንደ! የምትወደኝ አይመስለኝም፤ እረ እትወደኝም አትወደኝም፤ እንኩዋንስ ከሩዋ ሶፊ፣ ግንኙኖም ሌላ ሴት ብትሆን ከወራዳ ፈሪና፣ አሳፋሪ ባል ጋር ከመኖር ለከብሩ ከጥተ ጀገና ባልዎ መታለቢያ ጋር መኖር ትመርጣለች፤ የለም፣ ሶፊን የፈሪ ምሽት አላሰኛችም፤ ሶፊ ‘የፈሪ ምሽት’ እዩተባለች፣ በግልጽና ባሽ መር በተሰደበች ቁጥር፣ በፍረት እዩተሽግቀቀችና እዩተለቃይች ከጌ ጋር ከምትኖር፣ እኔ ለከብራ ሞቼ ጀብዴንና ፍቅራችንን እያሰበች ብታዝንም ኮርታ ትኑር፤ በቃ ቆረጥሁ፣ ቃል ለምድር ለሰማይ ይህን ወን ጀለኛ እቀጣጥለሁ፤ ይህን አጥፊ አጥፍቼ ግምለጥ ካልቻልሁ እዚህ አብራው እጠፋለሁ፤” አለ፣ ልቡን ያጥቀው ሰቃ ወገኑ በፊቱ እዩታይ ። ከዚያ አይኑን ሳያረገብ ፈት ለፈት፣ እግድግዳው ሳይ እንደ ተከለ ዝም ብሎ ሲያስብ ቆይቶ፣ ፈገገታው ከሰቃ ወደ ቅርታ መልኩን ለውጦ፡

“በይ እንግዲህ ደህና ሁኝ!” አለ ። “ደህና ሁኝ ሶፊ!” ላጭር ጊዜ ይሁን ለሁልጊዜ አላውቅም፤ ብቻ ለማናቸውም ደህና ሁኝ ልበልሽ ፍቅራ፤ “የመልካም አላማችንን ጠላት አጥፍቼ ልጥፋ፣ ወይስ ልሸሽ? እያልሁ ባላቤ ስከራከር፣ እንደምትወጁኝና ሞቱ እንደሚያሰቃይሽ ስለ ግውቅ፣ የሞት ግርግ ሳይሆን ያንቺ ስቃይ አስፈርቶኝ ልሸሽ ነበር፤ ሁዋላ እንደገና አስተጋብቶ ሳስብ፣ ከተቀደሰ ተግባራና ከከብራ ሸሸቼ

የግብርናው ሕይወት፣ ለዚህ ለግድቀው ኩሩ ልብሽ እፍረትና ሲቃይ
 እንጂ፣ ሙሉ ደስታ ሲሰጠው እንደግደቶል ስለ ተረዳሁ፣ ጥቴ በያ
 ስቃይሽ ስራየ እንደሚያኮራሽ ጎጥጥ፣ ለጋራ ክብራችንና ለጋራ ተግ
 ባራችን ለመጥቶ ቆረጥሁ፣ ምናልባት፣ መገም እግዚአብሔር የታም
 ራት ገታ ነው፣ ከበዙ ታምራቱ እንዴን ለኔ አድርጎልኝ የደስታች
 ነንና የወገኖቻችንን ጠላት አጥፍቼ ባመልጥ፣ በታምው ፍቅራችን
 አድጎ ለፍሬ ሲበቃ እያዩን፣ ደስታችን ፍጹም ወደሚሆንበት ጊዜ
 እንደርስ ይሆናል፣ ካልሆነም፣ መቸስ ምን ያደረገ፣ ይህ ካልሆነ፣ የዚ
 ያን በታም፣ የዚያን በጨርቁጥው የተቀጨ ፍቅራችንን መታሰቢያ
 ድጋፍ አድርገሽ፣ አብረን የጀመርነውን የተቀደሰ ስራ ብትቀጥይ ነፍ
 ሴን ደስ ይላታል፣ ነገር ግን ከሁሉም አጥብቄ የም፣ ምንሽ እዘን እንዳ
 ታበገር ነው፣ ሶፊ፣ መሪር አዘን ክፉ ነው፣ ተስፋ ያስቆርጥና አላማ ያስ
 ታል። ስለዚህ እባክሽ አዘን አታብኸ ሶፊ፣ እባክሽ የኔ እመቤት፣ ያን
 ከተዋወቅን ጀምራ የተኾሁበትን ልብሽን፣ ያን የፍቅርን ዜማና ቅኔ እስከ
 ምስጢሩ ለገለጸልኝ ፍቅርሽ መንበር የሆነ ልብሽን፣ ያን ሳዘን መጽ
 ናናት፣ ስፈራ ድፍረት፣ ስደኑም ብርታት እየሰጠ ላኖረኝ ፍቅርሽ
 መቅደስ የሆነ ልብሽን፣ ጫካኝ አዘን ጉብቶ እንዳያበላሽብኝ፣ እንዳይ
 ሰብርብኝ፣ እንዳይመዘብርብኝ አደራ፣ ይህን እዚህ በምድር የሰጠሁ
 ሽን አደራ ጠብቂ፣ በሰማይ እቀበልሻለሁ፣ ሶፊ፣ ደጋፊ ምርኩዜ፣ መሪ
 መብራቴ ሶፊ፣ አደራሽን በርቺ፣ አደራሽን ተጽናኚ፣ እሺ፣ “እሺ” በይኝ
 የኔ እመቤት፣ “እሺ በይኝ!” አለ፣ ስቅቅ ብሎ እያለቀሰ። ልቅሶው በቅ
 ቶት፣ ከወሰነው ውሳኔ ጋር ተያይዞ ከመጣው ልዩ ልዩ አሳብ ጋር ሲታገል
 ቆይቶ፣ ሲያክመው በሰሌኑ ላይ እንደ ተጋደመ እንቅልፍ ወሰደው።

ጥላሁንና ሰፊ

የሌሊት እንግዳ

ቀኛዝማች ዳኛ ፡ ጥላሁንና ሰፊ የሀዘብ አገልግሎት ሰጥተውን እንዳይቀጥሉ በወሰኑበት ቀን ግግሱት ፡ ሁለት ነፍጠኞች ልከው ጥላሁንን ሲያስወስዱት ፡ ውሳኔው በተደረገ ጊዜ የሆነውን ሁሉ በዝርዝር ለምሽቱ ነግሮጥት ስለነበረ ፡ ክፉ ነገር እንደሚደርስበት እርግጠኛ ሆኖ የምታደርገው ቅጡ ጠፍቶጥት ተጨንቃ ነበር ።

“አይተርፍም ይጥታል ፤” አሰኝ ፡ እንዲሁ ደሙ ነፍሰዋን ስትወጣ ፡ በትገባ ቆይታ መጨረሻ እሶፋዋ ላይ ስትቀመጥ ። “አዎ ፤ አይተርፍም ይጥታል ፤ እሳቸው ባለጌ ስለሆኑ ፡ ያሽከሮቻቸውን ብዛትና የሱን ብቻ መሆን አይተው ‘ላስደብድብህ’ ይሉና ፤ እሱ መቸም ኩሩ ነው ፤ የኩብሩን መነካት እንጂ ፤ የሳቸውን የሰራዊት ብዛትና የሱን ብቻ መሆን ላይ ይፈቅድ ፤ ለሰደብድብዎን ‘ልደብድብ’ ይልና ያስገድሉታል ፤” ብላ እዚያው እሶፋዋ ላይ እንደ ተቀመጠች ፡ አይኖችዋን ፊት-ሰፊት እግደግዳው ላይ ስትተክል ጥላሁን ብቻውን ካንድ ወገን ፡ ቀኛዝማች ዳኛ ብዙ አሽከሮቻቸውን በፊታቸው ደርድረው ከሌላ ወገን ፡ ለመርነት የተሰለፉበት ትርእይት ተዘርግቶ ታያት ፤ በዚያ ትርእይት ጥላሁን ግራ ከንዱን ጋሻ ፡ ቀኙን መደሻ አድርጎ በግንባር ከቀኛዝማች ፊት የተሰለፉት ሰራሰና ለቀኝ ከንዱ ከያቅጣጫው ለሚሰነዝሩት በግራው እዩመከተ ፤ በቀኙ አንዱን አፍንጫውን ፡ ሌላውን ጉንጨን ፡ ደግሞ ሌላውን አገጨን እዩወገረ በፊቱ ከረበረባቸው በሁዋላ ፤ በላያቸው ቆሞ ወደ ቀኛዝማች ሲወነጨፍ ሲል ፡ በቀኝና በግራ የተሰለፉት ሁሉ የዱላ መአታቸውን ባንድ ላይ አስተባብረው ስላወረዱበት ጮሆ ወደቀ ፤ ያን ጊዜ ፡ ያን ጨኸት ስትሰማና ፤ ያን ለወዳደቅ ስታይ እስከም እንደሉ ጮሀ ፤ ከተቀመጠችበት ወንበር ተወርውራ እመራት ላይ ወደቀች ፤ እንዲያ እንደ ወደቀች ስታለቅስ ብዙ ቆይታ ፤ ከብርቱ ልቅሶ በሁዋላ ተከትሎ የሚመጣው ጸጥታ ሲተካ ፤ ያ ሲሆን ያዩቸው ሁሉ ፤ ሊደርስ የሚችል ቢሆንም ያን ጊዜ ግን እስከ ያሰበችው ፤ እስከ በራሱ ውስጥ ፈጥራ ያዩቸው እንጂ ፤

በርግጥ ያልሆነ መሆኑን በታሰቃው በሀይደ ያለ ክፍ ነገ ራሰዋን መውቀስ ጀመረች ።

“ለምን እንዲህ ያለ ክፍ አሳብ በራሴ ውስጥ ገባ ? እባክህ ውሸት አርገው ጌታዋ” አለች ከወደቀችበት ተነስታ ፈትዋን እያባበ ሰች ። ከዚያ “ቸር ተመኙ ቸር እንድታገኙ” የሚሉት ብሂል ትዝ አላትና “እስቲ ቸር አገኝ እንደሆን አኔም ቸር ልመኝ” ብላ ደህና ነገር ለመመኘት ብትሞክር አቃታት! ባሳብዋ ደህና ነገር ለማግ ኘት ስትፈልግ፣ እዚያ ባይነ ህሊናዋ ፊት የሚተራመሰው መንጋ ሁሉ ክፍ ብቻ ነው ። አንዱ ከሌላው የክፍ! ከዚያ፣ ያን የክፍ መንጋ ማየቱ እንኩዋ ስላስፈራት፣ ልብዋን ስላባባው፣ እሱን ላለማየት፣ ከሱ ለመ ሸሽ፣ ተነስታ ስትወጣ ትሁኔና ጫንያለው የሚባሉት አሸከርቻቸው እዚያ አጠገብ ስላልነበሩ አንድ ሴት የሚነግርላት አጥታ፣ ያጥሩን በር ገባ ብላ ቆማ ባይንዋ ሰው ስትፈልግ ስላዩች፣

“ማነን ትሻለሽ የኔ እህት?” አለች፣ ያጥሩ በር ትንሽ ራቅ ያለ ስለነበረ ድምጽዋን ከፍ አድርጋ፣ ወዲያውም እንዲያ ከሰው ሁነጋ ገሩ በራሰዋ ውስጥ እጭተንጋጋ ያስቸገራትን የክፍ አሳብ መንጋ የሚያ ባርርላት መስሎዋት ።

“እርሰዎን ነው የምፈልግ እመቤቴ፣ የሚነግርልኝ ስላጣሁ ራሴን በገዛጄ በማቅረቤ ይቅር ይበሉኝ” አለች ሴትዋ፣ ለጥ ብላ እጅ ነስታ ።

“እኔን? ማን ብለሽ?” አለች ሶፊያ፣ ሴትዋን ስለማታውቃት ሴት የዋም እሰዋን የማታውቅ መስሎዋት ።

“እሚቴ ወይዘሮ ሶፊያ” አለች እንግዳዋ፣ ትንሽ እንደ ግፈር ብላ ።

“ነይ ግቢ የኔ እህት” አለች ሶፊያ፣ እንግዳዋን ወደ ቤት ለመ ምራት መንገድ ስትጀምር ። እቤት እንደ ገቡ ሶፊያ እንግዳዋን እንድ ትቀመጥ ብትለምናት፣

“ቶሎ ተመለሽ ስለተባልሁ፣ መልክቴን ልንገርዎና ልሂድ እመ ቤቴ” አለች እንግዳዋ ።

“መልክቱ ለኔ ነው? ማነው የላከሽ?”

“እመቤቴ ወይዘሮ እጸገነት፣ ያገረ ገዢ ሚስት” አለች፣ መልእክተ ጅዋ የእመቤትዋንም የጌታዋንም ስም ስትጠራ በአክብሮት እጅ እንደ ምትነሣ አንገትዋን ትንሽ ደፋ እያደረገች ።

“ጥላይ ምን... ምን ሆነ? ምን አደረጉት?” ገለለች ሶሬያ፣ ከመቅጽበት በጥፍ ተነገረው የወጡ አይኖችን በመልክተኛዋ ላይ አፍጥጣ ። እንዲያ የግራዎቻቸው አይኖችን በንግዳዋ ላይ አፍጥጣ እንደ ቆመች፣ ልክ የወጣ መንቸ እንደ ተነሳበት ሰው የሰራ አካላትዋ ይንዘረዘር ነበር። ለመልክተኛዋ ሶሬያን በቅጽበት ፊትዋ ሲለዋወጥና በትንቅጠቀጥ በታይ እለጥኖ በበኩልዋ ደንግጣ፣ አፍኖን ዳግመኛ እንኩዋንስ ሙናገር እንዳይተነፍስ ለግድረግ እንደ ፈለገች ሁሉ፣ በጅዋ እፍን አድርጋ ይዛ፣ ቆግ ትመለከታት ጀመር ።

“ንገራኝ እንጂ ለምን ዝም ትያለሽ? ምን አደረጉት ነውቱ የምልሽ!” አለች ሶሬያ፣ አይኖችን በንግዳዋ ላይ እንዳፈጠጠች አሁንም እዩተን ቅጠቅጠች ።

“አቶ ጥላሁን ደህና ደህና፣ ናቸውቱ” አለች መልክተኛዋ ደንጋጤ ንግግርዋን እያደናቀፈው ።

“ውሸትሽ ነው፣ ደህና አደለም፣ አንድ ነገር ሆናዋል፣ ጥቶዋል!”

“አረ ደህና ናቸው፣ ደህንነታቸውን ለርስዎ እንዲያስታውቁ ላቸው እሳቸው፣ ራሳቸው እጫቲን ስለ ለመኑዋቸው ነው እኔን ልከውኝ የመጣሁ ።”

“የት ነው? የት ሆኖ ነው ደህንነቱን እንዲያስታውቁለት የ... የላክ?”

“እንግዳ ቤት... ናቸው” አለች መልክተኛዋ፣ ሶሬያ የባልዋን መታሰር ስትሰግ የባሰውን ግራ ይገባትና “ግራ ታገባኛለች” ብላ ስለ ፈራች አንገትዋን ደፍታ መሬት መሬት እያዩች ።

“እንግዳ ቤት? የት ነው እሱ? ምንድነው እንግዳ ቤት?”

“አንዳንድ ትልቅ ሰዎች... የሚ... የሚታሰሩበት ነው፣ ብቻ ደህና ናቸው፣ ጌቶች ከወጡ በሁዋላ፣ እጫቲ ‘እግዚር ያስፈታዎ’ በይልኝ ብለው ልከውኝ ሂጂ አይቻቸዋለሁ፣ ደህና ናቸው፣ እንዲያ ውም በመታሰራቸው ይስቃሉ? ይቀልዳሉ”

“እና... ከመታሰሩ በቀር እንዲያው ሌላ... ምንም አልሆነ?” አለች ሶሬያ፣ በዙሪያ መንገድ አለመደብደቡን ለማረጋገጥ ።

“እንዲያው... በፈ... ለጉት ታቦት ያምሉኝ እመቤቲ፣ ምንም አልሆነ፣ ከመታሰራቸው በቀር ደህና ናቸው” አለች እንግዳዋ፣ ሶሬያን ትንሽ መለስ ስትል ስላይቻት በጣም ደስ ብሎዋት ።

“እሁ . . . 1” አለች ሶፊያ ፣ ከቆምዋ እሶፋው ላይ ስትወድቅ የባልዋን መታሰር መስማቱ፣ ከከባድ ያላብ ቁንት እንዳላረፋት ሁሉ በረዥሙ ተንፍሳ ።

ልክ ነው ፣ “ይገሉታል ፣ ባይገሉት ያስደበደቡታል” ብላ ፈርታ ፣ ተወንታ ሳለ ፣ አለመገደሉን ፣ አለመደብደቡን መስማት ከከባድ ያላብ ቁንት የሚያሳርፍ ነው ፣ “እንኩዋን አልዋተ ፣ እንኳዋን ተደብደቦ ያካልና የመንፈስ ስቃይና ቁስል ፣ ይልቁንም የማይደን ፣ የመንፈስ ስቃይና ቁስል አልደረሰበት እንጂ ፣ መታሰርስ ግዴሱም ይታሰር ፣” አለች ባሳብዋ ። በሌላ ጊዜ ፣ በሙገደሉ ፣ ያለዚያም በመደብደቡ እር ግጠኛ ሆና ባልተጨነቀችበትና ባልተሸበረችበት ጊዜ መታሰሩን ብት ሰማ ኖሮ ፣ አልቅሳ እንደማይወጣላት እውት ነበር ። ነገር ግን ይገደ ሳል ፣ ያለዚያም ስሱ ከሞት የማያንስ የውርደት ድብደባ ይደበደ ባል ብላ ስትጨነቅ ፣ በዚያ ፈንታ መታሰሩን ስትሰማ ፣ ለጊዜው ‘ይሁን’ ብላ ተቀበለችው ፣ ብቻ ለጊዜው ነው ። ለጊዜው “ከሙገደሉና ከመደብደቡ መታሰሩ ይሻላል” ብላ ፣ ለፍርጌ ያክል መታሰሩን ጥቅ በለች እንጂ ፣ የሙገደሉና የመደብደብ ስጋት በሌለበት መታሰርም ዘገደ ነው ፣ ስለዚህ እዩቆዩ መታሰሩም እዩከበደ ፣ የግድግዳ እዩሆነ ሄደ ፣ ቀኑን ሙሉ እንዲሁ ስትነሳ ስትቀመጥ ፣ ስትወጣ ስትገባ ፣ የመብ ሳት ሆነ የመጠጣት አምሮት ሳይቆይ ፣ እንኩዋንስ እሰዋ እሰ መብ ሳት የሚያሰፈልገው መሆኑን ረስታ ምሳ ሳትወስድሳት ሁለቱም ጦፍ ዋሉ ። ሁዋላ ብቻ አሳዩ ከነባለቤቱና ባለምባራስ ጉደታ የሆነውን ሰምተው መጥቀው ሲያጽናኑዋት ቆይቀው ሲሄዱ ፣ ተሻላትና ራት አሰ ናድታ ፣ ምንጣፍና ልብስ ቁምር ለወይዘሮ እጸገነች ሰጥታ ተመለ ሰች ። ወይዘሮ እጸገነች እንደ ተለመደው በጠባቂዎቻቸው ፈት ስለ ተቀበሉዋት ፣ የፈለጉትን ያክል ሊያነጋግሩዋት ባይችሉም ፣ ደህንነ ቱንና ፣ ሲሆን ሲሆን በማግሥቱ ፣ ያለዚያ በሶስተኛው ቀን ባይፈታ እንደማይቀር እዩግሉ ስለ ነገሩዋት ፣ ስትሄድ ከነበረችው የተሻለ ልብዋ ፈጋ ብሎ ተመለሰች ።

ሶፊያ ከወይዘሮ እጸገነች ዘንድ ስትመለስ ፣ የውብዳር ራት አሰ ናድታ ፣ ባልዋ አሳዩ ቁምር መጥቀው ሲጠብቁ አገኘቻቸውና ፣ ወይ ዘሮ እጸገነች የነገሩዋትን ሁሉ ነግራቸው ፣ እነሱም እያዳወቁት ራታቸውን አብረው በልተው ሄዱ ።

“ሰውዬው ከዚህ የከፋ ነገር ለማድረግ ፣ እንኩዋንስ ሰው ጎግ ዘር ምን ይለኝ የማይሉ ፣ ከፋ ሰው ስለሆኑ ፣ በዚሁ . . . በግሰሩ ብቻ ከተወሰኑ ‘እግዚር ደመስገን’ ግለት ነው እንጂ ፣ ግግረር አይገባ

ንም” አለ አሳዬ እጥጥታቸው ላይ ። “እኔ እንዲያውም” አለ ቅጠ ለና ። “እኔ እንዲያውም ዛሬ ጥፃጥ አንድ ሰው መጥቶ ‘ቀኛዝማኝ’ ባቶ ጥላሁን ላይ የወንጀል ክስ አሰናድተው ብዙ ሀዝብ ፣ አንድ ባንድ ወደ ቤታቸው እያሰጠፉ ሲያሰፈርሙ ነው የሰነበቱ” ብሎ ነግሮኝ ከመ ውጣቱ ፣ ጥላሁን በወታደር ተጓዥ መሄዱን ስሰማ ፣ ከማሰር ፣ . . . ብዙ ጊዜ የከፋ ነገር ያደርጋሉ ብዬ ነበር የፈራሁ ።”

“እሱስ . . . ማድረግ የሚፈልጉት ሌላ ነገርም ካለ ፣ እስካሁን ባያ ደርጉት ከንግዲህም ሲያደርጉት ይችላሉ ፣ ብቻ እኔን ያልገባኝ ሀዝብ በኛ ላይ . . . ‘ፈረመ’ ያልሸው ነው ፣ ሀዝቡ እኛን ምን ወንጀል ሲሰፉ ምን ሲያደርጉ አዩን ብሎ ይፈርማል” አለች ሶፊያ ፣ ድንጋጤዋንና መገረምዋን ባንድ ላይ በሚገልጽ እስተያየት አሳዬንና የሠብዳርን እየለ ዋወጠች አዩችና ።

“ሲያደርጉ አዩን በሉ” ያሉትን ሁሉ “ሲያደርጉ አዩን ብሎ ፣”
“እንዲያው በውሸት?”

“ሀዝብ የባለስልጣንን ትእዛዝ መፈጸም ነው እንጂ ፣ ትእዛዙ እውነት ፣ ወይም አሰት መሆኑን መጠየቅ ‘ፈንታዬ ነው’ አይል ምስ!” አለና አሳዬ ለሶፊያ ሲነግራት አቅርቦት የነበረው ሌላ አሳብ ከቀረበበት ተራ ወጥቶ ጠፍቶት ፣ ሲቸገር ቆይቶ ስላገኘው ደስ ብሎት “አ!” አለ ። “ልነግርሽ ያሰብሁት ጠፍቶኝ ነበር ። አሁን እገኘሁት ፣ ‘ማድረግ የሚፈልጉት ሌላ ነገር ካለ እስካሁን ባያደርጉት ወደፊት ሲያደርጉት ይችላሉ’ ስላልሸው ነው ። አዩሽ እንዲያ ያለው ክፉ ነገር የሚደረገው በቁጣ ፣ በደም ፍላጎት ተገፍቶ ነው እንጂ ፣ ቁጣውና የደም ፍላጎት ከበረደ በሁዋላ አይደረግም ፣ የቁጣ እንፋሎትና የደም ፍላጎት ከበረደ ሰውን እንደ መኪና ወደማይፈልገው ሊነዳ አይችልም ፣ ስለዚህ ከንግዲህ ወዲያ . . . ግዴላሽም አትሰጧል ፣ አልፎል። ከንግ ዲህ ወዲያ ከዚያው ከስራቅ የሚያልፍ ነገር የሚኖር አይመስለኝም ፣ እሱ ደግሞ ግዴላም ፣ እሱ . . . እንዲያውም ያስፈልጋል ፣ ብቻ የማዝ ነው ባንድ ነገር ነው!” አለ አሳዬ ፣ አይኖቹን ፈት ለፈት ከሚመለከ ቱበት ወደ ሶፊያ መልሶ ። ነገር ግን ሶፊያም ፣ ምሽተም የመጨረሻ ንግግሩ ስላልገባቸው ፣ መልስ ሳይሰጡ ዝም ብለው ደመለከቱት ጀመር ።

“በምን ነው የምታዝነው አትጌኝም?” አለ ፣ አይኖቹን ከሶፊያ ላይ ሳያነሳ ።

“እሺ ፣ በምን ነው የምታዝነው ፣” አለች ሶፊያ ።

“አንቺም ከባልሽ ጋር ባትታሰሪ በመቅረትሽ !”

“አንተ ሰው ፡ ጤና አያደሰህም መሰለኝ ዛሬ !” አለች የውብዳር ተቆጥታ ። ሰፊያ አልመለሰችም ።

“ለምን ብሎ መጠዬቅ አይቻልም ?” አለ አሳዬ ፡ አፋ ለምሽቱ ሲናገር አይኖቹ አሁንም ሰፊያን እዩቶመለከቱ ።

“እሺ ፣ ለምን ?” አለች ሰፊያ ።

“ላጥፈ ተገላጽና ቅጣት ፡ ላላዋቂ ትምህርት ስለሚያስፈልገውና ጥላሁንና አንቺ አጥፊዎችም ፡ አላዋቂዎችም ስለሆናችሁ ፡ ለተገላጽ ያክል አሁን በጥላሁን የደረሰው ቅጣት ለሁለታችሁም ያስፈልጋችሁ ዋል ። ያለዚያ እንዲህ በቀላሉ የምትገኙ አይላችሁም ።

“አላዋቂዎች እንሆን ይሆናል ፤ አጥፊዎች ግን . . . እንጃ ፣ ምን አጠፋችሁ !”

“የሚያውቅ ሰው ፡ ያውም ወዳጅ ፡ ከሚያውቀው አደጋ ‘ተጠበቅ ተጠንቅቁ’ ብሎ ሲመክር ፡ የተባለው አደጋ በራሳችን ደርሶ ካለ ይነው አናምንም” ብለው ፡ ወዳጆች የመክፈዎቸው እውነት መሆኑን ለማስመሰከር ራሳቸውን ላደጋ አጋልጠው የሚሰጡ ሰዎች ምን ይባላሉ ? እብዶች መባል ቢቀርሳቸው አጥፊዎች አይባሉም ? በኔ አስ ተያየሁ “አጥፊዎች መባል ያንረኩት እንደሆን እንጂ አይበዛባችሁም ። ስለዚህ . . . አሁን የደረሰው ወዳጆቻችሁ ሁሉ እንደትጠነቅቁበት ከመከርናችሁ በገም ትንሹ ቢሆንም ፡ ምሳሌ ሆኖ ሊያስተምራችሁ ስለሚያስችል ፡ አንቺም እንድትቀምሽው የተመኘሁልሽ ስዚህ ነው !”

“ለመታሰሩስ እሱ መታሰሩ ካልቀረ ፡ አብረው ብታሰር እኔም እወድ ነበር !”

“መታሰሩ ካልቀረ እደሰም ፤ እሱ መታሰሩ ሳይቀር አንቺም መታሰር ይገባሽ ነበር” ነው ያልሁ !” አለ አሳዬ ።

አሳዬ እንደያ ያለ መራራ አነጋገር የተናገረ ፡ በወዳጆቹ ፡ በጥላሁንና በሰፊያ የደረሰው አበሳጭቶት እንጂ ፡ እውነት ያ የተናገረው የሚመኝላቸው አለመሆኑን ሰፊያ ስለምታውቅ አልተቀዩመችም ።

አሳዬና ምሽቱ የውብዳር ፡ ወደ ቢታቸው ከሄዱ በሁዋላ ሰፊ እበት ውስጥ ብቻዋን ስትቀር በጣም ፈራች ። ጫንያለውና ትሁኔ በምትቀመጥበት ቢት አብረዋት አይኑሩ እንጂ ፡ ባንድ አጥር ገቢ ውስጥ አብረዋት ናቸው ። በዚያ ላይ አጥሩ ጠንካራ መዝጊያ ያለው ፡ እሱም

ራሱ ጠንካራ ስለሆነ፤ “አውራጃ፣ ወንበይ፣ ወያኖ ሌባ ያለገባል” ተብሎ
እንደግንደታ ያውቃለች፤ አጥርና መዝጊያ ከሚያገዳቸው መናፍቅት
ፍርሀትም ነጻ ከሆነች ብዙ ጊዜ ሆኖጥታል፤ ብቻ ይህም ሁሉ
ሆኖ ከመጠን ያለፈ፣ ምክናያቱ ይህ ነው የማትለው ፍርሀት ልብዋን
ሦስት እያሸበረ ፈጥኖ እንዲመታ ስላደረገው፣ ትንፋሽ አጥርጥቶ፣
ተጨንቃ ከቤት ወጣችና ትሁኔንም፣ ጫንያለውንም ከያሉበት ጠራች።

“ጫኔ፣ ዛሬ ጥላዬ ስለሌለ ወንዱ አንተ ብቻ ነህና፣ ነቅተህ እንደ
ቸጠብቅ፤ በርህን አጥብቀህ ዘግቶህ፣ ግቢውን እዩዞርህ ስትጠብቅ
እንደታደር አደራ፣ ዛሬ እንቅልፍ ይቅርብህ፣ ነገ ቀኑን ሙሉ ትተኛ
ለህ” አለችና “አንገረም ንቂ” አለች፣ ወደ ትሁኔ መለስ ብላ።

“እሺ እሚቱ፣ እሺ እሚቱ” አሉ ጫንያለውና ትሁኔ እዩተቀባበሉ።

“መንታቱንስ እነታለሁ፣ ብቻ... የሚያነቃ ነገር ባገኝ ደሞ
የበለጠ ነቅቼ እጠብቅ ነበር” አሉ ጫንያለው፣ ትንሽ ፈቀቅ እንዳሉ
ከትሁኔ ጋር ለሶፊያ በማይሰማ ድምጽ ከተነጋገሩ በሁዋላ።

“ምንድነው የሚያነቃ ነገር?” አሉት ሶፊያ። ጫንያለው እንደ
ግረር አለና አንገቱን ደፍቶ ዝም አለ።

“ምንድነው የሚለው?” አለች፣ ፈትዋን ከጫንያለው ወደ ትሁኔ
መልሳ።

“ለደቦ ከተገዛው አረቄ ትንሽ የተረፈውን አይቶ ‘ካልሰጠሽኝ’
እያለ በጨቀጭቀኝ፣ ‘እሜቄን ካሳሰፈቀድህ አልሰጥህም’ ስላልሁት
ነው...” አለች ትሁኔ።

“ስጧው እንጂ፣ ሰጧው” አለች ሶፊያ፣ እሳብዋን መሰብሰብ ካለ
መቻልዋ የተነሳ፣ አረቄ በማንቃት ፈንታ የሚያስተኛ መሆኑን እንከዋ
ረስታ።

ጫንያለውና ትሁኔ ነቅተው እንዲጠብቁ አደራ ብላ ገብታ ለመተ
ኛት ወደ መኝታ ቤት ብትሄድ፣ ምኝታ ቤቱን ጥላሁን በሌለበት
የጥላሁን ምስል ጥልቶት፣ ጥላሁን ሲያነብ፣ ጥላሁን ሲጽፍ፣ ጥላ
ሁን ከርኖቹን ጠረጴዛው ላይ ተክሎ፣ አገጨን በመዳፎቹ ላይ አስደ
ግር፣ በፊት ለፊቱ እንደ ተቀመጠች ሲያወራት፣ ጥላሁን አልጋው
ላይ ተቀምጦ፣ “ቁጥንጣ ቁጥንጣይ፣ ሽሮ ቀቅዬ” በሚባለው፣ አዋ

ቆች ልጆችን እየኮረከሩ በሚያስቁበት ጭዋታ ሰፊያን እየኮረከረ ሲያሰቃት ፣ ጥላሁን እንደ ህጻን በደረጃ ታቅፎ ሲያቀብጣት ፣ ሲያቆላጣት ፣ ጥላሁን በጀርባው አዝሎ እሸሩሩ እያለ ሲያጫውታት ፣ ጥላሁንም ከቀኛዝማች ዳኘ ጋር ሲጣላ ፣ ጥላሁን በቀኛዝማች ፊት ቆሞ ከንቱነታቸውን ራሳቸውን የመውደዳቸው ብዛት ፣ ወዳጆቻቸውን ከጠላቶቻቸው ለይተው እንዳያውቁ አይነ-ልቡናቸውን የሰወረው መሆኑን በድፍረት ሲነግራቸው ፣ ጥላሁን እንዲያስሩት ከታዘዙት ፣ የቀኛዝማች አሸከሮች ጋር “እንሰርህ - አልታሰርም” በማለት ሲታገል ፣ ረብሻው ፣ ትግሉ ፣ ድብልቅልቅ አቡዋራውን ሲያጤሰው ፣ ከዚያ ጥላሁን ተሸንፎ ሲታሰር ፣ ቀኛዝማች ዳኘ ያሸከሮቻቸውንና የጥላሁንን ትግል ፈንጠር ብለው ቆመው ፣ ደስ ብሎዋቸው እየሳቁ ሲመለከቱ ፣ ይህ ሁሉ ሲሆን ፣ ይህ ሁሉ ሲደረግ ስለ ታያት ፣ የዚህ ሁሉ ረብሻና ድብልቅ ልቅ ስለ ተሰማት ፣ ሰፊያ ፈራችና ፣ ልብዋ ባባና ተመልሳ ወጥታ ፣ የቀን ልብስዋን እንደ ለበሰች ፣ ፍኑስም እንደ በራ እንግዳ ቤት ፣ እሶ ፋው ላይ ተቀመጠች ።

ሰፊያና ጥላሁን ከሶስት አመት በፊት የኪ ከገቡ ጀምሮ ፣ ቀን ቀን በተለያዩ ቦታዎች በሚሰሩበት ጊዜ ብቻ ተለያይተው ይውሉ እንደ ሆን እንጂ ፣ ተለያይተው አድረው አያውቁም ። ተለያይተው ያደሩ በት ያ ፣ የመጀመሪያው ሌሊት ስለሆነ ፣ ሰፊያ የምትሆነውን አጣች ፣ ግራ ገባት ። አንድ የተሸሸገ እጅ መርገጫ ፣ መጨበጫ በሌለው ገደል መሀከል ወስዶ እንዳስቀመጣት ሁሉ ፣ መውጫ መውረጃው ፣ መሄጃው ጠፋት ፤

“ምናባቴ ባደርግ ይሻለኛል ?” አለች ፣ ከላይና ከታች ፣ ከቀኝና ከግራ ፣ በራስዋ ውስጥ የሚደበላለቀውን ያሳብ ውሸንፍር ዝም ብላ ስታይና ስታዳምጥ ዘለግ ያለ ጊዜ ከቆዩች በሁዋላ ።

“ለምን አብሬው ሄጄ አልታሰርሁም ? ለመሆኑ እሱ እዚያ አንድ ነገር ቢሆን ... እኔ ምን ልሆን ነው ? ምን ሊውጠኝ ነው ? የለም ምንም አይሆን !” አለች ፣ ትንሽ ዝም ብላ ስታስብ ቆይታ ። “እንዲያው የኔ አእምሮ ከክፉ በቀር በጎ መፍጠር ስለማይወድ ፣ ክፉ አሳብ እየፈጠረ ያስፈራራኛል እንጂ ፣ እሱ ምንም አይሆን ! መቸም እጸገነት ከባልዋ የሰማችው ነገር ባይኖር ... እንዲሁ ከመሬት አንስታ ‘ነገ ፣ እጅግ ቢዘገይ ከነገ ወዲያ ሳይፈታ ቢቀር በኔ አርጊው’ አት ልም ነበር ! ስለዚህ ... ምንም አይሆን ፣ እንዲያውም ነገ ፣ ያለዚያ

ከነገ ወዲያ ይፈታል !” አላች ሶሬያ ፣ ከፋ ከፋ ነገር ባላብዋ እዩ መጣ ስላስፈራራት ፣ በውሸት ግጽናኛ ፍርሀትን ግባረር የጥገትል መስ ልዋት = ነገር ግን ውሸት ከውሸትነቱ ስለግያልፍ ፣ እንኩዋንስ የስ ግን ብርቱ ፍርሀት ዝንብ ግባረር አይችል።

ስለዚህ እሳፋዋ ላይ እንደ ተቀመጠች በራስዋ ውስጥ የሚታመ ሰው ያላብ መንጋ እያስፈራራት ስትቸገር ፣ በዚያ መሀከል እንዳላች፣ አንድ ነገር የሰማች መሰላትና ፣ አላብዋ የባልዋ እስራት ኅትቶ ያመ ጣውን ልዩ ልዩ አስፈሪ ነገር መመልከት ትቶ ፣ ወደዚያ ተመለሰ = ልክ ነው ፣ አንድ ነገር ሰጥታለች ፣ የሰማችው ነገር ፈረስ ሰጋልብ ወይም የከብት መንጋ ሲነጻ የሚሰማ ዳና የሚመስል ነገር ነው ! እያ አንድ ወደ ቤትዋ የሚመጣ ነገር አለ !

ያ ፣ የሚመጣ ነገር እዩቀረበ ፣ እዩቀረበ በመጣ መጠን ዳናው እዩ ጎላ ፣ እዩጎላ ሄደና ፣ በሁዋላ የሰው ደግጽም ይሰማት ጀመር = ወዲ ያው ከዚያ ተነስታ ፣ ቀስ እያላች ወደ በሩ ሄዳ ሁለቱ ቀኝና ግራ የሚከፈቱ የበሩ መዝጊያዎች ሲዘጉ በሚገናኙበት ክፍት መስመር ባንድ አይንዋ አስወጥታ ብታይ ፣ በርከት ያሉ ሰዎችና አንድ በቅሉ እንደ ተጫነች እግቧው ውስጥ ባንድ ላይ እጁብ ብለው ቶመዋል =

ሰማዩ ደመና የሌሰበት ፣ ጥሩ ከመሆኑም ሌላ ፣ አዲስዋ ዉረቃ፣ እስዋም የፈራችው ነገር እንዳለ ሁሉ ትንሽ ብቻ ብቅ ብላ ቅልቅል ስታይ በምትሰጠው ብርሀን ፣ እዚያ ግቢ ውስጥ ተሰብስበው የቶሙት ሰዎች ባንድ ሰው ዙሪያ ሸብረ ብሎ ሲሉ ፣ ሁኔታቸውን አይቶ አነግገ እንደሆኑ ያለስህተት መገመት ይቻላል ፣ ብቻ እንዴት ገቡ ? ጫንያ ለው በሩን አጥብቆ ዘግቶ ፣ እንቅልፍ ሳያምረው ፣ ነቅቶ ፣ ግቢውን እዩዞረ ሲጠብቅ እንዲያደር “አደራ” ተብሎ አልነበር ? ጫን ያለውግ ከትሁኔ ጋር ሶሬያን ተሰናብተው እንደ ሄዱ ፣ ግግሽ ጠርሙስ ካቲ ካላ ለሁለት ዉልጠው ፣ አንጠፍጥፈው ፣ በያሉበት ስለ ወደቁ ፣ እን ኩዋንስ ሳይተኛ ግቢውን እዩዞረ ሲጠብቅ እንዲያደር አደራ መባሉን ሁልጊዜ በልግድ የሚያደርገውን ፣ በር መዝጋቱንም ረስቶት እንዲሁ ክፍቱን ነበር ! ጫን ያለውና ትሁኔ ያንጊዜ ፣ እንኩዋንስ የሰው ደግጽ ሊያነቃቸው ፣ አንስቶ ገደል ቢጥሉዋቸው መስግታቸውን እንጃ !

ሶሬያ ግንም እንኩዋ መጀመሪያ እኒያን ሰዎች እንዳዩች ከድን ጋጫዋ የተነሳ ራስዋን ስላዞራትና ጉልበቶችዋ ስለ ተብረከረኩ መቆ ግግግ ፣ አጣርቶ ግየትም አቅቶዋት እንዳትወድቅ ቶሎ መራቱን በሁ

ለት እጅግ ተመርኩህ ቅጽ ብትል ፤ እንዲያ መሬትን ተመርኩህ ቅጽ እንዳለች ትንሽ ስትቆይ ፤ ድንጋጤዋ አልፎ ሰውነትዋ ጸጥ እያለ ፤ እዩብረታችና ልብ እዩገዛች ፤ ከዚያ እንዲያውም እዩደፈረች ሄደች። ከዚያ እንደገና ተነሳችና ፤ እንደ ቅድምዋ ነንበስ ብላ ባንድ አይንዋ በመዝጊያዎቹ ክፍት መስመር አሰወጥታ እግቧ ውስጥ ቆመው የሚደልቱ ትን ሰዎች ትመለከት ጀመር ። ወዲያው እዚያ እጅብ ብለው ከቆሙት ሰዎች አንዱ ተለይቶ ወደ ሶፊያ ቤት ማምራት ሲጀምር ፤ ተጠርቶ ወደ ሰዎቹ ተመልሶ ትንሽ ከተነጋገረ በሁዋላ እንደገና እዩሮጠ ወደ ቤቱ በር መጣና ፡ “ እዚህ ቤት ፤ እዚህ ቤት ” ብሎ ተጣራ ። ነገር ግን መልስ አላገኘም ።

“እዚህ ቤት ፤ ክፈቱ ” አለ ሰውዬው ፤ ደገመና ። “ ባለቤቱ የለም ፤ ስለዚህ . . . አይከፈትም ! ” አለች ሶፊያ ከውስጥ ።

“ክፈቱ ነው እኮ የምለው ! ” አለ ሰውዬው ፤ ትእዛዙ ስልጣን የተደገፈ መሆኑን በሚያመለክት ያነጋገር ስልት ።

“ተው አንተ ፤ እንደሱም አደል ! ምን ይህ . . . ” አለ አንድ ድምጽ እጅብ ብለው ከቆሙት ሰዎች መሀከል ።

“እባክዎ ይክፈቱ ፤ ጌቶች ናቸው ” አለ መልእክተኛው ፤ ወደ መዝጊያው ጠጋ ብሎ ከሹክሹክታ ምንም ያክል ከፍ ባላለ ድምፅ ።

“ማን ጌቶች ? ” አለች ሶፊያ ፤ እያወቀች እንዳላወቀች ። “ አገረ ገዡ ” አለ መልእክተኛው ፤ በሹክሹክታ ።

በሩ ሲከፈት ቀኛዝማች ዳኘ ፤ ከበዋቸው የቆሙ አሽከሮቻቸውን እዚያው በቆሙበት እንዳሉ ትተው ፤ ጋሻ ጃግሬያቸውን ብቻ አስከትለው እሶፊያ ቤት ገቡና ።

“ እንዴት ዋልሽ ወይዘሮ ! ” አሉ ፤ ማክበር አይሉት ወይም ማሸፍ ፤ ምን መሆኑ በማይታወቅ የሰላምታ አሰጣጥ ፤ ጥርሳቸው ብቻ ሳይሆን ፊታቸው ሁሉ እዩላቀ ። ሰክረዋል ባይባልም በጣም ሞቅ ብሎቸዋል ። ማለት የውነተኛ ሁኔታቸውን የሚገልጽ ነው !

“ ጤና ይሰጥልኝ ” አለች ሶፊያ ፤ ባንገትዋ ትንሽ እንደ መስገድ ብላ ።

ቀኛዝማች ሽጉጣቸውን ብቻ ነው የታጠቁ ። አንድ ጉድጉዋድ እንኩዋ ያልጎደለ ድርብ ዝናራቸውን በግራው አንግቶ ፤ ጠበንጃቸውን

በቀኝ ትከሻው ተሸከዋል ፡ በዩሌብት የጊከተል ጋሻ ጁግሬያቸው ነው ።

“ በል ፡ ጠበንጃና ሠናሬን እዚያ ወንበር ላይ እርጉና ሂድ ፤ ሁላችሁም ወደ ራታችሁ ጅድ ፤ ግንንዎ አልፈላጉ ፤ ሁላችሁም ሂዱ ፤ ” አሉ ቀኛዝግች ፡ ከዋትረቸው የተነሳ ቁጣ በግያስፈላጊነት ተቆጥተው ።

“ እኔግ ልቆይ እንጂ ... ሂዳችን ብቻን ትተን እንዴት ሁላችንን እንሄዳለን ? ” አለ ጋሻ ጁግሬው ።

“ ሁላችሁም ሂዱ አልሁሁቦ ፤ አዛዥ ግንዛቤ ፤ አንተ ነህ ወይስ እኔ ! ”

“ እሼ ጌታይ ! ” አለኛ ጋሻ ጁግሬው ፡ የቀኛዝግችን ጠበንጃና ሠናሬ እንዳዘዙት አጠገባቸው ባለው ወንበር ላይ አስቀምጦ ፡ እጅ ነስቶ ሲወጣ ፡

“ ከኩለ - ሌሊት በሬት አንተና ደርቤ ፡ ጣሰውና ግዋ ጭጭር በቅሎ ጭናችሁ እንድትመጡልኝ ፤ ሌላ ሰው አያስፈላጊዎ ፤ ሰዎች ህል ? አያስፈላጊዎ ነው የምለው ! ”

“ እሼ ጌታይ ! ” አለ ጋሻ ጁግሬው ፡ መለስ ብሎ ትእዛዙን ካዳ መጠ በሁዋላ እንደገና እጅ ነስቶ ።

“ የግጥጣ ነገር ... ጠጅ አለሽ ! ” አሉ ቀኛዝግች ፡ ጋሻ ጁግሬው ከወጣ በሁዋላ ባለቤትዋ እዚያ እንደ ቆመች እላቸው በሶፋዋ ላይ ተዝናንተው ሲቀመጡ ።

“ አለ ” ብላ ሶሬያ ተሎ ጠጅ በግንቆርቆሪያ ከሁለት ብርጭቆ ዎች ጋር አመጣችና ፡ ለመቅመስ ያክል ለራሰዋ ትንሽ ቀድታ እፈቷ በጠረጴዛው ላይ አስቀምጣ ፡ የላቸውን ብርጭቆ ዋልታ ፡ በሬታቸው እንዲሁ አጠረጴዛው ላይ በታስቀምጥላቸው ፡ እስከትቀምስላቸው እንኩዋ ሳይጠብቁ ፡ አንስተው ባንድ ጥም ወልጠው አ ... ህ ፤ ከቴፒ ስነላ ጀምሮ ውሀ ጥም እቃጥኝሉ ነበር ! ” አሉ ፡ ባደውን ብርጭቆ ሲያስቀምጡ ። ሶሬያ እንደገና ብርጭቆዎቻቸውን ዋልታላቸው በሬት ለሬታቸው ከጠረጴዛው ባሻገር ተቀመጠች ። መጀመሪያ ቀኛዝግችን እግቧ ውስጥ ስታያቸው ፡ ምንም እንኩዋ ለጊዜው ብትደነገጥ ትንሽ ስታሰላስል ከቆዩች በሁዋላ ፡ ባልዋ ስለ ታሰረበት ምክናያት ፡ ምናልባትም ስለ ተናገራቸው ሀይለ ቃል ስዋታ ሲነገሩዋት

የመጡ መሰሎች በሌላ ሁኔታ ብላ ነበር ። ስምዖንም ሁሉ ሲያሰናብድ ገብተው ከተቀመጡ ጀምሮ ሀይታቸውን ሁሉ ስትመለከት ግን ፡ በጣም ፈራቻቸው ።

“ ነይ አዚህ ተቀመጧ ” አሉ ቀኛዝማች ፡ በቀኝ ጎናቸው በኩል ሰፋውን አዩሙቱ ።

“ አዚህ አሆናለሁ ” አሉት ሶፊያ ፡ ልብዋ አስዋን አዚያ ትቶ ለመሸሽ እንደ ፈለገ ሁሉ ፈጥኖ አዩርጠ ።

“ ነይ አልሁህኩ ! አጥታዝኸኛም ? ”

“ አዚ ” ብላ ሂደችና እንደ ታዘዘችው በቀኝ ጎናቸው ስትቀመጥ፣ ሽምቅቅ ብላ ከተቀመጠችበት ፡ “ አይሆኸ ጠጋ በይ ! ” ብለው ወገብዋን ይዘው ወደላቸው አስጠጉዋት ። ከዚያ እንደ ወፍራም ድጅኖ የሚከብድ ከንዳቸውን በተከሻዋ ላይ ጭነው ፡ ራሳቸውን ባንገትዋ ላይ ዘና አድርገው አሳረፉ ። ትኩሳትዋ እንደ አሳት ወላፊን አዩተጋረፈ ትንቅጠቅጥ ነበር !

“ ምነው ? ፈራሽ እንዴ ! አሁ-ሁ-ሁ ! ” ሲሉ ቀኛዝማች ራሳቸው አንገትዋ ላይ እንዳረፈ አሳቸውን ከፍተው ፡ ከዚያ የወጣው የመጠጥ ሽታ ባፍዋ ገብቶ ሆድ አቃዋን ሁሉ በጠበጠውና የምትሆነውን ፡ የምትደርስበትን አሳጣት ።

“ አልፈራሁም ! አሞ . . . አሞኝ ነው ! ” አሉት ፡ በውስጥዋ ከተነሳው ሁከት ጋር አዩታዝላች ። የተቻላትን ያክል ወደ ውስጥ ከመቀንፈሱ ቀንሳ ቶልቶሎ ወደ ውጪ ትተነጭስ ስለነበረ ፡ ትንፋሽዋ ቋርጥ ፡ ቋርጥ ፡ በማለቱ እውነትም የታመመች ትመስል ነበር ! ብቻ ወደ ውስጥ አዩር መሳቡን በቀነሰች መጠን የሆድዋ መሸበር አዩጸና ሄደ !

“ አይሆኸ አትፍሪ አልባላም ! አሁ-ሁ-ሁ ! ” አሉ ፡ አሁንም አፋቸውን ከፍተው ከቅድመ የበለጠ ወደ አፍዋ ጠጋ አሉና ።

“ ወባዩ ልትነሳብኝ ነው መሰለኝ ፤ አንድ ጊዜ መታጠቢያ ቤት ልግባና ከኒን ውጪ ልምጣ ” አሉት ሶፊያ ፡ መታገስ ስላቃቃት በሽታዋ ቀኛዝማች ራሳቸው ናቸው እንጂ ፡ የወባ በሽታ ውርሶ አያውቃትም።

“ ልታመልጧ ፈልገሽ መሰለኝ ፤ ሁ-ሁ-ሁ ! አሉ ፡ ራሳቸውን ባንገትዋ ላይ እንዳሳረፉ ጉንዳዋን አዩደባበሱ ።

“ምን መጣሽ ስሎ ግምት አረጋጋህ ? ደግሞ ግምገማሽ የምረጠው ብሆን በሩ በዚህ አደል ፤ እንዴት አድርጌ ግምገማ አችላለሁ ? ብቻ . . . ከመረጠሩኝ ይነሱ አሳረውኝ ይምጡ ፤”

“እሺ ፤ እንዴያ ይሻላል ፤” ብለው ቀኛዝማች ፣ ተነስተው አብረዋት እስከ መታጠቢያ ቤቱ በር ድረስ ሄደው ፤ እስከ ስትገባ እሳቸው በሩን ይዘው ይጠብቁ ጀመር ። የመታጠቢያ ቤቱ ማድረሻ በወጥ ቤቱ ገብቶ በመሆኑ የወጥ ቤቱም ፤ የመታጠቢያ ቤቱም በሮች ከተከፈቱ ቀኛዝማች ከቆሙበት ፣ ከመብል ቤት ሶፊያ እስከ ገባችበት ፣ እስከ መታጠቢያ ቤት ወለል ብሎ ይታያል ። ስለዚህ መታጠቢያ ቤት ለመግባት የሰጠችው ምክናያት እውነት መሆኑን ለማረጋገጥ ፣ የሁሉንም በር ከፍት እንድትተው ስላዘዙት ፣ እንደ ታዘዘችው አደረገች ።

“ምንም እንኳን ቀኛዝማችንን አመብል ቤት እንደ ቆሙ እዚያ ትታቸው ብትገባ ፣ ስለሳቸው ኦብሮዋት ገባ ፤ ነገር ግን ብቻውን አደለም ፤ ከጥላሁን ስለል ጋር ነው ፤ ጥላሁን እሳቸው ቤት ታስሮ ፣ ከርትም ብሎ ተቀምጦ ፤ ከሱ አሥራት ይልቅ የሰዎች ጭንቀት እያስቃየው ሲያለቅስ ፣ እሳቸው ገሰግኝ ብንኛቸው አስቀምጠው ፣ ራሳቸውን ግን ገትዋል ላይ ጥለው ፣ ጉንቶዎን እየደበሱ ፣ አሳቸውን ከፍተው እየሳቱ ፣ ሲዘናኑ ታዩዋት ፤ እሱን አስሮ አስዋን ለመድረር መምጣት ያው የሰው ፣ የሰዎች ከትግራይቸው ፣ ከውርደታቸው እንዲከፈል መሆኑ ታያትና ፤ ልክ የኤሌስትራክ ሽቦ እንደ ነካች ከቆመችበት ፣ ከግርግር ተነስቶ እስከ ራስዋ ፣ ሰውነትዋን በሙሉ የጫወር ነገር ተሰማት ፤ ወዲያው ከዚያ ቶሎ መውጣት ፈለገች ፤

መጀመሪያ እጆችዋን ፣ ከዚያም ፈትዋን ቶልቶሎ ታጥባ ስታበቃ ፣ ካንድ ብልቃጥ ከእን አውጥታ የዋጠች ለመምሰል ባዶ እጅዋን ወደ ተከፈተ አጥጋቢ ወርወራ ፣ ግግሽ ብርጭቆ ውሀ ዋጠችና ፣ የዋጠችው ከእን እንደ መረራት ሁሉ ፣ ቀኛዝማች እንዲያዩዋት አድርጋ ራስዋን አንገረገፈች ። ከዚያ አሁንም ቀኛዝማች እንዲያዩዋት አድርጋ ፣ መሀከለኛ መጠን ባለው ጠርመራ እዚያው የተቀመጠ አዶሶ ለኝ ስለነበር ፣ በዚያ መጀመሪያ እጆችዋን ፣ ከዚያ ራስዋን ፣ ከዚያ ፊትዋን ፣ ከዚያ አንገትዋንና ደረትዋን አሻሽታ ስታበቃ ፣ ሽቶውን ይዛወጣችና ፣ “እጅዎን ያምጡ ፤” አለች ፤ ፈትዋ ሁሉ በውሸት ደስታ ፈገገታ ሞልቶ ።

“ምንድነው ፤” አሉ ቀኛዝማች ፣ ግራ እጃቸውን እንደ ታዘዙት ከፍተው ሲዘረጉ ።

“ሽቶ ነው።” @OLDBOOKSPDF

“እንዴ ! ታዲያ ወንድ . . . ሴት ይመስል ሽቶ ይቀባል ?” አሉ ቀኛዝማች ። ታዲያ ሲያብሉ ነው እንጂ : ሽቶ በጣም ከመውደዳቸው የተነሳ ሳይቀቡ ወጥተው አያውቁም ።

“ከሴት ጋር ሲሆን ቢቀባ ነውር አደለም !” አለችና ሽቶውን በመሀል እጃቸው ቀድታላቸው እሳቸውም እንደሰዋ : ራሳቸውን ፈታቸውንና አንገታቸውን ሲያሻሹ : “እንግዲህ የተቀዳ ጠጅዎን እስኪጨርሱ አልጋውን በቅጥ በቅጡ ላርገው” ብላ እዚያው እንደ ቆሙ ትታቸው ወደ መኝታ ቤት ስትገባ : “በሩን እንዳትዘገግ” አሉ ቀኛዝማች : ጥልቶ ወደሚጠብቃቸው የብርጭቆ ጠጅ ተመልሰው እሳፋው ላይ ሲቀመጡ ። “አልዘጋም” አለች ሶፊያ ።

ከዚያ በሩን ቀኛዝማች እንዳዘዘዋት ክፍት ትታ እያዩዋት አልጋ ስታነጥፍ : እግርን ያለውን ወንበር ወደ ራስጌ : የራስጌውን ወደ ግርጌ ስታዘዋውር : ያልጋ ራስጌ ጠረጴዛዋን ካልጋ ስታርቅ : ጭልላ ስታስጠጋ : ሌላም እንዲሁ ለምን እንዳደረገችው ከሰዋ በቀር ለማንም ሊገባ የማይችል ነገር ሁሉ ስታደርግ ቆይታ ወጥታ : ሁለት እጆችዋን ወደ ሁዋላዋ በዳሌዎችዋ ላይ አሳርፋ : ቀስ እያለች ወደ ቀኛዝማች ስታመራ : ቀና ብለው ከማየታቸው : እኒያ ወፍራም : ረዥም ሰው : በቅጽበት እንደ ኩዋስ ቁጥር አሉና : ልክ እንደ ወፍ በረው ተነስተው : ሽጉጣቸውን ምን ጊዜ ካፍቱ እንዳወጡት ሳይታወቅ በደረትዋ ላይ ደግነው :

“በይ የያዝሽውን ቀስ አርገሽ እመሬት አስቀምጧል !” አሉ ። ያን ጊዜ ፈታቸው ሲባላ የጎመገፎ ነብር እንጂ : የሰው ፊት አይመስልም ነበር ! ሶፊያ የቀኛዝማችን ሽጉጥ እንዲያ በደረትዋ ላይ ተደግና : ከፍ ፈታቸው እንዲያ ከምን ጊዜውም የባሰ ከፍቶና አስፈርቶ ስታይ : የታዘዘችውን መፈጸም እንዳለባት ረስታ : በቆመችበት እንዳለች ዝም ብላ ትንቀጠቀጥ ጀመር !

“የያዝሽውን ወደፊት ሳታመጧል : እዚያው በሁዋላሽ እንዳለ : ቀስ አርገሽ : እመሬት አስቀምጧልው አልሁሽኮ !” አሉ ቀኛዝማች እንዲያ የጎመገፎ ነብር እንደ መሰሉ ። ሶፊያ የያዘችውን እንደ ታዘዘች ቀስ አድርጋ አስቀመጠች ። የያዘችው ሽጉጥ ነበር - የጎረሰ ሽጉጥ !

“ነይ ወዲህ !” አሉ : በቀኝ እጃቸው ሽጉጣቸውን በደረትዋ እንደ ደገኑ : ግራቸውን ወደሰዋ ዘርግተው ። ሶፊያ ከቆመችበት

ወደ ልት ይሁን ወደ ሁዋላ አልተገባቸዋልም ። በቆመችበት እንዳለች ደርቅ ብላ ዝም አለች ።

“አትመጧም ?” አሉ ደገመና ።

“አልመጣም !” አለች ፡ ጊዜያዊው ፍርሀት ሲያልፍ ንዴት ተተክቶ እያንቀጠቀጣት ።

“የታዘዝሽውን መፈጸምሽ ላይቅር ፡ ውርደት ባትጧምሪ ይሻ ባል !”

“እኔ ደግሞ እርስዎ የሚፈልጉትን ፡ የርስዎን ፈቃድ ከመፈጸም የገሰ ውርደት ይኖራል ብዬ የማላምን መሆኔን ይወቁት ፡ ደግሞ ሌላው ፡ እንዲያውቁት የምፈልገው ነገር እኔን ገድለው በሬሳዩ ላይ የሚፈልጉትን ይፈጽሙ እንደሆነ እንጂ ፡ በህይወቴ እያለሁ ጉልበትዎም ሆነ በልጣንዎ ፡ ምንም ቢሆን ወራዳ ፈቃድዎን ሲያሰፈድ ሙኝ የማይኛል መሆኔን ነው !”

“እንዴት ?”

“እንዲህ ነኛ !”

“አትምሽን አታውጧም ለካ ! እንዲያው ነው ትምራአለሁ የምትይ !” አሉና ቅኛዝማች ፡ ወደ ልቅ ሪመድ ብለው ፡ በገራ እጃቸው አንድ እጅዋን ይዘው መጎተት ቢሞክሩ አልችላት አሉ ። “አሁ ሁሁሁ ! እረ እውነትም ብርቱ ናት !” አሉና ፡ እንደ ልማዳቸው አፋቸውን በሰፊው ከፍተው የውሸት ሳቅ እዩሳቅ ፡ ሽጉጣቸውን በመብል ጠፈሱላው ላይ አስቅምጠው ፡ ቀኝ እጅዋን በሚያለቅቅ ጭካኔ በሁለት እጆቻቸው ጠምዘው ፡ ሸርበው ፡ በጭጭቸው መሀከል ቆልፈው ዘያዙ በሁዋላ ፡ አንገትዋን ወደረቅ ካቀረቀረችበት በሁለት እጆቻቸው ወደ ሁዋላ መልሰው ለፍዋን ሳሙዋት ።

መቸም ሰው የመጨረሻ ህይሉ ምን ያክል እንደሆነ የሚታወቅው ፡ ከሁሉ አብልጦ ከግጠላውና ከግፈራው በሚሸገበት ጊዜ ነው ፡ ሰፊያም ከኒያ ፡ እንደ ጣኦሪዎች ከጠላቻቸውና ከፈራቻቸው ሰው እጅ ለግምለጥ ፡ በያንዳንዱ ከፍለ አካልዋ ያለ ሀይልዋን ሁሉ ባንድ ላይ አጠራቅግ ፡ ባንድ ላይ አስተባብራ ፡ ነጥቃቸው የሂደት በትን ሁኔታ ያዩ ሰው ፡ ያ ሀይል ፡ ከዚያች ትንሽ ልጅ ፡ ያውም ሲት ፡ የተገኘ ነው ብሎ ግመን ያስተግረዋል ፡ እንዲያ ባለ አስደናቂ ሀይል ፡ እንዲያ ባለ ሌላውን ቅርቶ ቅኛዝማችን ራሳቸውን ባስገረመ

ሀይል ፣ ነጥቃቸው በፊት ለፊታቸው ቆመች ፣ እርሱን ሲለጠፍ ሆደዋ ተለይሮ ከውስጡ ያስወጣው የጊኮጦጥ ፈላጊ ነገር ፣ ሳይሆን ምልክት ስለ ነበረ ፣ ተንጠራርታ “ ቶ . . . ፍ ! ” ስትለው ፣ ፈታኛውንና የፊት ክፍል አካላቸውን በሙሉ አለበላቸው ፣ በፈታኛውና በፊት ክፍል አካላቸው ተፋቸዋቸው ፣

“እንዴ !” አሉ ቀኛዝግኛ ፣ ደንግጠው ፣ ከዚያ በሁጥላ እፋቸው ሌላ ቃል አልተናገረም = ከዚያ በሁጥላ ተናጋሪው ፣ የፈለጉትን የግንገልጸብት እጃቸው ሆነ ፣ እፋቸው እስከዚያን ጊዜ ድረስ አባብሎቻ ፣ ጠክሮቻ ፣ አስፈራርገቻ ፈቃድ ፈጻሚ ሊያደርጋት በሌለታል ፣ እንዲያውም ለልብዋ ልብ ሰጥቶ ወደ ግጥረዳ ፣ ወደ ጠላዊ ሰላያቸው ወደ ጠቅተኛ ሰላደረሳት ፣ ከንግዲህ ወዲያ ለግረቀጭ ለግረቀጭ ፣ ለጃቸው ግሰተላላፍ አለበት ፣ ስለዚህ ያ ብርታቱ እንዳን በላ መዳፍ ጠሆኑ የግንገርለት እጃቸው ፣ ያ “ የብረት ጠንቶ ይሰ ብራል ፣ ቀኛዎች አንስቶ እንደ ኩዋስ ይወረውራል ” እየተባለ ልዩ ልዩ ለሰደናፎ ትንግርት የግንገርለት ፣ የግተረክለት ብርቱ እጃቸው ፣ እዚያ በፊት ለፊታቸው ቆግ በንዲት የምትንቀጠቀጠዋን ሲት ልጅ በሙሉ ኃይሉ እፈትዋ ሳይ ጠላቱን አወረደባትና ከጠራት ደባለቃት ብቻ ያ ፣ የወረደባት ጠላት አፈዘዛት ፣ አደነዘዛት እንደ አላጠግቶም “አምቡጥላሌ” ብላ እንደ ወደቀች ሁሉ እዚያ ቅድም ባስቀጠችው ሽጉጥ ሳይ በወደቀችበት እንዳለች ፣ ጠራት ይዘች እንደ ተጠፋ የንዝርት ቆርቆ ፣ የንዝርት ራስ ስትሸከረከር ብዙ ጊዜ ቆይታ ፣ ትንሽ በትንሽ ጸጥ እያለች ነፍሰዋን እየገዛች ስትሄድ አይኖችዋን ገለጥ ብታደርግ ፣ ቀኛዝግኛን እየተሳደቡቻ ፣ እየቆራገውም ባልተበላሸው የልብላቸው ክፍል የተበላሸ አካላቸውንም ፣ ልብላቸውንም ሲጠራርጥ እየት ወዲያው ምንም እንኩዋን የወደቀችበት ቦታ የተነጠፈ ቢሆን ፣ ነንዋን አንድ የግረቀረቁር ነገር ስለ ተሰጣት ፣ ቀኛ እጅዋን ወደዚያ ፣ ወደ ቆረቆራት ነገር ብትሰድ ፣ ያን ከምኝታ ቤት አምጥታ ፣ እዚያ ቀስ አድርጋ እንደታስቀምጥ ታዝዛ ያስቀጠችውን ሽጉጥ አንገት ፣ ከዚያ ቀስ አድርጋ እንዳስቀጠች ቀስ አድርጋ አንስታ ፣ እምናቸው ሳይ እንዳነጣጠረች እንኩዋ ሳታስተውል ምላጭ ከመሳብዋ ፣ ቀኛዝ ግኛ ዳንን ልክ እንዳንበላ አጉራርተው ፣ ወደ ሳይ ጎነው ፣ ተጠልበው ሲወድቁ አዩች ፣

“ ዳኝ የገፋው ኔታ ፣ አንድ ብኛውን ጠቶ . . . የግ . . . ጠታ ጠታ ! ” አሉ ቀኛዝግኛ ፣ አጉራርተው ከወደቁ በሁላ በሁሉተኛው እንደ ግግላል ብለው ።

“ ሶፊያ በሰራችው ወገ፣ ለ ከመደገገጥ የተነሳ፣ ሽጉጡን የተ ከሰው ቀኝ እጅዋ እንደ ተዘጋ፣ በግራ እጅዋ ምስጢር እንዳያወጣ የፈራች ደመስል አፍዋን እፍን አርጋ ይዛ፣ ያቆሰለቻችው ሰው እየ ተንፈራገጠ በደም ሲዋኙ ፍጠገ ብላ ትመለከታችው ነበር፤ በሁዋላ ብቻ ራሳቸውን ቀና እያደረጉ፣ ተመልሰው እየወደቁ፣ ለመነሳት ሲታ ገሉ ሲታይ፣ ፍርሀት ገባትና፣ ሽጉጥዋን ብቻ እንደ ያዘች ወጥታ ካጥሩ ውጪ ባለው ትልቅ የአዎ ዛፍ ስር አጥሩን በሁዋላዋ፣ ዛፉን በፊትዋ አድርጋ ተሸሽጋ ስትጠባበቅ ብዙ ቆይታ፣ በቤቱ በኩል ድምጽ የሰማች መሰላትና አንገትዋን ቀና አድርጋ ታንቃቃ ጀመር ። ልክ ነው፤ ቀኛዝማች ናቸው፤ ቀኛዝማች ዝናራቸውን ከግራ ትከሻ ችው በደረታቸውና በጀርባቸው አሳልፈው ከቀኝ ብብታቸው ስር፣ ጠበንጃቸውን ከቀኝ ትከሻቸው እንዲሁ በደረታቸውና በጀርባቸው አሳልፈው፣ በግራ ብብታቸው ስር አድርገው፣ አመሳቅለው አን ግተው፣ በቀኝ እጃቸው የነረሰ ሽጉጣቸውን፣ በግራ እጃቸው የተ ዘነጠለ ሆዳቸውን አፍነው ይዘው፣ እዩተራገሙም፣ እየተሳደቡም ከቤት ወጡ፤ ሶፊያ ካሁን አሁን መጡበኝ እያለች፣ ልብዋ ከንፍ አውጥቶ ከውስጥ ሊበር እንደ ፈለገ ሁሉ ሲንገፈገፍ፣ እዩተቀመጡ፣ እዩተነሱ፣ የቤቱን ጥገ አንድ ጊዜ ዞረው አይተው፣ እንዲሁ እዩ ተቀመጡና እዩተነሱ የቤታቸውን መንገድ ይዘው ሄዱ ።

ጥላሁ ስጅ

ጥላሁን በንቅልፍ ሲነቃ መሸፍ፣ ያ ወለግ ቤት አይን ቢወጥ

ጥላሁን በንቅልፍ ሲነቃ መሸፍ፣ ያ ወለግ ቤት አይን ቢወጥ የግደታይበት፣ አንድያውን ወለግ፣ የወለግ ወለግ ሆኖ ሰላገኘው. “ው...! አቤት! አቤት! አቤት! ምን አይነት ወለግ ነው እባካ ችሁ! እልጥ፣ ጭልጥ ያለ ወለግ፣ ጥቅጥ ያለ ወለግ፣ በጦር የግይ ቀደድ፣ ወፍራም ወለግ! ሀሀሀሀ! እንዲያ እንጂ! ደግ ብሎ ብሎ ወለግ ወፍራም ይባል ጀመር!” አለፍ እሱ አፋ እንዳመጣው ለወ ለግ በሰጠው የግይገጥም ቅጽል ብቻውን ሲስቅ ቆዩ = ከዚያ በጀ ርባው እንደ ተንጋለለ ከወለግ ጋር የሸሸገሽ ጭጥታ እንደሚጻወት ሁሉ አይኖቹን በሁለት እጆቹ እዩሸረኑ ሲገልጽ፣ እዩሸረኑ ሲገልጽ፣ ድንገት አንድ የሚንቀሳቀስ ኩብ ብርሃን እጣራው ላይ ያዩ መሰለውና አይኖቹ እንደ ተገለጹ ፍጥጥ ቢያደርግ፣ ብርሀኑ ከራቲኛው ሰፍቶ ታዩው

“እንዴ! አይንን ሸፍኖ ቆይቶ ሲገልጹ ብርሃን ያታያል!” አለፍ አይኖቹን አሻሽቶ ቢገልጽ፣ ያ፣ ብርሃን በመጥፋት ረንታ እንዲያውም ይገረምህ ብሎ ከጣራው ወርዶ እወለሉ ላይ፣ ባጠገቡ ዱብ ሲል፣ ጥላሁን “እንዴ!” ብሎ በድንጋጤ ከተንጋለለበት ብድግ አለፍ፣ ባጠ ገቡ የወደቀውን ኩብ ብርሀን ሊይዝ ቢሞክር፣ ብርሀኑ ዘሎ እንደገና እጣራው ላይ ወጣ = ከዚያ እያነጠሩ እንደሚጻወቱበት ኩዋስ በወለ ሉና በጣራው መሀከል፣ “ብድግ ዱብ፣ ብድግ ዱብ” እያለ ሲጻወት ቆይቶ በመወረሻ ጣራውንም፣ ወለሉንም ትቶ፣ በበሩ አንጻር፣ እግድ ግዳው ላይ ጸጥ ብሎ ተቀመጠ = “ይህ ምን ጉድ ነው? ታምራት የሚ ሉት ነገር እውነትም አለ ግለት ነው? ታምራት ላይ ነው? ወይስ... ደሀና ባልሆን ደሀን?” አለ ጥላሁን፣ ባዩው እንገዳ ነገር ልቡ ትንሽ እንደ መሸበር ሰላለ፣ አይኖቹን ፍጥጥ አድርጎ በራት-ለፊቱ፣ እግድግ ዳው ላይ ጸጥ ብሎ ተቀምጦ ቆልቆል የሚመለከተውን ብርሃን ሲመ ለከት ቆይቶ =

ወዲያው መገኘያው ተደጋግሞ ተጠቶ የምሥራቅ በር ሲከፈት፣ ጠበንጃውን በቀኝ ትከሻው አንገቶ፣ በገራ እጁ ፋኑስ ያገጠለጠለ

ሰው ገባና፡ “ጤና ይሰጥልን ጌታየ፤ እግዚር ያስፈታዎ” አለ፡ በጎ ምኞትን በቃል ሲገልጽ ወዲያው እጅ ነስቶ ። ጥላሁን “ብርሀኑን ተከትሎ ታምራት የሚያሳይ መላክ፤ ወያኖ አንድ አይነት መንፈስ ደመጣ ይሆን?” ብሎ ልቡ ፈጥኖ እየመታ ሲጠባበቅ፡ በዚያ ፈንታ ዘበኛው ፋኑሱን ይዞ ሲገባ ሰላዬ፡ ያ ተንኮለኛ ብርሀን ከተንጋለለ በት አስደንብሮ ያስነሳውና በታምራት፤ ወይም በምትህት እፈቱ እዩዘለለ ሲያሳዩው የቆዩው ትርጓሜ ታሰበውና፤ ሳቅ መጥቶበት፡ እንዳይሰቅም ሰውዬው እብድ እንዳይለው ስለፈራ፡ አፉን በጁ ይዞ ከሳቱ ጋር ሲታገል፡ ለዘበኛው ሰላምታና የበጎ ምኞት መግለጫ መልስ እንኩጥ ሲሰጥ አልቻለም ።

ያ ለጥላሁን ታምራት ሲያበስር የመጣ መስሎት የነበረ፡ ከብብርሀን ዘበኛው ከሆነው የፋኑስ መብራት እበሩ መቃን ላይ በነበረ አንድ ከብ ቀዳዳ አልፎ የገባ ብርሀን ነበር ። ዘበኛው ፋኑሱን አንጠልጥሎ ይዞ፡ ገና ከሩት ሲመጣ እርምጃውን ተከትሎ ያንጠልጠለው ፋኑስ ከፔና ዝቅ ይል ስለነበረ፡ በመቃኑ ከብ ቀዳዳ የገባው ከብ ብርሀንም እንደ ፋኑስ ከፔና ዝቅ እያለ፡ በጣራውና በወለሉ መሀከል እዩዘለለ ይጫወት ነበር፤ ጥላሁን ያንሉት የሆነውን ሲያስብ እስከ ብዙ ጊዜ ድረስ ይገረምም፡ ይስቅም ነበር፤

“ደንብ ስለ ሆነብኝ ነውና እባክዎ አይቀየሙኝ” አለ ዘበኛው ጠበንጃውን እንዳነገቱ ፋኑሱን በሁለት እጆቹ በፊት ለፊቱ ይዞ ወደ ጥላሁን ቀረብ አለና ።

“ምን ?” አለ ጥላሁን ።

“እስረኛ ጠባቂዎች ስንለዋወጥ . . . እስራቱ በትክክል መሆኑን ማየቱ ። እርስዎን በመጠርጠር ሳይሆን፤ እንዲያው . . . ደንብ ስለሆነ ግዴታ ስለሆነ ነው ።”

“እ . . . ፤ እሺ አየው!” አለ ጥላሁን፡ ጋቢውን ገለጥ አድርጎ የታሰሩ እግሮቹን ወደ ዘበኛው ዘረጋና ። ዘበኛው መብራቱን ቀረብ አድርጎ፡ የጥላሁንን እግሮችና የታሰሩበትን ከባድ ብረት አገላብጦ አይቶ፤ ምንም የሚያሰጋ ነገር አለመኖሩን ካረጋገጠ በሁዋላ፡

“አሁን እንዳልህ ትኮ እንዲያው . . . ለደንቡ ያክል፡ ደግሞ ጌቶች ባያዩ አምላካቸው ያያል በማለት ነው እንጂ፤ እርስዎ በዚህ የሚጠረጠሩ ሆነው አደለም!” አለ አሁንም ደገመና ።

“ይገባል እንጂ ፤ ይገባል ፤” አለ ጥላሁንም ። ዘበኛው ፋኑሱን ከወጋግራዎቹ ባንዱ ላይ በተመታው ሚስግር ሰቅሎ፡ ጥላሁንን እጅ

ደረታቸው ፣ ከንዲያቸው አበባ ገዝተዎቻቸውና ባቶቻቸው አስከ ተረኪዎቻቸው ፣ እንዲያውም ራቱታቸውን ነበሩ ። እንዲያ ኩታቸውን ከላያቸው ጠቅልለው ጥለው ሲቀመጡ ፣ ጥላሁን እዚያ አይኖቹን በታሰሩ እግሮቹ ላይ ተከሉ እንደ ቆመ ፣ ምንም እንኩዋ ቁና ብሉ ባያይ ፣ ያለባበላቸውንም ፣ ያቀማመጣቸውንም ሁኔታ ሁሉ ስጧቱ ነገረውና ፣ እንዲሁ ሳያስበው ፣ አእምሮው ሳይሆን የወንድነት ደሙ ነፍሱ ብቻ ስላዘዘው ፣ አይኖቹን ከታሰሩ ጎግሮቹ ላይ አንስቶ ከፊል ርቃናቸውን እፊቱ በተቀመጡት ወይዘሮ ላይ ጣለ ። ወዲያው ፣ እኒያን አይኖች ፣ የኒያ ወይዘሮ የገላ ጥራት ፣ ውበታቸው ፣ እንዳጥበረበራቸው ሁሉ ፣ እዩተርገበገቡ በቅጥበት ተመልሰው ፣ የሚደርሱበት ቅጡ ጠፍቶዋቸው ወዲህ ፣ ወዲያ ሲቅበዘበዙ ቆዩና በመጨረሻ እግር ብረቱ ላይ አረፉ ።

“ምንው ተቀመጥ እንጂ!” አሉ ወይዘሮ እጸገነት እንደገና ፣ በሚያባብሉ አይኖቻቸው የሱን አይኖች እዩረለጉ ። የሱ አይኖች ግን ያን ውበት ፣ ያን እንደ ጸሀይ ጨረር የሚያጥበረብር ውበት ዳግመኛ ደፍረው ፈት-ለፈት ግዮት ስላልቻሉ ፣ እዚያው በታሰረበት እግር ብረት ላይ እንደ ተጣበቁ ፣ እግር ብረቱ በሚፈቅድለት መጠን እግሮቹን እያፈገገ ወደ ሁለተኛው ባርጫማ ሂዶ ተቀመጠ ።

“ለምን መጡ?” አለ ፣ ለመስማት በሚያስቸግር ዝቅተኛ ድምፅ እንደ ተቀመጠ ።

“ዛሬስ . . . ለማየቱም ተጸዩሩኸኝ?” አሉ ወይዘሮ እጸገነት ጥላሁንን የጎደን እያዩ ።

“ለሶፊ እንዲልኩልኝ የለመንሁም መልእክት ደርሶዋት ይሆን?” አለ ፣ የጠዩቱትን እንዳልሰግ ፣ አንገቱን ሳያቃና እግር ብረቱን ብቻ እዩተመለከት ።

“ለጠዩቅሁህኩ መልስ አልሰጠኸኝም!” አሉ ወይዘሮ እጸገነት ፣ ፈገግታቸው ከሙተቱ ቀዝቀዝ ሲል በፊታቸው እዩታዩ ።

“ምን መልስ የሚያሻው ጥያቄ ጠዩቱኝ?”

“ለማየት እንኩዋ ተጸዩሩኸኝ ወይ? ብዬህ ነበር ። ይህን ያልሁበትም . . . ከገባሁ አስኪሁን ቀና ብለህ ስላላዩኸኝ ነው ፣ እንዲያውም ለምን መጣኸ አልኸኝ ።”

“ይህ ቀልድ ነው ፣ ይልቅ እባክዎ በቁም ነገር የጠዩቅሁዎን ይንገሩኝ ።”

“በል እሺ ራትህን ብላ ፤ በሶሬ ልኬባት ውጥታ ፤ እኔ እንዳሰር ሀህ ሁሉ ስትመሀብኝ ውላ ነው የሄደች ፤ ራትህም እስከ ያመጣች ለህ ነው ፤ ምንጣፍና ጋቢውም ደርሶህል ” አሉ ፤ ከሙቀቱ ቀጠቀጠ ሲል ይታይ የነበረ ፈገግታቸውን አሁን የቅርታ ጥላ ትንሽ እንደ ግጥል አድርጎት ።

“ታዲያ . . . ከመታሰሬ በቀር ሌላ ክፉ ነገር እንዳልደረሰብኝ ነገሩልኝ?” አሉ ፤ ቀና ብሎ ወይዘሮ እጸገነትን ፊት - ለፊት እያዩ ።

“ጥዋት ልጅ ልኬባታለሁ ፤ ሁዋላም እስከ ራስክ ይህን ራትና ምንጣፍም ፤ ልብስም ይዛ ስትመጣ ነግራያታለሁ ። እንዲያውም “እጅግ ቢበዛ ከሶስት ቀን የበለጠ የታሰረ እንደሆነ አኔን ውቀሽኝ” ብያት ነበር ። ነገር ግን እንኩዋንሰ ልታምነኝ በቅጡ የሰማችኝም አይመስለኝ ፤ እኔ ስናገር በመስግት ፈንታ አብራኝ ትናገራለች ፤ ወይም . . . ታለቅሳለች ።”

“አዎን አታምንም ፤ እንዴት ትመን?” አሉ በሻከረ ደምጽ ፤ መብ ሳቱን ትቶ አይኑን ሳያረግብ ፊት - ለፊት ሲመለከት ቆዩና ።

“አሁን ራትህን ብላ ፤ ነገ ፤ ያለዚያም ከነገወዲያ ስትፈታ ታም ናለች!” አሉ ፤ ብርዝ በሁለቱ ብርጭቆዎች ቀድተው ፤ የጥላሁንን እፊት አስቀምጠው ፤ የራሳቸውንም ቅምሰው አፈታቸው ሲያስቀምጡ ።

“ነገ ፤ ወይም . . . ከነገወዲያ ፤ በምን . . . እንዴት . . . እፈታ ስሁ?” አሉ ፤ የወይዘሮ እጸገነትን ራቶች አንገት ደረቅና ግራ ቀኝ ከን ዶች አትኩሮ ሲያይ ፤ ጊዜያዊ የልብ መሸበር አሳቡን ስላወከው የግና ገረው ተደናገረውና ።

“ግዴለም ትፈታለህ ፤ እኔ አስፈታለሁ!” አሉ ወይዘሮ እጸገነት ሁኔታውን ፤ ሲያዩ ለልባቸው የተሰማው ሙቀት ጸዳሉ በውብ ፈታቸው ላይ በርቶ እየታዩ ።

“አዩ . . . የቀኛዝማችን ቁጣ ሳያዩ ነው ፤ እንደ ትናንቱና እንደ ዛሬው ቁጣቸው ከሆነ ፤ እንኩዋንሰ በሰው በግዚር አማላጅነት ይቅር የሚሉ አይመስልም!” አሉ ፤ የሱም ፊት እንደላቸው በጥቀ ፈገግታ በርቶ ።

“ለወንድ ከግዚር ይልቅ የሴት አማላጅ አትበልጥም? አንተ አላ ውቅልሽ አልሽኝ እንጂ ፤ እኔኮ ሴት ነኝ ፤ ጥላሁን ፤ አንተ ብቻ የኔን ሴትነት ግወቅ እንኩዋ አትፈልግም!” አሉ ፤ የፍቅር ስሜት ያጋላ

ኛው አይኖቻቸውን በጥላሁን ላይ እያንተገተጉ ። ጥላሁን በረድ ብሎ የነበረው የወይዘሮ እጸገነች ስሜት እንደገና እየሞቀ ፣ እየሞቀ ሄዶ ወደ መጋለፍ ፣ ስሙግታት ወደሚያስጥጥርበት ደረጃ መድረሱን ሲያይ፣ ፍርሀት ይዞት አይኖቹን የሚያሳርፍበት እየረገገ ይቅበዘበዘና ፣ ከንገረ ችግር ፣ ጉንጦቹም ይንቀጠቅጡ ጀመር ፣ ያን ሲያይ የልቡን በር ዘገቶ ፣ ቆልፎ ሲከነክል የነበረውን ፣ የመተው ፣ የመረታት ምልክት ነው ። ” ብለው አምነው ፣ ወደ አፍ ተጠጉና ፣ የደስታ እንባ በጥሉ አይኖቻቸው የሱን አይኖኝ ጠልቀው እያዩ ፤

“ ጩካኝ ነህ ጥላሁን ፣ በጣም ጩካኝ ነህ ፣ ደምጽህን በሰማሁና ባይሁህ ቅጥር እሆነውን እያጣሁ ፣ አያደርገትን እያደረገህ ፣ ጠባቂ ምቹ ሲጠቃቀሱብኝ እያዩህ ፣ ባይሁህ ቅጥር የሲትነት እፍረትና ይሉኝታን ሁሉ መቶው ብቻ ሳይሆን ፣ እስረኛነቴን እንከዋ ረስቼ ፣ ሲደርሱበኝ የሚችለውን አደጋ ሁሉ ንቅ ፣ የማደርገው በጠባቂዎቼና በታዛቢዎቼ ረቅ ሲያጋልጠኝ እያዩህ ፣ እፍረቶን ሁሉ ፣ ይሉኝታን ሁሉ አደጋን ሁሉ ንቅ እንደምወደህ እያወቅህ ፣ ይህን ሁሉ እያወቅህ እንዳላወቅህ ፣ እንደግደግህ ፣ በውሸት ትህትና ፣ በውሸት አክ . . . አክ ብርት ሰላምታ ሰጥቶኸኝ . . . ትሄዳለህ ፣ እንዴት ከፍ ነህ ጥላሁን ፣ እንዴት ጩካኝ ነህ ፣ ” ሲሉ ፣ ይህ የተናገሩት ፣ ከዚያ በፊት በዩጊዘው ሲያዩትም ፣ ደምጹን ሲሰሙም ይህንኑ የነበረውንና እሱም እያወቀ ያላወቀ መሆኑ ፣ በፍቅር ረገታ የከላፎ ሰላምታ ሰጥቶቸው ሲሄድ ፣ ብቻቸውን እቢታቸው ጥበቶቹ ያለቅሱት የነበረውን መሪ ልቅሶ እንደገና ጠርቶ እያጥቶባቸው ፣ እዚያ አፍ አጠገብ እንደ ተደቀኑ እንባቸው ጣምራ ጣምራ እዳሆነ በግራ ቅኝ ጉንጦቻቸው ይወርድ ጀመር ። ያንጊዜ ጥላሁን ያን ልቅሶና ያንን ፍጥንት ሲያይ ልቡ ተነካፍ ፣ አሳዘነትና ፣ አንገታቸውን አቅፎ ራሳቸውንም ፣ ግንባራቸውንም እየሳሩ ግባበል ጀመረ ።

“ እጣከም አያልቅሱ ፣ ጸጥ ይወሉና እሸሽበኝ የነበረውን ምክንያት እነግርዎቻለሁ ፣ እስኪ ጸጥ ይበሉ ” አለ ።

“ አንቺ በለኝ ፣ እባክህ አንቺ በለኝ ጥላሁን ፣ ” አለ ፣ ራሳቸውን በቅፋ ውስጥ እንደ ቅበሩ ።

“ እሺ አንቺ እላለሁ ፣ እባክሽ አታልቅሺ እጸገነች ፣ ”

ከዚያ ራሳቸውን በቅፋ ከተበሩበት አውጥተው ፣ አይኖቻቸው በደስታ እንባ እየሞኙ ፣ ረታቸው እንደ ነህ ሰማይ በደስታ ወገን ብሎ ፣ አቶን ሊሰሙ አንገቱን ጭሰት እያቻቸው ጠምጥመው ሲያዙ ፣

“ ቆይ አሰቲ ፣ በፊት አንድ ነገር ልጠይቅሽ ” አለ ፣ አረጋው ወደ ወይዘሮ እጸገነች አፍ ከግንባት-ረት እጆች ለጥያላጥ ወደ ላይ እዩ ተገጠራራ ።

“ እ... ህ ፣ ደግሞ አሁን ምንድነው የምትጠይቀኝ፣ ” አሉ ፣ ልባቸው ረዥም ጊዜ ደጅ ሲጠና የናረለትን ፣ ረዥም ጊዜ ሲያለቅስ የናረለትን “ አገኘሁ ” ብሎ በደስታ ሲወፍርና ላንኪራ ሲመታ ፣ የሉቃ ልብ አብሮ በመወረድ ፣ አብሮ ላንኪራ በመምታት ረገታ ፣ ጥያቄ የሚሉት ነገር ይዞ ስለመጣ ቀዝቃዛነቱ ፣ ጥደታ በያነዱበት የግይዮቅ በረዶነቱ ትግብታቸውን አሳጥቶ አበሳጭቶቸው ።

“ ከጥያቄው በረት ስለራሴ እውነቱን ልንገርሽ ፣ ልናጠቃለልሽ ፣ አሁን ያልሽው ሁሉ እውነት ነው ። እኔን ስታዩ አንድ የተለዩ ስሜት እንደሚለግሽ ስለ ተመለከትሁ ፣ የተቻለኝን ያክል እሸሽ ነበር ። ምክንያቱ ፣ እኔ የምወዳት ምሽት ስላለችኝ ፣ አንጅም... ባለባል ስለሆንሽ ነው ” ሲል ፣ ወይዘሮ እጸገነች ያ በውስጣቸው ፈልቆ ፣ ሲገነፍል ደርሶ የነበረው ስሜታቸው ፣ በረድ እያለ ሄደና ፣ አንገቱን በሁለት እጆቻቸው እንደ ያዙ ረጋ ብለው አይን አይነን እያዩ ይሰሙ ጀመር ።

“ አሁን ወደ ጥያቄዎ ልመለስና ... አሁን ያልሽውን ያክል የምትወጁኝ ለመሆንሽ ... እርግጠኛ ነሽ ? ” አለ ፣ ግንባሩን ትንሽ ከላተር አድርጎ ።

“ እንዴት ? ምን ግለትህ ነው ? ምን አስጠረጠረህ ? ለመሆኑ ... ባለወደህ ፣ እንደ ሌሎች በመለመን ረገታ ለምን ብዬ ልመና እገባ የሮዋል ? ” አሉ ገርጥዋቸው ።

“ ከመቼ ጀምሮ ነው ለኔ ... እንዲህ ያለ ጽኑ ፍቅር ያደረብሽ ? ”

“ ከተዋወቅንበት ቀን ጀምሮ ። አቶ ወብቱ ሲያስተዋውቁንና ፣ እጅህን ስጧለሁ ሁሉ ልቤ በኃይል እዩመታ እጂ ይንቀጠቀጥ ስለነበረ ፣ ‘ በሽተኛ ነች ’ ትለኛለህ ብዬ አፍሬ ነበር ። ከዚያ በሁዋላ ፣ ስትጫወቱ ሁሉ አንተ አላዩሽኝም እንጂ አይንህን ስረላግ ነው ያሙሽሁ ። ”

“ ያንለት መደንገጥሽን አይቻለሁ ፣ የጅሽ መንቀጥቀጥም ተለምድሽ ። እንዲያውም እውነቱን ልንገርሽ ፣ የዚያን እለት ሁኔታሽ... አይረሳኝም ፣ ከዚያ በሁዋላ ባዩሁሽ ፎጥር ፣ እስካሁን ድረስ እንኩሞ

ያ ሁኔታሽ ትገዛ ይለኛል ።” ሲል አይኖቸን በዘዝ አድርጎ ፡ አሻገር እያዩ ፡ ወጻፉ ትንሽ ቀረብ አሉ ። ነገር ግን እሱ ግብግባቸውን በጭብል ፈንታ ንግግሩን ቀጠለና ፡

“እስቲ ደግሞ ሌላ ነገር ለጠይቅሽ ” አለ ።

“ ምን ? ”

“ ያንለት ... ገና ስታይኝ ነው ይህ አሁን ያልሸው አይነት የፍቅር ስሜት የተሰማሽ ? ወይስ ... ውበቱ ስማችንን እዩጠራ ሲያስተኖውቀን ነው ? ”

“ እንጂ ፣ እሱን በትክክል አላስታውሰውም ። ”

“ ያንለት ግታ ቆግሻሁ ስትቀበሉን ፣ ረዥም ጊዜ አይሁን እንጂ ውበቱ ስላሳዩ እዩቀለደ ሲናገር ፣ የኛ ተራ እስኪደርስ ባሻገር ስንተያይ ቆይተናል ፣ ታዲያ ያንጊዜ የመሸበር ምልክት አላይሁብሽም ። መደንገጥና መንቀጥቀጥ የጀመርሽ - ውበቱ ስማችንን እዩጠራ ሲያስተኖውቀን ነው ! አደለም ? ”

“ እንጂ ፣ ነው መሰለኝ ፣ አዎን ነው ። ”

“ ሀ ፣ እጸገነት ፣ እኔ ታሪክሽን ደህና አድርጌ አጥንቻለሁ ፣ ባልሽን በጣም ትወጂ ነበር ፣ ቀኛዝማች በግድ ነጥቀው ሲያመጡሽ አእምሮሽን እስከ ግጣት ደርሰሽ ፣ ብዙ ቀን መታመምሽንም ሰዎቻለሁ ! ” አለ ፣ የቅርታ ፈገገታ ላንድ አፍታ በፊቱ አልፎ ሲሄድ እዩታዩ ።

“ አዎ ፣ ባሌን ፣ ጥላየን እወደዋለሁ ፣ እንኩዋንስ በሀይወቴ እያለሁ ስምትም ጥላየን አጥንቴ የሚረሳው አይመስለኝም ፣ ከሱ ቀደምተው ሲያመጡኝ ራሴ ዞር ብዙ ቀን መታመሚያ እውነት ነው ። ብቻ ... የድሮ ባሌን ፣ ጥላየን መውደዴ አሁን አንተን ከመውደዴ ጋር ምን አገናኘው ? አንተን ወደድሁህ ግለቴ ... ስላበድሁ ነው ግለትህ ነው ? ” አሉ ። የባላቸው ነገር ሲነሳ አንገቱን ለቀው ፣ እንባ ያዘሉ አይኖቻቸውን በመሬት ተክለው እዩተከዙ ።

“ አደለም ፣ ስላበድሽ አደለም ፣ ስለ ወደድሽ ነው ፣ ባልሽን ከመጠን ያለፈ ስለ ወደድሽ ነው ። ”

“ እንዴት ? ”

“ እንግዲህ እውነቱን ልንገርሽ እጸገነት ፣ ስሜን ነው እንጂ እኔን አደለም የምትወጁው ። ”

“እንዴት ? ምን ግንኙነት ነው ?” አሉ ወይዘሮ እጸገነት ፣ በድንገት ፈታኛውን ከራሱ ገለል አድርገው ።

“ቆይ አትቆይ ፣ አይገረምሽ ግለቷ ነው ። እውነቱ ይህ ነው ፣ አይሽ ? እንዳጋጣሚ ባልሽና እኔ በሰግሽን ብቻ ሳይሆን ባባቶቻችን በምጭምር ምግብዎች ስለሆን ፣ የዘያ የምትወጅው ፣ የዘያ ስታጭው እለምሮሽን ያሳጣሽ የባልሽ ስም ፣ እሱን በኔ አሳዩሽና ፣ እኔን እንደሱ አድርጎ ፣ እሱን እስመስሉ አሳዩሽና ፣ እሱን ራሱን ስታጫው ጊዜ እኔን ፣ ምሳሌውን ወደድሽ ፣ ልብ አድርጊ እጸገነት ፣ እኔን በኔ ነቱ ሳይሆን ፣ በስም ከናባቱ እሱን ስለምመስል ፣ በሱ ምሳሌነቱ ነው የወደድሽኝ ፣ አሁን ያን የምትወጅውን ባልሽን ፣ ያን ያንኼን ጥላሁን ፈይሳን ፣ ያን እውነተኛውን የፍቅርሽን ጌታ ፣ እዚህ ባካል ብታገኘው እኔን ምሳሌውን ፣ እኔን የሰፈን ጥላሁን ፈይሳ ፣ ዘወር ብለሽ እንኩዋ እንደግታይኝ እርግጠኛ ነኝ ፣ ምክናያቱም ምንም በሆነ ምሳሌ ከም ሳለነቱ አልፎ ተመሳዩ ፣ ወይም ራስ - ዋናው የሚሰጠውን ደስታ ሊሰጥ የማይችል በመሆኑ ፣ ራስ - ዋናው ፣ ወይም ተመሳዩ ካለ ምሳሌው የማያስፈልግ ስለሆነ ነው ፣ ስለዚህ ” አለ ፣ አይኖቹን ሳይረግብ ፈትሰፈት ተከሎ ቆይቶ ወደሳቸው መለሰና ፣ “ ስለዚህ ፣ እንድ ብርቱ ነገር ልንገርሽ ፣ ጸጥ ብለሽ ስሚኝ እጸገነት ፣ ባልሽን የምትወጅውን ያክል ድፍረት አለሽ እንደሆነ ፣ ከኔ ጋር ሆነሽ ሁለታችሁ የም ትገናኙበትን መንገድ እንፈልግ ። ”

“ ሁለታችሁ የምትገናኙበትን ? ግንና ግን ? ” አሉ ወይዘሮ እጸገነት ፣ ጥላሁን የተናገረው ሁሉ ፣ በተለይ የመጨረሻው ክፍል ከውን ይልቅ ወደ ቅገጥ የሚጠጋ ስለ መሰላቸው ትንሽ እንደ መደንገጥ ብለው ፣

“ እንቺና የምትወጅው ባልሽ ፣ ጥላሁን ፈይሳ ! ”

“ ምን ሆንህ ? ደህና አደለህም ? ወይስ ... ይህን ያክል ጊዜ እዚህ አገር ስትኖር ፣ እስከ ዛሬ ጥላኖ መዋቱን አታውቅም ? ”

“ መቼ ሞተ ? ማነውስ ሞተ ብሎ የነገረሽ ? ”

“ እና ... እስከ ዛሬ ድረስ አንተ የጥላኖን መዋት አታውቅም ግለት ነው ? ይገርማል ! ጥላኖ ከሞተ አሁን እንግዲህ ... አዎ ! እምስት አመት ይሆናል ፣ እኔን እዚህ ሲያመጡኝ ነው የገደሉት ? ” አሉ እዩተከዙ ።

“እንዴት ! ህልም አደለም ! እውን ነው ! ጥላዩ በህይወት አለ ? ወዴት ? በየት በኩል ? ውሸትህን ነው ! ልትቀልድብኝ ! ልታስታዩኝ ነው!” አሉ ። ከተኛበት ምን ጊዜ ፣ እንዴት ሆነው እንደ ተነሱ ሳይታዩት አፈቱ ተንበርክከው ፣ በሁለት እጆቻቸው ሁለት እጆቹን ጥበቅ አድርገው ይዘው ፣ ፈታቸው በዚያች ቅጽበት እንደግይታወቅ ሆኖ ተለዋውጦ ሲጨነቅ ሲያያቸው ፣ ጥላሁንን ግራ ገባው ።

“አሰቲ ቆይ እባክሽ ! ቆይ አትውሂ ! ቆይ ጸጥ በይና ልንገርሽ ! ጥላሁን አልጥተም ! እዚህ አለ ! ብቻ ጸጥ በይና ሰሚኝ!” አለ ፣ እንደ አብድ የሚሄዱበትን ሳያውቅ ሲርጡ ሲሉ ፣ በፈንታው ሁለት እጆቻቸውን አጥብቆ ይዞ ።

“ውሸትህ ነው ! ጥላዩ ሞተዋል ! ካለ ለምን አይመጣ ? ጠልቶኝ ነው ? “ከኒህ ክፉ ፣ ከኒህ አውራ ጋር ከመኖር ለምን አልጥተኝ” ብሎ ጠልቶኝ ነው ? የለም ! ጥላዩ ፣ “ለምን አልጥተኝ” ብሎ አይጠላኝም ። በጣም ይወደኛል ፣ ምን ያክል እንደሚወደኝ ሲገባህ አይችልም ፣ ግንኙም ሲገባው አይችልም ! የለም ፣ ጥላዩ በህይወት ባይኖር ነው እንጂ ፣ ቢኖር ምንም ቢሆን ፣ አይደርስ ቢደርስበት ፣ እስከ ሃሬ ሳያየኝ አይቀርም ነበር ፣ “በህይወት አለ” የምትለኝ ፣ ውሸት ነው ።

“ቆይኮ ተቆመጧና ልንገርሽ ! እባክሽ ጸጥ ብለሽ ሰሚኝ ልንገርሽ ! ቀኛዝግኝ የሚገቡበት ጊዜ ገና እንደሆነ ፣ ትንሽ ጊዜ እንዳለሽ ፣ ጸጥ ብለሽ ተቆመጧና ሰሚኝ” አለ ፣ እጃቸውን ኅትቶ በግድ ሲያስቀምጧቸው ።

“እሺ ፣ በል ቶሎ ንግረኝ ፣ ጸጥ ብሎ እሰማለሁ ። ቀኛዝግኝ ቴፒ ፣ እልጅ እናታቸው ቤት ሄደዋል ፣ እዚያ ያመሻሉ ፣ ወይም ያድሩ ይሆናል ። ቶሎ ንግረኝ እንጂ ለምን ታስጧለህ ?”

“ባልሽ ፣ ጥላሁን ? ቀኛዝግኝን ካልገደልህ ከሰቸው ጋር ተመጥጥኼ በፍርድ ሚስቴን ግጥኝት አልችልም ብሎ ፣ ቀኛዝግኝን ለመገደል ሸጭ እዚህ ፣ እጫካ ውስጥ ነው የሚኖር ። ሌት ግን ሁል ጊዜ ከተማ ነው የሚያድር ። እንዲያውም ‘ባጋጣሚ ቀኛዝግኝን ባገኝ’ ብሎ ፣ ‘ብዙ ጊዜ አጥራችሁን ሲዞር ያድራል’ እዩተባለ ይወራል ። እዚህ ከተማ ሲመጣ ራጭን የሚበላጥ እባላምባራስ ጉደታ ራሳ ቤት መሆኑን ሰምቻለሁ ።”

“እኔ አፈር ልብላ ፣ እኔ ልንገላታ ፣ ጥላዩ ፣ ጋሻዬ ፣ ሌት እንዳውራ ጫካ ለጫካ ሰትሄድ ሸህ ሠጋህ ? እንቅፋት መታህ ? እኔ ልንገላታ ፣ እኔ ልጫነት ፣ እኔ ልቸገር ፣” ይሉ ጀመር ፣ ፈታቸው በግባ እዩታጠቡ ።

“እሱ ምንም አይደለም ፣ ይህም ነው ፣ ይህም እሳቤን አገዛዝ ጸጥ በይዛ የምናደርገውን እንመካከር ፣ ብዙ የምንሠራበትን ጊዜ በከፊት እናጥፋለን ።”

“እሷ ጸጥ እሳቤ ፣ ጥላይ እውነት በሀይወቱ ካለ ጸጥ እሳቤ ። ምን እናደርግ ፣ ንገረኝ ፣ በል ተሉ ንገረኝ” አሉ ፣ ሁለሙንም አይተንቅጠቅጠው ።

“አንድ ዘዴ ፈጥረሽ የዚህን እግር ብረት መፍቻ እጅ ብታደርገው ፣ እንዲህ እንደ ዛሬው ቀኝዝግብ ውጭ በግምገማታችን ግታ ከዚህ ወጥተን ከሱ ጋር እንወመርና ፣ ቢተናን ፣ እግዚር ሀዘብን ቢታረቀው ከኒህ ከፍ ፣ ከኒህ መቅሰፍት እንገላገል ይሆናል ፣ ያለጥርጥር እንገላገላለን ።”

“እንዴት አድርገን?”

“እናጠፋችኋለን ፣ ከፍ ካልጠፋ ደህና ይኖራል ፣ ደህና ፋፍቶ ፣ ተስፋፍቶ እንዲኖር ፣ እኒህን ከፍ አረፍ ከሰር ነቅሎ ግጥሙን ያበረረጋል ፣ ስለዚህ አብረን ሆነን እናጠፋችኋለን ።”

“ታዲያ ጥላይ ያለበትን ካወቅህ ተነስ ወሰደኝ እንጂ ፣ ይህ ሁሉ ንግግር ምን ያደርግልኛል ፣ ተነስ እሳቤህ ወደ ጥላይ ወሰደኝ ፣ ለዚህ ... ለንግግሩ ሁሉ ሁሉን ትደርስበታለህ ።” አሉ ፣ ትክግሰታቸው አልቆ ከተቀመጡበት ብድግ አሉና ።

“ሀ ፣ ታስራለሁ እኮ እገነኝ ፣ እሱኒ እሳቤን ረጋ በይ ፣ ቅድም እንዳለሁኝ ፣ የዚህን እግር ብረት መፍቻ በዘዴ እጅ አድርገና ቀኝዝግብ ውጭ በግምገማታችን ግታ ፈትተን እንወጣለን ። አንድ ጊዜ ከዚህ ከወጣን ምንም አይቸግረን ፣ ሶሬን ይዘን ከጥላሁን ጋር እንወመርለን ።”

“አዎን ፣ አዎን ፣ ታስረህል ለካ ፣ ታስረህልና” አሉ ፣ እንደ ቆሙ በሁለት እጆቻቸው ራሳቸውን እያከኩ ። ከዚያ ትንሽ አሰባኝ “ቋልፍ ፣ መፍቻው ፣ አዎ ፣ መፍቻው ፣ መፍቻውን ግ ለኔ ስጥተው ኛልኩ ፣ ሁልጊዜም ሰው እዚህ ሲያስሩ ሌሎችን ስለግያምኑ ፣ መፍቻውን እኔ እንዳስቀምጥ ነው የሚሰጡኝ ።” አሉ ፣ አሁንም አላሳቸውን መሰብሰብ ስላታታቸው ያልተያያዙ ቃላት እየተናገሩ ።

“እን መፍቻው ካንቺ ጋር ነው ፣ አሁን ይዘሽኛል ።”

“ከኔ ጋር ነው መሰለኝ ፣ አዎን ከኔ ጋር ነው ፣ ይሄው ከኔ ጋር ነው ።” አሉ እየተርበተበቱ መከረቻውን ከእጅ ቦርሳቸው አወጥተው ለጥላሁን እያላዩ ።

“ ወይ ለገት ገፋም ነ” አለ ፡ በደስታ የበራ ራሱን ለገዢ ወዳለበት ፡ ወደ ላይ አትገቡ ። “ ይህን ” አለ ቀጠለና ፡ “ ይህን ገፋም ነው ፤ ይህን ለገዢ ራሱ ያዘጋጀው ነው ፤ በይ ነይ ገፋገን ቶሩን ፍትላኝ ። ”

ወይዘሮ እጸገነት እጀቻቸው እየተንቀጠቀጡ ፡ እንደ ታዘዙት ገፋ ገንቶችን ረገጡ ጣሉና ፡ እግሮቹን ከግረሙቆች ለግውጣት ሁለቱም ተጋግዘው ቢጥከሩ አትቶአቸው ፡ ቢታገሉ ብዙ ጊዜ ካጠፉ በሁዋላ መወረሻ ቀናቸው ። ከዚያ ፡ ጥላሁን ታስሮበት የነበረውን ፡ ባለሰን ለሰት ለግርብረት ባንድ እጅ እንደያዘ ፡ በሌላው የወይዘሮ እጸገነትን ለገገት ለቅር ጥንባራቸውን ሳመና ፡

“ እይዘኝ ለትፍሪ ፤ እስካሁን ለገዢአብሔር ከኛ ጋር የሆነ ይመ ስላል ፤ እስኪ ... ወደፊትም አብሮን ሆኖ ቀኝን ይምራን ፤ አሁን እንግዲህ ... መቸም በፊት በር ዘበኛች ስላሉ ፡ በዚያን መውጣት አንችል ፤ ሌላ የምታውቁት መውጫ አለ ? ” አለ ።

“ በፊት በር አይደለም ፤ በስርቆሽ በር ነው ፤ ከውስጥ የሚከፈ ትና የሚዘጋ ስርቆሽ በር አለ ። ግዴላም እኔ እመራሃለሁ ፤ ብቻ እባ ከህ ቶሎ እንሂድ ፤ ” አሉ ወይዘሮ እጸገነት እየተርበተበቱ ።

“ በይ ኩታሽን ደርቢ ፤ ለመሆኑ ሌላ ልብስና እቃ አትይዥም ? ”
“ የለም አልፈልገም ፤ ብቻ ከዚህ እንሂድ ፤ ከዚህ ቶሎ እንሂድ ”
አሉ ፡ ኩታቸውን ከጣሉበት አንስተው ተከናኝበው ።

ወይዘሮ እጸገነት እንዲያ ተከናኝበው ፡ ፍርሀት እያንቀጠቀጣቸው ከዚያ ለመውጣት ሲግጠኑ ፡ ጥላሁን መንገድ ከጀመሩ በሁዋላ እንዳ ይላሳቱና ፡ በጠላት እጅ እንዳይወድቁ ስለሰጋ ፡ ረጋ ብለው የሚወ ጡበትን እንዲያስጠኑት ሲግጠናቸው ፡ በመሀከል እጥግ ተቀምጣ እን ድትጠብቅ የታዘዘችን ፡ ውብነሽ በሩን በቸኮላ ከፍታ እዩሮጠች ገባችና ፡

እጫቴ ፤ እጫቴ ፤ እጫትዬ ፤ አንድ ሰው በስርቆሽ በር በኩል ለትዩ ግዴን ቢጠራ ፡ ቢጠራ ፡ አልሰግው ስላለች እየተሳደበም እየተራገመም ሲጣራ ፡ ብዙ ጊዜ ቆይቶ ፡ አሁን ከፍታለት ... ደፋ ቀና ፡ እያለ ወዲህ ይመጣል ፤ ሩቅ ስለሆነ ጥላው ነው እንጂ መልኩ ግን እንደሆነ አይታወቅም ፤ ደምዱ ግን ... የጌቶችን ይመ ስላል ፤ ” ስትል ፡ ጥላሁንና ወይዘሮ እጸገነት ፡ በደንጋጤ መልክ ላጭር ጊዜ ከተያዩ በሁዋላ ፡ ጥላሁን ወደ ውብነሽ ቀረብ አለና ፡
“ እስኪ አሁንም ወደ ነበርሽበት ሂጂና ወዴት እንደሚሂድ ተመልክ

ኛው ፣ በርግጥ ወዲህ የሚመጣ ሆኖ ፣ ሲቀርብ መጥተሽ ንገሪን ።
ብሎ አሰናብቶኛት ስትወጣ ፣ ግራና ቀኝ ተከፋኝቶ የሆኑ መዝገያዎችን
መለስ አደረገኛ ፣ ወይዘሮ እንገንትን ወላገደኛው መዝገያ ጀርባ
ወስዶ ፣ ግድግዳውን አስጠግቶ አቋቀ ።

“እንግዲህ በርቺ ፣ እንዳትደነግጥ፣ ቀኛዎቻችሁ የመጡ እንደሆነ
እኔ በዚህ እግርብረት አናታቸውን ፈጥፎዬ ስጥላቸው ፣ እንቺ ገሉ
ከዚህ ወደኔ መምጣት ነው ፣ እይዞሽ እናመልጣለን ፣ ደግሞ ሲገቡ
የሚያዩሽ መስሎሽ እንዳትፈረ፣ ያህ መዝገያ ወደ ውስጥ ስለሆነ የሚ
ከፈት ፣ ይሸሸግሻል ፣ እትታይም ፣ በይ ደህና ሁኝ!” አለ እንደገና
ግንባራቸውን ስኞ ።

ጥላሁን ወደ ሁለተኛው መዝገያ ጀርባ ሄዶ ፣ እንደ ወይዘሮ እን
ገንት ግድግዳውን ተጠግቶ ከመቆሙ ፣ ግራና ቀኝ ተከፋኝቶ መዝገያ
ዎች በሀይል ተገፍተው ፣ በወይዘሮ እንገንትና በጥላሁን ላይ ሲከፈቱ
ቀኛዎቻችሁ ጸኘ በገራ እጃቸው በጥይት የተቀደደ ፣ የታች ከፍል ሆዳ
ቸውን ፣ በቀኝ እጃቸው ሽጉጣቸውን ይዘው እዩ-ተንገደገዱ ገቡ ። ጠባብ
ግንባራውንና ገንባራቸውን ወዲያው ለጥሩን እንደገቡ አውልቀው ጥለ
ኖቸዋል ። ካኪ ስራያቸውና በፈታቸው በኩል የታች ከፍል ካኪ ኮታ
ቸው በደም ተከክሮቸው ። ከራሳቸው ጀምሮ ፈታቸው በሙሉ ፣ በውሀ
የሚታጠብ እንጂ ላብ የሚወርደው አይመስልም ።

ቀኛዎቻችሁ ጸኘ እንዲያ በግራባትት ፣ እንዲያ በግዚዘንን ሁኔታ
እንዳሉ ፣ ጥላሁንና ወይዘሮ ፅጌንት ራት ከበሉበት አጠገብ ቆመው ፣
ጀርባቸውን ለነሱ ሰጥተው ፣ እዩ-ተንገደገዱና ሽጉጣቸውን ያያወጣወዙ
ጥላሁንን እዚያ ሰያጡ ፣ ቀን እንደ ከዳቸው ፣ እግዚር እንደ ተጣላቸው
ተረድተው ፣ ከጣረዎት ጋር እየታገሉ እግዚአብሔርን ግግረርና መው
ቀስ ጀመሩ ።

“ደዎ እሱ የታባቅ ሄደ ? ያ ፣ ሌባ ፣ — ያ ፣ መተተኛ ተግሪ ደዎ
ወዴት አባቱ ሄደ ? እሱም አመለጠኝ ? ወይኔ ዳኛቸው ፣ ወይኔ የግ
ፋው ጌታ ፣ እሱን እንኩዎ ገደዩ ብዎት ገዳዩን ገደዩ ፣ ተበትዬ እን
ደምትሁ ቆጥረው ፣ የበቀል ጥጫ ረከቶ ፣ ልቤ ሰላም እግኝቶ እምት
ነበር ፣ ነገር ግን እሱም አመለጠኝ! ... እ ... ፣ እ ... ፣ ወይኔ የፍ
ሪሳ ልጅ ፣ አ-አ-አ ፣ አ-ኡ” አሉ ፣ ቆስላቸው ስላለቃያቸው ለብቻ
ቸው ይናገሩ የነበረውን አቅዋርጠው ጎንበስ አሉና ። “አምላኬ ለዚህ
ኖርዋል ፣ ለዚህ ኖርዋል የቆጠብኻኝ ? ” አሉ እንደገና ቀና ብለው

“ለካ ለዚህ ናርጥል የቆጠብኸኝ፤ ፋሽሰት በሰግደና በመሬት እያለሌፈ የላኩብኝን ጦር ሁልጊዜ ድል እየመታሁ እንድመለስ ግድረገሀ፤ የግግራን ቁጥር ስፍር የሌለው ሰፊዊት አመድ አድርጌ ፣ በድል አድ ራጊነት እንድወጣ ግድረገሀ ፣ ለካስ ይህን ሁሉ ግድረገሀ ፣ እዚያ በጦር ግዳ የከብር ጥት እንዳላገኝ መንረገህና ለዚህ ነስጃላ ፣ ለዚህ ወራዳ ጥት መቆጠብህ ናርጥል ፣ ለካስ በጦር ግዳ ፣ በጀግናቸው እጅ ጥቆ ፣ ለልጆቹ መኩሪያ እንዳልሆነ ፣ በሴት እጅ እንደ ዱባ ተቆ ድጀ ጥቆ ፣ ለልጆቹ ግፈሪያ እንድሆን መቆጠብህ ናርጥል ፣ እ...፤ እ.አ.አ ፤ ለ፤ ወይኔ ዳኛቸው ፣ ጥቴ አያሳዝነኝም ፣ የግግራን ግዳ ፣ ራሳዩ በመ ቃብሩ አረፍት እንዳያገኝ ሲቆረቆረው የግግር አዋጥጥቴ ነው፤”

ጥላሁን አስቀድሞ እንዳቀደው ፣ የቀኛዝግችን ራስ በግርብረት ሊፈጠፍጥ ሲሰናዳ ፣ ቀኛዝግች የሰንሰለቱን ቅጭልታ ሰሙና ፣ በተ ለመደው የግግር ግርግር ፍጥነታቸው ፣ ዘወር ብለው ሳያንጣጥሩ ተኩ ሰው ሳቱት ፣ ከዚያ ሁለተኛ ለመተኮሶ ጊዜ ሳያገኙ ፣ ጥላሁን ተወ ርውሮ ያዛቸውና ትንሽ እንደታገሉ ፣ የገዛ ሽገግቸውን ከዛለ እጃቸው ነጥቆ በውስጡ የነበረውን ጥይት ሁሉ ሲጨርሰባቸው ወደቁ ፣ ወዲ ያው ወይዘሮ እጸገነትን ይዞ ለመውጣት ቆመውበት ወደነበረው ቦታ ቢሄድ የሉም ፣ የጉዋሮው በር ተከፍቶ ስላዩ ፣ ሮጦ ወጥቶ ብቻውን ተመለሰ ፣ ከዚያ ትንሽ ቆም ብሎ ቀኛዝግችን እንደ ወደቁ ከተመ ለከተ በሁዋላ ፣ ሰው እየተንጫጫ በፊት በር መምጣቱን ስለሰማ ሽገ ግቸውን አፈታቸው ጥሎ እሱም በጉዋሮ በር ወጣ ፣

ምእራፍ ፳፱

ድል ነሱት መሸሽ

ሶረያ፣ ቀኛዝግች ጻፍ ከቤትዋ አጥሩን ወጥተው ባጠገብዋ ሲሄዱ ብታይዎ፣ መሄዳቸውን ግመን አትቶጥት፣ ካሁን አሁን፣ “መጡ ብኝ” እያለች ስትረራ፣ ከፍርሀትዋም የተነሳ ብዙ ግእራፍ እንደ ሮጠች ከላይ ከላይ በሀይል ስትተነግሱ፣ ከሩቅ የሚሰጣው ትንፋሽዋ ጠላት ጠርቶ ያለችበትን የሚናገርባት እዩመሰላት ስትጨነቅ ቆይች። ከዚያ እንደዚያ ስትጨነቅ ዘለግ ያለ ጊዜ ቆይታ ቀኛዝግች ከሄዱበት ወገን ምንም አይነት ድምጽ ስላልሰጣች፣ ከተሸሸገችበት ወጥታ፣ እዩሮጠች እቤትዋ ገባቸዋል፣ ቶሎ ቶሎ የቤትዋን በር መዝጊያ በመሸጎሪያ አጥ ብቃ ዘገታ፣ ምናልባት መዝጊያው ከውጭ በሀይል የተገፋ እን ደሆነ ወደ ውስጥ እንዳይሸሽ የመብል ቤቱንም፣ የሳሎኑንም በከባድ ጠረጴዛዎች እያንፋዎቀቀች እያጥታ፣ ፊትና ሁዋላ አድርጋ አስደገ ፈችው። ከዚያ፣ ያን አልፎ ለሚመጣ ጠላት ሁለተኛ መከላከያ እንዲ ሆን፣ ሳሎኑን አልፎ ከመብል ቤቱ መሀከል፣ የመብል ቤት እቃ የሚ ቀመጥባቸውን ሁለት ቋም ሳጥኖች ለጠበንጃ አፈመዝና ግንጣጠሪያ ያክል መገናኛቸውን ከፍት አድርጋ በተራ አቆመች። ከዚያ፣ መውዜ ሮዋንና ሽጉጥዋን አጉርሳ ባጠገብዋ፣ ረሽዋን አጉርሳ፣ አፈመዙን በቁም ሳጥኖች መሀከል አሰወጥታ፣ በፊትዋ፣ ካስቀመጠች በሁዋላ፣ ያን መሰናዶ ሁሉ፣ ያን እዚያ ቤት የሰራችውን ምሽግ ሁሉ ስታይ፣ ከንግዲዛ ጠላት ሲመጣ ጠርነቱን ከመጀመር በቀር የጎደለ ነገር አለ መኖሩን አረጋገጠችና፣ ያለችበት ደቂቃ እያለፈ የሚከተለው ደቂቃ ሁሉ ጠላት ይዞ እንደሚመጣ እያና ትጠባበቅ ጀመር፣ ወዲያው “ደብ፣ ደብ፣ ደብ፣ ደብ” የሚል ነገር የሰጣች መሰላትና፣ አንገት ዋን መዘዝ አድርጋ አንድ ጀርዋን ወደ በሩ ስትደቅን “ደብደብ” እዩጎላ፣ እዩጎላ መጣ። የሰው ፍግግ ነው፣ ቀኛዝግች እንደ ሄዱ ቶሎ እቤት ገብታ ምሽግ ለመሰራት ስትቸኩል፣ ያጥሩን በር ሳትዘጋ መገ ባትዋ ያን ጊዜ ብቻ ትዝ አላት። “ለመሆኑ እንዲያ እዩሮጠ የመጣ

ግን ይህን ግንግት ግንግት እንዲያ ሊሮጡ አይችሉ፤ እሳቸው አይሉም፤ ደግሞውን እንዲመልሰላቸው፤ እንዲበቀልላቸው እሳቸው የላቡት፤ ደግሞ መላሻቸው ነው፤ አላች፤ ባላብዮ፤ ከዚያ የሚከተለውን ስትጠብቅ፤ እየሮጡ የመጣው ሰው አጥሩን ገብቶ ወደ ቤቱ በር መጠጋቱን ከጻፈው ብቃውቅም፤ እዚያ ደርሶ ገም ስላለ፤ ምን እንደሚያደርግ ባለግወቁቸው፤ ምን እንደምታደርግ ቅጡ ጠፍቶባት ስት ቶገር፤ ድንገት ባለምባራህ ጉደታ ራህ ሌባ አደም በነበሩ ጊዜ፤ እቤት ውስጥ የሚመሸጉ ሊሆኑን፤ ወይም ሽፍቶችን ስለሚይዙበት፤ ወይም ስለሚገደሉበት ዘዴ ሲገናኙ የሰግኛው ትዝ አላት፤ በግም ፈራች።

ባለምባራህ ሲያወሩ እንደ ሰግኛው፤ “እቤት ውስጥ መሸገው የሚዋጉን ሰዎች፤ እነሱ ምንም ጉዳት ሳያደርሱ ለመያዝ፤ ወይም ለግ ጥፋት ከሁሉ የሚሻለው ዘዴ፤ መሸገው የሚዋጉበትን ቤት ሳይታዩ ተሸሽቅ፤ ወይም ከፍቅ ወርውሮ በላት ሚያያዝ ነው። ያን ጊዜ ከሚ ቃጠለው ቤት ጋር አብረው መቃጠልን፤ አብረው አመድ መሆንን ካልመረጡ በቅር፤ ከፍተው እየሮጡ መውጣታቸው ስለማይቀር፤ ሰጥራ በታ ይዞ ጠብቆ፤ ሳይታዩ ትጥቃቸውን እያስፈቱ መግረዝ፤ የማይማረኩም ከሆነ መግደል ነው።”

ሶፊያ ይህን ባለምባራህ ጉደታ ሲያወሩ የሰግኛውን ስታስታውሱ “ያ፤ እየሮጡ የመጣው ሰው አጥሩን ከገባ በሁዋላ ዳብዛው የጠፋ ምናልባት በዚያ ዘዴ ለመጠቀም ፈልጎ በመሰናዳት ሳይ ስለሆነ ይህ ናል” አላች፤ ባላብዮ፤ መቸም ቤቱ ሲቃጠል መውጫዎ ነው ብሎ የሚጠብቀው ያለጥርጥር በሩን ስለሆነ፤ ሳያያት በጀርባ፤ በምኝታ ቤት መስኩት ሾልካ ለመውጣት፤ በጥፍሮችዎ እዩቆመች፤ ቀስ ብላ ሂዳ፤ የመኝታ ቤቱን መስኩት ከነሸበው ደምጽ ሳታሰግ ከፈተች። ከዚያ እንዲሁ በጥፍሮችዎ እዩቆመች፤ ቀስ ብላ ተመልሳ፤ ተደግኖ በሚጠ ብቃት ረሽዋ ሁዋላ ለመንበርከክ እንደ ጉልበትዎን መሬት አስይዛ ሌላው ገና በመቆምና በመንበርከክ መሀከል እንዳለ፤ እንደ ደካማ ደምጽ፤ የገዛ ትንፋሹ የሚያደናቅፈው ሰው ደምጽ የሰግኛ መሰላትና፤ እንዲያ በከፊል ጉንደ ተንበረከከች ገም ብላ ታዳምጥ ጀመር። ነገር ግን ያ ደምጽ ዘለግ ላለ ጊዜ አልተደገመም። ዘለግ ላለ ጊዜ ገምታው፤ ጸጥታው በሚያስ ፈራ ሁኔታ ቀጠለ፤ “የሰግሁት..... የሌለ ደምጽ፤ የውሸት ደምጽ ይህን፤ ስለ ፈራሁ..... ያው ፍርሀቴ የፈጠረው ደምጽ ይህን፤ እኛ.....

እንደገና፤ አለችኛ፡ ለመንበርከክ ግግሽ መንገድ ሲደርስ እዚያ እንዳለ የቆዩ ጉልበትጥን መራት ስታሰኝካ፤

“ሶሬ” ያለ ደምጹ፡ ከቅድመ ትንሽ ጉላ፡ ከመደናቀቅም ትንሽ ጸጥ ብሎ ። ሶሬያ አልመሰሰችም፤ ልብዋ በኃያልና በጥጥነት እዩ መታ ምን ብላ ታንታታ ጀመር ።

“ሶሬ፤ አለሽ ፤ ደህና ነሽ ፤ አለሽ ፤ ገንደህ ፡ ደህና እንደ ሆንሽ ፤ ደህና ነኝ በይኝ ” ሲል ደምጹ ፤ ምንም እንኳን የባልዋን፤ በግር ብረት ታስሮ በዘበኛ መጠበቅ ብታውቅና ፤ ያ! የሚጠራት ደምጽም ከሱ ደምጽ ለወጥ ያለ በመስል ፤ ልብዋ ይህን ሁሉ እንበ ብሎ ፤ “እሱ ነው” እያለ ስላሰኘችው እዩ ተንቀጠቀጠች ፤

“ግ... ግንባ እንታገኝ አለች ።

“እኔ ነኝ፤ እኔ ጥላሁን ነኝ፤ ደህና ነሽ ፤ ደህና ከሆንሽ ክረት ልኝኝ”

“ ውሸትህ ነው ፤ ጥላዩ አደለህም ፤ ጥላዩ ታስሮዋል ። ደግሞ... ደምጽህ ሌላ ነው ። ስለዚህ... በሬን እንዳትነካ ፤ እትኩስ በሀለሁ ፤”

“ አረ እኔ ነኝ ፤ ደምጹ የተሰወጠ ስለሮጥሁ ታታ ይሆኝ ነው እንጂ ፤ እኔ ጥላሁን ነኝ ፤ ካንቺና ከኔ በቀር ሌላ ሰው የማያውቀው ምን ምልክት ልንገርሽ ፤ ቆይ ፤ እ... አዎ ፤ ስሰርጋችን ውህ ደግሰን በቲስ እግዚአብሔር ፊት መጋባታችን ምልክት ይሁንሽ ፤ አሁንስ አመንሽኝ ፤ ሶሬ! ” ሲል ጥላሁን ፡ ሶሬያ የደገነችውን ረሽ ወዲያ ጥላ ፤ የደስታዋ ብዛት ሀይልዋን እጥፍ ስላደረገው ፤ በብዙ ችግር እያንፋዋ ቀቀች አምጥታ በር የዘጋችላቸውን ከባድ ጠረጴዛዎች በቅጥበት ወደ ጎን ገፍታ ፤ በሩን ስትከፍት ፤ እሱ ወደሰዋ ፤ እሰዋ ወደርሱ ሮጠው ተገናኙና ፤ ተቃቅፈው እዩ ተላላላሙ ሲላቀሱ ቆይተው ትንሽ ጸጥ ሲሉ፤

“ እሱቲ ቆይ መብራቱን ላብራና ልይህ! ” አለች ሶሬ ።

“ በይ እሱቲ አብራውና እኔም ደህንነትሽን ልይ! ” አለ እሱም ። ከዚያ ፋኑስ አብርታ ባልዋን ስታይ ፤ ልታግደው የማትችል ልቅሶ እንደገና መጣባትና ፤ ራስዋን እቅፋ ውስጥ ቀብራ ፤ ስቅቅ ብላ ታለቅስ ጀመር ። አሁን የደስታ ልቅሶ አደለም ። አሁን የሰራችው ወንጀልና በሱ ምክናያት ፤ እሱን ተከትሎ የሚመጣው የታወቀም ፤ ገና ያልታወቀም ክፉ ነገር ሁሉ ፤ መልኩን አከፍቶ በሚያስፈራራ አህሁዋን ስለ መጣባት ፤ ከሱ ለመሸሽ ፤ እሱን ላለማየት ነው ራስዋን በቅፋ ቀብራ ለይንዋን ሸፍና ፤ እዩ ተንቀጠቀጠች ፤ ስቅቅ ብላ ታለቅስ የጀመረች ።

“ ተይ እንጂ ፣ ምኑው ጸጥ በይ እንጂ የኔ እመቤት ፣ እንኩጥን እግዚአብሔር በደህና አገናኘን እንጂ ፣ አይሆኑ ከንግዲህ ምንም ቢሆን አንለያያም ፣ ስሁን በቃ ጸጥ በይ ” አለ ጥላሁን ፣ ረገጥኝ ሁሉ እየላመ ። ከተጋዘ ደምሮ ሶፊያን እንደዚያንላት ሆኗ ሲብላት አይቶ ስለጣደውት ፣ ሁኔታዋ ልቡን አላላው ። እንዲያ ሲያባብላት ቆይቶ ትንሽ ጸጥ በትል ፣

“ እንዲያውም ዛሬ መዝፈን እንጂ ግልቀስ አይገባንም ነበር ፣ ከነበርሁበት ስሮጥ የመጣሁ ፣ ደህና ካገኘሁኝ የምስራች ነገረሽ ደስብሎን እንድራሳን ብዬ ነበር ” አለ ።

“ ምን የምስራች ነው ? ” አለች ሶፊያ ።

“ ቀኛዝግጥኝ ዳን ሞቱ ፣ ”

“ ቀኛዝግጥኝ ዳን ሞቱ ፣ ምን ገደላቸው ? ”

“ እግዚአ... ፣ ስገር ሰላም እንደሆነ ሁሉ እሰካሁን በሩን ሳንዘጋ ፣ ቆይ በሩን ዘግቼ ተመልሼ እንግርሻለሁ ” አለ ጥላሁን ፣ ለጠዩቀኝው መልስ ሳይሰጥ ፣ ዘመር ብሎ ሲያይ በሩ ተረሰቶ ሳይዘጋ ስለቆየ እንደ መደንገጥ ብሎ ወደዚያ ሲሄድ ። በሩን ዘግቶ ተመልሶ እሰፋው ላይ ሲቀመጥ ፣ ሶፊያ ሂዳ በጎኑ ተቀመጠች ።

“ ምን ... ግን ገደላቸው ? ” አለች የውስጥ ጭንቅትዋን በግራ ሳይ ፣ የተጨነቁ አይኖችዋ የሱን ጠጋ ብላ እያዩች ።

“ እኔ ልሁን ሌላ ... የገደላቸውን አረጋግጧል ልነግርሽ አልችልም ፣ ” አለ ፣ አይኖቹን ሳያረግብ ፊት-ሰፊት ተከሎ የቀኛዝግጥኝ ዳንን ሁኔታ እየተመለከተ ።

“ ምን ግለትህ ነው ? አልገባኝም ፣ ጥላየ ፣ ”

“ ግን ፣ በምን እንዳቆሰላቸው አላውቅም ። ብቻ ተጎልጉሎ የወጣ እንጀታቸውን በግራ እጃቸው አፍነው ይዘው ፣ በቀኛቸው የጎረሰሽገጣቸውን እያወናወፉ በገቡ ... ሲገደሉኝ ፈልገው ኖሮ ተሽሽኔ ስላጡኝ በጣም ተናደው ፣ ‘ በሴት እጅ ከመሞቴም ሌላ ያን ተግሪ ገደዬ ሳልበቀል መሞቴ ነው የሚቆጩኝ ! ’ እያሉ እግዚአብሔርን ሲያማርሩ ፣ ከተሸሸግሁበት በያዝሁት አግርብረት ራሳቸውን ልላቸው ስለናዳ ፣ የብረቱን ቅጭልታ ሰምተው ፣ በሚያስገርም ፍጥነት ዘመር አሉና ፣ ሳያነጣጥሩ ተኩሰው ለትንሽ ሳታኝ ፣ ወዲያው ርጨ እንደያዝሁዋቸው ፣ እኔን በግራ እጃቸው ለመያዝ ሆዳቸውን ሲለቁ ” አለና ፤

አይናቸን ወጥኖ ፡ የተደፋ ራሱን በሁለት አጆቹ አስደገፎ እየወ
 ዘወዘ ፡ “አንጀታቸው ወጥቶ . . . ተዘረገፈ ! ” ሲል ፡ ሁለቱም አን
 ንታቸውን ደፍተው ዝም ብለው ቆዩ ። “ከዚያ” አለ ከዝምታው በሁ
 ዋላ ፡ “ከዚያ የገዛ ሽተጣቸውን ነጥቅ ስመታቸው ወደቅ ። እንዲያ
 ሆነው ቆስለው ፡ እንዲያ አንጀታቸው ሁሉ ወጥቶ ፡ ፍጥነታቸውንና
 ብርታታቸውን ብታይ ትገረግራለሽ ! ” አለና መሬት መሬት እያዩ
 ትገሽ ዝም ብሎ ቆይቶ “ሀ ! ” አለ ፡ ከዚያ ቀና ሲል ። “ሀ ! ” አው
 ነሳም ነበዝ ፍረዋል ፡ ብቻ ያ ፡ የሚያስገርም ጉብዝና ፡ ያ ፡ እንዲያ ያለ
 ብርታት ፡ የኒያ ከፋ ስው ባልነበርና ፡ ከሳቸው ጋር አብሮ ባልጠፋ
 ወይም እሳቸው ሲጠፋ ፡ እሱን ካሳቸው ነጥቱ አስቀርቶ ለበጎ ስሪ መስ
 ጠት የሚቻል በሆነ እንዴት ጥሩ ነበር ፤ የሆነ ሆኖ ወደ ጠቆቻቸው
 ጥያቄ ለመለስና ፤ ወደኔ ሲመጡ አሁን እንደ ነገርሁሽ ከፋኛ ቆስለው
 አንጀታቸው ሁሉ ወጥቶ ስለነበረ ፡ እኔ በመጨረሻ በሁለት ይሁን በሶ
 ስት የሰጥ ጥይት የመታሁቸው እንዲያው ለስሙ ያክል “ገዳያ
 ቸው” ያሰጥኝ እንጂ ፡ ምናልባት ካጭር ጊዜ በሁዋላ መቸታቸው አይ
 ቅርም ነበር ። እንዲያ ሆነው ቆስለው ፡ እንዲያ አንጀታቸው ወጥቶ
 መትረፋቸው ይቅርና ሌሊቱን ማንጋታቸው የሚያጠራጥር ነበር ።
 ስለዚህ ነው . . . “ገዳያቸው እኔ ለሁን ሌላ ፡ እርግጠኛውን ልነገ
 ረሽ አልችልም” ያልሁሽ ፤ ነገር ግን “ . . . ዛሬ ባይሆን የሁዋላ
 ሁዋላ ልገደሳቸው ቆርጫ ነበር ! ” አለ ንግግሩን ሲጨርስ ለ መስጣት
 በሚያስችግር ዝቅተኛ ደምፍ ።

“ ደግሞ ሌላው ያልገባኝ ነገር . . . ታሰረህ አልነበረክ ? እንዴት
 አድርገህ ነው ሲገቡ ከታሰርህበት ሸሽተህ ለመሸሸግና ሁዋላ እሳኝ
 ወን ገደለህ ለማምለጥ የቻልህ ? ”

“ ወይዘሮ እጽገነት ፈተውኝ በስርቆሽ በር አብረን ወጥተን ልና
 መልጥ ስንሰናዳ ነው ቀኛዝማች የደረሱ ። ”

“ ወይዘሮ እጽገነት ፈተውህ አብራሻሁ ልታመልጡ ! እንዴት
 እባክህ ? ” አለች በጣም ገርሞሞት ።

“ ዛሬ ተወርቶ የሚያልቅ አደለም ፤ አሳድሮ ያውለናል ፡ ሶሬ ! ”

“ እንዲያው ባጭሩ ! ”

“ እንዲያው ባጭሩ . . . ቀኛዝማች በሂደብት የሚያደሩ ፤
 ያለዚያም በጣም የሚያመሹ መሆናቸውን ስለሚያውቁ ፡ እንቺ የላ
 ከሽልኝን ራት አስይዘው በስውር መጥተው እያጽናኑኝ ስበላ ፡ በኔ

ገር ሳቢያ የድሮ ባላቸውን እናሳንና ለካስ ቀኛዝማች የቤቱን ሰው ሁሉ አሳድመው “ጥፋ” ብለዋቸው ፣ እሳቸውም በጥይት ተሙቶ ሲወድቅ ባይኖሩት ስለዩ ሁዋላ “ጥፋ” ብለው የነገሩዋቸውን አምነው ናሮ የልጅ ዛሬ ሸፍቶ እዚህ አገር ጫካ መኖሩንና ፣ ሲመሽ ሁልጊዜ ጨለማ ለብሶ ቀኛዝማችን ለመግደል ከተማ እዩ-ገባ ማደሩን ስነግራቸው ... ምን ልበልሽ ፣ ቋራሽ አእምሮዎቸውን አጥተው እኔንም እስደነገጠውኝ ። ሁኔታቸውን ብታይ ያስለቅሱላል ፤”

“ እንዴት ፣ ባንድ ከተማ አብረው እዩኖሩ በህይወት መኖሩን እንኩዎ አያውቁም ነበር ማለት ነው ፣ የማይታመንኩ ነው ፤” አለች ሶፊያ ፣ በመገረም ።

“ እኔም ተገርሜ ‘ እንዴት ነው ’ ብዬ ብጠይቃቸው ፣ ‘ ካጥር ወጥቼ ሰው የማላይ ፣ ሰው ገብቶ የማያየኝ እስረኛ ነኝ ፤ እንዳንድ ጊዜ እንደናንተ ተጋብዘው ፣ ወያኖ ለስራ ከሚመጡትም በቀኛዝማች ፣ ወያኖ በጠባቂዎች ፊት ስለሆነ የምንገኘኝ ፣ የድሮ ባሌን ወራ ቅርብ ስሙን ማንሳት ይፈራሱ ፤’ አለኝ ።”

“ ታሪክ ነው ፣ ታዲያ እንዴት ፈቱህ ? ”

“ ቀኛዝማች እብታቸው ሰው ሲያስሩ ዘበኞችን እዩጠረጠሩ የግርብረቱን ጉዋጉንቸር መቆለፊያና መፍቻ እሳቸው አንዲይዙ ስለ ሚሰጡላቸው ዛሬም ይዘውት ነበር ።”

“ አሁን እንዴት ሆኑ ? ”

“ እንጂ ፣ የት እንደ ደረሱ አላውቅም ፤”

“ እንዴት ፣ አብራሻሁ አልነበራችሁም ? ”

“ ከቀኛዝማች ጋር ስንታገል ቆይተን በሽጉጥ መትቻቸው እንደ ወደቁ ዘወር ብል ከነበሩበት ቦታ አጣሁዋቸው ። ወዲያው ተዘግቶ የነበረው የጉጥሮ በር ተከፍቶ ስላዩሁ ፣ በዚያ ሮጫ ወጥቼ የቤተን ዙሪያ ሁሉ ፈልጌ ላገኛቸው አልቻልሁም ። በሁዋላ ተኩሱን የለሙ ዘበኞችም ፣ እሽከሮችም እዩተንጫጫ በፊት በር ስለ መጡብኝ ፣ በጉ ጥሮ በር ወጥቼ መሸሸጊያ ፍለጋ ወደ አጥሩ ብሄድ ፣ እዚያም የተ ከፈተ በር ስላገኘሁ በዚያ ወጥቼ መጣሁ ። ቀኛዝማች ከመምጣታ ቸው በፊት ለማምለጥ ስንሰናዳ ፣ ‘ በምእራብ በኩል ስርቆሽ በር አለና በዚያ ወጥተን እናመልጣለን ’ ብለውኝ ስለነበረ ... ያ በር እኔ የወጣሁበት መሆኑ ነው ፣ እሳቸውም በዚያ ወጥተው ያመ ለጡ ይመስለኛል ፤ ያለዚያ ክፍት አይሆንም ነበር ።”

“ ወጥተው ይሆናል ። ታዲያ ባላቸውን ያገኙ ይሆን ? ”
“ እትጠርጥሪ ! እንዲያውም እስካሁን ሳይገናኙ አይቀሩ ! ተኩሱን ሲሰማና ግርግሩን ሲያይ : መጀመሪያ እዚያ የሚደርስ እሱ ነው ! ”

ሶሬያ ዝም ብላ አንገትዋን ደፍታ መሬት መሬት ስትመለከት ቆይታ ከዚያ ወደ ባልዋ ቀና አለችና :

“ ይህ ሁሉ ታላላቅ ክፉና መልካም ነገር ባንድ ቀን አይበዛም፤ እያንዳንዱ : ሰብቻው አንድ ቀን ቢደርስ ለብዙ ቀን መገረም ይበቃ ነበርቱ ! አሁን ግን ሁሉም ባንድ ላይ ተደባልቆ : ባንድ ቀን ደረሰና : ለማዘን ይሁን ለመደሰት : ለመገረም እንኩዋ አስቸገረ ! እኔ አሁን ደስ ብሎኛል ? አዝኛለሁ ? ወይስ ገርጥኛል ? ምን እንደሚሰማኝ በጭራሽ አላውቅም ! ደንዝዣለሁ ! ”

“ እንዴት ? አልገባኝም : ሶሬ ! ”

“ አንተ ነጻ ሆነህ በደህና መገናኘታችን ደስ የሚያሰኝ ነው ። ወደዘሮ እጽገነትንና ባላቸውን የሚገጥማቸው እድል : በጎ ይሁን ክፉ አለመታወቁ ልብ በቁዋፍ አቁሞ የሚያስጠብቅና በጣም የሚያሳድስ ሳስብ ነገር ነው ። የቀኛዝማች ሞትና በሳቸው ጭት ምክናያት ሶስት አመት ደክመን ያቆሏቸዋል ንብረትና ስራ መበላሸት : ይልቁንም ከሁሉ የበለጠ የመገንባት አላማ መፍረሱና ከንግዲህ አንተና እኔ ምን እንደምናደርግ : ወይም ምን እንደምንሆን ለማወቅ በማንኛል በት ሁኔታ መገኘት በጣም የሚያሳዝን ነው ። እየውልህ እንግዲህ ይህ ሁሉ ባንድ ላይ ተደባልቆ ባንድ ቀን ደረሰ ! ታዲያስ ! እንዘንገደስ ይበለን ወይስ ይገረመን ! ”

“ እንደኔ አስተያየት ” አለ ጥላሁን : ምሽቱን አተኩሮ እዩ ተመለክተ ሲሰማ ቆይቶ ። “ እንደኔ አስተያየት : ዛሬ የደረሰው ታላቅ ነገር አንድ ብቻ ነው : እሱም የቀኛዝማች ዳኝ ጭት ነው ! ሌላው ሁሉ እሱን ተከታትሎ የመጣ : የሱ ዘርፍና ቅርንጫፍ ነው ። ደሮ ውንም : ‘ አንድ ታላቅ ነገር ደረሰ ’ የሚባለው : በራሱ ታላቅነት ብቻ ሳይሆን : እሱን ተከታትለው ብዙ ታላላቅ ነገሮች እንዲደርሱ ስለሚያደርግ ነው ። ስለዚህ የቀኛዝማች ዳኝ ጭት : የኒያ የመልካም ስራና የመልካም ስራ ጸር መወገድ : ላሁን ብቻ ሳይሆን ለወደፊትም የመልካም ስራና የመልካም ስራ መለናከል መወገድ : አውራ መገደ

መጠረግ ፣ ስለሆነ በጣም ደስ የሚያሰኝ እንጂ ፣ ምንም የሚያሳዘን ነገር የለበትም ።”

“ በጠቅላላ አነጋገር . . . እንደምትለው ሊሆን ይችላል ፣ ማለት የቀኛዝማች መጥፋት ፣ መልካም እየሰሩ በሰሩት መልካም ስራ ደስ መስኘት ለሚመኙ ሁሉ ጥሩ እድል ሊሆን ይችላል ። ነገር ግን . . . ላን ተና ለኔ አይሆንም ጥላያ ፣ ከንግዲህ አንተና እኔ በቃን” አለች እንባ ያዘሉ አይኖችዋን ፊት ለፈት ተክለ ።

“ እንዴት በቃን ? ሰምን በቃን ?” አለ ጥላሁን እንደ መቆጣት ብሎ ።

“ እንዴት በቃን ፣ አገረገዥ መግደልህን ረሳኸው ? እንኩዋን አገረገዥ ሌላስ የገደለ ፣ መሰቀል በታምራት በቀርለት ፣ ወሀኒ ቤት ገብቶ መሰቃየቱ ቀርቶ ነው . . . ታላላቅና መልካም ስራ እዩሰራ ደስ ሲለው እንዲገር የሚረቀድለት ? እንዳንድ ጊዜኮ . . . የምታስገርም ነህ ፣ ጥላያ ፣”

“ ልክ ነው ፣ እውነትህ ነው ፣ የማስገርም ነኝ ፣ አሁን ሳስ በው እኔንም ገረመኝ ፣ ህ ፣ እሳቸው ስምቴ ሳይ ፣ እኔያ የመልካም ስራ መሰናከል ከመንገድ መወገዳቸው የሰጠኝ የደስታ ብዛት ፣ የኔ እጅ የሰራውን አስረሰቶ ፣ በኔ የሚደርስብኝን እንዳላይ ሸፍኖኝ ጥር ጥል ፣” አለ ፣ ግንባሩን ቆጥር ፣ ፊታ እያደረገ ትንሽ አጥልቆ ሲያ ስብ ቆይና ።

“አሁን ከዚህ ከመሄድ የተሻለ ሌላ ነገር አይታዩኝም ፣ ጥላያ ፣ ያውም አሁን ነው እንጂ ከቆዩን እንያዛለን ፣”

“ ህ ፣ ይገርማል ፣ ‘ ድል ነስቶ መሸሽ ’ ማለት ይሄ ነው ፣ የመ ልካም ስራ ጠላታችን ጠፍተው ፣ እንቅፋቱ ተከልቶ ፣ መንገዱ ተጠርጎ ፣ ወዳለምነው የተቀደሰ አላማ ባጭር ጊዜ ለመድረስ በምንገሰግስበት ጊዜ ፣ በክፉ አጋጣሚ እኔያ ክፉ ሰው በሌላ እጅ የሞተ ፊላቸውን ተሸክመው አምጥተው ስላሳቀፉኝ ፣ ነፍስ ገዳይ ሆኖ ፣ ሁሉንም ጣጥዬ መሸሽ ፣ እንዴት ያለ ክፉ አጋጣሚ ነው ፣ እስቲ . . . መሞታቸው ሳይቀር ፣ እዚያው በቆሰሉበት ቢሞቱ ፣ ያለዚያም ያንድና የሁለት ሰአት እድሜ ከድሜ ይቆጠር እንደሆነ ፣ ወደኔ በመምጣት ፈንታ . . . እቤታቸው ገብተው ፣ ያን ያክል ቆይተው ቢሞቱኮ ይህ ሁሉ አይደርስብንም ነበር ፣” አለ ፣ ምሽቱን ፊት-ለፊት አተኩር እያዩ ።

“ ያም ቢሆን . . . ያም ቢሆን አይቀርልንም ነበር ለሌሎች ፣ ለይናች ዋን ከባልዋ አንስታ አመራት ላይ ተክላ ስትተክህ ቆይቶና ።

“ እንዴት ፣ ያም አይቀርልንም ነበር ? ”

“ በቆሰሉበት ቢሆኑ ፣ ወይም እቤታቸው ገብተው ፣ አንድም ይሁን ሁለት ሰአት ቆይተው ቢሆኑ ፣ የሰራነውን ሁሉ እፍርሰን ወደፊት የምንሰራውን ትተን ከመሸሽ ለናመልጥም ነበር ፣ ይልቅ ጊዜ ሳናጠፋ ፣ የምንደዘውን ትናንሽ ነገር እንያዝና ቶሎ ከዚህ እንሂድ ። ”

“ እንዴት ? ”

“ ቀኛዝግታችን ያቆሰልሁቸው እኔ ነኝ ፣ ጥላዩ ፣ ስለዚህ እዚህ ቤት ቢሆኑ እኔ ለመግደሉ ያስከር ስለማያሻው እቤታቸው ገብተው ቆይተው ቢሆኑ ፣ ግን እንደ ገደላቸው መናዘዘቸው ስለማይቀር ፣ ወን ጀሉ ዘድሀሮ ከፊላችን አይወርድም ነበር ። “ አንቺ ? ቀኛዝግታች . . . እዚህ ቤት መጥተው አቆሰልሻቸው ፣ እንዴት ? መቸ ? ” ለሰ ጥላሁን፣ ከድንጋጤው የተነሳ የንጉሠ ስራት ያልተከተሉ ቃላት አከታትሎ እንጎድጉዶ ።

ሶፊያ ፣ ቀኛዝግታች ዳኝ ግታውን በብዙ አሸከርኛቸው ታጅበው መጥተው ፣ እግቢዋ ከገቡ ጀምሮ አቆሰላቸው እስኪሄዱ እሳቸውም፣ እስካለ ያደረጉትን ሁሉ አንድ ሳይቀር ሰጥላሁን ስትተርክለት ታሪኩ ድርጊቱን መልሶ ለምጥቶ በጉልህ ስላሳያት ፣ የፍርሀት የቁጣ ፣ የሊቃና እነሱን የመሳሰሉ ስሜቶች ሲለዋወጡባት ከፊትዋ ይታይ ነበር ። ሶፊያ ታሪክዋን ተርክ ስትጨርስ ፣ ጥላሁን የተሰማውን ምረት የሚገልጽበት ቃል ስላጣ ተነስቶ ፣ እጆቹን በግራና ቀኝ ኪሶቹ አግብቶ ፣ አፋም ፣ ፊቱም በንዴት እየተንቀጠቀጠ ከወዲህ ወዲያ ከወዲያ ወዲህ ፣ ዝም ብሎ ሲንጎራደድ ቆይቶ ፣

“ አየ ጉድ ! ” አለ ። “ አየ ጉድ ! በስልጣን ስም እኔን በግርብ ረት አስረው እቤታቸው ውስጥ ዘገብኝና ፣ የታሰርሁበትን እግር ብረት ሰብራ ፣ ቤት ቀድጄ እንዳላመልጥ ፣ በስልጣን ስም በዘበኛ ተክብቤ እንድጠበቅ አደረጉና ፣ እሳቸው ሚስቱን ሲደፍሩ ጨለግ ለብሰው እቤቴ መጡ ፣ ይህ ሁሉ በስልጣን ስም ፣

ሀ ፣ አየ ስልጣን ፣ የሰው ሀይወትና ንብረት ፣ መብትና ነጻነት እንድታስከብሩ የሀይል ሁሉ ባለቤት ሆነሽ ፣ ከሁሉ በላይ ከፍ ብለሽ የቆምሽ ስልጣን ፣ አንቺ ራስሽ ሀይል የሰጠሻቸው ለመጸኛች ፣ በሰጠሻቸው ሀይል ከቆምሽበት የከብር ቦታ ነትተው ለውርደው እንዲህ ላለ

ወራሽ ስራቸው መጋረጃ ሲያደርጉሽ ዝም ብልሽ መጎተት ! እኖ ስልጣን !
 ከቶ ምንድነሽ ? ትንሹን ትልቅ : ድሀውን ሀብታም : ትሁቱን ኩሩ
 ስታደርጊ : የትልቅነት : የሀብትና የኩራት ሁሉ እመቤት ትመስ
 ያለሽ ! ነገር ግን ደግሞ እንደገና ተመልሰሽ : ትልቆች ላደረግሻቸው
 አመጸኞችና ሀብታሞች ላደረግሻቸው ስታገለግይ : የራስሽ
 ፈቃድ የሌለሽ : የሚያገዙሽን ብቻ የምትፈጽሟ ባሪያ ነሽ ! እኖ
 ስልጣን ! እረ ባህሪሽ ምንድነው ? ለሌሎች ሀይል ስትሰጣሽ : ሀይል
 የማያልቅብሽ : የሀይል ሁሉ ፈጣሪ ትመስያለሽ ! ነገር ግን አመጸኞች
 በለገሰሻቸው ሀይል አንችኑ ራስሽን ጠምዘው : ቆልምመው : አለበ
 ታሽ ሲያውሉሽ የምትመክችበት እንኩዋ ሀይል የለሽም ! ስልጣን !
 ያነሳሻቸው በጭቃ ጥለው ሲረጋግጡሽ : ያስጌጥሻቸው ሲያጎሳቁሉሽ
 ያከበርሻቸው ሲያዋርዱሽ : ጌቶች ያደረግሻቸው ባሪያ ሲያደርጉሽ :
 የማትበቀይ ከሆንሽ : በስምሽ የተጠቋ ሁሉ አንቺን የሚበቀሉበት ጊዜ
 ይመጣል ! ” ሲል ያች የሚወቅሳት ስልጣን እዚያ በፊቱ እንደ ቆመች
 ሁሉ አይኖቹን ፍጥጥ አድርጎ ፊትሰፊት ተከሎ ፤

“እዚህ ቤት ፤ ቤቶች ፤ ቤቶች ፤ ተኝታችሁዋል ? ” አለ አንድ ድምፅ
 ከዚያ ጥላሁን መናገሩን ትቶ : ከሶፊያ ጋር ላጭር ጊዜ የጥያቄ አይን
 ከትለዋወጡ በሁዋላ : የጎረሰ ሽጉጡን ከጠረጴዛው ላይ አንስቶ ራት
 ለፊት ደግኖ : ወደ በሩ ጠጋ አለና “ማነው ? ” አለ ።

“እኔ ጉደታ ራጎ ነኝ ፤ ከፈቱልኝ ” አሉ ባላምባራስ ጉደታ ።

“አቤት ፤ ያንት ያለህ ! እንዲያ አገር ሲሸበር : ከተኩሱ ብዛት የተ
 ነሳ እንዲያ ... ሰማይና ምድር የተደባለቀ ሲመስል : እናንተ ምንም
 እንዳልሆነ ሁሉ እዚህ ዝም ብላችሁ : አርፋችሁ ተቀምጣችሁዋል ? ”
 አሉ ባላምባራስ : ጥላሁን ሲከፍትላቸው እዩሮጡ ገብተው ።

“ምን እናድርግ ? ወይት እንሂድ ? ማን በማን ላይ መሆኑን እና
 ጡቅም እንጂ ... ተኩሱንማ እንሰማለንኮ ! ” አለ ጥላሁን ።

“ህ ! ምን እናድርግ ! ሽሽዋ ! ከዚህ ዘወር ብላችሁ : ወደ ጫካ ሂዳ
 ችሁ ብትቆዩ ይሻላል ፤ ከዚያ በሁዋላ የምታደርጉትን እዚያ ሆናችሁ
 ትማከራላችሁ ። ”

“ለምን ? በምን ምክናያት እንሸሻለን ? ” አለ ጥላሁን : ከምሽቱ
 ጋር ከተያዩ በሁዋላ ።

“ቆኛዝማች ዳኛ ጥተዋል።” ገዳዮች ናቸው። ተብለው ከተጠረጠሩትም አንዱ አንተ ነህ። ምክናያቱ ወድቆ የተገኘው አንተ ታስረህ በት በነበረው ቤት ስለሆነና፤ አንተ ከዚያ ሰብረህ በመጥፋትህ ነው። ሌላው ተጠርጣሪ የሚሰቱ የድሮ ባል ነው። ስለዚህ፤ ነገሩ እስኪጣራ ገለል ብላችሁ ብትቆዩ ይሻላል። ያለዚያ፤ እንጋት ላይ፤ ቦሊሶች ቤታችሁን ከበው ሊይዙዋችሁ ነው።”

“እስቲ ትንሽ ቁጭ እንበልፍ የሆነውን ሁሉ ረጋ ብለው ይንገሩን አባባ” አለ ጥላሁን፤ ባላምባራስ መቸኮላቸው ከሁለመናቸው በግልጽ ይታይ ስለነበረ።

“አይ . . . ጊዜ ባናጠፋ እወድ ነበር !” አሉኛ ባላምባራስ፤ ሁሉም እንደ ተቀመጡ የሆነውን ለጥላሁንና ለሶራያ መንገር ጀመሩ።

“ሰው መሆን የማያስመኝ ነገር ነው፤” አሉ የተደፋ ራሳቸውን በጃቸው አስደግፈው እየወዘወዙ። “ቆኛዝማች ዳኛ፤ ያ ማን አሉብኝ ባይ፤ ፋብገ፤ ሆዳ ተዘንጥሎ፤ እንጀቱ ወጥቶ ተዘርግ፤ ሌላ አካላት ሁሉ በጥይት ወንፈት ሆኖ ወድቆዋል፤ መቸሰ የብርታቱ ነገር የሚያስገርም ነው፤ ለብርታቱ ከከፋቱ በቀር ተወዳዳሪ የለውም። እንዲያ እንጀቱ ከሆዳ ወጥቶ ተዘርግ፤ እንዲያ የትከሻው አጥንት ደቅቆ፤ ቦሊሶች ደርሰው ኑዛዜውን እየጸፉ፤ በጽፈት መፈረም ስላልቻሉ በጣቱና በግህ ተሙ እስኪያትሙ፤ ነፍሱ ከስጋው አልተለዩችም። ነፍሱ ካለፈች በሁዋላ ቦሊሶች ለብቻቸው ተሰብስበው፤ “ቆኛዝማች ዳኛ ገዳያቸው ጥላሁን ፈይላ መሆኑን እንጂ፤ የትኛው ጥላሁን ፈይላ መሆኑን ለይተው ሳይናገሩ ነፍሳቸው ስለሰፈችና፤ እስተማሪ ጥላሁን ፈይላ ጫካ በመግባቱ ምንም ማድረግ ስለማይቻል፤ የቃልቻ ጥላሁን ፈይላን ቤት እንጋት ላይ ከበቦ ወዲያው እሱን መያዝ ነው።” ብለው ሲወሰኑ በዉለማ ጥግ ይገር ቆሜ ሰማህዋቸው። ስለዚህ ነው . . . በጊዜ ገለል ብላችሁ እንድትቆዩ ልነግራችሁ እዩርጥሁ የመጣሁ።”

“የቆኛዝማች ዳኛ ገዳይ እስተማሪ ጥላሁን ለመሆኑ፤ የሚሰታቸው መጥፋት ዋና ምስክር ስለሆነ፤ ‘ቃልቻ ጥላሁንን መያዝ አይገባንም’ ብለው የተከራከሩ ፖሊሶች ነበሩ። ነገር ግን በተለይ አለቅዩው፤ ‘ቃልቻ ጥላሁን ከታሰረበት ሰብሮ መጥፋቱና፤ ቆኛዝማች እዚያ ወድቀው መገኘታቸው፤ ለወንጀሉ ስራ ካስተማሪ ጥላሁን የበለጠ ባይሆን ያላነሰ ባለቤት ስለሚያደርገው፤ እሱን ይዘን መመርመርና ማጣራት አለብን’ ስላለ፤ በዚህ ወሰኑ። ስለዚህ፤ የየኪ ፖሊስ መርምሮ እስኪያጣራ፤ ‘አህያ ቅንድ ታበቅላለችና’ የሚሻለው አስቀድሞ እነሱ ጥፍር ውስጥ አለመግባት ነው፤ ልጆቼ!”

“ከንጋት በፊት ቢመጡህ?” አለች ሶፊያ ።

“ሌሊቱን ከበን እንደር” ያሉም ነበሩ፤ ነገር ግን፡ “ድንገት ነቅቶ የተሰበሰበን እንደሆነ አደጋ ሊደርስ፤ እንዲያውም ነፍስ ሊጠፋ ስለሚችል፤ እንጋት ላይ ቤቱን ከብቦ ወዲያው እጁን እንዲሰጥ ማድረጉ ይኸ ላል” የሚሉት ስለበዙ በዚህ ወሰን ። ይህን እንጂ፤ ምንጊዜም አሳባቸውን ሊለውጡ ስለሚችሉ፤ ‘እሁኑን የሚደረገውን ሁሉ አድርጎ፤ ቶሎ ገለል ማለቱ ይኸላል’ ያልሁዋችሁ ... ለዚህ ነው ።”

“እርስዎ ወዲህ ሲመጡ ፖሊሶች እዚያው ፍረዋል?” አለ ጥላሁን ።

“ሁዋላማ፤ ህዝቡ ጥሶ ገብቶ የቀኛዝማች ዳኘን ቤት መዝረፍና በሚዘረፍ ነገር ላይ እሰበሱ መታኮስ ሲጀምር፤ ሁሉም ካደጋ የሚሰውርና የሚዘረፍ ነገር የሚገኝበት ጭመሰሰው እሸቅድድሙን ያዘ ። ወዲያው ተኩሱ ሲጀመርና ሽብር ሲነሳ፤ ፖሊሶች ራሳቸው ተበራገው እየተነሱ በየፊናው ስለ ተበታተኑ፤ እዩጂሱ ሲያትሙ ያመኹትን ኮዛዜ እንኩዋ ከነሳጥኑ እዚያው ተሰብስበው ባመኹበት ጥለውት ሄደው ጣዎች ... እነ ፎሪ ሲሻሙት አዩሁ ።”

“ሳጥኑስ ምን ሳጥን ነው?” አለ ጥላሁን ።

“ምን እንደ ሆነች አላውቅም ፤ ቀኛዝማች ዳኘን ጋሽ ጃግሬውን አስይዞ በሚሄድበት ሁሉ የማይለያት፤ ትንሽ ባለማንጠላጠያ የብረት ሳጥን ናት ።”

“ታዲያ” ፖሊሶች ህዝቡ ቤት ሲዘርፍና ተኩሱ ከፍቶ ሽብር ሲያነሳ ... ዘረፋውን እንዲተውና ጸጥታ እንዲከበር በማድረግ ፈንታ እነሱም እንዲያላለው ህገ-ወጥ ስራ ተባባሪዎች ሆኑ?” አለ ጥላሁን ።

“ወይ ዘረፋ ማስተውና ጸጥታ ማስከበር ... ር ፤ የቀኛዝማች ዳኘን ራሳ እንኩዋ እንዳይገፈፍ ማድረግ አልቻሉም ፤ ራሳው ተገፍሮ፤ ልብ ሰን ሰው ስለ ተሻግረው፤ ራቅቱን የተለበሰበ ግንድ መስሎ እዚያ ወድቆ ዋል! ፖሊሶ ... ሰላም በሰፊነበት፤ ህግ በተከበረበት ጊዜ፤ ህግን ተመርኩህ፤ ባንድ ወይም በጥቂት ሰዎች ላይ ነው እንጂ ጉልበት፤ ህዝብ ባንድ ላይ ሆኖ ህግን ሊጥስና ሰላምን አፍርሶ ሲነሳ፤ ፖሊሶስ ቢሆን ምን ጉልበት አለው መሰለህ፤ ልጄ! እንዲያ ባለው ጊዜማ፤ ፖሊሶም እንደ ሌላው ሰው ሁሉ የራሱን ደህንነት ፈላጊ ነው ፤ ይልቅ ጊዜ ሳይባክን የማይቀር የማይቀረውን ነገር ያዙና፤ ቅድም እንዳልሁዋችሁ፤ ከሶ ሊሶች አይን ሰወር ብላችሁ የምትቆዩበትን መንገድ እናብጅ ፤ እዚህ አጠገባችን፤ ካውሬ በቀር ሰው የማያውቀው፤ አንድ ማለፊያ ዋሻ አለ ። ነገሩ እስኪጣራና የምታደርጉትን ወደ ፊት እስክትወስኑ፤ ልውሰዳችሁና

እዚያ ቆዩ ። እዚያ የፈለግኩትን ያክል ብትቆዩ ። “ፈላጊ ያገኘናል” ብላችሁ የምትሰጡት ነገር አይኖርም ። አባቴ ፣ ለእኛ ላንድ አሸከራቸው ብቻ ነበር ያላዩን፤ እሱ ሞቶዋል።”

“እስኪ ሳጭር ጊዜ ይቅርታ ያድርጉልንና ፣ ሶሬያና እኔ ተነጋግረን እንምጣ ፣ አባባ ” ብሎ ጥላውን ከምሽቱ ጋር እምኝታ ቤታቸው ገብቶ ፣ ተመክክረው ሲመለሱ ፣ የወሰኑትን ለባላምባራስ ነገራቸው ።

“አባባ” አለ ጥላውን ፣ ሶሬያ ከባላምባራስ ጎን ስትቀመጥ እሱ አፈቃቸው ቆሞ ። “አባባ ፣ እሁኝ እንደ መከፋን ከዚህ ወጥተን ለጊዜው ወደሚያላዩን ሰዓራ ቦታ ሄደን እንቆያለን ። ከዚያ ወዴት እንደምንሄድ ገና አናውቅም ፣ ብቻ እንደገና ወደዚህ የምንመለስ አይመስለንም ። ስለዚህ ፣ ባለቤቱና እኔ እዚህ ሶስት አመት በቆይንበት ጊዜ የሰራናቸውን ለመሰራት የጀመርናቸው ፣ ለዚህ አገር ህዝብ መጠነኛ ኑሮ እጅግ አሰፊ ላጊ ናቸው ። ነገር ግን ጥቅማቸው ሳይለመድ እኛ ባለመኖራችን የተቆየረጡ እንደሆን ፣ ጭራሹን ሲጠፉና ድካማችን ሁሉ መና ሆኖ ሊቀር ይችላል ። ስለዚህ ፣ ስራችን እንዲቀጥል ህዝቡን የማበረታታቱንና የመምራቱን አደራ በርስዎ ላይ ጥለን ለመሄድ ተመክክረን ወሰነናል ። ይህን እሺ ቢሉን ሶስት አመት የደከምንው ድካም ከገቱ ሆኖ እንዳልቀረ ፣ የዚህ ክፍል ህዝብ በገዛ ጥራቱ ኑሮውን እንዲያሻሽል በትንሽዋ እውቅታችን መጠን ያስተማርነው ትምርት እንደማይረሳ አምነን ፣ አላባችን ወደ ህዋላ ሳይጎትተን ፣ ደስ እያለን ወደምንሄድበት እንሄዳለን ።

“ ሁለተኛ ፣ እርስዎም እንደሚያውቁት ፣ ይህን ቤት መሬቱን በገንዘባችን ገዝተን የሰራነው ፣ ተከራካሪ የሌለበት ስለሆነ ፣ ደጃዩ በጎረቤት ፣ ማጁት በመለስ ፣ በውስጡ ያሉውን እቃና ቤቱን እንዲኖሩበት ፣ ቢረዳ ጎም እንዲሸጡት ፣ እንዲለውጡት ፣ በስጦታ ሆነ በውርስ ለሌላ እንዲያበተላልፉት ፣ ንብረት አድርገን ስጥተንዎታልና ፣ ፈቃድዎ ሆኖ ቢቀበሉን አሁን እንፈርምልዎታለን አባባ ።

“ ሶስተኛ ፣ ለዚህ አገር ጣማዎች፣ መሰንገዎችና ሸኮዎች፣ ካሁን ቀደም ካከፋፈልናቸው መሬት ሌላ ፣ ጮና በዘመናዊ እቅድ ያለማነው አንድ ጋሻ መሬት ፣ ወብቱ በስማችን ገዝቶ የሰጠን ፣ ሀጋዊ ርስታችን ስለሆነ ፣ እነዚህ የቆጠርሁዎቸው ወገኖች ፣ አብረን ያቁዋቁዎምነውን ማህበር ሳያፈርሱ ፣ የጋራ እዩሰሩ ፣ እርስዎ መሪያቸው ሆነው እስከሚቆዩበት ጊዜ ድረስ ፣ ከትርፍ ከመቶ አስር ካነሱ በሁዋላ ፣ ቀረውን ትክክል እንዲካፈሉ የጋራ ርስት አድርገን መስጠታችንን ፣ እሁን እንፈርማለን አባባ ።

“ አራተኛ፣ የሀልና የቡና ወፍጮቻችን፣ ምንም እንኳን እኛ በገንዘብ ላይ የገዛናቸው ቢሆኑ፣ የግህበት ገቢራት እንዲሆኑ ወሰንን ከዛሬ ቀደም ስለ ፈረምን፣ አሁን እንደገና መፈረም የሚያሻ አይመስለንም ። ነገር ግን ሰፊና እኔ ግህበትተኞች በመሆናችን፣ ከወፍጮቻችን ገቢ ይደርሰን የነበረውን፣ የገልግሎት ትምርት ቤት ለሚገደለው አንዳንድ ነገር መውደብ እንዲያደርገው መስጠታችንን፣ አሁን ፈርሞን ለርስዎ እንወጣለን ። ”

“ ከዚህ በተጨማሪ የምንገባለን ምንም እኛ ገንጠል... ለመልካም ስራ እንቅፋት የነበሩትን ሰው፣ እግዚአብሔር እኛን መሳሪያዎቹ አደርጎ ካስወገዳቸው፣ ከገንዘብ ወዲያ ምንም ቢሆን፣ ሰይጣን ካልሆነ፣ መልካም ስራ ቢጠፋ የሚወድ ሰው ባላቸው እግር ይተካል ብለን የማንጠረጠር መሆናችንን ነው ። ስለዚህ፣ የህክምናውና የትምርት ስራ መቅረብ ግዴታ ቢሆንም፣ የተሰሩት የውሃ ግድቦች፣ ገንዘቦችና ማጠራቀሚያዎች፣ የያንዳንዱ ሰው የጉዋር አታክላትና የሩት አዝመራ አጠባበቅ፣ በሽታን ለመከላከል የተቆፋጠሩ የጽዳት ደንብና እኒህን የመሳሰሉት ጠቃሚና በመሰመድ ላይ የነበሩት ሰራዎች እንዳይበላሹ... አይራ !” አለ፤ እሱና ምሽቱ ሶስት አመት የዚህ ቤቅደበት ጊዜ የሰሩትን ስራ፣ የፈጠሩትን ልዩ ልዩ አስደናቂ ነገር ሲጻጻጩ፣ ሦሁሉ ሊጠፋ፣ እንዳልነበረ ሊሆን የሚችል መሆኑ ጭምር ስለታዩው፣ እንደ እዩተናነቀው ። የባሉ ምን ሁኔታ ስታይ ለሚቱ ከሱ ወደስዎ ተላላጊና ሰሪያም አንገትዎን ደፍታ ታለቅሱ ጀመር ። ”

“ ሀ ! አልተሳሳትሁም ! ካንተ በቀር እንዲህ ያለውን ስራ ለመስራት የሚደፍር ሌላ እንደሌለ የገመትሁት ትክክለኛ ግምት ነው !” አሉ ባላምባራስ ለመስማት በሚያስችገር ዝቅተኛ ግምት፣ ጥላሁን ሲናገር አንገታቸውን ደፍተው ሲያደምጡ ከቆዩ በሁዋላ፣ ለመሬቱ እንደሚናገሩ ሁሉ መሬት መሬቱን አትኩረው እያዩ ። ከዚያ ቀን ብለው የባለና ምሽቱን አይኖች በንባ ቀልተው ሰላዩ፣

“ ለምን ታለቅሳላችሁ ! አታልቅሱ እንጂ ! አታልቅሱ ልጆቼ ። የሚያስፈክር እንጂ የሚያስለቅስ ነገር የለም !” አሉ ።

“ ደግሞ ልቅሶ ይብዛብን ! የመጣንላት አይነተኛ አላማኮ እልም ብቻ ሆኖ ቀረ አባባ ! ከዛሬ ቀደም የተሰሩት አንዳንድ ነገሮች እንኩዋ አሁን አደራ እንዳልነዎ እርስዎ ከተከታተሉዎቸው አይጠፋ ይሆናል ። በጠቅላላው ህዝቡ ራሱን በራሱ እዩረዳ ኑሮውን እንዲያሻሽል ለማስተግር ያቀድነው አይነተኛ አላማ ግን ቀረ !” አለ ጥላሁን ። ባላምባራስ፣ ጥላሁን ለተናገረው መልስ ሳይሰጡ አይኖቻቸውን እመሬቱ ላይ ተክሰው፣ ዘለግ ላለ ጊዜ ዝም ብለው ሲመለከቱ ቆይተው፣

“እግዚአብሔር . . . ረዥም እድሜ፣ የማቱሳሳን የሚያክል እድገት ስጥቶህ፣ በዚያ ሁሉ እድሜ ለዚህ አገር ህዝብ ስትሰራ ብትኖር፣ ዛሬ በዚች ዛንድዋ ሌሊት ያደረግህለትን ያክል ልታደርግለት አትችልምና፣ ይልቅ ሳታዝኑ፡ ሳትጸጸቱ ደስ እያላችሁ ሂዱ ። ሌላው . . . ይህ ‘ህዝቡ ራሱን በራሱ እዩረዳ ኑሮውን እንዲያሻሽል ለማስተማር የነበረን አላማ’ የምትለው መቸም . . . እንዲያው ነው!” አሉ ።

“እንዴት አባባ?” አለ ጥላሁን በሚረዳው ። ሶሬያም የባልዋን የሚረዳው ጥያቄ ባይንዋ ጠቆቅቻቸው ።

“ለዚህ አገር ህዝብ ከቀኛዝማች ዳኙ፣ ከዚያ ከፊት ቅሪኛ፣ ከዚያ በስተቀር ማጠን ሲረባው የሚኖር ጭራቅ ከመላቀቅ የበለጠ ትልቅ ነገር፣ ትልቅ እረፍት አይገኝምና፣ ከሱ መገላገልህ፣ ከሱ ማላረፍህ ማንም ሊያደርገው ያልቻለ፣ ትልቅ አገልግሎት ነው። ከንግዲህ ወዲያ፣ ቅድም እንዳልሸው ምንም ቢሆን፣ ሰይጣን ካልሆነ፣ አንደሱ ክፉ ለመስራት ሲያልፍ የሚያደር እንደማይመጣ የታወቀ ነው ። እንዲሁም ደግሞ . . . መላክ ካልሆነ ህዝቡን ራሱን በራሱ እዩረዳ ኑሮውን እንዲያሻሽል፣ ወይም ብዙ ጊዜ ስትናገሩ እንደምሰማው፣ ‘ራሱን ለማስተዳደር እንዲማር’ የሚረቅድ ገዥ ምንም ቢሆን ይኖራል ማለት . . . የማይመለል ነገር ነው ። ስለዚህ ሊረዳም የማይችል ነገር አይነተኛ አላማ እድርጎ መያዝና፣ እንደገና ተመልሶ ባለመፈጸሙ መቆጨት፣ ‘እንዲያው ነው’ ያልሁት ስዚህ ነው!” አሉ ባላምባራስ ።

“እንጂ! አሁንም ቢሆን አሳብም ሶሬንና እኔን ከቅድመ የተሻለ የገባን አይመስለኝም፡ አባባ!” አለ ጥላሁን፡ ከምሽቱ ጋር የጥያቄ አስተያየት ከተለዋወጡ በሁዋላ ።

“ህም . . . ህዝብ፡ ‘ኑሮየ የሚሻሻልበትንና የምትዳደርበትን ዘዴ አውቄ እኔ ራሴን አስተዳድራለሁ ካለ . . . አገረ - ገዥ ምን እያረገ ይኖራል? አገረ - ገዥ ህዝቡን ሲገዛ የሚኖር፣ አያርገው እንጂ፣ መቸስ ስሙ፣ ምክናያቱ ህዝብ በደህና ማስተዳደርና የህዝብ ኑሮ ማሻሻል አይለም? እሱ ከሌለ ያገረ - ገዥ ቦታ የለውም፤ ስለዚህ . . . እንደኔ እንደምን፣ እንዲህ ያለውን ትምርት እናስተምር ለሚሉትም ሆነ እንማር ለሚሉ፣ ፈቃድ የሚሰጥ መላክ እንደሆን እንጂ፣ ስጋ የለበሰ አገረ - ገዥ እዚህ ይመጣል ብዬ ስለማላምን፣ እንዲህ ያለውን የተቀደሰ አሳብ ይዛችሁ፣ ብዙ ጊዜ ስትናገሩ እንደ ሰማሁት ያለ አለም ካለ፣ ወደዚያ መሄድ ነው!” አሉ ባላምባራስ፡ ምንም እጅግ ቢያዝኑ፣ ራሳቸው በተናገሩት አሸራረር ፈታቸው በጊዜያዊ የቅርታ ፈገግታ ሲዋብ እዩታዩ ። “አሁን ግን” አሉ ወዲያው ቀጥለው፡ “አሁን ግን አደራ ያላችሁኝን አስቤበት ወዲያውም ቢመች አቶ አሳዩንም ይገር መጥቼ እስክንነጋገር፣ የምትይዙትን ያዙና ቶሎ ወደ መሸሸጊያ ዋሻችሁ ልውሰዳችሁ ።”

ምእራፍ ፱

ካውሬ በቀር ሰው የማያውቀው ዋሻ

ጥላሁንና ሶፊያ ፡ ባላምባራስ ጉደታ ተሸሽገው ወደሚቆዩበት ዋሻ አድርሰዋቸው ሲመለሱ እንዳይነጋባቸው ስለ ሰጉ ፡ ሊቀሩ የማይችሉትን በጣም አስፈላጊዎቻቸው የሆኑ ፡ እንዳንድ ቀላል ነገሮች ብቻ ይዘው ወጡ ። እዚያ ደርሰው እንቅልፍና መክራ ባንድ ላይ ተደራበው ተጭነዋቸው ስለ ነበር ፡ ቅጠል ጎዘገዘው እንደ ትኝ ፡ ቀኑን ሙሉ ተንቀልፍተው ውሰው አመሻሽ ላይ ፡ ባስራ እንደ ሰአት ግድም ፊት እሱ ፡ ሁዋላ አሰዋ ነቁ ። ጥላሁን ነቅቶ አይኖቹን ሲገልጽ ፡ ምሽቱና እሱ በባዶ መሬት ቅጠል አንጥፈው ተኝተው ፡ ጀንበርዋ ከም አራብ የወረወረችው ጨረር በፊት ሰፊቱ ፡ በዋሻው ግድግዳ ላይ የተተከለ የወርቅ ዘንግ መስሎ ታዬውና የሚያልም መሰለው ። ወዲያው አሳቡ ከዚያ ተነስቶ ወደ ሁዋላ ሲሄድ ፡ ባለፈው ሴሊት የሆነው ሁሉ ከዚያ ባላምባራስ ጉደታ መርተው ወደዚያ ዋሻ ማምጣታቸው ፡ በተራ እዩተከታተሉ ትዝ አሉትና ፡ ያ ፡ እልም የሚመስል ፡ ያ ፡ እውነት የማይመስል ነገር እውነት መሆኑን ሲያስታውስ ፡ ደምዱን አሰምቶ በረኸው “ አ... ! ” አለ ። ያን ጊዜ ነው ሶፊያም የነቃች ።

ያ ፡ ዋሻ ፡ ያ ባላምባራስ ጉደታ ሶፊያንና ጥላሁንን ሸሽገው ያሰነበቱበት ዋሻ ፡ እሳቸው እንደሚሉት ፡ “እግዚአብሔር ላያታቸው መሸሻ እንዲሆን ባንድ ትንፋሽ ‘ይሁን’ ስላለ ሆኖ ተገኘ” ማለቱ ከወገኖቻቸው በቀር ብዙ ተቀባይ የሚኖረው ባይመስልም ፡ ለከተማው በጣም ቅርብ ሆኖ ሳለ ፡ ከከተማው ሰው ወሬውን እንኩዋ የሰማ አለመኖሩ የሚካውን ውስጠ-ውስጥ ሁሉ እንደደብቃቸው ማጀት ከሚያውቁት ከጣማዎች ፡ ከመሰንጎዎችና ከሾኩዎች እንኩዋ እግሩ ረገጠት ፡ አይኑ አይቶት ፡ የሚያውቅ አለመኖሩ ፡ እንዲያውም ባጠቃላይ ካውሬ በቀር ሰው የሚባል ፍጥረት የማያውቀው መሆኑ እርግጥ ነው ።

ባላምባራስ እንደሚሉት ፡ “የየኪ ባላባት የነበሩትን ፡ ያባታቸውን አባት ፡ ትልቁን ባላምባራስ አቦሴን ፡ ምቀኞች በቅናት ተነስተው ያልሰሩትን ወንጀል ‘ሰርተዋል’ ብለው በጊዜው ለነበሩት የጠቅላይ

ጥቅም አገረ ገዥ አሳብቀው ፣ አጣልተዋቸው ፣ አገረ ገዥ ሲያስይዙዋቸው ያንድ ፈታውራሪ ጦር ልከው ቢታቸውን ሲያስከብሱ ፣ እግዚአብሔር ንጹህነታቸውን አይቶ ከተከበቡት በታምር አውጥቶ ፣ በጤሉ ለግ ከነተከታዮቻቸው መርቶ እዚያ ፣ ያውኑ ባንድ ትንፋሽ 'ዋሻ ሁን' ብሎ በፈጠረው ዋሻ አገባቸው ፣ ከዚያ በሁዋላ ፣ ምቀኞች 'ሰርተዋል' ብለው ያቀረቡባቸው ወንጀል አሰት መሆኑን ዘመድ ወዳጆቻቸው ለገረ ገዥ አስረድተው ፣ አስታርቀዋቸው እስኪገቡ ድረስ ፣ አሽከርካቸውን ከግይታወቅበት ፋቅ በታ ስንቅ እያሰጡ ፣ በጤሉ ጊዜ ስገዱ ፣ ሁለት አመት ሙሉ እዚያ ዋሻ ውስጥ ሲቀመጡ ፣ እዚያ መኖራቸውን እንኩዋንስ የሚያወቅ የሚጠረጥር አልነበረም ፣ ስለዚህ ባላምባራስ አቦሌ ፣ 'ያ ዋሻ እዚያ ከተግ አጠገብ ሆኖ ፣ እግዚአብሔር ራሱ መርቶ ወደዚያ ከሚወስዳቸው በቀር ለግንም አለመገለጹ ፣ ለክ በሰው ሁሉ ፊት ሲሰራ እየታዩ ምስጢር ሆኖ እንደሚኖረው ፣ እንደ-ሲያ-ው-ደሙ በምስጢር እንዲጠቅ የክርሰቲስ የራሱ ፈቃድ ቢሆን ነው' ብለው አምነው ፣ ከዚያ የወጡ አለት ፣ አውራ ፣ ዳን ግሌ በግ አርደው ስጋውንም ፣ ደሙንም እዚያ አብረዋቸው ከነበሩት ሰዎቻቸው ጋር ባንድነት ተቆዋድሰው ፣ 'ስለዋሻው ምንም ፣ ለግንም አኖወራም ፣ ቁርባን ይሁኑበን!' አያሉ ተግማሉ ። ከዚያ በሁዋላ ባላምባራስ አቦሌ ብዙ አመት ኖረው በሞቀበት ጊዜ ሲኖዙ ፣ በሳቸው የደረሰውን የመሰለ ችግር ከሳቸው በሁዋላ በሚፈጠሩት ዘር ምንዘራቸው የደረሰ እንደሆነ ፣ ያ ዋሻ መሸሻ ፣ መሸሻጊያ ሆኖ ከክፉ ቀን እንዲያወጣቸው ፣ ከእግዚአብሔር በቃል ኪዳን የተሰጣቸው መሆኑን አስረድተው ፣ ወገናቸው ባልሆኑ ፣ ወይም ምስጢር እንደሚያወጣ እርግጠኞች ካልሆኑ ፣ ለግንም እንዳያሳዩ አምደው ፣ እሳቸውም በፈንታቸው ወራሾቻቸውን እንዲያምኑ አደራ ብለው ፣ ለልጃቸው ለቀኛ ዝግታ ራሳ አመለከቱዋቸው ። ቅኛዝግታ ራሳም እንዲሁ አምለው ለልጃቸው ፣ ለባላምባራስ ጉደታ አሳዩዋቸው ።"

ጥላሁንና ሰፊያ ፣ እንዲህ ያለውን ፣ ከዋሻውና ከመዳረሻው ስራ አስደናቂነት ይልቅ የባላምባራስ አቦሌ ተወላጆች ስለላቸው ዳድቅነትና ከግዚአብሔር ጋር ባለቃል ኪዳን መሆን እያጋነኑ የሚናገሩትን ታሪክ ሲሰሙ ሁለቱም እንደ ተረት ቆጠሩት ። ነገር ግን ባላምባራስ ጉደታ ካያታቸው ካባታቸው ፣ ለሳቸው ሲወርድ እንደ መጣ እንዲሁ ሲተርኩላቸው ፣ ምንም እንኩዋ እንደ ታሪክ ባይዋጥላቸው ፣ እሳቸውን ላለግስተሀቀር ፣ ዝም ብለው ሰሙዋቸው ።

መቸም ወደ ዋሻው የመድረሻው መንገድና የዋሻው ስራ እጅግ የሚያስገርም ፡ እዚህ ድንቅ ነው ። ባለምባራስን ተከትለውና ከከተማው ወጥተው ወደ ዋሻው የሚወስደውን መንገድ እንደያዙ አሸዋ ላሸዋ ቀኝ ፣ ቀጥታ ፣ ግራ ፣ እንደገና ቀጥታ ፣ ቀኝ ፣ ቀጥታ ፣ ግራ እየተጠማ ያዙ ሲሄዱ ቆይተው ፡ ወዳንድ ትራራ ስር ደረሱ ።

እዚያ በተራራው ውስጥ ሰውስጥ የተሰራ ፡ ቢያንስ ቢያንስ ካንድ ሲሎ ሚትር የሚያንሱ ፡ አሸዋማ ሰረገላ መንገድ አገኙና ፡ እሱን ይዘው ወደ ዋሻው ደረሱ ። እዚያ ዋሻ ውስጥ የሚታዩት ፡ የተለያዩ መጠን ያላቸው ጉዋዳዎች ፡ ምርጥ አናጢ ከገደሱ እየረገገ ያነጸቸው ይመስላል። ከዋሻዎቹ ፡ ወይም ከጉዋዳዎቹ ልት ፡ ገደሱ ከፍ ብሎ ፡ እደረቱ ላይ ተቀዩ ፡ እስራ በጣም ሰፊ አሸዋማና ዙሪያውን ጫካ የከበበው መሬት ይታያል ። ታዲያ እኒያ ዋሻዎችና ወደነሱ መድረሻው ሰረገላ መንገድ ፡ እንዲሁም ሰረገላው መንገድ ገደሱን እደረቱ ላይ ቀዶ የወጣ በትና ከገደሉ ስር ያሰው ፡ ከከብር እውድማ የሚሰፍ ፡ በጫካ የተከበበ አሸዋማ መሬት ሲታይ ፡ ከባለምባራስ ታሪክ ይልቅ ፡ ያዳዩ ግምት ፡ ጭዋ ታውን ለማሳመር የጨማመረው ጌጣጌጥ ሲቀር እውነት ያለበት ይመስላል ።

“ ምናልባት ጥንት” እሱ አሳይ ፡ አንድ ግታ እሱና ምሽቱ ፡ ባለም ባራስ ጉደታ ጭምር ፡ ለሶሬያና ለጥላሁን ራት ይዘው እዚያ በተሸሸ ጉበት ዋሻ ይደው ሲያጫወቱዋቸው ። “ምናልባት ጥንት ፡ በጣም ጥንት አንድ ትልቅ ሻረት ፡ ከላይ ከደጋው ቁልቁል እየተጥመለመለ ወርዶ ፡ የኪ ሲደርስ ፡ የመሬቱን ቅጥ እየተከተለ ፡ ወደዚህ ዋሻ የሚመጣውን ጠመዝማዛ መንገድ እያበጀ ፡ እዚህ ከተራራው ስር ደረሰና ፡ ተራራው አግዶት ቆመ ። ነገር ግን ፡ ምንም እንኩዋ ይህ ተራራ እንደምታዩት እጅግ ትልቅ ቢሆን ፡ ምንም እግሮቹን በሰፊው አንፈራጦ ፡ ራሱን እስከ ሰማይ አንጠራርቶ ፡ ኮርቶ ፡ ተጀንጥ ፡ ቆሞ ሽቅብ ሲያዩት ፡ ፍጹም የማይ በገር ቢመስል ፡ ውህው ከጊዜ ብዛት አሸናፊው እሱ መሆኑን ፡ የሁዋላ ሁዋላ ድል የሱ መሆኑን አስቀድሞ እንዳወቀ ፡ በጉልበቱ ፡ እንደ ተማ መነ ሁሉ ፡ ትግሉን በለዘብታ ፡ በትግስት መታገል ጀመረ ።

እንደምታወቁት ፡ ተራራ እንደ ውሀ ካንድ ባህርይ የተሰራ እደ ሰም ። ውሀ ባህርይ አንድ ስለ ሆነ ፡ እያንዳንዱ ጥቃቅን ጠብታ ባንድ ላይ ሆኖ ፡ ትልቅ ማእበል ፡ ትልቅ ሻረት ፡ ትልቅ ባህር ፡ ትልቅ ውቅ ያኖሰ ይሆንና ፡ ትልቅ ታምር ይሰራል ። ከተማ የሚያክል መርከብ ይሸ ከግል ፡ ወይም ያለምጣል ። ቢረገግ . . . እንኩዋንስ አንድ ተራራ ፡

በኖህ ጊዜ እንዳደረገው አለምን በሙሉ ማጥፋት ይችላል ! ተራራ ግን ምን ትልቅ ቢሆን ፣ ምን እስከ ሰማይ ተንጠራርቶ ፣ ኮርቶ ፣ ሸቅብ ሲያዩት የማይበገር ቢመስል ፣ ከተለያዩ ባህርያት ባንድ ተጠረታቅሞ የተሰራ ፣ ውጥንቅጥ ስለሆነ ፣ ብርቱና እንደ ውሀ ትግስተኛ ጠላት ከገጠመው ፣ እኒያ እንዳፈር ፣ እንዳሸዋ ፣ እንዳለት ደንጋይ ፣ እንደ ሰረዝ ደንጋይ ፣ እንደ በሀ ደንጋይና እነሱን የመሳሰሉ ፣ የተለያዩ ባህርያት ያሉዋቸው ክፍሎቹ ፣ ባንድ ተባብረው ጠላታቸውን ማሸነፍ ይቅርና ለጠላት መመከት እንኩዋ አይችሉም ! ስለዚህ ውሃው የተራራውን ብርቱና ደካማ ባህርያት ያሉዋቸው ክፍሎች እያጠና ፣ እዩመረመረ ፣ እንዳለት ያለ ብርቱ ክፍል ሲያገኝ ወደጎን ይተወዋል ። ወይም ግራና ቀኝ አፈር ወይም አሸዋ ሲያገኝ አለቱን እመሀል አድርጎ አፈሩንና አሸዋውን ይዞረቡራል ። ከዚያ አልፎ የሰረዝና የበሀ ባህርያት ያሉዋቸው ክፍሎች ሲያገኝ እዚያ ቆሞ እነሱን ይሰረሰራል ። ከዚያ መደዳውን ያለት ባህርይ ያለው ክፍል ሲገጥመው ያን ትቶ ፣ አቅጣጫውን ለውጦ የሚሰረዘር አፈርና አሸዋ ፣ ወይም የሚሸረሸር ሰረዝና በሀ ወደሚገገቡት ይዞራል ። እንዲህ በዘዴ ፣ እንዲህ በትግስት ብርቱ አለት ሲገጥመው ዘወር እያለ ፣ የሚሰረዘርና የሚሸረሸር ሲያገኝ ሰርሶር ሰርሶር ፣ ሸርሸር ሸርሸር እያደረገ ስንት ሽህ ትውልድ እንደ ኖረ ፣ ያንጊዜም የነበረው እግዚአብሔር ብቻ ይወቅ ። ብቻ አይተነኛው ነገር ፣ ጳም ነገሩ እዚህ አካባቢ የሚታዩት ዋሻዎች ሁሉ ይቅርታ አድርጉልኝ-ጉዋዳዎች ሁሉ ማለቴ ነው-እዚህ አካባቢ የሚታዩት ጉዋዳዎች ሁሉ ፣ ዙሪያ ግድግዳቸውና ጣራቸው ሰረዝና በሀ ደንጋይ ሆኖ ፣ ባናጢ መሳሪያ የተሳሰና የተለሳለሰ መምሰሉ ፣ የሁሉም በመሀል ማክፋፈያቸው ምንም ያልተነካ ፣ አባጣ ፣ ጎርባጣ ፣ አለት ድንጋይ መሆኑና ፣ አፈርም ፣ አሸዋም ከዚህ ተቦርቡሮ ፣ ታጥቦ ድራሹ መጥፋቱ ፣ እነዚህ ሁሉ የኔን ግምት የሚደግፉ መሆናቸው ነው ።

ውሃው በተራራው ጀርባ መሸርሸሩንና መሰርሰሩን ጀምሮ ፣ መጨረሻ ወደ ፊቱ ደርሶ ፣ ተራራው ወይም ገደሉ እደረቱ ላይ መላላቱንና መድከሙን ሲያይ ፣ አንድ ቀን ይሁን ሌሊት ከላይ ፣ ከደጋው ሲያገኝ የሚችለውን ሀይል ሁሉ አጠራቅሞ ጨምሮ ያን የላላ ደረት አ... ንድ ጊዜ ሲመታው እንዳለ ንዶ ፣ ይዞት ወዲያ ታች ፣ ከገደሉ ስር በወደቀ ጊዜ አለም የተገለበጠች ፣ እለተ-ምጾት የሆነ መሰለ ! ያንጊዜ በጠጣው በዝንጀሮው ፣ በጉሬዛው በጨኛው ፣ ባሳማው በሪያው ፣ በድኩላው በሚዳቅዋው ፣ ባንበላው በነብሩ ፣ በጎሹ ፣ በዝሆኑ እንዲያው ባጠ

ቃላይ እዚህ ጫካ በሚኖረው ህዝብ-አራጊት መሀከል የሆነው ሽብር ፡
 ጫጫታው ፡ ዋያታው ፡ እግዛታው ፡ ከዚያ በፊት እዚህ ጫካ ውስጥ በሚ
 ኖር ህዝብ - አራጊት ታሪክ ያርሶ የማያውቅ ነበር ፡ ብቻ ደግነቱ ገደሉ
 ሲናድ የተፈጠረው የመሬት መንቀጥቀጥና በጫካው ላይ ይዘንብ የነ
 በረው የደንጋይ በረዶ ፡ የደንጋይ መክት እንዲያ እንደ ሆነ ብዙ አለመ
 ቆየቱ ፡ ቶሎ ማለፍ ነው ፤ ያ ከገደሉ እዩተናዶ ይወርድ የነበረው ያፈር፡
 ያሸዋና የደንጋይ ነጎደጉዋድና የጭቃ ማእበል ወርዶ ሲያበቃ ፡ የተረ
 ፈው ገደል እዚያው ባለበት እዩረጋ ፡ እዩረጋ ፡ የጭቃው ማእበል እዩ
 ጠራ ፡ እዩጠራ ሄዶ ፡ በመጨረሻ ከዚያ ረገርም ገደል ላይ የጥጥ ባዘቶ
 የመሰለ ፡ ነጭ ፍጥፍጥቱ እዩተነረዶ መውረድ ፡ ጀመረ ፡ ሦንጊዜ ፡ በሚ
 ካው የሚኖረው ህዝብ - አራጊት ፡ ገደሉ በተናዶ ጊዜ ለመሸሽብ ቦታ አል
 በቃው ብሎ ፡ እንዲ ባንዱ ላይ እዩተነባበረ ይወድቅ የነበረውን ያክል ፡
 ያን እንግዳ ፡ ያን አስደሳች ትርእይት አይቶ አልጠገበው ስላለ ፡ እስኪ
 ለምደሙና እንደ ሌላው ተራ ነገር ሁሉ ከግዳይ መጻፍን እስኪ ተወው
 ድረስ ፡ የሚያድነው ወዳድን ፡ የሚታደነው ወደ መሸሽጉ መሄዱን እዩ
 ረሳ ፡ አዳኝና ታዳኝ ባንድ ላይ ተሰብስቦ አይነንም ፡ አፋንም በሰፊው
 ከፍቶ እሱን ብቻ ይመለከት ነበር ፤

ከዚያ በሁዋላ ፡ ያ ከደጋ ወርዶ የኪ ሲደርስ በወጣ - ገባ መሬት
 ላይ ጠመዝማዛ መንገድ ፡ በተራራ ውስጥ - ለውስጥ ሰረገላ መንገድ ፡ እያ
 በጀ እስከዚህ መጥቶ ፡ ከዚህ መንገድ መውጫ ፍለጋ ቀኝ ፡ ቀጥታ ፡ ግራ ፡
 እንደ ገና ቀጥታ ፡ ቀኝ ፡ ቀጥታ ፡ ግራ ፡ ሲዘዋወር እንዲህ ብዙ የሚ
 ያማምሩ ጉዋዳዎች የሰራና ፡ መጨረሻም ገደሉን ንዶ ህዝብ-አራጊትን
 ያሸበረም ፡ ያስደሰተም ፍጥፍጥቱ የፈጠረ ውህ ፡ በዚያ ባበጀው መን
 ገድ ሲሄድ ሲሄድ ኖሮ ፡ ምናፊባት ከዚህ ወጣገባና ጠመዝማዛ መን
 ገድ የተሻለ ሌላ ፡ ቀጥ ያለና ተዳፋት የሆነ መንገድ ስላገኘና ይህን ትቶ
 በዚያ መሄድ ስለ መረጠ ፡ ይህ . . . እንደ ባላምባራስ አቦሴና እንደሳ
 ቸው . . . ከባለስልጣን ለሚሸሹ ፡ መሸሻና መሸሸጊያ ሆነ ፤ ይህ ነው
 የኔ ግምት ፤ መቀበል አለመቀበሉ የራሳችሁ ጉዳይ ነው ፤” አለ አሳዩ ፡
 ግምቱን በቀልድ እዩኩዋኩዋለ አውርቶ ሲጨርስ ፡ ባላምባራስ ጉደታ
 ንም ፡ ሶፊያንና ጥላሁንንም ባሸሙር ነካ አድርጎ ።

“ ወይ ምን ትችል እግዚአብሔር . . . ር ፤ እና . . . ለማይንና ምድ
 ርን ፡ በላያቸውም ፡ በውስጣቸውም ካለው ፍጥረት ሁሉ ጋር ባንድ
 ትንፋሽ ‘ ይህን ፤ ’ ብሎ እንዲሆን ያደረገ አምላክ ፡ ይህን ትንሽ
 ዋሻ እንዲሁ ባንድ ትንፋሽ መፍጠር ተስኖት ነው ውህ ከደጋ ወርዶ ፡
 አቀበት ቁልቁለቱን እዩተጠመዘዘ ዞሮ ፡ ተራራውን ቆፍሮ ፡ ሰረገላ

መንገድ እያበጀ መጥቶ ... ይህን ዋሻ በስንት ሽህ ትውልድ መስራት ያስፈለገው ? ” አሉ ባላምባራስ ፡ አሳዩን ገም ብለው ሲሰሙ ቆይተው ፡ እሳቸውም ያሽሙር ፈገግታ ፈገግ አሉና ።

“ የለም ፤ እግዚአብሔርን ተሰኛት አደለም ፤ ለዚህ ትንሽ ዋሻ አለምን እስከ ሁሰሙናው የፈጠረበትንና ወደራትም እሱን ለመሰለ ትልቅ ነገር የሚሆነውን ፣ ወርቅ ትንፋሹን እንዳያባክን ነው ! ” ሲል አሳዩ እዩሳቀ ፡ ከባላምባራስ በቀር ሁሉም ሳቁ ። ባላምባራስ ግን እንኩዋንስ ሊሰቅ ፡ በእግዚአብሔር ትንፋሽ ሲቀሰድ መስማቱም መላት የሚያመጣባቸው መስሎአቸው ፡ “ እግዚአ መሀረን ክርስቶስ ! ” አሉ እንገታቸውን ደጭተው እያማተቡ ።

ሶሬያና ጥላሁን ፡ እዚያ ዋሻ ሶስት ሳምንት ሰንብተው እስኪሄዱ፣ ባላምባራስ ጉደታም ፡ አሳዩና ባለቤቱ ፡ የውበዳርም አልተለዩዋቸውም ። ግታ ግታ ፡ ሁልጊዜ ራትና ለማግስቱ ቅርስም ፡ ምሳም ይዘው እዩሄዱ ሲያጫውቱዋቸው እምሸተው ፡ ሌሊቱ ሲገባደድ ነበር ወደየቤታቸው የሚመለሱ ። በመጀመሪያዎቹ ሁለት ግታዎች ምግብ ሲወሰዱ ፡ ምን ጣፍና አንዳንድ አስፈላጊዎች የሆኑ እቃዎች ጭምር ከለ ወሰዱ ፡ የሰደተኞች ዋሻ ያራዊት መኖሪያነት መልኩን ሰውጦ የሰዎች መኖሪያ መሰለ !

ባላምባራስ ጉደታና አሳዩ ከነባለቤቱ ፡ ለጥላሁንና ለሶሬያ እያሰናዱ ከሚወስዱላቸው ምግብ ጋር ፡ መከራቸው በሙሉ ከብደቱ እንዳይሰማቸው ፡ እንዳይጫናቸው ፡ የሚያረሳሱበት አዳዲስ ወሬ ፡ አዳዲስ ጨዋታ በዩሉቱ እዩፈለጉ አሰናድቶ መውሰዱንም ከምግብ ግሰናዳቱ የማያንስ ፡ አይነተኛ ነገር አድርገው የያዙት ነበር ። ደግነቱ ባላምባራስ ጉደታ የታረቅና የሰለምን ጭዋታ ፡ አሳዩ ልብ-ወለድ ፡ የመፍጠር ችሎታ ደሆኑ ስላልነበሩ ፡ ባላምባራስ ተረታቸውንና ስለምናቸውን ፡ አሳዩ ልብ-ወለዱን እያወሩ ፡ እዚያ ካራዊት በቀር “ ሰው ይሰማ ይሆናል ” ተብሎ በማያሰጋበት ዋሻ ውስጥ ፡ ሁሉም በድግስ ቤት እንደ ተሰበሰቡ ሁሉ ሲንጫጩ ፡ ሲሰቁ ፡ ሲያወኩ ነበር የሚያመቹ ።

ቀን ሲከፋ ፡ ቀን ሲጨልም ፡ “ እንደ ጥላ ካጠገብ የማይጠፋ ” በጭንቅ ጊዜ ፡ ዙሪያው ጨለማ ሲሆን ካጠገብ የማይለይና ፡ “ እንደ እውር ሽመል ቀድሞ የሚመራ ” ወዳጅ የሚያገኝ ሰው እንዴት እድላም ነው ! ባላምባራስ ጉደታ ፡ እንዲህ ያሉ ወዳጅ ነበሩ ፡ ባላምባራስ ጉደታ ፡ “ ክፉ ችግር ፡ ወይም ክፉ መከራ አጋጠማቸው ”

ብለው ወዳጆቻቸውን የማይበኩ ፣ ቢኾሉ ወዳጆቻቸውን እንዲያ ካለ
 መከራ ለማውጣት ፣ ባይኾሉ የመከራቸው ተካፋይ ለመሆን አይናቸውን
 የማያሹ ፣ ለወዳጆቻቸው ነፍስና ስጋቸውን ባንድ ሳይ የሚሰጡ
 የውነተኛ ወዳጅ ስለ ነበሩ ፣ ጥላሁንና ሶራያ መውጫ መግቢያውን
 በማያውቁት አገር እንዲያ ያለ መከራ በደረሰባቸው ጊዜ ፣ እንዲያ ያሉ
 የውነተኛ ወዳጅ ማግኘታቸው በውነት አድላሞች ናቸው ። አሳዬና
 ባለቤቱ ፣ የውበዳርም ፣ በህይወት ለወዳጅ መስዋእት ከመሆን የበለጠ
 የሚያሳሳ ፣ ብዙ ነገር በራታቸው ተደቅኖ ስለሚታያቸው ፣ ምናልባት
 ለወዳጅ ሲሉ የባላምባራስን ያክል ሩት መንገድ ሄደው ፣ እሳቸው
 እስከሚደርሱበት አይደርሱ እንደሆነ አንጂ ፣ የወዳጅ ፍቅር እክባሪዎ
 ችና እንከን የሌላቸው ፣ ጥሩ ወዳጆች ናቸው ። ስለዚህ ጥላሁንና ሶራያ
 ነፍሱ-ገዳዮች ስለሆኑ ፍጹም የሆነ የመንፈስ ጸጥታና የልብ ርካታ
 ሲኖራቸው ባይኾሉም ፣ እንዲያ ባሉ ወዳጆች መሀከል ስለሆኑ ፣
 መከራቸው ሳይከብዳቸው ፣ ባሰረው ስራቸው የመጸጸትና ፣ ለወደፊት
 ኑሮዎቸው ተከፋ የመቁረጥ ስሜት ሳይሰማቸው ፣ ደህና ሲሰቱ ፣ ሲጫ
 ወቅ ስነበቱ ። ብዙ ጊዜ ፣ ወንጀል ከተሰራ በሁዋላ ያለው ጸጸት ፣ ከመ
 ስራቱ በፊት ለመከራት ካለው ፍላጎት ፣ ወይም ግራት ፣ ይበልጥ እን
 ደሆን እንጂ አያንስም ፣ ሶራያና ጥላሁን ማን እንዲያ ባለ ጸጸት ፣ ሀሲ
 ናቸው አልተሰቃዩም ። ቅኝዝማች ዳገንን መግደላቸው ፣ በሀዘብ ፣
 በመንግስትና በግዚአብሄር ላይ ወንጀል ሲሰሩ የኖሩትን አመጸኛ እንደ
 መቅጣት ፣ ለሀዘብ ፣ ለመንግስትና ለእግዚአብሄር እንደ መበቀል ፣
 እንደ ታላቅ ብጸት ፣ እንደ ታላቅ ቅድስና የሚቆጠር እንጂ ፣ እንደ
 ወንጀል የማይቆጠር መሆኑን ባላምባራስ ጉደታ በዩሉቱ ምክናያት እዩ
 ፈለጉ ፣ ከስሜት ጋር እዩመላለሱ ሲናገሩ አዩሰሙ ፣ በመጸጸት
 ፈንታ እንዲያውም ልባቸው በደስታ ይሞቅ ነበር ። እንዲሁም ሶራያና
 ጥላሁን የኪ ስለ ጀመሩት ስራ ፣ ምንም እንከብ አዳዲስ ስራ አዩጩ
 መሩ ማስፋፋቱ የማይቻል ቢሆን ፣ ያው ያለው እንዳለ ፣ በደህና እንደ
 ሚጠበቅና እንደማይፈርስ በተረጋገጠ ተስፋ ባላምባራስም ፣ አሳዬም ስለ
 ሰጡዎቸው አጅግ ደስ አላቸው ። የተስፋ ሰጪዎችም አይነተኛ አላማ
 ይኸው ነበር ። የተስፋ ሰጪዎች አይነተኛ አላማ ፣ መንገደኞቹን
 ሲሄዱ የስራቸው መበላሸት አላብ ወደ ሁዋላ እንዳይጎትታቸው ፣ የኪ
 የሰሩት ፣ የፈጠሩት ድንቅ ስራ እንደሚኖር ፣ እንደማይሞት ፣ አም
 ነው ፣ ደስ እያላቸው እንዲሄዱ ብለው እንጂ ፣ የሰጡት ተስፋ ይፈጸ
 ማል ብለው አደለም ። ስለዚህ የሰጡዎቸውን ተስፋ አምነው መንገ
 ደኞቹ ደስ ሲሰኙ ስላዩ ፣ ተስፋ ሰጪዎችንም ደስ አላቸው ።

ሰፊያና ጥላሁን ከሌሊቱ የሚበልጠውን ከየውብዳር፣ ካላዩና ከባ
 ላምባራስ ጉደታ ጋር ራታቸውን በልተው እዩተኞቹው እንደሚያሳልፉት፣
 እንዲሁም ከቀኑ የሚበልጠውን፣ ከሰፊሩ ነዋሪዎች፣ በተለይ
 ከዝንጀሮዎችና ከጠጣዎች ጋር እዩተኞቹ ነበር የሚያሳልፉት ።
 እንደ ጉራዛ፣ ጤና፣ ነብር ያሉና፣ ሌሎች አራዊትም፣ የዝንጀሮዎች
 ንና የጠጣዎችን ያክል ቶሎ መልመዳና መቅረቡ ይቅርባቸው እንጂ፣
 ራቅ ብለው እዩቆሙ እንግዶች የሚያደርጉትንና እንቅስቃሴያቸውን
 ሁሉ፣ ዘለግ ላለ ጊዜ ሲመለከቱ ቆይተው ይሄዱ ነበር ። ብቻ ጥላሁ
 ንና ሰፊያ አንዳንድ ጊዜ ጠበንጃቸውን ይዘው ያዩዋቸው ስለ ነበርና፣
 ካለፈ ልምዳቸው እንደ ተማሩት፣ ሰዎች ጠበንጃ ይዘው ለሰላም ጫካ
 የማይገቡ መሆናቸውን ስለሚያውቁ፣ ምን ጊዜም ቢሆን ልባቸው ከጥ
 ርጣሬና ከስጋት ነጻ ቢሆን አልቻሉም ። ዝንጀሮዎችና ጠጣዎች ግን፣
 በመጀመሪያዎቹ ሁለት ቀናት ነበር እንጂ፣ እንደ ሌሎች አውራጃዎች
 ሁሉ ከሩቅ እንግዶች የሚያደርጉትንና እንቅስቃሴያቸውን የሚመለከ
 ኩቱ፣ ከዚያ በሁዋላ መቅራብ ጀመሩ ። ከሁለት ቀናት በሁዋላ፣
 ሰፊያ ከራት ይሁን ከቁርስ፣ ወይም ከምላ የተረፈውን ምግብ ራቅ
 ብለው ቆመው፣ ወይም ተቅምጠው ወደሚመለከቱበት ስትወረውርላ
 ቸው፣ ከዚያም ቀረብ አድርጋ ታስቀምጥላቸውና መጥተው ሲወስዱ
 ምንም ጉዳት እንዳልደረሰባቸው ሲያዩ፣ ትንሽ-በትንሽ እዩተላመዱ
 ሂደት፣ ምግብ ስታላያቸው እዩቀረቡ ከጅዋ መቅበል፣ ከዚያ እንዲያ
 ወኛ የሰጠቻቸውን ይዘው ከሰዎችና ከጥላሁን አጠገብ በዩደንጋዩ ላይ
 እዩተቀመጡ አስክ መብላት ተደፋፈሩ ። ከመሀከላቸው አንድ ሴት ዝን
 ጀሮ ብቻ፣ ሰፊያ የምትሰጣትን ምግብ እንደ ሌሎች እዚያው ተቀምጣ
 በመብላት ፈንታ እየዘኝቶ ትሮጥ ነበር ። አንድ ቀንም ያቺ ዝንጀሮ እንደ
 ልግዶዋ የተቀበለችውን ምግብ እንደ ያዘች ገደሉን እዩሮጠች ወርዳ፣
 በጫካው ውስጥ ትንሽ ከቆይች በሁዋላ፣ እንደ ዝንጀሮዎች ባህል፣
 ትንሽ ልጅዋን በሆድዋ ታቅፋ፣ ገደሉን ልክ እንደ ሜዳ እየሮጠች እንደ
 ወረደች፣ እዩሮጠች ወጥታ መጥታ፣ ልጅዋን ከሆድዋ አውርዳ በፊ
 ትዋ አስቀምጣ፣ እሰዋም ተቀመጠችና ሰፊያ ፊት ከሌሎች ጋር የሰጠ
 ቻትን ምግብ ስልጅዋ ታበላ ጀመር ። ልጅዋ ከሰዎች ፊት የቀረበች
 ገና ያነለት በመሆኑ ፈርታ፣ ከናትዋ ጉያ አልወጣ ብላ ከሰንት ማባበል
 በሁዋላ ነው መብላት የጀመረች፣ ልጅዋ በልታ እስክታበቃ፣ እናት
 ዩዋ ከተቀበለችው ምግብ ትንሽ እንኩዋ አልቀመሰችም ። ልጅዋ በቅ
 ቶዋት ከተወችው በሁዋላ ብቻ፣ ከምግቡ ትንሽ ተርፎ ስለ ነበረ፣
 ያን በልታ ስትጨርስ፣ ሰፊያና ጥላሁን፣ “የዝንጀሮ እናት ልጅዋን ከራ

ሰዎ አብልጣ ትወዳለች” ብለው አምነውና እንዲያ ባለው የናት ፍቅር ልባቸው ተነክቶ፣ ምግብ ጨመሩለት ። ከዚያን አለት በሁጥላ እደጋ አለመኖሩን ከአረጋገጠች በሁጥላ መሆኑ ነው... አራስዎ ዝንጀሮ ምግብ ፍለጋ ወደነሶፊያ ዋሻ ስትመጣ፣ ልጅዋን ሳትይዝ መጥታ አታ ወቅም ።

በጠቅላላው ዝንጀሮዎች የሚያደርጉት፣ ሌሎች አውሬዎች ከሚ ያደርጉት የተለዩ መስሎ ስለ ታያቸው፣ ሰፊያና ጥላሁን እዚያ ዋሻ በቆዩበት አጭር ጊዜ፣ ዝንጀሮዎች የሚያደርጉትን ለመክታተል የተ ቻላቸውን ያክል ይጥኩ ነበር ። እነሱ እንደ ተመለከቱት፣ ከሁሉ አስቀድሞ፣ ዝንጀሮዎች ለረራቸው ባንድ ላይ፣ ወይም በጣም የተቀ ሬረሰ ነው ። ከዚያ ምግብ ፍለጋ ሲወጡ፣ ባንድ ላይ ካልሆኑ በተና ጠል፣ ለዩብቻ ሲወጡ አይተው አያውቁም ። እንዲያ ባንድ አካባቢ ብዙ ሆነው ተሰማርተው፣ ትላትል የሚፈልገው ደንጋይ እዩፈንቀለ ትላትሉን፣ ስራስር የሚፈልገው ስራስሩን፣ ፍራፍሬ የሚፈልገው ፍራፍሬውን ሲበላ፣ ከመሆከላቸው አንድ ዝንጀሮ ታፈር፣ አካባቢውን ሁሉ ዘቅዝቆ በሚያላይ ረኸም ዛፍ፣ ወይም ገደል ላይ ተቅምጦ፣ አንደ ነብር፣ ወይም ሌላ ዝን ጀሮን የሚያደን አውሬ እዩጠበቅ፣ ገና በሩቅ ያዩ እንደሆነ ማስጠንቀቂያ ሲሰጥ ሁሉም ተሎ ብሎ ወደዩዛቶ ይሸኻል ። የማስጠንቀቂያው ምልክት፣ ሶፊያና ጥላሁን ሲደጋገም እንደ ተመለከቱት፣ አንድ “ኡሀ ፤” የሚል ደምጽ ነው ። “ኡሀ” ወይም “እሀ” ተክታትለው ሲመጡ ግን፣ ለም ሳሌ፣ አንድ “ኡሀ -ኡሀ - ኡሀ -ኡሀ ፤” ወይም “እሀ- እሀ-እሀ-እሀ” የቁጣ፣ ወይም ጠላትን የማስረጃራትም፣ ወይም የፍክራ ምልክቶች ናቸው ። “ኡሀም” የመጣራትም፣ “አቤት እዚህ ነኝ” የማለትም ምልክት ነው ።

አንድ ቀን፣ ጥዋት ከገደሉ ስር ባለው ስፍራ ብዙ ዝንጀሮ ተሰ ማርቶ ፍሬውን፣ ስራስሩንና ደንጋይም እዩፈንቀለ ትላትሉን፣ እንደ ዩምሮሚው እዩለቀመ ሲበላ፣ ጥላሁንና ሶፊያ ከሞሻው በር አፍ ተቀ ምጠው ዘቅዝቀው እዩተመለከቱ ይጫወቱ ነበር ። ከዚያ የማስጠንቀ ቂያ “ኡሀ” ከመስማታቸው፣ ካንድ ወገን እዚያ ታች የተሰማራው ዝንጀሮ በቅጽበት ተበራጎ በዩዛቶ ሲወጣ፣ ከሌላ በኩል፣ አንድ ትልቅ ነብር ከጫካው ወጣ ብሎ፣ እገላጣ ቦታ ላይ ቆሞ ጅራቱን ሲቆላ አዩ ። ነብሩ እንዲያ ጅራቱን እዩቆላ ሁለት፣ ወይም ሶስት እርምጃዎች ተሰ ብሎ እያጠቀሰ ወደ ፊት ይራመድና ቆሞ ያደባል ። ደግሞ እንደ ገና ጅራቱን እዩቆላ ትንሽ ይሂድና ቆሞ ያደባል ። እን

ዲህ ቆሞ ሲያደባ ቆይቶ፣ ድራቅን እዩቆላ የሚሄድበትን አቅጣጫ ሶሪ
ያኖ ጥላሁን ባይኖረው ተከትለው አንድ ዛፍ ስር ቢመለከቱ፣ እዚያ
አንድ ገመር ዝንጀሮ፣ ምናልባት ማስጠንቀቂያውን “ኡህ” ሳይሰማ
ቀርቶ ይሆናል፣ ትል ፍለጋ ትልቅ ደንጋይ ለመፈንቀል ሲታገል እዩ።
የዚያን ጊዜ ድንጋጤያቸው፣ ልክ አደጋው በነሱ ላይ የደረሰባቸውን
ያክል ነበር። ጥላሁን ሮጦ ጠበንጃውን ካስቀመጠበት ይዞ መጣ ።

“ምን ልታደርግ ነው ? ” አሰች ሶሬያ ።

“ ነብሩን ልገድል ”

“ ተሸሽገን መቀመጣችንን ረሳኸው ? ኡህን የምትተኩስ ለሚፈልገውን
ጉን ‘እዚህ አለንላችሁ’ ለማለት ነው ? ”

“ እሱስ እውነትሽ ነው፣ ብቻ . . . ሲበላው ነውኩ ”

“ እግዚር ያውጣው እንጂ መቸስ ምን እናርግ ! ” አሰች ሶሬያ ።

ነብሩ ከዝንጀሮው ካሰር፣ ቢበዛ ካሰራ ሁለት ሜትር በማይበልጥ
ርቀት እንደ ደረሰ፣ “ ኡህ ” አለ እዩሮጡ በዩዛቱ ከወጡት አንድ
ዝንጀሮ፣ ጉዋደኛው በብርቱ አደጋ ላይ መሆኑን ሲያይ ። “ ኡህ ”
አለ ሌላው ። ወዲያው ከዩዛቱ “ ኡህ ” “ ኡህ ” “ ኡህ ” የሚ
ለው ሲበዛ፣ ትል ፍለጋ ደንጋይ የሚፈንቀለው ዝንጀሮ ቀኖ ቢል፣
ከፊቱ ነብሩን ሲከመርበት ሲለናዳ እዩ ። ያን ጊዜ ሸሽቶ ማምለጥ
የማይችል መሆኑንና፣ ጠላቱን ከመግጠም በቀር ሌላ መንገድ እንደሌ
ለው ደመ-ነፍሱ ስለ ነገረው፣ ቶሎ ብድግ አለና፣ በሁለት የሁዋላ
እግሮቹ በጤ እንደሚገጥም ዝቅብሮ ብሎ ቆሞ፣ አስር የጅ ጣቶቹን
ከራሱ በላይ አንጨፍሮ፣ የዝንጀሮ ፊቱ ከምን ጊዜውም የባሰ እስኪ
ያስፈራራ አፉን በሰፊው ከፍቶና ጥርሱን አግጦ፣ “ ኡህ-ኡህ -ኡህ
ኡህ ” “ እህ-እህ-እህ-እህ ! ” እያለ፣ እዩፈክረ፣ ነብሩን ተፋለመው፣
ወዲያው፣ የጉዋደኛውን ፍክራ ሲሰሙና፣ ለጦርነት መሰለፉን ሲያዩ፣
ከዝንጀሮዎች ገመሮቹ ብቻ፣ ለሰልፍ እንደ ተጠሩ ከዩወጡበት ዛፍ
ባንድ ጊዜ ተሸጎደጎደው ወርደው ነብሩን ከበቡት ። ነብሩ ግን ጎም
ሸቶ ይሆን፣ የመጀመሪያው ዝንጀሮ ደፍሮ በመፋለሙ ተቆጥቶ፣ ያን
ከፊቱ ቆሞ የተፋለመውን እንጂ፣ ሁዋላ መጥተው የከበቡትን ብዙ
ገመሮች ከጉዳይ የጣፋቸው አይመስልም ነበር ! ስለዚህ፣ በተፋላሚው
ላይ ዘሎ ለመከመር ሲቃጣ፣ በሁዋላው ካሉት ገመሮች አንዱ ጅራ
ቁን ለቀም አድርጎ፣ በጥርሱ ነክሶ፣ እንዳያመልጠው በሁለት እጆቹ
ጭምር ወጥሮ ይዞ፣ ወደ ሁዋላ ሲሰበው፣ ነብሩም በተፋላሚው ላይ

ለመከመር የታጣውን ትዕቢት በፊት እግሮቹ መሬቱን እየቡዋጠጠና፡
 “አም . . . !” እያለ፡ እያገረመረመ ወደ ፊት ብቻ ይሰብ ጀመር፤
 እንዲያ ገመሩ የነበሩን ጅራት በጥርሱ ነክሶና፡ በጆቹ ወጥሮ ይዞ ወደ
 ሁዋላ እየሳበ፡ ነብሩ እያገረመረመና፡ መሬቱን በፊት እግሮቹ እየ
 ቡዋጠጠ ወደፊት እየሳበ፡ ሁሉን ሲገዛቸው፡ ሌሎች የከበቡት ገመ
 ሮች ሁሉ ትልልቅ ድንጋይ እየፈነቀሉና አስክ አክራካሪያቸው ዳርቻ
 እየተገጠራሩ፡ በነብሩ ላይ መስት አወረዱበት፤ እንዲያ ካወረዱበት
 የደንጋይ መስት አንዱ አናቱን ፈጥፍጦት፡ ደሙ ግድቡን እንደ ናደ
 ውህ በፊቱ ዘቅዝቆ ሲገጠቀጠቅ፡ በዚያ ደም ሰከሮና ናላው ዘሮ
 “ጥርጥርርር ፣ ጥርጥርጥርጥር” ብሎ ሲያገራራ፡ የዙሪያ ግባውን
 ገደል እየተናደ የሚወድቅ አስመስሰው፤ የነብሩን ግጥራራት ገደሉም
 የሻውም እየተቀባበሉ ብዙ አጥፍ ጊዜ አጉልተውት፡ ከሩቅ የሚሰጡ
 ትን እንኩዋ ልብ ያሸብር ነበር፤ ስለዚህ፡ ድንጋይ ይዘው የነበሩት
 ገመሮችም፡ የነብሩን ጅራት ይዞ የነበረውም፡ ለጊዜው ደንግጠው
 የያዙትን እየተዉ ስለ ሸሹ፡ ነብሩ በደም-ሰካር፡ አውሮ-ድንብሩን
 ላይና ታች፡ ቀኝና ግራ፡ ሲሸከረከር አንዱን ገመር አግኝቶ ያዘው።
 ነገር ግን መዛል ጀምሮ ስለ ነበረ፡ በዝንጀሮው ብርቱ ጉዳት ላያደርስ
 በት፡ ሸሽት ጀምረው የነበሩት ገመሮች ሁሉ እንደ ገና ተመልሰው፡
 አንዱ ጅራቱን በንክሻም፡ በጆም ሲይዘው፡ ሌሎች እንደ ሬቱ በደን
 ጋይ ይወግሩት ጀመር። እሱም የያዘውን ዝንጀሮ ለቅቆ መሬት እየቡ
 ዋጠጠ ወደፊት ሲሳብ፡ ደብድበው ገደሉት። ጥላሁንና ሶፊያ፡
 ያን ጦርነት ከዋሻቸው በሮ-አፍ ዘቅዝቆው እየተመለከቱ፡ ነብሩ
 ያዩለ ሲመስል ፍራት፡ ዝንጀሮዎች ያዩሉ ሲመስል ደስታ፡ እየተፈ
 ራረቁላቸው፡ ነጥሳቸው በቁዋፍ ቆማ ከላይ ከላይ ሲተነፍሱ፡ በመ
 ዉረሻ ድሉ የዝንጀሮዎች መሆኑን ሲያዩ፡ ባሉበት ሆነው በደስታ፡
 ይዘሉ ጀመር፤ ማታ ባላምባራስ ጉደታና አሳዬ ከምሽቱ ጋር ሲመጡ፡
 ጥላሁንና ሶፊያ ያነሉት ባንድ ነብርና በብዙ ገመር ዝንጀሮዎች መሆ
 ከል ስለ ነበረው ጦርነትና፡ በዚያ ጦርነት ዝንጀሮዎች ነብሩን እንዴት
 ደብድበው እንደ ገደሉት በዝርዝር ሲተርኩላቸው፡

“ከነላው ተጣልቶ፡ ወይም ባንድ ምክናያት ተለይቶ፡ ብቻውን
 የሚሄድ ዝንጀሮ ካላገኘ፡ በልማዱ ነብር ብዙ ዝንጀሮ እይደፍርም።
 ቀብጦ ልደፈር ካለም . . . እጣው ዛሬ ባያችሁት ነብር የደረሰው ይሆ
 ናል፤ ስለዚህ ምናልባት ዛሬ ያያችሁት ነብር፡ ያን ዝንጀሮ ብቻውን
 ደንጋይ ሲፈነቅል ሲያገኘው፡ ሌሎች እዚያ ባጠገቡ መሆናቸውን

ላያይ፡ ከዘመዶቹ የራሳቸው ግድግዳ ላይ ስለሚሰማው ያለዚያ... መቸም አንዳንድ እብድ በያገሩ አይጠፋ፡ ያህደ ነብር ይሆናል፤” አሉ ባላምባ ራስ።

“ ደግሞ ሰፊያና እኔን ያስገረመን፡ ነብሩ መጀመሪያ ያን ደንጋይ ሲፈነቅል የነበረውን ዝንጀሮ ለመያዝ ከቃጣ በሁዋላ፡ ከዚያም ከበውት የነበሩት ዝንጀሮዎች መሸሽ ሲጀምሩ አንዱን ከያዘው በሁዋላ፡ ሁለት ጊዜም፡ ጅራቱን ሲያዙት ልክ ሽባ እንደሆነ ሁሉ፡ ለመያዝ የቃጣውንም፡ የያዘውንም ትቶ፡ እያገረመረመ ብቻ በፊት እግሮቹ መሬት መቡዋጠው ነው፤ አሰ” ጥላሁን።

“ ነብር ጅራቱን ከያዙት፡ ወደ ፊት ከመሳብ በቀር ምንም ግድረግ አይችልም” የሚባለውን አታውቅም? እሱም ይቅር፡ ‘የነብርን ጅራት አይዘም፤ ከያዙም አይለቁም፤’ የሚሉትን ተረትስ ለልሰግህም? ” አሉ ባላምባራስ፡ ፍርጥም ብለው።

“ ተረቱን ሰምቻለሁ፤ ነገር ግን... ነብር ጅራቱ ከተያዘ ወደ ሁዋላ መዞር የማይችል ስለሆነ የተተረተ መሆኑን አላውቅም።”

“ እኔም ጅራቱን ተይዞ ወደ ሁዋላ መዞር ሲያቅተው፡ በኒህ ባይኖቹ ስላላዩሁ፡ አይችልም ብዬ አልሃልልህም፤” አሉ ባላምባራስ፡ “ በኒህ ባይኖቹ” ሲሉ አይኖቻቸው ያሉበትን ባውራና በጠቅሞሚ ጣቶቻቸው እያመለከቱ። “ ነገር ግን” አሉ ቀጥለው። “ ነገር ግን፡ በጠቅላላው በሰው ሁሉ ዘንድ የሚታመነው፡ ምንም የማያጠያይቅው፡ ነብር ጅራቱን ከተያዘ በመጎተት እደከም እስኪለቅቅ ወደ ፊት ከመሳብ በቀር፡ ወደ ሁዋላ የማይዞር መሆኑ ነው። አንድ... እንዲሁ ተረት ይሁን፡ ወይስ የሆነ ነገር እርግጠኛውን አላውቅም፤ ብቻ ሰዎች ሲሜወቁ የሰማሁትን ልንገራችሁ። የሆነ ነገር ቢሆን ደግ፤ ተረትም ቢሆን መቸም ተረት ያለመስራት አይነሳኛና... ግናቸውም ቢሆን ግወቁ አይከፋም፤” አሉ፡ የነብር ጅራት ይዞ ሲጨነቅ ስለ ነበረ ሰው የሰሙት ጭጥታ ያንጊዜውኑ ትዝ ስላላቸው፡ ጭጥታውን ከመናገራቸው በፊት ትንሽ እንደ መሳቅ አሉና። “ አንድ ሰው ዳላውን ይዞ መንገድ ሲሄድ፡ ነብር የሰው ፍዩል አርዶ ሲበላ አገኘና፡ ነብሩ ላያየው መንገዱን አሳብሮ መሄድ ሲችል... ያንለት ያዩው ጭንቅ እንዳያልፈው ጥንት ሲፈጠር እግዚር የመደበው ፍሮ... ነብሩን በያዘው ዳላ ከሁዋላው ሰነደበውና፡ አጉራርቶ ሲነሳ ቶሎ ጅራቱን ለቀም አረገው፤ ከዚያ ነብሩ ወደ ፊት፡ ሰው

ደው ወደ ሁጥላ እየተላላዙ ፣ የነብሩ ሀይል ሰላዩል ፣ ነብሩ ሊጎ ጎጉ ሰውዬው ሰከተል ፣ እንዲሁ ጫካ ለጫካ ፣ ባቀበት በቁልቁለቱ በጋሬጣው በንቅፋቱ ሁሉ ፣ ነብሩ እየጎተተ ፣ ሰውዬው እየተከተለ ቀኑን ውለው አመሻሽ ላይ አንድ ሰው አግኝተዋቸው ፡

“እዩ ወንድሜን ፣ ምን ክፉ እድል ገጠመህ ፤” አለ-ያ ሰው የነብር ጅራት የያዘው ሰው አዝኖ ።

“እዩውልህ ወንድሜ ፣ ከጀጠባዬ ውስጥ ፣ በወገዜ ላይ የታጠ ቅህጎችን ጨቢ አውጥቼ አንጀቱን ዘርገፌ እንዳልጥለው ፣ ላንድ አፍታ ጅራቱን የሚይዝልኝ አጥቼ ተከትዬው እዞራለሁ ፡” አለ ጅራት የያ ዘው ። ከዚያ ፣ “አምጣ ፤” ብሎ አዲስ መጨው ፣ በፍጹም ቅንነት ጅራቱን ከጁ ሲቀበለው ፣ ያ ነብር ሲጎትተው የጥለ ሰው “እሁ . . . ፤” ብሎ በረዥሙ ተገፍሶ ፣ “በል እንግዲህ የኔ ወንድም ፣ እኔ ስቀብጥ ፣ የቀባጩን የነብር ጅራት ይገዢ ወያላሁ ፣ አንት ደግሞ የቀባጭህን ይዘህ እደር ፤” ብሎ ፣ ከነብሩ ጋር ገሉት “ሄደ ። እንግዲህ ሰያውሩ የሰማሁ እዚህ ድረስ ነው ፣ ከዚያ በሁጥላ ፣ ሰሰተኛ ቀባጭ ይተካ ፣ ወይስ ለዚያው ለሁሰተኛው ቀባጭ የፍይ ልዋ እጣ ይድረሰው ፣ ሰያውሩ አልሰማሁም ፤” ብለው ባላምባራስ ጠጃቸውን ጨልጠው ፣ “ጩኖራልኝ” ግሉት መሆኑ በታወቀው አሰተያየታቸው የውበዳርን ሲያዩ ፣ ሁሉም ይስቁ ጀመር ።

“ደግሞ . . . ወደዚህ ጥሻ ከመጣን ከተሙሰከትናቸው ብዙ አስ ደናቂ ነገሮች አንዱ ፣ የጉሬዛዎች ሰአት ግወቅና ፣ ተጠንቅቆ መጠ በቅ ነው” አለ ጥላሁን ፣ ከሳቅ በሁጥላ ሁሉም ህም ብለው ቆዩና ።

“ጉሬዛዎች” አለ ቀጥሎ ። “ጉሬዛዎች መጮህ ሲጀምሩ ፣ አምስት ሌሊት አከታትለን መብራት እያበራን ሰአታችንን ሰናይ ፣ ሁልጊዜ በዘጠኝ ሰአት ላይ ነው የሚጮሁ ። ልዩነት ቢኖር ከአንድ እስከ ሶስት ደቂቃ ብቻ ነው ፣ በዘጠኝ ሰአት ግድም ፣ ከምስራቅ ይሁን ከምንጋራብ ፣ ወይም ከሰሜን ፣ ወይም ከደቡብ ፣ አንዱ ‘ኡርር ርር ፣ ኡር ፣ ኡር ፣ ኡር ፤’ ብሎ ሲጀምር ፣ ሌሎች ከያቅጣጫው እየተከታተሉ ፣ ‘ኡርርርር ፣ ኡር ፣ ኡር ፤’ ይላሉ ። ታዲያ ይህ ከያቅጣጫው ፣ በቅደም ተከተል ፣ ወፈርና ቅጠን እያለ የሚሰማው ‘ኡር ፣ ኡር’ ባንድ ላይ ሆኖ ፣ ጫካውን ሌሊት ቅዱሳን ለፈጣሪ የሚዘምሩበት ፣ የተቀደሰ ቦታ ያስመስለውና ፣ በሰው ውስጥ ልዩ ስሜት ይፈጥራል ፤” አለ ጥላሁን ፣ እሱና ሶፊያ ብቻቸውን ላሉ የተነጋ ገሩትን እንደ ገና ለነባላምባራስ ደግሞ ።

“እንጂ ለደ ሰሜት የመኖሪያ ጉዳይ እንኩዋ ምናልባት ...
 አንተ ከዚህ በፊት ፡ ሌሊት የጉራዛ ጨሽት ስምተህ ባታወቅ ይህ
 ናል እንጂ ፡ እኛ አብረነው ስለ ኖርን ፡ እንዲህ ያለ ልዩ ሰሜት እይ
 ፈጥርብንም ፡ ለኛ በመንደር ፡ ወይም በከተማ ሌሊት ፡ በተጨማሪ
 ጊዜ ድር የሚሆነውን ያክል ነው ፡ ከሱ ልዩነት የለውም ፡ እኛ
 እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ ጉራዛን ‘የሜካ ድር’ ነው የምንለው ፡”
 እሱ ባላምባራስ ፈገግ ብለው ።

ሶፊያና ጥላሁን ፡ እዚያ ሞኝ ሲሰነብቱ የተመለከቱት ሁሉ ፡ የልዩ
 ልዩ አራዊትና አእምሮ የኑሮ ልምድ ፡ ይልቁንም የዝንጀሮዎች ግህ
 በራዊ ኑሮና ድርጅታቸው ፡ ሆነ ብለው ለጥናት የሄዱለት ቢሆን ኖሮ
 እንዴት ደስ ባሰኛቸው ነበር ፡ ነገር ግን ፡ “ተገደዱ የሞሉት ግር
 ከፊት ይመር ፡” እንዲሉ ፡ ተገደው ፡ ከቤታቸው ሸሽተው በተሸሸ
 ጉበት ያጋጠማቸው ስለሆነ ፡ ምንም እንኩዋ የመከራቸውን ከብደት
 ለማቅለል ያክል ሲረዳ ቢችል ፡ እሱን ፈለገው ፡ ወይም እሱን ለግ
 ጥናት የሄዱ ቢሆን ኖሮ ፡ ይሰጣቸው የነበረውን ደስታ ሲሰጣቸው አል
 ሆለም ፡ አንዳንድ ጊዜ እንዲያውም ጥላሁንን ሙሉ ወደሌለው
 ያሳብ ጫካ ይመራውና ፡ ለሌላ እንቅልፍን ለጥቶ እንዲሁ እንደ
 ተወራጫ ያደር ነበር ። እንዲያ እንቅልፍ ሸሽቶት ካሳቡ ጋር በሚ
 ከራከርበት ጊዜ ፡ እሱና ምሽት ያራዊትን የኑሮ ልማድና ባህሳቸውን ፡
 ከቁጥንቁጥቸውም አንዳንድን ከግወቃቸው ጋር ፡ ከሰዎች ግላበር
 ተለይተው ያራዊት ግህበርተኛች መሆናቸው ፡ ከዚያም ከሰዎች ሸፍ
 ተው ካራዊት የተጠጉበት ምክናያት ፡ ባንድ ባይ ተያይዞ መጥቶ ባይነ
 ህሊናው ይታዩውና ይገረማል ፡

“ግሩምክ ነው ፡” ይህ አይኖቹን በጨለማው ፍጥጥ አድርጎ ።
 “ይገርግል! ስላላ... የዚያን ያክል ብዙ ሰው ነፍስ ሲያጠፋ ፡ ያንድ
 ወረዳ ሀዝብ ሀብትና ንብረት ሲዘርፉ የመንግስትንና የእግዚአብሔርን ህግ
 ጋት እድሜያቸውን ሙሉ ሲተላለፉ የኖሩትን ወንጀለኛ ፡ ቀኛዝማች
 ዳኘን ስለ ገደልን ፡ እዩ-ፈክርን አደባባይ በመውጣት ፈንታ ከሰው ሸሽ
 ተን ካራዊት ጋር በጫካ ውስጥ መኖራችን አያስገርምም ፡ ግንን ስለ በደ
 ልን ፡ ከማን ነው የምንሸሸ ፡ ከህግ ፡ እንዴት ፡ ወንጀለኛ ስለ ገደልን ከህግ
 የምንሸሸ ... ህግ የወንጀለኞች መቅጫ ነው እንጂ ፡ የወንጀለኞች ጠበቃ
 ነው ፡” አለና ፡ አንድ ሌሊት ብዙ ጥያቄዎች አከታትሎ ጠይቆ ፡ እንደ
 ልማዱ አይኖቹን አፍጥጦ ጨለማውን ሲመለከት ከቆዩ በሁኖላ ፡ “አያ!”

አለ ፡ መልሱን ከዚያ አይኖቹን አፍጥጦ ሲመለከተው ከነበረ ዉለግ እንዳገኘ ሁሉ ። “ አዎ ፣ ህግ የሰልጣን መሳሪያ ብቻ ነው ፣ የራሱ ነጻ የሆነ አቋዋም የለውም ፣ ህግ የሰልጣን አገልጋይ ፣ የሰልጣን ባሪያ ነው ፣ የሰልጣን መሳሪያ እንደ መሆኑም ፣ ሰልጣን ባመጸኞችና በህ ሊና - ቢሶች እጅ ከተያዘ ፣ እንዲያ ያሉት አመጸኞችና ህሊና - ቢሶች የሆኑ ባለሰልጣኖች የሚሰሩት ህግ ፣ የወንጀለኞች ጋዘብ ፣ ሰልጣን በንዴሆች እጅ ከተያዘ ፣ እነሱ የሚሰሩት ህግ ፣ የወንጀለኞች መቅጫ ስለሚሆን ፣ ህግ መልካም ፣ ወይም ከቶ ፣ የወንጀለኞች መቅጫ ፣ ወይም ጠበቃ የሚሆነው ፣ የሰልጣን ባለቤት የሆኑት ከፍሎች የጎ ደቆ ፣ ወይም ንዴህ ህሊና ያላቸው እንደ መሆናቸው መጠን ነው ግልጽ ነው ። ” ብሎ ፣ እንደ ገና አይኖቹን በዉለግው ውስጥ አፍ ጥጦ ፣ ዘለግ ላለ ጊዜ ሲያስብ ቆይቶ ፣ “ እንግዲህ የሰልጣን መሳሪያ የሆነው ህግ ፣ ሁሉጊዜ ፣ የሰዎችን ህይወት ፣ ንብረት ፣ ነጻነትና መብት መጠበቂያና ፣ የነሱ ተጸራሪዎች የሆኑትን ወንጀለኞች መቅጫ እንዲሆን ፣ የወንጀለኞች ጠበቃ እንዳይሆን ፣ ህጉን የሚሰሩት የሰል ጣን ባለቤቶች ህሊናቸው ያልጎደፈ ፣ ንዴህ መሆን አለባቸው ። ለህግ መገዛት ፣ ለህግ መታዘዝ ግልጽም ፣ እንዲህ ባሉ ንዴህ ህሊና ባላ ችው የሰልጣን ባለቤቶች በተሰራፍ ፣ የሰዎችን ህይወት ፣ ንብረት ፣ ነጻነትና መብት በሚጠብቅ ህግ መገዛት ፣ ወይም መታዘዝ ግልጽ ነው እንጂ ፣ እንዲያው ባጠቃላይ ፣ ለህግ መገዛት ፣ ለህግ መታዘዝ ፣ የሚሉት ነገር ... ለመጥፎ ህግ መታዘዝን ሊዉኖር ስለሚችልና የተጣራ ትርጉም ስለማይኖረው ፣ ሊቀበሉት የሚገባ አደለም ። ስመጥፎ ህግ መታዘዝም ፣ መጥፎ ህግን ከሚሰሩና ፣ ባላብም ፣ በግብ ርም ከጎደቆ የሰልጣን ባለቤቶች ጋር ተባባሪ መሆን ነው ። ” ብሎ ደግሞ እንደ ገና ዘለግ ላለ ጊዜ ሲያስብ ከቆዩ በሁዋላ ፣ “ አየ ጉ... ድ ፣ ” አለ ። “ አየ ጉ... ድ ፣ ምነው ህግ ፣ ሰው - ሰራሽ ህግ ፣ የሰልጣን ባለቤቶችን ጠባይ ተከትሎ የማይለወጥ ፣ እንደ ፍጥረት ህግ ነዋሪ በሆነ ። ”

ጥላሁን ፣ ምሽቱና እሱ ዘራፈውን ፣ ነፍስ አጥፈውንና ፣ የግዜር ንም ፣ የመንግስትንም ህግ ተላላፊውን ፣ ቀኛዝግች ዳገን ስለ ገደሉ፣ በህግ ስም ፣ ከሚያላድዳቸው ፖሊስ ሸሽተው እዚያ ዋሻ እስከ ተሸሸ ጉበት ጊዜ ድረስ ፣ ለህግ የነበረው ፍቅርና አክብሮት እጅግ ከፍ ያለ ነበር ። እስከዚያ ጊዜ ድረስ ፣ “ ከሁሉ በላይ ህግ ፣ ” የሚሉትን ብሂል ያላንዳች ጥያቄ ተቀብሎ ፣ ምኞቱ ሁሉ ፣ በጣም የሚወደው የመኖሩ አላግ ሁሉ ፣ የህግ ትኖርቱን ሲዉርስ ፣ ለተበደሉት ጠበቃ

ወይም እግዚአብሔር ለዚያ ቢያበቃው ፣ ዳኛ ሆኖ ፣ ህግን ጋሻና መከታ እያደረገ ፣ ያላንዳች ፍራት ፣ ህዝብ የሚበድሉትን ህይለኞችና ባስ ስልጣናት ፣ በደላቸውን አምነው ፣ ባደባባይ እዩተንበረከኩ ጭህረት እንዲለጥኑና ፣ ንስህ እንዲገቡ ግድረግና ፣ የተበደሉት ሁሉ ደስ ብሎቻቸው ፣ “እልል” ሲሉ ፣ ተመልካቾች ሁሉ ገርመዋቸው ፣ “ይበል” ሲሉ ፣ እያዩና እዩሰማ ፣ ሁልጊዜ ደስ እየለው መኖር ነበር ፣ እስከዚያ ጊዜ ድረስ ፣ ህግ የተበደሉትን ለማስከስ ፣ የተቀመጡትን ለማስመለስ ፣ ህይለኞችን ለመዳኘትና ወንጀለኞችን ለመቅጣት ፣ ከሁሉ ፣ ከስልጣን ጭምር በላይ ከፍ ብላ የቆሙት እንጂ ፣ የስልጣን ባለቤቶች የሆኑ ክፍሎች ለጥቅማቸው መጠበቂያና ፣ ከዚያም ግስፋፊያ ፣ ለጠላቶቻቸው ግጥፊያና መበቀያ እነሱ የሚረጉ ፍዎት ፣ “የስልጣናቸው መሳሪያ ልትሆን ትችላለች” ብሎ ግመን ይቅርና ጥርጣሬ አድርጎት ለመመርመር እንኩዋ አስቦ እያውቅም ነበር ። እዚያ ዋሻ ከገባ በሁዋላ ግን ፣ ህግ ልክ እንደ ስልጣን የባለስልጣኖች መሳሪያ መሆንዋን ፣ ህግና ስልጣን የተሰያዩ ሰጥቸና መልኮች ይነፋቸው እንጂ ፣ ሁለቱም የስልጣን ባለቤቶች የሆኑትን ክፍሎች ጥቅም መጠበቂያዎች መሆናቸውን ስለ ተረዳ ፣ ህግንም በመውደድ ፈንታ እንደ ስልጣን ጠላት ፣ ህግንም በማክበር ፈንታ እንደ ስልጣን ናቃት ።

“ ሀ ፣ አዎ ” አለ ፣ አይኖቹን በጨለማ ውስጥ እንዳፈጠጠ ሲያስብ ቆይቶ ። “ ልክ ነው ፣ ህግ እንደ ሰሪው ነው ፣ የወንበዴዎች ግህበር ህግ ፣ መቅማትንና መግደልን ፣ የገዳማት ግህበር ህግ ፣ መሸለይንና “ቀኝ ፊትን ለጸፋ ግራ ፊትን መልሶ መስጠትን ” ፣ “ አጽፍን ለቀማ ቀሚስን መጨመርን አደል የሚያዝዙት ? ” አለ ፣ ብቻውን የቅርታ ፈገገታ ፈገግ ብሎ ።

ከዚያ ጊዜ ጀምሮ “ ለህግ መገዛት ፣ ለህግ መታዘዝ ” ሲባል የለው ህይወት ፣ ንብረት ፣ ነጻነትና መብት ፣ ያላንዳች አድልዎ ፣ በትክክል የሚጠብቅ ህግ መሆኑን ፣ የጥቅም ክብደት ያላጣመመው ፣ ትክክለኛ ህሊና ሁሉ ለሚመሰክርለት ህግ ግለት እንጂ ፣ እንዲያውም በስመ - ህግ ለማናቸውም ህግ ፣ ለመጥፎ ህግ ጭምር ፣ ግለት አለመሆኑን ፣ ለመጥፎ ህግ መታዘዝ ፣ ወይም መገዛት ፣ ለመጥፎ ሰሪዎች ተባባሪነት መሆኑን አምኖ ፣ ያን እምነት መመሪያው ለግድረግ ወሰነ ።

ምእራፍ ፴፩

ግራዝግች ጉርጫላ ቤራ

አንድ ግታ ፡ ሶፊያና ጥላሁን ተሸሽገው ከሰነቡቱበት ዋሻ ወጥተው የሚሄዱበት ጊዜ ደርሰ፡ ስለ ጉዙዎቸውና በመንገድ ማድረግ ስለሚገባቸው ሁሉ ፡ አሳቤና የውበዳር ከባላምባራስ ጉደታ ጋር እንደ ልማዳቸው ወደ ዋሻው መጥተው ሲመካከሩ ፡

“ መቸም . . . ” አሉ ባላምባራስ ፡ በጃቸው ይዘውት ከነበረው ብርጭቆ ጠጅ አንድ ጊዜ ተጎንጭተው ፡ ብርጭቆዎቻቸውን በፊታቸው እያሰቀመጡ ።

“ መቸም . . . ከዚህ ወዲት እንደምትሄዱ ለኛ ገና ባትነግሩንም ፡ ምናልባት እናንተ ተመካክራችሁ ወስናችሁ ይሆናል ። ብቻ የሰው አላብ የእግዚአብሔር ቃል ስላልሆነ ፡ የሚሻል አላብ ከተገኘ ሲለወጥ ይችላልና ፡ እስቲ ቢከፋም ቢበጅ ፡ የኔንም አላብ ልንገራችሁና ከናንተ አላብ ጋር አድርጋችሁ አስቡበት ፡ ልጆቼ ። አሁን ምላሌ አድርጌ የምነግራችሁ ፡ ምላሌነቱ ለናንተ የሚስማማ ባይሆንም ፡ በጠቅላላው ለተሸሻጊና ለፈላጊ ስለሚሆን ፡ ደፍራ በመናገሪ አስቀድሜ ምህረት እንድታደርጉልኝ እለምናችሁዋለሁ ። በጎልማላነቴ ፡ ሌባድም እንደ ነበርሁ ብዙ ጊዜ አጫውቻችሁዋለሁ ። ታዲያ በዚያን ጊዜ ፡ ከተማ ገብቶ በሰው መሀከል የሚሸሸግ ፡ ነፍስ የገደለ ሽፍታ፣ ወይም ከብት የሰረተ ሌባ ፡ ፈልጎ ከማገኘት ፡ አልም ፡ ጭልም ፡ ባለ ደን ውስጥ የተሸሸገውን ማገኘቱ ይቀለን ነበር ። ስለዚህ . . . ከረዥም ጊዜ ልምድ እንደ ተረዳሁት ፡ ምን ጊዜም ቢሆን ፡ ከሰው ለመሸሸግ ፡ ሰው ከሚበሳበት ፡ ከሰው ጫካ የሚሻል መሸሸጊያ አይገኝምና ፡ ሰው በሚበሳበት አዲስ አበባ ገብታችሁ ብትቀመጡ ፡ ከተጠነቀቃችሁ ምንም እንደማይደርስባችሁ እኔ እርግጠኛ ነኝ ።

“ ሌላ ልሰማችሁ የምወደው ምክር ፡ ከዚህ ተነስታችሁ የመጨረሻ መድረሻችሁ በሰሜን የሚገኝ አገር እንደ ሆነ ፡ መጀመሪያ ወደ ምእራብ ፡ ከዚያ ወደ ደቡብ ፡ ከዚያ ወደ ምስራቅ ሄዳችሁ ፡ ሰሜን በፊት

ለሌት ከማባባት፣ ዞር በጉዋር ማባባት የሚሻል መሆኑን ነው።” እሱ ባላምባራስ፣ በጉዋር እንዴት እንደሚገባ ለማሳየት እጃቸውን እንደ ደጋን አጉብጠው።

“ደግሞ ሌላ የምንግራችሁ...” እሱ ባላምባራስ፣ አስበውት የነ በረ ነገር፣ ሲናገሩት ከሰባቸው ወጥቶ አፋችው ሲደርስ ድራሹ ስለጠፋ፣ ፊታቸውን ከሰባት አድርገው፣ ከተሸሸገበት እንደሚፈልጉ ሁሉ፣ አይ ናቸውን ግራና ቀኝ፣ ላይና ታች እያሩዋሩዋው። “አ፣ አዎ!” እሱ፣ ወዲያው ከፋችው ፕልቱ የጠፋውን ነገር ሲያገኙት፣ ፊታቸው እንደ ገና ፈገግ ብሎ። “አዎ ሆኖ ሌላው የምንግራችሁ፣ ላጭርያ ይህን ዘለግ ባለ ጊዜ፣ ከገዛዎችህ አርፋችሁ በምትቆዩበት ቦታ፣ መጠሪያ እንዲሆናችሁ የምትመርጡት ስም፣ ያን ቦታ ለታችሁ ስትሄዱ አብር ዎችሁ መሄድ የለበትም፣ እዚያ አንድ ተፈጠረ፣ እዚያው መቅረት አለ በት።”

“ለምን አበባ?” አለች ሶፊያ፣ እዚያ የነበሩት ሁሉ ሲጠይቁት የነበረውን ጥያቄ ከይምላሳቸው ጫፍ ነጥቅ። ባላምባራስ የሚሉትን ስመስማት ያክል ነው አንጂ፣ እንዲያ ባለ ጊዜ ስም መላወጥ የሚያስ ፈልግበት ምክናያት ተራ ነገር ስለሆነ፣ ለሁሉም ጠፍተዋቸው እንኩዋ አደለም። ወዲያው እኒያ ጥያቄው ከያፋቸው የተወረሰባቸው ሰዎች መልሱን ከባላምባራስ አፍ ሲወጣ ማየት ይችሉ ይመስል፣ ሁሉም አይ ናቸውን ከሶፊያ እንስተው እሳቸው አፍ ላይ አሰፈሩ።

“መቸስ... ስም መታወቂያ አይደል፣ ታዲያ ስህን እናንተ መታ ወቅ የምትፈልጉበት ጊዜ አደለም፣ ስለዚህ የውነተኛ ስምና ቀጥታ መንገድ፣ ከፈላጊዎች ለሚሸሸጉ አያገለግሉምና፣ ፋራችሁን እያሸተቁ ሊከታተሉ ከሚችሉ ፈላጊዎች ለመጥፋት፣ በይምታርፉበት ስማችሁን መለወጡንና፣ ከቀጥታ ዘወርዋራ መንገድ መምረጡን እንዳትረሱ ይሁን!”

“ልክ ነው፣ እውነት ነው” ተባባሉ ጥላሁንና አሳዩ፣ እስበላቸው ተያይተው። ከዚያ ሶፊያና ጥላሁንም፣ አዲስ አበባን ሲለቁ ስማቸውን የለወጡት ትዝ አላቸውና፣ ተያይተው ሁለቱም ፍርጥም እሱ።

ጥላሁንና ሶፊያ፣ እዲስ አበባ የመመለሱን ነገር ገና ባይቆርጡም፣ ፋራቸውን ለማጥፋት፣ አገር ላገር ሲዘዋወሩ መቆዩት መልካም መሆ ኑን አምነው፣ ሁሉም በባላምባራስ አሳብ ተሰማው። ስለዚህ፣ በሚዛን ተፈሪ በኩል አድርገው፣ መጀመሪያ ወደ ከፋ፣ ከዚያ ወደ ጋሞጎፋ፣ ወደ ሲዳሞ፣ ወደባሌ፣ ከዚያ... እግዚር ይወቅ ወዴት... ለመሄድ ተሰናዱ!

ከዚያ የፖሊሱ አባቶች የጠቅላይ ለማሰራረድ በያቅጣጫ የላኩ የባህሪ ፖሊሶችና ሌሎች ፈላጊዎች ሁሉ ከዩኒቨርሲቲ ተመልሰው ፡ ሁሉ ጊዜያዊ ያን የመሰለ አደጋ ሰደርሰ ፡ በትኩሱ የሚታዩው ግርግርና ንቅናቄ ጸጥ እያሉ ፡ ጥንቃቄው ላላ እያለ ሄደ ፡ አሰጊው ጊዜ ያለፈ ሲመሰል ፡ ባለምባራሽ ከጊዜ ሰዎቻቸውን አሰማተው ፡ እንደ ልማዳቸው ወደ ዚህ የሚሄዱ መሆናቸውን ቀደም አድርገው አሰው ፡ ፍፍ ፡ እንደ ሌሊት ፡ ጥላሁንንና ሶፊያን ከየውበዳርና ካላዩ ጋር በልቅሶ ከተሰነባበቁ በሁዋላ ፡ ይዘዋቸው ወጥተው ፡ ቀን ቀን በጫካ ውስጥ ተሻተው እዩዋሉ ፡ ሌሊት ሌሊት እዩተጉዋሉ ፡ ባምስተኛው ሌሊት ፡ አገጋት ላይ ጧዛን ተፈራ ፡ ዘዘተጉዋ ዳር ደርሰው ፡ ከዚያ ሌሊት መጥጣቸው እንዳይታወቅ ትንሽ አርፈው ቆይተው ፡ ጥቅ ሲል ወደ ግራዝ ግብ ጉርሜሳ ቤራ ቤት ሄዱ ። ትርፍ በቅሎ መጥስ ፡ ወይም መከራየት የሚያስጠረጥር በመሆኑ ፡ ባለምባራሽ ያችኑ ፡ የነበረቻቸውን እንደ በቅሎ አስገድደው ፡ ለሶፊያ ሰጥተው ፡ እሳቸውም ፡ ጥላሁንም ከባለምባራሽ አሽ ከሮች ጋር ፡ የሚጓዩዎት በግራቸው ነበር ።

እግራዝግብ ጉርሜሳ ቤራ ቤት እንደ ደረሱ ፡ ባለምባራሽ ጉደታ ትንሽ እንኩዋ ላያርፉ ፡ መጀመሪያ ያደረጉት ሰዎቻቸው በቅሎዎቻቸውን ይዘው ወደ ጊሜ እንዲመለሱ ግሰናበት ነው ።

“እንግዲህ እዚህ ከደረሰሁ ፡ ወንድሜ የኪ ያደርሰኛል ፡ ለሱም ካልተመቸው ከነጋዴ ጋር ልሄድ እችላለሁና ፡ እናንተ ቶሎ ወደ ስራችሁ ተመለሱ ፡ ልጆች” አሉ ።

“እንደች ነው ከመንገድ መጥተው ፡ አርፈው ሳያድሩ እንደገና ያን ያክል መንገድ የሚሄዱ ፤ ሲሆን አርፈው አድረው ነገ ጥዋት ይሂዱ ፤ ያለዚያም ... ባይሆን እህል ቀምስው ፡ ትንሽ አርፈው ቆይተው ፡ አመሻሽ ላይ ይነሱ” አሉ ግራዝግብ ጉርሜሳ ፡ በታቸው ምጣድ እንደግደ ጣድበት ሁሉ ፡ አጥራቸውን የገቡ እንግዶች ፡ “እህል ሳይቀምሱ ይሂዱ” መባሉን እንደ ብርቁ ሰድብ ቆጥረውት ።

“ስራ አሰሪች ስላመጣሁዎቻቸው ፡ ለሰራው ጉዋጉቺ ነውቱ ወንድሜ ፡ ወዲያውም ለንቅ ይዘዋል ብዬ ነው ። ደግሞስ ... እንግዶች መሆናቸው ነው ፤ ያንተ ቤት ቤታቸው አደለም እንዴ ፤” አሉ ባለምባራሽ ፡ ግራዝግብን ቅር እንዳላቸው ከታቸው ስለ ተመለከቱ ። ባለምባራሽ ፡ ሰዎቻቸውን ወደ አገራቸው ቶሎ እንዲመለሱ ያን ያክል የሚገኙ ፋካዎቻቸው ፡ እንዳሉት ለሰራ ጉዋጉተው ሳይሆን ፡ ምንም እንኩዋ አኒያ

ሰዎች ረዥም ጊዜ አብረዋቸው የኖሩና፣ የሚያምኑዋቸው ቢሆኑ፣ እዚያ ከመቆየት የተነሳ፣ በጭዋታ ብዛት፣ ወይም በጥቅታ፣ ሳይታወቃቸው “ምስጢር ለወጣ ይችላል” ብለው ስንተው ነው። ቢሆንም ግራዝማች አሸንፈው፣ ሰዎቹ ምሳቸውን በልተው፣ ጠጅ ጠጥተው ሄዱ።

ግራዝማች ጉርሚሳ የባላምባራስ ጉደታ አጎች፣ የባላምባራስ ቤራ ልጅ፣ በየኪ ወረዳ ውስጥ፣ ቴፒ በምትባል ትንሽ ከተማ ይኖሩ ነበር። የቀኛዝማች ዳኘ አገዛዝ ስላስመረራቸውና፣ ይልቅንም ህዝብ ስለሚ ወዳቸውና ስለሚተባበራቸው ቀኛዝማች ቅንተው ሲያጠፏቸው እን ደሚከታተሉዋቸው ራሳቸውም፣ ባላምባራስ ጉደታም ስለተመለከቱ፣ ቅስ ብለው ተመካከረው፣ ወራው ሳይዛመቱ የግራዝማችን ርስት ሸጠው ሚዛን ተፈሪ ከገቡ፣ እስር፣ ወይም አስራ አንድ አመት ሆኖ ዋቸዋል። ግራዝማች ጉርሚሳ፣ ባላምባራስ ጉደታን አጅግ ስለሚወዷቸውና ስለሚያረቅሯቸው፣ እንኩዋንስ ባላምባራስ ራሳቸው የወሰዱዋቸውን እንግዶች፣ ስግቸውን ብቻ ጠርተው የሚሄዱባቸውን እንግዶች ሁሉ በደስታ እዩተቀበሉ ሲያስተናግዱ ስለሚኖሩ፣ የባላምባራስን እንግዶች፣ የሴፍ ጠብቂንና እመቤት ዘላለምን፣ በጣም ደስ ብሎዋቸው ተቀበሉ ዋቸው። የሴፍ ጠብቂና እመቤት ዘላለም የጥላሁን ፈይላና የሶፊያ ሙላት የሚዛን ተፈሪ ስዋች መሆናቸው ነው።

“አቶ የሴፍ ጠብቂና ባለቤቱ፣ ወይዘሮ እመቤት ዘላለም፣ አዳቦ አበባ ይህን . . . ዘበን አመጣሹን የፈረንጅ ጅምርት እስተግሪዎች ናቸው። ታዲያ . . . አገር እዩዞሩ ለማየት ስለ ፈለጉ፣ በወለጋ በኩል ከሚገኘው ቁዋቸው ሰዎች ጋር እስክ ጎራ፣ ከዚያ፣ እኒያ ጎራ ያደረሱዋቸው ሰዎች ከግር ነጋዴዎች ጋር አገናኝተዋቸው ጌሚ መጥተው፣ እኔ ቤት አብረን ስለ ስነበትንና ስለ ለመድሀዋቸው፣ ከዚህ አንቶ ሁነኛ ሰው ፈልገህ ወደ ክፍ እንድትሰዳቸው ‘አደራ’ ልልህ ነው . . . ራሱ፣ ይዣ ቸው የመጣሁ” አሉ ባላምባራስ፣ ጥላሁንንና ሶፊያን ከግራዝማች ጉር ሚሳ ጋር ሲያስተዋውቁዋቸው።

“ሁነኛ ሰው እስኪገኝ ይውል ያድር እንደሆን እንጂ፣ ወደ ክፋ የሚሄድ ሰውማ . . . ምን ይገዳል፣ በቀን ሀያ፣ ሰላሳ ሰው ሳይሄድ ውሎ ያውቃል!” አሉ ግራዝማች።

“ከሁነኛ ሰው ሲገናኙ ለማየት ብዬኮ ነው . . . የኪ እንዲያ ያለ ጉድ፣ እንዲያ ያለ ታምር መሰራቱን ስለማ፣ ወደዚያ መሄዱን ትኛ ወዲህ የመጣሁ፣ ከሁነኛ ሰው ሲገናኙ ካላዩሁ ልቤ የማያርፍ ስለሆነ ነው!”

“እሱ ግደለም ለሁን እንዳልሁህ ይውል ያደር እንደሆነ እንጂ ከፋ ግድረስ ብቻ ሳይሆን፣ እዚያ ግዮት የሚፈልገትን አገር ሁሉ ለዘሮ የሚያሳይ፣ የክፋ ሰው አናጣም ። እዚህ እንኩዋ ብናጣ፣ እዚያ ወንድማችንም፣ ወዳጆችም ሰላሉን፣ ክነሱ ልክን ማስመጣት እንችላለን” አሉ ግራዝማች ጉርሚላ።

“እኔምኮ በዚህ በኩል አንተ ብዙ ሰው ማወቅህንና፣ ክብር ዘመድ ወዳጅ ጋር ግንኙነት ያለህ መሆንህን አምኜ ነው ወዳንቶ ይገኛቸው የመጣሁ” አሉ ባላምባራስ፣ ግራዝማች በሰጡዋቸው የተረጋገጠ ተስፋ ደስ ብሎዋቸው።

“ለመሆኑ አንተ መቸ ነው ወደ ጌጫ የሄድህ ? ቅኛዝማች ላኛ ሲገደል... የኪ አልነበርህም ማለት ነው?” አሉ ግራዝማች ።

“አልነበርህም፤ ቡናው ጫካ ለብሶዎልና አንተ መጥቶህ ደቦ ካልለመንህ ብቻችንን አንገፋውም ብለው ልጆች ስለነገሩኝ፣ ቅደም ብዬ ወደ ጌጫ ሄጄ እዚያ ነበርሁ ። እዚያ እንዳልሁ ነው... የዚያን ክፋ ሰው ሞት የሰማሁ ።”

“ይገርግል ! ታዲያክ ቅኛዝማች ላኛ ሲገደል ትፒ ሄዶ እዚያ የን በረ፣ የዚህ አገር ሰው በቅደም መምጣትን ሰምቼ ያገብን ደህንነት ‘አጠይቃለሁ’ ብዬ ሄጄ ላኛጋግረው፣ ደህንነትህንና እዚያው የኪ መሆንህን... ነበር የነገረኝ !”

“ ባይኔ አዩሁት ብሎ ነገረህ !” አሉ ባላምባራስ፣ እንደ መፍ ራት ብለው ። ጥላሁንና ሰፊያም ደንግጠው ከግራዝማች አፍ ቀጥሎ ምን እንደሚወጣ ለማየት፣ ዝም ብለው አፋቸውን ደመለከቱ ጀመር።

“እንደሆነ ፣ ትፒኮ ነው የነበር፣ የኪ አደለም ። ስለዚህ... ‘ሰማሁ’ ነው እንጂ ‘አዩሁ’ አላለም ።”

“አዎ ፣ ያ... ክፋ አውራ ከመገደሉ ብዙ አይሁን እንጂ መቅ ደምስ ቅድሜ ነው የሄድሁ ። ለመሆኑ መገደሉ እዚህ መቸ ተሰማ ?”

“ወዲያው ነው ፣ በማግስቱ ይሁን በ.በ.ዛ በሳልስቱ ሰማን ።”

“በማግስቱ ... እንዴት ሊሆን ይችላል ?”

“እንጂ ፣ ፖሊሶች ይሁኑ፣ ወያኖ ሌሎች በራዲዮ ላዲስ አበባ አስ ታውቀው ነው አሉ... እዚህ በበቃ የቡና ልማት ያላቸው ፈረን ጆች፣ ‘ካዲስ አበባ ተላለፈልን’ ብለው ለሰራተኞች አውርተው፣ እዚያ የሚመላለሱ ሰራተኞች ሲመጡ፣ ባንድ ጊዜ ለከተማው ነዙት።”

“ገዳዮቹን ታውቀው ይህን ገዳማን ናቸው ይባላል፤”

“አንደኛ” አሉና ግራዝማች ገርሚላ፣ ሲናገሩ ያሰቡትን ስሙን ራቸው በራት ከጎ ብለው ባቁ ።

“ምን አሳቅህ?” አሉ ባላምባራሽ፣ ምንም እንኩንም ቢደነገጉ ግራዝማችን ተከትለው እየሳቁ ። ጥላሁንና ሶሌያ በጣም ፈርተው ስግ ራዝማች አዳ፣ ቀጥሎ ምን እንደሚወጣ ለማየት አይናገሩትን ሳያረግቡ ይጠብቁ ነበር ።

“አንደኛ፣ ገደለ የተባለ የምሽቱ ባል ነው!” አሉ ግራዝማች አሁንም እየሳቁ ።

“አንዴ፣ ምን ግለትህ ነው? የምሽቱ ባልግ አሉ አደሰም!”

“ያሳቁኝም፣ ይኸው ነው፤ አሉ “ምሽቱ ናት” ይባላል፤ እሱን ግን “ባሌ ነው” የምትሰው አሁን ገደለ የተባለውን፣ የድሮ ባልዋን ነው፤ ታዲያ ሁለቱ የሚለኩን ስታገናገው አሁን እንዳልሁት ያሉ የሚያስቅ ነገር ይሆናል፤”

“አ... ፣ የሰጥና የድሮ ባልዋ፣ የሀጋዊ ባልዋ ነገር እንኩንም እጅግ የሚያሳዝን እንጂ የሚያስቅ አልነበረም፤ ብቻ አንተ ባህጋገር የሚያስቅ አይረግኸው ። አ... ሺ፣ እስቲ እሱን እናቆይና ‘አንደኛ ገደለ የሚባለው የምሽቱ የድሮ ባል ነው’ አልህ፤ ሌላስ... ገደለ የሚባል አለ?”

“ሌላው፣ ገደለ ተብሎ የተወራበት፣ የቃልቸኛ ንጉስ የሚሉት ሰው ነው ። ታዲያ የሱ እንኩንም እንዲያው ቀኛዝማች ዳን ሲናዘዝ፣ ‘ገዳዩ ጥላሁን ፈይሳ ነው’ በማለቱና፣ የሁለቱ ተጠርጣሪዎች ስም አንድ በመሆኑ ሰገቱ፣ ወዲያው በሲሶች ሌሊት ሂደው ሲቱን መክ በባቸው፣ የሰጋበት ምክናያት ተከክለኛ መሆኑን የሚያረጋግጥ መሰሉ ታይቶት ሸሸ እንጂ፣ በውነት ገዳዩ የሴትዬዋ የድሮ ባል፣ ‘ ያ... ለስተማሪው፣ ጥላሁን ፈይሳ መሆኑ አይጠረጠርም ነው የሚባለው፣ ምክናያቱም፣ አንደኛ ቀኛዝማች ገቶት ከቀምጎገር አይጣረው እንጂ ያ ሰው እሱን ለመግደል መሸፈቱና ቀኛዝማች የሚወጣ የሚገባበትን ጊዜም፣ መንገድም፣ ደህና አድርጎ አጥንቶ፣ ሁልጊዜ ከተማ ውስጥ እየገባ፣ በጠላቱ ላይ ምላጫን ለመሰብሰብ እማነጣጠሪያው ውስጥ እስኪ ገባለት ብቻ ሲጠብቅ የሚያድር መሆኑን ሰው ሁሉ ያውቃል ። ሁለ ተኛ፣ ቀኛዝማች በተገደለበት ሌሊት፣ ገና ነፍሱ ሳትወጣ፣ ሌትዮዋ እዚያ አለመገኘትዋ፣ ያው የድሮ ባልዋ ቀኛዝማችን በሸገጥ ደብ

ደቦ ሲወድቅለት 'ገደላሁት' ብዎ ፤ እለዋን ይዘግት የሂደ መሆኑን የግያሳይ ነው ።”

“አሁን ያልኸው ሁሉ ፣ እ ...” አሉ ባላምባራስ ፣ እውነቱን ለሰጠን እውነት ግስመሉ በውስጣቸው ተጣልተው ሲሙግጉኑ ፣ እነን ህሊናቸው እነሱን ሲያዳምጥ ፣ ሊናገሩ የረሉት ጠፍተዋቸው እዩረሉጉ ። “አሁን ያልኸው ሁሉ እ ... መቸም ... ‘እውነት ነው’ ተብሎ ሲግልበት ባይቻልም ፣ እውነት ይመስላል ። በነገርህ ላይ ፣ ጌጫ የተወራውም ልክ አሁን አንተ እንደ ነገርሽን ነው ። እኛ ጌጫ ከሰግነው እዚህ ‘ተወራ’ ያልኸው ትንሽ የግረላዩው ... ‘ቦሊ ለች ሌሊት ሂደው የቃልቸኝን ንጉስ ቤት ከበውት አድረው ነበር’ ያልኸው ነው ። ቦሊ ለች ከበውት ግደራቸው እዚያ አልተወራም ። ለመሆኑ ከተከበበ እንዴት ሲያመልጥ ቻለ ?”

“እሱ መቸም ... ያንለት ‘አደረገ’ የግረላዩው ሁሉ ታምር ነገር ነው”

“እንዴት ? ምን አደረገ ይባላል ?”

“ቀደም ብሎ ከቀኛዝማች ጋር ተጣልቶ ዋለ ፣ ቀኛዝማ ችን ባደባባይ መሀል ከቀኛ ሰላላረደ ፣ የም እንከግገብ እንዲያ ያሉ ምክናያት አግኝቶ እንዲያውም ሰው ግሰታየት ይቀናጥል ፣ በግረ-መ-ቅ አሰር ፣ የታሰረበትን ቤት በበጎች ከብበው በጥብቅ እንዲመሰቅ አድርጎ ሳሉ... ሌሊትን በሱ ላይ ያ አደጋ ሲደርስ ፣ እኔያው ቤቱን ዘግተውና ከብ በው ይጠብቁ የነበሩ ህበኛች በሩን ከውጭ ከፍተው ሲገቡ ፣ ታሰርበት የነበረውን እግረ-መ-ቅ፣ በጥግግግግግግ እንደ ተቆለረ ከግሩ እንደ ሱሪ አው ልቆ እዚያው ቆጭ አርገላቸው ፣ እሱ ... በየት ፣ እንዴት አርጎ እንደ ሂደ እግዚር ይወቀው ብቻ ሂደዋል ፤ ወዲያው እኔያ የቀኛዝማች ዘዘ ችች ቦሊሱ ጨምረው ፣ የመላሪያ ሀይላቸውን አጠንክረው ፣ ወደ ቤቅ ተከታተለው ሂደው በጉዋር በኩል አጥር ሰርክረው ገብተው በበኛውንም ፣ ሌሎችን አሸከሮች ከንቅልፋቸው እየቀሰቀሱ ቢጠይ ቁጥቸው ፣ ጌታቸው ታሰር አገረ-ገዡ ግቢ መሆኑንና ፣ እመቤቲቱ እቤት ውስጥ መታየትዋን አረጋግጠው ስለ ነገሩዋቸው ፣ ‘ላያዩት ሾልህ ላይገባ አይቀርም’ ብለው አመኑ ። ስለዚህ ፣ እንደ ገመቱት አሸከሮች ላያዩት ሾልህ ገብቶ እንደሆነ መቸም የተመኙት ይህኑ በመ ሆኑ ፣ ለጊዜው ባይገባ እንከ-ዋ ምሽቱ እዚያ እስካለች ድረስ ፣ እለዋን ሲል መምጣቱ ስለግይቀር ፣ ምንም ቢሆን እንደማያመልጣቸው እርግ ጠኞች ስለሆኑ ፣ ቤቱን ከብበው ሲጠብቁ አደሩ ። ከዚያ እንጋት ላይ

ቀኩስ ቢከፍቶ ግን ሙሉ ቢያሉ ጊዜ ፣ የቤቱን አሽከሮች በግን ፍር አስቀድመው ቢገቡ እዚያም ባዶ ቤት አገኙ ፣ የቤቱ በርም ፣ መስኮችም ሁሉ እንደ ተዘጉ እያሉ ፣ ባለቤቶቹ ከውስጥ የውሃ ሽታ ሆኑ ፣ ታዲያ ይህ ታምር አይለም ?” አሉ ግራዝማች ፣ ባላምባራስ ንም ፣ ጥላሁንና ሶፊያንም ባይናቸው አዙረው ገርፈው ።

“በጉዋንንቸር የተቆሰፈ እግራ-መቅ እንደ ሱሪ አውልቆ አስቀ ምጣ ፣ በሩና መስኮቶቹ ከተዘጋ ቤት . . . እንደ ጠሰ በገና ጠፋ ማለት ፣ እውነትነቱ ያጠራጥር እንደሆነ እንጂ ፣ እውነት ከሆነግ ፣ እሱ ታምር ካልተባለ ምን ሊባል ይችላል ?” አሉ ባላምባራስ ፣ ፈገግ እን ደግሞት ባለው ። ጥላሁንና ሶፊያን ወረወሩ ፣ የባላምባራስ አሽመ ሮም በጣም አሳቋዋቸው ።

“እኔ መጥም እዚህ የተወራውን ነገርሁቸው አንጅ ፣ የተወራው እውነት ነው ፣ ወይም አስት ነው ፣ አሳሳሁምኩ ፣ ይህን ለማለት እዚያ መሄድ ያስፈልጋል ። እኔ ግን ሄጄ አላዩሁም ፣” አሉ ግራዝማች ፣ ያወሩትን ወሬ ባላምባራስም ፣ እንግዶችም ፣ “እውነት ነው” ብለው እንቅልተቀበሉዋቸው ከፈታቸውና ከጠቅላላ ሁኔታዎች ሲመለከቱ ፣ ወሬያቸው በሰሚዎች ዘንድ የፈለጉትን ውጤት ሳይሰጥ ሲቀር ፣ የፍ ረት ስጋት እንደሚሰግቸው ሰዎች ሁሉ ፣ አሳቸውም ትንሽ እንደማ ረር ባለው ።

“መቸም . . .” አሉ ከዚያ ቀጠሉና ። “መቸም ሰውዬውና ምሽቱ ‘የቃልቶች ነገስታት’ ይባሉ የነበረ ፣ የሚሰሩት ታምር በዚያ አካባቢ የሚኖሩት ቃልቶች ሁሉ ሲሰሩት የማይችሉ መሆኑን ፣ ቃል ቶች ራሳቸው ያስከሮች ሆነው ፣ ለነሱ በገሀድ ታጥቀው መስገዳቸ ውና ፣ እነሱን ‘አድኑን’ እያሉ በመለማመናቸው ነው” ተብሎ ይነገ ሬል ። እንግዲህ ይህ የሚነገረው ፣ ይህ . . . ከቃልቶች ሁሉ የበ ሰጠ ታምር መስራታቸው እውነት ከሆነ ፣ አሁን ሰውዬው አደረገ የተባለውን ቢያደርግ ያስገርማል ? አያስገርምምኩ ፣ ይህ እንዲያውም ትንሽ ነው ፣ እንዲያውስ . . . የነሱን ፣ የቃልቶችን ነገስታት ስራግ ከኔ ይልቅ አንተ ታውቅ የል ? እንዲያውም በተለይ ላንተ ፣ ‘በጣም ወዳጆቻህ ነበሩ’ እየተባለ ደምቆ ይወራ ነበርኩ ። እንደ ለግሁት ከሆ ነግ ከመዋደዳችሁ የተነሳ ፣ ‘አንተን ሳያማክሩ የሚሰሩት አንድ ነገር አልነበረም ፣ እንደ ንስሀ አባት አዛኝ ፣ ናዛዝቸው አንተ ነበርህ’ ነው የሚባለው ። ሀ ፣ ደግነኑ ፣ ቀኛዝማች ዳገ ሲገደልና ሰዎቹ ሲሸኹ

ነበርኩ፤ መቸም የየኪ ወረ ሲወራ መቸ መገገበት ያለዚያም እግዚህር
 ያን ክፉ ሰው ከዚያ ባነሳውና ርስቲን ሸጧ የኪ መረት ገዝቼ እዚያ
 በገባሁ፤ ስለ የግድሙኝ አልነበረም ። እኔ እንኩዋ ... እግዚህር
 ይመስገን እዚህ በመምጣቱ የነገረኩኝ ነገር የለም፤ እንዲያውም እን
 ደውነቱ ከሆነ፤ እዚያ ከነበረኝ የተሻለ ኑሮ ነው ያለኝ ... ታዲያ እኔ
 እንኩዋ፤ ወደዚያው ለመመለስ ምኞት ነበረኝ ። ብቻ ምን ይሆናል
 ምኞት ብቻ ሆኖ ቀረ፤” አሉና ግራዝግኝ፤ እንገታቸውን ደፍተው
 ከተቀመጡት ከባለምባራስ ጉደታም፤ ከጥላሁንና ከሶፊያም፤ መልስ
 ሲጠብቁ ምንም ስላልመጣ፤ “እኔ የሚመስለኝን ልገገርህ ፤” አሉ፤
 እንገታቸውን ደፍተው ባያዩዋቸውም፤ አይናቻቸውን በባለምባራስ
 ጉደታ ላይ ተከለው ። “እኔ ርቀው ይሄዳሉ አልልም ። እንዲሁ እዚህ
 ለዚህ ሲዘዋወሩ ቆይተው ፤ መቸም ... የውነተኛው ገዳይ መያዙ
 አይቀርም ፤ ያንጊዜ ከ... ተደበቁበት ብቅ ይላሉ ። አይመስልህም?”

“አዎ ... ፤” እሱ እንኩዋ እንጂ ፤ እስካሁን ላይሄዱ የሚቀሩ
 አይመስለኝም አሉ ባለምባራስ ።

“ወዴት?”

“ወዴት እንደሚሄዱ አላውቅም ፤ ብቻ እስካሁን በየኪ ዙሪያ
 የሚቆዩ አይመስለኝም ፤ ይረራሉ ።”

“እኔህ ሰውዬ ግንኙነታችንን በርግጥ ባያውቁ ሳይጠረጥሩ የቀሩ
 አይመስለኝም” እሱ ጥላሁን፤ እሱና ምሽቱ ሌሊት እንደ ተኙ ሲያወሩ።

“ለኔም ካነጋገራቸውም ሆነ ካስተያየታቸው ፤ ልክ እንተ እንዳል
 ሽው... በርግጥ ባያውቁ እንኩዋ የጠረጠሩ መስሎ ነው የተሰግኝ”
 አለችና ሶፊያ ትንሽ ስታስብ ቆይታ፤ “ለመሆኑ ቢያውቁ ምን ያደ
 ርገናል? ያስይዙን ይሆን?” አለች ።

“አይ ... እንጂ ፤ እሳቸው እንኩዋ እንዲህ ያለውን ለያደርጉ
 ትም ፤ በጣም እንደሚያምኑዋቸው ባለምባራስ ነግረውናል ። የሚያስ
 ጋው ፤ ይብዛ ይነስ ወዳጅ የሌለው ሰው የለምና ፤ የሚያውቁትን ምስ
 ጠር ለወዳጆቻቸው የተነፈሱ እንደሆነ ፤ ግንም ቢሆን አንድ ጊዜ
 በተነፈሰው ነገር ላይ ስልጣን ስለሌለው ፤ የተተነፈሰው ሊሰፋፋ የሚ
 ችል መሆኑ ነው ፤”

“እውነት ነው ። ታዲያ ለዚህ ምን ይበጃል?”

“ከዚህ ቶሎ መሄድ ነው የሚበጀው ፤ ለባለምባራስ እንነግራች
 ወና ከዚህ ቶሎ የምንሄድበትን ዘዴ ቢፈጥሩልን ነው የሚበጀው ።”

ጥላሁን ህይወት

መንገድ ስህተት

ሰፊና ጥላሁን ከባለሙያዎች ጋር ብቻውን እስኪሆን ጠብቀው፣ ግራዝማች ጉርጌሳ ባንጋጋራቸው፣ ባለቤቶቻቸውና በሁኔታቸው ሁሉ፣ ስለነሱ ግንኙነት በርግጥ “አውቅዋል” ለግለት ባይችሉም የጠረጠሩ ስለ መሰላቸው፣ መስጋታቸውንና ከግራዝማች ተፈሪ ተሎ መሄዱ የሚሻል መሆኑን ነገሩባቸው።

“ ተሎ ብትሄዱ መልካም መሆኑን እኔም አምናለሁ። እንዲያውም እዚህ ብቻ ሳይሆን፣ መጨረሻ ወይም ትኩረት እስከትደርሱ ድረስ፣ በጉዞዎችህ መሀከል ... በምታርቀላቸው ቦታዎች ሁሉ፣ ብዙ አለመቆየት ነው። በተጨማሪም ... ‘ግራዝማች ጉርጌሳ ስለኛ ግንኙነት የጠረጠሩ መሰለን’ ባላችሁት፣ በመሰረቱ መስጋት ግንኙነትን ስለሚያስከትል ተገቢ ቢሆንም፣ አሁን በግራዝማች በኩል ግን ... ግዴታዎ አትሰጡ። እኔን ‘አሰት ይነገረኛል’ ብሎ ስለገይጠረጠር፣ እኔ የነገርሁትን ስለሚያምን አትሰጡ። የጎደን ሰርቆ በግድቅ እንደሆነ የጠረጠረ የመሰላችሁ፣ ሰርቆ ግድቅ ከልጅነቱ ጀምሮ አብሮት የኖረ ልግዱ ነው። በልጅነቱ ጉዋደኞቹ ‘አይነ ሌባ’ እያሉ ሲቀላቀሱበት እንደ ተግላና እንደ ተደባደበ፣ እንዲያ እያሉ የሚቀላቀሱበት ትልልቆች የሆኑ እንደ ሆነ፣ እንዳለቀሰ ነበር የሚኖር!” አሉ ባለሙያዎች፣ ግራዝማች በልጅነታቸው “ አይነ ሌባ” ሲሉ የቸው የሚሆኑት ሁኔታ ትገባ ስላላቸው እንደ መላት ብለው።

“አይነ ሌባ” ግለት ምን ግለት ነው? “መጥፎ ነው!” አለች ሰፊያ።
‘አይነ ሌባ’ ግለት ሰርቆ የሚያይ ግለት ነው፣ በድሮ ልግድ “ወንድ ፊት ለፊት እንጂ፣ ሰርቆ አያይም” ይባል ነበር። ታዲያ፣ “ለወንድ ሰርቆ ግድቅ ነው፣ ስለሆነና፣ ሰርቆ የምታይ ሴት ስለሆነች፣ በረዥም ትርጉሙ ‘አይነ ሌባ’ ግለት ‘ሴት’ ግለት ነው” ሲሉ ባለሙያዎች እየላቁ ሰፊያና ጥላሁንም አብረዋቸው ይበቁ ጀመር።

“አሁን ” አሉ ባለሙያዎች፣ ከላቁ በሁዋላ። “አሁን ወደ ቆም ነገሩ እንመለስና፣ እዚህ ብዙ ጊዜ መቆየታችሁን እኔም ስለማልወደው፣ ተሎ እንዲሰዳችሁ ለግራዝማች ነገረው፣ ለካሰ ... እኔ ረስቼው

ነው እንጂ ከፋ ቅርብ ዘመናትን መናፋፋት፣ እዚያ ከአደረገችሁ...
ከዚያ ወደፊትሄዱበት አገር እሱ ደህና አድርጎ ሊሸፍችሁ እንደሚችል
ነግሮኛል ። አሁንም በቅሉ አከራይቶ እዚያ የሚያደርስ፣ የታመነ ነጋዴ
ቢገኝ ሲፈልግ ነው የሄደ ። ካላገኘም . . . ያው ፣ ዘመናችን በቅሉች
ጭምር ሰዎች እንዲልክልን እናደርጋለን ።”

“ታዲህ . . . እውነትም አገር ጎብኝዎች እንደሆንን ሁሉ በነጋዴ
ዎች ዘንድ በገሀድ የበቅሉ ክራይ ግጭታችን ‘እነግን ናቸው’
የሚል ጥያቄ የሚያስነሳ አይመስለዎትም ?” አለ ጥላሁን ፣ ከምሽቱ
ጋር የሰጋት አይን ከተለዋወጡ በሁዋላ ።

“ሌላ ዘዴ ስላልታዩኝ ፣ ከመደበኛ መዝናኛ ጥርጥር የግይጋብዝ መስ
ሎኝ ነው እንጂ ፣ ከነጋዴዎች መሀከል ገብቶ ‘በቅሉ አከራይን ፣ እጃቢ
ጭምራልን’ ግለቱ እውነትም ‘እነግን ናቸው’ የሚል ጥያቄ ያስነሳል
ያልኸው . . . ልክ ነው ፣ ሲያስነሳ ይችላል” አሉና ባላምባራስ ፣ ቅጥ
ለው ሲናገሩት ያሰቡት ስለመጠፋቸው፣ ሁልጊዜ እንዲህ ያለ ነገር ሲገኘግ
ቸው እንደሚያደርጉት ፣ አይናቸውን ወዲያ ወዲህ እያርፋዎት እን
ጠው ትንሽ ቆይተው ፣ “ሌ . . . ስለ ፣ ልነግራችሁ ያሰብሁት አፈ ከደ
ረሰ በሁዋላ ጠፍቶኝኮ ነው! ትናንት ግታ ፣ እናንተ ወደ ምኝታችሁ
ከሄዳችሁ በሁዋላ ግራዝግግች ፣ አገር ለግድት ብለው ይህን ያክል መንገድ
ተገብረው እዚህ ከደረሱ በሁዋላ ፣ ‘በበቃ’ ሳያዩ ቢሄዱ ደካግቸው ሁሉ
ከንቅና አላግ የለኸ ይሆናል ፣ እንኩጥንሰ እገራ መንገዳቸውን ፣ እሱን
ብቻ ለመነብኝት ከሩት የሚመጡለት ስለሆነ ፣ በገድ ሄደው ግድት አለ
ባቸው” ብሎ ወጥሮ ይደኝ ፣ “ስራ የሚገቡበት ጊዜ ስለ ደረሰ ፣
በጣም የሚቸኩሉ መሆናቸውን ነግረውኛል አልሁት ። የ‘በበቃ’ ወሬ
መቸም ባትሰሙት የቀራችሁ አይመስለኝም ፣ ፈረንጆች ቡናና ሌላ ፣ ልዩ
ልዩ አትክልት የሚያለሙበት ፣ እውነትም እንዲያው ለትገገርት የሚ
ታይ ነው! ብቻ ብዙ ተዘዋዋሪ ሠራተኞች በላሉበት ፣ እንዲያ ከሚህ
ዋወሩት ሰራተኞች መሀከል ወደ የኪ ደርሰው ምናልባት እናገተን ያዩና
የሚያውቁ የተገኙ እንደ ሆነ ፣ ችግር እንዳይፈጠር ብዬ ነበር . . .
‘ቸኩለዋል’ ብዬ መንገድ የዘጋሁበት ።”

“በጣም ጥሩ አድርገዋል እንጂ አባባ ሁንዲያውም በቅርቡ እንድ
አይቸው የማላውቅ ፣ እንግዳ የቀን ሰራተኛ እኛ ዘንድ መጥቶ ሲሰራ
ወባው ተነስቶበት ፣ መድሀኒት ለሰጠው ሄጂ የመጣበትን ብጠይቀው
‘ከበበቃ እዚህ ዘመድ ልጠይቅ መጥኛ ነው ፣ አሁን ወደዚያው እመለሳ
ለሁ’ ብሎኝ ነበር” አለች ሶፊያ ።

“አዎ ፤ የ ‘በበቃውንስ’ እንደ ምንም አስቀርቸው ነበር ፤ ደግሞ
‘... መንጅር ሶሌን’ አመጣብኝ እንጂ ፤ ‘መንጅር ሶሌ በጣም ቅርብ
ሰለ ሆነና ፤ ባንድ ፤ ቢበዛ በሁለት ሰአት ውስጥ አይተውት ሊመለሱ
በሉሚትሉ ፤ ወደ ከፋ የሚወስዳቸው ሰው እስኪያገኙ አንድ ቀን መቆ
ላቸው ያልቀረ እንደሆነ ፤ እሱን እንኩዋ አይተውት ይሂዱ ሲለኝ ጊዜ
... የምመልሰለት በቅርብ ስላጣሁና ፤ የምንሸሽ እንዳንመስለው ብዬ
‘እነግራቸዋለሁ’ አልሁት ። መቸም እሱ እናንተን ደስ አሰኝቶ ለመስደድ
ካለው ጽኑ ፍላጎት የተነሳ ነው እንጂ ፤ ሌላ ምክናያት ያለ አይምስላ
ኛሁ” አሉ ባላምባራስ ጉድጓድ ።

“እግዚአብሔር ይሰጥልን ፤ በጣም ነው የምናመሰግናቸው ። ለመ
ሆኑ ‘መንጅር ሶሌ’ ደግሞ ምንድነው ፤ አባባ፤” አለ ጥላሁን ።

“መንጅር ሶሌም ...” አሉ ባላምባራስ ፤ እንደ መሳቅ ብለውህ
“መቸም እኔ አላውቅም ፤ ነገር ግን ግራህማች እንደሚሉት ፤ መን
ጅር ሶሌም እንደ ያገራችን ሰው ያሉኛው ብና ነው ። ለመቆው ‘በበቃ’
ከፈረንጆች የሰራ ልምድ አግኝቶ እየሰራም ፤ የሰራተኞች አለቃ ሆኖ
እየሰራም ፤ ከቆይ በሁዋላ ፤ እዚያ በኛ ፤ በኢሉባቦር ከጭል እንደ ጊዜ ፤
ለድሆች ሲባል ፤ “የመንግስት ጋሻ መሬት ባምሰት ብር ይሸጥ”
ተብሎ እንደ ተሸጠና ... በድህ ልም ስንቱን ሁለታም በሁሉ ላይ
ሁለት ደርቦ እንዳሸከመው ሁሉ ፤ በዚህ በከፋ ጠቅላይ ጥባታም ፤ ጋሻ
መሬት በሰላላ ብር እንዲሸጥ ታላ በሉ ነበረ ፤ በዚያ ጊዜ እዚህ ከተማ
ዳር አምስት ጋሻ መሬት በመቶ እምሳ ብር ገዛቸ ፤ ሁሉንም ልክ ከፈረ
ንጆች በተማረው አይነት ፤ በቆሙም ፤ በወርዳም ፤ ሶስት ሚትር እያራ
ራቅ ግጥም አደርጎ ተከለው ። ታዲያ ፤ የተተከለው ሁሉ እንደ ሳይቆር
ጸድቆ ካደገ በሁዋላ ፤ በተራ ተሰድሮ ሳይን እስኪርቅ ፤ እስከ ወዲያ ...
ድረስ ሲመለከቱት ፤ ማህላቅት ያሌለው ፤ የወታደር ስለፈኛ እንጂ ... ሌላ
አይመስልም ነበር አሉ” አሉ ባላምባራስ ፤ “እስከ ወዲያ” ሲሉ
ወዲያ የሰልፉን መጨረሻ ለማየት እንደሚጣጣሩ ሁሉ አይናቸቸውን
ጭንቁር ፤ ረጅም ከንዳቸውን ቅስር አደርገው ። ሶፊያና ጥላሁን ሁኔታ
ቸውን አይተው ይስቁ ጀመር ።

“ ነገር ግን ” አሉ ባላምባራስ ፤ ቀጥለው ። “ ነገር ግን ፤ እስከዚህ
ድረስ ሁሉ ለልግቱ ገና ስም አልወጣለትም ነበር ። ስም ያወጡለት ፤
ሁዋላ መጥተው እዚያ የተቀጠሩ ሠራተኛ ናቸው ። ”

እኔያ ሰው በወጣትነታቸው ፤ ጠላት አገራችንን ከመውረሩ በፊት
አንድ ‘መንጅር ሶሌ’ የሚባል ፈረንጅ ‘ከብር ዘበኛ’ ይባል የነበረውን
የእንሆይ ምርጥ ጦር እየመለመለ ሲያስረገጥ ፤ እላቸው መልክ መልካም

ሰለገቡ፡ እዚያ ውስጥ የመላኛው ይረገጡ ኑረዋል ። ታዲያ፡ በተወለዱ... 'መንጅር ቦሌ' ወታደር በቀር እንዲያ አድርጎ ሰልፍ የግራ ላም ምንም አይተው ስለግያውቁ፡ መጀመሪያ ያን በና፡ እንዲያ ላይን እስኪያታከት በሰልፍ ተሰድሮ ሲያዩት፡ ጥንት የክብር ዘበኛ ላሉ የግራ ውቅትን፡ የ'መንጅር ቦሌን' ስልፈኛ ትዝታ እያጥቶ አላያቸውና፡ "እ... ፤ ይህ የመንጅር ቦሌ ስልፈኛ እንዲ-የቡና እትክልት አይባልም ፤ ስላሉ፡ ስሙ 'መንጅር ቦሌ' ተብሎ ቀሪ ይባላል" አሉ ባላምባራስ ፈታቸው በረገገታ እንደ ቤሩ ሰፊያንና ጥላሁንን እያለዋወጡ እየዩ።

“ እኚ... ፤ በጣሊያን ወረራ በፊት 'የክብር ዘበኛ' ይባል የነበረ ወግ ዘመናዊ የጦር ወራጃት ያሰለጥኑ ከነበሩት በልጅኮች አንዱ ፤ እሰ ቅዱሙ ይሁን ፤ ወይም እንዲያው ... ስሙ የታወቀው 'ግጅር ፖሊ' ይባል ነበር ሲሉ እኛም ስምያለሁ ፤ ታዲያ 'ግጅር ፖሊን' መሆኑ ነው... 'መንጅር ቦሌ' ያሉት የ'አለፍ ጥላሁን' ሲሰት ሰፊያም አብራው ትስት ጀመር። ”

“ ታዲያ እንግዲህ ምን ጥድረጥ ይኖራል? ” አሉ ባላምባራስ ፤ እሳቸውም ስጥላሁንና ከሰፊያ ጋር ስለ "መንጅር ቦሊ" ራሳቸው ባወሩት ሲሰቁ ቆይተው ። “ ግራዝማች ሲይመሰሰ የምናደርገውን አንወስን ። መቼም ነገ ጥቅት ይሰጥኛል የግራን ጎንደር በተገኘ 'ጉዞኖችሁን ትታኝሁ' አታክልት ተብሎ' የሚላቸው የሌላ ነገር ግን ሰው ላይንኛ ቀርቶ ነገ እዚህ ውሳኔው የምታደሩ ከሆናችሁ ፤ ግራዝማች... 'መንጅር ቦሊን' ላስጎብኛቸው 'ማለቱ አይቀርምና ፤ በምንሰጠው መልስ ለሁን እንሰማማ ። 'እጄ' ብለን እንሂድ ፤ ያልኪያም 'አንሂድም' የምንልበትን መሳ አሁኑን እናብጅ ። ”

“ እኔ ቅድም እርባ እንዳሉት የምንሸኘ አንጻንመሰልና ፤ ግራዝማችን ወደ ጥርጥር እንጻንመራቸው ፤ 'ወሰጂ ሳስጎብኛችሁ ካሉን አንሂድ' ነው የምል ። የኪ አንደኛ ይሁን ሁለት ቀን ያዩኝ ሰው አሁን ከዚህ የዳላስ ጠጫና ያ... መከፋፈንን ባርኔጣየ ጋር ሲያዩኝ 'እሱ ይሆናል' ብሎ እንደማይጠረጥድ እርግጠኛ ነኝ ። አንጅም በዛጅ ለስተላሲናም ፤ በምኑም መልክሽን ትገሽ ለወጥ አድርጊ ” አለ ጥላሁን ፤ ጭን ነገሩን በቀልድ አስባብሶ ። ሰፊያ ደስ አላላትም ። ቢሆንም ፤ ሰው ተገኝቶ በማግስታ ጥቅት ወደ ከፋ የግይነሱ ከሆነና ፤ ግራዝማች ጉርጫሳ “ መንጅር ቦሊን ” እንዲጎበኙ ከጠቆቱባቸው ለመጎብኘት ተስማሙ ።

“ ይገርግ... ል ፤ ሰፊራ ነጋዴ ከሚባለው ሁሉ እንዲያው እንድ ፤ ለምልክት ያክል በከተግው እይገኝግ እንድ የለም! ሁሉም ትናንት ጥቅት ነው አሉ ጥርገ ብሎ ወደ ጅግ የሂደ ፤ ታረቀኝ መላኩና

የሱፍ አብደል ሰመድ እንኩፍ ፣ የኩርያ በቅሎዎቻቸው ፣ የተገዙ በትን ላይመልሰው መዋቻቸው መድረሱ ነው። አያሉ ሲያለቅሱ የነበሩት አሁን እኛ ስለ ፈለግናቸው ነው መሰለኝ። አጥተው የነበረውን ገበያ አግኝተው ፣ ‘ወደ ግዢ ሄዱ’ አሉኝ ። ደግሞ ይብሱን የሚገርመው የ... ሲራራ ነጋዴዎችም ፣ የታረቁኝና የዩሉኝም በቅሎዎች መቸ አንደሚመ ለሉ ፍጹም የማይታወቅ መሆኑ ነው። ለሉ ግራዝማች ጉርሚሳ ፣ መን ገደኞችን በከራይ በቅሎዎች ከፍ የሚያደርሱ ሰዎች ፍለጋ ውለው አጥ ተው ሲመለሱ ።

“ የኔን ደካም ክሳባችሁ አታገዙት ፣ የናንተ ጉዳይ ባይኖርም እበት ተቀምጦ አልውል = የሚያሳዝኝ እዚህ... በቅሎ በመታጣቱ ተሰናክላችሁ ፣ ሥራ ለምትገቡበት ጊዜ አለመድረሳችሁ ነው” ለሉ ግራዝማች ቅጠሎ፣ ጥላሁን ለሱና በባለቤቱ ምክናያት ያን ያክል በሰደ ከሙ ይቅርታ ሲለያናቸው ።

“ ለመሆኑ እገዴህ ዓለ ፣ ለደጋና ለቆዳ እቃዎች መቅባቢያ ሆኖ መኪና ባልገባበት አገር ፣ በቅሎ የሚያክራዩ ሰዎች በብዛት አለመን ገታቸው እንዴት ነው ?” ለሉ ጥላሁን ።

“ የዚህ አገር ህዝብ ያው... እንደ የኪና በዙሪያው እንደ ለው ህዝብ ሁሉ ፣ እይነትኛ ህብረት በኑ ስለ ሆነ ፣ እሱን እዩሸመ ጠጠ ፣ ወይም ያመቱን አላባ ከዚያው በህፋ ካይ እንዳለ ፣ በነሲብ ከከፋ እህል ፣ ወይም ከጅግና ከሌላም አገር ባር ፣ ይዞ ለሚመጣ ነጋዴ ፣ በርካሽ ከሸጠ በሁዋላ ፣ በህብረት እንደ አምራችም ፣ እንደ ሸግኝም ሆኖ የሚጠቀምበት ያው ፣ ከውጭ የሚመጣው ነው” ለሉ ግራዝማች ጉርሚሳ ፣ እንደ ጊዜ ባላምባራስ ጉደታን ፣ ከዚያ ጥላሁንንና ሶፊያን ሰረቅ አድርገው የጎደን እያዩ ። “ ስለዚህ” ለሉ ቅጠሎ ። “ ስለዚህ... ህብረት ለሚጫንበት ከበሰኛም ሆነ ለሚ ቋነው ሰው የሚገኝበት ፣ የሚያስብበት ፣ ያው ፣ ከውጭ መጥቶ የህብረት ባለቤት የሆነው ነው እንጂ ፣ ያገሩ ተወላጅ ለጊዜው ራሱን የሚከላበት ያክል እህልና ቦርዴ ፣ ወይም አረፍ የሚጠጣበት ትንሽ ገንዘብ ካገኘ ፣ ከዚያ ላለፈ ህብረት ግዴላውም ። አሁን ለማቸውን እንደ ጠራሁት ፣ እንደ ታረቆች መለኩና የሱፍ አብደል ሰመድ ያሉ ፣ ከሌላ ክፍል መጥተው እዚህ የሚኖሩ ሰዎች ፣ የንግዱን ከፍተኛነት እዩተመለከቱ በቅሎዎች ገዝተው ያስቀመጡ እንደሆነም... የዚህን አገር ዝንብ እግዚር አይጣልባችሁ... ደማቸውን ምጥጥ አድርጎ ወርሶ እንዲያው እንደ ተጥከተ ዛፍ በቁመናቸው አድርፍ ፣ ከሶስትና ካራት ፣

ቢሰላ ከሰድስት ወር የበለጠ ሳይቆይ... ይገድላችኋል ፤ እንዳንድ ጊዜያዊ ... ባለቤቶች ራሳቸው ይገድሉላችኋል ፤” እሱ ግራዝግጥ ፣ ትንሽ እንደ ሙላት ብለው ።

“ የዝግብ ስቅለት ምን ዓይነት ነው ? ለምን ? ” እሱ ጥላውን ፣ በመገረጽ ።

“ መቸኛ ሆኑ ብለው አይገድሉላችኋልም ፤ ስቅለት ምን ዓይነት ነው የተገባውን ጥያቄ ይመለከታል ብረት ዝንብ ሳይገድልላቸው ፣ ጉልበታቸውን ለመሸግት ... እንደዚህ ሰዎች ድንገት ገብያው ክላሙት ሆኑ ፣ ቅንፍ ሌሊት እረኞች ሳይሰጡ ሲገኙላቸው ፣ ‘ በጭንቅ ብዛት ... ይጥቅሱ ’ ግሉቴ ነው ። የሆነ ሆኖ ፣ እሱን ለመናገር የሚችሉ ፣ ከሆነው ጋር እየተታተሱ ፣ የከራይ ስቅለቶች የሚያስቀምጡ ቢኖሩ ፣ ከሌላ ክፍል የሚመጡ ሰዎች ናቸው ፤ የዚህ አገር ሀዝብ ለጊዜው ራሱን ለሚያስታግስበትና ፣ ለሚጠግበት ያክል ትንሽ የንግድ ነገር ፣ ከዚያ በላይ የሚረዱት ምንም የሌለ መሆኑን ነው ። ያው ... እንደ የኪና በዙሪያው እንዳለው ሀዝብ ሁሉ ግሉት ነው ፤” እሱ ግራዝግጥ ፣ እንደገና ሲገኝ ብለው ባለምባራስ ጉድጓድ ፣ ሰራዊቱን ጥላውንን ሰረቅ እያደረጉ የጎድን እየተመለከቱ ።

“ እ ... ፤ ያው ... እንደ የኪና በዙሪያው እንዳለው ሀዝብ ሁሉ ፣ እናንተም እንደምታውቁት ፣ ግለታቸው ነውብ ፤” ተባብሎ ጥላውን ሰረቀ ፣ በቃል ሳይሆን ፣ ከቃል ይልቅ የልብ ስጋትንና ጠቅላላ ስሜትን ደህና አድርጎ በሚገልጽ አስተያየት ።

“ አዎ እውነቱ ነው ። በየኪና በዙሪያው ያለው ሀዝብ ሁሉ ... እናንተ መቸኛ አታውቁትም እንጂ ፣ እኔ ባንሩ ተወልጄ እስከ ረጅ የኖርሁበት በለሆነ ደህና አድርጌ አውቅዋለሁ ... እሱን ወንድሜ እንዳለው ነው ።” እሱ ባለምባራስ ጉድጓድ ፣ የጥላውንን የሰረቀ ስጋት እስባላቸው ከተለዋወጡት ያስተያየት መግለጫ እንብ በው በለተረዱ ። ግራዝግጥ ገርሟል ፣ “ ያው ... እንደ የኪና በዙሪያው እንዳለው ሀዝብ ሁሉ ” ብለው የሚያውቁትን የኪን ምላሴ አድርገው የጠቀሱላቸው ፣ ለላቸው ፣ ለባለምባራስ እንጂ ለሌላ ፣ ለባልና ሚሽቱ አለመሆኑን በሚገልጽ ያነጋገርና ያስተያየት ስልት ። ብቻ ባልና ሚሽቱ ፣ ሚዛን - ተፈሪ ከንቡ ጀምሮ ፣ የግራዝግጥ ገርሟል አነጋገርና አስተያየት ፣ እንዲያው በጠቅላላው የሚያደርጉት ሁሉ ፣ “ እነግን መሆናቸውን የግላውቅ እንዳይመለከቱ ፤”

የግሌ መከላከል በሰራተኞች ፣ ባለሙያዎች ፣ ገደብ ፣ እንዲሁም ሌሎች በሕንብ እንዲያስታዩ ደጋግመው የሰጠዎትዎን ምክር መቅ በልና አላባቸውን ግላረፍ አቃቃችው ።

በግንኙነት አሁን ፣ ግራዝማች ጉርጌሳና ባለሙያዎች ገደብ ከቤተክርስቲያን አስቀድሰው ተመልሰው ቁርስ እስኪያደርጉ ስለ ረፈ ደና ፣ ጸሀይ ስለ ጠነከረ ፣ “ መንጀር ቦሌ ” የግብርና ጊዜ ከቀ ሻር በሁጥላ ፣ ጸሀይ በረድ ሲል እንዲሆን ተከግኛቸው ወሰኑ ።

በተወሰነው ጊዜ ፣ ግራዝማች ጉርጌሳ ከገንጠቻቸው ጋር ከሆኑ አዎስት እስከ ሰላሳ ደቂቃ ያክል በግራቸው ተገዘው ከሰጡት ጋር ያለውን ግዛ እንደ ወጡ ፣ ወዳንድ ኮረብታ ደርሰው ፣ ከሆኑ ኮረብታ ወደታች ሲመለከቱ ፣ “ መንጀር ቦሌ ” በወርዳቸው ፣ በቁመቻ ተገ ጣልቱ ታያቸው ። እውነትም የሆነው እንግዳ ለመቀበል በተጠንቀቅ ተሰልፎ የሚጠበቅ ሰልፈኛ እንጂ ፣ የቡና አትክልት አይመስልም ፣ ጥላሁንና ሶፊያም ፣ ባለሙያዎች ገደብ ፣ እንዲሁም ከመሰመሩ ላይ ያለው ፣ በጥንቃቄ የተሰለፈ የቡና አትክልት አይተው ስለግንደውቅ ገረ ግብር ። እርግጥ ነው ፣ አላቶ መብራቱ ከጅግ የርሻ ትምህርት ቤት ተመርቆ የወጣ ስለሆነ ፣ በዘመናዊ ስራች ፣ በግ ስራ ከሚመረጥበት ጀምሮ ፣ ፍሉ ፣ ወይም ችግኝ ፈልፍ ፣ ጉድጓዱ ተቆጥሮ ፣ ተተክሎ አደጎ ፣ አፍርቶ ፣ ተሰቅቶ ፣ የሚታጠበው ታጥቦ ፣ እንዲሁ በጀንገሉ የሚደርቀው ደርቆ ፣ በጸንቶ እስኪከተት ድረስ ፣ የቡና ገበሬዎች ግድረግ የሚገባቸውን ሁሉ ዘወትር ሲያወሩ ይሰሙ ስለ ነበረ ፣ ዘመ ናዊ አሰራር በየኪና ባካባቢው ከሚሰራው ፣ ከጥንቃቄው ያሰራር ዘዴ የተለዩ መሆኑን ያውቃሉ ። እንዲያውም ሶፊያና ጥላሁን ካላቶ የሰሙ ጎን ከሆነ ጎደል ተከትሎ ፣ እንደ ጋሻ መሬት በዘመናዊ አቅድ አል ያተጥል ። የኪ የነሱ አንድ ጋሻ መሬት በግ ሰው ሁሉ የሚደነቅበት ፣ በጣም በጣም ዘመናዊ ነው ፣ ወደ ጊዛን አምጥቶ ካቶ ዳምጠው ብርዶ በግ ጋር እናስተካክልህ ሲሉት ግን ሀሀ ፣ መሳቂያ ነው ፣ መቸም ያለ ረር ወራ መስማትና የተሰራውን ባይን ግየት የተለያዩ ስለ ሆኑ ፣ አላቶ ከወራቸው ዳምጠው ብርዶ ሰርቶ ያሳያቸው ፍጹም የተለዩ ፣ ዝምድና የሌለው ሆኖ አገኙት ።

“ግራም ነው ፣ ደንቅ ነው ፣” አለ ጥላሁን ራሱን እዩወዘወዘከሱ በቀር ግንም ሊሰማው በማይችል ፣ ዝቅተኛ ደምጽ ። ዘመንረሙ ብዛት የተነሳ ፣ አይኑን ሳያረግብ ፣ ዝም ብሎ ፣ ያን የቡና ሰልፍ ሲመለከት ዘላግ ላለ ጊዜ ቆይ ። “ይህ እውነትም ... እንኩጥንሰ በዚህ ሲያልፉ ፣ እግረ

መንገዱን፡ እሱን ብቻ ለግዮት ዘሩቅ የሚመሉት ነው።” አለ አሁን ያ ሰራሱ ብቻ እንደሚናገር በዝቅተኛ ድምጽ ።

ግራዝግኝ ጉርሚሳና እንግዶቻቸው ከቆሙበት ጉበታ አጠገብ ያለው ቡና፣ ከታች ከወደ እግሩ ሰፊ፣ ከላይ ለብሰሳ ብሎ፣ ቁመቱ ከእንድ ሚትር ከሰድሳ እስከ አንድ ሚትር ከሰባ ያክል ይሆናል። ከዚያ ሙሰሙሩን በቆሙ ተከትሎ እየራራቀ፣ እየራራቀ፣ በሄደ ሙጠን፣ የቡናው ቁመት እያጠረ፣ እያጠረ፣ ይሄድና ወዲያ፣ ወደ መጨረሻው ሲደርስ፣ በመሬቱ ላይ ሰፊ ብሎ የተሰመረ፣ አረንጓዴ መከመር እንዲ የቡና አታክልት አይመስልም፤ ጎብኝዎች ቆመው ከሚመለከቱበት በስተቀኝ በኩል፣ የቡናውን አትክልት በሰፊ አድርጎ፣ እጉበታው ላይ፣ የወራተኞች ሰፈር ይታያል። እሆንላንዱ ሴት እንደ ቡናው በቆመች፣ በወርድ ሶስት ሶስት ሚትር እየተራራቀ፣ መከመሩን ጠብቆ የተሰራ ስለሆነ፣ እሱም እንደ ቡናው ጎብኝዎችን ለመቅበል በተጠነቀቅ ተሰልፎ የሚጠብቅ ይመስላል።

“ይዘ ቡና አዚህ ይህን ያክል ረገጥኛ ሆኖ፣ ወዲያ፣ ወደ መጨረሻ ያለው ስመራት ተለይቶ የግይታዬው ከርቀቅ የተነሳ ነው፤ ወይስ ... ገና ግልገል ቢሆን ይሆን?” አለ ግላውን።

“ጎብኝዎ ነው። መጀመሪያ አቶ ዳምጠው መትክል የጀመረው ከዚህ ነው።” አሉ ግራዝግኝ፣ ባጠገባቸው የተሰበረውን የቡና አትክልት በግንኙነት አያመለክቱ። “ከዚህ አዚያ ወዲያ፣ እመጨረሻው ለመድረስ አምስት ይሁን ሰነት... አመት ወስዶበታል። ስለዚህ በያሙ የተተክለው እንደ እድሜው ቆመቅም፣ ስፋቱም ይለያያል። ያ... ወደ መጨረሻው ላይ የምታዩት፣ በመጨረሻ የተተክለ፣ ያንድ አመት ግልገል ነው። ወዲያውም ከመሬት ተለይቶ አልታይ ያለው... ከርቀቅ የተነሳ ጭምር” ብለው ግራዝግኝ፣ ለጀመሩበት አረፍተ ነገር ግሰሪያ ሳያደርጉለት፣ ሁለት ሰዎች በቡናው ውስጥ ለውስጥ፣ ሳይታዩ አጠገባቸው ሲደርሱ፣ ብቻ ድንገት ብቅ ሲሉ አዩ። “አ... ሰዎና፣ ያ፣ ወዲህ የሚመጣው፣ ራሱ አቶ ዳምጠው ነው። ራሱ ባለንብረቱ ነው።” አሉ። ስለ ቡናው አተካክል የጀመሩትን ወራትተው፣ በረገገታ እንግዶቻቸውን ከባላምባራስ ጀምረው አንድ ጊዜ ባይናቸው ገረፍ አደረጉና። አቶ ዳምጠውና ካፖው፣ ወደ ከተማ ለመሄድ ይቸኩሉ ነበር።

ዳምጠው ብርዶ በድሜው ገና አርባ አመት ግድም የሚሆነው ወጣት፣ በሌላ ረቀ መጠን ግንባሩ፣ ለይናቸና ለፍንጫው ትላልቆች ሆነው፣ አፋና አገጫ በጣም ትናንሾች ስለሆኑ፣ በጠቅላላው፣ የመልኩ

ቅጥ ከሰው ይልቅ ወደ ቅንጅድኛም አውራ ዶሮ ስለሚቀርብ፣ አያምርም ። ባለባባሱና በጠቅላላ ሁኔታውም፣ በዚያ አካባቢ ከሚታዩት ተራሎች ምንም የተለዩ ነገር ስለማይታይበት፣ ለዚያ አሰደናጅ ልግት፣ ለዚያ ሁሉ ሰፊ ህብት፣ እንኩዋንስ ባለቤቱ፣ “እዚያ ተቀጥሮ የሚሰራ፣ የባለቤቱ ሹም ይህናል” ተብሎ የሚገመት አደለም ።

“እኛ ወዳንት ስንመጣ ወዴት ስመሄድ ነው እንዲህ የምትችኩል፤ ወንድሜ ባላምባራስ ጉደታ ራጎና እኒህ ካዲስ አበባ የመጡ እንግዶች የቡና ልግትህን እንዲያዩ ነበር ይገኘኛል የመጣሁ ። አቶ የሴኖና ባለቤቱ ወይዘሮ አመቤት አገር እዩዞሩ ኅብኝዎች በለሆኑ፣ ስራህን አይቀው ገናህን ላዲስ አበባ በታሰታውቁ ኩራት ለሁላችን ነው፣ ላገር ነው ብዬ ነው . . . ምንም ቢሆን ስራውን ላታዩለት አትሄዱም” ብዬ ያመጣሁኋቸው” አሉ ግራዝማች፣ እንግዶቹን ከ“መንገድ በሌ” ባለንብረት ጋር ሲያስተካውቁ ።

“እዝጊያሪ ይስጥልኝ፤ ጌቶችንም አውቃለሁኮ፣ እሳቸው ረስት ውኝ ይህናል እንጂ” አለ ጻምጠው ብርዩ፣ ግራዝማችንና ባላምባራስን ባከብሮት እጅ ነስቶ፣ ለጥላሁንና ለሶፊያ የጅ ሰላምታ ከሰጠ በሁዋላ ። “እባክዎ ሰተራኞቼ ታመውብኝ፣ ምንም ባያደናቸው፣ የወባ ክኒን ቢገኝ ላይመሽ ወዲያ ወዲህ ተራየሩጠን እንፈልግ” ብለን ነው . . . እኔና ወልደ ግርያም ወደ ከተማ የምንችኩል” አለ ወራ እንዲያስረዝሙበት ለመከላከል፣ ወዲያው ቀጠል አድርጎ ወደ ወልደ ግርያም እያመለከተ ። ወልደ ግርያም ካፖው ነው ።

“አይ ልጆቼን፤ ወባ አመጥኛው ነው? አዲስ ነው ወይስ ማሸየ” አሉ ግራዝማች፣ ማዘናቸውን በሚገልጽ ፈት ።

“ምን እባክዎ፤ እንዲያው . . . የሌላውን በሽታ ስም ስለግናውቅ፣ በዚህ አካባቢ ትኩሳቱ የጸናበትን በሽተኛ ሁሉ ‘ወባ ታመመ’ እንላለን እንጂ በሽታው ወባ መሆኑንስ እንዴት እናውቃለን? መሰንበቻውን የሞቱት ሁለት ልጆች፣ የወባ ክኒን አልተለያቸውም፤ እንዲያውም የነበረንን ክኒን በነሱ ነው የወረሰነው፣ ለ ነገር ግን ምንም አላደረገላቸውም ።”

“እረ ልጄ፤ መሰበንቻውን ሁለት ልጆች ሞቱብህ? አልሰግሁም።” አሉ ግራዝማች፣ አሁንም እንደ መደንገጥ ብለው ።

“ያውስ . . . እንዴት፣ እንዴት ያሉ ልጆች ነበሩ መሰለዎ፤ በሰምንት ቀን ውስጥ ሁለት እንዲያ ያሉ፣ ጥሩ ጥሩ ልጆች ቀበርሁ፣ አሁን ደግሞ አራቱ ታመዋል ። ታዲያ ትኩሳታቸው ልክ እንደነዚያው እንደ

ጥቅት ከሩቅ እንደላት ወላጊና ነው የሚጋረፍ፤ ታዲያ የሚያስገርመው የጥቅትም፤ አሁን የታመሙትም ትኩሳታቸው እንዲያ... የላት ወላጊን ይመስል እየተጋረፈ፤ እንደ ወባ አይመታቸውም፤ ይኸ ነው ያጠራጠረኝ። ወባ ከሆነ አይመታቸውም ኖሩዋል?” አለ ዳምጠው፤ እዚያ ከቆሙት ሁሉ መልስ እንደሚለገግን አይኑን እያዘረ እንድረገግ ያሉንም ተመልከቱ።

“አሁን ወንድሜ እንዳልሽው ወባ ያልሆነ እንደሆነ ምንም እያን ለግላቸው ይሆናል እንጂ፤ ክንኑስ ከምንነበኛቸው አገሮች ብዙዎች ወባ ያለባቸው መሆናቸውን ስለ ተረዳን፤ ለራሳችንም፤ እንዲህ ተቸግረው ለምናገኛቸውም ይሆናል ብለን ብዙ ይዘናል” ብሎ ጥላሁን እሱም፤ ሰፊያም በዩክላሳቸው ይዘውት የነበረውን አንድ አንድ፤ ባለ ሀያ ኪኒን ብልቃጥ፤ በድምሩ አርባ ክኒን ሲሰጠው፤ ዳምጠው በጣም ደስ ብሎት ከልብ ምስጋና ጋር ተቀብሎ፤ ቶሎ ለበሽተኞቹ እንዲወስድላቸው ለካ ፖው ሰጠው። ከዚያ፤ እንግዶችን ለግስጉብኝት ወደ አታክልቱ ውስጥ ይዘዋቸው ከመግባቱ በፊት፤ እዚያው በቆሙበት እንዳሉ ታሪኩን አጠር አጠር እያደረገ ተረክላቸው። ብቻ በጠቅላላው ይህን ያክል አጭር አል ነበረም፤

“ይህን...” አለ ከምን እንደሚጀምር ጠፍቶት በፊቱ የተዘረጋ ውን ሰፊ የቡና አትክልት ከቀኝ ወደ ግራ፤ ከግራ እንደ ገና ወደ ቀኝ ተመለከተና። “አዎ፤ ይህን የልማት ስራ ከመጀመሪያ በፊት ካገራ፤ ከመ ናገሻ፤ ገና በልጅነቴ ወጥቼ ስራ ፍለጋ መጀመሪያ ከፋ፤ ከዚያ የኪ፤ መወረሻ በበቃ ነበርሁ። ከፋ ብዙ አልተቀመጥሁም። የኪ ግን ያቶ አሻ ግራ በልሁ አሽከር ሆኝ፤ አቶ አሻግራ ይሰጡኝ የነበረው ደመወዝ ትንሽ ቢሆንም፤ እንዳሽከራቸው ሳይሆን እንደ ልጃቸው ያዩኝ ስለ ነበረኩሳ ቸው ጋር ብዙ ቆይሁ። እዚያ ነው ቅድም ጌቶችን አውቃለሁ ያልሁ። ብቻ ያን ጊዜ ልጅ ስለነበርሁና፤ ስሜም ሌላ ስለነበረ፤ አያስታውሱኝ ይሆናል። ያን ጊዜ ስሜ፤ “ታምሩ ገስጤ” ነበር የሚባል። ነገር ግን ሰው... እንጃ ባይኔ... ፈጣጣነት ምክናያት ነው መሰለኝ “ታምሩ ኅረጥ ነበር የሚለኝ!” አለ ዳምጠው፤ ትንሽ እንደ ማፈር ብሎ እየሳቀ።

“እንዴ፤ እንዴ፤ አንተ ታምራ ነህ? በል ናላሙኝ!” እሱና ባላ ምባራስ፤ ግራና ቀኝ ጉንጮቹን አገላብጠው ከሳሙ በሁዋላ፤ “እንዴት ልወቅህ ልጄ! እንዲህ ሸምገለህ፤ እንዲህ ባለ አስገራሚ የልማት ስራ ባለቤት ሆነህ፤ በዚያ ላይ ስምህን ለውጠህ፤ ከዚህ ሁሉ እንግዳ ነገር መሀከል እንዴት አድርጌ ልወቅህ?” እሱ። “የዛሬ... አበራ ሁለት

ይሁን እስራ ሶስት አመት እዚያ እኛ ዘንድ ላለ በጣም ልጅ ነበር።
እሱ ባላምባራስ ወዲያው ቀጥለው፣ ከሆሞው ወደ ሌሎች ዘወር ብለው
እየተገረጡ ።

“እያ፣ ጊዜውም ብዙ ነው” እሱና ያምጠው፣ ታሪኩን ቀጠለ ።
“ታዲያ ከየኪ ወደ በበቃ ሂጂ መጀመሪያ በቀን፣ ሁዋላ በኑዋሪ ሰራተ
ኛነት ተቀጠርሁ ። እዚያ አንድ ተራ ሰራተኛ በወር ህያ አምስት ኪሎ
የሶቆሎ ዱቂት፣ አንድ ኪሎ የበርበራ ዱቂት፣ አንድ ኩባያ ጨው፣
አንድ ሊትሮ ዘይትና ሰላላ ብር ያገኛል ። ብቻ እኔ የቡናን ስራ እንዲ
ያው ከመጀመሪያ፣ መሬት ከግሰናዳቱ ጀምሮ፣ ችግኝ በግፍላቱ፣ በተከ
ላው፣ ባረጫ፣ በገዘራው፣ በለቀጣው፣ ባጠባውና ባሰጣጡ አልፎ፣ በጆ
ንያ አግብቶ እስከ መስፋቱ ድረስ፣ ቶሎ አጠናቅቄ በላወቅሁና ወዲያ
ውም ስራ የምወድ መሆኔን የከራው መሪ ፈረንጅ ሰላወቀ፣ በተራ ሰራ
ተኛነት ካንድ አመት በላይ አልቆዩሁም፣ በሁለተኛው አመት “ካሶ”
አረገኝ፤” አለ ያምጠው። “ካሶ” የሆነ ያነለት እንደሆነ ሁሉ፣ የኩራት
ሰሚት ተሰጥውና ትከሻዎቹን ወደ ላይ ገፋ አድርጎ ። “ካሶ” ስሆን፣
አለ ቀጥሎ ። “ካሶ” ስሆን፣ ደመወዜ ከሰላላ ወደ ስድሳ ብር ከፍ አለ፣
ቀለቤ ግን አልተለወጠም ። በበቃ አምስት አመት በ“ካሶነት” እንደ
ሰራሁ፣ እዚህ ይህን አምስት ጋሻ መሬት፣ መንግስት በርካሽ ዋጋ የሚ
ሸጥ መሆኑን ወዳጅ ስለ ጠቆመኝ፣ እንደ ሌሎች “ካሶዎች” ገንዘቤን ሳላ
ባክን፣ ደህና ቆጥቤ አስቀምጥ ስለነበረ፣ ቶሎ መጥቼ መግዛትና እዚህ
ስራ መጀመር ቻልሁ ። ከኔ በፊት ጀምረው ብዙ አመት በ“ካሶነት”
ሊሰሩ የኖሩት፣ ገንዘባቸውን በመሸቃና... በሌላ ስለሚያባክኑ፣ እስከ
ዛሬ መለወጫ ልብስ ለመግዛት እንኩዋ ይቸገራሉ፤ እኔ ግን... እዝጊ
ያሄር ይመስገን፣ አሞቴን ቁጥር አድርጌ፣ በቆጠብሁት ገንዘብ፣ ይህን
ስራ አቁጥቄሜ የራሴን ብቻ ሳይሆን የብዙ ሰርቶ አዳሪ ችግር ለማስወ
ገድ በቅቻለሁ ። አሁን እዚህ ስንት ሰራተኛ አለ ይመስላችሁዋል?
አዲስ መሬት ስናሰናዳ ለምንጣሮና እንዲሁም ቡና በሚለቀምበት ጊዜ
ለለቀጣ ከሩቅና ከቅርብ ከሚሰበሰበው፣ እጅግ ብዙ የቀን ሰራተኛ ሌላ፣
እዚሁ ቤት ተሰርቶላቸው የሚቆዩ ስርባ ኑዋሪ ተራ ሰራተኞችና
አራት ካሶዎች እሉ ። ለካሶዎች የምከፍላቸው ልክ ‘በበቃ’ ፈረንጆች
እንደሚከፍሉት ነው። ለተራ ሰራተኞች ግን እንዲያውም እዚህ እኔ የም
ከፍለው ይሻላል ። ላንድ ሰራተኛ ሰው፣ በወር ህያ አምስት ኪሎ የሶ
ቆሎ ዱቂት አለመብቃቱን ‘በበቃ’ በተራ ሰራተኛነት ስሰራ ስለማ
ውቅ፣ እዚህ የምሰጠው የሶቆሎ ዱቂት፣ በወር ከሰላላ ሶስት ኪሎ በላይ
ወይም ለሶስት ወር አንድ ኩንታል ነው ። ሌላው ያው እንደ ‘በበቃው’

ነው ። ደም ከሁሉም ባሰብሁት ቁጥር ደስ የሚያሰኝኝ፣ ‘ከበበቃ’ የልማት ድርጅት በቀር እንደምታውቁት፣ በዚህ ዙሪያ፣ ሁሉም ባመት እንድህ ዚህ በደቦ ጫካ ለማስመንጠር፣ ወይም የጫካ ቡና ለማስጠረገ የሚጠራውን፣ ብዙ ህዝብ ንፍሮና ቦርዴ ጋብዞ ማሰናበት ነው እንጂ፣ እንዲህ ኑዋሪ ሰራተኛ በብዛት ቀጥሮ፣ ቀለብና ደመወዝ እዩክፈለ፣ የልማት ስራ አቁዋቁዋ ማሰራት በፍጹም የተለመደ ስላልሆነ፣ ለዚህ አዲስ አይነት ስራ፣ በዚህ ዙሪያ በምንኖር አበሾች መሀከል ጀግራው እኔ መሆኔ ነው” አለ ዳምጠው፣ አሁንም ትከሻውን ወደ ላይ ገፋ አድርጎ ። “በየኪም” አለ ወዲያው ቀጠል አድርጎ፣ ወደ ባላምባራስ እዩተመለከተ፣ “በየኪም ጌቶች እንደሚያውቁት እስካሁን፣ እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ ንፍሮና ቦርዴ እያሰናዱ፣ በደቦ ካልሆነ፣ ስራ አሰርቶ አንድ ላንቲም የሚከፍል አልነበረም ። አሁን በቅርቡ ብቻ፣ አቶ ጥላሁን ፈይሳና ወይዘሮ ሶፊያ የሚባሉት ባልና ሚስት ከመጡ ወዲህ፣ እዚያ ነገሩ ሁሉ ተለውጦ፣ አሁን እንደምሰማው የኪ ያለገንዘብ መሰራትና ማሰራት ከሰው አሳብ እንኩዋ እዩጠፋ ሃዱዋል ይባላል።”

ዳምጠው ገና የየኪን ስም ሲጠራ፣ ሶፊያም ጥላሁንም ልባቸው ፈጥኖ ይመታ ጀመር ። “አቶ ጥላሁን ፈይሳና ወይዘሮ ሶፊያ” ካለ በሁዋላ ግን፣ እንዲያው ድምጹን ብቻ እንጂ ምን እንዳለ ለይተው መስማት አልቻሉም፤ ባላምባራስም ደነገጡ ። “መቼስ . . .” አለ ቀጥሎ ። “መቼስ፣ የየኪን ነገር እዚያው ለሚኖሩት፣ ለጌቶች መንገር ‘ለቀባሪ ማርያት’ እንደሚሉት እንዳይሆንብኝ እንጂ፣ አቶ ጥላሁንና ወይዘሮ ሶፊያ፣ በዚያ አጭር ጊዜ ውስጥ የሰሩት ማንም፣ በየትም ሰርቶት የማያውቅ ነውኮ።”

“እዚያ የተሰራውን ሁሉ አንተ . . . አይተኸዋል፤” አሉ ባላም ባራስ፣ አፋቸው እዩፈራ ።

“እዎ፣ አይቸዋለሁ እንጂ፣ ደህና አድርጌ እውቀዋለሁ ። ጌቶች እንደሚያውቁት፣ አቶ አሻግራን ልክ እንዳባቴ ስለማያቸው፣ እሳቸውን ለመጠየቅ አንዳንድ ጊዜ የኪ ስህድ አየዋለሁ፤ በዚህ አመት እንኩዋ . . . ካንድ ወር በፊት ነው መሰለኝ ሄጄ ነበር” ሲል፣ ሶፊያ የቆመችበት መሬት የሸሻት መስሎ ተሰማትና፣ እጅዋን ወደዚያ፣ ወደሚሸሸው መሬት ሰድዳ ይዛ ተቀመጠች ። ወዲያው ግንባርዋ ሲወዛና ከዚያም ላብዋ ሲንቸረፈፍ ይታይ ጀመር ።

“አቶ ጥላሁንንና ባለቤቱን፣ ወይዘሮ ሶፊያንስ . . . ታውቃቸው ኖሮዋል፤” አሉ ባላምባራስ፣ አሁንም “እኒህ አደሉም እንደ፤” እንዳይላቸው አፋቸው እዩፈራ ።

“ደግሞ በዚህ ክፍል እነሱን የማያውቅ አለ?”

“አንጋግረህኛለሁ?”

“አ... ይ! ማንጋገርስ አላንጋገርሁኛልም ። እንዲያው... በዝና ነው እንጂ አውቃቸዋለሁ ያልሁ። ለመገናኘት እንኩዋ እድል አላ ጋጠሙኝም ። እዚህ ለሰራ እዩቸኮልሁ የኪ እንዲሁ ደርሶ ለመመለስ ካልሆነ ውዩ ያደርሁበት ጊዜ የለም ። ብቻ ዝናቸውን ደህና አድርጌ ጠግቤዋለሁ” አለ ዳምጠው ።

“አዎ! ግሩም የሆነ ሰራ ነው የሰሩ” አሉ ባላምባራስ። በውስጥ ጣቸው ታምቆ የቆዩውን ጭንቀት በረዥሙ ተንፍሰው አስወግደው ። “እና ታዲያ እዚያ ስትመላለስ... እንዲያውም አላዩህቸው ማለት ነው?” አሉ ወቅላ አስመስለው። ወዲያው አለማየቱን ሙሉ በሙሉ ለማ ረጋገጥ ።

“አሁን እንዳልሁት እዚህ ለሰራ እዩቸኮልሁ። እዚያ ሂጂ ውዩ የማ ድርበትንና ከነሱም ጋር የምተዋወቅበትን ቅን ስቆጥር እንኩዋንስ በቅጡ ተዋውቄ አሳብ ለመለዋወጥ። እንዲያውም ሳላያቸው ቀረሁ ።”

“አይ! ደግ አላደረግህም፤ ብታያቸውና ብትተዋወቁ በጣም ትወዳ ቸው ነበር ። አዎ! እጅግ ጠልካም ሰዎች ነበሩ” አሉና ባላምባራስ። አይናቸቸውን ሳያረግቡ ሳጭር ጊዜ ፊት-ለፊት ሲመለከቱ ቆይተው። “እሚቴ ደክመሽ?” አሉ። ወዲያው ሶፊያ ወደ ተቀመጠችበት ዘወር ብለው” አይዘሽ አትፍሪ፤ አማን ነው!” የሚል መግለጫ ካስተያየ ታቸውና ከፊታቸው ሁሉ እዩተነበበ ።

“ደህና ነኝ” አለች ሶፊያ። ምንም እንኩዋ አሁን የሚያስደነግጥ ነገር አለመኖሩን፤ ሁሉም አማን መሆኑን ብትረዳ፤ ጽኑ ትኩሳት እንዳ ለባት አሁንም ገና ላብዋ በግንባርዋ ቸፈጭ እንዳለ ።

“ይህ የቡና ልማት ከሩቅ መጥቶ ሊያዩት የሚገባ መሆኑን ጌታ ግራዝማች እያደነቁ ሲናገሩ ሰምታ። ለማየት ስለ ጉዋጉዋች፤ እኛ ስን መጣ ‘ቅሪ’ እንዳትባል መታመምዋን መግለጽ አልፈለገችም እንጂ፤ ታማኩ ነው ያደረገች” አለ ጥላሁን፤ የምሽቱን ብርቱ ድንጋጤ በሽታ ለማስመስል ። እሱ ግን ምንም እንኩዋ መጀመሪያ ዳምጠው ብርዩ የየ ኪንና የሱንም፤ የምሽቱንም ስም ሲጠራ ቢደነግጥና፤ ላንድ አፍታ ልቡ እንደ መሸበር ቢል፤ ወዲያው ሰውነቱን ገዝቶና ልቡን ጥልቶ፤ ባላምባ ራስና ዳምጠው የተለዋወጡዋቸውን ጥያቄዎችና መልሶች፤ በጥጥና ግዳመጥ ችሉ ነበር ።

“አሁን የየኪነ ነገር አገራት ፣ ለግዥት ስለ መግኘት ሁለት ፣ ስለኔ ቡና የጀመርነውን እንወርስ ። ብቻ እንግዳች ጊዜ ካላቸው ፣ ከዚህ ይልቅ ሊታይ የሚገባው የኪ የተሰራው ልዩ ልዩ ስራ ስለ ሆነ ፣ ጊዳች ወሰ ደው ቢያሳዩዋቸው በጣም ደስ እንደሚላቸው እኔ እርግጠኛ ነኝ ።”

አለ ዳምጠው ፣ አይኖቹን ወደ ባላምባራስ ቀና አድርጎ “ስለኔ ስራ የሆነ አንድ ሆነ” አለ ከዚያ ቀጥቶ ። “ስለኔ ስራ የሆነ እንደሆነ ፣ ቅድም እን ዳህሁት ፣ ይህን አምስት ጋሻ መሬት ገዝቼ እዚህ ስራ ከጀመርሁ ፣ አም ስት አመት ሆነኝ ። በዚህ ባምስት አመት ውስጥ ፣ ያለግሁት ደህ የም ታዩት ፣ ሁለት ጋሻ ነው ። በዚህ በምታዩት ፣ ቡና በተተክለው መሬትና ከሱ ወዲያ በሚታዩው ጫማ መሀከል ፣ እርሻ የሚመስለው ክፍት ቦታ ፣ ተመንጥሮ ፣ ተሰስሶ ፣ በዚህ በፊታችን ሰኔ ለተከላ የተሰናዳ ፣ አንድ ጋሻ መሬት ነው ። የተረፈውን ሁለት ጋሻ መሬት ፣ አዝጊያሄሮ እድገ ወን ከጤና ጋር ከሰጠን ፣ እድሜና ጤና ካልነፈገን ፣ በሚከተሉት ሁለት አመቶች ተክለን ለመወረስ እናስባለን ። ወደ ራት ያለው ስራ አንዳለ ፈው አይከብድም ። እመጀመሪያው ላይ ፣ መስሪያውንና ግናቸውንም ስሰራ የሚያስፈልገውን ነገር ሁሉ ግጠረታቅጦ ፣ ሁሉንም ... በፈ ሮቹ በፈርጁ አሰናድቶ ድርጅቱን ግብዓቱን ጠቅሞታል ። ጊዜ የሚወስድ ነገር ነው ። መስሪያው ከተሰናዳና ድርጅቱ ከተቆጣጠረ ፣ ሌላው ስራ ፣ ያን ያክል ጊዜ አይወስድም ።”

“አሁን እንግዲህ ... ካልደከግኻህ አንዳንድ ነገር ላሳኝሁ መቻል የተተክለውን ቡና በሙሉ ለግዥት ፣ ከዚህ ከየምገበት ከፍ ቶኛ ቦታ የተሻለ ፣ ሁሉንም ከፍቶ ፣ ሁሉንም ዘርገቶ ፣ የሚያሳይ ስለሌለ ፣ እዚህ ሆኖችሁ ያላያችሁት ምንም የለ ። ስለዚህ ፣ ወደ ቡና ግጠቢያው ፣ ወደ ግለጫውና ወደ ችግኝ ጥፍያው ብንሄድ ይሻላል ወደዚያ ስንሄድ ፣ ባቅክልቱ ውስጥ ስለሆነ የምንሄድ ፣ እግረ መንገዱ ችነን ፣ እያንዳንዱ ቡና በቂ ምንብ ፣ በቂ አዩርና ጸሀይ እንዲያገኝ አንዱ ከሌላው ምን ምን ያክል እይተራራቅ እንደ ተተክለ ፣ ካፈም ከበሽታና ከላይ ልዩ ጎጂ ነገር ሁሉ ነጻ እንዲሆን ፣ የሰሩ ዙሪያ በሰ ፋሬው ተኮትኩቶ ፣ ላይ ከጭራንሬና ከግይረባ ትርፋትርፍ ሁሉ ተገዢ ሮና ጸድቆ እንደ ተጠበቀ እንመለከታለን ። ከዚያ ስንወለስ ፣ አሁንም ካልደከግኻህ የሰራተኛችን ሰፈር አሳኝቻለሁ ። ብቻ ዛሬ አሁን ስለሆነ ፣ በሰፈሩ ታምመው ከተሩት በቀር አንድ ሠራተኛ የለም ፣ ሁሉም ከተማ በዩጠጅ ቤቱ ነው የሚገኘው ። ኪሱን እይገለበጠ ለራ ገሬ ፣ ባዶነቱን ሳያረጋገጥ ፣ ምንም ቢሆን ከዚያ የሚወጣ የለም!”

አለና ዳምጠው ፣ በገዛ ተልዱ ትንሽ እንደ መላቅ ብሎ ፣ በቡናው ውስጥ

የተፈለገው እሾች ቡና በሚሰጡት ገንዘብ ውስጥ ለሌላ ሰደስት ሰለት ከሆኑ በሁከላ ማገደቢያው ሲከፈቱለት ለንዲህ በውሃ ተነድቶ ቀጥሎ ወዳለው የሰራጊነት ግጠቢያ ገንዘብ ይተላለፍና ለዚያ ከነው ለላው ሙሉ ግብ ለሰቢጠራ እየታጠበ ማደግ ይጀምራል። ወደሚደርሱበት የሽቦ አልጋ ይወስዳል ። ጎለፈቱ ገን ወደ ውጪ ወጥቶ ከደረሰ በሁከላ የተኮተኮተውን የቡና እግር የበጋ ጸህፊ እንዲይገኝ ይረዳል። የመሬትን ርገታ ለዚያው እንዳለ እንዲጠበቅ ፣ በኩትኩዋቸው ላይ በሰፊው ይከፍላል ፣ ወዲያውም እዚያው ቆይቶ ካፈሩ ጋር ሲደገቡት ፣ ግን በሪያንቱ እጅግ ተፈላጊ ነው ።

ዳምጠው ብርዶ ፣ በእሾቱ እየፈለገው ከሚያገባው ቡና ሌላ ለንዲህ ከነገሰፈቱ በሰፊ የሰራጊነት አውደግ እያሰጠ የሚያደርጋቸው በርካት ያለ ፣ “ጀንፈል” ቡናም እንዳለውና ፣ ለሱም ቢሆን ገና ወፍጦ ሰላልተከሰ ፣ ወደ በበቃ እየሙኑ ፣ እዚያ ፈረንጆች በጥጋ እንደሚፈጠሩ ለገገዶች ነገራቸው ። ከዚያ ፣ ጊዜው የቡና ለተግ ጊዜ ስላልነበረ ፣ የሚታጠቡትን ሆኑ ጀንፈሉን ቡና እንደደሰኑ ፣ በራሱ በቃል ከመተረክ አልፎ ፣ ለጎብኝዎቹ ላሰራፊ ሲያላገኙ ሰላልጾላ በጣም ያዘነ መሆኑን እየገለጸ ፣ ወደ ፍል (ጥገኛ) ግፍያው ይዘገባል ።

ዳምጠው ብርዶ ፍል ሲያፈላ ፣ በዚያ ለካባቢ ፣ በተለያዩ እንደሚደረገው ፣ እንዲህ የተገኘውን የቡና ፍሬ ወስዶ ተቆፍሮ በተደሰደለበት መደብ “ግፍሰሰ” ወይም “መገራት” አደለም ። እ-እ-የለም ፣ እንዲያ አደለም ፣ ከሁሉ አስቀድሞ ፣ ዘር መረጣ ጥንቃቄ የሚያስፈልገው ነገር ነው ። ከሾቱ ቡና መሀከል ፣ ጤናግ ጤናግምቸ የሚያግኙት እየተመረጡ ፣ ተፈልፍለው በጥላ ይደርቁና ፣ ቀደም ግብ ተጎልጉሎ ፣ ተለሳልሶ በተዘጋጀላቸው መደብ ፣ በወርደም ፣ በቆም ሰላት ፣ ሰላት ሲንቲ ሚትር ያክል እየተረፈቱ ተቀብረው አፈር በቀላሉ ይለብሳሉ ፣ ከዚያ አፈሩ የደረሰ ሰንበሌጥ ይለብሳል ። እዚያ መደብ ፣ በያንዳንዱም ዘር ግህጽን የተኛው የቡና ድንበ ፣ ዳምጠው ብርዶ በብርቱ ጥንቃቄ ፣ በብርቱ ትጋት ፣ የጸሀይ ፣ ያዩር ፣ የውሀና ያፈር ምግቡን በሚያስፈልገው ጊዜና በሚያስፈልገው መጠን እየመገበው ፣ ካርባ እስከ አምሳ ቀን ከቆዩ በሁከላ ፣ ፋፍቶ ይወለድና ፣ ሀሉም ሀይሉን ለግላዩት እንደሚፈልግ ሁሉ ፣ የወላጅ እናቱን ፊላ ከተቀበረበት ይዞ ወጥቶ ፣ በደራሱ እየተሸከመ ፣ በዩጉደጉዋዶ አፍ ላይ ቆይቶ ሲታይ ፣ እውነትም ቆብ እየደፋ

በተራ የተሰለፈ ሰራዊት ይመስላል ፤ እዚያ ፣ ዳምጠውን የመሰለ ጠንቃቃ ጥግዚት እንደ ጌታ ልጅ እያቆላመጠ እያሳደገው ፣ ከስድስት እስከ ሰምንት ወራት ቆይቶ ፣ ከድስት ፣ ወያኖ ስምንት ጅርዎች ሲያወጣ ፣ በሰኔ ወር ላይ (በቻል ወደ መጀመሪያው) ስሩ እንዳይነካ ወደ ታች በጣም ዝቅ ብሎ ፣ በብርቱ ጥንቃቄ ከናፈሩ እዩተነሳ ፣ ተቆፍሮ ፣ ተባርዶ በቆዩ ጉድጉዋድ ውስጥ እዩተቀመጠ ጉድጉዋዱ ያደፈናል ። ሁለት ዕለት ጊዜ በታ እዩሰዋወጡ “ጣጋዝ” የሚሉት ነገር በዳምጠው ብርዩ ዘንድ የለም ። ፍሉ ከፈለበት በታ ተነስቶ ወደሚተከልበት ጉድጉዋድ ሲሄድ ፣ አስተድሞ ከበቀለበት ፣ ተወልዶ ካደገ በት አፈር ጋር ስለሚሄድ ፣ መድረት ፣ መክላት ፣ መገርጣት ይቅርና ከቀጠሉ እንኩዋ የለውጥ ምልክት ሳይታይበት ፣ እንዳግረበት ግደጉን ይቀጥላል ። በዳምጠው ብርዩ አያያዝ ፣ እያንዳንዱዋ የቡና ዘር ፣ በፍል መደብዋ ከተቀበረችበት ጀምሮ ፍል ሆኖ ተተካላ ፣ አድጋ ፣ አብባ ፣ የምስራች እስከምትሰጥበት ጊዜ ፣ ከሰላሳ እስከ ሰላሳ ሁለት ወራት ብቻ ነው የሚወስደው ፣ በበቃ የፈረንጅኝ ቡና ፣ ከሰላሳ ስድስት ወራት በፊት የምስራች አይሰጥም ፣ በሚከተለው ሰኔ የሚተከለው ያምስት ወራት አድሚ ያለው ፍል ፣ የግሩ መወፈርና የቅጠሎቹ ግግር፣ እንዲያው በጠቅላላው መዳበሩ ሲታይ ፣ እጅግ ቢያንስ ካስራ ሁለት ወራት ያንላል ተብሎ አይገመትም ።

“እሁን እንግዲህ ፣ እዚህ ከመጋዘናችን በቀር ፣ ሌላ የሚታይ ነገር ስለሌለና ፣ መጋዘኑም የምርት ጊዜ ባለመሆኑ ባዶ ስለ ሆነ ፣ ‘እዩኝ እዩኝ’ የሚል አደለምና ፣ እግረ - ሙንገዳችሁን የሰራተኞችን ሰፈር አይታችሁ ፣ ሳይመሽ ወደ ቤት ብትመለሱ ... አይሻልም ?” እለ ዳምጠው ብርዩ ፣ እንግዶቹ ፣ የልማቱን ስራ ሲተርክላቸው በሰሙትና ባይናቸው ባዩት ከመደሰታቸው በላይ ፣ በውነት መገረግቸውን ሲያይ የተሾመና የተሸለመ ያክል ፊቱ ሁሉ በደስታ ወጋገን በርቶ ።

“እግዚር ይባርክህ ፣ ልጄ ፣ እውነትም ወንድሜ ፣ ግራዝግቸ ጉርሚሳ እንዳለው ፣ ይህ የሰራሽው ስራ አንተን ብቻ አደለም የሚያኮራው ። አገርን ሁሉ ፣ ወገንን ሁሉ የሚያኮራ ነው !” ብለው መረቁ ባላምባራስ ጉደታ ፣ እውነት ከልብ ደስ ብለውጥቸው ። ሶፊያና ጥላሁንም ዳምጠው ብርዩን ከልብ አመስግነው ፣ የሰራው ስራ በጣም የሚያስገርምና ስራ እዩፈጠሩ አገራቸውንም ፣ ወገናቸውንም ለመርዳት ምኞት ባላቸው ኢትዮጵያውያን አርአያ ሊሆን የሚችል መሆኑን ሲገ

ልዩላት በጣም ደስ አለው። ከዚያ ዳምጠው ቀደም ብሎ እየመራ፡
ወደ ሰራተኞች ሰፈር ይዞቸው ሄደ ።

የሰራተኞች ሰፈር ፡ ዳምጠው ከንግዶቹ ጋር ከተገናኙበት ቦታ
አጠገብ ፡ በኮረብታው ላይ ሆኖ ፡ ከዚያ በጠቅላላው የልማቱን ቦታና
ከሱም አልፎ ፡ ረባዳው ላይ የተመነጠረውንም ፡ እስከ ወዲያ ማዶ
ተራራ እግር የተዘረጋውን ጫካ የለበሰ አገርም ሁሉ ዘቅዝቆ ያሳያል።
እስፈሩ ውስጥ ሲገባ ፡ ቀደም ብሎ እንደ ተመለከተው ጎጆዎቹ ሁሉ
በቅምም ፡ በወርድም ፡ ሶስት ሶስት ሚትር እዩ-ተራራቱ የተሰሩ
ባጣቸው እንደ ጉራጌ ቤት ቆም ብሎ ተጥቅሮ ፡ በተጫዋቱን የሰንበ
ሴፕ ሳር የተከፈከፈ ፡ ግድግዳቸው ተለስኖ ኖራ የተቀባ ነው ። እያ
ንዳንዳቸው ጎጆ በውስጥ ለሁለት ነጠላ ሰራተኞች ፡ ሁለት የንግድ
አልጋዎች ብቻ ስላሉባት ፡ ቤተ-ሰብ ያለው ሰራተኛ እዚያ እንዳይኖር
የታቀደ መሆኑ ይታወቃል ። የያንዳንድቸው ጎጆ ባለቤቶች ፡ የቤታቸውን
ውን ውስጥና ደጃቸውን ፡ በጠቅላላው የሰፈሩ ነጥራዎች ፡ በተራ ተደ
ራጅተው የጋራ የሚገለገሉበትን ፡ አደባባይቸውን እያጸዱ እንዲጠብቁ
ካጋዎች በተራ ተደራጅተው ስለሚቆጣጠሩባቸው ፡ ሰፈሩ ከጥዳት
ወገን “ገንክን-የለሽ” ነው ቢባል ጫጋንን አይሆንም ፤ ይህ እንኩዋ
ቢያንስ። ከምላሳደል ከበበቃ የሰራተኞች ሰፈር ጋር ተመሳሳይ ስለ
ሆነ ፡ ዳምጠው ብርዩ “እዚያ ያዩውን ነው በትንሹ እዚህ የሰራው”
ቢባል በመሆኑ ለሁለት ላይሆን ይችላል ። የመጸዳጃው አሰራር ግን ፡
በበቃ የሌለ ፡ የዳምጠው ብርዩ የግል ፈጠራ ነው ።

የሰራተኞችን ሰፈር በግንባሩ አድርጎ ፡ እዚያ ለሚኖሩ አማካ
ይና ምቹ በሆነ ቦታ ላይ ፡ ስድስት ክፍልና ፡ እያንዳንዱ ክፍል የራሱ
በርም መስኮትም ያለው ሰቃላ ቤት ተሰርቶታል ። ሰቃላው ፡ እንደ
ሰፈሩ ጎጆዎች ባጡ በሰንበሉጥ የተከፈከፈ ፡ ግድግዳው ተለስኖ ኖራ
የተቀባ ፡ ወለሉ በኮረብ ተደልድሎ በሲሚንቶ የተሰቀሰቀ ነው ። ከዚህ
ሁሉ ሌላ ፡ እያንዳንዱ ክፍል ሰውነትን አዘናንቶ የሚቀመጡበት ፡
የመጸዳጃ መቀጠላዊ አለው ። ሰቃላውን ቁም-ለቁም ቆርጦ ፡ በስድ
ስቱ ክፍሎች ስር ለስር የሚያልፍ ፡ ጥልቀቱ አንድ ሚትር ተኩልና ፡
ሰቆቱ አንድ ሚትር ሆኖ በሲሚንቶ የተገነባ እንደ ቦይ እለ ። ሌላ
ሁለተኛ ቦይ ፡ ከሰራተኞች ሰፈር ከፍ ቲሎ ፡ ከኸረቱ የተመለሰ ውሀ
በብዛት ይዞ መጥቶ ፡ በሰቃላው ስር ለስር ወደ ተሰራው የሲሚንቶ
ቦይ ባናቱ ይገባና ፡ እዚያ ያገኘውን ሁሉ እጥብጥ ፡ ጥርገርግ እያ
ደረገ ይዞ ፡ በታች በኩል ወጥቶ ሄዶ ፡ ከሱና ግጠቢያው ዝቅ ሲል፡

እንደ ገና ከሻረቱ ጋር ይወደዳል ። ይህ የቦይ ወሀ ፣ ሁልጊዜ ሳያቆም ፣ በመጸዳኛው ሰቀላ ስር ለስር እንደ ሄደ ስለግናር ፣ ቆሻሻ ነገር እዚያ ውስጥ ላንድ አፍታ እንኩዋ ሊቆይ አይችልም ። ይህን ዘዴ ዳምጠው ብርዶ የፈጠረው እንጂ ከሌላ አይቶ ፣ ወይም ስምቶ የሰራው አለመሆኑን ሲነግራቸው ፣ እንግዶቹ እጅግ ተገረጡ ።

ከዚያ ካፕ ወልደ ግርያም እየመራ ፣ እንግዶቹ ሳይነት ያክል ሁለቱን የሰራተኞች ቤቶች እየገቡ አዩ ። በያንዳንዱ ቤት የሚታዩት ሁለት አሊጋዎች ፣ ከሰሌን ፍራቮቻቸውና ትራሰቻቸው ጋር ፣ አንድ የምግብ ግቅረቢያ ሳጣራ ፣ አንድ የውሀ መቅኝ ገንቦ ፣ ሁለት ኩባያዎችና አንድ አንድ ወጥ መስሪያም ፣ እንደ ገፍሮ መቀቅያም ሆኖ የሚያገለግል ፣ ጎድ ጎድ ያለ ደስት ብቻ ናቸው ። ወለላቸው ባመድ የተለቀለቀ ሆኖ ገጸሀ ነው ። ምንም እንኩዋ ላስጎብኝዎች ትራ ነገር ቢመስል ፣ ለጎብኝዎች አዲስ የሆነባቸውና ያስደነቃቸው የፍራቮቹና የትራሰቹ አሰራር ነው ።

እያንዳንዱ የሰሌን ፍራሽ ፣ ባልጋው ልክ ነጠላ ሳይሆን በጥፋ ተወርቶ ፣ የደረቀ ሰንበሴጥ ሳር ፣ አገዳው ከውስጡ ተሰቅጦ ተከልቶ ፣ ቅጠሉ ብቻ እዚያ ውስጥ ጥጥ ብሎ ጥልቶ ፣ ከራሱንና ከግርጌ ድሮ ውገም በጥፋ ሲሰራ ጥጥም በመሆኑ ከጎንና ከጎኑ ብቻ ከፍቱን እንደ ኮረብ እስከሰሉ አጋጥመው ሰፍተውት ፣ ግሩም የሆኑ ፍራሽ ሆኖጥል ። ትራሰም ያው እንደ ፍራሹ ሳር ተጥልቶ ፣ አፋ ከመግጠሙ በቀር አሰራሩ ሆነ ቅጡ ልክ እንደ ኮረብ ነው ። የሰሌን ፍራሽና ትራሰ ብዙ ሳያደክሙና ምንም ሳያስወጡ በቂ ምቹት የሚሰጡ መሆናቸውን በመመልከት ፣ እንግዶቹ ዳምጠው ብርዶን አደነቁ ። እሱ ግን የንግዶቹን አድገቶት እንደ ቀልድ ቆጥሮት ይስቅ ነበር ።

እንግዶቹ ገብኝታቸውን ረድመው ወደ ከተማ ሲመለሱ ፣ በዚያው በሽተኞችን አይተው ለማለፍ መጀመሪያ ሁለት ሆነው ባንድ ቤት ወደተኙት ሄዱ ። እውነትም ዳምጠው እንዳለው ሁለቱም ትኩሳታቸው እንደ እሳት ወላፊን ይጋረፋል ። ከትኩሳቱ መበርታት ሌላ ፣ ፊታቸው አለፍ አለፍ እያለ ገርብርብ ያለ ፣ ክብ ነገር ጥልቶበት ይታያል ። ወዲያ ወጥ ፣ በጠቅላላው ፊታቸው ግበጡ በተለይ ባይኖሩቸውና በከንፈሮቻቸው ላይ ጎልቶ ይታያል ።

“ይህ ነገር . . . ወባ አይመስለኝም” አለ ጥላሁን ፣ በንግሊዝኛ ገንበስ ብሎ የሁለቱንም የተገረበረበ ፊት ከተመለከተና ፣ እጃቸውን እየያዘ ትርታቸውን ከሰግ በሁዋላ ፣ ለፊያ ወዳለችበት ዘወር ብሎ ።

“እኔንም አልመሰሉኝም” አለች እሰዋም፤ እንዲሁ በንግሊዝኛ። ከዚያ ወጥተው ሶስተኛው በሽተኛ ብቻውን ወደ ተኛበት ቤት ሲሄዱ፣ ገና በውጭ እንዳሉ ውሸቱ ተሰግኖቸው።

“መቃዥት ከጀመረ...ሁለት ቀን ሆነው” አለ ዳምጠው ሲገቡ። ወልደ ግርያም እዩመራ፣ ሶፊያና ጥላሁን ተከትለው፣ ዳምጠው ሁዋል ሁዋላ አጃቢ ሆና ገቡ። ባላምባራስ ጉደታና ግራዝግሻ ጉርጌላ ቦታ ላለግግበብ በውጭ ቆዩ። ጥላሁን ቀደም ብሎ የሁለቱን በስተኞች ፊት እንደ ተመለኮተ፣ የዚህንም ለግየት ንገበቤ ከግለቱ ድንገት በጥፊ እንደ ተመታ ደንግጦ ቀና ካለ በሁዋላ፣ ትንሽ አይኑን ሲያሻሽ ቆይቶ፣ እንደገና አስተጋባና ተመልሶ ንገበቤ አለ። ብቻ መደንገጡ እንዳይታወቅበት፣ ድንጋጤውን ለመሸረገ ያክል፣ ተመልሶ ንገበቤ ቢልም፣ ልቡ ስለ ተሸበረና አላቡ ስለ ተበተነ፣ መጀመሪያ እንዳለ በው በበሽተኛው ፊት ላይ ምን እንዳለ ለግየት አልቻልም።

“አቶ ጥላሁንና ወይዘሮ ሶፊያ እኔን ሲያከሙ ነው፣ ያን ያክል ፍቅ መንገድ ተጉዘው የመጡ? እንኩዋን እነሱን አመጣችሁልኝ፤ እነሱ ታከሙኝ ቢቃ እድናለሁ!” አለ በሽተኛው፣ ወደ ጥላሁንና ወደ ሶፊያ እየየ። ጥላሁን ምንም እንኩዋ መጀመሪያ ቢደነግጥ፣ በሽተኛው የሚቃዥ መሆኑን አስቀድሞ ዳምጠው ሲናገር ስለ ሰግ፣ እንደ ምንም ተግጥሮ የድንጋጤ ያልከት በለውነቱም፣ በሁኔታውም፣ እንዳይታይ በት ለግድረግ ቻለ። ሶፊያ ግን ከበሽተኛው አፍ የወጡትን ቃላት ስትሰግ፣ ከሰግይ የወረደ መብረቅ የመታት መሰላትና ወዲያው በሰራ አካላትዋ እንደ ኤሌትሪክ ተሰራጭቶ የሚያንዘፈዝፍ ነገር ተሰግት።

“አይሆንክ አትፍሪ፤ ስለሚቃዥ የሚናገረውን ‘እውነት ይሆናል’ ብሎ የሚጠረጥር የለም” አለ ጥላሁን፣ በንግሊዝኛ።

“እውነትህ ነው፤ አልፈራም” አለች እሰዋም፣ እንዲሁ በእንግሊዝኛ። ታዲያ ስታብል ነው እንጂ፣ ፍራትዋ ከመጠን ያለፈ ነበር። ከፍ ራትዋ ብዛት የተነሳ፣ ጉልበቶችዋ እሱዋንና ያን የወረደ መአት ጣንድ ነት መሸከም አቅቶዋቸው፣ እንደ ወንዝ ዳር ፎጠግ ይንቀጠቀጡ ነበር!

“አቶ ጥላሁንንና ወይዘሮ ሶፊያንግ፣ ፖሊስ ቀኛዝግች ጻፕገ ደላችሁዋል ብሎ ገደላቸውቱ! አልሰግችሁም? አይ ፖሊስ...! እግ ዚያሄር ይይለት! አሁን እነዚያ የተባረኩ ሰዎች... እንኩዋንስ ሰው ዝንብ ይገደላሉ?” አለ በሽተኛው ቀጥሎ።

“ይገርግል፤ ከተናገት ጀምሮ ያቶ ጥላሁንና፤ የወይዘሮ ሰረዳ ስም ካቶ አልላይምኮ!” አለ ካፖ ወልደ ግርማ።

“በጠናው ሳለም ካቶ አይላያቸውም። የዚህ ዘመዶች ስላሉት፤ እነሱ ዘንድ ያበራክቻሉት ቀን ፈቃድ ተቀብሎ ሂዶ፤ እዚያ ስራ ከመጭት ላይ፤ በቀን ሰራተኝነት እነሱ ዘንድ ሲሰራ ሰንብተዋል። ታዲያ ... የነሱን ነገር ሲያነሳ፤ ደግነታቸውን፤ ትህትናቸውን፤ እንዲያው በጠቅላላው ሰው ለመርዳት የሚረዱ ርጉትን ሁሉ፤ ተግዳሮት አይጠግብምኮ!” አለ ዳምጠው፤ ጥላሁንና ሰረዳን እያለዋወጠ እያዩ።

“እሱ እንኩፕ” አለ ዳምጠው፤ ትንሽ ህም ላይ ቆይቶ ለተናገረው ከግጥሞች መልስ ስላላገኘ። “እሱ እንኩፕ፤ ላጭር ጊዜም ቢሆን አብሮዋቸው ቆይቶ ያውቃቸዋል፤ ከረ እንዲያው የግያውቁቸው ወራያቸውን ከመስግት በቀር አንድ ቀን ያላዩዋቸው ሁሉ እደሉ ... አንድ እዝጊያህርፍ አንድ እዝግጥን ግሪያም ... ሲያመሰግኑዋቸው የሚኖሩ!”

ምእራፍ ፴፫

እነውተቲ

ከ“መንጀር ቦሌ” ጉብኝት መልስ፡ ሶፊያና ጥላሁን በሽተኛውን ሲጠይቁ ገብተው ስላጋጠማቸው አሰጊ ነገር ብቻቸውን ሆነው ለመመካከር እንዲመቻቸው፡ በድካም አመካኝተው ወደሚተኙበት በታ ሄዱም ምንም እንኩዋ፡ ሚዛን ተፈሪ ከገቡ ጀምሮ የሚነገረው ቃል ሁሉ የነሱን ወንጀል ለመጠቆም የሚነገር አሸመር፡ የሚገለጸው አይን ሁሉ እነሱን እዩተከታተለ የሚሰልል ተመልካች እዩመሰላቸው፡ ያላብ እረፍትና፡ የመንፈስ ጸጥታ ሳያገኙ ቢሰነብቱ፡ ያነሱት፡ የ“መንጀር ቦሌን” ልማት ጎብኝተው እስኪመለሱ የቆዩበት ጭንቅና፡ የቆዩበት ጣእር፡ ተይዘው፡ ተፈርዶባቸው፡ ወደ ስቅላት የሚሄዱ ቢሆኑ ሲሰጥቸው ከሚችሰው ጣእር ይበልጥ እንደሆነ እንጂ የሚያንስ አልነበረም!

“እንግዲህ ምን ይሻለናል!” አሰች ሶፊያ፡ በሚተኙበት ቤት እንደገቡ አጀቸዋን በጥላሁን ትከሻዎች ላይ አላልፋ ካንገኑ ሁዋላ አቆላልፋ፡ ሽቅብ አይኖሩን ጠልቃ እያዩት።

“ምንም አይደለም፤ አይዘብ አትፍራ፡ የኔ አመቤት!” አላ ጥላሁን፡ ግንባርዋን ሰዋ። የተዉነቁ አይኖችዋን ሲያይ፡ ጭንቅትዋ ስላስዉነቀው፡ እንዲያው አቶ እንዳመጣው የተናገረው ነው እንጂ፡ እውነት ያነሱት የደረሰው “ምንም አይደለም” የሚባል ሆኖ አይለም!

“እንዴት ምንም አይደለም በሽተኛው በተሸሸገንበት፡ አግኝቶ የሚያስይዝ ሲያጋጥመን ምንም አይደለም ትላለህ?”

“ጥሩ ነው ግለቴ አይለም፤ መጥፎ ነው። ብቻ... ስለሚታዥና፡ የሚናገረው የተዘበራረቀ ስለ ሆነ፡ ‘እውነት ነው’ ብሎ የሚቀበለው አይኖርም ብዬ ነው። ለምሳሌ፡ ስለኛ የተናገረውን ሁሉ ልብ አድርገሽ አዳምጠሽው እንደሆነ፡ መጀመሪያ ለማችንን እዩጠራ ‘ያን ያክል መንገድ ተገብቸሁ እኔን ለማከም መጣችሁ’ ብሎ ካመሰገንን በሁዋላ ወዲያው ቀጠል አድርጎ፡ ‘ሶፊያና ጥላሁንን ፖሊስ ገደላቸው’ ብሎ ለኛው ነገርን ። ታዲያስ! እንዲህ የተዘበራረቀ ነገር የሚናገር በሽተኛ ‘የተናገረው እውነት ነው’ ብሎ እንኩዋንስ ግመን የሚጠረጥር ይኖራል ትያለሽ!”

“እውነትህ ነው፤ ታዋ አእምሮውን በሳተበት ጊዜ፣ ሲቃኝ የሚናገረውን የሚያምነው አይኖር ይሆናል። ነገር ግን ታዋ አይኖርም፤ ይደናል። ታዲያ ያንጊዜ፣ ሲድን ተናግሮ ሊያስይዘን... አይችልም?”

“አዎ፤ እሱ ድኖ እስኪወጣ እኛ እዚህ ተቀምጠን የጠበቅነው እንደሆነ ልክ ነው፤ ብቻ እንዲህ ያለ የሞኞች ጭቀታ አንጫወትም፤ ቶሎ ከዚህ የምንሄድበትን ዘዴ ካላ ጋር መመካከር አለብን” አለና አይኖቹን ካይኖቹዋ አንስቶ ማዶውን አሻግሮ እያዩ ትንሽ ሲያስብ ቆይቶ፡

“ይልቅስ... ጠቅሞ ሳያስይዘን አይቅርም ብዬ ከሁሉም የምፈራው አንድ ሌላ ነገር ነው!” አለ፡ እንደገና ተመልሶ እይን እይን የን እያዩ።

“ደግሞ ሌላ ያን ነገር አለ?” አለች ሰፊያ፡ እንደ መደንገጥ ብላ።

“ያንቺ ፍራት እሱን ነው፤ እኔ ከሁሉም የምፈራው! እሱን እንደ ምንም ብለሽ ማሸነፍ አለብሽ። በተረፈ፣ በማንታወቅባቸው ከፍሉች እዩትዘዋወርን እስከ ቆይን ድረስ፣ ምንም የሚያሰጋን ነገር የለ። ይህንም ስል... አሁን በኔና ባንቺ የደረሰው ከባድ ፈተና ደርሶባቸው እንደ እኛ መሰወር ከሚፈልጉ ሁሉ፣ የዚያ የደረሰባቸው ፈተና ስም በተጠራ ቅጥር፣ ወይም ከሱ ጋር ግንኙነት ያለው ወሬ ሲሰሙ፣ ለጊዜው ‘የማይደነግጡ ይገኛሉ’ ማለት አደለም፤ የማይደነግጥ ዉርሶ የሚገኝ አይመስለኝም። ብቻ ብርቱዎች የሚባሉ፣ እንዲያ ያለውን ጊዜያዊ ድንጋጤ አሳልፈው፣ እሱን አሸንፈው፣ ልባቸውን ማረጋገጥ የሚችሉ ስለሆኑ፣ አንቺም እንዲያ ብርቱ ሁኝ ማለት ነው።”

“አዎ... እንጂ! እኔ ፈሪ ነኝ እንዴ? ፈሪ አደለሁም፤!” አለች ሰፊያ፣ አይኖችዋን ፈት-ለፈት ተከላ ትንሽ ስታስብ ቆይታ፣ እንደ ገና ወደሱ ቀና አለችና።

“አንቺ ፈሪ? የምን ፈሪ! ደፋር ብትሆኝ ነው እንጂ፣ ፈሪ ብትሆኝ እንዲያ ትንቀጠቀጧ ፍርዋል?” አለ፣ ወገብዋን እቅፍ አድርጎ እንደ ያዘ፣ በገዛ ቀልዱ ከልቡ እዩላቅ።

“ተው እትሳቅ፣ እውነቱን ነው!” አለች፣ አብራው መላቅዋ ሳይቅር። “ቀልድ አይመስልህ፤ እውነቱን ነው። አስቤ፣ አሰላሰዩ፣ ለወ ሰንሀት ነገር፣ እንኩዋንስ አንድ ጊዜ፣ አስር ጊዜም እዩተመላለሱ።

የምጥት ብሆን አልፈረም ። “ የምታምኝበትን ካልከድኝ ፣ የምትወጁ ውን ጠላሁ ካላልኝ ፣ የምትፈልገውን ካልተውኝ ፣ ወይም . . . ለመኖር ስኬት አላማ አድርገኝ በፈትኝ ያቆምኸውን ካልለወጥኝ ትገደያለኝ ፣ የምባል ቢሆን ፣ ወደምገደልበት ስፍራ ቅር ሳይለኝ ፣ እንዲያውም እየ በመርሁ መሄድ እንደምመርጥ ይገባህ ! ” አለች ፣ ለሰላላ የነበረው ስሜትም ጠንክር ሲል ሳይናኝቶም ፣ በፈትኖም እየታዩ ።

“ እትንሱ . . . አልጠረጠርክም ። ”

“ ታዲያ ‘ ፈረሃኸ’ ያልኸኝ እንዴት ነው ! ”

“ እንጂ ፣ ለምታምኝበት ነገር ቆራጥ መሆንሽን አውቃለሁ ። ብቻ . . . ታዲያ ቅድም ፣ እቶ ዳምጠውም ፣ ያ በሽተኛም ፣ የኛን ስም እዬጠፋ ሲኖገፋ ፣ ያን ያክል . . . ያንቀጠቅጥኸ የነበር ምንድነው ? ” አለ ፣ ምሽቱ እንደሚታረፍ እያወቀ ፣ ያነሱት ሲያንቀጠቅጡት ሳይው ነገር የሚሰጠው ስም ስላጣ ገራ ንብኖት ።

“ እንጂ ፣ ምን እንደምትለው አላውቅም ፣ ብቻ ፈሪ አደለሁም ። ምናልባት . . . ከመጠን ያለፈ ፣ በጣም ጥብቅ የሆነ ጥንቃቄ ትለው እንደሆነ ፣ ለምሳሌ ፣ የሰወርሁት ምስጢር በ.ኖር ፣ እንዳይታወቅብኝ ፣ ከቆ ነገር እንዳይደርሱብኝ ፣ ወይም . . . ከሰው ጋር እንዳልጣላ ፣ እቶ ሽቆ ፣ ከመጠን ያለፈ እጠነቅቃለሁ ፣ እሰጋለሁ ። ነገር ግን እንዳይደርሱብኝ የተጠነቅቅሁበት ፣ የሰጋሁበት ፣ ወይም የተንቀጠቅጥሁበት ፣ ጥንቃቄየን ሁሉ አልፎ የደረሰብኝ እንደሆነ ፣ እጋፈጣለሁ ፣ እየጋለሁ እንጂ አልሸኸም ፣ ታዲያስ ፈሪ እንዲህ ነው ! ” አለች ፣ እንደምትፈክር በቆመችበት እንዳለች መራኮን ሳንድ እግርዋ ደልቃ ።

“ አደለም ፣ ይቅርታሽን እለምናለሁ ! ” አለ ጥላሁን ፣ ወገብ ዋን አቅር እንደ ያዘ ፣ ጥብቅ አድርጎ አይላቀ ። ሶፊያም አብራው ትብቅ ጀመር ።

“ አልተኛኝሁም ? እኔኮ ‘ ደክኖናል ’ ስትሉ ሰጥቼ ፣ ምናልባት ተኝታችሁ ታርፋ ይሆናል ብዬ ነው ብቻየን ደጅ ለደጅ የምነሁ ዋለል ! ” አሉ ባላምባራስ ጉደታ ፣ ሶፊያና ጥላሁን ሲስቁ ስለ ሰሙ ወደ በራቸው ቀረብ ብለው ።

“ ኧረ የሚያለጋ ነገር ስላጋጠመን . . . ስለሱ ወዲህ ሙጥን ለመነጋገር እንዲመችን የሰጠነው ምክናያት ነው እንጂ ፣ መደከም አልደከመንም ። እንዲያውም ከግራዝማች ለይቶ ሙጥራቴ አስተገርን ነው እንጂ ፣ እርስዎንም ለማነጋገር ፈልገንዎ ነበር ” አለ ጥላሁን ።

“ግራዝማችግ፣ ሽምግልና አለብኝ ብሎ፣ ወዲያው እናንተ እንደ ተለያችሁን ነው ትቶን የሄደ ። ለመሆኑ ምን ጊዜ ተለዩሁዋችሁና እኔ ያላየሁት፣ ያልሰማሁት፣ የሚያሰጋ ነገር አጋጠማችሁ? ” አሉ ባለምባራስ፣ እንደ መደንገጥ ብለው ።

“እርስዎና ግራዝማች እውጭ ቆማችሁ፣ እኛ መጨረሻ ገብተን የነበንበት በሽተኛ፣ የኪ እኛ ዘንድ የነበረ፣ በጣም የምናውቀው ነው” አለ ጥላሁን ።

“ምን?” አሉ ባለምባራስ፣ ልክ አደጋ የተጣለባቸውን ያክል ደንገጠው ።

“ያ... ይሮህ የነበረው፣ የሚቃገረው?” አሉ፣ ዝም ብለው ቆይተው ፤ ያ የሚያረዝ፣ ብርቱ ድንጋጤ እንደ ግለፍ ሲልላቸው ።

“አዎ ፤ የሚቃገረው ።”

“ታዲያ... እሱም አወቃችሁ?”

“ገና ሲያየን በዩስማችን ጠርቶ፣ ‘እኔን ልታከሙ ነወይ ያን ያክል ሩቅ መንገድ ተጉዛችሁ የመጣችሁ’ አለ ።”

“ታዲያ አብረዋችሁ የነበሩት ሰዎች ምን አሉ?”

“እነሱ እንኩዋ ለጊዜው የጠረጠሩ አልመስለንም ። ይልቅንም እነሱ እንዳሉት፣ በጤናው ሳለም፣ ከታመመ በሁዋላም፣ መሰንበቻውን የኛን ስም ካፋ ለይቶ ስለማያውቅ፣ ዛሬ እኛን ሲያይ የተናገረው ከዚያ ከመሰንበቻው የተለዩ ሆኖ የታያቸው አይመስልም ። ነገር ግን ጉዳ ከዚህ ሳንነሳ እሱ ድኖ እዚህ ያገኘን እንደሆነ ነው ። ከዚህ ሳንሄድ ድኖ የተነሳና ያየን እንደሆነ፣ ሀ! አለቀልን ግለት ነው፤” አለ ጥላሁን፣ እንደ መላቅ ብሎ ።

“የለም፤ እሱ ድኖ እስኪነሳ... ምንም ቢሆን እዚህ አትቆይም ። ፊት እንዳልነው፣ የነጋዴ በቅሎ መገኘት - አለመገኘቱ ቁርጥ እስኪታወቅ በመጠበቅ ፈንታ፣ ግራዝማች ነገ ጥዋት አሸከሩን ወደ ቦንጋ ከፋ አገሰግሶ ልኮ፣ ቶሎ በቅሎዎች እንዲያመጣ እናደርጋለን” አሉ ባለምባራስ፣ ስጋታቸው ከሁኔታቸው ሁሉ እዩታዩ ።

“አሁን እንዳሉት በግሰጋሴ ሂዶ፣ በቅሎዎች ይዞ ለመመለስ ምን ያክል ጊዜ ይወስዳል?” አለች ሶሬያ ።

“እንጂ ፤ ምናልባት... ሁሉም ተዘጋጅቶ ያልተገኘ እንደሆነ፣ እስኪዘጋጅ አንድ ሳምንት፣ ቢበዛ አስር ቀን፣ ከዚህ የሚበልጥ አይመስለኝም ።”

“እስከዚያ ድረስግ ... ፍርድስ እያልኩም ?” አለ ጥላሁን ፡ እዩላቅ ።

“ የምኑ ፍርድ ? ” አሉ ባላምባራስ ።

“ እጣከም እሱ ይቀልዳል ፤ ሰውዬው ደኖ ጭፍ ፤ አስይዞን ፤ ወንጀላችን ተመርምሮ ተጣርቶ ፤ ከዚያ በሁዋላ የሚሰጠው ፍርድ ግለሁኑ ነው ፤ ” አለች ሶሪያ ።

“ እረ ያንት ያለህ ፤ እንዲያ ነው ? ” አሉ ባላምባራስ ፤ የቅርታ ረገጥታ ላንድ አፍታ በረታቸው አልፎ ሲሄድ ዳላሉ እዩታዩ ።

“ እኔ የምሰጠው ምክር ” አሉ ፤ ከዚያ ትንሽ ዝም ብለው ሲያ ሰቡ ቆይተው ። “ እሁን እኔ የምሰጠው ምክር ፤ ነገ ጥጥት ገስጋሽ ወደ ቶንጌ ልከን ፤ ከዚያ ወንድሞችን ፤ ባሻ ነገም ቁሱ ፤ በቅሎዎችና ሰዎች ፍሉ እንዲልክልን አደራ ግሰት ፤ የባሻ ነገም በቅሎዎችና ሰዎች ከመድረሳቸው በፊት የነጋዴ በቅሎዎች ከተገኘም ፤ እኔያን ሳይጠብቅ በጊህ መሄድ ፤ ስም ሆነ ደሀ ፤ ከዚህ እስከምትነሱበት ቀን ድረስ ፤ እንዳችሁ ታግረ ፤ እንዳችሁ አስታግረ ፤ ሆናችሁ ከቤት ሳት ጭፍ ፤ ከሰው ሳትገናኙ እንድትቆዩ ነው ። ”

“ ይህ በጣም ግሩም የሆነ አላብ ነው ፤ በጣም ጥሩ አላብ ነው ? ” አሉ ሶሪያና ጥላሁን እዩተቀባበሉ ፤ በባላምባራስ አላብ መስግግታቸውን አስበሰሰው በመተያየት ከገለጹ በሁዋላ ።

“ እንግዲህ ከነገ ጀምረ እኔ እታመግለሁ ፤ እስከ አስታግረ ትሁን ” አለ ጥላሁን ፤ ወዲያው ከተል አደርጎ ።

“ የለም ፤ እኔ ነኝ የምታመም ” አለች ሶሪያ ፤ እዩላቅች ።

“ እኔ ግስታመም አላውቅም ፤ እስከ ፍት የምታውቅ ። ስለዚህ እኔ ታምረ እስከ አስታግረ እንድትሆን ይዘዙልኝ ፤ እግዚአብሔር ያላይም አባባ ” አለ ጥላሁን ፤ የቀልድ አቤቱታውን በባላምባራስ እያቀረበ ።

“ የዘመድ ዳኛ ያስታርቃል ፤ ያስግግል እንጂ አያዝዝም ፤ ስለዚህ ... ተስግመልኝ ” አሉ ባላምባራስ ፤ ወደ ሶሪያ-እዩተመለከቱ እን ዲሁ በቀልድ ።

“ በኔ ግየትምን እዩሁ ፤ አባባ ። እሺ ከረታድም አልወጣም ፤ በሽ ተኛየን አስታምግለሁ ፤ ” አለች ሶሪያ እዩላቅች ።

“ እሰይ ፤ እንዲያ ፤ ባለትኔም ለጀላ ” አሉ ባላምባራስ እዩላቅ ። በግ ግለሁ ፤ በንጋ ፤ ወደ ባሻ ነገም ቁሉ የተላከው ገስጋሽ ፤ ነህ ሲቀድ ተነስቶ ሄደ ፤ ጥላሁንም ጥጥት ከተኛበት አልተነሳም ፤ ታመመ ተባለ ።

ግራዝማች ጉርሚሳ፡ ጥላሁን መታመምን ሲሰሙ አዘኑ። የበቅሎ ክራይ ተገኝቶ እሱና ምሽቱ ቶሎ ከዚያ ሄደው ቢሆን ኖር ይታመም እንዳልነበር ሲታሰባቸው፡ የሚከራይ በቅሎዎች ፍለጋ እንዳልተገኘ፡ እንዳልደከሙ ሁሉ፡ የበቅሎ ክራይ እንዳያገኙ ያደረጉ እሳቸው እንደ ሆኑ ሁሉ፡ እንዲያው ሊገባ በማይችል ምክናያት፡ ለጥላሁን መታመም ራሳቸውን እንደ ጥፋተኛ ቆጥረው፡ የህሊና ወቀሳ፡ አጥብቆ ቆረቆራቸው። ባላምባራስ ጉደታና ሶፊያም በበኩላቸው፡ ጥላሁን ሳይታመም፡ ለግራዝማች ሰውር ለሆነ ምስጢራቸው ታመመ ብለው፡ እንዲያ ያለ አዘንና እንዲያ ያለ ብርቱ ቅርቅዖሬ ስላደረሱባቸው ብርቱ አዘን እደረባቸው።

መሰንበቻቸውን፡ ግራዝማች ጉርሚሳ በራትና በምሳ፡ ጾም ካልሆነ በቀርስ ጊዜ ካልሆነ፡ ከባለቤታቸውም ሆነ ከባላምባራስ ጋር አርፈው መጫወቱን፡ ወይም ሌላ ስራ መስራቱን ትተው፡ ከተግ ለከተግ እዩ ዞሩ፡ የሚጠይቁት ሰው ሁሉ እስኪሰለገቻቸው፡ በዩጥቂቱ ደቂቅ እዩተ መላለሱ፡ የበቅሎ ነጋዴ ወራ ሲጠይቁ ብቻ ሰነበቱ። ነገር ግን ወደ ከፋ ይሁን ወደ ጅግ፡ ወይም ወደ ግጂ ከሄዱት ነጋዴዎች፡ እንዳች ፍንጭ አልተገኘም። ጥላሁን በበኩሉ፡ ምንም እንኩሞ ላንድ አፍታም ምሽቱ ባትለዩው፡ በውነት የታመመ ለመምሰል፡ ሶስት ቀንና ሶስት ሌሊት ለመጸዳዳት ካልሆነ፡ ቀና ሳይል መደፋውን ከተኛ በሁጥላ፡ ሰለቸውና ያግርር ጀመር።

“ሳይታመሙ መተኛት ለካስ እንዴት ያለ ጭንቅ ነገር ነው። በውነት ሳይታመሙ ከመተኛት ታሞ መተኛት አስር ጊዜ ይሻላል!” ለሰ ጥላሁን፡ ባላምባራስ ጉደታና ሶፊያ አብረውት ተቀምጠው ባላምባራስ እንዲታገስ ሲመክሩት።

“አሆ ... ፤ የሚሰት አስታግሚ ባጠገብ አስቀምጦ፡ የሆድ ቅርጠት ይሁን የራስ ፍልጠት፡ ወይም የጎን ውጋት ሳያለቸግር፡ እንዲያው እንደ አያት ልጅ ‘አሞኛል ፤ አልበላም’ እያሉ ... እዩተቅበጠበጡ መቀጣጠል ቢሹትስ ይገኛል? ወዲያውም ‘ከግዜር ጀሮ፡ ከፋ የሚሰ ግው ደህና፤ መልካም የሚሰግው ደንቆሮ’ ይባላልና፡ አሁን ያልሸውን እንዳትደግመው” አሉ ባላምባራስ።

“ምን ያልሁትን?”
 “ሳይታመሙ ከመተኛት ታሞ መተኛት ይሻላል ያልሸውን?”
 “እ... ፤ እስቲ ተረቱን ይደገሙት?”

“ከግዜር ጆሮ፣ ክፉ የሚሰማው ደህና ለመልካም የሚሰማው ደንቆሮ” ሲሉና ባላምባራስ እዩሳቄ “የባላገር ተረት ነው” ሲሉ ወዲያው ከተል አድርገው ።

“ምን ማለት ነው?”

“እግዚር፣ ከፍጥረቱ ሁሉ የሚቀርብለትን መልካምና ክፉ ልመና፣ መልካሙን ሁሉ ባንድ ጆሮው፣ ክፉውን ሁሉ በሌላ ጆሮው፣ ለዩብቻ እንጂ፣ መልካሙንም ክፉውንም ባንድነት፣ በሁለት ጆሮዎቹ አይሰማም ይባላል ። ታዲያ፣ እንዲህ እንዳሁኑ፣ እንዳንተ አንዳንድ የቀበጡ ካልሆኑ፣ ፍጥረቱ ሁሉ፣ ወይም ከፍጥረቱ በጣም የሚበዛው እንበል፣ የሚለምን መልካም እንዲደረግለት ብቻ ስለሆነ፣ መልካም ለመስማት የተመደበው የግዜር ጆሮ በዝቶበት፣ ደክሞ፣ መስማቱን ወደ መተው ስለሆነ፣ ልመናቸው ያልተሰማላቸው ‘ደንቆሮዋል’ ይሉታል ። ክፉ ልመና ለመስማት የተመደበው ጆሮ ግን፣ እንዲያ ያለ ክፉ ልመና ስለ ግይቀርብለት፣ ቢቀብርለትም ከሰንት አንድ ስለሆነ፣ ስራ ፈትቶብዝኛ ስለሚኖር፣ እንዲህ አንዳንድ ሲያገኝ ገና ከሩቅ ቀልቦ፣ ወዲያው ነው . . . የሚሰማ ። ስለዚህ፣ ‘ክፉ የሚለምን ቶሎ የሚያገኝበት ምክናያት ይህ ነው’ ይባላል ። እኔም፣ እግዚር በደህና ጆሮው እንዳይሰማህ ብዬ ነው፣ ቅድም የተናገርኸውን ክፉ ምኞት እንዳትደግመው ያስጠነቀቅ ሁህ!” ሲሉ ባላምባራስ ደስ ከሚል ፈገግታ ጋር ጥላሁንም ሰፊያም ይሰቁ ጀመር ።

“እኔከ፣ ‘ሳይታመሙ ከመተኛት፣ ታሞ መተኛት ይሻላል’ ስለ የሁለቱን የክፋት ደረጃ ማመዛዘኔ ነው እንጂ፣ ታሞ መተኛትን መመኘቴ አደለም” ስለ ጥላሁን ሲሰቁ ቆይቶ ።

“እ. . . ለአዎ ለሳይታመሙ ከመተኛት ታሞ መተኛትን ማድረግ ጥህ ነው እንጂ መመኘትህ አደለም!” ሲሉ ባላምባራስ ፈገግ እንዳሉ ጥላሁንና ሰፊያ እንደገና እንባቸው እስኪወርድ ሳቁ ።

መቸም ባላምባራስ፣ ከሰፊያና ከጥላሁን ጋር ተቀምጠው ሲጫወቱ ጥርሳቸውን አያስከድኑዋቸውም ። ተረት ተርተው የማያልቅባቸው፣ ትራው ጭዋታ እንኩዋ በላቸው አፍ ሲነገር የሚጥምላቸው፣ ጭዋታቸው የማይጠገብ ስለሆኑ፣ ሰፊያና ጥላሁን፣ በተለይ ቀኛዝ ግኝት ዳንን ገደለው እዋሻ ውስጥ ከተሸሸጉበት ጊዜ ጀምሮ፣ ትንሽ ተለይተዋቸው ሲቆዩ ዙሪያው ገደል ይሆንባቸዋል፣ ደጫንታቸዋል ። ባላምባራስ በበኩላቸው፣ ጥላሁንና ምሽቱን፣ ብቻቸውን የተዋቸው

እንደሆነ ፡ የተሸከሙትን ከገድ ማክራ ሲያሰላሰሉና ሲያወጡ ሲያወርዱ ፡ ይብሱን እክብደውት ፡ መሸከም ወደማይችሉበት አደገኛ ሁኔታ እንዳይደርሱ ፡ በምኝታ ጊዜ ካልሆነ ጭራሽ አይለዩዋቸውም ። ዳዊታቸውን ፡ ውዳሴ ማርያማቸውንና መልክ ኢየሱስ ፡ መልክ ማርያማቸውን ቀደም ብለው ደግመው ፡ ረቡእ ፡ ወያኔ አርብ ካልሆነ ፡ ቁርስ ካደረጉ በሁዋላ ፡ ጥላሁን ወደተኛበት ይሄዱና ጭዋታቸውን ይጀምራሉ። እዚያ ጭዋታው ይደራና ፡ ሳቁ ፡ ወካታው ፡ ሲደምቅ ፡ ሶፊያ ወያኔ ባላምባራስ እስኪያስታውሱት ድረስ ፡ ጥላሁን ታም የተኛ መሆኑን ይረሳና ከባጥ በላይ ይሰቃል ።

በቅሎዎች ለማምጣት ፡ በንጋ ፡ ወደ ባሻ ነገዎ ቱሉ የተላከው ሰው ከሄደ ካንድ ሳምንት በሁዋላ ፡ አንድ ጥዋት ፡ ባላምባራስ እንደተለመደው ቁርስ አድርገው ፡ ጥላሁን ወደ ተኛበት ቤት ቢሄዱ ፡ “ቁርስ አልበላም” ብሎ እሱና ምሽቱ እንደ ተከዋረፉ ሁሉ ፡ ሁለቱም ዝም ብለው ተቀምጠው ስላገኙዋቸው እንደ መደንገጥ አሉና ።

“ምነው ፣ ምን ሆናችሁ ፣ ?” አሉ ።

“ቁርስም ፡ ቡናም ፡ አልቀምስም አሰ ፣ ደገና አይደለም መሰለኝ፤ አይኑንና ፊቱን ይዩት ” አሰኝ ሶፊያ ። የፈራሻ መሆኑን ከፊትዋ ይታወቃል ።

“ምን ሆንህ፤ ” አሉ ፡ ወደ ጥላሁን ቀረብ ብለው ።

“ምንም አልሆንሁ ፣ ደህና ነኝ ። እንዲያው እህል አስጠላኝ እንጂ ደህና ነኝ ”

“ካለመመህ . . . እንዲያው እህል ግስጠላት ብቻ ከሆነ ምንም አይል ፣ ግዴለም ። ወዲያ-ወዲህ ግለቱን ትተህ ፣ ያለጭሮህ ብዙ ቀን ስትተኛ ጊዜ ነው” አሉ ባላምባራስ ። ታዲያ ፡ በተለይ ሶፊያን እንደትባባ ለማበረታታት ያክል ያሉት ነው እንጂ ፡ ያይኖቹን መደፍረስና የፊቱን መጋም ሲያዩ ፡ እሳቸውም መስጋታቸው አልቀረ ። በምላና በራት ጊዜም የሶፊያ ልብ እንዲያርፍ ፡ እያንዳንዱ ትናንሽ ጉርሻ ረገጥኞች ጊዜ ባፉ ሲንከራተት እዩቆዩና ፡ አልዋጥም ብሎ እየታገለው ትንሽ በላ ፣ ነገር ግን ያውም ቢሆን ስላልረጋለት ሶፊያን ይብስ አላሰባት ። ከሌሊቱ የሚበልጠውን ክፍል እንቅልፍ ባይንዋ ሳይዘር ፡ እንዲሁ እዩ ተገላበጠች ፡ ትንፋሹን ስታደምጥ ቆይታ ፡ ወደ ዘጠኝ ሰዓት ግድም ሽልብ ሲያደርጋት ፡ ራስዋን ከደረቱ አጠገብ ፡ አልጋው ላይ እንዳላረፈች ፡ እንደ ሰማይ ቁጣ የሚበርቅ ነገር እጅሮዋ ላይ በረቀና አስበርግን አሰነ

ላት ፣ ጥላሁን ፣ ከሚፈራው ነገር እንደሚከላከል ፣ ሁለት እጆቹን ላይ ታች እያወናጨፈ ፣ በግሮቹም እዩተፈራገጠ ፣ በንቅልፍ ልቡ ይጮህ ነበር ። ሶፊያ ለጊዜው በድንጋጤ ውስጥ እስካለች ፣ የምታደርገው ቅጡ ቢጠፋትና ደንግርግር ቢላትም ፣ ከድንጋጤያ ስትወጣ ፣ ተሉ አቅፋ ከንቅልፍ ለመቀስቀስ በሀይል ብትነቅንቅው አልሰማትም ። እንዲያ እጆቹን እያወናጨፈና በግሮቹ እዩተፈራገጠ ሲጮህ ብዙ ቆይ ። ከዚያ በመነቅ ነቅም ፣ “ ጥላየ እይዘህ ንታ” እያለች በመጮህ ብዛት ስትቀሰቅሰው ትከላክቱ እንደ አላት እዩተፋጀ ፣ ላቡ በብዛት ይወርድ ነበር ።

“ምን ሆንህ ፣ ምንድነው ፣” አለች ሶፊያ ፣ አቅፋ እንደ ያዘችው።

እንደ ከመከላከል ብዛት የተነሳ ፣ በጣም የምታስጸይፍ ውሻ ትመጣና ፣ ከሱ ትንሽ ራቅ ብላ ቆማ ፣ በኩሱ መጣያዋ ፣ ቁጥራቸው እጅግ የበዛ ፣ እንደሰዋ ፣ የክሱና አከላታቸው ሁሉ ረገጥኸም ጥርስ ብቻ የሆነ ሰቶሎች ፣ አንጠብጥባ ሚጸውን ትጥላዋለች ። ወዲያው ያ ሁሉ ፣ ረገጥኸም ጥርስ ብቻ የሆነ የሰቶሎች መንጋ ፣ ተሰልፎ ወደሱ ሲመጣበት ያይና ፣ ፈርቶ ፣ እዩተከላከል ለመሸሽ ቢጥክር ተሰናቅ ፣ ጉልበት አላቁን መሸከም አቅጥቶ ፣ ሲዝል ጥርሳሙ የሰቶሎች መንጋ ከሆ ፣ እመሀል አድርጎ ይቀራመታል ። ለመከላከል እዩተወራጫ የጮሽ ፣ እንዲያ ባለ ስቃይ ውስጥ በነበረበት ጊዜ መሆኑን ሲነግራት ፣ ያ ቅጥቶና ፣ ባልዋ በዚያ ጊዜ የነበረበት ሁኔታ ባንድ ላይ ሆኖ አባባት ። ባላምባራስ ፣ አድነው የሚያስነሱት ፣ ወደም እስካን ከተጫናት ከባድ ቁንቅ ከፍለው ተሸከመው ፣ የሚያሳርፉዋት ይመስል ፣ ነገቱ እስኪመጡ ቸኮለች ። ትንሽ ቆይቶ ፣ ከሚቀራመተው የሰቶላ መንጋ ሲታገል ያላበው ላብ ጠፈፍ አለ ። ትከላክቱ ግን ምንም ለውጥ አላላዩም ። ጥዋት ባላምባራስ ሲመጡ ፣ ጥላሁን እመሙ ጸንቶበት ፣ ትንፋሹ ቁርጥ ፣ ቁርጥ ሲል ፣ ሶፊያ በሱ እመም መጽናት ግራ ገብተዋት ስላገኙዋቸው ፣ እላቸውም ብርቱ ስጋት አደረባቸው ። ነገር ግን ሶፊያ እንድታውቅላቸው ስላል ፈለጉ ፣ ያልሰጉ መስለው ፣ እንዳትሰጋ ለሰዋ የሚያበረታታ ምክር መስጠት ጀመሩ ።

ከዚያንለት በሁዋላ ፣ በተከተሉት አራት ቀናችና አራት ሌሊቶች ፣ ሶፊያና ባላምባራስ ጉደታ የሰነበቱበትን ቁንቅ ፣ እግዚአብሔር እንኩዋንስ ለሰው ፣ ለሰው-በላ ፣ የዱር አውራ አይበለው ፣ ጥላሁን መቸም አእምሮውን ስለማያውቅ ፣ የነበረበት ጣር አይሰግወም ። ከትከላክቱ ብዛት የተነሳ ፣ ሰውነቱ እንኩዋንስ ነክተውት ፣ ገና ሲቀርቡት ፣ እንደሚነድ አላት እዩለገጠ ፣ ሳይበላ ውሀ ብቻ ተልቶሉ ሲጠጣ የግያቁጥርጥ እን

ባች እያገበው ፡ ከዚያ ሁሉ ሌላ ፡ ከዚያ ሁሉ የባሰ ፡ ሲቃኝ ሸሽተው የተሸሸጉበትን ምስጢር እየተናገረ ፡ ምን እንደሚያደርጉ ቅጡን አስጠፍቶታቸው ነበር ።

“እስኪ እባካችሁ ፡” ይላል እግባቱ ፡ “እስኪ እባካችሁ ፡ አሁን ቀኛዝማች ዳኘን ስለ ገደልን ፡ መንግስት የሚቀጣን ይመስላችሁዋል ፡ እኔያን . . . በሰው መልክ የተሰሩና ፡ በሰው ስም የሚጠሩ ፡ እውራ ገደለን ፡ የየኪን ሀዝብ ነጻ ስላደረግነው ነው መንግስት የሚቀጣን ፡ መንግስት ይህን አያደርግም ፤ በጭራሽ መንግስት ይህን አይሰራም ፡ አሁ-ሁ-ሁ . . . ፡ አይ መንግስት ፡ መንግስት ቀኛዝማች ዳኘን አደሉም እንዴ ፡ ሌላ መንግስት አለ ፡ ሶፊያን እንዳያንገላቱብኝ ብዬ ነው እንጂ . . . እኔስ አልሸሸግም ነበር ፡ እኔስ በቀጥታ ፡ ወደ ጃንሆይ አደባባይ ሄጄ ፡ እፈክር ነበር ፡ ለማችን ደግሞ ፡ ሰው የገደለ ይመስል ለምን ተሸሸገ ፡ አሁ-ሁ-ሁ . . . ፡ ወዩው ጉድ ፡ ደግሞ የሰማችን መሸሸግ ይባሰ ፡ ግዴለም ፡ የሆነው ይሁን ፡ በሶፊና በይም የደረሰ ይደረስ ፡ እንኩዋን እኔያን የመልካም ስራና የመልካም ስራ ጠር አስወገድናቸው ። ገደልናቸው ፡ ከንግዲህ ምንም ቢሆን እንደላቸው ያለ ክፉ አይፈጠር ፡”

ጥላሁን የሚናገረውን ፡ ሌላ ባአድ ሰው ፡ ግራዝማች ጉርሜላ ጭምር እንዳይሰሙ ፡ ሶፊያና ባላምባራስ የፈጠሩት ዘዴ “ውሽባ ገባ ” ብለው ከሶፊያ በቀር ፡ ከባላምባራስ ጀምሮ ፡ ግንም ሰው በተኛበት ቤት እንዳይገባ መከልከል ነው ። ባላምባራስ ፡ ተሰርቶው እየገቡ የሚያዩትና ሶፊያን የሚያበረታቱት ፡ ግራዝማች ጉርሜላ ወደ ውጭ ወጥተው እንደሚቆዩ ካረጋገጡ በሁዋላ ነበር ።

“ወዴት ልትሄድ ነው ፡ ምን ጊዜ ትመለሳለህ ፡” ይላሉ ባላምባራስ ፡ ያንታቸው ልጅ ወደ ውጭ ለመሄድ መንገድ ሲጀምሩ ። ከዚያ በሁዋላ ፡ መራቃቸውንና በሄዱበት የጠቆሩ መሆናቸውን ሲያረጋገጡ ፡ ሶፊያን የሚያበረታቱት ምክርም ፡ እንደ ጥላሁን በጽኑ ታምሞ የዳነ በሽተኛ ታሪክም ፡ የሚያውቁትን ያክል ፈልገው ፡ በዚያ ላይ ፈጥረው ጩታው ይይዙና ይገባሉ ። ከዚያ ፡ ቀረብ ብለው የሱን ሁኔታ ካዩ በሁዋላ ወደስዋ ተመልሰው ፡ እንደሱና ከሱም የባሰ በጽኑ ታምመው የዳኑ ፡ ሲፈልጉ አድረው ፡ ወይም ውለው ያገኙባቸውንም ከሌሉበት የፈጠሩባቸውንም በሽተኞች ታሪክ ተርከው ፡ እሱም እንደነሱ እንደሚደን ፡ ምንም እንደግዴሆን ፡ የግምላክ ባለ ቃል ኪዳን እንደሆኑ ሁሉ ፡ በግምላክ እየግሉ ያረጋገጡባቸዋል ።

“እንጃ ፡ እንዲህ . . . ይህን ያክል ቀን ከህል ተለይቶ ፡ እንዲህ ነድዶ ፡ እንዲህ ከሰሉ የሚደን አለ ፡ እንዲህ ሆኖ የሚደን ያለ እይመ

ጥገር መሆኑ፤ ባለፈው ጊዜ ግንባታ አልፎ የሚገኘው ብርሃን በህ
 ገብራት፤ ግራሽግቶች ጉርሚሳ ወይ ወይም ሄደው ባላጥባራስ ጉዳት
 የሚመጡበትን ጊዜ ከቀድሞው ይበልጥ በጎናቆት አዩተጠባበቀች
 ወዲያ-ወዲህ ግለትጥን ቀጠላች = እንዲያ ወዲያ-ወዲህ ስትሉ ትቆያሉ፤
 ይግ ትመሰክሩት ለጥላቻ ጠላትና ዘለግ ከግለ-ኮም ሌላ፤ እንደ
 መስገንቻው ስያወራጭጥ = ፊት ብቻ፤ እንዲያ እንደሰጥ ራት ብሎ
 ቆዋ ሲያዩት፤ እሳት እንደ ፈጅው ጉርብርብ ያለ ይመስላል።

“ጥንድነው? የሳናው ብርሃን ይህን እንዲህ ያጎረበ ያስመሰለውን
 እንዲህ እሳት ያቃጠሉ ስሎሰሱ ያሳዩው?” አሰችና፤ ፋናውን
 በጠርጦህ አፍ፤ ተሰክቶ፤ በራሱጊው አጠገብ ከተተመጠበት አንስታ
 ይዛ፤ ቀረብ አሰችና ብትመሰክት፤ የሳናው ብርሃን አለመሆኑን፤ ከሩት
 እንዳይችው የተጎረበረበ የመሰለ ትንንሽ፤ ቀያይ ነገር ራሱን ሁሉ የፀ
 ረሰው መሆኑን አዩች። ያ ትንንሽ፤ ቀያይ ነገር ጫና ጫፋ የሾለ
 ነው። ፋና የተሰካበትን ጠርጦህ በጅጥ ይዛ፤ አይኖችጥን ሳታረግብ
 በባልጥ ራት ላይ እንደ ተከለች፤ አሳብጥ ወደ ሁጥላ ተመልሶ፤ እስከ
 ጎሪ ተጉዞ፤ አሜሪካ፤ ሀኪም፤ ዶክተር ስቲፕርት፤ ያካባቢውን ህዝብ
 አዘውትረው፤ እዩተመላሰሱ ስለሚያጠቅት በሽታዎች ሲያስተግሩጥ
 ጥው የሰነበቀትንና፤ ሁጥላጥ ጽፈው የሰጡጥቸውን ከጥላሁን በሽታ
 ጋር ታስተያይ ነበር። ከመጀመሪያ ጀምሮ፤ የትኩሳኔ ብርታት፤ ውሀ-
 ውሀ ግለንቱ፤ ግገቡ፤ ግታዝቱ፤ ትንፋሹ ቂርጥ ቂርጥ ግለቱና፤ ያ
 እንደ እከከ ያለ ነገር ባካላኔ ሁሉ ገንፍሎ ከወጣ በሁጥላ፤ ሁሉም
 ታገስ ግለቱ፤ ስለ ልንጣጣ ያስተግሩጥቸውንና ጽፈው የሰጡጥቸውን
 ይመስላል።

“ልንጣጣ ይህን? ልንጣጣ ከሆነ ከወጣ በኋላ እምብዛም ቂጥ
 አይኖወም!” አሰችና፤ በባልጥ ላይ እንደ ተተከሉ ልዝዘው የቆዩ አይ
 ኖችጥን እያርገበገበች ተነስታ፤ ፋናውን በነበረበት አስቆጥጣ እንደ
 ገና ወዲያ-ወዲህ ግለትጥን ቀጠላች። ጥላሁን ከኩለ-ሌሊት በሁጥላ
 የጀመረውን እንቅልፍ አላቂጥረጠም፤ ጸጥ እንዳለ ቀጠለ። ቀን ሆኖ
 ውጪ ጸሐይ ቢሆንጥ፤ ጥላሁን የተኛበት ቤት መስኮት የሌለውና ብዙ
 ብርሃን የግይሰጥ ስለሆነ፤ ሁልጊዜ ፋና እንደ በራ ነው። ባላጥባራስ
 ጉዳት እንደ ልግዳቸው ግራዝግች ጉርሚሳ ሲወጡ ወዴት እንደሚ
 ሄዱ፤ ያን ጊዜ እንደሚመለሱ ጠይቀው ጥላሁንን ለመጠይቅና
 ከሰራያ ጋር ለመነጋገር የሚበቃ ጊዜ እንዳላቸው ሲያረጋግጡ፤ እስካን
 የሚያበረታቅበት ያክርም፤ ስሱ በጸና ታምመው የዳኑ በሽተኞች ታሪ
 ከጥ፤ አጠረቃቅመው ይዘው፤ ያ አዲስ ቀን በጎ ያቆያቸው ከቶ ባለ

ግዕዝው ልባቸው እየረገገ ሲሆን ብለው በጥናታቸው እየቆሙ ገቡ ። ከዚያ አይናቸውን ላንድ አፍታ በበሽተኛው ላይ አሳርፈው ትንሽ እንደ መስገድ ካሉ በሁጥላ፣ ምስጢር እንደሚናገሩ በሹክሹክታ፣ “እግዚአብሔር ይግርህ” አሉ። ወደስጥ መለስ ብለው “አንዴት አደረ?” አሉ።

“በድካም ይሁን በንቅልፍ ምክናያት አላውቅም፤ ጸጥ ብሎታል። እንዳልቀሰቅሰው ፈራሁ ። ትንቶሹ ደህና ይመስላል ። ደግሞ በፈቀ ላይ እንደ እኩክ ያለ ነገር ሽፍፍ’ ብሎ ወጥቶታል ። እስኪ ይዩት ።” አለኝ። ፋናውን ይዛ ወደ በሽተኛ ባልጥ ቀረብ ስትል፣ ባላምባራሰም አብረዋት ጎንበስ ብለው ፊትን ሲመለከቱት፣ ሲያጠኑ ቆይተው፣ ጥላሁን ከታመመ ጀምሮ ታይቶ የግያውቅ ፈገገታ በውብ ፈታቸው ላይ እንደ ጎህ ወገገ ብሎ ወደስጥ ቀና አሉና “እነወተቴ!” አሉ ።

“ምንድነው እነወተቴ!”

“እናንተ አታምኑበትም ። ነገር ግን በኛ በባላገርኝ ዘንድ፣ ‘እነወተቴ’ የምረት መላክተኞች፣ ምረት ይዘው የግራጩ... ዛሬኛ ናቸው። ይህ እፈኑ ላይ የምታይው ‘ኩፍኝ’ ነው። እነዚያ በናንተ በኩል ‘ፈንጣጣ’ ትሉታላችሁ ። ኩፍኝ፣ ወይም ፈንጣጣ፣ የግደፍንና የግደጣ፣ ሁለት አይነት ነው ። ታዲያ የግደፍነው፣ ከፊ አደገኛ ነው። ነገር ግን እገዛር የምረት መላክተኞቹን፣ እነወተቴን ልክ፣ ከውስጥ እንዲህ እንደሱ ወደ ፊት እንዲወጣ ሲያደርጉት፣ ምረት ወረደ ግለት ነው ። ይህን ጊዜ በባላገር ዘንድ ቢሆን ናር ንፍር ተቀቅሎ እየተበላ፣ በኛ እየተፈላ፣ የምረት ስራ ስለ ሰሩ፣ እነወተቴ ይዘፈንላቸው ነበር!” አሉ ባላምባራሰ፣ ለሁንም ፈገገ ብለው ። ከዚያ፣ ጥላሁንን ጸጥ ብሎ እንደ ተኛ ሲመለከቱ ቆይተው፣ ‘ተመስገን አምላኬ! እንግዲህ ልጄ ምንም አይሆን’ አሉ። አምላክን ሲያመለገኑ ራሳቸውን አምላክ ወዳለበት፣ ወደላይ አይናቸውን ቀና አድርገው እያዩ ።

“እስኪ እንዳናዎ ያድርገልኝ!” አለኝ ሰፈያ ።

እነወተቴ ምረት ይዘው ወጥተዋል፤ አይዘኝ እንግዲህ ያመጡ ትን ምረት መለሰው አይወስዱትም፤ እንዘፈንላቸው!” አሉና ባላምባራሰ፣ እንዲያ ባለ ጊዜ ሲዘፈን የሰጡትን ዘፈን፣ በመጥፎ ድምጽ ጥው ይዘፍኑ ጀመር ።

- “እነወተቴ፣ እነግሪ ፤
- “ግሩልኝ፣ ልገር ወሪ ።
- “እነወተቴ፣ የርጎ ለጋ ፤
- “ግሩልኝ፣ ልቤ ይርጋ ።”

“በታ እንግዲህ ምንም የለበት ገብቻ በጥላ የሆነ ሰው ባጠገቡ እንዳይደርስ አጥብቆ መጠንቀቅ ነው” ሲሉ ሶራያ ፡ እንደ ልትናገር እጭ የደረሰውን ነገር ሠልሳ ስትይዝ ፡ የቅርታ ረገገታ በረታዎ አልፎ ሲሄድ ታዩ ።

“ይህ መድሀኒት ደግሞ ለምን ነው?” አሉ ባላገባራት ፡ በርከት ያሉ ፡ ቀያይ ድብልብል መድሀኒቶች ፡ ከብልቃጣቸው ተዘርገረው ፡ ፈናው በሚቀመጥበት ላጥን ላይ እንደ ብርጭቆ ውህ ጭጥር ስላዩ ።

“ አ . . . ፡ ምንም እድል ፡ ጊዜው ያለፈበት መድሀኒት ስለሆነ ፡ ለጥሰው አውጥቸው ነው ። ” አለችና ሶራያ ፡ እንደ መደገገጥ ብላ ፡ በብልቃጥ ውስጥ የነበረውንም ፡ የተበረገረውንም መድሀኒት ባንድ ነት ፡ በሚገጥም ስር ጥላ ፡ እዚያው እየረገጠች ደቆጥቆሽቻቸው ። ባላገባራት ፡ ጥላሁን የሚጥት የሆነ እንደሆነ ፡ እሱን ለመቅደም ያለናላትው መሳሪያ መሆኑን አልጠረጠሩም ።

ጥላሁን ፡ ረገገጣቸው ከመጣለት በሁጥላ ፡ እንደ ጤፍ ትናንሽ የነበረው ያተር መልክ ፡ እዩያዝ ትላልቅ ከመሆኑና ፡ እስበሉ እዩ ተገናኝ ባካላቱ ሁሉ ከመጠፍጠፍ በተር ፡ ትኩሳቱ በዩቀኑ እዩ-ወረደ ሄዶ ወደ መደበኛ መጠኑ ተቃረበ ። መቃጠሉም ቀርቶ ፡ የአእምሮው ባለቤት እዩሆኑና አእምሮውን እያዘዘ ፡ አእምሮውን እዩ-ገዛ ሄዶ ። እቶ ሁሉ ስለቆሰሰ ፡ እህል ጉርሶ ግላመጥ ይችገረው እንጂ ፡ የሙብል አምሮቱ በጥፍ እዩ-ተመለሰ ስለሄደ በጠቅላላው ፡ ባልታዩ ፡ ባልታወቀ ምክናያት ድንገተኛ ከቶ ካልደረሰ ፡ ለሀይወቱ በጣም አሰፈርቶ ከነበረበት ሁኔታ የወጣ መሆኑ የተረጋገጠ መሰለ ። የቆሰሉ ነገር ግን እዩነገርም ። ቆሰሉ በጣም በረታበት ። ያ በሙሉ አካላቱ የተዘራ ጤፍ ይመስል የነበረ ጥቃቅን ነገር ፡ አተር አተር አካክሉ ፡ ወዲያው እስበሉ ባንድ ላይ ተጋጥሞ መግል እዩያዝ ሲፈርጥ ፡ ያን የተነፋረቀ አካላት እንኩዋንስ መንካት ሩቅ ሆኖ ግዩቱ ያለቅቃል ። ሶራያ ፡ ዶክ ቶር ስቲዮርት የጸፉትን መመሪያ ተከትላ ፡ ጠገሩን እስከ ቆሰሉ አስጠገታ ፡ ባጭሩ ቆርጣ ፡ ፐርግንግኔት በቀጭኑ በጥብጣ ፡ ያን በጥጥ እዩ ነከረች ገላውን ተልቶሉ ታጥበዋለች ። ሆኖ እንዳይደርቅ እዚያ አገር የሚገኙ ፡ እንደ ፓፓያ ያሉ ፍራፍራዎች ጭግቂና ሌላ ሌላም ፈላሽ ምግብ ትመገባዋለች ፤ ከተኛበት ቀና ለግድረገም ሆነ መልሶ ለግብ ተኛት ፡ ወይም ለግገላበጥ ፡ ካካላቱ እጅ ሊያርፍበት የሚችል ቦታ ስላልነበረ ባላገባራት እዩ-ረዱዋት ከነምግጣፍ ፡ ግለት ምግጣፍን ከራ ሰኔ ፡ ከግርጌ ፡ ወይም ከጎንፍ ከጎን በመያዝ ፡ እያላችና እያላችና

ወይም እያገለገሉት ከታሪካቸው የነበረው ችግር ብርቱ ነበር ለ
ቤቱ የሚወዱትን ግንዛቤ የሚሰጠው ደስታ እያበረታታት ፣ ድካም
የሚሉት ነገር አይሰጥትም ነበር ፤ አስቸጋሪ የሆነበት ፣ ሀኪሙ
በመመሪያው ላይ የጸፍትን የሚገነዘብ ዱቄት ፣ እዚያ ግጥም ስላ
ልቻለች ፣ የቆለለ ገላው ከሚተኛበት ምንጣፍ ጋር ሲያያዝና ፣ በሚ
ገባበት ጊዜ ፣ የተያያዘውን ለግላቆቅ ሲኖክር ፣ ከሚሰቃዩው ሰቃይ
የሚኖርባት ሆኖ ግጥም ነበር ።

“እኛ በባላገራችን የምናደርገውን ብትገራችሁ ከንቁ ላታደርጉት ፣
እንዲያው መላቂያ ለመሆን ፣ ‘ለምን አፈን አበላሻለሁ’ ብዬ ነው
እንጂ ፣ እኛም ለዚህ መድሀኒት አለን” አሉ ባላምባራሰ ጉደታ ፣
ሀኪሙ በጸፍት መመሪያ ያመለከቱት ዱቄት ቢገኝ ኖር ያ ፣ ሰቃይ
ይደርስበት እንዳልነበረ ሶፊያ እያዘነች ሰትናገር ።

“እንዴት ያለ መድሀኒት ፣ እስኪ አንስቅም ይገኛል” አለች ሶፊያ ።

“አመድ ፣ ገደህ አመድ ፣ ከሰለ ፣ ወይም ሌላ የሚገረብጥ ነገር
እንዳይኖርበት ፣ ጥቅጥቅ ብሎ በተሰራ ወንፈት ነፍቱ ፣ ገደሁን አመድ
በሚተኛበት ምንጣፍ በርኩት ለደርግ እዩንሰነሱ ፣ እዩንዘንዙ እዚያ
ግሰተኛት ፤” አሉ ባላምባራሰ ።

“ይህግ ግሩም ነው ፣ ለባባ ፣ ታዲያ እንዲያ ሲሰቃይና ፣ እስ
ያም ፣ እኔም ፣ ያን ያክል ስንችገር ለምን እስከ ዛሬ አልተኖገና የ”
አለች ሶፊያ ፣ ለባባቸውን ያለምንም ግመንታት ተቀብላ ። ጥላሁ
ንም የባላምባራሰን ለሳብ ሲሰጥ ፣ ያ ለሳብ ያንጊዜውኑ በሰራ ወቅ
ከሰነበተበት ሰቃይ እንዳሳረፈውና ፣ የኖረቀውን እንቅልፍ እስኪጠ
ግብ መተኛት እንዳስቻለው እጅግ ደስ አለው ። እንዲያ ደስ መሰኘ
ቅንና ፣ “እግዚአብሔር ይሰጥም” ብሎ የሚያመሰግን መሆኑንም ፣
አፉ በለ ቆሰለ መናገር ባለመቻሉ ፣ አይኖኝን እግዚአብሔር ወደሚ
ኖርበት ፣ ወደ ሰማይ ፣ አንስቶ እንደገና ወደ እሳቸው በመመለስና ፣
የቆሰለ ራሱ ሲያላዩው ከሚችለው ፈገግታ ጋር ራሱን መላልሶ ላይ
ታች በመነቅነቅ ገለጸ ።

“እቤት ውስጥ ያልተጠረገ አመድ ያይንበት አይኖችን ታመመ”
የምትሉ ሰዎች ፣ ምንስ ያክል ቢችገር . . . አርጌ ድመት ይመስል
‘አመድ ጎዘጉዛችሁ ተኙ’ ሰላችሁ ፣ ተቀበላላችሁ ብዬ “እንዴት ልጠ
ርጥር የ” አሉ ባላምባራሰ ፣ ያሽመር ፈገግታ ባሰጠው ፊት ፣ ሶፊ
ያና ጥላሁን እንዳንድ ጊዜ የኪ ፣ እባላምባራሰ ቤት ሲሄዱ ፣ አመዱ
ባለመጠረጉ የሚነቅተዋቸውን አስታውሰው ።

ጥላሁን ፡ በግንጣቱ ላይ አመድ እይታነሰነሰበት መተኛት ከጀ
መረ በሁጥላ ፡ የቆሰሰ ሰውነት ከግንጣቱ ጋር መያያዙና ያን ለግላ
ቀቅ ሲጥከር የነበረው ስቃይ ቀረ ። የቆሰሰ አቶንና ጉርርውንም
በወው ውሀ ሲታጠብና ሲገጥጠሙጥ ፡ ትንሽ በትንሽ እያለ ፡ ከፈ
ሳሽ ወደ ለሰላሳ ፡ ከዚያ ግናቸውንም ጥገብ አላጥጦ ወደ መጥ
ደረሰ ።

የጥላሁን ፈንጣጣ በወጣበት ሰዎች ፡ ባሻ ነገም ትሉ ከሆነጋ
የላኩጥቸው ሶስት በቅሎዎችና ጫኝዎቻቸው ደረሱ ። ብቻ ከሆኑ
ቢተርናም ድና ረኝም ጉዞ ለመጉጥዝ እስኪችሉ ገና ፡ ዘለግ ያለ ጊዜ
እንደጫወስድ የታወቀ ነው ። እስኪሆን ፡ “በቅሎዎች ጫኝ ተፈሪ
ይቆይ” የተባለ እንደሆነም ዝንብ ይፈቅጥላል ። ስለዚህ ወደ መጡ
በት ተመልሰው በሶስተኛው ሳምንት ላይ እንደገና እንዲልኩዎቸው
ለባሻ ነገም ያደራ ደብዳቤ ተጽፎ ተመልሰው ሄዱ ። እንዲሁም በዚ
ያው ሰዎች ፡ አንድ ጥዋት ፡ ባላጥባራስ ጉደታ ግራዝግጥ ጉርጫላን
ወደ ወጭ ሲሄዱ ተሰናብተው ፡ ጥላሁን ወደ ተኛበት ገብተው እን
ዴት እንዳደረ ከጠቆቆና ፡ እንደ ልማዳቸው ካበረታቱ በሁጥላ ፡

“ከንግዲህ ወጣለት ፤ በታ ፤” አሉ ፡ ጥላሁንን ሲመለከቱ ቆይ
ተው በደስታ የበራ ፈታቸውን ወደ ሶፊያ መለሱና ። “ብቻ” አሉ
ወዲያው ከተል አድርገው ። “ብቻ ብዙ ጊዜ መላልኼ እንደ ተናገርሁት
በጥላ የሆነ ሰው እዚህ እንዳይደርስ ፤ እንዲያው እዚህ ትውር እን
ዳይል አጥብቆ መጠንቀቅ ነው ። ከንግዲህ ላይንም ፡ ለ... ሌላም
የሚያሰጋው ጥላ ነው ።”

“መቸም ከኔና ከስዎ በቀር እዚህ የሚደርስ የለ ፡ አባባ ፤ ስለ
ዚህ... እኔ ምንጊዜም ፡ ሌትና ቀን ከዚህ ተለይቼ ስለማላውቅ ፡
በሽተኛችን በጥላ ምክናያት እርስዎ እንደሚሉት ክፍ ነገር ቢደርስ
በት ፡ ባላፈነት የሚያዙ እርስዎ ብቻ መሆንም ነው ፤” አለች ሶፊያ ፡
ቅልድዋን ትንሽ እንደ መሳቅ ብላ ።

“እረ ምን ትችላ እግዚአብሔር ፤ ደግ እንዲህ ያለም አለን እንደ
ገና ፤” አሉና ባላጥባራስ ይስቁ ጀመር ። “ትመስገን ጌታየ ፤ እንዲህ
ለቀልድና ለጭጥታ ያበቃሽኝ ፤” አሉ ፡ ወዲያው ቀጠል አድርገው ፡
ወደላይ እያዩ ። ከዚያ ዝም ብለው ትንሽ ሲያሰቡ ቆይተው ፡ “በቀ
ደም... የልጅ በሽታ ፈንጣጣ መሆኑ እንደ ታወቀ ፡ አንቺ ወጥቶ
ልሽ እንደሆነ ብጠይቅሽ ‘ወጥቶልኛል’ ብለሽኝ ነበር ፤ እርግጠኛ
ነሽ” አሉ ፡ “የልጅ” ሲሉ ጥላሁንን ባገጫቸው እያመለከቱ ።

“ያው ጽሑፍ !” አለች ሶፊያ፡ ከግራ አይንዋ በታች ወገንድ ትንሽ የፈንጣጣ አንገብ እያመለከተች ። “ለመሆኑ ዛሬ ስምን አለቡት ?” አለች ወዲያው ቀጥላ ።

“እመንጃር ቦሌ ሰራተኞች ሰፈር የገባው በሽታ ኩፍኝ፣ እና ንብ ፈንጣጣ የጽትሎት ሆኖ ተገኝቶ፣ የልግቱ ባለቤት ከበቤታ ፈረንጅችን ለምኖ ከታቢያች አምጥቶ፣ ያልታመሙትን ሰራተኞችም፣ ከከተማው ሀዝብ የሚፈቅደውንም ሁሉ፣ በነጻ ያስከትባል” ብሎ ገራዝግች ኑርሚላ ልጆቿን ሊያስከትብ ሲወሰድ ስለ ነገረኝ፣ ጽናል ባት . . . የወጣልሽ ለመሆኑ ትንሽም ቢሆን ትጠራጠራ እንደሆነ፣ “ብትከተቢ አይከፋም” ብዬ ነው ። “ይህ . . . የፈረንጁ ከትባት፣ እንደኛው . . . እንዳለሻው ከትባት አያስቸገርም ፤ ደህና ነው”

“ደግሞ ያበሻ ከትባት የሚባል አለ? እንዴት ያለ ነው?” አለች ሶፊያ ፣ ተገርግ ።

“ያበሻ ከትባት አታውቂም? ያበሻ ከትባት እንደ ፈረንጁ ጦርፊ አደለም ፤ ፈንጣጣ ከወጣበት ሰው ላይ፣ ከቅስሉ ትንሽ ይወሰድና ያልወጣበት ሰው ትከሻ፣ ወይም ታች ተበጥቶ እዚያ ይቀበራል ። ወዲያው፣ ያ ተበጥቶ የበሽታኛው ቅስል የተቀበረበት የጤነኛ ሰው አካል፣ አካባቢው ትንሽ ይቆስልና ይደናል ፤ ይህ ነው የጥንቱ ያበሻ ከትባት የሚባለው” አሉ ባላደባረሱ ።

“ያበሻ ከትባት የሚሉት ነገር መኖሩን ገና ዛሬ መስግቱ ነው ። ‘ፈንጣጣ የወጣልሽ ለመሆኑ ትጠራጠሪያለሽ ወይ’ ባሉት በፍጹም አልጠራጠርም ፤ ወጥቶልኛል ። ለመሆኑ . . . እኔም ታምመው ያዩና ነው ለምት ሁሉም . . . በነ ሆነው ይሆን ?” አለች ሶፊያ፣ ትንሽ ዝም ብላ ቆይታ ።

“ያ ይቃኝ የነበረውና፣ ስለመሽ ሳናዩው የመጣን አንድ በሽታ ተኛ፣ እንዲሁም ሁጥላ ከታመሙት አንዱ ጭምር፣ በጠቅላላው ሰባት ጥተዋል ። ያወጥ እኛ ለጉብኝት የሄድን እለት ባለቤቱ ‘ሁለት ልጆች ጥቅብኝ’ ብሎ ከነገረን ሌላ ነው ። ‘ሌሎች ድነው የወጡ ፣ ገና በግንዛቤ ላይ ያሉ አሉ’ ብሎ ባለቤቱ ነገረኝ አለኝ-ግራዝግች ።”

“አይ . . . ! ያ ይቃኝ የነበረው ጥታ?” አለች ሶፊያ ፣ ደን ግጣ ። ጥላሁንም አፋ ገና እንደ ቆሰለ ስለነበረ ሙናገር ባይችልም፣ አይኖቹን ለበበ አድርጎ ራሱን ገራ ቀኝ ሲወዘውዝ ግዘኑ ይታይ ነበር።

“እሱሱ... እነሱም ጥፋት! ለኔ መቼም በሱ ጥፋት በጣም ነው ደስ ያለኝ!” አሉ ባላምባራስ፡ የግራሱን ክፍሎችው ጥፋት እንደ ጥፋት ፡ መጀመሪያ ሶፊያን ከዚያ ጥላሁንን ፡ ሁዋላ እንደገና ሶፊያን እያለዋወጡ ፡ እየተመለከቱ ።

“ግንኛው ፣ ግንኛው አባባ ፣ ባሪ ‘ከርስዎ አፍ ይወጣል’ ባይ የግ ለጠረጥረውን ነገር ሲናገሩ ሰጥሁ ፣” አለች ሶፊያ ገሮጥጥቶ ፡ አፍ ጥን በሁለት እጅዥቸ ይዛ ። ጥላሁንም እንዲሁ በመገረጥ አይናቸን ፍጥ አድርጎ ያያቸው ጀመር ።

“ወይሎ ጉ... ድ! ደግሞ መገደላችን ሲቀር... እግዚር ሲገድ ለልገ ደስ መሰጥቻችን ይቀር? ይህግ ምስጋና-ቢስ መሆን ነው!”

“እንዴት? ምን ግለሰብ ነው?” አለች ሶፊያ ፡ አሁንም በመ ገረጥ አይን ባላምባራሱን እያይኛች ።

“የነፍስ - ገዳይ ምስጢር የሚያውቅ ሰው ፡ ካልተገደለ በሌላ ያስገድል ፡ በገድ መገደል አሰባባይ ፣ ስህጊህ እኛ ልንገድለው የሚገ ባንን ፡ እግዚር ሲገድልልን ደስ ብሎን ግመስገን አይገባንም?” አሉ ባላምባራስ ፡ አይናቸውን ፍጥ አድርገው ሶፊያንም ፡ ጥላሁንንም በዩተራ እያዩ ። ሶፊያና ጥላሁን ገም ብለው እስበሰሰው ከተያዩ በሁ ዋላ ፣ ለጊዜው መልስ ባይኖራቸውም ፡ በባላምባራስ አላብ የግይስ ግሙ መሆናቸውን ራሳቸውን ገራ - ቀኝ በዝገታ በመወገዝ ገለጹ ። ብቻ የዚያ ምስጢር አዋቂ ፣ የሚያውቀውን ምስጢር ሳያወጣ መጥቶ ተገቢ መሆን አለመሆኑን መፍረድ ፡ ለሀሊናቸው አስቸጋሪ ቢሆንም ፡ ለልባቸው ሙሉ እረፍታን ፡ ሙሉ ጸጥታን የሰጠ መሆኑ አይጠረጠ ሮም ። የዚያን ሰው መጥቶ ከሰሙ በሁዋላ ፣ ለጊዜው የነበረባቸውን ችግር ያለፉ ፡ ፍጹም ነጻ የሆኑ መሰሉ ተሰግገው ።

ጥላሁን ፡ ባንድ ወር ካስራምስት ቀኑ ከበሽታው ድኖ ሲነሳ ፡ መልኩ ፍጹም ተለውጦ ሌላ ሰው ሆነ ። ፈንጣጣው እየተነጣጠለ ፡ ለዩብቻ ወጥቶበት በነበረው ፡ አንዳንድ ጉድጉዋድ ትቶ ፡ ብዙውን እየተነባበረ በሰፋት ወጥቶበት በነበረው ፡ ሰፋፊ እንጉዝ ትቶ ፡ በረ ሽጦ እየተነባበረ ወጥቶበት በነበረው ፡ ረገጥኛም እንጉዝ ትቶ ፡ በዚያ ላይ አመድ የመጎዝጎዙ ብልህት ከመገኘቱ በፊት ፡ ተልቶሉ በተገላበጠ ቁጥር የቆሰለ ሰውነቱ ከተያያዘበት ምንጣፍ ሲላቀቅ ሲቃዩ እንዳይበዛ ፡ አንድ ጊዜ በተኛበት ብዙ ይቆይ ስለነበረና ፡ ረገጥኛ ጊዜ ተኝቶ ይቆይበት የነበረው ፡ ከገራ - ቀኝ ጀርዎቹ በላይና በሁዋ ላው ፡ ራሱ በጣም ቆስሎ ስለነበር ፡ ቆስሎ ሲድን ፡ እዚያ ቆስሎ

በነበረውና በተመለጠው ቦታ ፣ አንድ ጥቅር የሌለበት ነጭ ጠገር ብቻ አበቀለ ። ታዲያ እንዲሁ በጠቅላላው ሲያዩት ከቅመናውና ሲሰቅ ከጥርሱ በቀር እንኩዋንስ ፣ “ጥላሁን ነው ፣ ጥላሁንን ይመስላል” የሚ ያሰኝ ያገጥ አልቀረው ። ደሮ የሚያውቀው ሰው ከበሽታው ደኖ ከተነሳ በሁዋላ ቢያየው ፣ እንኩዋንስ እሱ “ጥላሁን ነው” ሊል ፣ ጥላሁን ራሱ “እኔ ጥላሁን ነኝ” ብሎ ገሎ ቢነገረው ግጦኑ ያስቸ ግረዋል ።

ጥላሁን ትኩሳቅ ወርዶ መቃዘኑን ሲተውና ፣ እንደ ባላዎባራስ አባባል “ጥላ የሚያሰጋበት ጊዜ” ካለፈ በሁዋላ ፣ ግራዝግች ጉርጫ ሳኖ ከሄዱበት ሲመለሱ በሚተኛበት ቤት እዩገሱ ከሱና ከሶሪያ ጋር መጫወት ለምደው ስለነበርና ፣ ስለ ወደዱዋቸው መሄዳቸው ሲያ ርስ አሰኑ ።

ሶሪያና ጥላሁን ግዛን - ተፈሪ በገሱ በሁለተኛው ወር መወረሻ ላይ ፣ ባሻ ነገዎ ተሉ “አደራ” እንደ ተባሉት ፣ ሶስት በቅሎዎች ከጫኝዎቻቸው ጋር ስለ ላከላቸው ፣ ግራዝግች ጉርጫላን ስለ መሰ ተንግዶዎቻቸውና ስለ ደገነታቸው ገሰጋናቸውንም ፣ እውነተኛ እድን ቆታቸውንም ገልጸው ተሰናብተዋቸው ፣ ባላዎባራስ ጉደታ ጭጥር ወደ ቦንጋ ፣ ከሱ ሄዱ ። ጥላሁንና ሶሪያ አንዳንድ ሩቅ የሚያቀርብ መነጻር ስለ ነበራቸው ፣ አንዱን ሰራሳቸው አስቀርተው ፣ ሁለተኛ ወን ለመታሰቢያቸው ግራዝግች እንዲቀበሉዋቸው ቢለገጉዋቸው ፣ “አልቀበልም” ብለው ፣ በባላዎባራስ አግላጅነት ጭጥር በገድ አስ ቸገረው ሰጥተዋቸው ሄዱ ። ባላዎባራስንም ከግዛን - ተፈሪ እንዲ መለሱ አጥብቀው ለምንዋቸው ነበር ። ነገር ግን ባላዎባራስ ለነሱ ሲሉም ባይሆን ቦንጋ ድረስ መሄዳቸው የግደቀር መሆኑን ሲነገሩዋ ቸው ፣ እንዲያውም ደስ አላቸው ።

“ከቦንጋ በሁዋላ ወደምትሄዱበት በደሀና መሸገታችሁን ግወቁ ለልቤ እረዳት የሚሰጠው ከመሆኑም ሌላ ፣ እዚያ ካለው ወንድጫ ፣ ከባሻ ነገዎ ጋር ተገናኝተ ፣ ወደ ፊት እንዳንገራራቅ ፣ አንድንጠያዬቅ አድርጎ መመለሱ ፣ አሁን ባይሆን ሌላ ጊዜ የግልቀርበት አይነተኛ ነገር ነው ። እንዲህ ካለ ፣ በቸግር ጊዜ ሲጠሩት ‘አቤት ፣ አለሁ ልሀ ፣’ ከሚል ወንድም መራራቅ አይገባም” አሉ ባላዎባራስ ።

ጥላሁንና ሶሪያ ፣ ግዛን - ተፈሪን ሲለቅቁ የግዛን - ተፈሪ “ለዋቻቸውንም” እዚያው ፣ በተፈጠሩበት ትተዋቸው ሄዱ ። ቦንጋ የወንድዬው ስኞ “አዳነ በድሉ” የሌትዬዋ “ጥሩነሽ መርሻ” ሆነው

ነበር ። ነገር ግን ወደ ጥ-ገላ የሚወስዱ ይኸው ብሎ ተገኝተው ከሆነ በሰብተኛው ቀን ስለ ተነሱ ፡ አዲሱ ሰዎቻቸው ብዙ አላገለገሉትም ። በዚህም ምክንያት ፡ አንድ ቀን ካዲስ አበባ ከወጡ ሆኖ ተመልሰው እስኪገቡ የሰጠውባቸውን ስሞች ሲያገኙ ፡ የሆነ ገንዘብ ጠጥተዋል ፡ ከዚህ ቀን በሁጥላ በሶጊያ የርሳ ውስጥ በብዛት ወረቀት ላይ ተገኝ ።

“እኔ ወይም ... እግቢአብሄር እስኪጠራኝ የምቆይበትን ታወቃለችሁ ፡ የገንተው ግን ገና አይታወቅም ። በእዚህ ... እንዲህ ዘገባዎቼ ከታወቀኩ በኋላ ስታ ሁሉንም ደቀሁኝ ፤ እንግዲህ አይዘገቡኩም ። ስርዓት ፣ ደሳችኛችሁና ምንም አትሆኑ ። እግቢአብሄር ለወዳጅዎ ፡ ከሱ ነገር ፡ ችግር ፡ ረታገዳ ፡ መኖራቸውን እንዲያውቅ ያሳያችሁልኝ ፡ በከፊት ነገር በችግር ፡ በረታገዳ ውስጥ እንዲኖሩ አይተገኙም ፤ ደግሞ ሌላ ነገር ልንገራችሁ ። ቅዱስ ጊዮርጊስ የልዩነት ድራገን እንደገደለ ፡ እናገተ ፡ ሁለት ልጆች በእግቢአብሄር ሀይል ፡ ያን አውራ ፡ ያን የየኪ ድራገን ገደላችሁ ፡ የዚያን አገር ህዝብ ነጻ ግድረኛችሁ ፡ ይህ ታዎር ሰግችሁን በመረት ፡ ነጭላችሁን በሰግይ ቤት ፡ ለበላላም አስከባይ የሚኖር ነውና ፡ አሁን እንዳልሁት ፡ እግቢአብሄር ለችግር አይተገኙምና እንጂ ፡ የምትኖሩ ቢሆን እንኩዋ ፡ ችግራችሁን ፡ ለዚያ ሰግችሁ በመረት ፡ ነጭላችሁ በሰግይ ቤት ለሚያገኙት ሀላ ለግደ ከብር እንደምትከፍሉት ፡ እጅግ ዝቅተኛ ዋጋ መቆጠር ይገባችሁዋል ፤ ለዚያ ከብር ፡ ምንም ያክል ፡ ምንም አይነት ዋጋ ቢከረል አይከብደዎ ፤ እንግዲህ እግቢአብሄር ቀኑን ይሞራችሁ ።” አሉ ባለሙያዎች ግድታ ሲለያዩ ። ያንጊዜ ባለሙያዎች ፡ ሁለት ወዳጆች ብቻ ላይሆኑ ፡ ሰው ሁሉ ትቶባቸው ፡ በዚች መሪት ብቻቸውን የቀሩ መሰሉ ተሰግገው ።

“እኛም” አለ ጥላሁን ፡ ባለሙያዎች የተከናወኑት በልብ ያስነሳው ሰብር ፡ በረታገዳ እንዳይታይበት ወደ ሌላ አይተመለከት ። “እኛም ፡ እንግዲህ ዘገባዎቼን ግረጊያችን እርሴዎ እንደ መከሩን አዲስ አበባ እንዲሆን ወስነናል ። አዲስ አበባ ፡ ‘አዲስ ከተማ’ የሚባል የሰው ጭካጃ እንኩዋንን የተሸሸን ፡ አብይ እዚያ የገባ ጉዋደኛ ፡ አንድ ጊዜ ካይን ካመለጠ ተረልጎ የግዳግኝበት ቦታ ስላለ ፡ እዚያ ለግረጊያ ነውና ተመካከረን የወሰን ፡ እዚያ እንደ ደረሰን መኖሪያችንን አሰናድተን እንጽፍልዎታለን ።” ሶጊያ ፡ ከባለሙያዎች በሞት እንደ ተለዩች “አሁን ብላ አለቀሰች ።

ጥላራፍ ፴፬

አቃቤ-ወንጀል

አዲስ አበባ ፡ በከፍተኛው ፍርድ ቤት አካባቢ ፡ ግለሰብ በጻፉት በጠበቆችና ባስተዳደሩ ሰራተኞች ስንድ አቃቤ-ወንጀል የሚባል ስም ወጥቶባቸው ፡ በዚያ ስም የታወቁ ፡ እንደ አቃቤ - ህግ ነበሩ። እኒያ ሰው ፡ ካታቢያ - ህግ መሠከል ፡ በህግ እውቀታቸውም ሆነ ባን ደብዳቤቸው ታላቅ ፡ እንደሆነ የሚባል መጥፋት የሚያከሉባቸው ቢኖሩ እጅግ ጥቂት ይሆናሉ እዩተባቢ በሰፊው ይወራላቸው ነበር ። እውነትም የህግን ንባብ ከነምክራት ፡ ከፍንቅጫ ከነንጹህ አንቀጾ ፡ እንደ አቡነ ማርያም አፋኛው ሰምዶት ፡ እንደ ጊዜ ከጀመሩት ሳያሰቡ ይደግሙታል። ከዚያም ይልቅ የሰሚን አሳብ የመግረከና የግስረዳት ስጦታ የነበራቸው ሰው መሆናቸው እርግጥ ነው ። ነገር ግን ያን የህግ እውቀትና ያን የግስረዳት ስጦታ ፡ “ ከበጎ ይልቅ ለክፍ ስራ ግዋል የሚመርጡ ናቸው ” እዩተባቢ ፡ ከሚያደንቁባቸውና ከሚያመለግኑባቸው ፡ የሚንቀጥቸውና የሚረገጡባቸው እጅግ ይበዙ ነበር ።

ያቃቤ - ወንጀሉ አስተሳሰብና አሰራር የተመሰረተባቸው ሰዎች አበይት ነገሮች ፡ ወይም ... ስሜቶች የነበሩባቸው ይመስላል ። ከነ ቢህ ስሜቶች ፡ የመጀመሪያው መንግሥትና ሕዝብ የተለያዩ ዓላማዎች ያሉባቸው ፡ ሁለት ፈት-ለፈት የተሰለፉ ፡ ተጻራሪ ክፍሎች እንጂ መንግሥት የሕዝብን የሰጋና የመንፈስ ፍላጎቶች እንዲፈጸም ሕዝቡ ራሱ እንደሚለግግው አድርጎ የሚያቋቁመው ፡ የህዝብ መሳሪያ እንደሆነ አድርገው የማይመለከቱ መሆናቸው ነው ። “ ዘመዶች ፡ ወይም ወያኔዎች ነን ” የሚሉ ሰዎች ህዝብ ሲያግርራቸውና ሲነቅፋቸው ሰምተው በመቆርቆር የነገሩባቸው እንደሆነ ፡

“ የመንግሥትን ጥቅም አጉድለህል ” ተብሎ አልወቀስ ፡ አለክ ሰስ እንጂ እኔ ህዝብ የሚለውን ቢል ፡ በያሉ እዩከካ ቢያቦካ ... ምን ትገረኝ ! ከዚህ አልቆጥረውም ! ” ይላሉ ፡ ከገጻቸውን አንስተው የጠቅሞረና ያውራ ጣት ጥፍርቻቸውን ባንድ ላይ ያፋውና “ ህ ! ከሁለቱ አንዱን መንገድ መምረጥ አለ ! ” ይላሉ - ቆጥለው ።

“ከሁለቱ እንደገና መጥፋት ገራ እንደገና ፣ ባንድ ላይ መንታ መንገድ ይዞ መሄድ አይቻልም” ወይ ሰውን ገለጻችኛለሁ እየተገዙ እንደሚቆሙት ጠበቆች እንደያውጥ አስታውቆ የነሱ መሆን ፣ ያለዚያ . . . የመንግሥት አቃቤ - ህግና ጥያቄ ሆኖ ፣ የመንግሥት ደመወዝ እየበሉ ለው ገንጻላቸው ሲከላከሉ መገኘት . . . ባንድ ጊዜ መንታ መንገድ ይዞ እንደ መሄድ ያለ ነው ፣ ከሱ የተለይ አደለም ፣” ይላሉ ። ትልቅም ይህን ትንሽ ጥፋት አጥፍቶ ፣ ወይም በጥፋት ተጠርጥሮ እየተያዘ የሚታሰ ረውፍ የሚቀጣው በበዛ መጠን ፣ የመንግሥቱ ጥቅም እንደዚያው የሚ በዛ ፣ የመንግሥቱ ጥቅም የበለጠ የሚጠበቅ ይመስላቸዋል ። “የው ገንጻል ስራ ፈጽመዋል” ተብሰው ፣ ወይም በውገንጻል ተጠርጥረው ፣ ፖሊስ የያዛቸው ሰዎች ጉዳያቸው እዚያው በፖሊስ መርማሪዎች ተጣ ርቶ ፣ ንጹሆች ሆነው በመገኘታቸው የተለቀቁ እንደሆነ ፣ ያን ለም ተው ከፖሊሶች ጋር ያልተጣሉበት ጊዜ አይገኝም ። ወይም ፖሊሶች ጉዳያቸውን አጣርተው የሚያስከስስ መሆኑን ሲገምቱ ላቃቤ ህጉ ጽህ ፈት ቤት ያስተላለፉላቸው እስረኞች ወደላቸው ሲመሩ በኒያ እስረኞች ላይ የጥት ፣ ያለዚያ የድሜ - ልክ እስራት ፣ በያንስ በያንስ ግን ካስር አመት የግያንስ እስራት የግይፈርድ ጥያቄ ፣ የመንግሥቱን ጥቅም የግይጠብቅ ከመሆኑም በላይ ፣ የውገንጻልን ስራ ለማድፈር ታጥቆ የቆመና በጥንት ወንበር ሲቀመጥ የግይገባው አድርገው ለበላይ ባለ ስልጣን ያላመለከቱበት አይገኝም ።

ሁለተኛው ያስተላለፉትና ያስራራቸው መሰረት ሲጋት ፣ ወይም በራሳቸው ጅሎታ እምነት ግጥት ይመስላል ። አቃቤ - ወንጀል ከትም ርት ቤት በሕግ ተመርቀው እንደ ወጡ ፣ ፍርድ ሚኒስቴር ውስጥ ከት ቀጠሩበት ጊዜ ጀምሮ በጥናው አቃቤ ህግ ጽሕፈት ቤት የውገንጻል ጉዳይ ተከታታይ ሆነው ከመስራት በቀር ሌላ ስራ ይዘው አያውቁም፤ ሌላ ስራ ያለም አይመስላቸውም ። ስለዚህ እያንዳንዱን የውገንጻል ስራ ገና ባላብ ደረጃ እንዳለ ፣ ገና ሲጸነስ ጀምሮ በግብር እስከሚፈጸም በት ጊዜ ድረስ እየተከታተሉ ሲያጠኑትና ሲመረምሩት ፣ እንደያይ ነቱ ልባቸውን ከተራ ደስታ እስከ ሲቃ ይሰጣቸዋል ። የውገንጻል ጉዳይ መከታተል ከመጠን ያለፈ ከመውደዳቸውም በላይ ፣ ወንጀላኛ ጠፍቶ ወንጀል ያልተሰራ እንደሆነ ስራ የሚያጡ ፣ እንጂራ ሳይበሉ የሚያ ድሩ እየመሰላቸው ፣ በውገንጻል እየተጠረጠሩ ከሚያዙት መሀከል ገደሆች የሆኑትን በምርመራ አጣርተው ከሚለቁባቸው ፖሊሶችና ፈርደው ነፃ ከሚያደርጉባቸው ጥያቄ ጋር ሁልጊዜ እንደ ተጣሉ ናቸው ።

ለላው ፡ ምክትታው ያስተላለፈውና ያስራራቸው መሠረት ማ
 ጊዜም ቢሆን ፡ በቁም ነገር ይሁን በጭቃ ፡ መሸነፍን የግይቅበሉ
 መሸነፍን ጉርርጥቸው የማይውጥላቸው መሆናቸው ነው ። በክርክር
 መሸነፍን በጦር ሚያ ድል እንደ ተመቀ፤ ፡ የሰው አሳብ መቀበልን
 ገንዘብ እንደ ተመጸውቱ ቆጥረውት ፡ ውርደት ሆኖ ይሰማቸውና ጠባ
 ያቸው ይከፋል ። በፍርድ ቤት የወንጀል ጉዳይ ይዘው ቀርበው እሳ
 ቸው ካልረቱና ተከላሹን ካላስቀጡ የረታቸውን የተከላሽ ጠበቃና
 የፈረዳትን ዳኞች ልክ እንደ ጠላቶቻቸው ይጣሉዋቸዋል ። ለብዙ
 ጊዜ ማነጋገሩ እንከዋ ይከብዳቸዋል ። ረገጥተው ሰው ሲያስቀጡ ብቻ
 ደስ ይላቸውና ከሁሉም ጋር ሳቅ ፡ ጭቃ ያምራቸዋል ። የደስታቸው
 መጠን ከፍ ፡ ወይ ዝቅ የሚለውም እንደ ቅጣቱ መክበድና መቅለል
 ነው ።

እንግዲህ ይህ ሁሉ ባንድ ላይ ተደምርና በዚያው ላይ ሀገን ለሰው
 መጠበቂያ ሳይሆን ለሰው መወንጀያና ማስቀመጫ ፡ መሳሪያ እንዲ
 ሆን የታቀደ አድርገው ቆጥረው ፡ በዚያ መንፈስ የሚያስበና ምን
 ጊዜም ለዚያ ዓላማ ብቻ የሚሰሩ መስለው መታየታቸው ባንድ ላይ
 ተጠቃሉ ይመስላል ከጉዋደኞቻቸው ፡ ካታብያን ህጉ ለይቶ እሳቸውን
 አቃቤ - ወንጀል የሚባል ስም ያሰጣቸው ።

አቃቤ- ወንጀሉ በወንጀል ሰሚከሰሱ ሰዎች ጥብቅና የሚቆሙ
 ትን ሁሉ እንደ ወንጀለኞች እንደ ራሳቸው ፡ በወንጀል ለተከሰሱት
 ሰዎች የሚፈርዱትን ዳኞች ሁሉ ፡ ከወንጀለኞችና ከጠበቆቻቸው ጋር
 የወንጀልን ስራ ለማድፋፈርና ለማስፋፋት እንደሚያሰሩ የመንግስት
 ጠላቶች የሚቆጥሩ መሆናቸው በሁሉም ዘንድ የታወቀ ስለሆነ ፡ ዳኞ
 ቸም ሆኑ ጠበቆች ከበላይ ባለስልጣናች ጋር እንዳያጣሉዋቸው አጥ
 ብቀው ይፈሩዋቸዋል ። እሳቸው በያዙት የወንጀል ጉዳይ ለተከላሽ
 ጠበቃ ሆኖ መክራክር ፡ ወይም በዳኝነት ተቀምጦ መፍረድ ግዴታ
 ካልሆነ የሚፈቅድ የለም ።

መቸም በጠቅላላ አነጋገር ፡ በስራ ጉዋደኞቹና በስራው ምክናያት
 በሚገናኛቸው ሰዎች ዘንድ የተጠላ ሰራተኛ ፡ እንዲያው መጠላቱ
 ብቻ ፡ ለስራውና ለበላይ ባለስልጣን ታማኝ ለመሆኑ አይነተኛ ምስ
 ክር ሆኖ ፡ በባለስልጣናች ዘንድ የሚያስወድደው መሆኑ የተለመደ
 ነው ። ታዲያ ምናልባት በዚህ ጠቅላላ ልማድ ምክናያት ይሁን ፡ ወይም
 ስሜታቸውንና እምነታቸውን በመረዳት አቃቤ - ወንጀል የሚባል
 ቅጽል የተሰጣቸውን አቃቤ ሀገ የስራ ጉዋደኞቻቸውና በስራ የሚ

አቃቤ- ወንጀሉ የክፍላት - ሀገር ተልእኮአቸውን እጅግ በጋላ የሰራ መንፈስ በሸዋ ጀምረው ፣ ከዚያ በወሎ ፣ በትግሬ ፣ በኦርቲራ ፣ በቤገምድርና በጎንጎም አድርገው ወዳዲስ አበባ እስኪመለሱ ፣ ዘመኛ ወራት ያክል ወሰደባቸው ። ዘመኛ ወራት የወንጀለኛ መቅጫውን ሀገርና በሱ ላይ የተመሰረተውን የፍርድ ስነ- ስራት ብቻ ሳይሆን ፣ በወንጀል ጉዳይ የፖሊሶችና ያቃብያን - ህግ አቅጥጦ ምን መሆን እንዳለበት ፣ የራሳቸውን አስተሳሰብ ፣ የራሳቸውን ፍልስፍና ጭምር ለማስተዋወቅ የሚያበቃ ጊዜ ነበር ። መቸም የሳቸውን አስተሳሰብ ፣ ወይም ፍልስፍና አለቆቻቸው ፣ የበላይ ባለስልጣናች በጽሑፍ አይገለጹት ፣ ወይም ህግ አድርገው እይስጡት እንጂ ፣ ወድደው እንደ ተቀበሉት ለሳቸው በሚያሳዩት አክብሮትና ልዩ አስተያየት ይታወቃል ። ስለዚህ በሀገራቸው ስድስት ክፍላት ሀገር ሁሉ መመሪያ ሆኖ እንዲሰራበት በጽሑፍ አድርገው ባይሰጡትም ፣ በምክር መልክ ፣ በምክር ደረጃ ፣ በቃል ሲቃብያን - ህግ ሆነ ለፖሊሶች ደህና አድርገው አስረድተው ለማሳመናቸው እርግጠኛ ሆነው ተመለሱ ።

አቃቤ- ወንጀሉ ከዚያ በፊት ብዙ ጊዜ ወደ ክፍላት- ሀገር የወጡ ቢሆንም ፣ ካዲስ አበባ ባንድ ጊዜ ያን ያክል ወጥተው ቆይተው ስለማያውቁ ፣ ሲመለሱ ከመስሪያ ቤታቸው አንዳንዶቹ ወደ ሌላ ተዛውረው ፣ አዳዲሶቹ ገብተው ፣ እሳቸው ከሚያዘወትሩዋቸው ፣ ከጠቅላይ ፍርድ ቤትና ከከፍተኛ ፍርድ ቤት እንኩዋ አንዳንድ ዳኞች ወደ ሌላ ተዛውረው ፣ በነሱ ፈንታ ሌሎች ተሸመው ፣ በጠቅላላው ብዙ ነገር ተለዋውጦ አገኙትና ሁሉንም እስኪለግመዱት ትንሽ እንግድነት ላይ ሰማቸው አልቀረም ። ከዚያ ስለ ተልእኮዎቻቸው ያሰናዱትን መግለጫ ለዋናው አቃቤ- ህግ ካቀረቡ በሁዋላ ያሰር ቀን እረፍት ተቀብለው ፣ አርፈው ሰንብተው መደበኛ ስራቸውን እንደ ጀመሩ አንድ ቀን ጥዋት የዋናው አቃቤ- ህግ ልዩ ጸሀፊ ጠርተው ፣ አንድ በከፍተኛ ደረጃ የታሰበበት የወንጀል ጉዳይ መኖሩንና እሳቸው ጠቅላላ ማህደሩን ተቀብለው ፣ በጥንቃቄ አጥንተው የተፈለገው ውጤት እንዲገኝ የተቻላቸውን ያክል እንዲጥሩ መቃዘዙን ነገሩዋቸው ።

“ከስ ተመስርቶበታል? ወይስ ገና የሚመሰረትበት ነው?” አሉ አቃቤ- ወንጀሉ ።

“ከስ ከፍተኛ ፍርድ ቤት ፣ እንደኛ ችሎት ተመስርቶ ተቀጥሮ ዋል ፣ ዝርዝሩን አቶ ባልቻ ወንዳፍራሽ ይነግሩዎታል ።”

“ከሱን መጀመሪያ የመሰረተው ማን ነው? አቶ ባልቻ ነው?”

“አዎ ፣ አቶ ባልቻ ናቸው ። ብቻ ... በጣም የታሰበበት ጉዳይ በለሆነ ዋናው አቃቤ - ህግ የርስዎን መመለስ ሲሰሙ ወደርስዎ እንዲተላለፍ አዘዙ ።”

አቶ ባልቻ ወንዳኖራሽ በችሎታቸው ከሚመሰገኑት አቃብያን ህግ አንዱ ናቸው ። ስለዚህ አቃቤ - ወንጀሉ አቶ ባልቻ የጀመሩት ጉዳይ ፣ “በጣም የሚያሳስብ” በመሆኑ ፣ ወደሳቸው እንዲተላለፍ መታዘዙ ሲነገራቸው የደስታ መቀት በሰራ አካላቸው ሲሰራጭ ተሰማቸውና ላጭር ጊዜ አንገታቸውን ደፍተው ፣ ዝም ብለው ቆዩ ። ከዚያ ያ ለጊዜው ባካላቸው የተሰራጨው የደስታ መቀት በረድ እያለ ሄዶ አእምሮዋቸው በትክክል ግሰብ ሲጀምር ፣ እንዲያ አንገታቸውን እንደ ደፉ ሲያስቡ ቆዩና ።

“ከፍተኛ ፍርድ ቤት ... ወዳንደኛ የወንጀል ችሎት ተመርቶ የል ነው ያልሸኘች ?” አሉ አቃቤ - ወንጀሉ ፣ አንገታቸውን ከደፉ በት አቅንተው ።

“አዎ ፣ አንደኛ የወንጀል ችሎት ። ሁሉንም አቶ ባልቻ ያሰረዱ ያታል ። ትእዛዙ ለላቸውም ተላልፎታል ።”

“ጉዳዩ ይህን ያክል የሚያሳስብ ከሆነ ካንደኛ ችሎት ወደ ሶስተኛ እንዲተላለፍ ግድረግ የሚቻል ይመስልሃል ? እንዲህ ለግድረግ በቻል በጣም በወደድሁ አቶ ብርሀን ። ምክናያቱም በሶስተኛ የሚያሰችሉትን ዳኞች ሁሉንም ስለማውቃቸው ነው ። አንደኛ ችሎት ሰብሳቢ ሆኖ የሚያስችለውን ዳኛ አሁን ከመጣሁ እንዲሁ በሩቅ አይሁትና እናውቀዋለን የሚሉ ሰዎች ስለሱ አንዳንድ ነገር ነገሩኝ እንጂ ፣ ጭራሽ አላውቀውም ፣ ለኔ አዲስ ነው ።”

“አቶ አንተነህ ተስፋዬ ? አዲስቱ አይደሉም ፣ ከተሾሙ ቢያንስ ቢያንስ ስድስት ወር ሳይሆናቸው አይቆርም ፣ ከዚያ በፊትም የፕሬዚዳንቱ የቅርብ ረዳት ሆነው ቆይተዋል ። ደግሞ ጥሩ ዳኛ ናቸው ይባላል ።”

“ምናልባት እንዳልሸው ጥሩ ዳኛ ይሆናል ፣ እኔ አላውቀውም ። ብቻ ብዙ ጊዜ ሰው በወንጀል ችሎት ‘ጥሩ ዳኛ ነው’ የሚለው በወንጀል የተከሰሱትን የሚረዳ ሲሆን ነው ።” አሉ አቃቤ - ወንጀሉ ፣ እንደ መላቅ ብለው ። “ከተሾመ ስድስት ወር ይሆናል” ስላልሸው ፣ እኔ እውጭ የቆዩሁ ዘጠኝ ወር ተኩል ስለሆነ ... እኔ ከሄድሁ የተሾመ ነው ፣ ስለዚህ አላውቀውም” አሉ ፣ ወዲያው ከተልለድርገው ።

“በችሎታቸውም ሆነ በጠባያቸው ብዙ ሰው ያመሰገናቸዋል” አሉ ልዩ ጸሀፊው ።

“እንጂ ፣ ይህኛል ። እኔ ግን...” አሉና እቃቤ - ወንጀሉ አይኖረውም ሳያረገቡ እጣፈው ላይ ተከለው እንደ መላቅ አሉ ።

“ለርስዎ ምን መስሎዎ ?” አሉ ልዩ ጸሀፊው ፣ እቃቤ - ወንጀሉ የሚቀጥሉ መስሎዎቻቸው ቢጠብቁ ፣ ላቅ እንዳሉ አይኖሩትም እጣፈው ላይ ተከለው ዝም ሲሉ ጊዜ ።

“እኔ ? ለኔግ ... ገና ላንተዋወቅ ምን ይመስለኛል ፣ ሁለት ይሁን ሶስት ቀን ያክልኮ ነው ... እንዲያ በሩቅ ሲያልፍ ያይሁት ፣ ብቻ ከሩቅ ላየው የራስ ጠጉሩ ከግራ ቀኝ ጀርዎቹ በላይና በሁዋላ ከማጅራቱ በላይ በሰፋፊው ነጭ ፣ ሌላው ጥቁር ሆኖ ሁሉንም ባንድ ላይ ሲያዩት ፣ ከዝጉርጉር የበግ ሌሎ የተሰፋ ቆብ የደፋ እንጂ እውነተኛ የራስ ጠጉር አይመስልም ፣ በዚያ ላይ ፊቱ ከተሸፈነበት ጭገር የተረፈው ምን እንደሆነ አላውቅም ፣ ጠባላ ብቻ ነው ። ታዲያ ያን ለመሸፈን ይሁን ፣ ወይም ለይሱ ብርሀን ይፈራ እንደሆነ አላውቅም ፣ ጥቁር መነጻር አድርጎ ይህን ሁሉ ባንድ ላይ ሲያዩት ያስፈራራል ።” ሲሉ እቃቤ - ወንጀሉ በገዛ ያልታረመና ተራ ቀልጥኖው እዩላቅ ፣ ልዩ ጸሀፊውም ወሬው ይህን ያክል የሚያስቅ ሆኖ ላይሆን ፣ ለማላቅ ብለው ያወሩትን ሰው ላለማሳፈር አብረዋቸው ትንሽ እንደ መላቅ አሉና ።

“አይ ፣ እኔ እንኩዎ የተናገርሁት ስለ ህግ ችሎታቸውና ስለ ጠባያቸው ነው ፣ ብቻ በመልክም እንዳሉት ቅርበው ባያዩዋቸው ይህኛል እንጂ መልክ ክፍ አይደሉምኮ ።”

“አዎ ፣ ቅርቤ አላይሁትም አልሁህኮ ። ወዲያውስ ‘ምን መስለህ’ ስላልሸኝ ነው እንጂ እኔ ... መልኩ አማረ ፣ ከፋ ምን ያደርገልኛል ? እኔ የምፈልገው ፣ መልኩ ይመር ይክፋ ካቃቤ ህግ ጋር ተግባብቶ የሚሰራ ፣ አንድ ጉዳይ ባቃቤ - ህግ በኩል ስለ ቀረበ ብቻ ‘ባጥቂነትና በግፈኛነት ላይ የተመሰረተ መሆን አለበት’ ብሎ አስቆድሞ በመፍረድ ፈንታ ፣ ጉዳዩን ከህግ ፣ ከስነ-ሰራትና ከቀረቡት ደጋፊ ማስረጃዎች ጋር አገናዝቦ የሚመረምርና በዚያ ላይ ተመስርቶ ፍርድ የሚሰጥ ዳኛ ነው ፣ ይህ ነው እኔ የምፈልገው ፣ አንዳንድ ዳኞች መንግስትን የበላይ በመሆኑ ብቻ እንደ ተጋሪና እንዳጥቂ እዩ-ቆጠሩ ፣ በመንግስት አቃቤ - ህግ በኩል የሚቀርበውን ሁሉ መቃወም የማጥቃትን ስራ ፣ ግፍን እንደ መቃወም ተቆጥሮ በህዝብ ዘንድ መልካም ስም የሚያሰጣቸው እዩ-መሰላቸው ፣ ህጉን ችላ ብለው እንዲያው

እውር ደንብ፣ ወንጀለኞች ሲሆኑ፣ ወንጀለኞች እንዳይቀጡ ሲታዩ ለሆኑ የግንኙነቶች ሆኖ ለመቅጣት ቢገደዱም፣ ቅጣቱ እንዳይከበሩ ለሆኑ ለሆኑ ሰጥቶ ይታያሉ ። ታዲያ በኛ፣ ባታብያን - ሆኑ በሌላ ከህግና ከሰነድ ጋር እይታ ለማዘዝ፣ በግንኙነቱ ግላዊ ሆኖ በታወቀ የምስክር ቃል እይታ ለማዘዝ መቅረቡ ሳይቀር፣ በሌሎች ገና ፍላጎት አለመተባበር ብቻ ውጤቱ እንደ ተፈለገው ሳይሆን ሲቀር፣ እኛ ሰርተን እንዳልሰራን፣ ደክመን እንዳልደከምን እይታ ለማዘዝ፣ ወቅ ላይ... ለደገታችን መሰናክል የሚሆን ነገር ሊያመጣብን ይችላል ።”

“እይ... እስከም እንኩዋ ‘አይሰሩም፣ አይደክሙም’ ብሎ የሚወቅስም እንደሌለ፣ በተለይ ዋናው አቃቤ-ሀግ በትጋት ሆኑ... በችሎታ ረገድ በስም ላይ ያላቸውን ያክል እምነት በግንኙነት ላይ እንደሌላቸው እርስዎ፣ ራስዎ ያውቃሉ ። ሌላው ቅርጽ አሁን ይህን ጉዳይ ከሌላ ሰው እጅ አውጥተው እርስዎ እንዲይዙት ግድረጋቸው ለዚህ አንድ ምስክር ነው ። የተገደሉት ሰው የተደነቀ እርስዎ የነበሩ ከመሆናቸውም ሌላ፣ አገር በግሥተዳደር ሆነ በሌላነት፣ እንዲሁም ጸጥታ በግሥተዳደር ተወዳዳሪ የሌላቸው እንደ ነበሩና፣ እንዲህ ያሉትን ሰው የገደሉት ወንጀለኞች የሚገባቸውን ህጋዊ ቅጣት እንዲያገኙ ግድረጋ፣ መንግስትንና በጠቅላላው አገርን ግሥተዳደር እንደሆነ ያገር ግዛት ሚኒስትሩ ለፍርድ ሚኒስትሩ ነገረዋቸው ፍርድ ። ስለዚህ የፍርድ ሚኒስትሩ ዋናውን አቃቤ-ሀግ ጠርተው፣ የፖሊሶች የርመራ ያለበትን ጠቅላላ ግህደር ተቀብሎ የሚያጣራውንና የሚጎድለውንም ግስረጃ አውጥቶ፣ በብርቱ ጥንቅቅ አጥንቶ ከሱን የሚመሰርተውን፣ ችሎታ ከታማኝነት ጋር ያለው አቃቤ-ሀግ ራሳቸው መርጠው እንዲያቆሙ አጥብቀው ስለ ነገሩባቸው ነው እንደ ገና አሰበው፣ አሰላስለው ጉዳዩ ወደርስዎ እንዲመራ ያደረጉ ። በኔ አስተያየት... እንዲህ ላለ፣ በከፍተኛ ደረጃ ለታሰበበት ጉዳይ መረጥ ራሱ... እንደ ትልቅ ሹመት የሚቆጠር ነው ። አሁን እኔ የነገርሁም ‘አሰበበት እንዲቆይ’ ነገረው ስላሉኝ ነው እንጂ፣ ሁሉንም ሁዋላ እሳቸው ይነግሩዎታል” ሲሉ ልዩ ጸሀፊው፣ ያቃቤ-ወንጀሉ ልብ በደስታ መጋሉ፣ ጸዳሉ በፊታቸው ሲበራ ይታይ ነበር!

“እኔኮ” አሉ፣ በደስታ ተሻርበርብሮ የቆዩ ሰሜታቸውን ጸጥ ለማድረግ እንደ ምንም ከቻሉ በሁዋላ ።

“እኔኮ እንዲህ... በከፍተኛ ደረጃ ለታሰበበት ጉዳይ መረጥ እንደ ከፍተኛ ሹመት የሚቆጠር መሆኑን እረዳለሁ ። እንዲያውም

... ከመጠን በላይ ያሳሰበኝ ይህ በከፍተኛ ደረጃ ለታሰበበት ጉዳይ ባላደራው እኔ መሆኔ ፣ ያገር ግዛት ሚኒስትሩ ፣ የፍርድ ሚኒስትሩ ፣ የጥናው አቃቤ-ሀግ ፣ የሁሉም አዎነት ቤኔ ሳይ መጣሉ ነው ።”

“እንዴት ?”

“ብቻየን ሰርቼ ብቻየን እንደሚረዳለን ልረድመው ለማልችል ጉዳይ ብቻየን ባላደራ ፣ ብቻየን አላፈ መሆኔ ።”

“እንደ ! አሁንም የገባኝ አይመስለኝም ።”

“እንዴት አድርጌ ልንገርህ ፣ አቶ ብርሀነ ? እየው የኔ ወንድም፣ ጉዳዩ ምርመራውን በብርቱ ጥንቃቄ አጥንቶ ፣ የሚያስረዳለንውን ማስረጃ ሁሉ ለቅጥና አቀነባብሮ አቅርቦ ፣ ከሱን ከህግ ጋር አገናዝቦ ስነ-ስራት ተከትሎ መስጠት ፣ ከዚያ በሁዋላ ክርክሩን ተጠንቅቆ በመምራት ብቻ የሚወሰን ቢሆን ፍር ፣ ይህን ሁሉ ማድረግ የኔ ፈንታ ስለ ሆነ አላፈነቅ ባልከበደኝ ! ከዚህ ሁሉ አንድ ትንሽ ነጥብ በመጉደሉ የጉዳዩ ፍጻሜ እንደ ተረጎመ ሳይሆን ቢቀር ለተጣለብኝ እምነት የማልበቃ መሆኔን እኔ ራሴ በፈረድሁ ፣ ነገር ግን አሁን የተቸገርሁ ፣ የኔን ፈንታ በብርቱ ጥንቃቄ ብረድኖም የመጨረሻውን ውሳኔ የሚያደርገው ፣ ፍርዱን የሚሰጠው ዳኛ ስለሆነና ዳኛው ደግሞ እንዴት ያለ እንደሆነ ስለማሳውቀው ነው ። እንዲያውም ... እኔ የሰማሁት ‘በህዝብ ዘንድ ሀቀኛ የመባልን ገዢ ለማትረፍ ወንጀለኞችን ለመርዳት ታጥቀው ከቆሙት አንዳንድ የምናውቃቸው ዳኞች ባይበለስ እይኸልም’ ሲባል ነው ። ይህ እንኩዋ ... ገና ያልተጣራ ወሬ ስለሆነ እውነት ነው ብዬ የምምልከት አደለም ! ብቻ የሆነው ሆኖ እርግጠኛ ለመሆን ፣ እንደ ነገርዜኝ ጉዳዩ በጣም የታሰበበት ከሆነ ልዩ አስተያየት ተደርጎ ከማላውቀው የግውቃቸው ዳኞች ወዳሉበት ፣ ወደ ሶስተኛ ችሎት የሚተላለፍ ቢሆን ደህና ይመስለኛል ። ያለዚያ የተረጎመው ውጤት ይገኛል ብሎ እርግጠኛ መሆን ... በጣም አስቸጋሪ ነው ።”

“እንግዲህ ... ቅድም እንዳልሁም ፣ ዋናው አቃቤ ... ሀግ ጠርቶው ያነጋግሩዎታልና ስትገናኙ ይንገሩዎቸው ። ብቻ ... እያንዳንዱ ጉዳይ ለችሎቶቹ የሚመደበው ባረንጉስ ጽህፈት ቤት በኩል ስለሆነና ፣ ዋናው አቃቤ-ሀግ እንደሚያዩዎቸው በሌሎች ስልጣን መግባት ስለማይወዱ ፣ ‘ጉዳዩ አሁን ከተመደበበት ወደሌላ ችሎት ይዛወር’ ባሉት የማይስማሙ አይመስለኝም ። ነገር ግን ማን ያውቃል ይጠይቁዎቸው ።” አሉ ልዩ ጸሀፊው ፣ ከወንበራቸው ተነስተው ። መቸም እንግዳን አስቀምጦ መነሳት ይሂዱ የማለት ፣ የማሰናበት ምልክት መሆኑ የታወቀ ነው ።

ጥላራ ጩ

የቀኛዝግች ዳኛ ገዳቶች በከፍተኛው ፍርድ ቤት ፊት

ቀኛዝግች ዳኛቸው ፍሪሳ፣ ራሳቸው ብዙ ጊዜ እንደሚረከቡት እግ ራቸው ከኢሉባቦር በቀር የሌላ አገር አፈር ረገጥ አያውቅም ። ተወልደው እስኪሞቱ፣ በየትም በኩል የኢሉባቦርን ወሰን አልረዱም፣ የሌላ አገር አፈር ረገጥ አያውቅም ። ከኢሉባቦር እንኩዮ አንዳንድ ጊዜ እቶተጠፋ ወደ ጎረ ከመሄዳቸው በቀር፣ ሌሎችን አውራጃዎች አያውቁትም ። ነገር ግን ቀኛዝግች ከሞቻ ሳይወጡ አዲስ አበባ ባገር ግዛት ሚኒስቴር፣ በገንዘብ ሚኒስቴርና በፍርድ ሚኒስቴር፣ በዩኒቨርሲቲው ከሚሾሙት ሹግምንትና ከልዩ ጸሀፊዎቻቸውም ሆኑ ከተላላኪዎቻቸው ጋር በቆለቱ እንደሚገናኙ ሁሉ ደህና አድርገው ይተዋወቃሉ ። አዲስ አበባ የሚቀመጠው፣ የቀኛዝግች ወኪል በነዚህ በሶስቱ ሚኒስቴሮች በየ ጊዜው ሹም ሽር ሲደረግ፣ በየና ቁልፍ በታዎች እነግን ተሸረው እነግን እንደ ተሾሙ፣ ልዩ ጸሐፊዎቻቸውና ተላላኪዎቻቸው ግን ግን እንደሚባሉ ስለሚያስታውቁት፣ እንደ ልደት፣ ፋሲካ፣ ቅዱስ ዮሐንስና መስቀል ባሉ አውዳ እመት ባሎችና እንዲሁም እያንዳንዳቸው እንደ ሰርገ፣ ተዝካር፣ ወይም ሌላ ጉዳይ ሲገጥማቸው፣ ለሁሉም እንደይግ አረጋቸው ከላይ፣ ከሰንጋ ጀምሮ ሙከት፣ ግር፣ ቅቤ፣ ከኩንታል እስከ ፈረንሳይ ቡና ከየኪ የሚላከው ከዚያ ተልኮ፣ ከየኪ ሊላክ የግይችለው አዲስ አበባ ተገዝቶ፣ ከበጎ ምኞት ማለጫ ጋር በቆስግቸው እቶተ ጸፈ፣ ስጦታው በወኪሉ አግካይነት እንዲደርሳቸው ይደረጋል ። ቀኛዝግች ዳኛ በተለይ፣ የሶስቱን ሚኒስቴሮች ሹግምንትና ሰራተኞች መርጠው ገጽ-በረከት እንዲሰጡ ውስጥ አዋቂ ስለ መከራቸው፣ ምክሩን ተቀብለው በያመትባሉም፣ ልዩ ጉዳይ ሲገጥማቸውም፣ ልክ እንደ ግብር ላይ ስታጉሉ የሚሰጡበት፣ ካዲስ አበባ ውጪ ባገር አስተዳደር፣ ወይም በሌላ ሰራ የተሰግሩ ሹም ሁሉ በሰራቸው የተቀራረበ ግንኙነት ያላቸው ከነሱ ጋር ስለ ሆነና አያርገው እንጂ ከፉ ነገር ቢደርስ፣ ሊጠቅሙም፣ ሊጎዱም የሚችሉ እነሱ ስለሆኑ ነው ። “ኪይን የራቀ ከልብ ይርቃል” እንደ

ሚላለው ፡ ይልቅንም ከግእዝካዊ ባለስልጣናት ላይ ርቀው በዩጠቅ
 ላይ ግዛቱ ፡ ባገር አስተዳደርና በሌላ ልዩ ልዩ ስራ የተሰማሩትን ፡ ከሌ
 ባቸውም ለግራቅ የሚጥሩት እጅግ ስለሆነ ፡ የውስጠኛ በውጫ ላይ
 ከሚነሱ ጠፋኞች በሚቻለው ሁሉ መከላከል ፡ የውጫ እዚያ ከሚ
 ያገኙት ለውስጠኛ ግካፊ በጽሑፍ ያልሰፈረ ፡ በቃል እንኩዋ ግልጥ
 ብሎ ያልተነገረ ፡ ነገር ግን ሁሉም ተግባብተዎት ፡ ተስጋኞቹ የሚከተለው
 ስራት ስለሆነ እሳቸውም መከተል አለባቸው ፡ ሲቆጣ ፡ ሊቀጣ ፡ ሊሾም
 ሊሸር ፡ ባይሸር ከጥሩ ወደ ጭጭ ፡ ከጭጭ ወደ ጥሩ ቦታ ሊያዘዋውር
 ከሚችል ባለስልጣን ርቆ ሲሄድ ፡ እዚያ ጀርባ ጠባቂ ሳያስቀምጥ የሚ
 ሄድ ፡ ጋሻ ሳይዝ ለፍልሚያ እንደሚሰለፍ ዝንጉ ወይም ሰነፍ ራሱን
 ለጠባቅ ጦር አጋልጦ ይሰጣል ።

መጥቶ ቀኛዝማች ዳኘ እንኩዋ ፡ ያን ሁሉ ስጦታ አዲስ አበባ ለዚያ
 ሁሉ ሰው በያመትባሉ ፡ በየሠርጉና በዩተዝካሩ የሚሰጡ ፡ እንደላቸው
 ባገር አስተዳደርና በተመሳሳይ ስራ የተሰማሩት ሁሉ የሚከተሉት ስራት
 ስለሆነና ቀን እንደ ዋሳ ባይኖር ስለሚችል ፡ እንዲያ እንዲያ ላለ ድን
 ገተኛ ከፍ አጋጣሚ መጠንቀቅ አይከፋፍ ። እንዲያ ላለው ያልታሰበ
 እደጋ የደጋን ምሽግ አስተዳዎ አሰናድቶ መቀመጡ ስልብ ተወግሪ
 እምነት ፡ ለመንፈስ ተወግሪ እረፍት ይሰጣል በግለት ነው እንጂ ፡ ከከ
 ላቸውና ከወንጃየቻቸው ጋር በዩጊዜው የሚነሳው ከርከርና ጦርነት
 የሚያልቀው ከቤታቸው ሳይወጡ ፡ ከጎሪ ዳኛ አየተላከላቸው እዚያው
 የኪ ነው ። የኪ የግያልቀው ወይም ከየኪ የሚያመልጠው ጎሪ ግለት
 አለበት ። ምንም ቢሆን ጎሪን አልፎ አዲስ አበባ ደርሶ እያውቅም ።

አዲስ አበባ የቀኛዝማች ዳኘን ስጦታ በወኪላቸው በኩል የሚቀ
 በሉት ሹማምንትና አገናኝዎቻቸው ፡ እንኩዋንስ በያመትባሉና ከበድ
 ከበድ ያለ ወደ የሚያስከትል ድግስ ሲኖርባቸው ፡ አንድ ቀን ሳይታላል
 ለሚቀበሉት ስጦታ እንደ ሌሎች ዋጋ ሊከፍሉዋቸው ፡ ስጦታቸውን
 ነው እንጂ ቀኛዝማችን ፡ ራሳቸውን መልካቸው ቀይ ይሁን ጥቁር ፡ ቁመ
 ታቸው ረሻም ይሁን አጭር እያውቁዋቸውም ። ቀኛዝማች ዳኘ ለኒህ
 ላዲስ አበባ ቀለብተኞቻቸው የላቸው ያልሆነ ፡ በቁጥራቸው ልክ የተሰ
 ያዩ መልክ አላቸው ፡ የቀኛዝማች ዳኘ ስም ሲጠራ እያንዳንዱ ያዲስ
 አበባ ቀለብተኛቸው ፡ ሰማቸውን ከስጦታቸው ጋር ያዛምድና እንደ
 መሰለው ፡ ደስ እንዳለው አሳምር ስሎ ያያቸዋል ፡

በዩጠቅላይ ግዛቱ ፡ በልዩ ልዩ ስራ ተሰማርተው እዚያ ከሚያገኙት
 ላዲስ አበባ ባለስልጣናትና ላገናኝዎቻቸው ከሚካፈሉት ሁሉ ተቀጥተ
 ምህረት እንዲደረግላት ፡ ተከሰሶ እንዲፈረድለት ፡ የደመወዝ ፡ ወይም

የግእዘግ እድገት እንዲደረግለት፤ ወይም ከከፋ ወደ ተሻሻለ ቦታ ለመዛወር እንዲፈቀድለት የግያስቸግር ከቀኛዝግቶ ገና በቀር እንደ የለገገ ቀኛዝግቶ ገና ብቻ ስጦታቸው በላቸው ደረጃ ያሉት ሁሉ እጥፍ ድርብ ሁኖ ሳለ፤ ለዚያ “እኛ ወይም ቅጣት ግሩኝ፤ ደመጣጠ ወያ ፋልኝ፤ የግእዘግ እድገት አድርጉልኝ፤ ወይም ፍርድ ለግግችሁ ፍረ ሉልኝ” ብለው ሀሊናን የግራረቅርና ራሱን የግያስታገዝ የጋ ጠይቀው ስለግያውቁ፤ ሁሉም ለላቸው ያላቸው አክብሮት እንደዚያው እጥፍ ድርብ ነው። እንደ ቀን አዲስ አበባ የግራቀመጠው የቀኛዝግቶ ገና ወኪል ወግገር ገዛት ግዲስቴር እጥርሳይል ጽሀፊት ቤት ተጠርቶ እንደ የተዘጋ አንቢሉጥ ተቀበለ።

“ለቀኛዝግቶ ተሉ እንዲደርሳቸው አድርግ። ጎሪ ለንደራሴ የተጸረላቸው ግልባጭ ነው። አንተም ጥሩ ረዳታቸው ስለሆንህ ደስታቸው ደስ እንደግያስኝህ እውቃህሁና፤ ምንም እንኩን ምስጢር ግውግት ባይገባ ... መልኩክ ምን እንደሆነ ልገነርህ። ቀኛዝግቶ ጥሩ አርበኛ ከመሆናቸውም ሌላ፤ መንግስታቸውን ከልብ ወግጅና ረኸም ዘመን በወረዳ ገዥነት ያገለገሉ መሆናቸውን ምንም እንኩን እላቸው መግለጽ ባይቹ መስሪያ ቤቅ ረልጎ ስለ ደረሰበት፤ እዚያው ኢሉባቦር ይስጥ ያውራጃ ገዥ እንዲሆኑ መወሰኑን የግንገልጽ ነው። ነገር ግን ወደ ተሾሙበት አውራጃ ከመሄዳቸው በፊት፤ እዚህ መጥተው ከግዲስ ትሩ መገናኘትና ጌቶቹን እጅ መንሳት አለባቸው።” አሉ የጥርሳይሉ ሹም። ወኪሉ መሪት መሪት እያዩ ዝም ብሎ ቆመ።

“ምንም ሆንህ?” አሉ ሹሙ።

“ቀኛዝግቶ የሉም” አለ ወኪሉ፤ ሹሙን ባዘነ ፈት እያዩ።

“እንዴት? ወዴት ሄዱ?”

“ተገደሉ” አለ ወኪሉ፤ ለመሰግት በግያስቸግር ዝቅተኛ ድምጽ አይኑን ከሹሙ ላይ እንስቶ እንደ ገና መሪት መሪት እያዩ።

“ምን? መቼ?” አሉ የጥርሳይሉ፤ ሹም በጣም ደንግጠው።

“የተገደሉበትን ትክክለኛ ቀን ገና አላወቅሁትም፤ እኔ ትናንት ነው የሰግሁት፤ ብቻ ... የዛሬ አስር ቀን ጽፈውልኝ ስለ ነበረ በዚህ ሳምንት ውስጥ መሆን አለበት።”

“ገዳያቸው ታውቆኛል?”

“ከመገደላቸው በቀር ምንም ዝርዝር ስላልደረሰኝ፤ ዛሬውኑ ለመሄድ በመሰናዳት ላይ ነኝ።”

“እኛ የምንረጋገጥ ነገር አለን” አሉ ሹ። ፡ አንገታቸውን ደፍተው ቆይተው ።

“እሁን ለጊዜው ምንም ... የማስቸግርበት ነገር የለም ፣ እዚያ ስደርስ ነው ።”

የቀኛዝማች ዳግ ሞት እንደ ተሰማ ፣ ያዲስ አበባ ድርገኞቻቸው ሁሉ በተለይ ባለገቅተኛ ደመወዝ የሆኑት በጣም አገነው ነበር ። ከሁለት አመት በሁዋላ ገዳዮቻቸው ተይዘው በምርመራ ቆይተው ፣ አዲስ አበባ ከፍተኛ ፍርድ ቤት ሰፍርድ በመቅረብ ላይ መሆናቸው ሲሰማ እኒያ ድርገኞቻቸው ሁሉ ያዘኑትን ያክል ደስ አላቸው ። ስለዚህ እኒያን ደግሰው የገደሉትን ወንጀላዎች ለማየትና “አይኖችሁ ይፍሰስ” ለማለት አንደኛ የወንጀል ችሎት በሚቀርቡበት ቀን ፣ ከታላላቅ ሹማ ምንት በቀር ሁሉም ከያሱበት ፣ በዩምከናያቱ እያስፈቀዱ ሄደው በጥ ሞት ፍርድ ቤቱን ሞልተው ዳኞችና ወንጀላዎች እስኪገቡ ይጠባ በቁ ጀመር ። ከዚያ መጀመሪያ ዳኞች ፣ ቀጥለው አቃቤ - ህጉ ከረዳቱ ችቸው ጋር በታ በታቸውን አንደያዙ ፣ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን ገደሱ ተብለው የተያዙት እስረኞች እንዲቀርቡ ታዘዙ ፣ አንድ ወንድና አንዲት ሴት ፣ አንዳንድ እጃቸውን ለዩ-በቻ የታሰሩበትን ሰንሰለት አንዳንድ ፖሊስ ይዞ እዩመራቸው ገብተው ፣ አንደነሱ በነፍስ ግዳይ የተያዙ እስረኞች በሚቆሙበት ቆሙ ። ያንጊዜ ፣ እዚያ ቤት ውስጥ ከተሰበሰበው ሕዝብ የሚበዛው ፣ የሚሳደበው ሲሳደብ ፣ የሚራገመው ሲራገም ፣ የሚገተው ጠጫውን ወደስረኞቹ እዩነቀነቀ ሲዘት ፣ ጫታውና ድብልቅልቅ ሹብር የሚነሳ አስመስሎ ስለታዩ ፣ ተጨማሪ ፖሊስ ተጠርቶ እንደ ገና አጥታ እስኪገኝ ዘለግ ያለ ጊዜ ወሰደ ። ፖሊሶቹ ከህዝብ መሀከል ሁከት ለማስነሳት እዩዛቱ ያስቸገሩትን እያዳፉ በማስወጣት ፣ ሌሎችን በማስፈራራት ከብዙ ጥረት በሁዋላ ተነስቶ የነበረው ድብልቅልቅ እዩተቀነሰ ፣ እዩተቀነሰ ሄዶ በቤቱ አጥታ ሲሰፍን ፣ ሰብሳቢው ዳኛ ፣ አቶ አንተነህ ተስፋዬ ፣ ያን ሰፊ ቤት የመላውን ህዝብ ከግራ ወደቀኝ ፣ ከቀኝ መልሰው ወደ ግራ ተመልክተው እንደሚናገሩ “እሁህ” ብለው ጉርርዋቸውን ካጠሩ በሁዋላ ፣ አይኖቻቸውን እስረኞቹ ላይ ተከሱና ዝም ብለው እነሱን ይመለከቱ ጀመር ።

“ዳኛው ምን ሆኑ ፣ አቶ አንተነህም ምን ነካቸው?” እዩተባባላ ችሎቱን የሞላው ህዝብ እስበሱ ሲንሸካሸክ ፣

“ተከሳሾች ፣ ሰማችሁን ከናባታችሁ እንድትገልጹ ፍርድ ቤቱ ይጠይቃችሁጥል” አሉ መጨረሻ ፣ እስረኞቹ ላይ ተተክለው የነበሩ አይኖቻቸውን አርገበገቡና ።

“ሰሜ ጥላሁን፣ ያባቴ ስም ፈይሳ ነው” አሉ ወንድ ።

“ሰሜ እጸገነት፣ ያባቴ ስም አሸብር ነው” አሉ ሴቲቱ ።

“በተከሰሰሽሁበት ወንጀል የሚከራከርላችሁ ጠበቃ አላችሁ ?”

“የለንም” አሉ ወንድ ።

“የለንም” አሉ ሴቲቱም፣ ወንድን ተከትለው ።

“ፍርድ ቤቱ ጠበቃ እንዲያቆምላችሁ ትሻሻላችሁ ?”

“አንሻም”

“አንሻም”

“የህግ አውቀት አላችሁ ?”

“የህግ ትምህርት የለንም፣ ነገር ግን የተከሰሰንበትን . . . ደህና አድርገን ስለቻናውቀው፣ ጠበቃ እያሰፈልገንም” ሲሉ ወንድ፣ ሴቲ ቱም ወንዱ ባሉት የሚሰማው መሆናቸውን ራሳቸውን ወደ ሳይበመ ግፋት ገለጹ ።

“ማለፊያ ነው እንግዲህ፣ ተከሳሾቹ ጠበቃ አንሻም፣ ራሳችን እንከ ራከራስን ስላሉ፣ አቃቤ ህግ ከስምን ማቅረብና ለሚያቀርቡት ክስ ‘ይረዳኛል’ የሚሉትን ማስረጃ ሁሉ ማቅረብ ይችላሉ ። ብቻ ከዚህ ጋር ሳስጠነቅቅም የምወደው፣ ለፍርድ ቤቱ ከቀረበው ጉዳይ ጋር ያል ተዛመደ ነገር እየጨመሩ የሰነ - ስራት ችግር እንዳይፈጠርብን ነው ። ከዛሬ ቀደም . . . ያልደረሰ ነገር ስላልተናገርሁ፣ ይቅርታ እንደሚያ ደርጉልኝ አምናለሁ” አሉ ሰብሳቢው ዳኛ፣ እዚያ አካባቢ ‘አቃቤ - ወንጀል’ ተብለው የተሰየሙትን አቃቤ-ህግ በጥላቻ አይን እየተመለከቱ ።

ሰብሳቢው ዳኛ ተከሳሾችን ሲጠይቁም፣ ሀዋላ “ማስጠንቀቂያ” ብለው ለላቸው የተናገሩትንም ከሙንገድ የወጣ፣ ትርፍ ነገር አቃቤ ህግ ሲሰሙ፣ ከመገረም አልፈው በጣም ነበር የደነገጡ፣ ትርፍ ነገር ብቻ አልነበረም ያስደነገጣቸው፣ እንዲያውም ከትርፍ ነገር፣ ጠቅ ላላ እነጋገራቸው፣ ይልቁንም ድምጻቸው ነበር በጣም ያስደነገጣቸው፣ ያን ድምፅ ሲሰሙ አንድ በውስጣቸው ተደብቆ የተቀመጠ ነገር፣ ያድምጽ ያስበረገገው ይመስል፣ ልክ እንደ ድርጭት ወፍ ከዚያ “ብርር ብርር” ብሎ፣ ተመንጥቆ የወጣ መስሎ ተሰማቸውና እይናቻቸውን ፈትሰው እንደ ተተከሉ እዚያው ፍዝዝ፣ ድንዝዝ ብለው ቀሩ፣ እንዲያ እንደ ሆኑ ቆይተው ጠፍተዋል፣ መደንዘዙ ትንሽ እንደ ማለፍ ሲልላ ችው፣ ያን ድምጽ ከተናጋሪው መልክ ጋር ለማዛመድ ቢሞክሩ፣ የዳ

ኞች መቅመጫ አቃብያን - ህጉ ከሚቀመጡበት ራቅ ያለ ከመሆኑም ሌላ ሁዋላው ከቃች አጭር ግንብ ሆኖ ከላይ በሙሉ መስተዋት ብቻ በመሆኑ ፣ ያ የሁዋላ ብርሃን እንደ አቃብያን - ህጉ በፊት በኩል ያሉት ፣ የዳኞችን ፊት አጥርተው እንዳያዩ ስለሚከለክላቸው ፣ ጥርጣሬ ያቸውን ለማስወገድ አይኖቻቸውን እያሻሹ ያደረጉት ሙከራ ሁሉ ሳይሳክ ቀርቶ ተስፋ ሲቆርጡ ፣ “በፍጹም ኮ . . . ሲሆን የማይችል ነው!” አሉ በእንግሊዝኛ ፣ ደምደቸውን አሰምተው ። በእንግሊዝኛ የተናገሩትን ፣ ያሰቡት እንጂ የተናገሩት አልመሰላቸውም ነበር!

“ከሰዎን ከማስረጃዎ ጋር ማቅረብ ይችላሉ አልሁኮ! አልሰሙኝም!” አሉ ሰብሳቢው ፣ አቃቤ-ህጉ ባላባቸው የተነሳውን ክርክር እያዳመጡ ዘለግ ያለ ጊዜ ዝም ብለው ስለቆዩ ። ያነለት አቃቤ-ህጉ የተናገሩትን በጽሑፍ አሰናድተው ይዘው ከዚያ ባያነቡ ፍሮ ሳይደናገሩ ቸው ፣ እንደ ልግዳቸው በቃል ብዙ መናገር አይሆንላቸውም ነበር ።

“እሺ ፣ ከቡር ፕሬዘደንት ፣ ብቻ . . . ወደ ጥናው ነገር ከጋግባቴ በፊት ለማመልከት እንዲፈቀድልኝ የምለምነው ፣ ከዛሬ ቀደም እንኩዋንስ ለፍርድ ቤቱ ከቀረበው ጉዳይ ጋር ያልተዛመደ ነገር እዩ ዉመርሁ የሰነ - ስራት ችግር እንዲፈጠር ላደርግ ፣ እኔም ራሴ ከዛሬ በፊት ከፊትም ቅርቤ የማላውቅ መሆኔን ነው ፣ ስለዚህ . . . አሁንም ለክቡር ፕሬዘደንቱ ግረጋገጥ የምፈልገው ፣ ከዛሬ ቀደም የተፈጠረ ችግር ካለ ፣ ያን ችግር የፈጠርሁት እኔ አለመሆኔንና ወደፊትም እንደ ሁልጊዜው የፍርድ ቤቱን ስነ - ስራት የማከብር መሆኔን ነው ፣” አሉ አቃቤ-ህጉ ።

“እሺ ፣ አሁን ይቀጥሉ” አሉ ሰብሳቢው ዳኛ ።

“የተከበራችሁ የከፍተኛው ፍርድ ቤት ዳኞች” አሉ አቃቤ-ህጉ ፣ እጅ እንደ መንሳት ብለው ። “ከቡራን ጌቶቼ! እዚህ ፍርድ ቤት ፣ በዩሉቱ በወንጀል ስራ እዩተከሰሱ የሚቀርቡ ሰዎችና የሚከሰሱ ባቸው ወንጀሎች እጅግ ብዙ ናቸው ። ዛሬ የምናቀርበውን የወንጀል ስራና የምናቀርባቸውን ወንጀላቸውን የመሰሉ ግን ቀርበው የሚያውቁ አይመስለኝም ። ምናልባት እኔ የማላውቃቸው ይኖሩ እንደሆን እንኩዋን እንዲያ ያሉት ወንጀሎችና ወንጀላቸውን በዚህ ፍርድ ቤት ታሪክ ውስጥ በጣም ጥቂት እንደሚሆኑ በፍጹም አልጠራጠርም ።

ሰው በመንፈስ ከመላእክት ፣ በሰጋ ከእንሰሳት ባህርያት ተካፋይ እንደ መሆኑ ፣ አገዳንድ ጊዜ እንደ እንሰሰች በጊዜያዊ ስሜት ማለት በቁጣ ፣ በቅናት ፣ በፍራትና እነሱን በመሳሰሉት ደመ ነፍሶች

ተገፋፍቶ ሰባዊ አእምሮው ስታወርና ልቡ ስጠበር ፣ ወይም የሰው ነገር ማዘንን ሰያጣ ፣ ወንጀል ይሰራል ፣ ነገር ግን አጥቂ አእምሮውና ፊራጅ ህሊናው ሳይታወኩ ፣ በፍጹም ጤና ፣ በጥጥና “እሱኔ ወንጀል ልሰራ” ብሎ ወንጀል የሚሰራ ሰው የለም ። ስለዚህ ጌቶቹ ፣ ስለዚህ ጊዜያዊ ቅጣን ፣ ቅናሹን ፣ ፍራትንና እነሱን የመሳሰሉ ሱትን የእንሰሳት ባህሪዎች መግታት አትገቡ ፣ በነሱ ተገዝተና ተገፍቶ ፣ ወንጀል የሚሰራ ሰው ከሰው ባህርያት ይልቅ የገሰሳት ባህርያት ያይሉብኑ ፣ መንፈስ ደካማ በመሆኑ የሚያዝኑለት እንጂ የሚጠሱት አይሉም ። እንዲያ ያለው ሰው በግር በመክር ታርጥ ፣ ተሻሽሎ ህብረተሰቡን ሲጠቅም ስለሚችል ፣ ቅጣቱ መመሪያና መምከሪያ መሆን አለበት ። ነገር ግን አስጠቃሚ ፣ እሰሳሰሎ ፣ እቅድ ሰርዮና የሰራውን እቅድ በዝርዝር እጥንቶ ፣ ወንጀል የሚሠራ ሰው ፣ ከሰዎች ግህበር ወጥቶ የሰይጣናት ግህበርተኛ በመሆኑ ፣ እንደ ሰያጣን የሚቆጠርና ሰይጣንንም መክሮና አስተምሮ ሰው ግድረግ ስለማይቻል ፣ ሲጠሉት እንጂ ለያዝኑለት አይገባም ።

እንግዲህ ጌቶቹ ፣ ዛሬ የተረበላችሁን ወንጀልና ወንጀሎን የሰሩትን ሰዎች በዚህ እንጻር ስንመለከታቸው ፣ ወንጀሎ በጊዜያዊ ቅጣና በደም ፍላጎት የተሰራ ሳይሆን ፣ ብዙ ጊዜ ታስቦ ፣ ተጠንቶ ፣ በቀዝቃዛ ደም የተሠራ ፣ ወንጀሉን የሰሩት ሰዎች ሰባዊ ርህራሄና የሰናፍጭ ቅንጣት ታክል ህሊና የሌላቸው ፣ ልክ እንደ ሰይጣን ወንጀል ሰርተው ፣ በሰሩት ወንጀል ደስ ከመሰኘት በቀር ወንጀል በመሰራት ሌላ አላማ የሌላቸው ሆነው እናገኛቸዋለን ። ስለዚህ ጌቶቹ ፣ ስለዚህ እንደነዚህ ያሉት ወንጀላኞች የሰይጣን እንጂ የሰው ባህሪ እንደሌላቸው የተረጋገጠ ስለሆነ ፣ በሰዎች ግህበር ውስጥ ቦታ ሊኖራቸው ፣ እንደ ሰዎች ከሰዎች ጋር ሊኖሩ ፍጹም የማይገባቸው ናቸው ።” ብለው አቃቤ - ህጉ ሲቀጥሉ ሲሉ ሰብሳቢው ዳኛ አቁጥረው ፣

“ሰላቁዋረጥሁዎ ይቅርታ ያደርጉልኝ ። ከንግግርዎ ሁለት የሚታረሙ ነገሮች ስላሉ ነው ያቁዋረጥሁዎ ። አንደኛ አስረኞች በወንጀል ተከሰሰው ቀርበዋል እንጂ ገና ተረትተው ስላልተረደባቸው ‘ወንጀላኞች’ እያሉ መጥራት ህጋዊ አለመሆኑንና ፣ ሁለተኛ ‘የሰይጣን እንጂ የሰው ባህሪ የሌላቸው መሆኑ የተረጋገጠ ስለሆነ ፣’ ያሉትም እንዲህ ያለ የተረጋገጠ ነገር ስለሌለ ፣ ይህም ህጋዊ አለመሆኑን ከሰዎ የተሻለ የሚያውቅ የለምና ፣ እንግዲህ እንዲህ ያለውን እልፊት እያረሙ

እንዲናገሩ እስጠነቅቅዎቻሉ። ይቀጥሉ።” አሉ። እቃሁ ህጉ ዳኛው ለተናገሩት ሊመልሱ ሲተከዙ ቆዩና እንደ ገና አሳባቸውን ለውጠው ንግግራቸውን ቀጠሉ።

“እኚ፣ አመለግናለሁ፣ ጌቶች፣ የወንጀል ሰራ ምን ጊዜም ቢሆን ከቃ መሆኑ የታወቀ ነው፣ ብቻ እንደምታውቁት ወንጀልም እንደ ሴላው ነገር ሁሉ ደረጃ ስላለው ደረጃው ከሚመጠንባቸው መለኪያዎች አንዱ ወንጀል የተፈጸመበት ሰው የግሀበራዊ አቅጥፍ ነው። ግለት ለራሱ ብቻ በሚኖር፣ አለመኖሩ ከራሱ አልፎ ሌላ በማይገኝ ነጠላ ሰው ላይ የተፈጸመ ወንጀልና በህብቅ፣ በውቅቅ፣ በጉልበቱ ወገኑ፣ ለገሩንና መንግስቱን ግገልገል በሚችል ሰው ላይ የተፈጸመ ወንጀል አንድ ሲሆኑ አይችሉም። ስራሱ ብቻ በሚኖር ሰው ላይ የተፈጸመ ወንጀል ምንም እንኳን ወንጀል መሆኑ ላይቀር፣ ላንድ ሰው ላይ የተፈጸመ ወንጀል ነው። በህብቅ፣ በውቅቅ፣ በጉልበቱ ወገኑ፣ ለገሩንና መንግስቱን ሊያገለግል በሚችል ሰው ላይ የተፈጸመ ወንጀል ግን፣ በብዙ ግሀበና ህዝብና በመንግስት ላይ እንደ ተፈጸመ ወንጀል ስለሚቆጠር፣ ወንጀሉን የሰሩትም የብዙ ግሀበና ህዝብና የመንግስት ጠላቶች መሆናቸው አይጠረጠርም።”

“እናገላለሁ ጌቶች፣ ይህን ጠቅላላ መሰረት ከጣልጉ፣ እስኪ በዚህ አንጻር አሁን ለፍርድ ዜቱ የተረበው ወንጀል የተፈጸመባቸውን፣ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን አቋመኝ እንያቸው። ቀኛዝማች ዳኛቸው እንዴት ያሉ ሰው ነበሩት ቀኛዝማች ዳኛቸው... ሰማቸው ሲጠራ ነፍሳቸው አትደንግጥና... ቀኛዝማች ዳኛቸው ለራሳቸው ብቻ የሚኖሩ፣ ነጠላ ሰው፣ ሞታቸው እንዳንድ ሰው ሞት የሚቆጠር ነበሩ፣ አልነበሩም፣ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ እንደ ወታደር አዛዥ ጀግና የጦር መሪ፣ እንዳገረ ገዥ ታጋዥና አዋጅ አስተዳዳሪ፣ እንደ ዳኛ አድልዎን የማያውቁና የገል ጥቅምን የኖቁ፣ በዚያ ላይ ብርቱ የጸጥታ አስከባሪና ብልህ የህዝብ መምህር፣ የህዝብ አስተማሪ ነበሩ፣ ቀኛዝማች ዳኛቸው አንድ አልነበሩም፣ ብዙ ነበሩ፣ ስለዚህ ሞታቸው እንዳንድ ሰው ሞት የሚቆጠር አደለም፣ እንደ ብዙ ታላላቅ ሰዎች ሞት የሚቆጠር ነው።”

“ቀኛዝማች ዳኛቸው የወዳጆቻቸውን ልብ በኩራት፣ የጠላቶቻቸውን ልብ በቅናት የሚጥላ፣ ረዥም ታሪክ ያላቸው፣ የታሪክ ባለጋ ሰው ነበሩ። ታሪካቸው ተጽፎ የሚያነቡበት እንጂ እንዲህ

በተወለኑ ጊዜ ቆጥ ሊኖሩት የሚችሉ አይደሉም ። ስለዚህ ባለኝ አጭር ጊዜ የማይቻለውን ራሽያም ታሪክ ለመዘርዘር መጥከር ታሪኩንም ፣ ለታሪኩንም መበደል እንዳያሳዩንብኛ አስመጥክሩን እመርጣለሁ ። ነገር ግን ፣ ስለ ቀኛዎቻችን በጠቅላላ የተናገርሁት እሙን መሆኑን ለማሰማት ያክል ብቻ አንዳንድ ዝርዝሮች ለመጥቀስ እንዲረቀድልኝ ፍርድ ቤቱን አለምናለሁ ።”

“የሙጥቸን የህይወት ታሪክ መተረክ እዚህ የቀረቡት እሴቶች ፣ ‘ረዳማችሁ-ዋል’ ተብለው ከተከሰሱበት ወንጀል ጋር ምን ዝምድና ይኖረዋል?” አሉ ሰብሳቢው ዳኛ ።

“እግጠቃለያዬ ላይ ይረዳኛል ብዬ ስለማምን ለመቀጠል እንዲረቀድልኝ ፍርድ ቤቱን አጠይቃለሁ ።” አሉ አቃቤ-ህግ ፣ ለሚታዩት ምርጫ ፣ ፈቃቸው ክርር ብሎ ።

“የሙጥቸን የህይወት ታሪክ መተረክ እግጠቃለያዎ ላይ ተከላኮች የገደሉ-ዋቸው ለመሆናቸው እንዴት አድርጎ ማስረጃ እንደሚሆን ወይም እንደሚረዳዎ እንኩጥ አላውቅም ፣ ብቻ ... እሴቱ እሺ ይቀጥሉ” አሉ ሰብሳቢው ።

“እግዚአብሔር ይስጥልኝ ፣ ክቡር ፕሬዚደንት ፣” አሉ አቃቤ-ወንጀሉ ፣ ትንሽ እጅ እንደ መንሳት ብለው ። “ቀኛዎቻችን ዳኛቸው ፍሪሳ” አሉ ቀጠሉኛ ። “ቀኛዎቻችን ዳኛቸው ፍሪሳ ፍሽሶቶች አንራቸችንን ስመውረራቸው በፊት የመኮንን ልጅ ፣ ወጣት መኮንን ቢሆኑም ፣ ተሾመው ባገረ-ገዥነት ፣ ወይም ደንብ ገብተው እንደ ደንቦች በቅሉበና በደመወዝ የሚተዳደሩ አልነበሩም ። ስለዚህ ጠላት አገራችንን ሲይዝ እንደ አገረ-ገዥ ተሾመው በገዙበት ፣ ወይም እንደ ደንቦች ቀለብ ደመወዝ በበሉበት ተገድደው ሳይሆን ፣ የጀግንነት ወይንቸውና ያገር ፍቅራቸው ስላዘዙ-ዋቸው ብቻ ፣ ጎበረታቸውን ለዩሽጦ መሳሪያና ስንቅ አሰናድተው ፣ ‘ሰው የወደደው ምን ገደደው?’ እንደሚባለው ፍቅራቸው የሰበሰበውን ፣ እጅግ ብዙ ሰራዊት አደራጅተው ፣ የመንግስቱ ጦር ያልቻለውን ሀይለኛ ጠላት ሊቋቋሙ ቆርጠው ተነሱ ። እንዴት አድርገው እንደ ተቋቋሙት ለመተረክ ጥሩ እህፊ መሆን ያስፈልጋል ። ግሩም አድርገው ተቋቋሙት ፣

“ፍሽሶቶች ኢትዮጵያ ገብተው እስከ ወጡበት ቀን ድረስ ፣ ዳኛቸው ፍሪሳን ለመውጋት የሰማይና የመሬት ጦር እያስተባበሩ የላኩ ልጅግ ብዙ ጊዜ ነው ። የጦርነቱ ግጥሚያም ያኑ ያክል ነው ። ነገር ግን

እንደ ቀን እንኩዋ ጌቶቹ ! እንደ ቀን እንኩዋ የፋሽስት ጦር የም
ቻን አረር እግሩ አልረገጠም ። ገና ጦር ሲቀርብ ፣ ቀኛዝማች ዳን በዬ
ግንዛቤ ያቆሙት የታሪክ አገር ያስጠነቅቃቸውና ፣ የምቻን ወሰን
ወጥተው አዩገጠሙ የሚያስቀፋትን አስቀርተው ፣ የሚተርፍ ቢኖር
... ብዙ እንኩዋ አይተርፍም ... ብቻ የሚተርፍ ቢኖር ፣ መሳሪያ
ውን እያስጣሉ በሱ ልንታ አዋረቱንና ውርደቱን እያሸከሙ በታት
ነው ይመልሱት ነበር ፤

“ምቻ ፣ ሀይለኛ ሞገድ በሚያወከው ወቅያኖስ ውስጥ ፣ በባ
ርኔ አስተ ስታገራ እንደ ተቀመጠች ደሴት ፣ ኢትዮጵያን እምስት
እመት ሙሉ ከሆነ አስከ ዳር ያወካት የወራሪዋ ሞገድ ሳይነካት ፣ የነ
ዳነት ሰላም እንደ ሰፈነባት ፣ የኢትዮጵያ ሰንደቅ አላማ እንደ ቀን
ኮከብር በታው ሳይነቃነት ፣ እንደ ተወሰደበሰባት ወራሪው ጠላት
ድል ሆኖ መጣ ። የባህር ሞገድ የሚነጻው ግንባታ ከደሴት አስተ ሲጋጭ
ወደ ሁዋላ እየተበታተነ ፣ ደብዛው ጠፍቶ እንደሚቀር ፣ የፋሽ
ስት ሞገድ እያከታተለ ይሰደው የነበረውን የጦር ግንባታ ፣ አስቀ
ዳኛ እዩገጠው ወደ ሁዋላ እንዲበታተንና ደብዛው ጠፍቶ እንዲቀር ያደ
ርገው ነበር ፤ ጌቶቹ ፣ ከረዥሙ ባጭሩ ፣ ቀኛዝማች ዳን እንደ ጦር
ሙሪ እንዲህ ያሉ ነበሩ ። አገረ ገዥው ዳኛቸውስ ፤ እንዲት ያሉ ኖረ
ዋል ፤

“አገረ ገዥው ዳኛቸው ፣ አሳባቸውን ጉልበታቸውን ፣ ጊዜያቸውንና
ሀብታቸውን ሳይቆጥቡ ፣ ለህዝብ አገልግሎት የሰጡ ፣ ስልጣንን
ለህዝብ አገልግሎት ካልሆኑ ለራሳቸው ድሎት የማይፈልጉ ለመሆን
ናቸው ፣ ሁለት የተማሩ ወጣቶች ባለና ሚስት በገንዘባቸው ካዲስ
አበባ ቀጥረው ወስደው በትምርት ፣ በጤና አጠባበቅና በጠቅላላው
የኑሮ ግሻሻል ፣ በግዛታቸው በየኪ ይሰራ የነበረው ግሩም ስራ
በኔ አፍ ከሚነገር ፣ ከሁለት አመት በፊት ባዲስ ዘመን ጋዜጣ ከተጻ
ፈው እንደ ከፍል እንዳነብ ይፈቀድልኝ ።”

ዳኛች እስበሳቸው ተያይተው መፍቀዳቸውን ራሳቸውን ወያ ላይ
በመግፋት ሲገልጹላቸው ንባባቸውን ቀጠሉ ።

“የኪ እንዳንዳንድ የዳር አገር ሀብታም ክፍሎች ፣ ሀብትና ሀዘ
ብዋ ገንባንን አብረው እዩኖሩ ሳይገናኙ ፣ ሀብትዋ የሚጠቀምበት
ባለማገኘቱ ፣ ሀዘብዋ ስርቶ መጠቀም ባለማወቁ ፣ ሁለቱም ለዩብቻ
እንዲሁ ባክነው የሚጠቀሙት አገር ነበረች ፤ ሀዘብዋ ከራብ ከገምና
ከሸሽታ ነጻ ወጥቶ ፣ ግንባብና ሙዶ ፣ ለማርኛ ሙናገር እንኩዋ

ትሎ፣ እንዲያው በጠገን ላይ ለሚገኙትና በሌላ ልዩ ልዩ ስራ ከሌላ
 ከፍላጎት ወይም እየሄዱ እንደሚያውቀው ሰዎች፣ ኑሮውን እሻ
 ስሎ መኖር ለሱ ያልተፈቀደ፣ እንደ ፈጣሪ ምስጢር ያልተፈቀደላ
 ቸው ሊደርሱበት የማይችሉ መሆኑን እምና፣ ራሱን፣ ጥሙን፣ በሽ
 ታውን፣ ድንቁርናውንና እነዚህ የሚያስከትሉትን ክፉ ነገሮች ሁሉ
 ከፈጣሪ እንደ ታዘዘበት ክፉ ቅራኝ ተቀብሎ የሚኖርባት አገር ነበ
 ረች፣ አሁን ግን ይህ ሁሉ ያለፈ ታሪክ ሆነ፣ ከሶስት አመት ወዲህ
 ጥላሁን ሰፊና ሰፊያ ሙሉን የሚባሉ ወጣቶች ባልኖሩ ሚስት፣ ካዲስ
 እባባ ትምህርታቸውን አቁዋርጠው፣ ባዶ እጃቸውን ወደቢያ ሂደው፣
 የሀዋርያነት ስራቸውን ከጀመሩ ወዲህ የኪ ሌላ አገር፣ በመኖሪያት
 አገር ሆነች፣ ዛሬ በየኪ አመት ሙሉ የጉጥር እሸት የሚይዩላ፣ ከቀ
 ለቡ አስተርፎ ወደ ገንዘብ የሚያቀናው እህል በተተራው የማይሞላ
 ሰው ስለማይገኝ፣ ራሱ ድል ሆኖ ከየኪ ሸሽ፣ እንደ ቀይ ሳንቲም ላይ
 ወጣ፣ እዚያው ካገሩ ሞገዝ በተፈለፈሉ ገንዘብ ክፍት ተራራ እየተጠ
 መጠመ፣ ገደል እየተሻገረ እየመጣ፣ በዩመንደሩ የሚፈሰሰው ውሀ
 ለመጠጥና ለንጽህና ከሚያስፈልገው ተርፎ ለመስኖ ስለሚበቃ የውሀ
 ችግር ተረሳ፣ ይህን የጥላሁንንና የሰፊያን ዘዴ፣ ይህን ውሀ ክፍት
 ተራራ እየዘረ፣ ገደል እየተሻገረ በዩመንደሩ የሚፈሰሰበትን ዘዴ
 የዘመኑ መሀንዲሶች ሳያዩ “ሰርታችሁ አገሱ” ወይም “ግምት
 አቅርቡ” ቢባሉ ብዙ ሚሊዮን እንደሚጠይቁ አይጠረጠርም፣ ዛሬ
 በየኪና ባካባቢው ግንባብና መጻፍ፣ ያራቱን መደቦች ስሌት የማያ
 ወቅ ፈልጎ ማግኘት በጣም ያስቸግራል፣ አሁን በየኪ የቡናና የሀል
 ወፍጮች፣ የሸክላ መጥበሻና የዳቦ መጋገሪያዎች በብዙ በታዎች
 ተቋቋመው ስለሚታዩ፣ ሕዝቡ ከርሻ ወደ ፋብሪካ፣ ከድህነት ወደ
 ብልጽግና በመሸጋገር ላይ ነው ማለት ይቻላል፣ ይህ ሁሉ በሶስት
 አመት፣ ከሁሉም ደስ የሚያሰኘው ሰፊያና ጥላሁን የጀመሩት የልማ
 ትና የእድገት ስራ፣ ያገሩን ሀብት፣ ያገሩን እውቀትና ጉልበት አስተ
 ባብረው፣ በዚያ ላይ የተመሰረተ ስለሆነ፣ ወደፊት እየብረታ እንጂ
 እየደከመ የማይሄድ ለመሆኑ ይህ የታመነ ዋስትና መሆኑ ነው።

“ሰው የሚያምንበት ግብ፣ ወደግቡ ለመድረስ ጽኑ ፍላጎትና
 የሚፈልገውን ለማድረግ ቆራጥነት ካሉት፣ ሊያሸንፈው የማይችል
 ችግር እንደሌለ ጥላሁንና ሰፊያ በየኪ የሰሩት ታምር ጥሩ አስረጂ
 ነው፣ መቁረጥ ገንዘብ፣ መቁረጥ ሀይል፣ መቁረጥ እውቀት፣ መቁ
 ረጥ ሁሉ መሆኑን ጥላሁንና ሰፊያ መንግስትን እንደ ቀይ ሳንቲም
 ሳይሰወጡ፣ እነሱ እንደ ቀይ ሳንቲም ሳይዙ ወገኖቻቸውን ለመር

ዳት ዳት ጭነታቸውንና የፈለጉትን ለመፈጸም ቆራጥነታቸውን ብዙ ይዘው ኔደው ፡ በየኪ የሰሩት ግሩም ስራ ምሳሌያቸውን ማከተል ለሚገቡ ሁሉ ጥሩ መሪ ነው ።” ብለው ስለሁለቱ ባልና ሚሽን ስራ በጋ ዜግ የተጻፈውን አንብበው ሲጨርሱ ፡ አቃቤ ህግ ጋዜጣውን አስቀ መጡና ፡ ጌቶቹ አሉ ከሰሜን ጋር ። “ ጌቶቹ ፤ እንዲህ ያለ አገረ ገዥ ራሱ የሚሰራው አልበቃው ብሎ አጥቶችን በገንዘቡ እዩቅጠረ ፤ የሚገዛውን አገር ህዝብ የሚረዳ አገረ ገዥ ማን አይቶ ያውቃል ፤ እኔ አይቹ አላውቅም ፤ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ፤ የሚያስተዳድሩትን ህዝብ ከደህነት ፤ ከደዌና ከደንቅርና ነጻ እንዲሆን ፤ መንግስትን እንድትቀይሩ ሳንረገጥ ሳያስወጡ ፤ በገንዘባቸው እንዲህ ያሉትን ፈቃድና ችሎታ ያላቸው አዋቆች እዩቅጠሩ ፤ አሁን የሰማችሁትን ታምር የሚሰሩ አገረ ገዥ ነበሩ ፤ የሚያስተዳድሩትን ህዝብ እንዲረዳላቸው በገንዘባቸው እዩቅጠሩ የወሰዷቸው ልዩ ልዩ እውቀት ያላቸው ሰዎች እኔህ ሁለቱ ብቻ አልነበሩም ፤ ብዙ ነበሩ ፤

“እንዲያው በጠቅላላ ጌቶቹ ፤ መዋቹ ምን አይነት ሰው እንደ ነበሩ ለማጠቃለል ፤ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ እንደ ወታደር አለቃ ለወታደር አለቆች ፤ እንደ አገረ ገዥ ላገረ ገዥዎች ፤ እንደ ዳኛና እንደ ጭጥታ ጠባቂ ለዳኞችና ለጸጥታ ጠባቂዎች ጥሩ አርአያ ፤ ጥሩ ምሳሌ የሚሆኑ ነበሩ ፤ ስለዚህ ፤ ሞታቸው ላገራቸው ፤ ለመንግስታቸው ለወገናቸው ብርቱ በደል ስለሆነና በላቸው ላይ የተፈጸመው ወንጀል ባገር ፤ በመንግስትና በወገን ላይ እንደ ተፈጸመ ስለሚቆጠር ፤ ወንጀሉን የሰሩት ሰዎች እውቀው ፤ አሰበው በበደሉትና በሳዱት ማህበር ውስጥ በምንም ሁኔታ ቦታ ሊገኙባቸው የሚገባቸው አይሉም ፤

“ጌቶቹ ፤ ይህን አስቃቂ ወንጀል በኒህ ብሩክ ፤ ቅዱስ ሰው ላይ የፈጸሙት ተከላኞች ፤ ጥላሁን ፈይሳና እጽገነት አሸብር ለመሆናቸው ፤

1ኛ. ቀኛዝማች ዳኛን ለመግደል ብቻ አምስት አመት ሸፍቶ መናፍን አገር የሚያውቅለትን ጥላሁን ፈይሳን ፤ ለመሸፈቱ ምክናያት የሆኑት ፤ የቀኛዝማች ዳኛ ሚስት እጽገነት አሸብር ፤ በሌሊት ቅጠሮ ጠቅሰው ፤ የቤት ሰው ብቻ የሚያውቀውን የጎዋሮ በር ከውስጥ ከፍተው አሰገብተው ፤ ባላቸውን እገዛ ቤታቸው ውስጥ በገዛ ሽጉጣቸው ተባብረው ከገደሉዋቸው በሁዋላ ፤ አብረው ሲሸሹ በወጡበት የጎዋሮ በር የተገኘው የእጽገነት ኩታና ይህኑ ፋራ ተከትለው ፖሊሶች ሲፈልጉ ፤ ሁለቱ ነፍሰ ገዳዮች ባንድ ላይ ፤ ጫካ ውስጥ ተሸከሩ ፤ መገንታቸው ይመስከራል ።

2ኛ. ቀኛዝማች ዳኛ እቤታቸው ውስጥ በጥይት ተደብደበው በወደቀበት ፣ ነፍሳቸው ሳታልፍ ፖሊሶች ደርሰው ሲጠይቁዋቸው ፣ “ግዳዩ ጥላሁን ፈይሳ ነው” ብለው የነጋዘዜ ቃላቸውን ሰጥተዋል ።

3ኛ. ቀኛዝማች ዳኛን ፣ ጥላሁንና እጽገነት በገዛ ሽጉጣቸው ደብደበው መግደላቸውን አስራ ሁለት ያዶን ምስክሮች መስክረውባቸዋል ።

4ኛ. ከሁሉም የበለጠ አጠቃላይ ምስክር ፣ ጥላሁን ፈይሳና እጽገነት አሸብር ራሳቸው ፣ በፖሊሶች ምርመራ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን መግደላቸውን አምነው ፣ በፈቃዳቸው በሰባት ምስክሮች ፊት ቀርበው መፈረማቸው ነው ።

“ሰለዚህ ጌቶቼ ፣ ጥላሁን ፈይሳና እጽገነት አሸብር ፣ በድንገት ፣ በደም ፍላጎት ፣ ወይም በጥልቀኛነት ሳይሆን ፣ አሰበው ፣ በቀዝቃዛ ደም እቅድ ሰርተውና የሰሩትን እቅድ በዝርዝር አጥንተው ፣ የሰሩት ወንጀል ፣ ወንጀሉ ከተሰራባቸው ሰው አልፎ አገርን ፣ መንግስትንና በጠቅላላው ህዝብን ፣ ወይም ማህበርን የሚጎዳ መሆኑ ፣ የሚያጠያይቅ አደለም ። ሰለዚህ ፣ የማህበሩን ደህንነት ለመጠበቅ እንደገና ያሉትን አስጊ ወንጀላኞች ከውክሉ አርፎ ማጥፋት አስፈላጊ ስለሆነ ፣ በከፍተኛው ቅጣት ፣ በሞት እንዲቀጡ ፍርድ ቤቱን አጠይቃለሁ” ብለው ሲወርሱ ፣ እዚያ የተሰበሰበው ህዝብ ፣ ወንጀሉ የተፈጸመባቸው ሰው ምን ያክል ታላቅ ሰው እንደ ነበሩ ፣ ወንጀሉን የሰሩት ሰዎች እንዴት ያሉ ፣ በሰው አምሳል ተሸሽገው የመጡ ክፉ ሰይጣኖች እንደ ሆኑና ያቃቤ ህጉ ክስ አመሰራረት ከቀረቡት ማስረጃዎች ጋር የማያነቃነቅ ፣ ብርቱ ስለ መሆናቸው ፣ አስበሱ ፣ ቀስ ብሎ ሲተኝ ሹክሹክታውና ህምህምታው ዝም አስኪል ዘልግ ያል ጊዜ ቆዩ ።

“አቶ ጥላሁን ፈይሳ” ሲሉ ሰብሳቢው ዳኛ ደምጸቸውን ከፍ አድርገው ፣ ዝምታው ፣ ጸጥታው ፍጹም ሆነ ። “አቶ ጥላሁን ፈይሳ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን ፣ ግብረ አበርም ከተባሉት ፣ ከወይዘሮ እጽገነት አሸብር ጋር ተባብራችሁ ለመግደላችሁ አቃቤ-ህጉ እንደኛ ፣ ሁለተኛ ፣ ሶስተኛና አራተኛ ብለው የዘረዘሩዋቸውን ምስክሮችና በነሱ መሰረት ፣ በሞት ፍርድ እንድትቀጡ መጠየቃቸውን ሰምተዋል ። ሰለዚህ የሚመልሱትና መልሰዎን የሚደግፉበት መከላከያ አለዎት”

“የለኝም” አሉ እስረኛው ፣ በፍጹም ጸጥታ ።

“ወይዘሮ እጽገነት አሸብር ፣ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን ፣ ግብረ አበርም ከተባሉት ካቶ ጥላሁን ፈይሳ ጋር ተባብራችሁ ለመግደል

ችሁ አቃቤ - ሀጉ እንደኛ ፣ ሁለተኛ ፣ ሶስተኛና አራተኛ ብለው የዘ
ረዘሩዋቸውን ምስክሮችና በነሱ መሰረት ፣ በሞት ፍርድ እንድትቀጡ
መጠይቃቸውን ለምትቀሩ ፣ ለዚህ የሚመልሱትና መልሰዎን የሚደ
ገፉበት መከላከያ አለዎ ?”

“የለኝም” አሉ ሲትዋም ፣ እንደ ወንዱ በፍጹም ጸጥታ ።

“እቶ ጥላሁን ፣ አቃቤ - ሀጉ ከዘረዘሩዋቸው ምስክሮች ሁሉ አይ
ነተኛ ፣ አጠቃላይ ምስክር አደርገው የቆጠሩባችሁ ፣ ቀኛዝማች ዳኛ
ቸው ፍሪሳን መግደላችሁን ፣ ራሳችሁ አምናችሁ በሰባት ምስክሮች
ፊት ሳትገደዱ ፣ በፈቃዳችሁ መፈረማችሁን ነው ። ለዚህ ሁሉት ጥያ
ቄዎች እጠይቃችሁኋል ።

1ኛ. ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ የተባሉትን ሰው መግደላችሁን
አምናችሁ በሰባት ምስክሮች ፊት ፣ ሳትገደዱ ፣ በፈቃዳችሁ ፈርማ
ችሁኋል ?

2ኛ. ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን ፣ እውነት ግብረ - አበርዎ
ከተባሉት ፣ ከወይዘሮ እጸገነት አሸብር ጋር ተባብራችሁ ገደላችሁዋ
ቸዋል ?” አሉ ዳኛው ።

“ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን መግደላችንን በሰባት ምስክሮች
ፊት አምንን ፈርመናል ። ቀኛዝማች ዳኛቸውን ገደለናችኋል” አሉ
አስረኛው ።

“እንዴት ?” አሉ ዳኛው ፣ የመገረም ፊት አላይተው ።

“ህ ፣ አቃቤ - ሀጉ እንዳሉት እገዛ ቤታቸው ውስጥ ፣ በገዛ ሽጉ
ጣቸው !” አሉ ፣ አስረኛው ፈቃቸው ምራት የሚታይበት ቢሆንም
ያሻመር ፈገገታ ፈገግ ለማለት እዩዋከሩ ።

“በሙን ምክናያት ?”

“ቀኛዝማች ዳኛ ፣ ላገራቸው ፣ ለመንግስታቸው ፣ ለህዝባቸው
መልካም ሰሪ መሆናቸውን አይተን . . . አቃቤ - ሀጉ እንዳሉት ፣
በሰው ሠልክ የተሰራን ሰይጣኖች በመሆናችን ፣ መልካም ሰራና መል
ካም ሰሪ ስለማንወድ ። ወዲያውም አገራችንን ፣ መንግስታችንንና
ህዝባችንን ለመጉዳት ስንል ገደልናቸው ! አዎ ፣ ሰይጣኖች ስለሆነ
እኒያን ቡሩክ ፣ እኒያን ቅዱስ ሰው ገደልናቸው !” አሉ አስረኛው ፣
ከምራት ብዛት የተነሳ ፈቃቸው ከምትርትር ብሎ ። ሰብሳቢው ዳኛ
የሰረኛውን ብስጭት ሲያዩ እንደ ማህን አሉና አንገታቸውን ሲደፉ ፣

“አቶ ጥላሁን ፣ ትግሉን ለሕብድ ፣ ለቀልል ፣ ወይም ጨርሶ ለነሳ የሚችለው በምትሰጡት መልስና መልሳችሁን በምትያግፉበት ግብርን መሆኑን ማስጠንቀቅ የዚህ ፍርድ ቤት ተግባር ስለሆነ ፣ በሰ ጭቅምን ትተው ለሚጠይቁት ጥያቄ አያሰቡ ፣ በርጋታ እንዲመልሱ እናስጠነቅቅዎታለን” አሉ የቀኙ ዳኛ ።

“ምን እንድል ነው የሚረዱት ፣ የሚረዱትን ይንገሩኝና ልበል ልዎ ፣”

“እኔ የምረዳገውን ፣ ወይም እስከ የሚረዱትን ይንገሩ አልተ ባለምኮ ፣ ፍርድ ቤቱ የሚረዳገው እውነቱን እንዲናገሩ ነው ፣ አሉ አሁንም የቀኙ ዳኛ ።

“እውነቱን ተናገርሁኝ ፣ መቸሰ እውነት ማለት ብዙ ሰው ተሰ ጭምቶ እውነት ነው የሚለው አይደለ ፣ ሱላ እውነት የለምኮ ፣ እሱን ተናገርሁ ፣”

“ብዙ ሰው ስላላችሁ ነው እንጂ . . . እናንተ ቀኛዝማኛ ዳኛን መገደላችሁን አታምኑም ማለት ነው ፣” አሉ ሰብሳቢው ዳኛ ፣ እን ገታቸውን ያፍተው ፣ ዝም ብለው ከቆዩ በሁዋላ ፣ እንደገና ወደ ጥያ ቄያቸው ትመልሱ ።

“የኛ አለማመን ፣ የኛ ገጹዎች ነን ማለት ፣ የኛ ገጹዎች መሆንሰ በሆን ፣ ሌሎች ሰዎች ክልመሰከሩልን ምን ጥጋ አለው ፣ እኔና ባለቤቱ ‘ነፍሰ-ገዳዮች ናችሁ’ ተብለን ፣ ተያዘን ስንታሰር ፣ ቀኛዝማኛ ዳኛን እንከብርን እኛ ልንገላቸው ሲገደሉ እዚያ ላለ መኖራችን አስመስክረን ነበር ። ነገር ግን ያስመሰክርናቸው ምስክ ሬችና ያቀረብናቸው ማስረጃዎች ሁሉ አሁን በቦታቸው የሉም ፣ ሁሉም ተሰቅመው ጠፍተዋል ፣ እዚያ በሁዋላ ነፍሰ-ገዳዮች ላለመ ሆናችን የነበረን ጽኑ እምነት ፣ የነበረን እርግጠኛነት ከራሳችን መጥጥ ብሎ ወጥቶ ፣ በዚያ ረገድ ነፍሰ-ገዳዮች መሆናችንን እስክ ናምን ድረስ ተሰቃዩን ፣ እዚያ በሁዋላ ከፖሊሱ አሰቃ ፣ ከተራው ፖሊሱ ፣ ከዳኛው ፣ ከተላላኪው ፣ ከሰረኛውና በምንኖርበት እስር ቤት አካባቢ ካለው ሁሉ ፣ ጆሮዎችን የሚሰማው እኛ የቀኛዝማኛ ዳኛ ገዳዮች መሆናችንን ስለሆነ ፣ ነፍሰ ገዳዮች መሆናችንን ከመስማ ትና እዩተቀጣን ከመማር ብዛት አውቶን አመንን ፣ ባለቤቱና እኔ “እውነት” ነው ያለነው እውነት መስሎን ፣ “አንላቀቅም” ብለን ብዙ ጊዜ ከተሰቃዩን በሁዋላ ፣ እውነቱ ብዙ ሰዎች እውነት ነው የሚሉት ብቻ መሆኑን ተምረን ስለ ተረዳን እሱን አምነን ለጊዜው ሰላም ፣ እረፍት

እነዚህን ደስ ብሎናል ፤ ይልቁንም ይህ ጊዜያዊ ሰላምና ጊዜያዊ እረፍት ወደ ዘላለማዊ ሰላምና ዘላለማዊ እረፍት ለመተላለፍ የመጀመሪያው እርምጃችን መሆኑን በማወቃችን ፣ እዚያ በቶሎ የምንደርስበትን ጊዜ በብርቱ ናፍቆት ነው የምንጠበቀው ። ስለዚህ አሁን ፍርድ ቤቱን የምንለምነው ፣ እኔና ባለቤቱ የቀኛዝማች ዳኘ ገዳዮች መሆናችንን የተቆጠረው ብቻ ሳይሆን ፣ ያልተቆጠረውም ሁሉ ከተቆጠረው የሰማውን እዩተቀበሉ አምኖ ፣ አብሮ መስካሪ ስለ ሆነና ፣ እኛም ራሳችን መግደላችንን ተምረን ፣ አውቀን ፣ አምነን በሰባት ምስክሮች ፊት ስለ ፈረምን ፣ እንደገና ምርመራ የሚገባው ነገር ቀርቶ አቃቤ-ህጉ እንደ ጠቆቆት የሞት ፍርድ እንዲፈረድብንና ሁሉም እንዲያልቅ ፣ እንደፍርድ ነው ፣ ጌቶቻችን ፣ የኛ ሁኔታ አሁን ባለበት እስካሁን ድረስ ፣ አሁን ባለበት እንዳለ ሆኖ ፣ ከሞት ሊያድነን የሚችል ምድራዊ ኃይል እንደሌለ እናውቃለን ። ምርመራ ከሚባለው ስቃይ ግን እናንተ ለታደነን ትችላላችሁ ። ስለዚህ ሞቱ ላይቀር እባካችሁ ስቃይ ማበዛቱ እንዲቀር ፣ ስቃይ እንዲበቃን ፣ አቃቤ-ህጉ በጠቆቆት መሰረት እንደትጠራሱልን እንሰምናለን ፤”

እስረኛው በራሳቸውና በሚሽታቸው የሞት ፍርድ እንዲፈረዱባቸው ዳኞቻችን ሲማጡት ፣ በስር ቤት በነበሩበት ጊዜ ከሞት በከፋ ስቃይ ውስጥ እንደ ነበሩ ተመልካኞቹ ህዝብ ከንግግራቸው ስለ ተረዳ ፣ ባልና ሚዥቱ መጀመሪያ ሲገቡ በነበረው የጥላቻ ሰሜን ፈንታ ፣ የሚበዛው እንዳይሆን እዚያ ከሚሰማው “ወይታ” “አይታና” የከንፈር መምጣት መብዛት ይታወቅ ነበር ።

“አቶ ጥላሁን ፣ እሱ ስብሰቢው ዳኛ ፣ ጫጫታው ዝም እንዲል ጭምር ደምዳኝውን ከፍ አድርገው ። “አቶ ጥላሁን ፣ እስቲ ሳይመረፍ ረገ ብለው ይሰሙኝ ። ፍርድ የውነት እንጂ የሙሞችም ፣ የገዳይም ወገን አደለም ፤ ፍርድ አውነትን መሰረት አድርጎ የማህበሩን ሰላማዊ ኑሮ የሚያናውዱትን በደለኞች ለመቆጣት እንጂ የተገዳዩን ነፍስ ለማስከስ ፣ ወይም ለመበቀል የሚሰጥ አደለም ፤ እንዲሁም መኖር የሰለቸው ፣ ወይም እስከ እንደሚሉት ፣ ስቃይ ያስመረረው መሞት ፈልጎ ፣ ነፍስ ሳይገደል “ገድያለሁ” ቢል ፣ እሱን ለማሳረፍ ወይም መኖር የጣመው ፣ ነፍስ ገድሎ ከሞት ለማምለጥ “አልገደልሁም” ቢል ፣ ደስታው ባጭር እንዲቆረጥበት እሱን ለማዳን የሚሰጥ አደለም ፤ ፍርድ የውነት ወገን ፣ የውነት መሳሪያ ፣ የውነት መበቀያ ስለሆነ ፣ ይህ ፍርድ ቤት ፍርድ ከሙስጠቱ በፊት የሚሰጠው

ፍርድ በውነት ላይ የተመሰረተ ፣ እውነትን የሚያገለግል መሆኑን ለማረጋገጥ መጣጣርና ከምስክር በውጭ እንክ-ዋ ፣ ትንሽ ያልተጣራ ነገር ያለ ከመሰለው ፣ ያ ያልተጣራ ነገር ተለቅሞ ተከልቶ ፣ ንጹህ እውነት ብቻ እስኪቀር ፣ የተቻለውን ያክል መድከም እይነተኛ ተግባሩ ነው ። እውነትና ትክክለኛነት ለማናገጥም ነገር መሰረት እንዲሆኑ ከፈጣሪ ለፍጥረቱ ሁሉ የተሰጠ ህጎች ናቸው ። በውነትና ትክክል በሆነ መሰረት ላይ ያልተመሰረተ ሁሉ ጸንቶ ሊኖር የማይችል ፣ ወዳቅ መሆኑም እንዲሁ የፍጥረት ህግ ነው ። በውነትና ትክክል በሆነ መሰረት ላይ ያልተመሰረተን ሁሉ በምኑም በምኑ እዩ ጠጋገኑ ፣ እዩ ደጋገፍ ግጭት ይቻላል ፣ ጸንቶ እንዲኖር ለማድረግ ግን ምንም ቢሆን አይቻልም ። ስለዚህ ግህበራችን ጸንቶ እንዲኖር መሰረት የሆነው እውነት መጠበቅ ስላለበት ፣ ይህ ፍርድ በት “ሊገልጹት ያልፈለጉት እውነት ይኖራል” ብሎ ከጠረጠረ ፣ እንዲያ ያለውን ጥርጣራ የሚያስወግድበት በቂ ምክናያት አለኪያገኝ ድረስ ምርመራው እንዲተገልጽ ለማድረግ ይገደዳል ። የምርመራው ጊዜ ሲያጥር የሚችል ያልተገለጸ እውነት ቢኖር ከማስረጃ ጋር ለጥርድ ቤቱ ሰቅርብ ብቻ ነው ። ስለዚህ አቶ ጥላሁን ፣ ይህ ፍርድ ቤት ያለውቀው ፣ አቃቤ-ህጉ ካቀረቡባቸው ግስረጃዎች ውስጥም የሌለ ፣ ለፍርድ ቤቱ ፍርድ አሰጣጥ የሚያገለግል ፣ እንዳገድ ነገር መኖሩ ትንሽ ቀደም ብለው ከተናገሩት መሀከል አልፎ አልፎ በሰማታይ ፣ እንዲያ እንዲያ ያለውን ሁሉ እንዲገልጹልን እንጠይቃለን ።”

“ጌታየ” ከሉ አስረኛው ፣ መጀመሪያ ረጋ ብለው ፣ ህዋላ ከሞቅቃ ጋር ለመናገር ሲጀምሩ ። “ጌታየ ፣ እኔ የሸሸግሁት እውነት ለገልጸው ያልፈለግሁት እውነት የሰም ። ለመሆኑ ምስክር ልናከውስ ክርበትና ግስረጃ ልናቀርብበት የማንችል ነገር እውነት ነው ብለን ብንናገር ፣ ዞረን ዞረን ወደ ምስክርና ወደ ግስረጃ መመለሳችን ካልቀረ እንደገና ወደ ምርመራ መመለሱ የፍርድ ቤቱን ጊዜ በከንቱ ከማጥፋትና የኛን ስቃይ ከማብዛት በቀር ምን ዋጋ አለው? እስቲ እንደገና ወደ ህዋላ ተመልሰን ቀኛዝማች ዳኘን አልገደልናቸውም ብለን ፣ ባለቤቲና እኔ ምለን ፣ ተገዝተን ብንናገር ያለበቂ ምስክር ፣ ያለበቂ ግስረጃ ትቀበሉናላችሁ? እትቀበሉንም? ፣ መቸም ምስክርዎችንና ግስረጃዎችን ሁሉ በጥንቃቄ እየተለቀሙ እንዲጠፉ መደረጋቸውን ተናግራለሁ ። ታዲያ እንዲህ እኛ ሁለታችን ብቻ ቀኛዝማች ዳኘን አልገደልንም ብለን አሰር ጊዜ ብንምል ፣ ብንገዛት ምን ያደርጋል? ጌታየ ፣ የሁለት ሰው እውነት ~~ግን~~ አለት ራት አሉት ነውኩ!

እውነት ጊዳ፣ እውነት አሰት፣ ቢሆን፣ ብዙ ሰው ተሰጥቶ የሚናገሩ ረውደኞች ነው። ብዙ ሰው ተሰጥቶ 'ነው' ካለ፣ ሰይጣን መልክ፣ ርኩሴ ቅዱስ ይሆናል። ለዚህ የቀኝኝነት ዳኝ ታሪክ ጥሩ ግስረኛ ነው። ጊዳ፣ ቀኝኝነት ዳኝ አቃቤ-ህጉ እንዲያ ባለ ጥሩ ቀለም አሰጧቸው። ሰለው ሰፍርድ ቤቱ እንዳላዩት ያሉ ሰው አልነበሩም። ያ፣ ስለል ጭራሽ አላቸውን የግይመክል ነው። ብቻ የዘረፉ ግሀበ ርተኞቻቸውን እንሱ ያሳሳቱቸው ሰዎች ሳንድ ሳይ ሆነው መልካኞች ነው። ስራቸውንና አመላቸውን ሰውነታቸው ሌላ ሊያደርገዋቸው ስለ ፈለጉ ሌላ ሆኑ። የውነተኛው ቀኝኝነት ዳኝ ግን፣ በውሸት ተሰጥቶ ያልተሰጠው፣ በጊጠኛ መሸፈኛ ያላገጠው፣ ተባው ቀኝኝነት ዳኝ፣ ተመሳሳይ የሌላቸው ሹውሳ፣ ህዝብ ከመዘረፍ በተር ለሰተ ጻደርና ሳኝነት ምን መሆናቸውን የግያውቁ፣ እጅግ ከፋ፣ ከከፋ ሁሉ የከፋ ሰው ነበሩ። " ብለው ይህን ያሉበትን ምክናያት ሊዘረዝሩ ሲሉ።

"ወንጀለኛው ህተጠቆቀው ወጥተው መናገር ስለ ጀመረ እንዲታገድ እጠይቃለሁ " አሉ አቃቤ-ህጉ አቋጥረዋቸው።

"ተከላኮቻችን ምንም እንኳን ወንጀል ሰርታችሁኋል ተብለው ቢከሰቱ፣ በተከሰሱበት ወንጀል በፍርድ ቤት ፈት ተመሰክሮባቸውና ጭቆ ተጣርተው እስኪፈረዱባቸው ድረስ እነሱን 'ወንጀለኞች' እያሉ መጥፈት ህጋዊ አለመሆኑን ምሁሩ አቃቤ-ህግ ደህና አድርገው የሚያውቁት ከመሆንም በላይ፣ ከሁሉ ቀደም ተከላኮችን በዚህ ስም እንዳይጠሩባቸው ግስጠንቅቂያ ሰጥቻለን። እንደ ጥሩ ህጋዊ ያልሆነ ቃል ስለ ደገመና የተሰጠዎን ግስጠንቅቂያ ገል ሰላሉ፣ አምስት መቶ ብር ተቀጥተዋል !" አሉ ስብሰባዊው ዳኛ፣ አቃቤ-ህጉን በቁጣ አይን እጭተመለከቱ። ከዚህ ወደ እስረኛው ዘመር ብለው፣ "ይቀጥሉ" ሲሉ እስረኛው ትንሽ እጅ እንደ መንሳት ብለው፣ ቀኝኝነት ዳኝ አቃቤ ህጉ አለመሰለው እንዳቀረቡባቸው አለመሆናቸውን በዝርዝር ለግሳዩት ጀመሩ።

"ቀኝኝነት ዳኝ የወጣትነት ዘመናቸውን ሁሉ፣ ጠላት ኢትዮጵያን እስከ ወረረበት ጊዜ ድረስ፣ በወንበዴነት ጫካ ውስጥ የረወጠ ጠላት ኢትዮጵያን ሲይዝ፣ አቃቤ-ህጉ እንዳሉት፣ " የጀግንነት ወኔ ያቸውና የጋለ ያዠር ፍቅራቸው አዝዘዋቸው " ሳይሆን የወንበዴነት አመላቸውን መለወጥ አቅዳቸው በዚህ ሰለ ቆጠሉ፣ ወንበዴ በመባል ፈንታ አርበኛ ተብለው በሁኖላ፣ ወላት ሲለቅ ሽልግት፣ የግላረገ

ለምን አገር ግዛት ስንት ሰው ነበሩ ። የኪን ተሾመው አሰራ ስምንት
 ለውጥ ሲገዙ አስረው አድደደደቱ ፣ አያላቃዩ አገር አስለቅቆው ካሰደ
 አያቸው እጅግ ሰው ሰዎች ሌላ ፣ አሰራ ሰዎች ሰዓጣውያን ሰዎች
 ገደሰው ራሳቸው የመተበር ማረፊያ እንኩዋ እንዳያገኙ ፣ ጫ ተገሉ
 አውራ ከገደቡሳው ያደረጉ ሰው ነበሩ ፣ እንዲሁም እርሱ አያሰት
 ሰዎች አስደብደቡዎ ፣ አካላት ስንኩሎች አድርገው ማስግረቻቸውን
 አገር ያውቃል ፣ የተሰነከሉት ሰዎችም አሉ ። ቀኛዝማች ዳኛ በሚ
 ዝቀት አገር የሚገኙትን ባሉ-ሰው ርስት ባላባቶች ሁሉ ሰግዶ ‘ውሉ
 ሌኝ’ እያሉ ርስቶን መርሰው አደህነት ላይ ያልጣሉት ባላባት አገር
 ነም ነበር ፣ ስለዚህ ከየኪሊም መሬት የሚሰጠውን የገጹ ርስት ከግድ
 ረጋቸው ሌላ ፣ በጠትላላው የየኪን ህዝብ እንደ ገል ስሌያቸው ፣ በዘ
 ብቁ እንደ ህብታቸው አዝዘው የሚኖሩ ሰው ነበሩ ፣ እንኩዋንስ ተራው
 ህዝብ በአጭታ ጠባቂነት በላኝነት ፣ በምክትል ግንኙነት በሌሎ
 ገም ልዩ ልዩ ከጭሎች ከበላይ እዩተደው የሚመጡት ፣ የመግግብት
 ስማምት የላቸውን ፈቃድ ብቻ ሊሰጠውን እንደ ገል ስሌያቸው
 የላቸው ግብረ በሰዎች ህንፃ ለውጥ ራሳቸውን ካላዋረዱ ፣ አገሪ
 ወር መቆየት አይችሉም ነበር ፣ ቀኛዝማች ዳኛ ፈቃዳቸውን ብቻ ህግ ፣
 ስልጣናቸውን አቃቤ-ህግ አገዳሉት ‘ሰይዘብ አገልግሎት’ ላይም ለኪ
 ስታቸውና ለዘረፋቸው መሳሪያ አድርገው ሲገዙ የኖሩ ሰው ነበሩ ፣
 በሀብታቸው ፣ በመብታቸውና በሰውነታቸው ብርቅ ጉዳት ደርሶባቸው
 በቀኛዝማች ዳኛ ሰበላይ አቤት ለማለት የደረሱ ሁሉ ፣ አገራቸውን
 ተመልሰው ላያዩ እንደ ተሰደሉ ይቀሩ ነበር ፣ አልፎ አልፎ ፣ ስሰው
 መርማሪዎች የተላኩ እንደሆነም ፣ እቤታቸው እዩተቀበሉ ፣ በጥሩ
 መስተንግዶ እየባበሉና ከዘረፉት ብዙ ትንሽ እያካፈሉ ፣ እንዲመሰ
 ከሩላቸው እንጂ እንዳይመሰክሩባቸው እያደረጉ ስለሚመልሱዋቸው ፣
 የመርማሪዎች ደርሶ መመለስ እንደ ቆሰሰ አውራ አስቆጥርና ጠባያቸ
 ውን አክፍቶ ፣ ህዝቡን በባሰ ጭካኔ ለማሰቃየት ምክናያት ይሰጣቸው
 ነበር እንጂ ፣ ትንሽ እንኩዋ አስታግሶባቸው አያውቅም ነበር ፣

“ ቀኛዝማች ዳኛ እንዲህ አያሉ ፣ የግዛታቸውን ሕዝብ ልጠው
 ግጠው በልተው ያደሽዩ ጫካኝ ፣ ወንበዴ ነበሩ እንጂ አቃቤ-ህግ
 ካሰሙት አንድ እውነት የለለበት ወሬ ፣ ‘ቀኛዝማች ዳኛቸው ናቸው’
 ብለው ለፍርድ ቤቱ እንዳላይት የሚያስተዳድሩትን ህዝብ ከድህነት ፣
 ከደዌና ከድንቁርና ነጻ ለማውጣት ለላባቸውን ፣ ጉልበታቸውን ፣ ጊዜ
 ያቸውንና ሀብታቸውን ላይ-ቆጥቦ ለህዝብ አገልግሎት የሰጡ ፣ ስል
 ጣንን ለህዝብ አገልግሎት ካልሆነ ለራሳቸው ድሎት የማይረዱት

ቆይታ ሰው አልነበሩም ። ከዚህ ጉዳይ የሚያስገርመው ፣ ደግሞ ከሁ-
 ጉዳይ የሚያስገርመው ጊዳቸው ፣ ቀኛዝማች ዳግ በህይወታቸው ላሉ የሰ-
 ወግ ሀብት ፣ መብት ፣ ነገራት ፣ ሚሹት ፣ ህይወት እንዲሁ ፣ “ግን
 አሰብኝ” በማለት ፣ ያላንዳች ስጋት ሲቀው የግሩት አንቦ ፣ ደግሞ
 ከግሩ በሁዋላ የሰው ታሪክ መቀማታቸው ነው ። አቃቤ ህጉ ከሌሎች
 በመን ጋዜጣ ሲያነብሱ ሰማቸውን ያሰሙዋቸዋል ። ጥላውን ፈይሶና
 ሰፊ ደውላት ወገናቸውን ሲግገልገል በነበራቸው አካ ምን
 ትና ቆራጭነት ፣ ሳይ እጃቸውን ከዚህ ሂደት ፣ ወዳጅ በርካሽ
 ዋጋ ገዝቶ ከሰማቸው ጥቅት ጋሻ መሬት በብድር ገንዘብ ግልግት
 የቻሉትን ያክል አልፎተው ፣ የተረፈውን እንደ ገና ብዙ መሬት ካላ
 ቸው እዩለሙ ካገኙት ጋር ጨምረው ለህዝብ አከፋፍለው ፣ ሰራ እዩ-
 ሙሩ ፣ ከሰሙት መሬት ባገኙት ገንዘብ እያስተማሩና እያከሙ የየኪን
 ህዝብ ከድህነት ፣ ከደግና ከጽግዳ ጨርሰው ነጻ ሰግደው ጥት እግሩ
 ላይ ያደረሱ ፣ የየኪን መልክ ባጭር ጊዜ እንደማትታወቅ አደርገው
 የለውጡ ፣ ግሩም የሆኑ ወጣቶች ባልላ ሚስት ነበሩ ፣ ቀኛዝማች ዳግ
 እኒህን ወጣቶች እንኩዋንስ በገንዘባቸው ሊቀጥሩዋቸውና ሲያበረ-
 ታቸው ፣ በመልካም ስራቸው ህዝብ ስለ ወደዳቸው ቀንተው መል-
 ካም ስራቸውን እንዲያቆሙና ለህዝብ ያደሉትን መሬት ለሳቸው እን-
 ሲያስረክቡ አገዛዎቸው ። በዚህ አንስማማም ሰላሱ ጥላሁንን ያው-
 አንድ ልማዳቸው እቤታቸው አስረው ሲያስቃዩት ሞታቸው ብቻ ገላ-
 ገለው ፣ አሁን ጥላሁንና ሰፊ ደት እንደ ደረሱ የሚያውቅ የለም ፣
 ጠቀ ፣ ታሪካቸውን ግን ይሄው እንደ ሰማችሁት ቀኛዝማች ዳግ ወሰ-
 ዳት ፣ ቅመሞቸው ፣ ይገርማል ፣ ፊሳቸው እንኩዋ ህያዎችን መቀማት
 ይቻላል ፣ ግፈኛው ፣ ቀግኛው ፣ ወንጀለኛው ፣ ቀኛዝማች ዳግ ከዘረ-
 ቶት ያካፈሉዋቸው ፣ በዘረፋት የገዙዋቸው ሁሉ የሰሩትን ወንጀል
 ገም እያሉ ያለሰሩትን መልካም ስለ መስከሩላቸው ፣ በህይወታቸው ላሉ ፣
 የመንግስት ታማኝ ፣ የህዝብ አገልጋይ እዩተባሉ ግዛታቸውን ወደ
 ግል ርከትነት ሰውጠው በህዝብም ፣ በመንግስትም ሲጫወቱ ነፍ ፣
 ከግሩ በሁዋላ ደግሞ ለጦር መሪዎች ፣ ላገረ ገዥዎችና ለዳኞች ጥፋ-
 እርካያ የሆኑ ሰው እንደ ነበሩ ፣ የዘረፋና የወንጀል ግህበርተኞቻቸው
 የመሰከሩላቸው ፣ ከዚያም የመንግስቱ አቃቤ ፣ ህግ ተቀብለው እንደ
 ሰማችሁት ግሩም አድርገው ፣ አላምረው የተረከቡት ታሪካቸው በግ-
 ህይወታቸው ይቀመጥላቸውና ፣ እንደ ቀን ፣ ታሪክ ጸሐፊ ሲያገኘው
 እንዲህ ያሉትን ግሩም ሰው ፣ እንዲህ ባለ ግሩም መልክ ከተከታታይ
 ትውልድ ጋር ያስተዋውቃቸዋል ። ቀኛዝማች ዳግ በህይወታቸው የዘረፋ

ዘረኮቻቸውንና እነሱ ያላሳቱዋቸውን ባሰት እያስመሰከሩ ፡ በወንጀል
 የተበላሸ ሰራቸውን በንጹህ ስም ሸፍነው ህዝብ ሲያስጠይቁ እንደ
 ዩሩ ፡ ከሞቱ በሁዋላ ደግሞ ሰራቸው ለመልካም ስራ ፡ እላቸው ለመ
 ልካም ስራ አርአያ እዩተባሉ በታሪክ ሲገዙ ይኖራሉ ፤ ነገር ግን
 እንዴት ፣ ይህ ሁሉ ለምን ፣ ሀ ፣ ያልሆኑትን መሆናቸው ስለ ተመሰከረ
 ላቸው ፣ ጥሩውን አሰት እውነት ነው ብሎ ፡ ምስክር ገዝቶ አስፈ
 ሬርቶ ፡ በማስፈራራትም ሆነ በማባበል አልበገር ያለውን አሰቃይቶ
 ማስመሰከር ከተቻለ ፣ ያ ጥሩ አሰት ጥሩ እውነት ይሆናል ፤ ስለዚህ
 እውነት ጥቂት ሰዎች ተሰማምተው ፣ እውነት ነው ፣ የሚሉት ነው
 እንጂ ሌላ እውነት የለም ፣ ጌታየ ፣ እውነት ለመሆኑ መታወቂያ ምስ
 ክር ሳያስፈልገው ፣ በውነትነቱ ብቻ እውነት መሆኑ የሚታወቅ ፣ እው
 ነት የሚባል ነገር ቢኖር ኖሮ እንዴት ጥሩ ነበር ፣ እንደያ ያለ እው
 ነት ቢኖር ኖሮ ፣ ቀኛዝማች ዳኘ አቃቤ ህገ ልግግር ቤት አስመስ
 ሰው እንዳሳዩት የነበሩ ሰው መሆን አስመሆናቸውንና ፣ እኛም የሳ
 ቸው ገዳዮች መሆን አስመሆናችንን አዚህ ፣ በግዝፈ - ሲወ ቆሞ እን
 ዲመሰክር በሄደበት ሁኔታ ህጂ ፣ አውቆ ቢሸገግ እንኩፍ በታሸገገወቅ
 ፈልጎ አመጣው ነበር ። ነገር ግን እንዲህ ያለ እውነት የለም ፣ ሆኖ
 እውነት ነው ብሎ የሚያውቀው ፣ ዳኛም እውነትነቱን ተቀብሎ ፍርድ
 የሚሰጥበት ፣ ጥሩ አሰትም ቢሆን ጥቂት ሰዎች ፣ ወይም ጥቂት ጌ
 ቶች ተሰማምተው እውነት ነው ብለው የሚመሰክሩት ነው እንጂ
 ሌላ እውነት የለም ፣ ጌታየ ፣ እኛ 'ወንጀለኞች አደለንም' ብን
 ልም ፣ ወንጀለኞች ባንሆንም ፣ በበላይ ፊት ተግባርን ያላገደሉ መሰሎ
 ታይቶ ፣ ትን መሰሎ ታይቶ ፣ ሲሆን ሲሆን የማእርግም ፣ የደመወዝም
 እድገት ለማግኘት ፣ ያ ፣ ባይሆን ፣ የያዙትን ማእርግፍ ደመወዝ እንደ
 ያዙ ለመቆየት ፣ ወንጀለኛን ጫካ ለጫካ ፈልጎና ምናልባትም በራስ
 ላይ አደጋ ሲያደርስ የሚችል ተኩስ ተታኩሶ ከመያዝ ይልቅ ፣ በሰላ
 ግውያኑ ላይ ያሰት ምስክርታን በማባበልም ይህን በማስፈራራት
 ገዝቶ ፣ ለመግዛት የማይመቹትን በልዩ ልዩ ስቃይ አሰቃይቶ ማስፈ
 ሬረምና ማስመሰከር የሚቀልል ሆኖ ያገኙት የቦታው ባለስልጣናችን
 የሞት ፍርድ የሚገባን ወንጀለኞች ያደረጉን ወንጀለኞች ነን ። ስለዚህ
 የቀኛዝማች ዳኘ ገዳዮች ለመሆናችን በውድም ፣ በግድም የተሰናዱ ምስ
 ክርቶና በውድም ፣ በግድም የተፈረሙ ወረቀቶች የመሰከሩበን ፣ ገዳ
 የች ላለመሆናችን እኛ ያስመሰከርናቸው መከላከያ ምስክርቶና የጽ
 ሁፍ ማስረጃዎች በጥንቃቄ ተለቅመው የጠፉበን ስለሆኑ ፣ አቃቤ
 ህገ እንዳሉት ወንጀለኞች ነንና የተጠቀሰው ፍርድ እንዲረዳንብን
 ፍርድ ቤቱን አንለምናለን ።

“ ጌቶቹ ! እኛ የሞት ፍርድ የተፈረደብን ሰዎች መሆናችንን ያወቅንዎ : ለመኖርና ለደስታ የነበረን የወጣትነት ተስፋ ሁሉ ጥሉን የጠፋ : ያለመሰከርናቸው መከላከያ ምስክሮችና የሰጡት ምስክርነት ተለቅመው መጥፋታቸውን የተረዳን እሱት ነው ። ከዚያ እሱት ጀምሮ ሞት ተለይቶን እያውቅም ! ከዚያ እሱት ጀምሮ ሞት ባይኖረን ፊት ጭንቅ እንዳስፈራራን ነው ። ከዚያ እሱት ጀምሮ ሞት የህይወት መቆረጫውን ሰሎ ። ወዛኛ ከንዱን በላያችን ዘርግቶ ዳኛ በል እስኪለው ምልክት እስኪሰጠው እንደ ተጠባበቅ ነው ። ሞት ከመግደሉ ይልቅ ‘ልንድላችሁ ነው’ እያለ ማስፈራራቱ እንዴት የሚያስጨንቅ መለሳችሁ ። በህይወት ከሞት ጋር ከመኖር እንደ ጊዜ ጥቶ ከሞት መለየት እንዴት ያለ እረፍት መሰላችሁ ። ስለዚህ ይህን ፍርድ ቤት የምንለ ምንድን ። አታቤ ህጉ እንደ ጠዋቱ የሞት ፍርድ እንዲፈረድብንና እንደ ጊዜ ጥቶን ለሁልጊዜ ከሞት እንድንሰዳይ ነው ። ”

እስረኛው የምሬት ለማታቸውን በሚገልጽ ፊትና በሚያደነቁር ከፍተኛ ደምጽ ምጥንታቸውን ሲጨርሱ ፣ እዚያ የተሰበሰበው ህዝብ በተግጣኙ ምሬትና ብስጭት አማካይነት ፣ በዚያ አልፎ አላቸውና ሚሽታቸው ፣ እንዲሁም ከነሱ በፊትና ከነሱ በሁዋላ የነሱ ክፉ እድል የሚገጥማቸው እስረኛች ሁሉ የሚኖሩበት ስቃይ ታይቶትና ተሰምቶት ስለ ትሰቀቅ ፣ ስለ ተጨነቀ ፣ እንዲያ ያለውን አስቃቂና አሰጫ ኖቂ ስሜት ባንድነት ሲገልጽ ፣ ህምህምታውና ጉምጉምታው ያን ሰፊ እዳራሽ ሞላው ፣ ሕዝቡ እንዲያ ህምህም ፣ ጉምጉም በግለት ላይ እንዳለ ፣ እንዲያ በማጉረምረም ላይ እንዳለ ፣ የቀኝና የግራ ዳኞች ከዩ ወገበራቸው እየተነሱ በፍጥነት ወደ ሰብሳቢው ዳኛ ፣ ወደ አቶ እን ትነህ ሄዱ ። አቶ አንተነህ እንደ ተቀመጡ ሰውነታቸው ሁሉ ዝሎ ላብ አጥልቆዋቸው ስለ ነበረ ፣ በመሀረብ አዩር ሲያራገቡላቸውም ላባቸውን ከግንባራቸው ሲጠራርጉላቸውም ቆይተው ፣ በሩቅ ላለ በግ ይሰማ ፣ ዝቅተኛ ደምጽ ትንሽ ተነጋገሩና የቀኙ ዳኛ ጉዳዩ ለላም ንት መቀጠሩን አስታውቀው ፣ በሽተኛውን ለሁለት ደግፈው ወደ መኪናቸው ይዘዋቸው ሄዱ ።

“ ይህን ሰው ምን ነካው እባክህ ! የሚጥል በሽታ አለበት ! ” አሉ አታቤ - ህጉ ፣ ዳኞች አቶ አንተነህን ደግፈው ሲወጡ ዝም ብለው ሲመለከቱ ከቆዩ በሁዋላ ፣ ህዝቡ ሊሄድ የተነሳው ቆሞ ፣ የተቀመጠው እዚያው እንዳለ ሲንጫጫ ፣ ወደ መጀመሪያው ረዳታቸው ጠጋ ብለው ።

ጥላራ ገጽ

‘ወንጀለኛው’ ዳኛ

ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን ገድለዋል ተብለው ሳንደኛ የወንጀል ችሎት የቀረቡት ባልና ጧስት ጉዳይ በተቀጠረበት ቀን ፣ የተመልካሽ ሀዝብ ብዛት ቤቱን አዩር አስኪያጣ አስጨንቆት ነበር ሳክበ ብላቢው ዳኛ በቀር ፡ ሁለቱ ዳኞች ፡ አቃቤ - ህጉ አስክ ረዳታቸው ወና አስረኞችም ካጀቡዋቸው ፖሊሶች ጋር ገብተው ፡ ሁሉም በር በሩን እያዩ የሰብሳቢውን ዳኛ መምጣት ይጠባበቁ ነበር ። በልግላ ሰብሳቢው ዳኛ ፡ አቶ አንተነህ ተስፋዩ ከሌሎች ዳኞች ቀድመው እንጂ ወደ ሁዋላ ቀርተው አያውቁም ነበር ። ስለዚህ የዚያን አለት መዘግየታቸውን በተቀዳሚው ችሎት ተደግፈው መውጣታቸውን ያዩ ሰዎች ፡ ከዚያ ጋር አያይዘው ፡ ታምመው እንደ ቀሩ እርግጠኞች ሆነው ፡ “ጉዳዩ እንደ ገና ይቀጠር ይሆናል” ብለው ሲያስቡ አቶ አንተነህ ገቡ ።

አቶ አንተነህ ተስፋዩን ቀድሞ የሚያውቃቸው ፡ ያነለት አዚያ ችሎት ሲገቡ ሲያያቸው ፡ እሳቸው መሆናቸውን ቢጠራጠር አይረዱ ድበትም ፤ በዚያ አካባቢ የሚታወቁት አቶ አንተነህ ፡ ከሰው ጉዋዶ ግንት ይልቅ ለብቻቸው ፡ ከገዛ አካባቢው ጋር መጫወትን የሚመርጡ ፡ ከባድ ሸክም እንደ ተሸከሙ ትክክላቸውን ሰግደደ ፡ አንገታቸውን ደፋ አድርገው ግንባራቸውን ጳጥር ፈታ ፡ ጥቁር ፈካ እያደረጉ አንዳንድ ጊዜም እንደሚናገሩ ከንፈሮቻቸውን እያነቃነቁ የሚሄዱ ስለሆኑ ፡ በዳኝነት ወንበራቸው በተቀመጡ ጊዜ የሚተኛትን ትኛ ትኛ የሚፈርዱትን ፍርድ የማያውቅ ፡ ደህና አድርጎ የማያውቃቸው አፋን ዋልቶ “እብድ” ለማለት ባይደፍር ፡ ጤነኛ ናቸው ለማለት መድረሩን እንጂ ፤ በጀሮዋቸው ተጠግቶ ቅር የሚያሰኝ ወሪ ሲነገራቸው የሚኖር አሸክሾዋኪ እንደማይለያቸው ሁሉ ፡ ሁልጊዜ ፡ ደስ የሚያሰኝ ነገር አይተው ፡ ወይም ሰምተው ፈገግ ሲሉ እንኩዋ ፈገግታቸው በፈታቸው ገልጾ የሚያሳዩው ያ ያዩት ፡ ወይም የሰውት ነገር ከሚሰጠው ደስታ ይልቅ በውስጣቸው ያለውን ፡ አብሮዋቸው የሚኖረውን ቅርታ ነበር ። ባመትባል ወይም በግብጥ ካልሆነ በስራና

እንዲሁ ባዘበት ከካኪ በቶር ሌላ አይነት ልብስ ለብሰው እዩሁ ብሎ የሚሞል የለም ፤ ያነሱት ግን አቶ አንተንህ ሌላ ነበሩ ። ያነሱት ጥቁር ኮትና ሱሪ ከነጭ ሸሚዝ ጋር ለብሰው ፡ ቀይ ክራባት አበረው ፡ ለሰራ ከተወሰነው ጊዜ ዘግይቶ መግባት እንደሚያኮራ ሁሉ ፤ ትክክ ቸውን እንደ ለመደው ከግሰግደዱ ቀና አድርገው ፤ ፈታቸው ደስ ብሎት ፤ ደስ በሚያሰኝ ፈገግታ አጊጦ ፡ ወደ ቀኝም ወደ ግራም ሳያዩ ፊት-ሰፊት ብቻ እዩተመለከቱ ፡ በፈጣን ስርምጃ ሄደው የመሀከል ወንበራቸውን ይዘው ሲቀመጡ ፡ አቶ አንተንህን ለሚያውቁ ይህ ሁሉ እንግዳ ነገር ሆኖ ታይቶቸው እሳቸውን እያዩ አስበላቸው ሲገ ሸካሾኩ ፡ ያ ሸከሾኩታ አንድ ላይ ሆኖ ፡ ባንድ ተዳምር ቤቱን ሞላው ።

“እባክህ ይህ ወይንኝሁ ዛሬ እንደ ገና ተሞሸረ ፤ መሰጠታቸውን እንደ ዛሬ አጊጦ አላዩሁትም ” አሉ አታቤ - ህጉ ፡ ከረዳተቸው ወዳገዱ ጠጋ ብለው ።

“ሚሸታቸው ምን ሆነው ፤ ጥሩ አስተማሪ ሚሸት አሉዋቸውኮ !” አሉና ረዳቱ ባለቃቸው ሽመጥ ደስ አለመሰኘታቸውን በሚገልጹ ፊት ፡ “ አለባበላቸውና ጠቅላላ ሁኔታቸው ግን ” ብለው ሊናገሩ ያሰቡትን ሳይጨርሱ ፡

“ተመልካች እባካችሁ ዝም እንደትሉ . . . ትለመናላችሁ ” አሉ ሰብሳቢው ዳኛ ፡ የጸጥታ ማስከበሪያ ምልክታቸውን አስምተው ። ከዚያ ዝምታው ፡ ጸጥታው ፍጹም ሲሆን “ ባለፈው ችሎት ” አሉ ቀጠሉና ። “ ባለፈው ችሎት አታቤ - ህጉ ከላቸው መስርተው ፡ ለመ ሰረቱት ከስ “ ማስረጃዎች ይሆናሉ ” ያሉዋቸውን ሁሉ ካቀረቡ በሁ ሞላ ፡ በዚያ መሰረት ፍርድ ቤቱ በተከላኮቹ ላይ የሞት ፍርድ እንዲ ፈርድባቸው መጠይቃቸው ይታወቃል ። ተከላኮቹም ገደላችሁዋል ተብለው የተከሰሱባቸውን ሰው ላለመግደላቸው የቆጠሩዋቸው መከ ላከያ ምስክሮችም ፤ ያቀረቡዋቸው ማስረጃዎችም በጥንቃቄ ተለቅ መው እንዲጠፉ ከል ተደረገና ፡ ሌላ መከላከያ ስለሌላቸው ፡ አታቤ - ህጉ እንዲረጸምባቸው በጠይቁት ቅጣት የሚሰማሙ መሆናቸውን ገልጸው ፡ ነገሩ እዚህ ላይ ስላደረ ፡ አሁን ፍርድ ቤቱ አታቤ - ህጉን የሚጠይቀው ባለፈው ችሎት ባቀረቡት ላይ የሚጨምሩት ፡ ወይም የሚያሸሽሉት እንዳለ እንዲገልጹለት ነው ። ”

“እግዚአብሔር ይስጥልኝ ” አሉ አታቤ - ህጉ ፡ ትንሽ እጅ እንደ መንሳት ብለው ። “ክቡር ፕሬዝዳንት እግዚአብሔር ይስጥልኝ ! ፌ ያኑ ባለፈው ችሎት በኛም ፡ በተከላኮችም በኩል የቀረበውን

ዓጥር ለግሰታዎሰ ያክል ካልሆነ ፣ የምጫምረው ፣ ወይም ከዚያ የግዝግብው የለም = ባለፈው ችሎት ቀኛዎች ጻፍኛቸው ፍሪሳን ፣ ጥላ ሁን ፈይሳና እጽገነት አሸብር ለመግደላቸው የተመሰከረበት ፣ የግድ ጠራጥር ፣ የሰውና የጽሑፍ ግሰረጃ ባታቢ-ህጉ በኩል ቀርቦ ፣ ተከላኞቹ የፈለጉት ወንጀል ከገደለዎቸው ሰውና ከቤተሰባቸው አልፎ ለገዢና መገገሰትን የጎዳ በመሆኑ እነሱም ምህረት ፣ ወይም የት ጣት መሻሻል የግድገባቸው በመሆናቸው ፣ በመጨረሻው ከፍተኛ ቅጣት ፣ በሞት ፍርድ እንዲቀጡ መጠየቅ ይታወሳል = ተከላኞቹ ባታቢ-ህጉ በኩል ከቀረቡት ምስክሮችና ግሰረጃዎች ፣ እንዲሁም ከተጠቀሙ የቅጣት ደረጃ እንደም ሲይቃወሙ ፣ እንዲያውም ምት የሚገባቸው መሆናቸውን አረጋግጠው አታቢ-ህጉ በጠቀሙ መሰረት ፍርድ ቤቱ ተኩ ፍርድ እንዲሰጥ ጠይቀዋል = ስለዚህ አሁን ፍርድ ቤቱን የምጠይቀው ፣ ነገሩ ደህና ሆኖ የተጣራ ፣ የተብራራ ስለሆነ ፣ ተጨማሪ ጥያቄ ሳያስፈልግ ባለፈው ችሎት እንደ ጠይቅ ሁት ፣ ጥላሁን ፈይሳና እጽገነት አሸብር በሞት ፍርድ እንዲቀጡ ነው ።”

“እሱ ጥላሁን ፣ አታቢ-ህጉ የጠይቀትን ሰምተዋል = የሚሰጡት መልስ አለዎ ?” አሉ ሰብሳቢ ጻፍ ።

“የለኝም” አሉ ወንዱ ተከላኝ ፣ በፍይድ ጸጥታ ።

“ወይብሮ እጽገነት ፣ አታቢ-ህጉ ሰጠዎት መልስ አለዎ ?” አሉ ጻፍው ፣ ፈታቸውን ከወንዱ ተከላኝ ወደ ሴቲኩ መልሰው ።

“የለኝም” አሉ ሴቲኩም እንደ ወንዱ ፣ ምንም የፍሬት ያል ከት ሳያሳዩ ።

“አዎ” አሉ ሰብሳቢው ፣ ከጉዋደኞቻቸው ጋር ትንሽ ከተነጋ ገሩ በሁዋላ አይናቸውን ወደ ጣራው ቀና አድርገው ሲያስቡ ቆይተው ። “አዎ ፣ እውነት ነው ፣ ተከላኞች ነፍስ የገደሉ ለመሆናቸው ተመስክሮባችዋል ፣ እነሱም አምነው የሞት ፍርድ እንዲፈረድባቸው ጠይቀዋል ። ስለዚህ የህጉን ንባብ የተከተልን እንደሆነ ፣ አታቢ-ህጉ እንዳሉት ነገሩ የተጣራ ይመስላል ። የህጉን ንባብ ተከትሎ መፍረድ ለሚፈልግ ጻፍኞች የሚሰጠው ፍርድ እጅግ የሚያሳስብ አይመስልም ። ከህጉ ንባብ ወደ መንፈሱና ወደ አላግው አላባችንን የመራን እንደሆነ ግን ፣ ነገሩ ደህን ያክል የተጣራ ነው ለግለት አያስደፍርም ። እንዲያውም ተከላኞች ፣ ቀኛዎች ጻፍኛቸው ፍሪሳ የሚባሉትን ሰው መግደላቸውን የመሰከሩት ምስክሮችም ሆኑ ግሰረጃዎች ፣ እንዲያ ያለውን ምስክርነት የሰጡበትና እነዚህ ተከላኞች ገዳዮች

መሆናቸውን ያመነበት ሁኔታ ሲመረመር ፡ ብዙ ያልተጣራ ፡ እንደ ገና ከር ገብቶ ማጣራት የሚያስፈልገው ነገር መኖሩን የሚያመለክቱ ለንጻንድ ያልከቶች ይታያሉ ።

በመሰረቱ እንኩዋንስ በነፍስ ግዳይ በሌላ ተራ ጉዳይም ቢሆን፤ ከፍርድ በፊት ያሰከር እንዲመሰክር አስፈላጊ መሆኑ ፡ በቂ ያሰከር ላይመሰክር ፍርድ መስጠት በሕግ የማይፈቀድ መሆኑ ፡ የሚሰጠው ፍርድ እውነትን የያዘ ፡ በውነት ሳይ የተመሰረተ እንዲሆን አስቆ ድም እውነቱ በያሰከር ተጣርቶ ለፈራጅ ዳኛ እንዲታይ ነው። ነገር ግን ያሰከሩ እውነቱን አጣርቶና አብራርቶ በማሳዩት ፈንታ የሸፈነ ፡ የሸሸገ ፡ ወይም እውነቱን አሰት ፡ አሰቱን እውነት አስመስሎ በማ ሳዩት የሚያሳስት የሆነ እንደሆነ ፡ እንዲያ ያለው ያሰከር ከህግ መገ ፈሰና አላግ ጋር ፍጹም ተቃራኒ ስለሆነ ፡ ይህን የመሰለ ነገር እንጻ ይደርስ ፡ ብርቱ ግንቃቂ ግድረገና አንጻንድ የሚያስጠረጥር ያዕል ከት ቢታይ ፡ እንዲያ ያለው ጥርጣራ ፈጽሞ አስኪከላ ድረስ ፡ ነገ ፍን በትእግስት መመርመር የግናቸውም ፍርድ ቤት ተግባር ነው ።

እንግሊዞ ከዚህ ጠቅላላ መሰረት አሁን ለዚህ ፍርድ ቤት ወደ ቆረበው ጉዳይ መለስ ብለን ሰንመለከት ፡ ከተከላቸኙ ለገጹ ፡ ልቶ ጥላሁን ፈይላ ፡ ባለፈው ችሎት ስለ ያሰከሮችና ስለ ፈላቸው ነፍስ ገዳይነት ግመን ከተናገሩት አንጻንድ በብርቱ የሚያጠራጥሩና ፡ ዝም ብሎ ለማለፍ ሀሊናን የሚከክኩ ነገሮች እናገኛለን ። ከነዚህም መሀ ከል ለምሳሌ ያክል የሚከተሉትን ብቻ መጥቀስ እወዳለሁ ።

1ኛ- ‘ ቆኛዝማች ዳኙን እንኩዋንስ እኛ ልንገድላቸው ሲገደሉ እዚያ ላለመሆናችን አስመስክረን ነበር ። ነገር ግን ያስመሰክርናቸው ያሰከሮችና ያቀረብናቸው ማስረጃዎች ሁሉ አሁን በቦታቸው የሉም፤ ተለቅመው ጠፍተዋል ።’

2ኛ- ‘ ከዚያ በሁዋላ ነፍስ-ገዳዮች ላለመሆናችን የነበረን ጽኑ ለምነት ፡ የነበረን እርግጠኛነት ከፈላችን መጥጥ ብሎ ወጥቶ በዚያ ፈንታ ነፍስ-ገዳዮች መሆናችንን አስከናምን ድረስ ተሰቃይን !’

3ኛ- ‘ ከዚያ በሁዋላ . . . ነፍስ-ገዳዮች መሆናችንን ከመስግ ትና ፡ እዩተቀጣን ከመማር ብዛት አውቀን አመንን !’

4ኛ- ‘ ያሰከር ገዘቶ ፡ አስፈራርቶ ፡ በማስፈራራት የማይበገ ረውን አሰቃይቶ ማስመሰክር ከተቻለ ፡ ጥሩው አሰት ጥሩ እውነት ይሆናል !’

5ኛ- ‘ የብዙ ሰው አለት ባንድ ላይ ሲደመር እውነት ይሆናል !’

አቶ ጥላሁን ከተናገሩት አሁን ከ | እስከ 5 ተራ በጠቀሱህ-ም ውና በሌሎች ክፍሎች : እነሱም ሆኑ ምስክሮች በንጹህ ህሊና፣ በፍ ደም ነጸነትና ሳይገደዱ ያልመሰከሩ መሆናቸውን መላልሰው መናገራቸውን ስምተናል ። እንግዲህ 'የሚያጠራጥሩ : በትጥ ያልተጣሩና እንደ ገና ጣጣራት የሚያስፈልጋቸው ነገሮች እሱ፣ ያልገበት ምክናያት : ካንድ ወገን ተከሳሾች ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን የገደሉ ለመሆናቸው ምስክሮች መመስከራቸውና እነሱም ራሳቸው ግመናቸው እርግጥ ሲሆን : ከሌላ ወገን የምስክሮች ምስክርነትና የተከላሽት እምነት የተገኙት : በግድ እንጂ በውድ አለመሆኑን የሚያመለክት ገግግር ገደም : ወይም ጠየም እያለ ስለ ተነገረና እንዲህ ገደም ጠየም ብሎ የተነገረውም እውነት ሆኖ ቢገኝ : የምስክሮችን ምስክርነትም ሆነ የተከሳሾችን እምነት መልካቸውን ሊለውጠው ስለሚችልና በጠቅላላው ለነገሩ ሁኔታ . . . ሌላ አትጣጫ ሲሰጠው ስለሚችል ነው ። ስለዚህ ፍርድ የምንሰጥበት መሰረት : ምስክሩ በፍጹም ነጻ ነች : ያላንጻች ተጽእኖ የተሰጠ መሆኑን ሳናረጋግጥ : እንዲያውም ' በገንዘብ በማሳሳት : በማስፈራራትና በማሰቃየት የተሰጠ ነው ' መባሉን እይሰማን : 'ተከሳሾቹ በቅጥታ ተቃውሞቻቸውን ካላቀረቡ በቅመሰክረው የምስክሮች ቃል መሰረት ብቻ እንፈርዳለን ' ብንል ለትጣሉበኝ ተግባርና ለህሊናችን ታግኞች ልንሆን ስለማንችል : አቃቤ - ሀጉ እንደ ጠቆቆት ፍርድ ወደ መስጠት ግሰፋችን ቆይቶ ያልተጣሩ መሰለው የሚታዩትን ነገሮች ሁሉ እስኪጣሩና ጥርጣሪያችን ካሳባኛን እስኪከሰሳ ድረስ የጥጣሪያ ጥያቄዎች መጠይቃችንን መቀጠል እንገደዳለን ። "

“ክቡር ፕሬዚደንት ! ተከሳሾቹ በመንግሥት ፖሊሶችና ሌሎች ባለስልጣኖች ላይ ስለ ሰነዘሩት ክስና ወቅሳ ማስረጃ አቅርቦ እንዳይባሉ : በቅጥታና በግልጽ በግቅረብ ፈንታ እርስዎ ራስዎ እንዳሉት ገደም : ጠየም እያደረጉ የተናገሩት አሽመር ከሀሜትነት አልፎ ወደ ክስደረጃ ያልደረሰ ስለሆነ : እንዲህ ያለ በግልጽ ያልቀረበ ክስ : ወይም ሽሙጥ ለማጣራት የፍርድ ቤቅን ጊዜ ግጥፋት አንዳች ውጤት ስለ ጣያሰገኝ ! አቃቤ - ሀጉም : ተከሳሾቹም በጠየቁት መሰረት ፍርድ ቤቅ ጥያቄውንም : ከርከሩንም ዘግቶ ወደ ውሳኔ እንዲተላለፍ በትህትና አጠይቃለሁ ” አሉ አቃቤ ሀጉ ።

“አቃቤ-ሀጉም ሆኑ ተከሳሾቹ : ወይም ባንድ ላይ ጥያቄና ክር ክር ተዘግተው ፍርድ እንዲሰጥ ቢጠይቁም : ለፍርድ ቤቅ የሚጣራ ነገር ያለ መሆኑ ከታዩው : ጣጣራቱን ከመቀጠል የሚከሰክለው ነገር

እንደሌላ አቃቤ - ህጉ ደህን አድርገው ያውቃሉ ፤ ስለዚህ የግግሪያ ጥያቄ ይቀጥላል ፤” አሉና ሰብሳቢው ዳኛ እንደ መቆጣት ብለው ፤

“ወይዘሮ እጸገነት ፡ አንዳንድ ጥያቄዎች እጠይቀዎታለሁና እውነትን እያሰቡ ይመልሱልኝ” አሉ ፤ ካቃቤ ህጉ ወደ ሴቱዋ እስረኛ መለስ ብለው ።

“አቶ ጥላሁን ሊይሳ ምንዎ ናቸው?” አሉ ከዚያ ቀጠሉና ።

“ባሌ” አሉ ወይዘሮ እጸገነት ፡ ይህን ለመግለጽ ሊቃድ እንደሚጠይቁ ሁሉ አቶ ጥላሁንን ባይናቸው ገረፍ አድርገው ።

“መቶ ተጋባዥህ ።”

“ካስር አመት በራት”

“ከተጋባዥህ እስካሁን ፡ አስር አመት ሙሉ አብራችሁ ነው የኖራችሁ?” አሉ ዳኛው ። ወይዘሮ እጸገነት ለተጠየቁት መልስ መስጠታቸውን ትተው ፡ አቶ ጥላሁንን ይመለከቱ ጀመሩ ።

“ጌታይ ፤ የኛ አስር አመት አብሮ መኖር አለመኖር ለፍርድ ቤቅ ከተረበው ጉዳይ ጋር ምን ግንኙነት አለው?” አሉ አቶ ጥላሁን በሴቱዋ ረገታ ።

“አቶ ጥላሁን ፡ እርስዎን አልጠየቅሁም ፤ ወይዘሮ እጸገነትን ነው ወይዘሮ እጸገነት ይመልሱልኝ” አሉ ዳኛው ፤ እንደ መቆጣት ብለው ።

“ካስሩ አምስቱን አብረን አልነበርንም”

“ተፋታችሁ ኖሮታል?”

“አልተፋታንም”

“ታይያስ?” አሉ አቶ አንተነህ ። ወይዘሮ እጸገነት አሁንም አቶ ጥላሁንን እያዩ ዝም አሉ ።

“ቀኛዝማች ዳኛ ፡ እኔን በጥይት አስደብድበው ፤ ቀዎተው ወስደዋት ነበር ፤ በቻ ይህ ሁሉ ጥያቄ ምስክር ተመስክሮ አልቆ ፍርድ ለቀረው ነገር ምን ያገለግላል?” አሉ አቶ ጥላሁን ፤ ብስጭት ብለው ።

“ፖሊስ ፡ አቶ ጥላሁን በሰንሰለት እንዳሉ ይዘው እስከንጠራችሁ እውጭ ቆዩ” አሉና ሰብሳቢው ዳኛ ፤ ፖሊሱ እንደ ታዘዙት ወንድን እስረኛ ይዘው ከወጡ በሁዋላ ፤ ወደ ሴቱዋ እስረኛ መለስ ብለው ፤

“ወይዘሮ እጸገነት ፡ ለጠይቅሁዎ ይመልሱልኝ ፤ ባትፋቱ ለምስት አመት አብራችሁ ያልኖራችሁበትን ምክናያት ጠይቁዎታለሁ” አሉ ።

“ቅድም ጥላየ፣ ባለቤቱ እንዳለው፣ ቀኛዝማች አንድ ቀን ብዙ ወታደር ልከው በግድ ሊያስወስዱኝ ሲሉ፣ ጥላየ አልሰጥም ብሎ ተኩስ ተነሳና፣ ከወታደሮች ሶስቱን አቋሰሎ በመጨረሻ እሱም ቆስሎ ሲወደቅ በግድ ወሰዱኝ።”

“ታዲያስ?”

“ጥላየን ቆስሎ ሲወደቅ አይቸው ስለ ነበረ፣ ከብዙ ማንገላታትና ... ድብደባ በሁዋላ ወደ ቀኛዝማች ቤት ሲወስዱኝ፣ እዚያ ከደረሱ በሁዋላም እስከ ሶስት ወር ነው መሰሉኝ አልምሮደን አላውቅም ነበር። በጎ ሆኖ ነፍሴን ሳውቅ፣ ጥቅ ስላሉኝ እውነት መሰሉኝ አምስት አመት እያዘነሁና እያለቅኩሁ፣ ጠባቂ በሌለበት ብቻየን ከውጭ ሰው እንዳልገናኝ ተከልክዬ፣ ከቀኛዝማች ጋር ተቀመጥሁ።”

“ስለዚህ ቀኛዝማች እስከ ተገደሉበት አለት ድረስ ከሳቸው ጋር ነበሩ ማለት ነው።”

“አዎ”

“ቀኛዝማች በተገደሉበት ሌሊት፣ ወዲያው ፖሊሶች ደርሰው የቤቱን ሰው ሁሉ ሲመረምሩ፣ እርስዎ እዚያ አለመኖርዎና በሁዋላ ካቶ ጥላሁን ጋር አብራችሁ እንዳላችሁ መያዛችሁስ እውነት አደለም?”

“እውነት ነው።”

“ቀኛዝማች ዳኘ እስከ ተገደሉበት አለት ድረስ ከሳቸው ጋር አብረው ከነበሩ፣ በተገደሉበት ጊዜ ከቤተሰቡ ጋር እዚያው ያልተገኙበት ምክናያት ምንድነው?”

“ቀደም ብዬ ጥላየን ፍለጋ እዩሮፕሉ በጉዋሮ በር ወጣሁ።”

“አቶ ጥላሁንማ ሞቱ ተብሎ ስለ ተነገረም፣ አምስት አመት ሙሉ እያዘነሁና እያለቀሱ መኖርዎን ነግረውን ነበርኩ! ታዲያ ... የምት ሰው ፍለጋ እንዴት እዩሮጦ ወጡ?” ሲሉ ሰብሳቢው፣ ከቅርታ ፈገግታ ጋር፣ ተመልካቹም ሳቆ።

“አለመሞቱንኮ ያንለት ሰማሁ! አለመሞቱንና ሸፍቶ መኖሩን እንዲያውም ‘ቀኛዝማችን ባጋጣሚ ባንኝ እገደሳለሁ’ ብሎ ሌሊት ሌሊት አጥራቸውን ሲሆር ማደሩን ያንለት ስለ ሰማሁ ነው ... ‘እዚያ አገኘው ይሆናል’ ብዬ እዩሮፕሉ የወጣሁ።”

“ማን ነገርዎ?”

“አቶ ጥላሁን ፈይሳ።”

“እንዴት? አቶ ጥላሁን ፈይሳ ባለቤትዎ አደሉም?”

“አደለም፤ ምክሰው ነው። ጥላሁን ረይላና ሚሰኩ ሶሬያ ሙላት፤ የየኪን ሀዝብ በነጻ ለግገልገል ሂደው እዚያ የነበሩ ናቸው። በቀደም አቃቤ ህጉ እንኩዋ ጥላሁንና ሶሬያ ስለ ሰሩት ግሩም ስራ በጋዜጣ ተጽፎ ከነበረው አንድ ክፍል እዚህ በንባብ አሰምተዋል።”

“እ... ፤ ሌላ ጥላሁን ረይላ ናቸው፤ ብቻ... ቅድምኑ ከውጭ ሰው ሳልገናኝ አምስት አመት ከቀኛዝማች ዳኘ ጋር ተቀመጥሁ ብለውን ነበር፤ ታዲያ... አቶ ጥላሁን የሚባሉት የውጭ ሰው አደለም? እንዴት ተገናኝታችሁ ነገሩ?”

“ያነሱት ቀኛዝማች አሰረው እቢታቸው አስቀምጠውት ቲፒ፣ እልጅ እናታቸው ዘንድ ሂደው ስለ ነበረ፣ ከሚሰኩም ከሱም ጋር በግብ ገና ሳንሳንድ ስራ ምክናያት ሰመጠው እንተዋወቅ ነበርና፣ ማታ በሰው ርሚሽኩ ያመጣችሉትን ራት እያጽናናሁ ላበላው ሂጂ... ነገረኝ።”

“ለምን እሰሩዋቸው?”

“የታሰረበትን ምክናያት እንኩዋ በቅጡ አላውቀውም፤ ብቻ... ያን ሰጥን አቶ ጥላሁንና ሚሰኩ ወይዘሮ ሶሬያ፣ በየኪ የሰሩት ልዩ ልዩ አስደናቂ ስራ የተጻፈበትን ጋዜጣ ካዲስ አበባ የሂደ ሰው ሰጥተዋቸው፤ አይተው... ‘የኔ ያገረገገዎ ስም ሳይነሳ የሉ ስም ከየኪ አልፎ አዲስ አበባ በጋዜጣ ተጻፈ’ እያሉ በጣም ሲበላጩ መሰኘት በታቸውን አውቃለሁ። ስለዚህ... ምናልባት የታሰረበት ከዚህ ጋር የተያያዘ ሊሆን ይችላል፤ ብቻ ይህ የኔ ግምት ነው።”

“አሺ፣ ይህን ፤ ታዲያ... አቶ ጥላሁን የሚባሉት ሰው የባለቤት ያን በህይወት መኖር ሲገኝሩዎት ምን አሉ ፤ ምን አደረጉ?”

“ለጊዜው... እንደ እብድ አእምሮዎን አጣሁ፤” አሉ እሰረኛዎ፣ የዚያን እለጅ ሁኔታቸው ትዝታ ሲላቸው አሁንም ነቃ እንደ ማለት ብለው።

“ከዚያ” አሉ ቀጥለው። “ከዚያ ትንሽ ቆይቼ አእምሮዎን ስገዛ ቀኛዝማች እቢታቸው ሰው ሲያሰሩ፣ ዘበኛችንም ሆነ ሌሎችን ሰዎች ባለግመናቸው የገር ብረቱን ቁልፍ ሁልጊዜም እኔ ዘንድ ብቻ ስለሚያስቀምጡ፣ ያንለትም ቁልፉን... መፍቻውን ማለቱ ነው፣ ይገሮ ነበርና ፈትቸው ከጥላዬ ጋር እንዲያገናኘኝ ለመንሁት።”

“እሺ፤ ቀጥሉ።”

“አቶ ጥላሁን ደግ ሰው ነበር ፤ መላክ ነበር ፤” ሲሉ እሰረኛዎ እንታቸውን ደፍተው እዩተኩዙ ፣ ከተመልካቹ ሀዝብ መሀከል ራሳቸው ላይ የጠጉር መሸፈኛ ጣል አድርገው የተቀመጡ ወይዘሮ በልቅሶ መን

ሰቅሰቅ ስለ ጀመሩ ፡ ቤቱን የምሳው ህዝብ እንዳለ አይኑን ወደላቸው አየረ ፤ ሰብሳቢው ዳኛም ቀና ብለው ሴትዮዋን ካዩ በሁዋላ ፡ ላጭር ጊዜ እንገታቸውን ያደቀው ፡ ዝም ብለው ቆዩና ፡ “ እባካችሁ ተመልካችኝ ጸጥ በሉ” አሉ ።

“ምንው እባካችሁ ጸጥ በሉ” አሉ የቀኙ ዳኛም ፡ ከሰብሳቢው ቀጥለው ። ህዝቡ ወዳለቀሱት ወይዘሮ እዩትመለከት ሁሉም ከዩጎረቤቱጋር ቀስ ብሎ የሚነጋገረው ባንድ ላይ ተጠራቅም የፈጠረው ህምህምታ ቤቱን ጥልቆ አያሰማም ነበር ። ትንሽ ቆይቶ ጸጥታ ሲሰፍን ፡

“ወይዘሮ እጸገነት ፡ ይቀጥሉ” አሉ ሰብሳቢው ፡ እንገታቸውን ያደቀው ሲተከዙ ከቆዩ በሁዋላ ፡ እንደ ገና ቀና ብለው ።

“ አቶ ጥላሁን ሁኔታዩን ሲያይ በጣም አዝኖ ከኔ ጋር ሲያለቅስ ቆየና ‘ እሺ ’ አለ ። ከዚያ ፊታቸው ታስሮበት የነበረውን እግር ብረት ከነሰንሰለቱ በጂ ይዞ እንደ ቆመ ፡ ስለምንወጣበት በርና ዘዴ ስንመካ ክር ፡ አውጭ ያስቀመጥሁዋትጠባቂ እዩሮጠች መጥታ ቀኛዝማች መምጣታቸውን ስለ ነገረችን ፡ ተደናግጠን እስከምን ቆሎ አስወጣንና ሁለታችንም ሮጠን እያንዳንዳችን ወደ ውስጥ በሚከፈቱ መዝጊያዎች ጀርባ ከመቆማችን ቀኛዝማች መዝጊያዎችን በርግጫ በርግደው ፡ በግራ እጃችን ሆዳቸውን ይዘው ፡ በቀኛቸው ሽጉጣቸውን ኤያወናጨፉ ገዙ ። ቆስለው ነበር ይመስለኛል ፡ ከወገባቸው በታች ልብሳቸው ሁሉ ደም ብቻ ነበር” ብለው ወይዘሮ እጸገነት የቀኛዝማች ዳኛ አስፈሪ ሁኔታ ስለታያቸው ፡ ለውነታቸው ሁሉ ሽምቅቅ ሲል አይተው ።

“ይቀጥሉ አይዞዎ ፤ ይቀጥሉ” አሉ ሰብሳቢው ዳኛ ።

“ታዲያ አቶ ጥላሁንን እዚያ ሲያጠጥ በጣም ተበላጭተው እንዳንድ ጊዜ እዩሮከሩ ፡ አንዳንድ ጊዜም አሉን እዩሰደቡና አዩረገሙ ፡ ‘መጥቱ ላይቀር ያን መተተኛ ተማሪ ሳልገድል መጥቱ ነው የሚቆጫኝ ፤ ያመተ ተኛ ተማሪ አመለጠኝ!’ ሲሉ አቶ ጥላሁን የያዘው እግር ብረት ምን ሲያደርግ እንደሆነ አላውቅም . . . ተንኩዋኩዋ ። ወዲያው በቅጽበት እሱ ወዳለበት አንድ ጊዜ ተኩሰው ሁለተኛ ሊተኩሱ እጃቸውን እንደ ዘረጉ ከተሸሸገበት ሮጠ ሂደት ሲይዛቸው አዩሁ ፤ ከዚያ ወዲያ የሆነውን . . . አላውቅም ። እነሱ ሲያያዙ እኔ ሮጫ ፡ ከቤት በጉዋሮ በር ወጥቼ የአጥሩን የስርቆሽ በር ቀኛዝማች ሲገቡ ከፍተውት ስላገኘሁ በዚያ ወጣሁና ጥላዩን እዩጠራሁ ስርጥ ፡ እሱም ተኩሱን ሰምቶ ከወዳጆቹ ጋር ወደ ቀኛዝማች ቤት ሊሮጠው በመንገድ ተገናኘን ።”

“እንግዲህ እርሶዎ እንደሚሉት ከሆነ ፡ ቀኛዝማችን የገደሉ ሌላ ጥላሁን ፈይሳ ናቸው እንጂ . . . ገደሉ ተብሎ የተመሰከረባቸው ፡ ባለ ቤትዎና እርሶዎ አይላችሁም ማለት ነው ።”

“መጀመሪያ ቀኛዝማች ከተኮሱ በሁጥላ ሮጦ እስኪያወቁት ድረስ የሆነውን ነው እንጂ . . . ከተያያዙ በሁጥላ የሆነውን አላዩሁም ፤ አል ነበርሁም ። ብቻ . . . ወይ ሲታገሉ የገዛ ሽግግርቸው ባርቆ ገደሉዎ ቸው ይሆናል ፤ ወይም . . . እንኛ ፡ እሱ ገደሉዎቸው ይሆናል ። ብቻ . . . ይህ መቻላት ያላዩሁት ነገር ፡ ግምት ነው ።”

“እሱ፣ አንድ ሌላ ነገር ልጠይቅም” አሉ ሰበሰበው ዳኛ ፡ አይ ናቸውን ሳያረግቡ ሳጭር ጊዜ ዝም ብለው እሰረኛዎን ሲመለከቱ ቆዩና ። “አሁን እንደ ነገሩን . . . እርሶዎና የባለቤትዎ ሞክሸ ፡ አቶ ጥላሁን ፈይሳ አብራችሁ ሳላችሁ ፡ ቀኛዝማች ዳኛ ደርሰው ተኩሰ ሲከፍቱና ሁለቱ ተያይዘው መታገል ሲጀምሩ ፡ እርሶዎ የትግሉን መጨረሻ እንኩዋ ሳያዩ ወጥተው ሸሹ ፤ ባለቤትዎ እንዲያውም እዚያ አልነበሩም ። ታዲያ እንዲህ ከሆነ እንዴት ነው . . . ባለቤትዎና እር ሶዎ ቀኛዝማች ዳኛን ገደለናል ብላችሁ በሰባት ምስክሮች ፈት በራ ሳችሁ መስክራችሁ የፈረማችሁ ።”

ወይዘሮ አጸገነት ፡ ይህ የመጨረሻው ጥያቄ እስክ ቀረበላቸው ድረስ ከዚያ በፊት እዩተጠዩቁ የሰጡት መልሰ ሁሉ ፡ እሳቸውና ባለቤታቸው ነፍሰ - ገዳዮች መሆናቸውን በሰባት ምስክሮች ፈት አምነው ከፈረሙት ጋር የማይስማማ መሆኑን ፡ እንዲያውም የዚያ አፍራሽ መሆኑን አልተ ገነዘቡም ነበር ፤ ዳኛው እዩጠየቁዋቸው ሲመልሱ ፡ ያ ፡ ጥያቄና መልስ ቀኛዝማች ዳኛ በሞቱበት ማታ የሆነውን ሁሉ መልሶ አምጥቶ ፡ ባንድ ሰፊ ሰሌዳ ስሎ በፈታቸው ስለ ዘረጋው ፡ ያን እዩተመለከቱ ፡ ሌላውን ሁሉ የሰጡት መልስ ሲያስከትል የሚችለውን ችግር ጭምር ረስተው ፤ ያኑ የሚያውቁትን ፡ እውነቱን ነበር የሚናገሩ ። ነገር ግን ይህ እሳቸው የሚያውቁት እውነት ፡ ይህ የግዚር እውነት ፡ ብዙ ሰዎች እውነት ነው ካሉትና እሳቸውም እዩተቀጡ ከተማሩት እውነት ጋር የማይስማማ መሆኑን ፡ ከዚያም የተማረውን የረሳ ተማሪ የሚደርስበትን ቅጣት ሲገ ነዘቡ ፡ ደንግጠው የሚሆኑትን አጡ ። ወዲያው ስህተታቸውን የሚያ ርሙበት መንገድ ፍለጋ ሲጨነቁ ፡ ጭንቀታቸው ከፈታቸው እዩታዩ ፡ አንድ ጊዜ የያዛቸውን ፖሊስ ፡ አንድ ጊዜ መሬቱን እያለዋወጡ ሲመ ለከቱ ቆዩና ፡

“የለም” አሉ ። “የለም እንዲያ አደለም ፤ ተሳስቼ ነው ። ቀኝ ዝግግት ዳኝን . . . እኔና ጥላዩ ነን የገደልናቸው ።”

“እንዴት አድርጋችሁ ፣ እሁን እንደ ተረኩልን ከሆን . . . ሊሆን አይችልምኮ!” አሉ ሰብሳቢው ዳኛ ፣ የእስረኛዎን መጨነቅ ሲያዩ በጣም ግዝናቸው ከፈታቸው ጉልህ ሆኖ እዩታዩ ።

“እንዴት አድርገን እንደሆነ . . . እሁን በታሌ መናገር አልችልም ፤ ረስቸዋለሁ ። ብቻ . . . እኛ ነን የገደልናቸው ። እንዴት አድርገን እንደ ገደልናቸው በፈረምንበት ላይ ተጽፎታል!” አሉ እስረኛዎ ፣ እንደ ደነገጡ መሬት መሬቱን እየተመለከቱ ።

“በፈረማችሁት ላይ ያለው ሁሉ ትክክል አለመሆኑን ግን ከተረኩልን ታረክ ግልጽ ሆኖ ይታያል!” አሉ ዳኛውም ፣ እንደ መተከዝ ብለው ወደ መሬት እያዩ ።

“የሚያደናግር ጥያቄ ስለ ጠዩቁኝ ነዋ ፤ የሚያደናግር ጥያቄ ባይ ጠይቁኝ ከፈረምንበት ጋር የማይስማማ ነገር አልናገርም ነበር ።”

“ወይዘሮ እጸገኑት ፣ አንድ የፈሩት ነገር እንዳለ . . . ካነጋገርዎና ከሁኔታዎ ሁሉ ይታያል ። አይዘዎ አይፍሩ ፣ እዚህኩ እዳኛች ፊት ነዎ እንጂ እሱላ . . . ፊት አደሉኛ ። ስለዚህ ሳይፈሩ ፣ እውነቱን ይናገሩ” አሉ ሰብሳቢው ፣ አንገታቸውን ደፍተው መሬት መሬቱን እያዩ የቆሙትን እስረኛ ለማበረታታት ።

“እሁን እዚህ እዳኛ ፊት ብሆን . . . እዚህ አላድርግም ፣ እዚህ አልሰነብትምኮ ጌታዬ ፤ ስለዚህ እባክዎ ይተዉኝ ፣ የሚያደናግር ጥያቄ እዩጠዩቁኛም . . . ከመናገር ብዛት የተነሳ ፣ በምስክር ፊት ፈርመን ከሰጠነው የማይስማማ ቃል ተናግሮ እንደ ገና ተመልሰን እችግር ላይ እንድንወድቅ አያድርጉን!”

“ወይዘሮ እጸገኑት ፣ ‘በምስክር ፊት ፈርመን ከሰጠነው የተለዩ ቃል እንዳንሰጥ’ እያሉ . . . ይህን ያክል የሚጨነቁት ፣ ያ በምስክር ፊት ፈርማችሁ የሰጣችሁት ቃል ወዴት እንደሚያደርስ አያውቁም?”

“አውቃለሁ ፣ ወደ ሞት ነው” አሉ እስረኛዎ ፣ አይናገሯቸውን ከመሬት ሳይነቅሉ ፣ ለመስማት በሚያስቸግር ዝቅተኛ ድምጽ ።

“ታዲያ . . . ከሞት የከፋ ምን ከፋ ነገር ናር ነው ፣ ከሱ ለመሸሽ ባለቤትዎም ፣ እርስዎም የሞትን ጎዳና የመረጣችሁ?”

“ጌታዬ ፣ ሞት . . . ያላርፋል እንጂ ያን ያክል ፣ እንዲያ አያሰ . . . አያሰቃይምኮ!” ሲሉ እስረኛዎ ፣ ነፍሱ-ገዳይ መሆናቸውን አዎ

ነው እስኪፈርመው የተቀበሉት ስቃይ ፣ ያዩት ጣእር በሙሉ ክፋት ፣ በሙሉ ጭካኔው ስለ ታያቸው ፈርተው እያለቀሱ ፣ እዚያ ከተሰበሰበው ተመልካች ያዘን አዘኑን ፣ የተቆጣ ቁጣውን ሲገልጽ ጫጫታውና ሀምሀምታው ባገደ ላይ ተደባልቆ ቤቱን ጥሳው ። ያ ጫጫታና ሀምሀምታ ጸጥ ካለ በሁጥላ ፤

“እሺ ይብቃ ፣ ይተዉት ግዴላዎ ይበቃል ” አሉና ሰብሳቢው እስኛዎን ለማረጋገጥ ፣ “እስረኛው ፣ አቶ ጥላሁን ይግቡ ” አሉ ወደ አጋፋሪው መለስ ብለው ። ከዚያ ከጉዋደኞቻቸው ፣ ከዳኞች ጋር ዘለገ ላለ ጊዜ ከፍቅ በማይሰማ ዝቅተኛ ድምጽ ሲነጋገሩ ከቆዩ በሁጥላ የሰብሳቢ ዳኛ ወንበራቸውን ለቀኙ ዳኛ ለቅቀው ፣ ወደ ንንገለል ብለው ቆሙ ። ከዚያ ከፍተኛ ቦታ ዝም ብለው የተሰበሰበውን ህዝብ ዘቅዝቀው እያዩ ፣ ሊያደርጉት በተለናዱበት ፣ የተሰማቸውን ደስታ ተከትሎ ፈታቸው ትንሽ በትንሽ አዩተለወጡ ፣ ፈገግ እያለ ሄዱ ፣ በመጨረሻ ፋና አቃጥሎ በውስጡ እንዳስቀመጡበት ፣ የተወሰወሰ ብርጭቆ ወገግ ብሎ ሲበራ እዚያ አዳራሽ ውስጥ ታምር እንደ ተሰራ ተመልካሾችን ሁሉ እገደገገጠው ። ወዲያው ሰብሳቢው ዳኛ ለልባቸው የተሰማው ደስታ እንዲያ ወገን ፈታቸውን እያበራ ፣ ከቆሙበት ከፍተኛ ይታ ቀስ እያሉ ወርደው ፣ አቶ ጥላሁንና ወይዘሮ እጸገኑት በቆሙበት እንደ ደረሱ ፣ ከሁለቱ እስረኞች መሀከል ቆሙ ። ከዚያ ፣ የኪን ሰቅቀው ወደ አዲስ አበባ ከተመለሱ ካይኖቸው ለይተውት የማያውቁትን ጥቁር ሙነጽር ሲያነሱ ፣ ምንም እንኩን ፈንጣጣ በፊት የተወው ብዙ አንጉዝና የራስ ጠጉሩ መዝገርጎር ፣ ከጤሙ ያለቅጥ መጎፈር ጋር ባንድነት ፍጹም ሌላ ሰው ቢያስመሰሉት ፣ ወይዘሮ እጸገኑት ጥላሁን መሆኑን ለወቁ ። ነገር ግን መልኩ እንዲያ ከመለወጡ ሌላ ፣ ከተያዩ ጀምሮ በዚያ አጭር ጊዜ ውስጥ የከፍተኛው ፍርድ ቤት ሰብሳቢ ዳኛ መሆኑ ትንሽ ጥርጣሬ ስላሳደረባቸው ፣ በሙሉ እምነት ስሙን መጥራት ፈርተው እያመነቱ ፤

“እንዴት ፣ አቶ . . . ጥ . . . ጥላሁን ?” አሉ ፣ ያ ያላረጋገጡት ስም ካመለጣቸው በሁጥላ መመለስ ይችሉ ይመስል ፣ ቶሎ ብለው አፋቸውን ባልታሰረው እጃቸው ይዘው ።

“ምን ? ሞክሻ ጥላሁን ? እዚህ ?” አሉ እስረኛው ጥላሁንም ፣ እንደ ሚስታቸው አፋቸውን ይዘው ።

“አዎ ፣ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪላን የገደለሁት ጥላሁን ፈይላ ነኝ ?” ሲል “አቶ አንተነህ ተሰፋኛ ” የነበረው ጥላሁን ፈይላ ፣ በፍ

ርድ ቤቱ ወስጥ የተነሳው ፈብኛና ጭንቃ፣ “ይህን ደመሰላል” ሊባል፣ ምላሌ ሊገኝለት የማይችል ሆነ፤ “አቃቤ - ወንጀል” የሚባል ቅጽል የተሰጣቸው አቃቤ-ህግ፣ እጹ እንደ ወደቀበት አስማተኛ አፋቸውንና አይኖቻቸውን በሰፊው ከፍተው፣ ፍዝዝ፣ ድንዝዝ ብለው በተቀመጡበት ደርቀው ቀሩ ። ባዳራሹ ደገታ እስኪገኝ የወሰደው ጊዜ አያሌ ነበር ። ከዚያ አያሌ ጊዜ በሁጥላ፣ ዳኞች ጠረጴዛ እዩው ቀን ፈላጊ ስያጤብጠው ረብሻውና ሚጫታው እዩተቅነሰ፣ እዩተቅ ነሰ ሂዶ መጨረሻ ተመልካቹ ጸጥ እንዲል ካደረጉ በሁጥላ፡

“ጌቶቹ” አለ፡ ሰብሳቢ ዳኛ የነበረው ጥላሁን ፈይሳ ። “ጌቶቹ! ከሁሉ አስቀድሜ የሰነ - ስራት ጉዳይ ማንላት እፈልጋለሁ ። የሰነ - ስራት ጉዳይ ማጣራት እፈልጋለሁ ። በልማዱ፣ በፍርድ ቤቱ ሰነ - ስራት ሶስት ዳኞች ሞልተው ባልተገኘበት ችሎት አይሰዩም ። ሶስቱ ዳኞች ሞልተው በተገኘበት እንደ ጊዜ ችሎቱ ከተሰዩ በሁጥላ እንደ ዳኛ በጎድል ግን፣ ሁሉቱ ዳኞች ለማክራክርና የመጨረሻ ፍርድ ለመስጠት ባይችሉ እንኩዋ፣ እኔ እስከማውቀው ድረስ፣ ቃል ለመቅበልና ቀጠሮ ለማድረግ የሚከለክላቸው የህግ አንቀጽ ያለ አይ መስለኝም ። ስለዚህ አሁን እኔ ፍርድ ቤቱን የመለሻው፣ እዚህ ችሎት ለቀረበው የወንጀል ከሰነ ጉዳይ እኔ መሆኔን አጥፍ አጀን ስሰጥ! ከጀ ጋር ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን ለምን እንደ ገደልሁዋቸው የጥ ሰጠውን ቃል ጭምር እንዲቀበሉኝ ነው ።”

ሁሉቱ ዳኞች የጥላሁንን ጥያቄ ከሰጡ በሁጥላ፣ ከፍት በማይ ሰማ ዝቅተኛ ደምጽ እስበላቸው ሲከራከሩ ቆይተው በጥያቄው መስ ማማታቸውን በሰብሳቢው ዳኛ ወንበር የተቀመጡት ራሳቸውን ወደ ላይ በመግፋት ገለጹ ።

በሌላ ጊዜ ቢሆን ፍሮ አቃቤ - ወንጀሉ እንኩዋንስ እንዲህ ያለ አከራካሪ የሰነ . . ስራት ጉዳይ አጋጥሞ “እምህብ - አልቦ” ችግር ፈጥ ረው ዳኞችንም፣ ባለጉዳዮችንም ማስቸገር ደስ ባላቸው ነበር ። ያን ለት ግን እዚያ ድንገት፣ እንደ ሰማይ ቁጣ የበረቀው ገና እንዳፈዘዛ ቸው ስለ ነበሩ፣ ገና አስምሮዋቸውን በሙሉ ስላልገዙ የመቃወም ሆነ ያለ መቃወም ምልክት አላላዩም፤ እንዲያው ዝም አሉ ።

ከዚያ ጥላሁን ዳኞችን ለማመስገን ትንሽ እንደ መስገድ አለና ንግግሩን የሚጀምርበት አጣራው ላይ እንደ ተጻፈ ሁሉ፣ ትንሽ ዝም ብሎ ጣራ ጣራውን ሲመለከት ቆይቶ፡

“አዎ” አለ ። “አዎ ፣ ያ ወይዘሮ እጸገነት የባለቤቱ ሞክሻ ያሉት ጥላሁን ፈይሳ ፣ ያ ከቀኛዝማች ዳኛቸው ጋር ሲታገል ትቸው ከቤት እዩሮጥሁ ወጣሁ ያሉት ጥላሁን ፈይሳ ፣ ያ ቀኛዝማች ዳኛ ቸው ፍሪሳን የገደላቸው ጥላሁን ፈይሳ እኔ ነኝ ። ገድለዋል ተብለው ተያዘው የተሰቃዩትና በመሰቃዩታቸው ብዛት ‘ገድለናል’ ያሉት ጥላ ሁን ፈይሳና እጸገነት አሸብር አልገደሉዋቸውም ፤ ይህ ነው እውነቱ ጌቶቹ ፤ ይህ ነው የግዜ እውነት ፤” አለና የደስታው ፈገግታ ከፊቱ እየሸሸ ፣ በቦታው ትርታ ሲተካ እዩታዩ ፡

“ወዳጅቹ” አለ እንደ ገና ወደ አሰሪኞቹ መለስ ብሎ ። “ወዳ ጅቹ አቶ ጥላሁን ፣ ወይዘሮ እጸገነት ፣ ቀኛዝማች ዳኛ በሰሩባችሁ የገፍ ግፍና በረጸሙባችሁ ወንጀል ምክናያት እምስት አመት ተለያ ይታችሁታ ለዩብያ የተቀበላችሁት ስቃይ ሳያንስ ፣ ደግሞ እንደ ገና እኔ በገደለሁ ፣ ስለእኔ እናንተ ንጌሆች ፣ በስም ሞክሻ ብቻ ተይዛ ችሁ ሆስት አመት በመሰቃዩታችሁ የተሰማኝ አዘን ምን ያክል መሆ ነን የምገልጽበት ቃል አላገኝም ። የኒበራችሁባት ስቃይ ሰው የማይ ችለው መሆኑ ፣ እዚያ ከመቆየት ተላ የጥት ፍርድ ተፈርዶባችሁ እንድትሞቱ በመሰመናችሁ ፣ እዚያ በሀይወት ከመቆየት ሞት በመ ምረጣችሁ ለገመት ይችላል ፤ ወዳጅቹ ፣ ምንም እንክብካቤ ቀኛዝማች ዳኛን ገደቡ ሳመልጥ ፣ በኔ ረንታ እናንተ ተይዛችሁ ይህን ያክል ስቃይ ትቀበላላችሁ ብዬ ባልጠረጠር ፣ ይህ ሞትን የሚያስመርጥ በደል የደረሰባችሁ በኔ ምክናያት ፣ እኔ በገደልሁዋቸው ሰው ምክናያት ስለ ሆነ ፣ የተሸከማችሁትን ከባድ ሸክም ፣ ከባድ ቀንበር ከትክኻችሁ አውርጄ ፣ እኔ ተሸከሜ ፣ እናንተን ከማሳረፍና የማይቀር ከሆነም ሀይ ወታችሁን በሞቴ ገዛቼ ጉናኑትን ከማዳን በቀር ፣ ለተበደላችሁት በደል በቂ ካላ ይሆናል ፣ ለኔ ሀሊና ለጊዜውም ቢሆን ሰላም ይሰጣል የምለው ፣ ሌላ ነገር ፈልጎ አላገኝም ። ስለዚህ ወዳጅቹ ፣ አቶ ጥላ ሁንና ወይዘሮ እጸገነት ፣ እኔ ሳላውቅ ፣ በኔ ምክናያት እስካሁን ለደረ ሰባችሁ ብርቱ በደል ይቅርታ እንድታደርጉልኝ እዩለመንሁ ፣ ከዚህ ጀምሮ ወደ ፊት ፣ በዚህ ጉዳይ የሚፈረደውን ፍርድ በናንተ እገር ተተክቼ ለመቀበል የተረብሁ መሆኔን እንሆ ለፍርድ ቤቱ አስታው ቃለሁ ። አሁን ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን ገደቡ ስለ ሸሸሁበት ምክ ናያት ቃሌን እንድለጥ ፍርድ ቤቱ ስለ ፈቀደልኝ እያመለገንሁ የተቻ ለኝን ያክል አሳጥረ የምሰጠው ቃል የሚከተለው ነው ።

“ቀኛዝማች ዳኛ” አለ የቀድሞው ሰብሳቢ ዳኛ ። “ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ክፉ ነበሩ ። ቀኛዝማች ዳኛ ክፉ በመሆናቸው እሳቸው መልካም መስራት ስለማይችሉ ፣ መልካም የሚሰሩትን ሰዎች ብቻ

ላይህን መልካም ተሰርቶላቸው በዚያ የሚጠቀሙትንና ደስ የሚላቸውን እንኩዋ ሲያዩ፣ አይናቸው በቅናትና በጥልቅ ጥላቻ ደም የሚሰብስቡ፣ የተሰራው መልካም ስራ ጠፍቶ ሲረዳቸው የተሰራላቸው ባንድ ላይ ሲያገኙ ካላዩ ደስ የማይላቸው፣ ክፍ ፍጥረት ነበሩ ። ከባለቤቱና ከእኔ በፊት፣ ከምላ ጎደል በብዙዎቹ እንደ ደረሰ፣ በኛም የደረሰው ይህ ነበር። ጌቶቹ፣ ባለቤቱና እኔ ባገር ውስጥ ሊገኝ የሚችለውን ሀብትና የሀዘብ ጉልበት አስተባብረን፣ ሶስት አመት ሙሉ ለሀዘብ ነጭ መቫ ሻል ቀን ከሌት የሰራነውንና በዚያ ምስክርነት ለበለጠ መቫሻል የነበረንንም፣ ለሀዘብ የሰጠነውንም ተስፋ ቀኛዝማች ዳኘ ሊያፈርሱብን፣ ሊደመስሱብን፣ ውሸት አድርገው ሊያስቀሩብን ታጥቀው ተነሱ ። ታዲያ . . . እንዲህ ያለውን ክፍ ነገር የሚችል አለ፤ የሰራው መልካም ስራና በዚያ ላይ የመሰረተው ተስፋ ሲፈርስ፣ እዩተናደ ሲወድቅ፣ ዝም ብሎ ቆሞ የሚመለከት አለ፤ ለዚያ ምስክር መሆን ስቃይ አደለም፣ ጣእር አደለም፣ በውነት የሰፍት መልካም ስራና በሱ ላይ የመሰረተት ተስፋ ሲፈርስ ጣየት፣ የወለደት ልጅ፣ “መጠሪያ፣ መታሰቢያ፣ ይሆንኛል” ያሉት ልጅ ሲሞት ቆሞ ከማየት ምንም ልዩነት የለው፤ ሌት ከቀን አምጦ፣ ተጨንቆ የፈጠረውን፣ የወለደውን መልካም አሳብና የሰራውን መልካም ስራ ያለምክናያት፣ በክፋት ብቻ ተነስቶ የሚያፈርስበትን፣ የሚያወድምበትን ዝም ብሎ የሚመለከት፣ እንዲያ ላሰው ክፍ ይቅርታ የሚያደርግ ሰው አለ፤ እንዲያ ያለ ሰው ቢኖር ወራዳ ፈሪ፣ ያለዚያም የሰውነት ስሜት የሌለው፣ በልብ ፈንታ በደረቱ ደንጊያ ያቀፈ ቀዝቃዛ ምስል ነው፤ ነገር ግን እኔን ጌቶቼ፣ እኔን እግዚአብሔር ፈሪም፣ ቀዝቃዛ ምስልም አድርጎ ስላልፈጠረኝ፣ የወለድሁትን መልካም አሳብና የሰራሁትን መልካም ስራ፣ ለየኪ ሀዘብ ከሰጠው ደስታና ተስፋ ጋር፣ ባንድ ላይ ቀኛዝማች ዳኘ ያለ ምክናያት፣ በክፋት ብቻ ሲያፈርሱብኝ፣ ሲገድሉብኝ ዝም ብዬ ላያቸው፣ ይቅር ልላቸው አልቻልሁም ። ስለዚህ ገደላሁዋቸው፤ እንደ ቀኛዝማች ዳኘ ያሉትን የመቫሻል፣ የእውቀትና የእድገት መቅሰፍቶች ማጥፋት፣ እንደ ነሱ ያሉትን የመልካም ስራና የመልካም ስራ ተጻራሪዎች ማጥፋት ወንጀል ነው፤ በተፈጥሮ ሀገና በቅን ህሊና ፍርድ ወንጀል አደለም፤ ከፋና በጎ አብረው ሊኖሩ የማይችሉ ተጻራሪዎች ስለሆኑ፣ ክፍ በጎን እንቆ፣ አስጨንቆ እንዳያጠፋው ከተፈለገ፣ በጎ እዩፋፋና እዩተስፋፋ እንዲኖር ከተፈለገ፣ ክፍን ከስሩ ነቅሎ ማጥፋት የተፈጥሮ ሀገ የሚፈቅደውና ቅን ህሊና ሁሉ የሚፈርደው ነው፤ ክፍ ስሪን፣ ወንጀል ስሪን፣ በሰራው ክፍ ስራ ለመቅጣትና ወደፊት ክፍ እንዳይሰራ ለማ

ታት፣ ማጥፋት የተሰጠው ሆነ የሚፈቅደውና ቅን ህሊና ሁሉ የሚፈርደው ነው።

“ሰው-ሰራሽ ህግ ግን፡ በመጀመሪያ ደረጃ፡ የሰሪዎችን ጥቅም ለመጠበቅና የሰልጣናቸውን እድሜ ለማስረዘም የታቀደ፡ አድላዊ ዘመ ሆኑ ሌላ፡ በሁለተኛ ደረጃ አላማው ማህበሩን ከወንጀል መቅሰፍት ግዳንና ሰላም እንዲሰፍን ማድረግ መሆኑን ንባቡ በግልጽ በሚናገር በት ጊዜ እንኩዋ፡ ያን የተሰራበትን አላማ፡ መሰረቱን እሰከብት ድረስ ‘አንድም’ እዩተባለ፡ ተጣምም እዩተተረጎመ፡ እንዲያ ባለ፡ የተጣመመ ትርጉም ላይ የተመሰረቱ የፍርድና ያስተዳደር ሰነ-ሰራቶች ወንጀለኞችንና ወንጀልን በማጥፋት ፈንታ ለነሱ አገልጋይና መላሪያ፡ ለነሱ ጋሻና መከታ አድርገውት እንደሚኖሩ ያይን ምስክሮች ሆነን ቆይተናል። ተጨማሪ ማስረጃ በያስፈልግ አሁን በፍርድ ቤቱ ፈት ከቀረበው ጉዳይ የተሻለ አይገኝም፤ ይህ ግሩም የሆነ ማስረጃ ነው።

ስለዚህ ክቡራን ጌቶቹ! የመልካም ሰራና የመልካም ሰሪ መቅሰፍት የሆኑትን፡ ቀኛዝማች ዳኘን፡ በሀብታቸውና በሰልጣናቸው አጥር እንደማይገኙ ሆነው፡ ከፍርድ ተሸሽገው፡ አገር እዩ-ዘረፉና የሰው ነፍስ ያለምንም ሰጋት እያጠፉ አሰራ ስምንት አመት ሙሉ የኖሩትን ወንበዴ፡ ቀኛዝማች ዳኘን መግደል፡ ወንጀል ሰሪንና የወንጀል ሰራን ማጥፋት እንጂ፡ ወንጀል መሰራት ባለመሆኑ፡ የተፈጥሮ ህግ የሚፈቅደውና ቅን ህሊና የሚፈርደው ስለሆነ፡ ገድያቸው ከዚያ አድልዎና ጉድለት ከምላበት፡ ሰው ሰራሽ ህግና ከሰነ-ሰራቱ ለማምለጥ ሸሽቼ፡ ሰሜንም፡ መልኪንም ለውጤ ተሸሽጌ ነበር። ነገር ግን ወንጀል ሳልሰራ በወንጀለኛ ስም፡ እንደ ወንጀለኛ እንዳልሞት ሸሽሁ እንጂ፡ ወንጀለኛን ከመቃወም በቀር ወንጀለኛ አለመሆኔን እያወቅሁ አድላዊ ህግ፡ እውር ህግ ንጹሀነቴን ማየት ስለማይችል ብቻ ወንጀለኛ አድርጎ እንዳያስገድለኝ ተሸሽግሁ እንጂ፡ ቅን ህሊና ሁሉ ‘ትክክለኛ ነው’ ብሎ ከሚቀበለው ህግና ወንጀል ነው ብሎ ከሚፈርደው ፍርድ ለማምለጥ ሸሽቼ አልተሸሸግሁም፤ ደግሞ ምንጊዜም ቢሆን ሸሽቼ አልሸሸግም።

“ክቡራን ጌቶቹ! ፍርድ እንዳያገኛቸው ስልጣናቸውንና ሀብታቸውን መሸገው፡ እዚያ ውስጥ ተሸሽገው፡ ወንጀል ሲሰሩ የኖሩትን ቀኛዝማች ዳኘን መግደል ወንጀል ነው ብዬ አላምንም። ያልገደሉ ሰዎች በገዳዩ፡ በኔ ፈንታ ተይዘው ሲገደሉ ዝም ብሎ ማየት ግን፡ ከተ ወንጀል፡ ከወንጀሎች ሁሉ የከፋ ወንጀል መሆኑን አምናለሁ። ስለዚህ፡ ጌቶቹ! ስለዚህ በውሸት ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪላን ገድለ

ዋል ተብለው እዚህ ችሎት በቀረቡት ፡ በጥላሁን ሪዴላና በእጸገነት አሸብር ቀንበር አንገቱን አግብቼ ፡ በነሱ የግፈረደውን ሰመቀበል ተሰናድቼ ቀርቤያለሁ ። ብሎ ሲጨርስ ፡ በፍጹም ጸጥታ አፋንም ፣ አይነንም በሰፊው እየከፈተ ሲያዳምጥ የቆየው ተመልካች ሁሉ ፡ ሀሊ ናው ብቻ ስላስገደደው ከዳኝነት ወንበሩ ወርዶ በወንጀለኞች ቀንበር የገባውን ፡ የውነተኛ ሰማእት ሲያደንቅና ሲገረም የተነሳው ጫጫታና ድብልቅልቅ ጸጥ እስኪል ብዙ ጊዜ ወሰደ ። ጫጫታውና ድብልቅ ልቁ ትንሽ በትንሽ እያለ ጸጥ ሲል ፡

“ ታዲያ እውነቱ ይህ . . . የተናገርኸው ብቻ ነው ? ” አለ እንደ የሴት ድምጽ ፡ ከተመልካቹ ሀዝብ መሀከል ። ከዚያ የተመልካቹ ሀዝብ ህምህምታ ፡ ጫጫታው ፡ ድብልቅልቁ እንደ ገና ጀመረ ። የጥንቱ ሰብ ሳቢ ዳኛ ጥላሁንም ባዘን መልክ ድምጹ ወደ መጣበት አንገቱን ቀና አድርጎ ሲመለከት ቆይቶ ፡ መልስ ሳይሰጥ እንደ ገና አንገቱን ደፋ ።

“ ተናገር እንጂ ! እውነቱ ሁሉ ካልተነገረ ፣ ከውነት ከተቀነሰሰት እውነት መሆኑ ይቀራልኮ ! እውነቱን ጨርሰህ ተናገር ፤ ያለዚያ እኔ እና ገራለሁ ፡ ወዲያውስ . . . ከዚያ ሁሉ ክርክር በሁዋላ ተስማምተን አልነበረም የመጣነው ? እንደገና ማረጋገጥህ ነው ? ” ስትል የድምጹ ባለቤት የሆነችው ሴት ፡ ጥላሁን አሁንም እንዳዘነ ቀና ብሎ ሴትየዋን ተመልክቶ እንደገና አንገቱን ደፍቶ ዝም አሰ ።

“ አትናገርም ? ” አለች ሴትየዋ ፡ ሲቆይ ይዘዋት ተነስታ ቆማ እየጮሸች ። “ ተናገር እንጂ ! ቀኛዝማች ዳኘን ብቻህን ነው የገደልህቸው ? ያንተን ተናግረህ የኔን አለመናገርህ ምን አሰበህ ነው ? እዚህ ጥለኸኝ ብቻህን ለመሞት አሰበህ ነው ? አላብህ ይህ እንደሆነ ተሳስተህል ! የኔ እዚህ . . . ብቻየን መቅረት የማይሆን ነገር ነው ! ” አለችና የውሸት ጠጉርዋን ባንድ እጅዋ ፡ እንባዋ የፈትዋን ቀለም ሲያጥብ የጠረገችበትን ያደፈ መሀረብ በሌላ እጅዋ እንደ ያዘች ፡ ሰብሳቢ ዳኛ ወደ ነበረው አቶ ጥላሁን ሄዳ ፡ “ እንግዲህ አንተ አልናገር ካልህ እኔ እና ገራለሁ ። ” “ እኔ ” አለች ወደ ዳኞች ቀና ብላ ። “ እኔ ሶፊያ ሙላት የጥላሁን ሚስት ነኝ ። ቀኛዝማች ዳኘን ሁለታችን ነን የገደልናቸው ። መጀመሪያ እኔ አቆሰልሁዋቸው ፤ ሁዋላ እሱ ጨረሳቸው ፤ እሱን እቤታቸው አሰረው አስቀምጠው ፤ ግታ እኔ ዘንድ መጥተው ለደፍሩኝ ስለ ፈለጉ ፡ በሽጉጥ አቁስያቸው ሲወድቁ ተሸሽግሁ ። ከዚያ ተነስተው ፈልገው ሰላጡኝ ፤ በደም ሰካር እሱን ሊገድሉ አሰረው ወዳስቀመጡ በት ሄደው . . . እዚያ እሱ ጨረሳቸው ፤ ገደላቸው ፤ ይህ ነው ሙሉው

እውነት፣ እሱ ያለው ሙሉ እደሰም፣ ግማሹ ነው። ይህ እውነት እያለ እንደሆነ . . . እስቲ አሁን ጠይቁት፤ ገና ከውጭ እሱና ወይዘሮ እጸገኑት ወደ ነበሩበት ሲገቡ ቆስለው፣ ከወገባቸው በታች ልብላቸው ሁሉ በደም ተነክሮ፣ የቆሰሉ ሆዳቸውን ባንድ እጃቸው አፍነው ይዘው መግባታቸውን ቅድም ወይዘሮ እጸገኑት አልተናገሩም፤ ተናገረዋል።

“አለች ሶፊያ፣ የሞት ፈንታዎን፣ ሞትዎን ባልዋ ያርቦ የሚወስድባት፣ የሚቀማት መስሎጥት በፍራትና በቁጣ እዩተንቀጠቀጠች። ከዚያ ወደ ወይዘሮ እጸገኑትና ወደ ባላቸው ዘወር አሰኙና።

“ወይዘሮ እጸገኑት ለምን ዝም ይላሉ፤ እባክዎ ይናገሩ፤ ዝም አይበሉ፤ ይመስክሩ፤ እኔን እዚህ ብቻየን ትቶኝ ሊሄድ ሲሞክር አያዩትም፤ ብቻየን ጥሎኝ ሲ. . . ሲሞት ይፈልጋል።” ስትል ረብሻው፣ ድብልቅልቅ እንደ ገና ተነሳ። እዚህ መሀከል አንዳንድ ሴቶች የሶፊያን ሁኔታ ሲያዩና ንግግርዋን ሲሰሙ ለቅሶሞቻቸውን መግታት አታታቸው። ወይዘሮ እጸገኑትና ባላቸው አቶ ጥላሁን፣ ከዚያ ቀጥሎ የነሱ እድል ምን እንደሚሆን ማሰቡን ትተው፣ ሶፊያና ባልዋ እዚያ ሲያደርጉት የሚያዩት ሁሉ እውነት ይሁን እልም መለዩቱ አቅቶሞቸው እንዲሁ ፍዝዝ፣ ድንዝዝ ብለው ይመለከቱ ነበር።

“እውነትዎ ነው።” አለ አቶ አንተነህ የነበረው ጥላሁን ፈይሳ፣ ረብሻው፣ ድብልቅልቅ ጸጥ ካለ በሁዋላ ባዘን የከበደ ፊቱን ወደ ዳኞች ቀና አድርጎ። “የተናገረችው ሁሉ እውነት ነው፤ ቀኛዝማች ዳኘን ሁለታችን ነን የገደልናቸው።”

“ውይ . . . ! ለካ . . . ለካስ እንዲህ ጨካ . . . ጨካኝ ነህ ጥላዩ! ለማ. . . ለማን ጥለኸኝ ልትሄድ ኖሮዋል? ማ. . . ማን አለኝ?” አለች ሶፊያ፣ ደስታ ባበራው ፈትዋ እንባዋ እዩወረደና ንግግርዋ ላግ እያናቀፈው። ባልዋ፣ ጥላሁን ዝም ብሎ ባዘን በከበደ ፊት ይመለከታት ነበር። ከዚያ ዳኞቹ እዚያው እስበሳቸው ቀስ ብለው ሲመካከሩ ከቆዩ በሁዋላ ሶፊያና ባልዋ ጥላሁን፣ ተይዘው እማረፈያ ቤት እንዲገቡ መወሰናቸውን አስታውቀው ጉዳዩ ለሶስት ወር ተቀጠረና ችሎቱ ተነሳ።

ምእራፍ ፴፯

ከግረጪያ ቤት ወደ አለም በቃኝ !

“ግረጪያ ቤት የሚሉት . . . እስር ቤቱን ነው?” አለች ሰፊያ፣ ፍርድ ቤት ባልዋንና እስዋን ወደ ግረጪያ ቤት እንዲሄዱ ካዘዘ በሁዋላ፣ ፖሊስ በዝግ ጠላት ጥናት ወስዶ ወህኒ ቤት ሲያወርዳቸው ።

“ሳይወጡ፣ ሳይወርቱ፣ ታሰር ከሚቀሰቡበት የተካለ ግረጪያ ቤት ሊባል የሚገባው ሌላ ምን ይገኛል!” አለ ጥላሁን፣ በተለይ ጠላት ጠቅላይ ለሆነ የሳኝነት ሴ ከሆነ ጀምሮ ግረጪያ ቤት ከሚባለው እስር ቤት ጭንገት ለጠቅላይ ደግሞ እንጂ፣ እዚያ ጭንገት ለሌሎች ጭንገት የሚያውቀው ነገር እምብዛት አልነበረም ። ለዚህ ወህኒ ቤት እንደ ደረሱ፣ ሰፊያ ወደ ሴቶች ከፍለ፣ እሱ ወደ ጭንገት ከፍለ ተወስዶ ፣ እዚያ ይዘት የነበረውን ገንዘብ ፣ እንደ ብር እና እንደ ሰንጠ ያሉ ፣ ሌሎችም አንዳንድ እቃዎች እያስመዘገበ አስረከቦ ሲወርሱ፣ መሰረት የሚባለው የካቦው ረዳት፣ አንድ አሮጌ ብርድ ልብስና አንድ ጣሳ ውህ ይዞ ጭንገት ውህውን እጥላሁን ፈት አስቆ ጭንገት ብርድ ልብሱን እቅፋ ሳይ ወርውርሰት ፣ “ያውልህ፣ ልብስ ሆነ ሁሉ አውልቀህ ስጠኝና ይህን ልብስህ ቆይ ። በዚህ ደም . . . ራስህን ታጥብህ ቆይኝ፣ ስመሰስ እሳጭህለሁ ።” አለ የካቦው ረዳት ። ጥላሁን ግራ ገብቶት ብርድ ልብሱን በቅፋ እንደ ተሸከመ ፣ ያላቀፈውን ሰው ዝም ብሎ ይመለከት ጀመር ። ያ አሮጌ ብርድ ልብስ ተረጋግጦ፣ ተረጋግጦ፣ ደቅቆ፣ ብናኙ እንኩዋንስ ታቅፈውት ገና ሲቀርቡት ጉርሮ አዩክረከረና አፍንጫ እዩክነከነ ያስነጥሳል ፣ አይን ያስለቅሳል ።

“ምን ግር አለህ? የነገርሁህ አልገባህም? አግርኛ አታውቅም?” አለ መሰረት፣ ፈገግ ብሎ ።

“አግርኛስ አውቃለሁ፣ ብቻ . . . ልብስ የማውለቁ ትርጉም አልገባኝ ብሎ ነው እንጂ!” አለ ጥላሁንም፣ እንዲሁ ፈገግ እንደ ግለት ብሎ ።

“እ... ! ልብህ ሁሉ የገዢ ሹራብ ሳይቀር... ወደ ሽ ገዳይ መወለድ አለበት !” አለ መሰረት ፡ እንዲያ ረገገ እንዳለ ።

“ሽ ገዳይ ? ምንድነው ሽ ገዳይ ?”

“ሽ ገዳይ ... አዲስ የሚገቡት እስረኞች ልብህ ሁሉ ባንድነት ተሰብስቦ የሚቀቀሱበት ነው ። መቅቀያው ለልዩ ልዩ በሽታ ጠንቅ የሚሆኑትን ሰፍር ቁጥር የሌላቸው ፡ የሚታዩም ፡ የማይታዩም ተህዋስ ያ ስለሚያጠፋ ፡ ስለሚገድል ነው... ሽ ገዳይ የተባለ እንጂ... አይሆንም ፡ ሽ ሰው የሚገድል እንዳይመስልህ !” አለ መሰረት ፡ የወህኒ ቤት ሰነ-ሰራት ሊቅነቱ ያሰማው የኩራት ሰሚት ትክክላውን ትንሽ ወደላይ ገፋ ሲያደርገው እየታዩ ።

ጥላሁን ልብሱን ሁሉ ፡ እንደ ተባለው የገዢ ሹራብ ሳይቀር ፡ አውልቆ ወደ ሽ ገዳይ ወሰዶ እንዲቀትለው ሰመሰረት ሰጥቶ ፡ እሱ ያን አሮጌ ብርድ ልብህ ለብሶ ፡ አፍንጫውን ከሚከነክነው ብናኝ ለመ ራቅ ራቱን ወደ ሰማይ አንጋጥሞ ሲቀመጥ ፡ አንድ ሌላ እስረኛ ትልቅ የጠርሙስ ሰባሪ ፡ የሶንዳ ቁራጭ የመሰለ እድፋም ብረትና አንድ እን ዲህ ያደፈ ፡ አሮጌ ጥረድ አምጥቶ አፈቱ አስቀመጠለት ።

“ይህ ሁሉ ደግሞ... ምን የማደርገበት ነው” አለ ጥላሁን እስረኛውን ።

“መሰረት ሲመጣ ራስህን የሚላጭበት ነው ።”

“ምን ?”

“ከጠርሙስ ሰባሪውና ከምላጫ በመረጥኸው ትላጫለህ”

“እንዴ... ! ይህ የተሸራረፈው ጠርሙስ ሰውነት... ይቆራ ርጣል ፡ ያቆሰላል እንጂ እንዴት አድርጎ ሊላጭ ይችላል ፤ ይህስ... ገና ስለት ያልወጣለት ፡ ዱልዱም ብረት እንዴት ራስ ሊላጭ ይች ላል ?” አለ ጥላሁን በመገረም ፡ የጠርሙስ ሰባሪውንና ምላጭ የተ ባለውን ዱልዱም ብረት በዩተራ አንስቶ እያገላበጠ እያዩ ።

“አሆ... ! ይህ ዱልዱም ብረት የምትለውኑ ሁለት ደቂቃ ያክል ይህን ጥረድ ላይና ታች ስታሳልፍበት ግሩም የሆነ ስለት ይወጣዋል !” አለ እስረኛው ፡ ደምዱን ከፍ አድርጎ እየላቀ ። እስረኛው የተናገ ሬው ቀልዱን ይሁን ምሩን ጥላሁንን አልገባውም ።

“እረ እባክህ ዝም በል ወንድሜ ፤ እኔ ባላገር ነው የኖርሁ ፤ እን ዲህ ያለውን ነገር ደሀና አድርጌ አውቃለሁ ፤ ይህ ብረት ስትሞር

ደው ውለህ ብታድር እንኩዋንህ ራስ ሲላጭ . . . ሳር ሲያጭድ አይችልም ፤” ሲል ጥላሁን ፣ እስረኛው ከልቡ ሳቀ ።

“ለመሆኑ አይስ የሚገቡት ሁሉ በዚህ እየተላጩ ነው የሚገቡግለት ነው ፤” አለ ጥላሁን ፣ እስረኛው ሲስቅ ገም ብሎ ሲመለከተው ቆይኖ።

“ገንዘብ ከሌላቸው በጠርጦስ ሰባሪው ፣ ወይም በዚህ . . . እንተ ይልጃልም ብረት ብለህ ስም ባወጣህለት ምላጭ መላጩት አይቀርላቸውም ፤ ይላጩል ፤ ብቻ . . . ለጠላት አይስጠው ፤ በሁለቱም መላጩት ጭንቅ ነው ፤” አለ እስረኛው ፣ ደምዱን ገቅ አድርጎ ።

“ገንዘብ ያላቸውስ ፤”

“ሀ ፤ ገንዘብ ያላቸውግ ከፍለው በካቦው መኪና ይላጩል ፤” አለ እስረኛው ፣ አሁንም በዝቅተኛ ደምድ ፣ ዘወር ዘወር ብሎ ገራትኛን ተመልክቶ ፣ ለግን መሆኑን ሲያረጋገጥ ወደ ጥላሁን ጠጋ አለኖ።

“ካቦው ምንድነው ፤” አለ ጥላሁን ፣ እስረኛው በዝቅተኛ ደምድ ሲናገር ስላዩ ፣ በዝቅተኛ ደምድ መናገር አስፈላጊ ቢሆን ነው ብሎ ገምቶ ፣ እሱም እንዲሁ በዝቅተኛ ደምድ ።

“ሆህ . . . ፤ ካቦው ፣ እዚህ የሰረኛው ሁሉ ንጉስ ፣ እስረኛን አቅልጦ ፣ ቀጥቅጦ የሚገዛ ግን መሰለህ ፤ ካቦ አደለም ፤ እስረኛ አንድ ጊዜ የሰር ቤቱን በር ከገባ ፣ አስተዳዳሪዎች ዘወር ብለው እያየትምኩ ፤ ለይናቸው ፣ ጀርዋቸው ፣ እጅ እገራቸው ካቦው ነው ፤”

“ግነው የሚሾሙ ፤”

“እነሱ ፣ አስተዳዳሪዎች ግለቴ ነው ።”

“ከየት ፤”

“ከዚሁ ከሰረኛቸው መሀከል ፣ ለሰጡስ . . . እሱም እንደኛ እስረኛ ነው ፤” አለ እስረኛው ፣ ያሽመር ፈገግታ ፈገግ ብሎ ጥላሁንን የገደገ እያዩ ።

“ለሰጡስ እስረኛ ነው ፤ የሰም ነው እንጂ . . . የውነት እስረኛ አደለም ግለት ነው ፤”

“እ . . . ፤ ይበቃናል ወንድሜ ፤ ያስለፍልፍ መሳይ አስረሀል መስበለኝ . . . ገና ሳንተዋወቅ ብዙ አስለፈለፍኸኝ ፤” አለ እስረኛው ፣ አሁንም አካባቢውን ባለግመን ዘወርወር ብሎ ተመልክቶ ።

“እሺ ፤ ይብቃን የኔ ወንድም ፤ ይቅርታ አድርገልኝ ፤ ነገር ነገር ለዩላበ ሳናሰበው እዚህ አደረሰን እንጂ ፣ እኔም መናገር የማትረጋገጥ ገውን ለማናገር ፍላጎት የሮኝ አደለም ። አሁንም ቢሆን ለኔ የተናገር

ከወ ከኔ ወደ ሌላ ይተላለፋል ብለህ አትከጋ ። ስለዚህ ይህን እንቶ
ውና ወደ ምላጫችን እንመለስ ። ታዲያ አሁን የራስ ምላጭ ፣
መኪና መከራዮች ብረልግ ከካቦው በቀር እሌላ ዘንድ አላገኝም።”
አለ ጥላሁን ፣ እስረኛው በተናገረው ሲጸጸቶና እንደ መደንገጥ ሲል
ሰላዩ ወሬ ሸምቶ በትርፍ የሚሸጥ ፣ የወሬ ነጋዴ አሰመሆኑን በቃ
ለም ፣ ራሱንና ጠቅሞሚ ጣቱን በመነቅነቅም እያረጋገጠ ።

“ፈት የወህኒ ቤቱ ነበር እሱ እንዲጠፋ ከተደረገ . . .
ከጠፋ ማለቱ ነው” አለ እስረኛው ቶሎ ራሱን አርፎ ፣ “የወህኒ ቤቱ
ከጠፋ ብዙ ጊዜ ሆኖዋል ፤ ሌላም ያለው ሰው የለ”

“ካቦውን ለመጠዩቅስ እንዴት ነው የማገኘው ?”

“መሰረት ሲመጣ ንገረው ፤ መሰረት ካቦውን በቀጥታ የሚያነ
ጋግርበት ሰው አይወደም ። ለሱ ፣ በጠርመሱም ሆነ በምላጭ መላ
ወታ አልጅልምና እባክህ የከራይ መኪና የማገኘትን ዘዴ አመል
ከቶኝ ብለህ ፣ አስተዛዝነህ የነገርኸው እንደሆነ ዘዴው እሱ
ያውቅዋል ። ካቦውም ቢሆን አንተ በቀጥታ ከጠዩቅኸው እንኩዋንስ
ኪራይ ሊቀበልህ መኪና ያለው መሆኑንም አያምን!” አለ እስረኛው
ከፊቱም በጣም ዝቅ ባለ ድምጽ ።

“እሺ ፤ ገባኝ ፣ አግዜር ይስጥልኝ !” አለ ጥላሁን ፣ እንዲሁ አፋ
እንዳመጣው ። ነገር ግን እንዲያ ፣ አፋ እንዳመጣው ገባኝ አለ እንጂ ፣
ነገሩ ይብሱን እዩትሰወረው ከመሄድ በቀር ምንም አልገባው ! እንዳ
ይጠይቅም እንግድነቱ አገደው ።

“ራስህን ታጠብህ?” አለ መሰረት ፣ ጥላሁንን ሲያነጋግረው የቆ
የው እስረኛ እንደ ሄደ ከሽ ገዳይ ተመልሶ ።

“የምትላጭበት ነው ብሎ አንድ ሰው ይህን ስላመጣልኝ
በጠርመሱ ሰባሪም ይሁን ፣ በዚህ በብረቱ መላጩት ጭራሽ
የግልጅል ስለ መሰለኝ ፣ በጭራሽ ስለማልጅል ፣ ሌላ መላጫ የሚ
ገኝ እንደሆነ ካንተ ጋር ለመነጋገር ቆይሁ” አለ ጥላሁን ፣ የጠ
ርመሱን ሰባሪና ያን የዛገ ብረት መሰረት እንደማያውቃቸው ሁሉ
ለሱ እያገለበጠ እያሳዩ ።

“ሌላ እንዴት ያለ መላጫ ?”

“እንደ መኪና መላጫ ያለ ነገር አይገኝም ?”

“መኪና አሁን ከየት ይገኛል !” አለና መሰረት ግራ-ቀኙን
ዘወር ፣ ዘወር ብሎ አይቶ ፣ “መኖሩን እንኩዋ አንዳንድ ተሸሽገው የሚ

ያከራዩ ሳይኖሩ አጭሩት ነበር ጥንቱ እንዲህ ያለው የንግድ ስራ እዚህ ከልክል ስለሆነ፣ እነሱም ሆኑ፣ አገናኝዎቻቸው የታወቀባቸው እንደሆነ ስለሚቀጡ፣ ለቀጣታቸው መካካሽ እንዲሆናቸው ብለው ይመስላል። የሚጠይቁት ኪራይና ጥጋ በጣም ውድ ነው። ” አለ፣ ወደ ጥላሁን ጣጋ ብሎ በዝቅተኛ ድምጽ።

“ ጥን ያክል ይጠይቁ ይሆን ? ”

“ እኔ እንከጥ ባለመኪናዎችን አላውቃቸውም ፣ አንድ እነሱን የሚያውቅ ሰው ትናንት . . . ስህሰት አዲስ ገቢዎች ፣ ባምስት ብር ተከራይተዋቸው ነበር ። በዚያ ላይ ስላገናኝነቱ ለሱ የሚከፈል አለ ። ከፈለገህ ቀስ ብዬ እሱን ልጠይቅለሁ ። ”

“ እባክህ ጠይቅልኝ ። ” በዚህ ተቆራርጦ የሚቆስል ራሱን ለግ ሳክም የሚያስፈልገው ገንዘብ ያለጥርጥር ካምስት ብር ብዙ ጊዜ የሚበልጥ መሆኑ ስለግደቀር ፣ አስቀድሞ በዚህ መገላገል ይሻላል ። ለመሆኑ . . . ሴቶች መላጫት አለባቸው ? አለ ጥላሁን ፣ ሶሬ ያን ሲያስብ ጭንቀት ከራሱ ጭንቀት የበለጠ አስፈራራውና ።

ከገሌ በቀር የሚባል የለም ፣ እስረኛ ከሆነ ሁሉም መላጫት አለበት ።

“ እንግዲያስ እባክህ የሚገኝ ከሆነ ፣ ባለቤቱ እሴቶች ከፍል ፣ ሶሬያ መላት ትባላለች ፣ ለስዎም . . . ቢከራይልኝ ሰሰውየው አደራ በልልኝ ። ባይ ገንዘባችንን ሁሉ አስመገግበን እዚያ ስላስረከብን ፣ አሁን ገንዘብ በጂ የለም ” አለ ጥላሁን ፣ ገንዘቡን ያስረከበባችን ቦታ ባገጫ እያመለከቱ ።

“ እሱ ግደለም ፣ አያስቸግርም ፣ ፊርማህን እዚያ ስታስረክብ ከፈረምኸው ጋር እያመላከሩ . . . ላዘዝህላት ይከፍላሉ ” አለ መሰረት ፣ እሱም መረካከቢያውን ባገጫ አመልከቱ ። “ ለመሆኑ ስንት ገንዘብ አስረክበህል ? ” አለ ቀጠለና ።

“ ሁለት መቶ ብር ”

“ ሁለት መቶ ብር ” አለ መሰረት ፣ እንደ ገደል አዋይ ጥላ ሁን ያለውን ደግሞ ።

መሠረት የመኪና ከራይ ፍለጋ ከሄደበት ተመልሶ ፣ ከራዩ ለጥ ላሁንና ለሶሬያ አምስት አምስት ብር ፣ ላገናኝዎች ሶስት ብር ፣ በድ ምሩ አስራ ሶስት ብር መገኘቱን ሲነግረው ጥላሁን በጣም ደስ አለው።

“አሁን እንግዳ! አሰሪዎች አስረኛ የሚሆነው የሚሰማ
ቦታ ማግኘቱ ጉዳይ ነው።” አለ መሠረት፣ ጥላሁንን እየወራ
ራሱን በተከራይነት መኪና ሲላጩው።

“ለምን የሚሰማቸው ቦታ? ” አለ ጥላሁን።

“ለምንኛና ... በጠቅላላው ሰማረራያ የሚሆን ። መቸሱ... እን
ተም ሆንህ ባለቤትህ ... እዚህ የምትቆዩበትን ጊዜ እግዚአብሔር ያላ
ጥርላችሁ እንጂ፣ እዚህ በምትቆዩበት ጊዜ ቀን የምታርፉበትና ሌሊት
የምትተኙበት አንዳንድ የተወሰኑ ቦታ ያስፈልጋችሁ የለ? እሱን
ማለቱ ነው።”

“እንዴት! ለያንዳንዱ እስረኛ የተወሰነ ቦታ የለውም?”

“አለው እንጂ! ሁሉም ባንድ ላይ ሆኖ እዚያ ውስጥ ... ለያን
ዳንዱ የተወሰነ ቦታ አለው። ብቻ አሁን እስረኛው እየብዛ ስለሄደ፣
ያልተያዘ ደህና ቦታ ማግኘቱ በጣም ችግር ነው። ያልተያዘ ቦታ የሚ
ገኘው በሽንት እቃው ዙሪያ ብቻ ነው። ታዲያ እሱ ... ካልተገረ
እንኩዋንስ ለምንኛ ባንድ አፍታ አጠገብ መቆየትም ቢሆን ያስጠ
ንቃል!”

“እንዴ! እስረኛ በሚተኛበት መሀከል ነው ... የሽንት እቃው
ያለ? ይህስ ደግሞ ... ከሁሉም የባሰ ነው!” አለ ጥላሁን እየሳቀ
ከደረሰ ጀምሮ ያዩውም ሆነ የሰማው ሁሉ ከፍ ብቻ ቢሆንም፣ የሽ
ንት እቃው እምንኛ ቤት ውስጥ መሾሙ ከሁሉ የከፋ መሆኑን ያለ
ስጋትና ያለ ይሉኝታ ገልጾ።

“አዎ! እስረኛው በሚተኛበት ክፍል ... መሀከል እንኩዋ ሳይ
ሆን ወደ ዳር ነው።” አለ መሠረት፣ እሱም እየሳቀ ። ብቻ ለምን
መሰለህ? አለ ወዲያው ቀጠል አድርጎ ። ሌሊት እስረኛ እንዳያ
መልጥ፣ ለጥንቃቄ ክፍሎች ሁሉ መዘጋት ስላለባቸውና፣ ወደ ሽንት
ቤት መውጣት ስለማይቻል፣ ሌሊት ሽንት ለሚያስተግራቸው እስረኞች
ዎች ነው የሽንት እቃው እዚያ የሚቀመጥ ። ታዲያ ሌሊት ሽንት
መከፈል የሚፈልጉ እስረኞች ሁሉ፣ የግላቸውንም ሆነ ባጠገባቸው
ከሚተኙ ጎረቤቶቻቸው የሚጋሩትን መከፈያ፣ እዚያው ባቅራቢያ
ቸው አስተምጠው ባስፈለጋቸው ጊዜ እየከፈሉ ወደ ሽንት እቃው
ወስደው ሲገለብጡ ያደሩና ጥጥት ከየክፍሉ ወደ ሽንት ቤት ተወ
ስዶ ይፈሰሳል ። ታዲያ ይህ ... ሰው በሚተኛበት ክፍል የሽንት እቃ
መቀመጡ እንኩዋ በውኃት ... በኔ አስተያየት ነውርነቱ ይህን ያክል

አስከፊ ባልሆነ ። ነገሩን አስከፊ የሚያደርገው መብራት ሲበራ ስለግ ያደር ፣ ቶሎ ስለሚጠፋ መከፈያቸውን እዩያዙ በጨለማ ዋደ ሽንት እቃው ከሚሄዱት ፣ አፋን ስተው በላዩ የሚያረሰሱም ፣ እንዲያውም ሳይደርሱ የደረሱ መስሎቻቸው በውጫ ፣ አጠገቡ አፍሰሰው የሚመ ሰሱም ስለሚኖሩ... እዚያ በእቃው ዙሪያ ቦታ የሚይዙ ሰዎች ሽንት ሲረሰቡባቸው ይቻላል ። ስለዚህ ነው... እዚያ ዙሪያው ቦታ መያዝ አይመችም ያልሁህ ። ታዲያ ችግሩ ያለው ቦታ ፣ ያልተያዘው ቦታ እሱ መሆኑ ነው ።”

“እሴቶች ከፍለግ እንዲህ ያለ ችግር አለ ?” አለ ጥላሁን ፣ ሶፊ ከሽንት እቃው አጠገብ ተኝታ የሚደርስባት ክፉ ችግር ፣ ያን ክፉ ፊትን ብዙ እጥፍ ጊዜ አከፍቶ ስላሳየው ፍራጵ በፊት ጎልቶ እዩ ታዩ ።

“ሁሉም ያው ነው ፤” አለ መሠረት ።

“ታዲያ ያን ይኸለፍል ?”

እንጂ ፣ የ... እድል ጉዳይ ነው እንጂ አንዳንድ ጊዜ ፣ ሲያ ጋጥም ፣ የገንዘብ ችግር የጸናባቸው ሰዎች ገንዘብ እዩተቀበሉ ቦታቸውን ፣ ደህና ቦታቸውን የሚለቅቅ ይገኛሉ ። ብቻ... ችግሩ እን ደነዚህ ያሉ ሰዎች እንደ ልብ አለመገኘታቸውና ሲገኙም የሚጠይቁት የጋ ከመጠን በላይ ውድ መሆኑ ነው ።

“እንዴ ፣ የሚገኙና ውድ የጋ የማይጠይቁ ቢሆኑስ... እኛ ገንዘብ ስላለን ፣ የነሱን ደህና ቦታ በገንዘብ ገዝተን በነሱ ሽንት እንዲ ፈስሰባቸው ልናደርግ ነው ፣ ይህ የማይደረግ ፣ ኧረ እንኩዋንስ ሲደረግ ፈጽሞ የማይታሰብ ነው ፤ ይህን ከማድረግ ለኛ የደረሰውን ክፉ እድል መሸከመ ይቀለፍል ፤” ሲል ጥላሁን ፣ ፊቱ ከሙቅጽ በት ተለውጦ መሠረት ያን ፣ በቅጽበት የተለወጠ ፊት ሲያይ ለጊ ለው ድንግጥ አለ ።

“የለም ፣ እንደሱ ግለቴኮ አደለም ፤” አለ ወዲያው አስተ ጋባና ። “ያልሁህ አልገባህም መሰለኝ ፣ እንደሱ ግለቴ አደለም ፤” አለ ፣ ውሸት ለመፍጠር ፈጣን የሆነ አእምሮው እንደ ልግዱ ውሸ ቴን ፈጥሮ እስኪያደርስለት አንዱን አረፍተ ነገር እዩደጋገመ ። “ሁለቱ ፣ ወይም ሶስቱ ባንድ ላይ ግህበርተኞች ሆነው ፣ ገንዘብ ተቀብለው ያንዳቸውን ቦታ ይለቁና ባልተለቀቁት እነሱ እዩተ ፈረፈሩ ይተኛሉ ። ግለት አንዱ ቀን ተኝቶ ቢውል ሌሊት እሱ

“እንዴ ፤ እንደ ገዢ ወንጀለኞች መሆናቸው ገና ካልተረጋገጠ፤ እዚህ ... በቀጠሮ ከሚቆዩት ፤ ወንጀለኞች መሆናቸው ተረጋግጦ የተረዳቸው የተሻለ ምኞት አላቸው ግለት ነው።”

“በጣም እንጂ ፤ እዚህ በቀጠሮ የሚቆዩት እስረኞች በጣም ገዳ ተዋጎች ናቸው ፤ ካለም በታች እስረኞች በቀር ፤ በቀጠሮ ከሚቆዩት እስረኞች በከፋ ሁኔታ የሚታሰር የለም ።”

ጥላሁን ራሱን ከተላጩ በሁዋላ ፤ መሰረት ልብሱን ከሽ ገዳይ እያጥቶ ሲሰጠው የሱ ልብሱ መሆኑን ግመን አቃተው ። ልዩ ልዩ ቀለምና የጽዳት ጉድለቱ ልዩ ልዩ ደረጃ ካለው ፤ ብዙ ልብሰ ጋር ግንደ ላይ ተደባልቆ ስለ ተቀቀለ ፤ ያን የሌለውን የተለያዩ ቀለምና በደረጃ የተለያዩ ጉስቆልና ተቀብሎ ፤ የሱን ቀለምና ጽዳት ለሌላው ሰጥቶ ፤ ፍጹም ሌላ ሆኖ ፤ ተዘነጋገሮ ሰላገኘው ፤ የሱ ልብሰ መሆኑን ግመን አቃተው ።

“ይህን ቁጥር በፊትህ አደለም እንዴ የሰፋሁት?” አለ መሰረት ፤ በወርቅ ላይ የተጠበረ “ቁጥር 3” በኩቱ ፤ በሱራው ፤ በውስጥ ልብሶቹና በግር ሹራቡ ሳይቀር ፤ መጀመሪያ ለመቀቀል ሲወስድ በጥ ላሁን ፊት የሰፋውን ክያለበት እዩረለን እያላዩ ።

“ቁጥሩስ ... ልክ ነው ፤ ብቻ ልብሱን ምን እንዲህ እደረገውን ደግሞስ ሽታውስ ... እንዲህ ያለ ... ከፋ ሽታ ምንድነው?” አለ ጥላሁን ፤ ልብሱ በመበላሸቱ ከግዛኑ የበለጠ ተገርፎ ።

“ሽታውስ እመቀቀያው ውስጥ የሚጨመረው መድኃኒት ነው ፤ እሁን ስትላመዱ ግስቸገሩን ይተዋል” አለ መሰረት ። ወዲያው በታውን እንዲመራው መሠረት ወስዶ ከካዶው ጋር አገናኘው ።

“ጥላሁን የተመራው በታ የሸንጎት እቃው ከሚቀመጥበት ብቻ ሳይሆን ከመተላለፊያ መንገዶች ሁሉ ራቅ ያለ ፤ ተላላፊ የግያስቸገር በት ስለሆነ ፤ እዚያ ከፍል ከሱ የተሻለ በታ የለም ። መጠኑም መሰረት እንዳለው ፤ ቁመቱ እግር ዘርግቶ መተኛት የሚያስችል ፤ ስፋቱ እንደ ተኙ መገላበጥ የሚቻልበት ነው ። ፍራሹ ግን ንጹህ ይሁን እንጂ መሠረት እንዳለው ወፍራም አደለም ። እንዲያውም ከፍራሽ ይልቅ ድራቶ ልብሰ በባል ከውነቱ ይቀርብ ይሆናል ። ቢሆንም እዚያ በፍ ራሽ ስም ከሚነጠፈው የሚበዛው እንደሱ ድራቶ በመሆኑ ጥላሁን ቅር አልተሰኘም ። ይልቁንም ካዶው በታውን ሲያላዩው በወሬ እንደ ሰግው ሳይሆን ፈገግ ብሎ ፤ የጅ ሰላምታ ሰጥቶ ፤ በደሀና ፊት በላ

ነጋገረውና ፡ ምናልባት የሚያስተግር ነገር የገጠመው እንደ ሆነ ቢነገረው ፡ በማቻለው ሁሉ የሚረዳው መሆኑን ጠጋ ብሎ በዝቅተኛ ድምጽ ስለ ነገረው ፡ ደስ ከመሰኘቱም በላይ ገርጥቶ ፡ እሱም እንዲሁ በዝቅተኛ ድምጽ ምስጋናውን ገለጸ ።

ለራሱ መላጫ የጠርመሱ ሰባሪና የዛገ ብረት ያመጣለት እስረኛ ስለ ካዩው ያወራለት ሌላ ነበር ። ያ እስረኛ የነገረው ካዩ እስረኞችን ረገጠ ፡ አንቀጥቶ ለመግዛት በስረኞች ላይ የነገሰ አስመስሎ ነበር የነገረው ። ከተናገረው ደግሞ ያልተናገረው ክፍል ፡ አሽመሩ ካዩውን እንደ እስረኞች ጸር ፡ ከቅጣታቸው እንዳንድ ክፍል የሚቆጠር ፡ እነ ሱን ለግስጤነቅና ለግስቃየት የተፈጠረ እንጂ እንዲህ በደስታ ፡ እንዲህ በረገገታ ተቀብሎ እንደ ጉዋደኛ የጅ ሰላምታ የሚሰጥ ፡ “ችግር ለያጋጥግቸሁ ወደኔ ኑ ረዳችሁጥሉሁ” ብሎ የሚጋጠህ ለልነበረህ! ታዲያ... ያ እስረኛ የነገረው እውነት ባይሆን ነው ፤ ወይስ ልሎ የተለዩ ለልተያየት ፡ የተለዩ አቀባበል የሚደረገዎት ምክናያት ለል!

እንዲያውም... ካዩው ብቻ ባይሆን እዚያ ከገገ ጀምሮ ያዘዩ ፍጹ ሁሉ ለሱ ፍይያ ደጎች ሆነው ነው ያዘዩት ። ማን የሰረት ነገር እይነሳ ፤ ሰረት ያደረገለት ርዳታ ለሁልጊዜ የግይረሰው ፡ የውለታ ባለእዳ አድርጎት የሚኖር ነው ፤ ገንዘቡንና ሌላ እቃውን አስረከቦ ከስረኞች ጋር ከተወወረ ጀምሮ ፡ ሰረት ለሱ ብቻ ሳይሆን አልፎ ፡ ተርፎ እሴቶች ክፍል ላለችው ፡ ለሶፊያ ጭምር ያደረገው ርዳታ ፡ ግለት ከወዲህ ወዲያ ፡ ከወዲያ ወዲህ ተሩዋሩጦ የራስ መላጫ መኪና ካለበት ፈልጎ ተከራይቶ ራሳቸውን ከመቁሰል ግዳት ፡ ያን ያክል የቦታ ችግር ባለበት ፡ እዚያ ብዙ ጊዜ የቆዩት ለያገኙት የግይቸሉ ፡ ከመረጋገጫም ፡ ከሽንት ግፍሰሻም የራቀ ፡ ያርጥ ቦታ እንዲያገኙ ግድረጉ ፡ ይህ ሁሉ ያለችግር ፡ እንዲሁ በቀላል የሚደረግ አደለም ። ለሚወለዱዋቸውና ለባለቅርጦቻቸው ካልሆነ ፡ እንኩዋንስ ላዲስ ደራሽ ፡ እንግዳ ለብዙ ጊዜ እውቂያቸውም ቢሆን እንዲያ ተችግረውና ተወንቀው ደግ የሚሰሩ ደግሞ ጥቂት ደጎች ፡ ጥቂት ታላቆች ብቻ ናቸው ። ስለዚህ መሰረት ያለጥርጥር እንዲያ ካሉት ጥቂት ደጎች ፡ እንዲያ ካሉት ጥቂት ታላቆች አንዱ መሆን አለበት ፤

“ ራስህን የምትላጭበት ነው ብሎ የጠርመሱ ሰባሪና የዛገ ዱል ዱም ብረት ያመጣልኝ እስረኛም ... ለኔ ደግ ነበር ፤ እንዲያውም የራስ መላጫ መኪና የሚገኝበትን ፍንጭ ያላዩኝ እሱ ነው ፤ ” ብሎ ጥላሁን ያ እስረኛ “ አ ... ፤ አንተ ሰው ያስለፍልፍ አስረህል መሰ

ለኛ ወንድሜ ፤ ገና ሳንተኖውን ለሆኑ አስለፈለፍኸኝ ፤” ያለው ፤ ከዚያ የተናገረውን የሰማ ባካባቢው ያለ መስሎት በፍርሀት አይናቅን ዙሪያ አሽከርክሮ የተመለከተበት ሁኔታ ትገባ አለውና ብቻውን እንደ መላቅ አለ ። ወዲያው ከዚያ ጋር ተያይዞ እስረኛው የራስ መላጫ መኪና ፊት ወሀኒ ቤቱ እንደ ነበረውና እሱ ከጠፋ በሁዋላ ከካቦው በቀር ሌላ መኪና ያለው ሰው እንደሌለ ፤ ነገር ግን ካቦው መኪና ያለው መሆኑን እንደማያምንና ከራይ በቀጥታ እንደማይቀበል የነገረውን ሁሉ አንድ ባንድ ሲያስታውስ ፤ “እንዴ!” አለ ፤ ይህ ሰውዬው የነገረው መሰረት ፤ “ተሸሽገው ከሚያከራዩ ሰዎች ባገናኝዎቻቸው ለግ ካይነት ላንተና ለባለቤትህ ባሰራ ሶስት ብር ተከራዩሁላችሁ” ያለው ስለ ተለያዩበት ለጊዜው ግር አለውና ። በጠርመሱ ሰባሪ ፤ ወይም በዛገ ዱልዱም ብረት የመላጫቱና በሽንት ማፍሰሻ ቦታ የመተኛቱ ለሳብ አስደንግጦት ፤ ሁለቱ እስረኞች የነገሩት አንዱ ከሌላው የግይ ስማማ መሆኑን በዚያ ጊዜ ልብ አላደረገውም ነበር ። “እንዴ! የካ ቦውን መኪና ነው ... መሰረት ፣ በምስጢር ከሚያከራዩ ሰዎች ባገናኝዎቻቸው በኩል ተከራዩሁላችሁ” ያለኝ ፤ እረ እንጂ ፤ አያደርገውም ፤ ብቻ ... ቢሆንም ማጣራቱ አይከፋም ። ቆይ ግዴለም ፤ ለግ ራዋለሁ ። ያን እስረኛ የት ባገኘሁት ፤ ስሙን እንኩዋ አላውቅም ፤” አለና ጥላሁን ከካቦው በቀር መኪና ያለው ሰው በወሀኒ ቤቱ ውስጥ አለመኖሩን የነገረውን እስረኛ ለመፈለግ ፤ ከክፍሉ ወጥቶ የዩክፍሉ እስረኞች ወዲያ - ወዲህ ሲዘዋወሩ ማየት በሚቻልበት ቦታ ቆዋ ሲወለኩት ፤ ያ የሚፈልገው እስረኛ ሳያዩው ከሁዋላው መጥቶ ፤

“መኪና አገኘህ? እንኩዋን ቅናህ ፤” አለው ፤ ራሱን ተላጭቶ ስላዩው ።

“እግዚር ይሰጥልኝ ፤ ምክርህ በጣም ጠቀመኝ ። እንዲያውም አሁን እዚህ የቆምሁ ፤ ያለህበትን ስለማላውቅ ፤ እንዲህ ስትዘዋወር ሳላገኘህ አልቀርምና ምስጋናየን አቀርባለሁ ብዬ ነው ። ባለቤቴንም እኔንም ከብርቱ ስቃይ ነው ያጸንሽን ።”

“አ... ፤ ምንም አይል ፤ ርሳው ፤ ግንም ለግንም የሚያደርገው ነው ፤”

“አሁን እንዳልሁህ ስለ ባለቤቴም ፤ ስለ ራሴም ምስጋና ለግት ረብ ብፈልግ ቦታህንም ፤ ስምህንም ስላላውቅሁ ... እዚህ መጥቶ ቆምሁ ። ስምህን ብትነግረኝ ትፈቅዳለህ ፤ የኔ ስም ጥላሁን ረዳላ ነው ።”

“ይቅርታ አድርገልኝ ፤ ካንተ በረከት እዚህ ገብቼ የቆይሁ እኔ ስለሆንሁ ፤ የራሴን ስም ብቻ ሳይሆን አካባቢውን ላንተ ፤ ሳይሰጠው ባለግስተኛው ጭቀስ የሚገባኝ እኔ ነኝ ” አለና ስሙ ጠፍቶት እንደሚረዳል ላንድ አፍታ ዝም ብሎ ፤ አይኖቹን ከግራ ወደ ቀኝ ፤ ከቀኝ ወደግራ ዘወርወር አድርጎ ሲመለከት ከቆዩ በሁጥላ ፤

“እ... ሰሜ ገብረዮስ ነው ፤ ገብረዮስ በታሉ ” አለ ። ከዚያ ለሁጥሥ ትንሽ ዝም ብሎ ቆይቶ ፤ “ ለመሆኑ ላንተና ለባለቤትህ ስንት አስከፊለህ ? ” አለ ፤ በዝቅተኛ ደምቶ ፤

“ ለያንዳንዳችን ለምስት ብር ፤ ላንኛዎች ብሎ ሶስት ብር ፤ በደምቶ አስራ ሶስት ብር ከፈለሁ ” አለ ጥሁን ፤ እስከዚያ ጊዜ ያነጋገራቸው ሁሉ እንዲህ እንዲህ ሰላሰው ነገር ፤ በተናገሩ ቁጥር ዙሪያ ገባውን ተገላጭጦው እያዩ በዝቅተኛ ደምቶ ስለሚናገሩ ፤ ምንም ያከናወኑት በትክክል ባያውቀው አስጊ ነገር መናገስ ገምቶ ፤ እሱም እንዲሁ ዙሪያ - ገባውን ተገላጭጦ ከተመለከተ በሁጥላ ከገብረዮስም እጅግ ዝቅ ባለ ደምቶ ።

“ ረው... ፤ አስራ ሶስት ብር ፤ ይህን ያክል ተከፈለ ሲባል ገና ዛሬ መስማቴ ነው ፤ ለመሆኑ... ለንኛዎች ያልሆኑት ደግሞ የገንዘብ አገናኝዎች ናቸው ? ”

“ መኪና የሚያከራይትንና የሚከራይትን የሚያገናኙ አገናኝዎች የሉም ፤ መሰረት ‘እዚህ እስር ቤት መኪና ግክራዎች ክልክል ስለሆነ አከራዮችንና ተከራዮችን በምስጢር የሚያገናኙ ሰዎች አሉ ። ታዲያ ይህ ምስጢር የተገለጸ እንደሆነ በተለይ የተከለከለ መሳሪያ አግብተው የሚያከራይት ሰዎችና አገናኝዎቻቸው ስለሚቀጡ ፤ እንዲህ ላለው ቅጣት ግካካሻ እንዲሆን ነው... ጥጋቸውንም የሚያስወድዱት’ ብሎኝ ነበር ፤ ይህ... ልክ አደለም ግለት ነው ? ”

“ መሰረት በምስጢር ነው የላወህ ? ”

“ አረ እዚያ... አደባባይ ላይ ነው የተላወሁ ፤ ” አለ ጥሁን ፤ የተላወቀበትን አደባባይ ባገጠው እያላዩ ።

“ እንዳይገባ ስለ ተከለከለ በምስጢር በተከራይ መኪና ነው በገሀድ አደባባይ ላይ የተላወህ ? ” ሲል ገብረዮስ ትንሽ ረገገ ብሎ ጥሁንን በቀልድ አይን የገድን እያዩ ፤ ጥሁን የራሱ ምኝነት በገብረዮስ ቀልድና አሽመር ወለል ብሎ ታዩውና እሱም ከልቡ ይስቅ ጀመር ።

“የምትተኛበት ቦታ ለማንኛውም?” አለ ገብረዬስ፡ ከላቅ በሁ
ዋላ ትንሽ ገም ብለው ቆይተው ።

“አዎ ፤ አገኘሁ”

“ደህና ቦታ ነው?”

“ጥሩ ቦታ ነው”

“ባለቤትህም ደህና ቦታ አገኙ?”

“መቸም እኔ ሂጂ አላዩሁት፤ መሰረት ጥሩ ቦታ ነው ብሎኛል።”

“ሰንት አስከፈለህ?”

“ለሁለቱ ቦታዎች ከፍራሾቻቸው ጋር... መቶ ብር” አለ ጥላ
ሁን፡ ገብረዬስ ውድ ነው ይለኛል ብሎ እዩፈራ ።

“አዎ... ለመሆኑ አንተ ለሹም ምግብነት የተሰናዳህ ደህና
... ነህ!” አለ ገብረዬስ እየሳቀ ። “ደህና” ካለ በሁዋላ ለግ
ለት ያሰበውን ጥላሁንን ያስቀይመው ይሆናል ብሎ ዘልሎ ።

“ለሹም ምግብነት የተሰናዳህ፤ ወይም የምትገባ፤ ደህና የሰጋ
ኩብት ነህ እ?” አለ ጥላሁን፤ ገብረዬስ የዘለለውን እሱ ምልቶ
በጣም እየሳቀ ።

“ለመሆኑ ይህን ያክል ገንዘብ ይዘህ መጥተህል? ወይስ ገና
ከውጭ አምጥተህ ልትከፍል ነው? ይቅርታ አድርግልኝ፤ ይህን እን
ኩዋ መጠዩቅ ባልተገባኝ!” አለ ገብረዬስ፤ እሱም ከጥላሁን ጋር
ሲስቅ ቆይቶ ።

“እረ የለም ፤ ምንም ከመንገድ የወጣ ጥያቄ አልጠዩቅኸኝም!
እዚህ... የምንቆይበትን ጊዜ ስለማናውቅ ላንዳንድ አባሽ፤ አባሽ
ችግር ይሆናል ብለን ያመጣነው... ነበር ።”

“ታዲያ ምን ያክል እንዳለህ ለመሰረት ነግረኸው ኖሮዋል?”

“አዎ፤ ሰንት ገንዘብ አስያዛችሁ፤ ብሎ ስለ ጠዩቀኝ ነገርሁት ።”

“አዎ፤ ለዚህ ነው፤ እንዲህ ያለ ተስምቶ የማያውቅ ዋጋ ያስከፈላ
ችሁ ገንዘብ እንዳላችሁ ስላወቀ ነው ። እንግዲህ... ያስያዘው ገንዘብ
እስኪያልቅ የሚወጣበትን መንገድ እንቅልፍን አጥቶ ሲያስብና ሲያ
ሰናዳ እያደረ፤ ‘ና ፈርም ይልህል!’ አለ ገብረዬስ፤ የቅርታ ፈገግ
ግታ ፈገግ ብሎ ።

“ይገርማል! ታዲያ እንግዲህ... መሰረት ‘በምስጢር መኪና
ከሚያከራዩ ሰዎች ተከራይቺ አመጣሁላችሁ’ ያለኝ የካቦውን መኪና
ነው ማለት ነው!” አለ ጥላሁን፤ አንገቱን ደፍቶ ሲያስብ ቆይቶ።

“ከካቦው በቀር እዚህ ሌላ ሰው የለም” ብዬ ነግራህ ነበርኮ ! እዚህ በህግ ወህኒ - ቤቱ : ያለ ህግ ካቦው ብቻ ናቸው የሚነግዱ ፤ ሌላ የሚነግድ የለም ፤ ያለ ህግ ለመነገድ እንዲቻል በህግ የሚነግደውን ፣ ምክናያት መሳይ ፈጣጥኖ ፣ ከገበያ ግዘው ጣት የሚችል ባለስልጣን እዚህ ግን እንደሆነም ነግራህለሁ ፤” አለ ገብረዬስ ፡ በዝቅተኛ ድምጽ ፡ ወደ ጥላሁን ጠጋ ብሎ ።

“ ቦታ የሸጠልንም ካቦው ፣ ወይም ... ወህኒ ቤቱ ነው ግለት ነው ? ”

“ እስ ... ካቦው ! ” አለ ገብረዬስ ፡ ጥላሁን ረስቶ ድምጹን ከፍ ለድርጎ ስለ ተናገረ ፣ ጠቅሞሚ ጣቱን በከንፈሮቹ ላይ ፊት-ለፊት አቋም ።

“ እንዴ ፣ ወህኒ ቤቱስ በስረኞች ላይ እንዲነግድ በህግ መፈቀዱ ... ይሁን እስኪ፣ ያጥግብ አያጥግብ ምናልባት ምክናያት ሊሰጥበት ይቻል ይሆናል ፤ ነገር ግን ካቦው ፣ ከስረኞች መሀከል ለንድ ሲሆን በጉዋደኞቹ ላይ ያለ ህግ ሲነግድ ፣ የመንግስት አስተዳዳሪዎች እንዴት ዝም ብለው ያዩታል ? ”

“ሀ፤ አንድ ታምሞ ከጣር ጋር ይታገል የነበረ የኔ አገር ሰው ፣ ጉራጌ ሊጠይቀው የሂደ ዘመድ ‘እግዚር ይማርህ’ ቢለው ‘ይቀትለኒ ግን ሆነና!’ አለ የሚባለውን ጭሞታ አልሰማህም ? ” አለ ገብረዬ እዩሳቀ ። “ካቦው” አለ ከዚያ ቀጠለና ። ካቦው እዩሰበሰበ የሚያጎርስ እጅ ነው እንጂ ፣ እያላመጠ የሚያጣጥመው አፍ ፣ የሚውጠው ጉሮሮና የሚጠግበው ሆድ ፣ በየደረጃቸው አሁን ... ‘ለምን ዝም ብለው ያያሉ’ ያልሆኑት ናቸውቱ ! እሂ-ሂ-ሂ-ሂ፤ ወዬው ጉ ... ድ! ግድየለህም፤ አንተ ሰው ቅድም እንዳልሁህ ያስለፍልፍ ይዘህል !” ብሎ ጥላሁንን በቆመበት ትዩት ሂደ ።

ጥላሁን ዝም ብሎ ገብረዬን ካይኑ እስኪሰወር ሲመለከት ቆየና፤ “አዎ ፤ አሁን ገባኝ !” አለ ። “በሰውር የራስ ምላጭ መኪና የሚያከራይና አገናኝዎቻቸው ፣ ሁለት ወይም ሶስት ሆነው ግህበር እዩሆኑ ደህና ቦታቸውን ገንዘብ ላላቸው የሚሸጡና እነዚህን የመሳሰሉት ሁሉ ፍጹም ባገር የሌሉ ፣ እዚህ ውስጥ የሚሰራውን የቆሸሸና የሚያስጸይፍ ስራ ለመሸፈን ፣ የመሠረት ራስ የፈጠራቸው መሆናቸው አሁን ገባኝ። ምላጭ የሚያከራየውም ፣ ቦታ የሚሸጠውም ፣ ሌላውንም በስረኞች ላይ የሚነገደውን ንግድ ሁሉ የሚነግደው ካቦው ብቻ መሆኑ አሁን ገባኝ፤ እሱም ቢሆን ለሰም ብቻ ነው ፤ እሱም ቢሆን እዩሰበሰበ ለማይታዩት

ለተሸሸጉት የሚያቀብል ነው። ለእያላመጡ የሚያጣጥሙት፣ የሚውጡትና የሚጠግቡት የማይታዩት፣ የተሸሸጉት ናቸው። ለእንደ ሆድ ከሁሉ የራቀው፣ ከሁሉ የተሸሸገው፣ ከሁሉ የበለጠ የሚጠቀመው ነው። ለአለ።

ከዚያ አይኖቹ ገብረዮስን ተከትለው ሄደው እሱ በተሰወረበት እንደ ተተክሉ፣ ያነሉት ወህኒ-ቤት ከገባ ጀምሮ ያዩውና የሰማው ሁሉ ተስቶ ታዩው ለመሰረት ወርውሮ ያስታቅፈው፣ አርጅቶ ከመድቀቅ የተነሳ፣ እፍንጫ የሚያስነጥስና አይን የሚያስለቅስ ብርድ ልብስ፣ ገብረዮስ ለራሱ መላጫ ያመጣለትን የተሸራረፈ የጠርመሱ ሰባሪና የህገ ብረት ከኖረድ ጋር፣ መሰረት እሱንና ሶሬን ለመርዳት ከመገንዳ ወጥቶ ሲቸገርና ሲጫ ነቅ ደግና ታላቅ ሆኖ የሚታይበት ምስሉ ካንድ ወገን፣ ያስያዘውን ገን በብ ለጭበርብሮ ለመውሰድ 'ከመቆራረጥና ከመቅሰል የሚያድን የመ ኪና ምላጭ በምስጢር ከሚያከራዩ አሰሪኞች ልክራይላችሁ፣ በሽንቅ እቃ አጠገብ እንዳትተኙ ደህና ቦታ ከሚሸጡ አሰሪኞች ልግዛላችሁ እያለ ውሸት ለመፍጠር ሲቸገር፣ ወራዳ ምስኪን ሆኖ የሚታይበት ምስሉ ከሌላ ወገን ባንጻሩ ቆሞ ታዩው በዚያ ካቦው አሰሪኞችን እዩረገ ጠና እያንቀጠቀጠ፣ በልዩ ልዩ ስም ሲያስገብራቸው፣ በነሱ ፊት ኮር ቆኖ ትከሻውን ወደ ላይ አንጠራርቶ ቆሞ የሚታይበት ምስሉ ካንድ ወገን እንዲያ ከሰሪኞች በልዩ ልዩ ስም ያስገብረው ተሸከሞ፣ በባለስልጣኖች ፊት ተገብርክኮ ጫማ እዩሳመና እዩተሽቆጠቆጠ እንዲቀበሉት ሲለምን የሚታይበት ወራዳ ምስሉ ከሌላ ወገን ባንጻሩ ቆሞ ታዩው ታዲያ፣ ይህ ሁሉና ይህን የመሳሰለው ባንድ ላይ የተሳለበት ሰፊ ሰሌዳ ባይነሱ ህሊናው ፊት ተዘር ግቶ ታዩውና እሱም ዝም ብሎ ሲመለከት እንደ ቆዩ፣ ትንሽ በትንሽ ሌላው ስእል ሁሉ እዩደበዘዘ፣ እዩደበዘዘ ሄዶ፣ በመጨረሻ ሲጠፋ፣ ካቦውና መሰረት አሰጻፍ ስራቸውን ሲሰሩ የሚታይባቸው አሰጻፍ ስእሎቻቸው ብቻ እሰሌዳው ላይ ስለቀሩ፣ የሚታይባቸው አሰጻፍ አይኖቹም አሳቡም ባንድነት በነሱ ላይ አትኩረው ቆይተው እጅግ ጥልቅ የሆነ የንቀት ስሜት ተሰማውና፣ “ብፍ . . . ለውሾች!” አለ፣ ፊቱን ለጨ ግድዶ አይኖቹን እያርገበገበ እንገቱን ከደፋበት ሲያቀና “ሀ!” አለ ጥላሁን፣ ትንሽ ዝም ብሎ ቆይቶ ።

“ለመሆኑ እኒህ . . . ገብረዮስ 'እያላመጡ የሚያጣጥሙ፣ የሚውጡና የሚጠግቡ' ያላቸው፣ ባጠቃላይ . . . በላተኞች ሞቶች አደሉም፣ እንዲያውም ጎበዞች ናቸው። ለሰሪኞች ያዘኑ ለሰሪኞች ያሰቡ መሰለው፣ 'ከሰሪኞች መሀከል ጉዳታቸውንና ጠቅላላ ችግራቸውን እዩተክታተሉ' እያጣሩ፣ እንዲያ ያለው ጉዳትና ጠቅላላ ችግር እንዲወገድ ላስተዳዳ

ሪዎች እንዲያቀርቡና፣ እስረኞችም በበኩላቸው ህግና ስነ-ስራት ተከትለው እንዲኖሩ ለማድረግ የተሾመ ነው። ብለው፣ እንዲህ ያለ፣ የውሸት ልብስ አልብሰው እውነተኛ ስራው ግን ጉዋደኞቹን እስጢንቆ በልዩ ልዩ ስም ህጉወጥ የሆኑ ግብር እዩ-ሰበሰበ፣ በምስጢር ለነሱ የሚያቀብል፣ ካቦ የሚባል ሹም ማድረግ ተራ ተንኮል አደለምኮ፤ መቸም እነሱ ካቦውን ሹም ነው የሚሉ ካንድ ወገን እስረኞች እንዳይጉዱ እንዲጠብቅ፣ ለደግ ስራ፣ ከሌላ ወገን ህግና ስነ-ስራት እንዲጠብቅ እንዲያደርግ ነው። ነገር ግን እሱ የታዘዘውን ትኩረት፣ አምነቲን አጉድሎ፣ እንዲጠብቅ አደራ የተሰጡትን እስረኞች ቢበድልና ህጉወጥ ስራ፣ ወይም ወንጀል ቢሰራ ወዮላት ህ፣ ስራሱ ይባሰው፣ እግዚአብሔር አይበለው እንጂ ከላይ መርማሪ መጥቶ በደሉና ወንጀሉ ቢገለጹ እንዲያውም ዞረው፣ በዳኝነት ወንበራቸው ቅጭ ብለው ፈራጆችና ቀጫዎች የሚሆኑ እነሱ ናቸው፤ ስለዚህ እንዲህ ያለው ተንኮል በውነት ተራ ተንኮል አይባልም፤ ወንጀልዋን በሌላ ሰው እጅ እያሰሩ፣ ፍሬዋን ተሸሽጎ መብላት ተራ ተንኮል ነው፤ እ-አ-1 አደለም፤ እንዲያውም ብልህነት ነው፤ ቢሹት የማይገኝ ብልህነት፤ እዳምና ሂዋን ጌታቸው ጠብቄ ያላቸውን የገነቱ ፍሬ ሰርቀው ከመብላታቸው በፊት ይህን ብልህነት አግኝተው ቢሆን ናር፤ እስከ ዘር ምንዝራቸው ከተፈረደባቸው የሞት ፍርድ ያድናቸው ነበር፤” አለ፤ ብቻውን እንደ መላቅ ብሎ።

“ ሊገባኝ የማይችል የካቦው ነው፤ !” አለ ጥላሁን፤ ቀጠለና። “ እስኪ... በጉዋደኞቹ ላይ እንዲህ ያለ የሚያስጸይፍ ወንጀል አይሰራ፤ ለበየች አቀባይ መሆኑ ምን ሊያገኝ ነው? በልተው ከሚተርፋቸው ትንሽ ፍርፋሪ የሚጥሱለት ቢሆንስ፣ እንዲያ ያለው ፍርፋሪ በጉዋደኞቹ በስረኞች መሀከል እንደ ጣረ ሞት በመጠላቱ፣ ከፉ ስም በማግኘቱና ሥራው ከላይ በሚላኩ መርማሪዎች ተመርምሮ የተገለጸ እንደሆነ ብርቱ አደጋ ሊደርስበት የሚችል በመሆኑ፣ በዚህ ሁሉ አንጻር ሲታይ ምን ዋጋ አለው? እንዲያው እንጂ ፤ ሌላ ጥቅም ይኖረው እንደሆነ እንጂ... ፍርፋሪውስ ምንም አደል፤ ዋጋም የለው፤ !” አለ።

ከዚያ አሁንም ትንሽ ዝም ብሎ፣ ግንባሩን ቅጥር፣ ፈታ እያደረገ ሲያስብ ቆይቶ፣ ብዙ ጊዜ ላስቸጋሪ ጥያቄ መልስ ሲገኝ እንደሚሆነው ፈቱን ፈገግ አድርጎ “ አዎ ለዚህ ነው፤ !” አለ። “ በዚህ ሁሉ እስረኛ ላይ ሹም መሆኑ፣ ከዚህ ሁሉ እስረኛ በላይ ሆኖ፣ ሁሉንም ከዚያ ከፍተኛ የሹመት ቦታው ዘቅዝቆ ማየቱ፣ ቅድም ቦታዋን ሲሰጠኝ እንደ ተመለከትሁት ፈቱን ለሚወዳቸው ፈገገ፣ ለሚጠላቸው ጨፍገገ፣ ሲያ

ደርግ፣ እንዲያ ፈቱ ፈገግ ያለላቸው ተደሰተው፣ ወፍገግ ያለላቸው ፈርተው፣ ሁሉም ሸብ-ረብ ሲሉ ግየቱ፣ ከፍርፋሪው ይልቅ ይህ ስለጣ መውጣትም ከመጠን ያለፈ ስለ ወደደ፣ ለዚህ ዋጋ ነው እጁን ሌሎች ተሸሽገው ወንጀል የሚሰጡበት መሳሪያ እንዲሆን፣ ሌሎች ተሸሽገው የወንጀል እንጀራ እንዲበሉበት ፈቅዶ የሰጣቸው፤

“ መቸም አሸናፊነትን፣ ከሁሉ የበላይ መሆንን፣ መንፈሳዊ ታላቆች፣ ደጎች ደግና ታላቅ ስራ ለመስራት፣ መንፈስ ወራዶች፣ ክፉዎች እኩይ ለመስራትና ለመበቀል፣ መንፈሳቸው ገና በበጎም ሆነ በክፉ ማገድ ያልገለጠ፣ ገና ካለምሮዎቸው ይልቅ እንደ እንስሳት ለደሙነፍላቸው የጊታዘዙ፣ እንዲሁ ላሸናፊነቱ፣ እንዲሁ ከሁሉ በላይ ለመሆኑና እንደ ለውራ በረ፣ እንደ ኮርግ መንጋውን ለግመሱ፣ ለግተራመሱ ሲሉ ነው የጊረገጠው፤ ለዚህ ካቦ... ካውራ በረዎች ከኮርግዎች እንዳንይ ማት ነው!” ለለፍ ብሆውን ከት ብሎ ከላቸው በሁጥላ ያዩ ሰው እጁን እንዳይለው ተቶ እፋን በጁ ከደን። “ የዚያ የውሰረት” ለል አፋን እን ደያዘ ስቆ ካቢቃ በሁጥላ። “ የውሰረት እንዲሆ... የግይረግ፣ ይ ሰተዋት፣ ሳጥን ውስጥ የተሸሸገ ተንኮልና ወንጀል ነው፤ እስኪ ለውን እዚህ ልቆይ ለመጣሁ ሰው፣ አልፎ ሂያዢ እመስል... ዓረ ሳይሆን ነገ ሳላውቀው የግልቀረውን ነገር፣ የካቦውን የመኪና ያላጥ ‘በምስጢር ከግንዛቤ ለሰረኞች ተከራይሁላችሁ’ ካገው የሚያተረፍውን የም ኝታ ቦታ ‘ከሰረኞች ገሳሁላችሁ’ ብሎ ውሸቱን ይነግረኛል፤ ይህ ከተራ ተንኮል እንኳ ያነሰ፣ ምስኪን ውሸት አያለም፤ ብፍ... መሠረት በተራ ተንኮላኛ ደረጃ እንኩዋ ሊታይ የማይገባው፣ ከተራ ተን ኮላኛ ያነሰ፣ ተራ ዋሾ ምስኪን ዋሾ ነው!” ለለፍ መሠረትን ስለ ተጸደፈ ፈቱን ወምደደ፣ የታች ከገፋን ረዘም አድርጎ፣ ቆየበት የነ በረውን ቦታ ለቅቆ ሄደ።

ጥላሁን ያን ሌሊት ሊተኛ አልቻለም። ምንም እንኩዋ ቦታው እግር ለመዘርጋትም፣ እንደ ተኙ ለመገላበጥም የሚያበቃ ቢሆን፣ በፍራሽ ስም ባሰር ብር የተገዛው ድራቶ፣ ከመሳሳቱ የተነሳ፣ ከሰር የሰሚንቶው ወለል ቅርቅዋሪ እንኩዋንስ ሊያስተኛ ካምስት ደቂቃ በላይ አያስቀምጥም። በዚያ ላይ እዚያ ከፍል ከፍተኛው፣ አንድ አገር ህዝብ መሀከል፣ የሚ ያንኩዋርረው፣ በእንቅልፍ ልቡ የሚናገረውና ሌላም ልዩ ልዩ አመል ያለው ብዙ ስለነበረ፣ ያ ሁሉ ባንድ ላይ እንቅልፍ ነስቶት አድሮ፣ እን ጋት ላይ ትንሽ ሸለብ እንዳደረገው፣ የመነሻው ጊዜ ደርሶ እከፍሎ ውስጥ ሚሚታ በመሆኑ ገና እንቅልፍ እንደ ከበደው ተነሳ። ከዚያ የሚበዛው ሰው

ወጥቶ ስለ ነበረ ከሁሉም ሁጥሳ እንዳይቀር ቶሎ ፍራጅን ጠቅልሎ ፡
ወደ ራስጌው አድርጎ ሊወጣ ሲል ፣ ከበሩ አጠገብ ፣ የሽንቱ እቃ በነበረ
በት ዙሪያ ሲፈስስ ያደረገውን ሽንት የሚያጸዳውን ሰው ሲያይ ደነገጠና
ለመውጣት መቸኮሉን ረሰቶ ፣ እሰውየው አጠገብ ቆሞ ይመለከተው
ጀመር ። የሽንቱ በርሚል ከዚያ ምን ጊዜ እንደ ወጣና ማን እንዳወጣው
አላየም ።

ያ ፣ ሽንት ሲፈስስበት ያደረገውን ቦታ የሚያጸዳው ሰው ልዩ ልዩ
አይነትና ቀለም ካላቸው አዲስና አሮጌ ቅርጽ-ጭ ጩታት ባንድ ላይ
የተደረጉ ጥብቆና ቁምጣ ለብሱዋል ። ነገር ግን ጥብቆው እጅጊና ከላይ
የሌለው ፣ ቁምጣው እስከ ግማሽ ጭኖቹ ብቻ የሚደርስ ሆነው ፣ ከላይ
ከንዶቹ እስከ ትኩሻዎቹና ፣ እንገቱ ፣ ደረቱ ፣ ክታች ከግማሽ ጭኖቹ
ጀምሮ አግሮቹ በሙሉ ራቅታቸውን ስለ ነበሩ ፣ ከኒህ ከራቅት አካላት
እንደሚታዩው ፣ የከላቱ መጠን ስለ ቆዳ ከለበሱ አጥንትና ጅግት በቀር
ብጣሽ ስጋ ፣ ወይ ጠብታ ደም በውስጡ የቀረ አይመስልም ፣ ከዚህ የተ
ነሳ እስረኞችና ስራተኞች “መጸጉእ” የሚባል ስም አውጥተውለታል ።

መጸጉእ በባሊ ውሀ ሞልቶ አቅርቦ ፣ እዚያ ውሀ ውስጥ ኬሻ እዩ
ነከረ እያወጣ ፣ በዚያ ወለሉን ያጥብና ፣ ያን ያጠበውን ክፍል በደረቅ
ኬሻ ወልውሎ አድርቆ ደግሞ ያልታጠበውን ያጥባል ። ጥላሁን ስራው
አድካሚ ከመሆኑም ሌላ ሰውየው ያሰራር ልምድ ያለው የግይመስል ፣
በዚያ ላይ እጅግ ደካማ መሆኑን ተመለከተና ፡

“አንተ ስታጥብ እኔ ልወልውልላህ የኔ ወንድም” አለ ፣ እመጸጉእ
አጠገብ ጎንበስ ብሎ ።

“እግዚር ይስጥልኝ ፣ ከሰው ጋር የሚካፈሉት ስራ አደለም ፣ እኔ
ብቻ የምሰራው ነው ።” አለ መጸጉእ ፣ ላንድ አፍታ ቀና ብሎ ከፈገገታ
ጋር ጥላሁንን ተመለከተና ። ካካላቱ ያልከሱ ነገሮች ጥሮሶቹና አይ
ኖቹ ናቸው ፣ እንዲያውም የሌላ አካላቱ ሁሉ ከመጠን በላይ መክላት ፣
እነሱን ከመጠን በላይ አጥፎ ስለሚያሳያቸው በጣም ያስፈራራሉ ፣

“እንዴት? ለምን?” አለ ጥላሁን “ቅጣት ነው ፣ ሰው የረዳኝ እንደ
ደሆነ እንደ ገና . . . ደግሞ ከባድ ቅጣት ይጥሉብኛል ።”

“ቅጣት? ምን አጥፍተህ?” አለ ጥላሁን ካጎንበሰበት ቀና ሲል ፣
ጥያቄው የሚገባ መሆን አለመሆኑን እንኩዋ ሳያመዛዝን ፣ እንዲሁ አፋ
እንዳመጣ ።

“ጸቦየን በልቼ!” አለ መጸጉእ ፣ ጥላሁንን ቀና ብሎ ሲያይ እፋን
በሰፈው ፣ እስከ ጆሮ-ግንዱ ከፍቶ እዩላቀ ።

“የገዛ ዳቦህን ?”

“የገዛ ዳቦየን ?”

“እንዴት ? አልገባኝም !”

“እ . . . ! ነገሩ ብዙ ነው ወንድሜ ! እንዲህ በቀላሉ የሚገባ አደለም !” አለና ግጽጉኦ ገም ብሎ ስራውን ሲቀጥል ሲያይ ፣ ጥላ ሁን ትንሽ ቆሞ ሲመለከተው ከቆዩ በሁዋላ ፣ ትቶት ወጥቶ እንደ ከሰው ትንሽ ገለል ያለ የሚመስል ቦታ ሰላዩ እዚያ ሄዶ ተቀመጦ ። ከክፍሉ እንደ ወጣ ደዩት ሁሉ ፣ እንዳንዶቹም ጣታቸውን ወደሉ እያ መለከቱ ፣ እስበሳቸው ሲንሾካሾኩ አይቶ ፣ ነገሩ አልገባው ስላለና ፣ በዚያም ምክናያት መንፈሱ ጸጥታ ሰላጣ ነበር ከሰው ራቅ ብሎ የተ ቀመጦ ። ነገር ግን እዚያም ገለል ብሎ መቀመጡ ፣ ከቅርብም ሆኑ ከሩቅ ለሚያዩት ሁሉ መነጋገሪያ ከመሆን እንዳላዳነው ሲረዳ ፣ ከዚ ያም ተነስቶ ለመሄድ ቢያስብ አደባባዩን እስረኛ ጥልቶት ስለ ነበረ፣ መሄጄ አጣና ፣ እዚያው ገም ብሎ ተቀምጦ የሰው ሁሉ አይን እሱን ብቻ የሚከተልበትንና የሰው ሁሉ አፍ በሉ ላይ ብቻ የሚንሾካሾክ በትን ምክናያት ይፈልግ ጀመር ።

“ለመሆኑ አዲስ ስለ ሆንሁ ይሆን ? ወይስ ሰው ሁሉ ስለኔ የሚነጋገርበት ሌላ ምክናያት ይኖር ? ላዲስነቱ ከሆነ ከዛሬ ይልቅ ትናንት አዲስ አልነበርሁ ? ታዲያ ትናንት እንዲህ እንደ ዛሬው የሚመለከተኝና እንዲህ በኔ ላይ እዩተጠቃቅሰ የሚንሾካሾክ አልነበ ሬም ! ደግሞ የሚመለከተኝ ሁሉ ፈገግ ባለ ፣ በደህና እንጂ በተኮሰተረ ፣ በክፉ ፊት አደለም ፣ እንዴ ! ከቶ ምን ይሆን ?” አለና የሰው ሁሉ አይን ያተኮረው ወደሉ በመሆኑ ስለ ፈራ፣ ወደ ላይ አንጋጥጦ ሰማይ ለማዩን ይመለከት ጀመር ።

ጥላሁን እንዲያ አይኖቹን ወደ ሰማይ ሰቅሎ ተቀምጦ ሳለ ሙጻ ጉእ መጥቶ እገሩ አጠገብ ፣ እሳሩ ላይ ተጋደመና ወደሉ አሻቅቦ መመልከቱ ስለ ተሰማው ፣ አንገቱን የሚያሳርፍበት ምክናያት በግግ ገቱ ደስ ብሎት ፣ እሱም አይኖቹን ወደ ሰማይ ከሰቀለበት አውርዶ ፣ በመጸጉእ ላይ አሳርፎ ፣ ሁለቱም ፈገግ ብለው እዩተያዩ ሳይነጋገሩ ጥቂት ጊዜ ቆዩ ።

“ያንተና የባለቤትህ ፎቶ - ስጉል በዛሬው ጋዜጣ መውጣትን ለማህ ?” አለ ሙጸጉእ ፣ ገምታውን አቁሞሮ ፈገግ እንዳለ ።

“አልሰማሁም” ለወይን ገንጠል ያለ ስሜት ተሰማውና ። ብቻ ስሜት ከፊት እንዳይታወቅበት እንደገና ቅና ብሎ ሰማ ይገባል ።

“አሁን ሰው ሁሉ የናንተን ወራ ብቻ ነው የሚያወራ ። ‘ሰው ገድለው የተመሰከረባቸውን ባልና ሚስት ለማዳን በነጭ-ገዳዮች ቀንበር ገብተው ታሰሩ’ እያለ ሰው ሁሉ ጉድ ይላል!” አለ መጻጉእ ፤ እንዲያ ፈገግ እንዳለ ጥላሁንን እያዩ ። ጥላሁን አልመለሰም ። ምንም እንኳን ታላቅ ትሩፋት ፣ ወይም ጀብድ ሲሰራ የሚሰማው የደስታ መቀት በሰራ አካላት ሲሰራጭ ቢሰማው ፣ ያ ስሜት እንዳይታወቅበት የተቆጣ ለመምሰል ፊትን ኮስተር አድርጎ ፣ አይኖቹን ሰማይ በሚያዩበት እንዳሉ ፣ አርፈው እንዲቆዩ ማድረግም አቃተውና ከዚያ አንስቶ ፊት-ለፊት ካለው ተራራ በላይ አልፎ ወዲያ አድማሱን ርመለክት ጀመር ።

መጻጉእ ፣ ጥላሁን የሰው ሁሉ መደናገፍ መሆኑን ሲሰማ ደስ በመሰኘት ፈንታ ፣ የተቆጣበት ምክናያት አልገባው ስላለ ፣ በጉስቆልናው ምክናያት የተጸደፈውና የናቀው መስሎት ቅር አለውና እሱም ከተራራው ወዲያ አሻግሮ እዩተመለከተ ትንሽ ቆም ብሎ ቆዩ ።

ከዚያ ቢጸየፈውና ቢንቀው ናር ሽንት የፈሰሰበትን ወለል “አብ ሬህ ልጠብ” ብሎ አጎንብሶ ይለምነው እንዳልነበር ሲታወሰው ፣ ቅርታው ከንቱ መሆኑን ተገነዘበና ፣ እንደ ገና የንግግር መክፈቻ የሚሆን ነገር ሲፈልግ ቆይቶ ፣

“ቅድም የገዛ ዳቦዩን ስለ በላሁ ተቀጣሁ ስልህ ፣ ‘እንዴት?’ ብለህ ጠይቀኸኝ ምክናያቱን ስላልነገርህህ ተቀዩምኸኝ መሰለኝ ። መናገር ባለመፈለግ አደለምኮ ዝም ያልሁ ፣ እበሩ ላይ ስለ ነበርን ገቢና ወጪው እንዳይሰማን ብዬ ነው ። እዚህ ሁሉም የሚያደርገው ሲያጣ ጊዜ ነው መሰለኝ ወራ አቅባይ ብቻ ነው!” አለ አይኖቹን ሩቅ ከላከበት መልሶ ጥላሁንን እያዩ ።

“የለም ፣ የገዛ ዳቦዩን ስለ በላሁ ተቀጣሁ” በትለኝ ተገረምሁ እንጂ አልተቀዩሁምኮ ፣ ምክናያቱን ስጠይቅህ ዝም ማለትህንም ምናልባት ሲነገር የማይገባ ቢሆን ይሆናል” አልሁ እንጂ ፣ በሌላ አልተረጎምሁትም” አለ ጥላሁንም ፣ አይኖቹን ከተራራው ወዲያ ከላከበት መልሶ አምጥቶ መጻጉእን ከቅርታ ፈገግታ ጋር እዩተመለከተ ።

መጻጉእ ከጥላሁን ግርጌ ተጋድሞ ሽቅብ እያንጋጠጠ ከሚያይበት ተነስቶ ፣ ከጎኑ ሆኖ ፊት-ለፊት በሚተያዩበት ቦታ ተቀመጠና የገዛ ዳቦውን ስለ በላ የተቆጣበትን ምክናያት መተረክ ጀመረ ።

“አጠር አጠር ለምሳሌው ከዚህ ጀምሮ ልንገርህ መሰለኝ” አለ።
ከዚህ ለንደሚጀምር ተቸግሮ ሰማዩን ሲመለከት ትንሽ ቆይቶ ።

“ካራት ወር በሬት ካገራ፣ ከየጁ መጥቼ እዚህ እስር - ቤት ስገባ ያመሰረት ሰው አይምሰልህ፣ መጥቶ “ሀያ ብር ካልከፈልህ ከሽንት እቃው ጥግ ትተኛለህ” ቢለኝ፣ እሽንት ዕቃው ጥግ እተኛለሁ እንጂ፣ ሀያ ብር ጥግ የሌለኝን ከየት ለባቴ አመጣለሁ? አልሁት ። ሀ! ከፍ አልሁት?” አለ መጽጉክ፣ የሚያስፈራሩ አይኖቹን በጥላሁን ላይ አፍጥጦ ። ጥላሁን “ከፍ አሳልህም” ለግለት ራሱን ሲነቀነቅ መጽጉክ “እግዚር ይስጥልኝ” እንደ ግለት እሱም ራሱን ትንሽ ነቀነቅ አደረገና ቀጠለ ። “ከዚያ ካየውን አነጋግራ ተመለስሁ” ብሎ “ከንግዲህ ወዲያ ከሽንት እቃው ጥግ እስረኛ እንዳይተኛ አኪሞ ከልክሎቻልና ገንዘብ ከሌለህ ልብሰህን አስገምት” አለኝ ። እኔም “ልብሰህን ወይን ለን ይት እሰጣለሁ? ባይሆን የሀያ ብር ግምት የጉልበት ስራ ልስራ እንጂ” አልሁት ። “ሀ! ከፍ አልሁት?” ቢል መጽጉክ፣ ጥላሁን ራሱን ነቀነቅ ። “የጉልበት ስራ በገንዘብ መገመት እዚህ የተሰመደ አደለምና ልብሰህን አስገምተህ መስጠት አሉብህ ቢለኝ፣ ትርፍ ልብስ የለኝ ምን ለብ ጀገ?” አልሁት ። ሀ! ከፍ አልሁት?” ቢል ይህ አባባል የመጽጉክ ‘ዘየ’ መሆኑን ጥላሁን ተረዳና ራሱን እየነቀነቀ ይስቅ ጀመር ። “እኔ አላ ወትልህም፣ እስከ ሁለት ቀን ድረስ የምትሰብሰው ፈልገህ፣ ልብሰህን አስገምተህ ያልሰጠህ እንደ ሆነ አሳር ያገኝህል አለኝ ። እኔ ምን አልሁት መሰለህ፣ ምንው የሰው ችግር አይሰማህ፣ ከሰው የተፈጠርህ ሰው አደለህም ወይ? አልሁት ። ሀ! ከፍ አልሁት?”

“ጥሩ አድርገህ ነግረሽኞል ።” አለ ጥላሁን፣ እየሳቀ ።

“ታዲያ እየውልህ ገና ውህ ያልነካው፣ ሰላሳ ብር ቢሸጥ አነሰው እንጂ በዛበት የማይባለውን አዲስ ጋቢያን ባስር ብር፣ እጅ ጠባቤንና ሱሪያን ከማለፊያ ካኪ ኮቴ ጋር የመት ልብስ ይመስል በሁለት ብር ካምሳ ሳንቲ፣ ባጠቃላይ አስራ ሁለት ብር ካምሳ ሳንቲ ራሱ ገምቶ ወስዶ፣ በዚያ ላይ ለቀን ምላና ራት እዚህ ከሚሰጡኝ ሁለት ጻቦ አንዱን ባምስት ሳንቲ ሂሳብ፣ ያምስቱን ወር ሰባት ብር ካምሳ ሳንቲ ጨምሮ፣ ሀያ ብር አመቀልቶ ስለ ወሰደ፣ ይኸው ካራት ወር መሉ፣ አንዳንድ እጸድቅ ያለ ፍርፋሪ ካላስተረፈልኝ በቀን ያችኑ ደንድ ዳቦ እየለከፍሁ ነው ያለሁ ። እየው ይህን ድሪቶም ሰው ጸድቆብኝ ነው እንጂ ያለዚያ ምን ይውጠኝ እንደ ነበር እንጂ! ታዲያ ወደ ስራ ነገራችን እንመለስና፣ ለሰጧም ከሚ

መቸው የማይመቸው ጥን ስለሚሰጥ ፣ የፍርሳሪውም እንዲህ እንደሂ
 ረሳረው በዝቶ እንደ ልብ ስለማይገኝ ራብ ጸንቶብኝ ፣ ከራብ የማይ
 መረጥ ነገር የለምና የሆነው ይሁን ብዬ ፣ ሳምንት ሙሉ ለካቦው የቦታ
 ዋጋ እዩታሰብ ይሄድ የነበረውን ዳቦየን ጨምረ ፣ ሁለቱንም ዳቦ
 ስበላ ስለ ሰነበትሁ ፣ ሳምንት ሙሉ ያው እንዳይገኝ ጥጥት ጥጥት
 ሽንት ሲፈሰበት ያደረውን ቦታ እያጠብሁ እንደወለውል ተቀጣሁ ።
 ለሰ መጽጉእ ፣ የተረከው ታሪክ ደስ እንደሚያሰኝ ሁሉ ስመሳት እፋን
 እስከ ገራ - ተኝ ጆሮ - ግንዶቹ አላቅቆ ። ጥላሁን ግን በጣም ለዘነነ
 እንዲያውም ከግዘን አልፎ መንፈሱ ታወከና ሳያስበው ተነስቶ ወዲያ
 ሄዶ ፣ ወዲህ ተመልሶ ፣ እንደ ገና ተቀመጠ ። ከዚያ እንደ ገና ተነስቶ
 ለቆ የሚሄድበትን ሳያውቅ መጸጉእን ባለበት ትቶ መንገድ ሲጀምር ፣

“እንተ ስራህን ሳትጨርስ ፣ ወዘረህ ነው እዚህ ተቀምጠህ...
 የምትጫወት?” አለ መሰረት ፣ ወደ መጽጉእ ሲመጣ ቁጣው በፊት
 እንደ እሳት ሲነድ እዩታዩ ። መጽጉእ ከጥላሁን ጋር ተቀምጦ ሲያ
 ወራ ፣ መሰረት እንደ ክፍ ሰሪዎች ሁሉ የሚያወራው ስለሱ ክፍ ስራ
 መሆኑን አኖኖ ነው ያን ያክል ተቀናቅቶ የመጣ ።

“እረ ጨርሼ ነው የመጣሁ” አለ መጽጉእ ።

“ባለው ፣ ሰህኑና ወለሉን ያጠብህበትም ፣ የወለወልህበትም
 ኬሻዎች ቦታቸው እምነታ ክፍል ነው ጥላት ነው?” አለ መሰ
 ረት ፣ ረቱን ጥጥ ኮሶ እንደ ጠጣ አጨግድዶ ። እውነትም መጽጉእ
 ጥላሁን ለዝናለት “ልርዳህ” ሲለው ለጠዩታው እንኩዋ መልስ ነፍ
 ጎት በመሄዱ የተቀዩ መሰሎት ፣ ለማነጋገር ትኩሎ ፣ መሰረት የቆ
 ጠራቸውን እቃዎች እምነታ ክፍል ትቶቸው ሄዶ የሮጥል ። ከዚያ
 የመሰረትን ቂጣ ሲያይ ከተቀመጠበት ተነስቶ ወደ ምኞታ ክፍል መን
 ገድ ሲጀምር መሰረት ደርሶ ፣ ከሁጥላው ማጅራቱን ይህ ቢወረውረው
 ሄዶ በራሱ ቆመ ። ያን እንደ ሰባራ ሸክላ በብርቱ ጥንቃቄ ካልያዙት
 ተንኮታኩቶ ይረገፍ የሚመስል ደካማ ፍጥረት እንዲያ ለደርጎ ወር
 ወር ለመጣል ፣ እንደ መሰረትና እንደሱ ቢጠዎች ለሜት የለሽ ፣
 ፍዴም በድን የሆነ ልብ ያለው መሆን ያስፈልጋል ፣ ጥላሁን መጽጉእ
 ተወርውሮ የወደቀበትን አሆሁዋን ሲመለከት ፣ የሱ ፣ የራሱ ለጥንት
 በውስጡ ተንኮታኩቶ የረገፈ መስሎ ተሰምቶት አመመውና ፣ “እ...
 ።” አለ አይኖቹን እመጽጉእ ላይ እንደ ተከለ ጎንበቦ ብሎ መጽጉእ ግን
 በራሱ ከቆመ በሁጥላ በጀርባው ተገልብጦ ፣ ከዚያ እንደ ገና ተነስቶ
 እዩተውተረተረ ወደ ምኞታ ክፍል ሲገባ ፣ መሰረት ተከትሎት ገባ ።

ጥላሁን መጸገኝ መሰረት ተከታትለው ወደ ምኝታ ክፍል መግባታቸውን ሲያይ፣ መሰረት ያን ደካማ እንደ ገና ይደበድበው ይሆናል ብሎ እሱም ተከትሎቸው ገባ ። አልተሳሳተም ! መሰረት መጸገኝን የንግላል ጥሎ ፣ በሆዱ ላይ ተቀምጦ ፊቱን በጥፊ ሲጠፈጥፈውና ትክክላቸውንም ፣ ደረቱንም በቡጢ ሲነርተው እክፍሉ ውስጥ የነበሩ ሰዎች ከብበው ፣ ዝም ብለው ይመለከቱ ነበር ። ጥላሁን እንደ ገባ በቀጥታ ሄዶ ፣ መሰረትን ከሁዋላው ሁለት ከንዶቹን ከብብሱ ስር ይዘውደ ላይ ሲያንጠለጥለው ፣ እግሮቹ እንደ ተሰቀለ ሰው አዩር ላይ ይወናጧቱ ፣ ይወራጩ ጀመር ። ከዚያ እዚያው ፣ አዩር ላይ እንዳለ ፊቱን ወደሱ እንዲዞር ፣ እንደ እንዝርት አሸወርውሮ ወደ ላይ አጉኖ ከዚያ ሲመለስ ቀለበና ፣ እፊት በፊቱ አመቻችቶ አቋጥ ፣ አፍ ንጫውን በጡጫ ሲነጠርቀው ፣ ወዲያ ፣ መጸገኝን አልፎ ሄዶ ተዘረጋ ! ያ ሊበቃው ነው ? የለም ! እንዴያ ከመዘርጋቱ ተከታትሎ ሄዶ እንደገና ሁለት ከንዶቹን ከብብሱ ስር ይዞ እንላና ፣ እንደ መስታዋት እፊቱ አቋጥ አዩና ፣ አሁንም በጡጫ ካይኑ ግርጌ ፣ እጉንጨ። ላይ መለቱን ሲያወርድበት ፣ ቢያንስ ቢያንስ ከሶስት ሚትር የማያንስ ርቀት ተወርውሮ ወደቀ ። ካፍን ጫው የሚወርደው ደም ብዛቱ በሰውነቱ ውስጥ እንደ ጠብታ ተርፎ የቀረ አይመስልም ነበር ! ያን ጊዜ ጥላሁንን ላዩው ፣ ፊቱ ማሰፈራራቱ እንኩዋንስ ሌሎች እሱም የገዛ ፊቱን የሚያየው ቢሆን የሱ ፊት ባልመሰለው ፣ በፈራው ነበር ! እዚያ የነበረው እስረኛ ሁሉ ያን ጉድ ሲያይ፣ ሁሉም ጭጭ ፣ ሁሉም ዝም ስላለ ፣ ነፍስ ያለው ፣ የሚተነፍስ አይመስልም ነበር ! ጥላሁን ከምኝታ ክፍል ወጥቶ ከመጸገኝ ጋር ተቀምጠውበት ወደ ነበረው ቦታ ሄዶ ብቻውን ቆመ ። ወዲያው ካበው ሰምቶ መጥቶ ፣ መሰረትን ሰዎች አንስተው ወዳስቀመጡበት ሄዶ ካዩና ፣ የሆነውን ሁሉ እዚያ ከነበሩት እዩጠዬቀ ከተረዳ በሁዋላ ፣ በርከት ያሉ እስረኞች አስከትሎ ጥላሁን ወደ ቆመበት ሄዶ ።

“እንዴት ነው አንተ . . . ገና ትናንት መጥተህ ዛሬ ሰው ፣ የኔን ረዳት እንዲህ አድርገህ የደበደብህ ?” አለ ።

“ከኔ ጋር የሚነጋገረውን ሰው ፣ ‘ለምን ከሱ ጋር ተነጋገርህ’ ብሎ ስለ ደበደበው ጥቃቱ የኔ ጭምር ሆኖ ተሰማኝ ! ደግሞስ ያ ሰው ምን የሚመታ ሰውነት አለውና ፣ ከሰውነቱ የሚበልጠውን ፣ ብትር የሚችለውን ክፍል ተቀምቶ ፣ ምን ሰውነት ተርፎት ይመታል ! እንዲያ ያለ ሰው ሲመታ የማያምመው በደን ብቻ ፣ ሬሳ ብቻ ነው !” አለ ጥላሁን ፣ እዚያ ያለውን ሬሳ ሁሉ ባይኑ አዙሮ ገርፎ ፊቱ በቀጣ እንደ ጋለ ።

“እኮ ታዲያ ያ : ተመታ የምትሰው ሰው ርዳኝ አለህ ?” አለ ከሰው ፡ ጥላሁን በሱ ላይ የሰነዘረውን ወቀሳ እንዳልሰማ ወደ ጎን ትቶ ።

“እረ እኔ አልወጣኝም ፤ እንኩጥንስ ርዳኝ ልለው . . . አንድ ቃል ተናገሮ እንደ ሆነ እስቲ እዚህ ካለው ሁሉ ማንም ይመስክርብኝ ! እንዲያው እሱ . . . ጉልበቱን ሲያሳይ ፈልጎ እንደሁ እንጃ !” አለ መጽጉእ ፡ መሰረት በሱ ምክናያት በመመታቱ ፡ የሁጥላውን በቀል ስለ ፈራ ፡ ጥላሁንን በደለኛ አስመስሎ ማሳዩቱ ከፈራው በቀል የሚያደነው መስሎት ።

“በሉ ያዙት” አለና ካዩው ፡ የታዘዙት እስረኞች ጥላሁን የወገሽ እንደሆነ ብለው እዩፈሩ ከብበው ሲይዙ ፡ እሱ ስለ ቅጣቱ ካስተዳዳሪ ሪዎች ጋር ለመነጋገር ሄደ ። ከዚያ ሲመለስ ጥላሁን በግረ-መቅታከር ላስር ቀን እዋናው ወህኒ ፡ አለም በቃኝ እንዲገባ መወሰኑን እስረኛው ሁሉ በተሰበሰበበት አስታወቀ ። ከዚያ አገር ብረት መጥቶ ፡ የሰረኛው እግሮች እዚያ ገብተው ፡ ብረቱ እንዲጠብቅ በግሮቹ ላይ እንዳለ በመደሻ እንዲቀጠቀጥ ተደረገ ። ብዙ ጊዜ መደሻው መሉ በመሉም ባይሆን እያሻረፈ እግር ሲመታ ስለሚችል ፡ የዚያን ስቃይ ውጠው ፡ ሳይሆኑ ጥርሳቸውን ነክሰው የሚያሳልፉት እጅግ ጥቂት ናቸው ። ጥላሁን እግረ-መቅታ በመደሻ እዩተቀጠቀጠ ከመጠን አልፎ ሲጠብቅበት፣ ብዙ ጊዜም እግሩ ሲመታ ፡ የደም ስሮቹ እግንባሩ ላይ ግትርትር ከግለታቸውና አይኖቹ ከመደፍረሳቸው በቀር ፡ ሌላ የስቃይ ምልክት አልታዩበትም ።

ጥላሁን ጭ

የጥላሁን ከፍተኛ ባለስልጣን ዘመድ

ጥላሁን በግር ብረት ታስሮ አለፍ በቃኝ መሀኒ በገባ ባራተኛው ቀን፣ ወደ እረፋዱ ላይ፣ አንድ ፖሊስ ሁለት የህግ እስረኞች አስከጃው መጥቶ፣ እስረኞቹ የያዙባቸውን ሁለት ድጅኖቻችን ሁለት ጠፍሮች አንድ ገላጣ ቦታ ላይ አስቀምጠው፣ እንደ ገና ሄደው እሳትና እንጨት አመጡና እዚያ ገላጣ ቦታ ላይ እሳቱን ግንደድ ጀመሩ። ከዚያ ያለሳት ደህና ሆኖ መንደድ ሲጀምር፣ ፖሊሱ አንድ ብጣሽ ወረቀት ከኪሉ አውጥቶ፣ አይኖቹን ጭንቁር አድርጎ እዚያ ብጣሽ ወረቀት ላይ የተደረገውን እዩመላለሰ አንብቦ ካጠና በሁጥላ፡

“እስረኛ ጥላሁን ፈይላ” ብሎ ተጣራ፡ ድምዳሜን ከፍ አድርጎ።

“አቢት” አለ ጥላሁን፡ በግር ብረት ተወርጎታል ያበጡ እግሮቹን ቀና አድርጎ፣ ባንድ ጉልጥጥ ላይ ሰቅሎ ከተጋደመበት።

“አ፣ ያውላችሁ እዚያ፣ ሄዱ አምጡት፤” አለ ፖሊሱ፣ ጥላሁን ወዳለበት በጁ እያመለከተ።

“ተነሳ ወንድም፣ ወደዚያ፣ ወደላቱ ቀረብ በል። አይ... ት፣ እግሩ እንዴት አብጦሃል እባክህ፤” አለ ከእስረኞች አንዱ፡ ጥላሁን ወዳለበት ሄዶ እግሮቹን ሲያይ እብጠታቸው አስቃጥተው።

“ለምን? እሳቱ ዘንድ ምን ላረግ ነው የምሄድ?” አለ ጥላሁን፡ እሳት አንድደው፣ ድጅኖና ጠፍር አቅርበው፣ ወደዚያ ሊወሰዱት የተሰለፉበት ምክናያት፣ ደግሞ ከግር ብረቱ በባሰ ሲቃይ ለግስቃየት መስሉት መስጋቱ ከራሱ እየታዩ።

“አይዘህ ምንም አይል፤ ‘ቶሎ ጠብላችሁ ለቅርስ አድርሱት’ በለ ተባልን ብቻ ነው፤” አለ ሁለተኛው እስረኛ እየላቀ።

“እንዴት!” ብሎ ጥላሁን ከተጋደመበት ቀና ሲል፣ እስረኞችም ፖሊሱም ይሰቁ ጀመሩ።

“እውነት ለቅርስ የምንጠብስህ መስሉህ ነው... እንዲህ ደገግጠህ የተነሳህ? አይዘህ ልንረታህ ነው፤” አለ፣ የጥላሁንን ያበጡ

እግር ለይቶ የተሰጠው ለሁሉም ጥላሁን፡ “ለቅርስ ልትጠበቅ ነው” ሲሉት ደንገጥ ብሎ በመነሳቱ ከጉዋደኛውና ከፖሊሱ ጋር ሲሰቅ ይቆያል።

“መቸም . . . ቅርስ መሆኑ ቀልድ ቢሆን፣ መጠበቅ ለሆን የግደታ ነገር አደላም፤ ሰውን እንዲህ በብረት ጨርጎቶ ለማስቃየት ይህን ያክል ደንዳና ልብ በሰው ውስጥ የሚኖር ከሆነ፣ በሰብ ለመጥ ለበ በተጨማሪ የሚያስፈልገው የልብ ደንዳንነት ምን ያክል ብዙ ይሆናል፤ ብዙ አይሆንም።” አለ ጥላሁን፡ የሰዎችን አይን ባይኑ ከመጠን በላይ ወዳበጡ እግሮች እዩጋራ።

“ወይን ጉ . . . ደ! ልትረታ ነው ስለህ! ወዲያውም እንዲህ ጥፋ ያደረገህን አያላክህን አውቀን፤ አንተ ሹም ዘመድ በፍር ርግ ግዛት ጭነት ስለህ የተጠነጠሙ እስር ቀን ባይጥላ ይዘው ለላኛው ቀን ተረታህ እንጂ፤ እንገዛት ቅልቅ ሹም የሆነ መንገድ የሌለው የተጠነጠሞች ጊዜ ሲሆን፣ አራት እጥፍ ሳይሆን ተረታ ጥፋ እውቀት!” አለ እስረኛው።

ጥላሁን “በፍር ግዛት ጭነት ያለ ቅልቅ ዘመድ ለሰረታህ” ሲሉት፣ ጥፍ ጊዜ ለላኛው ወደ ፍር ግዛት ልብ፣ እዚያ ምን ሹም ዘመድ እንዳለው አስፈላጊ ሲያገግ፣ አንገትን እንደ ደፋ ህግ ብሎ ቆይቶ፣ እስረኞች ወደሳቱ ለመውሰድ ተጋግዘው ሲያነሱት በግራና በጥን ሲይዙት፡

“ለመሆኑ . . . ለመረታት ከሆነ ወደሳቱ መሄድ ለምን አስፈለገህ?” አለ፣ አሁንም በመጠርጠር።

“ይህ እግርህን ሰርስር የገባው እግርብረት በሰብ ካልጥቀ አይላ ለም። አሁን እዚያ ተቀምጦህ እግርብረቱ በሰብ ከጥቀ በሁዋላ፣ በኒያ በተጠምጣሚው ጫፍና ጫፍ ባሉት ቀዳዳዎች፣ ወይም ቀለበቶች ይህን ጠፍር እያገባን በኒያ ድጅኖዎች ጠምጥመን ከሁለት ወገን ስንሰበው፣ ምን ልበልህ! ብረትነቱን ትቶ እንደ ሀር ገመድ ነው ወለ . . . ል የግራ!” ሲል እስረኛው፣ “ወለ . . . ልን” ልክ እንደ ሀር ገመድ አስረዝጥ፣ ጥላሁን ምንም ቢሰቃይ “ጥርስ ባለድ ነው!” እንደሚሉት ላቀ። ከዚያ እስረኛችና ፖሊሱ ህዝቡ ስለሱና ስለ ሶሬያ የሚያወረውን እያሟውቱት ከሰብ ዳር ተቀምጦ እግርብረቱን ሲያጥቁ ከቆዩ በሁዋላ፣ እስረኛው እንዳለው በግርብረቱ ጫፍና ጫፍ ጠፍር እያገቡ፣ በድጅኖች ጠምጥመው፣ ሁለቱ እስረኛች ከሁለት ወገን ሲሰቡት “ብረትነቱን ትቶ ልክ እንደ ሀር ገመድ ወለ . . . ል” አለ!

“በል እንግዲህ ተነስ እንሂድ፤ በመደህ አስተዳዳሪው ድክረት ቤት ይጠብቅሁል” ይህ ፖሊስ፣ እግርበሪቱ ከጥላሁን እግርኝ ከወሰደሁት በሁዋላ ፣ ከዚያ ጥላሁን ታስረው የሰነድ እግርኛ ከመጠን በላይ አብጠው፣ ራሱን ችሎ መሄድ ስለታተው፣ ሁለቱ እስረኞች በታችኛ በግራ ደግፈው እዩረዱት፣ ፖሊሱ እዩመራ ወደስረኞች አስተዳዳሪ ድክረት ቤት ሄዱ ፣ እዚያ እንደ ደረሱ፣ ጥላሁን ሲገባ አስተዳዳሪው ድክረት ቤታቸውን ትተው ወጡ ፣ በንግድ መቀመጫው ወንበር ላይ ካለባቸው ትልቅ ሹዋ የግራብሉ ሰው ጀርባቸውን ለቡሩ ሰጥተው ተቀምጠዋል ፣ ጥላሁን እንደ ገባ፣ አስተዳዳሪው ወጥተው በሩ ሊህጋ፣ ጀርባቸውን ለመገቢያው ሰጥተው የተቀመጡት ሰው ተነስተው ከጥላሁን ሊት ለሊት ቆሙ ፣ “አቃቤ-ወንጀል” የግራብሉ ስም የተሰጣቸው አቃቤ-ህግ ናቸው ።

አቃቤ-ወንጀል፣ በችሎታቸው ሆነ በታግኝነት ከሌሎች አቃብያህ ህግ ሁሉ ተመርጠው፣ የቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪላ ገዳዮች ከግንባላቸው የቀኛ ቅጣት እንዳያመልጡ ያገር ግዛት ግዲስትሩ፣ የፍርድ ግዲስትሩና ከዚያም የቅርብ አላቃቸው፣ የጥናው አቃቤ-ህግ ጥበቅ አደራ ስለ ተጣለባቸው፣ ለተጣለባቸው አደራ በቅ ሆኖ ለመገኘት እጅግ ጥረው ነበር ፣ እዚያ አደራ የግብር መሆናቸውን በስራቸው ውጤት አስመስክረው የከፍተኞች ባለስልጣናት ያይን ያስከርነት የግያሰጠውን ዋጋ ለጥገኝነት የቀን እረፍት ይህን የሌት እንቅልፍ ሳያምራቸው፣ ከሁለት አመት በላይ የፖሊስ ጣቢያ ያርመራና የዝቅተኛ ፍርድ ቤቶች ከርክር የተደረሰትን የወረቀት ከምር እዩናዶ ፣ እዩዛረዘሩ እንደ ባንድ አጥንተው፣ ከዚያ ለክርክራቸው የግራብሉን እዩመረጡ ከህግና ከስነ-ሰራት ጋር አጣምደው፣ በዚያ መሰረት “ለቀኛዝማች ዳኛ ከጥላሁን ፈይላና ከአጽንነት አሸብር ዐቅር ሌላ ገዳይ እንደሌላቸው በግያጠራጥር ሁኔታ ፍርድ ቤቅንም፣ ተመልካቹንም የግያላምን የክስ መመስረቻ አለናዳህ” ብለው በፍጹም ልብ አምነው ነበር ፣ ይልቅንም ከላቸውን ... እንደላቸው አስተያየት ... በግያንቃንቁ፣ ልዩ ልዩ ግብረጃዎችና ያስከርነት አስደግፈው ተመልካች በዋላበት ለፍርድ ቤት ካቀረቡ በሁዋላ፣ አቶ ጥላሁን ፈይላና ወይዘሮ አጽንነት አሸብር ያላንዳች ተቃውሞ ያቀረቡባቸውን የወንጀል ክስ ስላመኑና የጠይቁትን የቀኛ ቅጣት ስለ ተቀበሉ፣ ከአቃይ ለማረፍ ያደረጉትን በላቸው ብርቱ ከርክር እንደ መሸነፍ ቆጥረውት ለልባቸው የተለግው ደስታ ቅጥመጠኑን ያጣ ነበር ፣ ነገር ግን ያ ሁሉ ድካም ከንቱ ሆኖ ቀረ፤ ከዚያ ሁሉ ድካም በሁዋላ በሰሩት ግሩም ስራ በላደራዎቻቸው ግዲስትሮች ደስ

በሉዋቸው ደስ እንደሚያስተዋቸው የነበራቸው ብሩህ ተስፋና፣ ያ
 ብሩህ ተስፋ ለልባቸው የሰጠው ደስታ፣ ያ ሁሉ፣ ዳኛው ጥላሁን ፈይላና
 ያህኑ ሰፊ መላት የቀኝዝግታች ዳን ገዳዮች መሆናቸውን ሲያስታ
 ወቁ፣ ባንድ ላይ ተንኮታኩቱ ወደቆ፣ እንዳልነበረ ሆኖ፣ አቃቤ-ወን
 ጀሉ ባዶ እጃቸውን ቀሩ፣ እኒያ ጥላሁንና ሰፊ የሚባሉ ክፍያች
 መኖር ከጠሉ፣ ዋት ከፈለጉ፣ ሌላ የሚኖሩበት መንገድ ፈልገው እን
 ለይሞቱ፣ የላቸውን ድካም ከንቁ አስቀሩባቸው፤

እንግዲህ አቃቤ-ወንጀሉ እንደ ገና፣ አንድ ብለው ባዲስ ወንጀለ
 ሾች ላይ አዲስ ክስ ለመመስረት፣ አዲስ እቅድ ግቀድና፣ በዚያ እቅድ
 መሰረት እንደ ገና አንድ ብለው አዲስ ጥናት ግጥናት ሊኖርባቸው
 ነው፤ ነገር ግን እንዲያ ያለውን አዲስ ጥናት ከምን ይጀምሩ? ያን መንክ
 ለላቸው? መቸም አዲሶቹ ወንጀለኞች ቀኝዝግታች ዳኛቸው ፍሪባን
 መገደላቸውን አምነው ስለ ተነሱ፣ ገዳዮች መሆናቸውን ለመርታት ያስ
 ከርችና ሌሎች ግስረጃዎች ከመፈለጉ ድካም ድነዋል። ብቻ አይነቱ
 ኛው ነገር፣ ካገር ግዛት ግዲስትሩዎ ሆነ ከፍርድ ግዲስትሩና ከኖሩ
 ለቃቤ-ሀገ የተጣለባቸው ጉብቅ አደራ፣ የቀኝዝግታች ዳን ገዳዮች ከሚ
 ዝግታቸው የዋት ቅጣት እንዳያመልጡ ስለሆነ፣ ጥላሁንና ሰፊ ገዳዮች
 መሆናቸውን ግመናቸው ብቻ በከፍተኛ ባለስልጣናት አካባቢ የተፈ
 ለገውን የዋት ቅጣት የሚያስከትልባቸው ለመሆኑ እርገጠኛ ርሆን
 ነው።

ጥላሁን የቀኝዝግታች ዳን ገዳዮች እሱና ያህኑ መሆናቸውን ለፍ
 ርድ ቤት ሲገልጽ፣ በየኪ ሀዝብ ላይ ለረኝም ጊዜ እጅግ ከፋ በደልና
 ወንጀል ሲሰሩ እንደ ኖሩ፣ በሱና በያህኑ ላይም ስለሰሩ፣ እሱና ያህኑ
 መገደላቸውን ተናገረ እንጂ፣ ከዚያ ቀጥሎ ክርክርን በምን አቅ
 ጣጧ ለመምራት እንዳሰበ ያንም ፍንጭ አላላዩ። ያምናልባት አስተ
 ግሪ የነበረው ጥላሁንም፣ እሱም በዮተራ በፍርድ ቤት ፊት ቆመው፣
 ቀኝዝግታች ዳን ለረኝም ጊዜ ያለፍርድ፣ ነፍስ ሲያጠፉና ገብረት ሲወ
 ርፉ የኖሩ ወንጀለኛ መሆናቸውን ለግስረዳት በጥከሩት መሰረት፣
 “እንዲያ ያሉትን ለረኝም ጊዜ ወንጀል ሲሰሩ የኖሩ ወንጀለኛ መገ
 ደል አያስገድልም” ብሎ ለመጥገት ይሆን? ወይስ... ግዲስ፣
 “ባሌን እቢታቸው አሰረው አስቀምጠው ሌሊት ዉለግ ለብሰው
 እቤቱ ድረስ ቢመጡብኝ ፈርቼ፣ ተኩሼ አቆሰልሁዋቸው” እንዳለችና
 ወይዘሮ እጸገነት፣ “ቀኝዝግታች ዳን ጥላሁንን አሰረው ባስቀመጡበት
 ሌሊት ገብተው ሊገደሉት፣ አስቀድመው ለላቸው ከተኩሱበት በሁ

ዋላ እሱ ተወርውሮ ቢይዛቸው አዩሁ። ብለው በመሰከሩት መሰረት፣
 “ባልዋት - ባይ ተጋዳይነት” ለመጥገት ይሆን? ይህ ሁሉ የሚያለ
 ሄድ ነው። ብቻ የሱን እሳብ፣ በዝርዝር እንኩዋ ባይሆን፣ ከርከሩን
 ለመራበት ያለበውን ጠቅላላ አቅጣጫ ካላወቁ፣ ክላቸውን ለመመስረት
 የሚያስፈልገውን ጥናት ለማድረግ እጅግ አስቸጋሪ ይሆናል። በሌሊህ
 ተግባራቸው በሚፈቅድላቸው መጠን ለመርዳት የሚፈልጉ መስለው
 በመታየት፣ የጥላሁንን እሳብ የሚያገኙበትን መንገድ ሲፈልጉ ሰንብ
 ተው፣ በመወረዳት፣ በግርብረት ታሰሮ አለፍ በቃኝ ወህኒ መግባቱን
 የሰው እለት ወዳለቡት ግብ የሚያደርስ መንገድ ያገኙ መላላቸውና
 ተሉ ወህኒ ቤት አስተዳዳሪውን ለግንጋገር ሄዱ።

አቃቤ-ወንጀሉና የወህኒ ቤት አስተዳዳሪው ተነጋግረው ከተሰጡ
 በሁዋላ፣ ጥላሁን ተፈትቶ ወዳስተዳዳሪው ጽሕፈት ቤት ሄዶ ካቃቤ-ወን
 ጀሉ ጋር ብቻ ለብቻ ሲገናኙ፣ ዘለግ ባለ ጊዜ ሳይነጋገሩ ዝም ብለው
 እንደ ቆሙ ሲተያዩ ቆዩ።

“እንደዎን ነህ ጥላሁን? አንገላለጥኝ? ላንተ ከተገናኘን ትንሽ
 ቢሰነብትኛ፣ ለእኔ... በቀደም ፍርድ ቤት ግንኙነትህን ስትገልጽ በሩቂ
 ከግየቴ በቀር፣ ንኝ ካምሰት አመት በፊት ከተለያዩን፣ ሃሬ መገናኛ
 ነቃችን ነው” አሉ አቃቤ-ወንጀሉ፣ ከዚያ ረዥም ዝምታ በሁዋላ
 እጃቸውን ዘርግተው።

“እንዴት? ያን ግለት ነው?” አለ ጥላሁን ከቆመበት ሳይነቃ
 ነቅ።

“እኔ ከጠቅላይ ግዛት ከተመለስሁ፣ በዚህ ጉዳይ እፊትህ እዩቆ
 ሆሁ ስሙጥገት ስታዩኝ ለንብተህል፣ አንተን ግን... ቀረብ ብዬ ካለ
 ግየቴኛ ሌላ፣ የራስህ ነጭ ጠጉር፣ የፊትህ ጠባላና ይህ ያላደግሽው
 ጢኛ ከጥቁር ያይን መነጽር ጋር ፍጹም ሌላ ሰው አስመስለውህ፣
 በቀደም መነጽርህን እንስተህ አንተ መሆንህን እስክትገልጽ ድረስ
 አላወቅሁህኛ ነበር። መቸኛ አብሬህ ብቆይና ጠጋ ብዬ ባይሆን፣ ይህም
 ሁሉ ሆኖ ሳላውቅህ እንደግልቀር የታወቀ ነው። ለጊዜው ግን...
 አንተ መሆንህን እንኩዋንስ ላውቅ አልጠረጠርሁኛ። ለመሆኑ ያን
 እንዲህ አደረገህ?” አሉ አቃቤ-ወንጀሉ፣ ለመላላጥም ለጅ ሰላም
 ታም ያቀረቡትን ግብኝ ጥላሁን ለመቀበል ፈቃደኛ አለመሆኑን ሲያዩ
 እጃቸውን ከዘረጉበት ሰብሰበው።

“እምሞኝ ነበር፣ ለመሆኑ ያን ልታደርግ መጣህ!” አለ ጥላ
 ሁን፣ ግንባሩን ኮሰተር አድርጎ።

“እስኪ ተቀምጥኛል፤ እርሱም ይህ ወንጀል ሁሉን ወገን ወንበር ለጥላሁን አወልዘተው ፡ እሱ ሲቀመጥ እሳቸውም ተቀመጡ ፡ “በግርብረት ታስረህ አለፍ በቃኝ ወህኒ ማግኘትህን ሰጥኛ... መጣህ ። ምንም አገት የሰራሽው ደህና ሳይሆን ፡ ከፍ ስራ ቢሆን ፡ የቀጠሮ እስረኛ ስለሆንህ ፡ የቀጠሮ እስረኛች ያቃቢ - ህግ እስረኞች ስለሆኑ ፡ ከኛ ሳይጣከሩ ፡ ጣንተ ያደረጉትን ሊያደርጉ አይገባቸውም ነበር ። እና... ጣንተ ሳይ እንዲህ ያለ ከፍ አድራጎት መደረጉን ዛሬ ጥጥት ስለሰግ ወዲያው መጣህ” አሉ ፡ አይኖቻቸውን ከጥላሁን ራስ በላይ አሳልፈው እጣራው ላይ ተከለው ።

“እ... ፤ እግዚአብሔር ይስጥልኝ ፤ ጥጋውስ... ምንድነው ?” አለ ጥላሁን ፡ ግንባሩ እንደ ተቆጥጠረ ።

“ጥጋ የሚከፈልበት አደለፍ ፤ በሙሉ ሳይሆን በከፊል ያለፈ እዳ ለመክፈል የተደረገ አገልግሎት ነው ።”

“ያለፈ እዳ ? ምን ያለፈ እዳ ?”

“ያንጊዜ... በነጋዴ ካሚሮን ካዲስ አበባ ስትወጡ ብዙ ሰዎች ቀጥሪ ልገድላህ መጥኛ ፡ ድንገት ሽጉጤ ከጀ ሲወድቅ አንስተህ ፡ እኔም ምርኮኛህ አድርገህ አዲስ አለፍ ድረስ ወስደህ ፡ እዚያ ልትገድለኝ ወዳንድ ሸለቆ ውስጥ ካገባሽኝ በሁጥላ... እንጂ ፤ ምን እንደ ታዩህ አላውቅም ፤ ምን ሆነ ፡ ሽጉጤንም መልሰህ ለቀቅሽኝ ። የኔ እድሜ ያነሳት ነበር ያለቀው ፤ ከዚያ ወዲህ የምናረው አገት የሰጠ ሽኝን እድሜ ነው ፤ ስለዚህ... በዚያ እንጻር ይህ ያደረግሁት አገልግሎት በጣም ትንሽ ነው ። ነገር ግን ልረዳ የምችልበትን መንገድ ከከፈትህልኝ እዳሽን በሙሉ መክፈል ስመኘው የኖርሁት ነገር ነው።”

ጥላሁን ፡ አቃቢ - ወንጀሉ የተናገሩትን ከሰግ በሁጥላ ፡ እንደ ገና አገገቱን ደፍቶ ፡ አይኖቹን እመራት ላይ ተከሉ ፡ ግንባሩን ቁጥር ፈታ እያደረገ ሲያስብ ቆይቶ ቀና አለና ፡ “ሰግ ወንድይራድ !” አለ ። “ሰግ ፤ መቸም ሰው እንደ መሆኔ ፡ እስከ ዛሬ በኖርሁት ህይወቴ ብዙ ስህተት ፡ ብዙ ጥፋት ሳላደርግ እንዳልቀረሁ የግይጠረጠር ነው። ገር ግን ለኔ እንደሚሰግኝ ስህተቴና ጥፋቴ ሁሉ ጣንድ ላይ በደመር ፤ የግያክለው ፡ እንኩዋንስ ሊያክለው ባጠገቡ የግይደርስ ፡ ከስህተትና ከጥፋት ይልቅ ወንጀል ሊባል የሚገባውና በእግዚአብሔርም ፡ በሰውም ዘንድ ለሁልጊዜ ይቅርታ የማያስደርግልኝ ፡ የሰራሁት ከፍ ወንጀል እንድትሰጡኝ ነው ።”

“ምን ?” አለ ወንድይራድ ፡ እሱም እንደ ጥላሁን ፈቲን ቁጥር አድርጎ ።

“አሁን እንዳልሸው ልገድለህ ወደ ሸለቆው ከወለድህህ በሁ ጥላ ሳልገድለህ ጭቅረኛ ?”

“እንዴት እባክህ ?” አለ ወንድይራድ ፡ አሁን ግንባሩን በመቁ ጥጠር ፈንታ የግሪፍ መልክ ፡ ከውሸት ፈገገታ ጋር በፊቱ እዩ ታዩ ።

“ያንለት ብገድለህ ኖር ፡ ከዚያ ወዲህ ያጠፋህቸው ብዙ ገደ ህን ሰዎች እይጠፋኛኝ ነበር ። ያንለት ‘ለምን ትገድለኛለህ ?’ ብትለኝ ፡ ‘ሰው የግጥፋት ሱስ ያለህ ፡ ከፋ ፍጥረት ስለሆንህ ፡ ካላጠፋህህ ብዙ ገደህ ሰው ታጠፋለህ’ ያልሁህን ታስታውሳለህ ? እየውልህ ፡ ካልጠ ፋህ ሰው ስታጠፋ እንደምትኖር ምን እንዳላዩኝ አልወት እንጂ ያንጊዜ ታይቶኝ ነበር ፡ አውቴ ነበር ። ይትርታ የግይገባኝም እንዲያ አጥፏኝህን እያወቅሁ ስታጠፋ እንድትኖር መልቀቄ ነው ።”

“እኒያ ያጠፋህቸው ፡ ብዙ ገደህን ሰዎች ከቶ እነግን ይህን ፤” አለ ወንድይራድ ፡ እይኖቹንም ከንፈሮቹንም በግግሽ ጠመቻ አድርጎ ገልጾ ጥላሁንን በፈዘኛ አስተያየት የጎድን እያዩ ።

“ሰግቸውን ‘እገሌ እገሌ’ ብዬ ልቆጥርለሁ አልችልም ፤ ለላ ወቀውም ፤ ብቻ . . . የኔ ሰግቸውን መቁጠር ለለመቻል እነሱ በገፍ አላለቁም ግለት አደለም ፤ ወይም እንተን ካጥፏኝህ ነጻ አያወጣ ህም ፤”

“እንተንሰ . . . ሰግቸውን ፡ ሸፈ እንዲያውም መናራቸውን እን ከቶ ሰግታውቃቸው ሰዎች እኔን ገዳያቸው አድርገህ ለመከሰስና ለመው ቀስ ባለሙብት የግሪፍደርገህ ምን ፡ ወይስ ግን ነው ፤”

“ሰው ለግጥፋት ታጥቀህ የተነሳህ መሆንህን በለግውት ፡ ይህንኑ የግውቀውንና ሌላውም ሰው ሁሉ የግሪፍውቀውን ነገርሁህ እንጂ አል ከለስሁህምኮ ፤”

“እኔ ሰው ለግጥፋት ታጥቄ የተነሳሁ መሆኔን ሰው ሁሉ የግ ሪፍውት መሆኔን የምታስረዳበት አለህ ? ወይስ ሁሉም እንዲያው . . . ያው የተለመደው ፡ መረን - የለሽ አሉባልታ ነው ፤”

“ለመሆኑ ሰው . . . ከሌሎች የሰራ ጉዋደኞችህ ለይቶ ‘እታቤ- መንጀል’ የግገባ ስም ያወጣልህ ለምን ይመስልህልህ !” አለ ጥላሁን ጎንሽ እንደ መላቅ ብሎ ወንድይራድን የጎድን እዩተመለከተ ።

“እንጂ ! እሱን የምጠቁ አኔ አይደለሁም ፣ እንዲያ ያለ ስም ያወጡት ሰዎች ናቸው ። ግምት ንገረኝ ትላኝ እንደ ሆነ ፣ ምናልባት ወንጀለኞች የሚገባቸውን ቅጣት ሳያገኙ እንዳያመልጡ መከታተል አይነተኛ ተግባራ ስለ ሆነና ፣ ያኑ ተግባራን ለመፈጸም በመጠንከራ ሲሆን ይችላል ፣ ይህ የራሴ ግምት ነው።”

“የቃቤ - ህግ አይነተኛ ተግባርቱ ወንጀለኞች የሚገኙባቸውን ቅጣት እንዲያገኙ መከታተል ብቻ ሳይሆን ፣ ንጹሆች ባሰት ፣ ወይም በስህተት ወንጀለኞች ተብለው ለወንጀለኞች በተመደበው ቅጣት እንዳይቀጡ ፣ ሲሆን ሲሆን አብልጦ ፣ ያለዚያም ያኑ ያክል በጥንቃቄ መከታተል ጭምር ነው ። ‘ሲሆን ሲሆን አብልጦ በጥንቃቄ መከታተል ያስፈልጋል’ የሚባልበትም ምክናያት ፣ ‘አንድ ንጹህ ሰው ባሰት ፣ ወይም በስህተት እንደ ወንጀለኛ ተፈርዶበት ከሚሞት እንደ የሞት ቅጣት የሚገባው ወንጀለኛ ከሞት ቅጣት ቢያመልጥ ይመረጣል !’ በሚባለው አስተሳሰብ መሰረት ነው!”

“ይህ ፣ እንዲያው . . . ውስጠ ባዶ ፣ የቃላት ክምር ነው ፣ ከዚያም እጅግ ከፍ ሲል ፣ ያንተና እንዳንተ ያሉት የወንጀለኞች ሽሪኮች ፍልስፍና ነው !” አለ ወንድይራድ ፣ ፊቱ ከርር ብሎ ።

“አደለም ፣ ውስጠ ባዶና የቃላት ክምርም ፣ የኔና እንደይ ያሉት የወንጀለኞች ሽሪኮች ፍልስፍናም አደለም ፣ የህግ ፍልስፍና ነው።”

“እየው ፣ ሞት የህይወት መጨረሻ ስለ ሆነ ፣ ህያው ሁሉ ከመሞቱ በፊት የመኖር አላማውን ፣ የመኖር ተግባሩን መፈጸም አለበት። እንደምታውቀው ካንዳንድ ፣ እንዳንተ ያሉ ርጉማን ወንጀለኞችና ሰይጣኖች በቀር” ሲል ጥላሁን ፣ አይኖቹን በወንድይራድ ላይ ፍጥጥ አድርጎ ፣ ወንድይራድ በቅጽበት ፊቱ በቁጣ ተለዋወጠና በወንበሩ ወደ ሁዋላ ተገናኝቶ ከተቀመጠበት ቀና አለ ።

“አትቆጣ እንጂ !” አለ ጥላሁን ፣ ከተል አድርጎ በፍጹም እጥቃ። “ረጋ በል ፣ አትቆጣ ፣ አንተኮ ስለ ራስህ ያልሸውን ፣ ምን አይነት ፍጥረት እንደ ሆንህ አንተ ስለ ራስህ የመሰከርሽውን ነው እኔ አሁን የደገምሁት ።”

“እኔ! ‘ርጉም ወንጀለኛ ነኝ ፣ ሰይጣን ነኝ’ ብዬ በ . . . በራሴ መሰከርሁ ? እንዲህ . . . እንዲህ ያለ ነገር ተናገርሁ ? መቸ ? በየት በኩል ወጣኝ ?” አለ ወንድይራድ ፣ ፊቱ በቁጣ እንደጋለ ፣ ቁጣው ንግግሩን እያደናቀፈው ።

“አዲስ አለም ፣ አበበቆው ውስጥ መሄጃም ፣ መመለሻም ከሌለበት የሞት አፋፍ ቆመህ ፣ በጣም በተጨነቅህ ፣ በተቸገርህ ጊዜ ላባትህ የጻፍኸውን የመጨረሻ ኑሣዜ ታስታውሳለህ? ‘የሰው እውነተኛ ባህሪው የሚገለጸው ፣ ልንድም በጣም ሲጨነቅ ፣ በጣም ሲቸገር ፣ ወይም በጣም ሲሰከር ነው ።’ እንደሚባለው ፣ ያ ሰዓት የህይወትህ መጨረሻ መስሎ ታይቶህ በተጨነቅህበት ጊዜ ፣ በእግዚአብሔር ፊት ቆመህ ፣ ምን መሆንህን ከተናዘዝኸው ብዙ ነገር በጣም ትንሹን ነው አሁን የደገምሁት ። አሁን ከዚህ ስትመለስ ያን ወረቀት ካስቀመጥህበት ፈልገህ ብትመለከት ፣ እዚያ ከጻፍኸው ቀንሼ እንጂ ጨምራ እንዳልተናገርሁ ትረዳለህ ።” አለ ጥላሁን ፣ ወንድይራድን ገደም አድርጎ እያዩ ለዘብ ባለ አነጋገር ። ወንድይራድ አዲስ አለም ፣ እዚያች ሸለቆ ውስጥ ፣ በሞት ጥላ ስር ተቀምጦ እንደ ኑሣዜ ላባቱ የጻፈውን ጥላሁን ሲያስታውሰው ፣ “እ...፤” አለና አይኖቹን ሳያረግብ በዘገ አድርጎ ከጥላሁን ራስ በላይ ፣ እጣራው ላይ እንደ ተከለ ፣ ቀስ ብሎ ወደ ሁዋላው ወንበሩን ተደግፎ ዝም አለ ። አሳቡ እሱን እዚያው እንዳለ ትቶ ወደዚያች ሸለቆ ሄዶ ካምስት አመት በፊት የሆነውን ሁሉ የሚመለከት ይመስል ነበር ።

“አሁን የጀመርሁትን ልጩስ?” አለ ጥላሁን ፣ ሁለቱም ዝም ብለው ዘለግ ያለ ጊዜ ከቆዩ በሁዋላ ።

“እ? ምን ናሩዋል የጀመርኸው? ጩስ” አለ ወንድይራድ ፣ አሳቡ ገና ካዲስ አለም ሸለቆ ስላልተመለሰ ፣ እንዲሁ አፋ እንዳመጣው ።

“ንዴህ ሰው ባስት ፣ ወይም በስህተት ተወንጅሎ በሞት ከሚቆጣ ፣ ሞት የሚገባው ወንጀለኛ ከሞት ቅጣት ቢያመልጥ የሚመረጥ መሆኑ በህግ ፍልስፍና የሚደገፍበትን ምክናያት መግለጽ ጀምሮ ነበር ። ታዲያ ቅድም እንዳልሁት ሞት የህይወት መጨረሻ ስለሆነ ህያው ሁሉ ከመሞቱ በፊት የመኖር አላግደውን ፣ የመኖር ተግባሩን መፈጸም አለበት ። መቸም ካንዳንድ... ርጉሞችና ሰይጣኖች በቀር” አለ ጥላሁን ፣ ቀደም ሲል “እንዳንተ ያሉ” ያለውን ትቶ ። “መቸም ካንዳንድ... ርጉሞችና ሰይጣኖች በቀር ፣ ሰው ሁሉ ከፈጣሪ እንደ ታደለው ፣ እንደዩስጦታው በፍልስፍና ፣ በስነ-ጽሁፍ ፣ በህይወት ፣ ወይም በሌሎች መንፈሳውያንና ስጋውያን የስነ ፍጥረት ምርጫዎች በከፍተኛ ደረጃ ለሰው ዘር ሁሉ ፣ ከዚያ መለስ ሲል ለዩግህ በሩና ለያገሩ ፣ ከዚያ በታች በጠባቡ ፣ እንተ ላባትህ በኑሣዜህ እንደ

ገለጽኸው ፡ ለዩራሱ የትውልድ መስመር ድልድይ እዩሆን ፡ ያባቶችን እካላዊና መንፈሳዊ ውርስ ለልጆች የግስተላላፍ እገልግሎት ለመስጠት ተልእኮ ፡ ወይም ተግባር አለበት ። ስለዚህ አንድ ሰው ሙሉ ሀይሎቱን ሳይኖር ቢገደል ፡ እሱ የመኖር መብቱን ከመቀጣት ሌላ ፡ ከፈጣሪ እንደ ታደለው ፡ እንደደብጠታው ፡ ለሰው ዘር ፡ ለግህበትና ለገፋ ፡ ወይም ለራሱ የትውልድ መስመር ፡ ተልእኮውን ሳይፈጽም በመገደሉ ገዳዩ ባሰት በገደለው ፡ ወይም ባሰገደለው ሰው ላይ ብቻ ሳይሆን ፡ ባሰት የተገደለው ሰው እገልግሎት በሚቀርባቸው ሁሉ ላይም ወንጀል እንደ ሰራ ይቆጠራል ። ባሰት ፡ ወይም በስህተት የሚገደለው ሰው የራሱ የትውልድ መስመር አገናኝ ፡ ድልድይ ከመሆኑ ሌላ ፡ በሰፊው ለሰው ዘርና ፡ ከዚያም መለስ ሲል ለግህበት ወይም ለገፋ ቤዛ ሊሆን የሚችል ስለ ሆነ ነው ፡ ብርቱ ጥንቃቄ ያስፈልጋል ፡ እንዲያውም 'ንጹህ ሰው ባሰት ፡ ወይም በስህተት ተወንጅሎ ከሚሞት ፡ ወንጀለኛ ከሞት በያመልጥ ይመረጣል ፡ የሚባልበት ምክናያት ። ወንጀለኛነቱ በምስክሮችና በልዩ ልዩ ግብረሰቶች ተረጋግጦ የሞት ቅጣት የተፈረደበት ሰው ሳይሆን ምክናያት ከተፈረደበት የሞት ቅጣት በያመልጥ ፡ ግህበርም ይሁን መንግስትም ያን ያክል ይገኛል ፡ በግህበርም ይሁን በመንግስት የሚደርሰው ገዳት ላንተ እንደሚመስልህ ይህን ያክል ትልቅ ፡ ይህን ያክል ከራስ ገዳት ተራራ የሚበልጥ አይሆንም ፡ ከሁሉ አስቀድሞ ቅጣቱ ላጥፈው ግረግሪና ለሌሎች ሁሉ ማጠቃለያ እንጂ መበቀያ ስላልሆነ ፡ ከሞት ያመለጠው ወንጀለኛ ፡ ከሞት አደጋ በግምላጡ ደስ ብሎት ፡ ያግብጠንቀቅያ ፡ ወይም እርም ሆኖት ፡ ዳግመኛ ወደ ወንጀል ስራው የግ ይመለስ ከሆነ በግን እድል ፡ የቅጣቱ አላግ ተመታ ግለት ነው ፡ እንደ ገና ወደ ወንጀል ስራው የሚመለስ ከሆነም ፡ ያ መንገድ የሚመራው አምልጦት ወደ ነበረው ሞት በመሆኑ የጊዜ ጉዳይ ነው እንጂ ፡ ዘር ዘር መወረሻ ከሚገባው ሞት አያመልጥም ግለት ነው ።" ብሎ ጥላሁን ሲቀጥል ሲል ፡ ወንድይራድ ትእግስቱ አልቆ ፡ ከተቀመጠበት በስዊት ብሎ ተነሳና ፡ ሁለት እርምጃዎች ወደ መስኩቱ ከተራመደ በሁጥላ እንደ ገና ወደ ጥላሁን ዘር ሰከቱን እያዩ ፡

“ ይቅርታ አድርግልኝ ፡ ጥላሁን ” አለ ። “ እባክህ ይቅርታ አድርግልኝ ። ስለ ህግ ፍልስፍና ትምህርቱ ጥሩ ነው ፡ ስራ ባይኖር ብኝ ተቀምጧ ብግር በጣም ደስ ባለኝ ፡ ነገር ግን ከሱ የበለጠ ብዙ ... ስራ ስላለብኝ ቢበቃና ፡ ስለ መጣሁለት ጉዳይ ብንነጋገር ይኛል ” ሲል ወንድን ይራድ ፡ ብስጭቱን እንደ ገና ወደ ግሾፍ ለውጦ

ጥላሁን ዘለግ ስለ ጊዜ ዝኾ ብሎ በንቀት እይን ሲመለከተው ቆዩ ።
“... እኛ ፣ ስለ መጣሁለት ጉዳይ ብንነጋገር ይሻላል” አለ ወን
ድይራድ ፣ ደገመና ሁለቱም ዝኾ ብለው ቆይተው ወደ መቀመጫው
ተመልሱ ሄደ ሲቆጡ ።

“ አለግላሁ ፣ የመጣሁለትን ተናገር ” አለ ጥላሁን ።

“ ከዛሬ አምስት እመት በፊት የኔ ህይወት በጀህ እንደ ነበር ፣ ዛሬ
ያንተም ሆነ የግራሽትህ ህይወት ባቃቤ ህገ እጅ ስለ ሆነና ፣ ባጋጣጧ
የዚህ ጉዳይ ባለድራው እኔ ስለ ሆኑሁ ... የምረዳበት መገደ ከከፈ
ትህልኝ ህይወታችሁን ለማዳን የምትለውን ሁሉ ባደርግ እንደ ተገ
ባር እንጂ ፣ እንደ ወለታ የግልቶረው መሆኔን ቅድም ነገራህ ነበር ።”

“ የኔም ሆነ የግራሽትህ ህይወት በግንኙ እጅ በላልሆነ ፣ ርዳታ
ከግንኙ አንረልግኝ” አለፍ ጥላሁን ፣ ትንሽ ዝኾ ብሎ ቆይቶ የወንድ
ድራድን ለላብ እስኪ መጫረሻው ግወቅ የግራሽትህ መሆኑ ስለ ታየው

“ ለመሆኑ ... ርዳታ የምንረዳህ ቢሆንኝ ‘የምረዳበት መገደ
ከከፈትህልኝ’ ያልሽኝ እንደት ያለ መገደ ነው እንደከፍትህ
የምትረዳህ?”

“ የኔም ሆነ የግራሽትህ ህይወት ባቃቤ - ህገ እጅ አደለም” ባለ
ሽው ፣ ህጉን ካንተ የበሰጠ የግራሽትህ ስለሌለ ፣ እኔ ልነገርህ አል
ኻም ። በዚያም ፣ በምታውቀው ህገ ባንዳንድ የተለዩ ምክናያቶች
ካልሆኑ በቀር ፣ የገደለ መሞቱ ምንም የግምገማታዊ ነው ። ነገር ግን
ባንዳንድ የተለዩ ምክናያቶች መገደል የግራሽትህ ከመሆኑ በላይ እንዲ
ያውም ግዴታ ቢሆን ስለሚችል ፣ እንዲያ ባሉት የተለዩ ምክናያቶች
መጠቀም ይቻላል ። ከነዚህ የተለዩ ምክናያቶች አንተና እኔ ባይነተ
ኛው ፣ ግለት በክፍል ሁለት ፣ በቁጥር 74 በተመደበው ፣ “ ባልጥት
-ባይ ተጋዳይ” ተለግጥተን ፣ አንተ ከክርክርህን በሱ ዙሪያ ደህና አድ
ርገህ ፣ አጠንክረህ ብትመሰርት ፣ እኔም ያንተ ከክርክር በህግ ላይ የተ
መሰረት በመሆኑ ልናፈርሰው የግንኙ መሆኑን ለጉዋደኛችም ፣
ላለቃኛም ለማስረዳት እችላለሁ ። እኛ ብችል የተመሰረተው ከስ እንዲነሳ
ለማድረግ ፣ እሱን ለማድረግ ባይቻል ፣ መሸነፋችን የማይቀር መሆ
ኑንና ፣ ከዚያ በሁዋላ ደግባኝ ግለት ምንም ለውጥ የማያመጣ መሆ
ኑን አታብያህ ህጉና እዚያ ያሉት ስግግርን እንዲቀበሉት ካሁን ጀምሮ ፣
በጊዜ ብዛት ግለናዳት ይቻላል ። የግራሽትህ መሆኑ የምንሄድበትን
መገደ ግወቅና ተባብረን መስራት ብቻ ነው” አለፍ ወንድይራድ ፣
“ ይህ አላብ ምን ይመስልህል ?” በሚል የጥያቄ ለስተያየት አገገቱን

ወደ እንደ ወገን ቀልበዝ አደረገ ጥላሁንን እያዩ መልሱን ሲጠብቅ ፣
ያንዲ ጥላሁን በሰነበተበት እግር ብረት ተጨርጎቶ እንደ ገና ወዳለም
በቃኝ ወሀኒ መመለሱን ባይፈራ ወንድይራድን በጡ . . . ጫ አፍን
ጫውን ብሎ ከመሬት ቢደባልቀው በወደደ ነበር ፤

“ሰግ ፣ አንተ . . . !” አለ ጥላሁን ፣ ወንድይራድን ምን ብሎ
እንደሚሰድበው ሰድቡ ሁሉ ሰላነሰው ፣ በመጨረሻ ሁሉንም ትቶ ።
ከሁሉ አስቀድሜ እንድታውቅልኝ የምፈልገው ፣ ቀኛዝማች ዳኙን
በስህተት ፣ በድንገት ፣ በደም ፍላጎት ወይም አንተ እንዳልኸው ፣
“ባልሞት - ባይ ተጋዳይነት” ሳይሆን አውቄ በመግደሌ በመጸጸት
ፈንታ የተደሰትሁ መሆኔን ነው ። እኒያን የብዙ ሰው ህይወት ሲያጠ
ቶና ፣ ያንድ ወረዳ ህዝብ ንብረት ሲዘርፉ የኖሩ ፣ መሰል የሌላቸው
ወንጀለኛ መግደሌ ፣ በማስጸጸት ፈንታ ትልቅ ደስታ የሰጠኝ መሆኔን
እንድታውቅልኝ አፈልጋለሁ ፤ እንዲያ ካሉት መቅሰፍት የየዚን
ህዝብ ግዳንና ፣ ለኔም የስራዬ መሰናክል የሆኑትን ግስወገድ ፣ ለሀ
ዝብ ፣ ለመንግስትና ለእግዚአብሔር ከፍተኛ አገልግሎት መሆኔን በጥ
ኖና አሰቤ ፣ አሰላሰቤና አምኜ የገደልሁዋቸው መሆኔን ፣ ግለት
ባሰብኩም ፣ በግብርም ገዳያቸው መሆኔንና ፣ በዚህም ምክናያት ያገኘሁ
ትን ደስታ ከሰማይ በታች ለሚገኝ ፣ ለምንም ዓይነት ጥጋ የማለው
ጠው መሆኔን እንድታውቅልኝ አፈልጋለሁ ፤ ሁለተኛ ምንም እንኩዋ
ዛሬ የመጣህለትን ፣ እውነተኛ አላማህን ባላውቅ ፣ ሰፊንና እኔን
ለመርዳት ፣ ሀ-ሀ- ፣ ከቆውንም ህይወታችንን ለማዳን ፣ ትንሽም አሳብ
እንደሌለህ አውቃለሁ ። ነገር ግን እስኪ “ይህ የኔ እውቀት በተሳሳተ
እምነት ባይ የተመሰረተ ነው” እንበልፍ ፣ እንዲያው ሲሆን የግይ
ችል ነገር ፣ በታምር ፣ “አንተ የሰፊንና የኔን ህይወት ለማዳን የምታ
ሰብ ነህ” እንበል ፤ “ይህ ፈጽሞ የማይሆን ነው እንጂ ፣ የሚሆን ቢሆን
እንኩዋ ፣ አሁንም ባቀረብኸው ጎስጶላ አሳብ ካንተ ጋር መተባበር
እንዳንተ ወራዳነት አደለም ፣ በዚህ ካንተ ጋር መተባበርን እንዳንተ
ወራዳነት አድርጌ ስለምቆጥረው ፣ ዳግመኛ መስማት አልፈልግምና
ወገድልኝ ፤” አለ ጥላሁን ፣ አይኖቹ በቁጣ ቀልተው ፣ ሰውነቱ ሁሉ
አዩተንቀጠቀጠ ።

“እሺ ተወው ፣ ጤና ይስጥልኝ ፤” አለ ወንድይራድ ፣ ከተቀ
መጠበት ሲነሳ ካሸመር ፈገገታ ጋር እጁን ለሰላምታ ዘርግቶ ። ለቃ
ሉም ይሁን ለጁ ሰላምታ ከጥላሁን መልስ አላገኘም ፣ የመጣለትን
ገዳይ ገን ካሰበው በላይ አግኝቶ ፣ ደስ ብሎት ሄደ ።

ምእራፍ ፴፱

የሀዝብ ድምጽ የግዜር ድምጽ

ጥላሁንና ሶፊያ ማንም ሳይጠረጥራቸው፣ በራሳቸው መስከረው፣ የሞት ፍርድ ሊፈረድባቸው በቀረቡ ሰዎች ቀንበር መግባታቸው፣ በአዲስ አበባ ብቻ ሳይሆን በሙሉ ኢትዮጵያ ስለ ተነዛና ፍርድ የሚቀበሉ በት ቀን ቀደም ብሎ ታውቆ ስለ ነበረ፣ በዚያ ቀን የተሰበሰበው ሀዝብ የፍርድ ቤቱን አደባባይ እስኪጨነቅ ሞልቶት ነበር ። ባንደኛ የወንጀል ችሎት የሚያስችሉት ዳኞችና አቃቤ-ህጉ ቦታቸውን ይዘው፣ ክፍሉን ሰው በሰው ተደራርቦ ሞልቶት መንቀሳቀሻ ጠፍቶ፣ ሁሉም ደቂቃ አልፎ ደቂቃ ሲከተል ይዞት የሚመጣውን በተሸበረ ልብ ሲጠባበቅ፣ ጥላሁን ፈይሳና ሶፊያ ሙላት እጅ እጃቸውን በሰንሰለት ታስረው፣ በሁለት ፖሊሶች ታጅበው ገብተው እንደነሱ የሞት፣ ወይም የህይወት ዜናቸውን ከዳኞች አፍ ለመስማት ለሚቀርቡ ሰዎች በተመደበው ቦታ ሲቆሙ፣ በሀዝቡ መሀከል የተነሳው ጫጫታ ዝም እስኪልና ረብሻው ጸጥ እስኪል ረገፎም ጊዜ ወሰደ ። ከዚያ ዳኞች ጠረጴዛቸውን እዩደበደቡ፣ ፖሊሶች እያጨበጨቡ ጫጫታውና ረብሻው ትንሽ በትንሽ ጸጥ እንዲል ካደረጉ በሁዋላ፣ ሰብሳቢው ዳኛ አጭር የመክፈቻ ንግግር አድርገው አቃቤ-ህጉን በተከላሸኝ ላይ የሚጠይቁትን እንዲያቀርቡ ጋበዙዋቸው።

“አቶ ጥላሁን ፈይሳና ወይዘሮ ሶፊያ ሙላት፣ የቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ገዳዮች መሆናቸውን ራሳቸው መስከረው በስም ሞክሼ ተይዘው በስህተት ለፍርድ ቀርበው በነበሩት፣ ባቶ ጥላሁን ፈይሳና በባለቤታቸው በወይዘሮ እጸገነት አሸብር ቀንበር ገብተው ፍርድ እንዲቀበሉ ጠይቀዋል ። ‘ይህ ተደርጎ የማያውቅ እንግዳ ነገር ምናልባት በውስጡ የማይታይ ተንኮል ሸሽጎ ይሆናል’ በማለት፣ በጥንቃቄ እንዲመረመር የሶስት ወር ጊዜ ተሰጥቶት ከተመረመረ በሁዋላ፣ አቶ ጥላሁን ፈይሳና ወይዘሮ ሶፊያ ሙላት በራሳቸው የመሰከሩት ትክክለኛ መሆኑ በመረጋ ገጠ፣ በስህተት ተመስክሮባቸው ለፍርድ ቀርበው የነበሩት አቶ ጥላሁንና ወይዘሮ እጸገነት በነጻ መለቀቃቸው ይታወሳል ። አሁን ፍርድ ቤቱ መስማት የሚፈልገው፣ አቃቤ-ህጉ ባቶ ጥላሁን ፈይሳና በወይዘሮ ሶፊያ ሙላት ላይ ምን እንደሚጠይቅ ነው” አሉ ሰብሳቢው ዳኛ ።

“አቃቤ-ወንጀል” የሚባል ስም የወጣለት አቃቤ-ህግ ወንድ
 ይራድ፡ ወህኒ ቤት ሄዶ ጥላሁንን አነጋግሮ ከተመለሰ በሁዋላ፡ “ባል
 ሞት - ባይ ተጋዳይነት” ህይወታቸውን ለማዳን ሲከላከሉ ሰው የሚገ
 ድሉትን ሰዎች ነጻ በሚያደርገው ህግ መጠቀም እንደማይፈልግ ስለ
 ተረዳ፡ አንድ ከባድ ሸክም ከትከሻው ወርዶ እንደ ወደተለት ቀለለው።
 ወንድይራድ፡ በፈተኞች ተከላሾች ላይ በብዙ ድካምና በብርቱ ጥንቃቄ
 አሰናድቶ የመሰረተው ክስ ውድቅ ሲሆን፡ “ወንጀሉን ሰራን” ብለው
 እጃቸውን የሰጡት ጥላሁንና ሶሪያ ያሰናዳትን መከላከያ በርግጥ ስለማ
 ያውቅና፡ ይልቁንም “ህይወታቸውን ለማዳን ሲከላከሉ ሰው የሚገድሉ
 ትን ሰዎች ለመጠበቅ የወጣውን ህግ ይጠቅሱብኝ ይሆናል” ብሎ ብርቱ
 ስጋት አድርጎት ነበር። ነገር ግን በዚያ ፈንታ፡ የብዙ ሰው ነፍስ ያጠ
 ፋትን፡ ከዚያ የሚበዛ ሰው አካል ያጎደሉትንና ደግሞ ከዚያ የሚበዛ
 ህዝብ ንብረት የዘረፉትን ወንጀለኛ፡ ቀኛዝማች ዳኛን መግደል፡ በሞት
 የሚያስቀጣ ወንጀል አለመሆኑን፡ ህግ ባይቀበለው ሰዓጧ ህሊና ስለሚ
 ቀበለው፡ ይህን የየሞሆኑ መንገድ መምረጡን ጥላሁን ስለ ነገረው፡ ያለ
 ብዙ ድካም፡ ያሉብዙ ችግር እንደሚቀናው እርግጠኛ ሆኖ ደስ አለው።
 ከንግዲህ የሚያስፈልግ ነገር ቢኖር፡ ይህ ጉዳይ፡ ይህ የቀኛዝማች ዳኛ
 ገዳዮች ከሚገባቸው የሞት ቅጣት እንዳያመልጡ ማድረግ፡ ከፍተኛ ባለ
 ስልጣኖች አጥብቀው ያሰቡበት መሆኑን ለዳኞች ማስጠንቀቅ ብቻ
 ነው። ህግ በሚደግፈው ነገር ከፍተኛ ባለስልጣኖችን ማስደሰት ዳኞች
 ንም ቢሆን የሚያስቸግር፡ ህሊናቸውን የሚቆረቆር አደለም! ስለዚህ ጥላ
 ሁን አሳቡን ለውጦ “ባልሞት - ባይ ተጋዳይነት” ህግ ለመከላከል
 ካልፈለገ፡ ለጊዜው ነገሩ የሚያሳስብ አደለም፤ እንዲያውም ደህና መን
 ገድ ይዘጥል። ወንድይራድ ይህን ሁሉ ባሳቡ ካመዛዘነ በሁዋላ፡ ለመጀ
 መሪያው ግጥሚያ የጥላሁንን መከላከያ ለማየት ያክል መጠነኛ መሰናዶ
 ለማድረግና በዚያ ላይ የጥላሁንን መልስ ካዩ በሁዋላ፡ ረዥም ቀጠሮ
 አስቀጥሮ ለወሳኙ ግጥሚያ በሚገባ ለመሰናዳት ወሰነ። ስለዚህ በመጀ
 መሪያው ግጥሚያ ቢያጥርም፡ እንደ ተለመደው የሰውን አሳብ በሚማ
 ርክ አነጋገር፡ በጥላሁን ፈይሳና በሶሪያ ሙላት ላይ የሞት ፍርድ እንዲ
 ፈረድባቸው ጠይቆ ፍጆታውን ለተከላሾቹ ለቀቀ።

“ከቡር ሊቀ መንበር” አለ ወንድይራድ፡ እንደ ልማዱ ጽፎ ከፊቅ
 በጠረጴዛው ላይ የዘረጋውን ማስታወሻ በማየት ፈንታ ቀጥብሎ ተቀ
 ምጦ ዳኞቹን ፍጥጥ አድርጎ እያዩ። “ከቡር ሊቀ መንበር፤ የተከበራችሁ
 የከፍተኛ ፍርድ ቤት ዳኞች፤ እቶ ጥላሁን ፈይሳና ባለቤታቸው ወይዘሮ
 ሶሪያ ሙላት ላይከሰሱ፤ እንኩዋንስ ሊከሰሱ ማንም ሳይጠረጥራቸው

በራሳቸው መስክረው፡ በሰህተት በነጭ ግዳይ ተመስክርባቸው ለቅጣት
በቀረቡ ሰዎች ቀንበር መግባታቸው የሰሩትን ክፉ ወንጀል አሳረሱ፤
ክጀግኖች በላይ ጀግኖች፡ ከሰማእታት በላይ ሰግኦታት እድር፤ ስላላ
ያቸው፡ ስማቸው እጃቸውን ከሰጡበት ቀን ጀምሮ በሰው ሁሉ አፍሲወ
ደስና ሲጥገሰ እንደ ሰነበተ፡ ሁሳችን የምናውቀው ነው ። ይገርግል ፤
የመንግስቱ ራዲዮና ጋዜጦች እንኩዋ፡ የህዝቡን ስሜት ተከትለው ፡
ህዝቡ ጀግኖቹን እያወደሰና እያጥገሰ ለመዝፈን በታኘው መዘቅ እዩ
ተመሩ፡ አብረው ሲዘገቡ፡ አብረው ሲያወድሱና ሲያጥገሱ ሰነበቱ ።

“ክቡር ሊቀ መንበር፡ እንዲህ ሰው ሁሉ መዘቃውን ለዘፈን ቃኝቶ
መዝፈን በሚፈልግበት ጊዜ፡ እንዲህ ሰው ሁሉ የኑሮ ችግሩን ረስቶ
መጫወት በሚፈልግበት ጊዜ፡ ቁምነገር እንደማይጥም የታወቀ ነው ።
እንዲህ ባለ የተጋጋሰ ዘፈንና ጨዋታ መሀከል ሀሳፊነትና ተግባር አስገ
ድድውት ትንሽ እንኩዋ የቁም ነገር ድምጽ የሚያሰግ ወዮለት፤ እንዲያ
ያለው ሰው የወገኖቹን ስሜት እንደማይካፈል፡ የወገኖቹን ደስታ እንደ
ሚያሰናክል ምቀኛ ተቆጥሮ እንደሚጠላ፡ አይንህን ላፈር እንደሚባል
አውቃለሁ ። ነገር ግን ክቡር ሊቀ መንበር ፡ የመንግስት አቃቤ-ሕግ
እንዲህ ያለውን ጊዜያዊ ስሜት፡ እንዲህ ያለውን (ይቅርታ ይደረግልኝ)
እሳፊ፡ የሰካር ስሜት ፈርቶ፡ ባይጥምም፡ በዚህ ሁሉ ዘፈንና ጭጥቃ
መሀከል ፍርድ ቤቱ ቁምነገሩን፡ እውነቱን ተመልክቶ ፍርድ እንዲሰጥ
መጠየቁን አይተውም ።

“ክቡር ሊቀ መንበር፡ የህዝብ ስሜት ለህይወቱና ለንብረቱ፡ ለመ
ብቱና ለነጻነቱ መሰረት ከሆነው ህግ ጋር የሚሰማግ ሲሆን፡ ከህግ ጋር
የማይቃረን ሲሆን፡ እንዲያ ያለውን ስሜት መንግስት ያክብረዋል። ነገር
ግን አንዳንድ ጊዜ ተንኮለኞች በማታለልና በማስመሰል ህዝቡን አሳቢ
ቀው፡ ስሜቱን መማረክ ስለሚችሉ፡ እንዲህ ያሉት ተንኮለኞች የተሸ
ፈኑበትን የውሸት መጋረጃ ቀድዶ ራቅታቸውን ማሳዩት፡ የህዝቡ ስሜት
ለጠቅላላ ደህንነቱ የተሰመረሰትን ህጋዊ መስመር ተከትሎ እንዲመራ
ማድረግ፡ በመንግሥት አቃቤ-ህግ ሀላፊነት የተጣለበት ተግባሩ ነው ።

“ጥላሁን ፈይሳና ሶፊያ ሙላት፡ የቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ገዳ
ዮች ለመሆናቸው ራሳቸው መስክረው፡ እጃቸውን ለፍርድ መስጠታ
ቸው የመጀመሪያ ደረጃ ወንጀለኞች ፡ ነፍሰ ገዳዮች ከመሆናቸው ነጻ
አያደርጋቸውም ። እንዲያውም ፡ ክቡር ሊቀ መንበር ፡ ጥላሁ
ንና ሶፊያ የነፍሰ ገዳይ ወንጀለኞች ብቻ አይሉም፤ ያታላይነትና ያዊበ
ርባሪነት ወንጀል ጭምር የፈጸሙ ናቸው ። ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን

ገደለው፣ ወዳዲስ አበባ ስህተው ከመጡ በሁጥላ፣ መልካቸውንና ስማቸውን ለውጠው፣ አቶ ጥላሁን የክፍተኛ ፍርድ ቤት ዳኛ ሆነው በወንጀል ችሎት ወንበር፣ ወይዘሮ ሶፊያ መምህር ሆነው ባስተማረነት ወንበር ሲቀመጡ፣ የወንጀል ስራቸው በራሳቸው ላይ ወሰነ፣ ሌሎችን ለማስተማርና ለመርዳት መሆን ግልጽ አደለም፤ እግዚአብሔር በማይመረመር ምስጢሩ፣ ወንጀል ስርተው እንዳይታወቁ ለማቸውንም፣ መልካቸውንም ለውጠው ከተሸሸጉ በሁጥላ፣ ማንም ላይጠረጥራቸው ራሳቸው ተናገረው እጃቸውን እንዲሰጡ ባያደርግና፣ የግታሰል ስራቸው ባጭር ባይቆረጥ ኖሮ፣ በወንጀል ችሎት ሊቀ መንበር ሆኖ የተቀመጠ ወንጀልኛ ለማን ሲፈርድና ማንን ሲፈጸም ይኖር ኖርዋል? መምህር ሆኖ ባስተማረነት ወንበር የተቀመጠች ወንጀልኛስ ለተማሪዎቿም ምን ስታስተምር ትኖር ኖራለች? ለእነዚህ ጥያቄዎች መልስ አቶ ጥላሁን፣ ራሳቸው ከተናገሩት እናገኛለን። አቶ ጥላሁን በራሳቸው መስከፈው እጃቸውን ሲሰጡ ከተናገሩት መሆክል፣ “ሰው-ሰራሽ ህግና በሱ መሰረት የተሰሩት የዳኝነት ስነ-ስራቶች፣ እምነት የማይጣልባቸው ጎደሎዎች ስለሆኑ፣ ቀኛዝማች ዳኝን የገደለሁጥቸው ህሊናየን አስፈርጄ ነው።” የሚል ይገኝበታል። ታዲያ ይህ ምን ማለት ነው? በወንጀል ችሎት ተቀምጦ ሲፈርድ የኖረ ዳኛ እንዲህ... ማለቱ ህግን ዋጋ አላጥቶ፣ እንዳይሰራ ለማድረግና የወንጀል ሀጥርያ ሆኖ ወንጀልኛችን ለመርዳት ያቀደ መሆኑን ያለጥርጥር የሚያስረዳ አደለም?

“ክቡር ሊቀ መንበር፣ የተከበራችሁ የክፍተኛው ፍርድ ቤት ዳኞች፣ ሰው-ሰራሽ ህግና የዳኝነት ስነ-ስራት የሰው ስራዎች በመሆናቸው ፍጹምነት ላይኖራቸው ይችላል” ነገር ግን እግዚአብሔር አይበለው እንጂ፣ “ሰው-ሰራሽ ህግና የዳኝነት ስነ-ስራት ፍጹምነት ስለሌላቸው፣ እነሱን በጭራሽ ትቶ፣ በፍጥረት ህግና በያንዳንዱ ሰው የህሊና ፍርድ ብቻ ተማምኖ መቀመጥ ይቻላል የሚባል ቢሆን ኖሮ፣ የምንኖርበት ማህበር ምን አይነት ማህበር ይሆን ኖርዋል? እንዲያ ያለው ማህበር ከመርነት በቀር ሰላም የማይታወቅበት፣ ከሌሎች፣ ከቀማኞችና ከነፍሱ ገዳዮች በቀር ሰላማውያን ላንድ ሌት አዳር እንኩጥ የማይመኙት ማህበር አይሆንም ኖርዋል? ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በቸርነቱ አላባቸውን በጽንሰ እንዲጨነግፍ ባያደርግ ኖሮ፣ የጥላሁን ፈይሳና የሶፊያ ሙላት አላማ ማህበራችንን እንዲህ ለማድረግ ነበር። የእግዚአብሔር ታምር የሚያስገርም አደለም? ብቻ... እሱ በሰራው ታምር የሚወደሱና የሚሞገሱ እነሱ ሆኑ!”

“ስለዚህ ከቡር ሊቀ መንበር ገላሁን ፈይሳና ሶፊያ ሙላት፣ ቀኛ ዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን በመገደላቸው የመጀመሪያ ደረጃ ወንጀለኞች ከመሆናቸውም ሌላ፣ ስብከታቸው ለማህበራችን ጠቅላላ ደህንነት መሰረት የሆነውን የህግ አቁዋም የሚያፈርስ ስለሆነ፣ እጅግ አደገኞች በመሆናቸው በመጨረሻው ቅጣት፣ በሞት እንዲቀጡ ፍርድ ቤቱን በእኩብ ርት እጠይቃለሁ ።”

“አቃቤ-ህጉ የጠይቁትን ተከላኞች ትቅበሉታላችሁ፣ ወይስ ትቃወሙታላችሁ? ” አሉ ሰብሳቢው ዳኛ ።

“ከቡር ሊቀ መንበር ገላሁን የተከበራችሁ የክፍተኛው ፍርድ ቤት ዳኞች” አለ ገላሁን፣ እሱም ማስታወሻውን በፊት ይህ ዳኞቹን እያዩ። “ከቡር ሊቀ መንበር ገላሁን የተከበራችሁ የክፍተኛው ፍርድ ቤት ዳኞች፣ ባለቤቱና እኔ እውነት አቃቤ-ህጉ ለፍርድ ቤቱና ለተመልካቹ ህዝብ አስመስለው እንዳሳዩን ከሆንን በስጋ ብቻ ሳይሆን በነፍስ ጭምር ለንገደል የሚገባን፣ በሰው ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር ፊት ጭምር ምህረት የማይገባን ነን፣ ነገር ግን እሳቸው እንዳስመሰሉን አደለንም ። ምሁሩ አቃቤ ህግ ከሰው አፍ መደስንና መሞገስን ፍለጋ እስከ ሞት ድረስ የምንሄድ ከንቁዎች፣ የሰው ህይወትና ንብረት፣ መብትና ነጻነት የሚጠበቅ በትን ህግ እንዳይከበር ለመስበክና ወንጀለኞችን ለመርዳት ከሰይጣናት አለቃ ተልክን የመጣን ሰይጣናት ህዋርያዎች፣ አታላዮች፣ አጭበርባረዎች አስመስለው አቅርበውናል፤ ነገር ግን እንዲህ አደለንም ። ባለቤቱና እኔ ህይወትን በትንሹ የቀመስን እንጂ ገና ያልጠገብን፣ ከህይወት የቀመስነውንና ገና ለመቅመስ የምንፈልገውን ቀምስን ለመጥገብ ናፍቆት በተሞላ ተስፋ የምንጠባበቅ፣ ህይወታችንን፣ ንብረታችንን፣ መብታችንንና ነጻነታችንን አስከብሮ፣ በናፍቆት ወደምንጠባበቅው ተስፋ የሚያደርሰንን ህግ አክብረን ለመኖር የምንፈልግ፣ ባለብዙ ተስፋ ወጣቶች ነን እንጂ፣ ከሞትን በሁዋላ የማናየውንና የማንሰማውን ከንቁ ውዳሴ ፍለጋ ህይወትን ለሞት የምንለውጥ ሞቶች፣ ወይም ሰላምን ለሁከት የምንለውጥ እብዶች አደለንም ። ነገር ግን ምንም እንኩዋ ህይወትን አጥብቀን ብንወድ፣ አላማችንን፣ ደስታችንንና ተስፋችንን የመሰረትንበትን፣ የኛን፣ የራሳችንን ህይወት መኖር እንጂ፣ የሌሎችን ህይወት መኖር የምንወድ አደለንም ።”

“ከቡር ሊቀ መንበር ገላሁን ቀኛ ዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን መገደል ወንጀል ሆኖ የሚያስጥት ከሆነ፣ ገዳዮቻቸው እኔና ባለቤቱ ስለሆንን፣ እኛ እንምታለን እንጂ ሌሎች በኛ ፈንታ፣ የኛን ሞት እንዲሞቱና እኛ የሌ

ሆኑን ህይወት እንድንኖር አንፈልግም ። ሌሎች በኛ ፈንታ፣ እኛ ልንጥ ተው የሚገባንን ጥት ሲጥቁ እያዩን ዝም ብንል፣ ከዚያ በሁዋላ የምን ኖረው ህይወት አላግኝንን፣ ደስታችንንና ተስፋችንን ከመሰረትንበት የተለዩ፣ ሌላ ህይወት ይሆናል ። እስካለን ድረስ በእግዚአብሔርና በሀሊ ልሻን ፊት እንደ ተከሰሰን፣ እንደ ተወቅሰን የምንኖርበት ህይወት፣ የልብ ደስታና የመንፈስ ጸጥታ የግናገኝበት ህይወት፣ በኩራት ፈንታ እፍረት፣ በከብር ፈንታ ውርደት፣ በድፍረት ፈንታ ፍራት እዩተሰማን እድሜያ ችነን ሙሉ ከጸጸት የግንለይበት ህይወት ይሆናል ። እንዲህ ያለ ህይ ወት መኖር አንፈልግም ። እንዲህ ያለ ህይወት ከመኖር አሰመኖርን እን መርጣለን ። ስለዚህ ነው ጌቶቹ፣ በራሳችን መከከረን ባሰት በተመሰከረ ባሻው ሰዎች ቀንበር የገባን እንጂ፣ አቃቤ - ህጉ እንዳሉት ከሰው አፍ መወደስንና መጥገስን ፈልገን እደለም ።

“ባለቤቴና እኔ ከትምርት ቤት እንደ ወጣን የኪ. ገብተን የጀመር ነው ስራ ያሰጠን ደስታ ምድራዊ ሀብትና ድሎት፣ ወይም ሹመትና ሽል ግት ሊሰጡት የግይዥሉ ልዩ ደስታ፣ ግሩም የሆነ ደስታ ነበር፤ ያ ከስ ራችን ያገኘነው ልዩ ደስታ ስልባችን ሙቅትን፣ ሳእምርዎችን እውቀ ትን፣ ለጉልበታችን ብርታትን እዩሰጠ፣ ደግሞ እንደ ገና ስራችንን እጥፍ ድርብ አድርገን ብንሰራ፣ ደግሞ እንደ ገና የምናገኘውን እጥፍ ድርብ ደስታ እንደ ጥሩ መነጻር በፊታችን አቅርቦና አጉልቶ እያሳዩን፣ እረ ፍት አሳጥቶ ወደፊት ይገፋን ስለ ነበረ፣ እዚያ ለመድረስ በናፍቆትና በሲቃ እንጣደፍ ነበር፤ የኪ. የጀመርነው ስራ ምን እንደ ነበረና እኛም ምን እንደ ሆንን አቃቤ-ህጉ፣ ዛሬ እንዲህ አጎሳቁለው በተናገሩበት አፋ ችው በቅርቡ ለፍርድ ቤቱና ለተመልካቹ የተናገሩት ሊረሳ ስለማይችል አሁን እኔ መናገር አልፈልግም ። አሁን መናገር የምፈልገው ያን ስራች ነን፣ ያን የኪ እንሰራው የነበረውን ስራችንን እዩሰራን እንኖር የነበረው ህይወት ከደስታ ወደ ተስፋ፣ ከተስፋ ደግሞ ወደ በለጠ ደስታ፣ ከዚያ ደግሞ ወደ በለጠ ተስፋ እዩተሸጋገርን የኖርነው፣ በጣም የሚወደድ የግይጠገብ ህይወት እንደ ነበረና፣ እንዲህ ያለ ደስታና ተስፋ የሚፈራ ረቁበት ህይወት የሚኖሩ ሁሉ ህይወታቸው፣ ሰላማቸው፣ ሰርቶ የመደ ሰት መብታቸው፣ ነጸነታቸውና ተስፋቸው የሚጠበቅበት ህግ እንዲከ በር አቅግቸውን ሁሉ አጠራቅመው ይጥራሉ እንጂ፣ አቃቤ - ህጉ እንዳ ሉት እንዳይከበርና ዋጋ እንዳይኖረው ቢሰብኩ፣ ራሳቸውን መገዳት ስለ ሚሆን፣ ራሳቸውን ለመገዳት እንደማይፈልጉ የታወቀ መሆኑን ነው ። አሁን መናገር የምፈልገው፣ አቃቤ - ህጉ እንዳሉት ግህበራቸው ከሁ

ከቅ በቀር ሰላም የግዴታዎችና፣ ከወንጀላዎች በቀር ሰላማውያን የግዴታዎች እንዲሆን የሚረዱት፣ የመኖራቸው አላግኝን መሆኑን ግዴታ አትቀዳቸው፣ ዙሪያው ገደል፣ ዙሪያው ጨለማ የሆነባቸውና፣ በሀይወት ውስጥ ደስታም፣ የደስታ ተስፋም የሌላቸው፣ ቅብዝብዎች ናቸው እንጂ፣ እንደኛ ደስታና ተስፋ ተርፎቸው ለሌሎች የሚያካፍሉ አለ መሆናቸውን ነው።

“ስለዚህ ሊቀ ሊቃውንት ሀገር፣ ባለቤቱንና እኔን፣ ግህበራችን የወንጀላዎች ግህበር እንዲሆን የምንረዳለን፣ የወንጀል መምህራና ወንጀላዎችን ለመርዳት በሰው አምሳል ተሰውረን የወረድን የሰይጣን መላክተኞች አስመስለው ሰፍርድ ቤቱና ለተመልካቹ ያሳዩት ሰእል፣ ፈጽሞ እኛን የማይመስል ነው።

“ከቡር ሊቀ መንበር፣ ባለቤቱና እኔ በግህበራቸው ውስጥ ሰርተው እዩተጠቀሙና እዩተጠቀሙ፣ እዩተደሰቱና እያስደሰቱ መኖርን የሕይወት ግባቸውና የግህበርተኝነት መብታቸው አደርገው እንደሚኖሩ ሰላማውያን ሰዎች ሁሉ፣ ሀገራዊ መንገድ ተከትለን ወዳቀድነው ሀገራዊ ግብ ለመድረስ ለንሰራ ሀይወታችንን፣ ንብረታችንን፣ መብታችንንና ነጻነታችንን የሚጠብቅልንን ህግና እንዲያ ያለውን ሀገር የሚያስከብረውን ስልጣን፣ በሙሉ ልብ የምናከብርና የምናከብሩትን በሙሉ ሀይላችን የምንቃወም ነን። ሀገራዊ መንገድ ተከትለን ወደ ሀገራዊ ግባችን እንዳንደርስ ሀገራዊ ሆነ ስልጣኑ ተጣመውና ተቆላመው ሀይወታችንን፣ ንብረታችንን፣ መብታችንንና ነጻነታችንን በመጠበቅ ፈንታ፣ የሚያጠፋ ከሆኑ ግን፣ ያን ጊዜ እንዲያ ያሉትን ለግጥፋት የተጣመሙና የተቆላመሙ ሀገር ስልጣን እንዲያ ያሉትን በሀገርና በሀገራዊ ስልጣን መሸፈኛ የተሸፈኑ አመጽና ወንጀል፣ ሸፍነው የሚሰሩባቸውን አመጾችና ወንጀላዎች ጭምር፣ እስከ መጨረሻው ድረስ ተቃዋሚዎች መሆናችን የማይጠረጠር ነው።

“ሀገር ስልጣን ለተሰሩበት፣ ለተሰጡበት አላግ መዋላቸው ቀርቶ ወንጀል የተጠሙ ወንበዴዎች የሰላማውያንን ሰዎች ሀይወት፣ ንብረት፣ መብትና ነጻነት ግጥፊያ መሳሪያዎች የሚያደርጉባቸው ከሆነ፣ ሀገር ስልጣን ስልጣን መባል አይገባቸውም። እንዲህ ያሉት፣ ያመጽና የወንጀል መሳሪያዎች መባል አለባቸው። እንዲህ ያሉትን በሀገርና በስልጣን ስም መጥራት፣ ለውነተኛው ሀገር ለውነተኛው ስልጣን ብርቱ ስድብ ነው። እንዲህ ያሉትን ሀገር ስልጣን ግክበርና ለነሱ መታዘዝ የወንጀላዎች ግህበርተኛ መሆንና ለወንጀል ስራቸው ተባባሪ መሆን ነው።

“ስለዚህ ከቡር ሊቀ መንበር፣ ስለዚህ፣ እንዲህ ያሉትን በሀገርና በሀገራዊ ስልጣን የተሸፈኑ፣ የወንጀል መሳሪያዎች በመተላለፋችን እንደ ሀገር

ተላላፊዎች፣ እንዲህ ያሉትን በህጋዊ ባለስልጣን መሸፈኛ ተሸፍኑው ወንጀል ሲሰሩ የኖሩ አመጸኛ በመግደላችን እንደ ወንጀለኞች ልንቆጠርና አቃቤ-ህጉ የጠዋቱት ቅጣት ሲፈጸምብን አይገባም።

“ዘቅተሉ ይመጡ” የተሻረ፣ የአሪት ህግ ነው፣ ክቡር ሊቀ መንበር፣ የገደለ፣ ወይም ያስገደለ በመገደቡ፣ ይህን በማስገደቡ ብቻ ወንጀለኛ አይሆንም፤ ወንጀለኛ የሚሆነው የገደለበት፣ ወይም ያስገደለበት ምክናያት ተመርምሮ ወንጀለኛ የሚያደርግ ሆኖ ሲገኝ ነው። የገደለ ሁሉ ወንጀለኛ በሆን ኖሮ፣ አመጸኞችን፣ ወንጀለኞችንና የነጻነት ጠላቶች የሆኑትን፣ በጦር ሜዳ እዩተዋን የሚገደሉ ጀግኖች ሁሉ፣ በመሾምና በመሸለም ፈንታ ወንጀለኞች ሆነው ወደ ስቅላት በሄዱ ነበር፤ ያስገደለ ሁሉ ወንጀለኛ ቢሆን ኖሮ፣ ይህ ፍርድ ቤት ከተቋቋመ ጀምሮ ያስገደላቸው ወንጀለኞች እጅግ ብዙ ስለሆኑ፣ ነፍስ በማስገደል ወንጀል በተከሰሰ ነበር፤ ነገር ግን እኒያ ጀግኖች እዩተዋን የገደሉዋቸው፣ ወደ ፊትም የሚገደሉዋቸውና ይህ ፍርድ ቤት እዩፈረደ ያስገደላቸውም ሆኑ ወደፊት የሚያስገደላቸው አመጸኞች፣ ወንጀለኞችና የነጻነት ጠላቶች በመሆናቸው ገዳዮቹም ሆኑ፣ አስገዳዮቹ ወንጀለኞች አይባሉም።

“ቅኛዝግኝ ዳኛቸው ፍሪሳ፣ የብዙ ሰላማውያንን ነፍስ ያጠፉ ወንጀለኛ፣ የብዙውን ህዝብ ሀብትና ንብረት የዘረፉ ቀማኛ፣ ያንዱን ወረዳ ህዝብ በሙሉ መብትና ነጻነት ገፍፈው በፍጹም ባርነት ያኖሩ የነበሩ ግፈኛ፣ ህግና ስልጣን የሚባሉት፣ የራሳቸውን ጥቅም የሚጠብቁት ብቻ እንጂ ሌላ እንደሌለ ቆጥረው፣ ለህግም ሆነ ለበላይ ባለስልጣን የማይታዘዙ አመጸኛ የነበሩ ለመሆናቸው የየኪ ህዝብ በሙሉ ይመስከራል፤ እንዲህ ያሉትን ቀማኛ፣ እንዲህ ያሉትን ግፈኛ፣ እንዲህ ያሉትን አመጸኛ፣ እንዲህ ያሉትን ወንጀለኛ፣ ፍርድ ቤት ማቅረብ ቢቻል በፍርድ፣ ፍርድ ቤት ማቅረብ ባይቻል በጦር ሀይል ወግቶ ማስገደል ፍትህ መሆኑንም የሚክድ እንደሌለ አውቅ ነው።”

“እንግዲያስ ክቡር ሊቀ መንበር፣ እንግዲያስ፣ እንዲህ ያሉትን በፍርድ፣ ያለዚያም በጦር ሀይል ተወግተው ሊገደሉ የሚገባቸውን ወንጀለኛ፣ እንዲህ ያሉትን ከመገደል የሚያመልጡበት ትንሽ እንኩዋ ቀዳዳ የሌላቸውን አመጸኛ፣ ባለቤቱና እኔ በመግደላችን፣ “ፍርድ ቤት፣ ወይም ወታደር ታዘዘ ሊሰራው የሚገባውን ሰርታችሁዋል” ወይም በሌላ አነጋገር፣ “የፍርድ ቤትና የወታደር ስልጣን ተሻምታችሁዋል” ተብለን በስልጣን መሻግት እንጠዋቅ እንደሆነ እንጂ፣ አቃቤ-ህጉ እንደ ጠዋቱት ለነፍሰ-ገዳይ ወንጀለኞች የተመደበ፣ ማናቸውም ቅጣት አይፈጸምብንም።”

“አቶ ጥላሁን፣ ያቀረቡትን መከላከያ ህግ ይደግፍልህ እንደሆነ የሚደግፈውን ህግ ቢጠቅሱልን ደስ ይለናል። ከዚህ ሌላ አንዳንድ ጥያቄዎች ልጠይቅዎ እፈልጋለሁ።” አሉና የቀኙ ዳኛ፣ ጥያቄያቸውን አስከተሉ። “መቸም መጥቶ፣ ቀኛዝማች ዳኘ፣ እርስዎ እንደሚሉት ወንጀለኛና አመጸኛ የነበሩ ለመሆናቸው ከርስዎ ወሬ ሌላ ምንም ግስረጃ የለ፤ ይኖር እንደሆነም ... ለዚህ ፍርድ ቤት ገና አልቀረቡ። ወንጀለኛስ ቢሆኑ፣ የምትቀጡዎቸው ባለቤትዎና እርስዎ ናችሁ? ወንጀለኞችን በያሉበት ያገኛቸው ሁሉ የሚገደላቸውስ ከሆነ፣ የፍርድ ቤት መኖር ምን ያስፈልግ ኖሮዋል?”

“እርግጥ፣ ወንጀል የሰሩትን ለመቅጣት ሆነ ባሰት፣ ወይም በስህተት፣ በወንጀል የተከሰሱትን ለማዳን የፍርድ ቤት መኖር አስፈላጊ ነው። ነገር ግን ለተከበሩት ዳኛ ለማመልከት እንዲፈቀድልኝ የምለም ነው። ፍርድ ቤት የቅጣትም ሆነ የማዳን ፍርድ መስጠት የሚችለው፣ ተከሰሰው በሚቀርቡለት ብቻ እንጂ ባልቀረቡለት፣ እንደ ቀኛዝማች ዳኘ ከህዝብ የዘረፉትን ብዙ ሀብት ምሽግ አድርገው፣ ፍርድ ቤት እንዳይደርስባቸው በሩቅ በሚከላከሉት ላይ አስመሆኑን ነው። ቀኛዝማች ዳኘ የሚከሰሱዎቸውን እያስገደሉ፣ የሚሰሩት ወንጀል ጭምጭምታ ተሰምቶ ለጣሪዎች ሲላኩባቸው፣ ለነሱ ከዘረፉት ገንዘብና ርሰት እያካፈሉ፣ ወደ ፍርድ ቤት እንዳይቀርቡ፣ ዳኞችን ጠበቆች አድርገው የሚኖሩ ሰው ነበሩ። ስለዚህ እንዲህ ያሉትን ከህግና ከፍርድ ቤት ተሸሽገው ወንጀል ሲሰሩ የሚኖሩ ወንጀለኛ፣ ከተሸሸጉበት አውጥቶ ለፍርድ ግቅረብ የማይቻል መሆኑን በርግጥ የተረዳ፣ እዚያው ባሉበት ቢገደላቸው ወንጀል ሲሰራ እንዳይኖር፣ የወንጀል ምንጭ እንዲደርቅ አደረገ እንጂ፣ ወንጀል ሰራ አይባልም!” አለ ጥላሁን።

“ታዲያ እንግዲህ ግንም ሰው ሲገደለው ያሰበውን ሰው ፍርድ ቤት አቅርቦ ምስክር ሳያስመሰክር፣ እንዲሁ ‘ወንጀለኛ ነው’ እያለ እያወራ በያለበት የሚገደል ከሆነ፣ የምንኖርበት ማህበር ምን አይነት ማህበር የሚሆን ይመስልዎታል? ሁሉም ቢውል የማያድር፣ ቢያድር የማይውል እዩመሰለው ከሞት ጋር ተፋጥጦ በፍራትና በማያቋርጥ ጨካኝ ቅዠት ውስጥ የሚኖርበት፣ ሁሉም፣ ‘ሳልቀደም ልቅደም’ እያለ እስከ በሱ የሚተላለቅበት፣ የርጉማን ማህበር የሚሆን አይመስልዎትም? እንዲህ ያለውንስ አሳብ የሚደግፉና በግልጽ የሚሰብኩ ሰዎች፣ አቃቤ ህጉ እንዳሉት ለማህበሩ ጠቅላላ ደህንነት መሰረት የሆነውን ህግና ስራት ማፍረስ የሚፈልጉ፣ አደገኞች መባል የሚገባቸው አይመስልዎትም?” አሉ የቀኙ ዳኛ።

“የተከበሩት ዳኛ ያሉት ልክ ነው፤ ማንም ሰው ሊገድለው ያሰበውን ወንጀለኛ ነው፤ ብሎ በማውራት ብቻ፤ እንዲገድል የሚፈቀድ ቢሆን ፍርፃ ማህበራችን እሰበሳቸው እዩተዳደኑ የሚላጁ ክራዊት እንደሚጥሩበት እንጂ እንደ ሰዎች መኖሪያ፤ እንደ ሰዎች ማህበር ሲቆጠር የማይገባው በሆነ ነበር፤ ማህበራችን እንዲህ እንዲሆን የሚፈልጉ ሰዎችም እጅግ ለደገኞች ስለሆኑ፤ በማህበራችን ውስጥ በታ ሊኖራቸው ባልተገባ፤ ነገር ግን ጌታየ፤ ነገር ግን ካምሳ ሽህ የሚበዛ፤ ያንድ ወረዳ ሕዝብ ባንድ ላይ፤ ደምዱን ከፍ አድርጎ አንዱን ሰው በነፍሱ ገዳይነት፤ በዘራራነት፤ ባመጸኛነት፤ ባይነተኛ ወንጀለኛነት ሲከሰስ፤ የዚያ ሁሉ ህዝብ እግዚአታ፤ የዚያ ሁሉ ህዝብ ምስክርነት እንደማይበቃ ሁሉ፤ ካምሳ ሽህ ህዝብ ምስክርነት ያንድ ሰው ምስክርነት ሊታመን እንደሚገባው ሁሉ፤ በዩጊዜው አንዳንድ፤ በገንዘብ እዩተገዛ አሰት የሚመሰክር አጣሪ እዩተላክ እሱ በመሰከረው፤ ወንጀለኛው የወን ጀል ስራውን እንዲቀጥል የተደረገ እንደሆነ፤ ለበላይ አቤት ያለው ህዝብ አቤት ማለቱ እንደ ወንጀል ተቆጥሮበት መሪዎቹ ህይወታቸውን፤ ተከታዮቹ ንብረታቸውን፤ መብታቸውንና ነጻነታቸውን እንዲያጡ የተደረገ እንደ ሆነ፤ ያን ጊዜ፤ ለበላይ አቤት ማለት የወን ጀለኛውን ጨካኝ ልብ የባሰውን የሚያጨክነው፤ ወንጀለኛውን ፍርድ ቤት አቅርቦ በፍርድ መበቀል በጭራሽ የማይሆን መሆኑ ሲረጋገጥ፤ ያንጊዜ፤ ጌታየ ያንጊዜ፤ የተበደለ ‘ፍርድ በጀ’ ቢል ወንጀል ስራ ይባላል፤ አይባልም፤ በቀኛዝማች ዳኛ የተፈጸመው ይህ ነው፤ ይህም የተከበሩት ዳኛ እንዳሉት ‘ማንም ሰው ሊገድለው የፈለገውን ሰው ወንጀለኛ ነው’ ብሎ አውርቶ መግደል አይባልም” አለ ጥላሁን።

“አቶ ጥላሁን፤ ባለቤትዎና እርስዎ ቀኛዝማች ዳኛን የገደላችሁ ሆኖቸው ካምሳ ሽህ የሚበዛ፤ ያንድ ወረዳ ህዝብ ያሉት ወክሎዎችሁ ነው፤ ያምሳ ሽህ ህዝብ መሳሪያዎች ሆናችሁ ነው፤ ያምሳ ሽህ ህዝብ ያሉት ለሰራችሁት ወንጀል ያልፍላችሁዋል፤” አሉ የቀኙ ዳኛ፤ እንደ መቆጣት ብለው።

“ጌታየ፤ ቀኛዝማች ዳኛን ለመግደል ህዝቡ አልወከሉንም። ለመጸኛውን፤ ወንጀለኛውን፤ ቀኛዝማች ዳኛን ገድለን ህዝቡን ነጻ ማውጣታችን እንደ ህዝብ መሳሪያዎች የሚያስቆጥረን ከሆነ፤ መሳሪያዎች መባልን እንቀበላለን። ነገር ግን የገደልናቸው እኛም የህዝቡ ለካል እንደ መሆናችን፤ እንደ ህዝቡ ሰርቶ የመደሰትና የማስደሰት መብታችንን ስለ ቀሙን፤ እንደ ህዝቡ ያመጽ ስራቸውን ስለ ፈጸሙ

ብን ነው ። ስለዚህ በህዝብ ፣ በመንግስትና በግዚአብሔር ላይ ወንጀል ሲሰሩ የኖሩትን ወንጀለኛ ፣ ቀኛዝማች ዳንን ገድሎ የየኪን ህዝብ ተቆራኝተት ከኖረው ጨካኝ መቅሰፍት መገላገል ወንጀል ከሆነ፣ ለሰራነው አላፈዎች እኛ ራሳችን ነን እንጂ ህዝቡ አላፈ አይሆንም” ብሎ ጥላሁን እንደ ጩረሰ፣ ዳኞች በዝቅተኛ ድምጽ እስበላቸው ሲመክኩ ፡

“እግዚአብሔር ያሳያችሁ ፣ እኔ እግዚአብሔር ያሳያችሁ ፣ እግዚአብሔር ያሳያችሁ ፣ ክርስቶስ ያመልክታችሁ ፣ ምንው የመንግስትና የእግዚአብሔር አደባባይ ትንሽ ትልቅ ፣ አዎቂ አላዎቂው ፣ ሁሉም እቤቱታውን አሰምቶ ፍትረት የሚያገኝበት አደለም ? እንዴት አስር ቀን ሙሉ በመንግስት አደባባይ እዩትንከራተትሁ ፍርድ የሚገኝበትን ፣ መንገድን እንኩዋ የሚያላዩኝ ልጣ ?” አሉ አንድ ዘለግ ያሉ ሽበታም ሽማግሌ ፣ ተጨናንቆ ከቆመው ተመልካች መሀከል ድምጻቸውን ከፍ አድርገው ።

“ምንው ጸጥታ አስከባሪዎች ጤነኞች ያልሆኑ ሰዎች ለምን ታስገባላችሁ ? ካስገባችሁስ በሁዋላ ጸጥታ ሲያውኩ እያያችሁ እንዴት ዝም ብላችሁ ትመልክታላችሁ ? እባካችሁ ሰውዬው ጤነኛ አይመስለኝም ወደ ውጭ ... ብትሉኝቸው ይሻላል !” አሉ ሰብሳቢው ዳኛ፣ በጸጥታ አስከባሪዎች ላይ ቅርታቸውን እያላዩ ።

“እኔ ጤነኛ ነኝ ጌታዩ ፣ እኔስ ጤነኛ ነኝ ። የየኪ ወረዳ ፍርድ ቤት መላክተኛ ነኝ !” ሲሉ ሽማግሌው “አባባ ፣ አባባ” አሉ ሰፈያና ጥላሁን ፣ ባንድ ላይ እንደ ተማከሩ ፣ ሁለቱም በመገረም አቆቸውን ይዘው ወደ ባላምባራስ ጉደታ ራጎ እያዩ ። “ጌታዩ ፣ የየኪ ወረዳ ፍርድ ቤት ይህን ጦግር ሰጥቶ ፣ ለከፍተኛ ፍርድ ቤት ፍሬ ሲዳ በጃቸው ካልሆነ ምንም ቢሆን ፣ ለማንም እንዳትሰጥ ስላለኝ ፣ “እባካችሁ ፍሬሲዳውን አላዩኝ” እያለሁ የጠዩቅሁዋቸው ሁሉ ‘ፍሬሲዳ የሚባል እዚህ የለም’ ስላሉኝ ይኸው አስር ቀን ሙሉ ከዚህ አደባባይ ሳልለይ እንከራተታለሁ ። ዛሬ ቢጨንቀኝ ፣ የመጣ ሁበት ጉዳይ ስለናቶ ጥላሁን ፈይላ ፍርድ መሆኑን የነገርሁዋቸው ሰዎች ፣ ፍርዱ ዛሬ እዚህ አዳራሽ የሚሰጥ መሆኑን ስለ ነገሩኝና ሰው እንዲሁ ሳያስፈቅድ ሲገባ አይቸ እኔም እዩፈራሁ ገና አሁን ገባሁ ። ጌታዩ ቢጨንቀኝ ነው ፣ ባልጨንቅ አልደፍርም ነበር ፣ ይቅርታ አድርጉልኝ” አሉ ባላምባራስ ጉደታ ቀጠሉና ፣ አንድ ትልቅ አንቺ ሎፕ ከራሳቸው ከፍ አድርገው ይዘው ቀኝና ግራ እያወዛወዙ ። ያን ጊዜ የተመልካቹ ህምህምታ ለዳራሹን ጥላው ።

“እባክህ ተቀበላቸው ፤ አንጅሎቹን ተቀበልና ወዲህ በለው ።”
እሱ ሰብሳቢው ዳኛ ፣ ተላላኪውን ። ቀደም ብለው ያልታረመ ንግ
ገር በመናገራቸው መጸጸታቸው ከፊታቸው ይታወቅባቸው ነበር ።

“ከቡር ሊቀ መንበር ፤ ይህ ከየኪ ወረዳ ፍርድ ቤት የተላከው
... አሁን እዚህ ለፍርድ ቤቱ እንዲነበብልኝ እጠይቃለሁ ።” አለ
አቃቤ-ሀጉ ወንድይራድ ፣ ዳኞች በተቀበሉት መልእክት ላይ እስ
በላቸው በዝቅተኛ ድምጽ ሲነጋገሩ ፣ ያ መልእክት ከፍርድ ቤት
የመጣ ከሆነ ሳይረዳ አይቀርም ብሎ ገምቶ ።

“ ተከላሾች የምትቃወሙበት ምክናያት አላችሁ ? ” አሉ ሰብ
ሳቢው ።

“የለንም” ሲል ጥላሁን ፣ ሰብሳቢው ግንብብ ጀመሩ ።

“ በኢሉባቦር ጠቅላይ ግዛት የየኪ ወረዳ ፍርድ ቤት

“ ለኢትዮጵያ ን- ነ- መንግስት ከፍተኛ ፍርድ ቤት ፤

“ አዲስ አበባ ።

“ ጥላሁን ፈይሳና ሶፊያ ሙላት የሚባሉት ባልና ሚሸት ቀኛ
ዝግች ዳኛቸው ፍሪሳን ገድለናል ብለው ፣ በራሳቸው በመመስከራቸው
ለቅጣት ፣ ፍርድ ቤት እንዲቀርቡ ፣ ተይዘው በስር ቤት መቆየታቸው
በራዲዮና በጋዜጣ እንደ ተነገረ ፣ የየኪ ሕዝብ በሙሉ በጥሩንባ ከተት
ብሎ የኪ ከተማ ተሰበሰበ ። ያነሉት በከተት የተሰበሰበው ህዝብ ሲታይ
አንድ ሰው በቤት የቀረ አይመስልም ነበር ። ከዚያ የየጎሳው መሪዎች
በዩተራ እዛፍ ላይ እዬውጡ የጥላሁንና የሶፊያን ሞት ፣ ወይም ሌላ
ቅጣት የየኪ ህዝብ ሞትና ቅጣት መሆኑን የተሰበሰበው ህዝብ እንዲ
ሰማቸው ፣ ድምጻቸውን በጣም ከፍ አድርገው ፣ እዩጮሁ ከተናገሩ
በሁዋላ የየኪ ወረዳ ህዝብ በሙሉ በያጥቢያው የሶስት ቀን አዘን እን
ዲያደርግ ተወስኖ ስብሰባው ተፈታ ።

ከዚያ የእያንዳንዱ አጥቢያ ህዝብ ከልሂት እስከ ደቂቅ ተሰብሰቡ ፣
ባማካይ ቦታ የደመራን እሳት የመሰለ እያቃጠለ ፣ እንዳገሩ ልማድ እዩ
በላና እዩጠጣ በከበር ፣ በጭብጨባና በዜማ ተሰልፎ ፣ እሳቱን እዩ
ዞረ ሶስት ቀንና ሌሊት ትልቅ አዘን ሲያደርግ ሰነበተ ። የካቲት
አስራ ሰባት ቀን የወረዳው ህዝብ በሙሉ እንደ ገና በጥሩንባ ከተት
ብሎ ፣ የጦር መሳሪያ ያለው የጦር መሳሪያውን ፣ የሌለው ያላውን እዩ
ያዘ መጥቶ ፣ የኪ ከተማ ላይ ሲሰፍር ፣ ለጊዜው በመንግስት ባለስልጣ

ኖች ላይ ክፉ ያሰበ መስሎን ሰግተን ነበር ። እውነትም በሁጥላ እንደ ሰማነው ጥላሁንና ሶፊያ እስኪለቀቁ ጥቂት የመንግስት ባለስልጣኖች መያዣ አድርጎ ለማቆየት አሳብ ቀርቦ ነበር ። ነገር ግን ከረዥም ክር ክር በሁጥላ አብዛኛው ህዝብ ስላልደገፈው ቀረ ። በዚያ ፈንታ ፡ በመ ጀመሪያ ደረጃ አቤቱታውን ለመንግስት አቅርቦ መንግስት የሚሰጠው መልስ ከታዩ በሁጥላ ፡ እንደ ገና መመከከር የሚያሻ በመሆኑ ስለ ተሰ ማማ ፡ እስር ሽማግሌች መርጠ ፡ ‘ የየኪ ወረዳ ህዝብ ለመንግስት የሚ ያቅርበው አቤቱታ ስላለው የወረዳው ገዢ ፡ የፍርድ ቤቱ ዳኛና ሌሎች የመንግስት ሹማምንት ወጥታችሁ ተቀብላችሁ እንድታስተላልፉለት ይጠይቃል ’ ብሎ ስለ ላኩበን ፡ በወረዳው ገዥ መሪነት ወደ ሰፈረበት ሂደን ፡ ከዚያ ጋር አብረው የሚገኙትን ሶስት ሰነዶች ተቀበልን ።

ሰነዶቹ በተጥታ ከህዝቡ እንደ ተቀበልናቸው በመሆናቸውና ፡ ያልተቀነሰሰላቸው ፡ ወይም ያልተጨመረባቸው ለመሆናቸው ምስክር ይሆኑ ዘንድ ፡ በየንዳንዳቸው ስር የዚህ ፍርድ ቤት ማህተም እዩታ ተመ ፡ የኒ ፡ የዳኛው ፊርማ ተፈርሞባቸዋል ። ሁለተኛ ቀኛዝማች ዳኛ ቸው ፍሪሳ ለባላምባራስ ፉዋቸ ሬዴ በጸፉት ላይ የሚታዩት ማህተምና ፊርማ ፡ አብረን ስንሰራ ሁላችን የምናውቃቸው ፡ የራሳቸው የቀኛ ዝማች ዳኛቸው መሆናቸው ተረጋግጠዋል ። ሶስተኛ በኑዛዜው ላይ የሚታዩት ፡ የፖሊስ መስሪያ ቤት ማህተምና ያዛዥ ፊርማም ፡ እዚህ በሰራሁበት ጊዜ ሁሉ ደህና አድርጌ የማውቃቸው ፡ ትክክለኛች መሆ ናቸውን አረጋግጣለሁ ። እንዲሁም በዚያው በኑዛዜው ላይ የሚታዩው የቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ማህተም ማህተማቸው ነው ። በኑዛዜው ላይ የሚታዩው ያውራ ጣት ፊርማ ቀኛዝማች ዳኛቸው በመድከማቸው እንደ ተለመደው በጽሁፍ መፈረም ስላልቻሉ ፡ የፈረሙት መሆኑን ያናዘዙዋቸው ሶስት ፖሊሶች ምለው የመሰከሩ መሆናቸውን አረጋግ ጣለሁ ። ”

ፊርማ አበጋዝ ሳህሉ ፣ የየኪ ወረዳ ዳኛ
 ማህተም በኢሉባቦር ጠቅላይ ግዛት የየኪ ወረዳ ፍርድ ቤት ፣
 የኪ ።

ከየኪ ወረዳ ፍርድ ቤት የተጻፈው ተነብቦ ሲያልቅ ፡ ተመልካቹ ሁሉም በየጎረቤቱ ቀስ እያለ የሚያደርገው ትችት እስበሱ ሲማታ ጎልቶ አዳራሹ ውስጥ የሚያደናቁር ጫጫታ ተነሳ ። ሶፊያና ጥላሁን ፡ የየኪ ህዝብ እነሱ በሌሉበት ያደረገላቸው የፍቅርና ያንድነት መግለጫ እሱ ራሱ ልብ የሚነካ ከመሆኑም ሌላ ፡ የኪ የኖሩትን የደስታ ሀይወት

መታሰቢያ ይዞ መጥቶ ፣ በፊታቸው ዘርግቶ አሳያቸውና ፣ አይኖቻቸው እንባ ሞልተው ፣ አንገታቸውን እንደ ደፍ ዝም ብለው ቆመው ይመለከቱ ነበር ። ከዚያ ተመልካቹ ዝም እንዲል ሰብሳቢው ዳኛ ጠረጣዥውን ደጋግመው ከመቶ በሁለት ፣ ሁሉም ጸጥ ሲል ፣ ከየኪ ሀዝብ ለኢትዮጵያ መንግሥት ከፍተኛ ፍርድ ቤት የተጻፈውን ማንበብ ጀመሩ።

“ የተላከ ከየኪ ወረዳ ሀዝብ ፤

ይድረስ ለኢትዮጵያ መንግስት ከፍተኛ ፍርድ ቤት ፤

አዲስ አበባ ።

ጥላሁን ፈይሳና ሶፊያ ሙላት ፣ “ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን ገደላችሁጥል ” ተብለው ለገደሉ ተይዘው መታሰራቸውን ሰማን ፤ ለየኪ ሀዝብ ቀኛዝማች ዳኛቸው በሽታው ፣ ጥላሁንና ሶፊያ መድኃኒቱ ነበሩ ፤ ታዲያ መድኃኒቱ በሽታን ስላጠፋ ይጥፋ ይባላል ? ይህ ተደርጎ የማያውቅ ጉድ ነው ፤ ቀኛዝማች ዳኛቸውም ፣ እኛም የመንግስት ዜጎች ነን ። ታዲያ መንግስት ከብዙ ሺህ ንጹህ ዜጎች እንድትቀማኛ ፣ አንድ ወንጀለኛ ዜጋ ይመርጣል ማለት ነው ? ይህ ተሰምቶ የማያውቅ ጉድ ነው ፤ ቀኛዝማች ዳኛቸው እድሜያቸውን ሙሉ በሽጭነት የኖሩ በመሆናቸው ፣ የሰው ሀብት ከመቀማትና ነፍስ ከማጥፋት በቀር ፣ ደህና ነገር ማድረግ ስለማያውቁ ፣ አስራ ስምንት አመት ሙሉ በየኪ ሀዝብ ላይ በግዛት ስም ፣ መንግስት የማያውቀው ፣ የማያቁጥርጥ ዘመቻ አድርገው ፣ አስራ ሰባት ሰዎች ገደለው ፈላቸውን ላራ ዊት የጣሉ ፣ አርባ አምስት ሰዎች አስደብደበው አካላት ፣ ስንኩሎች አድርገው ያስቀሩ ፣ ሰማንያ ጋሻ መሬት ከባለርስቶች ወርሰው ፣ ለበላይ አቤት ስላሉ ብቻ አገራቸውን አስለቅቀው ያስደዱ ፣ የቀረውን ተስፋ በመቁረጡና በመፍራቱ ግፋቸውን ተሽክሞ የተቀመጠውን ጠቅላላ ሀዝብ ፣ ከሰውነት ደረጃ አውርደው በንብረቱ ፣ በጉልበቱና በሀይሉ ለማዘዝ ፈቃድ የሌለው ፣ የሳቸውን ፈቃድ ብቻ ለመፈጸም መላሪያ ሆኖ የሚኖር መንጋ አድርገውት የኖሩ አመጸኛ ነበሩ ፤ ታዲያ እንዲህ ያሉትን መቅሰፍት ያጠፉ ሰዎች ይሾማሉ ይሸለማሉ እንጂ ይገደላሉ ? እንዲህ ያለው ተደርጎ የማያውቅ ፣ የጉድ-ጉድ ነው ? ጥላሁንና ሶፊያ የየኪን ሀዝብ እያስተማሩ ፣ በስራ እዩመሩ ፣ በገንዘባቸው እያከሙ ፣ መሬት ለሌላቸው የራሳቸውን መሬት ሸንሸነው ካከፋፈሉት ሌላ ጎርፍ ካላቸው ሰዎች እዩ-ገዙና እዩ-ለመኑ እያከፋፈሉ ፣ ኑሮውን አሻሽሎ እንዲኖር ለማድረግ ይታገሉ የነበሩ ናቸው ፤ እነሱ በተዋት ማገስት

ወደ ነበረችበት እስክትመለስ ድረስ ፡ የኪ በሙሉ አሉባቦር ወደር የሌላት ፡ የሰው ሁሉ መደነቂያ ሆኖ ነበር ፤ እነሱ በተዋት ማግስት ትዝታውን ብቻ ትቶ እስኪጠፋ ድረስ ፡ ጥላውንና ሶፊያ ለየኪ ህዝብ የሰሩት ስራ እጹብ -ድንቅ ነበር ፤ ነገር ግን እንዲያ ያለው የጥላውንና የሶፊያ የተቀደሰ ስራ ለቀኛዝማች ዳኘ አላማ ተቃራኒ ስለሆነ ፡ ወንጀ ለኛው ፡ ቀማኛው ፡ ቀኛዝማች ዳኘ ከሱ በፊት ብዙዎችን እቤታቸው አስረው እዩደበደቡ አስታይተው እንደ ገደሉ ፡ ጥላውንንም ሲገደሉት ታጥቀው ሄደው ለህይወቱ ሲከላካል ፡ እግዚአብሔር ቀኙን ሰጥቶት እሱን ሲገደሉበት በያዙት ፡ የገዛ መሳሪያቸው ገደላቸው ፤ ይህ ታምር አደለም? እንዲህ ያለው የግዚአብሔር ፍርድ አይባልም? ይህ የግዚአብሔር ፍርድ ነው ፤ ታዲያ ከግዚአብሔር ፍርድ በላይ ፍርድ አለ? ቀኛዝማች ዳኘ የግዚአብሔርንም ፡ የመንግስትንም ህግጋት የማይከብሩ ፡ በመንግስት ስልጣንና በሰው ህይወት ሲጫወቱ የኖሩ ወንጀለኛ ስለሆኑ ፡ እሳቸውን የገደሉ ሰዎች መሸለም እንጂ መገደል አይገባቸውም ፤ እንዲህ ያሉትን የወንጀል ሁሉ ባለቤት የሆኑ ሰዶጣን የገደሉ ሰዎች በመሸለም ፈንታ መገደል፡ ወንጀለኞችን መርዳት አስመስሎ የሚያሳይ ፡ የጉድ ጉድ ነው ፤ ጥላውንና ሶፊያ ክፉ አውሬ ፡ ጨካኝ ወንጀለኛ ገደለው የየኪን ህዝብ ከስቃይ ስላሳረፉ ፡ መሾምና መሸለም እንጂ መገደል አይገባቸውም ፤ ስለዚህ ሲሆን የጠፋውን መልካም ስራቸውን እንደ ገና እንዲሰሩና የየኪን ህዝብ እንዲረዱ የኪን እንዲሾሙና ወዲህ እንዲመለሱ ይደረግልን ። ይህ የማይሆን ከሆነም እንዳይገደሉ ልጅ-አዋቂው ፡ ሴት - ወንድ ባንድነት ምጥንታችንን እናቀርባለን ፤

ቀኛዝማች ዳኛቸው በሞቱበት ሌሊት ፡ ምንም እንኩዋ ያንጊዜ ገዳያቸው ባይታወቅ ፡ ማንም ይሁን ፡ ከሱ ጋር ህዝቡ ተባባሪ መሆኑንና የበቀል ስሜቱን ለመግለጽ ፡ በጥሩንባ ' ከተት ' ብሎ ፡ በዩቦ ታው የነበረ ንብረታቸውን በመዝረፍና ቢወሰድ የማያገለግለውን በማጥፋት ተካፋይ ያልሆነ አይገኝም ፤ ቤታቸውን እንኩዋ ፡ ከመበቀል ምልክትነቱም ሌላ ፡ ምናልባት ክፉ ውቃቢያቸው እዚያ ተሸሽጎ ቆይቶ ፡ በላቸው ምትክ በሚመጣው ሹም አድሮ እንደላቸው እንዳያስቃየን ፈርተን አቃጠልንው ፤ በቦታው ርቀት ምክናያት በለቱ ያልደረሱ ሁሉ ፡ ሁዋላ መጥተው መተባበራቸውን ለማስመስከር ፡ በተቃጠለው ቤታቸው አመድና በሬሳቸው ላይ ደንጋይ ያልወረወሩ አይገኙም ፤ ሁዋላም ሬሳቸውን ፡ እሳቸው የገደሉዋቸውን ሰዎች ሬሳ ሲያደርጉት እንደ ኖሩ ፡ እንዳይቀበር ከልከለን ፡ እዩቆራረጥን አውሬ እንዲበላው አደረግን ። ይህ ከመገደል አይከፋም? ይከፋል ።

በለዚህ ወንበደው፤ ፊትገገግነት ዳኘን ግድል ወንጀል ነው።
 ብሎ መንግስት ጥላሁንንና ሰፊያን የሚገድል ከሆነ፤ የየኪ ሀዝብ
 በሙሉ ተባባሪያቸው፤ ለሰሩት ሰራ ተካፋይ ስለ ሆኑ፤ ጦር ልኮ
 የየኪን ሀዝብ በሙሉ ያስፈጅው፤ በሌላ ቅጣት የሚቀጣቸው እን
 ደሆንም፤ እነሱን በሚቀጣበት ቅጣት ይቅጣን፤ ከዚህ ሌላ የሚጠ
 ቅቅ ነገር ቢኖር፤ በየኪ ሀዝብ ስም እንዲመልሱ ባላምባራስ ጉደታ
 ራሳን ወኪላችን አድርገን ልክናልና፤ የላቸው ቃል ቃላችን ነው፤
 ከዚህ ጋር ቅኝገግነት ዳኘን ጥላሁን ቅድሞ ባይገድላቸው ኖሮ፤
 ያኑ ሌሊት እሱን ገድለው፤ ሚሽቱን ሰፊያን እቁባት ለማድረግ ወስ
 ነው እንደ ነበረ የሚያሳይ፤ ከሞቱ በሁዋላ ንብረታቸው ሲዘረፍና ልብ
 ሰቸው ሲገፈፍ በኩታቸው ውስጥ የተገኘውን፤ ፈርግቸውና ግህተግ
 ቸው ያለበትን ወረቀት እንድትመለከቱት ልክናል ። ሁለተኛ ቅኝገ
 ግች ዳኘን ቆሰለው በወደቁበት ለፖሊሶች የሰጡት ነዛዜ፤ ባውራ ጣታ
 ቸው እንደ ፈረሙትና ግህተግቸው እንደ ታተሙበት፤ ሀዝቡ ጥሶ
 ገብቶ ተኩስ ሲከፈትና ዘረፋ ሲጀመር፤ በግርግሩ ፖሊሶች ጥለውት
 ስለ ተገኘ፤ እንድትመለከቱት ልክነዋል ።”

የየኪ ወረዳ ሀዝብ ለከፍተኛው ፍርድ ቤት የጻፈው ተነብቦ ካበቃ
 በሁዋላ፤ ቅኝገግነት ዳኛቸው ለባላምባራስ ፍጥቶ ፊዴ የጻፉላቸው
 ተነበበ ።

“ የተላኩ ከቅኝገግነት ዳኛቸው ፍሪላ፤
 ይድረስ ለባላምባራስ ፍጥቶ ፊዴ ።

እንደምን አድረህ ውለህል፤ እኔ ቸሩ አምላክ ይክበር፤ ይመስገን
 ደህና ነኝ ። ያን አስቸጋሪ ወጠጤ፤ ያን ጥላሁን ፈይሳን፤ እስካ
 ሁን ሲያስቸግረኝ የኖረው አልበቃው ብሎ፤ ትናንት በጉባኤ ስለ ሰደ
 በኝ አሰራዋለሁ፤ ሌሊቱን እንደሱ ያሉት አስቸጋሪዎች ሂደው ወደግ
 ይመለሱበትና እዚያ ማንንም በማያስቸግሩበት ልልከው ቆርጫለሁ ።
 የመቃብር ወግ እንኩዋ ሳይደርሰው፤ ወራው እንዲሁ የውሀ ሽታ
 ሆና ይቀራል፤ ሞቱን ከኔ፤ ከጣሰውና ከማሞ ሌላ፤ የምታውቁ አን
 ተና አውራዎች ብቻ ናችሁ ። መቸም እኔና እነጣሰው ለራሳችን ስንል፤
 አውራዎች የሰዎችን ቁዋንቁዋ ስለማይናገሩ፤ ይህ ምስጢር ወጥቶ
 ቢገኝ ባንተ በኩል ካልሆነ፤ ‘በኛ፤ ወይም ባውራዎች በኩል ወጣ’
 ሊባል አይችልምና፤ እንድትጠነቀቅ አጥብቂ አደራ እልህለሁ ።

ሁለተኛ ዛሬ ከኩለ ሌሊት በሁዋላ፤ ጥላሁንን፤ አሰናብተን፤
 ላውራዎች ለጥተን ስናበቃ፤ ጣሰውና ግሞ ሚስቱን ይዘው ወዳንተ

ይመጣሉና ፡ ተቀብለህ ፡ ካሞራ ገደል ግርጌ ባለው መሬት ላይ ቤት ሰርቼ ወደዚያ እስክወስዳት ድረስ አንተ ዘንድ እንድትቆይልኝ ይሁን። ምግብዎን ሆነ ፡ ማናቸውንም የሚያስፈልጋትን ነገር ሁሉ ፡ ካንተ በቀር ሌላ ሰው እንዳያቀርብላት ። እንዲያውም ካንተ በቀር ማንም እንዳያያት አደራ ፡ ሶስተኛ ይህን ደብዳቤ ካነበብኸው በሁዋላ ቶሎ ብለህ እንድታቃጥለው ይሁን ፤ አደራ ፤ በደህና ያገናኘን ፤ አሜን ።

ፊርማ ዳኛቸው ፍሪሳ ፤

ግህተም ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ የየኪ ወረዳ ገዢ ።”

ሰብሳቢው ዳኛ የቀኛዝማች ዳኛን ደብዳቤ አንብበው ከጨረሱ በሁዋላ ፡ ቀጥለው ኑዛዜያቸውን ለማንበብ ቢሞክሩ ፡ ከተመልካቹ ትችት የተነሳው ጫጫታ አላሰማ ስላለ ፡ ጫጫታው ዝም እስኪል መቆ ዩት ተገደዱ ።

“ው...! እንዴት ጨካኝ ቢሆን ነው እባክህ? ጨካኝ ትላለህ? አውሬ ኖሮዋል እንጂ! በሰው አምላል የወረደ ዲያብሎስ ነው እንጂ ይህ ሰው ነው? ይህ ሰው ነው? እንዲህ ላለው ሰው ሞት በዛበት? እንዲህ ያለውን... ሳይሞት ቀስ አድርጎ ይዞ፡ በሰም ጥቅል... ል አድርጎ ከነነፍሱ ግቃጠል ነበር! እስቲ እንዲህ ያለ አውሬ በሰው ላይ-አገረ ገዢ ሆኖ ይሾማል?” እያለ ተመልካቹ እንዲህ እንዲህ ፡ ያለውንና ሌላውን እስበሱ ሲተች ዘለግ ያለ ጊዜ ካለፈ በሁዋላ ፡ ጫጫታውና ህምህምታው ትንሽ በትንሽ እየተቀነሰ ሲሄድ ፡ ሰብሳቢው ዳኛ ጠረጴዛቸውን መላልሰው መትተው ፍጹም ዝምታ ሲሰፍን ፡ የቀኛዝማች ዳኛን ኑዛዜ ማንበብ ጀመሩ ።

ኑ ዛ ዜ

“እኔ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ፡ የተሸፈነ ልብን በሚያይ፡ በግዚአብሄር ፊት ፡ ከመቃብር አፍ ቆሜ ፡ ከዚህ የሚከተለውን እውነትኛ የኑዛዜ ቃሌን ለፖሊስ ሰጥቻለሁ ። ምንም እንኩዋ በጣእር ላይ ሆኜ ብጩነቅ አእምሮዩ አልሳተም ፤ አሳቤ ልክ እንደ ድሮው የጠራ ነው ። ስለዚህ ፡ ጣእር አእምሮውን ባሳተው ጊዜ የተናዘዘው አይረጋም’ እንዳይባል አደራ!

ገዳዩ ጥላሁን ፈይሳ ነው ። ነገር ግን ፡ ‘እግዚር ሲቆጣ አንዱን ባንዱ እንጂ ሽመል ቆርጦ አይቀጣ!’ እንደሚሉት ፡ እግዚር እኔን ለመቅጣት መላሪያ አድርጎት ነው እንጂ ፡ እሱ እኔን ለመግደል ያክል የሚበቃ አቅም ኖሮት አደለም!

ሁለተኛ እግዚአብሔር በዚህ በቃህ ብሎኝ ነፍሴን ያማራት
 እንጂ ፣ የፈረደብኝ የሞት ቅጣት የሚገባኝ ነው ። ጥላሁን እዚህ በሰ
 ፊው ስራ ዝናው ባለም ሁሉ ፣ እስከ አዲስ አበባ ስለ ታወቀና በጋ
 ዜጣ ስለ ተጸፈ ፣ መግታት የማልችለው ቅናት አድርብኝ ፣ ምንም ሳይ
 በድለኝ እሱን ገደዬ ማሸቱን ቅምጥ ላደርግ ቆርጫ ነበር ። መጀመሪያ
 አስሞን ለመገናኘትና ከዚያ በሁጥላ ወደማስቀምጥበት ለመስደድ ሄጄ ፣
 ከፋኝ በሽጉጥ አቁስላኝ ተሸሽገኝ ። ከዚያ እንደማልተርፍ ሰላወቅሁ ፣
 ከመሞቱ በፊት እሱን ገደዬ ፣ እሱን ሲሞት አይኛ ለመሞት ብመጣ፣
 እስራቱን ፈትቶ ፣ ተሸሽጎ አጣሁት ። እግዚአብሔር ሰወረው ፣ ያንጊዜ
 እግዚአብሔር ለሱ እንደ ቆመ ተረድቶ አይመለስም ሰው ፣ እግዚአብሔር
 ለሱ እንደ ቆመ ፣ እግዚአብሔር እንደሚከላከልለት ተረድቼ በመመ
 ለስ ፈንታ ፣ እዩተበሳጫሁ ስፈልግ በመዝጊያ ሁጥላ ተሸሽጎ አዩሁ
 ትና ፣ ስኛ የማላውቀው ተኩሼ ሳትሁት ። ወዲያው እንደ ቀስት
 ተወርውሮ በላየ ወድቆ ፣ ባዶ እጄን ፣ የኔን ሽጉጥ ከጄ ነጥቆ እንዲህ
 እንደምታዩኝ አደረገኝ ፣ ታምናላችሁ ፣ እኔን ፣ ፋሽስሲት በዚያ ሁሉ
 መድፋና መትረየሱ ፣ አርቢላው ያልጣለኝን ያልጅ ፣ ያ ተማሪ ፣ ባዶ
 እጄን ከተሸሽገበት ወጥቶ ፣ በገዛ ሽጉጤ ደብደቦ ጣለኝ ፣ ታዲያ
 ይህ የግዜር ፍርድ አደለም ፣ የግዜር ፍርድ ነው ፣ ስለዚህ ገዳየ እግዚ
 አብሔር እንጂ ጥላሁን ስላልሆነ ፣ ጥላሁን ፈይሳ ፣ ቢገኝ እኔን ገድለሃል፣
 ተብሎ እንዳይነካ አደራ ።

ይህን ኑዛዜ ፣ ደክሜ በጽሕፈት መፈረም ስላልቻልሁ ፣ ፖሊሶች
 ባውራ ጣቱ ካስፈረሙኝና በማህተሜ ፣ እኔው ፊት ካተመብት በሁ
 ጥላ ፣ እኔ የማላውቀው ነገር ተጽፎ እንዳይታተምበት ማህተሜን ፖሊ
 ሶች እንዲሰብሩልኝ አድርጌ ፣ እያየሁ ሰባብረው ፣ ለምንም እንደማያገ
 ሰግል አድርገው ስብርባሪውን በትነውታል ።

ያውራ ጣት ፈርማ ።

ማህተም ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ፣ የየኪ ወረዳ ገዢ ።”

ኑዛዜው ተነብዖ ሲያልቅ ፣ ዳኞች ፣ አቃቤ-ህጉና እስረኞች ከባድ
 ሸክም እንደ ተጫናቸው አንገታቸውን ደፍተው ፣ በመገረም መልክ
 መሬቱን እየተመለከቱ ዘለግ ላለ ጊዜ ዝም ብለው ቆዩ ። ተመልካቹ
 ህዝብ ግን ዳኞችን ፣ አቃቤ-ህጉን ፣ ጸጥታ አስከባሪዎችንና ተላላኪ
 ውን እንኩዋ ሳይቀር ፣ ልክ በቀኛዝማች ዳኛ አይን አይቶዋቸው ፣
 ሁሉም እነሱን እዩተመለከተ እስበሱ ሲነጋገር ፣ የጥላቻና የቁጣ እሳት
 በያንዳንዱ ፊት ሲነድ ይታይ ነበር ።

ዳኞች የተመልካቹ ስጫት እየተለወጠ፣ እየተሰወጠ ሄዶ ወደ ቋጣ ደረጃ መሸጋገሩን ሲያዩ ስጋት አደረባችውና፣ ተወግሮ ፖሊሶች እንዲመጡ ስላዘዙ፣ አምስት ፖሊሶች ገብተው በተቆጣው ተመልካችና በነሱ መሀከል ተደርድረው እንዲቆሙ ተደረገ። ከዚያ ዳኞች ጠረጴዛ እየመቱ፣ ፖሊሶች እያጨበጩ፣ ጸጥታ እንዲከበር ካደረጉ በሁዋላ፣ ሰብሳቢው ዳኛ ከቀኝና ከግራ ጉዋደኞቻቸው ጋር በዝቅተኛ ድምፅ ተመካክረው፡

“አቃቤ-ህጉ . . . እንዲነበብልዎ በጠዩቁት መሰረት በንባብ ከተሰማው አዲስ ነገር በሁዋላ የሚናገሩት አለ!” አሉ።

“በተናገርሁት ላይ ምንም የምጫምረው የለም” አለ ማድይራድ፣ ነገሩ የተቀየሰለትን ትቶ ሌላ አቅጣጫ መያዙ የማይቀር መሰሉ ስለ ተሰማው . የስጋት ምልክት በፊቱ እየታዩ።

“ደግ ነው። ከርከሩ ተዘግቶ ጉዳዩ ለውሳኔ ለነገ፣ በሶስት ሰአት ተቀጥሮአል” ሲሉ ሰብሳቢው ዳኛ ፣ እዚያ የነበረው ህዝብ ተነስቶ እየተንጫጫና እየተተራመሰ እስረኞቹን ይዘው የወጡትን ፖሊሶች ከብዕ ስለወጣ፣ ቀምቶ ነጹ የሚያደርጋቸው መሰሉ አስግቶ ነበር፤ ነገር ግን የተሰጋው አልደረሰም።

ባለምባራስ ጉደታ ራጎ፣ ከየኪ ወረዳ ፍርድ ቤት አምጥተዋቸው ለከፍተኛ ፍርድ ቤት አንደኛ የወንጀል ችሎት የተነበቡት የተለያዩ ሰነዶች፣ ሁሉም ቀኛዝማች ዳኞቸው ፍሪሳ፣ የሚያመዘዝን አእምሮና የሚፈርድ ህሊና የሌላቸው በደሙ-ነፍሳቸው ብቻ የሚመሩ፣ በሰው መልክ ከመፈጠራቸው በቀር፣ አንድ ትንሽ ጠብታ የሰው ባህሪ የሌላቸው፣ ፍጹም አውሬ መሆናቸውን ቁልጭ አድርገው ያላዩ ነበሩ። ከዚያ ሌላ፣ የየኪ ህዝብ ሰሳቸው ያለውን ጥልቅ የሆነ የመጥላት፣ ለሶሬያና ለጥላሁን ያለውን የፍቅርና ያክብሮት ስሜት ጭምር ያላዩ ነበሩ። እንዲሁም ያን የየኪን ህዝብ ስሜት አምጥተው ላዲስ አበባ ተመልካች ማስተላለፍ የቻሉ መሆናቸውን፣ ዳኞችም፣ በዳኞች አማካይነት የቀኛዝማች ዳኛ ሞት አሳስቡዋቸው የነበሩት፣ የቀኛዝማች ዳኛ ወዳጆች የነበሩት ከፍተኞች ባለስልጣናቸው ደህና አድርገው ስለ ተረዱ፣ አሰራራቸውን ከተፈጠረው ጠቅላላ ስሜት ጋር ለማስማማት፣ እንዲያውም ለተፈጠረው ጠቅላላ ስሜት መሪው መሰሉ ለመታየት ወሰኑ።

መቸም ባለስልጣን ለህግ ተላላፊ ወዳጁ “አለሁ-ልህ!” የሚለው የወዳጁ ህጉ-ወጥ ስራ እስካልተገለጸ ድረስ ነው። እንዲያ ያለው ህጉ-ወጥ ስራ ከተገለጸ፣ ወይም የሚገለጽ መሆኑ በርግጥ የማይቀር ከሆነ ግን፤

ባለስልጣን እንከጥንስ ለጥቶ ወይም ለሰብሰብ ፡ ህያው ወይም ለማ
ለቀል ቀዳሚው እሱ ነው። ባጠቃላይ እንጋገር ፡ ስልጣን ጉጥደኛ እንጂ
ወይም የላትም። “ውጥድ፤ እውጥድክ” ነው። ስለዚህ በማግሰቱ ፡
ሰብት ሰላት ሆኖ ፡ አንደኛ የወንጀል ችሎት ሰከረት ፡ አዳራሹ እስኪ
ወይንት ተመልክቶ በጥላበት ፡ ሰብሳቢው ዳኛ የፍርድ ቤቱን አጭር
ውሳኔ እንበቡ ።

ው ሳ ኔ

“ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳ ፡ መንግስት ህዝብ እንዲያስተዳድሩና
እንዲጠብቁ የጣለባቸውን አደራ ችላ በማለት እምነታቸውን አጉድ
ለው ፡ በባላደራነት የተቀበሉትን ህዝብ በመጠበቅ ፈንታ ፡ ስልጣናቸ
ውን መከታ አድርገው ነፍስ ማጥፋትን ፡ የሰው ርስትና ሀብት መቀ
ጣትን ፡ የባልና ሚሽት ትዳር ማስፈታትንና ሌላ ሌላም ፡ የወንጀል ስራ
መስራትን የኑሮ ለማዳቸው አድርገው ፡ ካንዳንድ ተግባራቸውን ለጥ
ቅማቸው ከለወጡ የበታች ሹማምት ጋር በመመሳጠር ፡ ረዥም ዘመን
የኖሩ መሆናቸውን ያገሩ ሕዝብ በየኪ ወረዳ ፍርድ ቤት ፊት መስ
ከሮ ፡ ፍርድ ቤቱ እንደ ተለመደው በፈርማና በማህተም ያረጋገጠውን
ተመልክተን ፤

ሁለተኛ እንዲሁ ፡ እንደ ለመዳት አቶ ጥላሁን ፈይሳን እቤታ
ቸው አስረው አስቀምጠው ሚሽታቸውን ለመድፈርና ፡ ከዚያ በሁ
ዋላ ወስደው እቁባት ለማድረግ ሌሊት ጨለማ ለብሰው ስለሄዱባ
ቸው ፡ ወይዘሮ ሶፊያ ለህጋዊ መብታቸውና ለክብራቸው ሲከላከሉ
በሽጉጥ ማቁሰላቸውን ፡ ከዚያም ቀኛዝማች ዳኛ አቶ ጥላሁንን ለመ
ገደል አስረው ወዳስቀመጡበት ቤት ገብተው ፡ ተኩሰው ከሳቱዋቸው
በሁጥላ ፡ አቶ ጥላሁን ‘ባልጥት - ባይ ተጋዳይነት’ ህይወታቸውን
ለማዳን ሲከላከሉ ፡ በራሳቸው ፡ በቀኛዝማች ዳኛ ሽጉጥ አቁሰለዋቸው
ይህ ቁስል ፊት ወይዘሮ ሶፊያ ካቆሰሉዋቸው ጋር ባንድነት ለሞታቸው
ምክናያት መሆኑን ፡ ያገሩ ሕዝብ በሙሉ ፡ የኪ በሚገኙት የመንግስት
ባለስልጣናት ፊት መመስከሩን የየኪ ወረዳ ፍርድ ቤት በዳኛው ፈር
ማና በፍርድ ቤቱ ማህተም ካረጋገጠው ተረድተን ፤

ሶስተኛ. በወንጀለኛ መቅጫ ህግ ፡ ክፍል 2 ቁጥር 74 ስለ ህጋዊ
መከላከል ፡ ወይም ስለ ‘አልጥት - ባይ ተጋዳይነት’ የተደነገገውን
ተመልክተን ፤

አራተኛ. ምንም እንኩንም፣ አቶ ጥላሁን ፈይላና ወይዘሮ ሶፊያ ሙላት በመከላከያቸው ይህን ህግ ባይጠቅሱት፣ ‘እነሱ አልጠቀሱትም’ ተብሎ ፣ ህጉ የሚሰጣቸውን መብት መንፈግ ከህጉ አላግጋር የማይሰግግ መሆኑን ተገንዝበን ፤

በክፍል 2 በቁጥር 74 መሠረት ፣ ወይዘሮ ሶፊያ ሙላት ከህጉ ወጥ ጥቃት ለመዳን፣ አቶ ጥላሁን ፈይላ ህይወታቸውን ለማዳን ሲከላከሉ ፣ ቀኛዝማች ዳኛቸው ፍሪሳን በመግደላቸው... አቃቤ ህጉ እንደ ጠዋቱት የሞት ፣ ወይም ሌላ ቅጣት ሳያገኛቸው ፣ ሁለቱም በነጻ እንዲ ለቀቁ ለስታችንም ዳኛች ፣ ባልተከፋፈለ ድምጽ ተስማምተን ወስናል” ብለው ሰብሳቢው ዳኛ ፣ የመጨረሻዋ ቃል ካፋቸው እንደ ወጣች ፣ ሶፊያና ጥላሁን ከታሰሩበት ሰንሰለት እስኪፈቱ ለመቆየት ትእግስት አጥተው ፣ ፖሊሶችን እዩነጠቁ ከነሰንሰለታቸው ርጠው ሄደው ፣ በባላ ምባራስ ጉደታ ላይ ወድቀው ፣ የደስታ እንባ እያወረዱ ሲስሙዋቸው ያዩ ሁሉ ፣ ልቡ ያልተነካ የለም ፤

